

حسین محب پور



هزار



کتبخانهی دیجیتالی
www.rabari.org



کتبخانه ى ىىجىتالى
www.rabari.org

چىسى محبور

همزار





کتیبخانه‌ی دیجیتالی
www.rabari.org



ناوه‌ندی چاپ و بلاو کردنه‌وه‌ی کتیبی میهره‌گان

ناسنامه

ناوی کتیب: چیشتی مسجیور
نوسەر: مامۆستا هه‌ژار
نوویسیار: ماجد مه‌ردۆخ پۆحانی
پیتچین: ناراز محهمه‌د سالح
رازانده‌وه‌ی لاپه‌ره‌کان: ناری محهمه‌د سالح
هه‌له‌گری: ته‌فشین به‌هاری‌زه‌ر، ناری محهمه‌د سالح، شوانه‌ ماجد
رووبه‌رگا: حه‌میده‌زا زه‌ری
چاپی دووه‌م: ۲۰۰۷

فروش:

له کوردستانی عیراق ۱۰ دۆلار
له کوردستانی ئێران ۷۵۰۰ تمه‌ن

﴿مافی له چاپدانه‌وه پارێزراوه﴾



کتابخانه‌ی دیجیتالی
www.rabari.org

ناوهرۆک

دەبەنگێکی وەک خۆم: حەمە دەمینێ شیخوونئیسلا م	١٩
(هێمن)	٢٠
قەرەنیاغای مامەش	٢٠
مەلا سەید محەممەد، یەكەم مامۆستای بەراستیم	٢١
یەكەم دلداریم	٢١
كەریمە كوێری گۆرانی بیژ	٢٢
سێلاوێكەى سالى ١٣١٥ (١٩٣٦)ى سابلاغ	٢٣
مامۆستا مەلا حوسێنى مەجدى	٢٣
مەلا حەمە دەمینى حاجى مەلای ئورجانی	٢٤
داستانى دار دزین	٢٦
ویفقی چوارگۆشەى ناوێه تال	٢٦
غەیب کردنى قاله	٢٧
بەستنى سەید عدوللا شێتە	٢٧
تۆبە یێك بۆ مەمیشەى ژيانم	٢٨
كوچى یەكجاری بابم	٢٨
پێداچوونەوه و سەرنجێكى تری دەورانی مندالیم	٣٠
«خەم مەخۆ! كاكمان لە جێى بابمانە»	٣١
شانم و بەركاردا و دەمم لە كاسبى شیرین بوو	٣٢
حەولێ ژن هێنان و خواستنى «سەیدزادە ئایشى»	٣٣
بار كردن لە تەرەغە و هاتنە بۆكان	٣٣
چەند كەسێك كە ناسیومن و لە بیرم ناچنەوه	٣٣
سەید پەشیدى خانەقا	٣٤
حاجى مەلا پەحمانى شەرفكەندى	٣٥
مامۆستای فەوزى	٣٥
لەو دنیاى زۆردار و بێ زۆره دا چۆن خۆم پاراست	٣٦
كاسبى لە بۆكان	٣٦
خواستنى «مەسعووم» كچى «كا حەمەدى تۆبار»	٣٧
لە تەوریز	٣٩
دیندارى	٤٠
مزن و شیعەر	٤٤
توسان و وێران	٤٦
كوردایەتى	

دەسپێك	١
پێشەكى	١
زمانى ئەم كتیبە	١
هەشتێك لە مشتێك	٢
بۆجى «چێشتى مجبور»	٢
حالى شاعیر	٢
با شیعرم دیاریكك بێ بۆگەلى كورد	٤
دۆستى راست و بێ مەنت كتیبە و بەس	٤
نرخى تەجرەبە لە ژياندا	٥
نە هێندە تال بە تفتكەن! نە هێندە شیرین قووتت دەن!	٥
كوپى خۆت بەو باوهریت بە خۆت بێ!	٦
نە چرووك بە! نە دست بلۆ	٦
نەگەر مریشكى لاسای قاز مەكەوه!	٧
هاوسەر دلسۆز بێ شەرته	٨
شەر مەفرۆشە و خویری ش مەبە!	٨
پووخرۆش بەو زوو مەلمەچۆ!	٩
دۆستى چاك پەولێ ناوگىرفانى خۆتە	١٠
سەرەتا	١٠
هاتنە دنیا م و كورتە یەك لە مەپ باوك و دایكەوه	١٢
تالانى شكاکان	١٣
مردنى دایك	١٣
لە قوتابخانە	١٤
شولێ سەرگۆش و پەتى فەلاقە ...	١٤
راپەڕینی مەلا خەلیل	١٤
سەردانى مدیری مەعارف، میرزا محەمەدى قازى (قازى محەممەد)	١٥
هاوینان لە لادى	١٦
ناو فەقى	١٦
بەلای گیانم: عەبدوڕەحمانى سۆفى مینە (زەبىحى)	١٧
كلۆ سەرنانى پەهلەوى و حىكایەتێكى خۆش	١٧
خانەقاي شیخی بورهان	١٨

۱۲۶	یارمەتی یەرمیای جوولە کە و وردە و الە فرۆشی	۴۹	چۆن فێرە قومار بووم؟
۱۲۸	زیرەکی جوولە کە سب و کاردا	۵۰	خەتمێکی قورعان بە بەرتیل!
۱۲۹	عەزیزی نانه‌وا و ئیمامی شووخوشکی	۵۱	کۆمەڵی «ژ-ک»
۱۳۰	برایم نادری	۵۵	ئاوێک بۆ دواوە
۱۳۰	چەند شتی سەرنج پاكیش لە ماوەی دووکانداریدا	۵۷	مەئموورییەت لە «ژ-ک» دا
۱۳۲	مزگینتی پەفێق چالاک!	۶۱	قازی محەممەد
۱۳۳	تووشی سیل بوون و چون بۆ «بەحنەس»	۶۲	باسی عەلیاغا و بیاوە کە ی (بابە کەری سەلیم ئاغا)
۱۳۷	لە ئاسایشگای «بەحنەس»، لە چبای لوبنان	۶۴	حیزبی دیموکراتی کوردستان
۱۴۳	بەحیمان دێلی!	۶۶	بارزانی
۱۴۴	تەفریحمان	۶۶	شەری کۆمەڵە و دەولەت
۱۴۷	چەند قەسەى خوش	۷۰	پادێق
۱۵۱	دەرچوون لە بیمارستان	۷۲	وتووێژ لە گەڵ دەولەت
۱۵۲	جینگای مەردان قوون تەندووڕە!	۷۲	گیران لە سەقزدا
۱۵۳	دیسان وەیلان بە شوێن کاردا	۷۷	چۆن هەلاتم
۱۵۴	دیسانە کە تۆکەری و شاگردی	۷۷	چەند کورته باسیک
۱۵۴	چیرۆکی وەستا برایمی وێنەر	۷۸	بەرە و کوردستانی بەر دەستی عیراق
	یەک گرتنەوێ سێ تەنگدار (هەژار، زەببەس، قزڵجی)	۸۵	موفتی تووتنجی
۱۵۹	هەلاتن بۆ کەرکوک	۸۶	میرزا پەحمانی بانەیی
	دەرکردنی گۆناری «پزگاری» دەگەڵ ئیبرایم	۸۶	لە مالی میرزا
۱۶۱	ئەحمەد	۸۹	لای شیخ لە تیف
۱۶۲	گەرانه‌و بەغدا	۹۱	لە «بەسی جان»
۱۶۲	دیسان بۆ کەرکوک	۹۲	لە «سیتەک»
۱۶۳	کار و گوزەرانی لە کەرکوک	۹۶	چەند ئاشنای ئەو سەردەمە
۱۶۵	دیسان باسی شیخ قانعی	۹۹	پەفێق چالاک، مەحموود ئەحمەد، قانعی
۱۶۶	فستیوالی لاوان لە بوخاریست	۹۹	یادیکی پیرەمێرد و فایق بێکەس
۱۶۹	چەند نمونە لە خۆ و ئاکاری براشیو عیبەکان	۱۰۱	بەرە و بەغدا
۱۷۱	شاری بوخاریست و ژبانی ئەودەمە ی	۱۰۲	بە دووی کارێکدا
۱۷۶	دامەزرانی کۆنگرە	۱۰۵	مەر قەدی غەوس و مام حوسینی کەرەناچی
	هاواریک بۆ کورد و کوردستان بە شیعەر و	۱۰۷	نەقیبی غەوس
۱۷۸	پەخشان	۱۰۸	حوسین حوزنی موکریانی
۱۸۱	خواحافیزی لە پۆمانیا	۱۱۲	گارسۆنی پستوورانی خەبیام
۱۸۲	شوقیڕیکی شوڤار	۱۱۶	خەمبالی بەر ئوتیلان
۱۸۴	خەبەرێکی خوشک و خێزانم	۱۱۶	تۆکەری سەید برایمی نەقیب
۱۸۵	بە سووتان چوونی کتێبەکانم	۱۲۰	تۆکەری عەبوود شالچی وەکیل
۱۸۶	دوکانداری لە گەڵ جەلال بێتووشی	۱۲۱	سەرەمەلەیی لە کووت و ...
۱۸۶	کار لە مەیخانە ی «جندیان»	۱۲۵	هاومالی مەحموود ئەحمەد لە بەغدا
		۱۲۶	کتێب فرۆشی

۲۳۹	له سه ركه شتى «ليديا»	۱۸۷	جاريكى تر له كه ركوك
۲۴۱	بۆنى ديمه شق و به غدا!	۱۸۹	له كه ركوك بې بهش و له به غدا بې كار!
۲۴۲	تانهى قه درى جان	۱۹۰	ستوديو سه باج
۲۴۳	له قاميشلى	۱۹۱	غهنى بلوورى [بلوورىان]
له هك گرتنى ميسر و سووريا: ده قورچه قينى هه والى	۱۹۴	مژگنيم دهيه! مار و مندارت لۆهاتينه	
۲۴۴	خاليد	۱۹۵	ديدارى ژن و مندال پاش تق سال
۲۴۵	بېنه چوار سه د و چل و چوار لېره!	۱۹۵	مالى خات شه و كه ت
۲۴۶	حوكمى ناسر ده گه ل كوردى سووريا	۱۹۶	«بياو فه عله و ژن به نايه»
به شى كوردى له رادىق قاهره و رادىق كوردى	۱۹۷	سيه كه م لى هه لدماره	
۲۴۷	كرماشان	۱۹۸	چيرۆكيكى زه بىحى و قزلىجى
۲۴۸	هه والى فستيوال	۱۹۹	گيرانى وه ستا برايم
۲۴۹	له عيراق كووده تا كراوه!	۲۰۰	به ره و سووريا
۲۵۰	به ره و به غدا	۲۰۲	له په ناي ماله حاجق
۲۵۲	كه تنى مه لا عه ل كولته په بى	۲۰۴	حاجق ناغا و بنه ماله ي
۲۵۲	ديدارى زه عيم قاسم	چهنده كه سىك و چهنده قسه ي خوڤ له ديوه خانى	
۲۵۲	ديسان سى تفته نگدار	۲۰۶	هه سه ناغاي حاجق
۲۵۲	مامؤستا گوران	۲۰۹	جگه رخوين
۲۵۲	هاتنه وه ي بارزانى	۲۱۰	چۆن فيره كرمانجى بووم
۲۵۴	شه ريكي عه ره ب و كورد له عيراقدا	۲۱۰	وه رگيرانى مه موزينى خانى به موكرىانى
۲۵۵	«كوردستان» يان «قليا سان»!	۲۱۱	سه بيريكي جي ژوانى مه موزينان
۲۵۵	هاربوونى شيووعيان و له خشته بردنى قاسم	۲۱۲	ده گه ل زه بىحى له شام
۲۵۶	نامه ي دوكتور موزه ديق بۆ قاسم	۲۱۳	شېخ عابيد
۲۵۶	چهنده نمونه له ئاكارى شيووعيان	۲۱۴	لاقه ئه ولياي «ئه يوبى ئه كراد»
۲۵۸	دوايىن ئه زمونى گوران	۲۱۵	جه مال حه يدهرى و كتيبه كه ي
ئاوردانه وه بيك له شيووعيه كانى زه مانى	۲۱۶	زياره تى خاليد به كراش	
۲۵۸	پادشايى	۲۱۸	چۆن ببومه سووريايى؟
۲۶۰	تاكتيكي عيلمى و نيجتيماعى موزه سه ع!	۲۲۳	كرينى چاپخانه بۆ حيزى پارتى
۲۶۱	رادىق كوردى به غدا	۲۲۴	چهنده قسه ي خوڤ
۲۶۲	له رپى قاهره وه بۆ مؤسك	۲۲۶	فستيوال لاوان له مؤسك
۲۶۲	په واقى كوردان له ئه زهر و شېخ عومه ر وه جدى	له شتوتگارت؛ شه ويكى خانى خانان. باقىشى توڤى	
۲۶۳	شيعر و وتار له سه ر رادىق قاهره	۲۲۸	بانان
۲۶۴	به ره و مؤسك	۲۳۱	له برلينى شه رقى
۲۶۵	توڤىك خه يالاتى رابردو	۲۳۴	بۆن بگره هاتم!
۲۶۶	له ئاسايشكاي گيترسن	۲۳۵	پياوه تى سه فبرى ميسر
۲۶۹	به كورتى حال و بالى خه لك	۲۳۶	له سه فاره تى سووريا. «چا كه گوم نابى»
۲۷۱	چهنده كوردى ئه وي	۲۳۷	ديدارى سه فبرى عيراق
۲۷۵	خه به ر و باسنى عيراق	۲۳۷	تا جواب له شام بيته وه

۳۳۱	شیعری کاوہی مہ زن	۲۷۷	لہ مؤسکو
۳۳۲	کچ بوونہ وہی کونگرہی حیزب	۲۷۸	پوویل باران
۳۳۴	چہند وردہ باسیک	۲۷۹	نازم حیکمہ ت
۳۳۵	قرمہ ی خۆم بہ برنۆیہک نادہم!	۲۸۰	سئ رۆژ لہ لینینگراد
۳۳۶	چہند قسہ ی خوش	۲۸۴	تہ رزی ژیان
۳۳۸	بئ سیمی شۆرش	۲۸۹	سہ فہر بۆ تاشکەند
۳۳۹	قورپشیلانی پئگای «سرتشمہ»	۲۹۰	سہ مہرقەند
۳۳۹	نہ قلی کوززانی سمایلاغای سمکو	۲۹۱	بوخارا
۳۴۱	وہ خۆ کہوتنی بہ عسی و کارقایمی پئشمەرگ	۲۹۴	بانگہ پئشتنی پەسمی بۆ باکو
۳۴۱	چہند پالہ وانی نہ ناسراو	۲۹۴	مستہ فاسہ لماسی
۳۴۳	لانکی نیازہ، تہنگی دەوی!	۲۹۵	لہ فرگہ ی باکو دا
۳۴۶	لہ ناو ئاشکە وتانی چپای براندۆست	۲۹۵	حەمدی مە ولوودہ چرچ
۳۴۷	مام عەلی عەجم	۳۰۳	لہ کۆپی شاعیران و نووسەرانی ئازہ ربايجان
۳۵۰	چہند بیرہ وہەری ئە وچیا و چۆلہ	۳۰۵	چہند شاعیر و نووسەرێک کہ لہ باکو دیتن
۳۵۱	بەرہ و بارزان کہ شەپی تئیدا توند بوو	۳۰۵	مە عشوقە ناگای لہ مەحمودی بئزەواد نہ بووہ!
۳۵۲	چہند پۆژ لہ گوندی پئزان	۳۰۶	پەحیم قازی
۳۵۴	بەشەو مئشوو لہ و بە پۆژ تەیارہ!	۳۰۷	دەعوەت بۆ کۆبوونہ وہی دەولەتی ئازہ ربايجان
۳۵۴	ہەشتا ہزار سەرباز و جاش بەرپیووونہ ئە وناوہ	۳۰۹	نہ قلی ئەسەد خۆشەوی لہ پادشە نیش و ژنە کہی
۳۵۶	ہە ژار تو لہ من سازتری!	۳۱۰	نرخ ی وخت لہ مؤسکو دا
۳۵۷	کئی بئ لہ مەرگیش نہ ترسی؟	۳۱۱	سەپرو سەیا حەتی مؤسکو
۳۵۸	لە و پۆژانە دا کہ یف کہ یفی من بوو!	۳۱۱	گەرانە وہ پاش یازدە مانگ و نیو
۳۵۹	بە ہومئیدی خودا ئە مجارہش سەر دە کہوین	۳۱۳	چاپی مەم و زین
۳۶۰	فەرمانی کورد قران لہ کہ رکوک و سولہ یمانی	۳۱۴	کار لہ ئیدارہ ی مەبانی عام
۳۶۲	وہک سەلاحە ددین لہ گەل دوزمناندا	۳۱۴	بە ہائیکہ ری و عیلمی ئەرواح
۳۶۳	لە گەل ئاغاواتی لای دھۆک	۳۱۵	رۆژنامہ ی کوردستان
۳۶۴	وہ فای مە لا مستہ فا	۳۱۶	فەندە ل - فیلانی قاسم
۳۶۴	باربوو بۆ شۆرش	۳۱۸	شەپ ہەلگرسا
۳۶۵	نە یژی کورد بوو قامی نہ...!	۳۲۰	بۆختانی دەولەت بۆ من و چہند کہ سئیکی تر
۳۶۷	دەمرم، بە قوربانی کوردستان بم!	۳۲۰	سیاسەت نابئ دایک و بابی ہەبئ!
۳۶۸	سەفەرێک بۆ لالەش	۳۲۱	چہند نوکتە یەک لہ مامۆستا تەوفیق وردی
۳۷۱	شەکا لا خۆ پاویژہ!	۳۲۲	بە شیر موشیر
۳۷۱	چۆناوچۆنی ئایینی یەزیدیان	۳۲۲	کوودەتای بە عسی، ہەلێک کہ باش ہەلکە وتبوو
۳۷۶	لە ناو زئدکیان	۳۲۴	با تۆزیک بەرہ و دا بگ پئمە وہ
۳۷۷	گەرانە وہ بۆ بارزان، خواہە ہەر ئە مجار بژیم!	۳۲۶	لہ کانی ماران و داخوازی مام جەلال
۳۸۰	پازدە شەو و پۆژ بە پئوہ تا بنکە ی بارزانی	۳۲۷	ئەحمەد تەوفیق
۳۸۲	شەپی دۆلی زوراران و چەمی جامە	۳۲۸	کۆبوونہ وہی کۆیہ
۳۸۳	قانونی تاییہتی بارزان بۆ ژن و ژنخواز	۳۲۹	تەشقە لہ ی مامۆستایانی پارٹی

۴۲۵	کاک عه بدولخالق	۲۸۳	شیخ بابۆ، په پوهولییکی به ههشت
۴۲۶	قهسری «شایق» له کیزی «گردیم»!	۲۸۴	حه مه ده مینی پزده ری
۴۲۸	باسی له لاتووه کان بۆ تاران و هه مه دان	۲۸۵	چه ند قسه ی خوښی تر
۴۲۹	روژنامه ی «خه بات» و هه مه لله ی «نه خبری کوردستان»	۲۸۷	له سر ئه و حاله، نه م حاته میه م که یف نایگری!
۴۳۰	کاره ساتی ۱۹۶۶/۱/۱	۲۸۸	دیعه نی دلته زینی ژن و مندالی بارزانیان
۴۳۲	خه نجه ره که ت شیعری هه ره چاکته!	۲۹۰	شه خستیکی تووړه و گیزیکی که پشتوو!
۴۳۲	«تووی وشکه و توشه ی سولتانه»!	۲۹۰	له ولاتی خوښتاوه تی
۴۳۳	شهری هه ندرین و باریکه رتسی ده ولت	۲۹۱	چه ند قسه ی خوښی مام نوور
۴۳۳	هاتنی سه ره ک جهوور بۆ چاوپیکه وتنی مه لا	۲۹۲	هه باساغای مامه نداغا
۴۳۳	مسته فا	۲۹۵	له دۆله په قه
۴۳۴	خه ته ریکی گوره	۲۹۶	وتووژی پانیه و بریاری ناگریه س
۴۳۵	باسیک له خوډم و منداله کانم	۲۹۷	کوډیونه وه ی «گریلاخ» و «به رده سپیان»
۴۳۶	چاپه مه نی شوږش و هاوکارانم	۲۹۸	کیشه ده گه ل مه لا مسته فا
۴۳۷	یادی چه ند که سیتیکی نه و سه رده مه	۲۹۹	قه رازمان وانه بوو «له سه ر زویله چه رم» بئ؟
۴۳۸	داوای نییران له بارزانی و که وتنه خه ته ری ئیمه	۳۹۹	ماوه بییک له قه لادزه و چه ند قسه ی خوښی نه و سه رده مه
۴۳۸	نییرانییه کان	۴۰۱	مه ره خه سییه ک پاش چوارده مانگ
۴۴۰	سوله یمان موعینی (فایق) و هه والانی	۴۰۲	محه ممه دی مه ولوود (مه م)
۴۴۴	مونه قیمی قازی	۴۰۳	یاری ته نگانه و هه والانی کاتی خوښی
۴۴۵	مۆجزاتی پیوازی پيشاو و ماستی گه رم!	۴۰۴	بۆ ناو شوږش
۴۴۶	کاری من به گه ز و بسته!	۴۰۴	هه لاتی مامۆستایانی حیزب بۆ نییران
۴۴۷	کاری چاپه مه نی له لیژوه	۴۰۶	سئ پۆژکار له ده فته ری بارزانی
۴۴۸	به زمی خوښمان له «سووره بان»	۴۰۸	پاش ماوه بییک به دلساردی گه رانه وه بۆ به غدا
۴۵۰	سه فه ریک به ره و «زینیوی»	۴۰۸	بۆ مه به ست سه ر بنه وینه جاری!
۴۵۰	چه ند قسه ی خوښ	۴۰۹	ده ست پیکردنه وه ی شوږش و حالی من
۴۵۱	ته رچه مه ی شه ره فنا مه	۴۱۰	له به غدا وه تا که پشتمه وه ناو شوږش
۴۵۱	سه فه ری «ماوه ت» بۆ بینینی بارزانی	۴۱۰	نه چه ل له کویم ده بینیته وه؟
۴۵۲	ده رباره ی شیخ و ده رویشی «شه ده له» وه	۴۱۳	شهری ده شتی هه ولیر و چیرۆکی برابم نه فه ندی
۴۵۴	پیکه نینیکی تال	۴۱۵	په یامی حاجی محه ممه دی لۆلان بۆ بارزانی
۴۵۴	شهری ۱۹۶۷ی عه ره ب و نیسرائیل	۴۱۸	سه گی کوډی سه گ، له سه گ نه جیب تره!
۴۵۵	کاره ساتیکی دلته زین	له جیای هه لگورد، چا و پیکه وتنه وه ی سه لکه	
۴۵۶	دیداری مام هتین، پاش بیستوسئ سال	۴۱۹	پئواسان؛ پاش بیستوچه ند سال
۴۵۶	ديسان هاتنه وه ی به عسییان و دیسان گه رمه ی ته یاره	مه شقی په رینه وه له پردی سیرات و چه ند	
۴۵۶	و قرمه ی شیتیر و زرمه ی توپ و ناله ی بومبا	نوکتی تر	
۴۵۷	جیاوازیکی گرینگ نیوان کوردی خوینده وار و	۴۲۰	به ره و «زینیوی» و به و ناوچه دا
۴۵۷	نه خوینده واری عیراق	۴۲۲	کار له روژنامه ی «خه بات»
۴۵۷	گواستنه وه ی چاپخانه بۆ «بیخۆلان»	۴۲۴	پادیقی شوږش

۴۹۷	شهرتی وه فا	۴۵۹	چاپی دیوانه که م و چوارینه کانی خه بیام
۴۹۸	کوری رهش	۴۶۰	له هیمن بگنیه مه وه
۵۰۲	له عه زیمیه بی که ره ج، به ناو په ناهه نده	۴۶۰	یادیکی «عه بدولخالق» و «فرانسوا حه ریری»
۵۰۲	له تاران به دووی کاریکدا	۴۶۱	چاره نووسی نه حمه دته و فیک و مه لاسه بیدره شید
۵۰۳	ته ره جه مه ی «قانون» و چهند کتییی تر	۴۶۳	برپاری خودموختاری
۵۰۵	شهری دیوانی جزیری و میژوی نه رده لان بق پادیق	۴۶۴	سه رۆکایه تی یه کیه تی نه دیبانی کورد له به غذا
۵۰۵	کوردی	۴۶۵	هه شت ژماره مه جه لله ی «نووسه ری کورد»
۵۰۷	شا هه لات	۴۶۵	مه میمون جوان بوو، ناوله شی لیها ت (باسیکی سالح یوسفی)
۵۰۸	حه ز ده که یه به رنامه ی مه زه بی بنووسی!	۴۶۶	کۆپری زانیاری کورد
۵۰۸	نیسداره ی سه رووش و چهند لای کوردی ریش	۴۶۸	چاپی شه ره فنامه
۵۰۸	ته نک!	۴۶۹	کۆنگره ی رۆژه لاتناسانی دنیا له فه پانسه
۵۰۸	چاپی دیوانی مه لای جزیری	۴۷۰	دیتنی سادقی برام پاش بیستو حه وت سال
۵۰۹	ماجد رۆحانی و بنه ماله ی	۴۷۲	حه وت رۆژ کۆنگره و چهند بیایوی گه وره
۵۰۹	کاک نه حمه دی موقتی زاده	۴۷۴	فه ردینالد میش
۵۰۹	هادی مورادی	۴۷۴	گه شتیکی شاری پاریس
۵۰۹	له چاپدانه وه ی «هه ژار بق کوردستان» و «شه ره فنامه»	۴۷۷	گه پانه وه بق به غذا
۵۱۰	ده رباره ی دوکتوران وه	۴۷۸	هه رای شیعری «هه له ق - مه له ق»
۵۱۱	سن خۆشه ویستم له عیراق	۴۷۹	هاوینان له حاجی ئومه ران
۵۱۱	سن دۆستم له ئیران	۴۸۰	دووجار کیشه له سه ر شافیعی
۵۱۱	پینداچونه وییکی ژاننامه که م	۴۸۱	برپاری دانانی فه ره نه گتیکی کوردی به کوردی
۵۱۲	مه لا حوسینی ماریووسی	۴۸۱	دینار باران!
۵۱۲	وه فاتی بارزانی	۴۸۲	ئیره یی بردنی - به ناو - زانایان
۵۱۳	سه ره له دانی کوردی ئیران	۴۸۳	داوه ت له لایه ن ئاکادیمی علومی شه رده وییه وه
۵۱۴	گفتوگۆ له نیوان ده ولت و حیزبه کانی	۴۸۴	دیداری ژۆریک له دۆستان و زانایان
۵۱۴	هیرشی ده ولت بق سه ر شاره کورده کان	۴۸۶	هیچم بق نه ماوه، دوو جنیویش نه دم چه که م!؟
۵۱۴	پیلانی هه سه نی سه ری گرت!	۴۸۷	داوای غه فووروف بق مانه وه م له مۆسکۆ
۵۱۴	حیکایه تی مه لای ماوه رانی و سه و فیه کی شیخ	۴۸۸	چه ند بیره وه ری نه و ولاته
۵۱۴	ره شیدی لۆلان	۴۹۰	گه پانه وه بق به غذا به نه سه ته میبولدا
۵۱۵	مه رگی هیمن	۴۹۰	هاتنه وه ی هه لاتوان و لیبووردنی بارزانی
۵۱۵	هه والسی قزلیجی و زه بیجی، دوه وال له سه نی	۴۹۱	به عسی دیسان که وتنه گه نده ل - فیلان
۵۱۵	تفه نگداره که	۴۹۲	له ۱۹۷۴ دا شه ر قه ومایه وه
۵۱۷	من و که ره ج	۴۹۲	باسیکی خۆم
۵۱۸	لیسته بیکی هه موو نووسراوه کانم	۴۹۴	دیسان چووینه وه سه ر سیفر
۵۱۹	نه نستیتۆی کورد له پاریس	۴۹۵	چۆناوچۆن هاتمه وه بق ئیران
۵۲۰	کۆبوونه وه ی لاگرانی نه نستیتۆ له پاریس	۴۹۶	چوونی شا بق جه زایر و په یامی نه سه ری بق ئیمه
۵۲۱	کۆتایی	۴۹۷	تالترین پۆژی ژیانم



کتیخانە دیجیتالی
www.rabari.org

دەسپیک

چێشتی مەجیور - بە کورتی - بەسەرھاتی نووسەرێکە، بە قەلەمی خۆی؛ کە رۆژاویان «ئوتۆبیوگرافی»^۱ پێ دەلێن. لە لای ئێمە - تا ئەم دواییانە - کاری وا زۆر باو نەبوو و زیاتر، دیتران، بەتایبەت میژوو نووسان لە مەر ژیان و بەسەرھاتی کەسانی ترەو نووسیوانە. خۆ ئەگەریش تاک و تەرا چەند کەسێک بێرەو هەری ژیانی خۆیانێان نووسییت، یان هەر پووناکی نەدیووە و هیچ کەسی پێ نەزانێو، یان ئەگەریش بوویتە کتیب و لە چاپ درابێ، نەیتوانیوە لەناو خەلکدا جێی خۆی بە جۆری بکاتووە. ئەگەر وایە، لەبەر چی چێشتی مەجیور ئاوا بۆتە هاو دەمی زۆریک لە خەلک و هەرکەسی جارێک خۆیندیو، وای بە دلەو دەنیشی و ئۆگری دەبێ، زوو بەزوو تاسەمی دەکا و لەسەررا پێیدا دەچیتووە؟ بۆ وەرەمی ئەم پرسیارە، چەند هۆکارێک لە بەرچاوە:

۱. کات، نیووە دووھەمی چەرخێ بیستەمی زایینی و پاش دووھەم شەری جیھانگیرە. هێزە سەرکەوتوووە کان، یەکیان بە ناوی ئازادی مرۆف و بیروپروا، شیشاو تە زید و نیشتمانی گەلە ژێردەست و چەوساووە کانووە و یەکی تر لە ژێر درۆشمی دیکتاتوری کریکار و جووتیاراندا، میشک و کەسایەتی خەلکی داماوێ زوێل کردوو و گیان و ژیانی و بەر داو.
۲. شوێن و هۆی سەرەکی رووداوان، کوردستانە؛ بەو میژوووە هەست بزوینتووە، لەم رۆژگارە پەر لە هەرا و هوریاوە.

۳. نووسەری کتیب، هەستیار و وێژەوان و وەرگیرێ گەورە و بەناوبانگی کورد، مامۆستا هەزارە کە هەموو ژیانی بۆ گەل و نیشتمانی بەخت کردوو و ماوەییکی زۆر لە عومری خۆی، پێشمەرگە بوو و بە شیعەر و پەخشان خەباتی کردوو و هیچ زۆردار و گزیکاریکیشی هەلنەباردوو. بەم بۆنەو چقلی چاوی ملھوران و گەلخۆران بوو و لە ولاتیکەووە بۆ ولاتیکێ تر هەلاتوو. بە قاچاغ ژیاو و قەت خۆی بەدەستەو نەداو.

۴. هێزی بێر و وەبیرھێنانەوێ نووسەر، گالەمی پێ دەکا. لەو هەموو ناوی کەسانی ناسراو و نەشناس و شوێنی دوور و نزیک و رووداوی ورد و درشت و وردە کاریانەمی کە یەک لە دووی یەک ریز کراون، سەری هەموو خۆینەرێک سوور دەمینێ.

۱. Autobiography : بە کوردی «ژێنامەمی خۆنووس» پەر بە بیستەتی.

۵. له باری وېژه‌ییشه‌وه زمانى ئەم کتیبه زمانیکى زۆر ره‌وان و ئاسان و ساکاره که بۆ رۆژنامه‌وانان و هه‌والگرانى کورد زمان، شیاوه سه‌رمه‌شق بێ.

ئهمانه هه‌موو راستن و هه‌رکام به به‌شى خۆيان بايه‌خى کتیبه‌که‌يان زياتر کردووه؛ به‌لام به به‌روای من هۆى سه‌ره‌کى سه‌ره‌که‌وتووێ و هه‌ژايى ئەم نووسراوه‌يه، راست و بێ‌په‌چ‌وپا بوونيه‌تى. نووسه‌ر پيش هه‌موو که‌سىک خۆى ده‌داته به‌ر تيرى ته‌وس و توانج و تانه‌وه. ئەوى به‌سه‌رىدا هاتوووه يان کردوووه - ئەگه‌رچى زۆر ناحه‌ز و ناشيرينيش بووبه‌ت - خۆى لێ نه‌بواردوووه و به‌راشکاوێ نووسيووه. خۆنه‌رى چيشتى مەجبور هه‌شتا په‌نجا لاپه‌ره‌ى لێ نه‌خويندۆته‌وه، وا به‌دل به‌روا به‌نووک‌وبه‌دى ده‌کا و خۆى ده‌داته ده‌ستى قه‌لمه‌که‌وه، بێ‌ئهووى به‌خۆى بزانی، جار - جار له‌گه‌لى قا - قا پى‌ده‌که‌نى و جاروباره‌ش به‌دوویدا تک - تک فرمیسک داده‌وه‌رینى.

به‌م بۆنه‌وه، به‌بۆچوونى من چيشتى مەجبور گه‌وه‌رىکى نایابه له‌گه‌نجينه‌ى زمان و فه‌ره‌نگى کوردیدا.

رۆژیک مامۆستا هه‌ژار چوار ده‌فته‌رى گه‌وره‌ى دووسه‌د به‌رگى بۆ هه‌ينام و فه‌رمووى: ئەوا به‌سه‌ره‌اته‌که‌م؛ با لای تۆ بێ و تۆ به‌که‌م که‌س بى ده‌یخوینيه‌وه.

سێ ده‌فته‌ريان - پرپه‌پر و پشت و روو - نووسرابوون و چواره‌م، چواربه‌کینى و باقى سىبى بوو. به‌ئاره‌زوو چۆکم له‌پيشى دادا و بێ‌وچان و بێ‌پشوووان که‌وتمه‌ خویندنه‌وه‌ى و - وه‌ک عاده‌تمه - قه‌لم و کاغه‌زیکم له‌په‌ناوه، ئەگه‌ر تيبينيه‌کم که‌وته به‌رچاو، بينوسم. به‌روا بکه‌ن شه‌و و رۆژم نه‌ده‌زانى و تا ته‌واوم نه‌کرد لێ نه‌بوومه‌وه. ئەمجار ده‌فته‌ره‌کانم هه‌لگرت و چوومه‌ خزمه‌تى مامۆستا.

- قوربان ئەوا هه‌مووم خویندوه.

- وا به‌په‌له‌؟!

- به‌لێ؛ چه‌ند خالیکيشم هه‌يه.

- خالى چى؟ ده‌بێژه بزنام!

یه‌ک به‌یه‌کم له‌رووى ژماره‌ى لاپه‌ره و دېر ده‌دۆزینه‌وه و ده‌مگوتن. جیال هه‌له‌ى به‌ده‌م نووسينه‌وه، زۆربه‌ى زۆريان پيشنيارى ناو نه‌بردن و باس نه‌کردنى که‌سانیک بوو که‌خرابه‌يه‌کى وایان کردوووه، ئيمه‌مانان بۆمان ده‌ست بدا، دوور نييه‌ بیکه‌ين؛ ئیستا که‌ى خودا به‌رده‌اره‌ و ناویان له‌هه‌موو کوردستاندا بزرى، نه‌ک به‌ته‌نیا هه‌ر بۆ خۆيان، بگه‌ر به‌نه‌ماله‌که‌شيان هه‌تا هه‌تايه‌ پى شه‌رمه‌زار بن؟ من دلنیام تا کورد ما،ب، ئەم کتیبه - جار له‌دووى جار - له‌چاپ ده‌دریته‌وه و هه‌ر که‌سىک که‌چه‌ سیوادیکى هه‌بێ ده‌یخوینيه‌وه.

- بابه‌ من چم داوه له‌هه‌موو کوردستان و ئەم هه‌تاهه‌تايه تۆ ئیژى؟ قسه‌ى دلێ خۆم هه‌لرشته‌وه؛ گال و گه‌نمیشى تى که‌وتوووه. چاو له‌خۆت مه‌روانه [به‌پیکه‌نينیکه‌وه] که‌س تاقه‌تى خویندنه‌وه‌ى ئەم... هه‌ى منى نييه.

به كورتى چەند بابە تىك لە ھەو ھەلەو ھەبى، ئەو یش بە نابەدلى، باقى ھەر ئاۋرى لى نەدايەو ھە و بە ھىچى ھىساب نە كردن. تەنەت لە سەر باسىكىان لىشم توورە بوو و بە گزىشما چوو!

سالىك و چەند مانگ پاش كۆچى دوايى مامۇستا، دۆستى خۆشەويستم كاك خانى شەرەفكەندى (ھەزار) - كە ئەو دەم لە ئەنستىتۆى كورد لە پارىس بوو - داواى دەسنووسە كەى چىشتى مجبورى لى كردم و گوتى لى پراوم كارى لەسەر بكەم و لە چاپى بەدم. پىم دا و راستوپاكي حىكايەتى خۆشم بۆ گىرايەو ھە.

ماو ھەك رابرد؛ خەبەرم ھەبوو كاك خانى بەردەوام خەرىكى تاپ و تەرتىبى كارە كەيە؛ تا لە چاپ دەرھات و بەرگىكى بۆ ناردم. كە خویندمەو ھە، تى گەيشتم چەند بە ئەمانەتەو ھە كارى كردوو ھە و چەندى پىو ماندوو بوو ھە.

كتىب نە گەيشتوو ھە بەرەو ھە، تەواو بوو. ئەمجار دەستەيەك كتىب دز وەخۆ كەوتن؛ نە جارىك و دوان، دەيان جار بە خراپترىن شكل و شىواز پەيتا - پەيتا لە چاپيان دا و پزاندیانە بازارەو ھە. ^۲ ھەر كەسم چاۋ پى دەكەوت، لە سەر ئەم حالە بەسەر ئەو كتىبە ھاتوو ھە، گلە و گازندەى لىم دە كرد. سەيرى خۆش لەو ھەدايە كەس لە دز ناپرسى و كارى بەسەريەو ھە نييە؛ چ دەكا با بىكا. بەلام ئەگەر ويستت بە رەسمى چاپى بكەى، رىت نييە!

بەم بۆنەو ھە ماو ھەك بوو بە ئارەزوو بووم بۆ ئەم كتىبە ھىزايە، ناو ھەرك و ناوانامە و پاشكۆيەك دانىم و ئەگەر دەست بەدا، بە شىو ھەك كە شىاويەتى لە چاپى دەم. لە سەر ئەو نيازە، دەستم دايە ئەم كارەو ھە و دەورى سالىكە پىو ھەرىكم. چاك يان خراب، ئەوا لە بەر دەستانە؛ لىرەدا نايەوى لەسەرى بپۆم. تەنيا لەمەر ناوانامە كەو ھە چەند تىبىنى ھەيە كە شىاوى باسە:

۱. وەك باو ھە، بۆ ھەر ناۋىك يەك جار ژمارەى لاپەرەيەك ھاتوو ھە؛ ئەگەر چى ئەو ناو ھە چەند جار یش لەو لاپەرەدا ھاتبىتەو ھە.

۲. ناو ھەكان ھەروان كە مامۇستا نووسىونى؛ جارىك «عەبدوللا» يە، جارىكى تر دەبىتە «عەولا» يان «عەبوود» يان ...

۳. كەسى واما ھەن بە دوو يان چەند ناو ناسراون. بۆ وىنە مامۇستا ھەزار بۆ خۆى، كە ھەلاتوو ھە بۆ عىراق ناوى خۆى ناو ھە «عەزىز قادر»؛ چۆتە سوورىە بو ھە «عەبدورەحمان ھەسەن»؛ جاروبار «مەلارەحمان» و «مەلامحەممەد» و «حاجى» شىيان پى گوتوو ھە. دوايىش ھەر لە عىراق بە ناوى «عەبدورەحمان محەممەد» ناسنامە و پاسى وەرگرتوو ھە. لە گەر ھەنەوشى بۆ ئىران، ديسان بو ھەتەو ھە «عەبدورەحمان شەرەفكەندى». ھەموو ئەو ناوانە لە ژىر ناوى «ھەزار» دا كۆ كراونەتەو ھە و ژمارەى لاپەرەكانيان بۆ داندرائو ھە.

۲. لەو كتىبەدزانە دوانىانم ناسىيەو ھە؛ بەلام ئەم جارە ناويان نامەم. با خۆيان شەرم بكەن و چىتر بەلاى ئەو كارە دزىو ھەدا نەچن.

۴. بری له ناوه کان ئاوه لئاو یان نازناویان ده گه له؛ وه ک: سهید، حاجی، مهلا، شیخ، دوکتور، تیمسار و... که بری جار وا به ناوه که وه نووساون جیایی هه لئاوگرن و نه گهر لیت قرتاندن، کار تیک ده چی. وه ک: «سهید ره شیدی خانه فا»، «حاجی قادری کۆبی»، «مهلا که ریم»، «شیخ عوبهیدیلای نه هری» و... منیش - وه ک نویسیاریک - هه موو نهو که سانه نانا سم تا بزانه کام نازناو ده کرئ له نیو که وانی دانیم و کامه ی ده بی پال به پالی ناوه که وه بنووسم؛ نه مجار بو ریز کردنیان به ته رتیبی نه لفووبیتکه داده مینم. که و ابوو هه موو نازناوه ئاینیه کانم به بی جیا کردنه وه داناه و باقی، وه ک: دوکتور و موهه ندیس و ماموستا و... له نیو که واندای هیناومن. جا به و پتیه ده بینین «سهید ته ها» له «س» دایه و «سه روان» خاکسار» له «خ» دا.

۵. وه ک ده زانین، له ئیران ناوی هه موو که سیک دوو پاژه: ناوی خۆی (بچووک) و ناوی بنه مالهی (خانه واده گی)؛ وه ک: عه بدوره حمان شه ره فکه ندی. له عیراق و باقی ولاته عه ره به کان، ناوی خه لکی دوو یان سی پاژه: ناوی خۆی و بابی و بری جار باپیری؛ وه ک مه سهوود محه مه د یان جو بران خه لیل جو بران. به م بو نه وه ناوه ئیرانییه کان به هۆی ناوی بنه مالهییه وه ریز کراون؛ وه ک: (دوکتور) سه ججادی (سهید جه عفر)، که له «س» دایه و نه وانی تر به پنی ناوی خودی که سه که وه یه؛ وه ک: شوکور مسته فا، له «ش» دا. نه گهریش که سیک دوو یان چه ند ناوی بووبی، ناوی ناسراوترم به رچاو بووه و ناوی که متر ناسراو، له نیو که واندای؛ وه ک: نه حمه د ته و فیق (سهید عه بدوللا ئیسه قلی). چه ند ناویش هه ن که به هه ر دوو لادا ناسراون؛ نه وانه م له دوو جی هیناون.

۶. گرفتی گه ره ی ناوانه ی نه م کتیبه، کیشه ی هاواناهه کانه. بو وینه بیست «مسته فا» ناومان هه یه. بری ناوی باوی ئیسه لامیش وه ک: «محهمه د» و «نه حمه د» و «مه حموود» و... له چل و په نجاش تیه ریان کردووه. زور جاریش نه م ناوانه به ته نیا هاتوون. ده جا وه ره و سه ر ده رکه کام ناو هی کامه که سه!

نه گهر راست ده وئ هه وه ل جار که لینی برام ناوانه بو نه م کتیبه خو ش که م، هیچ به بیرمدا نه ده هات کاریکی نه وه نده دژوار و کات گر بیت. ئیسه تاش به ته وای لینی دلنیا نیم. به و بو نه وه له هه موو خوینه رانی هیژا داوا ده که م نه گهر هه له و ئالۆزییه کیان به رچاو که وت، ئاگادارم که ن که بو چاپی داهاتوو لپی بسرینه وه.

هه ر بو نه م ناوانه برای خو شه بو یستم کاک مسته فا شه ره فکه ندی (هه ژار) و به ریز کاک ناری محهمه د سالح زوریان زه حمه ت کیشا و هه ولیان دا یاریده م بده ن؛ به دل سپاسیان ده که م.

براتان: ماجد مه ردوخ پو حانی

سنه، جوژه ردانی ۱۳۶۸ (۲۰۰۷)

چيشا پور

ژينامه‌ی فونووسى هه ژار



کتبخانه‌ی دیجیتالی
www.rabari.org



کتیخانہ دیجیٹالی

www.rabari.org

زۆر دەمىكە زۆر لەوانەى كە بوونە ناسياوم، هەليانپيچاوم كە سەرگوروشتەى ژيانى خۆم بنووسمەوه و بزائن چم بە سەر هاتووہ!

من وەك دەلین: «چوئەكە خۆت چى و شۆرباوت چى؟!»، دەمزانى ژيانىكى زۆر قۆر و تورپهاتم راباردووہ و پرووى مەجلىسى يارانى نيبە؛ هەميشە خۆم لى بواردووہ. بەلام كەوتمە فكر كە بەلكو گيترانەوهى ئەو رابردووہ پىر لە هەوراز و ليژ و گەوه و كەندال و قوولكە و جاروبارەش دەشتايىه، هيج نەبى بۆ كۆرەكەم (خانى) - كە بە روالەت لە چوار كوران هەر ئەوم ماوه و ئارەزوومە تەمەنى دريژ بى و دەشزانم ئەگەر زۆر بىژى، دەكەويته ناو گونگەل و تەشقەلەى دنياوہ - رەنگە بى بەرە نەبى. لەو گەرم و سارد و خۆشى و ناخۆشيانەى بە سەر من هاتووہ، دەرسىك وەرگرى و تەجرەبەى بۆ پەيدا بى؛ يان هيج نەبى لە تەنگانەدا ناھوميد نەبى و لاى وا نەبى رپگەى رزگار بوون بە يەكجارى پيشى گيراوہ. لە خۆشى و ناسوودەى ژيانيشيدا زۆر خاترجەم و مەغلوور نەبى؛ وانەزانى خۆشى هەميشە يارىتەى و بە جىي ناھيلى. هەر وەك ناخۆشى و خەم لە گۆران نزيكە، خۆشى و شاديش هەميشە بەردەوام نيبە. خۆى ئامادە كا كە ئەگەر لىي قەوما، چۆن مل بداتە بەر كار و كۆشش و حەولى رزگارى لە خەم و دەرد بدا. ئەگەر لە خۆشيانيشدا بوو، لە بىرى نەچى كە رەنگە تووشى ليقەومان بىي و خۆى بۆ ئەو رۆژە نەھاتووہ ئامادە بكا. جا من پرووى قسەم دەويىه و سەرگوروشتەى خۆمى بۆ دەگيترمەوه؛ هەر چەند زۆريش بيتام و پەرژ و بلاويش بى، لەوانەىه لە هينديك شوپندا تەجرەبەى لى هەلكرپنى. خۆ ئەگەر دۆست و ناسياويش وەيخوينن، با هيج نەبى بەو قسە قۆرانە پيىكەنن.

گيترانەوهى بەسەرھاتم لە ژياندا، قسەى بەرئاگردانە و چيرۆكيكە بۆ لاويكى دەگيترمەوه. ئيتەر نامەوى بلين ئەدەبى نيبە و عىلمى نيبە. پيى ناوى فلان بلنى بۆ لەو جيگەى واى نەگوتووہ؟ بۆ فلان وشەى عارەبى يان فارسى دەكار هيناوہ؟

ئەگەر راست دەوى بە زمانىك نووسراوہ كە لە مەجلىسان قسەى پىدەكەم و هيج خۆم پتوہ ماندوو نەكردووہ كە ناسەوارىكى ئەدەبى بيت. ئەو كارى بۆ شەرەفنامەم كردووہ و خۆم دەگەل ماندوو كردووہ و بىر و ميشتكم هەلكوشيون، ليژەدا باسيان نيبە.

ئىستا كە ئەم خەتەنە دەنووسم، تەمەنم شىست و سى سالى شەمسىيە و نزيك بوومەوه لە شىست و چوار؛ كە بە سالى مانگى لە شىست و پينج سالى دام و بەرەو شىست و شەش پەل بووم. لەو بەرزايى عومرەوه دەروانمە شىست و ئەوەندە پلەى خوارەوه، لە پيرىيان فكرم ئالوزاوہ؛ زۆر كەم لە بىر ماوه. هەر وەك چاوم بى حوكم بووہ و بە عەينەك نەبى نابىنم، چاوى بىر و ميشتكىشم كز بوون و عەينەكيان دەست ناكەوى. ليم پروونە لە هەزار شت كە بە سەرم هاتووہ، سەتم لە بىر نەماوہ. وا مستىك لە نمونەى خەلوارىك، يان وەك كورد دەلین «هەشتىك لە مشتىك» دەگيترمەوه:

زەمانى مندالىم دام و دەستوور لە گوندى موکوريان وا بوو: رۆژى جەژن هەموو پياوى

كەيخوداى مال دەبوايە دوای خوتبەى جىژن و نوپۇزى جىژن، تىر دەم و فلچى يەكتر ماچ كەن و سلاوھتى بە شىعەرى كوردى لىدەن. ئەمجار بەرپىز دانىشەن و لە مالاھە خۇيانەوھە نانىان بۇ بىيەن و دانىشەن پىكەوھە نانى جىژنە بۇخۇن. دەلەمەند و حال خۇشەكان پىلاوى بىرنج و قەيسى، يان گۇشتاويان بۇ دەھات. ھى وا ھەبوو فەقىر بوو، پىلاوى بىرۇش، يان زۇر شىوى فەقىرانەيان ھەبوو. ئەو ھەموو جۇرە خواردانانە لە تەنىشت يەك دادەنران و ھەموو پىكەوھە لە نانى ھەموانىان دەخوارد.

مەجىئورى مزگەوت مەنەجەلىكى خۇى دىئا، ھەرچى بەرماوى ئەو خەلكە بوو، بە سەر يەكى دادەكرد و ئەمەش جىژنەنەى ئەو بوو؛ كە ناوى نرابوو «پىششىق مەجىئور». تىكەلاويكى سەير بوو؛ لە ناو مەنەجەلدا دەنكە بىرنج پالى بە دەنكە بىرۇشەوھە دەدا، دەنكە كىشىشى پىلاو، بەرژ و پىلاو بووھە ھەر يەكەى لە سووچىكەوھە جىگەى گىرتوھە. پارچە ئىسكىك - كە رۇژى خۇى لە پەنا قوچكەى بىرنج داندراوھە - ئىستا دەناو بىرۇش و كەشكەكى گەنمدا خنكاوھە! مەن دىتەم ئەو چىرۇكەى ژيانەم - كە پاش شىست و چەند سال بە سەر دەكەمەوھە - راست بۇتە چىشتى مەجىئور. نە دەمى رۇوداوھە كانم لە بىر ماوھە، نە دەتوانم يەك بە دوای يەك بە زنجىرە بىيانگىر مەوھە. لىكدر اوھە و بۇ خۇشەم نازانم كاميان لە پىششىق كامياندا بوون؛ بەلام دەزانم ئەوى نووسىومە، يان دىومە، يا لە خۇم قەوماوھە، يان لە دەمى بىرادەرانى ھاوسەفەرم قۇز تۇتەوھە. تەمام وا بوو ناوى بىيەم: «قانگە لاشك»، «بىر دەلە»، «بۇت بىيەم» كەچى بە بىرمدەھات «پىششىق مەجىئور» پىر بە پىستىتەنى.

دەمەوئى جارى بە سەرچلى باسكىكى گىشتى لە خۇم بىكەم. زۇرم باسى شاعىرانى كۇن و نوئى خۇندىووھە و بىستوھە. لام وا يە لەم رۇژەلەتەى خۇماندا، يانى لە ناو فارس و عەرەب و كورددا، رەنگە مەن - ھەك شاعىر - لە ھەموان حال م خۇشتر بووئى. دەخۇيەنمەوھە كە فلانە شاعىر تارىفى فلان خەلىفەى بە قەسىدە يەك كىرد، دە ھەزار، سەد ھەزار زىريان دا يە. بەلام حالى شاعىر چۇن بووھە؟ تۇ بىيەن بەر چاوت: سەد شاعىر ھەر يەك چەند شەو خۇى جىرەبابە داوھە، قەسىدەى پىر لە درۇى گەورەى بە قەد و بالاي نافەسالى خەلىفە يان پادشا ھەلگوتوھە؛ پىرسىويانە:

- ئەم رۇ خەلىفە يان شا رۇوى خۇشە؟ توورە نىيە؟ ئىجازە ھە يە بچىنە خزمەتى؟
- بەلئى فەرمون... دەى شىعەر بخۇيەنەوھە!

شا و خەلىفە - لە كەر كەرتەر - لەو ناوھەدا شىعەرى يەككىيانى پەسند كىردوھە؛ خەلات بەو دراوھە و ئەوانى تر دەم لەپووش دەركراون. «نىزامى» كە خوداى شىعەرە، بە حاكىمى وەخت دەلئى: مەن سەگىكى دەركى تۇم؛ چاوم لە ئىسكىكە بۇم باوئىزى. «فەردەوسى» خاوەنى شانامە، وەھا خۇى لە بەرانبەر «مەحمۇود غەزەنەوى» دا بە سۆلكەر نىشان دەدا، پىياو بەزەى پىدا دىت. زۇر بەيان، لەو شاعىرە گەورانە بە سۆلكەرى ژياون. ئەوانەى خۇم دىتمەن و زۇر لە خۇم شاعىرتر بوون، ھەك مەلا مارقى كۆكەبى، قەسىدە يەكى سەد بەيتى بۇ تاجرىك دەنووسى، دەيگە ياندە تەشقى عاسمان؛ نىو كىلۇ گۇشتى دوو تەمەن بايى بۇ دەنارد.

مەن كە تازە دەستەم بە شىعەر گوتەن كىردبوو، لام وا بوو مەنىش دەبى تارىفى پىياويكى گەورە بىكەم و جايزە وەرگىرم. چەند شىعەرىكەم لە مەدحى ئەحمەداغاي حاجى بايزاغادا گوت. جايزە كەم ئەوھە بوو دەيگوت: «ئەو كەرە باش باشى گوتوون!». ئەم قەسە بۇ مەن بوو بە دەرسىكى گەورە. ئىتەر وازم لەوھە ھىنا بۇ جايزە شىعەر بىيەم؛ با ھەر بۇ عىشقى دلئى خۇم بى. عاشقى نازادى

کوردستان بووم؛ که یفم پێ دههات. جا ئه‌گه‌ر مه‌دحی قازی محهممه‌د یان ستالین و ڕووسیا مه‌کرد، بۆیه‌ بوو که به‌ ڕه‌مزی ئازادی کوردستانم ده‌زانین. چاوم هه‌رگیز له‌وه‌ نه‌بوو پوولیکم بخه‌نه‌ گیرفانه‌وه‌. بۆ خۆم کاسییم ده‌کرد و شیعه‌ره‌کانم دیارییه‌ک بوو بۆ گه‌لی کورد.

له‌ بیرمه‌ جارێک شیعه‌ریکم له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌که‌دا خۆینده‌وه‌؛ قازی محهممه‌د ئافه‌ریمی کردم و گوتی سه‌د تمه‌نت به‌خه‌شش یی. هه‌ر له‌ مه‌جلیسه‌که‌ گوتم: ئه‌و سه‌د تمه‌نه‌ بدری به‌ ده‌فته‌ر و قه‌له‌م بۆ مندا له‌ فه‌قیه‌ره‌کانی مه‌درسه‌. ته‌نانه‌ت که «ئاله‌ کۆک» له‌ «ره‌ه‌وابیتی فه‌ره‌ه‌نگی ڕووس و ئێران» له‌ ته‌ورێز چاپ کرا، گوتیان چوار هه‌زار تمه‌نت حه‌قی ته‌ئلیف هه‌یه‌. هه‌ر چه‌ند ئه‌وه‌ قانوونی و هیچ سوایش نه‌بوو، نه‌مه‌ویست. له‌ ئاواره‌بێشمدا له‌ عیراق، هه‌ر خۆم به‌ ئاره‌قی ناوچاوان و ڕه‌نجی شانی خۆم به‌ ڕی ده‌چووم و شیعه‌رم پێشکه‌ش و دیاری بۆ ئازادی کوردستان بوو؛ که ئه‌م حااله‌ حورمه‌تی زۆری له‌ به‌رچاوی خه‌لک بۆ په‌یدا کردم و له‌ نووسینی شیعه‌ردا زۆر ئازاد بووم.

هه‌رگیز به‌ شیعه‌ر سوالم نه‌ده‌کرد؛ به‌لام ئه‌گه‌ر داوای یارمه‌تی و قه‌رز له‌ هه‌ر ناسیایه‌ک بکرا، یه‌، زۆر به‌ ڕووی خۆشه‌وه‌ ده‌بکرد.

زۆر که‌س هه‌بوو له‌ باری سیاسی ناخۆشیان ویستووم، جوینیان پێداوم. به‌لام له‌ ڕوویان نه‌هاتوو به‌لێن شاعیریکی سوالکه‌ره‌ و مل له‌ به‌ر پیاوی خۆی ڕی نه‌وی ده‌کا. توانیومه‌ زۆر به‌ سه‌ره‌ری بژیم. زۆر جار ئه‌گه‌ر دیتوو مه‌ که‌سیک دلی لێم ڕه‌نجاوه‌، گوتوو مه‌ چی داومی با لێم وه‌ستینی.

دیاریشه‌ له‌ پاش ئه‌وه‌ توانیومه‌ به‌ یارمه‌تی بارزانی کتییی شیعه‌ری خۆم چاپ که‌م، پوولی کتیبانم زۆر ده‌سه‌کووتوو که مه‌منوونی هیچ کرپاریک نه‌بووم. من بارزانیم به‌ گه‌وره‌ی خۆم قبول کردبوو؛ شانازییم به‌وه‌ ده‌کرد که ئۆکه‌ری ئه‌و بم. پێشم شه‌رم نه‌بوو ئه‌و یاریده‌م بدا، چونکه‌ لام وا بوو مه‌رد و ڕه‌ندیکه‌ نموونه‌ی که‌م له‌ دنیا دا هاتوون. جارێک «حافز مسته‌فا قازی» - که له‌ به‌رده‌ستی «ڕه‌شید عارف سه‌فا»ی کوردی ملیۆنێدا کاری ده‌کرد- گوتی: کاک ڕه‌شید خه‌یامه‌که‌ی تۆی به‌ خه‌ت دیوه‌. ده‌لی من له‌ سه‌ر حیسایی خۆم بۆی چاپ ده‌که‌م. فرسه‌ته‌ با پێی چاپ بکه‌ین. گوتم: حازر نیم ناوی ڕه‌شید عارف له‌ سه‌ر کتییی من بێ و بلێ یاریده‌ی هه‌زاری داوه‌ و ئه‌و فه‌خره‌ی بده‌می!

له‌ کاسیی کردن و فه‌قیه‌ریشدا زۆرم که‌ساسی و هه‌ناسه‌ساردی دیتوو و زۆر جاریش سه‌ره‌کووتوو مه‌وه‌. چه‌ند جار نانی شه‌وم شک نه‌بردوو؛ به‌لام ناھومیید نه‌بووم؛ له‌ کار ماندوو نه‌بووم. توانیومه‌ جیگه‌ی خۆم بکه‌مه‌وه‌. زۆر جاریش بوومه‌ خاوه‌ن پاره‌ و دیسان هاتوو مه‌وه‌ سه‌ر سیفر و دیسان تی هه‌لچوو مه‌وه‌.

ئه‌وی ده‌یزانم و به‌ ئه‌دیپ و خۆینده‌وارم ده‌زانن، له‌ سایه‌ی ماندوو بوون و شه‌وبیداری خۆمه‌وه‌ ده‌ستم که‌وتوو. سه‌ر له‌ هه‌وه‌ له‌وه‌ زوو له‌ خۆینده‌وه‌ ماندوو ده‌بووم؛ به‌لام پیاو که‌ له‌ سه‌ر شتیک سوور بێ و ده‌ست هه‌له‌نگه‌ری، خووی پێ ده‌گرێ و لێی ده‌بێته‌ سه‌یران و سه‌یاحه‌ت. وه‌ک چۆن نازانی له‌ مندا لیه‌وه‌ چۆن گه‌وره‌ ده‌بی، له‌ خۆینده‌وه‌ش زۆر ئاگا ناکه‌ی؛ که‌چی ده‌بینی زۆر مه‌علوومات وه‌ سه‌ر یه‌ک ناوه‌ و تۆ به‌ خۆت نه‌زانیه‌وه‌. زۆر جار کتیییم خۆینده‌وته‌وه‌ و ته‌واو له‌ بیرم چۆته‌وه‌. تیا بووه‌ ته‌نانه‌ت ناوی دانه‌ره‌ که‌یشم له‌ بیر نه‌ماوه‌؛ که‌چی هه‌ر وه‌خت قسه‌ له‌ شتیک کراوه‌، من باسی ئه‌و شوینمه‌ وه‌بیر هاتۆته‌وه‌. وا دیاره‌ می‌شک عه‌نبارێکی زۆر

بهر فرھوان و ئەمىنە؛ لە وەختى پىيوستدا چت ديوە يان خوڤندوو تەو، نىشانى دەداتەو. دۆستى راست و بى منەت كىتىبە و بەس؛ تارىخت بۆ دەلى؛ چىرۆكى كۆن و تازەت بۆ دەگىرپتەو؛ لىي پرسە جوابت دەداتەو و منەتت لە سەر ناکا.

لە تەجرەبەى ئەو ژيانە تىكەل - پىكە لەمدا ئەو ئەندەم بۆ روون بۆتەو كە لە هەزار دۆستى بە دەم دۆست، يە كىكيان لە رۆژى تەنگانەدا دەھاوارت نايەن. نايى چاوت لەو بى كە ئەگەر لىت قەوما، فرىات كەون. ناشىي دۆستايەتى ئەو تەرزە كەسانە نەكەى؛ دەنا بە تەنيا دەمىنيەو و پىاو لە دنيايدا بە تەنيا نازى. لەوانەشە لە ناو زۆراندا، بەختت بىهينى و ئەگەر لە هەموو تەمەنتدا دوو يان سى دۆستى زۆر باشت دەس كەوئ - كە لە خۆشى و ناخۆشىدا هەر يارىكارى بى - خۆت بە بەختەو بەرزانە! رۆژانى كە لە بەغدا بووم و لەو پەرى هەزارىدا رامدەبوارد، كەسانىك جار و بارە دەيانەويست، يان بە دەم دەيانگوت دەمانەوئ پوولت بەدەينى، دەمگوت سەوال ناكەم؛ كارم بۆ بدۆزنەو. لەو «نامەوئ» يەى من ئىستفادەيان دەكرد، لاى ناسياوئىكى من دەيانگوت: پىاوئىكى كەلەشەقە، پوولى دەدەينى نايەوئ!

كاتى كە دەگەل بارزانى گەينەو بەك و نان و ئىحترامم پەيدا كرددوو، ئەو كەسانەى خۇيان هەلكىشابوو كە دەيانەوئ چاكەم دەگەل بەكن و من قبوول ناكەم، كەوتە تەجرەبە كرددان. دەمگوت فلان كەس! دەتوانى بە چەند دىنارىك دەستم بەگرى؟ يان فلانە شتم بۆ بەگرى؟ مىليان لە سوپندان دەنا كە دەستيان تەنگە!

جارىك لە «تۆپزاوا»ى كۆيە، بارزانى گوتى: عومەر دەبابە دەلى هەزار جارەن هىچى نەدەويست، ئىستا داواى قەلەم و كراسم لى دەكا؛ ئەو چىيە؟ گوتم: كاكە! لاى هەموو كەس دەبگوت ئەگەر هەزار قبوول بكە دەبەكەم بە شەرىكە مالى خۆم؛ چونكە دەيزانى هىچم ناوئ. ئىستا كە زۆر سازم، ئەوانە تەجرەبە دەكەمەو. نە كراسم لازمە نە قەلەم؛ پىم خۆشە وە درۆ كەوتەو.

زۆر كەس خۆى كرددۆتە رەفقىم هەر بۆ ئەو لە چىشتخانە، من پوولى بۆ بەدم؛ يان لە سەفەر و تاكسىدا من زووتر دەس بۆ گىرفانم بەرم. جارى وا هەبوو بۆ تاقي كرددەو گوتوو: دەى با مخرجى ئەمرو لە سەر تۆ بى! خۆى دزىو تەو و تازە نەمدىو تەو. خولاسە زۆر كەس بە كەريان زانىوم؛ وىستوو يانە بەرە لە من بەرن و بۆ خۇيان خۆش بژين و گالستە بە سادەيى و خۆش باوهرى من بكەن. لە راستىشدا من لە درىژايى عومردا زۆر دل ساف بووم؛ باوهرم بە هەموو كەس كرددوو. زۆرم زەرەر لەو خۆش باوهرىيەدا ديوە؛ بەلام لە ئەنجامدا هەر راستى و خۆش باوهرىيەكەم فرىام كەوتوو و توانىومە وا بىم، لە ناو زۆرەى كورد و عەرەبى ناسياومدا رىزم لى بەگرى.

قسىكى جوان هەيە نازانم كى گوتوو، دەلى: «پىاو دوو عومرى لازم بوو؛ لە يەكياندا تەجرەبە خىر كاتەو، لە عومرە كەى تردا تەجرەبەكانى بە كار بىنى»؛ كە ئەو عومرە دووبارە يەش نىيە. زۆر تەجرەبەى تالم لە ژياندا لە چنگ ئەوانەى بە روالەت خۇيان كرددۆتە دۆستم ديوە. زۆر گورگم بە مەرى پىغەمبەر زانىو و دەستيان برىوم و بە عەقەلم پىكەنىون؛ كە نەمتوانىو و نەمزانىو خۇميان لە چنگ رزگار كەم. هەرگىز نەمويستوو مەنىش وەك ئەو نالەبارانە فىلبارى بكەم و دەستى خزم و دۆست بىرم. چونكە راست بووم، خوا هەر راستى هىناو تە رىم. حەزم دەكرد و حەز دەكەم زۆر لەو زىرە كتر بام و نەمەيشتابا پىاوئى خوار و خىچ بە زمانى خۆش

فریوم دهن و به قازانجی خویان چه رخم دهن؛ به لام له پاش هزار نه جره بهی تال، چون به ژياندا بگه پیمهوه؟!

به کوردی ده لاین: «نه هیئده تال به تفت کهن! نه هیئده شیرین به قووت دهن!»
سه عدیش ده لی: «شوانیک نسجه تی کوره که ی نه کرد: پیایو چاک به! به لام هیئده چاک مبه به گورگ دهر فته تی بی تی!» به داخوه زور جار قووت درام و زور گورگ تیم پوهان. چه ز ده که م تو به قه دهر من دل ساویلکه و زووباوه به هه موو کهس نه بی. نه وانه ی ده بنه دؤستت ته جره به یان بکه! وه که نه وان له تو داوای ماندوو بوون و شت به قازانجی خویان ده کهن، توش بزانه نایا نه وانیش دلیان ده گه لت پاکه؟ یان ههر ده یانه وی له به سته زمانی و دل سافی تو به هره وهر گرن؟

له مالی دنیا پهیدا کردن ماندوو مبه! به لام نه له ریگی ئابروو فروشته نه وه. زور جیگی و هه یه نانی لی پهیدا ده بی. چونکه نه وه بزانه که پروت و ره جال و بی مال بی، که ست ره فیک و دؤست نییه. تا له ری پهیدا کردنی نه سپایی ژياندا ماندوو بی که مه؛ به لام ده بی ئابروو و شهرفی خوت له بیر بی. ههر گا کار گه یشته ئابروو چوون و نامووسی میلی فروشتن، ده ست هه لگره و کاریکی تر بکه با که متریش دس که وی. له نازداری و خلیسک و خوی دووره په ری ز به! به شی تن به ل و تن به روه، ههر نه بوونی و ئابروو چوونه و ناچار ده بی دم له بهر نامردان پان کاته وه. نه و نه ده ش بزانه مانای نه و قسه زور هاسانه: «ههر کهس کارت که وته لای و بو یاریده دان له بهری پارایه وه، نامرده!» که وا بی نه و دوعایه ی که ده لاین: «خودایه محتاجی دهستی نامردم نه که ی»، یانی محتاجی دهستی که سم نه که ی.

که تازه چو بوومه عیراق و له کار ده گه رام، ده مدی نه وانه ی له دووره وه عاشقی ناوبانگ و ناوم بوون، نه گهر ده مگوت کارم به دنی یان بؤم پهیدا کهن، به و په ری نامردی خویان لی ده بواردم. که چی له مه جلیسی خویاندا تاریفی شیعر و هونه ری منیان ده کرد!

قوت خوت به ناوی باب و با پیره ته وه به خه لک مه ناسینه. حول بده خه لک بلین فلان کهس باوکی نه و کوره باشه بوو. کوپی خوت به و ئیعتی ماد و با وه ریت له سه ر خوت بی. نه گهر که سیکیش به راستی و دلسوزی یاریده ی دای، زور به خته وه ری. جار یک به ججیلی، پیره جه میک قسیکی گوت: «ههر کهسی دیتت و بزانه دوژمنته و ده یه وی زیانت پی بگه یه نی. نه گهر خوی کرد و نه بوو، چاکه ی ده گه ل کردی، یان هیچ زیانی لی نه دای، نه وه خوت و به ختت چاکت بو هاتوو». تازه به پیری بیر له و په نده به قیمه ته ده که مه وه و له ده ستم دهر چوو. ههر کهس ده بیته ره فیقت، به دل ساده بی خوتی ته سلیم مه که! چاوه نۆر به و له سه ر هه ست به! نه گهر ههر به راستی خوشی ده وی، خوشت بو، نه گهر دیتت نیازی خراپه و راست نییه، به زمانی خوش ده گه لی رابویره! به لام ده ستت به گیرفان و ده می خوته وه بی! دؤستیکی رواله تیش - با بشزانی به دل ده گه لت نییه - به تووره بوون له خوتی مه ره نجینه! له وانیه زیانت لی بدا! به لام کهم - کهم خوی لی بدزه وه و کاریک مه که که بیته دوژمنت. هه زار دؤست که مه و دوژمنیک زوره.

تا تو له شی خوت زور خوش نه وی و که یفت له تن به لی نه بی، هه موو کهس خوشی ده وی و به سه ر بلندی ده زی. رۆژگار ههر چه ندی ماندوو بی، شه و ده حه سیته وه. کارت له ری ژياندا پی عه یب نه بی. نه گهر ناتوانی ببیه وه زیر، ده توانی ببیه حه ممال و کوک کیش. شه رت نه وه یه بیکار

نەبى. ئەگەر لە سەر كارىكى كە ماىەى ژىياتى پى پەيدا دەكەى، تا كارىكى لەوہ باشتر و بەقازانچتر پەيدا نەكەى، كارى خۆت بەجى مەھىلە! مەلى دەچم كارى چاكتر پەيدا دەكەم، كارەكەى خۆشت لە دەست بەجى. بىكارى - با دوو رۇژبىش بى - پىاوى تەنەل دەكا؛ پشتت لە كار سارد دەكاتەوہ. ناشزانى چۆن وەخت رابوئىرى.

نە رەزىل و چرووك بە، نە دەست بلاو. بابم دەىگوت: «دەولەمەندى خەسسىس و فەقىرى سەخى دەبى ھەردوو كىيان بۇ بابيان عاقل كرېن». ئەگەر ھەتە، بەخشە! بەلام بە ئەندازە. پاشەرۇژت لە بەر چاۋ بى؛ دنيا بى ئىحتوبارە. ئەگەر بتوانى شتىكت پەزمەندە ھەبى بۇ لىقەومان و نەدار بوون. ئەگەر نىتە و فەقىرى، چاۋ لەوانە مەكە زۇريان ھەبە و زۇر خەرج دەكەن.

ئەو وردە نەسحەتانەى من ھەموو زىادىن. كىتىبى باش زۇر بخوئەوہ. بە تايەتەى لە بىرت نەچى ئەدەبىيات و نووسراوى رابردووان، لە ھەموو بابەتئىكەوہ پىرن لە پەندى زۇر بەقىمەت. دەتوانى بەرنامەى ژيانى ئابروومەندانە لەوانە فىر بى و دەكارى بىتى. بە مندالى گولستانى سەعدىم دەخوئىند. بابم دەىگوت: «دەلئىن گولستان بە ھەوت سالەبى دەخوئىن و بە ھەفتا سالەبى تى دەگەن». گوتم: بابە! ئەدى ئەگەر نەگەىشتە ھەفتا سال عومر چ بەكەم؟! بە راستى دەزانم سەعدى ھىچى نەھىشتەتەوہ كە نە پلىت.

بەخشىن و سەخاوت دوو جۇرە: ئەگەر دەستى فەقىر و بىدەستىك بگرى، ھەتئىوئىك پۇشتە كەپەوہ، بئوہژئىكى ھەتئىوبار يارمەتەى بەدەى، بەخشىنى پىاوانەبە؛ بەلام ئەگەر بادى ھەوا، مەسەلەن لە داوہت شاباشى زىاد لە خەلك بەدەى، يان لە رىستوورانئىك، چاخانەبەك زىاد لەوہى كابرانى خاوەن رىستووران دەپەوئى بەدەى، ئەوہ ناوى كەرىتەبە نە پىاوتەى!

جارىك دەگەل سەيد برايمى ئازادى لە تەورئىز سەرمان تاشى. لە جىياتى دوو تەمەن - كە ھەقى سەرتاشىن بوو - پىنچ تەمەنى دا.

- ئەوہ بۇ زىادت دا؟

- ئاخىر عەببە!

- يانى سەبەى عەكست لە رۇژنامەدا چاپ دەكەن كە ئەو كوردەى نازانىن ناوى چ بوو زىادى

داينى؟!؟

لە تەرەغە خەنجەرئىك ھەبوو، زۇر بە خەيالى خۆم بە باشم دەزانى. گوتم وا باشە بىكەمە ديارى بۇ كاكە رەھمانى حاجى بايزاغا. بە دل و داو خەنجەرم بۇ برد. لىبى وەرنەگرتەم بزانى چۇنە، بە نۆكەرىكى خۇى گوت: لىبى وەرگرە و دەبەر خۇتى چەقىنە! زۇرم دل بە خۆم سووتا. ئىتر برىارم دا كە تازە غەلەتەى وا نەكەم. فەقىر ناتوانئى شان لە شانى دەولەمەند بەدا. ئەوى بە لای مەنەوہ زۇر شتىكى بەنرخ بوو، لای ئەو ھەر لايقى نۆكەرانى بوو!

بۇ نان خواردن دەعوەتى كەستىك بىكە لە نانەكەت مەمنوون بى! دەعوەتى كەسانئىك مەكە كە نۆكەريان لە تۇ تىرتەرە و ھەمىشە سەرفەيان لە سەرفەى رۇژى دەعوەتەكەت رەنگىن ترە. يانى «ئەگەر مرىشكى، بۇ ھىلكە كردن لاساى قاز مەكەوہ!».

دنيا پىرەتەى لە پىاوى فىلباز كە لە سەر فرىودانى دل سادە و بەستەزمانان دەزىن. بنىادەمن لە شكلى تۇ؛ بگرە تۇ جوانتر و رىك و پىك تىرىشى لەوان؛ بەلام دەبىنى بە ردىن، بە كەواى شۇر، بە مېزەرەى زل و تەزىب و مت و مووروو خۇيان لە خەلك گۇرپوہ. دەلى وەرە تەبەمە بەھەشت! يان ئەفەندى عەببەك لە چاۋە و خۇى لە سەر خەلك بە ھەببەت كردووہ؛ كۆمەلىك

دل سادە دواى خۇي دەدا: «ۋەرن حىزىم دروست كىردوۋە، واتان بۇ دەكەم، وا بىكرى...»
 لەوانەدا زۇر ئاگادارى خۇت بە! دەتوانى بىننە بەر چاوت: ئەو كابرايەى دەلى شىخەم، پىشى
 بتاشرى، شۇرتىكى دە بەر كرى، پىخواس بى، يان ۋەك چىرۆكەكەى «چىخۇف» لە ھەمام
 رووت بىتەۋە، چۇن مەيموونىكى لى دەردەچى؟! دەكرى بلىنى: بۇ تۇ شتىك نادەى بە من تا
 من تۇ بەمە بەھەشت؟ خۇ ھى ھەردوۋكمان ھەۋالە بە دواى مردنە! يان: كابراى سىياسى
 خاۋەن حىزب! ئەگەر تۇ لە پىشمەۋە بى لە سەنگەردا، قىبولمە. بەلام تۇ بۇ خۇت لەۋپەرى
 خۇشىدا بۇى و من بە كوشتن و گرتن بەدى، خۇا ھەلناگرى...
 جارىك لە شىعەرىكىمدا - كە چاپىش نەكراۋە - گوتوومە:

ھەرگىز مەبە غەنتەرى پىاۋى تۇ ھەلپەرى، بەو بەدن پىلاۋى

جىئىل - ھەموو جىئىلىك - ھەر چاۋى لەۋەيە ژنىكى جوانى دەست كەۋى. ھەقىشى ھەيە؛
 چۈنكە ئارەزوۋى جىنىسى غالبە و تا ھاۋسەرىكى جوانترى دەس كەۋى، كەيفى خۇشتەرە. بەلام
 دەبى ئەۋە بزانى كە جوانىيەكەى ژن ھەر ھەتا دوو مانگ و ئەۋپەرى شەش مانگ و يەك سال
 زۇر لات بەنرخ دەبى؛ لەۋە بەۋلاۋە تۇ خزم و كەسىكى دىلسۇزت دەۋى. كەسىكت بۇ ژن لازمە
 كە لە خۇشى و ناخۇشىدا ھەر پىت رازى بى و شانازى بە رەقىقابەتى و ھاۋبەشى لە ژىانتدا بىكا.
 خۇ نەخۋازا كە مىندالىكىش پەيدا بوو، ئىتر خۇشەۋىستى داىك دەكەۋىتە سەر مىندال. نابى باب
 لاي وا بى دەبى ۋەك جارن، ژنى ھەموو روۋح و گىانى بە تەنھا لە سەر ئەۋ بى؛ ھەرچەند باب و
 داىك لە خۇشەۋىستى مىندالدا دووبارە گەيونەۋە يەك. جا پىاۋ ئەگەر بە تەمايە ژن بىنى، دەبى
 ھەۋلى ئەۋە بىدا ژنىك بىكاتە شەرىكى ژيان كە ژنەكە خۇى بە زىاتر لە مېردەكە نەزانى. مەنتى
 بە سەردا نەكا كە تەنازولى كىردوۋە و بۇتە ژنى! ژنى وا ژيان لە مېرد دەكاتە جەھەننەم. ژنىك
 مەخۋازە كە بە تەماحى دارايىيەكەت مېردت پى بىكا. چۈنكە مالى دنيا دى و دەچى؛ ئەگەر فەقىر
 بوۋى دەگەلت ھەلناكا. ژنى چاك رەحمەتى خودايە و فەقىر بى و دەۋلەمەند بى، لە
 بەھەشتاى و بە دلخۇشى دەژى. ژنى خراپىش و بەبۇلە و پرتە و لووت بەرز - با حۇرى
 بەھەشتىش بى - ژىانت لى دەكاتە جەھەندەم و خەلاس بوونت زۇر چەتوونە.

دىلم چوۋبوۋە سەر كچىكى شىخ مەممەدى خانەقا. بە ھۇى كچى قازى زىداكىمەۋە بە بابم
 راگەياند. گوتى: «كۈرى خۇم! لە باتى سى ژن، ژنىك بىنى باشتەرە!» پىم سەير بوو؛ بۇى روون
 كىرمەۋە: كچى شىخ خۇى لە تۇ پايەبەرزتر دەزانى. دەبى كارەكەرىكى بۇ بىگرى خزمەتى بىكا.
 دەبى كارەكەرىكىش بۇ خۇت پەيدا كەى خزمەتت بىكا!

ئەگەر رىك بىكەۋى كىزىكى لادىيى بىنى و خۇشى بوۋى زۇر چاكتەرە لە كىزىكى شارستانى
 نازدار و كارمەندى شارستانى. كىزى لادى كە دىتە شار، ھەمام چوون و جلى شارستانى بە لاۋە
 خۇشىيەكە كە بە ھۇى تۇۋە دەستى كەوتوۋە؛ بەلام كىزە شارىيەكە كە عادەتى بە خوۋى
 شارۋە گرتوۋە، بەھانەى لى ناپرى. من خۇم ژيانى ئەۋ مېرد و ژنانەم بە لاۋە ژانە و ژيان نىيە،
 كە ھەردوۋك لە بەيانىيەۋە تا ئىۋارئ ھەر يەكە لە ئىدارەيەكى دوور لە يەكتەر دەژىن و ئىۋارە بە
 ماندوۋى دىنەۋە و مىندالىيان بە خەلكى بىگانە سىپاردوۋە. ئەگەر مومكىن بى ژن ناگاي لە مال
 بى و پىاۋ ماندوۋ بى، بە لامەۋە خۇشتەرە. پىاۋ كە گراناىى ژيانى لە سەرە و بە رۇزگاردا لە
 دەرەۋە دەژى و ھەزاران قسەى ناخۇش لە دەسەلانداران و بىناكاران دەبىسى، بە دل توورەيە؛
 لە مالە خۇى - ۋەك دەرپىنى ھەست - وا دەبى بە سەر ژنىدا دەقىرپىنى. ژنى نەجىب ئەۋەيە

دلخۇشى مىردى بداتەوۋە و بزانی كەچۈن دەرد و نارەحەتى رۇژگارى لەبىر دەباتەوۋە؛ نەك ئەویش چەنە بە چەنەى دەگەل بكا و مالى لى بكا بە جەھەننەم. ژنىش لە مالدارىدا، لە بەخىوكردى مندالدا، لە لای دەروجىرانى خراپەوۋە دلى پر دەبى، چارى ناچار ئەویش وا دەبى ھەلدەچى و بۆلە و دەردى دل دەكا. دەبى مىردى عاقل ئەو كارەش ھەلسەنگىنى، بە خوین ساردى و دلخۇشى دانەوۋە خەمى ژنى شەرىكى عومرى برەوینى و بە سەرىا نەگورینى و نەيكاتە شەر و دم لەدم نان؛ كە ھەم ژيان لە ھەر دوو كيان تال دەبى و لەوانەشە لىك جوئى بىنەوۋە. كە وا بوو دەبى ھەر دوو ك ئەو ەندە عاقل بن، ئەگەر يە كيان خەرىكە توورە دەبى، ئەوى تریان نەرمى كاتەوۋە. توورە يىش ھەر سەرىكە و زوو دەروا و ئەوى لای وا بە بۆتە ماىەى نارەحەتى ھەوالە كەى پەشىمان دەبىتەوۋە. ئاوا دەتوانن تا مردن يە كترىان خۇش بوئ و دنيا بكنە بە ھەشتى خۇيان.

كورد دەلین: «ژن و مال»، ژن بۇيە پىش دەخەن كە تا ژن نەبى مالیش نابى. كورد دەلین: «پىاو كرىكارى قورە و ژن بەنتاىە»، پىاو ھەر چەند خۇى ماندوو كا و زۆر پەيدا كا، ئەگەر ژنە كەى بە سەلىقە و دلسۆز نەبى بۆ مالى مىردە كەى، خانوو سەر ناگرئ. ژنى كە دلى بە مالى خۇى خۇش بى و مىردى خۇى خۇش بوئ، ھەرچى مىردى بۇى دىنى بە دل و داو مالى پى رىك دەخا و حەز دەكا لە مالى خەلك خۇشتر بى. ترسەنۆكى و خەسىسى بۆ پىاوان رەوشتىكى زۆر عەببە؛ بەلام بۆ ژن مەدح و كارىكى پەسندە. «عەلى بن حوسىن توغراسى» لە «لامىە تولعە جەم» دا دەلى: «قسەى زۆر چاك دەربارەى ئەو كىزانەوۋە دەكەن كە ترسەنۆك و خەسىسن»!

پىاو دەبى بەخشى؛ بەلام ژن ھەر دەبى بە دل و داو مالدارى بكا. ترس و ئازابىش دوو جۆرن: تۆ كە ھەر شەر بكەى و گىچەل دەخەلك ھالىنى، ئەوۋە ئازابەتى نىيە، بى ئەخلاقىيە. بەلام كەسىك بە ئاشكرا زولمت لى دەكا؛ ئەویش يە كىكە وەك تۆ. ئەگەر لە بەرى دانەوینى و دىفاع لە خۆت نەكەى، ترسەنۆكى و بە خویرىت دەزانن. چىرۆكىك لە «الاغانى» دا ھەيە: كابرابە كيان دەبرد لە تۆلەى پىاویكا كە كوشتبووى بىكوژنەوۋە، دۆستىكى لىنى پرسى: «بۆ ئەو كارەت كردد؟»، گوتى: «من بى خەتا بووم، ئەو كابرابە زولمى لى دەكردم. گوتىان دوغای لى بكە و شكابەت لە خوا بكە. دىتم خوا پىم دەلى: من ئەویشم وەك تۆ دروست كرددوۋە. شەرم ناكەى بۆ خۆت دىفاع لە خۆت ناكەى و ھاوار بۆ من دىنى؟...». خولاسە شەرى خەلك مەكە ھى خۆت؛ بەلام واش خویرى مەبە لەسەر خۆت وە جواب نەيەى. حەول بدە بە شكابەتى قانون، بە يارىدەى دۆستانت زولم لە سەر خۆت لا بەرە.

ھەمىشە زمان و رووخۇش بە. فىرى جویندانى پىس و بازارى مەبە. بە رووى خۇش و زمانى خۇش دوژمنىش دەكەيتە دۆست. ئەگەر تۆ راست بى و ناراستان قسەت بۆ دروست كەن و غەبەتت بكن، زوو ھەلمەچۆ. راستى و بىگوناهى بۆ خۇى دەردەكەوئ و قسەھەلبەست شەرمەسار دەبى. ھەوسەلە و خوین ساردى لە ژياندا بناغەيەكى زۆر پتەوۋە. من لام وا بە پشوو و لەسەر خۇى و كەم توورە بوون و لە پىست دەرنەچوون و پەلە نەكردن، نىوہى ژيانى خۇشە و بگرە زىاترىش. وەك دەلین «پىاوى بە ھەوسەلە كەروپشك بە عەرپە دەگرئ».

لە قسە دەگەل خەلك كرددنا شەرم مەكە؛ بەلام قسەى ناسك و بە ئەدەب ھەلبىژرە. كە داواى يارىدە و كار پىكھاتن لە ھەوال و ناسىاوت دەكەى، تۆ قەرزىكت لە سەرى نىيە؛ كە وا بى

دەبىي زۇر پىشوو لەسەرخۇ بى. ئەگەر لە دە كار يەكشىت بۇ پىنگ بىنى، دىسان شوكرى خىواي دەوى. ئىتر ھەرچى گوتت و پىكى نەھىنا، نابى نىوانى دەگەل ناخۇش كەى و لە لای خەلك غەبىھەتى بکەى. «بە زمانى نەرم و خۇش مار لە كون دىتە دەر». ئەمجار كارىكت بۇ ناكە؛ بەلام لە چەند جار، جارىك فايدەيەكى ھەر لى دەبىنى. لەوانەشە تووشى ھەوالى وا بىى كە بە پىىى توانا بە دل يارىدەت بەدا.

بە كەلىمەى خزمتم و لە تارىف كردن فرىو مەخۇ، ئەخلاقى كابرالى كە خۇت لى نرىك دەكانەوہ بىنە بەر چاۋ. من لەوہدا زۇرم زەرەر كرد...

دەگەل برا و عابىلەى خۇت تا باش بى كەمە. خوىنى خۇتن، قەت با مالى دنيا لىكتان نەكا. براىەتى من و «سادق» و «عەبدوللا» دەگەل «زىنەب» خوشكم بۇ من زۇر خۇش رابراوہ؛ بەلام دىسان ھەموو براىەك ناكرى وا بن. زۇر براى وا ھەيە لە دوژمن خراپترە. زۇر دۇستى وا ھەيە لە دوژمن خراپترە. زۇر دۇستى واش ھەبە لە براى داىك و بابى چاكتەرە. ئەوانە تەجرەبەى ژيان بۇت دەردەخا.

خولاسەى ھەموو مەبەستان لە مەر دۇستانەوہ - وەك باسى كىتىبم كرد- دۇستى چاك، پوولى ناو گىرفانى خۇتە. ئەگەر بتوانى پەيداي كەى و بە فىرۇى نەدەى، ھەر چىيەكت لەو گىرفانە پوولدارە خواست، بى منەت دەتداتى.

كار زۇر بکە؛ زۇر خۇت ماندوو كە. با منەتت ھەر لە سەر گىرفانى خۇت بى. ئەگەر توانىت بە كەسب و كارى خۇت بەرى بچى، دۇست و خزمىشت زۇرە. كورد دەلین: «تا دوو كەل لە سەر مدبەق ديارە، دۇستايە تىمان ھەر بەرقەرارە». تا جحلى و تا دەتوانى بىزوويەوہ، لە ھەولدان واز مەھىنە. خۇت زۇر ماندوو كە. رۇژگارى پىرىت لە بىر بى. فەقىرىشت لە بىر بى؛ كە بە فەقىرى كەس ناتناسى. بۇ رۇژانى تەنگانە سنەتايك بزانى زۇر بەكارە. ئىتر ھەر سنەتايك؛ با پىنەدۇزىش بى. دەلین برسپەتى دەورى مالى سنەتكار دەدا؛ بەلام ناۋىرى بچىتە زورەوہ.

بە پرواى من ئەو وردە نسحەتانەش ھەمووى زىادىن. كە زۇر بخوئىنىيەوہ، دنيا و كىتىب پرىانە لە نسحەتى زۇر بەرخ. بەسەرھات و تەجرەبەش گەرەترىن مامۇستا و ئامۇژگارن. بە ھومىدم ببىە پىاويك كە زۇر سەر بەرز و شەرافەتمەندانە بۇى و بتوانى خزمەت بە لىقەوماوان و نەخواز داىكى پىرت بکەى و خەلك و خوا خۇشيان بوى و نەلین پىاويكى بى ئاپرەوہ. ئىتر ئەوہ خۇت و ئەمەش «چىشتى مجىور».

لەوانەيە لە بەسەرھانى ژيانم - كە سەفەرىكى زۇر دوور و درىژ و پر ھەوراز و لىژ و خوىناوى و خەماوى بووہ - چەند ئەزموون و تەجرەبەيەكت لى دەس كەوى؛ يان جاروبارە بۇ يادى ژيانى بابت - وەك چىرۇكى بەر ئاگردان - بۇ خۇت و داىك و مندالى خۇتى بخوئىنىيەوہ. لاشت وا نەبى ھەر ئەوہندەم بە سەر ھاتووہ كە نووسىومە؛ نەخىر. زۇر شتم بواردووہ و نەمنووسىوہ؛ زۇرىشم ھەر لە بىر چوونەوہ. بەلام لەم ھەشت لە مشتەشدا، زۇر شت ھەيە كە سەرنج راکىشە و پىت سەير دەبى كە چۇن تاقە پىاويك سى سال لە ئاوارەيىدا ئاوا ھەلىكردووہ و بە چەند دەرد و مەخسەرەدا تىپەرىوہ و ئىستاش ھەر بە ئاوارەيى لە شارى كەرەج - وەك لە ناو جزىرەيەكدا بى كەس و بى دەر قەتس مابى - بە پىرى و بە تەمەنى شىست و چوار سالى رايەدەبوپرى و نازانى كام رۇژ دنيا بەجى دىلى.

سەرەتا

خوایه! بە ھومبیدی تۆ

بۇ خۆم لە بیرم نییە کەنگی بۆ یە کەم جار ھاتوومە دنیاوہ! بەلام وەک بۇیان گبیراومەوہ و باوکم لە بیرەوہرەکانی خۇیدا نووسیبوو، رۆژی شەشی شاپان، سالی ۱۳۳۹ی ھجری مانگی، بەری بەیانی - کە رۆژیکی زۆر تووش و بارانی بووہ - لە دایک بووم و بریا ھەر نەبووبام...

دایک و باب دلیان خۆشە و خەنی بوون خوا کورپکی داونەتی. مامان ناوکی بېرە و مزگینی و ھەق دەست وەرگرە! باب ھەر بە پەلە، بەر لە ھەوتەم، پەل بووہ ناو بۆ تاقانەکە ی بدۆزیتەوہ. لەو دەمەدا کە مژدەیان داوہتی، خەریکی خۆیندەوہی کتیبیک بووہ کە زۆری لئ خۆش ھاتوہ. دەسا بە خوا ناوی نووسەری ئەم کتیبە لە کورپی خۆم دەنیم. خاوەن کتیب «عەبدورەحمانی سیوتی» بووہ و زانا و شاعیر و میژوووزانیکی لەزەبرە. پینغەمبەریش فەرموویە: ناوی ھەرەچاک عەبدوللا و عەبدورەحمانە. دەسا با منداڵ لە ناو پەرۆ و پالدا زیقە ی بئ و فییری مەمک مژینی کەن، تا کورتە باسێک لەو دایک و باوکە بگێرمەوہ:

باوک مەلایە کە لەو رۆژەدا کە خوا ئەم کورپە ی داوہتی، چل و ھەشت سالی لە تەمەنی رابواردووہ، بەلام چۆن رابواردنیک؟ بابی و دایکی ھەردووک مەلا و مەلازادە بوون. بەر لەوہ ئەو چاو بە دنیا ھەلپینی، ھیندیک ملکبان لە گوندی شەرەفکەند ھەبووہ؛ بەلام کەوتوونە فەقیری. باب زوو مردووہ و کورپ کە ناوی محەممەدە و ھەمەیان پئی گوتووہ و لە ناو منداڵان، بۆریشیان لەقەب داوہتی بۆتە «حەمەبۆر». لە باوہشی دایکی بیوہژن و نەداردا بەخێو بووہ و ھەر لای ئەویش ماوہیەک دەرسی خۆیندووہ. تەمەنی لە چاردە سالاندا، دایکی دەینپرتە فەقیەتی. لە بابم بیست گوتی: لەو دەمەدا کە دایکم دەیگوت برۆ ببە بە فەقی، من چیلکە یەکم دەعەرز دەوہژاند و کز و مات بووم. پرسی: چیت لە دلدا یە؟ گوتم: دایە! خۆزگە دەریبێەکی تازەم ببوایە، ئەمەم دراوہ. گوتی: کورپ! بە خودا نەک دوو قران - کە قیمەتی دەریبێە - تەنانەت چوار تاقە شاییش شک نابەم. برۆ بۆ خۆت ببە پیاو، پەیدا کە!...

لە فەقییەتیدا بۆتە موستەعید؛ بەلام نەگە یوہ تە ئیجازە وەرگرتن. خالی - کە «مەولانا سادق» ی خەلیفە ی شیخی بورھان بووہ - کردوو یە تە خزمەتکاری خۆی. مەولانا وەکیل و بریکاری شیخ بووہ لە سەر مولک و مالی شیخ و زۆر پیاویکی بەرپشت و کارامە و بەھەلسوور داسوور بووہ؛ شوینەواری لە موکریاندا ھەر ماون: «پردی قەرەقشلاخ»، «جادە ی بەسری» و «پردی قەلاتاسیان» کردەوہ ی مەولانان. لە سالی گرانی گەورە ی ۱۳۳۶ی کۆچی - مانگی، خەلکی ھەژاری ناوچە ی سەردەشتی، لە مردن و بێنانی رزگار کردووہ و دەخلی بۆ ناردوون و بەخیری خۆی داوینیەتی.

مەولانا جارێک لە شیخ زیز بووہ و سەری خۆی و بابمی ھەلگرتووہ و ڕووی کردۆتە شاری «وان» لە ولاتی تورکان و بۆتە میوانی مزگەوتیک. بۆ بەختی ئەو دووہ، دارتووکی سوور لە مزگەوتە کەدا بووہ و لەو دەمەدا ھەرەمە ی بەرگرتنی بووہ. نانی وشکیان دەئاوی توو کوشیوہ و

خواردوویانه. مهولانا خوارزاکه‌ی خۆی خستۆته ناو بازار و کاسبی فیر کردوو. ده‌یگوت: له‌بازاری «وان» دا ده‌گه‌ل ئهرمه‌نبیه‌ک بوومه‌ ئاشنا. پۆژیک گوتی: من سه‌د لیره‌ت ده‌ده‌مم، کاسبی پیوه‌ بکه؛ قازانج به‌ نیوه‌یی. گوتم: با پرس به‌ خالم بکه‌م. خالم گوتی: وا دیاره‌ ئیمانتان لیک نزیکه‌! بچۆ لێی وه‌رگره‌!

ورده‌-ورده‌ همه‌ بۆته‌ قاچاغ فرۆش. له‌ نیوان ئیران و پرووس و عوسمانیدا تهنه‌نگ و فه‌رش و جه‌وه‌هری ئال و گوڤ کردوو. زۆری پێ نه‌چوو خالی ده‌وله‌مه‌ند بووه‌ و له‌ گوندیکی به‌ ناو «خوپ‌خوپه‌» خانه‌قایه‌کی بنیات ناوه‌ و چه‌ندین باخچه‌ و ره‌زیشی له‌ ده‌وری شاری وان کړیوه‌. ده‌یگوت پۆژیک چه‌ند که‌سیک هاتنه‌ سه‌ر پێم، گرتیانم و بردیانمه‌ ئاواپی که‌ گوندیگ بوو ئاغای موسلمان و ره‌عیه‌ته‌کانی زۆربه‌یان ئهرمه‌نی بوون. ئاغا گوتی: تۆ ده‌گه‌ل که‌شه‌ی دی و ت‌وو‌پۆژی دینی بکه‌! ئه‌گه‌ر سه‌رنه‌که‌وتی ئه‌وا پرووت کراوی و ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتی ئازادت ده‌که‌م. «باخوا که‌شه‌ هێنده‌ زانا نه‌بێ ده‌گه‌لی ده‌رنه‌به‌م!». مه‌جلیس رازاوه‌، که‌شه‌ هات؛ ئه‌م و ت‌وو‌پۆزه‌ پرووی دا:

- ئیمه‌ ئه‌گه‌ر خۆشه‌و‌یستیکمان به‌ چه‌کینک بکوژری، چاومان بروایی نادا ئه‌و چه‌که‌ بیینین. که‌چی مه‌سیحی ئه‌و داره‌ی «مه‌سیح» ی پێ ئیعدام کراوه‌ به‌ پیرۆز ده‌زانن و هه‌ر یه‌که‌ ده‌ ملیاننایه‌ و به‌ره‌که‌تی لێ ده‌خوازن.

- وا دیاره‌ پیاویکی ناتێگه‌یشتووی! سه‌لیب له‌ شکلی بنیاده‌مه‌ بۆیه‌ ریزی لێ ده‌گرین. بروانه‌! که‌شه‌ خۆی درێژ کرد و هه‌ردووک ده‌ستی لیک بلاو کرد، بوو به‌ سه‌لیب.

- راست ده‌که‌ی مامه‌ که‌شه‌؛ به‌لام ژنه‌کانیش هه‌ر وه‌ک سه‌لیب وان، چۆن ده‌چنه‌ لایان؟! حازران به‌و قسه‌ قۆره‌ ملیان له‌ پینکه‌نین نا و رینگه‌ی جوابی که‌شه‌شیان بری؛ ماله‌که‌یان دامه‌وه‌. جارێکی تریش چه‌ته‌ پرووتیان کردم. ده‌هاتن برۆن گوتم من مالی خۆمتان لێ ده‌ستینمه‌وه‌، من خوارزای شیخی خوپ‌خوپم. له‌ ترسی مه‌ولانا -که‌ ناویان بیستبوو- دایانمه‌وه‌.

حه‌مه‌د به‌ر له‌وه‌ی تووشی ئاواره‌یی بێ، ژنیکی هیناوه‌ خزمی خۆی و ناوی «ئامین» بووه‌. ئه‌و ژنه‌ش له‌و ئاواره‌یه‌دا ده‌گه‌لی ژیاوه‌ و له‌و ماوه‌ی ئاواره‌یه‌دا کچیکیان بووه‌.

پاش هه‌وت سال ژبانی ئاواره‌یی، شیخ ناردوو به‌ مه‌ولانای بردۆته‌ لای خۆی و گه‌راونه‌ته‌وه‌ ولات. ئه‌وسا «حه‌مه‌بۆر» که‌ ئیستا ناوی بۆته‌ «مه‌لا محه‌مه‌دی بۆر»، پیلی مال و مندالی گرتوو و له‌ شه‌ره‌فکه‌نده‌وه‌ هاتۆته‌وه‌ سابلاخ. له‌م به‌ینه‌شدا -که‌ ئه‌و هیشتا فه‌قی بووه‌- دایکی مردوو.

ماله‌ لادیه‌ک به‌ چه‌ند سیپالیکه‌وه‌ هاتۆته‌ شار، له‌ چاوه‌ خانویک ده‌گه‌رێ تیبدا ستار بێ. «حاجی سه‌ید مسته‌فای کولجی» باوکی سه‌ید محی‌دینه‌ شینه‌ و باپیری سه‌ید عه‌بدو‌للای کولجی، ژووریکی پشکه‌لدانی ده‌داتێ که‌ خاوینی کاته‌وه‌ و تیدا بزێ و کرێ نه‌دات. باهم ده‌یگوت «ئامین» ئه‌وه‌نده‌ی دل به‌و ماله‌ی خۆش بوو که‌ هه‌یج پادشایه‌ک ئه‌وه‌نده‌ شای به‌ کۆشک و سه‌رسه‌رای خۆی نه‌بووه‌.

با ئه‌وه‌شمان له‌ به‌یر نه‌چێ که‌ مه‌ولانا به‌و خوارزایه‌ی خۆی گوتوو «حه‌مه‌بۆر»، پاش خویندنی بۆته‌ «مه‌لا محه‌مه‌دی بۆر»، دوا‌ییش که‌ چۆته‌ هه‌جی، کراوته‌ «حاجی مه‌لا محه‌مه‌دی بۆر».



مەلا لە شار ملی لە کاسبی و کار ناوہ. لە ماوہیەکی زۆر کەمدا توانیویەتی خانوو بکڕی و مال وە سەر بەک نێ. لە شەری گەورە یە کەمدا - کە ڕووس قەتلوعامی خەلکی سابلاغان کردووە - تالان کراوە و لە مردن خەلستووہ. ژنی ھەوہلی مردووہ؛ کێژە کەشی لە تەمەنی چارەدە سالیدا بە مردنی خۆی داخی بە جەرگی باوکیەوہ ناوہ. ژنیکی تری ھیناوە کە کیزی «سلەمان ناغا» ناویکی کۆنە تاجری لە کارکەوتە بووہ. لەسەر ئەوہ کە دیتووہ ژنە کە بە بێ ڕوویش ھاتۆتە بەر دەرک و کۆلان، تەلاقی داوہ و بێ ژن و بێ عەولاد ماوہتەوہ.

لە کاسبی کردندا زۆر زینگی و لیزان بووہ. دووبارە پاش تالانی ڕووس، خۆی گرتۆتەوہ و پارە و پوولیکی باشی وە سەر یەک ناوہ و ھەولێ ژن ھینانی داوہ. کچی «حاجی سەید ھەمەدەمینی سارەوانان» ی خواستووہ کە تەمەنی شازدە سالان و زۆر جوانیکی بەناوبانگ بووہ. فەرقی عومری میرد و ژن سی و دوو سال بووہ؛ بەلام پیاوہ کە پارەدارە بە زەبری پارە بەردیش نەرم دەبێ.

لە پاش سالیکی لە گوێزتنەوہی بووک، ئەوا خوا کوڕیک دەدا کە باوک لە وەجاغ کویری و دایک لە بێ بەری رزگار دەکا. «مالی دنیا بۆ ئەمڕۆ نەبێ بۆ کەنگی دەبێ؟ ھەر بۆ پلاوی ھەوتەمی کوڕ، مەنجەلیکی چوار قولفە ی زنجیردار دەکرم، ھەر چی دەیناسم بانگی دەکەم. دەبێ مەلا تەھای دۆستم بانگی بە گوێدا لێدا و ناوی بنی عەبدوڕەحمان».

وہک دەلێن زۆر مندالیکی گرینۆک و بەگروو بووم؛ کەم وەختان ژیر بوومەتەوہ. بەلام دایک و باب و نەخوازە دایک ئەوہندەیان شایی و شانازی بەو تاقانە ھەبووہ کە نەبیتەوہ. گۆیا دایک لە پاش ھەموو نوێزان دوغای کردووە: «خوایە ھیچ کوڕی دیکەم نەبێ تا لە مالدا نەبیتە شەریکی عەبدوڕەحمان!»

کاتی کە ھاتووہە دنیا، ناخر و ئۆخری بەھاری ۱۳۰۰ی شەمسی بووہ و لە پێناسە کەمدا - کە ھەوت سال دوای لە دایک بوونم وەرگیراوە - ڕۆژی لە دایک بوونم ھەژدەدی جەوزا، واتا مانگی پووشپەرہ. لە پاییزی ئەو سالەدا لەشکری «سمایلاغای سەمکو» بۆ شەری عەجەم، سابلاخی داگیر کردووە و شکاک ڕژاونەتە شار و ملیان لە تالانی کوردان ناوہ. وا دیارە سمایلاغا ھەر وەک ویستووہ لە چنگ عەجەم رزگارمان کا، ویستووہ لەو مالەش کە دەبەر پێی عەجەمدا پەیدا کراوہ، رزگارمان کا! جا ئەگەر خەلکی شار کەم تا کورتیک مالی خۆیان شار دیتەوہ و لە تالانیان پاراستبێ، باوکی من بەو ھومیندە کە کاک ھەمزە ی برای قەرەنیاغای مامەش برادەریەتی و ڕاویژکەری سمایلاغاشە، ناھیلی تالان بکری، دەستی لە ھیچ ناستەبایەک نەداوہ. بۆ نەگەتی برادەر نەھاتووہ، شکاک ڕژاونە مال، ھەرچی بووہ بردووینانە. تەنانەت دەسرازە و پەرۆ و پالی لانکی منیشیان بردووہ و منیان لە سەر خۆلەمیش بە ڕووت و قووتی فری داوہ. بابم دلخۆشی دایکمی داوہتەوہ کە خەم مەخۆ! مالی دنیا پەیدا دەبیتەوہ. دایکم زریکاندووہ: «من خەمی ھیچم نییە، تەنیا خەمی ئەوہمە کوڕە کەم ڕووتە، چی تێوہ پێچم؟!».

ئەو تالانی شکاکانەش بۆتە چیرۆکیکی سەیر لە ناو خەلکی سابلاغدا: ژنیان ڕووت کردوون بەلام ڕوویان وەرگیراوە و گوتووینانە: «خویشکا من! دەریی خۆ بدە من. ئەز ل تە ناھێرم؛ خودی قەبوول ناکە!». جگە لەوہ ھەموو کەس و ھەموو مالیان تالان کردووە، پیاوہکانی خەلکی شاریشیان بە بیگار گرتووہ، مالی تالانی بۆ بنکە ڕاگوێژن. «مەلا مارف» ی شاعیر لەو باسەدا دەلی:

ئاوال كراسى كىز و ژن و خانمى و تەن دايانرېن ئەوانى سەبابانى قوون تەرۇل قازى و مەلا و تاجر و ئەسنافى خەلكى شار گىران بە سۆغرە كەوتنە ژېر بارى دار و كۆل شكاك كوردى سابلانغىيان ھەر تالان كرددو و نەيانكوشتون؛ بەلام ھەر ترك زمانىكيان وەبەر پەل ھاتوو كوشتوو يانە. يەككىك لەو تركە ئازەريانە برادەرى بابم بوو؛ خۇى و ژنەكەى پەنايان بە مالى ئەو ھىناو و حاواونەتەو. زنى «كەربەلايى فەتحو لا زەنگانى» ساواى لە بەربوو و شىرى زۆر بوو. يارىدەى داىكىمى داو و شىرى داومى. كە زۆر سالان بە جىئىلى تا منى دەدېت دەگراى و منى وەك كورى خۇى خۇش دەويست.

دايك لە تەمەنى حەقەدا سالىدا تووشى نەخۇشى سىل دەبى و زۆرى پى ناچى دەمرى. تاقانەكەى لە تەمەنى دوو سالىدا لە داىك بېبەش و ھەتىو دەمىنى. ژنىك بە ناوى «خات شەرافەت» لە سارەوانان ماو ەك شىرى داومەتى. لە پاش ئەو دوو سال ژنىك بە ناوى «خات روقيا» سەرپەرشتىم دەكا. تا بابم سەر لە نوى بۇ جارى چوارەم ژن دىنى و ژنەكەشى لە بنەمالەى قازىەكانى سەردەشت بوو. ناوى «مرىم» بوو؛ بەلام ھەر بە ناوى «كچى قازى» دەناسرا. پاش دوو سال ھۆگر گرتن بە خات روقياو، ديسان ھەتىو كراومەو و دراومە دەست داىكى سېھەم.

خاواراستان زۆرى نەبرد كە خوشكىكم بۇ پەيدا بوو؛ ھەم ھەوالى من و ھەم خەمەرەپىنى مالىو. وانا ھەر پىنج سال تاقانەى مال بووم. بابم بەو پى و شوئىنە كە دەبى بەچكەى سۆنە مەلەوان بى؛ ھەر لە تەمەنى پىنج سالىيەو دەرسى ئەلف و بىتكە و جزمى عەممەى پى دەخوئىندم. ئاى كە خوئىدن ناخۇشە! ھەرچى فېر دەكرام پاش سەعاتىك لە بىرم نەدەما و لە تەنبەلىدا تاقەسوارەى مەيدان بووم. باب ھەر دەيگوت: جزمى عەممە رەوان كەى دەتنىرە لای مەلاى بالەكى لە خانەقائى شىخى بورھان قورعانت پى رەوان كا. زۆر پىاويكى مېبارەك و قورعازانىكى لە زەبرە. بەلام ئەو ئاواتە ھەر پىك نەھات. تا سوورەتىكم دەخوئىند، نەك ھەر سوورەتى پىشوو، بەلكە ئەلف و بىتكەكەشم لە بىر دەچوونەو.

«ئەى خوايە بە دەست ئەم ھەتىو دەبەنگ و نازىرەكەو چ بەكم؟ تەگبىر، تەگبىر... بە خوا بىنىرە قوتابخانەى مەلا لە ھەمووى چاكتەر، لە من ناترسى لەو دەترسى».

لە بىرمە رۇژىك پىلى گرتم و رۇشتىن. چووينە شوئىنىك، تارىك، رەش بە دووكەل. چەند ھەسپرىك راخراو و بىست مندالىكى وەك خۇمىان لە سەر دانىشتوو. مەلايەكى مېزەر زلى دەنگ گەرە، دوو شوول بە دەستەو، لە بەر بابم ھەستا و بەخىرى ھىنا. بابم گوتى: مامۇستا دەستت بىنە.

دەستى منى خستە دەستىو و گوتى: ئەم كورەم بۇ ھىناوى، گۇشتى بۇ تۇ، ئىسكى بۇ من. شەرت و مەرجى قوتابخانە چىيە؟

مامۇستا فەرمووى: مانگى قرانىك. حەقى ئاوخاردنەو دوو شايى. ھەسپر بىنى بۇ لە سەر دانىشتن. ئەگەر باشىش نەخوئىنى يان ھاروھاجى بكا، بۇتى تەنبى دەكەم.

سەودا سەرى گرت؛ خىرى لى بىنى. لەو رۇژەو دەبوو سىيارە لە بن ھەنگلدا بچم تا نىوەرۇ لە قوتابخانە بىم و دواى نىوەرۇ بەرھەلداى كۆلان و سەرگەرمى گەمە و كايە بىم. رۇژانەم دوو شايى وانا سەدىكەى تەننىك بوو؛ كە لە پىم دەھات و لە سەرم دەردەچوو. بايى شايەك كشمىش و لەبەبى گىرقانى داخنىم و مرى دەكردم.

مہلاورہ حمانی ماموستا، ژنیکی ھے بوو به ناوی خاتوامان و دھرو جیران ٹامانی مہلاورہ حمانیان پئی دھ گوت. رڙڙانه له بهری به یانهوه له تهن دوروی ناوہ پراستی قوتا بخانه که ماندا نانی دھ کرد و دھ یفرؤشت. ھەر له به یانییهوه تا نیوهرؤ چرہ دوو که لیک بوو چاو چاوی نه دھ دیت؛ به لام زورمان که یف بهوه دھات که تیشکی رڙڙ له کولانکهوه دھ پدایه زوروه که و دوو که له تیشک دھالا و کؤلہ که یه کی جوان و له باری لی ساز دھ بوو. مہلا زور دھنگ گھوره بوو؛ به لام له بهرام بهر خاتواماندا دھنگی وهک دھنگی میٹش دھ گهل گورہی شیر وا بوو. ھه می شھش چه ققه و ھهرا و شھرہ جوینیان بوو؛ که به پراستی له چه قه و گورہی ٹه دوانه ئیمه که یفمان دھ کرد.

ماموستا له لای سھرووی قوتا بخانه، یان بلیم دوو که لدانه کهوه داده نیشت. دوو شھولی درپڙی له سھر کؤش بوو. چاوی دھ گپرا کی له ئیمه چاوی به سھر سیپاره دا چر نه کردوه، به بی ٹهوه ھهستی، شھولیک کی تئ دھ سھر واند و جوینیک کی حهواله دھ کرد. داریکی کهوانی، په تیک کی تئ خرابوو له پشت سھر یهوه به گری کؤلہ که یه کهوه ھه لواسرابوو، ناوی «فهلآقه» بوو. ھهرا مندالیک ھارو ھاجی بکر دایه، په تی فھلا قھی له لاقی بادھ درا و یه کیک له ئیمه دھ یگرت و قاچی گونا ھباری بهرز دھ کردوه؛ ماموستا به شھولی تھر ودره گھرا بهری پای و ھاوار و زیرہی لی ھه لدھ ستاند. مندالیک میزی ھاتبا، دھ بوو قامک بهرز کاتھوه و بلی دھ چمه سھراوی. ھه قی دھر چوونیش بؤ میز کردن دھ بوا یه بهری دھستی پان راخا و ماموستا شھولیک کی له بهری دھستی بدا ٹهوسا بچیتھ دھر. زور زوو عاده تمان به ئیشی شھول گرت و رڙڙی دوو سئ جار داوی چوونه سھراومان دھ کرد که ھیچ نه بی تاویک له خویندن خؤ بدزینهوه.

ھهرا که ماموستا به فرمانی خاتوامان دھ بوو بچیتھ بازار و کهل و پهل بکری، سھرمان له سھر سیپاره لادھ برد و ھهرا که خاتوامان چه مھوولیک کی بهرھویشتی ماموستا حهواله دھ کرد، دھ مانزانی و چانی خویندنه؛ دھ مانکرده چه قه و ھهرا. گالتهی ھهرا خؤشمان میٹش گرتن بوو. خوا نه یپرئ چھندی خوا حھز کا میٹش ھه بوو. نه خافل میٹش کمان دھ قؤز تھوه، یان به له کمان ھه لدھ مالی و تھمان دھ کرد و داوه به نیکمان له سھر گویزینگ به ھهرا دوو دھست رادھ گرت. میٹش له جی تف دھ نیشت، ھیدی - ھیدی به نه که مان بهرھو زور دھ خزانند و لاقی میٹش به تھلوه دھ بوو؛ دھ مانگرت. پھوشکه یه کی باریکی حھسیرمان دھ کنگی دھ چه قاند و بهرھه لمان دھ کرد و کتبه ر کیمان به میٹش کلک حھسیر دھ کرد و دھ تریفاینهوه. تا ماموستا دھ ھاتھوه، به سھدان لهو مووشه که میٹشانه له زوروه که سوورپان دھ خوارد. زور جار دار و فھلا قه له سھر ٹهوه مووشه ک فراندنه وه کار دھ کھوت.

رڙڙیک کی زستان و به فر بوو؛ وهخت چیتھهنگاو بوو؛ له پر بؤ ھه وهل جار له ژبانی ئیمه مندالاندا گویمان له دھنگی تۆپ و ناگر بار بوو، که به ناگر بار یان دھ گوت «شیسیتیر». ماموستا رھنگی زھرد ھه لگھرا، ھهرا تھی قووت دھ دا. خاتوامان بهر بووه سنگ کوتان و ھاوار؛ ئیمه ش ویکرا وهک دھستی سیمفونی به یه که ھهوا دھ ستمان کرد به گریان. ماموستا به دھنگیک کی گری گریانو ییهوه فھر مووی برؤنهوه مال. ھهرا کھس به گریان، به بی ٹهوه بزانی بؤ دھ گری، بهرھه مال ھاتینهوه. کار ھساتم بؤ بابم گپراوه. پیکه نی و گوتی:

- له شکری مھلا خھلیل - که دژ به دھولته و مھلا نایهوی کلای په ھلهوی له سھر موسولمانان بنین و کافر یان کھن! - گھیشتونته بلندایی دھوری شار و دھولت به تۆپ و شیسیتیر دایگر توون. به لام خوا مھلا خھلیل سھر کھوتوو بکا، ئیشاللا دھرھه تی نایه.

بابم و زۆر له براده رانی - که میوانمان ده بوون - دوای سهر که وتنی مه لا خه لیلیان ده کرد و ده یانگوت خوا روحم به موسلمانان بکا و لهو کافرانه رزگارمان بی. به لام بهو حالهش چونکه جاریک له شه ری شکاکاندا دهستی به زاخاودا چوو بوو، مال و نهغدینهی خوی شاردوه؛ نه وه ک مهنگوری لهشکری مه لا خه لیلی تالانی کهن. من ئەو کاته ته مه نم ههوسالان بوو. له قسه ی بابم و میوانانه وه مه لا خه لیلی کوردم خۆش دهویست و رقم له دهولت هه لدهستا. له ژووری مالدا ده گهل خۆم گوژیتم ده کرد؛ پینکم داده دان. ههر گوژیکی بشکایه ده مگوت ئەوه عه جمه شه شکا و دوام ده کرد یاخو ههر بشکین و مه لا خه لیلی کورد سهر که وی. مه لا خه لیلی و مهنگوری لهشکری، خۆیان زۆر بو نه گیرا و شکان. سپای دهولت به یاریده ی هۆزه کانی گهورک و مامهش، ولاته که ی داگیر کردنه وه و ههرچی وه بهر په لی هات به تالانی برد و چهند ناغایه کی مهنگوریشی به دیل گرت و له زیندان توند کرد. کتیبخانه ی مه لا خه لیلی له بازار ی سابلاغ هه راج کرا. بابم زۆر لهو کتیبانه ی کرپه وه و بو خزمه کانی مه لا خه لیلی نارده وه.

لهو قوتابخانه دا «جزمی عه ممه و ته باره ک»، «سمایل نامه و ناگه هان»، «یاقیده ی شیخ سه میع» و «ئه حمه دی شیخ ماری نۆدی بی» م خویند.

«قازی محه ممه د» - که ئەوسا «میرزا محه ممه دی قازی» ناو بوو بیوه مدیر مه عارفی سابلاغ، به بی مه عاش و اتا ئیفیتخاری. جا ئەو که نوینه ری دهولت بوو - ده بویه هه موو فیرگه کان به سهر کاته وه. بهر یاری دابوو بیته قوتابخانه که ی ئیمهش و بهروانی چۆنمان خویندوو. مامۆستا به منی گوت: کورم! ئەگه ر جاروباره لیتم داوه به لام تۆم خۆش دهوی. حه ز ده که م تۆ به مدیری مه عارف بناستیم. زیره ک به! به باشی جواب بده وه! ئە ی به خیری ناسلامه تی، کهس نا، من! تۆ بلیتی مودیر چ بی؟ چیم لی بهرس؟ رۆژیک له پر مدیره گ خوی کرد به ژووری پر له دوو که ل و میشدا. مامۆستا منی نیشان دا، گوتی: قوربان ئەم کورپه تاقی که وه! مدیر فه رمووی: ده ی شتیک بخوینه وه! مله له ئەحمه دیه بو ر نا:

رهئس سهره، عه ین چاوه به ده ن قالب، ئیسیم ناوه
جه بین و جه بهت تو یله مه کر و که ی د و حیه فیله

گوتی: ئافه ریم، به لام بو گوت فیله و تو یله؟ ده بوو به لامی قه له وی بلیتی. من ئافه ریمم وهر گرت و مامۆستاش له وه که مدیری دلخۆش کردوو ههر بزه ی سمیلی دههات. مودیریش له بیر ی چوو لیم بهرس تو یل و فیله یانی چی؟ تا وه ک هه رامه ده قور چه قیام! چونکه وه ک تووتی فیر کرابوو و نه مده زانی چیم خویندوو. ههر ده مزانی هیچ نازانم.

خاوار استان قوتابخانه که مان دانه خرا، ئەویش له سایه ی زیره کی من!

له ته مه نی هه شت سالی دا بووم برابه کیشم بو زیاد بوو. ژماره ی منالی مال گه یشته سی:

«عه بدوره حمان» و «زینهب» و «عه بدوللا».

دهورانی مندالیم جگه لهو خویندنه خاوتنه، ده گهل جگین و گوژیین و هه لماتین و قۆچه قانی چو یله که کوژ و که لالی جوان و هه لوو کین و جه غزین، ههر له پاش نوژی نیوه رۆوه تا تاریکانی ئیواره، به پیخاوسی، به سهر رووتی هه لده به زیم و داده به زیم و ژبانی پالشایه تی راسته قینه م بوو؛ به لام نه مده زانی چهند به خته وه رم. شه وان ههش دوای نان خواردن ده چوومه کۆلان، ده گهل مندالان تاخه وه به لایدا ده بردینه وه، گه مه مان ده کرد. گه مه ی شه وه، ئەوانی له بیرم ماوه: «مه لا تهق ته قین»، «که ری سووری پشت دریز»، «کلاوین»، «هه یجۆ».

«چاوشار کیتنه» و «همزه ل» بوو.

چونکه دایکم به نه خۆشی سیل مردبوو، ترسی ئه وه هه بوو که منیش گرتبیتمه وه. ده بوايه تا دهست ده پروا و ده لوی، له هه وای سافدا بژیم. له لایه کیش بابم وای ده ویست کوره که ی خلیسک و خاوی شارستانی نه بی و به ژبانی زبره وه خوو بگری. هه موو به هاران و هاوینان دهیناردمه لادی، یان ده چوومه «ماسوی دایماو» له هه واری «ماله مامه سهید» که «سهید محهمه دی لاجانی» ناو بوو؛ من پیتم ده گوت مامه سهید. یان له گوندی «ساره وانان» له مالی خالانم ده ژیم. له راستیدا ژبانی مندالی له لادی هیچ ژبانیکی شارستانی ناگاتی. پادشای بی جوققه، مندالی لادییه. هه ر له تاوه لاته وه به دهشت و کینودا به ره لا ده بووین؛ هیلانم مه ل بدوزه وه، داوی بۆ دانی، هیلکه ی لی بدزه، بچۆ بیستانان، به دار هه لگه ری. خۆ ئیواره هه ر باسی ناگری؛ سه عاتیک پیش گاران هاتن، به ره و گاران غار ده و له ری تووشی به و پیچی سه ر یان تیتوله پشتیند، ده ملی که ریکی پروتی بی جل هالینه و خۆی باوی سه ری. که ر به ره و مال راده کا، جووته داوی، هه لده تیزی، ئازا به و خۆ بگره نه که وی. ره نگه پتر له بیست جار له و گالته خۆشه دا سه رم شکابی؛ به لام سه رشکان له ریگه ی که ر غار داند خه لاته!

له خالۆزاکانم دوو هاوومرم هه بوون: «حمه ده مین» و «مامه ره حمان» که ده گه ل ئه وان زۆر که یغم ساز بوو. حه زم ده کرد هه ر کوئ زۆر بلینده بچمه سه ری و بزائم له ودیو چ هه یه. زۆر جار به ته نیا ملی ریتم ده گرت و به چیا هه لده گه رام. جاریک له و جارانه که ده مویست بچمه سه ر دوندی قووچی کیوی «هومام» له «ماسوی»، زۆرم بی چوو بوو؛ ماله مامه سهید وه یانزانیبوو مار له دهشت پیوه ی داوم. بیوه هه را و هاوار و چه ند که سیان خستبووه شوینم که بمدۆزنه وه. ئه وان لیم ناھومید ببوون و من بۆ خۆم هاتمه وه.

ده گه ل شوانی ماله مامه سهید ده چوومه به ر مه ری، ناوی گژ و گیام لی ده پرسین؛ چیرۆکی خۆشم لی ده بیستن. بۆ ناسینی حه یوانان ببوو مه پسپۆریک، شوان ئافه ریمیان لی ده کردم. نان و شیرم ده گه ل ده خواردن و له سه ر عه رزی پروت ده نوستم و ته واو نازداری شارم له بیر ده چوو.

ناو فهقی

وا دیاره به شی قوتابخانه چوونم به سه ر چوو بوو. بردیانمه حوجره ی مزگه وتی هه باساغا که بیمه فهقی. مامۆستا که ی منیان پی سپارد، یه کئ به رزه بالای ریش پانی مووره ش و چاوزه ق و لووت به رانی بوو که به «مه لاسه عیده شیته» مه نشوور بوو. یه کی تریش لای ئه وی ده خویند: یه کی تۆپه له ی گرده بنه ی چاوزه ردی گوئ ته شکه به ره بوو به ناوی «فهقی بایز». به ر له هه موو کاریک فیریان کردم که چۆن ئیوارانه به مالا نه وه بگه ریتم و هاوار که م: «نانی فهقی ره حمه تی خواتان لی بی!» نانی گه ره ک بچنمه وه و بیه پینمه حوجره. به چه ند رۆژیک شه رم کردن و مینگه مینگ، له و سحاحه جوانه راهاتم! برپار درا ده رسی «گولستانی سه عدی» به سایه بخوینم؛ جا پاشان بگه ریتمه وه و به مانا وه پیتم بلین. قورعان خویندنه که شم ئه وه له جیی خۆی؛ ده بی هه ر خه تمی که م و زۆریشم ره وان بی. مه لاسه عید هه ر عه ره بی کتییی ده زانی. ته نانه ت نهیده توانی ناوی خۆی به ره وانی بنوو سی. مه شق و خه ت و فارسی له ملی فهقی بایز بوو. رۆژیک وه ک به لای ناگه هانی مندالیکیان هینا حوجره که به ته من له من باوخۆش تر و به بالا له من کورته بالاتر بوو. یه کیکی سووری چاوزیت، لیم بوو به عیزراییل. ده بوايه ئه ویش گولستان

بخوینێ. هه‌تیو ئه‌وه‌نده زیره‌ک بوو که نه‌بیته‌وه. من به هه‌زار گیره و نیره دوو خه‌تم ره‌وان ده‌کرد، ئه‌و په‌ر و دوو په‌ری تی ده‌په‌راند. وه‌ک ئاگری قودره‌تی وابوو. جا وه‌ره زلله و چه‌پۆک بخۆ، که بۆ ئه‌و هه‌ینده و هه‌ینده‌ی ره‌وان کردوو و تو هه‌ر منجه-منجته دی؟! هه‌ر له‌به‌ر خۆمه‌وه له‌ خوا ده‌پارامه‌وه ئه‌و به‌دفعه‌ به‌میری و له‌ کۆل دنیا بیته‌وه. ناوی ئه‌وه‌یش «عه‌بدوهره‌حمان» کوری «سۆفی مینه» بوو؛ که له‌ دواڕۆژدا به‌ ناوی «زه‌بیحی» ناسرا. زه‌بیحی وه‌ک من فه‌قیی دایمی و ره‌سمی نه‌بوو؛ ده‌رسی ده‌خویند و ده‌گه‌راوه ماله‌ خۆی. ورده-ورده پینکه‌وه بووینه ئاشنا و له‌ ده‌رسی گولستان یاریده‌ی ده‌دام و ئه‌و ئاشنایه‌تییه‌ پتر له‌ په‌نجا سال ده‌وامی کرد و ئیستاش هه‌ر دۆستمه‌.

ته‌واو نازانم چ سالیک بوو، ده‌وله‌ت فه‌رمانی دابوو جگه‌ له‌ مه‌لا و فه‌قی، ده‌بی هه‌موو که‌س کلاوی په‌له‌هوی له‌ سه‌ر نی و میزه‌ره و جلی کوردی قه‌ده‌غه‌یه. مه‌لا و فه‌قیش ده‌بی قاقه‌زی حاکی شاریان یی بی که له‌ کلاو مه‌عافن. ئه‌و حوکمه‌ بۆ پۆلیسی ده‌وله‌ت، بازاڕیکی زۆر به‌قازانجی پینک هه‌ینابوو. هه‌ر که‌س تیتۆله‌ پشتیندیک، بزگوره‌ میزه‌ریک به‌ قه‌د و سه‌ریه‌وه با، یان پاتۆل و رانکی نیفه‌ک شوپی کوردانه‌ی بوایه، به‌ دار و قامچی به‌رده‌بوونه‌ گیانی و به‌ بی به‌رتیل رزگار بوونی چه‌توون بوو. ده‌ی خودایه‌ مامۆستا مه‌لا سه‌عید و ئیمه‌ی چاره‌په‌ش چ بکه‌ین؟ پاش مقو- مقویه‌کی زۆر، قه‌رار درا بچینه‌ خزمه‌ت حاکم و قاقه‌ز وه‌رگرین. مه‌لا عه‌لیه‌کی کویری بانگده‌ری مزگه‌وته‌ که‌ش گوئی منیش ده‌گه‌لتانا دیم؛ مباره‌ک بی.

پاش نوژیی نیوه‌رۆیه‌کی گه‌رم، مامۆستا و فه‌قی بایز و مه‌لا عه‌لیه‌ کویره‌ و من ملی ریمان گرت. پرسیار-پرسیار مالی حاکمان دۆزیه‌وه. بۆ نه‌چووینه ئیداره‌که‌ی؟ نازانم. له‌ ده‌رگایه‌کی زه‌لامی گاله‌دراومان دا، که‌س به‌ ده‌نگمانه‌وه نه‌هات. ناچار مه‌لا سه‌عید به‌ به‌رد و مه‌لا کویره‌ به‌ عاساکه‌ی ده‌ستی وه‌رگه‌رانه‌ کوتانی ده‌رگا. تومه‌ز ئه‌مه‌ ده‌رگای پشته‌وه‌یه و به‌ سه‌ر ته‌ویله‌دا ده‌کریته‌وه و که‌س له‌ویوه‌ ناچیته‌ مالی حاکم. ئاخری به‌و درنگ و هۆپی به‌رد و عاسایه، حاکم له‌ غوڕایی خه‌و راده‌په‌رئ و شیتانه‌ به‌ پیزامه‌وه راده‌کا بزانی له‌م جه‌نگه‌ی گه‌رمایه‌دا چ قه‌وماوه؟ ده‌رگا کرایه‌وه. کابرایه‌کی زرته‌ زه‌لامی سوره‌هول، ده‌تگوت به‌رازی دابه‌ستراوه، ده‌رگه‌ی کرده‌وه و به‌ فارسی گوئی: «چیتان ده‌وی؟». من له‌ دیتنی حاکم ئه‌وه‌نده ترسام ده‌له‌رزیم؛ ئیتر نه‌زمانی ئه‌و سی فارسی نه‌زانه‌ چۆنیان وه‌رام دایه‌وه. هه‌ر هه‌ینده‌ ده‌زانم حاکم به‌گ به‌ هه‌موو هه‌یزی خۆی نه‌راندی: «به‌رۆن له‌ به‌ر چاوم گوم بن!»، ده‌رگای ته‌ق به‌ سه‌ریه‌کدا دایه‌وه و گاله‌ی دا و ئیمه‌ ده‌ست له‌ گونان درێژتر له‌ پشت ده‌رگا مایه‌وه. ئیتر جوینی سی قۆلی و ته‌په‌ته‌پی چوار قۆلی ده‌ستی پینکرد و لۆژ-لۆژ به‌ره‌و مزگه‌وت په‌ل بووینه‌وه. مامۆستا مه‌لا سه‌عید ته‌واو ته‌م دایگرتبوو، ده‌یگوت:

- جه‌ه‌نده‌م که‌ ده‌ری کردوین، به‌ قوونی بابیه‌وه؛ به‌لام له‌وه‌تا چاوم به‌و کافره‌ که‌وتوو ه‌ قه‌ساوه‌ت دلێ داگرتووم! هه‌ر دوعای بن لیوانی ده‌خویند و قریبی به‌رئ ده‌کرد که‌ قه‌ساوه‌ت به‌ره‌لدا کا. نه‌خیر قه‌ساوه‌ت وای نه‌گرتبوو به‌ قه‌رپ و ورتی بن لیو له‌ دلێ ده‌رپه‌رئ! چاره‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ له‌م شاره‌ برۆین و بچینه‌ «خانه‌قای شه‌ره‌فکه‌ند» تا قه‌ساوه‌تی کافر ته‌فر و تونا بی.

وا دیار که‌وت که‌ حاکم له‌ داستان نووسیندا ده‌ستیکێ بالای هه‌بووه. له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ ئیمه‌ چوو بووینه‌ خزمه‌تی و ده‌ریکردبووین، بۆ هه‌موو که‌سیکی که‌ چوو بوونه‌ لای گه‌ر بۆوه:

- کوره‌ زۆر سه‌یر بوو. من له‌ کاری ئیداره‌ ماندوو، له‌ مال نیوه‌رۆژم خواردوو و نوستووم. به‌

گرم و ھۆرى دەرگاي پشتەھى مال لە خەو راپەرپوم. لام وابوو خانە بگير كراوم. بە ھەزار ترس و لەرز و دلەتەپى دەرگام كەردۆتەو. چ ببينم؟ بە كى دىزى ريش گەزى، تۆپنەپە كى گەردەلەھى قوت، كوپرىك بە عاساوه، مندالىكى سەر بيشكە، ھاتوون نەھىلم كىلويان لە سەر نين. قەت بە عومرم ديمەنى ئەوئەندە سەيرم نەديوە و قەت بە عومرم ھىندەش نەترساوم!

بابم زۆرى كەيف ھات كە دەگەليان بچمە خانەقا؛ كە شوينىكى پىرۆزە و خویندىنى ئەوئ بەرەكەتى ھەبە. بوخچە و پرىسكە پىچراپەو و ھىلكەى كولاو و نان ئامادە كرا و بەرەبەيانىك بەرەو خانەقا لە شار دەرچووین.

لە خانەقا لە حوجرەپە كى تەنگى دوو مېتر لە دوو مېتردا دامەزراين و خویندىن دەستى پى كەردەو. لە گولستانەو ھەووبومەو «بوستان» و ئەوجار دەرسى عارەبى لە «تەسرىفى زەنجانى» و «عوامل» راپەرەو «نەموزەج» و «ھەمدىە» رۆيشت. ھەر دەرسىكەم دەخویند دەبوو لە بەرى كەم. بەلام ناخۆ تىدەگەبىشم باسى چى دەكەن؟ نە خوداى تۆ شاھىدە! ھەر تەقەم لە سەرىپەو دەھات و لام وا بوو برىشكە دەخۆن.

جارى با بزائين ئەو خانەقاپە كە چەند جار ناوم بردووە چىيە و چۆن دامەزراو و ئەو رۆزەى كە من دىتوومە لە چ بارىكدا بوو:

يووسف ناويك، كورى و ھەرزىرىكى خەلكى قەشان و ماوەنى شارباژىرى كوردستانى بەردەستى عوسمانى ئەوسا و عىراقى ئىستا، چۆتە خویندىن، بۆتە فەقى، بۆتە مەلا و ئىجازەى و ھەرگرتوو. خۆى گەياندۆتە «تەوئە» و لای «شىخ عوسمان سراجەدىن» بۆتە مرید و پەلە-پەلە سەرگەوتوو تا كراوتە خەلىفە و ھاتۆتە «بۆرھان» كە گوندىكە لە مەلبەندى موكریان. مریدى پەيدا كەردوون، زەوى لە ئاغا قەبەل كەردوو و بە مریدانى رەنىو ھىناو و لە نانى رەنجى شانى مریدان، مېواندارى مریدانى لاوھى كەردوو و پوول و ديارى و ھەرنەگرتوو. داواى كەشف و كەراماتى نەبوو، ھەموو شتىكى ھەوالە بە كىتیبى شەرع كەردوو و لە شەرع بە موو كىل نەبوو. مەلايانى ولات بە دل و داو ھەموويان عاشقى ئەو ئاكارەى بوون و بوونەتە مریدى. خەلكى رەمەكیش بە شوين مەلاياندا ھەروزمیان ھىناو. جووتىز و ھەرزىرى بە خىرى خوا، رۆژ بە رۆژ زىدە بوون و داراى تەكپە پەرى گرتوو. ملك كراو و بەشى ئاغاى لى نەدراو. پاش چەند سالىك كە گوندى «شەرەفكەند» بۆتە ملكى خانەقا لە قشلاغى شەرەفكەند بنیات نراو. جگە لە سۆفى تەركە دنيا، فەقى و مەلاى زۆرىشى لى كۆ بۆتەو، كە شىخىش لە سالى ۱۳۲۸ى كۆچى مانگىدا مەردوو، دام و دەزگای خانەقا تىك نەچوو و نانى مېوان و دانىشتوان لە مەوقوفەجاتى خانەقا دابىن دەكرى و سۆفىلكەى تەركەدنیاش كاروبار بەرپۆە دەبەن. گەورەى خانەقا شىخ محەممەدى كورى شىخە كە مەلاپەكى زۆر بەناوبانگە و داواى شىخايتى ناكا. دەرسى فەقى دەلئتەو و فتواى شەرى دەردەكا. دەلئىن دە پىشدا ئەو مرید و سۆفىانەى تەركى دنيايان داو و خۆيان دە قەبەل خودا كەردوو و خزمەتى شىخ و خانەقايان لە مل بوو، زۆر زۆر بوون؛ بەلام ئەو رۆزەنە كە من خانەقام ناسى ئەو جۆرە تەركە دنيايانە كەم ببوون و ھەك رەچەلاكى فىلى مامووت لە دوا براندا بوون.

دەلئىن جارىك شكاكىك كە ھاتوو و سۆفى رەبەنى خانەقاى دىتوون، تووشى دىرىكى مەسحىيان بوو كە پر لە كىزى خۆ دە قەبەل خودا كەردوو پى مېردە، كە توپشتىرى عىسا پىغەمبەريان پى دەلئىن. چۆتە بەر دەركى دىر و گوتوو: «ھىندىك نىرى محەممەد پىغەمبەر

له خانەقا هەن، با ئەو توپشتیرانە خو لەوان چا بکەن!».

«عەزیزی رابێه شەل» دز بوو، بەر لە نوێژی شیوان نزیکی سەعاتیک دەخەوت. دەبگوت کەمیک خەوی پاش رۆژاوا خەوی شەوم دەپەڕینی و تا بەیانی خەوم نایه و بۆ دزیه کەم بە کاره. زۆرم لەو قسە بەهره وەرگرت؛ کە نووسینی شەوم هەبا ئەو کارەم دەکرد.

شیخ محەممەد، ناویکی فەرعی بۆ هەموو کەس دەدیتەوه. بە منی دەگوت «جووجەله»، مەلا محەممەد مین ناویکی ناو نابوو «فەریکە کەر». سەر زەلامیکی لووت گرووی بوو. گالتهی خەلکی خانەقا لە سەر ئەو بوو. خۆی دەبگوت: «خودا خەلکی دروست کردوووە کە ماندوو ببن، هیندیکێ هەر بۆیه دروست کردوون ماندوووە کان بحەسیننەوه و پنیان پنی بکەن!» زۆر چیرۆکی سەیری هەن؛ خەونیکێ گێراوه کە پیغەمبەر هاتۆتە خەونی فەرموویه: «مەلا تا ماوی دە حالی حەیاتدا بە!»

ئەوانەیی لە بیرم ماون: مام جەعفەر و محەممەدیار (تورکی کوپره سوننی) مەلا رەسووی سولتانی، مەلا حوسینی کاکێ مەلازاده، حاجی مام حوسینی مەنگور، کاکێ شیخەلی، شیخی شامی، سەید رەشیدی شاعیر و زانای بەناوبانگ و چەند کەسیکی تری وا بوون. قەلەوقوتە و تەنبەل و تەوهزەلی نان خۆری بۆرەپیاگیش هەتا بیژی فریە بوون؛ کە نان و دۆی خانەقایان دەخوارد و قاچیان بە دیوار هەلدەپەسارد و بیکار راپاندەبوارد. بە قەولی مام هیمن: «خانەقا وەک کەشتی نووح وا بوو، هەرچی بتویستا تیندا بوو».

شیخی شامی، ناوی مەلا مستەفا سابلاغی بوو؛ تەرکە دنیا لە حوجرەیه کە دەژیا. لەوه تە مەهدی نامە «ابن الحاج» ی خۆیتدبووه هەزی دەکرد چاوی بە محەممەدی مەهدی بکەوی. رۆژیک لاویکی ئەسمەری لووسی چاوگەرە کە خالیکێ لە سەر رومەتە، دەعوەتی دەکا بۆ حوجرە. لاو دەلی: من سەیدم و ناوم محەممەدە. تا مەلا دەچیتە دەسنوێژ گرتن و دیتەوه، هەتیو نەماوه. پەل دەبێ و پرسیار دەکا دەلین نەماندیوه. خەیاڵ دەکا کە ئەم کورە لووسە یەقین محەممەدی مەهدی بووه. دیارە لە شام زههور دەکا؛ با بجمە بێ و شوینیهوه. کەل-پەلی هەراچ کرد و رۆشیت. پاش دوو مانگ هاتەوه، گوتی: چووم تا سولهیمانی، لەویوه گەیمە کەر کووک و مخارجیم نەما، بوومە میوانی خانەقای سەید ئەحمەد. لە جوابی «لە چی دەگەرپی» سەیدا گوتم: دەچمە شام بۆ دیتنی مەهدی. سەید گوتی: وا دیارە زۆر ساویلکەیی، تۆ پەساپۆرتی عیراق و سووریات نییه، دەتگرن، پارەشت نییه. ناچار پەشیمانی کردمەوه. پارەیی سەفەری دامی؛ هاتوومەوه. لەو ساوه شیخ محەممەد ناوی لێ نا «شیخی شامی».

خوایتەسینیتەوه، خانەقا ئەو تەمبەل بازارە بوو کە هەموو مندالیک لە خوای دەوی. مندالانی مالی شیخ جگە لە بەدەفەری و تووشی، فیزی هیچ نەکرابوون. کاریان هەر دزی باغ و شەر و کیشە بە مەردم فرۆشتن و ژبانی گەللایی بوو.

له خانەقا دەگەل هاوتەمەنیکێ خۆمدا بوومە ناشنا؛ ناوی «حەمەدەمینێ شیخولئیسلام» و پوورزای مندالە شیخەکان بوو. ئەویش دەبوایه بۆ بەرە کەت دەرس لای مامۆستا مەلا سەعید بخوینی و لە مالی شیخ بژی. نازانم ئەو زیرە کتر بوو یا من! بەلام ئەوه ندە دەزانم لە دەبەنگی و هیچ فێرنەبووندا، درۆزنیش فەرقی نەدە کردین. هەر دوو کمان وەک یەک دارکاری دەکران و بە قەد یەک بەر جنیو دەدران. تەنیا فەرقیکمان کە هەبوو، ئەو بۆ نەگبەتی، شیعیری دەگوت و خۆی لە من بە هونەر مەندتر دەزانی. بەلام شیعیری چۆن؟ یا خو با نەسیبی دۆژمانت بێ! من لە

به غيليان گالتم به شيعره كانى ده كرد. ناخرى هەر وازى نههينا و له دواروژدا بوو به شاعيريكى هه ره بهرز و به ناوى «هيمن» ناوبانگى كرد. كارى هه ره گرینگمان راه دوو پشك، دزى باغان، مريشك دزين له ماله شيخان و ههزار به دفه پى و كارى ناله بارى ديكه بوو.

جاريكيان كه بو سهردان هاتبوومه مال، مهلايه كى جحيل ميوانمان بوو؛ له ترسى سه ربازى له لاي ئيمه خوى شاردبووه. بابم به هوى دوستانى، حولى بو دا پيناسه كه يان بو گوپى و له سه ربازى خوى دزيه وه. له بهرامبه ر ئه و چاكه يه دا به بابمى گوت عه بدوره حمان بده ده ست من پيى بخويتم. ئه و بو خوشى - كه ناوى «سه يد محممه د» بوو - موسته عيد بوو؛ ده رسى لاي مه لاي گه وه ده خويتم. ده گه ل ئه و چوومه په سوئ؛ كه بنكه ي قه ره نياغاي مامه ش بوو. مه ده رسه ي فه قيانى لئ بوو. قه ره نياغا ناشناى نزيكى باوكم بوو. كه بيستبووى منيان هينا وه ته گوندى ئه و، فه رمانى دا كه شه وانه له قه لايه بم و به رۆژ له ناو فه قئ. ئه و زستانه - هه ر چه نده زۆرم له بهر گران بوو - ده گه ل كوړانى مالى ئاغاي ژيام و ده بوو به پيى پى و شوينى مالى ئاغاي بيزوومه وه.

قه ره نياغا به راستى شتيكى سه ير بوو. كۆنه پياويكى زۆر شه ر وشو پ ديتووى هه لكه وته و به ده ردى كورد گوته نى «گورگى باران ديتوو» بوو. ئاغايه كى زۆر به هه يبه ت و به سام بوو. زۆر كه م دوين بوو. ئيواران كه ده هاته وه ديوه خان، له لاي سه روو رۆده نيشت، تا شه و شه ق ده بوو - وه ك هه يكه لى بوو دا - مه تقى لئ ده رنه ده هات. ته ز بيحه كه ي هه لده سووراند و له بن ليتوانه وه ده گه ل خوى ده دا و جار جاره پنده كه نى و جارى وا بوو رووى گرژ ده كرد. وا ديار بوو كاويژى ته مه نى پر له هه وراز و نشيوى خوى ده كرده وه. به لام ئيمه ي به دبه خت چى؟ دوو كوپى و دوو نه وه ي و من، به گوپه ي ته مه ن له سوو چيكي خوارووى ئۆده به ريز له سه ر چۆك داده نيشتين. من ده كه وته ناوه راست. هه ر كه س ورته ي له بهر به اتايه، ليدان و تيه ه لدانى نۆكه ران ئاماده بوو. مندا ل وه ره و خۆت را گره ! پتر له شه ش سه عات له سه ر چۆك مه جوولئ، ورته ت نه يه، وه ره زيش مه به، ريگه ي چوونه ده ره وه ش نه يئ. ناچار بووم بو خۆم به زميكم ساز ده كرد. هه ر كه ئاغاي چاوى لئ خافل ده كردين، ئاوړم له مندا لان ده دا وه و زمانم ده ردين و ليچم لئ خوار ده ر كرده وه. له پر مه ي پيكه نينيان ده دا. ده ستبه جئ ئاغاي بانگى ده كرد: «وه رن بيانهن!» هه ر يه كه ي له پاشخانه ي ديوه خان بهر شه ق و زلله ي نۆكه ران ده دران و ده بوو به گريان و هاوار و ده هاتنه وه شوينه كه ي خويان. ئاغاي ده يفه رموو: هه ي بي چه يايه ! ئه نگۆ هيج نه بي چاو له كوپى حاجى مه لا كه ن چه ند به شه رم و عه ده به ! خو زاتى ئه وه شيان نه بوو بلين تاوان له بن سه رى ئه و دا يه.

رۆژيک كه به فر بوايه، زه لامتيك هه بوو به ناوى «كوزه ر». ده بوايه له سه ر قه لاندۆشم دانئ و بمباته حوجره و ئيواران به ميپنيتته وه.

پاش ماوه يه ك له و ژيانى ئاغايه تيه ه ش رزگارم بوو. هه ر له حوجره به سووخته يى ده ژيام و ده رسم لاي مه لا سه يد محممه د ده خويتم. مامۆستا كه م - كه له سا يه ي پيناس گوپينه وه، سئ نازناوى «داشاغلوچى» و «ره بيانى» و «حه ميدي» هه بوو - كا برايه كى رو شنييرى خه لكى زه مانى خوى بوو. هات ته زموو مى، ديتى هيج فير نه كراوم؛ هه ر وه ك تووتى شتم له بهر كر دووه و ماناى نازانم. گوتى تۆ ده بي له سه ر را ده ست پئ بكه ي. كتيبي ريزمانى عاره بي تازه بابته مى سرى پئ ده خويتم. به زۆرى زۆرداريش قه سايدى كۆنى عاره بي پئ له بهر ده كردم. كه له وانه ئه وى

له بیرم ماوه، قهسیدهی «ئەمرینولقەیس» له «سەبەهی موعەللەقه» و «لامیە تولعەجەم طوغرائی» بوو. بۇ خۆشی زۆری له شیعەرەکانی نالی له بەر کردبوو. عاشقی «سەید جەمالەدینی ئەفغانی» بوو. دنیا بەرەکی دەر بارەهی ئەو کۆ کردبوو و ڕیکی کردبوو.

«له پاش سالی، سلامالی»، من تازە کەم-کەمە تامیکم له خویندن دە کرد. لهو سەردەمانەشدا وەک دەلین خەریکی خۆناسین و بۆربوون بووم، دلەم چوو بوو سەر کیزیک که عەرز و عاسمانی له بیر بردبوو مەوه. دەلین عیشقی ئەفلاتوونی درۆیه؛ بەلام باوەر دە کە یان ناکە، بە هیچ جۆریک ئارەزووی جنسیم دە گەل ئەو کیزە نەبوو. هەر پێم خۆش بوو بیبینم و هیچی تر. قەت له بیرم نە دە چوو؛ گری چرام دە دی، گویم له دەنگی خۆش دەبوو، چاوم دە پرە ئەستێرە ی عاسمان، مانگ، دەسبەجی دیداری ئەوم دەهاتەوه بەر چاوی. ئاخم هەل دە کیشا و فرمیسکم دادەباری. قەت ورە ی ئەو هەشم نەبوو پێی بیزم تۆم خۆش دەوی؛ چونکە ئەو زۆر نازدار و کۆک و پۆشته و بابی دەولەمەند و من فقیر بووم. ئەگەرچی بە ڕووالەتیش زۆر دۆست بووین و زۆرم له مالی ئەوان رادە بوارد، بەلام هیچم نە در کاند. خولاسە عیشقی پاک و خاویتم بە سەردا هات و ڕا برد و پاش چەند سال ئەم ئاگرە دامرد و کوزایەوه.

جاریکی تر هاتەوه و سیپالم له خانەقا بە زەویدا دا. بەلام ئەمجار شیخ محەممەد بۆ خۆی دەرسی ئوسوول و هیندیک شەری شافعی پێ گوتم. دە گەل فەقیهە کدا -بە ناوی ئەسەد- هەر له حوجرە تەنگە بەرە کونە گورینە کدا بووین.

ئەسەدی هەوالم شەریکی کردبوو؛ دەریان دە کرد. منیش بە ناوی هەوالەتی ئەو گوتم دە گەلی دە رۆم. شەویکی دەرنگ بوخەمان بە سەر گۆچانەوه کرد و چووینە گوندیک بە ناوی «ئیساکەند» راست چووینە حوجرە ی فەقیان، که لامان وابوو ئاوە دانە؛ بەلام چۆل و هۆل و تەنانتە حەسیریکیشی تیدا نەبوو. حوجرە تاریک و ڕایەخ خۆل و هەردوو کمانیش برسیمانە. دە ی چ بکەین؟ گوتم من دە چم نان سوال دە کەم. وه ناو دی کە وتم. شەو زۆر دەرنگە؛ هەموو مال نوستوون. له دەرکی هەر کەس بە دەم لەوانە یە توورە بی. له دوا ی گەرە کە مالتیک، حەوشیکی زلم دیت. ویستم بە سپایی درگا چە پرە کە ی بکە مەوه و له نزیکەوه بانگی نوستووه کان بکەم، کابرایە ک دەنگی دام: «کینی؟» بۆم گێراوه که کیم و چیم دەوی. گوتی: دە برۆرەوه حوجرە، ئیستا دیم. هیندە ی پێ نە چوو کابرا که خۆی زەلامتیک بوو دە گەل یە کێ تر دا نە یان دە هات. حەسیر و بەرە و نان و شیریز و سەماوەر بە دامو دەزگاوه و چرایان هینابوو. کابرای خانەخوی گوتی: شەرتم دە گەل بکەن تا ئیوه لەم گوندە بن نە چنە نان چینیەوه ی مالان و من بە برای خۆتان بزانی. ئەری فەقی ئیوه گۆرانیتان پێ خۆشە؟ من ناوم «کەریمە کویری گۆرانی بیژە». هەر وای گوت و ملی لێ نا، ئەوی دە یگوت نە ی دە گوتەوه. وەک دەلین ئیستاش بە سەری پیری، خۆشی ئەو شەوه و دەنگی کەریمە کویرم هەر له بنی ددانان دایە. لەوی دامەزراین. راستت دەوی دەرسی مەلا بۆ ئەوه نە دەبوو پیاوی له بەر بحەسیتەوه؛ پاش ماوه یە ک وەرەز بووین؛ بریارمان دا برۆین.

ئەوه م له بیر چوو که بەر لەوه له خانەقا دە گەل ئەسەد بیمە هەوال، هەر له خانەقاوه ڕۆیشتم بۆ ناو مەنگوران، له لای «مەلا ڕەسووی کەرمانداری» بوومە فەقی؛ که چوار فەقی تریشی هەبوون. بەهار بوو، مەنگور له کوستان بوون. ئیمەش که پریکمان کردبوو نزیک بە هۆبە دەزیاین. هەر مەهی لاوه تیم بوو. دنیا یە کێ ئازاد و هەوا یە کێ خۆش و جوانی و لەباری

کیزه مەنگوران گالە ی دە کرد. مەستی لاوەتی بووم و عقل و خویندن لە حەوت کێوان ئاوا ببوون.

ویستم لە کەرمندارەوه بجمەوه مال. سوۆی عەلی ناویک بارگینیکی جلکراوی دامی کە بە یی نەرۆم. لەوسەر کە دەگەرپامەوه، لە کوێستانی «کیفاراوی»، سەیدیکی خڕکەلە، هەموو گیان فیشەک و دەمانچە و تەفەنگ، لەکەندالی کانیهەک دەرکەوت و هەرای کرد: «فەقی ئاگرت پییه؟»، سیفاریکی بە دەستەوه بوو. زۆر ترسام، هەلمکوتا غار و سەربەرەژێر هەلاتم. تەفەنگیکی بە سەر هەلتهقاندیم؛ بەلام دەرچووم.

لە پەشەمالی مام حەسەنی ئافان بووم. پاش نوێژی شەوان، مەلای دێ - کە ناوی مەلا پەحمان بوو - هات گوتی: سەیدیکی چە کدار داوای ئاگری لێکردم، جلەوی گرتم ماینی لێ ساندیم. هەر ئەو شەوێش چەند گاجووت لە «قۆزلوی» دزرا بوون. دیار بوو من چاکم خەلاس بوو. پۆژی دواتر لە گەدە ی کوێستانی مەنگوران چەند کەسیکم دی کە لە سەر کانیهەکی چایان لێنابوو؛ چە کدار بوون. زانییم چەتەن؛ بەلام پێگە ی هەلاتن نەبوو. سەلامم کرد و چووم لایان دانیشتم؛ نان و چام دەگەل خواردن. زانیان فەقییم و ماین ئەمانەتییه. گوتم: برا جومعانه نادەن بە فەقی؟ یەکیان گوتی: ئیمە دەبینی چەتەین؛ پرووت ناکەین مەمنوون بە! دیسان دوو قرائیهەکی زیویان دامی کە دام بە گیسکێک بۆ حوجرە.

لەو سەر دەمانەدا، واتا لە هاوینی ئەو سالە (۱۳۱۵ ی هەتاوی) دا گوتیان سیلاو هاتوو و شاری سابلایگی بە جارێک وێران کردوو. شەویش خەونم دیت ددانە کانم کەوتوون. کەوتمە نیگەرانی دەبێ باوکم چی بە سەر هاتبێ. بە هەلەداوان هاتمەوه شاری سابلایغ. بە راستی بەلایهەکی گەورە ی بە سەر هاتبوو. مەلا ماری کۆکی بە قەسیدە یەک زۆر پڕ بە پیست باسی کردوو، دەویدا دەلی:

لە تاریخی هەزار و سێسەد و سێ، پەنجی شەمسیدا

بە پۆژی جومعه دوازده ی جیمی یەک، نۆی ماهی مورادا

یانێ من تەمەنم پازده سال بوو. دوو خانوومان هەبوون سیلاو بەربوونی و سێ کەسی فەقیران تیدا خنکابوو. بابم کە لە یەکیاندا خەریکی قورعان خویندن دەبێ. سیلاو هێرش دەکا بە سەریاندا. خۆی خەلاس دەکا و قورعان ئاو دەبیا. جومعه بوو و زۆر بەی خەلکی شار لە باغاتی خوارووی شار سەیران دەکەن؛ دەست دەکەن بە گرتەوه ی سروسپالی ئاوماک. یەکیک قورعانه کە ی بۆ بابم هینابوو.

پێویستە ئەوهش بلیم: بابم لە دەولە مەندی کەوتبوو؛ قەرزدار ی خەلک بوو. دوکانیکی چیت فرۆشی لە قەیسەری سابلایغدا هەبوو. هەمیشە هەر خەریکی خویندەوه ی کتیبی دینی و تاریخ بوو. لای وابوو قازانجی گەزە چیتیک لە دوو شایی پتر بێ حەرمان. سەودای دەگەل ژنان نەدە کرد. تەواو دابوو یە باری کزی. چاویشی کز ببوو. لە ترسی کلاو لەسەرنانی پەهلەوی چەند مانگیک مالی بەجێ هێشت و لە خانەقا دەژیا. ئاخری ناچار لە شار بارمان کرد و چووینە گوندی «تەرەغە» لە نزیک بۆکان کە دوو دانگمان هەبوو؛ بریتی بوو لە چوار جێ جووتی دیمە کار و کەم ئاو کە بەهرە ی ئەوهندە نەدەدا پێی بژین. دوو خانووشمان لە شار هەبوو؛ زۆر فەقیرانە و قورین؛ کرییان زۆر کەم بوو. جا لە سیلاوه کەدا مالمان لە گوند بوو؛ باوکم بۆ سەردان هاتبوووه شار.

دوای نهو سهردانه‌ی باوکم، چوومه «که‌رمندار». پاش ماوه‌یه‌ک چوومه تورجان و له وپرا هاتمه سابلاغ. له مزگه‌وتی بازار بوومه فهقی له لای «ماموستا مه‌لا حوسینی مه‌جدی» زانای مه‌شهور. جگه له دهرسی سهرف و نه‌حو، قه‌سیده‌ی «بانته سوعاد»ی «که‌عب ئینین زوهه‌یر» و «لامیه‌تولعه‌ره‌ب»ی «ئینولوه‌ردی»م لای خویند و له به‌رم کردن. له هه‌مان کاتدا مه‌لا سهد محه‌مه‌دی ماموستای پی‌شوووم و یه‌کیک له ماله شیخه‌کانی بیاره به ناوی شیخ مه‌عسووم له مزگه‌وتی بازار، لای مه‌لا حوسینیان ده‌خویند و من لای هه‌ردووکیانم ده‌خویند؛ که شیخ زور نهران و سهد محه‌مه‌د زور زانا بوو.

شیخ کوره جحیلکی ناموزای خوی له‌گه‌ل بوو به ناوی شیخ نه‌سره‌دین - که به‌رواله‌ت دیندار و شه‌رمیون بوو - بیوه فهقی لای شیخ مه‌عسووم. نهو نه‌سره‌دینه کوری شیخ کامیل بوو که له ولاتی «تالش» ببوه شیخیکی سهر به‌رمالی زور مبارک - که له دواییدا باسیان ده‌که‌مه‌وه چ بوون.

دیسان چوومه‌وه خانه‌قا. له‌م جاره‌ی دواییدا ده‌گه‌ل کچیکی شیخ محه‌مه‌د - که ناوی فاتم بوو - دل‌مان لیک چوو‌بوو. براکانی رازی نه‌بوون خوشکیان بدن به به‌چکه مه‌لایه‌کی که نه ناغایه‌کی ده‌وله‌مه‌نده و نه کوری بازارگانی شاره؛ تا لئی میوان بن و به‌ره‌یه‌کیان پی بگا. بابیشم که نه‌وه‌ی بیستبوو، ته‌واو تووره ببوو: «من هه‌ر ئاوانم نه‌وه‌یه کوری من بیته مه‌لا و به که‌وای شو‌ره‌وه بیینم که دوو فهقی له دووه‌ ده‌رۆن. نه‌گه‌ر کوری من ده‌بی له خانه‌قا نه‌مینی و له خزمه‌ت شیخدا تووشی شه‌رمه‌زاریم نه‌کا...».

نهو هه‌موو لای گیرانه و دهره‌تان نه‌مانه، زوری کار لی کردم و خه‌م و په‌ژاره‌ دایگرتم. جا که ده‌گه‌ل نه‌سه‌د رۆیشتم، دوو نیشانم به تیریک نه‌نگاوت: یه‌کی رازی بوونی باهم و دوور که‌وته‌وه له یاریک که به هیج باریکدا ده‌ستم پی رانگا و دووه‌م هه‌واله‌تی براده‌ره‌که‌م. ده‌گه‌ل نه‌سه‌د له ئیساکه‌نده‌وه چووینه وشته‌په‌ی خوار بۆکان، که «مه‌لا حه‌مه‌ده‌مینی حاجی مه‌لای تورجانی» دهر‌سبیزی نه‌وی بوو.

نه‌وساکه له هه‌ر کوئی نه‌میه‌ی ده‌وله‌ت تووشی که‌سیک بان جلی کوردی با، جلیان ده‌سووتاند و یوولیان لی ده‌ستاند. فهقی له ترسان هه‌ر به شه‌و سه‌فه‌ریان ده‌کرد. لای به‌ره‌به‌یان گه‌یشتینه وشته‌په؛ که سنج فهقی‌تری لی هه‌بوون. چیشته‌نگاو ماموستامان دیت و داوای دامه‌زرانمان کرد. گوتی: نه‌سه‌د که برازانه با لیره بی و نهو فهقیه‌م - مه‌به‌ستی من بوو - ناوی؛ با بره‌وا. زورم دل به خۆم سووتا. ماموستا گوتی: به‌لام نه‌مشه‌و میوانی من به و سه‌ی بره‌وا!

شه‌و له مالی ماموستا - که نانمان خوارد - باس هاته سهر له‌غهر و موعه‌ما. لیره‌دا باو باوی من بوو. له موعه‌ما حهل کردندا له هه‌والانم چیتر بووم. به‌یانی ماموستا فه‌رمووی: تو‌ش هه‌ر بمینه‌وه. تو به ترح و دیدار زور گیتز و نازیره‌ک هاتیه به‌ر چاوم؛ به‌لام وادیاره وه‌ک دیار ده‌که‌ی وایت!

لای نهو ده‌ستم کرد به «شه‌رحی سیووتی» له سهر «نه‌لفیه‌ی ئینومالک»؛ که ریزمانی عاره‌بیه. دهرسی نه‌ده‌بیاتی فارسی و حیساب و ئینشایشی فیر ده‌کردم. نه‌وه‌نده‌ش نیوانمان خۆش بوو که هه‌ر نه‌بیته‌وه. به راستی قه‌ت تووشی موده‌ریسی نه‌وه‌نده‌ رووح‌سووک و بی‌ده‌عه‌ نه‌بووم. فهقی له هه‌موو جتیان حه‌زیان له چاره‌ی ماموستای گه‌وره نه‌ده‌هات؛ حه‌زیان ده‌کرد

جگہ لہ وہ ختی دہرس، چاویان پیتی نہ کہوئی و بہ نازادی گہپ و گالتهی خویان بکہن؛ بہ لام ئەو مامۆستایہ ههوالی گالته و گه پيشمان بوو. خوی لہ ئیمه به زیاتر نه ده زانی. تهنانهت له شه شهق و زرمه زلیتانهی دهره وهی حوجره شدا به شداری ده کردین. خواخوامان بوو شهوانی سی شهمه و جومعه له ناوماندا بی و له گهپ و گالتهدا یاریمان بکا.

تهنبهلی له خویندندا کراسیک بوو به بهژنم برابوو. سهر له ههوه له وه، به مندالی چۆن بووم به موو لام نه داوو؛ به لام بیرم زۆر تیز بوو. ههر چیم بیستایه دەس به جی له بهرم ده کرد. سهد به یتم له ئەلفییه خویندبوو، قهت سهرم نه داوووه. رۆژیک مامۆستا گوتی: بۆم بخوینه وه بزانیم له بهرتن؟ گوتم: ئیواره بۆت ده خوینمه وه. گوتی: ده زانیم ههر ئەمرۆ له بهرت کردوون، به راستی له تۆ تهنبهلی تر و بهزهین ترم نه دیوه!

مامۆستا له نوێژ و تهلقینی مردوو زۆر بیزار بوو؛ منی دهنارد که ئەو کاره له جیاتیان بکه م. منیش لهو بیزارتر بووم. رۆژیک مردوو یک مردبوو؛ رامکرد له وه بهری بهندی وشته په، له ناو داراندا ملم له دهوور کردنه وه نا. دیتم مامۆستا چاو ده گێڕی؛ دیتمه وه. گوتی: رپورهش! ده زانیم له نوێژ و تهلقین خۆت دزیوه ته وه. برۆ ئەو مردوووه سه گبابه م له کۆل که وه! ناچار چوومه قه برستان؛ کابرایه کی لووت زه لایمی خوینتال لهوئ قاقه زیککی به دهسته وه.

- قوربان! ئەمه چییه؟

- کورم! ئەمه تهلقینه. (مه لا دیار نه بوو) منیش مه لام، نوێژ له مردوو ده که م و تهلقین ده خوینم.

تهلقینه که نووسرابوو: «یا عبدالله». گوتم: ئەوه چییه؟ که داله که هه م سه ری هه یه، هه م ژێر؟

- ها، ئەوه تۆ نایزانی. ئەگه ر مردوو پیاو بی، ده لیم: «یا عبدالله»، ئەگه ر ژن بی ده لیم: «یا عبدالله»!

هاتمه وه گوتم: مامۆستا مزگینیم ده یه! مه لایه ک له دیدا هه یه به قوله قاپه شسی راناگه ی! نه جاتمان بوو! بۆم گێراوه؛ زۆری که یف پئی هات!

زستانی وشته په زۆر سارد بوو؛ ئیمهش داری سووتانمان بۆ کووره نه بوو. هاوارمان بۆ مامۆستا برد. گوتی: دار به من په یدا نابی؛ خۆتان عیلاجی خۆتان بکه ن. گوتمان مه گه ر بدزین. گوتی: بدزن! چی تیدا په؟ فتوامان وه گرت و لممان له داردزین نا. دوو سووخته مان هه بوون به ناوی سه ید سه سن و قادر؛ ههر که ئیواران ده چوونه نان چنینه وه، داری مالانیان هه لده نا و شه وانه ده چوون، په کیان سه گی به خۆیه وه خه ریک ده کرد و ئەوی تریان داری ده دزی. داردزین گه یشه راده یه ک نیر و نامور و پنه و تیرۆکیش ده دزران و ده سووتیتیران. رۆژانه له مزگه وت باس ههر باسی داردزین بوو. هه موو خه لکی دئ ئیمانیا ن وا بوو که جندۆکه ئەو کاره ده که ن. دو عایان به مه لا ده نووسی که گێچه لی جندۆکه یان لی دوور خاته وه.

ماله عه لیاغای ئیلخانی و هه موو ماله ئیلخانی، مریدی زۆر دلگه رمی شیخ حیسامه دینی ته ویله بوون. په ک له خه لیفه کانی ته ویله به ناوی خه لیفه محهمه د - بۆ به ره که ت - له و دییه ده ژیا. خوا هه لئاگه ر هه موو دنیا بگه رپی دوانی وا خوینتال و مرپو مۆچ و خۆبه زل زانت ده س نا که وئی. به راستی له شه یتانمان ناخۆشتر ده ویست. ئیواره په ک که سه ید سه سن له نان چنینه وه هاته وه گوتی: کورپنه! کارپته په ک به سه ر دیواری ژوو ریکی سه ردانه پۆشراوی خه لیفه

راپەل كراوه، بەشى ئەم زستانەمان دەكا؛ بەلام هێنانى كارى كەستىك و دوان نىيە. شەو مال نوستان هەر شەشمان چووین و كارىتەكەمان بە نەق كىشايە حوجرە و سەماوهرى تەنەكەمان جۆش دا و بە بىور وەرگەرپاينە كارىتەبۆر و تا مەلابانگدان هەموومان كرده قەلاشكەرى سۆپە و لە حوجرەيەكى چۆلى تەنیشتمانەوه لە سەر يەكمان كەلەكە كرد. حوجرە لە سەر رینگەى مزگەوت بوو. تازه دەمانويست بخەوين، خەليفە لە مزگەوت هاتە دەر و دوو سۆفى دەگەل، راست ڕوو بە حوجرە هات. يەكێكمان كە مەلا محەممەدى كورپى مەلا عەلى ھەماميان و برازاي مامۇستا بوو گوتهى: ئيوە خۇتان دە خەو كەن، خەليفە بە كارىتە دزىنەكەى زانيو؛ ليمان توورپەيە. تەنيا من بە نەرمى و زمانى خۇش جوايى دەدەمەوه. بەلكو دەس ھەلگرئ و شكاتمان لئ نەكا.

خەليفە بەر لە ھەر شت چووو حوجرە چۆلەكە و دەستى كرد بە تەق و ھۆرپى دار بە سەريەكداندا. ئەوسا هاتە زوورەوه و گوتهى:

- فەقى! ئيوە خۇتان بە موسلمان و خزمەتكارى قورعان دەزانن؛ عەيب ناكەن دزى دار دەكەن؟

مەلا محەممەد - كە نسحەتى ئيمەى كردبوو - سەرى لە بن لىفە ھەلينا و بئ سئ و دوو گوراندئ:

- ھەى ريش كلکەسەگى سەگباب! وات لئ ھاتووە قسەى سووک بە فەقى بليى؟ ھەستم ھەزار شەقت تىپھەلدەم!؟

خەليفە دەمى بوو بە تەلەى تەقيو. «مال بريا و بە كۆى زوخال بئ». ھەر دەرپەرى و سۆفى بە شوينيدا پەل بوون و بە بۆلەبۆل بەرەو مالى ئاغا رۆيشتن. بەختى ئيمە مامۇستا لە ھوشە دەسنوئز دەشوا و پرتەبوولەى خەليفە دەبيسئ.

- ھا خەليفە گيان! خىرە؟

- بەلئ فەقىكانت كارىتەيىكيان لئ دزيوم كە بە كورپىكم نەدەدا. سەرباريش ئەوى خراپە پييان كردووم. دەچمە لاى عەلياغا، ئەگەر حورمەتى شىخى تەويلەى لە لا بئ، دەبئ ئەوانەم بۆ تەنبئ كا.

مامۇستا بە زمانى خۇش خەليفە خاوە كاتەوه كە خۆى تۆلەى بۆ دەستينئ. مامۇستا بە خەليفەوه هاتە سەرمان. دەمى كردەوه و چاوى قوچاند، ھەزار جنيوى دا:

- ڕوو رەشينا! چۆن فەقى دزى دەكا؟ ئەويش لە پياويكى وا مەبارەك!

سەرى خۇمان داخست و ملمان حيز كرد؛ مەقمان لە بەر نەھاتە دەر. جوين و ھەرەشەى مامۇستا - كە بەم زستانە دەرتان دەكەم - گەيشتە رادەيەك كە خەليفە گوتهى: قوربان! من گەردنيان ئازا دەكەم؛ تۆش بيانەخشە. خەليفە رۆيشت؛ بەلام مامۇستا لە جنيودان و لۆمە كردن دەستى ھەلنەدەگرت. گوتم: قوربان! خۆت فەرمووت دار بەدزن قەيدئ ناكا. لەپر لە قاقاي پىكەنينى دا، گوتهى: ئەگەر وا بئ جندۆكەكەى دارەدزىش ھەر ئيوە بوون! خوا بتانگرئ، پنے و نير و ئاموريشتان دزيو؟ ئەمما وەللاھى كارى چاكتان ھەر ئەوه بووہ كە داغتان بە دلئ ئەو خەليفە سەگبابەوه ناوہ. دا سۆپەى لئ نيئل دەن با خۆم گەرم كەمەوه!

ئيتەر بۆ خەلكى ئاواييش ساغ بۆوہ كە جندۆكەى داردز لە حوجرەى فەقيانەوه سەرى ھەلداوہ.



شهوېک له هاویندا دوو میوانی مامؤستا هه بوون، یه کیان مهلا علی هه مامیان و مه لایه کی تریش به ناوی مهلا نه حمه دی سه ممه یی. له بهر هه یوانی مزگهوت کورمان به سستبوو. مهلا علی باسی نوشته و ویفقی ده کرد که زور به کارن؛ مهلا نه حمه دی ده یگوت خرافات و درون. مهلا علی ده یگوت: من ویفقی چوار گوشه ی ناوبه تال ده زانم، ده توانم هه موو کاریکی پی بکه م. مهلا نه حمه دی گوتی: ناخر مامؤستا گیان! من دوو سال ههر ده رسی ویفقم له خزمت خوت خویند که نهو ویفقه شت فیر کردم. جاریک له پاش لیکدانه وه و حیساب، ناوی مه لایکه تیکی لی ده رچوو: «بی موجه غی غی تا شازده غیو لایلاک»! ناخر چون خوا له نیمه نازیره کتره که ناومان نراوه: علی، نه حمه دی، پایز، سواره؛ سووک و خوش له سهر زمان. خودا ناوی نه دیوه ته وه له مه لایکه تی خوی بنی، ئیلا وا دریز؟! دامانه پیکه نین و کیشه خه لاس بوو.

شهوېکی تر لهو شهوانه که ههر خؤمانه بووین و له هه یوانی مزگهوت رؤ نیشتبووین، باسی ویفقی و نوشته دامه زرایه وه. مامؤستا گوتی: ده لئین له هیندوستان دوعایه ک ده زانن، کابرا هه موو کهس ده بیینی؛ کهس نهو نابینن؛ دباره درویه. گونم: نه خیر نه مه راسته و ده یزانم! پییان سه یر بوو. - چؤنه؟ شانمان ده.

ئیشاره تیکم له مامؤستا کرد. قادری سوخته ی نارده وه مال که قهند و جایی بیینی و به لکو نهو سیجره بیینن. تا قادر هاته وه تیمگه یانندن که مرزم چییه. مامؤستا هه لپیچام که ده ی سیجره که ت بکه! ده مگوت جندؤ که ی کاربه دهستی نهو سیجره شهو له خه ودا ده مخنکینن. هه موو تیکرا داوای پیکه نینانیا ن ده کرد و قاله له هه موان شیلگیر تر بوو؛ له بهر مامؤستا ده پاراوه که زوریم لی پکا و نهو سیجره بیینی. ناخری دوا ی خوگر تنیکی زور گونم: ده بی مندالیک ی نابالغ بی نهو سیجره ی لی بکه م. قاله به سویندانه وه رهش ده بووه که من نابالغم؛ درؤشی ده کرد!

قافه زیکم هینا چهند چوار گوشه یه کم لی کیشا و پرم کرد له ژماره و حرووفی عاره بی، وه ک: «ط» و «ض» و «ص» و نه مانه. قاله م برده زووری مزگهوت، پارچیکم له قافه زه که در ی و خستمه باخه لی و پییم گوت: من و کهسی تریش تو نابینن. به لام نه گهر ده نگت بی ده زانین له کوئی. نه گهر نه م پارچه ی لای خؤم بسووتینم، تو وه ک خوت لیدیته وه و دییه وه بهر چاو. قاله هاته وه ناو کور؛ کهس ناوری لی نه داوه و له منیان ده پرس ی: چی لیته ات؟ بو کویت نارد؟ فیلمان لی مه که! قاله بو نه زمونی ته و او کلای به ده مه وه گرت و چوو به رده می مامؤستا، هه لروشکا و گالته ی پی ده کرد!

گونم: ناتوانین به چاو بییینن؛ با به په له کوئی و لاق هاویشتن حه ول بده ین؛ به لکو ده نگی لی ده رچی. هه موو راست بووینه وه. قاله له ناوماندا چه قیوه. شهق ده سه رینیک هه لده ده ین، په ل به ره دیوار ده کوتین و به هه موو هیزی خؤمان شه قیک ده قاله هه لده ده ین؛ ههر قنگیش ناسوور پیی! رهنگه پتر له سه عاتیک بهر شه قمان دا. نهو ههر ده می لی خوار ده کردینه وه و لای وا بوو نابینین. هه ستمان کرد کابرایه کی گوندی به ویدا دیت. پارچه دراوه که ی سیجره که م خسته ناو ناگردانی سه ماوه؛ دوو که لی هات و گونم: نه وه تا قاله وه ک خوی لی هاته وه! ئیتر نهو هاوینه گه مه ی ههره خؤشمان غه یب کردن و تیته لدانی قاله بوو که هه موو جار

خۇى دەپاراۋە غەيبى بىكەين و حەلوای بە شەفانى بۇ بگيرين! تەننەت رۇژىك ھەموومان لە بەندى وشتەپە مەلەمان دەکرد، قالەم غەيب کرد. چونکە شلپەى لە ئاودا دەھات، لە سەر يەك تيمان ھەلدەدا تا وای لىھات دەگريا و دەبگوت:

- مامۇستا بۇ خاترى خودا بە مەلا رەحمان بلئى وەك خۇم لئى بکاتەوہ؛ قوونگم دىشى!
- ھەبھوو کورہ خۇ ئەوہ دەنگى خۇبەتى! دەيسا تىبھەلدەن!

ئەو دەنگ و باسى غەيب بوونە ھەر لە زمانى قالەوہ کەوتە ناو ئاوايى. پياوان ترسيان رىئ نىشتبوو نەوہ کا من ئاوا خۇم غەيب کەم و خوانەخواستە بچمە جەستەى کچ و ژنيان. ناچار سىجرى غەيب کردنمان بەر بەست کرد.

سەبىرى خۇش لەوہ دايە پاش چەند سالىک، رۇژىک لە شارى سابلاغ بە مزگەوتىکا رادەبەردم؛ ديار بوو خەلکى زۇرى لىيە. پرسىم گوتيان مەلايەك ئىجازە وەردەگرى و شيرنى خواردنى ئەوہ. چوموہ زورور دىتم ھەمان قالەى سووختەکەى خۇمە جىبەکەى تازەيان دە بەر کردوہ؛ ئىجازنامەى دەخویننەوہ کە: شوکر بۇ خوا بۇتە مەلا. چووم لە پەناى دانىشتم و پىرۇزبايىم لئى کرد.

گوتى: مامۇستا بىکە لە راھى خودا ئەو دوعايەم فېر کە کە منت پى غەيب دەکرد!

گوتم: جندۇکە رازى نابن! با پىر بى ئەو دەم تىتدەگەيەنم کە چۆنە!

لە وشتەپە ئاومان لە بىرىكى زۇر قوول، بە سەتل و گوريس ھەلدەكىشا. جارىک لەو ئاو ھەلىنجانە، قرچە لە پشتەمەوہ ھات و پشتەم کوور بۇوہ و ژانى زۇر گرانى دەکرد. شکستەبەندىک لە دىدا بۇى ھىنامەوہ جى و چەند رۇژان لە سەر جى کەوتم.

سەيد عەولا شىتەيەك ھەبوو مەسخەرەى ئاغايان بوو. كچىكى لە وشتەپە خواست؛ ھاتە حوجرە کە بچىن مارەى كەين. گوتمان حەقى مارەبرانەت نەھىناوہ. سویندى خوارد کە ماوہى بەدەين تا دەچىتە بۇکان دوو کەللەقەند و تۇپىك کەتانى مېزەرمان بۇ دىنى. گوتم: خۇت دەزانى بەستەن ھەيە؛ ئەگەر درۇ بکەى دەتەبەستم. ئىتر درۇى کرد و پىمان پىدەکەنى کە دەستى برىوين. منىش دەمگوت بەستوومى. شەوى زاوايى بەستراوو. ھاواريان بۇ ھىناين جوايمان نەدانەوہ. ھاوارى بۇ ئاغا بردبوو، ناردى بە شوینما و گوتى: من ئەوا پىنج کەللە قەند و دوو تۇپ کەتانتان دەدەمى بىکەنەوہ! ھاتمەوہ حوجرە و خەبەرمان دايە کراوہتەوہ. کابرا بوو بە زاوا! دەسا باوہر کە نە بەستبوومان و نە ھىچ؛ بەلام ترسەکەى وای بە سەر ھىنابوو.

رۇژى جىژنەيەك دەگەل مامۇستا چووينە مالى عەليباغا. عەليباغا - کە نەخویندەوارىک بوو، بەلام زمانى فارسى دەزانى - پرسىارى لە فەقىکان کرد: فلان شت بە فارسى چىيە؟ بە فىسارە شت دەلتىن چى؟ شىعريكى سەعدىم لئى پرسىيەوہ کە دەلئى: چەند دەسکە گولم دىن کە لە سەر «گنبد»ئ بە گيا بەستراوو. عەليباغا گوتى: ئىوہ نەتاندیوہ، من لە شىراز دىتم گول لە سەر گونبەز دادەنئین!

گوتم: نەترانى، «گنبد» بە پيالە دەلتىن.

- لە کویدئا؟

- لە «بورھانى قاتىع»دا.

- خۇت دیوتە؟

- بەلئى.

- دا بىچن بورھان بېنين...

ئەم بەلىيەى من درۆ بوو؛ ئەمدىبوو؛ لە مەلا قادره پىرەم بېستبوو كە زۆر فارسىزانى چاك بوو. ھەر ماناى گونبەدى لىچ دراىەو و پىالە نەھات. ھەموو گىيانم وە سەر ئارەق گەرا. ئاخىرى تووشى ھاتن كە گونبەد بە مانا پىالە ھاتووە. بە زاھىر قسەى من سەر كەوت؛ بەلام ئىستاش پاش چلوشەش سال تا بىرم دىتەو، شەرم دەمگرى. درۆى بۇ چ بوو؛ با بىمگوتبايە مەلا قادر وای دە گوت. ئىتر تۆبەيەكى وای پىن كردم كە بۇ ھەمىشە تەنبى بىم. زۆر كەسى تىرىشم دىو، كە شتىكى بۇيان گىراونەو، دەلئىن بە سەر خۆمان ھاتووە؛ بەلام ئەوان ئەو ھەيان باشە درۆشيان لە سەر سوور بىتەو شەرم نايانگرى!

لە وشتەپە دەچومەو مەل. جارىك لەو سەفەراندەدا خوا براىەكى دىكەى بۇ ناردىبووم كە ناوى نرابوو «سادق». جارىكى تر چومەو مە باوكم نەخۆش بوو؛ ناردىمە سابلاغ بۇ لای دوكتۆر يوناتانى كۆنە برادەرى. تا من چووم و دەرمانم بۇ ھىنا، بە ساغى فرىا نەكەوتم و لە ئاخى دەمى گىاندانىدا گەيشتمە سەرى و ھەتىو مامەو...

بە مردنى بابىم رووپەرىكى ژيانم ھەلدراىەو و رووپەرى دەورانى مندالىم دادراىەو. بى جىنى نازانم بە سەرچلى تا نەمبەستوو سەرىكى بدەمەو:

ژيانى ناو فەقىيان بە راستى سەرنىچاكىشە. ئەگەر كۆمەلىكى ھاوزمان و ھاوولاتى بە مىللەتىك دادەنئىن، بە برواى من فەقى تا نەبوونەتە مەلا، مىللەتىكى سەربەخۆن. ھەر مەلەيەكى وەك باوكى من دەيەوئ كورەكەى جىگەى بگرىتەو. زۆر كەسى نەخوئندەوارى بە ئىمانىش كە خۆشيان لە مەلا و ياسىن خوئىندن ھاتووە، كورىان دەنئىرنە ناو فەقىيان. زۆربەى فەقى، كورە بىنەزەن و كورە ھەزارى جووتيارن. دەچنە جوچرە دەبى سوالى نان لە مالان بكەن؛ بەشى جلك و شەك لە راتوو پەيدا كەن. كە بەھاران و پايىزان بە ئاوايى و ھۆبانەو دەگەرىن، رۆن و پەنىر و كەشك و تووتن سوال بكەن و خۆيانى پىن پۆشتە كەنەو و شەكر و چاى پىن دابىن بكەن؛ خەلك لە زەكاتى گەنم و دراو بەشيان بەدن.

خوئىندەكەيان چۆنە؟ چەند كىتىك لە سەتان سالەو بۆتە باو، زۆر كەم وايە ئال وگۆر بكرىن؛ يانى بەرنامەى دەرس بە سەتان سال نەگۆراو. دەرس گوتنەو ش ھەر لە عۆدەى ئەوانەيە كە لەو كىتباىنەو فېرە خوئىندن بوون و ھەرگىز بەرنامەى تازە كەرنەو و دەسكارى تىدا دەكار نەكراو. نە فەقى تىدەگا چى خوئىندوو و نە مامۇستا خۆى دەزانئى چى بە دەرس كوتۆتەو. لە سەد فەقى، يەك يان دوان ھەلدەكەون كە لەو ھەوتخوانى روستەمە دەرچن و بىنەو مەلای باش. ئەوى دىش ھەمووى لە ھەوەلى رىگە لە ناو ھەراست بەجى ماون و سەرنەكەوتوون. رىك و پىكى خوئىندن و ئىمتحاناتى سى مانگە و شەش مانگە و سالانەيان ھەر نەبىستبوو؛ خۆى و خۆى. تەبەنەل و ناتەنەل بە يەك رىدا دەرۆن.

زۆربەى وەختيان بە چاوپر كئ لەگەل كچۆلان و قسەى شىر و قۆر رادەبرى. زۆربەى ھەرە زۆريان رووتن؛ چلكن؛ دژوئىن. زۆر جەمىيان نانى ھەرزىن و جۆبە و پىخۆريان ئەو شتەيە كە مالان بە خىر دەياندەنئى. لە ناو ئەو ھەموو ماىەى خەم و پەزراەدا داوايانەتە بارى بىعارى. شەوانى سى شەمە و جومعە لىك كۆ دەبنەو و دەيكەنە بەزم و پىكەنىن. كەمتر فەقىم دىو زۆر گوى بداتە بارى ئايىنى. ھەموويان بەرانبەر بە شىخان بەدبىن و بى ياقىدەن؛ گالتە بە زۆر شت دەكەن كە لە لای خەلك گوناحە.

قهسیده ی «بورديه» هه یه که عاره بییه و له په سنی پښتانه بهره و بو به لا لابر دن و مباره کی به ده سنی گهل ده بخوینن. فه قییه کی قوشمه که ناوی نه زانراوه کردوویه ته گالته جار و به خوار دنی حو جره ی هه لگو توه و له وزن و قافیه شدا وه ک قهسیده عاریه که یه. شهوانی جومعه له «په سوئ» - که سی فه قییه کی لی بو - کو ده بوونه وه، ده ی قهسیده ی «بگنیه - ورگیه» بخویننه وه! ثم چند به یتم له و قهسیده یه له بیر ماوه:

فه قیینه چاکی بزائن مزگینه کوو ده ده می

زیافه تیکی زور چهور، بون دی به دستی شه می

هر چیش تیکی سوور چوه، ساواره لی دوور که وه

شه و پروزی حازره له حو جره وه ختی جه می

نه سته غفیر و لاهی من ساواری و نه لماشینه

نه گهر له برسان بمرم شه رته ده می ناکه می

ثافه ریم مام بابه کرا نه توی تایفه ی سه کر

زیافه ت و ه کو شه کر، ده لی نی نه و جار که می

یه کیکی ده نگ خوش دانه دانه ی به یته کانی ده خوینده وه و راده وه سته شه وانی تر به گهل سه ربه نده که یان ده خوینده وه و ده یانگوت:

ده تی کی که لی که! به چاکی پاروانی لی بکه

لوولی ده! قوتی بده! هه تا زگت ده جه می

یان لاسای ختم و تالیله ی ته کیه ی شینخانیان ده کرده وه: به دهوره داده نیشتن چرا که یان خه فه ده کرد. سه ر تالیله بوی داده مه زانندن: «لا ئیلا ه ئی له نا!». تاویکی باش به کومه ل نه مه یان ده گوت. نه و جار بوی ده گوړین: «داندوک»، تیکرا وه ک جه زم بوونی ده رویشان ملیان لی دنا: داندوک، داندوک. داندوک ده بووه ساوار، هیلکا و...

لاسای قورغان خویندن و ته کیبری جه زنیان ده کرده وه. یه کیک ناوی ولاتی به ده نگیکی بلند ده خویند. مه سه له ن ده یگوت: «وه شاهه یه و بایز او ییه، وه قار نه یه وه گهلوان». دوا ی دوو سی نایه تی و ملی خوار ده کرده وه: گوړگران تیکرا ده یانگوتک: «پلاو بنکر، پلاو بنکر، پلاو بنکر، لا بامیه ته له نا ئیلا شله قاورمه، پلاو بنکر به له حم و شه حمه وه».

گوویا جار یک چند فه قی لیک کو ده بنه وه و ده ست ده که ن به غه یبه ت کردنی هر چی دپته بیریان. کار زور درپزه ی کیشاوه و گه یشتوونه ته باسی مه لانیکه تانیس. له پاش هیندیک رامن، یه کیان گو تویه:

- ناا نه قلی نه وه یه خودای ته باره ک و ته عالا کوره له ریکی بو برامی پیغه مبه ر نار دووه، سه ری که چهل کردووه هینده ی پی بلنی: «وَ قَدِیْنَاهُ بِذِجِّ عَظِیْمٍ!»

به لام جگه له و جوره گالته و گه پانه، به تیکرایی له نوپز و پرووو گرتندا زور خیرا بوون. به لی هیندیک له نوپزی سبه یه نه نه لییان ده کرد؛ به لام نه ویشیان به قهزا ده گترایه وه. له زینا و داوین پیسی زور به دوور بوون. جهز له کچان کردنیان له ده ست بازی و نه گهر ریک که وتبا ماچ و مووچیک تی نه ده په ری. نه و چند سالی فه قی بووم نه مبیستووه فه قییه ک له سه ر ژن گیرایی. دوو جار یس له بیرمه که فه قی کیزی دلخوازی خو یان هه لگرتی. ئیمانیان به خوا و قورغان و ئیسلام پته وو. منیش که چند سالی که ناو نه و کومه لگایه دا ر امبار دووه و شه و



رؤم دہریاز کردوہ، دیارہ لہ ژبانی فہقیہہ تی زؤرم پیوہ نووساوہ و خووم پی گرتوہہ۔ کاتی لہ وشتہپہ فہقی بووم، لہ شہوی پازدہی شاباندا -کہ جیژنی بہراتہ- و ہک باوہ قورعانمان ہینا و یاسین و دوعای بہرآتمان خویند۔ ئەسعد بەشداری نہ کردین۔ گوتی: ئیوہ بہو دوعا خویندنہ لہ باتی رؤزی زیادبوون لہ رزق و رؤزی بیبہش دہبن؛ من تہجرہبہم کردوہ! گویمان پی نہدا و خویشان لی توورہ کرد۔ جاران کہ ہہموو بہیانیان ہیچ نہبا ماستیک، شیرئیکمان دەست دەکەوت، بہیانی ئەو رؤژہ نانی گہنیشمان نہبو۔ دوو سی لہتکہ نانہ جوی وشکەوہبوومان خوارد۔ ئەسعد پیمان پیندہکەنی و دەیگوت: ہا؟ نہمگوت؟ ئیمہشی بہشیمان کردہوہ۔ گوتمان دەسا چاری دہرد چییہ؟ گوتی ہہستن! قوربان سفرہی نانمان لہ ناو حوجرہدا بہر شەقان دا تا ماندوو بووین۔ ہہروا دواي تۆزیک ژنیک بہ قاپیک ماست و چہند نانی گہنمی تازہ و گہرمہوہ ہات و گوتی: فہقیکان نہزرم کردوہ؛ ئەمہم بۆ ئیوہ ہیناوہ!

لہ وشتہپہ فہقی جگہرہکیش، بہ زؤر نہفہسیک و دوو نہفہسیان خولق کردم تا بۆ خۆم فیتر بووم۔ ئەوسا دەیانگوت عہبہ تۆ لاکتشی! ناچار تووتن و بہرم پەیدا کرد و لہ سایہی ہہوالی ناجنسہوہ فیترہجگہرہ کرام۔ چہند جاران تہرکم کردوہ و گہراومہتہوہ سہری۔ ئیستاش کہ پیرم و نہخۆشم و دلین بۆت خراپہ؛ بہلام ئەو بہلایہم بۆ تہرک ناکری۔

دەیانگوت کارخانہی قہندی میانداو زؤر جوان و خۆشہ۔ دەگہل فہقیہ کدا لہ بہر و ہرزیریکی وشتہپہیی پاراینہوہ، گوتی: چہوہندہرم دەگہل بار کەن! لہ بہیانہوہ تا ئیوارہ کامیؤنمان پیر کرد۔ شہو لہ سہر بار سوار بووین۔ بہیانی لہ کن کارخانہ دابہزین۔ تازہ دەزانین برسیمانہ و ہیچیشمان لہ گیرفاندا نییہ۔ لہ دہرکی کارخانہ رینگہی چوونہزور و تماشایان نہداین۔ دەبواہہ چاوہنۆریش بین تا بمانبہنہوہ۔ چووینہ سہر چۆم، مہلہمان کرد؛ برسی تر بووین۔ نیوہرؤ لہ بن دیواریک قۆرہی زگمان بوو۔ مہلایہ کمان لی پەیدا بوو منی دەناسی؛ نانی داینی و کارخانہشی پیشان داین۔

ئاخری پاییز بوو، بہ دەشتی شارویراندا دەہاتم، تووشی بہنداویک بووم، ویستم بہرہمہوہ و کالہ و پیتاو دانہکەنم۔ فکر، فکر، دار بیہکی باریکم لہ سہر بہندہ کہ دیت؛ بہ عہقلی تہواوی خۆم دەچمہ سہر چلۆیکی؛ دادی و فریم دەداتہ ئەوبہر۔ بہ ناشکوری نالییم حیساب راست دہرنہچوو۔ چلۆیکی دار داہات، خستمیہ ناوہراستی جۆگہ و لہ قوریدا قوم بووم! بہ ہہزار دہرد ہاتمہ دہر۔ سہرما، ہہموو گیان تہر و قوراوی، غارم دا، لہ «وسوکەند» خۆم بہ مالیکدا کرد۔ ژنہ کہ ہەر دیتمی خودار بوو:

- ئەی بیسمیلا ئەوہ چییہ؟! -

- دایہ گیان جندۆکە نیم، فہقیم!

لہبہر تہندووور خۆم وشک کردہوہ۔

تہمەنم حەفدہ سال بوو کہ بابم مرد۔ قەت بیرم لہوہ نہ کردبوو کہ رۆژیک باوکم دہمری و بہ سہری شلکی ہەتیو دەبم۔ تاسام؛ واقم وپ ما؛ فرمیتسک لہ چاومدا قەتیس ما۔ گریانم نہدہہات۔ خەمیککی تہماوی دەوری سہری دابووم۔ دنیام باش نہدەدیت۔ لہ سہر وەسیہتی خۆی بردمانہ خانەقا لہ پەنا گۆری دایکم ناشتیان۔ گہرامہوہ مال؛ مندال دہگریان۔ گویم لی بوو خوشکم بہ براکەمی گوت: «خەم مەخۆ! کاکمان لہ جینی بابمانہ». ئەو قسەہی وەک دہمبێن لہ گۆزہی

سهره ونځوون هلگرن، کونی فرمیسکانی بهر له لا کرد و گریام نه ماما گریام؛ تا به ته وای کول و کوم دامرد. ناشنا و روشنم له م لا و له ولا هاتنه سهره خویشیم. نیویان تیدابوو ههر له نیستاوه ته ماحیان کردبووه پارچه زهویه کانمان؛ ده یانگوت ټیوه تازه نانوان به بی بابتان لیړه بژین. گوټیم لی ده بووه ده یانگوت؛ ههر بینا له برسان مردن. نه مجار فکر م له وه ده کرده وه که ده بی له برسان مردن چوڼ بی؟ بوم حل نه ده بووه...

به وپه پری ناهومیدییه وه جووم له وشته په کتیب و سپالنه که م هینایه وه و مؤرم به دهر گای خویندن و فقیهیه تییه وه نا. ټهی خودا چ بکه م؟ تا نه مړو نه زانیومه کاسبی چیه، نه له جووت و گا سهرم دهر ده چی، دوو برای پچووک و خوشکیک و دایکیکم به سهردا که وتوته وه. باب که مردووه سیسه د تمه ن قهرزداره و پاتالی دومان ته نیا مانگایه کی سیلداره؛ بو گالته ناوی نراوه «شمقار». ټه گهر بزانی که ده مریشک به تمه نیک و پینچ گیسک به تمه نیک بوو، ده زانی سیسه د تمه ن چند زور بوو. به لام زوری پی نه چوو که ده ستم له ناهومیدی بهردا و شانم وه بهر کاردا. مه نجه له زنجیرداره که ی بو پلاوی حه وتمم کړد رابوو، له و ساوه نخوون کرابوو؛ دام به چوار بزنه زا و به کاژیله وه. گیسک و بزنم ده کړی و ده مبرده بازار ی «خورگه» و «قه باکهندي». ماوه یه ک چو داریم کرد. خو م وها شاره زای کاسبی لادئ کرد که کونه پیاوان پرسیان پی ده کردم کوی به چی بچینین. که م- که م ده بوو ژامه وه؛ به لام دیسان ژیان زور فقیرانه راده برا و شوکری خوامان ده کرد. شهوانه تا درهنگ زستانان له مزگوت جوړایینمان ده کرد؛ چراشمان فقیه بوو. هه میسه که ده ستم بو ناو که پوم ببردایه، قورمی ره شی نهفت به ده ستمه وه ده هات. زستانیکی سهرانسر پیخوړمان نه بوو؛ به نانی وشک رامانیوارد.

خوینده واریم چند بوو؟ له سایه ی له بهر کردنی قه سیده عاره بیه کان، چند وشه یه کی عاره بیه ده زانی؛ به لام منیش وه که هه موو مه لای ولاتی خو مان، نه قسه کردن، نه خویندنه وه ی کتیبی عاره بی تازه و نه هیچ. له شه رعیشدا ته په ته پیکم له «فتح القریب» و «منهاج» ده کرد و ناویان نابووم «مه لاوړه حمان». له فارسیدا خراب نه بووم؛ گولستان و بووستان و یوسف و زلیخای جامی و تاریخی نادر م به دهرس خویندبوو؛ ده متوانی نامه به فارسی بنووسمه وه و بخوینمه وه. که نزیکه ی ده- دوازده سال ژیانم به گهلایی رابرابوو؛ خو م بو فیربوون ماندوو نه کردبوو؛ تازه په شیمان ببوممه وه. ده ستم کرد به متالا و خویندنه وه و خویندن له لای خو م. شهوانه چرای نه وتم له پیش خو م داده نا و کتیبم ده خویندنه وه. کتیبی چوڼ؟ تهر و وشک، بیتام و به تام، ههر له ټه میر ټه رسه لانی رومیه وه تا شیروویه و سیمین عوزار و فهله ک ناز و تهر ماش و تهر سازه وه تا ده گاته خه مسه ی نیزامی و مه سنه وی و حافظ و شانامه و شتی تر... زور شهوان وا به خویندنه وه خافلاوم که روانیومه وا تاو هه لاتوو و چرا که م دایسی. له ناکامی ټه و شیلگیریه م، به بی ټه وه به خو م بزنام، ببوممه فارسی زانیکی مناسب.

هیندیک به قهرز و هیندیک به نه غد جووته گایه کم به سی تمه ن کړی. ده گهل کابرایه ک بووینه شهریک که نیوه کارم بی؛ تووتن و بیستانیشمان کرد. کابرا که گیای دروو، گیشه ی خو ی لیدا، گوتی من تووتن و بیستانم ناوی، چاری ناچار خو م لی گیف کرد و به نه زانی خه ریکی تووتنه وانی بووم. تووتنم بن کول ده کرد و تاوم دها. پاییز تووتنم برده شار، بایی چل و پینچ تمه ن بوو. پاره ی گاگان و هه قی کووتالی پوشته کردنه وه ی مندالانی لی دهر چوو. ده مم له کاسبی شیرین بوو. ورده- ورده مه رم کړی، ماینم کړی و بوومه مالیک له ریزی



مالان. به بلام گپروگرتی تر هاته بهر: «سابق» تمه نى ههشت مانگ بوو، دايک ميړدى كرده وه و به جنى هيتئين. خوشكم هيتشا مندال بوو؛ ناچار بووين له ژنى ناو دى يارمه تى بخوازين كه به نان كردن و مالات دوشين و مهشكه ژندن رايگهن؛ كه نه وانيش جگه له ههقى خويان، نيوه به نيوه يان دهنزى. گوتيان چار نهويه ژن بينى كه ههم ناگاي له مال و ههم ناگاي له برا چكوله كهت ده بى. كه وتمه ههولى ژن هينان. له ههر كوئى كيژيكيان ناو ده ببرد كه جوان و باشه، سه رم لى ددها؛ يان من كه يفم نه يده گرتن يان نهوان پيتم رازى نه ده بوون. رۆژنيك كه ده گهل كاروانيك ده چوممه بۆكان، له پى تووشى كيژيك بووين كه ده چوممه مه زراى باوكى. زورم دل گرتى؛ نهو يش نيوه ناوړيكي لى دامه وه. زورى نه برد كه خواوراستان نهو كچه ده گهل هه والانى خوى هاتبووه تهرغه بؤ سه يران و ماینه كهى له ههوشى ئيمه به سته بووه و خوى ميوانى حافظيك بوو. حافظم كرده ده لال و بؤى سازدام و خوم و كه سيكى تريش چووينه خواز بينى لاي باوكى. باوكى كچ گوتى:

- به مندالى له سه ر بييشكه له كه سيكم ماره كرده وه كه نايه وي ميړدى پى بكا. به كى قايل بى بهوى ددهم؛ با پرسى پى بكه م.

ديار بوو پرسى به قازانجم بوو. نهو جار پرسى:

- ده وله مهندي؟ ديمه مالت بزانم چت هه يه.

گوتم: باشه دواى دوو رۆژ وه ره؛ من هه ممو فه رش و نوينى ناوايى ده خوازمه وه؛ مه ر و مانگايه كى زوريش ده خمه هه وشه وه؛ نهوسا ده ليم ده وله مهندم. مامى خوم! تو نه گهر كچ به ده ولت ددهى، نه گهر له ئيستا فه قير تر بووم ده بى ليك جيا بينه وه. من شه ريكي عومرم ده وي كه سواليشم ده گهل بكات.

كابرا پيكنى و گوتى راسته. ته لاقى كيژم به سه د تمهن كړيه وه و ماره م كرد. وا بوومه خاوه ن ژن. به بلام ههر ژن نه بوو، په حمه تى خودا بوو. ههر چه ند باوكى به چه ته و دز و تووش و جنگن ناوى ده ر كرده بوو، نهو ته واو به پيچه وانه زور نه رم و نيان و به سه بر و هه سه له، زور فاميده، كارزان، له هه ممو وه رزيريك پتر له وه رزيرى سه رى ده رده چوو. كابانكي كه موينه بوو. زور زوو هه سامه وه. كاروبارى منى گرتبووه نه ستوى خوى. به مه زرا و مال راده گه يشت. هه ميشه رووخوش و گهش بوو. دؤستانى گوندى ديكه ده يانگوت خوزگه نه گهر ميوانى ماله تو ده بين تو له مال نه بى؛ چونكه «سه يدزاده نايشى» له خوت پتر قه درمان ده گرى.

له كچى «سه يد قادرى بوغده داغى» كورپكم هاته دنيا و پاش پينج رۆژ مرد. پيريژنان ده يانگوت ناله وشه وه بر دوو يانه. جاريكى ديكه حاميله بوو. له و ناوه دا من نه خوشى گرانه تام گرت و زور پيسى خستم. له ترسى گرتنه وه نه ده بوايه كهس نزيك كه وي. نهو ژنه نار هقى له شمى به زمان ده لسته وه. من چا بوومه وه به بلام نهو زورى نه برد كه تووشى گرانه تا هات و پاش نو رۆژ به نه خوشى كورپكى له بهر چوو؛ بؤ خوشى مرد. له سه رپا بيكه س و هه تيو بوومه وه. زه مانه له باتى نهو توزه خو شيهى ژيانم، تالاو و ژه قنه مووتى به گه روودا كردم. له قه سيده دريژه كهى به ره و مو كريانمدا باسيكم ليوه كرده وه.

ژيانمان له تهرغه، جار تال و جار شيرن و پر له هه وراز و ليژ راده برد. له بيرمه زستانيك تا به هار پيخورمان نه بوو؛ بهر چامان نانى وشك بوو. له بيرمه ساليك قه ند گران بوو، چه ند مانگيك چامان به كشميش و نوقل ده خوار دده وه. به بلام له دوايه كاندا به نيچه ده وله مهنديكى لادى

حیساب ده کرام.

بۇ خۆم دەرسم بە برا گچکە و برای گچکەترم دەگوت. بەلام زۆر زەحمەتە مندالیک بە تاقی تەنیا زەوقی لە سەر خویندن بی. بیرم زۆر لئ دەکردهوه که ئەو براینەم نامانەتی بايمن و لە مل مندان. ئەگەر نەخویندەوار دەرچن من خەیانەتم بە نامانەت کردوو. زۆریش گران بوو دەست لە ژیانى لادئ - که دەگەلی راهاتبووم - بەردەم و بچمە شار که هیچ لە کاسبی شار سەرم دەرناچئ. ناخری لئ برام که هەرچی دەبی با بی؛ تەنیا براکانم بتوانن بخوینن. لەپر قەراری خۆم دا. مالاتەکم سەرجم فرۆشت و هاتمە بۆکان. خانویکی پووتەکەى پیسەکەى لە لای سەرووی مزگەوت و بەرانبەر بە حەوزی بۆکانم مانگی بە سئ تمەن بە کرئ گرت؛ که حەوشۆکیک و ناومالیک و وەتاغیک بوو. پاش ماوەیهک بە حەوسەد تمەنم کړی و خانویکی شاری سابلاغم دا بە هەشت سەد تمەن و قیمەتەکم بژارد.

جا هەتا معلوم دەبی که لە بۆکان چم دەکرد، با وچانیک بدەین و بگەرینەوه سەر ئەوانەى که ناسیومن و لە بیرم ناچنەوه:

۱. سەید رەشیدی خانەقا: پیریکی قەد و بالا بلندی بە ریشیکی دریز و پانی زۆر جوانەوه. هەر لە فەقیهەتییهوه دۆستی نزیکى «حەریقی» شاعیر بووه؛ که بابیشم هەر لە دۆستانی زۆر خۆشەویستی حەریق و سەید رەشید بووه. سەید رەشید ژنی نەهینابوو. سالەهای سال بوو هەر لە زەمانی مانى شیخەوه لە خانەقا بیوه تەرکەدنیا. حوجرەیهکی هەبوو؛ هەمیشە سەماوەرى لەبەر دایسا. هەموو قورعانی لە بەر بوو؛ بە ماناوه و بە هەموو وردەکارییهوه. زۆربەى کاتی بە دەنگی زۆر خۆش قورعانی دەخویند. دەیتوانی بە کوردی و فارسی شیعرى زۆر باش بهۆنیتەوه. لە مەلا چاکەکانى عارەبى دەزمێردرا. مەجلیس و قسەى ئەوەندە خۆش بوو که هەر کەس جارێکی کاک سەیدی دیبا، هەرگیز لە بیرى نەدەچوو. من رۆژگارێک شیعر و نامە دەسخەتییه کانیم کۆ دەکردهوه که بە راستی لە نرخاندن نابەن؛ بەلام بە داخهوه فەوتاون. دوو غەزەلى ئەوم دەس کەوتبوو که یەکیان فارسی و ئەوى تریان کوردی بوو. ئیستا لە هەر یەکەى یەک یا دوو بەیتەم لە بەر ماون، بەیتیک لە فارسییه کەى دەلی:

یکى صد گشته داغ دل از این رو که الف بینى اش دو خال دارد
لە غەزەلە کوردیە کەدا دەلی:

لە چاومدای و چاوم پر لە ناوه وەرە ئەى گولبىنى تیراوم ئەمشەو
رەقیب زانى غەریبى کۆى نیگارم وەکو سەگ بۆیە دەورى داوم ئەمشەو
جارێک رەغیەتیکی قەرەنیاغای مامەش - که ناوی یووسف دەبی - دەچیتە لای که قەرەنیاغا
لە سەر کیشە کردن دەگەل مالیک - که مالی یاقووبی پین دەلین - دەرى دەکا، تکایه کی بۆ بکا
دەرى نەکەن. نامەى بۆ دەنووسئ و دواى چەندێک دپتەوه دەلی: «ئاغا نامەکەى تۆى فریدا و
گوتى ئەو سۆفیانەى خانەقا ئاغا یەتیم لئ تیک دەدەن». سەید رەشید که تەخەللووسى شیعرى
«چاوش» یان «شەهید» بووه، بۆى دەنووسیتەوه:

زاهیرەن فەرمووتە من سەردارم و خاوەن بەشەم گیرودارم پین دەوى چون شیرە کولەى مامەشم
دەست لە یووسف بەرمەدە بۆ خەرگەلى یاقووبیان بەردەدەى بە گونم، چکیرم پین دەچئ من چاوشەم
هەموو کەس جینیوى کاک سەیدی لە پیپهەلگوتنى خەلکی پین خۆشتر بوو. بەختەوەر لە
خانەقا ئەو کەسە بوو که لە مەجلیسى کاک سەیدا حازر بی. من هەر چەند مندالیکیش بووم،

چونکه كاك سەيد بابمى زۆر خۆش دەويست، زۆر جار ڤينگەي دەدام بچمه خزمەتي و گوئى له فەرمایشاتي بگرم. جگه له قسه جەفەنگییه كانی - كه ئیستاش به سەر دەم و زارانەوه ماون - زۆر چوارینه و تاك بەيتی سەیر و سەمەرەي هەبوون. له گەل «عەبدوللەبەگي ميسباح ديوان» دا نامەي زۆریان به شیعەر پینك گۆڤرپوه تەوه. باسی سەيد به تەنیا كتیوو كینكه و ئەگەر دەرفەت هەبێ دەبێ كۆ كریتەوه و نەفەوتی.

۲. حاجی مەلا رەحمانی شەرەفكەندی: مەلایەكی قەدبلندی، ڤیشیكي چوار پەنجەيي هەبوو؛ كه من دەمدیت له نیوان پەنجا و شییستدا بوو. هەرگا كه له شەرەفكەندەوه دەهاتە خانەقا، وهك دەلین «چۆیلەكه دەوری كوند دەدەن كه دندوووك له چاوه جوانەكه‌ی بدن» ئاوا خەلك دادەروورۆژانه دەوری و به قسه كانی كه یقیان دەهات. دەم و زاراوی زۆر خۆش بوو؛ قسه كانیشی هەمووی گالته و گەمه بوو. تەكیه كەلامی «وەنەكێ بابەلێ» بوو.

ڤۆژیک كۆمەلێك لێی كۆ ببوونەوه. سۆفیه‌كی ڤیش پانی مل ئەستور، ڤری به خەلكەكه دا و خۆی گەیانده حاجی مەلا و گوئی: حاجی مامۆستا ئەرێ به شەرە ڤدین خیری زۆره؟ فەرمووی: وەنەكێ بابەلێ! ئەرێ وەللا ڤدین ئەوئەندە باشه كه هەر نەبیتەوه. تۆ ڤروانه من لەوئا ئەو ڤدینەم هیشتۆتەوه قوونگم حەساوئەوه، جارێ هەر دەیانگوت له قوونگی بەم، ئیستا دەلین های له ڤدینی بەم!

حاجی بابەشیخی تورجان له لای شای ئیرانەوه عاسای سەر به جەواهیڤی خەلات كرابوو. جارێك دزی له مالی كرابوو. له زەنبیل بووم حاجی مەلا هات. سەيد محەممەدی زەنبیل لێی ڤرسی: له كوێوه تەشريف دینی؟

گوئی: له تورجانەوه، به حاجی بابە شیخی مامتەوه بووم.

گوئی: ئەرێ مەعلووم بوو چیان لێ دزیوه؟

گوئی: وەنەكێ بابەلێ! گۆیه كیان لێ بردوو!

جارێك له گوندی عەیشاباد بووم. حاجی مەلا هات. له جەنگەي قساندا مستەفابەگي ئاغای عەیشاباد كتیپێكي به ناوی «شەمسولمەعاریفی كوبرا» هینا و گوئی: ئەوه ویفقی زۆر عەجایی تیدایه.

حاجی مەلا گوئی: ئاغا ئەم شتانه هەمووی درۆ و دەلەسەن. من باوهرم بەو سێحر و جادوانە نییه.

ئاغا گوئی: جا ئەگەر عالمیكي وهك تۆ گەوره ئەمه بفرموئ، دەبێ جاهیل كام قور به سەر داكەن؟ دەسا وەللا ئەمه ئەتۆ دەفرمووی، من دوغای وام لێ پەیدا كرددوو ئەگەر ئیستا لەم دیواره بنووسم و قامیشیكي تی چەقیتم، چەندی بمەوئ هەنگوین ڤتە خوار.

حاجی مەلا فرمووی: وەنەكێ بابەلێ! ئەوه هاسانە؛ رەنگه ئەو دیوی دیواره كه ئاودەست بێ! جارێك حاجی مەلا له بن دیواری مزگهوتی شەرەفكەند خۆی داوووه بەر بەرۆچكه و چەند كەسێكیش له دەورەي بووین. كابرایەك بەویدا رادەبرد و هەر ڤرتەو بۆلەي بوو.

حاجی مەلا ڤرسی: ئەوه چیتە؟

گوئی: حاجی مامۆستا هەر لیم گەرێ. قەرزم له سەر سەعیدی مام حەمەدی سەگبابە، تڤرێ به دە شاییم بۆ ناكەنێ.

حاجی مەلا گوئی: وەنەكێ بابەلێ! ئەگەر زۆرت لازمه بۆي بكه به یازده شایي!

جاریک حاجی مهلا ده گهل سهد ناویکدا به پښ بهرو خانهقا دین. سهد جوو که یه کی لئ دئ، بهلام ده بښی حاجی نه بزهی هاتی و نه ناوری لئ داوه؛ دباره ده بی نه بیستی. ماوه یه ک بی دهنگ ده پړون و سهد ده لئ: حاجی ماموستا چونه وا هیچ فه رمایشتیک نافه رمووی؟ حاجی مهلا ده لئ: بابهلئ! باوه بکه لهو ده مهوه نهوا هر خوّم ده جرینم و دهنه قینم، چ بکه م بو به دبه ختی فه رمایشتی وه ک توّم نایه!

مه لایه کی دهوله مه مند و خاوه ن گوند به ناوی «مهلا که ریمی گول» که ده یانگوت سوود خوړه، مردبوو؛ هینا بوویانه خانهقا. که سوکار و کوړی مردوو له حو جره ی شیخ محه ممد بوون. حاجی مه لاش لهوئ بوو. کوړی کابرای مردوو که ولکی تیسکنی ناودامیتی له پیش شیخ محه ممد دانا، گوتی: باوکم وه سیه تی کردووه توّ ده بهری که ی. شیخ محه ممد که به حه رامی ده زانی گوتی: من پیرم و نهو که وله قورسه، ناتوانم هه لیگرم. کوړه که و خزمه کانی گوتیان نیلا ده بی بتهوئ و وه سیه تی له عه رز نه ده ی. شیخ محه ممد فه رمووی: ده جا حاجی مهلا با بو توّ بی. حاجی مهلا گوتی: قوربان قه دیمی گوتوو یانه: «میراتی کهر بو که متیاره». بیته نهوه بو من باشه! باوه که کوړ و خزمی مردوو له نیمه پتر پیکه نین.

بو نموونه نهو چه ند نوکتانم گیرایه وه؛ باسی حاجی مه لاش ده شی ده ناو کتبیکی وه ک رښته ی مرواری عه لاهه ددین سه ججادی خری.

۳. ماموستای فهوزی: مه لایه کی خه لکی عه بابهلئ شاره زوور بوو. شیخ محه موود له پاش کوژرانی عیرقان نه فه ندی ویستبووی فهوزی - که شاگردی عیرقان بووه - بکاته راویژ که ری. فهوزی له ترسان په ر هوزه ی ولاتان بووه. ماوه یه ک له ناو که لهوړ بوته مه لادئ. هاتبووه موکریان و له گوندی ناچی که ند ده ژیا. زور عالم، زور کورد، شاعیر، نیتر وه ک ناردی به هار بو هه موو شت ده بوو. نسحت و پښ شاندا نی نهو، بیری کوردا یه تی خسته می شکی زور له لاوانی ناشنای. دهنه دانی نهو هیمنی کرده شاعیر. پاش مه رگی باجم زوری پښ ناخوش بوو که ناچارم ده ست له خویندن به رده م، ده یگوت زور حه یفه توّ نه خوینی.

نیمه له تهرغه ماله مه لایه کی بی ده سه لات بووین. باجم حورمه تی له ناو خه لکا زور بوو. دهوله تیش هه بوو. تا دنیا نه ببوو ه پاشا گه ردانی و خه لک له نه منیه ده ترسان، نیمه ش توانیو بوومان بمینین. به لام باب مرد، شیرازه ی دهوله تیش به هاتنی ینگلئیس و رووس و نه مریکایی بو ئیران له بهر یه ک هه لوه شا و دنیا بوو به زوردار و بی زور. هه را ناغای زل بوو وه ک نه ههنگ ورده ماسی قووت ده دا. قه باله نووسینی وه ک قه دیم و پیش داهاتنی ئیداره ی سه بت زور وه باو که وتبوو. نه ماما کوا نهو میرزا فیله ته نانه ی که ده یانزانی قه باله ی ملک بنووسن؟

من چوو بووم عیباراتی قه باله کو نیکم به رهوانی له بهر کردبوو. ته نیا ناو گوړینی ده ویست تا بیته قه باله ی حیسایی. بهو هوی هوه منیش گه شه م کرد. له هه ر قه باله ی مولک کرینیک - یان ده بی بلیم ملک ساندنیک - له لایه ن حاجی بایزاغا و کورانی هوه - که نهوسا یه که همین ده سه لاتداری ناوچه که بوون - من به ده سه توه بووم و بوومه ناشنایان. نه م ناشنایه تیبه پاراستمی. جاریک ره شیداغای نوّار، جاریک کوړی عه لیاغا، جاریک حوسیناغای قاچر ده یانه ویست نهو دوو - سی زهویه م لئ بستین؛ ماله حاجی بایزاغا لاگریان ده کردم و رازی نه ده بوون ناشنای قه باله نووسیان به ده م گورگه وه بچی.



له تەرەغە کابرایه کی بهر پیتی من چوو بووه گوندیکی دیکه. شهو نیر و نامووری له مەزرکه ییدا برابوونهوه. هەرچەند من ئاگام لەم کارەساتە نەبوو، بەلام کابرا منی بە تاوانبار دەزانی. رۆژیک له باراش هارپن من به باره ئاردهوه دههاتمهوه، پیاویکی رهفیهه تاثیرپشم دهگهل بوو. گه یشتینه ئەو گوندە ی کابرای کۆنە رەعیەتی لێ بوو؛ له رێ تووشی هاتین. غاری دا سەر گردیک و هاواری کرد: وەرن تۆلەم بکەنەوه. ناغای گوند و نۆکەریکی بە تەفەنگەوه و بە سواری گەینە سەرمان:

- پرووت بن دەنا کوژاون!

ئاغا بە قونداغی تەفەنگ راپهێشتە هاوڕیکەم، بهر لهوه لێی کهوئ تەفەنگم گرت و رامتلەکاند و به دەستمهوه هات. چهخماخم لێ راکیشا که دهتکوژم. دایه باری باریک رستن و بارمان بردهوه و له نزیك تەرەغە تەفەنگەم کام داوه؛ که به قسه ی خۆی ئابرووی نەچێ. بهو حالەش چوو مه شیکایه تی ئەحمەداغای حاجی بایزاغا که ئەویش له بههانه یه کی وا دهگهرا. وابزانم ئەسپیکێ له ئاغا ئەستاند.

زۆر بهخته وهرم که له هات وچۆ کردنی مالی ئەحمەداغا له قەرەگوێز، دهگهل سهید کاملی شاعیری هه ره باش و ئاغا قوچ به گی قسه خووشی بهناوبانگدا رامده بوارد و یادی شیرینی ئەو رۆژانه م هه رگیز له بیر ناچیته وه.

هه ر لهو دهمانه ی له تەرەغە دهژباين، به هه وای لاوه تی و کهلله پری بی عه قلانه، جاریکێ تریش له گهل ورده مالکیکی ئامپاماندا له سه ر ئەوه برام بهردی به سه گی ئەو دادابوو شه ر هه لگه رسا. ئەو خزمی خۆی کۆ کردهوه و سهیدانی کولیجه - که ماله خالوانم بوون - به هاواری منه وه هاتن؛ که چا بوو ئەویش بی خوین رژان دا کوژا.

دهبوایه له بۆکان کاسبی پهیدا کهم و ژنیش بینم و به بیوه میردی نهمینمه وه. بهلام ئاواتم پیک هات که براکانم بنیرمه مهدرسه. ئیستاش گرتی سه ر دلمه که بۆچی خوشکم نهارد و بۆ خوشم پیم نهخویند؟ چونکه تا ئیستا نهک هه ر له خانهواده ی خویمان، بگره له لاوهش ئینسانی ئەوهنده زیره کم نه دیوه. به لێ عه قلم وا بوو که نابێ ژن بخوینت؛ زۆر به داخه وه م...

بۆ باسی کاسبی و سه رمایه هاوارم بۆ کاکه رهحمانی حاجی بایزاغا برد؛ پینجسه د تهمنی دا که کاسبی پتوه بکه م. دهگهل کوریکدا بووینه شه ریک و هه تا چل تهمنمان زه ره کرد، کلکی وشتر گه یشته عه رزی! به په له قه رزه که ی کاک رهحمانم گه رانده وه؛ نه وه کا تووشی زیانی زۆر تر بم.

له پاش مردنی هه وه ل ژنم هه ر ده حه ولدا بووم به دلی خو م ژنیک بینم. زۆر کیژ و بیوه ژنیا ن بۆ دۆزیمه وه؛ بهلام که یقم نهیده گرتن. رۆژیک میوانی مالیک بووم، خوشکیکی چکۆله ی هیشتا کالی خانه خوێکه م زۆر دل گرتی؛ بهلام هیچم نه درکاند. دوایی بیستمه وه که ئەو کیژه ناشنای مالی قوچ به گه و قوچ به گیش ناشنای قسه ی قوړ و جه فەنگم بوو. خوازی بینیم لێ کرد و سه ری گرت. «مه عسووم» کچی «کا حه مه دی نۆبار» م لێ ماره کرا؛ که هیشتا تهمنی له چارده سالاندا بوو. بۆ مخارجی بووک هینان دامابووم. کابرایه ک به ناوی عه بدولکه ریمی شه وکه ت - که بازرگانی کوتال و دوله مەند بوو، خه لکیش به سوود خوړیا ن باس ده کرد - پیاوه تی کرد و گو تی من قه رزت ده ده می و هه ر گا بووت بمده وه. توانیم ژن بگویمه وه؛ بهلام تا به خو م زانی پتر له سی هه زار تهمن به عه بدولکه ریم قه رزدار بووم. رۆژیک لێی پرسیم: بۆ کاسبیه ک

ناكەي؟ گوتىم: دەسمايە چۈن؟ گوتى: تۆ زۆر بە من قەرزدارى، ھا پېنج سەد تەننى دىشت بدمى، يان گال دى يان پەمۆ. دەگەل كۈنە شەرىكە كەم داممەزراندهو. تووتنى شىنى خراپى دەكرى، دەيكوتا و سەبىلەرپىژى دەكرد و بە عەجەمانى دەفرۆشت. بە نىوہ قازانجەكەى وردە- وردە دەبووزامەوہ.

زستان بوو؛ رېگەوبان گىرابوو. ترسى عەجەمىش بۇ ھاتنە كوردستان زۆر ببوو. رۆژىك حوسىن -كە ناوى شەرىكەكەم بوو- ھاتە لام. شلەژابوو؛ لووتى ئارەقى كىردبوو. گوتى: مالمان خرابوو، تووتنى شىنى زۆرم بە سەردا ماوہتەوہ و مشتەرى ناين. چارى ناچار عەنبارىكمان بۇ تووتنە شىن گرت و سەر لە بەرى زستان و مانگىك بەھار لە ناھومىدىان سەرمان لى نەدايەوہ.

رۆژىك دىتم فەتھى بە ھەلەداوان ھات و بزەى سىمىلى بوو. گوتى: لە ساىەى دلۆپەى زۆر و تەراپى بنى عەنبار، تووتنەكەمان ھەر چەند نىو گەزىك لە سەر و بنىوہە رىزىوہ، بۇتە زىرى بى غەوش. تووتن بە دەرەجەى ھەرە بالا فرۆشرا و لەپر دەولەمەند بووين! ھەر يەكى چوار ھەزار و پىنج سەد تەنمان پىنگەيشت و ھەر ئەو رۆژە قەرزى عەبدولكەرىم دايەوہ و دەسمايەشم بۇ مايەوہ.

ھەر ئەو سالەش لە ئىدارەى تووتنى بۇكان بوومە عەنباردار مانگى بە سەدويىست تەن؛ بەو شەرتەى دوو مانگ لە حقوقەكەم بۇ ئەو كەسە بەرتىل بى كە دايمەزراندم. تووتنىشم بە بەرەوہ دەكرى و دەفرۆشت. ھىندىك شىعرم لە سەر تووتن دىزىن ھەلگىرپوونەوہ؛ ھەرچى گووكارىيەكى لە ئىدارەى تووتندا دەكرا، دەرمخستبوو. بازەسى گشتى لە تارانەوہ ھاتبوو؛ ناوى فەرھادى بوو. داواى ئەو شىعرانەى لى كىردم؛ دەگەل خۇى بردن. پاش ماوہىەك نامەيەكى مەجەللەى گالتەى بابا شەمەلم بۇ ھات، دەلى ئەگەر بىيە تاران جىگەمان بۇ تۆ ھەيە. ديارە من كە لە بنەوہ «ژى-كاف» بووم نەدەچووم؛ بەلام رەنگە ئەگەر ئەودەم لە سەر ئەم قسە قۇرانە رۆىشتىمام، بىمتوانيا بىم بە نووسەرىكى گالتەچى.

سالەودا خۆم كىردە بازارگانى گەنم. دەگەل برادەرىكا بووينە شەرىك؛ گەنمان لە بۇكانەوہ دەبردە تەورىز و دەمانفرۆشت. چۈنكە زۆرمان دەبرد، ئەگەر كىلۆى نىو شايى خىرى بىكرايە، ھىستان زۆر بوو. جارىكىان سەدويىست تەنمان زەرەر كىرد. ھەر ئەو رۆژە چووينە دىدەنى ھەمەدەمىن ئاغاي مەحموداغا -كە ئاغاي بۇكان بوو. قەپان و سەرانەى مالاتى بازارمان ئىجارە كىرد بە مانگى ھەشتاويەك ھەزار تەن. چوار كەسى دىش خۇيان كىردە شەرىكمان. نۆ رۆژمان بە دەستەوہ بوو، يازدە ھەزار تەنمان خىر كىرد؛ تا لە سەريان زىاد كىردىن. جارىك ھەمامى بۇكانم بە ئىجارە گرت. بەلام نەچوومە سەرى و بە ھەشت سەد تەن خىر فرۆشمەوہ. خولاسە لە بۇكان خىرووبىرم بە سەردا دەبارى و تەواو ساز ببووم.

سەعدى دەلى: «دەنگى خۇش بۇبوى گيانە»؛ ھەمزەى شەرىكم زۆر دەنگى خۇش بوو. بىرپارمان دا لە تەورىز نەچىنە ئەو ئوتىلەى كە ھەموو كوردى ساىلاغى دەچوونى؛ چووينە ئوتىلىكى بى كورد. كاك ھەمزە شو لە ژوورەكەدا گۇرانىيەكى گوت. خاوەن ئوتىل ھات گوتى: ھەر چەند لە كوردى تىناگەم، بەلام ئەو دەنگە زۆرى كار لى كىردم. وەتاغىكى دوو نەفەرى دوور لە جادەى داينى و سوتىدى خوارد كە بوولمان لى ناستىنى و ھەرچى دەمانەوئى بۇمان پىك بىنى، بەو شەرتە رۆژى جارىك گوتى لە گۇرانى ھەمزە بى.

جگە لە كارى رۆژمان -كە سەردان لە بازارى گەنمفرۆشان و بە شارا گەران و سەير كىردنى

قهيسهري و راسته بازاران و چاوچه پانندن بوو - شهوانه هر له نيواره وه ده چووينه سينه ما. نه ماما راستت دهوي ئيستاش نه مانزاني كام فيلم باشه و كامي ناخوشه. خاوهن سينه ماكان بوو راکيشاني لاوان، کچی زور جوانيان به خزمه تکار راده گرت. پياو که له لوز داده نيشت، کچيکي زور لووسي به ناز و نووز فير کراو، به شيرني و نايجووه دهاته زور و به دهست بازيهک و گا ماچيک و دوان، پووليکي باشيکي چوار و پينچ به رابهري نرخي بازاری له مشتري دهستاند. نيمهش لهو دادوشين و دهست برينه به ناشکرايه خوښمان دهات و به نانقهست ملمان به ته پکه وه ده کرد.

رؤژيک له سهر قسه ي خه لک چووينه مزگه وتيک له ته ور يز به ناوي «صاحب الامر» که گوتيان چوار شه موميان زور خوشه. حهوش و زوروي مزگهوت له زن و کچ جمه ي دهات؛ به ردي ديواريان دهلسته وه که به مراد بگهن. له زور وه گونبه زؤکيک هه بوو ده يانگوت نيمامه. مهلايه کي پيري ردين خه ناوي به زيارهت راده گه يشت. دواي زيارهت من دوو تمه نم دايه. کابرا که هيج کهس هه رگيز له چوار شايي پتري نه دابويه، لهو حاته ميه ميه واقی برده وه. هه ر وهک بترسي که لتي بستينمه وه، نايه تنه که ي باخه لي و خوي دايه سووچيکي تاريک و زهق له مني رواني. تا ته ماشام ده کرد چاويکي لي داده گرتم. ته واو دلخورد بووم. هه مزه م تيگه ياند و لتي چووه پيش و به توور پهي تي راخوري:

- بو چاو له هه والم داده گري؟

مهلا گوتي: کهس وهک ئيوه مهرد نيه، له سهر يهک دوو تمه نتان داومني. ئيستاش نه مپرو وه رنه ماله من، نو زني زور جوانم به دهسته، کاميانتان هه ليزارد ليتان سيغه ده کم و خزمه تکارم.

من گوتم: ناغا نيمه سونني مهزه بين؛ سيغه و قه حبه لاي نيمه وهک يه که و به حه رامی ده زانين؛ نه مه نا که ين. (ايا اينتر شود؟) ناخيکي هه لکيشا و گوتي: - خوا نه کا سونني بن. پياوي وا چاک حه يغه سونني بي!

چووشينه زياره تي سهد هه مزه که عه زيزخاني سهرداري موکري له باره گاي نهو نيژراوه و گوړه که شي زوري قه در گيراوه؛ چونکه له دهوراني دهسته لاتيا خه لکي ته ور يزي له به لاي قاتي و گراني رزگار کردوه. رهنگه نه شيانزاني بي نه ويش سونني بووه! نه وي له بيرمه که سهرنجي راکيشابم ديدار له مالي قهره سهد ناويک بوو که ده يانگوت فال ده گرته وه و نوشته دنووسي. خانووبه ره که ي دوو حه ساري ده ناو يه کدا بوو. خيزه ره ي مشتري وهک ميرووي دهوري چهوري کومه ل بيوون. ده بوو سهد وهخت بدا که فلان رؤژ بينه لاي. که زاني دوو کورد هاتوون، گور جي ريگه ي لاي خوي داين و قه دري زوري گرتين و تيري قسه ي خوش بو کردين. پاش چه ند سال بيستمه وه که سهد جاسوسي ئينگليسان بووه.

له ته ور يز بوو ريش تاشين و سهر چا کردن ده چووينه لاي ده لاکيک. گوتي شتيکم بوو بنووسه که ريش تاشين به قهرز نابي. من دوو شيعري فارسيم بوو نووسيوو که له بيرم نه ماون، به لام مانا که ي نه وه بوو: «هه ي بي ئينساف! تو ريشه که ت لاي من ده تاشي و قهرز ناده يه وه، من کوپت بگرم؟». کابرا ده شووشه ي گرتبوو هه ليواسيوو. رؤژيک گوتي: نازانم چت نووسيوه، به لام هه ر چي ده يخونتيته وه بي ده که ني و پيشم نالين چيه!

نه وه ندم له بير چوو بليم: بو هه وه ل جار که هاتمه ته ور يز و چوومه باغي گولستان، ديتم

تور کینک زورنا لیدهدا. هیچ شتیکم یچ لهوه عه جابتر نه بوو. پیم وانه بوو جگه له لؤتی کورد کس زورنا لی بدا. چهند سهیره: تورک و زورنا لیدان؟!

دینداری

بابم زور موسلمانیککی بهراستی بوو؛ مهلاش بوو. نهوانهی دهیاناسی به وهلی و پیاوی خویان دهزانی. هر زور له مندالیمهوه، له تمهنی پینج و شهس سالیمهوه فییری نویژ جماعهتی کردبووم. له بیرمه جاریک زور گریام چونکه جماعهتی نویژی سبهینهم فهوتاهه. هر له مندالی زور کالهوه رۆزوووی رهمهزانم به تهواوی گرتوه.

له مهجلیسی بابمدا باس هر باسی دینداری و پاریزگاری بوو. زور جار دهمیست که فلانه کس زور دینداره و فیساره کس دینی کهمه. زورم بیر له دین ده کردهوه که دهبی چ بی. ناخری حهلم کرد: گریی نهستوم به دین زانی! منیش له ناو مندالاندا که پیاویکم ده دیت گریی بهر نهستوی زله، ده مگوت نهو پیاوه زور به دینه! نه گهر گریی نهستوی زور زهق نه بوایه، ده مگوت دینی لاوازه. چونکه کوره مهلا بووم مندالان باوه پیمان پیده کردم و نهوانیش دیندار و بی دینیان دهناسی. بۆ خۆشم دهستم له گریی ملی خۆم دها، به داخهوه زور بچووک بوو. ده مگوت با گهروه بم نه منیش دیمه ریزی دینداران. تا نه که وتمه ناو فقییان و زوریان ده گهل نه ژیا بووم، دینداری به کهم ههروا گهرم و گوپ بوو. بهلام ده لپن: «گایهک ده پال گایه کدا بی، نه گهر رهنگی نه گری خوی ده گری»، لهم بار مه هاتمه ریزی فقییان و له نویژی سبهینه چوون نه ده گریام. بهلام خودا و پیغه مبه ر ناسین و عاقیده به شیخایه تی شیخی بورهانم هر وهک خوی ما. هر چهند خۆم به مه نسووی شیخی بورهان ده زانی، ده گهل ماله سهیدی زهنبیلیش ناشنایه تی زور گهرم و گوپم هه بوو. شیخ محهمه دی خانهقا وهک کورپکی خوی داهه نام و له قه بی «جووجهله» ی دابوومی. سهید محهمه دی زهنبیلیش زوری خۆش دهویستم و ههتا بچوومایه زهنبیل ده بیردمهوه ژووری مال و نهو په ری لوتفی ده گه لم هه بوو. واتا له ههر دووک بهری جوگه ده له وه رام. نه گهر چی له دوا پیدا نویژیشم ده چوون و زور جارن هر تهر کم ده کردن، بهلام رۆزوو گرتنم تا تووشی نه خۆشی سیل بوونم له بهغدا دهست لی بهر نه دابوو.

دلداری و لاوتی

وهک باسم کرد تازه تمه منم ده بووه یازده سال کیژیکم خۆش دهویست. به بی نهوه هیچ له لای دلبر بدر کینم. ده پال خۆمدا ده سووتام و پیاوهق بلتی نهو دلداریه زوری دلنهرم کردم و ههست و بییری ناسکی فیر کردم. دلداریه کی زور پاک بوو. هر چهند دلبره که له پاش زور سالان ههستی یچ کرد و پرووی خۆشی نیشاندام، بهلام فهرقی دارایی مالی باوکی نهو و باوکی من نه یهیتشت پیک بگهین و به ره می هه موو گریان و دل دۆراندن له یهک-دوو ماچ تی نه په ری و بۆ یه کجاری لیک دیدار ناخرهت بووین و ئیستاش به پییری تا وه بیرم دیتهوه، ناخیکی ساردی به دوو دا ده نیرم.

دوو هه م جار دلیم وهک په پوله یهک به په ره ی گولی رومه تی کیژیککی کچه مه رداره وه نیشته وه. هر چهند خه لک ده یانگوت ده م و چاوی دنکه - دنکه ئاولاویه و سپیلکه له یه کی زور جوان نییه، بهلام له بهر دلی من وینوووسی خودای جوانی بوو. نهویش زوری خۆش



دەوایستەم. رەشمالیان لە نزیک رەشمالی خانەخوێی من بوو؛ هەر چیغیگمان نیوان بوو. رۆژانە کە پیاویان دەچوونە کاری و کاری مائی لە سەر ئەو بوو، زۆر دەرفەتمان بۆ دەرهەخسا کە یەکتەر ببینین و بە راز و نیاز و وردەماچان، کۆل و کۆی خەم دامرکینین. شەویەک لە شەو شەق بووندا، ئیستاش نازانم چۆن توانیم خۆم لە سەگان بدزمهوه و چۆنم وێرا وەک دزی لەزەبەر درگای چیغ لادەم و بچم لە خەو خەبەری کەمەوه. هاتە دەر و لە سەر وردە درۆه گوینیان دەستەملان درێژ بووین. ئەوەندە کیزیککی پاک و شەرم بەخۆ بوو کە شەرمم لێ دەکرد و بە هیچ باریک خەیاالی خراپم بە دلدا نەهات. حەزی دەکرد هەلیگرم؛ بەلام تارمایی باوکم دەهاتە بەرچاوم و دەترسام. لە پاش ماوەیەک لە دلی خۆمدا بپارم دا کە بچم و هەلیگرم. بەلام هەیهوو، گوینیان براکانی زانیویانە و پاسی دەدێرن و تۆش ببینن سێبەرت بە تیر دەنگیون. هەر ئەوەندەم توانی لە دەرفەتیکدا نیو دەقیقەیکە ببینم و داخ و عەزەت بە یەکتەر بگۆڕینەوه. راستی برینیکی تازە هاتە سەر کۆنە برینی قرتماغە گرتووی دلم.

لە پاش ئەو دوو جار ناهومید بوونەم، ئیتر دلدارای راستەقانیم لە بیر چۆوه. بوومە پەپوولەیک کە لە گۆلیکەوه بۆ گۆلیک دەفری و لە جیاپوونەوهش تەم دایناگری. لە هەر دییهکی خۆیندووومە، لە هەر جییهکی پیا رابردووم، هەر جوانیکم دیوه، چاوی بزم تی بریوه. جا یان بە بۆلە جوینیان پێ داوم، یان بزەیان هاتۆتە سەر لیوان و جار و ناچار بە دوو قسەیی خۆش بە سەریان کردووومەوه و گاگایەکیش ماچ و مووچیکم دەس کەوتوو.

هێشتا لاییکی لووس و پووس بووم، ژنە ئاگایەکی زۆر جوان و بە سەر و سیما و کە یخودا و پیاوانە، کە لە مەجلیسی پیاوان دادەنیشت و لە داکوژانی کیشەیی خەلک و گوندیاندا قسەیی لە سەرووی پیاوانەوه بوو، تەمەنیشی لەودێو سی سال بوو، نازانم چۆنی چاوا دابوو، بە هەزاران نەرمە فیل و لاواندەنەوهی دایکانە کیشامیە بەر کەمەندی خۆی و بە تەپکەیهوه بووم. ماوەیەکی زۆر وەک دایکە کەیی ژان ژاک پوسۆی لێ هات. تا نەمرد لەو دلدارایە دەرنەچووم و لە راستیشدا مەرگی ئەو داغیکی گەورەیی بە جەرگەوه نام. ئیتر ئەو دلدارایە راست و درۆیانە، گشتی بە ژن هینانم دواپی هات و لە هەر دوو جاری ژن هیناندا عاشقی شەریکی ژانی خۆم بووم و زۆریش خۆم بە بەختەوه زانیوه.

من و شیعەر

مرخی شیعەر شتیکی خودادادییه و تەبعی مەوزوون دەگەل مندال دیتە سەر دنیا. زۆر کەس لایان وایە شاعیری بە میرات لە باوکەوه بۆ منال دەچێ، ئەم قسە زۆری رێ تێ دەهچێ. هەرچۆنیک بیت، مندالی کە لەوانەیه ببیتە شاعیر، شیعری خەلک راست دەخوینیتەوه، فەرقی لەنگ و لۆر دەکا، بەلام لە مابەینی هۆنەر و شاعیردا فەرق و جیاوازی هەیه. کەسی کە هەلبەستە دەلی و لەنگ و لۆری تیدا نییه هۆنەر، بەلام وشەیی «شاعیر» لە وشەیی «شعور» هوه هاتوو؛ وانا هەست. هەموو هەستیکی باریک و پڕ لە مانای ناسک، با مەوزوونیش نەبی، دەتوانی ناوی شیعری لێ بنرێ. کە وابوو وشەیی «هەستیاری» بۆ شاعیر پڕ بە بیستە و وشەیی هۆنەر بۆ «ناظم» راستە.

گۆرانی بێژی خۆویژی نەخویندەوار هۆنەرن؛ کە لە هۆنینەوهدا لەبارن. جا مندالیکی دەتوانی فەرقی شیعری لەنگ و نالەنگ بکا، دەتوانی حەول بدا و بیی بە شاعیر. بەلام دەبی زۆری

شاعیری شاعیرانی جۆراوجۆر له بیر بئ و زۆری متلای کتیبی هه موو جۆره و ئاگاداری ته واوی له خه لکی دنیای دهوروبه ری خۆی هه بئ و به کورتی وه ک میتشه نگوین وابئ؛ شیره له گولان هه لمزئ و له پاش دهسکاری کردنیکی وه ستایانه، به شکلی هه نگوین هیقی بکاته وه. رهنگه نه توانم له سه ره نهو باسه برۆم، چونکه مهسه له یه کی زۆر گرینگه و زۆر له پیاو عاقلان قسه یان لی کردووه. با باسی خۆم بکه م باشتره:

بابم تهبعی مهوزوون بوو؛ دهیتوانی شاعر بلی؛ بهلام زۆری رق له شاعیری هه لدهستا و لای وا بوو هه رکهس له کوردهواریدا ده بیته شاعیر، خوا نان و دۆی ده برئ و به سوالکه ری ده زی و به سوالکه ری ده مرئ. میسالیشی به حه ریق و مه لا ماری کۆکی ده هیناوه که نهو دوانه ی له نزیکه وه ناسیبوون. حه ریق که مردووه نانی شهوی نه بووه. مه لا ماریش هه تا مرد سوالنامه ی بۆ هه ره پیاوی خو پریش ده نووسی و ئیوا هه بوو پارهی ده نانی بۆ نه ده نارد. که ده لیم بابم تهبعی شاعیری هه بوو، جاروباره تاکه به یتی ده نووسی. جاریکیش فهقی نامه یان به شاعر لی نووسیوو که هیندیک قهند و چایان بۆ بنیئرئ و بابم هه ره له سه ره وهزن و قافیه ی شاعیره کانی ته وان جوابی دا بوونه وه:

عه زبزم شاعر و به یتی تۆ گو تووته
هه مووی سوال و زه لیلی و هات و هووته
شتیکی زیاده قهند و چا، براله
نه پۆشاکه، نه پیلاوه، نه قووته
له باتی سوالی ئه سه پابی زیادی
وه ره ته رککی که! مایه ی ئا برووته
ئه وا ناردم ده زانم ته رککی ناکه ی
که خووی بهد دوژمنه و دايم له دووته
رهنگه شاعیری چاک نه بن؛ بهلام زۆر له وهزن و قافیهدا ریک و پیکن و نه گه ره حه ولی داها
دهیتوانی شاعیر بئ. مامیکی دایکیشم که ناوی «سهید حه مه سه عیدی نوورانی» و یه کیک له
نزیکانی شیخی بورهان و مه لایه کی به ناوبانگ بووه، شاعیری زۆرن و زۆریش شاعیری چاکی
هه ن؛ به تابه تی قه سیده یه کی کوردی هه یه که له ته به یتی سه ره تاکه ی «به ره گه مای قه لبم، به
پشته ی میهری مه ولا روو نرا» یه. زۆر به ته ره دهستی په سندی شیخی خۆی له ناو چوار چیوه ی
سنعاتی کلاش چیندا جئ کردۆته وه. بهو به یته دوا یی دینئ و ده لی:
با حه واله ی پاشی مونکیر بئ سه ری نووکی که لاش

چونکه عه ف- عه ف وا له دهوری پادشاهی دین ده کا

جا ئه گه ره تبعی مهوزوون له باوکه وه یان له بنه ماله ی دایکه وه به منال بگا، یان هه ره که سه
به ته نیا به شی خۆی وه رگرئ، من هه ره زۆر به مندالی تهبعم مهوزوون بوو. زۆر زوو هه ستم
ده کرد فلان شاعر لهنگه و فلانه راست و بئ زه ده یه.

تازه کویره سیواتیکم هه بوو، بابم دیوانیکی تورکی پئ ده خویند مه وه. شاعیره که «میرعه لی
شیری نه وایی» بووه. من و ترکی؟ خوا ی تۆ ده زانی وه ک که ره له داوه تدا بئ وا بوو. قه ت یه ک
که لیمه شم مانا نه ده زانی. جار- جار له خویند نه وه دا گریم ده کرد، راده وه ستام. ده یگوت بۆ
نایخوینییه وه؟ ده مگوت وازانم ته واو نییه. تووره ده بوو: هه تیو تۆ ترکی نازانی، چووزانی ناته واوی
و ته واوی شاعیره که چییه؟! به لام که خۆی تماشای ده کرد ده یگوت: به لئ لهنگه، فلان
که لیمه ی لی ده رچوووه. مه لئ ناته واوه، بلئ لهنگه!

هه ره زۆر به مندالی له ترسی شه ره شاعر- نه وه ک بدۆرینم- زۆر زۆرم شاعر له به ره کردبوو. وام
لیهاتبوو که م کهس بۆری ده دام. ته نانه ت جاریک له گوندیک ویستیان بۆ شه ره شاعر به گز



کورہ مهلايه کم داکن۔ وهک گريوه نهسپ ههر کهسه له سهر ههلبراردی خوی دهبری۔ سوئی
علی ناویک گوتی: نهگهر کوری مهلای دی برديهوه، مهړیک دهدهم، نهگهر نه م کورپش
برديهوه مهړیکم دنه: زور زوو سوئی علی مهړیکي بردهوه...

شهوویکیش دهگل چند فقیندا چووینه گوندیک به ناوی «خورنج». ناغا رووی خوش نهبوو؛
دهیهویست جوابمان کا. بو بهانه گوتی:

- نهگهر به شهړشعیر، کوری من بۆر دن راتان دهگرم و زور بهخیر هاتن.

هر چند من لهوانی تر منداال تر بووم، سینگم دهړپهړاند و گوتم:

- من نامادهم به شیعری فارسی، یان هر به شیعری عهړه بی، یان هر به شیعری کوردی

شهړشعیری دهگل بکه؛ یا بو خوی ههلبریری!

قسهی خومان بی دروم دهکرد؛ شیعری عهړییم هر له بهر نهبوو. بهلام ههتیوی ناغا زور ترسا.

وهک دهلین «به پیتیش نهیده کرد»، قسی خوارد.

نازانم گهلانی تر چۆن؛ بهلام هر به چکه کوردیکی دوو پیت و لهتیکی خویند، تووشی

گرانه تاي شاعیر بوون ده بی و لای وایه نهگهر شاعر نه لی هیچکاره نییه. ده توانین بلین نه و

کوردانهی که دهرسیان خویندووه، سه دی نهوه دی خهریکی شاعر دانان! منیش هر زور زوو

تووشی نه و نه خویشیهی بووم. ملم نابوو له شاعر، یان باشر وایه بلیم «میر» هۆنینه وه. باروکه

بووم و لاسای قازم دهر کرده وه. قهلم و دهفتهر بینه و رهشی که وه و ناوی شیعری لی بنی.

بهلام شاعر چ شاعر؟ یاخوا به نیسیی دوژمنانت بی! نه شمه ویرا نیشانی که سی بدهم نه وهک

بمکه نه گالته جارې خویان. به راستی قسهی قور و بن شر بوون و خوم پیم و ابوو زور باشن؛ بهلام

خویشم جیاوازیم له نیوان داده نان. هیندیکیانم پی شاکار و ههلبرارد تر بوو. بایم بیستبوویه وه

که خهریکی شاعر، جا وهره جوینم بو دباری و به سویندی درووه رهش بیه وه که من

گوناهی وام نه کرده وه.

جاریکیان به شاعر جوابی نامه ی ناغایه کم نووسیوو. جگه له وه که کابرا زوری تاریخ کرد و

نافه ریمی لی کردم، بو خویشم له خویشان ده تگوت فریم. پیم وا بوو هیچ مریشکیک هیلکه ی وا

دوو زهر دیننه ی نه کرده وه!

رؤژیک له سا بلاغ له سهر تاته کانی مزگه وتی شاده رویش له لای مهلا ماری کوی

دانیشتبوووم و داوای شیعری تازه یم ده کرد که له بهری که م؛ چونکه هه موو شاعر کانیم له بهر

بوو. وهک دای عهړه بی پیتشو من ببوموه راویه ی مهلا مرف. به مینگه و سهر خوراندنه وه گوتم:

- ماموستا! من شاعر یکم گوتوه؛ بو تی ده خوینمه وه. تکایه له بهر خاتری من مه فرموو باشه.

نه گهر پیت باش نه بوو، پیم بلی.

پنکه نی، گوتی: شاعریش، نه و سنعاته ره زیله خاتر و ماتری ده وی؟! ده ی بزانی!

شعیره هره باشه که م - که جوابنامه که بوو - بو خوینده وه. که لی بوومه وه گوتی:

- رۆلم! نه مه معیریش نه بوو؛ زور مندا لانه یه، هر نیستا بیدرینه و خوتی لی نامو که.

شاعر دراند و فریم دا. پاش تاویک گوتی: راستی بلی! هه مووی هنی خوت بوون یا له

خه لکیشت دزیوو؟ گوتم: هه مووی هی خوم بوون.

گوتی: نه گهر راست بکه ی، دوو به بیتیان شاعرانه و ریک و پیک بوون. نه گهر وهک نه وانه بلی،

به هومیدم رؤژیک وهک خوم له برسان بمری!

جا ئەگەر خانم ئاوا بى، قەرەواش چۆن سەگىك بن؟ ئەو شاكاره كەمە دەبى بىدېرېنم، گووكارىبە كانم چۆن؟! بى سى و دوو كردن دەفتەرە كانى ديوانه جوانه كەم ناگر تى بەردان و خۆم له شيعر و شاعىرى تەرە كرد و بېراى - بېراى ئاورم وه سەر نەدايه وه.

ئەو رۆزگارەى له وشتەپە فەقى بووم، رۆزىك كاكە رەحمانى حاجى بايزاغا هاتە حوجرە. تەرجىع بەندىكى له شيعرى كوردى و كوردايەتى خويندەوه كه زۆرم له لا خۆش هات. زۆرم حەول دا كه بىلى و بىنووسمەوه، گوتى خاوەنيان كه خالەمىنە سوپىندى داوم وا نەكەم وه دەست كەس كهوى. كه لەو ناھومىد بووم، بۇ خۆم كەوتمە گارە گار و تەرجىع بەندىكم دروست كرد. كه ئەويش ھەر له لای خۆم مايەوه و بۇ كەسم نەخويندەوه، چونكە لام وا بوو پرووى مەجلىسانى نىيە. ئاخىرى ئەويشم له ناو برد.

له بىرمە لەو زمانەدا كه شيعرم دەگوت، رۆزىك دەگەل فەقىيەك بە رېدا دەرۆيشتىن. فەقى دەمى له شيعر وەر دەدا و ھەر باسى شيعرى باش و شاعىرانى ناوبەدەرەوهى دەكرد؛ منيش فرسەتم ھىتا و غەزەلېكم له شيعرى خۆم بۇ خويندەوه. گوتى: بە خوا شيعرى چاكە، ئەو ھى كىيە؟

گوتم: شيعرى مستەفا بەگى كوردىيە.

گوتى: ھەى ھەزاران ئافەرىم! توخوا ئەوجارىشى بخوينەوه.

ديسان زۆرى لا خۆش هات. گوتم: سا وەللا شيعرى خۆمە.

گوتى: دادەى ئەمجارىشى بخوينەوه.

ئەمجار كه خويندەوه، تفوويەكى كرد و گوتى: مردووت مرى، ئەمە شيعرە؟ ئەمە قسەى قۆرە!

بەلام له دواییدا كه ببوومە ئەندامى كۆمەلى «ژى-كاف» و دىتم كۆمەلە بە ئاواتەويە شاعىرى ھەبن و ھىندىك شيعرى پەسندكراوانم دىت و لام وا بوو منيش ھەرچونىك بىت دەتوانم وەك ئەوانە بھۆنمەوه، له خۆشەويستى كۆمەلە، بامدایەوه سەر شيعر گوتم و بوومەوه بە شاعىرى ناچارى و لەو ساوه نازناوى شاعىرىم بە سەردا سەپا.

بەرە - بەرى زستان بوو؛ چوو بوومە شار و سەرم له كۆبوونەوهى برادەرانى حىزبى دا. تىگەيشتم كه كاك ھىمن ھىندىك سروود و شيعرى بۇ نووسيون. چەند شيعرىكى شاعىرانى عىراقىشان پەيدا كردبوو. گوتمان زۆرمان نياز بە شاعىر ھەيە كه له ئىنتىشاراتى خۆماندا بەرھەميان شاندەين و زۆر گرینگە. من ھىچ دەنگم نەكرد. كه ھاتمەوه دى، بىرى خۆم ھەلكووشى و توانيم قەسىدەى «عقل و بەخت» درووس كەم؛ بەلام زۆر دل كرمى بووم كه ئاخۆ بە كار دىت يان نا؟ شەويك كه له بۆكان دەگەرەمەوه و ميوانى كاكە رەحمانى حاجى بايزاغى ئاغای شىخلەر بووم، سەيد كامىليش لەوى ميوان بوو. باسى شيعر و شاعىرانى كورد دامەزرا. گوتم: برادەرېكم شيعرىكى داناوه، سوپىندى داوم كه ناوى نەبەم و نوسخەى بە كەس نەدەم، بەلام ھىندىكم لەبەرە، باوەرپىش ناكەم بە كار بىت. ھىندىكم لە عقل و بەخت خويندەوه. سبەينى كاله و پىتاوم ھەلپچا و مالاوايىم كرد. كاكە رەحمان دەگەلم ھاتە دەر، دوو ئەسپ و سواریك له درگا بوون. گوتى: سواری ئەسپ بە! ئەم پياوه دەگەلتا دى، گوتمومە تا نوسخەى ئەو شيعرانەى پىدا نەئىرى نەپتەوه. دەشزانم تۆ تاقەتى ميوانى وات نىيە كه چەند مانگ بە خىوى كەى! ھەر چى حەولم دا رزگارم نەبوو. ناچار ھاتمەوه نوسخەم نووسىيەوه و ئاردم. بەلام

نہ زانیم کردبوو، لہ جوابی کاکہ رەحماندا نووسیووم:

بە کوردی پیت دەلیم لیم مەگرە ئیراد دیاری شوانە ویلە، ئالە کۆکە بەو تاکە بەیتە تیگەبشتبوو کە ئەو شاعرانە ئی خۆمن. شیعەرەکانی لہ بەر کردبوون. جارێک بۆ قازی محەممەدی خۆیندبوو؛ بەلام نە یگوتبوو هی کین. قازی گوتبووی بمدە یە رۆژی جومعە لہ سەر مینبەر بۆ خەلکی دەخوینمەو؛ نەیدا بوویە. دەمەو بەهار کە چوومەوہ شار و سەرم لہ حیزب ھەلینا، تماشام کرد وا شیعەرەکانی منیان لہ تاپ داوہ و بلاوی دەکەنەوہ. کاتی گوتم شیعەری منە و ئەوا نوسخەم بۆ ھیناون. گوتیان دەسا دەبی زۆرمان شیعەر بۆ بنووسی؛ بەلام چونکە بە ناوی نەناسراوی «ھەزار» نووسرابوون، زۆر کەس بە ئی خالەمینیان دەزانی و زۆر درەنگ تیگەبشتن کە ئەو ناگای لی نەبووہ.

بۆ ژمارە دووی گۆفاری «نیشتمان» دەمەتەقە یە کم دانا و نیشانی زەبیحیم دا کە چۆنە چاپی بکەین؟ وەر یگرت و فری دا، گوتی: ئەوہ ھەر زۆر عەیبە و شیعەر نییە و رپی ناکەوئ لہ گۆفارد! بی! بۆ کاکە رەحمانم خویندەوہ، بە زەبیحی گوت: من ئەو دەمەتەقەم بە لاوہ زۆر باشە. زەبیحی گوتی: بە ئی بە راستی شتی چاکە و چاپی دەکەین!

ترسان و وێران

منیش وەک زۆر بەی مندالانی دیکە ی کورد، ھەر لہ بێشکەوہ بە شوو لہ بان و جندۆکە و غوولی بیابان و ئەو شانە ی کە ھەر نین و قەت نەبوون، ترسیندرا بووم. جا چونکە ئەو بە لا و موجزاتانە ھەر لہ شەودا دەگەرین، لہ شەودا دەترسام و نەخوازە لہ تاریکە شەودا دەترسام ھەر دەر کەوم. بەلام ترسیک کە من ھەمبوو رەنگە وەک ترسی کەس نەبی. باوەر ناکەم ھیچ مندالیک لہ خۆم ترسەنۆک تر بووبیت.

جارێک لہ خانەقای شیخی بورھان، جەنگە ی چیشتەنگاو چوو بووم لہ سەر مەر قەدی شیخ قورعانم دەخویند. ژەنگە سوورە یە ک بە لای سەر ووی بەر ھە یوانی مەر قەددا وزمە دەگەر! ئەو ھەندە ی لی ترسام وەخت بوو گیانم دەر چی. نەمکرا قورعانە کە لیک نییم، بە جییم ھیشت و ھەلاتم، بەلام ھەلاتن! ئیواری دەگەل زیارە تکران ھاتمەوہ، قورعان لہ سەر کورسییە قورعان بە ئاوالە یی بە جی مابوو؛ ھینامەوہ. شەوانە ھەموو پنجک و داریکم لی دەبوو بە جندۆکە و عیفریت. بە تاییە تی کە زۆرم چیرۆکی خیی ئاوان (خوا ی کانی) بیستبوو، بە تەنیا نەمدە وێرا بچمە سەر کانی و چۆماوان.

نازانم چۆن بوو بپارم دا کە ئەو ترسە لہ کۆل خۆم کەمەوہ. وردە-وردە غیرەتم وە بەر خۆم دەنا. شوو دەردە کەوتم، تۆزیک دەگەر! جارێک لہ گوندیک کە نزیکە ی سەعاتە رییە ک لہ خانەقا دوور بوو، وەختی خەوتن گوتم دەچمە خانەقا. لہ دئ دەر کەوتم. ھاشە ی گەلای داران بە دەم باوہ، خوڕە ی ئاوی چەم و خران، ھارە ی ئاشان، ترسیکی زۆری وە بەر نام. لہ ترسان دەستم کرد بە گۆرانی گوتن. لەپر بە سەر قەبرستانیکدا کەوتم کە ریکە بە ناویدا دەرپویشت. من و گۆرستان و شو؟ «رۆوچ لہ جییە کی سەختە و دەرناسی». ھەر ھیندە دەزانم چاوم قونجاند و ھەلاتم. دە ھەلاتنە کەمدا ھارە لہ گۆیمەوہ دەھات. نەمدە وێرا ئاوپ دەمەوہ. لہ دەنگی سەگانی دییە کی سەر ریم وشیار بوومەوہ. چونکە ترس لہ سەگانیش زۆر بە ھیز بوو. ریکام لہ دئ لا دا و لەو لاوہ ھاتمەوہ سەر ری و لہ سەگ رزگار بووم. تۆزیک دم و چاوم لہ جۆگە ششت

و پشوو تهواو هاتهوه سهر خو؛ ملی ریگم گرت. هاتم تا خانهقا و چراکانیم له دوروه ده دیت. بهلام له پر و نه کاو چی ببینم؟ یهک دانه جندوکهی پیریژن له تهنیشت ری هه ترووشکاوه؛ دهستی ده بهر چهنه ی ناوه، زهق -زهق ته ماشام ده کا! چۆن عهرز قووتی نه دام و عاسمان هه لینه کیشام؟ قاچم سست بوون؛ تف له دمندا وشک بوو. باومر ده که ی یان ناکه ی، دهستم بۆ کلاوه که م برد، مووی سهرم وا گرژ ببوو، وهک دهرزی له کلاوه که مهوه دهر چو بوون. نازانم چۆن شیت نه بووم. هیندیک ثایهت و دوام دهرانی که بۆ دهمی وا به کار بی، بهلام کی له وهختی وادا دوعا و موعا ی له بیر ده میننی؟! هه لیم، هیزی قاچم نییه. خو ئه گهر سه عاتیکیش هه لیم، جندوکه به دوو شهقاو ده مگاتی. دیاره ئه جهلم هاتووه. به بیرمدا هات که ئه گهر له بهرانبهری دوزمنی کافردا پیاو دهست نه کاتهوه ئیماننی نابا. ناعیلاج به دهستی له رزؤ که وه، به داروو که یه که وه که به دهستمه وه بوو، خو م به سهر جندوکه ی مه لعوون دادا. دهست و چاوم هه مووی به نوو کی دروو بریندار بوو. چونکه جندوکه بۆله شیلانیک بوو له دم ریگه. جا وهره له دهشته به ته نیا خو م به خو م پی بکه نم! ئیدی له وساو ه ئیمانم به وه هه موو چیرؤ کان ه نه ما که باسی جندوکه و غوول دیتنیا ن بۆ کرد بووم. زانیم ئه وه که سانهش ههر پنچکیک منچکیکیان دیوه و هه لاتوون و بۆ ئیمه یان وهک چیرؤکی جندوکه دیتن گتپاوه ته وه. ترسی تاریکه شهوم نه ما و لیکم ده داوه که بۆچی له ژووری دیوار سپی ناترسم و ئه گهر رهشیان هه لگتپا لیتی بترسم؟ سپیایی رۆژ و رهشایی شهو فهرقی چییه؟...

شهویکی باران به ریگه دا دهر پویشتم؛ ماندوو بووم. تووشی قهرستانیک هاتم که قه بره کان به بهردی لووس هه لئرابوون. ویستم و چانیک بدهم. زهوی قور بوو، به ترس و له رزیکه وه قوونم خسته سهر بهرده تابووتیک؛ مردووم لی راست نه بۆوه. نه خیر لهو خوانی رۆسته مهش رزگارم بوو. زانیم مردوو تازه هه وسه له ی شهر کردنیا ن نه ماوه. ته نانهت وام لی هات که شهوی نهنگوسته چاو گریوم ده کرد بچمه ناو گومبهر و سهر قهرستانی زۆر به سام و نه ده ترسام.

ئه مجار ده مه ویست ههر چۆنیک بی جندوکه یهک ببینم. بهرده گه وره یهک له دامینی شاخی ته رهغه هه یه، به ئامان و زامان ده یانگوت ههر کهس به شهو به لایدا پروا، جندوکه دهستی لی ده وهشینن و ناوی چهند کهسیان ده گوت که له وی شیت کراون. شهویک که ورده بارانی به هاری دهباری، بۆ چوونه وه مال به نانقهست ریگم خسته ئه وی، چوومه ناو هلو لایی بهرده که و چاوه نۆر بووم. خشپه ی گه لایهک، هاشه ی بایهک، خرمه ی ورده بارانیک ده هات، ده دلی خو مدا ده مگوت ئه وا هاتن؛ بزائم چۆنم دهنکیون؛ ههر ده بی جندوکه ببینم. له سهرمان که سیره بووم و کهس نه هات. به ناهومی دی دهر که وتم و ملی ریگم گرت. شهوه رهشی به هار و کویره ری بوو؛ که متر ریگم به دی ده کرد. له پر دیتم شتیکی رهشی زهلام له بهر چاوم قوت بۆته وه. ئه ها به خوا ئه وه جندوکه ی بن بهرد هاتۆته سهر ریگام تاقیم کاته وه! بهلام ترسان نه ما بوو. بۆی چووم، فیشقاندی و دهر په ری و به ره و گوند په ل بوو. جاشکیکی یه کپر بوو؛ له گارن به جی ما بوو. به شوینی ئه ودا ریگم دیته وه و پیکه وه گه یشتینه وه گوند.

که تازهش چو بوومه ناو فه قتیان له سهگ زۆر ده ترسام؛ فهقی گالته یان پی ده کردم. له وهش را هاتم؛ ئه گهر سه گم بۆ ده هات داده هاتمه وه بۆ بهرد و ئه و رایده کرد.

ده پیتدا له بهر مارمیلکهش هه لده هاتم؛ وه مده زانی ماره؛ بهلام که دهمدی مندالی وهک خو م به دار یان بهرد مار ده کوژن، منیش ورده - ورده غیره تم وه بهر خو م دهن و فی ر بووم له بهر



مار هه لنه بهم و بتوانم بیکوژم. «سهید محیدینه شینته» هه بوو، پوورزای دایکم و پیم ده گوت خاله. پیاویک بوو زۆر به نازا و شه رکەر مه شهوور بوو. هه همیشه پیتی ده گوتم ئەگەر تۆ کوپتیکی ترسه نۆک بی، دیاره خزمی من نیت. جاریک من و خالۆزایه کم که ههردوو کمان له سایه ی ولات تیکچوونی شه هریوه ری بیست و پاشا گهردانی تازه سهرو تفهنگمان پهیدا کردبوو، پاش نیوه پۆیهک ویستمان له شاری سابلاخ ده رکهوین. گوتیان ریگه خه تهره و چهته ههیه؛ گویمان پیتی نه دا. سینه ر شوپ بپوون تووشی کابرایه کی سوالکهری گه ریده بووین. گوتی: کورینه! له راهی خودا بگه ری نه وه، چه ته تان له سه ر ریگه یه و ئیستا له بهر چاوی من کاروانیکیان بهر گولله دا و رووتیان کرد. له و خه به ره ترسام؛ رووم کرده خالۆزاکه م گوتم: ئیمه تا ئیستا لیمان نه فه و ماوه و دیاره تووشی شه ره تفهنگ ده بین. تۆ ده لیتی چی؟ کابرایه کی خاوه ن قاوه خانه ی سه رجاده مان ده گه ل بوو که به ته مای ئیمه هاتبوو، گوتی: بگه ری نه وه، شه و مخاریجتان له سه ر من. همه ده مینی خالۆزام گوتی: هه رچی تۆ بلتی وا ده کم. له پر خاله محیدینم هاته بیر، گوتم: ره نگه برۆین بکوژیین؛ ئەگەر بگه ری نه وه له وانه یه خاله محیدینم بزانی؛ ئەوسا نابرووی به هه زار سالمان ده چی. همه ده مین گوتی: تۆش بگه ری په وه من هه ر ده پۆم. له بن هه ورزی جیگه ی خه ته ر ئەسه کانه مان به کابرای قاوه چی ئەسه پار، که به ریگه دا به را. خو شمان هه ر به که به لایه کی چیا دا ده ست له سه ر په له پیتکه و له سه ر هه ست سه رکه وتین. به لام به سه لامه ت گوزه را و تووشی چه ته و شه ر نه بووین. له و ساوه که وته دل مه وه که ئەگەر قه و مابا شه رم ده کرد و پۆم هه لکه و تابه چه ته م ده کوشت. یانی منیش خو م به پیاو زانی و ده خو م راهه دیت که له کابرای ده ست درێژیکه ر که متر نه بم. هه ردوو کمان هه ر خوینمان له له ش دیت؛ بۆ دوزمن بویری هیرش بکا و من نه وێرم به ره ره کانی بکه م؟

ماینیکم هه بوو، زینیکی کۆنی ئینگلیسیم لی ده کرد. به لای منه وه زۆر شتیکی باش و ئاسایی بوو. له سابلاخ میوانی مالی سه عید ناویک بووم. تکای لی کردم به سواری ماینه که م تا قونقه لا بچی. ئیواره که هاته مه وه سه عید ده نالینتی و له جیدا که وتوووه:

- ئەی مالت ئاوه دان بی! زینه که هه موو قنگمی دامالیوه! چوومه لای حه کیم، مه له حه م و ده رزی بۆ نووسیوم.

تازه چووم سهیری زینه که م کرد، ئەوهنده ی باران و تاو لی دابوو، وه ک به ردی قرنج قرنجی لی هاتبوو؛ به لام دیاره قوونی سه عید له هی من ناسک تر بوو، من فیتری ببووم.

گوردایه تی

وه ک معلومه له سه ره تای ئیسلامه وه هه میسه گه لی کورد ژیره ده سته ی بینگانه بووه و هه رگیز پوژیک - وه ک لازمه - نازادی کورد و کوردستان خۆی نه نواندوو. جا ئەگەر له چنگ ئەمه وی و عه بباسیانیش ده ره ئیتراره، چۆته ژیر باری تورک و ئیترانه وه. ولاتیکی سه خت و شاخاوی و گه لیکتی زۆر له شه ر نازا؛ زه وی و زاری به بهر و بووم؛ کراوه ته مه دانی شه ری تورک و ئیتران و هه ر کامه یان ویستوو یانه کورد به کوژ بدن و بیکه نه به لا گهردانی خۆیان. نه خوازه لا له ده ورانی سه فهویه کاند، له پاش ئەوه ی کوردیکی ژهنگاوی خۆی کردۆته شیخی سه ره به مال و له ئیتراندا په ره ی ساندوو و مریدی زۆری پیکه وه ناوه و به ناوی «شیخ سه فی ئەرده ویلی» ناسراوه و زمانی تورکی کردۆته زمانی ئەهلی ته ریقه ته که ی خۆی، کورانی ئەو ویستوو یانه به ره ره ی سیاسی

له‌و ته‌ریقه‌ته‌ وه‌رگرن، بوونه‌ته‌ شیعه‌ی زۆر دلگه‌رم تا بتوانن به‌ چالاکی به‌ر به‌ره‌ کانی زۆربه‌ی سوننی مه‌زه‌به‌کان بکه‌ن و ئێران بۆ خۆیان ساغ که‌نه‌وه‌. سولتانانی عوسمانی‌ش خۆیان کردۆته‌ پارێزهری سوننی مه‌زه‌بان و هه‌میشه‌ ئه‌و دوو هه‌یزه‌ به‌ گۆر یه‌ کدا چوون و کوردی تێدا مال و ئێران بووه‌. ئه‌م باسه‌ زۆر قووله‌ و زۆری له‌ سه‌ر دواون؛ نایه‌وی به‌ درێژی لێره‌دا باسی بکری. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ که‌ سه‌دان ساله‌ هه‌یج کوردیکی ئێران نه‌بووه‌ که‌ ڕکی زۆری له‌ ده‌سته‌ لاتدارانی شیعه‌ مه‌زه‌ب و به‌ گه‌ستی خۆیان له‌ عه‌جه‌م نه‌بووی. هه‌ر به‌چکه‌ کوردیک له‌ هه‌وه‌ل چا‌و‌کردنه‌وه‌ و زمان گرتنه‌وه‌، به‌ ئاوا‌ته‌ له‌ چنگ عه‌جه‌م ڕزگاری بێت. عه‌جه‌م واته‌ ئێرانی ده‌سه‌لاتدار؛ به‌لام چونکه‌ کوردی موکریان هه‌ر کاربه‌ده‌ست و پۆلیسی ترکه‌ زمانیان نارده‌وونه‌ سه‌ر و جه‌زبه‌ و ئازاریان له‌وان دیوه‌، ناوی عه‌جه‌م بۆ ترکه‌ زمانه‌ کانی جیرانیان به‌ کار ده‌به‌ن.

منیش وه‌ک هه‌موو منداله‌ کوردیک هه‌ر زمانم پشکو‌تووه‌ و هاتوومه‌ ڕیزی مندالان، بوغزی عه‌جه‌م ده‌گه‌ل شیر مشتووه‌ و به‌ دل ناخۆشم و یستوون. گوتم له‌ حه‌و سالانیدا گوێزم پێکدا ده‌دا و ئه‌وی بشکایه‌ ده‌مگوت عه‌جه‌م شکا. زۆر جار له‌ به‌ر خودا ده‌پارامه‌وه‌ پادشایه‌کی کوردی چکۆله‌ و جوانم به‌ نسیب بکا. له‌ گه‌مه‌ی شه‌وانه‌ی گه‌ه‌ کدا ده‌بووینه‌ دوو ده‌سته‌ی عه‌جه‌م و کورد؛ ده‌بوایه‌ شه‌ر بکه‌ین، عه‌جه‌م بشکین و کورد سه‌رکه‌ون.

بابم له‌ تورکیه‌ مه‌لا سه‌عه‌یدی به‌دیعووززه‌مانی دیبوو؛ زۆر به‌ ممبره‌ه‌کی ده‌زانی. که‌ بیستبوویه‌وه‌ له‌ لایه‌ن سولتانی رۆمه‌وه‌ کوژراوه‌، جگه‌ له‌ ناخۆشه‌ویستی عه‌جه‌م، جینیوی به‌ تورکی عوسمانی‌ش ده‌دا و به‌ کافری ده‌ژماردن. ده‌باره‌ی کورد ئازاد بوون و له‌ ده‌ست دوژمنی کافر ڕزگار بوون، لای هه‌یندیک له‌ میوان و هاموشۆکه‌رانی باسی ده‌کرد. چه‌ند لاویکی سابلاغی هه‌زیان له‌ قسه‌ کانی ده‌کرد و زۆر جار ده‌هاتنه‌ لای که‌ گوئی لێ بگرن.

من و زه‌بیحی مندال بووین و له‌ به‌ر خۆمانه‌وه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی عه‌قلی مندالی، که‌یفمان به‌ کورد ده‌هات. زه‌مان زه‌مانی ر‌ه‌زاخانی په‌هله‌وی بوو. که‌س نه‌یده‌وه‌ت‌را بیریش له‌ کوردی نووسین بکاته‌وه‌ و ناوی کوردی خۆینده‌نه‌وه‌ وای لێهاتبوو، ئه‌گه‌ر که‌ستیک باسی بکهدایه‌، سه‌ره‌رای جینیو، ده‌که‌وته‌ به‌ر تیز و ته‌شه‌ر و شه‌ر و ده‌بوو به‌ گالته‌جار. له‌ بیرمه‌ ڕۆژیک زه‌بیحی لێم په‌یدا بوو؛ ئیشاره‌تی بۆ باخه‌لی کرد. گوتم چییه‌؟ گوتی با ڕۆین ده‌زانی. له‌ شار ده‌رچووین؛ نزیک پردی سوور گه‌ر به‌ردیک هه‌بوو، بنی هلۆل بوو. خۆمان له‌ به‌ر چاوان ون کرد و کتییی ده‌رتنا: «ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد» که‌ هی پیاویکه‌ به‌ ناوی «ئه‌مین فه‌یزی به‌گ» و له‌ سالی ۱۳۳۹ک (۱۹۲۰ز) له‌ ئه‌سته‌مبوول چاپ کراوه‌. پڕ بوو له‌ شیعرێ شاعیران. جا وه‌ره‌ و بتوانه‌ ساغی که‌وه‌! هه‌ر چۆنیک بوو ته‌قه‌-ته‌قیکمان لێ ده‌کرد و به‌شی خۆمان - ئه‌ویش به‌ حالی سه‌گ - لێ هه‌لده‌کرا‌ند. چه‌ند ڕۆژیک ئه‌و کاره‌مان کرد. ڕۆژیک تووشی شیعرێکی شیخ ر‌ه‌زا بووین و ده‌ قوڕ گیراین:

خزمینه‌ مه‌ده‌ن په‌نجه‌ له‌گه‌ل عه‌شه‌ره‌تی جافا میرووله‌ نه‌چه‌ چاکه‌ به‌ گۆر قو‌له‌یی قافا ده‌مانخویند: «میروو، له‌ پخێ چاکه‌ به‌ که‌پور قو‌له‌ی قافا!» من ده‌مگوت له‌نگه‌، ده‌یگوت ئاخ‌ر یانی چی له‌نگه‌؟ ده‌مگوت نازانم، به‌لام ده‌زانم نه‌مانزانیوه‌. فکر، فکر، خوايه‌ چی بکه‌ین و له‌ کێ پرسین؟ گوتم: هه‌ر چه‌ند ده‌زانم ر‌ه‌نگه‌ لێدانیکیش بخۆم، به‌لام له‌ بابم ده‌پرسم. شه‌و که‌ بابم خه‌ریکی متالا بوو، تۆزیک مینگه‌م کرد و سه‌رم خوراند و گوتم:

- بابه‌!

سه‌ری هه‌ئێنا:

- ها چیه؟

بیده‌نگ بووم؟ قه‌تم نه‌هات. دیسان پاش تاویک گوتم:

- باهه؟

- به‌لێ، ده‌لێی چی؟

دیسان په‌شیمان بوومه‌وه. نه‌وجار هه‌ستام چوومه‌ لای درگا که ره‌گی هه‌لاتن به‌ دی بکه‌م.

- باهه!

- نه‌ی سندان! ناوم لێ ده‌نێی؟ ده‌ بلێ بزانه‌م چت ده‌وی؟

- تاخر لێم ناده‌ی؟

- نا بۆچی لێت ده‌ده‌م؟

- شه‌عریک هه‌یه‌ من و زه‌به‌یحی نایزانه‌ین، پێمان بلێ.

گوته‌ی: زۆر باشه‌، کوانی؟

نه‌نجومه‌نه‌ بۆرم له‌ باخه‌ل ده‌رێنا و شه‌عره‌که‌م شاندا. گوته‌ی؟ چۆنتان خویندۆته‌وه‌؟

که‌ بۆم گوته‌، له‌ قاقای پێکه‌نینه‌ی دا، گوته‌ی: پیاو هه‌رچه‌ندی به‌ ئانقه‌سته‌تیش سه‌ول بدا نازانه‌ی

وا‌ی غه‌له‌ت بخوینته‌وه‌وه‌. بۆی ساغ کردمه‌وه‌ و گوته‌ی: جا نه‌گه‌ر ئیوه‌ کوردی ده‌خویننه‌وه‌ من

زۆرم هه‌یه‌.

هه‌ستاین چووینه‌ سه‌ساری مال؛ گلی لادا، سندوقه‌ فیشه‌کیکی ڕووسی داپۆشیبوو که‌ پری

بوو له‌ دیوانه‌ شه‌عری چاپ کراو و به‌ خه‌ت نووسراو. ئیتر خودا وه‌تسه‌ستینی، دیوانی نالی،

کوردی، شه‌یخ ڕه‌زا، سالم، سه‌ریق و نازانه‌م چه‌ندی تر، یه‌که‌-یه‌که‌ وه‌مانده‌گه‌رت و غه‌له‌تمان

ده‌پرسیه‌وه‌وه‌. سه‌دیق سه‌ه‌ده‌ری و سه‌عید سه‌مه‌قاله‌ ناویش که‌ له‌ ئیمه‌ به‌ ته‌مه‌ن تر بوون

ده‌چوونه‌ ڕه‌واندز و له‌ هاته‌نه‌وه‌دا چاپکراوی کوردییان له‌ لای حوزنی موکریانیه‌وه‌ ده‌هێنا و

ده‌بانداین. تا زۆر باش خۆمان له‌ کوردی خویندنه‌وه‌ ره‌هێنا و به‌ره‌-به‌ره‌ ده‌ممان له‌ باسی

نازادی کوردستان و ئاوات‌خوازی ره‌زگاری کورده‌وه‌ وه‌رده‌دا.

نازانه‌م چۆناوچۆن بوو که‌ چه‌ند که‌سه‌کی تریش ببوونه‌ ئاوده‌نگیمان و شه‌ریکی بیر کردنه‌وه‌مان

بوون. له‌ سابلاخ «هوسینی زه‌رینه‌گه‌ران» که‌ پاشان به‌ «فره‌وه‌هر» ده‌ناسرا، «هه‌زیزی کاکاغا» که‌

ئه‌فسه‌ریکی پۆلیس بوو، «مینه‌ی شه‌ره‌فی»، «عه‌به‌دو ڕه‌حمانی که‌یانی»، له‌ لادی «کاکه‌

ڕه‌حمانی حاجی بازاغا»، «مه‌لا ڕه‌حمانی حاجی مه‌لای هه‌زیز که‌ند» و ڕه‌نگه‌ هه‌ی تریش که‌ له‌

بیرم نه‌مان، وا‌تا هه‌زیزیک بووین بێ به‌رنامه‌ و ته‌نزیم. کارمان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو که‌ ده‌گه‌یه‌شتینه‌

یه‌ که‌تر دلی خۆمان به‌ ئاواته‌که‌مان خۆش ده‌کرد.

جاریک زه‌به‌یحی ده‌گه‌ل خۆی برده‌میه‌ مالی پیاویک به‌ ناوی «خاله‌ مه‌لا». پێم وایه‌ جگه‌ له‌

ئیمه‌ ده‌ که‌سه‌ی تریش له‌وی بوون. گوته‌یان ئیمه‌ ده‌بینه‌ هه‌زیز و ده‌بێ ئاگامان له‌ یه‌ که‌تر بێ و

سویند بخۆین که‌ خیانه‌ت به‌ یه‌ که‌تر نه‌که‌ین. ئه‌م کۆبوونه‌وه‌ زۆر مایه‌ی دلخۆشی بوو؛

کوردایه‌تیمان پته‌و بوو. دوو- سه‌ی کورته‌ باس له‌ باره‌ی ئه‌و هاوکاریه‌وه‌ له‌ بیر ماوه‌:

ده‌گه‌ل هه‌زیز و هوسین چوو بووینه‌ قاوه‌خانه‌ی هه‌یکایه‌ت‌خوان. هه‌یکایه‌تی ئه‌سه‌که‌نده‌رنامه‌ی

ده‌گوت. هه‌ر ده‌یگوت: «تۆز له‌ بیابان هه‌ستا، با‌ی ڕه‌حه‌مه‌ت تۆزی لادا، ده‌ ئالا نیشه‌نه‌ی سه‌د

هه‌زار چه‌کداری فلان پاله‌وان ده‌رکه‌وت و دیسان تۆز و ئالا و فلان پاله‌وان...» و هه‌روا دره‌زه‌ی

دەدا. عەزىز - كە تۈزۈك سەرخۇش بوو - بانگى كىرد: «سەگىباب ئەدى كوا ئالاي كوردستان؟» و دەمانچە دەرىنا. خەلكى قاوہ خانە بە جارېك تاسان، حىكايەت خوان سىپى ھەلگەپا و لەرزى و مىلى لى نا كە: «تۈز ھات و رابرد و سەد ئالاي نىشانەى يەك مىيۇن لەشكرى سەلاھەددىنى ئەيىبووى دەركەوت...» حوسىن عەزىزى لە چاخانە وە دەر نا و من شوپىيان كەوتەم. دەمانچە كەيان دا بە من كە من مندال و بى شكم، نەو ك بىانگرن.

گوتيان ئەفسەرىكى دژبان سەر و بنى قسەى، جىنو بە رەگەز و دىنى كورد دانە و ناو و نىشانەشى فلانە. عەزىز خەتى بۇ كىشا كە تەمبىتى بكا. شەويك زستان و بەفر لە عەرزى بوو. چووینە دەوروبەرى دژبان قەدەممان لىدا تا كاپرا ھاتە دەر. عەزىز بە ھەواى سەرخۇشى يەخەى گرت و بەر بوو لىدانى، حوسىن و منىش بە ناوى ناوبژىكەر چووینە يارىدەى و بگرە كوئىدەرىت دىشى، شل و كوتمان كىرد. دژبان ھاتن، ناوبژىكەر ھەلاتن و عەزىز گىرا. وەك خۇى گوتسووى بە تەلفۇن خەبەر بە فەرماندەرى لەشكرى سابلاغ درا و فەرمانى دا عەزىزىيان بۇ برد كە خۇى تۆلەى لى بكاتەوہ. ھەمووى شەوى پىكەوہ ئارەقىيان خواردەوہ و قومارىيان كىردوہ و سبەى عەزىز ھاتەوہ و ئازاد كرابوو.

كوپىكى سابلاغى بە ناوى ھەمىدى سولتانى - كە مەئموورى دەولەت بوو - بە سى ئەمىنيەوہ ھاتە تەرەغە و داواى مازاد گەنمى لى كىردم. گوتم ھىچم نىيە و ھىشتا دروینە نەكراوہ و بۇ خۇم جۇم قەرز كىردووہ و نانى جۇ دەخۇين. قسەمان تىك پەرى و گوتى مەلابازى دەرمەھىنە. ھەر چەند كەس ئەو رۇژە نەيدەوېرا بە پىاوى دەولەت بلى پىشتى چاوت برۇيە، من زۇرم رك ھەستا. كاپرام بە سى تەمەن لە پۇلىسەكان كرى؛ دوو كەسم بانگ كىرد و خۇم، بەر بووینە گىيانى، «چت خواردووہ ترش و چەوہندەر؟». ھەر چى ھاوارى كىرد پۇلىس خۇيان كەر كىرد. واى لىھات لە سەر پىشتى بارگىن دايانبەست و بەرەو شار بوونەوہ. منىش بە رىيەكى سەرپرەدا خۇم گەياندە شار و ھاوارم بۇ عەزىز و حوسىن برد كە لە شكايەت دەترسم. ھەردووك لە ھەمىد خەفتابوون. ھەر لە مال دەرجووبوو وەرگىرەپابوونى و سوپىندىيان دابوو كە شكايەتم لى ناكا. لەو ساوہ مەئموورى تىرىش كە ھەموو گىيانىيان تەشقەلە بە خەلك كىردن بوو ترسابوون و لە بەرانبەر من پر كىشىيان كەمتر دەكرد.

قسە، قسە دىنى: ئەو دەمانەى كە لە تەرەغە دەژباين، بە دەست ئەمىنيە و مەئموورى دەولەتەوہ ژيانمان جەھەندەم بوو. رۇژ نەبوو دەستەيەكمان لى پەيدا نەبن و تەشقەلەيەكمان پى نەكەن و بەرتىلمان لى نەستىن. جلكى كوردى، تووتن و پەرى ناو قوتوو، كەمخەمەتى خۇيان و ئەسپىيان بە گوناهى گەورە دەژمىران. ھىچ نەبا فىشەكىيان دەخستە مالان و دەيانگوت چەكت ھەبە. ئىمە كە ھەموو فەقىر بووین و بەرتىلمان بۇ ھەلنەدەسسورا، تەواو لە پەروپۇ ببوونەوہ. لە بەر چاوى من ئەوہندەيان بە قامجى لە فەقىرىك دا كە وەزكى دا و داواى دوو رۇژ مرد. گوناهى ھەر ئەوہ بوو كە زۇر زوو جەلەوى ئەسپى ئەمىنيەى نەگرتوہ...

سەربارى بەھانەى تووتن لە مالى بوون و تۆمەتى قاچاغچىيەتى و برۇبىانووى بى پسانەوہ، سالىك كەوتنە گىانمان كە گەنم بە دەولەت بفرۆشىن و «نیمە» قىبول نىيە. ھەموو چارمان لەوہدا دى كە ئىمەى وردەمالىك، لە شارى سابلاغ خۇ بشارىنەوہ و لە لادى بەردەستى مەئموور نەكەوین. چەند كەسېك لە تەرەغە و قەرەلى رېك كەوتىن، چووینە شار و لە خانىكى كەران دامەزراين و وەتاغىكمان بە كرى گرت. رۇژانە لە ترسى مەئموور تا ئىوارە دەركەمان لە سەر خۇ

داده خست؛ شهوانهش تا لای رۆژ قوماری پهړمان ده کرد. به لام چۆن قوماریک؟ شهو تا به یانی کس له قرانیک و دوان پتری نه ده دۆراند و نهیده برده وه.

ژنی کابرای خانچیمان فیر کردبوو، نه گهر مهئمووری ده دی، هه رای ده کرد: «کش-کش هه لۆ هات»، دهر گه مان گاله ددها و هه ستمان له خۆمان دهرې تا هه لۆ نه ده ما.

خانچیه دوو ژنی بوون، یه کیان پیس و پیر، نه وی تریان لووس و جوان و مندال کار. شهوانه که قومارمان ده کرد، حه قی پچ چرای قومار - که ده یه کی براوه بوو - به جوانه که ده گه یشت. جا چونکه منی به له بار و جوان ده زانی و که یفی به من ده هات، ناخری شهو پاچراکه ی به دزیه وه ده خسته وه گیرفانی من. وانا هه میسه نه دۆراو بووم. هه قی کهر و ئیستر و بارگین، شهوانه قرانیک بوو؛ هه قی پیاوان دوو قران. یانی هه پیاویک به دوو کهر داده نرا!

شهویکی زۆر سارد، یه کینک له ئیمه له سه دراوی کهر، ده گهل پیریژنه که ببوه شه پریان؛ هه مه موومانان دهر کرد. سیال ده بن هه نگلدا، به سه سه هۆلدا خر مه خرم به کۆلانی شاردنا به ره ه لدا، له جی خه وی شهو ده گه پراین و سی کهس بووین. ژووریکمان په یدا کرد، بی ناگر، بی دهرگا، په توو یه کی له جیگای دهرگا پیداکرابوو. خانه خویشمان کابرایه کی چارداوه روو بوو. هیندیک ره ژیمان له مقه لیه کدا گه شانده وه و له بهر چرای نهوت ملمان له قومار نا. خانه خو یکه مان خۆی کرده پای قومار. هه قی نهو شهوه و شهش حهو قرانی خۆیمان لی برده وه. به دزی ژنه که وه قهند و چا و ئیستیکان و چه کوچ و ته نانهت مقه لی و ماشه که مان قه بلاند و لیمان برده وه. به یانی ژن به گژی داهات و زیقاندی. لای ئیمه گریا، تا شته کانمان داوه و رۆیشتین و هاتینه وه گوند.

نهو فیره قومار بوونه، هه ره چند له هیچه وه و بو گالته ده سته پیکرد، لیم بوو به نه خۆشییه کی گران. له لادی هه ره ده گهل نهو لات و لووته ورده مالیکانه ده مکرد و زۆر جارن زۆرم ده دۆراند. شهویک له بۆکان تووشی قومار بووم، چل تمه نیکم پچ بوو کهل و په لی مالی پچ بکرم هه مووم دۆراند. بو نه وه حه قی جی خهوم پچ نه ما بوو، نیوه شهو چوومه حه مام. له حه مام کابرایه کی ناشنم دیت، داوای قهرزم لی کرد، به هه موو هیزی خۆی پینج قرانی دامی! به ده سته به تال و هه ناسه ی سارد هانمه وه ته ره غه. قومار بازییه کهم لی ببوو به خوو؛ ده ستم لی به رنه ده دا. شهویک نهو ره فیهه سالخانم ته نانهت ماینه که شمیان لی برده مه وه. دواپی به زه بیان پیمدا هانمه وه و لییان نه ستاندم. نازانم چۆن بوو که دلیم به جاریک له قومار هه له نگوت و به بی سویند خواردن ته ر کم کرد و له بیر خۆم برده وه.

دوای چه ند سالیک که «هیمن» ژنی دینا و من برارواو بووم، شهو لیفه بو میوانان - که یه کجار زۆر بوون و حیسایی نهو هه موانه نه کرابوو - زۆر کهم بوو. بابی هیمن گوتی: بهو شهوه چاره ی نوین چۆن بکه یین؟ گوتم: ئیجازه بده من ده یکه م؛ تو بچۆره وه مال. په ری قومارم هینا و خه لکم به قومار وه سه رگه رم کرد. تا به یانی کهس لیفه ی نه ویست و نه نوست. خۆم شتیکم دۆراندبوو؛ به لام نه زۆر. جگه لهو جاره، تازه هه رگیز ده ستم بو په ری قومار نه برده وه و لهو به لا گه وره یه خۆم رزگار کرد.

هه ره نهو سه روه بنده، کۆنه ناغایه کی کورد - که مه حمووداغای سه گه نیریان پچ ده گوت - به مه ئمووری به ته ی ده ولته هاته سه رمان و نهویش وه ک هه موو مه ئمووری تر له به رتیل ده گه را. من هیچم نه بوو بیده می، نهویش سوور بوو که هه ره لیم بستینی، ده نا کلاویکم بو دروست ده کا. له

رووی ناچار بیوه گوتم:

- ناغا! مرحوومی بابت له خانه قا نیژراوه. پوولم نییه؛ بهلام له باتی ئهو بهرتیله خه تمیکی قورعان بۆ رووحی بابت ده خوینم!

زۆری لئ خۆش هات و پیک هاتین؛ بهلام ئیستاش ئهو بهرتیله قهرزدارم! هر ئه م چیرۆکه م بۆ قزلجی گنپراوه، ئه ویش به تیکدانه وه کردوو په ته کورته چیرۆکیک له «پیکه نینی گه دا» دا. زیانی تهره غه م جگه له متالا و ترسی مه نموور، به خۆرای ده گوزه را. پاییز که کاسبی دهشت نه ده ما، ئیواران له سه ربانان ده گهل پیره پیاوان و له بهر ده رکان ده گهل کۆنه پیریژنان و شه وانه به گۆره و بیازی و گوئی گرتن له بهند و باو و حیکایه تی قه دیم و له به فریاریندا به ته پکه نانه وه و راهه که رویشکمان راهه بوارد.

حیزی خاله مه لا - که هیچ ناویشی لئ نه برابوو - سه ربه خۆ پوو چابۆوه و له په یوه ندی دۆستانه ی ئاسایی تینه په ری. هر که به هاتنی رووسان، شیرازه ی ده ولت له موکریان هه لوه شا، «عه زیز زهن دی» ناویک که به «عه زیز ئه لمانی» ده ناسرا و پیاویکی زۆر زانا و ده م پاراو بوو، چه ند که سیکی بانگ کرده ماله خۆی که من و زه بیحیش ده گه لدا بووین؛ گوئی به سه رۆکی خۆم «حیزی ئازادیخوا ی کورد» دروست ده که م. بی لام و جووم قبوولمان کرد. زۆر که سی تریش هاتنه ناو حیزبه که ی. عه زیز زهن دی بۆ ته بلیغاتی حیزب، گه شتیکی کرد. شیخ محه ممه دی خانه قا، خه لیفه مه لا عه لی زه نبیلی و زۆر ئاغای تری کردبووه دۆستی خۆی و به لئینی هاوکاری لئ ساندبوون. هه تا سه قز هات و گه رایه وه. چوو بووه ته وریز؛ زۆر ئه رمه نی ته ورزیشی کردبووه په یه وه ی خۆی. به ته نته نه و سه نته نه په که وه ده گه را، چه ندین کیشکچی ئه رمه نی له دوایه وه ده رۆیشتن. پاشان - راست یان درۆ - گوئیان له هه مان کاتدا پیاوی ده ولته تی ئیران بووه و پوولی لئ ساندوون که نه هیلئ بیری ئازادیخوازی په ره بستینی. به ناشکوری نالیم ئه ویشمان لئ پووچه ل بوو.

کۆمه لی ژئی کاف.

جاریک که چوو بوومه شار، وه ک هه موو جار بهر له هه موو شت زه بیحیم دیته وه؛ گوئی وه ره! بردمیه مزگه وتی قازی. گوئی به قورنان سویند بخۆ که ئه وی پیتی ده لیم لای که س نالینی. بۆ جاری دووه م سویند خوارد، گوئی شه و پیت ده لیم چییه. پاش نوژی شه وانیکی دره نگ، منی وه شوین خۆی دا و به کۆلانی کدا رۆیشتن. له سه ری کۆلان په کیکم دی راهه ستابوو؛ دهستی ده بهر په شتیندی بوو. دیار بوو ده مانچه ی پنیه. زه بیحی شتیکی پی گوت. چووینه مالیک. ته رزی له ده رگادان جۆریکی نا ئاسایی بوو. زۆر زوو په کیک - که نه مناسی - بردمیه ژوو ریک. میزیک پشته مالیکی به سه ر هه لکیشراوه، قورعانیک به ئاواله بی پالی به دیواره وه دراوه و له سه ر میزه که چه قاهه، ئالایه کی به دروشمی رۆزه وه له دیوار دراوه، خه نجه ریکی پروت به قورعانه که وه هه لپه سیراوه، په ره کاغه زیک به نووسراوی له سه ر که ناری میزه که یه. کابرا گوئی «ئوه بخوینه وه و هه موو جار ده ست به قورعانه که دا بده، ئه گه ره له و سویندنامه په لاده ی خوینت به و خه نجه ره ده رژی».

له سام و عه یبه تی ئهو دیمه نه ده له رزیم؛ زۆریش شانازیم به خۆم ده کرد که شیایو ئه م باوه ره م. سویندنامه که حه وت به ند بوو. به داخه وه به ته وای له بیرم نه ماوه؛ به لام تییداوو که:



«بە قورعان و ئالاي كوردستان و شەرەفم سویند دەخۆم لەمەرۆو بە دل و گیان بۆ ئازادی كوردستان تیدە كۆشم و تا مردن قوسوور ناكەم؛ هیچ بەرژەوهندییەك وە پیتش بەرژەوهندی خزمەت بە ولانەكەم ناخەم؛ برای حیزبیم بە قەد خۆم خۆش دەوئ؛ هەتا مردن بە زمان، بە قەلەم، بە ئیشارە و بە هیچ جۆرئ خەیانەت بە حیزب ناكەم و راستی لئ نالیم و ناوی نەیتنی ئەندامان لای كەس نادركینم» و شتی وا.

لە دواى سویند خواردن، دەستی نایە دەستم و بردمیە ژووریکى تر، كە لەوئ پتر لە دە كەس لاوی كورد دانیشبوون. گوتمان ناویكى نەیتنی بۆ خۆت هەلبژیرە و ژمارەى ئەندامەتیت بیستە. ئەى خودا چەند خۆشە! چۆن ئیمە بووینە بیست كەس؟ قەت باوەر ناكەم! خوا شوکور زۆر بە هیزین. «هەزار»م بە ناوی نەیتنی بۆ خۆم هەلبژارد. زۆر شەوان لە خۆشیان خەوم لئ نەدەكەوت.

من تا ئەوسا لە بارەى ئالۆزبوونی ولانەو هەر ئەوەندەم دەزانى كە پۆژیک تەیارەیهك بە سەر گوندەكەماندا فری و كاغەزى لئ بەربوونەو. دوو بەیان بوون رووسان بلاویان كردبوونەو كە: «خەلكى ئیران! خاترجەم بن. ئیمە لە گورگانى هیتلەرى رزگارمان كردوون. دەولەتى شاهەنشاهی ئیران كە هەوالی نازی بوون، لە بەر یەك هەلوەشاو و سەربازەكانى تەسلیم بوون». بوو بە خۆشى خۆشیان كە خوا شوکور لە چنگ ئەمنیە و شلتاغى مەئموور رزگار بووین. سەر و بنى قسەمان سلاوێت لە دیدارى عرووس و تەیارە رەش بوو. هەر كەس لە شارەو دەهات دەنگ و باسما دەپرسی. هەر یەك جۆریكى دەگێراو. یەكێك گوتی: كاكە لێم روونە تێك چوو؛ چونكە گویم لئ بوو بەقالێك بە موشتەریەكى دەگوت: «بەهله ویش گووى واى نەخواردوو!» كویخا سچیلیكمان هەبوو دەترسا بەراتەكەى نەدەینئ؛ لە شار هاتوو و گوتی: درۆیە، دەولەت هەر وەك خۆیە و كار بەدەستانى ئەمنیەم دیون زۆر بەكەیفن. دلەمان ساردەو بوو.

شەویك دوو میوانى نەناسیوم هاتن؛ بەلام چۆن میوانێك؟ رووت و قووت و تیتۆل ش. كەسم هیتندە رووت و پەریشان نەدیو. گوتمان: ئیمە سەربازى لە ورمئ بووین، بە تەنگەو دەهاتینەو بەرمو ولات. شكاکان ئیمەیان وەك سەدان و هەزاران سەرباز و ئەفسەرى تر رووت كردوو و ئەو جلانەیان داوینئ. هیتندیک كۆنە جلكم دانئ. تیگەیشترین كە كویخا راستی نەگوتوو. تەواو كردمانە خۆشى و شادى.

بە راستی رزگار بوون لەو جەهەننەمەى پەهلەوى - كە بۆ خەلكى موكریانى نیل دابوو - هیچ خۆشیەكى نەدەگەشتئ. ئەمنیە دەهاتنە دئ، هەر قەبریكى تازەیان بدیا، خەلكیان دەخستە دارى سەماواتئ: «ئەو كابراییەتان بۆ كوشتوو؟» جا وەرە لێدان و بەرتیل وەرگرتن كار بكا. لە بیرمە شەویكى مانگەشەو درەنگێك، لە مال دەركەوتم كە تۆزیک بچمە دەشت. روانسیم كە لاكێك لە بەر هەیوانى مزگەوتە، خەنەخنى دیت! پیرەمێردیک بوو خەریك بوو دەمرد. چووم كویخای دیم خەبەر كردوو. ئەسپى هینا و كەلاكى نەناسى برد و لە پەنا نزیكترین گوند فری دا؛ كە نەوێك ئەمنیە بزائن و مال و پێرانمان كەن. هەر ئەو شەو كەلاك دئ بە دئ رۆیبوو تا گەیبوو «دەرویشان» كە مالى كچی كابرای لئ بوو. مەعلووم بوو لە «كەلبەرەزاخان» وە بە نەخۆشى ئاوا گۆر بە گۆر كراو!

خوا نەخواستە مەئمووریکى دەولەت لە گوندیک یان لە مەزرای گوندیک بە سەكتە بمرداپە،

ئىترىر واوھىلا بوو. سەتان كەس دەكەوتنە بەلاوھ و لە سووچى رەشچالان توند دەكران. ئەگەر تەنيا ئەو دەردى كە تاقە گوندېك لە موكرىان لە دەست پىاوى دەولەتى رەزاخانىيەوھ دىوھ كۆ بكرايەتەوھ، كىتېيىكى گەورەى دەويست.

بىستمانەوھ كە چۆن لەشكرى ئىران - كە سەر تا پا لە چەكى ئەلماندا خنكابوو- بەبى شەر كردن لە بەر يەك بلاو بووھ و سەرى بىج كلاو ماوھتەوھ. سەرباز تەفەنگىيان داوھ بە نانېك و لە كۆل خۇيان كىردۆتەوھ. بەوپەرى رەزىلى، دەولەت لەبەر يەك چووھ. پاش كۆكردنەوھى خەلە و خەرمان، ھاتمە شار؛ دىتم ھەواى سىياسى خۆشە. ئەوسا بوو كە چووھە سوپىند خواردن و دواىى بۇيان گىرئامەوھ كە حال و بال چ بووھ و چۆن ئەو حىزبە پىكەوھ نراوھ.

ناھجى نازانم بەر لە گىرئانەوھى ئەم رووداوھ، شىتىك دەربارەى باسى كورد و نازادى لە كوردستانى ئىراندا - وەك بىستووھە يا خويندووھتەوھ - بگىرئەوھ:

تارىخ پىمان دەلئ كە «خان ئەحمەدخان» لە ھەسەنابانى سەنە تانجى لە سەر ناوھ و پىنج سالان پادشايەتى سەنە و سابلاخ و ولاتى بەردەستى ئىستاي عىراقى تا موسل بە دەستەوھ بووھ. لە سالى ۱۲۹۶ ك (۱۸۷۸ زىدا) «شىخ عوبەيدىللاى نەھرى» داواى سەربەخۇيى كوردستانى كىردووھ و تا ميانداو و بناوېشى گىرتووھ. لە سالى ۱۹۰۶ و ۱۹۰۷ ى زابىنى، «شىخ باباى غەوسابات» بە برىكارى «ھەمە حوسىن خان» و «سەيفەدىن خانى سەقز» و «ھەمەخانى بانە»، ھات و چۆى رووسانى كىردووھ كە بۇ نازادى كوردستان يارىدەيان بەدن.

لە جەنگەى شەرى يەكەمى گەورەدا، ئەفسەرىك بە ناوى «مستەفا پاشاى نەمروود» بە بەرگى گۇراو ھاتووھ بە كوردستانى موكرىدا گەراوھ و داواى كىردووھ كە كورد نازادىخواز بن. دەلئىن شەوېك لە سابلاخ چۆتە قاوھخانەى حىكايەتخو، گوپى لە باسى رۇستەم و دىوى سىي بووھ. لە پر گوتووېه: «الفاتىحە»، خەلك فاتىحايان خويندووھ. نەمروود دەستى ھەلئناوھ و گوتووېه: «خىزرى ئەو فاتىحايە بۇ رووھانەتى رۇستەم و دىوى سىي! برام ئەوان مردوون. ئىوھ كە زىندوون فكىرك بۇ حالى خۇتان بكەنەوھ...».

ھەر چەند ئەو باس و رووداوانە لە بىر خەلك چوونەوھ و كەمتر وھ بىر ھاتوونەوھ، بەلام رەنگە شوپىنەوارىكىيان لە بن خۇلەمىشى ئەو چەند سالانەدا ماىج و گەرمايى بە يەكجارى نەفەوتايى.

لە پاش قەومانى شەھرىوھ و ھاتنى رووس بۇ مەلبەندى موكرىيان، ئەفسەرىك لە لاىەن كۆمەلى ھىواى كوردستانى بەردەستى عىراقەوھ ھاتۆتەوھ سابلاخ و دەيەوئ كەسىك پەيدا كا كە گوئى ئە نامۇزگارى بگرئ. چەند رۇژىك لەم و لەو پرسىار دەكا، پىنى دەلئىن زەبىحى دەم لەو مەسەلانە وەردەدا. زەبىحى حوسىنى پىن دەناسىنى و چەند كەسىش ساز دەدەن كە گوئى لەو ئەفسەره - كە ناوى «مىرحاجە» - بگرن. يازدە كەس لە باغى سىسەى سابلاخ دەگەل مىرحاج كۆ دەبنەوھ. لە سەر نامۇزگارى ئەو، حىزبى «زئى-كاف» دادەمەزىنئ؛ سوپىندنامەكەى دەنووستەوھ. پرۇگرامى حىزبى ھىوا بە تۇژىك دەسكارىيەوھ، دەكەنە پرۇگرامى «زئى-كاف». حوسىن فرووھەر، زەبىحى، تەوھىدى مەلانەجمە، ئىمامى، مەھمەدى ناھوا، قادرى مودەرپىسى، مەھمەدى ياهوو، شاپەسەندى، مەھمەدى سەلىمى، قاسم قادرى و خالە مەلاى داودى، يازدە كەسى بناغەدانەر بوون. جا كە زەبىحى منى برده سوپىنددان، بە منەوھ بووېنە بىست ئەندام. حوسىن ئەندامى ژمارە يەك و زەبىحى ژمارە دوو بوو و حوسىن سەرۆكى كۆمەلى «زئى-كاف» بوو.

تازە بېۋىنە «ژى-كاف»، وام لەبىرە سىپھەمىن كۆبۈنەنە مان بوو؛ حوسىن فرووھەر گوتى:
 - من پىشنىھاد دەكەم ھەزار دەرکەين، چونكە ھىچ كارىكى لە دەست نايە.
 پەنگم زەرد ھەلگەر، تف لە زارمدا وشك بوو، بە نوزو ھەكەو گوتم:
 - نا، توخوا دەرم مەكەن! كارم پى بسپىرن. ئاخىر من مالم لە لادىيە و ئەنگۆش تا ئىستا لە
 لادى كار تان نەبوو.

فرمىسك ھاتنە خوار... بەزەيان پىمدا ھات و گوتيان قەيناكا؛ راستە زۇر دەستەوستانى،
 بەلام ھەر لە كۆمەلەدا بمىنە!

لە درىزايى تەمەنمدا - كە ئىستا لە پلەي ھەتەم و لە شىست و سى سالىدا دەژىم - زۇرم
 حىزب لە نىكەو دەتوون؛ باسى پەفتار و رابردووى زۇريانم خويندۆتەو. زۇر چەتوونە ھىچ
 كۆمەلىك وەك ئەندامانى «ژى-كاف» ئاوا فىداكار و دلگەرم و يەكتەر خۆشەويست بووبن.
 دەر بارەي ئەسحابەي پىغەمبەر زۇر باسى يەكلى و فىداكارى ھەيە، وەختە بلىم ئەندامانى ئەو
 حىزبەش شتىكى وابوون. خۆدزىنەو لە فەرمان، درۆ، خۆخووزى و فىلبازى بە جارىك تەرە
 بوو؛ لە ھەوت كىوان ئاوا بوو. مالى دنيا ھەر بۆيە مايەي دلخۆشى بوو كە كۆمەلە پىنى لازم
 بى.

جارىك لە تەرەغەو ھاتمە شار، بىست تەنم پاشەكەوت كىر دىبوو كە جلك بۇ مىندالان بىكرم و
 نەخووزە كە دىبىم خوشكم كولووجەي پىنە كىر دىبوو، زۇرى دلئەنگ كىر دىبووم. ھەر گەيشتمە شار،
 ئىوارە بوو. دەچوومە قاوەخانەيەكى دەم چەم كە ھەوالان بىينم. لە سەر پردى داوینى چۇم
 تووشى يە كىان ھاتم؛ گوتى: فلانى تۆ پوولت نىيە؟ ھىندىك پوولمان پىنى لازمە دەبى كۆي
 كەينەو. دەست بەجى بىست تەنەكەم دايە و ھەر لەوئو گەرامەو و لە شار دەرکەوتم و
 ھاتمەو مال؛ چونكە مىخارجى شەوئىكم بۆخۇم نەگىراو. كە ھاتمەو خوشكم پرسى:
 - جلكت كرى؟

گوتم: بە داخەو بە تەلەي قومارى سى خالەو بووم و ھەموو پوولەكەم دۇراند.
 گوتى: دەزانم نەتدۇراندوو؛ بەلام خەم مەخۇا ئىمە ھەر چۆنىك بىنى رايەدەبوپىرن.
 ھەرچەند زۇر زوو زۇرتىر بېووين و ئەندامان لە سەد و دووسەدىان تىپەراندېبوو، بەلام ھەموو
 رووت و نەدار بووين و پوولمان بۇ ھەلنەدەسوورا كە پەرە بە راگەياندىنى حىزبى بدەين.
 دەمانەويست گۇفارىك دەرکەين بە ناوى «نىشتمان». حىسابمان بۇ كىر دىبوو، دەرینەدەھىنا.
 برادەرىكمان چووبو بە ناوى خۇى سەد و پەنجا تەنەي لە حاجىك قەرز كىر دىبوو كە بە مانگىك
 دەيدانەو. زەبىحى كە دەبوو بە كارى گۇفارە كە رابگا و كەسشى پىنى نەزانى، چووبو دەگەل
 خەلىفەگەرى ھەرمەنيان لە تەوريز رىك كەوتىبوو كە لە چاپخانەي كلىسا بۆي چاپ كەن. مانگ
 تى وەرسوورا و گۇفار دواكەوت. كابرا حاجى قەرزى خۇى دەوئ و دەبى مۆلەتى لىنى بخوازن.
 ئاخىرى حاجى دىگوت: ئەو قەرزە وەك قەرزى دى ناچى، بابە ھەر پىم بلىنى بۇچىت لىنى قەرز
 كىر دىبووم، نامەوئ بىمدەنەو! ئاخىرى گۇفار دەرکەوت و زۇر زوو بلاو كىرايەو و دەسمايەي ژمارەي
 دووھەمى قازانچ كىرد و ئىتەر نەپسايەو و زۇرى دەنگ دايەو. تەناتە رۇزانمەكانى زوور و
 لاوئى ئىترانىش كەوتىبوونە باس كىردى.

لە بىرمە جارىك بىرمان لەو دەكردەو كە چاپخانەيەكى دەستى پچووك بىكرىن و بىكەينە
 چەند بەشىكى پچووك و ھەر كەسە بە پىنى تىوانا بەشەكانى بىكرىن. كاكە رەحمان - كە ئەوسا

بىوھ ئەندام و دەولەمەند بوو - گوتى من ھەمووى دەكړم. باوېر كه زۆرمان فرميسكمان دەچاو گهړا، كه لهو خۇشيه ناھوميد بووين و له كړينى چاپخانه بەشدار نابين. كه له خۇشى كۆمەلەوہ خۇم كردهوہ شاعير. جگه له شيعرى كوردايەتى، شيعرى تريم شم دنووسين. جيژنه پيرۆزه بۇ ئەحمەداغا، گالته و گهپ، گولستانى سەعديم وەردە گيړايە سەر بارى گالته، شيعرى حافزم بە بارى گالته و گهپدا وەردە گيړا. ئەندازە يەكە زۆرم لهو شيعر و نووسراوانه ريك خستبوو كه ئىستا هيچيانم نەمان و بە يەكجارى لەناو چوون. له بيرمه بەر له گۇفارى نيشتمان، تەنيا دوو بەيتى من له سەر كاغەزىك چاپ كرابوو. بۇ يەكەم جار كه ديتم، ئەوئەندەم كه يىف يىچ ساز بوو، بە «شا»م دەگوت ھەتيوہ ئاى كه چەندم شاىى بە خۇم بوو!

ئاورپك بۇ دواوہ

گوتم له سەرەتاي حوجرە و دەرسى گولستانەوہ، دەگەل زەبىحى بوومە ئاشنا. جا چونكە بابى ئەو دەگەل بابم ھەردووك مريدى شىخى بورھان بوون، نيوانيان خۇش بوو؛ ئيمەش پىكەوہ ھۇگرمان گرتبوو. ھەرچەند ئەويان بردبووہ مەدرەسەى دەولەتى و من فەقىلەى مزگەوت بووم، بەلام له كاتى بەرھەلداييدا پىكەوہ دەگهړاين. ھەروا تۇزىك له خوئندنەوہ راھاتين، ملمان له كۇنەكتيبان نا و نوشتە و جادوووى كۇنەكتيبان زۆرى سەرنج راكيشاين: چۇن مس بكەينە زىرا چۇن سكه لى دەين! چۇن وا پكەين خەون بە خەزىنەوہ ببينين...

له بەزمى سكهلیداندا دوو شتى سەيرم دپتە بىر: قالبيكى سكهلیدانمان له كتيبيكەوہ شكل كيشا و چووينە لای پيرەميرديكى تەنەكەساز كه بۇمان دروست كا. كابرأ پرسى: بۇ چيتانە؟

گوتمان: بۇخۇمان گالتهى يى دەكەين.

گوتى: رۆلە گيان دەزانم بۇ چيتانە، وەرن مامى خۇتان بكەنە شەرىك! پەنجا سالە ھەولى له دوو دەدەم، بۇتان دروست دەكەم و خزمەتيشتان دەكەم! ھەر وردە-وردە گەرم تر دادەھات، كەوتبووہ پەلە و لرفەوہ، ئارەقى دەردابوو: - مامتان بە قوربانان، بىمكەنە شەرىك!

ھەر ھىندەمان بۇ كرا راكەين و واز له كارەكە ببينين!

جاريكى تر له كتيبە پەربووتيكدا ناوى دەريچە و بۆتە و گلەبۆتەمان بەرچاھات كه بۇ سكهلیدان دەشى و زىرپىنگەر ھەيانە. پيرە جوولەكەيەكى زىرپىنگەرى بۆرى چلكنمان له گۆشەى دوكانىكى تاريكى تەرىكدا پەيدا كرد. ھەر گوتمان گلەبۆتە، دەستى كرد بە پارانەوہ، گوتى:

- ئيوہ مەششاقى دەكەن؛ من خزمەتكارم. چيتان دەوى بۇتان دەكەم؛ بىمكەنە شەرىك!

ھای بە كلكى خيوى! خۇ ھىشتا نەرسراوہ و نەپيچراوہ شەققەى دى! زۆر زوو له چنگى ئەويش ھەلاتين و تازە نەمانوئيرا باسى بكەينەوہ. بۇ خۇمان بە دزيەوہ ھەرچۇنيك بوو قالبيكى وەك بەرگە شەمچەمان ليكدا و پرمان كرد له قورى خۇلەميش و دوو قرانپەكى زيومان تيدا جي كردهوہ. قەلايمان له سەر مقەلى پۇلوو بە فوو - كه ھەموو شەويلكمان گۇرابوو - تواندەوہ و بە سەرماندا كرد. خوا بە سەرتى نەھينى، قەلايى بە دوو قرانپەوہ نووسا و ئىستا و ئىستاش بەرى نەدا و له باتى قازانج زەرەمان كرد!

به گوره یی بیرم لهوه ده کردهوه: باشه نهوا نئمه مندال و کال بووین، ئاخیر نهو دوو پیره میترده بؤ ده بیی هینده کهر بن که له بهر دوو مندالۆکه بپارینهوه نهو شته ی خویمان نایزانن فیری نهوانی کهن؟!

دوعایه کم دەس کهوت؛ نووسرابوو: «شهو یگ جه غزیگ له سهر خۆل بکیشه، چل جار سوور هتی «یا ایها المزمّل» له بهر و زۆر به رهوانی بخوینه، له مابهینی ههر جار یگ خویندنی سوور هتا ئەم دوعایه له بهر بخوینه، جندۆکه ده یانهوی بتر سینن، کتویک به موویک هه لواسراو له سهر سهرت راده گرن. خویمان ده که نه شیر، هیزشت بؤ دینن. نه که ی بترسی. ههر یه ک حرفت لی غه لته بئ واوه یلایه؛ ده مری و گوناحی خۆت له سهر خۆت. نه گهر لهو نه زموننه سهر کهوتی و چل جاره کهت تهواو کرد، جندۆکه یه ک ده بیته نۆکه رت، ههر چی بلیتی پینکی دینیت...».

ئای که چهند شتی چاکه! شهرته پنی ده لیم کچی قاقانی چینییم بؤ بیینی! خۆ زپ و زیو ههر باسی ناکرئ! نه مهویست زه بیحی بکه مه شهریک، پییم نه گوت. چهند رۆژان سوور هت و دوعام وه ک ئاو له بهر کرد. شهو له پاش مال نوستانن به دزیه وه چوومه وه تاغیک لای درگامان که ژووری میوانان بوو. به ره و هه سیرم لابرده، جه غزم کیشا و به ره وه قیبله ملم نا له ورته- ورت. خویندن له بیست جار تیپه ری و دهنگی پی هات. چاوم که چوو قانده بوو هه لمه نه هینا و گوتم با جندۆکه بین منه تیان نه بی؛ من ناترسم. ته قه ی پی نزیکه وه بوو، دهنگی کوتانی گۆچانیس ده هات. گویم له هه ناسه یه ک بوو. نه خیر بخوینه وه و رانه وه سه ته. له پر زۆر به قه وه گۆچانیکم وه پشت مل کهوت و جنیوی بابمی به دوو دا:

- مه لهوون نه وه خه ریکی سحری؟!

ههر له په نجه ره وه خۆم هاویشت و هه لی نه ماما هه لی! بابم له ده رگای هه وشه وه بانگی کرد:

- جار یکی تر نه تبینمه وه!

به هه زار گریان و پارانه وه راگیرامه وه و ئیتر وازم له جندۆکه و کچی قاقانی چینیس هینا! کورتی بپرمه وه: په ره شه ره یه کم ده دیت و شتیکی له م بابه تی سحر و جادوانه تیدا بوو، لام وابوو راسته. به لام خاوه نه کانیان نه وه نده به سه گیته تی نووسی بوویان که مه پرسه: «میشکی میشووله و هیلکه ی میرووله تیکه ل که و چاوتی پی بریزه؛ جندۆکه ده بیینی». «کیسه ل ده خوینی په وو سیمانه دا بکولینه، ئیسکیک سهر ئاو ده که وی، ودمی هه یه و به خته وه ره ده بی».

له خانه قا حاجی عه بدوللای کور ی گه وره ی شیخی بورهان - به پیری - وه ک منی مندال بییری ده کرده وه. بریاری دابوو نه گهر له سایه ی نوشته وه خه زینه په یدا کا، به شم بدا. رۆژ نه بوو بؤ په یدا کردنی شتی له عه قل به دوور نه مخاته بیگاره وه؛ تهواو وه ره زی کرد بووم. رۆژ یگ گوتی: بجۆ پیستی له بهر تاو سپی بووی کیسه لی مردووم بؤ په یدا که؛ ئاوی «هه نده با» شم بؤ بینه؛ دوعای لی ده نووسم. ده ملی که له بابیکی ره نگ شینی بی خالی ده که م و رۆژی جومعه به ری ده ده م؛ له کوئی نیشته وه خه زینه ی تیدا به.

گوتم: هه نده با چییه؟

گوتی: پیم وایه ترۆزییه!

گوتم: قوربان! نه گهر سجره که به کیری که ره له پشتی کیسه لی بنووسی باشته را ئیتر خۆی لی تووره کردم و له خه زینه ش بیبه ش کرام؛ که نه ویش ههر وه ک من ده م له

پووش ما.

دەگەل زەبەیحی دووبەدوو زمانیکمان دروست کردبوو کە تیک دەگەیشتین و کەس تێمان نەدەگەیشت. رۆژیک کە بەو زمانە قسەمان دەکرد، کابرایەک گویێ لێ بوو؛ رووی کردە کابرایەکی دی و گوتی: ئاخەر بۆچی ئاخەر زەمان نییە؟ ئەو سەگبابانە بە زمانی جوولەکان قسە دەکەن، دەبێ لە کوی فێر بوون؟!

مەنمووریبەت لە زۆی کافدا

مانگی جۆزەردان بوو، دروینەیی جۆ لە دەوری بۆکان دەستی پێکردبوو، حیزب ناردی چوومە سابلاخ، دەگەل میرزا قاسمی قادری و زەبەیحی - کە دەبووینە سێ کەس - گوتیان دەبێ بچنە «دزەیی مەرگەوەر» دەگەل نوینەرانی حیزبی هیوای کوردستانی عێراق گفتوگۆ بکەن و هەر قەراریک ئێوە بیدەن ئیمە پێی رازین. بە سواری ترومبیل بەرەو ورمێ کەوتینە رێ کە لەوێوە فایتوون هەیه و دەمانباتە مەرگەوەر. گەیشتینە گوندی «بالانیش»، شەر و هەرایەک بوو سەگ ساحیبیی خۆی نەدەناسی. زێرۆ ئاغازی هەرکی و دەولەت شەریان بوو. پۆستی ئەمنیە سووتابوو؛ هەشت کەلاک درێژ کرابوون. هەر وا کورد بوون لە ورمێوە هەلاتیوون و دەهاتن. بە پەلە ترومبیلمان بەجێ هێشت و بەرەو چیا رەوین. چووینە گوندی «کوکی» کە ماله زێرۆی لێ بوو؛ ویستمان میوانی بین. کابرایەکی گەرمیانی - کە کۆنە ئاشنای زەبەیحی بوو - لە دەرگا گێڕاینەوه. گوتی: زێرۆ دوژمنی شیخ عەبدوللای دزەیه. لەوانەیه روتتان بکا؛ چونکە دەچنە مالی ئەو. لەوێش بیدەنگ خۆمان رزگار کرد و چووینە گوندی «قاسملوو» لە دۆلی قاسملوو لە بن چپای دمدەم؛ کە ئیستاش شوینەواری خانی لەپزێرپینی لێ دیارە. شەو لە مالی مستەفاغا ناو میوان بووین. کابرا دەبەویست رووتمان کا؛ بەلام کە زانی دەمانچەمان پێیە وازی هێنا. بەیانی و لاغمان لە سۆفی شێرە ناویک بە کرێ گرت و چووینە دۆلی دزە. بۆ نیوەرۆ لای عەبدولقادری کورپی شیخ عەبدوللا لە «گردوان» بووین و ئێوارە چووینە رەشمالی مالی شیخ لە دزە.

نوینەرانی هیوا: «شیخ عوبەیدیلای زینوی»، «سەید عەزیزی شەمزینی» کە ئەفسەرێکی عێراق بوو، «سەعیدی کانی مازانی» ناویکیش - کە تازە لاویک و خوارزای شیخ عوبەیدیلای بوو - دەگەلیان هاتبوو. چەندین کۆبوونەوه مان پێکەوه کرد و لە سەر دوازدە نوخته پێک هاتین کە هەردووک حیزب پێکەوه هاوکاری بکەن و مەعلوومات پێک بگۆرنەوه. جا چونکە لەو شوێنەیی کە پێک هاتین بناری «دالانپەر» و لایەکی شەمزینان و ئەم لایەیی ئێران بوو، ناومان نا: «پەیمانی سێ سنوور». بڕیار درا هەردوو کمان بچ خۆگرتن - هەر کەسە لای خۆی - بەیانە کە بلاو کاتەوه. دواي حەوت شەو لە دزە بە رێگەیی شێویدا گەڕاینەوه. لە شێوێ بە پێ هاتینە نەغەدە و لە نەغەدەوه بە سواری ترومبیلێکی سینمایی ئینگلیسیان - کە دەهاتە سابلاخ - هاتینەوه.

ئیمە دەست بە جێ نوسخە بەیانی خۆمان لە نیشتماندا چاپ کرد. هێشتا بلاومان نەکردبووه، خەبەریان داينی کە حیزبی هیوا بەو پێکھاتنە رازی نەبووه و چاپی مەکەن. رووبەرە چاپ کراوه کەیی پێک هاتنە کەمان لە گۆقارە کە درێ.

خۆش ئەوه بوو کە لە بەندیک لە پێکھاتنە کەدا دەلێ: «ئەگەر ئینگلیس لە عێراق بە شێ بەدەن بە کورد، نابێ کوردی دەرەوهی عێراق هەلاوێرێ؛ چونکە کوردستان یە کپارچەیه. با بلێن



ئىمە بەشى كورد بە حق دەزانين و بە پىي توانا ياريدەى ھەموو كوردىك دەدەين. كە ئىمەش دەگەل ڤووسان ھەر ئەو ھەولە دەدەين و موكریان لە كوردى توركيان و عىراق بە جيا نازانين». حىزبى ھىوا كە بە سەرۇكاھەتى مامۇستا ڤەفېق حىلمى بوو، لە مەسلەھەتى نەزانىبوو كە ھىچ ناويك لە ڤووس و كوردى ئىزان و توركيە ھەبى.

باسى ئەو ڤېك كەوتن نامە مېژوويە تا ئىستا لە زۆر چاپەمەنى ناوخۆبى و لاوھ كيدا كراوھ؛ بەلام سەير لەو ھەدايە كە ناوى «ھەزار» لە ھەمواندا ڤرئ دراوھ و نووسىويانە: «زەبىحى» و «مىرزا قاسم» لە ئىزان و «شىخ عوبىدېللا» و «سەيد عەزىز» لە عىراق و «قازى خدر» (يان قازى مەلا خاليد، جارى واش ھەيە گوتوويانە قازى عەبدولوھەاب) لە لاين كوردى توركيانە ئەم پەيمانى سى سنوورەيان پەسند كەرد. ھومىدەوارم ئەم گۆڤانى ڤاستىيە لە ڤووى ھىچ غەرەزىكەوھ نەبووبى و ھەلەيەك بى لە دلپاكىيەوھ ڤووى دابى.

لە بۆكان دەگەل ھەوالانى «ژى-كاف» كە نامەخوا زۆر بېوون، ھاوكارىم دەكرد و بە بەريشەوھ كاسبى گەنم و تووتن فرۆشىم دەكاردا بوو.

زۆر كەس لايان واپە كە حىزبى «ژى-كاف» ڤووسان دروستيان كەردووھ؛ كە خوا ھەلناگرئ ڤاستى بۆ نەچوون. كاتئ كە حىزب بۆ ھەوھل جار لە سابلاغ دامەزرا، ڤووس ھىچ ناگايان لئ نەبوو. دەمانەويست كە بە ڤەسى بمانناسن و يارمەتيمان بگەن؛ بەلام ھەرچى كۆشمان كەرد جوابيان نەداينەوھ. لە ئاخريدا كە دىتيان ھىز و پىزىكمان پىكەوھ ناوھ، ئەوانىش لەشكرى زۆريان لە ولاتەكەدا بوو، نەياندەويست ولاتەكە ئەمىن نەبى و نەوھكا ئىنگلىس بەھەرمان لئ وەرگرئ، گوتيان حىزبەكەتان ڤەوايە و ئىمە مانعتان نابىن و ئىوھش لە نووسراوھى خۆتاندا ھەوالەتى ئىمە بگەن. «كوپرە! چت دەوئ؟ دوو چاوى ساغ».

كورد لە ھەموو شوپتان، زۆر ئازادپەرس و ئازا خۆشەويستە. كاتئ كە ھىتلەر لە سەر بوو، دەگەل ڤووسيا شەڤى دەكرد، ھەموو كەس چەپلەى بۆ لىدەدا و تارىفيان دەكرد كە ئازاپە و ڤووس خوڤرپن؛ ئەگەرچى ھىتلەر ياريدەى دەولەتى ئىترانىشى دەكرد و دەولەتى ئىترانىش لە بەر چاومان لە شەيتان خوڤنتال تر و دىزوتەر بوو. لەبەر ئەوھش كە لە شەڤى يەكەمدا كوردى موكریان ياريدەى دەولەتى توركى موسولمانيان كەردبوو، ڤووس زۆرى كۆشتبوون و زۆرى بە يەخسىر بەردبوو. تەنانتە چل و ھەشت سەعات قەتلوعامى شارى سابلاغيان كەردبوو، عوروووسى كافر زۆر ناخۆشەويست بوو؛ بەلام كە ئەمجار لە حوكمى كەمونيستىدا ھاتبوونە ئىزان، بىرى خەلكيان گۆڤرى. چوونە ھەر شارىك -بەر لە ھەر شت- دەركى زىندانيان كەردەوھ و زىندانى سىياسى و ئاسايان ھەموو بەرەلا كەردن. مەلايەكى شكاك دەيگوت: «ئەز ھەفسىدا بووم. م دى ڤۆژەك مەلائيكەتەكە سۆرى چافشىن دەرى فەكر و گۆت: ئىدى سودا. ئەم ھەمى قوتار بوون».

چەكدارى ڤووس زولمىيان لە كەس نەدەكرد؛ ھەموو كەس خۆشى دەويستن. خۆ نەخوازا ئىمەى نىشتمانپەرسە كە ڤووسمان بە فرىشتەى ئازادى كوردستان دەزانى، بە قەد گلنەى چاوى خۆمان ڤىزمان لىدەگرتن. لە خوامان دەويست ئىمەش بگەوينە بەر قانونى ئەوانەوھ. ڤاستت دەوى ناوى كەمونيستمان نەدەزانى؛ پىمان دەگوتن بالشەويك. وا تىگەبېووين كە ولاتى ڤووس ھەمووى زۆر ئاوەدانە؛ لە ھەر گەرەكە مالەى، لە مەنجەلېكدا چىشت لئ دەننن؛ ھەموو كەس قاپى خۆى دەبا و لەو چىشتە بۆى تىدەكەن. ئىتر كەس لە ھىچ بارىكدا جىاوازى نىيە. ھەموو كاريكىش بە دەست پىاويكە؛ ناوى ستالىنە. نازانم خەلكى تر چەندەيان لەم بارەوھ

ده زانی؛ به لام لهو کاتهدا نهمدی کەس لەمه پتری لی بزانی و زۆریش بهوه رازی و ئاواته خواز بووین و لامان وابوو هەر ئهوان ئازادمان ده کهن و ده مانگه نه ده ولت. جا ئه وه ندی له توانادا بوو، به په خشان و شاعر به پرووس و بالشه و یکیمان هه لده گوت. به زم به زمی من و هیمن بوو که سهر و بنی قسه مان سلاوه ت له دیداری ستالین و دوعای به خیر بۆ سهر که وتی پرووسان بوو. ئه وه ده مانه که له تهره غه بووم و تازه ده ولت تیک چوو بوو، له شکرکی ده هه زار که سی به سهر کردایه تی «سهرهنگ پزشکیان» ناویک له سهرده شت ههر ما و حوکمی خۆی ده کرد. گوتیان وا عه شایری کورد ده چنه جهسته یان. زۆرم حه ول دا که چهند هه والیکم ده گه ل بی به لکو لهو تالانه تفهنگمان ده سه که وی، کەس نه هات. ته نانته به گالته ده مگوت: ئه گه ر هه یچیتمان ده س نه که وی، خۆ تووشی پیاوی وا ده بین پروومان کا؛ با بیکار دانه نیشین! ئه وه سه فهره م به نسیب نه بوو.

عه بدولکه ریم کوره گه وره ی شیخ محهمه دی خانه قا خه به ری بۆ نارد بووم که به ره و خه لیفانی مه نگوران بچێ منیش ده یگه می؛ سهره خۆشی له مالی عه لیخان ده که م. وا دیار بوو که سی له من باشتر ده ست نه ده که وت که راپۆژکاری سیاسی بم. له رینگه دا - که ته نیا بووم - تووشی ده سته سواریک هاتم. رینگه مان لیک ده دایه وه. سواریک تاق بۆوه و به ره و من هات: گورجی دابه زیم و تفهنگم هه نایه سهری و گوتم: مه یه پیش ده تکوژم! گوتی: بابه نه هاتوومه شه ر، ئه وا من له خزمه ت سه ید کامیلی کورپی سه یدی زه نبیلدام و ده چینه «خه لیفان». لهو رۆژه وه ده گه ل سه ید کامیل بوومه ئاشنا و چهند سالان زۆر دۆستی نیک بووین.

عه بدولکه ریم و سه ید کامیل هه ردووک راسپێرابوون که مه نگوران ساز که ن بچنه یاریده ی حه مه ره شید خان له سه قز. عه لی خان و مه نگور نه هاتن. ده گه رانه وه دا عه بدولکه ریم سه ری له «قالوی» دا و سه ید کامیلیش ههر هاته ئه وی. من ده ستم له عه بدولکه ریم به ردا و ده گه ل سه ید کامیل چوو مه سه قز؛ که بابه شیخی مامی سه ید کامیل هه مه کاره ی حه مه ره شید خان و له سه قز بوو.

حه مه ره شیدخانی بانه یی - که ئاغای «وینه» و «دارۆخان» ی به شی کوردستانی عیراق بوو - عه شیره تی بانه یی دوا ی خۆی دابوو؛ بانه و سهرده شتی له ده ست عه جه م ده ره ئینابوو. پاش زۆر شه ری پاله وانانه و به ناوبانگ، به یارمه تی به گزاده ی فه یزوللا به گی سه قزیشی گرتبوو؛ چه ک و چۆلی زۆری له ده ولت ساندبوو. به یتی شه ری حه مه ره شید خان، گوند به گوند و مال به مال ده گه را.

میوان له مالان دامه زران. سه ید کامیل و ده ست و پتوه ندی - که منیش یه کتیک له وان بووم - له مالی حاجی عه لی ئه که بر ناویک دامه زراین. نان و خوان و خه و له سهر حاجی. هه شتستان زۆر شوکرانه بۆر بوو که بانه یی ته شقه له باز نه هاتوونه مالی و به نیوه شه و داوا ی که بابی بازاری لی ناکه ن!

کاری رۆژانه ی سه ید کامیل ههر ئه وه بوو لادیسی هاواریان بۆ دینا که ریان لی ساندوون، رووتیان کردوون؛ تکه ی بۆ دنه نووسین. خان حاشای ده کرد و ده یخسته ملی پیاوی سه لیم خانی کیورۆ؛ سه لیم خان ده یخسته ملی پیاوی خان. له ده رگای زووره که مانی نووسیوو:

که ر دزینی سه قزیبه کان به مه سال هه ربینا دیت بپتته ئیستقلال!



بىنە شىكوا، لىيان بىكەن حاشا زوو مووۋەفەق دەبىن رەشىد پاشا
بانەيى دەبانخويندەوۋە و پىدە كەنن.

دوو مانگىك لە سەقز مامەو. زاراۋەي سەقزىيان فىر ببوم؛ فەرقم پى نەدە كرا. لەو ماۋەيەدا
خان ھىرشى بىردە سەر ھىزى عەجەم لە «دىواندەرە»؛ عەشايىرى دەورۋەرى سەقز و
ئەحمەداغاي حاجى بايزاغاشى دەگەل بوون. عەشیرەتى گەلباخى ببوونە پياۋى دەولەت. لەو
شەرەدا لەشكرى خان زۆر پىس شكا و چەند كوژراو و ئەسىرى دا. ئەۋىش دوو ئاغاي گەلباخى
بە دىل گرتبوو؛ لە سەقز كوشتىنى. «نافىع مەزھەر»ى شاعىر قەسىدەيەكى بەو ھۆيە گوتبوو كە
زۆر قەسىدەيەكى چاك بوو. چەند بەيتىك نەبى لە بىرم نەماۋە. دەربارەي كوردە خاينە كانەوۋە
دەلى:

دزى خانەگى! واجبە كوشتنت لەبۇ عىبەرەتى غەيرە، خوین رشتنت
يان دەلى:

چ خۆشە كە يەك سانىە بىتە شىر نەوۋەك دوو ھەزار سالە بتىننە ژىر
چ شىرىنە شاعىر! كە ئەنجامى كار لە سەر پاسى ئەم قەومە بتدەن لە دار
تفەنگە كەم پىنج تىرىكى زۆر خراب بوو. زۆر بە ئاۋات بووم تفەنگى بىر نۆم ھەبى؛ بەلام دەست
نەدەرۋىيى بىكېرم. شىعېرىكم بۇ ھەمەرەشىدخان نووسى، گوتم جايزە تفەنگم دەداتى؛ بەلام
كەس ھەر نەبخويندەوۋە.

لەو ماۋەيەدا سەيد كامىل رۇيشت كە سەرى مال بداتەوۋە لە «گەردىگلان» و من بە تەماي
ھاتنەوۋەي لە سەقز مامەو؛ بەلام كە ئەو زۆرى پىچوو نەھاتەوۋە. لە مالەكە گويستەوۋە بۇ
خانكى كەران. شەۋى دەگەل كابرايەك قەرارمان دا كە پىكەوۋە برۇنەوۋە ولات. ئىۋارە سىبەر
شۆر ببوون لە شار دەرچوۋىن. كابرا سى خزمى خۇي دەگەل بوو. زوو تىگەيشتەم كە توۋشى
بەلايەك دەبىم و ئەوانە كارىان دزى و خەلك پروت كىرنە. زۆر بە خۇپاريزى لە دواۋە دەرۋىشتەم
و تفەنگم لە سەر پى و ئامادەي رووداو بووم. نوۋىژى شەۋانكى دىرەنگ لە دەۋرى گوندى
قارەۋاي سەقز ھىندىك رەشەۋلاغ و كەرى بە جەلەوۋە دەلەۋەرەن. ھاورىكەم دەگەل خزمەكانى
درگاي كۇنە قاۋەخانەيە كىيان لە سەر كەرەكان دابەست و گويك و پانىزە كانىيان پىش خۇ دا و
دزىيان. زۆر دوور نەكەوتبوۋىن، خەلكى دى كەۋتنە شوپنمان و چەند تفەنگىيان ھاۋىشت. من كە
دەمەۋىست لە چىنگ ئەو پىاوخراپانە رزگار بىم، گوتم ئىۋە برۇن من لىزە پىش بەو ھاۋارچىيانە
دەگرم. ئەۋان رۇيشتن و منىيان بەجى ھىشت. ھاۋارچىيەكان دواي چەند گوللە تەقاندن
گەپنەۋە. ئەۋسا سوار بووم و بى رىگە ملىم لىنا. توۋشى جۇگە ئاۋىكى زل بووم؛ وىستەم باز دەم،
ھەيىم لە ماينە كەم كىرد؛ بازى دا؛ بەلام تەنگەي زىن پىسا و كەۋتمە ناۋەرەستى قور و لىتەي
جۇگە. ھەر چۇنىك بوو ھاتمە دەر و چرايەكم لە دوور بەدى كىرد و ھاۋارم كىرد. دىار بوو خەلكى
دى دەترسان. ئاخىرى دوو كەس بە تفەنگەۋە ھاتن. كە زانىيان جىيى ترس نىم، من و زىنى
قورۋاي و ماينىيان راكىشا و بردمىيانە مالىك. خۇم شىشتەۋە. كابرا چاي بۇ لىنام و ھەسامەۋە. كە
باسى خۇم بۇ گىپرايەۋە، بە لايەۋە سەير بوو. گوتى:

- ئەو ھاۋارپىتە كە ناۋى ھەمەكەرىمى مەجىدى بوو، بۇ دوو قىران پىاۋىكى كوشتوۋە؛ سەيرە
تۇنەجاتت بوۋە. رەنگە لە ترسى سەيد كامىل نەبوۋىرانبى بتكوۋى و ماين و تفەنگت بەرى.
پىتر لە سى سال بە سەر ئەو رووداۋەدا رابردبوو، رۇۋىك چوومە خزمەت بارزانى. سۇفى عەلى

ناویک زۆر به گهرمی نهحوالی دهپرسیم. بارزانی فەرمووی: له کهنگیوه ههژار دهناسی؟ گوتی: قوربان لهو ساوه که نهو کهری له دهوری سهقز دهدزی! چیرۆکه کهم بۆ بارزانی گنپراوه؛ فەرمووی: نه زمانیبوو کهریشت دزیوه!

کۆمهلی «ئێ-کاف» دهیویست خه لکی شار بترسینی؛ شهو تهفهیان له حاکمیکی ئیرانی کرد که وهبهر نههات؛ بهلام له شار ههلات. «عیسازاده» ناویک - که زهمانی پهلهوی شهیتانی له خه لک ده کرد و زهبیحی و فاروقی به گرتن دا و خه بهری له من و مهلا حهمه ده مینی هه دادی دابوو، له دهست دهولت هه لاتیبووین و خۆمان شار دبووه - به ئه مری حیزب کتیبخانه کهی تالان کرا. ترس و لهزیککی زۆر که وتبووه ناو خه لکی شار و له دۆژمینی نادیااری ده ترسان. ورده - ورده ههر دۆژمن کهم ده بوون و دۆست زۆر. تا وای له هات که دهسته لاتی کۆمه له له شاری سابلاغدا تهواو په ره ی سه ندبوو؛ ئه وی خۆشیشی نه ده ویست لینی ده ترسا.

جاریک خه بهریان دا که دهوله مهندی شاری، حیزبی خۆیان له دژی ئیمه دروست ده کهن و فلانه شهو له مزگه وتی سه ید نیزام کۆ ده بنه وه. قه رار درا لێیان تیک ده ین؛ به لام نه شه ده بوو بناسرین. حوسینی سه رهۆکمان - پاش کیشه و هه رای زۆر - ئه و ئه رکه ی خسته سه ر شانی خۆی که وا نه کا بناسن و لێشیان تیک دا. به جلیکی گۆراو، ده م هه لپێچراو، له مزگه وت چوو بووه ژوور و ده مانچه ی ده ره ینابوو، که: وا وا لیکراوینه! رووح بۆ کوی ده بن؟...

ئهو هه موو دهوله مهنده قه له وانه - وه ک جندۆکه ی بیسمیلا لیکراو - هه ر ئه وه نده یان بۆ کرابوو که له په نجه ره وه باز ده ن و خۆ ده رباز کهن. پتر له دووسه د جووته کهوشی زۆر باش له وی به جی مابوو.

قازی محهمهد

ماله قازیان زۆر له میژه وه قازی و دهسته لاتداری شار و به ناوبانگ بوون. قازی فه تاحیکیان هه ببوو که له ئازایه تی و به جه رگیدا ناوبانگی ده ر کردوو و له شه ری عرووسان کوژراوه. قازی عه لیش - که قازی سابلاخ بووه - له پیاوه هه ره به رپزه کانی ولات ژمی دراوه. دوو کوری له پاش به جی ماوه: میرزا محهمهد، که پیاویکی زۆر خۆینده وار بووه و له زهمانی باوکیدا چه ندين ئه رکی بچ حقووقی وه ک مدیر مه عارف و سه ره ره شتی شیروخورشیدی سووری گرتۆته نه سه تۆ و زۆر خۆشه ویستی خه لکی ولات بووه و له پاش باوکی کراوه ته قازی سابلاخ. دووه میان میرزا قاسم، که به «سه درولئیسلام» ناو براوه و له ده سگیرویی داماوان و تکا بۆ زیندانیا نی بیچاره دا زۆری کۆشش کردوو و به پیاوی چاک ناسراوه و له زهمانی کۆمه له دا بۆته نایب له تاران.

ده گه ل تیکچوونی ده سه لاتی ده ولت له موکریان، قازی بۆ پاراستنی شار له تالان و برۆی عه شایری ده وره به ر، خه لکی سابلاخی ساز دابوو که تهنگ بکرن و شه وانه کیشکی شار بگرن. زۆر جاریش رۆژانه کۆی ده کردنه وه و ئامۆژگاری ده کردن؛ ده سه لاتی سابلاخی تهواو له ده ستا بوو. پیمان خۆش بوو قازی بیته هاوکارمان؛ به لام ئه و ئیمه ی به هیه چ نه ده زانی و به لایه وه که مایه سی بوو ده گه ل چه ند ره ش و پروتیکی بچ ناو و نیشان زرمه زلیتانی بکا.

ئیمه ش هه ستمان ده کرد که عه شایر و خه لکی دیکه ی سه رناس، چه توونه هه تا نه زانن سه رهۆکمان پیاویکی زل و شیایوی حورمه ت گرتنه، بێن له گه لمان و هیه چ که سی پایه به رز به حوسین رازی نه ده بوو. به لام قازی چۆن چار بکه ین؟ رامانده سپارد نه ندامان و لاگرانمان که له



کډوونډه بؤ وتاری قازی بته کنهوه. تا وای لپهات که قازی خوی ههستی بهوه کردبوو حیذب به هیزه و گالتهی پی ناکرئ. نهوسا داوامان لیکرد که بیته حیذبهوه؛ قبولی کرد و زور زوو بریار درا قازی سرؤکی کومه له بی. ئیتر زور ئاغا و پیوماقوولان - که پچووکى قازیبان پی شهرم نهبوو- هاتنه یاریمان و هاتنه ناو حیذبهوه. قازی که ماله کهی قونای میوانانی رووس بوو، توانی نیوانی حیذب و رووسان خوشر کا و دهمانتوانی به راشکاو تر کار بکهین. دهوله تی ئیران - که له موکریان پاشه کسهی پی کرابوو- ئیداره ی موکریانی له میاندواو دانابوو؛ به هه موو توانا حهولی ددها ئاغانی ولات له خوی دلخوش بکا. شه کر و قهندی زوری ددهانی، پله ی حاکمه تی شاری به عه شیره تان دهسپارد. دوژمنی سره سختهی نهو رۆژگارهمان «قهره نیاغای مامهش» و «عه لیاغای ئیلخانی» بوون. قهره نیاغای زه بیحی گرت و هه ره شه ی کوشتنی لی کرد. رووس بهریان دا و هه ره شه یان له قهره نیاغای کرد.

باسی عه لیاغای و پیاهوکه ی (بابه کری سه لیم ئاغا):

دنیا عه شایری بوو. حیذب و کومه له یه ک نه بوو. بؤ سهردانی حه مه ده مین حه دادی چوو بوومه «کانیه رهش»؛ چوممه ده سنوئژ گرتن. له کونی دیواری ئاوده سته وه دیتم عه لیاغای ئیلخانی ده گهل کاربایه ک هاتن و پالیان دا به و دیواره وه که من له ویدیوی گویم له قسه یان ده بوو. عه لیاغای گوئی: زور سه لام له بابه کری سه لیماغا بکه ا بلی: عه لی ده یگوت نه کا ده غیلی بم، فریوی هه تیو- مه تیوان بخوا و کوردایه تی و شتی وا بکا. نه گهر ئیمه نه و کاره بکهین ئاغایه تیمان له ده ست ده چی...

جاریک رووسان زور پیوماقوولی ولاتیان بؤ باکو به بانگ کرد که عه لیاغای و قهره نیاغای و حاجی بابه شیخ و زور ئاغای تریش له و بانگ کراوانه بوون. که هاتنه وه بیستمان باغرؤفی سرؤکی وه زیری نازه ربایجانی رووسیا گوتبووی چتان ده وئ بؤتان پیک بینین. یه ک ده لی شه کر، یه ک ده لی زینی عورووسی، ده مانچه ... من ده مه ته قه یه کم له سه ر نووسین و له «نیشتمان» دا چاپ کرا. تیرم گالته به عه قلیان کردبوو. عه لیاغای هه ره شه ی کردبوو که نه و شاعیره هه ر ده کوژم. ماوه یه کی زور نه مه ده ویرا به گوندی نه ودا برؤم و ریگه م بؤ شاری سابلاغ گۆر بیوو.

رووسان چه کداریان کردین و هیزی پيشمه رگه بیک هات و مه شق به پيشمه رگه ده کرا و ته و او بووژاينه وه.

جاریک ده گهل مه لا ره سوول ناویکدا ناردرام که مه لا خه لیلی گۆرؤمه ر بکهینه لاگری شورش؛ به لام هه رچی شیر و رپویمان بؤ هینايه وه ملی نه ده دا ده یگوت سویند به ئالا خواردن پیانو کافر ده کا و بیستومه کچان له سه ر خه یابان ریژه ده رۆن! باش چه ققه و سویندی زور، رازیمان کرد به قورعان سویندی بؤ خواردین که یاریده مان بکا و هه رگیز خه یانه تمان پی نه کا. به لام زور زوو خه یانه تی پی کردین و سوینده که ی وه بهر پی دا.

به شاعیر ناوم زرابوو. له سه ر داوا ی ره واییتی فه ره هه نگی ئیران و رووس به خو و شیعره کانمه وه چوممه ته وریز. قه رار درا بؤشم چاپ بکه ن و ته رجمه شه ی به زمانی نازه ربایجانی بکه ن. گو تیان له ئوتیلکی خو ش داتده مه زرینین و چاوه دیرت ده بین که پیای ئیران زیانیکت پی نه گه یه نن؛ قبولم نه کرد. چوممه وه ئوتیله که ی که له سایه ی ده نگ خو شی هه مزه وه بیوممه هه والی خاوه نه که ی. زور پکی به ته نیا دامی و رۆژی سه عات هه شت ده چوممه لای «جه عفه ر

خەندان» شاعىرى مەشھورى ئازەربايجانى و تەرجەمەى شىعەرەكانم بە فارسى بۇ دەبرد و ئەوئىش دەيكردنه شىعرى ئازەرى. ئالەكۇكيان بە كوردى لە چاپ دا. تەرجەمەشى بە ناوى لايلايى دەركەوت. ويستيان پارەى ئەو شىعەرەنەم بەدەنى، نەمەويست و گوتم ديارى من بى بۇ رووسيا!

چەند شتىكى سەرنج راکتشم لەو سەفەرەدا لە بىر ماوه:

لە تەرجەمەى شىعەرەكانم كە گەيمە ئەو بەيتەى دەلئيم:

بە ھەزار ۋەزنى ھەزار شىعرى دەگوت گەيبووە ريزى ھەزار و پووشكين

جەغفەر خەندان پرسى: پووشكين دەناسى؟

گوتم: ھەر ئەوئەندە دەزانم شاعىرىك بووہ.

گوتى: كورم! تۆ ھىشتا مندالى؛ شانازىش بە شىعرى خۆت دەكەى. لە كوردىەكەدا بۆت چاپ دەكەين؛ بەلام تەرجەمەى ناكەين. پووشكين زۆر لەو پايەبەرزترە كە من و تۆ خۆمانى بئىنە ريزى.

زۆر بە خۇدا شكامەوہ...

رۆژيک عەكسىكى منيان بە تەرجەمەى شىعرىكەوہ لە رۆژنامەى «ۋەتەن يۆلئندە»دا چاپ كرديوو. ئەوئەندەم كەيف ساز بوو ھەر نەبئتەوہ. پتر لە سەد ژمارەى رۆژنامەكەم كرى و ناردەمەوہ بۇكان و سابلاغ.

لە تەورئز جگە لە تەرجەمەى شىعەرەكانم رۆژانە دەچووم دەستە كچيكم فيرى سروودى كوردى دەگرد. ئەو سروودەى كە جار جار لە «ئيرەوان» دەيلئين: «خاكى گەوھەرە، ئاوى كەوسەرە...» يەك لەوانە بوو. جگە لە «ۋەتەن يۆلئندە»، عەكس و تەرجەمەى شىعەرم لە كۆمەلە نووسراويك بە ناوى «كۆزى شاعيران»دا چاپ كرابوو. ئيتىر بە كلك گوئزەم دەشكاند. ھەر كىژيكي لەوانەى سەر بە ئىدارەى فەرھەنگى رووسان بوون، كە لئى دەپرسيم تۆ كئى؟

گورجئ عەكس و شىعرى چاپ كراوم دەنا بەردەمى!

لە بىرەم رۆژيک جەغفەرۋف ناويك لە رەوابيئى فەرھەنگى گوتى:

- بەزم و كۆبوونەوہيە. خۆت كە ھىچ، كارتى دۇستانىشت ۋەرگرە بانگيان كە.

- كارتىكم بۇ قاسماغا دەيە.

- ئاغا؟!

- زۆر پياوى چاكە و دەگەل خۆمانە.

- كورم! مار مارە، سېى و بۆر و زەرد و سوورى نيبە!

لە رۆژگارى كۆمەلەدا زۆر شىعەرم نووسيون كە ھىندىكيان لە ئالەكۇكدا كۆ كراونەوہ. پتر لە دوو ھەزار بەيتى بە خەت مايەوہ و رووناكايان نەديت!

بۇ جارى دووھەم قازى دەگەل چەند كەسيكدا چوونە باكۆ. لئيان پرسىبوو: چۆنە شاعىرەكانتان دەگەل خۆت نەھىناوہ؟ ئيمە زۆرمان ريزى شاعيران لەبەرە. ئەمەش زۆر بووہ مايەى دلخۆشى من و ھيمن و قازيش نازناوى [شاعىرى]مىللى لە ھەردووكمان نا.

تا حيزب بە ناوى «ژئ-كاف» بوو، ئەندامانى نەيتى و كەس نەناس بوون، ھەموو كەس بە چاويكى زۆر بەقەدرەوہ لئى دەروانى. واى لئىھاتبوو ھىچ لاويك بە چاوى ھەرزەكارىيەوہ لە ھىچ كىژيكي نەدەرۋانى. دزى و درۆ و دەستبەرىن بە يەكجارى بارى كرديوو. لە لادئ ئەگەر



زیانیهک بکرایه، ئەگر گوریس و ئامرازیک ون بوایه، قەت کیشەى لەسەر هەلنەدایسا و گومبوویان دەداو بە خاوەنى. خەلک لە سەر خەرمانان نەدەنوستن کە دەیانزانى کەس دزییان لى ناکا. کیز و لاو چەند شەوان پیکهوه شەو بە کینو دەبوون، بۆ پراس یا چریش، کەس دل پىسى لە کەس نەدە کرد.

جارىک لە زەنبیل میوان بووم و خەریک بووم بپرۆم؛ لەو دەمەدا دەستەپەک مرید هاتن. سەید گوتى پراوەستە قسەم هەیه. سۆفیه کى پیر دەستى ماچ کرد. سەید لىنى پرسى: سۆفى تۆش بوویە کۆمەلە؟ گوتى: قوربان خوا بە نسییمان کا. بە خوا من دەستى باپیرتم گلاو کردوو، بوومە مریدى بابت، ئیستاش مریدى تۆم، قەتم دەست لە خەراپە کارى و دزی بەرنەداو. بەلام لە سایەى کۆمەلەو هەموو خەراپەپەکم وه لا ناو. زەمان زەمانى محەممەدى مەهدیە...

خۆم لاویک بووم لە تەمەنى بیست و دوو سالیدا. دەگەل برادەریکى حیزبى بە ناوى «عەبدولقادر دەباغى» پامدەبارد. زۆر جار دەچوومە مالیان و دەگەل عەبدولقادر و خوشکەکانى بێتەقیە گەمەمان دەکرد. پڕۆژیک یەکیک پىنى گوتم: خۆشى لە خۆت! دەگەل ئەو خوشکە جوانانەى دەباغیدا کەیف دەکەى. باوەر کە تا وای نەگوت نەمزانی خوشکەکانى جوانن یا ناشیرین. لەو ساو هەركى ماله دەباغیم کرد و هەرچى کردیان نەچوومەو؛ نەو هەک بە چاوى خەیانەت بروانمە خوشکى براى حیزبیم.

حیزبى توودە - کە سەر بە رووسان و لە ئێراندا زۆر بەهیز بوو - نەیتوانیبوو لە موکریان خۆى دیار بدار. پڕۆژیک قازى لە تەوریز گەراو و کۆى کردینەو و گوتى: قولیۆف گوتوویە ئیمە جگە لە توودە هیچ حیزبیک قبوول ناکەین؛ دەبى خۆتان حەل کەن و ببنە توودە؛ دەنا ناچارین بتانکۆزین. ئیئو دەلین چى؟ زۆر زوو جوابمان داو کە ئیمە بۆ خۆمان ئەم پێگەمان هەلبزاردوو؛ رووس ئاگایان لى نەبوو. ئیستاش هەر لە سەرى دەپۆین و چیان لە دەست دى منەتیا نەبى. قازى گوتى: خوا شوکور لاوى کورد وەک میشک وان؛ تا بیانسوویەو بۆنیا خۆشتر دەبى. جوابە کەى بردەو بۆ تەوریز و گەراو گوتى: لەو جوابە ترسان و «قولیۆف» گوتوویە: توودە چ گوویک دەخوا؟ ئیئو هەر وەک خۆتان بن!

قازى و هەوالانى کە لە دووهم سەفەرى باکو گەرانەو، رایانگەیاندا: رووس لە ناوى «ژى-کاف» پازى نین؛ چونکە حیزبیکە بۆ ئازادى هەموو کوردستان تێدەکۆش و ئینگلیس و تورکان توورە دەکا. دەبى ناوى خۆمان بنیین «حیزبى دیموکراتى کوردستان» و داواى خودمۆختارى لەئێران بکەین. زۆرمان ئەو خەبەرە لەبەر گران هات؛ بەلام چار چییە، قبوول کرا. من ئیستاش نەمتوانى ناوى «ژى-کاف» لە خۆم دوور کەمەو و کارتى حیزبایەتى دیموکراتم هەر وەرنەگرت؛ بەلام لە چالاکی ناوحیزب کورتەم نەهینا.

حیزبى دیموکرات لە سەر دار و پەردووى «ژى-کاف» دامەزرایەو؛ بەلام ئەوجار بە ئەشکرا کارى دەکرد. ئیتر ئەو هەیبەت و ناوى پاکەى کە لە «ژى-کاف» دا هەبوو - چونکە نەیتنى بوو - زۆرى لە کورتى دا. ئەندامانى فیلباز و بەرزەوهندى خوازی زۆرى تیهات. زۆرى نەبرد زانیمان کە «قاسماغای ئیلخانى» کە براپەکی حیزبى زۆر خۆشەویست بوو، لە پاش گەرانەوێ لە باکو، چۆتە باشگای ئەفسەرانى تەوریز و بۆیان بۆتە جاسوس بە سەر حیزبەو. ئەو یە کەمىن داوى خەیانەت بوو کە دە ناوماندا قەوما. ئیتر شیرازەى تەنزیم و تەکوزى پێشوو هەلوەشا و خزمایەتى و ناشنایەتى و خۆبەخۆبایەتى کەوتە ناومان و هەى لە وهى زرىنگ بى و خۆى وه پێش خا. لە

گوناهى خەيئەت خۇش بوون و نەمانى زەبر و زەنگى زەمانى ترساندى «ژى-كاف»، زۇر كەسى شىلگىر كرد كه خەيئەتئىش بكن و ھەر لە ناوماندا بىمىننەوہ. ئىران و غەيرە ئىران دەيانتوانى نۆكەرانى خۇيانمان دە ناو خزىنن. بە جارىك دەرگای حىزب كرابۇوہ و ھەر كەس دەھات سى لىكۆلىنەوہ- قبوول دەكرا. قاسم ئاغا ھەر بە برا ماىەوہ و زۇر ئاغاىانى دىش ھاتنەوہ ناومان و بە دل لەگەل دوژمنان بوون.

رۇژىك پىشەوا قازى محەممەد لە مەجلىسىكدا گوتى: زۇرم پى سەيرە، زۇر باسى نەپىنى ھەيە كە مخابەراتى ئىنگلىس دىسبەجى دەيانزانى.

سەرم برده بن گوئى، گوتم: شىخ مەسسوم خەبەريان پىندەدا.

گوتى: راست دەكەى، من ھەموو قسەى خۇم لای ئەو دەلیم. بەلام شىخ زۇرى لاگىر لە ناو شارىستان و لادىدا پەيدا كرددوہ؛ چۇنى دەست بۇ بەرم؟

گوتم: شىخ لە مزگەوتى بازار دىخوئىند و مامى لە تالش بوو. ئامۇزايەكى بە ناوى نەسرەدىن لە لا بوو. شىخ لە سابلاخ خوئىندى تەواو كرد؛ رۇيشتەوہ بىيارە. دىسان گەپرايەوہ سابلاخ و دەستى بە خوئىندن كرددوہ. من بە خەيال لام وا بوو پياوى ئىنگلىسانە و كارىان پى سپاردوہ؛ بەلام دىسان تەواو لىم روون نەبوو. زۇر سال كەوتە نىوانەوہ. لە بەغدا دوكاندار بووم، يەككىك ھاتە لام گوتى: من لە زىندانى بەغدا دەگەل نەسرەدىن ناويك گىرابووم كە تۇى دەناسى و دەيگوت زۇر كورپكى ساويلكە و ئەحمەقە. بابم لە تالش و شىخ مەسسومى ئامۇزام لە سابلاخ جگە لە شىخايەتى و فەقىيەتى، كارى گرینگ ترىان لە سەر بوو. ئەمىنىش گرووبان بووم لە لەشكرى لىقى ئىنگلىسەكان. بۇ ماوہ بەك مەئموورىە تىان دامى چوومە سابلاخ و سەقز و دەگەل بابىشم پەيوەندىم ھەبوو. خۇم كرددوہ فەقىيەكى زۇر بەدىن؛ ھەزار لای وابوو مەلائىكەتم!

ئەوسا زانىم كەر لە كوئى كەوتووہ و كوندە لە كوئى دپراوہ. نەسرەدىن بە گرووبانى لە «دانكەرك» بە دىل گىرا و دەگەل دىلى ئەلمانى ئال وگۆر كرا. لە پاش ھەلوەشانى لەشكرى لىقى، قەدەرپك لە ئىران لە تەرحى چوارى ئەمريكايى كارى كرد و لەسەر ژن، پياويكى لە بىيارە كوشت و لە زىندانى بەغداوہ باسى ئەو ئەحمەقىيەى منى كرددوو. شىخ مەسسوم لە سابلاخ ھەر ماىەوہ و دەولەمەند بووہوہ. ژنى لە سابلاخ بە سەر ژنى بىيارە ھىنا و بوو بە پياوى ساواك و خاوەن زەوى و زار و زۇر بە دەستەلات. بەلام دىسان زۇر لە لاوانى دلگەرم و پاك ھەبوون كە ئاخىيان بۇ رۇژگارى «ژى-كاف» ھەلدە كىشا و بە پەپرى دلپاكىيەوہ ھەولى گەشە كرددنى شۇرشىيان دەدا و ھىچ سارد نەبىوونەوہ.

رۇژىك لە ميانداو لەبەر قاوہخانە لە سەر كورسىەك دانىشتبووم. كابرايەكى ئەرمەنى بە ناوى «ئارام كوردىان» ھات لە تەنىشتەم دانىشت. بەپى ئەوہ روو بكانە من لە بەر خۇيەوہوہ گوتى: من ناتناسم؛ بەلام ئەگەر تۇ ھەزارى، ھەلى! سى برادەرت: زەبىجى، قاسمى قادرى و دلشاد لە بالانىش گىراون و ئىستا دەيانەوئى تۇ بگرن.

واى گوت و رۇيشت. جا وەرە ھەلى! بە پى تا تەويلە و ميانە يەك بىن رام كرد. دەستەم لە كامىوونىك ھەلىنا، گوتيان بچۇ سەر بارى گىچ. بايەكى زۇر توند گىچى بە سەر و چاومدا دەدا. لە رى بىوومە ھەيكەلى لە گىچ؛ ھىچ كويتم بە دەرەوہ نەما. جارىك تۇزىك خۇم تەكاند و چاوم ھەلىنا، رۇژ لە ئاوابووندا بوو، وەمزانى مانگە! دە رۇژىش ھەر گىچىم لە لووت و گەروو پاك دە كرددوہ. تاريخى ئەو رۇژە - كە سەرتىپ زەنگەنە نووسىويە «ئاويل آبانماہ ۱۳۲۴» - سەرەتاي

گه لاپزانی سالی ۱۳۲۴ی کۆچی - هه تاویه.

بارزانی

دهمانبستهوه که له کوردستانی عیراق مهلا مستهفا بارزانی شۆرشی کردوو و دهگهله عیراق و ئینگلیس شهپهتی. دوغای به خیرمان ده کرد و به دل دهگهلی بووین.

میرحاجی دامه زریتهری «ژی-کاف» و ئهفسه ریکی تر که ناوی «مستهفا خۆشناو» بوو، له سوپای عیراق دهه چوو بوون و چوو بوونه لای بارزانی و لهویوه بۆ په یوهندی دهگهله ئیمه هاتبوونه سابلان و تهواو دهگهلیان مابهینم خۆش بوو. به کورتی باسی شهپه کهی بارزانی و ئینگلیس و عیراقم له دوای چاپی دووهه می شهپه نامه دا نووسیوه.

پاییز بوو؛ باران دهباری. گوتیان بارزانییهکانی ئاواره هاتوونه گوندی «قونقهلا» له نزیک سابلان. به پهله دهگهله «حه می مهولووده چرچ» دا دوو ترومبیلی باریمان خواستهوه و چرپی برامان له میتشهیهک لی بار کرد و بۆ بارزانیمان برد. زۆری نه برد بارزانی هاتنه شارهوه. خه لکی سابلان - ورد و درشت - بۆ پیشواز بیان دهه کهوتن. خۆراک و جلک و پینلاو، له هه موو مالانهوه باربوو دههات. خۆم دیتم مندالیک که کۆمای جلکانی دیت، کهوشهکانی خۆی فری دا و به پیتخاوسی رایکردهوه مال. بارزانی، ئهوی چه کدار بوو له سه ربازخانه دامه زران، مال و مندال و پاتالیش له دپهات جینگه بیان دانئ. بۆ یه کهم جار که چاوم به بارزانی کهوت زۆرم دهگهله روو خۆش و به ئیلتیفات بوو. ئیتر ئهوه خۆشه ویستییه دهوامی کرد تا بارزانی چوونه ولاتی رووسان و که هاتیشنهوه عیراقی، تا بارزانی وهفاتی کرد هه زۆر لوتفی دهگهله ما بوو.

کۆمهله و دهولت له دهوری سه ردهشت شهپیان بوو. له سه ر داوای خۆم ناردیمان که لهوه شهپه دا به شدار بم. دهگهله چند پیتشه مرگه یه کی خۆمالی وهپئ کهوتین. پئ به فر بوو؛ دنیا کرپوهی ده کرد. شهویک له گوندی «قۆزلوئ» له مالی ئاغا ماینهوه. یه کیک به گویدا سرکاندم؛ کابرایهک له م دپیه ده یه وئ ببتینی و ناویرئ بیته مالی ئاغا. خۆم چووم. مالیک رووت و قووت و شه دار و تاریک. پیاویکی ردین سپی دانیشتبوو. خۆم پئ ناساند و گوتی: تۆ شاعیری، منیش شاعیرم. ده مه وئ شیعریکی خۆم ت بۆ بلیم.

دهستی پئ کرد نریکهی ده دهقیقه به پیتیکی گوت که له سه ر شۆرشی کورد و قازی دانا بوو. بهیتی بر پیندا و لپی پرسیم: پیت چۆن بوو؟

گوتم: زۆر خراب بوو! مامه تۆ زۆرت وشه ی عاره بی مه لایانه به کار هیناوه، تا بلین وهک خوینده وارانت گوتوو. خۆزگه به زمانی شوانانت بگوتایه و عاره بی تیدا نه بوایه. من که شیعیر ده لیم هه ر ناره حه تی ئه وه م کوردی باش نازانم و ناچارم وشه ی بیگانه به کار بپنم.

گوتی: ده سا وه للا من خۆم شوانم. گوی بگره!

له سه ر را دهستی پئ کردهوه، به بی رمان به یته کهی تهواو گۆری. به راستی سه رم سوور ما: خودایه چند هه زارانی وا بلیمه تمان لی هه لکه وتوووه و وهک به فری پار تاوانه وه و خه به رمان نه زانیبوون و کهس قه دری نه گرتوون؟! نامه یه کم بۆ نووسی و گوتم بیبه سابلان. ئه گه ر منیش نه بم تۆ له وئ کارت ده ده نی و به خپوت ده کهن. به لام بیستمه وه که مانگیک دوای ئه وه دیداره، پیره مردبوو؛ نه یکرابوو نامه به رپته سابلان.

پیتشه مرگه ئابلوقه ی گوندی قولته ی دابوو که پینجسه د که سیک سوپای ئیرانی لی بوو.

شەپكەرانى ئىمە جگە لە بىست پىشمەرگە يەك، چەكدارى گەوركى دىوى سەردەشت و سوپىنى بوون. زۆرى نەبرد مستەفا خۇشناویش ھاتە لامان. رۆژىك دەگەل «دلشادى رەسولى» كە لاويكى ئەدىبى كورد بوو، بە سوارى بە ملەى كىيوكدا دەپۇيشتن؛ عەجەم بە تۆپ دايانگرتىن. ئەو بە كەمجار بوو كە تۆپم پىوئەنن و بىننم گوللە تۆپ لە نەزىكمەو دەكەوئ. و ابزانم من لە شەرمى دلشاد و دلشاد لە شەرمى من دانمان بە جەرگى خۇمان رۆگرت و ھەلنەھاتىن و تۆپىشمان وئ نەكەوت.

چەند جارىك لە شەپى ناو سەنگەردا بەشدار بووم. جارىك خەبەريان دا كە لەشكرىكى سىسەد و پەنجا كەسى لە بانەو دەن بۆ رزگار كەردنى قولتە. شەو چووین خۇمان لى داگرتن. بەرەبەيانى گەينە بەرەو و تەقە دامەزرا. زۆرى نەبرد لەشكرە كە خۇيان دا بە دەستەو و بە دىلمان گرتن. چەك و فېشە كمان دا بە عەشاير و كەل وپەلى وردەمان گىراو. كە دىتمان دوو شووشەى تىدايە، واماىزانى ئارەقە. دلشاد و يەكئ تر كەردىانە ھەرا كە خۇيان بىخۆنەو. بەلام شووشە بە ئاولىمۇ دەرچوون و كەردمانە چىشتەو. نانمان ھەبوو، پارەشمان ھەبوو؛ بەلام قاتى و قىر پىخۆر بوو. زۆرەى كات بە نانى وشك و چا راماندەبوارد. چووینە سەر گوندى «بىزىلا»، ئاگا كەمان دەركرد؛ كە جاشى دەولت بوو. بۆ بەيانى تەيارەمان ھاتە سەر و زۆرى شىست تىر لى رشاندىن؛ بەلام كەسمان لى برىندار نەبوو. ئەو ھەل جار بوو كە تەيارە بىننم شەپ دەكا.

ھەوئ شەوى كە چومە گوندى «شىنوى» چەند پىشمەرگە يەك نۆرەيان بوو بىنە كىشكچى لە سەنگەرى دەورى قولتەدا. يەكەيان ناوى «وہستا برايمى بەننا» بوو؛ دەنگى زۆر خۇش بوو؛ قەتارى زۆر خۇشى گوت. گوتم ئەمشەو تۆ مەچۇ؛ سەى شەو پىكەو دەچىن. گوتى سەى شەوئ دەگەل تۇدا دىمەو سەنگەر. بەيانى ئەو رۆژە وەستا برايم شەھىد كرا. دوو پىشمەرگە بە ناوى «شەرىف شكاك» و «رەحمان چەتە»، چوون بە ئىستەر لاشەكەيان ھىنايەو. قەبر ھەلدەقەندرا، بانگى مەلايە كم كەرد كە لە سەر قەبرەكەى باسى شەھىد بكا و بلى ئەمە شەھىدە و نامرى. مەلا گوتى: چۆن قسەى وا دەكەم؟ قەت ئەو شەھىد نىيە؛ خۇ نەچۆتە شەپى دىنى ئىسلام!

بانگم كەرد: دوو قەبر ھەلقەنن؛ يەكەيان بۆ ئەو مەلا سەگباہ! مەلا زەرد ھەلگەرا و بىھۆش تخیل بوو. ئاويان بە سەر و چاويدا كەرد؛ وە ھۇشيان ھىناو. مىلى ناو كە بىلبل؛ كارىكى كەرد كە وەستا برايمى وەك ئىمامى ھەمزە و ئىمام حوسىن حىساب كەرد!

رۆژىك باران دەبارى. كابرايەك لە شەودا بانگى لە كەلەكەوان كەردبوو بىپەرنىتەو. كابرامان گرت:

- چكارەى؟

- فەقىرم و لە خىر دەگەرپم.

برادەران كەوتنە تەحقىقات و نووسىن. زۆريان گوت فايدەى نەبوو. شەو بە دەنگىكى وا كە گونى لى بى گوتم:

- ئەرى بە شەو كى دەتوانى بە پىنج گوللە نىشان بىكى؟ ئەو كابرايە بىنن، دايكەين، بزانىن كى دەستى راستە!

کابرا کردیه هاوار:

- باوکم مەمکوژن! بە خوا من جاسووسی عەجەمانم. کۆتری نامەبەر دە باخەلم دەنیم، خەبەریان بۆ بە کۆتردا دەنیرمەوه. ناردووینام بزاتم ئیوه چەند کەسن و لە کام خانوودا دەژین. کابرامان نارده سابلاغ.

رۆژی که تەیارەمان هاتە سەر و داگیرتین؛ ئیمەش بە تەفەنگ لە خوارمەوه تەقەمان لێ دەکرد. من لە بن دار تویکەوه لە حەوشەدا تەفەنگم داویشت. «عەولا شکاک» ناویک - که پیشمەرگەیهکی سابلاغی بوو - لە سەر سەربانەوه تەقە لێ دەکرد. چەند جار هاوارم لێ کرد وەرە خوار! لەوێ خەتەرە! جوابی نەدامەوه؛ گوێی گران بوو. دەورە ی هەموو لە گۆللە داگیرا بەلام خۆی بەرنەکەوت. دواپە خۆم لێ توورە کرد که بۆ لە سەربان نەهاتۆتە خوار و خۆی پەنا نەداوه؟ حیکایەتیککی گێراوه که جارێک شیخولیسلامی باوکی هێمن لە راو بووه، کەرویشکیک بە تەمال دۆزراوه تەوه. نۆکەریکی گوتووێه توخوا تاژی تیبەر مەدەن! من بە تەفەنگ دەیکوژم؛ کەچی نەپهەنگاوتوو. ناغا لێی توورە بووه که بۆچی کەرویشکت لە کیس داین؟ گوتووێه:

- بەلێ ناغا نەمەهنگاوت، بەلام وام ترساند که تازه روو ناکاتەوه ئەم گرده!

دوای دەرکردنی مام حەسەنی بیزیل، لامان وابوو تەیارەمان دیتە سەر. بۆ ئیحتیات پیش تاو کەوتن هەموو خەلکی دێی وەتماناوتیمان وەدەر نا. لە تاو گەرم بووندا پیریزنیکم دی بەرەو مالان دیت. دەنگم دا که نەبە. پاراوه که کاریکی زەرورم هەیه. لام وابوو پریسکە ی پوولی لە بێر چوووه بیبا؛ گوتم: ئەمما زوو برۆ تەیارە دێ. دوای تاویکی دی دیتم دیسان بەرەو مالان دیتەوه. گوتم ئەمجار ریت نادەم. گوتی: بە قوربان! خال سەعیدی پیشمەرگە دەلێ تەیارە دۆزمنی قەستەسەری خوریه؛ هیندیکم خوری لە دیزەیهک دابە دەچم دەریدینم!

عەجەم قوللەیان هەبوو؛ تۆپمان نەبوو که دژی قوللە بێ. رۆژیک کابرایەکیان هینا، رەش چەتەول، گوتی من ئامادەم چەند نارنجۆک لێک بەستەم و بچم لە بن قوللەوه بپهاتیمە سەری.

- ئەو خەتەرە بۆ دەکە ی؟

- کاکە من بە سەد سال حەبس مەحکووم بووم. نۆ سالم کیشا؛ نەوه د یەک سالم ماپوو، رووس بەریاندام؛ لە سەر زیاد ی ماومەوه. ئەگەر بە سەلامەت هاتمەوه تەفەنگیکم دەیه.

- نا کاکە، ئەو کارە مەکە. پیشمەرگە بە و تەفەنگیش دەدەمی.

«عەلە گاور» کابرایەکی دز و چەتە ی مەشهور بوو لەو ناوه؛ هات بوو بە پیشمەرگە. پیاوی وا ئازام زۆر کەم دیوه. شەویک که ئیمە دەچووینە پیش هیزی ئێران - که بەرەو قولتە دەهات - لەشکرمان بە سەر کردەوه و عەلە دیار نەبوو؛ بێ ئەو رۆیشتین. زۆر دوور نەکەوتبووینەوه، لە لای قولتێوه بوو بە تەق و هۆریک هەر مەپرسە! بە هەزاران گۆللە دەتەقینرا؛ شەر بوو ئەمما شەر. خواپە ئەمە چیه؟ ئیمە نەچووینە سەر دۆژمن، ئەو بریشکە تەقاندنە چیه؟ ئیمە لە شەری هەورازە سەرکەوتین و سەربازمان بە یەخسیر گرتن. که هاتینەوه عەلە لە بنکە دانیشتبوو، تەواو وەک گۆلی قورای. هەموو گیان قورای؛ تەنیا پینج فیشەکی پیمابوو.

- عەلە لە کوێ بووی؟

- کاکە ئەنگۆ باری شەر نازان. ئەگەر قولتی بە هاواری هەوالانی خۆپهوه هاتبا، دەکەوتنە نیو دوو ئاگرانەوه و دەرئەچوون. ئەمن خۆم گەیانده کانیه ژنان لە قولتی، تەقەم لە بورجەکان کرد. هەر من فیشەکیکم داویشت، ئەوان هەزاریان دەتەقاند. لە بیرم بردنەوه که دەبێ بینه

جہستہی ئیوہ! بہ راستی تاقہ کہسیک ہزار کہس مہشغوول کا، ہر لہ چنگ عہلہی دہہات۔ دواہی نہمانی «جمہووری»، دہولہتی ئیران پوولیکی دابوو بہ سہلیمایاہی باہزی، ئہویش نارذبووی عہلہگاور و سہمہد ناویک - کہ ئہویش زور بہ نازا مہشہوور بوو، ہہوالیش بوون - بینہ لای کہ بیانکاتہ نؤکہر و چہتہی خوی۔ ہہردووک چوووون۔ لہ ناو دیوہخانی خویدا خویان بہ سہردا دابوون و پەتیاں خستبووہ ملیان و لہ گؤمدا خنکاندبوویان۔

لیہ برابووین کہ ہیرشیکی بہریان بکہینہ سہردہشت و قولتی و دوژمنیاں لیہ دہرکہین۔ بہریان درا شہو سوئسنی ہیرش بہرنہ سہردہشت و گہورگ خؤ دہگوندی قولتہ ہاویں۔ رؤژتیک لہ کازیبہی بہیانہوہ تا رؤژتاوا بہ کہلہک چہکدارمان لہ «کہلوئ» بہراندہوہ۔ دہپاش نوژی شہواندا فہرمان ہات کہ دہبی لہ دہوری سہردہشت بکشینہوہ۔ رادیؤ لہندہن گوتووہ کوردہکان سہردہشتیاں گرتووہ۔ رووسہکان لہو خہبہرہ نیگہران؛ نایانہوی ئینگلیسیان توورہ کہن۔ گوتم: من ئہم ئہمرہ گوی نادمی و دہست لہ ہجووم ہہلناگرم۔ پاشان حالیاں کردم کہ فہرمان لہ عرزئی ندرئی۔ لہ داخان گریام۔ ئہو شہوہ بہ دزیوہ لہشکرمان بہجی ہیشٹ کہ ئہوہکا لہ رقان بمانکوژن۔

لہ رپی گہراندہوہدا لہ دؤلیکدا، زور دوور ورچیکمان دی۔ تہنگیکم لیہ تہقاند۔ سوور دہمزانی نہمہہنگاوت؛ بہلام ہیندیک لہ ہہوالان گوتیاں کوشتت۔ بہ راستی خاتری منیاں گرت و درویان دہکرد۔ کہ ہاتینہوہ سابلاغ، حہمہحوسین خانی فہرماندہی سوپا بو ئہو دہستراستیہم - کہ ہیچ راستی تیدا نہبوو! - دہمانچہیہکی خہلات کردم و ہہرچہند گوتم راست نہبوو، باوہری نہکرد۔

ماوہیہک شہر و ہہرامات ببوو۔ منیاں نارده سہرای لای سہقز کہ ماہین بم و ناگادار بم عہشایر ئالؤزی نہننہوہ؛ نامہی نیوان دوژمن و دؤست پیک بگورینہوہ۔ جاریک خہبہرم و ہرگرت کہ سہربازانی دہولت مہری گوندیکیان دزیوہ۔ گوندہکہ دہبواہ عہمہرخانی شکاک بیپاریزی۔ نامہیہکم بو نووسی کہ چون ناگادار نہبووی و مہریان لہ بہر پیتی تؤ بردووہ۔ بؤی نووسیووہوہ: ئہو سہربازانہ گہنمیاں زورہ، پیخوریاں کہمہ؛ منیش گؤشتم بو ناردن! جاریک «سہرتیپ ہوماہونی» نامہیہکی نووسیوو ناوی پیشہوای «آقای محمد قازی» نووسیوو۔ لہ جوابیدا لہ باتی تیمسار و تہرہماش بؤم نووسیوہوہ: «آقای حاجی عہلی!» کہ بہوہ زور توورہ ببوو۔

لہ «سہرا» لہپر نہخؤش کہوتم۔ ئہو رؤژہ بارزانی ہاتبوو؛ ہہلیگرتم و بردمیہ سابلاغ و لہویوہ رہوانہی بیمارستانی رووسیہ لہ تہوریز کرام۔ مانگیک پتر مامہوہ۔

حہمہرہشیدخان لہ شہری پیشوویدا شکا و گہراوہ، بانہی سووتاند و گہییہ عیراق۔ دہولہتی عیراق بردیہ جہنووب۔ لہ شاری «رہمادیہ» دہژیا۔ لہ جہنگہی شؤرشی ئیمہدا لہپر ہاتہوہ مہلبہندی سہقز؛ دوو لای عیراقیشی دہگہل بوون بہ ناوی «یہحیا چروستانی» و «حہمہدہمین مہنگووری» کہ یہکیان مہلا و یہکیان شاعیر بوو۔ پیشہوا منی دہگہل میرحاج نارده لای کہ بجینہ سابلاغ۔ لہ گوندی «تورکمان» دیتمان و بہ تہنیا راسپیڑیہ کہم پی گہیانند۔ خان زور شلہژا؛ گوتی: نازانی بوچیم بانگ دہکہن؟

- نہ!

کہ ہاتبوو رووسہکان دواندبوویان، راستی گوتبوو کہ ئینگلیسان نارووویانم کارتان لی تیک

دەم؛ بەلام قەبول دەدەم بە قەسیان نەكەم و خزمەتکاری شۆرش بۆم. دەستیان لێ بەردا و لە «سەرا» بە ناوی ژنرال مایهوه.

دەولەتۆكەى ئازربایجان بە سەرکردایەتی پیشه‌وه‌ری ملی لە ئاغا كوشتن نابوو. تەمای كەردبوو ئاغاوەتی كوردستانیش. هاشمی خوسرەوی ناویك لە لایەن سابلاغەوه حوكمی بۆكانی دەكرد. پیاوی پیشه‌وه‌ری، هاشمییان ساز كەردبوو كە شەویك بێن و ماله مەحمووداغا و عەلیاغا و حاجی بایزاغا قەتلوعام كەن. زۆر لام گران هات. بێگانە بێ و كورد بە دەستی شۆرش بكوژی. لە بۆكانەوه بە هەلەداوان خۆم گەیانده پیشه‌وا. فەورەن پۆیی بۆ تەوریز و لەو كارەى پەشیمان كەردنەوه. هاشمیشیان لە بۆكان لا برد و داركارى كە باشیان كەرد. ماله ئیخانى كە بەو كەین و بەینەیان زانیوو، بە سوپاسهوه دەیانگوت تۆ نەبواى ئیمە نەدەماین.

پۆژیک برادەریك - كە نۆكەری ماله ئیخانى بوو - گوتی:

- ئاگیان كۆبوونەوهیان كەردبوو؛ منیان دانابوو ئاگام لە درگا بێ و كەس نەزانێ دەلین چى. من لە پشت درگاوه گویم گرت: بیست پۆژی تر لەشكرى سەقز دین و هجووم دەكەنە سابلاخ. ئیمە دە پێشدا لە بەریان دەپۆین و دوايه رەگەلیان دەكەوین.

ئەو خەبەرەم گەیانده پیشه‌وا. لە نامەیه‌كى بە خەتى خۆیدا نوسیوی: «هه‌زار! هه‌زار مامرى شامیت بە قوربان بێ؛ مەترسه! هه‌موو كار بە كەیفى تۆ دەبێ». لەشكرى هه‌زار كەسى هات و پێشمەرگە لە «قەرەموسالیان» پیشى لێ گرت و شكەندى. ئاگیان رەوى بوون؛ بەلام فریای رەگەل كەوتن نەكەوتبوون.

پادىۆ

لە تەوریز پادىۆ پیشه‌وه‌رى هه‌بوو. بریار درابوو پۆژی نيو سەعات ئیمەش قەسى لە سەر بكەین و بەرنامەى تايبەتى خۆمان هەبێ. من بۆ ئەو كارە چوومه تەوریز. وەتاغێكم لە مالى شازدە خانى میرپەنج بە كرى گرت. شەوانە تا نيوه‌شه‌و، پۆژانە هەر لە بەیانەوه تا نوێژی شیان بە تەنيا خەرىكى بەرنامە نيو سەعاتیه‌كەم دەبووم و دەچووم دەمخویندەوه. پازدە پۆژ ئەو كارەم كەرد. پۆژیک هاتن بە ترومبیلیكەوه و برديانمە ئالى قاپوو (نشىمەنى پیشه‌وه‌رى). كە چووم پیشه‌وه‌رى لەوى بوو.

پیشه‌وه‌رى گوتى: ئیمە نازانین تۆ چ دەخوینیتەوه؛ پتویسته بەرنامەكەت تەرجەمە بكەى و ئیمە بیینین.

گوتم: من وەمزانی بەرنامەى خۆمانه؛ ئەگەر بەرنامەى ئیوه بێن من كارى لێ ناكەم.

گوتى: ئاخى نازانى هەر چاره‌گه سەعاتەى سى تەمەن حقووقى گوویەندەيه؟!

گوتم: من لە موغامەلەى خۆم زۆر پەيدا دەكەم؛ ئەو كارە بە كەسىكى تر بسپێرن.

ئیتىر تازە نەچوومهوه پادىۆ تەوریز. هەر لەو سەر و بەندەدا نومایشنامەى «ئارشین مالالان» كەردە كوردى و شازدە خانم - كە توركى باش دەزانى - یاریدەى دەكردم. بەلام فەوتا و نەچوووه سەر شانۆ.

بۆ دووهم جار پیشه‌وه‌رىم دیت. مانۆرى هیزی ئازربایجان لە نزیك تەوریز بوو؛ پیشه‌وا منیشى دەگەل خۆى برد. لە دەمى نيوه‌پۆژه خواردندا، من شیعریكم دەرباره‌ى برايه‌تى كورد و ئازەربایجانى خویندەوه. كە بۆ پیشه‌وه‌ریان تەرجەمە دەكرد، بە لایه‌وه خۆش هات؛ لیوانیك



ئابجۆی به دهستی خۆی بۆ هینام؛ وهرمهگرت؛ که عادهتم به مهشرووب نییه. همههوسپین خان لیم تووره بوو که چۆن له دهستی پیشهوهری وهرناگری؟ بهلام فایدهی نهبوو، وهرمنهگرت. «همههوسپین خان» کوری «سهیفی قازی» و ناموزای پیشهوا بوو. پیاویکی سوورهولی زۆر زهلامی چاوزهق و بهههیهت بوو. تا خوا ههز کا کوردیکی دلسۆز بوو. کرابوووه فهزماندهی هیزی چه کداری کۆمهله. به راستی له هیچ شتی نهدهترسا. رۆژیک له تهوڕیز خۆنواندنی لهشکری فیدائینی پیشهوهری بوو. پیشهوهری پرسیبووی: «پیت چۆنه؟»، گوتبووی: وهک کۆمهله ژنیکی حیزم دینه بهرچاو که بهرموریان تفهنگی برنۆیه. بهرگهی ده کهس کوردی چه کدار ناگرن! ئەم قسه ههرایهکی نایهوه و پیشهوهری زۆر تووره کردبوو. که دهگهڵ پیشهواش نیعدام کرا، تهناهت رۆژنامهی لهشکری دوژمن (یتش) نوسیوو: پیاوی وا نهترس هه ر نابیتهوه، دوو جار پتی سیداره پچرا؛ بهلام ئەو به دهنگی بهرز هه ر دهینهراند: «بژی کورد و کوردستان! کوردستان هه ر نازاد دهکری» و لهو قسه بیمانایانهی دهکرد... له نهخۆشخانهی سابلاخ کهوتبووم. که هاتمه دهر گوتیان کراویه بهرپرسی تهبلیغات. سههرپرستی رۆژنامهی «کوردستان» و رادیۆ چکۆله کهمانم دهکرد. دوو یاریدهم بۆ دیاری کرابوو. مندالیککی تورکی خۆیی که تهمهنی پازده و شازده دهبوو، ژووری کاری بۆ خاوین دهکردینهوه.

من که لادیییهک بووم ههمیشه له خهلکی شارستان و نهخوازه ئەوانهی که زۆر کۆک و پۆشته بوون و عهینهکیان به فیز له چاو دهکرد شهرم دهیگرتم و زۆر له خۆم به زیاتر دهزانین؛ که یهکێک له یاریدهکانم به ناوی «عهلی خوسرهوی» لهوانه بوو.

رۆژیک مهقالتیکم نوسیوو، گوتم: کاکه عهلی زهحمهت نهبی پاکنویسی که! تماشای کرد و گوتی: نایزانم!

گوتم: هه ر شکل نووسی بکه بهسه.

گوتی: ناتوانم!

به منداله تور که کهم گوت: تۆ چۆنی؟

گوتی: خهتم خۆشه؛ کوردی نازانم؛ وات بۆ شکل نووس دهکهم به نوخته فهرقی نهبی.

راستی کرد. ئیتیر ههیهت و سامی جلی تازه و فش و فۆلم له بهر چاو نهما.

لهو کارمهدا نامهیهکم له تهوڕیزهوه بۆ هات، که دهبی له ههموو نازربایجاندا ئاوا تهبلیغات بکری. له داخان له سه ر پاکهتهکهم نووسیهوه: «ترکی نازانم» و بۆم ناردنهوه. دواي چهند رۆژیک پیشهوا لۆمهی کردم. فهرمووی: بهو کاره مندالانهیهت کیشهیهکت بۆ ساز کردووین. گوتم: من خۆم به کوردستانی دهزانم و لام وا نییه کلکی نازربایجانین. پیشهوا گوتی وام نهزانیبوو. ئەویش گازنده نامهیهکی نووسی. ئەوان عوزریان لی خواستینهوه که سههویان کردوو!

بریار درا که ئیمه و نازربایجانی له گهڵ دهولهتدا بکهوینه وتووێژی پیک هاتن. «حاجی بابا شیخ»، «مهنافی کهریمی» و منیان نارد هه سقز. نوینهری نازربایجانیش هاتن که دهگهڵ «رهزمارا» قسه بکهین. زهبیحی و سهدرولئیسلا میش دوايه هاتنه لامان. پیک هاتن که دهولهت بانه و سهردهشت و تکاب چۆل بکا، پیشهویش زهنگان به جی بیلی. تا ئەو کارهش دهکری ریکه بدری که نازووکه بۆ لهشکری بانه بنیترن و کورد ریکهه لی نهگرن. کاروانی نازووکه دهبوايه



به ناگاداری من و ده گهل من بچی و من و زه بیچی چاومان له بارکردنی بی؛ نهوه کو چه کی شه ری تیدایی. به بانی گوتیان وا بار حازه، وهره برۆ. که دیتمان ترۆمبیل بار کراون و نیشانمان نه دراون. زه بیچی و من پیمان داگرت که تا ناوه رۆکی بار نه بینین قبول ناکهین. پاش چه قهه ی زۆر، سهدرولئیسلام که برای پیشهوا و سه رۆکی وتووێژ که ران بوو، گوتی: بار چیان تیندا نیسه جگه له نازووقه ی خوارده مهنی و من ئه مر ده کهم که نه پیشکنین. ناچار بۆ ئه مر مله دانه وانده. ده گهل باران چوومه بانه و له مالی ئه فسهریک به ناوی «ستوان ره نجبه ره» دامه زیند رام. من خه وتبووم ته له فۆن له ستوان ده کرا، له جوابیکدا گوتی: به لئ تانکیکیان ده ناو باراندا هیناوه. زانیم خه یانه تیکی گه وره به دهستی من پیک هاتوو و خه تا له سهدرولئیسلام بووه. داخی ئه وه مه ده خوارد که بۆچی له ریگه ئه م کاروانه مه به پیشمه رگه به رووت کردن نه داوه و ده شمتوانی.

به فه رمانی پیشهوا مالم له بۆکانه وه هاته سابلاغ. کوریکم هه بوو به ناوی «شیرکۆ»، ته مه نی چوار مانگ بوو؛ که دیسان ده گهل سهدرولئیسلام و زه بیچی و حاجی حه مه داغای شیخالی به ری کرام بۆ سه قز و گفتوگۆ کردن. سهدرولئیسلام دوا ی دوو رۆژ گه رایه وه. بر دیانینه مالیک له سه قز و پاسه وانکیکیان له ده رگا دانابووین. ئه مجار ده بوا یه یه ک له من و زه بیچی ره گهل کاروانی نازووقه به چینه بانه. گوتم: زه بیچی تۆ زۆر جار حه بس کراوی. لیره ده مانگرن. له ریگه وه خۆت ده رباز که و هه ولیک بۆ ئیمه بده تا نه گیراوین. زه بیچی له ری رایکردبوو. له سابلاغه وه هیندیک دراویان به «کاکاغا» ناویک و راننده یه کی ئه مر نهیدا بۆ ناردبووین. گۆز و گومبهت هاتنه سه رمان و داوا ی چه ک دانانیان لئ کردین. من که لاویک خوین گه رم و بی ته جربه بووم لام وابوو چه ک لئ ساندن زۆر شه رمه، ده مانچه ی خۆم نه دا و به ئه فسهره کهم گوت: ده بی بکوژریم و ده مانچه مه له قه دی بکه نه وه. ئه فسهره که گوتی: باشه له تۆ ناستینم.

ده ئیواره دا هاته وه لامان، گوتی: تۆ حه ز ده که ی به چیه ناو شار، وهره پیکه وه برۆین. چووینه قه راغ چه می سه قز. زۆر به نه رمی گوتی: برام من کوردی کرماشانیم؛ تۆ شم زۆر وه به ر دل که وتوو که بۆ نازادی گه لی کورد حه ول ده ده ی؛ به لام هیشتا زۆر کالی. لیم روونه من پر کیشیم بکر دایه به ده مانچه ده تکو شتم. ده ور به ری شار پتر له چوار هه زار سه ربازی تیدایه. ده ر چوونت محال بوو؛ ده یانکو شتی هه وه. ئه و جار ده ولت هه زاران ئه فسهری له من زلتری شی هه یه که به کوشتیان ده دا و گویش ناداتی. تکایه له وه عاقل تر به! حه یفه له ده ست به چی. چاوه نۆری فرسه ت به و ده نگ مه که. هه ر ئه مر پۆ حه بستان ده که ن... ئه وه نده ی بۆم بکری یاریده تان ده ده م. خولاسه خا و بوومه وه. پیکه وه چووینه بازار که کتییی داستان به کری بگرم و له زینداندا خۆمی بی بخافلینم. ئه فسهره که ناوی وابزانم «ناسرپور» بوو؛ بر دمی هه دوکانی کتیب فرۆشیک به ناوی «کولاهی». کابرا گوتی: هه ر کتیبه ی شه وی به دوو قران به ئه مانه ت ده ده م. خۆی لئ تووره کرد: بی ئینساف ئیجاره ی کتیب شه وی چوار شایه؛ به لام ناچار قبولم کرد و چه ند چیرۆکیکم وه رگرت.

هه ر ئه و شه وه حاجی حه مه داغا و کاکاغا و میناسی شو فیر و مینان گرت و له مالیکی نزیک چه می سه قزدا حه بسیان کردین و شازده سه ربازیان له سه ر دانان که ناگادارمان بن. پووله که شیان که بۆ ناردبووین نه داینی. ئه فسهره کورده که دوا ی چه ند رۆژیک هاته لامان و گوتی: وابزانم شکه نهجه تان ده که ن چونکه مینان له سه ره رشتی ئیوه گۆریه وه. ئه فسهریکی تر

هاته سهرمان به ناوی «نهرسیرزاده» نازهربایجانی بوو. دیار بوو ده دلدا لاگیری پیشهوهری بوو. زور کوریکي باش بوو. شهویش زوری نهربرد که نهماندیتهوه. نهفسهریک به ناوی «سهروان بیداربهخت» هاتوچوی ده کردین؛ که هموو گیانی گالته و گهپ بوو. هر چند بهندی بووین و شهوانه هموو دوو ساعات خهبریان ده کردینهوه و دهیانبژاردین، بهلام خواردنمان زور پادشایانه بوو. بهیانی ههنگوین و کهره و نههار و شام گوشت و برینج بوو. پینج رژی ههوه لی، زورم حهس له بهر گران دههات؛ بهلام عادهتم پی گرت و پشووم هاتهوه سهرخو. قهسیدهی بوردیهه له بهر ده کرد. رژیانه هممووی به گالته و قسهی قورم راده بوارد. لهو سهربازه پاسدارانه یه کیک چیشتلینهر بوو؛ یه کیان لوری سولتاناباد بوو؛ که دهیگوت من بوومه ته کومه له. هر خهبر و باسیک له شارد ا بویه پی ده گوتین. کتیبی بؤ ده گوریمهوه؛ رژیانه می بؤ دههینان.

شازده سهربازیان له حهسخانه دا - که خانووینیک بوو - له سهر دانابووین و سهرگرووهبانیکی لور گوره یان بوو. گالتهی خوشم بهو سهرگرووهبانه لوره بوو. جارئ گوتی: هر کهس هر چی به سهر دئ له ناو چاوانی نووسراوه. گوتم: نهخیر نه نووسراوه. ده کوا بیخوینهوه من چم به سهر دئ. له ناو چاوی توش هیچ نه نووسراوه. لهو سویند که نووسراوه و له من ئینکار. له داخان دهستی خوی ده گهست!

بوی گپرامهوه که جاریک عیزراییل چوته دوکانی تاجریک. تاجر بردوویه ته ماله خوی. عیزراییل ده می له نان و چیشته نه داوه. کابرا سویندی داوه که ده بی نمه کی بکا. عیزراییلی کهرا فریوی خوارد و قامکیکی ته ری له خوی دا و نمه کی کرد. رژیکی خوا گوتی: بری گیانی نهو کابرایه بکپشه. کابرا گوتی: تو نمه کی منت کردوه؛ شهرم بکه! هیچ نه بی مؤله تیکم بده. عیزراییل خوی گه یانده لای خودا، نهقلی فریوخواردنه که ی بؤ گپراوه. خوا گوتی: باشه چل سال مؤله تی بده. بهلام جاریکي تر نهو که ربه تیبه مه که!

رژیکی ئاودهسته که مان سهری لی ربابوون؛ پیسایي گه ییووه بلندیای دیواری پشتهوه. سهروان بیداربهخت هات بؤ دیدنه نیمان. گوتم ئیوه چوئن مه شقی نهنگیویه بی به سهربازان ده کهن؟

- ده بی له دووهزار میتر خالی ره شی ناو هه ده ف بپیکي.

- نهو سهربازانه مه شقیان کردوه یان تازه هاتوون؟

- هیچیان له چوار سال که متر نیبه که لیرن؛ له بهر شهر ی ئیوه هیشتهوومانهوه.

- ده وهره با بچینه سهری ئاودهست. کونی ئاودهست تا قوونی سهرباز بستیکه؛ زوریش له خالی هه ده ف گه وهره تره. سهربازیک نه توانی نهو کونه گه وره بپیکي، مه شقی چی و فیربوونی چی؟!

زور پیکه نی و بانگی سهرگروهبانی کرد، گوتی: فلان فلان شوده! نه لعان ده بی دوو ته نه که ئاو بی تی له چوم را و بی شه ووه؛ یان ده بی بیلیسیهوه! ئاخری سهرگروهبان له چوم ئاوی هیئا و شتیهوه.

زانیمان که شهر له نیوان ده ولت و پیشهوهری هه لگیرساوه. بیستمان که ته ورز شکاوه. رژیکی هاتن و بردیانمه لای حاکمی نیزامی که «سهرهنگ غه فاری» بوو. چوار سهرباز له پیشمهوه به تفهنگهوه و چوار له پشتمهوه به که له پچه کراوی بردیانم و نیزه کانیان له سهر قوونم را گرتبوو. به کولانیکدا هاتین. چهند مندالیکي سه قزی دربان دا و چوونه بهریکی کولانه که و



ئامادەباش راوہستان. لام وابوو چرتم بۇ دەكىشن و گالتەم پىن دەكەن؛ چاوم داخستبوو. ھەر گەشىتمە لايان، ھەموويان كلاويان داگرت و سلاويكى گەرميان لىي كىردم. سەرباز تىيان خورپىن و ھەلاتىن. ئەو قەدر گرتتەنى منالان زۆر دلگەرمى كىردم. چوومە لاي سەرھەنگ؛ ھەمەداغاي سەراي لە لا بوو. گورجى دەسبەندىيان كىردمەو و لە بەرم ھەستا و جىگەي نىشاندام و ناردى چايان بۇ ھىنام. ھەمەداغا باسى خۇي كىرد كە چۇن مولك و مالى چووه و چۇن لە شاپەرستى لاي نەداوہ.

سەرھەنگ گوتى: تۇ دەزانى ئازەربايجانمان گرتووه؛ قازيش يەك-دوو رۇژى تر تەسلىم دەبى. شتىك بۇ رۇژنامەي «اطلاعات» بنووسە كە قازى بە زۆر تۇي كىردۇتە كۇمەلە؛ بەلكوو لە مردن رزگارت بى.

دوو بەستە ئەسكىناسىشى لە سەر مىزە كە دانا، گوتى: وابزانم پوولت نىيە؛ ئەمەش بۇ تۇ. گوتم: جەنابى سەرھەنگ! قازى بە زۆر نەبىكردوومە كۇمەلە؛ بەر لە ئەو كۇمەلە بووم. ھەمەداغا لە باسى خۇيدا دەرسىكى دادام. لە كوردپەرستى پەشىمان نىم و پەشىمان نابمەوہ. گوناھى منىش بە تۇ و بە «اطلاعات» و بە «قوامالسلطنە» ش نابەخشدرى. گوراندى: «وہرن بىيەن!» نەبەيتىشت چايەكەم بىخۇمەوہ؛ تىرى جىنوى زۆر پىس پىدام و ھەرپەشەي كىرد. دەسبەند لە دەست ھاتمەوہ ھەبىسخانەكەم.

رۇژىك لە سەر داواي خۇم بردىانمە ھەمام. دىسان ھەشت سەرباز بردىانم و لە دەركى ھەمام دەستىيان كىردمەو و لە درگا راوہستان كە دواي چارەگىك بىمە دەر. پىشم زۆر ھاتبوو، تىخى پىش تاشىن مەمنووع بوو. كابرايەكەم دى لە ھەمام، ناسىمەوہ كە رۇژىك لە بۇكان پىكەوہ ئاشنا بووین. ئەو خۇي لىي گىل كىردم و تماشاي نەكردم. گوتم: برا با گىراویش بىم، بۇ نامدوینى؟ سوئىدى خوارد كە ناتناسم. كە پىم گوت تۇ لە بۇكان بووى، گوتى: خوا ئەيزانى ئەوہ برام بووہ و من ئەفسەرى ئەرتەشىم! بۇ خۇي پىشى تاشىم و زۆر عوزرخوايى كىرد. كە ھاتمە دەر لە ھەمام، كابرايەكى سىسەكەي كورتەبالا گوتى: ھەزار! من نافع مەزھەرى شاعىرم؛ ھاتووم لە ھەمام بىتىنم. ئىتر سەرباز نەيانەيتىشت بىدوینم و ئەو ھەسرەتەم ئىستاش ھەر لە دل ماوہ.

لە سەرھەتاي دامەزرانى دەولەتى عىراق - كە دادگا بە دەست مەلايانە بووہ - دەلەن نافع مەزھەر لە ھەلەبجە فەقىيەتى كىردووه. «من بۇچى قورعان بە شىعەرى كوردى تەرجمە نەكەم؟...» لە سوورەي «القارە» دەست پىدەكا: «ئەلكوتىنەر، وەلكوتىنەر، نازانى چىيە ئەلكوتىنەر؟ رۇژى كە خەلك ئەبىن بە پەپوولەي سەر لىشنىواو وە كىوان ئەبىن بە خورى پشەوہكراو. ئەو كەسەي قورس بى تەرازووى، وا لە عەيش و خۇشىيە. ئەو كەسەي سووك بى تەرازووى، داىكى ئەوہ ھاويە. تۇ نازانى ئەوہ چىيە؟ ئاگرىكە گەرم...» قى دەيگرن. مەلاي ھاكم دوو مانگى ھەبس دەكا!

ئەمجار شىعەرىك لە سەر ھەزارى و چارەپەشى فەقى دەلە و تىايا «سەرگونى خۇي شىن نەكرد جىربىل» ھاتووه. دەيەنەوہ بەردەستى ھاكم:

- ھەتو بۇ كىفرت كىردووه؟
- بۇچى قوربان جىربىل گونى ھەيە؟!
- وستا! بى ئەدەب! گونى كوا؟

- د هسا گوتومه هيچى شين نه كړدا!

به تكا و په جاي خلك وازى لى دىتن.

دوو مانگ بوو چه بس كرابووين. سهروان بيدار به خت رۇژيك هات؛ زور كز و كه نه فت ديارى ده دا. گوتى: خه بهرى زور ناخوشم پييه؛ زور خه مبارم بۇ ئيوه.

گوتم: ناخر يا ليره ده مانكوژن يان ده ماننيرنه تاران، ده بلى چييه؟

گوتى: ئيوه نه مړه ئازادن و نانى نيوه رۇتان ناده ينى. بۇيهش كزم كه تازه مه جليسى گه پ و گالتهى ده گهل ئيوه نامينى!

باوه رمان نه كړد. گوتم: ده چمه لاي غه فارى. ئيجازه درام. غه فارى گوتى: به لى ئازادن.

گوتم: كه وا بى ده توانم بچمه سالحاوا؟ خزم له وى هه ن.

- نا، ده بى ئيمه به حورمهت به ريتان كه ينه وه.

تيگه يشتم كه بهردانى راستى نيبه و هه ر ده مگر نه وه. چوومه مه نزلى حه مه ده مينانغا و

قاسماغا له سه قز؛ كه هه ر دوو كيان برى حيزبى بوون. بۇيان گيرامه وه كه له پاش شكاني

نازه ربايجان، پيشه وه وى و زور له داروده ستهى هه لاتوون بۇ رووسيه. قازيش هاتوته حه ماميان و

بى شهرت خوى ته سليمى ده ولت كړدووه. نه و داواى له سه رتيب هومايوونى كړدووه كه ئيوه

به ربه دن. به كوژتى نامه برده فرمانى ئازادى هاتووه. گوتيان زه بيحيش په ناي به

كونوسولگه رى رووس له ورمى بردووه؛ راياننه گرتووه. ده گهل سه يد نه حمه دى سه يد ته ها و

دلشاد به ماشينيكى حيزبى رايكردووه بۇ عيراق و راديو له ندهن خه به رى داوه.

گوتم: ئيوه ناترسن؟ حه مه ده مين ده ستي بو سوپه راداشت، گوتى: هه موو رۇژى گوزارشيكم

نووسيووه، په نكه پر بهو سوپه بين. من هه والى ده ولت بووم! قاسم ناغا گوتى: نه گه ر قازى

نه فه وتا بيا ئيمه هه موومان ده فه وتاين.

به راستى خه بهر و باسنيكى دلته زين بوو...

له و حه پسه دا زورم قه رزى ئيجاره وى كتيب كه وتبووه سه ر. چوومه دوكانى كولاوى:

- كوا حيسابت چه نده؟

گريا، گوتى: برىا مردبام و نه و رۇژه م نه ديبا. يه ك شايى پولم ناوى. نه و رۇژه ش له ترسى

نه فسه ره كه داواى نه و پولله زياديه م كړد.

پاش نيوه رۇ كه ده بوو سه قه ر بكه ين و چاوه نؤرى ترؤمبيل بووين، سه رتيب هومايوونى هات و

نه حوالتيكى پرسيم. گوتم: من ده مانچه كه م لى سيندراوه، حه ز ده كه م بمده نه وه. گوتى: جا

بۇچيته؟ خۇ ئيمه زور زوو چه ك له هه موو كورديك ده ستينين. گوتم: به لى نه وده م قه يدى

نييه، به لام ئيستا بۇ من شه رمه به ته نيا له چه ك كرابم. گوتى: ده مانچه كه وى بده نه وه!

دايانمه وه. هومايوونى گوتى: من سوارى ترؤمبيلى عه ولاغاي ئيلخانى ده بم. قاسماغا و

حه مه ده مينانغا و هه زار سوارى ماشينى من بين و له بۇكان يه كتر ده بينين. جگه له ئيمه سيان،

سه ربازيكى راننده و نه فسه ريكي سه ررشته دارى له سه قزه وه به ره و بۇكان هاتين. له رنكه

تووشى پۇل پولى سته و دووسه تى له فيدائيانى پيشه وه وى ده بووين كه كورد ته ننگيان لى

ساندبوون و به كۇمه ل زور- زور ده گريان و ياحوسيتيان ده گوت. نه فسه رى سه ررشته دارى

ده يگوت من شاعيرم. ناغايان گوتيان نه و هه ش شاعيره. هه لپيچام كه نمونه يه ك له شيعرى

خۇمى بۇ بخوئيمه وه و ته رجه مې بكه م. نه و هه بۇ خوئنده وه كه ده ليم:



رۆلە! نامووست وەك خزمە كانت نە دەى بە شە كر، دەستم دامانت
 شەرف گەهەرە، قىمەتى نابە دەويت پوورەشى هەردووك دنياپە
 ئەو كەسە پياو، بۇ خاك و ناوى رۆح دانئ و بە چاك بىمىنى ناوى
 نەتیبستوو واتهى زانای سەرزەمىن مەردانە مردن نەك حىزانە ژىن
 بۆم تەرجمە كرد؛ ئافەرىمى لئى كردم. منىش مەبەستم لەو دوو ئاغاپە بوو كە بە بئى شەرم
 شانازى بە خەيانەت بە گەلى خۇيان دەكەن.

نوئىژى شىوان لە بۇكان تووشى سەرتىپ هومايوونى بووینەو. گوتى: با هەزار لە مالى قاسماغا بئى، سبەى هەموومان دەچىنە مەهاباد. چوومە مەنزلى قاسماغا كە لە ماله عەبدوللاى بارامى بوو. كاك هەمزەى كۆنە هەوالم هات. گوتى: وەرە لە مالى من بىخەو و گوتم: وا بزائم قاسماغا رئى نادا. چونكە وا ديارە منى پئى سىپىراو بە هىچ كوئىدا نەچم. هەمزە داواى لە قاسماغا كرد كە من بەرئتە ماله خۆى. قاسماغا گوتى: لئىرەش نوئىن هەپە؛ بۇ بئىت؟ هەمزە گوتى: من بەلئىن دەدەم كە سبەى بىهئىنمەو لای تۆ و ئەگەر وا نەبوو، با من ئىعدام كەن. قاسم ئاغا گوتى قەيدى نىبە با بئىت. هەر چووينەو، هەمزە هەلپىچام كە راکە و خۆت خەلاس كە! زۆرى حەول دا؛ گوتم: چونكە تۆ بوو پەرزەنتىم هەرگىز راناكەم. با بزائىن چۆن دەبئى...
 بە خەيالى خۆم وام دانا بوو كە لە ميانداو ئىجازە وەرگرم و بچم بە پئى و شوئىتى عەبدوللاى برام؛ كە لە تەوورئى دەخوئىند. ئەوسا لە تەوورئى خۆم بشارمەو؛ كە شارئىكى گەورەپە و نامدۆز نەو.

بە يانى دەگەل هەمزە هاتىنەو لای قاسماغا. شەپوورى سەفەر لئىدەدرا و لەشكر بەرەو سابلاخ دەرچوو. عەشاپرىشان دەگەل دەچوون.

لە قاسماغام پرسى: كوا كاكە رەحمان؟ گوتى: نەخۆشە و لە گوندى شىخلەرە. گوتم: ناتوانم بىبىنم؟ لە پاش تاوئىك بئى جواب مانەو گوتى: من وام پئى باشە بچىە لای كاكە رەحمان و پئى بلئى بتنىرئتە قەرە گوئز لای ئەحمەداغا و هەرگا بە مەسلەحەتمان زانى؛ دەتوانى بئىبە سابلاخ. ئەمڕۆ دەگەل لەشكر مەپە! هەر ئەو واى گوت، ئەو پياوەى كە وەختى خۆى خەبەرى خەيانەتى دىبۆكرىانى دابوو، گورچئى لە ئەسپ دابەزى و ناوئەنگى گرت و گوتى: وەرە سوار بە و بچۆ شىخلەر! لە بن لئوانەو گوتى: من ئەم ئەسپەم ناوئتەو؛ ئىتر خۆت دەزانى. سوار بووم و هەر لە كۆلانئى حەمامەو كەردمە غار. لە شار دەرچووم و تەقلەكوت رووم كەردە شىخلەر. لە رېگە وام حەل كرد كە ئەحمەداغاي قەرە گوئز زۆرى خراپە دەگەل دەولەت كەردو؛ منىشى خۆش ناوئى. قاسماغا دەپەوئى من بىمە ديارپەكى دەست و ئەحمداغا بمرگئى و گوناھى بە هۆى منەو بەخشرئى. بە هومئىدەم ئەم خەيالەم راست نەبوو، بەلام واى بۇ چووبووم...

گەيمە بەر دىوەخانئى شىخلەر. كاكە رەحمان و چەند كەسىك راوەستا بوون. دابەزىم و گوتم: «حوಲ್ಲە مەرەسئى، هاتىنەو سەر سئى» ريسە كانمان بۆو خورى!

كاكە رەحمان وەك نەبىستى و ابوو. رەنگى بزر كابوو؛ لئوى دەلەرزىن؛ ديار بوو زۆر ترسابوو. چووينە وەتاغ، تاوئىكى پئىچوو، كەس چاى بۇ نەهئىنام. گوتم: مردن مردنە، لئىنگە فرتەكەى چىبە؟ كاكە چاىەكەم بدەنى! شىعەرئكم لە باخەلم دەرئنا، گوتم: لە حەبسا ئەم شىعەرەم گوتوو؛ زۆر بەزم و گالئەپە. باسى چۆنئەتى حەبساخانەپە، با بۆتان بخوئىنمەو. كاكە رەحمان زوو لە دەستى رقادم و دە ناو كوورەى هاوئىشت و سووتاندى. حەيفئى ئەو شىعەرەشم چوو كە

و پنهانی کی تہاوا لہ ژبانی حہبسخانہم بوو.

راسپیری قاسماغام راگہ یاند کہ ئەسپیکم بدەنی و بچمە قەرە گوێز. کاکہ رەحمان گوتی: نہ ئەسپت دەدەمی، نہ لاشم وایە مەسلەحەتە بچیە لای ئەحمەداغا. بۆ خۆت یا بچۆ خانەقا یان تەرەغە. گوتم: بەلێ خۆم دەگوێرم و دەچمە لای تەرەغە. جلکی تازە و باشی خۆم بە جلکی پیس و خراپی فەقێیانەمی مەلا عەبدوللای حەساری گوێرەوہ. کتییی جامی و هیندیک قاقەز و قەلەم خستە بوخچیکەوہ و بوومەوہ بە فەقی. داوام لە مەلا عەولا کرد کہ سێ ہزار تەمەنت لە لایە ئەگەر دەکرێ بمدەوہ. گوتی: ہیچم نییە. میرزا عەولای بارامی گوتی: من پینج سەد تەمەنت دەدەمی و لە مەلا عەولای دەستینمەوہ. دەمانچە کەم دا بە کاکہ رەحمان کہ ئەگەر توانی بیفرۆشی، پوولە کەمی بدا بە مندال و براکانم. ہەر ئەو رۆژہ بەر لە نیوہرۆ بە بیانووی چوونە تەرەغە دەرکەوتم و بەرەو مەحموداوا رۆیشتم تا لە دیی شیخلەر نەدیو بووم. دامقەلاشتە خواری و ہاتمە ناو میشەمی مەحموداغا و روو بە جەنوب بە میشەدا رۆیشتم. لە میشە نەہاتمە دەر تا لە گوندی قاقلاوا تاوم لی ئاوا بوو؛ لام دا.

جا با لێرە و چانیک بدەین و چەند کور تەباسیک بەکەینە شەوچەرە:

لە سەرەتای کۆمەلەوہ تا برانەوہی، ہیمن و من بە ناوی دوو شاعیری میلی، گوئی بە گوێوہ و زۆر برابانہ و ہمیشە پیکەوہ شاعیری ہەموو مناسەباتی خۆش بووین. لە کوئی جیژنی نیشتمانی گیرابا، یاد و بیرەوہری پیرۆز کرابا، ئیمە دەبوو شیعەر ئامادە کەین و بیخویننەوہ. ئەوہندەش لیک نزیک بووین کہ زۆر کەس ناوی ہەر کامیکیان نابووین: «ہەزار - ہیمن». لە مناسەبی ہەوہل ئالا ہەلکردنی جەھوورییەت لە سابلاخ، لە ئالا بردنە بۆکان و زۆر جیگەتری، وێرای شاعیرانی تر شیعەرمان دەخویندەوہ. پیکەوہ دەژباین و لە برا لیک نزیک تر بووین.

لە سەرەتای کۆمەلە «ژی - کاف» چاپخانە یەکی دەستی چکۆلەمی ہەرزانمان کەریبوو. رووسان بە ناوی یارمەتی فەرہەنگی، چاپخانە یەکی گەرەیان دانین کہ رۆژنامەمی پئی چاپ بەکەین و بۆ ہەر کاری دە کاری بینین. چاپخانە چکۆلەکہ درا بە بۆکان. دەگەل کاک حەسەنی قزلجی چەند نەشرە و نووسراومان پئی چاپ کرد و گوٹاری ہەلالەمان دەرخواست. ہەوہل ژمارەمان بۆ پیشەوا برد. تۆنیک کاغەزی خەلات کردین. کہ ہاتیشمەوہ سابلاخ، قزلجی دەگەل کۆنە مامۆستاکەم (سەید محەممەدی حەمیدی) کہ سەرنووسەری رۆژنامە بوو، ھاوکاری دەکرد. ہەلالە چوار ژمارەمی دەرچوو.

ناوی مەشایخی نەخشەبەندییم بە شیعەر ھۆنیوہ، لە بۆکان چاپمان کرد. ہەزار نوسخەمی بە دوو - سێ رۆژ فرۆشرا؛ لام وابوو شیعەرەکانیان پەسند کردوہ. دوایی دەرکەوت وەک نوشتە کەریویانہ و دە بەرگیان گرتوہ و بە کلایانہوہ دروہ!

شەوانہ لە بۆکان لە بن دیواری قاوہخانە یەک، بەرانبەر بە حەوز، دەگەل قازی کاکہ حەمە، حەسەنی قزلجی، مەلا ئەمجەدی قەلایە و مەلا عەولا حەساری تانیوہشەو مەجلیسمان دەگرت کہ زۆر یادگاریکی خۆشە و لە بیر ناکرێ. لە تەرەغە زۆرم حافز خۆش دەویستن؛ نەمدەہیشت بچنە مزگەوت و دەمہینانہ مالہ خۆم. چونکہ چاویان نییە، شەرمە حزووری نایانگری؛ گەریدەش زۆر قسەمی خۆش فیز دەبن. لە بۆکانیش ہەر چەند دەولەمەند ببووم، نەمتوانی بیمە ھەوالی پوولداران. خۆشیم بە حوجرەمی فەقی و حافزان دەہات. شەوی وا بوو دە و دوازدە حافزم لە خۆم کۆ دەکردوہ. خوشکم دەیگوت: لەوہتا سازی، بوویتە چاوساگی حافزان! جگہ لە قسە



خۇشەكانيان، حافظ دەچۈنە ھەر دىيەك، ملىان لە تارىفم دەنا و زۇر كەس دوور بە دوور خۇشيان دەويستم.

كە لە بۇكان بەرەو شىخلەر ھەلدەھاتم، سەيد عەولا شىتە -كە لە باسى وشتەپەدا نوم ھىنا- بىوہ جاسوسى حكومەت؛ دىتبوومى كە دەپۇم، خەبەرى بە حاكىمى نىزامى (سەروان خاكسار) -كە كوردىكى سنەبى بوو- دابوو كە بنىرن ھەزار بگرن. خاكسار بە ناوى ئەوہ سووكايەتى بە سەر ئەفسەر ھىناوہ، زۇر باشى داركارى كردبوو!

كاتى لە پى ھەلاتنا بە ناو مىشەى مەحموداغا دەچووم، مامۇستاكەى وشتەپەم (مەلا ھەمدەمىن) -كە ئەوسا لە قەرەگوپز بوو- دەگەل چەند فەقىيەك بەرپىدا دەپۇشتن و گوپم لە قسەيان ھەلخست. بە ھەلكەوت مامۇستا لەو دەمەدا پىرسى: ئاخۇ دەبىئ ھەزار چى بە سەر ھاتبى؟

فەقىيەك گوتى: دەلەين لە ھەبسى سەقز دەستيان پەراندووہ؛ لەوانەشە كوشتبىتيان. مامۇستا گوتى: ئەو رەھمانەى من دەيناسم ئەوئەندە سەگە ئەگەر دەكونى قىلدا راکا، ھەلدەى. ھەتتو تۇ چۇن، نايناسى؟ ئەدى چۇن تۇى بە ھەواى زەكاتى ئالووبالوو نارده وەتەمىش؟!

مىشە و مىشە بۇ ئىوارە خۇم گەياندە «قاقلانوا». لەوى چوومە مالىك. خاوەن مال دواى نان خواردن بردمىە مزگەوت و نوينى دامى كە لەوى بنووم. جەئىل جۇرايىنيان دەكرد. ھەتتويكى زىتەكە چەند سرتەيەكى كرد؛ روويان تىكردم گوتيان: فەقى گيان ئەو كورە دەلە ئەوہ شاعىرى قازىيە، دە توخوا ھىندىك شىعرمان بۇ بلى! گوتم: ھا، ئەو كورە وەدەزانى من مەلا رەھمانى تەرەغەم؛ چونكە زۇر كەس لىي دەگۇرپىن؛ ئەويش وەك من دەچى. من ناوم مەلا مەھمەدە، شىعرىش نازانم. برىا بمزانىبا و بۇم گوتيان. كورەكە گوتى: بە خدا وەمزانى ھەوى؛ بمبەخشە! بەيانى نان و چام خوارد و بە كابرام گوت: دەچمە عىراق. گوتى: لە گوندى «مووسى» بچۇ مالە سۇفى سدىق، بلى خەجى ناردووومى.

بەفر بارىبوو، توابۇوہ؛ قورپكى زۇر پىس بوو. كەوشم پازنەدار بوو. بەلام ترس ئەوہ نازانى، تا ئىوارە گەيشتمە «مووسى»؛ كە بارگىنىك ئەوئەندە بر ناکا. لە رىگە تووشى مئوزفۇرشىك بووم؛ چنگىك مئوزى دامى؛ بە رپوہ خواردم و قەت دەقىقەيەك وچانم نەدا و ھەر بە غار دەپۇشتم. چوومە مالە سۇفى سدىق، جوابى سەلامى نەستاندەمەوہ. پىسىم مزگەوت ھەيە، گوتيان نىبە. چوومە سەر كانى دەسنويزۇم گرت كە نوپۇز بگەم. سۇفى سدىق چاوى لە دەسنويزۇم گرتنەكەم بوو، پىتى سەير بوو. گوتى: تۇ مەلاى؟

- ئەى چۇن!

- دەى فەرموو با بچىنە مالەوہ.

بردمىەوہ مال، وەتاغىكى زۇر گەورەى ھەبوو. سەماوهرى ھىنا و خورما لە جياتى قەند. لەتى خورمام نا گويمەوہ، وابزانم بىست و چەند چام خواردەوہ. سۇفى گوتى: بۇ دەست بۇ خورما نابەى؟ لەتە خورمام لە گوپم دەرىنا، وەك سوپنكە سابوون لووس بىوو! دىسان نامەوہ گوپم. قاورمەشمان خوارد. شەو سۇفى -كە دەيگوت مرىدى خەلىفە خەلىلم و مەرىكى بۇ دەبەم- گوتى قاقەزىكم بۇ بنووسە بۇ كابرايەكى سەردەشتى؛ كە: فلان كەس! پاش ماچ كردنى دەستى تۇ و چاوى مندالانت، چۇن فەرمووتە جوانوو ئەسپەكەم ئەگەر بەختو ناكرى بنىرەوہ؟ خەيفت

نە كەردى؟ مەن بىراتم؛ مالى مەن مالى تۇيە. جا ئىستاش دوو تەورىزى قەند، دوو گەروانكە چايى، قوماشى كراس و دەرىپى - بە خوا ئەسپە كەت وەك گول بەخىو دەكەم - ھەشت نۆ كىسە بىرىنج - چونكە بابە غەلىفەم مېوان دەپىج - بە سەرت قەسەم وە لاغى خۇم بىمىن لەبەر بى تىقوتى، ئەسپى تۆ ھەر بەخىو دە كرى. ھىندىكىش سابوون بىئەرە. لە مالىھەش داواى خەنە دەكەن. ئەسپى تۆ ئەسپى خۇمە. دىسان چاوتان ماچ دەكەم. باسى پوول نەكەى بە خودا دلەم دىشى. ئەسپى تۆ لە مالاتى خۇم فەرزترە. سەرماش سەختە؛ تىقائىش گرانە؛ بەلام ئەتۆ بەرەى مەنى! ...

بىرم لى دەكردەوہ: ئەو سۇفىيە دەسبەرە قىمەتى جانوو ئەسپەكەى پتر داوا دەكرد تا بۇ كابرەى بەخىو كا! بۇم نووسى.

بەيانى لە خەودا بووم، گویم لى بوو سۇفى دەيگوت: ھەر كەس ئەمپۆ لە كوستان بەدا بە ھىلاک دەچى، سەرى كەكى كۆزاد بەتەمە. سۇفى ھاتەوہ ژوور. لىم پىرسى: دەتوانم سەفەر بىكەم؟

- بەلى ھەوای زۆر خۇشە، سەير كە تاو ھەلاتووہ!

گوتم: نەشارەزام، كەس ھەيە دەگەلمدا بى؟ گوتى: سى تەمەن بەدە. كابرەيەكى رەگەل خستەم كە تا سەرى كوستانى گەزەردەم بەرى. ھەوا تاو بوو. ھەر گەيشتىنە بىنارى كوستانى، بوو بە تەم و كرپوہەك چاو چاوى نەدەدى. بەلەدەكە گوتى: دەست دەقائىشى پىشتىندى مەن گرە و شوپىم كەوہ. بەفەر يەكجار زۆر بوو؛ دىنا زۆر تارىك ببوو. ئەو كابرەيە شارەزايەكى سەير بوو: ئىترە قولكەيە، ئىترە بەردە... كەچى دىنا لووس و پىر لە بەفەر بوو، چۆنى دەزانى، نازانم! لە نىوہ پراستى چىا راوہستا. گوتى: تۆ چت دېتە بەر گوى؟

- ھىچ.

- دەسا تۆ لە شوپىنى خۆت بچەقە، نەبزووى، مەن دەچم و ئىستا دىمەوہ.

پاش تاويك ھاتەوہ. گوتى: خىراكە برۆين تۆ رزگار كەم بگەرپمەوہ. سەد تىفەنگچى بانەيى لە بەفردا قەتىس ماون و پىر دەرناكەن؛ نەيانگەمى ھەموو قىر دەكەن.

مەنى گەياندە لای بەرۆزى كوستانى؛ دىنايەكە رەشانگ و دارستان. گوتى: دەچىە «سووتوو» مېوانى مالى سەيد عەولا بە و گەرپمەوہ. بە غار دامقەلاشتە خوار، كىلاوہ كەم بە پەلىكەوہ چوو؛ ئاوپم نەداوہ. گوتم ئەوہش بۇ تۆ! گەيىمە سووتوو، چووومە مالىكە. پىر بوو لە ژنى جوان و بى پىاو. گوتيان پىاومان چووونە گەرمىن بۇ مالى قاچاغ؛ فەرمو مېوان بە! گوتم دەپۆم. گوتيان ئەو رىگەيە بگرە و بچۆ «سەرتەزىن». تووشى جادەى بانە-سەردەشت بووم؛ تىرمبىلىكى پىر لە سەرباز لەوئوہ رابرد. زۆر ترسام؛ بەلام بەخىر رابرد. لە گوندىك دەنگى گۆرانى داوہت دەھات. لەوئوہ چووومە ناو دۆلىك و پىرسىم، گوتيان سەرتەزىنە و مالى حاجى شىخەى لىيە و مېوان رادەگرى. چووومە ژوورىك دوو كەسى لى بوو؛ دىار بوو مېوان. ژن سەماوہريان وە ژوورى نا كە خۇمان چاى بۇخۇنەوہ. پاش نوپۇزى شىوان حاجى و چەند كورپكى ھاتنەوہ. لە داوہتەكە ببوون. حاجى ھەر دەيگوت: شەرت بى دەستى دە پىرژىنانم كوشىوہ؛ بەخىرى ھىناين؛ جەلەكانى لىساندىن و ناردى تىان وەشانە. زۆر پىاويكى نان بەدە و مەشرەف خۇش بوو. بەيانى گویم لى بوو گوتى:

- مەلاى ھەلمەستىن با بىخەوى؛ بە خوداى مەلاى بە بىگارە و لە نوپۇزى سبەينان بىزارە!

پاش نان و چايى، حاجى جووتىك كالى ھەلبەستراوى بە گۆرىە و پەرپوہ ھىنا؛ گوتى: مەلا

تۆ دىيات كەم دىيوە! بە كەوشى شارانى پاشنەدار، لە بەفر و قوردا سەفەر ناکرى. كاله كانى دە پى کردم. بە كابرايەكى سپاردم، گوتى: تا دەگاتە «سیاوما» ھەرچى بە سەرى بى لە تۆى دەزانم؛ من حاجى شىخەم و دەمناسى. لە رى بەفرىكى زۆر گەورە دايدا. تا گەيشتىنە گوند، بەفر لە ئەژنۆى دەدا. مالى كابرا ھاوپىم تەر و تارىك و تەنگ بوو، زۆرىش سارد بوو. چوومە مزگەوت؛ مزگەوتى زۆر خۆشى قەدىمى بە خشتى سوور. خەلكىكى زۆر لە دەورى سۆپەى زەلامى نىلدارا دانىشتبوون.

- كاكە تۆ مەلای؟

- بەلى.

- سەرچاوان. دە ئەورۆ پىشنىوژىمان بكە.

پىشنىوژىم کرد و دوغای زۆرم لە پاش نوپۆ خويئد. شەو كابرايەك بردمىەو مەل بۆ شىو خواردن. ھاىنەو و لە مزگەوت خەوتم. بەيانى كە چاوم كردهو، دەوراندهورى مزگەوت دانىشتبوون. كابرايەك ھاىە قسە:

- مەلایان بۆ دەچىتە ئەو خوارە؟ چ دەكەى؟

- دەخوئىم.

- پاشان دەبى بە چى؟

- دەبمە مەلای چاك.

- ئەو دەم چ دەكەى؟

- دەبمە مەلە لە گوندىك.

- دە جا كاكى خۆم ئىمە تۆمان بە دلەو نووساوه؛ ھەر لە ئىستاوه پىت رازىن.

- ئاخىر...؟

- ئاخىرى ناوى. جارى با قسەكانم تەواو كەم: مەل و بزەزاوت دەدەنى. دۆى بخۆ، كارەكەشى بۆ خۆت. زەكانىشت لە دەغل و دانەوئە دەدەنى. ھا! دەزانم دەلىنى منى بى ژن چۆن مەل بە خىو كەم؟ ھەوت رۆژان بچۆ سەر رپى كانى، ھەر كچىكت كەيف گرتى لىت مەرە دەكەىن. بە خودای دەزانم كچى من ھەلدەبژىرى. چونكوو لە ھەموو كچان جوائترە. من ناوم براىماغايە.

- ئاغا بە راستى ئەوى گوتت لە سەرى من زىادە. بەلام براىەكم لە عىراقە؛ دايكمان زۆرى بەرۆشە؛ دەچم دەبىنمەو!

بە ھەزار زمان لە كۆل خۆم كردهو. بەفر وىستاوو. رپگەم پرسى و لە سەر بەفرى مۆر رووم كرده «بلەسەن» كە نىشانىان دابووم. تا رچەى كوتراوى ھەيوانان بوو ھەمم نەبوو، لەو بەولاو دە بەفر دەكەوتم و ناو لىنگم لە سەر دادەنا. لە بەيانىيەو تا ئىوارە دە بەفردا تلامەو؛ بە بەفرى دە سەر و چاوى دەكردم؛ ھىزم لى بەرابوو. تا لەپەر تووشى شوئى سەگان بووم و شوئىم ھەلگرت. لە سەر گردىكى بلندەو گوندى بلەسەنم دىت. بە خشكە خۆم بە سەر بەفردا خلۆر كردهو و چوومە نزىكترىن مەل. چوومە وەتاغىك لىنگم درىژ کرد و پالم بە دىوارەو دا. نەخۆشىك لەوى دەبىنالاند. وا ھاىە بەر چاوم كە گرانبەتاي بىت. ژنىك لە درگاوه دىتمى و رۆىشت. چوار پىنج ژنى دى دەگەلى ھاىتەو و لىمىان دەروانى و دىار بوو سەىر ماون. گوتم: خوشكم بۆ تماشام دەكەن؟

- ئو خوا شوکور خو تۆ ساغی؟ برا به خوا وهمانزانی مردووی؛ رهنگت له مردوو ده کا. په ننگه

برسی بی.

- نه خیر برسیم نییه، سه رامه.

گورجی سۆپه یان پیکرد و ژنیک قاپه شیریکی بۆ هینام. گوتی: پیاو له به فردا گیر بخوا، له برسان ده کهوئ و ههست به برسیه تی ناکا. دواى شیره که نان و پهنیری هینا. ئەوه ندهم خوارد زکم هه لازنا. کاله کانم که له پینان داکه ندهبوم، ده پئی کردهوه و ههرچی خولقیان کردم چوومه مزگهوت و له بهر سۆپه یی مزگهوت خۆم وشک کردهوه. خاوهن ماله که - که ناوی کوپخا ههسن بوو - که زانیبووی میوانی چۆته مزگهوت، ناردبووی بچمه وه؛ نه چوومه وه. مه لای دئ بردمیه وه مال و دانووی گهنمی دامی. خواوراستان مه لا له من کۆلکه مه لاتر بوو؛ زۆری من به لاهو عالم بووم. شهو له مزگهوت پرسیم: کهس هه یه بچیته ئەو خواره؟ دوو کهسیان گوت که چۆدارن و بزنان ده به نه وه «که ناروی» ده گه لیان که وتم. به لام بزن له بهر دهر نه ده چوون؛ ده بوايه رینگه یان بۆ بشکینین و زۆر به ئەسپایی برۆین. ههستم کرد نینوکی پیم ژانی ده کرد. گوتیان تۆ بگه «نه نجینه» و جی بگره تا ئیمهش ده تگه یینی.

- نه نجینه له کوئیه؟

- هه ره لهو پیچه ئاوا بی، دئ دیاره.

له پینچ پیچم خوارد، سه ربانی رهشی دئیه کم دیت که له خوار هه زار به هه زاریک بوو، هه یچ رهیشی بۆ نه ده چوو. دامقه لاشته خوار، گه ییمه پارچه ره شانگیک، قورپکی هینده شل بوو هه لخلیسکام و له سه ره بر دیککی پان گیرسامه وه. روانیمه خوار چ بینم؟ تیشه بهر دیکه به قه د خانووییکی سئ قاتی بلنده، گورگیش ناتوانئ لئی باز دا. به ره شانگدا به چنگه کرکئ سه ره که وتمه وه. دیسان خزیمه وه سه ره برده که. هومیدم برا. سه رماش گاله ی ده کرد. گوتم هه ی ئەللا! خۆم هه لده دیرم. بوخچه کتیب و گۆچانه کهم هه لداشت. خۆشم چاوم قونچاند و به خشکه چوومه سه ره لیواری بهرد و خۆم هه لداشت. لام وا بوو هه پروون به هه پروون ده بم. که وتم؛ چاوم هه لینا، به حال عاسمانم له کولانکه یه که وه دیت؛ هه یچ کویشم نه دیشا. تۆمه ز که وتوومه سه ره به فریکی باهه ستاوته ی زۆر ئەستوو. به چنگ به فرم له خۆم لادا؛ له کونیک هاتمه دهر. جیکه بوخچه که شم بهر چاوه ات که ده به فر قوپابوو. گۆچانه که شم چه قابوو. له سه ره بهر زابیه که وه له به فری مؤرم روانی، شوپنیککی دریزئ قوپاوم به دی کرد. زانیم جۆگه یه و ئەوسه ری ده گاته ئاوا بی. به شوین قوپاودا هاتم؛ زۆری نه برد دوازه سه گی زه لام له گردیکه وه په لاماریان دام. دهستم گۆی نه ده کرد که به گۆچان له خۆمیان دهر کهم. ناچار دانیشتم (سه گ کاری به دانیشته و ژن نییه). سه گه ل هاتن له چوار دهورم ئالقه یان به ست و چه مبوله یان دادا. ده تگوت هاتوون دهرس لای مه لا بخوین! کاربایه ک به بیللیکه وه له گرده وه هات و هه رای کرد: هاتوومه یاریده ت. ئەو به بیلله وه له پیشه وه و من به گۆچان - قوون به قوونی کاربواوه - گه یینه ناو دئ. چوومه مالی؛ ژنه که ی کاله و پیتاوی به گه سک مالیم و دامکه ندن و په لاماری ناگری نیو گۆر کم دا. کابرا گوتی: له ئاگر به دوور به! نه وه ک لاقت وه ژان کهوئ. تۆ سه ره په نجهت شین هه لگه راوه، سه رما بردوویه.

- ئەری کا که ئیره نه نجینه یه؟

- به لی؛ ئەمما نه نجینه ی سه خته. ئەو نه نجینه ی تۆ ده لئی لهو دیو ئەو کیوه یه. ئەو شوپنه ی



تۆى پىندا ھاتووى پىرە لە ورچ و گورگ. بەلام بەفر ھىندە زۆرە كە دېرەندەش دەرناكەون.
لە ھەسانەو ھادا بووم، كچىكى دە- دواز دە سالى كراس جاوى سوور، ۋە ژوور كەوت؛ گوتى:
ۋەستا ھاۋىنە و بىرىقت پىيە؟ (بە جوولە كەى وردەوالە فرۇشى دەزانىم)!

كابرا گوتى: ھاي رە زگت نىم! ئەۋە جوولە كەى يان مەلايە؟!
لە پاش نان خواردن و ھەسانەۋە، كابرا دەگەلما ھات تا خىستىمىە سەر رى. گەيىمە سەر
كانى ئەنجىنە. مندالىك ولاغى ئاۋ دەدان؛ گوتى: مامە دەبىە ميوانى ئىمە؟ ھەر كە گوتم نا،
ولاخى بەجى ھىشت و بە غار روو بە مالان بۇۋە و گوتى شوپىم كەۋە! لە درگاۋە بانگى كرد:

- دايە ميوانىكىم بۇ ھىناى، ميوژم دەبە!

- ئەى بە خىزى؛ ۋەرە چىنگە ميوژى خۇت ۋەرگرە!

سەرسوڭ مام: خوايە لەۋ كوردەدا ئىۋا ھەيە بەرتىل دەدا بە مندالى كە ميوانى بۇ بەرى؛
«حاتەمى تەى» چ گويكى خواردوۋە؟...

مالى خەلىفە سالخ بوو. تا ئىۋارە ھەشت ميوانى تىرىش ھاتن كە دوويان ھەۋالە چۆدارە كانم
بوون. جلكيان بۇ تىۋەشاندىن. بۇ نوژى شىۋان دەگەلىا چوۋىنە مزگەوت. دواى نوژى لە ھەموو
مالانەۋە نان ھات و ميوان و خەلكى گوند لە ھەموو خواردنە كاندا شەرىك بوون. مەجلىسى
مزگەوت گەرم بوو، يەككى گوتى: فەقى تۆ سەينى مەرۇ! پىاۋى شىخ لەتيف كە لەۋ ناۋە دەگەل
پژدەرى شەپانە؛ رووت دەكەن و سەعاتە كەت لى دەستىن.

گوتم: ئەۋ دەم دەچمە كىن شىخ لەتيف دەلىم سەعاتە كەم لە تۆ دەۋىتەۋە.

كابرايەكى سۆفلىكەى كزولكە گوتى: تۆ فەقى نىت؛ تۆ رەنگە پىاۋىكى گەۋرە بى. فەقى
ئاۋىرى بلى دەچم و شىخ لەتيف دەۋىنم.

زانىم غەلەتتىكم كىردوۋە؛ بەلام خەلىفەى خانەخوۋىم قۇزتىۋە. گوتى: سۆفى تۆ كەم فامى؛
فەقى كە قورعان لە سنگن ديارە پىاۋى گەۋرەن!

خەلىفە چۋار كورى گەۋرەى ھەبوون كە بۇ ئال و ۋىر، گەرمىن - كوستانيان دەكرد. بەيانى
كە خواخافىزىمان كرد بە كورپىكىانم بە دىۋە گوت: دەۋلەت سابلانغى گرتۆتەۋە. تەفەنگ لە
لادى زۆرە و لە ترسان ھەرزانى دەدەن. بگەيە و تەفەنگ بىرە!

كە بەرەۋ چەمى ئەنجىنە دەچوۋىن، سۆفلىكەى شەۋم دىتەۋە دانگەى بزنانى دەدا. گوتى:
فەقى ئەۋا رۇبىشتى؛ بەلام دەزانم تۆ فەقى نەبوۋى. نازانم دەتېنىمەۋە تا بزانى راستم بىر لى
كىردوۋىۋە. خوا خافىزىت بى. بە بزىنەگە لەۋە ھاتىنە سەر چۆم؛ بەستبوۋى. بە بەرد سەھۇلمان
شكاند و رچەى بزنانمان پەيدا كرد. خۇمان ھەلكرد. شاخى ھەۋەل بىزىم گرت و پەراندەۋە. كە
چوۋمە ئەۋبەر لە خۆم روانى دەتگوت چەكەمى سوورم دە پىدايە، لە ئەزىمەۋە تا قولەقاپە
خوۋىن دەھاتە خوار. سەھۇل و ساردى ئاۋ بىرىۋى. ھەۋالە كانم بانگان كرد: ئىمە بە كالە و
گۆرىۋە دەپەرىنەۋە؛ تۆ ئاگرىكىمان بۇ ھەلكە. ھىندىك وشكەل و پووشم لە قىسنىك ھىنا و
ئاگرم دا. قاچى نىۋە سەرمابردوۋى سى بەش قەلاشتوۋ، جا ۋەرە ژان بكا...

كەۋىتىنە رى. لەبەر بەفر رى ديار نىيە. بە شوپىن بەرازاندا چوۋىن؛ بە سەر كۆخىكىدا كەۋىتىن،
تەنيا مالە بە بەندەنىكەۋە. خوشك و برايەكى لى دەژيا. زۆريان بەخىر ھىناىن؛ ميوژ و گويز و
ھەنجىريان دەپىش كىردىن. كۆرە كە دەيگوت: خەنوم دىتېۋو تىر سىپلىكەم دەخوارد؛ زانىم ئەۋ
بەفرە قورسە دەبارى. ئەگەر دەخەۋدا تىر ھەشكە بخۆم، باران دەبارى. ھەموو ژيانىان رەزىك

بوو لە بنارى گوندى «ورچەك» و لە دنيا تەرىك ببوون .

بەيانى ئاوا بووینە دیوى عیراق . نەفەسیكى ئاسوودەم ھەلکیشا: ئۆخەى لەبەر حوكمى عەجەم خەلاس بووم... پاش نوژی شىوانىك، بە بزەگەلەو ھەرومان كرده گوندىك «بىورە» يان «بىوران» يان پىدەگوت . حەشر و حەلەلا بوو؛ ديار بوو شىواو . ژنىك گوتى: زوو بېرۆن لىرە مەمىن! ھاوارى سەر و مالە . تازە بۆ كوی بېچىن؟ بزەمان كرده حەسارىك و چووینە مزگەوت . مزگەوت لە خەلكى گوند جمەى دەھات . مەلایەكیش بە ناوى مەلا عەزىز بە دەنگى بەرز دەىگوت: مەن مالى خۆم راگوزتووه . ئىوھش ھەلەن ھەتا نەكوژراون و تالان نەكراون و خانووھ كانتان نەسووتىنراوھ . كەس ھۆشى ئەوھى نەبوو جوابى سلاومان بەستىنئىتەوھ . مەسەلە چىيە؟ پرسىمان، گوتيان شىخ لەتيف دەگەل پۇدەرى شەپەتى؛ گوندى تەممانى سووتاندووه . ئەم گوندى سەر بە شىخ لەتيف؛ ئەمشەو پۇدەرى لە تۆلەدا دەيسووتىن و تالانى دەكەن . جارجار تە و تۆپ بە كار دى . دەمزانى ئەگەر ئەوان بە قسەى مەلا بکەن، ئىمە سەرمان بى كلاو دەمىنى . قسەم لە دەمى مەلا قوزتەوھ، گوتەم: برا بۆ شكابەتى پۇلىس ناكەن؟ گوتيان شكاتمان كرددوھ، ناوېرن بە شەو بىنە ھاوارمان .

- بۆ خۆتان چەكتان ھەيە؟

كەوتەنە بۇرادن: بەلى سىز دە تەفەنگ و چوارسەد فىشە كمان ھەيە .

- برام! كەس نەروا . بېچن دوو ئاگر لە دەورى دى بکەنەوھ و خۆتان لە بەرى دامەنىشن . دەستە-دەستە كىشك لە دى بگرن و تا سەرمانان بوو وەرئە بەر ئاگرى مزگەوت و دەستە بگۆرن . ھەتا ھىرشبەر نەيەتە بەر سىرەى تەفەنگ، تەقەيان لى مەكەن . ئەمشەو بەو چوارسەد فىشەكە دەتوانن خۆ بيارژن . ئەگەر تەنگانەشتان بۆ ھات . ئەوا مەن حازرم سەد پشەدەرىتان بۆ بكوژم!

بوو بە ھەرا:

- مەلا عەزىزى خوپرى! تۆ كىوھ دەچى بچۆ . ئەم كورە جەیلە گەورەمان بى و بە قسەى ئەو دەكەين!

سەرت نەيەشىنم، تەواوى شەو لە ناو لىفەى زۆرى مزگەوتا خەوتىن و كەس نەھات بۆ پشەدەرى كوشتن بانگم كا! بەيانى كابرايەك بردىنە مالا خۆى . ژنان شانيان ماچ دەكردم . كە ئەگەر تۆى وا ئازا و رەشىدا نەباى مال وېران دەبووین . بۆ يەكەمجار پلاوساوارىكم خوارد كە تا ئىستاش تامى لە بن ددانم داىە . ھاوارچى لەشكرى شىخ لەتيف گەينە گوند و بەجىمان ھىشت و بۆ ئىوارە گەينە «كەناروى» كە مالى ھەر دووك ھەوالەكەم لەوى بوون .

شەو لە مالى ھەوالىكى چۆدارم مىوان بووم . خەسوویەكى پىرى زۆر ناخەزى ھەبوو . لىنى پرسىم:

- كاكە مەلا! راستە دەلەن كەسىك دلى جىرانان بىشىنى، لە قەبرا دەبىتە مەيموون؟

گوتەم: نا داىە گىيان، خودا دوو جار كەس ناكاتە مەيموون!

ژنى كابرا جەئىل و جوان بوو . نازانم لە خۆشى ھاتنەوھى مېزدەكەى بوو، يان كەيفى بە مەن دەھات، تەواو دېرۇنگى كردم . ھەر چەند جىگەش ھەبوو، لىفەم برد و چوو مە مزگەوت كە لە بەلا بە دوور بىم . سبەى ئەو رۆژە بە تەنیا مىلى رېم داگرت . لە رېگە تووشم بوو بە تووشى دوو پۇلىسى كوردى عىراقىيەوھ . دەمەوىست خۆم وەك خەلكى ولات نىشان دەم؛ گوتەم: مانگوو

نەبن!

لێیان پرسیم: کویندەری؟

- خەلکی کەناروینم.

پۆلیسیکیان پێکەنی، گوتی: دیارە خەلکی ئێرانی. برۆ کارمان پێت نییە، بەلام مەلێ مانگوو نەبن؛ سەیری دەلێی!

گەشیتمە قاوەخانەی ئەزمەر؛ شەش چام لە سەر بەک خواردەوه. کابرایەکی قۆلەخرەمی میوان، لێی پرسیم: چکارەیی؟ قاوەچی شانی گرت و فرییدا دەری؛ گوتی: حەقت چیبە لە موشتەری من دەرسی؟

پوولی ئێرانیم بۆ دەرینا، پێنج قرانیەکی هەلگرت. لە گۆیژە سەرکەوتم. تووشی کاروانیک بووم دەچوونە سلیمانی. لە نیو قساندا تاریفی ئەسپەرەشی شیخ لەتیف بوو، کە زۆریان موبالەغە تێدا کرد. پیاوی سادە و دەشتەکی، دەسلەتداران زۆر لەوه زیاتر دەبینن کە هەن. تەنانەت باس گەیشتە ئەوه کە تازەکانی شیخ لەتیف نیوهرۆژ و شتویان هەر پلاو و گۆشتە. هیندیک دەیانگوت بریا تازی شیخ بوونایە!

ئێوارە درەنگ گەیمە ناو شار. لە دلدا بپارم دابوو بچمە حوجرە میزگەوتی گەرە و بېمەوه فەقی؛ بەلام دەمزانێ لەوی ئیستراحت ناکەم. زۆر ماندوو بووم؛ نۆ پرۆژ بوو بەو هەموو دەردەوه بەرپۆه بووم و لە حەسپیشەوه هەلاتبووم. با ئەمشەو بچمە مسافرخانە. لە کابرایەکم پرسی: مسافرخانە لە کوێیە؟ بانگی کردمە لاوه گوتی: بلێ هوتیل؛ مسافرخانە قاچاغە.

بردمی و لە دوور هوتیلیکی نیشاندام. بردیانمە و تاغیکی دوو تەختی؛ کەسی تریش نەبوو. سەرما بوو؛ گوتم ناگر. گوتیان نیمانە؛ ئەگەر خۆت خەلووز بکری بۆت دەگەشتینەوه. بە خەلووز خۆم گەرم کردەوه. شەو میوانیکی تر بۆ تەختی دووھەم هات؛ لاویکی بئێ مووی جوان چاکی سازدە و حەفدە سالە، بە تەفەنگ و فیشەکدانەوه. هەر کە زانی مەلام، هەلپێچام نوشتەیی بۆ بنووسم کێژیک حەزی لێ بکا. تێمگەیان ئەمە کە من لەو مەلایانە نیم.

شەو دە تەمەنیک ئێرانیم دا بە خاوەنی هوتیل، چوار پەنجایی دامج و چوومە قاوەخانە. هەر پەنجاییەکانم هەلگێر وەرگێر دەکرد و دەمخویندەوه و زۆرم پێ سەیر بوو. نەشمەزانی بەرانبەر بە چەند پوولی ئێرانە.

خەیاڵات بردبوومیەوه. هەیاران لە بۆکان بیستمان کە شاری پێنجوین بە بوومەلەرە وێران بوو. کابرایەکی شاعیری پێنجوینی بە ناوی «موفتی» کە جارێک لە بۆکان لە کاتی نەخۆشیمدا سەری داوم. تۆ بلێی لێرە نەبی؟ دەی سا چۆن بویرم و لە کێ بپرسم؟ دوو کەس لە نزیک من تەختەیان دەکرد. بە نووزەیهک لە یەکیانم پرسی: تۆ موفتی تووتنجی دەناسی؟

- نا نایناسم.

ئەوی تر گوتی: کورە ئەو کابرایەیی لە جادەیی تازە دوکانی هەیه؛ بۆچیته؟

- بۆ هیچ هەر پرسیم.

دەلێن خنکاو پەلاماری پووشیش دەدا. من کە ئاوارەیهکەم لەم شارەدا کەس نایناسم، ئەمەش هەر باشە. دەیدۆزمەوه.

شەو هەموالە کەمی هاووێژمان گوتی: سەبی سەعات پێنج دەچمە حەمام، تۆ نایە؟

- ئای دەخیلت بێم بە جێم مەهیلە!

به يانی هر تاریکان بوو چووینه همام. لاره که دهیگوت کوره ناغام له بازیان. گوتی: مهلا وهره پشتم بشوا! گوتم: توش پستی من ده شوئی؟ گوتی: نا! چ هددت ههیه؟ گوتم: من ره عیه تی بازیان نیم؛ هر کهسه کوری بابی خوی.

به چکه ناغا دیار بوو دلئی ئیشابوو، بهر له من له همام دهر چوو بوو. تاو هه لنه هاتیوو له همام دهر چووم. له سهر دوکانیکم خوینده وه: «گه لاویژ». له چاخانه مامه وه تا دوکان کرانه وه. چوومه گه لاویژ پرسیم:

- دوکانی موفتی تووتنچی له کوپیه؟

کابرا به ترسیکه وه دهستی به دهمیه وه گرت، یانی دهنگ مه که. ته واو ترسام. مشتهریه ک له وی بوو دهر چوو. خاوهن دوکان گوتی: وهره! زور له دوروه وتی: ئه وه جاده ی تازه یه و گه رایه وه. پیداجووم تووشی «موفتی» بووم که ناوی چکوله ی «مهلا که ریم» بوو. له سهر دوکانیکی رووته که دانیشتبوو. هر سلوم کرد به گهرمی به خیره اتنی کردم:

- ده ی چونی؟ چاکی شوکور؟ مال و مندا ل چونی؟

- هه موو لا به که یفن.

- فرؤشت؟ شوکور خیرت کرد؟ ده ی سهر چاوم هاتی!

زوری رست. گوتم وا دیاره ئه و کلیشه ی دوکانداره؛ بو هه موو مشتهریه کی ده لین.

- ده زانم نامناسی.

گوتی: راست ده که ی. ده تو کئی؟

- من هه زارم.

دهستی کرده گریان و فرمیسی دابارین.

- بریا کویر بام و نه مدیبا شورش تیکچوو.

- ئه م گریانه ی پی ناوی. ئیستا من چ بکه م؟ چون که س نه مناسی؟

گوتی: من مال ویرانی بوومه لهر زم. دوو منالم هه ن سه روپیچکه. ژنه که م شه ش ساله ئیفلیجه و به ده ست ئه ودیو ئه مدیوی پی ده که ین. تاقه ژورویکی بن عهرزی تاریک و شه دارم به کری گرتوو. رژانه به هزار زه حمه ت نانی وشک و چایی له م دوکانه م په یا ده که م. له میروولش بی ده سله ات ترم. من ناتوانم بتحاوینمه وه. لیمگه ری باسی تو بو براده ریک بکه م.

- ئای نه که ی! نامه وی که سی دیکه بزانی. ده وله ت پیم ده زانی و ده مداته وه به ئیران.

- نا، خاترجه م به! ئه و براده ره سه د جار تاواه ته وه و ساف کراوه تا ته واو بوته کوردیکی ته واو

عه یار و بی عه یب.

وای کرد که ملم دا به و بلئی. موفتی شاعیر رؤیشت و زوو هاته وه. زوری پی نه چوو کابرایه کی دریزی رانک و چوغه پرپینه ی عه ینه کی ئه ستوو له چاوی ریش و سمیل تاشراوی ته من به ناوداچوو، په یدا بوو. نه سه لام و نه که لام هر له ریوه پیی گوتم:

- ئای ئای له و پشتینده گری چنه! مهلا ده لین هر گریه کی شه ی تانیتیکی تیدایه. ئه و میزه ره

سپییه ریشووداره چیه؟ تئی ریم!

گوتم به خوا ئه و کابرایه شینه. دانیشت گوتی:

- هه زار نایه وی خوت کز که ی! من چهند جارم وه ک تو به سهر هات؛ دروستمان کرد و لیمان

رووخایه وه. ئیستاش ناهومید و دلسارد نیم...

موفتى له پيشدا پتى گوتم ناوى «ميرزا رحمانى بانى» يه و به مام ميرزا ده يدواند. گوتى ههسته با برۆين. له ريگه لىي روانيم گوتى: رهنگت زه رده، وا دياره برسيت؟
- نه خير برسى نيم.

- دهى درؤ مه كه، زؤرت برسويه.

بردميه كه بابخانه تيرى كردم.

- شهو له كوى بووى؟ چييان لى ساندى؟

چووينه هوتيله كه. به گز خاوهن هوتيلدا هات كه:

- تۆ چۆن دهسپرىكى، چوار پهنجايى له باتى ده تمن دهدهى؟

له حيسابدا دهر كهوت كه به چكه تاغا پوولى نه داوه و له سهر من حيساب كراوه. كاتى له دهفتهرمان روانى، من خهلكى كه ناروى و ئەو بازيانى نووسرابوو. پوولى ئەويان له من نه گيپراوه و زانيان كلاويان له سهر نراوه!

ميرزا بردميه دوكانى دهلاكىك. گوتى: وهستا ئەم كوپر ههه دهرويشه ههه سوڤى؛ من په شيمانم كردۆتهوه. چونكه خزمهتى پرچ و ريشه كهى بۆ ناكړى، تكايه بۆى بتاشه!
دهلاك تماشايشه كى سهرى كردم، گوتى: مام ميرزا ئەمه كاكۆلى هه بووه پرچى نه بووه؛
گالتهى خۆتم پى مه كه!

پاش سهر و ريش چا كردن هيناميه وه ماله خۆى. ههوزىكى هه بوو، گوتى: ئەم قاچه پيسهت بشۆ با بۆگهنت نهيه! چووينه وه تاغيك كه بۆ ميوان و تهريك له وه تاغى ناو مال بوو. پاش تاويك به شهرمه وه گوتم: تينوومه. گوتى: من نۆكهرى بابت نيم، تينووته به جهه ننه! بچۆ له مال داواى ناو بكه! وست بووم. ديسان تينووتهى زۆرى هينا. ناچارى كردم بچم بانگ له ماله وهى بكه كه ناوم دهنى. خيزانى ناوى بۆ هينام. هه موو نيازى ميرزا ئەوه بوو شهرم نه كهه و خۆم به پاژىك له خهلكى مال بزانم. شهو نوينى دامى و به جىي هيشتم كه بخهوم. سهعاتىك به ديواره وه بوو. هه موو سهرى سهعاتىك به گرم و هۆرى راده پهريم. خوابه چ بكهه؟ ههستام به پشتينده كهه كلكى سهعاتم بهسته وه به بزمارىكدا و ههستم لى برى. به يانى ميرزا هات و ديتى؛
گوتى: هاى شهيتان! ههر ده مگوت ده بى ده گهل سهعاته كه چۆنى رابوڤرى!

زۆر زوو بوومه كورى مال و شهرمى ميوانه تيم نه ما. كه و تمه لىكۆلينه وهى مام ميرزا. پياويكى زۆر سهيرم دى. به دل و داو هه والى لىقه و ماوان بوو. له كاسيدا شهريكه دوكانى يه كى تر بوو كه خۆى هيچ كارى نه ده كرد. زۆر زانايه كى خاوهن مه علومات بوو. به سه تان كتيبى له هه موو بابه تىكه وه متالا كردبوو. هه رچى خوئىندبوويه وه له بهرى بوو. دزى شيخ و دهرويش و مه لاي نهزان و ميشك و وشك بوو. هيچ مه لايه كيش له كيشه دا ده گه لى ده رنه ده برد. زۆريان به كافريان ده زانى و به بى ئەوه بزنان «بابى» چيه، ده يانگوت ميرزا بۆته بابى. خۆى نه زرى خزمهت به داماوانى كورد كردبوو؛ له كوردايه تيدا سووتابوو.

شهويك چيرۆكى ژيانى خۆى بۆ گيپرامه وه. گوتى: مالمان له بانه بوو. مندالىك بووم. بابم مرد و قهرزوقۆله يه كى زۆرى له سهر بوو. به رووتى و پىخواسى هاتمه شارى سوله يمانى و هه مالى بازارم كرد. پاش چه ند سال هه واى چوونه به غدام كرد. له بهر كاروانچيان پارامه وه ده گهل خۆيانم به رن؛ خزمهتى ولاخ و باران ده كهه. گوتيان: تۆ پىخواسى و ده رۆژه رى ده رنابهى. ئىواره يه ك له كاتى جهماعهت چوومه مزگه وتىك جووته كه وشىكى تازهى



رهنگ زهر دم دزی. تا قهراغ شاری به غدا ده گهل کاروان بووم و جیا بوومه وه. شهو له ههوشی باره گای غهوس - وهک سه تان پروتی بی جی - خه وتم. وا دیار بوو غهوس ده یزانی من عاقیده منی نابئ، بویه کار به دهستی غهوس - زیاد له هه موان - منی دهر کرد. گوتی: تو له وانیه دز بی! له کولانیک خه وتم. به یانی جووله که بهک خه بهری کردمه وه، که نه گهر شتیک ده کرم له خوی بکرم. سه رگه ردان ده خولامه وه، له شوینیکی دم ده جله چوومه قاوه خانه یهک. چایان بو هینام نه مخوار ده وه. گوتم: پارم نییه؛ هه ر لیم گهرین دانیشم. نیمه رۆ و شهو هیشتیان له سه ر نیمکه تی بنووم. به یانی دیسان نانیان دامی، نه مخوارد؛ گوتم: تا کار نه کهم و نانی رهنجی شان په یا نه کهم، هیچ ناخۆم. ده باغچی بهویندا راده بر دن. قاوه چی گوتی: نه م کوپه ش بهرن چه رمتان بو بشوا. ره گه لیان که وتم. زور زوو دهر یانکردم؛ گوتیان کار نازانی. هاتمه وه قاوه خانه. نهو شه وه شم به برسیاتی رابوارد. به یانی نهو رۆزه یه کیک هاته قاوه خانه و به قاوه چی گوت: لاویکمان ده وی له بهر دهستی ناشپه ز کار بکا و نه مین بیت. قاوه چی منی نیشان دا؛ گوتی: خزمی خۆمه، من زامن؛ بیهن. هاتمه دانشکده ی علومی عه ره بی و درامه ده ست ناشپه ز. هه ر ناشپه ز چاوی پیکه وتم وا زهر د و لاواز و بی تین، پالینکی پیوه نام و به ره وه دهر گای ره تاندم. وه ختا بوو ملم بشکی.

- برۆ دهر وه تو به کار نایه ی.

گریام گوتم: برسیمه بویه بی هیترم. بهزه ی پیندا هاته وه. نان و چیشتیکی دامی و ملم له پیواز پاک کردن نا. وهک ئاگری به قودره تی کارم ده کرد؛ دامه زرام. ورده - ورده خۆم خۆشه و بست کرد. زۆر به ی کاری ناشپه ز خانه کهم گرتبووه نه ستوی خۆم. گه بیمه پله بهک که کپینی که رسته ی بازاریان به من ده سپارد و ده ستیان پی له کاری ناو ناشپه ز خانه به ردام و چه سامه وه. خویندکاره کان که زانیان نه خوینده وارم، دهر سیان پی ده گوتم. کهم - کهم وام لیهات که بیمه یهک له خویندکاره کان و به ره سمی ناوم بنووسن. توانیم له نه زموندا سه ره کوم و پله - پله به ره مو ژووو چووم تا دانشکده کهم ته واو کرد. له دورانی خویندندا - که عه ربیم باش ده زانی و له سارد و سه ودا ی ناو بازار شه رزا بیووم - بازار گانی کوردی سوله یمانی زۆریان خۆیان کردبووه ئاشنام و مالم بو ده کپین. ده گهل نه وه شا خۆم شتم پیندا دهنارنده وه بو یان ده فرۆشتم. ته واو ببوومه خاوه ن پاره. ته نیا شتیک که به لامه وه گران بوو، تکای میوانانی سوله یمانی بوو که ده بوو بیانه م زیاره تی شیخ و مشایخی به غدایان نیشاندیم که زور وه ختی ده گرتم. فیلیکم دۆزیه وه: هه ش - نو حاجی و ماجیم وه دوو خو ددها، هه ر له ده وری دانشکده تووشی هه ر کاولیک ده بووین، ده مگوت: نه لفاتیحا، دوعا بکه ن! له جوابی پرسیاراندا ده مگوت: ئیره ناشپه ز خانه ی هارونه ره شهیده! نه وه ناودهستی نه لقادرو بیلایه! فلانه جی خه وی نه عووزهن بیللا بووه و ههروه ها... هینده م ناودهستی خوله فای عه باسی پیشان ده دان تا ماندوو ده بوون و ده میان له دوعا کردن وه ره ز ده بوو؛ ده یانگوت: میرزا با نهو جار بهس بی، بو جارێ تر!

له پاش ته واو بوونی دانشکده، جووتی کهوشی زهر دی زور باش و عه بایه کم کپی و چوومه وه سلیمانی. دهوله مهند دۆستی زوره. له بهر ده عوهت کردن سه ری خۆم پی نه ده خورا، هه ر جه مە ی له مالیک بووم. رۆژیک له میوانی حاجیه که بووم که کهوشم لی دزیبوو. حاجی هه ر داخی کهوشه که ی له دلدا مابوو. به نانقه ست باسی کهوش دزانم کرد. گوتی: میرزا گیان! سالیك نازانم چ سه گباییک جووتی کهوشی له مزگهوت لی دزیم؛ ئیستاش له بیرم ناچی!

کەوش و عەبام لە پێش دانا؛ گوتم: من دزە کە بووم. ئەم عەبابەش سووتی کەوشە کەت. چوو مەوێ بەنە قەرزە کانی باو کەم دایەو و لە سلیمانی ملەم لە بازرگانی نا. هەر لە زەمانی عوسمانیەو تا پێنەوێ شۆرشە کانی شیخ مەحموود، لە هەر کۆی داوای ئازادی کوردستان کراو، بەشداریم کردوو. تەنانت هاتمە سەقز بۆ یارمەتی هەمەپەشید خان و کە دیتم بەرھەلدایە، بە جێم هێشت. ئەوا ئیستاش کە پیر بووم و داراییم زۆری لە کزی داو، دلم بەوێ خۆشە کە بتوانم یارمەتی داموان بەکەم...

ئێرانی کە بە قاچاق دەهاتن بچنە حج، میرزا دەرک و دیوانی بۆ دەکردن و پاسپۆرتی بۆ ساز دەکردن. لە بیرمە پۆژیک دەگەل میرزا لە دوکانیک بووین. کابرایەک هات لە تەپلی سەر یەوێ کەسک بوو تا سەر کەوشە کە. سەید بوو ئەمما سەید! بە زاراوێ مەریوانی گوئی: سلام، میرزاوێ رحمان کامە یە؟

- ها کاکە چت دەوێ؟

- دەچمە حج، وتیان بێمە لای تۆ.

- باشە کاکە! دوو عەکسی خۆت بێنە بەلکوو کاریکت بۆ بەکەم.

- میرزا نابێ مەحتەلم کە، من ئەمشەو دەبێ بچمە بەغدا.

سەید گوئی: سەید لاچۆ خۆت لادە! مال و پیران ئیستا کەریک بتبینی قەپالت لی دەدا وادەزانی بارە وینجە ی! کورە ئەگەر بە بیست پۆژ بۆت جێبەجێ کەم دەبێ شوکری خوا بەکە ی.

ئەرمەنیە کێ ئارەق فرۆش جاریک بە شەرمەو و لە بن لیوانەوێ گوئی: مام میرزا! تۆ دەلین پیاویکی لە پرسیار توورە نابێ. ئێو دەلین دینی ئیسلام هەقە و دینی گاوران بەتالە. کەچی ئیمە ی گاورە کان نە شەر دەکەین؛ نە ژن هەلدەگرین؛ نە دزی و چەتە یی دەکەین. ئەو کارانە هەمووی لە موسلمانان روو دەدا؛ چۆن وا دەبێ؟

میرزا چاوە کانی کز کرد و گوئی:

- کەسپەر! هەر نانیکت دەس کەوت لە تیکێ بەکە بە خیری مەسیح کە بە سەلتی مرد! ئەگەر مەسیح ژنی هینابا و سێ چوار جاشە کەری بەجێ هێشتا، ئیستا هەزار خۆزگەتان بە موسلمانان دەخواست. هەتیو کێیە کاری خراب دەکا؟ دە پێوانە هەموویان عەولاد رەسوولە کانن و سەیدی بەرزنجەن، کام کرمانج خراپە دەکا؟!

جاریک مەلا شیخ نووری ناویکی زگ زلی بە گیر هینابوو، پرسیاری لی دەکرد:

- مامۆستا شیخ نووری! چۆنە خوای تەبارە ک و تەعالا دەبارە ی ژن عەدالەتی بە خەرج نەداو؟ جگە لەوێ کە لە شایەتی و میراتدا دوو ژن بە پیاویکە، دەلین پیاوی بەهەشتی حەفتا حۆری دەدەن و ژنە کە ی سەر دنیاشی دەدەنەو. واتا ئەگەر ژنیکێ زۆر خودا پەرستی وە ک رابیعە ی عەدو ی - کە بە ئەولیا حیسابە - لە پاش مردن بچیتە بەهەشت، حەفتا هەو یی زۆر جوانی هە یە کە لە سەر دنیا دەگەل هەو ییە ک نەدە حەواو؟!

مەلا گوئی: ژن لە بەهەشت زۆر کە یفیان سازە؛ ئەم پەنیرە لەزیزە ی بەهەشت دەخۆن؛ خەمی چیانە؟!

- واتا مامۆستای بەرێز! کچی من کە شوو دەکا هەر بۆ پەنیرە؛ خۆ لە مالیش پەنیری هە یە! لەمەو باسی بەهەشت و جەهەننەم دامەزرا. شیخ نووری گوئی: بەو قورعانی لە سەر رانی راستم داناو شتیکم دیوێ رەنگە ئەگەر بیگێر مەوێ پروام پێ نەکەن.

- بەلئى بىفەر موو، كئىيە بروا نە كا.

شىخ نوورى ديسان سى - چوار سوئندى خەستى خوارد و گوتى: لە گوندى سىتەك، شەوئىك چووبوومە سەر ئاو. دىتم زنجىرىكى ئاگرىن ھەر ورشەى دەھات لە عاسمانەوہ داھىلرا، خرايە مىلى ماريكى زەلامى بە قەد ھەژدېھا. مارە دەيزىراند. ھەليان كئىشا و بەرەو ژوورىان برد تا لە بەر چاوم ون بوو. سەيرم دە كرد؛ ديارە برديانە ويزەى جەھەننەمىە كان.

مام ميرزا گوتى: باوهرت پى دەكەم؛ تۆ درۆ ناكەى. بەلام پىم بلئى جەھەننەم لە كوئى و بەھەشت لە كوئىيە؟

- ميرزا تۆ خۆت دەيزانى كە بەھەشت لە ژوورى عاسمانان و جەھەننەم لە ژىر ھەو تەبەقەى زەويدابە.

- دەسا مامۇستا گيان، بەو قورغانەى تۆ سوئندت پى خوارد ئەو مارەيان بردۆتەوہ بەھەشت بۆ گيانى بەھەشتىە كان! ئەگەر بۆ جەھەندەم با، دەبوايە عەرزى بۆ ھەلكۆلن و كونى كەن و مارەكەى تىخەن. بە خوا مام ميرزا قسەكەت چىگەى فيكر لى كردنەوہ يە!

«سەيد عەلى بېسىمىلا» ناويك ھەبوو، بەرزەنجەيى؛ تا خوا ھەز كا ناشيرىن و خوئنتال و زمان پىس و شەرفرۆش بوو. رۆژىك ميرزا لى پىرسى: دوو ئىشكالم ھەيە بۆم ھەل كە! يەكەم: دەلئىن ئەگەر مزگەوت پروخواوہ مىحرابى ماوہ. دەلئىن پىغەمبەر زۆر جوان بوو، تۆ كوئىت وەك ئەو باپىرەت دەچى؟! دووھەم: دەلئىن موستلمان چوار سەد مليۆنن. ئايا بە تۆوہ حىساب كراوہ يان بە تۆرا چوار سەد مليۆن و دانەيەكن؟!!

ديارە جوابى سەيد عەلى ھەزار جىئوى سەر بە كولكە بوو!

ميرزا لە تارىخ، سىياسەت، ئەدەبىياتى كوردى و فارسى و عەرەبىدا بەحرىك بوو بى بن. ھەر خۆش بوو ئەو قسە بكا و گوئى لى بگرئ. بە راستى ئەو كابرايە مامۇستايەكى زۆر گەورە بوو بۆ من و زۆر شتى لى فير بووم.

ميرزا لە نەورۆزدا بردمىە بەغدا.

رۆژىك گوتى: دەترسم لە ماله من بنگرن؛ دەسەلاتم نىيە رزگار ت كەم و ئابرووم دەچى. با بتكەمە پەنابەرى شىخ لەتيف و واش ناكەم بزانى تۆ لە لامى؛ تا نەزانم قىوولت دە كا.

شەو رۆيشت و زوو ھاتەوہ. پاش تاويك شىخ لەتيف بە تەنيا بە ترۆمبىليكەوہ ھات و بردمىە ماله خۆى.

با ئەو ھەش بلىم: وەك دەلئىن «ناوى گەورە و شارى و پزان». منىكى وا نەزان و دنيا نەدیتوو، ناوہ كەم وەك شاعىرى شۆرشى كوردە وە پىش خۆم كەوتبوو، دەوروبەر دەيانناسىم. شەوئىك ميرزا پىرسى: تۆ جىئىلى، شىخ نەجمەدىنىك ھەيە دەلئى ھەزار ئاوال فەقىم بوو؛ كە ئەو زۆر پىرە. تۆ دەيناسى؟

- نە بە خوا.

- باشە گالتەيەك دەكەين!

سبەى شەو شىخ و چەند برادەرىكى بانگ كردبوو. كە ديانپرسى: ئەمە كئىيە؟ دەيگوت: سۆفىەكى جاھيلە و من ريش و پرچم پى تاشيوہ! لە ناو قساندا لە شىخ نەجمەدىنى پىرسى:

- ھەزاري ئاوال ت لە كوئىيە؟

گوتى: دەلئىن لە بيارەيە. بريا بەھاتايەتە ئىرە، ئاي چەند بۆى بەتاسەوہم!



دهستی کرد به حیکایهت گیرانهوهی ههوالهتی گهرمی خۆی و من که چهند سال پینکهوهه مان خویندوووه.

میرزا گوتی: سویند بخۆ که درۆ ناکه‌ی!

شیخ قوت بوو؛ تماشایه‌کی منی کرد؛ گوتی: ناکا نهوه هه‌و بی؟ به‌خوا نه‌مدیوه، به‌لام خۆشم ده‌وی.

شیخ له‌تفیش هه‌ر به‌ناوه‌که‌م خۆشی ده‌ویستم. له‌مالی ئه‌و دامه‌زرام. له‌ویشه‌وه‌ چهند که‌سیکی وه‌ک «ره‌فیق چالاک»، «مه‌حموود نه‌حمه‌د»ی موعه‌لیم و زۆر که‌سی دیم بوونه‌ ئاشنا. چاوم به‌ «برایم نه‌حمه‌د» که‌وت که‌ ئه‌ویش ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ بوو. شیخ له‌تیف لێی پرسیم: برایمت چۆن دیت؟ گوتم: پیاویکی زرینگ و زانایه‌ و زۆریش کورده، به‌و شه‌رته‌ی خۆی بکه‌نه‌ سه‌رۆکی کوردستان!

کاتی مه‌لامسته‌فا له‌ سابلاخ بوو، «هه‌مه‌زه‌ عه‌بدوللا» ناویکی راسپاردبوو که‌ حیزبیک بۆ کورد له‌ عیراق دامه‌زرینێ و کاغه‌زی دابووێه. شه‌ویک گوتیان مامۆستا دیت. هه‌مه‌زه‌ عه‌بدوللا په‌یدا بوو. پیاویکی زۆر لووت‌به‌رز قۆره‌ده‌ماغم هاته‌ به‌ر چاو. گیرایه‌وه‌ که‌ له‌ سابلاخ - وه‌ک پیویسته‌ - قه‌دری نه‌گیراوه‌ و قسه‌ی وای کرد که‌ هه‌ر شه‌للایه‌ک پیتی شه‌رمه‌ بیلێ. ده‌رباره‌ی ده‌وله‌تانی ئه‌مریکا و رۆژاواوه‌ فه‌رمووی: هیچ جیگه‌ی نیگه‌رانی نین؛ کارگه‌ران له‌ جیاتی بارووت خۆل ده‌که‌نه‌ ناو بۆمباکانه‌وه‌ و سه‌رکه‌وتن هه‌ر بۆ ده‌وله‌تی سۆقیاتی خۆمانه‌! دیاره‌ قسه‌ی مامۆستا زۆر به‌ ئیحتووباره‌ و که‌س نا‌کرێ بلی وایه‌. هه‌ر چی ده‌مدی و دوو پیت و له‌تیکێ خویندبوو، کوموونستی دوو ئاته‌شه‌ بوو. سه‌ر و بنی قسه‌یان سلاوه‌ت له‌ دیداری ستالین بوو. من که‌ هیچم ده‌ باراندا نه‌بوو، هه‌رگیز له‌ کومۆنیستیش تینه‌گه‌یبووم، جارێک ویستم گله‌ بکه‌م که‌ روه‌س ئیمه‌یان به‌ جێ هێشت و شه‌رتیان نه‌برده‌ سه‌ر، زۆر به‌ توندی به‌ گژمدا هاته‌نه‌وه‌ و به‌ هه‌زار و یه‌ک ده‌لیل حالییان کردم که‌ روه‌سیا له‌ مه‌سه‌له‌ه‌تی کورد ئه‌و کاره‌ی کرد. ئه‌مریکا ده‌یه‌ویست یاریده‌ی ئێران بکا و کوردستانیان وێران ده‌کرد. روه‌س به‌ ئامانه‌ت خۆی کیشاوه‌ته‌وه‌؛ رۆژێکی نه‌ دوور دیته‌وه‌ و ئازادمان ده‌کا! ئیتر ئه‌و جار منیش عوزرم بۆ روه‌سیا دیناوه‌ و ده‌مه‌ویست ئه‌و خۆ له‌ کوردستان بیخ‌ خاوه‌ن کردنه‌ی به‌ سه‌د باردا پینه‌ بکه‌م! تا نه‌لین ریجعی و نه‌زانه‌!

له‌ بیرمه‌ یه‌ک له‌ ده‌لیله‌ باشه‌کان ئه‌وه‌ بوو: مه‌سه‌له‌ی کوردی ئێران و هه‌رای یۆنان هه‌بوو. چینی شه‌شسه‌د ملیۆنیش هه‌بوو. روه‌سیا بۆ ئه‌وه‌ چین بکاته‌ هه‌والی خۆی و تاقتی ئه‌و هه‌مووه‌ جبه‌ه‌ی نه‌بوو - چونکه‌ له‌ شه‌ری ئالمان زۆر زیانبار و لاواز بوو - ده‌ستی له‌ قازی و مارکۆس هه‌لگرت و چینی برده‌وه‌. دوو ده‌سه‌ری سووتا و قه‌یسه‌ریه‌کی وه‌گیر که‌وت. پیاو قه‌یسه‌ری هه‌بێ ده‌سه‌ره‌ش په‌یدا ده‌کاته‌وه‌. روه‌س و چین ئامریکا ده‌خنکین و ئیمه‌ش له‌ چنگ ئێران و تورک ده‌ردپن. کێ بی ئه‌و قسه‌ خۆشه‌ی وه‌ به‌ر دل نه‌که‌وی؟! به‌لام که‌ی؟ ستالین ده‌زانێ! ها، راست ده‌که‌ن. منیش له‌ شیعریکمدا له‌ ته‌وریز گوتبووم: ستالین ده‌زانێ چیه‌ حالمان. کاک هیمنیش گوتبووی: ستالین گوتووێه: «یه‌مان پریسکی کوردیسکی خه‌ره‌شوی». ئه‌مما ئیمه‌ مانای قسه‌ی خۆمان نه‌ده‌زانێ، ئه‌وانه‌ زانان و ده‌زانن ده‌لێن چی! خولاسه‌ منی ئاواره‌ی مال وێران و کلۆتی پاشه‌کشه‌ی روه‌سان له‌ ئێران، خواخوام بوو به‌ ریجعی نه‌زانن و به‌ کومۆنیستم له‌ قه‌لم ده‌ن و له‌ گه‌ل هه‌لمناوێرن:

بۆ شوینهونی ناردرامه گوندیک به ناوی «بی بی جهک»، مالی «مهحموود بهگ» ناویک که پیاوی شیخ له تیف بوو. زۆری نهربرد «عبدالقادیر نهحمده» و «باقی بامهرنی» هاتنه ئهوی و یه کترمان ناسیهوه. باقی ناوی «مام غهفوور» و عبدالقادیر «کاخدر» بوو؛ تا نه ناسرین. مهلامستهفا له سنووه ناردیوونیه عیراق؛ نامه یان بۆ چهند که سیک هینابوو. که ده گهرانه وه، گوتم: منیش دیمه لای مهلامستهفا. گوتیان تا پرسى پى نه کهین ناتوانین بتهین. نامه بۆ بارزانی نووسی، نامه بۆ مالی خۆمان نووسی که ساغم و حهق و حیسایی قهرز و قۆلهم بو پروون کردنه وه. مام غهفوور هاته وه و خه بهری دا که کاخدر له دهوری سنۆ له بهفرا گیری کردووه و له برسان که وتوووه و خۆی داوه ته دهست دهولت و به رهو تارانیاں بردوووه. مهلامستهفاش پرووی کردۆته ولاتی پرووس و لهو ناوه نهماوه. ئه ویش له ناچارى هاتۆته وه عیراق. جوابی ماله وه شی بۆ هینابوو مه وه: کاکه رهحمان گوتبووی ده مانچه که ی ئهویان لى ساندیم. قاسماغا - که نوسی بووم سیسه د و په نجا تمه نی لایه - تووره ببوو: حه ددی چیه قهرزی لای من بی؟! مهلامسه ولا گوتبووی: سى هزار تمه نم لانییه؛ سویند ده خۆم. دیار بوو پیاو ههر چی بی، تا له بهر چاوانه له بهر دلانه. ته نیا برایه ک که له بیرى نه چوو بووم کاک هیمن بوو؛ له جهنگه ی سه ربا ز و عه شایر پزانه ناو شارد، مال و منداله که می بردبووه گوندی شیلاناوی و له خه تهر پاراستبوونی. که دواى ئیمه ناغایانی کوردیان بردبوونه تاران، شا پرسیبوو ی: ئه وه هزاره که چی لیتهات؟ حاجی بایزاغا گوتبووی: قوربان! ئیمه کوشتمان...

دواى هه لاتنه که م له بۆکان، هه ولاغای مهحمووداغا جنیوی به کوپخاکه ی دابوو که: دلای پینج قرانی فیشه کیکتان نه هات هزاره بکوژن...

چو بوومه سوله یمانی له وه تاغیکی تاریکی دیوه خاندان ده ژیا م؛ بۆ ئه وه که س پیم نه زانی. که مام غهفوور هاته وه و بوو به ئاوده نگیم، رۆژیک درگا کرایه وه، «عوسمان دانیش» که له سابلانغ ده مانناسی و ده رسی کوردی به مندالان ده گوت، وه زوور کهوت؛ که ئه ویش تازه گه رابۆوه. - کاک عوسمان ماندوو نه بی.

- عه فوو بکه ن من ناوم مه لا که ریمه، عوسمان نیم. ها! من ئیوه ده ناسم: تۆ باقی! تۆ هه ژاری! باقی گوتی: ناخر عوسمان گامووش! مانگیکه یه کترمان نه دیوه؛ بۆ تۆ ده مانناسی و ئیمه ناتناسین!؟

رۆژیک دیتم کابرایه کی مل پانی، پالتۆیه کی بهرگه وشتری هه شته رۆیا نه له بهردا و که وشیکی پاش پانیه درێژی قه تاره چیا نه ده پێدا هاته زوور. پاش تاویک ناسیمه وه حه سه ن قزلبجیه و ماوه یه ک له بیاره سو فی بووه و ئیستا هاتوو. پیک شاد و شوکور بووین. ناو به ناو کاک هه مزه ی کۆنه شه ریکم و مه لا هه ولای حه ساریش بوونه په نابهر.

رۆژیکی تر سه ر له به یانی، که شیده به سه ریک - که ده تگوت زه رده چییوی پێدا پزآوه - هاته لای شیخ که چاریک بکا. حاجی عه لیم ده ناسی له بۆکان، ئه رزیایی تووتن بوو. ژنیکی شوخی خه لیفه ی هه بوو. زۆر ده وله مه ند و وه جاخ کویر بوون. مالیان چوو بووه سه قز. - حاجی گیان! تۆ و ئیره چی؟

- ئای قوروان! حه قایه ت من دووره: خانم هه لپیچام، وتی هه وه ل شام و ناخر شام. ئیمه که حه شرمان له شام ئه کریه، بۆ ئیسه نه چین؟ گش ماله که مان فرۆشت؛ فه رشان هیشته وه و بارمان کرد و چووینه قه سر شیرین. قالیه کانمان دا وه قاچاخچی، که خۆشمان و فه رشه کانیش



بەرنە ئەودىو. قەرار دریا سەعات دوانزەى نیمەشەو بیانینم. قوروان خۆت ئەزانى ئەسلەحەى موسولمان چىیە؟ دەسنوژە! دەسنوژم گرت. چوومە سەر كۆلان ھاوارم كرد: عەبدولقادرا! تومەز كاوارايەكى پۇلىسى شەو ناوى عەبدولقادرا! بە غار ھات و منى دیت و كەلەمچەى كرده دەستەمەو. وە ھەزار نارەلى، وە سەد تەمەن بەرى دام. بى ئەدەبىيە لە خزمەتتا، قالیە كانیش لە خانەقین گیران و گومرگیان لی ساندىن. گەییە بەغدا وتم لای عەبدولقادرا گیان دائەبەزم. فەرش و خانم و من لە بن دیواری غەوس لە پەنا جادە ماينەو. لە زوان كەس تینەدە گەیشتین. ئیوارە وەختە، كاوارايەك وە كوردی وتی: ئیو چىن و بۆ لی رەن؟ كە تیگەیشت، بانگ حەمالی كرد و قالی و ئیمەى برده مال خۆى. وتی: لە ئیرانەو قاجاغ ھاتگن؛ پۇلیس بزانی ئەتانگرتى. پاسپورتى سووریەتان نییە؛ ئەشچنە شام گشتى دەسبەر و نامەرد. من نایەزم ئەو ئەبوت: «حەشرى چە و مەشرى چە؟» تۆبە ئەستەخفیروللا! لە سەر قەسەى ئەو گەراينەو سولەمانى و ئیستا ھاتگمە لای شیخ فکرى بکاتەو چى بگەم.

ئەو بەینە زۆر بە تاسە بووم «شیخ مەحمود» بیینم؛ بەلام تا داوام دەکرد، شیخ لەتيف بەھانەییكى ئەدۆزیو و دەیگوت جارى!

شیخ لەتيف بۆ خۆى شاعیر بوو؛ بەلام باوەر ناکەم شیعری كەسى خۆیندبیتەو. تەنانەت ئەو كاغەزانەى لیقەوماوان بۆیان دەنووسى، قەت یەكى نەدەخویندەو و وە بن دۆشەگى بن قوونى دەدان. كە لە «بى بى جەك» بووم، سواریك بە غار ھات و نامەى شیخ لەتيفى دامى كە: زۆرم تارىفى تۆ لای شیخ مەحمود كرددو؛ پى خۆشە نمونەى شیعرت بینى. تەكایە شیعریك بنووسە با بۆى بخوینمەو. من كە دەمزانی حالى چۆنە، كاغەزىكى سپىم خستە ناو پاكەتەو و ناردم. كە شیخ لەتيفم دیتەو گوتم: ھا؟ شیعەرە كەم چۆن بوو؟ فەرمووی: زۆر خۆش بوو؛ شیخ مەحمودیش زۆرى پەسند كرد!

بەرەبەرى نەورۆز قزلجى و مام غەفور و من و ھەمزە چوینە گوندی «سیتەك»؛ لە ژووریک دایانكردین. لا بەكى چەپەرىكى شەق و شپ، كە دیتمان تازیەك لەویو خۆى كرد بە ژوورا. دنیا تەرى و قورى بوو. خۆمان بە قورى حەوشە، چەپەرمان كون بر كرد. دارى تەرى سۆپەمان بە بەرەو ھەلچنى. راپەخمان لباد و پر لە ئەسپى بوو؛ ھیندەمان «دئ. دئ. تی» پىوە كرد، پیت لیدەنا تۆز ھەلدەستا. پاش دوو رۆژ میرزا رەحمان یەك بارى كوتەكى كتیپى بۆ ناردین كە وەرەز نەبىن. كتیپى چۆن؟ ھەر لە تالیفاتى ماركس و ئینگلسەو تا «خەباتى من» ھیتلەر، لەحەدىس و شەرەو تا تەرجەمەى كتیپى بى شەرمانەى بازاری «سان دۆنى» پارىسى، تا كراماتى شیخ حىسامەدىن! خولاسە ئەوئەندەى دژ لىك كۆ كرذبۆو كە باسى نەكرى.

رۆژانە من و ھەمزە بە تەفەنگىكى تاپرى شىخەو دەچوینە راو، سويسكە و كۆتر و كەومان راو دەكرد. قزلجى لە مالەو كتیپى دەخویندەو. شەو حاسلى راومان دەخوارد و گویمان لە قزلجى دەگرت كە وەك حىكایەت خوانى لە زەبر، چى خۆیندبۆو دەیگتیراوه.

شەویك قزلجى لە مەلا عەولای پرسى:

- ئەگەر كەرىك زۆرىش تیر بى، وینجەى تەرى بۆ بەرن ناخوئا؟

- جا ئەو پرسیارى دەوى؟

- دە پراوانە لەم كتیپەدا دەلى: شیخ حىسامەدىن چو بوو بە باغىك، كەرىك لەوى بەسترا بوو.

فەرمووی ئەو كەرە دەلى برسیمە. وینجەیان بۆ برد خواردى!

گوته: چ سه گباينک نووسيوه؟

- خهليفه مه حمود.

- جنيو به خهليفه نادم، به لام قسيكي بيتامه!

رؤزيك ده گهل همزه له سر گرديكهوه به رازيکمان له قاميشه لانيکدا به دي کرد. تا پرمان

پي بوو. وتم: با بوي بچين!

- به راز خه تهره!

- نه خير، ده يکوژين.

پاش مقومقويه کي زور، پينک هاتين. همزه به قريوه و هرا و من به تا پر ريسکمان کرد و

به لامارمان برد. که چي به راز به کولکه سووتاويک دهر چوو!

رؤزيك که نه ده چووينه راو، له سهرباني مزگهوت راويچکه مان ده کرد و گويمان له خه لکي

گوند ده گرت. «کويخا تهوفيق» عاقله ندي دي بوو؛ چه کداری عوسمانی کردبوو؛ له شهري

«به سرا» به شدار ببوو. رتي به نوون ده گوت. باسي شهري ده گيراوه که به سهره نيزه کراوه،

ده يگوت: سولتان عه بدولحه ميده! خوا غه نيقي نه حمه ت کا! تو نه گن به غدات هه بوو، به سنات

بؤچوو؟ نهو هه موو گه نجهت به سونگي تاق به کوشتن دا!

جاريک قاو داکهوت خهليفه ي شتيخ حه سه ني قهره چيواني به رپويه. لاي ويله دهر رپويه ک

به ره و پيري هانوه، دهر و پيش خه ريك بوون بوي بچن بيگرن، خهليفه فهرموويه لتيگه رين. رپوي

ناوزه نگی خهليفه ي ماچ کردوو و سهری پيدا ساويوه! خهليفه ده ستي به سهری داهيناوه و

فهرموويه: «نهوا کردمي به خهليفه ي رپوي نهو ناوه، تو توبه يان داده!» و به رله لاي کردوو. بوو

به قريوه: ناي لهو پياوه مباره که! ناي خوزگه بهو رپويه به هه شتيه! زور گهرم داهاتبوون و

کويخا تهوفيق له گشتيان زياتر. «حاجي قادري کويي» ده لي:

سؤفي وهک ته شنه بوو له زيکري هه تاو هه موو ديني ده دا به کاسيک ناو

شيعه وهک ته شنه بوو له سينه زه دن به دوو قه تره ي ده دا حوسين و حه سه ن

خه لکي سيتهک هه موو بژبوي ساليان له سر دار فرؤشتن و راوه رپوي بوو. له ته نيشت مام

کويخاوه دانيشتم:

- خه بهر چييه؟

- چؤن تو باسي خهليفه و خهليفه رپوي نابيسي؟ به خوا نه بي خؤمان ساز که ين خزمه تيکي

باشي نهو خهليفه و دهر و پيشانه بکه ين.

- کويخا گيان! تا ئيستا خهليفه رپوي هه موو رپويه کاني شاربازيري کردؤته دهر و پيش. به خوا

ههرجي رپوي بکوژي، نه چيته جه حه ندهم. بهم خه لکه بفهرموو له راوه رپوي دهس هه لگرن.

کويخا تاسيکي برده وه، بانگي کرد:

- کوپه وهرن، هه ي بکه م به کنگي باوه خهليفه وه! خو نابي راوه رپوي بکه ين!

- ديسان غه لبه غه لب دامه زرايه وه. به کؤمه ل دواي خؤم دان بو لاي شتيخ له تيف که نه وسه

له سيتهک بوو:

- يا شتيخ! خؤت ده زاني نهو شاربازيره پاواني ته ريقه تي کاک نه حمه دي شتيخه. خهليفه ي

گهرمياني حه قی چييه ناسؤگ بپه ريني و مرید له ئيوه داگير کا؟

شتيخ گهرم داهات:



- دادہی سوار! سوار بن ئەم باوہ حیزہ بەرہو شارە زوور بەرہ تینن!
 مەلا شیخ نووری - کہ باسی کرا- تیتوولە شالینکی سەیدانەیی بە دەوری ورگیدا هینابوو؛
 دەتگوت کہ مەبەری دەوری دەھۆلە. لاقی کورت، سەر درێژۆکە، لیج شوپ، ھەر مەشەیی دەھات.
 ژنیککی زۆر لەبار و قەدباریک و بەناز و نووزی - ماری بە جاش - لە خۆی ماری کردبوو؛ تە لاقی
 نەدابوو. ژن شارستانی و خۆیندەوار و تووشی ببوو بەو عەلامەتەوہ و لە سیتەک دەژیا.
 خواخوای بوو مەلای توورە کا و تەلاق بدڕی. خەلکی دێی کہ دەیانگوت بلج و سووکە، مەلا
 دەیفەرموو: قوربان! ئەم ژنەیی منە خۆنگەوارە! قورعان لە سینگەیی! چونکە مەلا بوو، تێیی
 نیشانەیی مێوینەیی عارەبی دەخستە سەر وشەیی کوردیش!

پۆژیک زۆر بە شپرزەیی ھات و گوتی:

- مەلا مەممەد، مەلاژن نەخۆشە و تۆی دەوی کہ دەرمانی کەیی!

- مامۆستا من حە کیم نیم.

- بە خوا ئەلێ ئەبێ ھەر بێ.

مەلاژن لە سەر جینگە کەوتبوو؛ سنگ بەرەلا. دەستی گرتم و لەسەر مەمکی دانا. زانیم داوہ و
 بۆ منی ناوہ تەوہ. ھاتمەوہ و دوو بنیشتی پەوانیم بۆ نارد. مەلاژن لە سایەیی من ساغ بۆوہ و ناوم
 لە دیدا بە حە کیم زرا. جا وەرہ و سویند بخۆ کہ حە کیم نیم. «ئەیی بۆچی مەلاژن چا
 کردوہ؟» تا خۆم لە مەلاژن و سیتەکیان رزگار کرد، شەیتان گوتی چەق!

جاری شیخ لەتیف ھەلپینچا کہ ئەم ژنە تەلاق بدا؛ بۆ ئەو نابێ. لە وەرما دەیگوت: قوربان!
 من تە لاقی بەم و بچی شوو بە نامە حەرەمی بکا؟ ئەمە چۆن ئەبێ!؟

پێم گوت: مامۆستا ئەو ورگ و گیپالەیی تۆ بۆ خەلیفەتی دەنالێ.

گوتی: خۆ ئەم گەوادییە شەم کردوہ! شەش مانگ خەلیفەیی سەید بووم. من شەشسەد تەنەم
 بۆ کۆ کردنەوہ؛ ئەو سێ تەنەیی دامی، وازم لێ هینا!

نانمان ھەبوو؛ پینخورمان کەم بوو؛ ماست ھەر دەس نەدە کەوت. پۆژیک دەگەل قزلجی لە
 سەر مانای شیعریک کیشەمان بوو، قزلجی گوتی: بە ماست، بە مریشک سویند ئەخۆم قسەیی
 من راستە!

- یانی چی؟

- ناخر ئەگەر ئەوانە موقەددەس نین، بۆ کەس نایانخوا!؟

شیخ لەتیف حەفتا گوندی دەخوارد؛ بەلام ھەمیشە قەرزار، نێو مال پرووت و بێ فەرش و لیفە،
 لە پینخۆردا ناساز، تا خواش حەز کا دلوا و میوان دۆست، تا خواش حەز بکا بێ سەلیقە و لە کار
 نەزان. زۆر جار فزولیی دنەیی دەدام و لۆمەم دەکرد:

- ناخر یا شیخ! تۆ ئەو ھەموو خەلکە دەپووتینیوہ، ھەموو داھات چەند نۆکەریکی شەلاتی
 دەیدزن. تۆ نابێ پتودانیک بۆ خۆت دانێی؟

دەیگوت: ئیمە بەرەیی کاک ئەحمەد پیمانەوہ نایە ریک و پیک بین؛ مالی شیخ مەحموودیش
 وەک مالی من وایە!

زۆر بە ناشکوری نالیم، لەم کوردستانەیی ئیمەدا گەرەبەیی بە میراتە نەک بە ھونەر و جەوھەر.
 عەولادی کاک ئەحمەدی شیخ تا دنیا دنیا یە لە خەلکی تر پایە بەرزترن؛ نابێ گوی بدڕیتە زانین
 و ھونەریان. جا چونکە کوری گەرەمالان لەلە و نۆکەر بەختیوان دەکەن، بە ئارەزووی خۆیان

رایاندىنن كه قازانجى ئەوانى تىدايى. زۆربەى لەلە و نۆكەرە كانىش لە ئاكاردا پاك نىن. زۆر بە دەگمەن ھەلدەكەوى كورپى پياوى گەورە نالەبار ھەلنەكەون. مالە سەيد تەھا، عەولادى شىخى بورھان دوو نمونەن. ھونەرى شىخ لەتيف ھەر ئەوہ بوو كورپى شىخ مەحموودە و بەس! ھەر لە سىتەك، قازى كاكە حەمەى بۆكانىشمان ھاتە لا و لە ئىران رايكرديوو؛ تەواو پىتى حەساينەوہ. زۆر زانا، زۆر قسەخۆش و رووخۆش، تا خواش حەز كا ترسەنۆك. بە گشتى بەرەى مالە قزلىجى ھەر سەريان لە ھىلكە جوولايەوہ عالمن. ھەموويان زىرەكى بىئاوتان. بەلام ھەموويان ترسەنۆكىك خولقاون كە ناويړن تەنانەت ھونەر و جەوھەرى خويان دەرخەن. «تورجانى زادە»، «مەحمەدى قزلىجى»، «قازى كاكە حەمە»، «حەسەنى قزلىجى» نمونەى ئەو ترسە لە رادە بەدەرەن. ھەر كەسى تر دە يەكى ئەوان زانا با، نوابانگى دەنگى دەداوہ؛ بەلام ترسى وا بە تەوہژم رىگەى خۆدەرخستنى لى برون. جاريك شىخ لەتيف ھاتبووہ سەردانمان لە سىتەك. كاتى سوار ببوو، دەرپۇشت و ئىمە بەرپىمان دەكرد. «قازى كاكە حەمە» لە ريز دەرگەوت و چۆكى دادا و دەستى بە ئەژنۆى ئەسپى شىخ گرت. شىخ لەتيف بە سەرسورمانەوہ پرسی:

- مامۆستا چىت لى قەوماوہ؟

- يا شىخ دەترسم دواى تو سى پۇلىس بىن بىگرن!

- جا بۇ سى؟ بۇ بىست و ھەشت يان سى و دوو نەبن؟

- قوربان لىرە دەترسم؛ بىنيزە لاي شىخ مەحموود.

قازى بە جىتى ھىشتىن و ئىمە لە خەتەردا ماينەوہ!

قزلىجى و من و لە بىرم نەماوہ كىتى تىرش - پىنم وايە ھەمزەى سلەماناغا بوو- ناوى خۇمان گۆرى. قزلىجى ناوى «سەعيد رەھىم» و من «عەزىز قادر» ھەلبىژارد و شىخ لە «چوارتا» پىناسى عىراقى بۇ وەرگرتىن و بووينە عىراقى و ترس و لەرزمان لە گرتن بە سەر چوو. لە ساىەى راوى ھەموو رۆژوہ دەگەل ھەمزە، ببووينە پىادەيەكى وا قۇچاغ تاژىمان نەدەگەشىتى. جارى بە غارى بىچان لە سىتەكەوہ بە ھەورازى «ھەرووتە» دا سەرگەوتىن. رۆژىك سەر لە ئىوارە لە قەدى چىاى «كورە كاژاو» حەيوانە كىنويە كمان بەدى كرد. دامەزراين كە بىكوژىن؛ كەچى مەعلووم بوو كە ئەويش راوگەرىكى كۆلەبال لە بەرە و ئىمەى بە حەيوان زانىوہ و لىمان دامەزراوہ.

دەلەين جاريك چەند مەلايەك لە دم چوومى «كەلوى» چوونە سەر پىشاو كە دەسنويژ بگرن؛ كاپرايەك لاي وابووہ پۇلە كەلكن و تەفەنگى پىئوە ناون. ئىمەش وامان بە سەر ھات. لە بەھارا شىخ بە حەلاوى كارەكەريەوہ - بۇ راوہ كەو- ھاتە سىتەك. كەيفمان ساز بوو. دەگەل شىخدا شوہ بە كىو لە راو بووين. كاتى لە بەغدا دەژىام دەگەل قزلىجى - كە لە سولەيمانى بوو- دوو پارچە شىعرمان پىك گۆريەوہ، كە زۆر بە وردى ژيانى ئەو رۆژانەى شارباژىريان وىنە دەكىشا. بە داخەوہ نەمماون و ھەر ئەوئەندەم لە بىر ماوہ كە نووسىومە. عەولا ناويك لە سىتەك بوو، جگە لە ناوى ئاغا ھىچ عەشتەباى شك نەدەبرد. ھەمىشە دەست لە كەلەكەدا و بە فيزموہ دەيگوت: من جگە لەوہ كە ئاغام، رەعيسولعوزەراى شىخ لەتيفم! نەوسن و چەورەيەك بوو ھەر مەپرسە. قادراغا ناويك بۆى دانابوو:

ئەگەر نايناسن، ئاغا ھەرووتە لە تەقەى كەوگير گويى وەك كەر جووتە

رؤژی به فیزیکهوه ده گهل مهحموود به گه کهی «بی بی جهک» هاتنه لام؛ گوتیان: ناغا گهوره تره یان به گ؟ گوتم: نازانم. «محدیدین چناره بی» دریزی لاواز، نۆکه ری شیخ دههات؛ عه ولاغا بانگی کرد: محه رهق! تۆ خۆنگه واری. ناغا گهوره تره یان به گ؟

- به خوا ئەمانه وهک سهگ و تاژی وان، فهرقیکیان ناکهم!

مهحموود به گ گوتی: ساوه للا ده لاین تاژی به گزاده ی سه گانه؛ من نه جیب ترم! کابرایه کی ویلی بی مالی پرووته که هه بوو، پهسته کینکی سهد پینه ی دریزی تا سه ر نه ژنۆی ده به ردا بوو. سه ر و بی قسه شی «زالیکه» بوو، خۆی به پیغه مبه ر ده زانی؛ شیخ گالته ی پی ده کرد. گوتی: زالیکه ی ماکه را! تۆ چۆن پیغه مبه ریک ی؟

گوتی: پیغه مبه ری که رانم و خوا نار دوومیه ته سه ر ئیوه!

له و رۆژ گاره دا باو باوی «خوله پیزه» بوو. نازایه تیه که ی بیوه دلخۆشکه ره ی داخ له دلان و بیچاران. له ترسی سه ر بازی رایکرد بوو؛ له دهوله تی عیراق یاغی بیوو. خه لکی شارباژی به دزیه وه یاریده یان ده دا. عه لیاغا ناویک هه بوو له گوندی «ئه حمه داوا» زۆر زمان لووس و به چاپ و گوپ؛ ده شیگوت دیبۆکریم. له سوله یمانی پینجسه د دیناری له ئەستاندار ئەستاندبوو که خوله پیزه ی بۆ بکوژی. عه لی ناغا به شات و شووت ئەو قسه ی درکاندبوو. به یانیه ک خه به ریان هینا که شه و له جیدا سه ری ناغا براوه و کهس تا به یانی درهنگ نه یزانیه وه. خوله پیزه له و یاخی بوونه یدا دووسه دووه شه تا پۆلیس و پتر له سهد جاشی دهوله تی کوشت. له ناخریدا به دهسته ی هاوکاریک ی خۆفروش له خه ودا کوژرا. ئیستاش باسی نازایه تی ئەو، چیرۆکی شه وانه ی شارباژی ریانه و بۆته زاپاتایه ک.

له گهل شیخ هاتینه وه شار و ناشناکانمان به سه ر کردنه وه و زۆریش دۆست و ناشنای تازه مان بۆ په یدا بوون. جگه له میرزاو ره حمان، ئەو که سانه ی بیوونه ناسیاومان و شیاوی باسن ئەمانه ن:

۱- ره فیق چالاک: موعه للیم، ئاهه نگیساز، دهنگ خۆش، ئەدیب، هونه رپیشه و نومايشنامه نووس بوو. زۆر خۆشمان ده گهل راده بوارد. له ناخریدا له حیزبی کومۆنیست پله ی بهرز بۆوه و کرا به ره ئیسی حیزب و گیرا و بوو به جاسووسی دهوله ت و له شۆرش ی بارزانیدا هاته شۆرش و له رادیۆ کاری ده کرد و به نه خۆشی دل مرد.

۲- مهحموود ئەحمه د: موعه للیم و هه مه کاره ی شیخ له تیف و خۆشه ویستی شیخ مهحموود بوو. له لایه ن شیخ له تیفه وه نارداربووه باکو به؛ هاتبووه سابلاغ. ده گهل حه مه حوسین خان قسه ی تیک گیرابوو؛ ده ر کرابو. هاتبووه سوله یمانی و گیرابوو. دایکی شیخ له تیف (نایشه خان) چوو بووه تکایه که به ری ده ن و سویندی خواردبوو که مهحموود له عیراق ده رنه که و تووه و له سه ر مولکی ئیمه بووه. ئەستاندار گوتبووی: خانم فه رمایشت له سه ر سه ران؛ به لام مهحموود دوو شاهدی وا عادل ی ده گهل خۆی هیناوه که ره د ناکریته وه.

- ئەیره شایه تی چی؟ به خوا درۆ ده که ن.

جووتیک چه که مه ی لبادی فش و فۆلی سالداتی رووسان و کلاویکی که وله به رفی به نه ستیره ی سووره وه هینابوو به رده می که: باه! ئەگه ره ئه وه نیشانه ی چوونه رووسیا نه بن له کوئ ده س ده که ون؟! به و حاله ش به ریان دابوو.

۳- قانیه: هه ر له بۆکان بووم که قانیه هاتبووه موکریان و بۆ یه که م جار له «قه ره گویتز» چاوم پنی که وت. ماوه یه ک پیکه وه بووین؛ گه راوه عیراق. له زه مان ی ده سه لات ی کۆمه له دا هاته وه

سابلاغ و ده گهل عهبدولقادر دهباغی ژووریکیان له کاروانسه‌رای سه‌ید‌علی‌ گرتبوو. حه‌ولی کاری ده‌دا و جواییان ده‌کرده‌وه.

چوومه لای پیشه‌وا، داوای کارم بۆ قانبع کرد. فه‌رمووی: ده‌لین جاسووسی ئینگلیسه. گوتم: ئەم کاربایه پتر له شینست سالی عومره، کهس نه‌ییبستوو ته‌یری زگی نانی خواردبی. ئاخ‌ر ئەو به‌خششی جاسووسیه‌ی بۆ که‌نگییه‌؟! باب‌ه‌! من ده‌بمه‌ زامن. ئە‌گه‌ر خه‌یانه‌تی کرد من نی‌عدم که‌ن.

پیشه‌وا فه‌رمووی تۆ راست ده‌که‌ی؛ به‌لام ها بخوینه‌وه: پتر له سه‌د گوزارشی عیراقیه‌کانی ناو شۆرش هاتبوو که قانبع پیاو خراب‌ه‌! فه‌رمووی: خۆیان پیکه‌وه خراب‌ن...
پۆژیک نامه‌یه‌کی شاندام که بۆ «عه‌لی مه‌ده‌هۆش» ناویکی، هه‌م خه‌یات و هه‌م شاعیری نوسیوو: کاکه‌! ئیره زۆر خۆشه، لایه‌کی ریشته له سوله‌یمانی تاشیبه‌ی لایه‌کی بینه سابلاغ. چاره‌ریتم.

- قانبع ئەوه یانی چی؟
- ئەو حیزب‌به‌هاته بن کلیشه‌مه‌وه، وتی تۆ بچۆ؛ ئە‌گه‌ر خۆشت لیگوزه‌را خه‌به‌ر بنیره منیش دیم. ده‌مه‌وئ ئەویش به‌ ده‌ردی من بچی و کاری ده‌س نه‌که‌وئ!
ئیاره‌یه‌ک ده‌گهل قانبع چوومه مه‌نزله‌که‌ی. له دووره‌وه بانگی کرد:
- عه‌ولقادر ژووره‌که چاکه‌ت ده‌.

- یانی چی؟
- گزکمان نییه به‌ چاکه‌ت ئەیمالین!
قانبع کرا به‌ موعه‌للیم له «بالانیش» پاشان له «که‌لبه‌ره‌زاخان». که‌ لییان ده‌پرسی چ کاره‌ی؟ ده‌یگوت: هام له «سه‌گی پیشه‌وا» ئەم گونده‌ ناوی که‌لبه‌ره‌زاخان بووه، «که‌لب» سه‌گه و ره‌زاخانیش نه‌ماوه.

مال و مندالیشی هینا و ماوه‌یه‌ک له بۆکان ژیا. له‌گه‌ل تیکچوونی شۆرش به‌ره‌وه عیراق رایکردبوو. کورپکی له‌ ریگه‌ لئ ون ببوو، پاش ماوه‌یه‌ک بۆیان هینابوو. له‌م به‌ینه‌دا که‌ له‌ ئیران بوو، دیوانی شیعری -که‌ ناوی راستی «دایکی کتیب» و ناوی پ‌واله‌تی «باله‌کۆلاره» بوو- لای من دانابوو. ده‌گهل شیعره‌کانی ئاشنا ببووم. قانبع له‌ سه‌یده‌کانی «چۆر» بوو. باوکی شیخ بوو؛ که‌ مردوو له‌ فه‌قیه‌تیه‌یه‌وه هیناویانه‌ته‌وه له‌ جیگه‌ی باوکیان داناو که‌ هه‌چ زه‌وقی له‌ سه‌ر نه‌بووه. شه‌وانه، شیخانه‌ زیکر و تالیله‌ی بۆ مریدان دامه‌زاندوووه و هه‌ر که‌ چاویان نووقاندوووه بی‌هه‌ست به‌ جیی هه‌شتوون و چۆته‌وه مال و ملی له‌ چایی خواردنه‌وه ناوه و تاو- تاوه هاتوو زیکری بۆ تازه کردوونه‌وه و گه‌راوه‌ته‌وه و به‌ ئەقلی ده‌رویشه‌کانی پیکه‌نیوه. ده‌رویش به‌مه‌یان زانیوه و ده‌ریانکردوو. له‌ کار گه‌راوه، بۆته‌ پۆلیس، بۆته‌ جه‌نگه‌ل‌بان، کراوه‌ته‌ موعه‌للیمی دیانه‌ت. زه‌مانیک له‌ مالی شیخ مه‌حموود ژیاوه و کاربه‌ده‌ست بووه. هه‌رگیز له‌ عومریدا نان و دۆی نه‌گه‌یونه‌یه‌ک و هه‌میشه‌ ش‌ر و و‌ر ژیاوه. به‌لام ئەوه‌نده‌ی ئەو گالت‌ه‌ی به‌ خه‌لک کردوووه و ئەوه‌نده‌ی ئەو له‌ عومری خۆیدا پیکه‌نیوه، باوه‌ر ناکه‌م بۆ هه‌چ شازاده‌یه‌کی بیکار ئەوه‌ لوابی. مه‌جلیسی له‌ شیعری خۆشته‌ر بوو. شیعریشی -که‌ زۆر به‌ زمانیکی ساده و شاره‌زووریانه بوو- یه‌کجار کاری کردبووه سه‌ر چینی نه‌خوینده‌وار و پتر له‌ هه‌ر شاعیریک کوردایه‌تی بلاو کردۆته‌وه. شیعره‌کانی زۆربه‌یان خه‌مبارانه و داخ و ئاخ بۆ

حالی بن دهستی و پەريشانی کوردستانه؛ بهلام قسه کانی ئەوهنده قديلكه دار بوون مردوويان دهخسته پيکهين. شيخ و مهلا، ئاغا و خان، دهسه لاتدار و دهوله مهند لای ئەو گالته جار بوون و زمانه که ی لای بیوه بهلا و له هیچ کوئی دانه ده مه زرا. نهويستانی به کافريان ده زانی و بهم تۆمه تهش پيکهينی ده هات.

چهند نوکتە يه ک له قانيع ده گير مه وه که ده زانم له ديوانه که ی چاپ ناکرين:
* شيخ مه محمود له سيته ک ميواني شيخ له تيفه. زۆر کهس له به غدا و شاره کانی تره وه هاتوونه لای. شهو ده بێ به فران - فرانی ليفه و زۆردار له دهست بێ زۆری دهرفينی. ئەفه ندیه کی زۆر به شهرم و حيا که لای شيخ دانيشتوو و ده بينی قانيع هه لده سوور، به سرته ده لی:

- شيخ قانيع دهستم دامانت. منت له بېر نه چي.

- ئەفه ندی رازيت تۆش وه ک خۆم بې؟

- زۆرت مه منوونم.

شهو درهنگيک له کهليني درگاوه به قامک ئيشاره تی بۆ ده کا. ده چنه بهر هه يواني مزگه وت.

دوو چه سيري بوريای دريژی لييه، قانيع له سه ر يه کيان راده کشی.

- ده ی ئەفه ندی لوولم ده!

ئەفه ندی لوولی ده دا تا ئەو سه ر، لاق و مل به ده ره وه و چه سير ده زگ پيچراوه.

- تۆش راره سه ته به لکو يه کيک بيته ميز کردن، بيژه لوولت بدات!

* جهنگه ل بانه؛ گو تو ويانه هه ر کهس گوئی به رازيک به ري بۆ ده وله ت دووسه د فلسی

ده ده نی. قانيع شهش به راز ده کوژی، دوازه گوئی ده با ته ئيداره ی فه رمانداری له چوار تا.

- قوربان به فرموو دوو دينار و چوار سه د فلسم به نی.

- کاورا هه روا گو تره يه؟ به چيت کوشتون؟ کوا پاسی تفهنگه که ت؟ فيشه کت له کوئی هيتا؟

- قوربان! مودير به گ! کوشتنی چي و تفهنگی چي و پاسی چي؟ من مه لادييم و ئەم گوئی

به رازانه يان به زه کات و سه رفيتره داومه تی. خوا خير يان بنووسی!

پۆليسيک به سه را دي ت و ده لی: شيخ قانيع ماندوو نه بی.

مودير ده لی: تۆ که قانيعی بۆ ده نگ ناکه ی؟

- جهنابی مودير خه ريک بووی گوئی به رازه کانم بخۆی!

* کاورايه ک هاوار بۆ شيخ مه محمود دينی: قوربان! مار وه کورميه وه داوه؛ نان بجاوه با

خاسی کاته وه.

قانيع هه لده داتای: باوه حيزا نوشته ی ماری ئەوی و نانی خۆشی نه هاوردوو ه شيخ بۆی بجاوی؛

ئەشی له نانی خۆی که م کاته وه!

* رۆژيک شيخ مه محمود لای ئاغا وه تی ميواني باسی تازيه ک ده کا که نازانم ده شگاته

که رويشک، بۆچی نايگري. قانيع ده لی: قوربان! ئەم بکه که رويشکيکی ساغت بۆ بينن. نان يکی

له پشت به سه ته؛ ئەو تازيه ی به رده. به هه وای نان ده يگري و ئيتر هه ر که رويشکيکی دي ت

واده زانی نانی به سه ر پشته وه يه و رزگاری ناکا! شيخ له سه ر ئەوه ده ريده کا.

* قانيع و فه قيه يه ک له مزگه وتی دييه کن. حاجيه يه ک تۆپيک خام بۆ به رمالی مزگه وت

ده کړی. قانيع ده رفه ت دينی و به فه قی ده لی: ئەم مزگه وته چهند ساله بنيات نراوه؟

- سه د سال.

- چەند سالە روخواو و بە مردوو حەساوہ؟

- چووزانم، پەنجا سالە.

- خاسە، يازدە سال منال و نابالغ بووہ، ئەمىنىتەوہ سى و پەنج سال، خۇ ئىسقاتى بۇ

نەكراو!

بەرمال دەپىچىتەوہ و سى و پىنج جار دەلى: ئەم بەرمالەم دا بە تۇ لە كەفارتى ئەو تر و تسانە و درۆيانەى لادىي لەم مزگەوتەدا كەندوويانە و كر دوويانە. بلى قبوولم كرد و دامەوہ بە خۆتا بەرمال لەت دەكەن و دەيكەنە كراس و دەرىپى. لەسەر ئەمەش لە دى دەرى دەكەن.

* مامۇستاي دىنە لە گوندىك، بە منالان دەلى: كورم! ئەگەر بازرس هات و باسى دروست بوونى خەلكى سەرزەوى پرسى، بلىن ئادەم لەقور دروست كراوہ، دارە سىواكىكى لە كوونگى خراوہ تا كونەكەى وىك نەكەويتەوہ. كاتى وشك بۆتەوہ دارىان راکىشاوہ، دار گىر نەبووہ چۆتە لاي خودا بۇ شكايەت: خوايە بۇ كر دووتەم گالته جارى داران؟ خوا فەرموويە: خەم مەخۇ، وا دەكەم موسلمانان رۆزى پىنج جار بتخەنە دەميانەوہ! بازرس كە گوئى لەم جوابە دەبى دەلى:

- ئەوہ لە كام كتىب دايە؟

قانىع دەلى: قوربان «قصص الانبياء» نووسيوہ.

- كە و ابى گالته بە دەولەت دەكەى؛ ياللا بۇ دەروہ!

* كە لە سابلاغ گەرابۆوہ، كابرايەك نيوہ ئاشىكى دابوويە؛ بووہ ئاشەوان. لە سەر جادەى گشتى تابلۇى نووسبوو: بۇ ئاشى قانىع. تابلۇى بە دارى دەورى ئاشدا چەسپانديوو: ئاشىر لىرە دادەنېش، كەرەكان لەم بن دارە مۇل دەخۇن. شىخ حەمەدەمىنى خاوەن ئاش رۆزىك دەچىتە سەردانى قانىع و چاوەنۆرە بېبىنى. قانىع لە ئاش دىتە دەر و لە قاقا دەدا.

- بۇ پىندەكەنى؟

- يا شىخ خۇ تۇ خويندەوارى، لە جىي كەران مۇلت خوار دووہ!

- بە خوا كەسىك هەوالى قانىع بى ھەر مۇلگەى كەرى رەوايە!

نيوہ ئاشى لى سىندرايەوہ!

* شۆرشى كوردى عىراق دەستى پىن كر دوو. رۆزىك قانىع دەچىتە سەيرى خۇپىشاندانىكى

گەورە لە سولەيمانى. وتارىبىزىك دەنەرتى:

- بە شانازىيەوہ ئەم شۆرشە لەسەر شانى رانندە و كۆمەگ رانندە پىك هاتووہ.

قانىع دەست بلىند دەكا:

- مامۇستا كە وا بى مەكتەبى سىاسى ھا لە گاراجى عەبەد!

لە سەر ئەوہ برايم ئەحمەد لە عىراقى دەر كرد و لە مەريوان گرتيان و برديانە تاران و تا درەنگ نەھاتەوہ عىراق.

ئىستاش ھەر بە داخەوہم كە نەبانھىشت «پىرەمىرد» و «فايق بىكەس» بىنىم. دەيانگوت

فايق سەرخۇشى زمان شەرە و راستىت لى دەلى. پىرەمىردىش خۇ ديارە جاسووسە!

پىرەمىرد رۆزنامەى ژىنى دەنووسى. بۇ يەكەم جار لە دنيادا و بۇ ئاخىر جارىش رۆزنامەيەك لە

رۆزگار يكد چوار ژمارەى لى چاپ دەكرا. چونكە ئىعلانى چوار ئىدارانى بلاو دەكردەوہ. نە كەس

دەيكرى، نە كەس دەبوئرا بىفرۆشى. گوناھىشى ھەر ئەوہ بوو كە دەيگوت با بە دل كورد بىن و

كومۇنىست نەبىن. جىزنى نەورۆزىشى دەگرت كە بە لاي كومۇنىستانەوہ كفر بوو.



فايق بيكەسى شاعير زەلامىكى ورگن بوو؛ مىلى نەبوو. شەوانە نەيدەتوانى بە راكشانەوہ بخەوئى. ھەر تاكە لىفەيەكيشيان ھەبوو. يان دەبوو فايق لە سەر كورسى دانىشىش و بە شانيدا بدا، يان دەبوو ژن و مندالى پىن بخەون. ھەموو شەو چەند لاويكى رىك و پىك دەچوونە بەر مالى فايق تا گوئى لە شەرەجنىوى فايق و ژنەكەى بگرن لە سەر لىفە...

جاريك شىخ لەتيف دەگەل خۇيدا بردمىە گونديك بە ناوى «چوارتاق». ئاويان بە كوندە لە ەربەتەوہ دەھينا بۇ خواردنەوہ و مەشكە. حىسابم كردبوو كاروانەئاويك لە سەعاتىكى پتر دەخاياند. شىخ ھەلىپىچان كە سەد دىنار پووشانەم بدەنى. ھەر چەند ژن گريان و پياو ھاواريان كرد كە نە پوولمان بۇ ھەلدەسوورئى، نە پووشانەكەش ئەوئەندە دەكا، قامچى نۆكەران وەكار كەوت و سەد دىنار كۆ كرايەوہ و شەو گوشتى مەرى برژاو خورا و ھاتىنەوہ.

- يا شىخ ئەو سەد دىنارەت چۆن وا بە پەلە و بوچى ئەستاند؟

- كاكە! ەعلى كەمال بەگى بەغدايى ھاتۆتە سولەيمانى و دەعوەتى دەكەم!

زۆر كەسى دەگەل ەعلى كەمال بانگ كردبوو. فايق بيكەس ھات، ھەر لە درگا بوو گوئيان ئەو سەگباہ مەجليسە كە پيس دەكا. من لە پشت درگاھە لە مەجليسەكەم دەروانى كە نەبىنرئيم. داواى شيعريان لە فايق كرد. لايلابەكەى خۇى خويىندەوہ. لەپر دەگەل رەفيق چالاك كيشەيان لئى پەيدا بوو؛ مليون لە شەرەجوئىن نا. ئەو ھەموو مامۇستا و ئەفەندىە ماقوولانە لە سەر چالاكيان دەر كردهوہ، كە جلكى جوانتر و بە ديمەن رىك و پىك تر بوو. نۆكەران فايقيان بە پالەپەستۆ وەدەر نا. وەك دەشزانين لە مەرگى فايق بيكەسدا ھەر ئەوانەى دەستيان نەدەچووہ گيرفانيان كە لىفەيەكى بۇ بكرن، بە ھەزاران دىناريان لە سەرەخۇشەكەيدا خەرج كرد. پيرەميردئيش ھەرەوتر. ئىستاش ھەر بۇى دەنووسن: «پيرەميردى نەمر».

جاريك لە مەجەللەى «ھەولير» دا مەقالىكەم نووسى كە: لە دوكانىكى بەغدا چەقەلىكى مووميايى كراوم ديت؛ لە بنى نووسرابوو نرخی بيست و پىنج دىنارە. مات مام: خوايە دەبى ئەو چەقەلە شاعير بووبى يان خزمایەتى دەگەل شاعير ھەبى؟! پەنجا چەقەل بە زىندووبى كەس بە فلسىكى ناكرئى، بە مردووبى نرخی بيست و پىنج ھزار فلسە! مرادىشم ھەر شاعيرانى كوردستان، وەك مەلا مارف و قانيع و فايق و پيرەميرد و جگە لەوان بوو.

پيرەميرد چاپخانەى خۇى ھەبوو؛ لە مالى دنياش ناساز نەبوو. ھەموو سالان جيژنى نەورۇزى لە گردى مامەيارە دەگرت و لاوى كۆ دەكردنەوہ و شيعر و وتارى تيدا دەگوترا و داوەتى جيژنە دەگيرا. كە كومۇنىستى پەرەى ساند نەيانھيشت نەورۇز بگرئى. مەقالىكى زۆر جوانى نووسىبوو؛ ئەوہم لە بىر ماوہ كە لە پاش باسىكى جوانى نەورۇز نووسىبووى. بەلام ئەمسال لە ساپەى حيزبى حيزبابەوہ نەورۇزەكەمان لئى تال بوو!

زۆر كەس بە دايمى ھات و چۆى مالى شىخيان دەكرد. لەوانە دوو لاوى برا و زۆر نۆجوان و جوان چاك بوون كە شىخ زۇرى خۇشەدەيستەن و بە گەفتى سەعدى: «سەر و سىرپىكى» دەگەليان ھەبوو. زۆر شتى ترى پشتى پەردەشمان دەبيستەوہ كە باسيان شياوى گىرآنەوہ نىيە...

قرلجى و من ھەردوو كمان لەو ژيانە پەنابەريە وەرەز ببووين؛ برپارم دا داوبى پىن بىنم. شىخ گوئى: مەرؤ! من دوو گوندت تەسليم دەكەم، بە سەريان رابگە.

- يا شىخ تۆ دەفەر مووى من دزى بكەم؟ بۇيە نەگەبوومە ئيرە. دەچمە بەغدا و كار دەكەم.

نامه يه کی بۇ عهلی که مال بهگ نووسی که ملیونیپرئیک بوو. نووسی کارم بداتی. قزلجیش بهو ههوايه که مام و ناموزای له بهغان، ملی دا و چووینه بهغدا. له پینچ سهد تمه نه که - که دینار دوازده تمه ن بوو - شازده دینارم مابوو. قزلجیش بیست دنیاریکی هه بوو. عاره بیمان نه ده زانی؛ بهلام له ترسان چووینه ئوتیلئیک که هیچ کوردی لی نه بی. شهو ده مانه ویست شیو بخوین، کابرای خاوه ن ئوتیل - که خوی جهرگی برژاوی ده خوارد - حالی کردین که ئیمهش وهک شهو بکهین. جهرگیان بۇ هیناین. پاش تاویک مندالئیکی چلکنی بۆره لۆکه، ده تگوت مشکی چهوره و ده خاکه ره ژیدا گه زواوه، هات گوتی: کوا قابه کان؟

- قاپی کی؟ (خاوه ن هوتیل پرسی)

- قاپی ئیرانییه کان!

وشه ی «ئیرانی» له قزلجی بوو به عیزرایل: ئه وه جاسووسه و به گرتمان ده دا!

- کاکه! ههر کهس عه ره ب نه بی به ئیرانی ناوی ده بهن. ئه م هه تیوه پیسه چوو زانی جاسووس ماسووس چیه؟!

ههر چی کردی ده گه لی نه رۆیستم که جیگه بگۆرین و شهو شهوه خهوی لی نه که وت. له زهمانی ره زاخندا که چند هاولئیکی کورد بووین و دلی خۆمان ده داوه، باس باسی عهلی که مال بوو که ده مان بیست شهوانه سهر له ئوتیلی بهغدا ده دا، ههر کوردیکی دهسکهوی یاریده ی ده دا و هینده هینده کورد به روه ره. به دلی خۆشه وه نامه ی شیخمان هه لگرت و ده فته ری که مال بهگ بگره و هاتم! زه لامئیکی چاو هه لپزاوی سووره زرته بوو. نامه ی وه رگرت؛ بهر له وه بیخوئینتیه وه به تالییه وه گوتی: ده ستم لی هه لئاگرن! باه من پوولم له کوی بوو بیده م بهو خه لکه؟ بۇ نارۆنه وه سوله یمانی؟!

گوتم: جه ناب نامه که ت نه خوئیندۆته وه؛ ئیمه سوالکه ر نین. نووسراوه کارمان پی بسپتری. خوئیندیه وه، گوتی: ناویرم کارتان بده می؛ ئیه خه ترن. بۇ خۆتان کار پهیدا که ن! من ده توانم سی دینارتان بده می!

- جه ناب! سی دیناریش مه ده و خودا حافیز...

به لام نابی جوانان بشکینین: عهلی که مال کۆنه ئه فسهری عوسمانی، مودیری ئه منیه تی عیراق بووه. ده ستی کردوه به تیجاره ت؛ بۆته ملیونیپر. زۆری یاریده ی حیزب و کۆمه لانی نازادوخوازی کورد کردوه. پوولی بۇ شۆرشه مه لامسته فا ناردوه و زۆر دۆستی بووه. له هه موو ده ورانی په رله مانی عیراقتا وه کیلی سوله یمانیه بووه. مولکی زۆری له ده وری شاری «کووت» ده بهر ده ستا بوو. هه موو سالئیک مندالی فه قیری سوله یمانی به جلک و کاغز و قه له می عهلی که مال خوئیندوو یانه. مندالی فه قیری شاری کووتیش - ئه گه رچی کورد نه بوون - هه روه تر. ئه م ما هه ولیتر و کۆ و کهر کووک و شاره کانی کوردنشینی عیراق لهو خیراته بیبهش بوون. پیاوئیک بوو ده یزانی ده وله مه ند ده بی چ بکا و عه ره ب گوتنی: «له کوئوه شان ده خوری». له سوله یمانیه هه لیده بژیرن؛ له کووت له کیشه ی مولکدا یاریده ی ده دن و قازانجی دوو سه ره یه. مانگی ده دیناری داوه گۆقاری «گه لاویژ» بهو شه رته هه موو ژماره یه ک شتیکی ده رباره ی پیاوته تی عهلی که مال تیدایی. به لام دوو رووته ی لیقه و ماوی شۆرشه فه و تاوی قازی محه ممه د و بارزانی (قزلجی و من) هه رچی ده گه لیان بکری، به فیرو ده روا و هه رگیز خیر ناداته وه. به لام دیسان ئیداره ته بلیغاته که ی بلاویان کردی بوه که دوو کوردی ئیرانی لیقه و ماو هاتنه لای که مال بهگ؛



برباری دا هر مانگې په کڼ پښېج دیناریان بداتې. بیاووتی ناوا ده بی!!

په نامان به مام و ناموزای قزلجی برد. ناموزاکه ی جهمه نانیکې داینې؛ مامیشی نسحه تی کردین ببینه واکسی له به غدا و ئیتر نه ماندیتنه وه. با بؤ خؤمان سهولی کار بده دین. ئوتیل ده ری نه ده هینا؛ به جیمان هیشت. کؤنه خانیک هه بوو به ناوی «منزل السرور»، چند و هتاغیکی شر و شهویقی تیدابوو؛ وه تاغیکمان مانگی به دیناریک گرت. دوو ته ختی هه رزانی نووستن، مه نجه لیکی ئه لمونیوم، دوو قاپ و کهوچکیک، که تری و چادان و ئیستیکان، تاوه یه کی قورکیشی بؤ جل شوتنمان کری؛ دامه رزاین. وه تاغه کانی ته نیشتمان هر یه که ی یه کی له ئیمه به دبه خت تری تیدابوو. من که رستم له بازار ده کری و قزلجی ئاشپه ز و چاپه ز بوو. سر و هسیر و په تووشمان هه بوو. به قهولی قزلجی «سیرمان ده خوارد و زور نامان لی ده دا». چیشتی هه ره خؤشمان یاره لماسی و پیوازو بوو.

هر له به یانییه وه تا نیوه رؤ، له پاش نیوه رؤ تا ئیواره، سر له به ری جاده و بازارم ده پتوا؛ به هر هه موو دوکانانه وه راده وه ستام؛ به ملکه چییه وه ده مپرسی: شوغل ماکو؟ (کارت نییه؟). بؤ کابرایه کی کهس نه ناسی زمان نه زان کار کو؟ به ناهومی دی ده گه رامه وه و تیرم گل یی له زمانه ده کرد و له خه مخانه دا کزوله - کزوله ده نووستین.

وه تاغه که مان دیواره کانی زوریان قه لئش تیدابوو که پر بوون له مارمیلکه ی مالی؛ که به غدایی پتیا ن ده لئین: «بالداری سوله یمان». هاتو چؤی مارمیلکه به دیواراندا ببوه ئاوده نگی خه مره وینمان. جیرانیکی دیوار به دیوارمان بوو به ناوی «سالج ئه فهندی» پیرمه یز دیکې بیکه س بوو؛ خؤی به خودا ده زانی. ئه وه شمان به وه دا بؤ ده رکوت که هه میشه قورعانی ده خویند؛ جار - جار سه ریکی بؤ باده دا، لیچی لی هه لده قرحاند، له بهر خؤیه وه به بؤله ده یگوت: با وایی! ده مانپرسی: ها! سالج ئه فهندی؟ ده یگوت: له بیرم نییه من وام گوتی؛ به غه ل تیان نووسیوه؛ به لام ده سولات چییه؟!

خانه که هر ئه و چند و هتاغه شره نه بوو. شهوانه پتر له سه د کهس پیای بی چیغه، ده حه ساره که یدا ده نووستن؛ شهوی به بیست فلس. ئاویش له بؤشکه ده کرا و به ده ستنده ده ماندرایه. دوکانیکی کابرایه کی جووله که ی «منه شی» ناویان نیشاندام که خزمه تکار بؤ مالان ده گری. په نام پی برد. گوتی: نه ده تناسم، نه زمان ده زانی. نه گه هر بترانییا قاوه ی تالمیش دروس که ی شتیک بوو. کاری تؤم نییه.

به یانییه ک به قرب و هؤری پیکه نینی قزلجی وه خه بهر هاتم:
- خیره؟

- خه ونم دیوه؛ کابرایه ک له خه وما گوتی: بؤ ناچنه مه رقه دی غه وس بؤ کار بیارینه وه؟
قزلجیه ک که به عومری خؤی عه قیده ی به و شتانه نه بوو، له و ناچارییه دا ته واو دلگه رمی خه ونه که ی بوو. چووینه زیاره تی غه وس و پارینه وه؛ به هره ی نه دا. چند رؤزیکې پی چوو؛ خه ونیکې دیکه ی دیبوو:

- کابرایه ک له خه وما گوتی: غه وس چکاره یه؟ بؤ ناچیه زیاره تی ئیمام مووسا کازم؟
ناچاری هه موو کار به پیاو ده کا. چووینه کازمین و داوای کارمان کرد؛ به لام له گه رانه وه دا بیست فلسی ئوتوو بووسمان نه بوو. به پیاده یی گه رانه وه به غدا. ئیمامیش وه ک غه وس گووی به کلاوی نه پتواین.

گوتیان: «حمه سه عید کانی مارانی» له بهغدا ده خوینی. ئۆخهی! براده ریکم پهیدا کرد که له سه فیری مهرگه وهر ده گه لای بوومه ناشنا و مانگیک له سابلای میوانم بووه. به پرسسیاران دۆزیمه وه. دیتمی گریا... قهولی دا کارمان بۆ پهیدا کا. جاریک گوتی: ئاسنگه ریک ده ناسم، تکام لی کردووه؛ قهولی داوه بتکاته شاگرد؛ به لام تا شهش مانگ هیچت ناداتی.

- برا گیان وا بکه رۆژی دوو نانی وشکم بداتی قبولمه.
- نانت داتی؟!

بۆ خۆی کوره دهوله مه ندیکی زور زل بوو؛ ئه وهنده ی ده خو رانه ده دی بلی من دوو نانه که دابین ده که م. ئه و کاره شم به نسیب نه بوو.

زور له میژ بوو شتیکی چه ورمان نه خواردبوو. شهویک که به خه یاباندا ده گه راین، دیتمان قاشه باینجانی رهش سوور ده که نه وه؛ هیندی کمان کپی و ده کاغه زمانه وه پیتجا و هاتینه وه مال که چاشی بۆ لینیین و ئه مشه و جه زنی بکه یین! به لام داخه که م باینجان تالیک بوو له قوزه لقورت تالتر.

قزلجی و من دوو کراسمان ده به ردا بوو که هه ر دوو کیان یه خه یان له پشته وه زور شره بوو. نه شمانده توانی کراسه کۆنیش بکریین. گوتمان با بچینه لای خه یاتیک یه خه که مان بۆ وه رگیرئ؛ به لام سه ودا ی ده گه ل ده که یین، نابی له ده فلس زیاتر بده یین. هه ر خه یاتیک چووین، بی سه ودا کردن ده ریده کردین: ئه وه کاری من نییه! کاکه با خه یاتیک خوپریله ی بیکاری برسی پهیدا که یین. به کۆلاناندا ده گه راین، عه ره بیککی عه گال به سه ر له پشت ماشینیکی خه یاتییه وه دانیشتبوو. به مل کزی و مینگه - مینگ گوتمان: برا ئه و کراسه مان بۆ وه رگیره.

گوتی: بده ن!

- ناخر چه ندمان لی ده ستینی؟

- ئیوه بینن، دوابی پیتان ده لیم.

- نا به خوا پوولمان نییه. ئیستا بلی چه ندت ده وئ؟

- ده فلس بۆ هه ر یه کیان.

- هه ی مالت ئاوا!

یه خه ی کراسی وه رگیرا. دراوی لای ژووره وه شی پینه کرد. ده به رمان کرده وه. بیست فلسمان ده ریئا. گوتی: هیچم ناوی، به و شهرته ی هه ر کاریکی واتان هه بوو بینه وه لام. من عه کسی جوانی خۆم له ئیوه دا دیت.

- چۆن؟

له نه جه ف هاتمه به غدا کار بکه م. دورمانی به ده ستم ده زانی. یه ک فلسم ده گیرفاندا نه بوو. خودایه! له کوئ بنووم؟ نان چۆن پهیدا که م؟ پاش نوژ بوو، به بازاری ئه حمه دیدا به خه یاتانه وه ده گه رام. به دوگمه و دراو دروونه وه بیست فلسم پهیدا کرد. چوومه مزگه وتی ئه حمه دی، له سه ر حه سیری به ر هه یوان به رده مۆرم دانا نوژ بکه م، مجیور هات به رده مۆره که ی فری دا و به پاله په ستۆ ده ریکردم. مه لای مزگه وت به زه ی پیمدا هات، خۆی له مجیور تووره کرد؛ گوتی: کورم! برۆ نوژی خۆت بکه. ئه گه ر جیگه ی خه ویشت نییه شه وانه له حه ساری مزگه وت بخه وه. رۆژانه ده چوومه کار پهیدا کردن و پاش عه سر ده هاتمه وه حه وشی مزگه وت. پاش عه سر که مزگه وت چۆل ده بوو، چاره گه قالبیکم سه هۆل به بیست و پینج فلس ده کپی و ده مخسته



كووپەي ئاوخواردنەوۋە كەس نەيدەزانى منم. رۇژى سەھۇلم خستە ناو كووپە، مەلا خۇي لى گرتبووم، دىتى من ئەو كارە دەكەم. لە پاش جەماعەتى نوژى شىوان گوتى: ئىوۋە چەند سالە لەم مزگەوتە نوژى دەكەن قەت دەستتان بۇ گىرفانتان نەچوۋە سەھۇل بىرەن. ئەم كابرا غەربە نەجەفبە كە لە حەسار دەنوئى، سەھۇلاۋى بۇ ئىوۋە ساز كر دوو... ئىتر لەو ساوۋە لە بەر ھەيوانى مزگەوت لە سەر حەسەر دەنوستم. جا ئىستا پەنگە ئىوۋە بە فەقىرم بزانن. نەخىر، ئەم دوكانەم ھەيە؛ خانووبەرەشم لە شارۋەكەي ۋە شىشاش كرپوۋە؛ ژن و مندالىشم ھەيە و زۆر سازم. بەلام ئىوۋە ئەو رۇژانەتان بىر خستەمەو.

ئىتر لەو ساوۋە تەواۋ بىوۋە دۇستمان و ئەگەر لە ھەفتەدا جارىك سەرمان نەدابا، گلەي لى دە كر دىن.

جارىكى تر حەمە سەعید گوتى: ئەگەر «عەنبارى» دەكەن كارم بۇ دىتوونەوۋە. ديارەعەنبارى يانچ «عەنباردارى» و زۆر كارىكى چاكە. بەلى زۆر مەمنونىن. بردىنە لاي تاجرىك. تاجر تەلەفۇنى كر د و نادرىسىكى داينى كە بچن لاي «پەشىد جەو دەت» عەمبارى بكەن. چەند ئوتوۋبووسمان گۇرپى و نرىكەي چوار كىلومىتر بە جادەي خاكىدا بە پىادە رۇشىتىن. گەشىتىنە كارخانەيەكى سەھۇل و خۇمان ناساند كە ئىمەين تەلەفۇنمان بۇ كراوۋە. پەشىدى خاۋەنى كارگە كوردىك بوو؛ قەدەرىك پوانىە سەر و سووكتمان و سەرىكى پراۋەشانند و گوتى: برا عەنبارى سەھۇل بار كر دن كارى ئىوۋە نىيە؛ وەرن! بردىنە سەيرى حەمبالەكان، لە ناو قور و تەرىدا تلىسابوونەوۋە، ھەموو زەردى رەنگ تولخى بە كۆخەكۆخ.

گوتى: ھەر سەعاتەي دەبى كامىونىك بار كەن. شەو و رۇژ ھىچيان لە بىست دەقىقە پتر ئىستراحت ناكەن. ھىچ كارگەرىك دوو مانگ بەرگە ناگرى و دەمرى و ئىدىكە پەيدا دەكەم. من دلەم بىروا نادا ئىوۋە بكوژم.

من حىرس گرتىمى، گوتىم: ھەر چەند عەنبارم بە عەنباردارى دەزانى بەلام ئەو حەمالىيەش دەكەم.

كابرا قىبوولى نەكر د و بەو رىگە دوورەدا ھەناسەسارد گەراپنەوۋە.

گوتيان جولىكەيەكى سابلاغى دەلالى بازارە و لە خانىكە. چوومە لاي و دەردى بىكارىم لە لا ھەلرشت.

- سابلاغىت؟

- بەلى.

دەبچۇ لاي «منەشى» بلى «يەرميا لاي» ناردوومى.

- چوومە لاي منەشى، جوابى كر دم.

- ئەو جارىش بچۇ...

«منەشى» كە زانى «يەرميا» راپسپاردووم، گوتى: ئەمپۇ بىستوسىيە؛ سەرى مانگ وەرە

كارت بۇ پەيدا دەكەم. خەبەرەكەم بۇ يەرميا ھىنايەوۋە.

- باشە پراۋەستە.

- كورە چۇن حەوت رۇژ پراۋەستم؟ ھەر ئىستا ئەوۋە لە برسان قۇرەي زگمە، چوار فىلس شك

نابەم بىدەم بە نانىك.

- من خواردنت دەدەمى.

- خوا بتهیلئی؛ به لام بریارم داوه له رهنجی شانی خۆم نهیی نانی کهس نهخۆم.

هرچی کردی و کراندی فایدهی نهبوو. پوولی ده ریتنا بمداتی نه مویست، گوتی:

- دهسا بچۆ مەر قه دی غهوس، حوسینی که ره ناچی بیینه و بلئی یه رمیا نار دوومی؛ کارم بدهیه. کابرایه کی ریش سپی، لیباسی عاره بی، له حساری دیوه خانی نه قیبی غهوس له سه ر کورسییه ک به رانه بر به قاوه جاخ قلیان ئاوی ده کیشا و لینگی له سه ر لینگی دانا بوو. نه سپارده ی یه رمیام پیگوت. گوتی دانیشه.

- چای بۆ بینن!

- ده ی مامه کارت هه یه بیکه م؟

- به لئی، من چیم کرد و چیم خوارد، تۆش وه ک من. ههسته با حسار ئاوپرژین که ین.

نیوه رۆ گۆشت و پلاو به پیی فیلان بوو؛ زۆرمان له بهر مایه وه. به شه رمیکه وه گوتم: هه والیکم هه یه، ده توانم تۆزیکه ی بۆ به رم؟

- چۆن ناتوانی؟ هه موو رۆژ بۆی به ره.

به پلاوی ماله نه قبه وه مژده ی کارم بۆ قزلجی هینا و گه رامه وه سه ر کار. هه ر دلته په شم بوو که نه وه کا نا هو میدم که ن و ده ربکریم.

نانی نیوه رۆ و شه وم دا بین بوو؛ به لام به رچایی باسی نه بوو؛ پوولیش نه بوو؛ نه شمه ده کرا تا نیوه رۆ هه یج نه خۆم. فکریکم کرده وه: به یانیان چوار فلسم ده دا به خورما، هه م نان و هه م چا؛ تا نیوه رۆ هه ر ده مبه م ده هات. چابوو شوکور نه وه ده مه جگه ره م ته رک کردبوو؛ ده نا مه خسه ره ی سه گم به سه ر ده هات.

مام حوسین کۆنه سا بلاغی بوو. زۆر له میژ سال بوو له زه مانی عوسمانیدا بیوه جه ندرمه؛ بیوه قاوه چی. پاش هه لگتیر - وه رگتیر کردنیکه ی زۆر جۆره کاسبی، که وه تبه وه مالی نه قیبان و بیوه سف ره چی. جا چونکه زۆر کارداریکه ی له میژینه یان بوو، حورمه تیکه ی زۆری ده گیرا، به نه قیبی غه وسی گوتبوو - که نه وه ده م سه ید عاسم بوو - نه وه کوره خزمه و زامنی ده که م. نه مینه با ده گه ل من کار بکا. ژنه که شی بیوه ژنی نه حمه داغا ناویک و کچی فاته م سووری ده فه زه نی سا بلاغی بوو. کوپیکه ی نه حمه دا غاشی پی بوو. منیشی وه ک کوپی خۆی تاشا ده کرد.

رۆژانه ده گه ل مام حوسین وه تاغمان ده مالی و کاشیمان به گونیه ی ته ر ده ستریه وه و هه سارمان گه سک ده دا و ئاوپرژینمان ده کرد. بۆ دانان و هه لگرتنی نان و خوانی نه قیب و میوانان، مام حوسین هه مه کاره بوو؛ منیش یاریده م ده دا. شه وانه چیشته و نانی زۆر به رما و ده مایه وه؛ مام حوسین له نیوان قاوه چی و خۆیدا به شی ده کرد. کابرای قاوه چی نه وی له خۆی و مالی زیاد بوایه ده یفرۆشت. مام حوسین به شی زیاد ی خۆی ده دا به فه قیران. له و چیشته زۆر و هه لال و زه لاله ی که به ره هه می نه رکدانم بوو، به شی قزلجیشم ده برد که هه ر له خانه که ما بوو. شه وانه هه ر له دیوه خانی نه قیب له سه ر نیمکه ت ده نووستم. زۆر ماندوو ده بووم؛ به لام ته واو دل م ره حه ت بوو؛ کارم ده ست که وتبوو.

ئا مۆزایه کی قزلجی شیره شه وانه ی هینا بۆوه! دوکانۆکیکی په یدا کردبوو که قزلجی شه ره ته ی تیدا بفرۆشی. به ختی قزلجی، له ته نیشت نه و ئوتیلنیک دروست ده کرا که پیشی دوکانه که ی نه و گیرابوو؛ که سی پیدا رانه ده برد. شه ره به ت گه رم داده هات و سه هۆلی تی ده خرایه وه و به نه فرۆشراوی ده مایه وه. نه ویش چی لی په یدا نه بوو.



رؤژیک له چیشته نڱاودا چوموه لای قزلجی، بۆ ههوه لچار دیتم گریابوو.

- خه بهر چییه؟

- کاکه ئهوه ژیان نییه؛ وهره با بچینه وه سوله یمانی. هیچ نه بی کوردستانه و ناشنا و رؤشنایه کمان هه یه.

- تۆ خۆت ده زانی، به لام ههر گا بیستته وه که لایکی له برسان مردوویان له کۆلانی به غدا دیتۆته وه، ئه وه بزانه منم. یان کار پهیدا ده کهم یان به ناهومییدی سهر ده نیمه وه.

- ئیستا پوولی قه تارم هه با ده چوموه کوردستان.

دهست به جی چوموه هه راجه بازار، ته خته تیله کانی نووستنمان به چوار دینار له کابرایه ک کریبوو، پیم گوت: به چهندی لیم ده که په وه؟
- سئ دینار، هه مبالیش له سهر خۆم.

پوولم لئ ساند و شووتیه کهم کری و ده گهل هه مال هاتمه وه و ته خته کانی برد. قزلجی بلیتی کری و ئیواره لیم دوور کهوته وه. ورده کهل و په لم هینا مالی مام حوسین و به ته نیا مامه وه.

رؤژیک گوتیان وهره نه قیب بانگت ده کا. سهیره فیرعه ونیک بانگی مارمیلکه یه ک بکا. چوموه خزمه تی. راهه ستابوو. دوازه سهر حاجی کورد نیودایره ده وره یان دابوو. نه قیب پرسى: ئه مه یه؟ حاجی یه ک- یه ک تماشایان کردم؛ گوتیان: نه خیر هه و نییه!

مام حوسین که له پشت نه قیبه وه بوو، دهمدی زهره هه لگه راهه و زۆر په ریشانه، رهنگی هاته وه بهر و نه راندی:

- مامه نه قیب له پاش سهید عه بدور حمان پیاویان لئ پهیدا نه بووه. هیچ شهرم نه یگر تی کوپکی که من بوومه زامن و گو توومه خزمی خۆمه به دز بزانی؟ به راستی نه قیبکی نامه ردی! نه قیب زۆری دانه واند و عوزر خوایی لئ کرد و دلئ دایه وه تا خاوی کرده وه.

- مام حوسین مه سه له چییه؟

- کوپه ههر خوا پاراستمی. ئه م دوازه گوپره که به ده چنه حه ج. له هه ساری غه وس له ژووریکدا بوون. یه کیک چوه خزمه تی کردوون؛ شتی له بازار بۆ کریبوون. گو تووشیه من ناوم عه زیزه و خزمه تکاری دیوه خانی نه قیبم. پنی گو توون: حاجی! خاوی ئی حرام لیره به پینج دیناره و له مه که به بیستی نادهن. سهر و پینج دینار بدن تا بۆتان بکرم. ئیستاش ئه وه ده یکرئ! شکایه تیان له نه قیب کردوه. تۆش که ناوت عه زیزه کهوتوو یه بهر تۆمهت. ده مگوت که من نه مناسیوه، چۆن گو توومه خزمه و زامنی ده بم؟ به لام که تۆ بی تاوان ده رچووی، کول و کۆی خۆم به نه قیبی ما که رزاند!

دوایی روونمان کرده وه ئه وه عه زیزه ی منی له باتیان بانگ کردبوو، عه زیز ناویکی قه د بلیندی شنۆیه به ناوی که لاتهر؛ گیر فانبریک بوو له به غدادا ناوی ده ر کردبوو.

با بزانی نه قیب چییه؟ به عاره بی «نه قیب» یانی سه رده سته؛ «شهریف» یانی سهید و عه ولادی پیغه مبه ر. بنه ماله یه ک له به غدا به سهید و سه رده سته ی سهیدان ناسراون و به گه وره که یان ده لئین «نقیب الاشراف» و اتا سه رده سته ی سهیدان. ئه مانه ده لئین ئیمه له ئه ولادی غه وسین. ئه گه رچی له راستیدا غه وس سهید نه بووه؛ به لام تاریخی دوا ی خۆی به سهیدی هه سه نی داناهه. مه و قوفه جاتی باره گای غه وس - له مه زرا و دوکان و خانوو - له راهه به ده ره.

هەر چەند زۆریشیان وەچە لێ کەوتۆتەو، هەموویان زۆر دەولەمەندی قورسن. جگە لە دارایی خۆشیان، پوولی نەزر و ناو شباکی مەرقدە و خیری هیندی و کورد و عەرەبان بە لێشاو. لەو نەقیانەی ئەم چەرخی «سەید عەبدوڵەحمان» و «سەید مەحمود» و «سەید ئەحمەد»یان بەناوبانگ بوون.

ئەوسا کە من نۆکەری دیوەخانیاں بووم، نەقیب «سەید عاسم» بوو. پیاویکی زۆر جوان و بەسەرۆسیما و تەپۆش بوو. دەیانگوت نوێژ ناکا؛ بەلام هەموو رۆژی جومعان دەچوو نوێژی جومعه و هەژ-نۆ مەلای زگزی فەش و فۆلی دەگەل خۆی دەهیناوه بۆ نەهار خواردن. دەشیانگوت هەموو شەو ئارەق دەخواتەو و دەیانگوت و دەیانگوت... بەلام من ئەمانەم پێو نەدیوو. هیندە دەزانم کچ و کورپان لە هەموو کەس بێشەرم تر بوون. کچ نیوەرپووت و کور کاکۆل لە فەردراو، هەرچی پاکێ و خۆپاریزی بوو رووی تێ نەکردبوون. تەنانتە جاریکیان کە لە بن میزی نان خواردن نوستبووم، دیتم دوو لە کورە جەیلەکان خەریکن پێکەو و بنووسین؛ بەلام یەکیان گوتی: با لێرە پڕۆین نەوێک ئەو کورە بەخەبەر بی...

سەید عەلی ناویکیان هەبوو؛ چل سالیکی عومری دەبوو. بەرگی شباکی غەوس - کە ماھووتی بە زێر چەندراو بوو - سالیو سالی هیندوستانی دەیانگۆری؛ کۆنەکەشی بەشی سەید عەلی بوو کە پارچە یاریکی بە حاجی و زیارەتکەران بوو متفەرک دەفرۆشرا. ژنەکە ی دلیسی لە سەید عەلی دەکرد. ئەو سالی شباک گوم بیوو. رۆژیک ژنەتیو ژنیکی بانگ کردبوو ماله خۆی کاری پێ سپاردبوو، بۆ خۆی چوو بوو ماله کە، پڕ و پێسکە ی گەرابوو. شباک کرابوو کراسی ژنەکە؛ کە ناوی «نوریه» بوو؛ باشیشیان نەدەگوت. بوو بە چەققە و شیرە - شیریک، دەتگوت کاسە ی قەرەچی ئاو بردوو یه.

سەید عەلی سیلی هەبوو؛ مرد. لە وەتاغیکی بارەگادا ناشتیان و شباکیکیان لە سەر قوت کردەو و هەر زیارەتکەریک دەهاتە زیارەتی بارەگای غەوس، زیارەتی سەید عەلیشیان پێ دەکرد و زیارەتەکیان لێ وەر دەگرت. خۆم سەید عاسمی ملیۆنیترم دیت کە سەربازانی هیندی لە لەشکری ئینگلیس دەوریان لێدابوو، پوولیان دەدایە. ئیوا هەبوو چوار فلسی دەدایە. تەشە کوریک لێ دەکرد و وەریدەگرت.

لە موکریان بیستیووم کە ئەگەر گۆشت بە بن سیبەری غەوسدا پڕوا ناگر کاری لێ ناکا؛ بۆیە مردووان بەر لە ناشتن دەبەنە بەر سیبەری بارەگا تا ئاگری جەهەندەم نەتوانی بیانسووتینی. تەنانتە جاریک دەگەل «تورجانی زاده» چوومە بەخێر هینانەو ی «حاجی عەبدووللای تۆکەچی» لە سابلاخ کە لە حەج دەهاتەو. گوتی: لە بەغدا من و حاجی فلان چووین لە دوکانیک بۆرەکی زێر تۆاندنەو مان کړی. هاتینەو سابلاخ. بۆرەکی من کاری نەکرد، لام وابوو دەستمان پراو. چوومە لای هەوالەکانم. گوتیان بۆرەکی ئیمە زۆر باشە. خۆ هی تۆش هەر لە قوتووەکە ی ئیمە تیکرا. ئای دلێ خافل! وە بیرم هاتەو کە لە زیارەتی غەوس دەرمانە کە دەبەر پشیتیندم دابوو!

لەسەر ئەو باوهرانه رۆژیک لە چاوشی شیخ، واتا کار بە دەستی بارەگام پرسی: ئایا راستە گۆشت بکەوێتە بەر سیبەری مەرقدە ناگر کاری لێ ناکا؟ زێر تیککی زۆر زەلامی بۆ کیشام: کەرە! رۆژی سی کیلۆ گۆشت دەکڕین و لە بەر سیبەری بارەگاوه دیتە ژوو و دەکریتە شۆرپا و دەکولیندری! ئیتر نەمویرا باسی بۆرەکی حاجی عەولا پیرسم!

وہ بیرم دہاتہوہ کہبہچکہ خہلیفہیہکی باب مردوو، سہفہریکی دہ رۆزہی کرد و گوتی
چووہ لای نہقیبی بہغدا کردمیہ خہلیفہ.

مانگی رہمہزان تیپہری و جیژن ہات. مام حوسین زور بہ تووپہبی ہاتہ لام گوتی:
- کورہ ئەو دہولہمہندہ زہلامہ! گوتم: ئەم کورہمان دوو مانگہ لہ لاتہ. تۆ بۆ حقووقیکی
نادہیہی؟ چارہگہ دیناریکی دامی کہ بہ جیژنانہ بتدہمی و گوتی: حقووق نییہ؛ نان دہخوا
بہسہ!

چارہگہ دینارم تووپ ہلدا و گوتم: لہ لات نابی.
- مام حوسین من بہ نانہزگ رازیم کار بکہم.
- نا، مہترسہ! کارت ہەر بۆ پەیدا دہکہم. کاری ئەو خویرپیہ مہکہ!
لہو بہینہدا کہ نۆکەری دیوہخان بووم، یہکیک ہات گوتی: حوزنی موکریانی بیستووہیہہزار
لیرہیہ. حوزنی بہ جاسووسی ئینگلیس ناوی زہابوو؛ نہعووزوبیللا! مام حوسین گوتی: شتی وا
لیرہ نییہ. رۆژیکی دی - سەر لہ ئیوارہ - سہیدیکی ریشسپی تہنک، دہستہبالای لاواز ہاتہ
حہوشی دیوہخان و قسہی دہگہل مام حوسین کرد. مام حوسین ہات گوتی: ئەوہ سہید
حوسین حوزنییہ؛ دہیہوی بتبینی. چار نہمابوو. تہلہفۆنیکم لہ دوکتور «جہعفەر محہمہد
کہریم» کرد کہ دہمناسی و ناوی زۆر چاکی ہہبوو. گوتی: سہید حوزنی پیای چاکہ و دیتنی
زیاتیکی نییہ. دہگہل حوزنی بوومہ ئاشنا. ئیستاش لہ بیرم ناچی کہ دیتمی، فرمیسک بہ
ریشہسپیہ جوانہکہیدا ہاتنہ خوار... ئادریسی رۆزنامہی «دہنگی گیتی تازہ»ی دامی کہ خۆی
سہرمودیر و ہاوکاریکی بہ ناوی «حہمہ علی بہگ» خہلکی سولہیمانی، سہرہنگی بازنشستہ
ہہبوو. جار جارہ ئیجازہم لہ مام حوسین وەر دہگرت دہچووہ لای. ئەو کابرا پیہرہ موحتہرہمہ
یہکیی لہ بہرم راست دہبۆوہ؛ دہیگوت: تۆ یادگاری جہمہوری کوردستانی.

حوزنی لہ گوندی «نیچکہ»ی نزیک «بوغدہکەندی» سەر بہ بۆکان ہاتۆتہ دنیاوہ؛ کہ ئیستا
نیچکہ نہماوہ و زہمانی من شوینہواری دیتیہ کہ ماوو. باوکی لہو سہیدہکانی بوغدہکەندی و
ناوی «سہید لہتیف» بووہ و زوو مردووہ و دایکی (خات سہلما) میردی کردۆتہوہ بہ کابرایہکی
ورمزیار کہ «گیوی موکریانی» دہبیتہ دایک برای حوزنی. ہەر لہ مندالیہوہ حوزنی پەرہوازہی
ولاتان بووہ: لہ ئەستہمبوول فیتری مۆرہلکەنی کراوہ و بہو پیشہوہ گہراوہ. بۆتہ سہیاح لہ
کوردستاندا. سہری لہ کوردہکانی تورکیا و ئەرمہنستان و عیراق داوہ و لہ زہمانی فہرمانداری
«سہید تہا» لہ رہواندز دامہزراوہ. بہ سہلیقہی خۆی کہ تہ چاپخانہیہکی لیک ناوہ. کلیشہی
لہ دار ہلکەندووہ و بۆ یہکہمجار لہ کوردستانی عیراقدا نووسراوی بہ کوردی بلاو کردۆتہوہ. لہ
زہمانی رہئیس ستادی «فایق کاکہمین» دا - کہ کوردیک بووہ - لہ عیراق دہرکراوہ. چۆتہ
شاری حہلہب؛ لہویش چاپخانہیہکی چکۆلہی دہست و پا کردووہ و ملی لہ کاری کوردایہتی
ناوہ. لہ حہلہبیش ئاویان دہبن کردووہ و بی دہرہتان ماوہتہوہ. لہ سہرہتای شہری ئالمان -
کہ فہرانسہ لہ سووریہ لہ ریگہی گۆفاری رووناہیہوہ دلی کوردیان خۆش دہکرد - ئینگلیس لہ
بہغدا بۆ کوردی زہمانی خویندہوار گہراون و داوایان لہ حوزنی کردووہ بیتہوہ بہغدا و گۆفاری
«دہنگی گیتی تازہ»یان بۆ بہرپوہ بہری. حوزنی لہ «رہوابیتی فہرہنگی ئیران و عیراق» بہ
ناوی «عہلاقاتی عاممہ» دہست بہ کار بووہ. لہ رووپہریک و دواندا خہبہری شہر و لہ پتر لہ
حہفتا رووپہردا فۆلکلۆری کۆنی کوردی زیندوو کردۆتہوہ؛ شیعری شاعیرہ باشہکانی لہ چاپ

داوه. نیتستاش ههر کهس هه موو ژماره کانی لای، زۆر به ختیاره و زۆر مه علووماتی باشی لی دهست ده که وئ.

حوزنی له کوردایه تیدا سووتابوو. دین و ئیمانی کوردستان و نازادی کورد بوو. جسنی عاره بی زۆر ناخۆش دهووست. لاشی وابوو ههر به لایهک له دنیا دا هه یه تاوانی ئینگلیسه. ته نانهت ده یگوت: به دووری نازانم ستالین کار به دهستی ئینگلیس بی!

جاری گوتم: تۆ سهیدی؛ ده بی رهسن عه رهب بی. پیکه نی، گوتی: بیستم که ئالمان له خوینه وه رهسه نی گه لان ده ناسن. خوینی خۆم نارد و جوابم بۆ هاته وه که تۆ ناریا بیت. شوکور ئەم سهی سهیهم له کۆل بۆوه!

جاری گوتی: کوره سهیری که ره تهی من که! له گه شت و گوزاره کهم له ناو کوردستانی ترکه دا، شه ویک له گوندیکی حه نه فی مه زهب له سه ر ئیمامی شافیعی - که گوتم باشه - نه وه نده یان دار کاری کردم، دوو رۆژ وه هۆش نه هاته وه. کهس نه یگوت تۆ کوردیکی، چت له شافیعی داوه؟!

نه وه نده گهت و لهت خۆش و ناگادار بوو، پیاو حه زی ده کرد ههر گویی بۆ را دیڕی. رۆژیک گوتی: به داخه وه کورد چونکه هه میسه ژیر چه پۆکه بوون، شاعیر و نووسه ری گالته چیمان لی هه لئه که و توون؛ که گه پ و گالتهش به شیککی گرینگه له نه ده بیاتدا. من باسی «مه لا حه سه نی دزلی» م بۆ کرد که زۆر گالته چی بووه و به داخه وه له برسان مردووه. نمونه ی کرده ی نه و پیاوه ی لی خواستم. شیعریکم بۆ خوینده وه که له مه ریوانه وه بۆ فه قیه کی براده ری خۆی به ناوی «حه مه ده مین هه مه وه ندی» بۆ شاری سا بلاغی نووسیوه. من - وه ک عاده تمه - له خوینده وه ی شیعری له به ردا، چا وه له سه ر یه ک داده نیم. له و ناوه دا چاوم هه لئنا: نه و پیره ریش سپیه به دهست و پی سه مای ده کرد. گوتی: پیاویک ده نیرم که به دووی نووسراوی نه و پیاوه دا بگه ری و له رۆژنامه ی دنه گی گیتی تازه دا بلاوی ده که مه وه؛ که به داخه وه مه رگ ریگه ی نه دا. نه مهش بلیم که له پاش نه مانی شه ر، گۆفاره که هه لگیرا و ئیمتیازه که یان دا بوو به حوزنی؛ به رۆژنامه یه کی چوار له په ری ده ری ده کرد و نه ده بیاتی کوردی تیدا ده نووسی.

شیعره کان نه وه ندی له بیرم ماون نه مانه ن:

برخوان برای آنکه نامش در دهانم انگبین
برکنده بزها پوست را، درویشها را پوستین
اول محمد آمده، آخر نقیض لا امین
منعش نباشد زان مکان، گر غافل است از ما چنین
تعطیر ناف دلبرش چون نافه ی آهوی چین
فواره اش بالا رود، تا آسمان هفتمین
قتاله بالغمزه، با آن دو چشم نرگسین
آیند بیرون از حمام با آن خود آتشین
جنبیدن دسمالشان گه بر یسار و گه یمین
صادر شود بی اختیار، از وی ریاح فا و سین (فس)
سه رچۆله که ی، گون کوله که، مانند جامووس بطین
با بۆله بۆل و فیشه فیش، با لره لرف و ناخنین

ای عازم ساوجبلاغ! عرض سلام این حزین
چابک هموندی که او، در وقت غارت بارها
از نام او پرسى اگر، احمد امین اسمش بود
باری اگر مرسوله ای نوشت سوی این طرف
شهر سیه چشمان وی همچون غزالان ختن
پیکان مژگان سیه، بر سینه ی هر کس زنند
به رخۆله، دوو شحمه، تا قانته فی بلده
آتش به جانها افگنند، وقتی که چون کبک دری
پشمینه پوش اطلسی، زنگاریان طاوسی
لو عانسق الانسان بالبنه التی من قریکم
درویشهای کولکنین، ریش نیری و زورنا که پۆ
بینند چون آن لعبتان، چون دیوشان دربر کشند

رهنگه چهند به‌یتیکم له بیر نه‌مابێ.

له خۆشه‌ویستی موکریان و تاییه‌تی سابلاغدا له راده‌ی تیه‌په‌راندبوو. رۆژیک که منی ده‌دواند و زۆر باسی سابلاغی کرد، محهمهد عه‌لیه‌که‌ی یاریده‌ری پرسى: مامۆستا وا دياره تۆ خه‌لكى سابلاغت زۆر خۆش ده‌وى؟

گوته‌ی: به‌لێ، سه‌گیکى سابلاغم له کاکه‌حمه‌دى شیخ خۆشتر ده‌وى!
گوتم: کاکه‌ حوزنى! چونکه‌ کارى ئینگلیسانت کردووه، هه‌موو کهس به‌ جاسووس و خه‌تهرت ناو ده‌با و منیش لام وابوو تووشم بێ، ده‌مخۆی!

- خودا ده‌یزانى، به‌لام له‌ عیراق ده‌رکرام په‌نام به‌ عه‌لى که‌مال برد که زۆر ده‌ستى ده‌رپۆشت. له‌ گه‌رمای نیوه‌رۆى چل و هه‌شت ده‌ره‌جه‌دا له‌ ده‌رگام دا، هاته‌ ده‌ر:

- مامۆستا خیره‌؟

- له‌ عیراق ده‌رم‌ده‌که‌ن.

- راوه‌سته ئیستا دێم.

تاویک له‌ به‌ر درگا و یستام. درگا کرایه‌وه. هه‌ر نووسراویکی به‌ دیاریم بۆ ناردبوو ده‌ باوه‌شیدا بوو، له‌ به‌ر درگا هه‌له‌پرشت و ده‌رگای له‌ روو پێوه‌دام. زۆر که‌سى تری وه‌ک شه‌و، وه‌ک شه‌ویان له‌ گه‌ل کردم. که‌ به‌ ناوی کارمه‌ندى ئینگلیسیان هاتوومه‌وه، ئیستا نه‌ شه‌رم و نه‌ حه‌یا، هه‌موو شه‌و پیاوه‌ زله‌ کوردانه‌ فه‌خر ده‌که‌ن که‌ قسه‌یان له‌ گه‌ل بکه‌م. به‌دناویم له‌ ناو لاوه‌ کورده‌کانیش هه‌ر شه‌وه‌نده‌یه‌ ده‌لێم زگ‌نیشه‌ی به‌ته‌نیتان نه‌بێ. ئیوه‌ عاشقى رووس و ستالین و مه‌عشوقه‌ تفیشتان پێدا نادا. با بۆ به‌رزه‌مه‌ندى کوردستان خه‌بات بکه‌ین و له‌ ریگه‌ی ئازادیدا ده‌گه‌ل شه‌یتانیش بیینه‌ دۆست. با جگه‌ له‌ ئازادى کورد که‌س نه‌په‌رستین...

له‌ ئاکارى شیخ مه‌حموود زۆر نا‌ره‌حەت بوو، که‌ ئینگلیس کردیانه‌ فه‌رمانه‌واى کوردستان؛ که‌چى به‌ هه‌واى دین و دنده‌دانى تورکان، ده‌گه‌ل ئینگلیس به‌ شه‌ر ده‌هات؛ دهنه‌ هه‌ر وه‌ک یاریده‌ی فه‌یسه‌لیان دا و ده‌وله‌تى عیراقیان بۆ دامه‌زراند، شه‌ویان - که‌ جیگه‌ی متمانه‌ بویه‌ - ده‌کرده‌ ده‌وله‌ت‌تۆکیک و له‌ مه‌سه‌له‌حه‌تیان بوو. ده‌یگوت: کاتى خه‌به‌رى تیکچوونى کوردستانى موکریم بیست، زۆر به‌ تالى گله‌م له‌ سه‌فیری ئینگلیس کرد. گوته‌ی: حوزنى! په‌قیقانى ئیران راستیان کرد و په‌قیقانى کورد درۆزن ده‌رچوون...

مه‌حموود شه‌حمه‌د گوته‌ی: خه‌ریکن بمگرن و حقووقم بپه‌رن. ده‌گه‌لم وه‌ره‌؛ حوزنى ده‌لین تۆى خۆش ده‌وى. مه‌حموود وه‌ک هه‌موو کوردیکى دیکه‌، جووتیک سمیلی ستالینى و کراواتیکى سوورى نیشانه‌ی کومۆنیستی پێوه‌ بوو. حوزنى زۆرى به‌ خیراتن کرد و که‌ باسه‌که‌م پێ گوت گوته‌ی: باشه‌ هه‌رچی له‌ ده‌ستم بێ قوسوور ناکه‌م؛ به‌لام کاک مه‌حموود تۆ ده‌زانى عه‌ره‌ب عه‌قلیان له‌ چاودایه‌ و له‌ میشکدا نییه‌. شه‌گه‌ر ده‌کرئ تۆزیک سمیله‌کانت سووک بکه‌ تا بته‌مه‌ لای کاربه‌ده‌ستان.

مه‌حموود خۆى لێ تووره‌ کرد: جه‌ناب تۆ جاهیلی! نازانى کومۆنیست چییه‌! من فه‌خر ده‌که‌م که‌ به‌ کومۆنیستم بزانی!

حوزنى زۆر به‌ نه‌رمى گوته‌ی: راسته‌ جاهیلیم. تۆ ده‌توانى به‌ زمانیکى ساده‌ پێم بلینى کومۆنیستی چی زۆر باشه‌؟

- تۆ نازانى له‌ رووسیه‌ هه‌موو که‌س نان و کارى ده‌دریتى؟



- کاکه مه محمود گیان! خو زیندانی به غدايش نان و کاری ته اوایان هه یه ا
کاری مه محمودی هاسان جیبه جی کرد و زوری مهنوونی خوئی کرد.
جاریک باسی به دغه پری هیندیک نه جیمزادان بوو؛ حوزنی گوتی: من له ئیداره ی گؤشار بووم
قته نه چو بوومه سفاره تی بریتانیا. تله فون کرا که سفیر ده یه وی بتبینی. بردمیه په نایه ک و
به سرته گوتی: کوردیکی زور گرینگی رووسیه مان له لایه؛ تو بیدوینه و دلخووشی بده وه.
له زورینکی تایبه تی کورده کم دیت. خوايه من وهک نهو کابرایه بناسم وایه.
- کاکه! ناوت به خیر؟

- مامؤستا حوزنی! نامناسی؟ من عمه راغام، نوکری حاجی سید عه ولا؛ چهندم چایی بو
داناوی؟
- تو و ئیره چی؟

- به دبه ختی. سید پؤشوی سید ته ها هه لیفریواندم: وه ره ده تکمه کوردی رووسیه و
ده تبهم بو سفیری بریتانیا و پولینکی باشت ده ست ده که وی. وا لیره وهک چه پسی وام و نهوا
له ترسانیش زراوم چوه. ده خيله پزگارم که!
سفیر له دهری ده هات و ده چوو؛ چاوه نوپری خه به ری خووش بوو. نووک و به دم بو گپرایه وه.
وهک بیست کهس قدیلکه ی بده ن ملی له پیکه نین نا: نهو پؤشویه پتر له بیست جاران ده ستی
پریوم؛ به لام دیسان فایده ی لی ده بینم!
پولینکم بو عمه راغا ساند و ناردمه وه سنووری ئیران.

هه ر حوزنی گپرایه وه که: له هه ولیر بووم. ده چومه دیدنه ی حاکمی ئینگلیس، مه لایه کی
له باری که له گه تم دیت له دهرگای حاکم کز ویستابوو. گوتی: سید توخوا وا بکه حاکم بینم؛
چهنده روزه ریم نادا.

حاکم له جوابا گوتی: نه وه مه لا خه لیلی گؤرؤمه ره؛ نه وی پیمان سپاردبوو، باشی پیک
نه هینا؛ ئیستا داوای پول ده کا! پتی بلتی نه گه ر خوئی نه شاریته وه پؤلیسی عیراق ده یگرن.
نهوسا تیگه یشتم که نهو پیاوه مباره که ی نهو هه موو مهنگوپه ی به کوژ دا و مالویران کرد،
کی نار دوویه و ره سوول ناجی که ئیمه له سا بلاغ گرتمان و دهر کهوت جاسووسیکی گه وره ی
بریتانیا یه و دامانه ده ست رووسان، له خه زای مه لا خه لیلدا پؤویژ که ری هه ره نزیکی بووه.
«تهوفیق وه هی» وه زیری کار و ری و بان بوو؛ له ئه دیبه به ناوبانگه کانیشه. رؤژیک شیعی
«لیفه شه» ی من بو حوزنی ده خوینیته وه و ده لی: که متر شیعی و باشم دیوه؛ خوژگه نهو
شاعیرم بدیا.

حوزنی ده لی: نه وه له به غدا یه و پیخواس و رووت و برسییه؛ بیکه به کارگه ریکی ساده.
- نه وه ده غیله حوزنی! پتی بلتی خوئی بشاریته وه نه وهک بیگرن!
حوزنی ئیمتیازی مه جه لله ی «زاری کرمانجی» - که له ره واندز دهنووسی و لی
هه لوه شینرابوو - وه رگرته وه. بریاری دا که بیداته ده ست من.

به یانیه ک برادر یک هات، گوتی: حوزنی کوت و پر مردوه؛ با بچینه سه ر قه بران. چهنده
دیمه نیکي دلته زین بوو؛ جه نازه که ی له سه ر خاک دریز کرابوو تا قه بری ته واو ده بی، جگه له
من و برادره که هیچ که سی له لا نه بوو. بیرم له قه درنه زانی کوردان ده کرده وه، گریانیکی زور به
کول گرتمی و پیم وایه ته نیا که سپک که بو مهرگی گریایی من بووم.

حوزنى كە بە جاسووس و ھەمەكارەى ئىنگىلىسيان دەزانى، زۆر بە فەقىرى مرد. جگە لە كىتەبخانە كەى، ھەموو ناومالى، يەك - دوو بەرە و چوار نىمكەتى دار بوو. منالى نەبوو. ژنەكەى كوردى تور كىە بوو. «گىو» كىتەبە كانى برد؛ ناومال بۆ ژن ما و كارە كەرى مالانى دە كرد. لە كاتى شەردا ئىنگىلىسيان رادىيۆبە كيان لە شارى «حىفا» خستبووھ كار كە «مامۇستا گۆران»، «رەفىق چالاک» و «شىخ حەسەن» ناوىك، رۆژانە دوو سەعات بەرنامەى كوردىيان لەوئە بەرپۆھ دەبرد. لە بىرمە بۆ يەكەم جار لە «گەردىلان» گويم لى گرت. رەفىق چالاک وتارىكى لەسەر چارە رەشى كورد خويندەوھ؛ كول ھەلىگرتەم و تىر گريام. ئەوئىش دواى شەر ھەلگىرا.

تووشى ھەر كوردىكى سەرناس بام، داواى كارم لى دە كرد. دوكتور جەغفەر حەولى دا بىمە فەراشى مەدرەسەى فەلى؛ نەكرام. مامۇستا قادر قەزازىك ھەبوو زۆرى كار بە دەست بوو؛ دەشىناسىم كىم. لە باتى كار، پەنجا فەلسىيە كى بۆ راداشتەم! بىدەنگ بە جىم ھىشت.

شەوىك برادەرىك ھات گوتى: حىزبى پارتى راپسپاردووم، كارىكەم لە رستورانتىك بۆ دىتوويەوھ؛ مانگى بە چوار دىنار و نان و پىخۆر. ئاى لەو خۆشىيە! رستورانتىكى زۆر گەورە بە ناوى «خەبىام»، دوو كورد بە ناوى «ئەحمەد خواجا» و «رۆشدى بەگ» دەگەل ەرەبىكدا كرددوويانەوھ. ئەحمەد خواجا لە ھەوالانى شىخ مەحموود بووھ؛ مئزۆويە كى بە ناوى «چىم دى؟» نووسىوھ. رۆشدى كوردىكى حەلەبى بوو. كارى من ئەوھ بوو قاپى بە تال لەبەر خەلك ھەلگرمەوھ؛ ولات بمالم و كاشى بىسترمەوھ؛ يارىدەى قاپشۆر بكەم. ئىئورانە بىستەدوو مئز و ھەشتاوھەشت كورسى ئاسن بەرمە سەربان؛ سەعات يەكى پاش نىوھشەو بىانھىنمەوھ خوار. سەعات دووى پاش نىوھشەو لە سەربان خۆ درىژ كەم و سەرى سەعات پىنج دىسان مل لى نىمەوھ. لە سەعات دوازەى نىوھرۆ بۆ سەعات و نىوىك وچان و ئىستراحت بى. چەند كەسىكى ترى ھاوكارى تىدبوو كە يەكەن كوردىكى سابلانغى بە ناوى «مەمەدى رەشادى» بوو كە ئىستا زىرپىنگەرىكى زۆر دەولەمەندە. چەند كورپىكى خەلكى سولەيمانىش ھەبوون؛ كەباب و شەربەتى مئزۆيان دروست دە كرد. ئارەقىش لەوى دەفرۆشرا.

رۆژانە تىكرا بىست سەعات پتر ماندوو دەبووم و سەرى خۆم پى نەدەخورا. نىوھرۆ و شەو نەفرۆشراوئان دەداپىن. بەيانىان سەموونىكى رەق ھەلاتوو لى كەلكى خوران كەوتووئان بە چايە كەوھ - كە بە حەبى سوكەرىن [ساكارىن] شىرن دەكرا - جىرەمان بوو. ئەو دەم سى دەسك كەرموز بە فەلسىك بوو. رۆژىك دەستەم برد نىوھ دەسكە كەرموزىكەم ھىنا كە بىخەمە ناو سەموونەكەم، دوژمنى راي ئىمانت بى، خاوەن رستورران لە دەستىان دەر ھىنام و فەزىحەتى سەگىان پى كردم. شەلوارىكى زۆر ئەستوروى پىنەكراو، كراسىكى شىر و بى قۆل، جل و بەرگم بوو. پىخواس بووم. لە گەرمای ھاوئىنى بەغدا ھەموو لەشمان ھەمىشە لە بەر ئارەقە جلقەى دەھات؛ تەنانەت نەياندەھىشت نىوھرۆئان لە بەر دووشى ئاودەستخانەش ئاو بە خۆدا كەين؛ نەياندەھىشت لە بەر سىبەر خۆ درىژ كەين.

لە بىرمە رۆژىك ناردىانمە شوئىتىكى دوور كە قالبە سەھۆلىان بۆ بىنم. پىخواس بووم؛ ەرزى خەبايان لاقى دەسووتاندم. لە تاوان ھەر غارم دەدا كە نەمدەوئرا زۆر پىتم وەعەرز كەوى؛ زوو ھاتمەوھ. خاوەن رستورران گوتى: ئافەرىم زوو ھاتىوھ؛ ئەوجار ھەر تۆ دەنترىم! سەر لە ھەوئەوھ لەو شاگرد گارسۆنىيە زۆر بە خۆمدا دەسكامەوھ؛ بە شەرمەوھ ئامان و

دەفرم لە پیش موشتەری لادەبرد؛ بەزەشم بە خۆمدا دەهات. بەیتیکی مستەفابەگی کوردیم هاتەوہبیر کہ دەلی:

سەبا! یارانێ مەجلیس گەر دەپرسن حالی زارم لیت

بلی کیشایە مەیخانە دوو چاوی بیچووہ عەبیاریک

بیچووہ عەبیاری ئەو شاعیرە، بەچکە ئاڭایەکی لووسکەلە بووہ. بیچووہ عەبیاری من، کوردستان و چەندین ملیۆن کوردی لی قەوماوہ؛ بۆشی بچمە سووچی مەیخانە و لەوہش ڕەزێل تر بم جیی شانازیمە. ئیتر بە راستی ئەم بەیتە شیعەرە، شەرم و تەقیەیی لابرەم و زۆر بە ڕاشکاوی کاری خۆم دەکرد.

شەویک میوانی بووکەتێنان بوو؛ زۆر شلووغ بوو. ئەحمەد خواجا گوتی: دەزانێ بنووسی؟
- بەلی.

- وەرە لە بەر سندوق ڕاوہستە! ھەر شیۆیک دەچیتە دەر بینووسە!

کابرای خاوەن میوانیش دەینووسی. کہ هاتینە حیساب کردن، حیسابی کابرا لە ھی من پتر بوو. ئەحمەد خواجا دەیگوت ھی ئەو ڕاستە؛ لە من توورە بوو کہ سەھوم کردووہ. چەققە پەیدا بوو. کاتی لە ئاشپەزیان پرسی حیسابی من ڕاست بوو. خاوەن میوانی نیو دیناری بە خەلات دامی؛ ئەحمەد خواجا دە دەستم نووسا، لێی ساندم!

رۆژنامە بە دە فلس بوو؛ نەمدەتوانی بیکرم. جار جارە لە خەلک بەجێ دەما، دەمیرد و تماشام دەکرد. رۆژیک دوو پۆلیس بە باوہشە کتیبەوہ هاتن، بە کابرای خاوەن رستوورانیان گوت یەکیان بکەرە. ھەر چەند زیقاندی کہ ناکرم، چارەگە دیناریکیان لی ساند و کتیبیکیان بۆ دانا و ڕۆیشتن. کابرا لە کتیب نەوی و تا ھیزی تێدایوو فری دا و چەند جوینیکی حەوالەیی دەولەت کرد. چووم کتیبم لە ناو خۆل ھەلگرتەوہ؛ داستانیک بوو بە عەرەبی جلفەیی ناو بەغدا نووسرابوو. زۆرم کہیف پێ ھات کہ زۆر وشەیی بەغدا بیانەم فیژ دەکا. ڕەنگە بیست جارم خویندییتەوہ.

رۆژیک کابرایەکی زۆر بە سەر و سیما ھاتە رستوران. من کہ چووم قاپە بەتالەکانی بەردەمی ھەلگرم، بە بێ ئەوہ چاو لە من کا بە سرتەوہ گوتی: تۆ ھەژاری؟
- بەلی.

- من ئەمەین ڕەواندزی ئەفسەری مەشھوورم. ویستم حەولت بۆ بدەم لە سەحرا سەرەمەلەیی بەدنی؛ بەلام لام وا باشە بچیوہ ئێران. دەلێن عافواتی شا دەرچووہ.

- قوربان! ھیچ زەحمەت مەکیشە! ناچمەوہ ئێران؛ ناچمە سەحرات. لێرە ھیچ نەبی سێبەر ھەیە؛ نانیش ھەیە. زۆر سوپاست دەکەم.

رۆژنامە نووسیووی: «مستەفا خۆشناو»، «مەحمەد مەحموود قودسی»، «خەیروللا» و «عیززەت عەبدولعەزیز» - کہ ئەفسەر بوون و چوونە یاریدەیی بارزانی - حوکمی ئیعدامیان دراوہ. ئیتر رستوران ھەر جمەیی دەهات. کوردی بەغدا و سولەیمانی بۆ نەجاتیان تێدەکۆشین و لەوی کۆ دەبوونەوہ. لە پەناوہ گوێم ھەلەدەخست کہ بزانی خەبەر چییە؟ ئاخیری ئیعدام ھەر کران و لاشەکانیان بردەوہ شوینی لە دایک بوونیان. منیش ھەر ئەوہندە بوو لە پەنایەکەوہ چەند فرمیسکیکم ھەلوہراند.

جاری وا بوو خواردنم لە رستورانەوہ دەبردە ئوتیلان. جاریک کہ بابم برد بۆ شیخ عەرەبیک ناوی عەبدوللا یاسین بوو؛ لە شیخە ھەرە زلەکانی نیوان کووت و عەمارە. کہبابی سولەیمانی

زور لی خوش هات. رۆژی دوا بیش داوای کردبوو؛ بۆم برد. هیشتا له بهر دهمیم دانه نابوو، قاچم تیک هالا و کهوتم و قاپ شکا و کهباب په رژ و بلاو بوونهوه. له ترسان و له حیرسان فرمیسکم په په چاو. گوتی: گوی مه دهه. ته له فۆنی کرد که من قاپه کهم شکاند. دوو دیناری بۆ ناردن؛ نیو دیناریشی به خشش دا به خۆم. گوتی: نه گهر ده بیه خزمه تکارم و ده توانی له سه حرا بژی، ژنت بۆ دیتیم، ره شمالت ده ده می، مانگی ده دیناریش حقوق.

- چۆن نایه م؟ ده ستیشت ماچ ده که م؛ ژنیشم ناوی. خوا پاره ستاوت کا.
- ده جا سبهی سه عات شهش وهره بهر ئوتیل.

شه و له خوشیان نه مزانی خه و چییه. شره و په تووم پتچایه وه. له جهنگه ی گهسکدانی به یانیدا، کۆله پشت له سه ر شان، له بهر ده رکی ئوتیل «شطالعرب» ویستام و نیو سه عات هه لله رزم تا شیخ ته شریفی هاته ده ر. تیله که یان له سه ر ماشین دابه ست.

- خۆ ده زانی که بابیم بۆ دروست که ی؟

- نا به داخه وه، به لام هه موو کاریک ده که م.

- شره ی بۆ فری ده نه وه! وه مزانی که بابی سوله یمانی ده زانی.

به هه ناسه ساردی هاتم وه جه هه نه مه که ی خۆم و نه مه ده زانی جوابی پرسیار که ران چی بده مه وه.

مالی مام حوسین له رستوران وه چاره گه سه عاتیک ری بوو. نیوه رۆیان ناچار ده چوومه وه ئه وی ئاوم به خۆدا ده کرد و بریک راده کشام. رۆژیک له م ریگه یه مدا تووشی مغازه یه کی کتیب فرۆشی بووم که هه موو کتیبه کان باسی ئایینی خاچ په رستی بوو. تابلۆیه ک به په نه جهره که وه درابوو: «رۆژنامه خویندنه وه به خۆرای». به خوا باشه! با بجم. کابرایه کی پیر، هه شتا- نه وه سه له، لووت کورتی سوور، گوی پان، له سه ر کورسییه ک قوت بیئوه، جیگه ی نیشاندام. دوو لاوی عاره بیشی لی بوو. پریم به رۆژنامه دا گرت و به خۆشیه وه لیم ده روانی. گوتیم ئیستراحتی نیوه رۆم لیره ده گوزهر یتیم. چهند تابلۆیه ک به دیواره وه بوو، نووسرابوون: «نه گهر مجاده له ی دینی ده که ن هه رگیز تووره مه بن! به زمانی نه رم و خوش یه کتر بدوینن». کابرا که بۆ به خیراتن دواندمی گوتی: به له هجه تدا وادیاره عه ره ب نیت. وتم کوردم.

به کوردی گوتی: زۆر باشتر، من سی سال له سابلاغ و ده سال له ته وریز ژیاوم. ته بلیغاتی دینی مه سیحیم کردوه. ئیستاش ئه وا ته رجه مه ی کتیبیکم به ده سه وه یه که به فارسی بلاوم کردۆته وه و ده یکمه به عاره یی. خۆ فارسیش ده زانی؟

- بۆچی، که م تا کورتیک.

- با بریکت بۆ بخوینمه وه.

- به خوا من هاتووم رۆژنامه بخوینمه وه.

- نا، ده بی هه ر گویم لی بگری، زۆر به فایده یه.

ملیکم لار کرده وه:

- به لی بفرمووا!

- رۆژیک له رۆژانی به هار که ره لای زینه له ایدین و یوسفی هاواکیان چوو بوونه سه یران له شاگولی. یوسف خه ریکی چا لیتان بوو؛ که ره لای نوژی ده کرد. له ده می نان خواردنا یوسف پرسی:

- چند ساله نویژ ده که ی؟
- چل و پینچ سال.
- چند نویژت کردووه؟ چند رکاتی تیندا بووه؟
- نازانم.
- من حیسابم کردووه، ده کاته ئه وهنده ههزار رکات. ئه وهه موو موسولمانه له دنیا دا له هه موو رکاتی کندا له بهر خودا پاراونه وه: بمانخه سهر ریگهی راست، ئه دی خودا که ی دو عایان لئ قبوول ده کا؟!
- گوتم: به سمه، تیگه یستم. جه ناب! فاتیحا قسه ی خودایه. فرمانی داوه موسولمان له رکاته نویژدا بیلین، وه ک ئه وه یه که ئیواران سهربازان فیر کراون بیلین بژی مه لیک. فرمانه؛ دو عا نییه. رهنگه تۆ قورعان به قسه ی خودا نه زانی؟
- شتی وا مه لئ! قورعان زۆر گه وره یه. له چند جی به ئاشکرا باسی مه سیحی تیدایه که له فووی خودایه.
- به ه- به ها! چند مباره که! لات وایه هیچ قسه ی پیغه مبه ری تیندا نییه؟
- به لئ، ئه وانهی «قول» یان تیدایه، واتا: «بلی» بی شک فه رمایشتی خودایه.
- که وایج محه ممه د «قول» ه کانی بۆ خۆی لئ زیاد کردووه که قورعان ده لئ: «ههر که س جگه له ئیسلام دینیکی دیکه هه لبژیری لئ قبوول ناکری» قسه ی خودا نییه؟! من ئه وه نالییم...
- تۆ بلی! شهرم و ته قیه ی پی ناوی. وه ره هه ردوو کمان بیلین محه ممه د به ناوی خودا وه نایه تی خستوونه ناو قورعان و دزی کردووه. که سیک دز و بوختانکه ر بی بۆ پیغه مبه ر نابئ. ئه وسا وه ره پیم به سلمینه که مریه م له فووی خودا ئاوس بووه و ئه و کچه جووله که جوانه که س لاقه ی نه کردووه!
- کوره تۆ ده لئ چی؟! قورعان ئاشکرا ده لئ.
- گوتمان قورعان بر وای پی ناکری چونکه خاوه نه که ی به زمانی خواوه هه لیه ستووه.
- جا ده لئ چی؟
- ده لیم ئه وه هه موو موسولمانه ده رباره ی پاکی مریه م و عیسا وه به هۆی قورعانه وه ده میان به ستراوه. ئیوه چه ول بده ن قورعان زۆر چاپ بکه ن با موسولمان هه موو بزانه که مه سیح زۆل نه بووه. چارتان ههر ئه وه یه.
- تۆ ناوت چییه؟
- عه زیز.
- عه زیز هه سته برۆ! جاریکی دیکه نه یه وه ئه م دو کانه!
- کلک له گه لۆزدا ده ر که وتم و په کی رۆزنامه ی به خۆراییم که وت. حوزنیم وه بیر هاته وه که له سهر شافیهی تیه لدانی خواردبوو!
- دوو مانگ به وه پهری چه وسانه وه کارم کرد. مانگی یه که م گو تیان دوایه حقووقت ده ده ینی؛ مانگی دووه م گو تیان نیمانه و نایده بین! حه مه ی ره شادیش وه ک من هه شت دیناری دوو مانگه یان نه دایه. گو تی با شکایه ت بکه یین؛ گو تم من نایکه م. ئه و چوو دوو پۆلیس و ده ره جه داریکی له گه ل خۆی هینا. گو تیان: حه قی ئه وه فه قیره بۆ ناده ن؟ خاوه ن رستووران

گوتی: جارئ فہرموون ئیستراحتیک بکن! بوتلی ټارہق و کہبابیان بؤ بردن. تیریان خوارد و حمہیان وبہر شہق و زللہ دا! نامہردی لات! ټو پیاوہ نہجیبانہ چؤن ہہقی تؤ دہخؤن؟! من ہہر ټوہوندہم بؤ کرا حسیر و پتوہوہ کہم لہ سہر شان دانیم و بیتموہ لای مام حوسین. لہ رستورانہ کہدا نامہم بؤ کریکارہ کان دہنووسی ټووانیش تیغی ریش تاشین و سابوونیان بؤ دابین دہ کردم؛ پہ کم لہ سہر ټو دوانہ نہدہ کہوت. رؤژیک کریکاریک کہ چہند جار نامہم بؤ نووسیوو گوتی: وەرہ لہ سہر حیسابی من بچؤ لای قہحبہ ک!

گوتم: چہندی تی دہچی؟

گوتی: نیو دینار

گوتم: کاکہ چارہ گہ دیناریکم دہیہ و ناچم.

گوتی: سا بہ خوا نہچی فلسیکت نادہمی!

پیتم سہیر بوو؛ چؤنہ بؤ کاری خراپہ وا دلاوان و بؤ خیریک وا دل کویرن؟! زؤربہی خہلکی تریشم وادیوہ. نازانم سور چیبہ؟

دہستم کرد بہ حمہبالی کردن؛ بہلام حمہبالیہ کی لؤکس. دہچووم لہبہر ټوتیلی گہورہ رادہوہستام. گارسؤن بانگیان دہ کردم، چہمہدانی میوانان - کہ دہرؤیشتن - بہرمہ دہر و بؤیان بار کہم. خؤیان و خودایان شتیکیان دہخستہ مشتموہ. شہوانہش لہ بہر ہہیوانی دیوہخانی نہقیب لیی و ہر دہ کہوتم.

سہید عاسم مرد؛ ټامؤزایہ کی پیری ټوویان کہ ناوی سہید برایم بوو کردہ نہقیبی غہوس. مام حوسین لای نہقیبی تازہ بہ نؤکہری دایمہزاندم کہ مانگی چوار دینار و نان و پیخؤرم بداتی. گہسک لیدان و کاشی مالینم نہما. حاجی حہسہنیکي ټوہفغانی، حاجی کرامہت ناویکی پاکستانی و ټوہمہد ناویکی ہیندی کارہ گرانہ کانیان دہ کرد. کاری من ټوہ بوو نہہار و شام سینى بؤ سہید برایم بہرم و لہ ماستاو دروست کردنى من زؤر کہیفی دہہات.

سہید برایم پینجسہد خانوبہرہی عہرہسہی گہرہ کی ټوہمہنیانی ہہبوو؛ پتر لہ دووسہد دوکان و خانووی تری لہ بہغدادا بہ کری دابوو. دہیانگوت پینج ملیؤن دیناری لہ بانکدایہ؛ بہلام دیسان چاوی لہ فلس و دوو فلسی زیارہ تکہرانی ہیندی و کورد بوو. جینگنیک بوو ہہمیشہ دہتگوت درووی و ہ بن کلکی دراوہ. بہ راستی شتیکي ټوہاو بوو. باغیکي خورمای ہہبوو، بہ دوازده ہہزار دینار بہ ئیچارہ چووہوو. شہویک دہگہل ئیچارہ داری باغہ کہی لہ سہر ناوی جؤرہ خورمایان بوو بہ ہہرایان. دایہ بہر جنتودان و وہہای دہنہراند کہ ہہموو نووستووی حہساری غہوسی لہ خہو راپہراند:

- سہگیاب چؤن من دہلیم ټو خورمایہ ناوی سوورہ کیولہیہ و تؤ دہلیی نہخیر قامکی بوو کہ؟!

رؤژیک دیتی رؤزنامہ دہخوینمہوہ، کردیہ ہہرا:

- مہمنووعہ رؤزنامہ بخوینہوہ؛ میشتک تیک دہدا. تؤ نؤکہری منی؛ نابی کاری وا خراب بکہی!

بؤ نہگہتی خؤی لای وابوو فارسی دہزانی؛ شتہایہ کی کاویژ دہ کرد نہمدہزانی چ زمانیکہ. رؤژیک ویرام بلیم: ټوہندی ټوہ فارسی نییہ؛ من شتیک لہ فارسی دہزانم. سہیر بوو کہ توورہ نہبوو! گوتی: باشہ فیرم کہ! نازیرہ کیک بوو لام وابوو خوا میشتکی نہخستؤتہ سہریہوہ. خولاسہ



ببومو ئاجوودانی نه قیب. ده گه لى ده چومو به باغه كه ى. خانوويكى خوښى لى دروست كړدبوو. جاريك ئيجاره دارى باغ به من و شوږيزه كه ى گوت: سهر و دسهره مې بده نې خورماتان بو تې ده كه مې؛ به لام نه فېندى نه زانې. هر چهند من ئيجاره دارم و ئه و حقه به سهر به ريه وه نيه و من له مالي خوږم به شى ماله وه ى دده م و ده بېته ميوانم؛ به لام بيبينى من خورما به ئيوه ده به خشم، هر دووك چاوى كوړر ده بې له خه سيسان.

ژنى نه بوو؛ كورېكى هه بوو به ناوى «شه مسه ددين». له قه سړيكى دوردا ده ژيا. كابانى مال ئه و نووريه بوو كه باسى كرا. سفره چيش من بووم. ئه فېندى زور موسلمانېكى به نويز و رورزوو بوو؛ هه ميشه ورتى ده هات؛ دوعاى ده خوږند. زه كاتى پوول و خورماى نه ده دا؛ به لام رورزانى جومعه دووسد تا ق فلسى ده كرده كيسه يه كه وه، به سوال كهرانى بهر ده رگاي باره گاي غوسه وه ده گه را، فلسيک و دوو فلسى به هر يه كيكيان ده دا. ناوبانگى به خيزه ومه ند رويشتبوو. له و خيز به خشينه وه دا مه لايه كى به ناوى غه زالى له دواوه ده رويشت. رورژيكى جومعه په نجا فلسيه كى دامى، گوتى: بچو بیده به فه قيران و بلئ هى فلان كه سه. له بهر ده رگا ژنيكى كوړم ديت په نجا فلسيه كه م دا به و گوتم سه يد برايم نار دوويه و گورجئ هاتمه وه خزمه تى. سهرت يه كى ده گه ل مه لا كړد. مه لا گوتى: پووله كه ت چ لى كړد؟

- برده لاي ژنه كوړه كه.

لېنى پرسى: كه س په نجا فلسى داويه ى؟ ژنه كه - پووله كه ى هر له ده ستيدابوو - نيشانى دا، گوتى: سه يد برايم بوى ناردم. ئه فېندى كه دلې خاتر جه م بوو نه مدزبوه، گوتى: تۆ كورېكى ئه مينى؛ به لام ده بوايه بيده ى به په نجا سوال كهر!

- ئه فېندى جاريكى تر من خيزى تۆ نابه خشمه وه؛ با مه لا ئه و كاره بكا.

شه ويك له خزمه تيدا ده چومو مه مال، له پله كان فه رمووى وه پيشم كه وه. له سهر كه وتنا دوو پشكيك ديت؛ پيم رى خست. گوتى: ئه وه چ بوو؟

- دوو پشك بوو كو شتم.

به پله كانېكى ديكه دا سهر كه وت و ئيستاش نه يوپرا له و پله كانه وه سهر كه وئ. له لاي هه موو ميوانانى تاريق، تاريقى پاله وانته تى و نه ترسانى من بوو كه توانيومه دوو پشك به پي له قه بكوژم!

رورژيك له هه وشه ى ديوه خان گويم له زيقه و هه راي ژنان بوو؛ رام كړد، ديتم تووله ماريكى باريكيان ديوه. كلكى مارم گرت و له كون ده رمكيشا و بوم كوشتن. ئيدى كار له وه دا نه ما. هه موو رورژ ده بانگوت ئه فېندى توى ده وئ. نيشانى ميوانانى ده دام: به روان! ئه و كورده يه كه ماريش له كون ده رديتنى و دوو پشكيش ده كوژئ! ئاخري واى وه رز كړدم. ده ينارد له دووم نه ده چوم.

«حاجى كه رامه ت» چل و پينج سال بوو له به غدا ده ژيا؛ قه ت چوار كه ليمه ى عه ربه ى به باشى فير نه ببوو. باشى له بير بوو كه ساليك رووس هاتوونه خانه قين و چونكه وه ك شوومن، قاتى و گرانيان به پيوه هاتووه و هر نانى وشكى به ئاو خوار دووه و شوكرى خواى كړدووه. رورژيك به يانى چووبوو نانى گهرم بكرئ، گوم بوو نه هاته وه. ئه فېندى شيوا؛ ته له فونى بو هه موو پوشت و بيمارستانان كړد، سوراغ نه بوو. ده ستمان لى شوشه ت. پاش يازده رورژ، به يانى به باوه شيك نانى گهرمه وه ليمان وه زورور كه وت.

- حاجى چت به سهر هات؟

- وەللا گویم لئ بوو شوڤیران بە گۆرانی دەیانگوت: ھەر چی نەچیته زیارەتی سەلمان، عومری بە زاہە چوو. وە بیرم ھاتەوہ زۆر لە میژە نەچووہم ئەو زیارەتە، بە پێ مەلم لئنا. بە دوو رۆژ گەیمە سەلمان پاک. ھەو رۆژ لەوی بووم و بە پێ ھاتمەوہ و نانم کړی!
جا وەرە زاری ئەفەندی بکړیتەوہ و جینو داہبارن!
ئەفەندی نەخۆش کەوت. ئەحمەدی ھیندی و من بووینە دەرکەوان کە ھەر کەس دیتە لای، بێ پرسى ئەو ڕینگەى نەدەین.

لەو بیکاری دەرکەوانیەدا مرخم خۆش کرد عارەبى کتیب فیر بێ. مونجیدیکی چکۆلەى دانشجویمان -کە فەرھەنگى عەرەبى بە عەرەبى و ھاسانە- پەیدا کرد. ژمارەىەکی مەجللەى ھیلالی میسرى -کە دەربارەى ئەحمەد شەوقى بوو- دەستەم کەوت. ھەر وشەىەکی نایزانم لە فەرھەنگ دەیدۆزمەوہ و بە میداد دە بن وشەکەى دەدەم. وا دیار بوو ھیچم ھەر لئ نەزانیبوو؛ چونکە مەجەللەکە وەک سەر و بەر تەرجمە کرابێ واپوو، بە میدادى من سەر تا پای بۆر ھەلگەرابوو. لەو زەحمەت کێشانە بێ وچانەمدا -کە ھەمیشە جگە لە وەختى کار دەمخویندەوہ- تا ئەندازەىەکی باش خۆم لە عارەبى راھینا.

رۆژیک دەرۆشیکى کوردی سەدى پارسانى ھات؛ گوتمان ریت نییە بیینی.
- کورە ئەوہ دەلێن چی؟ دیو دەتوانی پێشم پێ بگړی؟! برۆن پێی بیژن من چووہم گەیلان زیارەتى مووسا جەنگى دۆستى باوکى غەوسم کردووہ؛ سلاوى ئەوم بۆ غەوسى کورى ھیناوە. بە خوا تا مخرجى گەرانەوہم پێ نەدا لەگرە نابزووم و چاوبى دەرتێرم!
چووہم ژوور بۆ ئەفەندىم گێراوہ. زۆرى جینو دا، ئەوئەندەشى گوت: ئەوہ کوردە و خزى خۆتە بۆیەت ڕى داوہ.

- جا دەفەرمووى چی؟ لئى دەم؟
- نا نا دوام لئ دەکا دەمرم! بچۆ رازى بکە؛ بەلام تا دەتوانى کەمى بدەى!
بە ھەزار چەق و تەف دەرۆش بە نیو دینار رازى کرا و شلتاغى بە ئەفەندى نەما. ئەفەندى تا دوو رۆژان جینوى بە مووسا جەنگى باپىرى دا، بۆ دیارییەکی بۆ ناردووہ!
کارى من و ئەحمەدى ھیندى جگە لە تەشرىفاتى بەر دەرگا، دەبواى ئەگەر ئەفەندى کارى ئاودەستى بواى، بە چوار دەستان بە تەختەوہ ھەلیگړین و لە بەر دەرکى ئاودەستى دانیین و پاشان ئاوا بیھتینینەوہ شوپنەکەى خۆى، کە لە ھەسار بوو.

لای مام ھوسین درکەندم کە خوارنەکەمان تێرمان ناکا، چی بکەین؟ چوووو گوتبوو فلان کەس لە لات دەروا. توورە ببوو؛ چۆن دەروا؟ ئەدى کئ ماستاوم بۆ دروست کا؟! بە پۆلیس دەلێم بیگړن؛ سەربازى نەکردووہ. ھوسین بە گزیدا ھاتبوو؛ شەش دینارى لئ ساندبوو. گوتى:
نابى لای ئەو خوێرپە بى. نانیکم ھەر دەبێ تۆ بیخۆى. بۆ کارىش خوا کەرىمە.
ھەر لەو دەرکەوانیەدا جارێک «جەلال تالەبانى» -کە تازە خەتى سەمىلى دەدا- ھاتە لام و بوو بە ئاشنام. کوریکیش بە ناوى «عوسمان مەجیدى کۆبى» دیتى و گوتى:

- ھەز دەکەى لە فەلسەفەى مارکسى شارەزا بى؟
- چۆن ھەز ناکەم؟

چەند نامیلکەىەکی دامى: بیخوینەوہ!... جارێکی تر ھات گوتى: مامۆستایە کمان بۆ دیارى کردوو زۆر زانایە؛ بچۆ لە فلان قاوہخانە بیینە! باشت فیر دەکا.

لاویکی سمیل زهردی، سەر چکۆلهی، چاوشین و عارهب، بهر لهوه دهرستیک بلجی فهرمووی:
- کارت چییه؟

- نۆکهری کابرایهکی عهرهبی دهوله مهندم.

- مهلئ عهرهب، نهوه بیرى شۆفینییه!

- کابرایهکی بهغدایی؟

- مهلئ بهغدایی، نهوه سیاسهتی ئیقلمیمییه!

- عیراقیییه و به زمانى من قسه ناکا.

- نهوهش مهلئ، دنیا یه کیکه و ئیستعمار کردوو یه ته چهند بهش!

خولاسه وهک بهیتی میشوولهی لی هات: ههر من بلیم، نهوه بلجی مهلئ! وهختی دهرس به

سهر چوو؛ به جیم هیشت و ههر له بهر خۆمهوه دههنگوت: مهلئ! مهلئ! عوسمانم دیتهوه:

- ها؟ مامۆستاکهت چۆن بوو؟

- چ لهوه باشتر دهبی؟ مهلئ «مامۆستا» نهوه سیاسهتی ته بهقییه!

که بۆم گیراوه له قافای پیکه نینی دا: به خوا نهمده زانی کهری ئاواش ههیه!

رۆژی دواپی هاتهوه. کومۆنیستهکانی بالا زۆر لهو سمیل زهرده تووره بوون:

- قهراره مامۆستایهکی زۆر زانا له خۆیان بنیرن؛ ئیواره دیته لات.

مامۆستای نوێ ناوی «ئهحمهد بانی خیلانی» بوو. چووینه قاوهخانه یهک، گوتی:

- ئیتر نامیلکه و مامیلکهت پی ناوی، ههر چی مار کسیه ته وا له سینگمدا؛ هه مووت له بهر پی

دهلیم!

ملی نا له باسی کومونیسستی بنیادهمی بهر له تاریخ که له نامیلکۆکیکدا خویندبوومهوه. بهر له

قسه کردنیش گوتی:

- ده زانی دیاله کتیک چییه؟

- نه ختیر.

- مانای وهرام و پرسپاری دهم به دهمه؛ تا گری کویره نه مینئ.

له سهر قسهکانی رۆیشت:

- له ژبانی سهره تایدیدا هیندییک فیلبازی تهنه ل پهیدا بوون، گوتوو یانه ئیمه پاسپاردهی

خوداین و عاسمان ئیمه ی کردۆته گهره تان. بهو فیله چهوساندوو یانه وه و بۆ خۆیان خۆش

ژیان.

- مامۆسا ئیجازه هه یه قسه بکه م؟

- نه ی دیاله کتیک بۆ چییه؟ بلجی!

- له م باره وه ئهوا گوتمان مووسا خۆی کردۆته سه رۆکی جووله که و محهممه د دهوله تی بۆ

عه ره ب دامه زاندوو؛ بهلام بۆ مه سیح ده لپی چی که هه تا کوزراوه نانی شهوی نه بووه و به

پنخواسی و به سواری کهر گهراوه؟ چهوساندنه وه ی خه لکی له کویدا یه؟!

گوتی: ها کابرایهک تماشمان ده کا؛ نه وه کا جاسووس بی. با برۆین دوا یه جوابت ده ده مه وه!

ئیسنا و ئیستاش مامۆستا نه هاته وه! عوسمان گوتی گوزارشی داوه که ئهم کو ره له دهردی

کۆنه په رستیدا خنکاوه و چاره ی به کس نایه! پاش چهند سالیک ده گه ل چهند هه والیک

تووشمان بوو به تووشیه وه، گوتی: دلخۆشم که من مامۆستات بووم؛ له بیرته؟



- بەلئى، بەلام ئىستاش پرسیاره كەم بىى جوابه!

ئىستى كە ئەم باسە دەنووسم، ئەم پیاوہ لە مامۆستا ھەرە پایەبەرزە كانى حىزبى كومۇنىستى عىراقە!

پاش ماوہیەك مام حوسین گوتى ئاشنايەكى عەكاسم ھەيە دەلسى كارم بۆ دۆزیوہ تەوہ. عەكاس بردمیە لای وە كیلێكى دادگوستەرى، بە ھەوت دینار و نیو دامەزرام كە رۆژانە دەفتەرە كەى خاوین كەمەوہ و ئیواران لە پشت دەر كە دانیشم، چا و نووشابە بۆ میوانانى بىنم. شەویش لە دەفتەر بخەوم. نیوہ رۆیان دەیناردمە مالى خواردنم بۆ دەھینا و بەشى منیشى دە کرد. ماله كەى زۆر دوور بوو؛ دەبوايە دوو ئوتوو بووس بگۆرم و زۇرىش بە پى پڕۆم. زۆر ماندوو دەبووم؛ بەلام نانى نیوہ پۆكەم كە دەر دەچوو رازى بووم.

ئاغاكەم ناوى «عەبود شالچى» بوو. وە كیلێكى زۆر پركار بوو و زۆر دەولەمەند و ئەشرافى و لە ئازادىخوازانى حىزبى چادرجى بوو. كتیبى زۆرى لە دەفتەرە كەى ھەبوو. كە تریەكى بەرقى ھەبوو شەوانە چام لیدەنا و كتیبم دەخویندەوہ. یەك لە و كتیبانەى خویندەمەوہ و زۆرم خۆش لى ھات، نووسراویكى «ئەدگار سنو» بوو كە لە سەر ژيانى مندالى و لاوہتى مائوتسیتونگی نووسیبوو؛ ناوى نابوو: «پیاوى ئاسیا». ئاغاكەم زۆر ھۆگرى متالا كردن بوو؛ تەنانەت كە دەچووہ سەر پىشاویش شتیكى دەبرد لەوى بیخوینتەوہ.

رۆژێك گوتى: وەرە بەندى كەوشەكانم توند كەوہ! كردم؛ بەلام ھەستى كرد كە زۆرم بە لاوہ گران بوو. ئیتر وازى لەم كارە ھینا. دوكتور ناجى مراد ناویك ھەر لەو ئاپارتمانەدا بوو. فەراشە كەى رۆژانە كە لە بیمارستان دەگەلى بوو. ئیواران ئەویش دەگەل من لە پىشخانە دادەنیشت و ببووینە ئاشنا. بۆى گىپامەوہ كە رۆژێك دوكتور بە عارەبىكى دەشتەكى گوتوہ:

- خرووجت بێنە.

- خرووج چىیە؟

- گووت بێنە معاينەى بكرى.

سبەى كابرأ بوخچەيەكى گرانى پىبوو، شەش كیلۆ دەبوو، گووى لە رۆژنامەيەكدا نابووہ

بوخچەوہ:

- فەرموو دوكتور!

دوكتور بانگى كرد:

- سەلمان وەرە مامت ديارى بۆ ھیناوين، لى وەرگرە!

- دوكتور ببەمەوہ ماله خۆتان؟!

- نەخىر ببە ماله بابە سەگبابەكەت!

ئاغام رۆژانى جومعە لە بەیانەوہ دەھاتە دەفتەر؛ كۆپىكى عارەبى دەگەل خۆى دینا كە لە ئیدارە دايمەزراندبوو. دەگوت تۆ پڕۆ تەعتیل بە و تا ئیوارە مەيەوہ. ھەستم دەكرد كە ئەو كۆرە دەچى ژنى بىگانەى بۆ دىنیتە دەفتەر و ئاغای وەكىل خەيانەت بە ژنى خۆى دەكا و ھەزىش ناكا من بزائم.

لەو رۆژانەدا بەغدا لە پىر وەك گۆمى خوینى لى ھات. خۆپىشاندانى خەلك دژى بەيمانى «پۆرتسمۇس» و سالىح جەبرى سەرەكەوہزىر لەو پەپرى تەوژمىدا بوو. رۆژ نەبوو چەند كۆر و كچىك لە سەر جادە نەكوژرىن. نیوہ پۆ بوو، لە بازار بووم تەقە قەوما. بە غار ھاتم بگەمەوہ

دهفتهر، تفهنگیان تهقاند و کابرایه کیان له نزدیک منهوه کوشت. خوینی له بهر دهچوو، غارم دایه سهری که بهلکو خوینه کهی ببهستم، له پر قونداغه تفهنگیکیان به پشتمدا کیشا؛ هر نهونده بوو نه مردم. به کومه - کومه رامکرد و خوم ده دهفتهر هاویشتهوه. شالچی زانی له خویشانداندا وام به سر هاتووه، گوتی: وا دیاره توش سهرت لهو کارانه دهخوری. لهو ساوه زور به هیدی تر دهیدواندم.

رؤژیک کابرایه کی رهشی سوودانی دهگهل خوی هیئا و گوتی یاریدهت ده کا. تیگه بیستم که رهشی پی له من چاتره و دهفتهر دوو کهسی ناوی. داوای حیسابه کهم کرد و خواحافیزیم لیکرد. خر هاتمهوه مالی مام حوسین.

به هوی دزایه تی دهولت و خویشاندانی سالی ۱۹۴۸، گوتیان ده بی شیع و سونی بینه برا. کامیونیککی زور له بهر باره گای غهوس راگیرابوو، هه رایان ده کرد: کی دیته نه جف؟ هزار پروته و پوته و لات خویان تی ده خزانده دیانگوت پلاو ده خوین. سه رکرده مه لات هه ناویک بوو؛ گوتیم: ههز ده کهم بییم؛ لای شو فیر ده گهل خوی سواری کردم. خوم له پلاو دزیه وه؛ چوممه نوتیل، چوممه زیاره تی ئیمام عه لی. له کابرای خاوهن نوتیلیم پرسی: له ولاتی ئیمه ده لین ئیمام له سه ره ممرگدا فه رموویه مه منیژن تا دین ده مبهن. عاره بیگ به وشتریکی سپی چاوه شه وه هاتووه تهرمی بر دووه و کهس نازانی قه بری له کوپیه. کابرا پیکه نی گوتی: به خسه دیاره له ولاتی که رانه وه هاتووی! ئیمام له کو فیه مردووه، هیئاویانه ته نهو ته پکه سیلاو نه یگریته وه و نه جف یانی ته پلکه.

مه حموود نه حمه دی ناشناکهی سوله یمانیم نه قل کرابوو به غدا و له ئیداره ی ئامووزش و په ره مرشدا ده فته ردار بوو. گوتی: نامه به کت بو ده نووسم بچو کووت؛ له وی کارت ده دهنی. نامه دا به موهه ندسیکی کورد که ناوی نووری بوو؛ ناوی بابیشم له بیر نه ماوه. شایانی باسه که له به غدا وه گه بیستمه کووت و له گاراژ دابه زیم، کهل - په له کهم دزرا. زوری بو گه راین دیتمانه وه؛ به لام که تری چا لینانم هر فه وتا و زورم خه م بو خوارد. موهه ندیس گوتی: نه مشه وه ده گهل باغچه وانه که به! دوو ماسییان دابوو به باغچه وان بییرژینی. ماسی له سه ر ئاگر بوون، باغچه وان گوتی: نوپژ ده کهم ئاگات لی بن چه قهل نه یانبا. له نوپژ خه لاس بوو، به جیم هیشت. کردیه هه را: ئای چه قهل بردی! پیتم سه یر بوو له ناو شاردا چه قهل ماسی به ری.

به یانی موهه ندیس ناردمیه لای چه ند کارمه ندیک که ده گهل یان بزیم. ماوه یه ک مامه وه. کووت نه وسا شاریکی زور پیس و پوخل بوو؛ له شار نه ده چوو. ته نیا کابرایه ک رۆزنامه ی به غدا ی دینا و له قاوه خانه به کرپی ده دا؛ ته واو چوار خه ت نه ده خوینده وه ده بیسانده وه و ده یدا به یه کی تر. له کوئی نان بخوم؟ کارمه نده کان بردمیانه ناو بازار چیشخانه یه کیان نیشاندام که: ئیمه ئابوونه ین، مانگی چوار دینار ده دهن و هه رچی بمانه وی و کابرا هه بیی دوو جه مه ده خوین. بوومه ئابوونه! سینه ماش هه بوو، هه ر به دوو رۆژ فیلم ده گورا.

رۆزانه بیکار و وه ره ز ده بووم، ده چوممه سه ره سده ی «غه راف» سه یری ماسییان و قولکه ی ماسی گریم ده کرد و پیی ده خافلام. رۆژیک چاوم لی بوو عه ره بیگ به ره وه کووت ده هات؛ بوخچه یه کی ده بن هه نگلدا بوو. گه یشته سه ره پردی سه د، دانیشت جووتی کهوشی له بوخچه ده ریئا، خاوینی کرده وه و کردیه پای و هه ستا. وه ک ژنه لادییه ک که تازه پاژنه به رز ده پی ده کا، هه ر تلاوتلی بوو. کردی و نه یکرد نه ی توانی بر وا. دانیشت و دایکه ند و نایه وه ناو بوخچه و



به پیتخواسی پرووی له شار نا.

خۆپیشانندان دژی صالح جهبری له کووتیش بهردهوام بوو. دەرپۆین و به تیکراییی دهیانگوت: «بکهوئ! بکهوئ!» عاره بیکی پرووتی پیتخواس که له کهنارهوه ویتستابوو چهند جار هاواری کرد: «یا خوا بکهوئ! ده با بکهوئ!».

پرسیم: مامه چی بکهوئ؟

- دینار بکهوئ و من هه لیگرمهوه!

له کووت ده گهل کوردیکی کۆیی و عاره بیکی کوردی زانی باش بوومه ئاشنا و خۆشم لئ دههاتن. کورده که ناوی ئەحمەد حەوێزی و عاره به که ناوی خالد بوو.

رۆژیک موهندیس گوتی ده تننیرمه «به دره» یان «جه سان» کارمان هه یه. باغچه وانه که تیگه یاندم که ئەو دوو شاره ئاویان سویره و هه وایان زۆر پیسه، گوتم ناچم.

- ده چیه نوعمانیه؟

کابرا چاوی لئ داگرتم، گوتم به لئ ده چم. ده گهل به نایه ک و دار تاشیکدا چوومه نوعمانیه که ئیداره ی پۆلیس ته عمیر کهینه وه و من سه ره مه له بم. بیست فعه له یه کی عه ره بی ده شته کیم ته سلیم کرا و ده سمان به کار کرد. به قانون ده بوایه کریکار رۆژانه ی له چاره گه دیناریک که متر نه بی و هه شت سه عات کار بکا. به لام عاره ب گوتنه ی: «کئ ده بیه و کئ ده خوینتیه وه؟» فعه له دوازه سه عات کاری پئ ده کرا و کرییان رۆژانه سی په نجایی بوو. هه ر وا دوا ی یه ک دوو رۆژ هه ستم کرد کریکاره کان سرته ده کهن و له من ده روان.

- برا ئەوه ده لئین چی؟

- ده لئین ئەو کابرایه هه یج له سه ره مه له بی نازانی. ئەوانی پئیش تۆ قسه ی خۆشیان «سه گی کوری سه گ» و «قاحه دایک» بوو. تۆ هه یج جنیومان پئ ناده ی؛ جگه له کاری ده ولت کاری خۆتمان پئ ناکه ی! پیمان سهیره...

من و به ننا و دار تاش له وه تاغیکی چکۆله دا ده ژیا یین؛ کریکاریش له ژوو ریکی زۆر به رفراواندا - که عه نباری گئج و سیمانیش بوو - ده نووستن. هه ر له به ره به یانه وه تا تاریکان ده ناو تۆز و خۆلدا هه لده سووراین. نیوه رۆیان سه عاتیک وچانی فاعلان بوو. داروو جانی ناو برنج به بار له کووت ده فرۆشرا. فاعله کان دارو جانیان ده کری و به به رد ده یانکوتا و له سه ره تهنه که یه کی ره ش به ناگری کۆنه قامیش ده یانکرده سه وله و ده یانخوارد؛ که وه ک زه هری مار تال بوو.

رۆژیک به خشداری شار هات گوتی: ئەگه ره هیندیک ماله که م ته عمیر که نه وه مه منوون ده بم. گوتم: باشه وه ختیکت بۆ ده دزم. پیاویکی زۆر ناسک و هه یمن و خه لکی نه جفه بوو. وپستی نه جابه ت بنوینئ، به عه مه له یه کی گوت: تۆزیک له و نانه ی خۆتم ده یه! گوتم مه خۆ! نه خیر، وه ریگرت و نایه ده می؛ ده سه به جئ تفی کرده وه و گوتی: تاله، ناخوری. چاو م لئ بسو فرمیسکی ده چاو تزا، ملی نا له جویندان به و ده وله ته ده وله مه نده ی خاوه ن نه وت و داهاته ی عیراق، که هیشتا زۆر به ی ده شته کی عیراقی ناتوانن هه یج نه بی نانی جۆ بخۆن و په نا به داروو جان ده به ن.

سه یه ئەو رۆژه کریکارم برده ماله که ی. بۆ نیوه رۆ گۆشت قه له موون و خۆرشت و پلاوی زۆری داینئ. گوتم: جه ناب! به دبه خت کردن؛ تا چهند رۆژ تام له داروو جانه که یان ناکه ن و تازه تا مردنیش جه میکی وا مه گه ر ده خه ون ببینن.

رۆژیک دیتم بۆ کریکاریکی پیری کۆل کئیش خیزی زۆر تی ده کهن. گوتم: خاتری ئەو پیسه

بگرن! باری زور گران مه کهن! لهو رۆژه وه بوومه موقه دده سیان و زور به دل کاریان ده کرد که لییان نهره نجیم و رۆژی بیست جار باسی روحم کردنه که میان بۆ یه کتر ده گنراوه.
 رۆژیک کریکاره کان گوتیان کارمان به قه بهل بۆ دانسی، زووتر مه ره خسمان که که جیژنه ده که یین. کاری خۆیان به زیاده وه کرد و سه عات چوار گوتم بچن. پاش تاویک گه رامه وه خورمای زه هدییان له پیش بوو. گوتم: خورمای زه هدی کیلوی به چوار فلس، بۆ جیژن کردن نابی؛ ئیوه فریوتان داوم. یه کیان گوتی: چۆن نابی؟ به نیمام حوسین سوینده که سالیکه دمم لی نه داوه. سهد و په نجا فلس بۆ ژن و مالم خه رج کهم یان خورما بکریم!
 شه ویک باران بوو، ده گهل دارتاش و به ننا به چراگاز چووینه شه واره ی کۆتران، له ته ویله کۆنیک ی ئیداره ی پۆلیس؛ چوار کۆترمان گرت. دارتاش گوتی: کریکار دینم پیتی چا ده کهم.

- دوو کۆتری بدیه!

- کۆتری چی؟

- من رازی نیم بیگار بکه ن.

- برا تۆ ناتهووی زور رازی بن و که یفیان ساز بی؟ ده بروانه!

«به در» ناویکی له کریکاره کان هینا، پاکی کردن. له نرخ ی ماندوو بوونی، سه ر و پی و ریخۆله ی کۆتره کانی برد و هه ره له ده به ری. چووم له کونیکه وه خۆم لی گرتن، یه ک ده یگوت: کۆنه قامیش بسووتینین سه ر کارگه ر تووره ده بی. ئه وانی تر ده یانگوت: پیایوی چاکه ده مانبه خشی. گوتم: بسووتینین بزائم چ ده که ن؟ لاقه کۆتریان که ول کردبوو، سه ره کانیا ن پاک کردبوو، ریخۆله یان شوشتیووه، خستبوویانه سه ر ته نه که یه ک و نابوو یانه سه ر ئاگر و هه ر بیستیان ویکرا له خۆشیا ن گۆرانیان ده گوت و چه پله یان لی ده دا.

مندالیک ی شازده ساله ده گهل کریکاران بوو. ئیواره یه ک باوکی هات و ده گریا و کوره کهش گریا: چۆن پیتان نه گوتووم؟ برای چکۆله ی مردبوو؛ ناشتوو یان تازه خه به ریا ن ده دایه. که من لۆمه ی بابیم کرد، گوتی: ده ترسام تۆ ئیجازه ی نه ده ی و کاره که ی له ده ست بچی.

رۆژیک وه ک هه موو رۆژان پاش کار چوومه مزگه وتی سوننی که نزیکمان بوو ده م و چاو بشۆم. ئه و شاره چوار مال سوننی و مه لابه کی لی بوو، کاروباری مولکی پادشایان به ریوه ده برد. له و ده مه دا یه کیک له مه لاکه ی پرسی: مامۆستا شیعه ش وه ک ئیمه موسلمانن؟

- به لی کورم ئه ویش وه ک ئیمه ن.

گوتم: ئوستاد مه فه رموو وه ک ئیمه ن، به فرموو ئه وانیش دینیکیان هه به!

مه لا که یه کیک ی دم و چاو ئاولاوی کورته بالا بوو پرسی: خه لکی کویی؟

- کوردستان.

- ها که ر کووک!

- به لی وه ک که ر کووک!

- له کوی ده نووی؟

- له ئیداره ی پۆلیس ده گهل دوو که سان.

مه لا و ئه وانی تر گوتیان نابی له وی بی؛ وه ره حوجره ی مه لا. حاجی عه بدوره حمانیش - که

مجیوره - نان و چات بۆ ساز ده کا.

هه ر ئه و ئیواره، مه نجه ل و قاپ و قاچاغ و برینج و رۆن و زور شتی پیداو یست گه یشته



مزگهوت. حاجی که تهی لینا. حاجی چ حاجی؟ پیشیکی دریژی دوفلیقانهی ماش و برنج، بلندبالا، بیسهواد، قهت ده می پانه دوهوستا، له سهر یهک قسهی ده کرد، تینه ده گیشتم ده لی چی، بؤ خوشی نهیده زانی چ ده لی! قسه کانی ده تگوت دیوجامه ی که وگرتنه؛ ههر پینه ی له رهنگیک و لیکی ده دان و ده پرست تا خهو به لایدا ده برده مه وه. مه سه له ن ده یگوت: به سرا دووره، شبلی پیایو خوا بوو، له به غدا یه گهرمایه، ماستی گامیش شله، جه واهیرول قه لاید، بایه زیدی به ستامی، سه ده ی غراف، عه بدولقادر فادخلی جه نه ته تی... ئیتر له و قه بیله قوماشه له دووی ده دا. منیش ههر بؤ سبه ی شه و ده فته ر و میدادم ناماده کرد ههر چی ده یفه رموو، ده منووسی. به زمیکی سهیری لی ده رچوو بوو. به داخه وه فه و تا.

رؤژانه حاجی کلاویکی لوتی چه قویانه ی له سهر دهنه؛ ههژ- نؤ ئاوینه و لیزگه مووری پیوه کرد بوو. سواری داریک ده بوو به کؤلاناندا رمازینی ده کرد. ده یگوت هه تکی نه فسه و ئه ولیا وایان کردوه. سه د مندالی وه دوو ده کهوت و ده یانکرده قریوه. به راستی حاجی له کن سوننی و شیعه ی شار به ئه ولیا ناسرابوو. شؤفیران هه زار سویندیان ده خوارد که حاجی به پی و ئه وان به ترومبیل رؤیشتون، حاجی ده پیتشدا گه یوه ته به غدا! حاجی نامه ی له به غداوه بؤ ده هاتن؛ من بؤم ده خوینده وه. ژنه وه زیر و جئ گه و ره داوای نوشته یان لی ده کرد؛ ده عوه تیان ده کرد که به سهر یان کاته وه. دیار بوو له به غداش به ئه ولیای ده زانن. نوشته کانیشی ههر خؤم بؤم ده نووسی که ده پیتشدا مه لا بؤی نووسیوو.

رؤژیک له پاش کار و چاوشوتن، به جاده دا ده چووم، تووشی کتیبخانه ی شار بووم. ههر چوومه ژور کابرای کتیبدار یه ک پی راسته وه بوو؛ به غار ئاوی سارد و چای بؤ هینام؛ له په ی تا کتیبی دینا و قوربان قوریانی بوو! زؤر له خؤم در دؤنگ بووم: ئهم کابرایه که نامناسی، ئه و کلکه سووته ی له چییه؟ به زمانیکی زؤر لووس گوتی: خیره لی ره ی؟! - سهر عمه له م و کار ده که م.

- قوریان! من تۆم له «شوعبه ی خاسه» دیوه؛ ههر چی ده فهرمووی ده بهر ئه مرت دام! کابرام بؤ که ره بووه بؤ دنگ بکه م؟! زؤر درهنگ زانیم «شوعبه ی خاسه» به ئیداره ی پؤلیسی سپرپی ده لین. ئه و که ره منی لی گؤرابوو؛ خراپیش نه بوو!

شه وانه ده چوومه قاوه خانه؛ ته ولیله یه کی زؤر دریز و بان، پر له نیمکه تی ره قی دریز، عه کسی جوچک و مریشکی ئینگلیسی، جؤرج و ئه لیزابت، کچی کافرؤش و هه زار جینجر- فینجر دی به دیواراندا کرابوو. نیمکه ت هه موو پر ده بوونه وه و ده بووه هه را و چه ققه یه ک مه گین خوا بزانی. من که هه یچ که سم نه ده ناسی، ده فته ر و میدادیک و خؤم کرد بووه خه به رنیگاری خؤم! که چه له کان، یه ک چاوه کان، زگ زله کان و لووت خواره کانم ده بژاردن. ئه و جار قسه م ده نووسینه وه: چه ند ماسیت گرت؟ گامیشت کری؟ تازه له به غدا هاتمه وه، چوومه زیاره تی که ره لا... ههر چی ده یانگوت ده منووسیوه.

شه ویک په یمانکار هات که به کریکاره کان بلئ: باره گیچ و خشتی به تال که ن. چووم پی م گوتن: نه چن به بی پوول بیکه ن! داوای ده دینار بکه ن. گوتیان: ههر به خؤرابیمان کردوه!

- هه تیو رؤژی دوازه سه عات کار ده که ن؛ شه وهی خؤتانه!

کارگه ر ئیعتسابیان کرد و کابرا ناچار گوتی شه ش دینار ده دم. فه و ره ن گوتیان باشه! رانه وه ستان بؤیان زیاد کرئ. په یمانکار زؤری رق له من هه لگرتبوو. رؤژیک ریزه خشتم

دەبژارد، گوتم: چەندن؟

- دوازدە ھەزار.

- نەخێر ئەوەندە نین.

قیراندی: تۆ دوژمنایەتیم دەگەڵ دەکەیی! پوولینکی نا گیرفانمەو. پوولەکم دایەو، گوتم: شازدە ھەزارە و چوار ھەزارت لە بێر چوو. بەرتیلیم مەدەییە و ھەقی کارگەرانیشت مەخۆ! کارمان تەواو کرد؛ موھەندیس ھات گوتمی: لە حیسابی کە من کردووم، ھەوت ھەزار دینار لە پینشین؛ چونکە نەتھیشتوو دەزیم لێ بکری. تا ئیستا حقووقت مانگی دوازدە دینار بوو، بچۆ بەغدا چەند وەرەفیک وەرگرە تا بتوانم بۆت بکەم ھەژدە دینار. کەچی بەو حالەش دەرچوو کە لە ئیدارەیی تەلەفۇنات چل گفتوگۆی نیوان نوعمانیە و کووتیان زیاد لە سەر حیساب کردوین! لە بەغدا کارەکانم کرد؛ وەرەقی عەدەمە مەحکوومیەتم ماوو، شەش رۆژ ھەر دەچوو، کۆمەڵیک ئەفسەری دەرەجەداری گەورە دەیانگوت سبەیی وەرەو! رۆژی شەشەم پۆلیسیک لە دەرگا پرسى: چ بوو؟

- دەلێن سبەیی!

- کاکە چارەگە دیناریکم دەیی!

گورجی رۆیشت و وەرەقی بۆ ھێنام. سویندی خوارد کە تەنیا سەد فلسی بەو گەبوو و سێ بەنجایی داو بە ئەفسەرە زەلامەکان!

تا ھاتمەو کووت، موھەندیس تەسادوفی کردبوو؛ بردبووانە بەغدا. ھاتمەو بەغدا؛ دەگەڵ مەحموود ئەحمەد بوومە ھاومەنزل؛ کە ماوہەیک لە بەغدا مال و مندالی دەگەڵ بوو و خەرجی دەرەبردوو؛ ناروونیە سولەیمانی و ژوورینکی لە خانوویینکی ھەشت مایدا گرتبوو؛ بە تەنیا دەژی. مەحموود نیوہی ژیانی لە زینداندا گوزەراندبوو؛ سەری زۆر لە گۆنگەڵ دەخورا. لە پەرژ و بلاویشدا وەک من کۆلەوار بوو. شەوانە ئارەقی ھەرە گرانی بە لیوانیکی لیو قرنجاوی شکاو دەخواردوو؛ بە جووتەش چامان بچ دەخواردوو. دەبوو لیو بگێرین خۆ لە قرنجاو لا دەین؛ نەوہک بریندارمان کا! لیوانم دەکری دەیشکاند کە من وام پێخۆشە بەو لیوانە رابوویم! جار جارە دەعوەتی گۆرانیییز و موسیقادانی دەکرد؛ بەلام لیوان ھەر نەدەگۆرا!

شەوانە جلی کوردی دەبەر دەکرد و دەرەچوو. دەچوو قەحجەخانە، یەکیکی بانگ دەکرد: پوولە کەت دەدەمئ و کارم ھەر ئەوەندە پێتە بۆم بگێرەو چۆن گەیشتووہ ئێرە و سەرگوزەشتەت چییە؟... چەند جاریک لە لایەن گەوادانەوہ دارکاری کرابوو. ترسابوون قەحجەکانیان لێ بفرینئ. ئەو چیرۆکانەیی کۆ کردووہ و لە چاپی دا بە ناوی «لە سایەیی دەرەبەگیدا». ھەر فۆرمەییەکی دەرەچوو دووسەد دانەم بچ دەھیناوە مالى. کتیب لە چاپ دەرچوو، گیرا و مەحموودیان گرت.

پاش بیست رۆژ بەردرا. کتیب نرخی بیست و پینج فلس نووسرابوو. کە لاوان بیستیانەوہ خواوہنی گیراوە و نووسراوە سووتینراوە، بۆی دەگەران. ھەر نوسخەم بە دووسەد فلس فرۆشت و کە ھاتە دەر، باریکم پارە بۆ وە سەر یەک نابوو.

بۆی گێرامەوہ کە ئەو دەم ھیشتا مال و ژنی لە بەغدا بوو و بۆ چیرۆک چۆتە قەحجەخانە، نیوہرۆیەکی گەرما، ژنیک خۆی بە مالا کرد. یەک لەو ژنانە بوو کە مەحموودی ناسیبوو: کاکە مەحموود ھەلاتووم؛ بیکە بە خاتری پیاوہتیت رزگارم کە! ھەر ئەو دەمە ترۆمبیلیکی گرتووہ و



بردوويه تا قەراغ شارى سولەيمانى و گەراۋەتەوہ. پاش چەند مانگىك ريگەي كەوتۈتە شىخە دېيەك، لە حەسارى تەكپە سۇفيەك پىتى گوتوۋە: وەرە دايبە خانمى حەرەمى شىخ بانگت دەكا. كە دەچى، دايبە خانمە ھەمان ژنە. خانم شانى ماچ دەكا:

- كاكە مەحموود! قەت لە منەتت دەرناچم.

- دايكەم! بە غەلت چوۋى؛ بە خوا نە دەتناسم، نە ناوم مەحموودە؛ لىت گۇراۋە.

خانم دەگرى و دەلى: بە راستى پياۋى...

- نا نا، دايكەم! بە خودا ناتناسم، خودا حافىز.

لە سۇفى و مۇفیانم پرسى: دايبە خانم چۇن ژنىكە؟ ئەۋەندەيان تارىفى خىرەومەندى و ئيماندارى و بەزەبى گىراپاۋە كە باس ناكرى.

مەحموود بە عاقىدە چەپى بوو؛ بەلام لە حىزبى كومۇنىست و پارتىدا ئەندام نەبوو؛ ھەردووك لاش خۇشيان دەويست. زۇر دللاۋا بوو. جارىك لە بەر دوكانە كەم كاپرايەك سرتەي دەگەل كرى؛ مەحموود رۇيشت و زوو ھاتەوہ، سى دىنارى دا بە كاپرا. كاپرا رۇيشت.

- مەحموود ئەو سى دىنارەت لە كوئى ھىنا؟

- كاكە ئەو پياۋە گوتى پوۋلى سەفەرم پى نىبە. چوۋمە ھەراچە بازار كۆتەكەم بۇ فرۇشت!

زۇر كارى سەرتىرم لە مەحموود دىۋە؛ بەلام پىۋىست ناكاز زۇرتى لە سەر برۇم.

دوۋا ھاۋمالىم دەگەل مەحموود رۇژىك لە رۇژان خانوۋەكەيان تىكدان كە تازەي كەنەوہ.

مەحموودىش خۇي نەقل كرىدە سولەيمانى و ناچار سىپالەم بردەوہ مالى مام حوسىن!

توۋشى برادەرىك بووم گوتى: وەرە من ھەشتا دىنارم ھەيە. دوكان بە شەرىكى دەكەينەوہ؛

مايە لە من و كارىش لە ھەردووكمان. دوكان نەبوو، دەپى بلىم تا قەبەكى پەل بوو لە دىۋاردا.

ھىندىك وردەۋالە و كىتىمان لى دانا. لە بەيانى زوۋوہە تا نىۋەشەو بە نۇرە لە دوكان دەبوۋىن.

خواردنمان سەموون و شەربەت بوو. زۇر ماندوو دەبوۋىن و كەممان دەست دەكەوت.

كىتىب فرۇشىكى شىرازى لە بازارى كىتىب فرۇشان خۇي كرىدە ئاشنامان؛ بە دەمىش زۇر

كومۇنىستى غەلىز بوو. چەند كىتىپى داپنى، گوتى مەمنوۋە بەلام زۇر خىر دەكەن. نازانم چۇن

بوو كىتىمان نەھىتابوۋە دوكان، لەپ رۇلىس ھاتن دوكانىيان پىشكىنى و سەلامەت دەرچوۋىن.

دىار بوو كاكى شىرازى ۋەك قىرژال بە دوو سەر دەرۋا.

دوو مانگى نەكىشا شەرىكەكەم وازى لە دوكاندارى ھىنا. حىسابىكى كرىد گوتى: دوازدە

دىنارمان زەرەر كرىدوۋە؛ بدە شەش دىنار!

- كاكە خۇت دەزانى شەش ئەسپىن شىك ناپەم!

ھەر چۇنىك بوو بەخشىمى و يەك فىلىم دەست نەكەوت.

لەو دوكانە رۇژىك مىندالىكى دە- دوازدە سالە ھات پرسى: مالى ئىمامى لە كوئىيە؟ من

خەلكى سابلاغم، ناوم غەزىرە و لە مالى نانەوام. ئىمامى مىردى خوشكەم لە بەغدايە و سۇراغى

ناكەم. دەگەلىيا چوۋمە مالى براگەۋرەي ئىمامى كە ناۋى مەمەد بوو.

پاش دوكان فرۇشتن بىكار مامەوہ. يەرمىاي جۈولەكە دىسان ۋەك فرىشتە دە ھاۋارمەوہ

ھات. دوكانىكى چكۆلەي بەتالى بى بەرقى پەيدا كرىد لە سەر خەيابانى رەشىد؛ لە لاي

ھەيدەرخانە. ھىندى قەفەسە و جامەكى بۇ كرى و شتومتى وردەپردەي تى خست؛ گوتى:

سەد و پەنجا دىنارم پى قەرزدارى. ئەگەر بووت بىمدەوہ؛ دەنا گەردنت نازاد بى. مەشترسە! من

هه موو رۆژ پاش نوێژان دیمه لات و فیره کاسبیت ده کهم. بهرق به نۆره بوو؛ دوکان و مالی وا هه بوو به سێ سال نۆره ی نه ده هات. یه رمیا جووله که یه کی کارمه ندی بهرقی ساز دابوو که به سی و پینج دینار بهرتیل، بهرقی بۆ بدزی. نوێژی شیوانیک دوو کریکار به ناردیوانه وه و کابرای کارمه ند هاتن و بووینه خاوه ن بهرق. پرووی کرده یه رمیا:

- ده بده سی و پینج دینار.

- هه ی جووله که ی سه گ دین! تۆ دزی له ده ولت ده که ی؟ ده بی له زینداندا بترزین.

کابرا تۆقی؛ خواخوا ی بوو هه لی. به تکای من که خوا هه لناگری، پینج دیناری دایه.

له دوکان زۆر نهزان بووم. ئەو هه موو ورده شته چۆن بناسمه وه؟ له سه ری هه موو قوتووه کانم نووسیوو. ماوه یه کی زۆری ویست تا شاره زایی ته واوم پهیدا کرد. یه رمیا رازی نه بوو کتیب بهرۆشم به لام به قسه نه کرد. به بهر کتیب بهرۆشته وه، مه جه لله و رۆژنامه شم داده نا. ده بوایه سه عات چواری به یانی - که هیشتان تاریکان بوو - بچمه ده فته ری رۆژنامه دابه ش کردن. پتر له سیسه د مندال و جوان و پیری لی بوو؛ هه را بوو. له هه ر رۆژنامه یه ک - که ئەوسا نزیکه ی دوازده رۆژنامه ده رده چوو - چهند ژماره یه ک وه گرم. له ده فلس دوو فلس بۆ خۆم. رۆژی دوایی نه فرۆشراو به رمه وه و تازه م دهنی. ناوی دوکانه که م نابوو «مه خزهن شوهدا» به یادی ئەوانه ی که له خۆپیشاندانه کانی به غدا کوژراون. بلاوکراوه کانی حیزبی شه عبم ده فرۆشت که «عه زیز شه ریف» و «په رحیم شه ریف» ده ریانده کردن و ده سه ته چه بی بوون.

«حیزبی نیستقلال» دروست ببوو؛ دژی ده سه ته چه بیان بوو. هه موو ئەندامه کانی، وه ک هه موو عه ره بی تر، لات و چه قۆکیش بوون و هه ر ترساندنیان ده زانی. شه ویک هاتنه سه رم، ملیان له شکاندنی جامخانه و دراندنی کتیبان نا، که «بۆچی ناوی دوکانت شوهدا یه؟». «په رحیم شه ریف» به یانی ناردی که قه ره بووی زیانم بکاته وه و شکایه تم بۆ بکا، گوتم لیم خراپتر مه که ن و هه یچم ناوی. رۆژیکی تر پۆلیس هات و دووسه د کتیبۆکه ی چه بی لی زه وت کردم. ئیتر یه رمیا نه یه هیشت چیت کتیب و رۆژنامه بهرۆشم. دوکان به پته ی کرا به خه رازی؛ ناویشمان کرده «موختار». یه رمیا ده گه ل خۆی بردمیه ناو بازار. به جووله کانه وه گه راین که عومده فرۆش بوون و هه موویان ده یانناسی و له کاری فرۆشتنا زۆریان ئیحتیاج به ده لالی بازار بوو. ده یگوت: ئەم کوره نامۆزاهه و بابی موسلمان بووه؛ هه رچی ده یه وئ بیده ئی و من زامن. به قه ولی شیخ ره زا: «من که یه ک پاره یی جلقم له ئەزهل شک نه ده برد»، هه میشه بابی سیسه د تا چوارسه د دینارم ئامانه تی جووله کان له دوکاندا هه بوو. هه موو پینج شه موان داخله م حیساب ده کرد؛ بۆ هه ر عومده فرۆشه شتیکم ده برد و شتی تازه م وه رده گرت. ئیواران یه رمیا ده هاته لام و ده رسی کاسبی فیر ده کردم. له هه واله تی و ری شاندانی ئەورا زۆر باش پروون بوومه وه که جووله که چهند له موسلمان و عه ره ب و مه مانان زیره ک ترن. ده مدی که هه موو ئابووری عیراق و بازاری به غدا سه ری به جووله که وه به نده و هه موو هاوردیه ک له ده سته ی ئەوانه وه به عه ره ب و بازرگانی عیراق ده گا. له وانه ی که خۆم لیم دیون چهند نموونه یه ک ده گتیه مه وه:

رۆژیک یه رمیا ده گه لم هات عه تر بکرین. زۆر جوړه عه تری به مارکی فه رانسه و ئەلمان و ئسپانیا و کوئی و کوئی هه بوو. یه رمیا گوئی: غه زه بتان لی باری! هه مووی لی ره دروست کراوه! توخوا ئەگه ره تانه عه تریکی ۷۷۷م بده ئی بۆ خۆم، که عه سله. شووشه یه کیان بۆ هینا؛ بۆنی کرد گوئی: به لی ئەوه م ده گوت که خاریجیه. کابرا جر تیکی بۆ کیشا: مردووت مری بۆ

كهر به تیت! سی سالیسه هیج عه تریکی خارجی نه هاتۆته به غدا، هه مووی ده سکردی خۆمانه!
 به ره جیژنان بوو، چووینه بازاری «شۆریجه». تاویک به دالانیکی تاریکدا رویشتین. به گالته
 گوتم: یهرمیا ده لاین جووله که بۆ جیژنه فه تیره، محهممه ناویک ده تهللیس دهنین و شووژن
 ناژنی ده کهن؛ کوره من باوکم ناوی محهممه بووه، بۆ کویم ده بهی؟! پیکه نی. سه رمان له
 عه نباریک ده رهینا. مه نجه لیکه یه کجار زه لامی تیدا ده کولی. ده گهل چهند که سیک به
 جووله کانه کردیانه قلی و بلی.
 - بچین مارک هه لبرترین.

ده سکاری ئالمان، بریتانیا، ئیتالیا و... وه ک ته مری پۆسته، شووشه له کۆما هه لگرین.
 چکۆله، ناوهنجی، به گرنج، ساف، بوتلی ئاسایی. نرخى شووشه و مارک برا و رۆن به خۆرایى.
 رۆنى سه رمان بۆ هات، یهرمیا نرخى بۆ دانان. بوتلی پر شیست فلس، شووشه ی هه ره چکۆله
 چوارسه د، ناونجی و به ده ره جه له سه ته وه تا سیسه د و دیاریشه ئەلمانی له وانى تر به نرخ تره
 له جیژنه دا هه موو شووشه رۆنه کانی سه ر فرۆشان جگه له بوتله ساده کان، که هه مووشیان
 یه ک رۆن بوون و له یه ک مه نجه ل تیکرابوون!

کورپیکى چکۆله ی حه وت ساله ی هه بوو. رۆژیک هاته بهر دوکان. گوتم:
 - گورجی! ئەو دوو دهسته گۆرهویه بۆ بابت به ره بیگۆرپته وه، نافرۆشرین.
 - مامه ئەوه نرخیان چهنده؟
 - تۆ چت به و قسانه داوه؟
 - جا بۆ پیم نالیی؟
 - جووتی به حه فتا فلس کراوه.
 دواى دوو سه عات یهرمیا هات. رهنگی په ریوو:
 - گورجی کورم گوم بووه، کهس نازانی چی به سه ر هاتوو.
 - من دیتوووه و بۆم گێراوه. به راکردن رۆیشت. گوئی گورجی گرتیوو به گریان هینای:
 - ئەم هه تیوه له سه ر پرد گۆرهویه کانی ده فرۆشت! تاقه دوو جووتی ماوه و هه مووی به نه وه د
 و سه د فرۆشتوو!

به لئى، بیجووی مشک هه نبانه ده بری...
 نسحه تی ده کردم ده یگوت: ئەگه ر تۆ له سه ر ئەم خیابانه قه وعايه ده سه ره یه ک راخه ی، له سه د
 کهس یه کیک چوار فلسی بخاته سه ر تا ئیواره زۆره. ده سا ئەگه ر مشتەرى به نرخى تۆ رازی
 نه بوو، چهنه ی لێدا، ئەگه ر ماله که سه دی یه کیش خێر بکا، بیده؛ با نه چیته جیگه ی تر. بازار
 نزیکه و ده یکرپه وه.

موسلمان و جووله که یه ک له ده م بازاری شۆریجه شه مچه یان ده فرۆشت. مایه ی قوتوووه
 شه مچه چوار فلس بوو. موسلمانه که ده بوو به پینج فلسی بدا تا فلسیک خێر بکا؛ جووله که
 دهیدا به چوار فلس. جووه رۆژى پینج سندووقی ده فرۆشت و موسلمان به حال نیو سندووق.
 رۆژى به جینودان جووه ی داگرت و ملی گرت که: تۆ بۆ که سادی من ئەوه ده که ی! جووه
 گوئی: نا برا، من هه موو رۆژ دوو دیناری سندووقه به تاله کان خێر ده که م!
 جووله که یه ک هاته دوکان. تیری چاک و خوشی ده گهل یهرمیا کرد. گوئی کراسیکم ده یه.
 کراس مایه ی دینار و سه د فلس بوو. یهرمیا گوئی: نۆسه د فلس. من لیم هه لقورینجانده که

زەرەرمانه. لیم مؤر بۆوه. مشتەری نهیکری و گوتی گرانه و رۆیشت. یهرمیا گوتی: دهزانم مایهی چهنده. ئەم جووله که بهش دهناسم چهنه قیرسیچمه به. راوهسته ته پکهم بۆ ناوه تهوه. سبهی ئەو رۆژه ئیواری هاتهوه. جگه لهو کراسه، یه کجار زۆر شتی مالهوهی کپی و چهقهی نه کرد. که حیسابم کرد چهوت دیناری زیاد لی ساندبووا

دهیگوت: ئەگەر ژن مشتەری بوو، سویند به جاویان، به سهری مندالیان بخۆ! دهنه به خودا و قورعان به هره نادا. ئەگەر مشتەری شووشه عهتریان شتیکیان کپی و گوتیان ئەگەر خراب بی دهیهینینهوه، قبوول بکه! موسولمان زۆر تهنبه لن؛ له سهتی یهکی ههوسه لهی نییه بۆت بیئیتهوه. هه میشه شتی که متر له نرخه بازار بفرۆشه. لهوانه ی لیت نزیکن و زۆریان دهبینی قهت زیاد مهستینه. ناوی فرۆشیاری راست، سهرمایه یهکی گهوره یه.

خولاسه له سایه ی ئەو مامۆستایه وه زۆر شارهزای ئال و گوپی دوکانداری بووم. کاره کهم به گویره ی دهسمایه کهمه کهم، یان بلیم دهسمایه قهرزه کهم باش بهرپوه دهچوو. جی خه ویشم هه لای مام حوسین و دیوه خانی نهقیب بوو.

رۆژیک «عهزیزی نانهوا» (منداله که ی باسم کرد) هاته بهر دوکان، زۆر کز بوو. گوتم: وابزانم بی پوولی. من چهندی که به قهرز دهدهم، دوايه بدهوه. له پر گریا؛ دهردی دلی کرد که له ماله ئیمامی و خوشکی نارازییه و نایهوی دهگه لیان بژی. کورده؛ سابلاغیه؛ منداله؛ بهغدا پره له سهگ و گورگ؛ چۆن بیلیم ههلهوه دا بی؟ رازیم کرد که پیکهوه بژین. وازم له ماله مام حوسین هینا. زووریکم له مالیکی نیزیک دوکان له ژنیکی کۆنه نهرمه نی تازه موسلمان به کری گرت. ناومالیکی قشیلهم کپی و دهگه ل عهزیز تیا ژباين. حهولی کارم بۆ دا. حه مه علیه که ی هاوکاری حوزنی، کاری له چاپخانه یه که بۆ پهیدا کرد؛ رۆژی به چاره که دیناریک تا فیره کار ده بی. قهرار درا حقووقه که ی کۆ کاتهوه بۆ رۆژی خۆی و داها تی من بهشی ههردوو کمانی ده کرد. رۆژیک که هاتمه وه مال، بۆی گێرامه وه که ئیمامی گوتویه: لای ههزار بی و نهیه وه لام، وا ده کهم، وابچی! وا بزنام پوولی لیم دهوی. راستی کرد؛ به شهش دینار سهرا نه، ههرا داکوژا و پاره کهم دا. رۆژانه من له دوکان و عهزیز دوا ی کاری چاپخانه پیوستی مالی ده کپی.

ئیمامی له ههوالانی «ژی-کاف» بوو؛ هه لاتبوو. ماوه یه که له سوله یمانی دهگه ل قزلجی و سه مه دی - که نهویش هه ره والیکی سابلاغی و ئاواره بوو - له مالی شیخ له تیف ژبا بوو. ناردهوی ژنی بۆ هاتبوو. لای موهه ندسیک له بهغدا به سهرعه مه له دامه زرابوو. ته نیا عه بییک که لهو ئاواره ییه دا لئی پهیدا بیوو، خۆه لکی شانیکی بیتام و درۆی زل بوو. لای من دهیگوت: سهرعه مه له نیم، هاوکاری موهه ندسیسم! سهعات هه شتی به یانی، شو فیریک به ماشینی ئاخه مۆدیله وه دی له دوام و ده مباته سهر کار و ئیواره ش ده مه یینیته وه! به هه لکهوت دوو دینارم کهوتبووه سهر کریکاریک، گوتیان له مه دینه ی مه نسووره. به یانیه کی زۆر سارد، سهعات چوار، سواری خهت بووم که بچمه قهرز ساندنه وه. کابرایه که له سووچیکه وه له سهرمان هه لده له رزی، که دنیا پروناک بوو ده بینم ئیمامیه! ناچاره بهو بهر به یانه سارده، به ئوتوو بووسی شهق و شپی تابه تی ده ره وه ی بهغدا بچیته سهر کار!

رۆژیک به بۆله بۆل هاته لام: «پروانه ئەو قزلجی و سه مه دیه سه گبابانه چییان بۆ نووسیوم؛ شهرت بی بیانینم بهر شهقیان دم!». له نامه که دا نووسرابوو: کاکه! نامه که تمان خوینده وه. زۆر شادین که سازی. نووسیوو ت من له بهغدا رۆژی دوو پاکهت دهخۆم. نه تنوو سیبوو دوو

پاکهت چ ده خوی، تهواو نیگه رانین!

له سه ر شات و شووتی - که له سابلاغ و ابووه و و اچوووه - پؤلیس گرتی و رهوانهی ئیران کرایه وه.

رؤژیک له پر زه بیجم دیته وه که له ناسریه وه رایکردبوو. پینک شاد و شوکور بووینه وه. رؤژی دوابی به ره و سوله یمانی رۆیشت. دوايه بۆی گێرآمه وه که له سوله یمانی خۆی کردوو به دوکانی عهلی مه دهوشی خه یاتی شاعیردا، دوور و دریز چیرۆکی هه لاتنی بۆ گێراونه ته وه و تیری باسی که ساسی خۆی بۆ کردوو. گوتی له جوابما هه ر هینده ی گوت: «گوايه ئیستا داماوای!».

«برایم نادری» - که ده یگوت کرماشانیم و خانه قینی بوو - له مه هاباد به ر پرسیاری فه ره هه نگ بوو. حکومهت گرتی؛ دواي چوار سال به ره لا کرا. هاته دوکانه کهم له به غدا؛ گوتی ده چم ده بمه سه ربازی لوژیونی فه رانسی له ئه فریقا. له سه وریه گیرساوه و پیناسیکی به ناوی ئه حمه د حه مدی په یدا کرد و هاته شام. عه ره بی و ئینگلیزی باش ده زانی؛ له ئیداره ی لووله نه فته ی عیراق - سه وریه به موته رجیم دامه زرا. سه وریا ئه فسه ره ی بیگانه شی ده ویستن که مه شق به له شکر بکه ن. ده ره ی ئه فسه ره ی له تاران دیووو. سه نه دی نیشان دا و به واده ی سالیکی به روتبه ی سه روان وه رگیرا. ساله ودا بۆی تازه نه کرایه وه. عه ره بستانی سه وعودی ئه فسه ره ی سه وری ده ویستن که له «تایف» ده رس بلین. «شیشه کلی» برایمیشی وپرای ئه فسه ران نارد. له تایفه وه کرا به حاکمی نیزامی له «ده ممام». پوولتیکی زۆر باشی پیکه وه نا و هاته وه شام و ژنیکی ده وله مه ندی هینا که خانووی هه بوو. عیماره تیکیشی کړی. قه رار بوو بیته مدیری بانکی عه ره بی، فه رعی قامیشلی؛ له ریگه، ده ته بیاره دا سووتا.

یه رمیا که سه وکارم بوو؛ به لام دایکی له خۆی به روحم تر بوو. ئه وه نده تاسفی سابلاغیگه ریه تی هه بوو باس نا کړی. هه ر چیشتیکی سابلاغیانه ی لێنابا، ئه گه ر من لیم نه خواردايه، دمی لئ نه ده دا. قهت پیریزنی هینده نوورانی و دلسوژ به کوردم نه دیوه. له ماوه ی دوکانداریمدا زۆر شتی سه رنج راکیشم ده دیت و به لامه وه سه بر بوون، به لام که مم له بیر ماون:

له دوکانه که رووبه ندی ره شی ژنانه زۆر ده فرۆشرا؛ به لام هه ر له ئیوارانی نیزیک نوژی شه واندا موشته ریم بۆ ده هات و ئه ویش هه موو جار پیای تازه لاو بوون. به لامه وه زۆر پیچه وانه بوو. بۆ پیای ده کړن و ژن نا کړن؟ بۆ هه ر له تاریکی ته نگی نوژی شه واندا ده ی کړن؟ تیگه ی شتم کچ یان ژنی بئ رووبۆش که ده یانه ویست به دزی که سه و کاریان ده گه ل عاشقیان ده رکه ون و بچنه سینه ما و جیگه ی نادیا ری، چارشویان به خۆدا ده دا، بۆ ئه وه دوکاندار نه یانبینی. کوپه که یان ده نارد په چه شیان بۆ بکړی و له ریگه نه ناسرینه وه و که یفی خۆیان بکه ن. شیعه رکانی ئیره ج میرزام هاته وه بیر که ده رباره ی حیجابه وه گوته بووی...

جاریک شیخ عاره بیکی زۆر به کهش و فش و سمیل باهر له ماشینی کادیلاک دابه زی و هات. گوتی: سوغت هه یه؟ (سوغ واتا رهنگ بۆ کهوش و دیوار و هه رچی).

- به لئ هه مه. و گورجی دوو قوتووی رهنگی کهوشم بۆ هینا.

به مۆرپکه وه تماشای کردم:

- تۆ کوردی؟

- به لئ.

- له میژه دوکانداری؟

- نەخىر تازەم.

- ۋا ديارە زۆر ناسارەزاي. ئەگەر ۋا نەبا داركارىيە كى باشم دە كەردى! رەنگى كەوشانم بۇ دىنى
كە سميلى يىن رەش كەمەۋە؟!
باۋەر كە تازە زانيم كە سميىل ۋ توو كە سەرىش رەش دە كرىنەۋە ۋ دەرمانى تايبەتى خۇيان
هەيە!

رۇزىك پيش جىزنى كرىسميس، ژنىكى زۆر بەسەروسىما چەند پارچە جلىكى جىزنى لى
كريم. دىتم لىۋى خۇى گەزت. چوار جووت گۆرەۋى مندالانىە دامەۋە، گوتى پوولە كەم
دەرى ناھىتىن. جىزىن ۋ مندال بىن گۆرەۋى؟ زۆر ناخۇشە.

- خوشكم گۆرەۋىە كان هەر دەبى بەرى. ۋا دەزانم لە ۋ سەۋدايەت قازانچم نە كەردوۋە.

هەرچى گوتى ناين، بە زۆر رازيم كەرد بىبا. دواى دوو رۇز پياۋىك هات:

- بۇچى گۆرەۋىت دا بە ژنىك ۋ پوولت نەستاند؟

- پىم خۇش نەبوو مندال لە جىزىنەدا بىن گۆرەۋى بىن.

- برام تۆ دەبوو شاعىر بى؛ بۇ دوكاندار ناين. جارىكى تر كارى ۋا مە كە.

پوولە كەشى دامى.

ژنىكى زۆر بە دىمەن موحتەرەم، كاغەز ۋ پاكە تىكى كرى. گوتى: قەلەمت پىيە؟

- بە لى.

- ئىجازە هەيە لە سەر جامخانە كەت نامەيە ك بنووسم؟

- فەرموو.

نامەى بۇ مىردى نووسى كە ئەفسەرە ۋ لە جەبەھەى فەلەستىنە. سوپاسى كەرد ۋ رۇيشت.

خانمى موحتەرەم دە رۇيشتندا شووشەيە كى گەۋرەى پىر لە شو كولاتى دابوۋە بن چارشىۋە كەى

ۋ لىنى دزىبووم!

مەلەيە كى پىرى پشت كۆرى لەرزۇكى ريش دوفلىقانىە ۋ تەنك، لىنى پرسىم: هەل عىندە كە

جەۋرەبوون؟ (گۆرەۋىت هەيە؟). پىم فەقىر بوو؛ وىستم قازانچى لى نە كەم. گوتىم: نرخی سەت ۋ

بىست ۋ فلسە.

- ۋللاھى چونكە كوردى لە تۆ ناكىرم؛ دەستم دەبرى!

پاش نىو سەعاتىك هاتەۋە، جنىۋى دەدا:

- ئەۋ بەغدايىە سەگبابە عەرەبى نازانن؛ كەچى گالتە بە من دە كەن!

- مامۇستا گيان! تۆى كە چارە قەرن بە جى ماۋى. ئەۋ عەرەبىيەى تۆ زۆر لە مېژە بە

رەحمەت چوۋە!

- دەسا گۆرەۋىە كەم دەيە!

ئەمجار سەت ۋ سى فلسم لى ساندا!

دېتە بىرم كە تازە دەگەل قىزلىجى لە خانە كەى بەغدا بوۋىن، چووم برىنج بىكرم، بەقال گوتى:

«شگەت؟». بە غار هاتمەۋە لە قىزلىجىم پرسى، نەيزانى. خۇم گەياندە مام حوسىن، گوتى: يانى:

چەند؟ بە قىزلىجىم گوت: ئەۋە عەرەبى نىيە؛ گوۋخواردنە! گوتى: برام! ئىمە ئىحتىاجمان بەۋ

گوۋخواردنە هەيە!

دەگەل زۆر لە دانشجوۋىانى شەرىعەت بىوومە دۇست. شەۋانە كە بچوۋنايەنە سىنەما، فىنەى



سوور و جبه کانیان له لای من داده نا تا ده هاتنه وه. شهویک فهقیته کی مزگه وتیک که ناوی عهزیز شیخانی بوو هه مان کاری کرد. نازانم چۆن بوو بهر له وه بیتسه وه، دوکانم هه لگرت و ده گه ل براده ریک چوو مه گه ران. ساعات دوازده ی شهو بیرم هاتوه. گوتیان یه کینک چه ند جار هات له تۆی ده پرسی. فهقی عهزیز که بی جبه و کلاوه، ناویری له درگای مزگه وت بدا و مجیور بیینی. وه ک دز به دیوار هه لده گه ری و له ناخرین خشتی دیوار مه بهرده بیتسه وه. به خر مه که ی مجیور دهر که ده کاته وه. جگه له خه جاله تی، ده رۆژ له سهر جینگه که وت!

ره فیق چالاک ببوه یه کینک له زه لاهه کانی حیزبی کومۆنیست و بهر پرسی به شی به غدا بوو. رۆژیک هاته دوکان گوتی:

- مزگینه کم ده به!

- خیره؟

- تۆ ده زانی حیزبی کومۆنیست دوو دهره جه به، نه ندام تا دوو سال ده چیتسه حیزبی «تهحه رپوری وه ته نی»، له ژیر چاوه دیریدا ده بی. نه گه ر له نه زموون دهر چوو، نه وه دم دکریته کاندید بو حیزبی کومۆنیست!

- به لی بیستومه.

- جا کاکي خۆم! تۆ که پیاویکی باشی و نه شه راتی ئیمهت بو دی و ده یکرپی و ریگه ی پولیس و گوزارشدان نازانی، سه رانی حیزب به گشتی تۆیان به نه ندام قبول کردوه و دوو ساله ی پیتسه که یان له سهر هه لگرتووی. ده ستت بینه، ته بریکت ده که م!

- کاکه ره فیق! زۆر شانازی ده که م که ئیوه باوه رتان به من هه به و به پاکم ده زانن؛ به لام بریارم داوه پاش «ژی-کاف» نه چه هه یج حیزبیکه وه. نه گه ر به بی بوونه نه ندامی ره سمی پییم رازین باشه؛ رازیش نه بن من ههر نه وه هه ژاره م که ناسیوتم...

ههر چی سه ولی ده گه ل دام، نه هاتمه ره دایه و به جیتی هیشتم.

به هۆی مه حموود نه حمه ده وه بوومه ناشنای جو برایل ناویکی نه رمه نی؛ زۆر هات و چۆی ده کردم و نیوانمان زۆر خۆش بوو. له داروخانه به ک به ناو «سه عادهت» کاری ده کرد. رۆژیک لئی پرسیم: تۆ له ئیران نه فسه ریکی شۆره ویت ده ناسی به ناوی یه عقووب؟

- به لی له بۆکان بوومه ناشنای؛ دهره جه ی سه روان بوو. له ناسینی ولاتی کورد و عه شایره کاندیدا پسپۆریکی بی هاوتا بوو. جا تۆ بو ده ناسی؟

- کوره نه وه دوو سال بوو به ناوی عه جه میکی باغه وانئیرانی، له «قصرالظهور» ی مالی پادشادا باغچه وان بوو. تا ببیدبام نه حوالی تۆی لی ده پرسیم. من له مه حموودم ده پرسی و جوابم بو دهر برد. نه و رۆژانه رۆپیتسه وه؛ گوتی سه لامی منی لی بکه و پیتی بلئ من یاقووبه که م که له بۆکان ده ناسیم.

پاش ماوه یه ک جو برائیلش هه لات و دهر چوو؛ که داروخانه که مولکی حیزبی کومۆنیستی عیراق بووه.

له سه عات پینجی به یانه وه تا دوازده ی نیمه شه وه له گه رمای چله وه هشت و په نجا دهره جه دا، له دوکاندا به پتوه و به ته نیا رآمده بوارد. خواردنی به یانی و نیوه رۆم نان و شه ربهت بوو. زۆر لاواز ببوو؛ ره مه زانیشم گرت. له پر نه خۆش که وتم. چوو مه بیمارستانی «مه جیدیه». پاش سه و رۆژ بی نه وه چا بم گوتیان برۆ! تۆمه ز سیلمه و پتیان نه گوتووم. یه رمیا گوتی: کاریکی باشم بو له



سەر كەشتى نىۋان دەجلە پەيدا كىردى. دوكانە كەي بۇ فرۇشتىم؛ پاش قەرز دانە ھەشتا دىنارم بۇ ماپە ھە. رۇژ بۇ رۇژ خراپىر دە بووم. عومەر دە بابەي كۆيى لە تەرەف حىزبى پارتە ھە ھات كە ئىمە ناگامان لىت دە بىي. رۇژانە دە بىردەمە لاي دوكتور «نەجىب مەحمود» ناۋىك، دەرزى و دەرمانى بۇ دە نووسىم. ھەر نوسخە يەكى دە نووسى ھىچ دارووخانە يەك نە بىبوو جگە لە يەك دارووخانە. زۇرىش گرانجان بوو. دوايى پىمان زانى كە ئەم دوكتورە خاۋەنى دارووخانە كەشە و دەرمانان بە ناۋىكى نەئىن دە نووسى، كەس سەرى لى دەرناكا. ئىجازە ھى چوونە لوبنانى سىلدارانىش بە دەست ئەو بوو. تا نەخۇش قرانىكى دەما نەيدە ھىشت لە دەست دەرچى!

گە يىشمە رادە يەك خويىن دەرشامە ھە و چاوم كەمى دەدەيت. بردىانمە ئوتىلىك، رايانكىشام و بە كۆل دەيانىردەمە ھە سەر كەكىم. كاكە زىادى كورپى ھەمە ئاغاي كۆيە - كە زۇر كوردىكى دلسۇز بوو - جگە لە ھە كە خەرجى ئوتىل و دەرمانى خىستبوو سەر خۇي، ھەولى دەدا بىنئىرنە لوبنان.

با ئەو شەم لە بىر نەچى: لەو كاتە ھە كە ھاتبوومە دىوى عىراق، تەنيا سى جار شىعەرم گوتبوو. يە كىيانم لە پشت عەكسىك دەگەل سىدىق ھەيدەرى نووسى كە سەرە تاكەي: «بە دەربە دەرى يان لە مالى خۇم»، جوايىكى نامەي بە شىعەرى قىزلىجى و لەو ئوتىلەش: «بۇ كىلى قەبرە كەم» و «خۇشى دوارۇژ».

عەلى ھەيدەر سولەيمان - كە كوردىك بوو - بىو ھەزىرى لەش ساغى. بۇ خاترى كاكە زىاد جىگەي بۇ گرتەم و بە پەساپۇرت ناردەمە ئاسايشگاي «بە ھەس» لە چىاي لوبنان؛ لە سەر حىسابى ھكومەت. بەر لە ھە برۇم، ناو مالە كەم دا بە غەزىزى نانەوا؛ كە بى مال نەمىنى و كارى چاپخانە كەي بكا.

ھىندىك خاۋلى و ماۋلى و ئەسپابى سەفەرم لە چەمەدانىك نا و بلىتى قەتارى بەغدا - ئەستەمبولم تا ھەلب برى و شەو رەشىد قادر ناۋىك - كە دانىشجووى ھوقوق بوو - بردەمە سەر قەتار و لە دەرجە سى دامەزرام. رەشىد لە كۆرىدۇرى قەتار كاپرايەكى پروتەكەي دواند؛ رۇيشت و بلىتىكى قەتارى بۇ ھىنا. گوتى: ئەو مەلا شەرىف بوو كە سەرۋكى حىزبى كومۇنىستى عىراقە. دەيوست بە قاچاغ سەفەر بكا؛ رازى نەبوو بلىتى تا موسلى بۇ بىكەم. دەلى دەمە ھى رىسك بىكەم! بلىتى تا تىرىتم بۇ كرى!

قەتار گە يىشتە «تەل كۆچەر» كە لە سەر سنوورى سوورىايە. دەبوايە ئەفسەرى سوورى تەسلىمى ھەرگىرن و لە شارى «نوسە بىين» توركى بە سەر رابگەن. پاش نىوەرۇ بوو دايانە زاندىن كە سەبرى پەساپۇرتان بىكەن. پاسپۇرتى من سىلدار و بىمارستانى سىلى لى نووسرابوو. گوتيان دە بى دوو رۇژ راۋەستى بە قەتارى بارى برۇي و سىلدار بەو قەتارە مەمنووعە. - ئاي بىكەن بە خاترى خودا! من ئەوا لە سەر مردنم؛ چۇن لىرە لەو سەھرايە دەژىم؟ ھىزى مانە ھەم نىيە.

بە ھەرمى نەدا. بەلام لە تاوان ھاوارم بۇ ھەر كەسى تووشى بام، دەبرد. جىئلىك بە كوردى گوتى: كوردى؟
- بەلى.

- دادەي پاسپۇرتە كەت، بزانم...

وهریگرت و رۆیشت. پاش تاویک هاتهوه: جیبه جیم کرد، برۆ سوار به!
- ئاخیر چۆن؟

- من کارمه ندیکی عیراقیم له ئیزگه. ده گهل زۆربهی ئەفسه رانی سووری - که به قه تار راده گهن - ئاشنام. پازیم کردن ئەوان تا نووسه بیین بتهن و ده لاین چونکه پاسپۆرته که به عاره بی نووسراوه - هیچ ئەفسه ریکی تورک جگه له خه تی لاتینی نازانی بخوینیتتهوه - ده توانی تا حه له ب بڕوا.

- کاکه من ئەو یارمه تیهی تۆم کرد؛ تۆش چاکه یه ک ده گهل من بکه!
- به چاوان هه رچی له ده ستم بی.

- من نام مه حمووده. براه کم له و بیمارستانه یه که تۆی بو ده چی، نامه یه ک ده نووسم بیده یه.

- خزمه ت گران و داوا هه رزان! هه ر تۆ و نامه؟ کوا بیته!

له قه تازی ئەم جاردا «عه ببوود» ناویکی عاره بی خه لکی موسل و شه ش که سی تر - که دوویان کوردی حه له بی و دیاربه کری بوون - شه ریکی ری بوون. واگۆنی ده ره جه سنی قه تاره که هه شت نه فه ری بوو. ده گهل عه ببوود بووینه ئاشنا. باسی ته ل کۆچه رم بو گیراوه، روانیه پاسپۆرته کم، گو تی: کوره تۆ ویزه ی تورکانیشت نییه!

- یانی دامده به زینن؟

- تورکی ده زانی؟

- که میک.

- که میک و زۆری ناوی؛ بشزانی نه چی قسه ی پی بکه ی. ئەگه ر گو تیان ویزه، په ری پاسپۆرتیان بو هه لده وه. من ده بمه دیلمانجت رزگارت ده کم. هه ر پوولیکت پییه بیخه ناو گۆره ویت. ته نیا چوار دینار بیتله وه. پوولی زۆر له خه لک ده ستین، تا ده گه رپته وه سنوور و دیده نه وه. من حه واله ی حه فتا هه زار لیره ی سووریم له پیچی عه گاله که مدا شار دۆته وه. شیست دینارم هه بوو، په نجا و شه شم نا نیو گۆره وی. له نوسه بیین ئەفسه ری تورک به جه ندرمه وه هاتنه پشکنین. ته واو ئیرانی خۆمانم وه بیر هاته وه: ئەفسه ر شوخ و شه نگ و جل تاز، سه ر باز رووت و نیوه پیخواس و پینه به قنگه وه، ئەفسه ریک هاته واگۆنه که مان.

- ویزا!

په ساپۆرتم دایه.

- ده لیم ویزا!

په رم هه لدانه وه:

- ئەوه ده ویزاش پتره!

عه ببوود تیی گه یاند که زۆر گیل و به سته زمانه، نه یزانیوه ده بی ویزه وه رگری.

- جه ریمه ی ده که ین.

- چه ند؟

- دوو لیره.

عه ببوود دوو لیره ی دا، ویزه درا! (لیره ی ترک حه فده فلسی عیراق بوو، یانی له چوار قران که متر).

کوردده کان ده گهل خه لک و به ناسايي، به تورکي ده دوان؛ له قسه ي خو يانه دا - که قاچاغچي مه فرؤشتن بوون - به کوردی ده دوان؛ تا که س نه يزاني. کورد يکيان به وي تری گوت: کچي تکم هه به عومري هه شت ساله جهوت زمان ده زاني: کوردی، عه ره بي، فه رانسي، ئيتالي، کلداني، يوناني. ماله که مان له گه ره کيکه پره له هه موو ميلله تنيک. کچه که م له مه دره سه ي يونانيان ده بهر خو يندن ناوه و بوته ته رجمانی هه موو جيرانه کانمان.

عه بوود کوبه ي موسلي پي بوو. به زور ناني ده ر خوار دام و هاوده ميکي زور خو ش بوو. پيش نيوه رؤ له حه له ب دابه زين. له ئيزگه بانگيان ده کرد: «تاکسي بو بيرووت». بليته که ي قه تارم دري و خسته مندووقی زبله وه. چه مه دانم دا به خاوه ن تاکسيه ک که بماته بيرووت. ديم عه بوود په يدا بوو. بانگي له خاوه ن تاکسي کرد: حاجي ئه و کوره دوستي منه! حاجي وه ک چندؤ که ي ناوي خوا بيه، به ترس و عوزر خوايي چه مه داني داگرت و به جيی هيشتم.

- کوا بليته که ت؟

دراندم و فريم دا.

غاري دا سندووقه زبله که ي پشکني، پارچه پارچه ي بليتي دوزيه وه. داي به باجه ي ئيزگه و بردميه ده ري و به فاي تونيک ده گه ليا چوومه ئوتيل.

- کاکه عه بوود بو نه ته هيشت برؤم؟

- برا ئيمه ره فريقي را بووين. ئه م خاوه ن تاکسيانه دز و سه گبابن؛ خه لک له ريگه رووت ده که ن؛ ده يانناسم. له وانه بوو تو ي وا نه خو ش که شيس ت دينارت پنيه، هه ر بتکوژن. شه و به قه تار ده تنيرم؛ سه لامه ت تره.

له ئوتيل نه هاري بو کریم. چووينه کورته سه يرانيکي مه يداني بهر ئوتيل. منيش قه رتاله پره قاليکم کري، ده گه لي هينامه وه ئوتيل. بليتي بيرووتي بو برېبووم. دواي شيو خوار دن به فاي تونيک بردميه ئيزگه و چه مه دان و که ل و په لي له سالوني چاوه ديري دانا و گه راره. به هه زار زه حمه ت پره قاله که م به جي هيشت؛ ده يگوت من حه قي زه حمه تي خو م ناوي. به چاوه نرؤ ري قه تار له ئيزگه ويستم چه مه دان بکه مه وه، قفل نه کرايه وه که نه کرايه وه. ئه فسهر يک و سي پؤليس هاتن له جگه ره ي قاچاغ ده گه ران.

- برا ئه و چه مه دانه چي تيدايه؟

- ئه فه ندي هيچ نيه، هينديک جغاره ي له نده نيه!

- بيکه وه!

- من نه خو شم، خو تان بيکه نه وه.

ئه فسهر و پؤليس شل و کوت بوون بو يان نه کرايه وه، وازبان لي هينا. جگه ره شي تيدا نه بوو. هه ر ويستم بؤم بکه نه وه. دوو کيلؤ سجووقم کري. واگوني قه تار دوور و دريژ و جيگه ي په نجا که س. هه ر دوو که س له سه ر کورسي ته خته ي دوو نه فه ره داده نيشتن. جيرانم لاديه که ي سووري بوو، ديار بوو زور مندالبار و هه زاره. دوو کيلؤ سجووقه که م دايه که بيبا بو مندالان. له سوپاسي ئه وه دا جيگه که ي خو شي دامع و که ولي به ري خو شي پيدادام و راکشام. قه تار تا شاري «حومس» رو يشت و ده بوايه سه عاتيک وچان بده ين تا ده يگورن. له حه ساري ئيزگه له کابرايه کم پرسى:



- «مرحاج» له كوڼيه؟

كابرا گوتی: به عاره بي نازانی چت دهوئ؟

ئهی خودايه له بهغدا «مهرحاز» به ئاودهست دهلین، ليره دهبي چ بي؟

- مهبال؟

- به خوا شک نابه م دهنه دهمدايهی!

- خهلا؟

- كهس ليره خهلا نافرؤشی!

كابرايهك لهو لاهه تتي گه ياند، به توور هيبه كهوه گوتی:

- ده بلنی «بيت المای» و پرگرام كه! هو بجؤ لهوئ بميزه!

سواری قه تار بوومهوه. ئه م قه تارهش واگوونی ههشت نه فهری بوو. ته نیا كابرايه كم ده گهل دهواگوئندا بوو كه چوار چه مه دانی پی بوو؛ حاجیه کی میسری بوو. من به له هجهی بهغدايي، ئه و به زاراوهی میسری، جا وهره و كهر له قوره ده رینه! زور به گران، ئه ویش به نیوه ئیشاره تی دهستان تیگ ده گه یشتین.

باران زور باریبوو، رووخواوی کیو پی قه تاری بهستوو. حاجی لهو ماوه دا كه پی قه تار خاوین ده كراوه دابهزی كه له دهشت گوو بكا. له پر قه تار رؤیشت و حاجی به جی ما. ههر چند داد و هاوارم كرد دهنگم به كهس پانه گه یشت و عه قلی ئه وه شم نه بوو زنجیری نازیر راکیشم. لهو ری به قورگیرانه، قه تار دوو سه عات له وهخت درهنگ تر گه ییه ئیزگهی بیرووت. قهت ناقه غهواره یه کی لی نه ماوو. نه پیشوازیكه ر، نه عنبال. چه مه دانی حاجی لیم ببونه تۆق. تۆ بلنی حاجی چی به سهر هاتی؟ له پر چوار كهس له ترومبیلیك دابهزین و هاتنه بهر واگوئنه كه.

- كوا چه مه دانی حاجی؟ بؤی ده بهین.

- تا حاجی خوی نه یه نایدهم.

دهیدهی! نایدهم! ههرام له ئهفسه ریك كرد. ههر بیستیان ههرا ده كه م، خویان خسته وه ترومبیل و رایانكرد. ئهفسه ر هات بؤم گپراوه. گوتی: باشت كرد؛ ئه گه ر حاجی نه هات له ئامانه تی قه تار هه لیا نه دگرین. لهو قسانه دا بووین حاجی له ترومبیلیك دابهزی. گوتی: كه به جی مام، له سهر جاده دهستم بؤ ترومبیلی چوار كهسه كه هه لينا، كه زانیان چوار چه مه دان له قه تار دایه، به جییان هیشتم. تۆ فرشته ی منی! نه ته هیشته چه مه دانه كانم بچن. ههر چی دارایی هه مه دهواندایه. نوپۆی شهوانه. چه مبال و تاكسی دهس ناكه وئ، چار چییه؟ ناچار منی نه خؤش و حاجی مل باریك و لاواز، یه كمان دوو چه مه دان چه ند میتریك دوور ده خاته وه و ئه م جار نۆره ی ئه وئ تر دئ. زور ماندوو بووین و چی واش نه رؤیووین. حاجیم به جی هیشته و سه لته رؤیشتم. له خیوه تیکی دؤمانه وه گویم لی بوو یه كئ به كوردی ده یگوت: «ئه مپرؤ قه زه ته ت خوینده وه؟» (قه زه ته یانی رۆزنامه). بانگم كرد، دوو لاهاتنه دهر و هینانم چه مه دانه كانیان له سهر شان دانا. پاش تۆزیک گه یشتینه تاكسیهك و هینانیه ناو شار. حاجی ده چوووه ماله ئاشنا. من گوتم ده چه م ئوتیل و نهشاره زام. حاجی سویندی خوارد تا تۆ به خاترجه می دانه به زینم نارؤم. له مهیدانی بورج له ئوتیلیك زووریکی بؤ گرم. سه رمای قه تار و گرانی چه مه دانان زوری كار تی كردبووم. له ئوتیل ئه وه نده خوین رشامه وه كه لام وابوو خویتم ده له شدا نه ماوه. ئیشتیام نه بوو، شهو بی نان خه وتم. به یانی دهر كه وتم و له رستورانیك داوای كه بابم كرد.

ژنیکی زۆر به دهعهیهی جگهره به لالیوانهوه لهو بهرمهوه دانیشتبوو، له پهستا چاوی لێ دانه گرت. ئای به کلکی خێویهوه! کهس نا قینچکه! به مۆرێکهوه تماشام کرد و به قهلسی رووی لێ وه گێژام.

به تاکسی چوووه سهفارهتی عیراق که بزانی من نهخۆشیانم. دوو لیرهه دا به تاکسی. سهفیر گوتی: پیاوی نهشارهزا دهبی تاوانی نابهلهدی بدا. سواری ترام بای پینچ قورشت دهچوو، نه دووسه. به ترام بگهڕێوه! بچۆ خهیاوانی پشت سهرا؛ تاکسی لێن. به لیرهیهک دهتبهنه ئاسایشگای سیلداران.

مه گهر خه لکی سووریا بۆ پوول په رستی بگه نه لوبنانیان، دهنه عهجه میش دهسکیان له دوو ناکا. له کاربایه کی به سهر و سیمام پرسی: خهیاوانی پشت سهرا له کوپیه؟

- چم دهدهیهی پیت بلیم؟

- چت بدهمی؟

- چاره گه لیرهیهک.

لێی وه رگرتم، گوتی: ئیرهیه!

له درگای ئاسایشگاو له پاش پرسیار و وهرامی پتیویست، بردهمیانه تهبهقهی سیلدارانی فهقیر و تهختیان نیشاندام.

له ئاسایشگای بهحنهس

«بهحنهس» یان «بهحنهس» گوندیکی مهسیحی نشینی لوبنانه. له رۆژههلاتی بیرووت و ههزار و په نجا میتر له بهحر بهرزتره. ئاسایشگا که بهو نیویهیه و سهر به کلیسای کاتۆلیکی فهرانسهیه. دهبری ژنانی راهیبه و تههرکه دنیایه. ژنیکی که «مامیر» یان پچ دهگوت (واتا دایک) ئیداره ی ده کرد. ژنه تههرکه دنیاکان کاریان بۆ ده کرد و پتیان دهگوتن «ماسیر» (خوشک). ههرچی له درمان کردنی نهخۆشان قازانج ده کرا، ده درا به سوپای فهرانسه. ئاسایشگا سی تهبهقه بوو؛ تهبهقهی چواره می سینهما بوو، تهبهقهی سیههه تابهتی دهوله مهند و خاوهن پارتی زل بوو؛ مانگی شیتست دیناریان بۆ ده دان. خۆراک و درمان و ئیستراحتیان لهوپه پری چاکیدا. تهبهقهی ناوه راست بۆ فهقیر و بیکهسی هه رزان بای نهخۆشی عیراقی. تهبهقهی خواری بۆ نهخۆشه فهقیرهکانی لوبنانی و شوینی تر بوو. ئیمه ی عیراقی مانگی به حه قده دینار بهخو ده کراین؛ به درمانهوه. خۆراک ههتا بلتی خراب، درمان زۆر کهم و به دهسته نده. حورمهت؟ خۆزگه به حالی سهگ!...

دوکتوره کان به ههتیوی له کلیسا بهخو کرابوون؛ له فهرانسه پچ خویندرابوون. ههر شهش مانگ دهستهیهکیان دهچوو فهرانسه بۆ زانین زیاد بوون و که دههاتنهوه دهسته که ی تر دهچوون. تهنیا شتیکی که خودا بپداوه کان و داماوه کان تیا شه ریک و بهرانبه ر بوون، ههوا ی سازگار و تیشکی خۆرهتاو، دیمه نی جوانی چیا ی لوبنان و دوکتوره کان بوو.

هه موو رۆژ به یانی، لیسته یان بۆ تهبهقه ی سی ده برد که جووری خواردنی به ئاواتی خۆیان ههلبژێرن و بۆیان لێنن. ئیمهش ههوته ی جاریک شۆربای گوشت وشتر و هه موو جهمی زستان نیسک و باقله، له دوو مانگی به هاردا زۆربه ی جهم کهنگری له ئاودا کولاو، هه موو هاوین



شۇرباي كۈلەكە بوو. سالىڭ دوو جار: رۇژى كرىسمىس و جەژنى فەسح، گۇشت مرىشكمان بە برنجەو ھەبوو.

رۇژى چەند جار ماسىر سەريان دەداين. دوو رۇژ جارىك دوكتور دەھات بە سەرماندا دەگەرا. ھەتەي جارىك مامىر و ھەموو دوكتور و ماسىرە كان - كە پەرىستار بوون - گەشتىكى بە كۆمەلىان دەکرد و بە سەريان دەكرىنەو. شەوانە باشمان داپۇشىن؛ بەلام - زىستانىش با- دەبوو سەرمان لە دەرەو ەبى. دەرک و پەنجەرەشيان دەكرىنەو تا لە خەوا ھەواي پاك ھەلمۇن. زۇر جار بە خرتەي بەفرمالىنى بن تەختە كانمان وە خەبەر دەھاتىن كە بە فرىان لى دەبارى.

تا چل رۇژىك زۇر كەلەلا بووم و گەرام گەبىو ە چل دەرەجە. وردە - وردە ھاتمەو ە حال و بە پاي خۆم دەگەرام. ئەو دەم چارەي سىل زۇر لە ئىستا كەمتر بوو. تەنيا ەمەلى پەراسوان و ھەلكىشانى رپە لە رپى لاملەو ھەبوو. دەرمانىش دەرزی «ستروپتۇماسىن» بوو؛ ئەویش زۇر گران و دەستى فەقىر نەدە كەوت.

زۇربەي نەخۇشەكانى ھەوالم خويىندەوار و رۇشنىبىر و مامۇستا و نووسەر و شاعىر بوون. ئەوى دەمانەو، كۆنە پۇلىس و رانندە و تۇزخۇرى دەشت و سارا بوون. پلەي ناونجى زۇر كەم بوو. مەگىن چلۇنكايى با، دەنا دەبوو لە سەر تەختە كانمان نەبزوون و خۇ مانىدو نەكەين. چىنە نەخۇشەكانى پىش ئىمە وردە - وردە كىتبخانەيە كيان پىكەو ە نابوو. پتر لە دوو ھەزار جلد كىتپى زۇر چاك و بەتامى تىدا كۆ بىو ە. بە ھەلبۇاردنى نەخۇشان سەرپەرىست و ئاگادارى كىتبخانە ناودىر دەكران. پارەيەكى زۇر كەم ئابوونەي كىتپ خويىندەو ە وردەگىرا؛ كە ئەویش دەدرايەو ە بە كىتپ. ئەگەر جارىك دەولەمەندىك بۇ سەردانى خزمى نەخۇش يان بۇ سەبرى نەخۇشانى سىل بەھاتايە و لە رووى خىرەومەندى بىگوتايە: چىتان بۇ بىكرم؟ دەيانگوت: كىتپ بۇ كىتبخانە. لەو بىكارىيە و نەبزووتنەدا، ھەموو كەس سەرى بە سەر كىتپدا دەگرت. تا ئەو رادە نەخويىندەوارە كانىش دەرسىان دەخويىند كە بتوانن بخويىنەو ە. تەنانەت كاپرايەكى لى بوو، مستەفا شىخەلى ناو بوو؛ پتر لە شەش سال بوو لە ئاسايشگا مابو ە. دەلالى ھەراچە بازارى بەغدا و نەخويىندەوار، لە ئاسايشگا خويىندبووى؛ بىو خويىندەوارىكى ەرەبى، مەلاي دەبەزاندىن. منى وا تىنووى خويىندەو ە، دەستم بەو ھەموو كىتپەرا بگا و جگە لە دانىشتن و راكشان ھىچ كارم نەبى، دەبى چ بگەم؟ قوربان شانم لى داخست و ملم لى نا و رىزم لى گرتن؛ وشك و تەر، ئايىنى و كىرنامە، تارىخى و ئەدەبى، بىوچان و سانەو ە، رۇژ تا ئىوارە و شەو تا خەو بە لامدا دەباتەو ە، چاو لە كىتپ ناتروو كىنم. نووسراي تەھا حوسىن، ەققاد، سباعى، يەزبەك، سەلامە مووسا، ھەسەن زەيات، دىوانى حافىز ئىبراھىم، شەوقى، دىوان و كىتپى نووسەر و شاعىرانى كۆن، تارىخى كۆن و نوپى جىھانى و مەلبەندى، زنجىرە نووسراوى قەدرى قەلەچى، كۆمەلە گۇقارەكانى دىناي ەرەب... راستىكەي نازانم چەند و چەند كىتپم خويىندەو ە. تەرجمە لە شكسپىر، ئاناتول فرانس، وىكتۇر ھۇگۇ، مارك توابن، بالزاك، ماكسىم گوركى، چىخۇف، گۇگۇل، كىتپى كۆنە بەيتى ەرەب، فەلسەفەكان، ئىلياد و ھەر چى لە نووسەرانى ئوروپاو ە كراو ەتە ەرەبى. خولاسە چىم نەھىشت كە جار و دوو جارى نەخويىنمەو ە. تەنانەت كىتابى موقەددەسم دوو جار سەر لە بەر خويىندەو ە. دوو سال بۇ خويىندەو ە و فىر بوون زۇر دەرەفەتتىكى زىپىنە. ھەم لە مەعلۇماتدا، ھەم لە ەارەبىدا دەسمايەيەكى زۇرم دەس كەوت.

له ناوماندا كەشيشيک و مهلايه کي نه جه في پهيدا بوون. مهلا ناوی شيخ خهلف و زور وريا و قسه خووش. له بيرمه جاريک ليتيان پرسى:

- له قورعاندا دهلي: «زهوى به ميرات بو سالحان دهمينى»، ياني چي؟

- مهزوروى قورعان له سالح شه كهسانه به كه به زهوى ده چارين و ئيسلاحي شه رازى ده كهن؛ نهك سهؤفيلكه و مهلاى دهسپر و تنبهلى وهك من. له وانه به ستالين لهو سالحانه حيساب بي. كه شه پياويك بوو له ته مهنى بيست و حه و ساليديا، ناوى «ئوغستين» بوو. تا نه خووش نه كه وتبوو به عومرى خوى له ديريكي سه ر چيايه كى عيراق ده رنه كه وتبوو. لاتيني، ئيسپانى، فه رانسى، ئينگليسى، فارسى، توركى، عاره بى، كلداني و كوردى به هه ر دوو زاراوه ي كرمانجى و سؤراني وهك ناو ده زاني. زوريش روو ح سووك و له شانان خووش بوو. له خواى ده ويست پرسارى لي بكه ي و جواب بداته وه.

- باوكى روو حاني! نهوى تو فيرى بووى به هه زار زاناي عه رهب نايزانن. تو لهو كيوه كوپرا شه هه مووه فير بووى!

- كاكه! عه رهب زمانه كه يان بوته به لايان. شه و نده يان له خو يان گران كر دووه به سى سال فيرى نابن. خه ته كه يان ئارامى كؤنى چوار هه زار ساله يه؛ لايان وايه كفه ر بيگؤرن. ناچار گراميري جه ند جلدى بو نووسراوه كه راست بخو يريته وه. شه گه ر وهك لاتيني بنووسرايه به په نجا په ر گرامير ساز ده بوو. هه ر خه ريكن زمان فير بن تا قورعان راست بخو يرنه وه. ئير ناينا په ر ژيته سه ر عيلمى تر و به جاهيلى پير ده بن.

پوژيک پرسيم:

- به يانيان راهه يه ك به چرايه نه فتىكى داگيرساوه و كه شه يه ك به زهنگوله وه به دهورى كليسادا ده گه رين و زهنگوله راده ژينن، شه وه بو چيهه؟

- چؤن له كاتوليكي شه و نده ش نازاني؟ شه وانه شه يتاني دهورى كليسا - كه شه وه اتوون - ده رده كه ن!

- جا بوچى ده ريان ده كه ن؟

- بو شه ئيمه كه شيشه كان جيگه يان بگرينه وه!

له سه ر داواى شه، داستاني «كرانك بيل»ى ئانا تؤل فرانسم كر ده كوردى. هينديك دهسكارى زانايانه ي تيدا كرد و په سندی كرد. نوسخه خه تيه كه م فهوتا و به چاپ نه گه يشت.

له ئاخه ر و ئوخه ريه كاندا ويستم ئينگليسى فير بم. فه رهنگى عه ره بى - ئينگليسى، ئينگليسى - عه ره بى و فه رهنگى له هجه ده ر بريم له دهورى خو م دانا. وشه به وشه مانا و له هجه ده ر دينم و ده ينووسم و له به رى ده كه م. به وه زه حمه ته گرانه ي كه كي شام ده متوانى داستاني هاسان بخو يرنه وه و كه متر كارم به فه رهنگ بي. به لام به داخه وه له پاش چا بوونه وه م له به غدا و له پيناوى ناني رؤژانه دا، نه متوانى له سه رى بروم و له بيرم چؤوه.

زور ئاشناى باشم هه بوون. له هه مووان نزيك تر «حوسين وه تتار» ناويك بوو خه لكى عيماره ي عيراق؛ له خو م رووت و ره جال تر. له دنيا دا تاقه برايه كى هه بوو شه ويش سه ر باز بوو. حوسين زور له شه ده بى عه ره بييدا زه وقى هه بوو. بو خو يندنه وه ش پرسى ده كردم، كتيمم بو هه لده بؤارد.

زور نيوانمان خووش بوو. پيكه وه ده گه رايين. كورد گوته نى: «وهك گو يى كه ر جووت بووين» و

بېۋىنە خەمەرۋېنى يەكتەر.

سېنەما لە تەبەقەي چوار بوو. دەبوايە ھەر كەسە كورسى خۇي بەرى و لە فيلم بروننى. كليسا بوو؛ لە بەر خاۋەن سېنەمايان دەپارنەۋە، بە خېر فيلميان ۋەردە گرت و سەرو چارەگە ليرە يەكيان لە نەخۇشى تماشاكەر دەستاندا! ھەر زورەي جىگەي ھەشت نەخۇش بوو. كابرايەكى سەرتاشى لى بوو، رادىۋى دەدا بە ئىجارە، مانگى بە شازدە ليرە. من ھەر زوو رادىۋىەكى كۆنم كرى و ھاۋۋە تاغە كانم لە ئىجارە پزگار كرد. كاتى چا بوومەۋە و دەرچووم بە قازانچ فرۇشمەۋە.

كومۇنىستە كان حەلقەي دەرسيان بوو. سەبرى يۈسۈف ناۋىكى كوردى مەسېحى دەرسى پى دەگوتن. گوتى: حوسىن بۇ نابە شتىك فېر بى؟ حوسىنم برده دەرسى. گوتم: عىلم ئەگەر خۇشىشت نەۋى ھەر باشە بېزانى. بۇ نەگەتى دەرسى ئەو رۇژە لە مانىفستى ماركس و ئىنگلىس بوو كە دەلى ھېچ خاويەكى نىز و مى نەبوۋە و بەرى بىرى مۇيە و راست نىيە. حوسىن ھەستا رۇيشت. كە لىم پىرسى بۇ رۇيشت، گوتى: برا تۇ گوتت بەھرە لە عىلم دەبىنى. من شىعەم؛ حوسىن و عەبباسم زۇر خۇش دەۋى. راست يان درۇ بە خۇشەۋىستى ئەۋانەۋە ھۆگرم گرتوۋە و زۇرى پى شادم. سەبرى ھەر گوز و گومبەت بى ئەۋە ھېچم بداتى مايەي دلخۇشىم لى دەستىنى. تا شتىكم نەدەنى نابى دە شتم لى بستىن. سەبرى گوتى: راست دەكا، حەق بەۋە. سەبرى بۇ دەنگەۋىاسى كوردستان زۇر كۇشا بوو. ھەر رۇژنامە و گۇفارىكى ئورۇپا و عەرەب، ھەرچىيان دەربارەي كوردستان نووسىبوو، باسەكانى بېرىبوو و دە بەرگى گرتىبوو؛ عەكسى زۇرى ھەبوو. تەنەت رۇژىك عەكسىكى لە رۇژى ئالاھەلكردننى سابلانغ نىشاندام و ئىشارەي بۇ عەكسىكى بچووكى دوورگىراۋى نەناسراۋ كرد كە لە سەربان لە كن دارى ئالا بوو. گوتى: من لام وايە ئەم عەكسە ئى تۇيە. راستى دە كرد و زۇرم پى زىرەك بوو. تەمىكى حكومەتى شىخ مەحمۇدى بە يادگار دامى. دوو خەنجەرى تىك پەرىبوو؛ لە سەرى نووسراۋو: «حكومەتى كوردستانى جەنۇبى» لەو دىۋىش نووسراۋو: «چار ئانە» ھىندەم ئەو تەمرە خۇش دەۋىست و تاقەتم دە كرد كە لىم ون بوو.

شەۋىك دەستى ھەيكەلى مەسېح شكاۋو؛ ۋردە پوولى زيارەتكەران دزراۋو. كليسا زۇر رقى ھەلسا. گوتيان تا گوناھبار خۇي دەرنەخا، نانتان نادەينى. دەمانزانى كى وای كردوۋە؛ بەلام ھىندە ھەزار بوو، بەزەمان پىدا دەھات و پۇشىمان. تا نىۋەرۇ بى نان ماین و ئەوسا ھىندىك باقلەي كولاۋيان داينى. ماسىرىكى كىژە عەرەبى مەسېحى زۇر جوانى لى بوو، بە دواندىم كە يفى دەھات. لە منى پىرسى: كى ئەۋەي كردوۋە و دەستى خوداى پەراندوۋە؟ گوتم: لە خودا خۇي پىرسن ھەموو شت دەزانى! بە بىزىكەۋە گوتى: لەسەر ئەو قسانە خۇت توۋشى بەلا دەكەي!

گفتوگۇمان دەگەل ماسىر - كە ناۋى «مارى لوىس» بوو - ھەر لە دەۋرى دىن و رەب دەگەپرا. من دەمگوت: ئەگەر مىردت بىكردايە، دوو مىندالت باش پەروەردە بىكردايە و مەسەلەن بېۋىنە تە دوكتور و دەرمانى ھەزارىيان لە مل بايە، لەۋە چاتر بوو كە خۇت ئەستىۋر كردوۋە و بە سەرى تاشراۋ، بە كراسى جاۋ، لە زىندانى دىردا دەژى. ئەۋىش لە جوابما كارى خۇي بە باش دەزانى و دەيگوت خزمەتى رەب دەكەم. بەلام زۇر جار دەھاتە لام و دەگەلما رووخۇش بوو. رۇژىك گوتم: ماسىر دەچمە بىرووت بۇ مەينەي چاۋم، فرمايشت نىيە؟

- نا، ھەر ھىندەم دەۋى قەۋل بەدى كە خۇت زۇر ماندوو نەكەي!

تېگه بېستم چې له دلدايه؛ به لام خوځم گڼل كرد. گوتم: به يې ناروځم؛ ماشين ههيه!
وا ديار بوو هردووک په کترمان خوځش دهويست و سهد کڼوی شاهومان له نيواندا بوو...
له سهر خواردنی زور خراب هموو نه خوځشه کان مانيان گرت. په کيک نالايه کی به لولواکه
و شتریکه وه کردبوو؛ کردبانه ههرا. خه بهر به بېرووت درا. سه فیری عیراق و دوکتور غوسن
(وه کیلی عیراق دهر باره ی نه خوځشانی ناسایشگا) هاتن؛ بوونه میوانی مامیر. گوشت بهراز و
مريشک و پلاو، ناشی يې ده گهرا. خو شرابی کونی کلیسا هه مه پرسه! من له سهر ته خته کهم
نه بزووتم. گوتم مان ناگرم. شکایهت لای سهبری کرا، گوتمی: با نهیه؛ من به پیاوی باشی ده زانم.
خه بهر به مامیر درابوو. گوتبووی: په کيک ههیه لهو پرسن تا بزائن نه مانه کومونیست و
تشفه له بازن و درو ده کهن. په گهل مامیریک بانگ کرامه لای سه فیر. به ناو سه فدا که
تیده په ریم، «خاین! خاین!» کهری نیر نهیده کیشا!

سه فیر گوتمی: کوږم! تو بلې خزمهت و خوار دنتان چونه؟

- قوربان! سهگ ده ژوی و نیمه ش ده ژین!... به دريژی باسم کرد.
رووی کرده وه کیل و مامیر:

- پوولمان لی ده ستین و نه وهش حالی نه خوځشانه؟ نه وه قبول ناکړی.

سه فیر هاته دهر و گوتمی: نه م کوږه باشی تېگه یاندين که نيوه چند مه زلوومن. نه گهر نه و
نه با له وانه بوو لیره برؤین و نه تانبينين. خواردن و خزمه تتان چاک نه کړی، ده تانبهینه
شوینتیکي تر.

نیر خاین گورج بوو به برای باش و سه بریش نافه ریمی کردم. حورمهت و خزمه تیش زوری
فهرق کرد.

چل رؤز بوو له به حنه س بووم. ده گهل نه حمهد ناویکی کورد بوومه ناشنا. زوری ژماره ی
گوځاری گهلویژ هه بوو. دواي چل رؤز هات وچو کردنی په کتر، لینی پرسیم:

- نهری کهس نامه یه کی بو نه حمهد نه داویه؟

- نای خه جالته خوځم، نامه کهم هه ده باخه لدایه!

لهو تېگه بېستم که مه حموود و نه حمهد به چکه عه رهن؛ له سوله یمانی گه وره بوون و بوونه
کوردی دلسوز.

رؤزیک نامه یه کم بو هات؛ عه ریز نانه و نووسی بووی: کاکه هاتومه شام؛ له نوتیل غازیم. حاله
خراپه! چ بکه م؟ جوابم بو نووسی هه له نوتیل مه بزوا نامه یه کم بو برایم نادری نووسی که فریای
که وه! برایم بر دبوویه مه نزلی خوئی. رؤزیک عه ریز به دوو چرخه گه یشته لام.

- تو چی و نیره چی؟

- دواي تو ناو ماله کهم فروشت؛ به قه تار هاتمه سنجار. میوانی شیخیکي په زیدی بووم.
ناردمیه قامیشلی، ماله جگه روخین. خه ریک بووم کچه که ی بخوازم، سه ری نه گرت. به دواي
تو دا هاتم، گه ی شتمه شام. نیستا هاتووم بو لات؛ چند رؤزیک له لات ده بم.

- لیره ریگه ی میوان نادهن.

- که وا بی ده چمه وه، خوا حافیز!

به یانی نه و رؤزه گوتمیان لویک له نوتیل بووه، ده لین پاره نادا؛ هه رایه! روانیم عه ریزه و داواي
بیست و هه شت لیره ی لوبنانی لی ده کهن؛ ده لی نیمه. لهو به لایه رزگارم کرد و رویشته. برایم



بۆ نووسیبوووم له ڕێ دووچهر خه‌ی به‌ کرێ گه‌راو شکاوه و من تاوانه‌که‌م داوه‌. عه‌زیز له‌ چاپخانه‌یه‌که‌ی شام دامه‌رزابوو کاری ده‌کرد. جارێک برابم نووسی: «نسخه‌تی بکه‌! ده‌لێ ده‌چمه‌ میسر. ده‌لێم ئه‌وه‌ نه‌خشه‌، ڕه‌گه‌ت نه‌یه‌. ده‌لێ من به‌ نه‌خشه‌ ناڕۆم؛ بۆ خۆم ده‌چم!» له‌ جوابا نووسیم: «تۆ بزانه‌ عه‌زیز خۆی له‌ من به‌ عاقل تر نازانی، تا نسخه‌تی بکه‌م؟!»

عه‌زیز وه‌رعه‌ی په‌نا به‌رانی فه‌له‌سه‌تینی سازدابوو؛ مۆریکی به‌راوه‌ژوو پێوه‌ نابوو؛ چوو بووه‌ ئوردون. گه‌ ڕابوو له‌ ڕێ زانیبوویان فیلی کردوو، خسته‌یانه‌ زیندانه‌وه‌. پاش ده‌ ڕۆژ حوسنی زه‌عیم کووده‌تای کرد و جگه‌ له‌ خۆی - که‌ کوردیک بوو - حوسین به‌زازی سه‌رۆک وه‌زیریشی له‌ کورده‌کانی شاری هه‌ما بوو. عه‌زیز به‌ردرا.

ڕۆژیک نامه‌هینی ئاسایشگا بانگی کرد:

- کێ عه‌زیز ناوه‌ و ئێرانییه‌؟

نامه‌یه‌که‌ی به‌ دروشمی پشيله‌ و که‌له‌می ئێرانه‌وه‌ هه‌ینابوو. ته‌واو ترسام! خواجه‌ چ قه‌وماوه‌؟ نامه‌ی سه‌فاره‌تی ئێران له‌ لوبنان بوو که‌: «ئاغای عه‌زیز نانه‌وازاده‌! کارمان به‌ تۆ نه‌یه‌؛ بۆ ناچه‌وه‌ میه‌نی عه‌زیز؟!» ئادریسی عه‌زیز من بووم. ڕۆژیک له‌ به‌غداوه‌ نامه‌ی عه‌زیزم بۆ هات: «ده‌رۆمه‌وه‌ ولات، کارت نه‌یه‌؟!» نووسیمه‌وه‌ خه‌به‌ری ماله‌وم بۆ بنێه‌. پاش ماوه‌یه‌ک عه‌کسی کوپ و ژن و خوشک و برامی بۆ ناردم؛ ده‌گه‌ل چه‌ند ڕۆژنامه‌یه‌کی ئێرانی و نووسیبوووشی: مه‌جه‌لله‌ی هه‌یلال ئه‌و ژماره‌ی باسی ڕووسیای سووره‌؛ بنێه‌ فلان ئوتیل له‌ ورمی. ئیدی خه‌به‌رم له‌ عه‌زیز برأ. له‌ سالی ۱۳۵۴ی هه‌تاویدا - که‌ هاتینه‌ ئێران - بیستم که‌ ناوی دوکتور عه‌زیزی ژبانه‌ و مامۆستای دانسگایه‌.

په‌نج مانگیک بوو له‌ بیمارستان بووم؛ ڕادیۆ به‌غدا به‌لاری کرده‌وه‌ که‌ ره‌فیع چالاکی کومۆنیست گه‌راوه‌ و ئیقراری له‌ سه‌ر هه‌موو ئەندامانی حیزب کردوو و ئه‌وا هه‌ر ڕۆژی ناوی چه‌ند که‌سته‌یکان له‌ سه‌ر ڕادیۆ به‌لوا ده‌که‌ینه‌وه‌. دلم له‌رزای نه‌کا ناوی منیش بلێ و له‌ بیمارستانه‌وه‌ بمبه‌نه‌ زیندانی به‌غدا. سه‌رباریش ره‌فیع ده‌مناسی که‌ له‌ کۆمه‌له‌وه‌ هاتووم. خواجه‌ هاوار! هه‌موو ڕۆژ گوێم به‌ ڕادیۆوه‌ ده‌نا؛ ڕۆژنامه‌ی به‌غدام ده‌پشکنین؛ له‌ ناوی خۆم ده‌گه‌رام. نه‌خه‌یر، ناو نه‌هات.

هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌م هه‌لکیشا. ره‌فیعیان کرده‌ گووینده‌ی ڕادیۆی کوردی به‌غدا؛ حقووقی جاسووسی و گووینده‌گی وه‌رده‌گرت. راستی گووینده‌ و ئەدیبه‌ی وا که‌م ده‌بیته‌وه‌. وای وه‌سه‌ر زه‌وق خستم، چه‌ند جارێک ئینتقاد و په‌شنامه‌م به‌ ناوی «قۆیتاس په‌پوله‌» بۆ نارد و له‌ ڕادیۆدا جوابی ده‌دامه‌وه‌.

نه‌خۆشانی کورد چه‌ند سال بوو له‌ لایه‌ن مامێر و دوکتورانه‌وه‌ به‌ ئازاتر بنیاده‌م ناسرابوون. بۆ نموونه‌ شیخ عه‌بدولقه‌هاریکیان ناو ده‌برد که‌ بۆ عه‌مه‌لیاتی په‌راسوو به‌ مشار برین نه‌یه‌شتوو به‌هۆشی که‌ن! که‌ هاتوون خه‌لاس بن، گووتویه‌: دوکتور، په‌نجه‌مه‌به‌ر فه‌رمویه‌ خوا ڕوحم به‌وانه‌ بکا که‌ سعته‌ی خۆیان باش ده‌که‌ن! کوردیکی تر به‌ ناوی «سه‌یدۆ» له‌ جه‌نگه‌ی عه‌مه‌لیاتدا - که‌ نه‌یه‌شتوو به‌هۆشی که‌ن - گووتویه‌: دوکتور باشی ببه‌ر، تازه‌ ناتوانم بیه‌مه‌وه‌! زۆر داستانی وا له‌ کوردان بیه‌ شه‌وچه‌ره‌ی دوکتوران. چونکه‌ عه‌ره‌ب هه‌ر مه‌سته‌یان ده‌دی ده‌گریان و ده‌یاننه‌راند و هه‌زار جوینیان به‌ مه‌سیح و جه‌د و عابادی دوکتوران ده‌دا. ئه‌و ئاوی ناوی ئازایه‌تییه‌ بۆ کورد ڕابوو؛ هه‌ر کوردیک بینالاندایه‌ ده‌یانگوت: تۆ کورد نی؛ کورد زۆر به‌غیره‌تن!

جا نيمه چهند کورديک که لهوئ بووين زوريشمان نئيش پينگه يبا، پيمان شهرم بوو هاوار کهين. من له کهله کهمدا ئاوی پيس پهيدا بيوو. به جوړه ترومپايهک خاليگه يان کون ده کردم؛ ئاويان لينده کيتشا و دهرمانيان تيده کرد. هفته ي دوو جار هم کاره ده کرا. رږژيک دوکتور هات، وا به دوو ماسير تيم بهر بوون و کهولم ده کهن. ديتي حالم زور شره.

گوتی: دهمري! دهستی لي بهر دهن! کهس ئه و نازاره ي دهرنابا.

گوتيان: ئه دی بوجی هاوار ناکا؟

- کورد هاوار ناکا! شيخ قهار تان له بير نه ماوه؟

جار يک ده بوو دهرزي له زگم دهن. ههلمکرد، پر له تووک. دوکتور گوتی: وهک زگه بزن ده چي! گوتم: دوکتور وا دياره شاره زای نووسراوی داروين ني؛ من وهک باپيره مهيمونه کان ده چم! هم دوکتوره له ناو هه موو دوکتوره کانی تر به چکه موسلمان و ناوی حبيب بوو. ئه وپش به مندالی مامير به خپوی کردبوو. وهک کورې خوئی لي دهرواني و کردبوويه سرؤکی دوکتوران و نازداري باوان. ههر چي بيگوتايه به قسه ي ده کرا. جگه له دوکتوريه کهشي، زور ئه ديب و له ئه ده بي عهره ييدا شاره زا بوو.

له به حنسه - پيچه وانه ي بيمارستانانې تر - نه خوئشي که حالي زور شر با و هو مي د به چابوونه وه ي نه مابا، ره پ و ره وان پييان ده گوت بچوره وه ماله خوئ؛ تو زور نازي! جار يک له سهر داندا به مني گوت:

- تو بچوره لای کهس و کارت!

- دوکتور هيچ کهسم نييه و له عيراق غه ريب ترم تا لوبنان. لات وايه دهمرم؟

- به خوا ههر چي بؤت ده کهم حهره کهت ناکه ي؛ لام وايه به جيمان ديلي...

- دوکتور بلې چا نايي؛ مه فهرموو حهره کهت ناکه ي. چونکه به ره و پاش گه رانه وهش ههر

حهره کهته. وا من به غار به ره و مردن پهل ده بم...

تماشايه کی کردم: تو م پي شتيکی سهره! جا مه گهر ئه و هي زي دلته ده هاوارت بي.

به ئاشکرا حوکمي ئيعدام درا. قهت نه مديوه دوکتور بؤ کهس درؤ بکا. به لي دهمرم. لام وايه ماوه ي ده ده قيقه يهک تاسام. تارمايي عيزراييل ده هاته بهر چاوم؛ وهخته بليم گويم له فره ي بالي ده بوو. له پر هؤشم هاتمه بهر: هه ياران! من نيکه ي سى ساله ده ژيم؛ ژيان ههر ئه و شهره شق و کهر بازا ريه که ديومه. به جحيلي ئه و هه موو ده رده م ديت؛ به پيري ده گمه کوي؟ سينه مايه؛ تماشاي خوئ کردووه؛ به جني بيله و خه مي پي ناوي. بهس نييه له خه م رزگارم ده بي... هاتمه وه سهر حال و ملم له گالته و گه پي خوئ نايه وه. وهک نه بام پيدا هاتبي نه باران و هاتمه وه سهر ده قي جار ان. شهش رږژ دهرمانيان نه دامې. گوتم: دوکتور تو هيچ نه بي به قهستيش بي شتيکم بؤ بنووسه با پي بخلافيم. دهرمانيان بؤم نووسيمه وه.

ئه وانه ي هاتبوونه ئه و نه خوئخانه - فقير و ده وله مند - يان پارتيه کيان هه بوو يان زور يان زمان لووسي ده گهل ماسيران ده کرد و کاری خوئيان پيک دينا. من کهسم نه بوو؛ نه شمه ده تواني له بهر پيريزنه فه رانسيان مل کهچ کهم و خوئ شيرين کهم. ماسير سووزانيک هه بوو زور تووره و زمان شر؛ خوئ نه ده ويستم. رږژيک دهرمانم بؤ نووسرابوو، نه يدامې. زورم دل به خوئ سووتا. نامه يه کم بؤ دوکتور حبيب نووسي؛ شيعري شاعير يکم له سهره وه دانا که بؤ «مه عنى بني زائيد» ي نووسيوه، ده لي: «ئه ي به خشنده يي مه عن! دهرباره ي من سرته يهک ده گهل مه عن

بکہ! جگہ لہ تو ہیچ تکا کاریکم نییہ»۔ لہ باسی ئیرانی بوون و چۆنیہ تی ہاتنم لہ عیراقہوہ بؤ لوہنان، چۆن بووہ تیمگہ باند۔ نووسیشم نہ پارتیم ہہیہ، نہ دلہم پروا دہدا لہ بہر پیریزنان ریایی بکہم؛ با ئینسانییہ تی خۆت تکا کارم بی... کاغزہ کہی خۆیندہوہ، نایہ گیرفانی و رۆیشت۔ ہاتن گوتیان دوکتور لہ وہ تاغی خۆی تۆی دہوئی۔ لای خۆی جیگہی نیشان دام۔ گوتی: برا من دہبمہ کہس و کارت۔ حہبیک تازہ پیدایا بووہ دہولہ تی عیراق نایدا بہ فقیران؛ چونکہ زۆر گرانہ و ہزاری بہ شہس سہد لیرہی لوہنانہ و رۆژانہ دہبی بیست و چوار دانہی بخوری۔ بؤ تہبہ قہی سی ہتا بلئی زۆرہ۔ من لہوان دہ گنر مہوہ و دہ تہدہ می۔ بہ دوو ہزار حہب لہ خہ تہر رہ خسام و رۆژ بہ رۆژ لہ چاکی بووم۔

ئاودہ رھینان لہ خالیگہ مہوہ، رپہی راستی ہلقرچاندہم و پەردہ یہ کی و ہک ئیسک و لہ ئیسک رہقتر بہ سہردا کیشا و شانی خوار کردہم و ئیستاش کہ شانم و ہک تہرازووی لہنگ تاوتایہ، ئاسہواری ئہوسایہ و لہوساوہ تہنیا سیہ کم کار دہ کا۔

تہفریحمان

ئوارانہ دہ چووینہ قہدہم لیدان لہ ناو باغچہ زۆر و ہہراوہ کانی سہر بہ کلیسا۔ رۆژانی یہک شہممہ دہ چووینہ کلیسا، لہ ریزی نوپژ کہراندا دادہ نیشستین؛ کہ زۆر نوپژیکی خۆش بوو۔ ژن و کچی دیی بہ حنہس خۆیان تاس و لووس دہدا، جوانترین جلکیان دہ بہر دہ کرد، پیایویش بہ جلکی خاوین و ریشی تاشراو لہ کلیسا ریز دہ بوون۔ ہہموو بۆنی عہترین لی دہ ہات۔

لہ پشت پەنجەرہ یہ کی پەردہ داری نادیارہوہ نەرگ لیدہ درا و دہستہ کچیکی خواپہرست بہ گہل گۆرانی کلیسیان دہ گوت؛ مردووشی دہ خستہ زہوقہوہ۔ کہ شہی سہرسہ کۆی قوربانیش دادہ ہاتنہوہ؛ ہلدہستانہوہ؛ بخوریان بلاو دہ کردہوہ، منالی چکۆلہ لہ داواہ داوینی شۆریان دہ گرتن؛ دہ تگوت «دایہ مہمدہ بہ گورگی» دہ کەن! بہ راستی سہیرانی خۆش، وا لہ یہک شہممہی کلیسای کاتولیکانہ؛ نەز مہریش گوناح نییہ و ئازادی۔

رۆژیک دواي بلاو بوونی نوپژ، چوو بووم لہ سہر بہردیکی قہراغ ری دانیشتبووم۔ کچیکی قہلہوی جوانی دی - کہ ناوی فیکتوریا بوو - ہات رابرد۔ ئاوریکی داوہ گوتی:

- ئہوہ بؤ وا بہ وردی و سہرنج دانہوہ زہق لیم دہروانی؟ نیازت چیہ؟!

- دوکتور دہلئ شہش کیلؤ قہلہو بی چا دہبیہوہ۔ بیر لہوہ دہ کە مہوہ: ہہر لا سمت دہ کیلؤی زیادہ۔ چ دہبوو شہش کیلؤی بہانایہ تہ سہر من؟ تۆ جوانتر دہبووی و منیش دہبوومہوہ

گویزی ئازا!

پیکہنی و رۆیشت۔

چرچ، کەسیف، رەنگ زہردی تولخ، بی ہیز و توان، بہ مرخہمرخ، سہر لہ ئوارہ یہک لہ سہر بہردیک ہلتروشکا بووم، سہیری رۆژاوا بوون لہ دہریام دہ کرد۔ دیمہ نیکم بوو، باوہ کہ بہ رازیش بیزی ہلدہستا بمبینی۔ کچیک بہ لاما تپہری، ئہ حوالیکی پرسیم۔ لہ و ہرامیا گوت:

- بہ راستی کیژی لوہنانی زۆر لہ عارہی تر بہ ماریفہت تر و جوانتریشن۔

گوتی: لاوی عیراقیش کہ و ہک تۆ بچن، لہ لاوی لوہنانی جوانترن۔

قہت گالتہی ہیند سہیر نہ بووا تیر بہ خۆم پیکہ نیم۔

کیژیکی لوہنانی - کہ ناوی سہعدہ بوو - دوکانی لہ نزیک ئاسایشگا بوو۔ رۆژیک نازانم چم

کړېوو، لیره یه کی لوبنانیم دایه؛ قسیکی جویران خه لیلیم لئ نویسیوو: «که سئ که پوول به هه موو شت ده زانی، هه موو شت له رپی پوولدا ده کا». گوتی: نه وه چییه؟

- بیه خشه! کاغز نه بوو لهووم نووسیوه؛ هیچ نیازیکم نه بووه.

- زور مه منونم، نهو نسخته له سهد لیره ش به نرخ تره! ...

قاوه خانه یه که له ناو باغچه کانی دهوری ئاسایشگا تایبه تی سیلداران بوو؛ ئیواران ده یچوونیی. ده میک بوو هیچ پوولم نه ما بوو؛ نه مده توانی پوولی چایه که یان کؤکا کؤلایه که - که تازه په یدا بیوو - بدهم. زور باش دامابووم. نهو مابهینه ش هه رگیز له عیراقوه که س نامه ی بؤ نه ده نووسیوم. هه ر رژه که نامه بهر دهات و نامه ی که س وکاری نه خو شخانه ی دابه ش ده کرد، ده مپرسی:

- نه دی نه من؟

- نیته!

زور دلته نگ ده بووم. تۆ وه ره هیچ که س لیت نه پرسئ. ته نیا به هه مووی سئ یان چوار نامه م بؤ هات؛ نهویش هه مووی پر له خه م و په ژاره. له یه کیاندا خه بهری مه رگی میرزا و پرده حمان بوو که گؤیا له سه ره مه رگیدا چهند له برادران له دهوری بوون. یه کیان پرسویه:

- مام میرزا وه که له مه رگ نه ترسی وایه؛ ئیستاش هه ر قسه ی خو ش ده که ی.

میرزا ئیشاره ی به چرایه کی نه فت کردوه که له لایه وه داندرابوو، گوتوویه:

- کورم! من نهو له غه زه م هه لئناوه. من وه که نهو چرایه م؛ تا رونی تیدا ماوه، دایسئ و زیندووه؛ هه ر نهوته ی وشکاو ی هات، ده کوژیته وه؛ به لام نهوتی تن ناکریته وه ...

ماوه یه کی زور به خه می له ده ست چوونی نهو مامؤستا گه وره یه مه وه دژ دامام.

حوسین وه تئاری هه والی زور خو شه ویستم ده رده که ی وه بنی دا؛ جواب کرا. له به غدا له بیمارستانی عه زل، وانا جیگه ی گولی دوور ئاوا خه ویندرا. نامه یه کی بؤ نووسیوو؛ به درژی باسی خواربار دزینی دوکتوران و به رتیل داوا کردنی په رستاران و فه زایحی سه گی بیمارستانه که و زه لیلی نه خو شانی نووسیوو. نازانم چهند رژه نه ینار دبوو؛ چونکه له حاشیه دا نووسیوو؛ تاقه برا سه ر بازه که م - که مانگی به پینج دینار ده بوایه دایکم به ختو کا و یاریده ی منیش بدا - بلیتی به خت نه زموونی بؤ ده رچوو؛ دووسه دیناری ده س که وتوو؛ هه ر دووسه دی له بن سه نیری من داناوه. ئیستا من ده وله مه ندیکم! بؤم نووسی: خودا رزقی بؤ تۆ نه بریوه ته وه. لئیم روونه نهو پووله بؤ حوسین ناویکی زور زگزل هاتوو؛ فرشته ی رزق به سه هو بؤی هیناوی؛ زور ده ترسم نه یخوی!

رؤژیک نامه یه کم وه رگرت، نووسرابوو: من نه خو شیکم؛ له سه ره مه رگا حوسین گوتی ته نیا که سیکم له دنیا دا هه یه، ناوی عه زیز قادره و له به حنه سه. خه بهری منی بؤ بنووسن ...

له خه بهری مه رگی وا تاسام، سئ رژه نان و ئاوم له خو م حه رام کرد و تا توانیم بؤی گریام.

جاریک له رماده ی عیراقوه کوردیکی کؤنه شووناس بؤی نویسیوو؛ حه ز ده که م بزائم ته رزی نه خو شیت چؤنه. له وه رامدا گوتم: وه که نالی شاعیرم که فه رموویه:

وه که توپرهبی پیچیده یی تۆ ساغ و شکستم وه که دیدهی نادیده یی تۆ خو ش و نه خو شم

زیت و وریا هه لده سووړیم؛ ده لئین نه خو شیکمی له مردنی!

له چیای لوبنان، په ریشان و سه رگه ردان، پوولی چایه که شک نابه م که بیکه مه بیانوی له قاوه خانه دانیشن و ته خته کردن و رابواردن. «کیچ له باغه لما ئامانه خانم ده لئ!» هومیدی شم



براوه که هیچ کەس بە دادم بگا. رۆژیک فیس بە سەریکی تەژە ی عەرب هات:

- تۆی عەزیز قادر؟

- بەلێ! فەرماشت؟

- ئەو قەبزە ئیمزا کە! بیست دینارت لە مووسڵەوہ لە لایەن کاکە زیادەوہ بۆ هاتووہ. بەلام من - کە لە حەلەبەوہ بۆم هیناوی - چوار دیناری لێ هەلەدەگرم!

خوایە لە ناو ئەو هەمووہ ناسیاوانەدا چۆنە ئەو پیاوہ منی وەبیر هاتۆتەوہ و ئەو ئاورپی لێ دامەوہ؟... لە پاش چا بوونەوہم زانیم، کە پیاوی زۆر گەورە ی عیراق وەکو ئەمین پەواندزی و شیخ لەتیف باربوویان بۆ کۆ کردووہوہ کە بیچارە نەخۆشە با پەکی نەکەوێ. کاتی بە کاکە زیادیان کوتووہ، راستەووخۆ باربووی خۆی نارووہ. ئەگەر بیدایە بەوان - وەک باربووہکانی تر - ئاو دەبیرد و بۆم دەکرا بە وشتر!

زۆر لە کوردەکانی شام و جزیرە و دانشجووی کورد لە لوبنان دەهاتن سەریان دەدام و کتیب و میوہیان دینا. «جەلادەت عالی بەدرخان» و «پەوشەن خانم» و «قەدری جان» ی شاعیر و «جەگەرخوون» و «عوسمان سەبری» م لەوێ ناسین. کابرایە کیش لە جزیرە - کە بیستبووی من مردووم - کوری خۆی ناو نابوو هەژار.

مەسەلە ی مردنیش سەیر بوو: موسلمان مەلایەکی خۆیان بوو؛ شیعە بوو، فەرقی دانەدەنا و نوێژ و تەلقینی بەرپۆہ دەبرد. مەسیحی ئەگەر پرۆتەستانت یان ئورتودۆکس با، دەبوايە کەشە ی خۆی بۆ بێنن و کەشە ی کاتۆلیک خۆی تینەدەگەیاندا. بۆ مردووہمراویش فەرق و جیاوازی دادەنرا: ئەگەر نەخۆشیکە مەسیحی لە سەر مردن بە پەوانی و پووخواشی دەمەلاسکە ی کەشە ی لە دوعا و تۆبەدا نەکردایە، نەیان دەهتشت لە گۆرستانی کلیسا بنیژرێ و دەبوو پیاوی شەھرداری بێروت بێن و بیبەنە گۆرستانی گشتی. سەبری یوسف دەردی لێ گران ببوو، کەشە هاتە سەری:

- دە ی کوپم! پێ لە گوناحانت بێ و لە مەسیح بپارپۆہ.

چاوی هەلینا و تیی راخوری: هە ی دەسپری کوری دەسپرا! دم لە منیش خوار دەکەیتەوہ؟ لاچۆ لەبەر چاوم! جەحەندەم پێ لە خۆشت و مەسیحیشت!

کەشە هەر هیندە ی پێما بلی: لە گۆرستانی ئیمەدا جیت نییە!

هەر مردووێک بمردایە - تا ئیدارە ی کلیسا دەیزانی - نۆکەر و قەلە و قوتە ی خزمەتکار هەرچی پوو و جلی بوو دەیانرئاند و شرت و گو میان دەکرد.

عەزیز هەمزە ناویکی خەلکی سولەیمانی کە پێش من چوو بوو ئەوێ و لە ماوہ ی دوو سالدا بە قەد پشکەلێک عەربە ی فیتر نەببوو. هەر من چوو و بوومە تەرجمانی، ئیتر لیم بوو بە قیلی کەواسیی و هەر دەبوايە تەختی لە تەنیشت منەوہ بێ و زمانی حالی بم. ئیوارانە قورعانی بەغدام بۆ دەکردوہ. بە کەوای شۆپ و شەدە و جامانەوہ چوار مێردەکی لە سەر تەختەکی دادەنیشت و تا قورعان خەلاس دەبوو خۆی رادەژاند و ئەللا-ئەللای دەگوت. یانی زۆرم پێ خۆشە! جارێک گوتم: کاک عەزیز! مەلای قورعان خوین زۆر دەنگ ناخۆشە؛ دە مانای ئایەتیش ناگە ی؛ ئەو خۆ رازاندنەت لە چی؟!

- ئای کاکە و مەلێ! بە خودا لە سایە ی سەری تۆوہ لە سولەیمانی رادیۆیە کم هە یە چوار ئەوہندە ی ئەو رادیۆیە؛ بە سی دینارم کپیوہ!

ښوایه یه که له پر تنگی نه فسه سیکي وا بوو به حال هه ناسه ی ده هات. ناردمانه شوین دوکتور. سهرم برده بن گوئی: پووله کهت له کوئی تاقهت کردوه؟ با بزانه نه وه که بیدزن! نه خیر، گوئی له هیچ نه بووه! دوايي که هاته وه سهر حال ده یگوت: هیچم نه ده بیست جگه له باسی پووله که، نه مویرا نیشانت دم!

پیره میتر دیک ره گز کورد و به زمان عه رب، به ناوی «جه عفره بابان» هاوژووم بوو. رۇژیک نامه په کی وهر گرت؛ ده یخوینده وه، سهریکي راوه شانده و بزهیکی تالی هاتی.

– ها عموو جه عفره! چیه؟
– که له به غدا به رهو ښه ده هاتم، دوازه برادره هاتبوونه به ری کردنم؛ تیکرا بوم ده گریان که مه سلوولی و ناتبیننه وه. هر به رهو دوا مردوون. نهوا نووسراوه دوازه هه میس عه مری خوی کردوه؛ که چی من هر زیندووم.

«جاسم» ناو کوری شیخیکي عاره بی چولی عیراق، هات؛ که س ده له هجه ی نه ده گه یی. بیوومه تر جمانی ښویش. هر تیگی راوبه کی ده بوو من جیگه ی هاوار و بانگی بووم. جاریک گوتی: خه بهرم دا به بابم که تو چند به منه وه ماندووی، ښویش دیاریه کی زور خوښی بو ناردووی؛ با بچین له ناو داران بیخوین. قوتووه شیرناتیکي ده نایلون پیچراوی به نه وار به ستراوی ده ریئا. دیاره خوښه! که هه لیچری کولله ی برژاوی سویر کراوه! هیلنجم هاتی و رامکرد.

جاسم نه قلیکي خوی بو گپرامه وه که جاریک ښوونده ی تینوو بووه ناچار ئاوی له مالی سوننی خوار دونه وه و نه به ښتووه دایک و بابی بزانه! نه گهر جنیوی به که سی دابا ده یگوت: ښسکی سوننی به قه بری بابی! رۇژیک گوتیان جاسم حالی شړه. چوومه لای.

– ها خیره؟
– سهد عزیز! ښو سوننی کوری سوننی به یانی زوو دیتم وام به سهر هات!
– سه گباب چندم پی گوتووی به یانی سوننی نه تبین!

– حقه به لام چ بکه م؟!
ښو سوننی به سهدیکي سامرایی بوو، به ناوی سهد علی. بوم گپراوه؛ زور پیکه نی. گوتی: شهرت بی هه موو رۇژیک تولجی به یانی خومی نیشان دم!
جا هر وه ک جاسم نه یده زانی من سوننیم، که متریان ده یانزانی که سهری موسلمان نییه و مه سیحیه. رۇژیک لای سهری بووم، په کی سووریایی خوی به ژورا کرد:
– سهری من له فلان که سی هاووه تاغم داوه؛ له سهرم بکه وه!
– له سهر چی؟

– ښو سه گبابه مه سیحیه. من دواي نوښ ده مگوت خودایا هر چی موسولمانه روحمی پی بکه! ښو ده لی بو نالی چی مه سیحی و موسلمانه؟!
– چاکت کردوه؛ مه سیحی چ گوو خوریکه تو دوعای به خیری بو بکه ی؟!
راهیبه یه ک عاشقی عیراقیه کی «فارس» ناو بوو؛ زگی پر کرابوو؛ بوو به هه را. هر چونیک بوو کیشه داکوزرا و راهیبه یان بو «بیت له حم» ته بعید کرد. فارس ده یگوت: من هه خه می ښوومه له بیت له حم به بی میرد مندالی بی؛ مه سیحیکي دیش په یدا ده بی!

«ښووه ښووب» – سهر تاشه که ی ښا سیشگا – مه سیحیه کی زور قسه خوښ، زوری نوکنه ی



- سه یری له بهر بوو. ده یگنډراوه که:
- * دوو ژن چووبوونه لای چه کیم. به یه کیانی گوت: میزت بینه و ده لیرهش بده تا بزاتم چیته. زنه که ی تر پیلې نه مه ی راکیشا:
- خوشکم نه م چه کیمه زور گرانجانه. من یه کڼی دهناسم به چوار لیره ی ده کا و میزیش له خوی!
- * که شیشیک له وه غزی خویدا گوتی: کلکی نه سپی مارنه لیا س له حیفاوه ده گه یشته بیرووت. کابرایه ک له گوینگران گوتی: نای له و درویه!
- که شه گوتی: له حهرشه وه تا ناو شاری بیرووت ده بوو.
- به خوا جیتی باوه ر نییه!
- که شه به تووره ییه وه:
- له م هینه ی منه وه تا ناو گه لی دایکت چونه؟!
- به لی نه وه ری تئ ده چی!
- * کابرایه کی زور دریز له بازار چاوی به کاله ک کهوت. بانگی کرد:
- قه یسی به چه نده؟!
- نه حمه ق من قه یسی ده فروشم؟!
- کابرا تا نیوقه دی هاته وه:
- ده ی پرته قال به چه نده؟!
- * که شیشیک رږږی نه خؤش بوو. که شه یه کی تری توماس ناوی له بریکاری خوی نارد، گوینی له ئیعتراقات بگری و له پشت په رده وه دانیشته. لاویک هات و هر لای وابوو که شه ی خویانه:
- باوکی موخته ره م! گونا هم کرد؛ ژنی که شه توماسم وای لئ کرد.
- ده ی چیدی؟
- به خوا کچه که ی و کلفه ته که شی!
- ده ی چیدی؟
- به خوا خوشک و کوره که شی!
- توماس قوونی پروتی له په رده ده رخت:
- سه ی کوری سه ی! وهره خانه واده مان ته واکه!
- * کابرایه کی پرته قال فروش گله ی به ختی لای هه والیکي کرد که خوا رزقی بریوم.
- کاکه تو یو خوت رزقی خوت بریوه! له کاسی نازانی. وای دانی تو سه له پرته قالت له سه ر سه ره و بانگ ده که ی؛ تاجریک مندالیکي خوینتالی له لایه، داوا ده کا. تو ده بی بلینی: نه و کوره جوانه ی کییه؟ عه مر دریز بی؛ چه ند خوین شیرینه! نه و دم له جیاتی پرته قالیک چوارت لی ده کرن.
- به یانی سه له له سه ر سه ر، به ناو بازاردا ده چوو؛ وه ک کابرای دوینی غه یی زانیی، مندالیکي سه رزلی، چلمنی لوت زلی خوین تال گریا: «پرته قال!»
- تاجر بانگی کرد. سه له ی دانا و له هه تیوی هه لروانی. به لا لوتیکه وه پرسی:
- کوری کییه؟
- کوری منه چونی ده بیینی؟

چى بلى؟ چۈن رېيى بكا؟ پرتەقالى لە دەست ھەتتو دەرىنا و سەلەى خستەوھ سەر سەر،
گوتى: بە دەستى خۇت بىنىژى و رزقە لە سەر خودا!

* لاويك لاي كەشە گوتى: بىمبەخشە كچەكەتم ماچ كرد.

- كورە جا ئەمە چىيە؟ من سەد جار دايكتەم ئىلاقە كر دووھ و ناشلېم بىمبەخشە!

* ژنە لادېيەكى سادەى زۆر جوان خزمەتى كليسا و ئۇدەى كەشيشى دە كرد. رۇژىك دىتى
كەشيش نووستووھ؛ ئەسپابەكەى دەر كەوتووھ: لە سەر موھ زەرد، لە ناوھ راست شىن، لە بنبەبانەوھ
سوورە! بۇ مېردەكەى گىتراپەوھ، گوتى: ھەر چۈنىك بى ئەو سوورە بېرسە!
لە دەر فەتېكدا بە شەرمەوھ پىرسى:

- بابى رۇحانى، ئى تۇ بۇچى واپە!؟

- كورم! ئەوھ نەيتىنەكە تەنيا لاي تۇى دەدر كېنم. ھەر ژنى لە بەشە زەردەكە ئاوس بى،
كەشەى دەبى، لە زەرد و شىنەكە «مەتران»، لە ھەر سى رەنگ «ئەسقەفى گەورە»!

ژن و مېردەكە پىكەوھ لەبەرى پارانەوھ كە رۇحىمىكىان پىچ بكا، بە ھەزار دەبى و نابى كەشە
رازى بوو مەترانپىكىان بداتى! لە جەنگەى ژەنىندا كابر لە پشتهوھ لەپر پالېكى توندى بە قنگى
كەشەوھ نا:

- دە ئەگەر ئەسقەفىكىمان بدەيەى مالت وىران دەبى!؟

* بياويك بە لىرەيەك بەرى لە لاي دەلاكيك تاشىبوو. ھات ژنەكەشى برد و دەلاك بەرى
تاشى. گوتى: ھەقم پىنچ لىرەيە.

- چۈن بەرى من لىرەيەك و ھى خانم بە پىنچ؟

- قوربان! ئى تۇ دەسگىرەى ھەبوو، ئى خانم زۆرى زەحمەت دام!

قسەى خۇش لە ناو نەخۇشان زۆر بوو؛ كەمم لە بىر ماون.

حاجىەكى نەخۇشى كويتى ھاتە بەرانبەرم لە ژوورەكەدا. ناوى «حاجى عەبدوللەتيف بوو».

زۆر زوو بوويىنە ئاشنا، جارېك گوتەم: تۇ كە حاجىت چۈنە نوپۇژ ناكەى!؟

گوتى: ئەوھ مانگىكە پىكەوھەين. قەت نەتپرسى كارت چىيە و بە چى دەژى؟ من گەوادى

شەرعىم!

- دوور لە تۇ حاجى، بىمبەخشە!

- دوور لە تۇى چى و بەخشىنى چى!؟ با بۇت بلىم: ئىمە لە كويت چەند كەسپىكىن
قاچاغچى. ئەو قەحبانەى لە مووسل و بەغدا لە رېمىن دەكەون و خۇشيان بە گەوادان فرۇشتووھ،

دەھىترېنە بەسرە. يەكى بە سى، بە بىست دىنار دەيانكېن. بە سەحرادا بارىان دەكەين و بۇ
پاتەختى سعوودى. يەكى بە سەد پلەونى زېر بە ئەمىران و كاربەدەستانى سعوودى و ئەگەر
زۇرىش بەرچاوبن بە خودى مالە شايان دەفرۇشىن. ناويان ناون: «كەنىزى سى». كارتمان
پىيە، لە ھەر كوئى لەو سەحرايە ماشىنمان خرا بى يان رېنگەمان لى بگۇرئى، پۇلىسى سعوودى
يارىدەمان دەدا.

وېراى قەحبە، جغارەى ئورووپايى، ويسكى و جنسى زۆر دەبەين؛ قازانچى زۆر دەكەين.
ھەزاران كەس لەو رىزە ھەن كە ھەموو رۇژى ھەزاران دىنار تەختوبەخت دەكەن، وەك
چىرۇكى ئەلف لەيلا دەژىن. لەو سەحرايەدا عەشايىرى وا ھەن شەرميان دانەپۇشراوھ؛ ئەگەر
زەردە قۇرەيەك راو كەن جىژنىانە. رووتن؛ لە برسان دەمرن؛ بەلام نايەلن لە وەختى جەجدا

بینه مه که و مه دینه، له خیره حاجیان به شدار بن؛ نه وه کا نابرووی ده ولت بچی. به ناوی ئیسلامی راست و قورعان حوکم ده کهن! ئەوی من دیومه ئە گەر حاجیان بیاندیبا، ئەویش وهک من له هه موو شت په شیمان ده بوونهوه. ئیم مه پرسه، دلّم پر له برینه...

حاجی دهیدی دیشله مه ده خۆمهوه، پرسى: ئیرانت دیوه؟
- به ئی.

- ده لاین له ئیران «نه زهر له مه» ده خۆنهوه، راسته؟

- نه زهر له مه چییه؟

- چا به تالی ده خۆنهوه و له دووره وه تماشای فهند ده کهن.

- حاجی بۆ نافهر مووی «نه زهر له مه»، «نه زهر» مانای نییه!

ئهسه د ناوی کرماشانی، کۆنه پۆلیسی عیراق و سه گهوانی ماله ئینگلیسیان و بی سه واد، که وتبووه ئەو بيمارستانه. له سه گ سوالی ده کرد؛ بۆ چایهک به هه وادا ده چوو. به زهم پیدا ده هات؛ بانگم ده کرد چام ده گه ل بخواته وه، هه زار دوعای به خیری بۆ ده کردم. براده رانی کومونیسست گوتیان: ئەسه د جاسوسی عیراقه و هه موو رۆژ گوزارشیکمان له سه ر ده نووسی، با هات و چۆت نه کا. ئیواره چه ند که سیکم له و براده رانه بۆ چا خواردن بانگ کرد. خه به رم دا به ئه سه د، هه ر به غار هات. گوتم:

- ئەسه د! حیز مردوو! بنوو سه: عه زیز دوو به لغه می گه وره ی فری دا. فلان که سه هه زده جار کۆخی. فلان شه و ده ی نالاند! جاسوسی سه ر سیلداران له وه زیاتر چ ده نووسی؟ خۆ تۆ خه تیشته نییه.

ئه سه د له حیرسان گریا؛ گوتی: به غیلی به و چایه ش ده بن که تۆ ده مه ده یه ی! خوا هه لینه گری...

چه ژنی فه سخ بوو؛ به سه دان ژن و پیاو هه یکه لی مه ریه میان هه لگرتوو و که شه یه کی ته پله سه ر تاشراوی کورته بالایان له پیشه وه به سه ساری کلیسادا ده هاتن و که شه ده یخویند و ئەوانیش به دوایدا. جارێ که شه چوو سه ر په کانا ن و بانگی کرد: من چیم گوت ئیوه ش بیلین:

- دۆستانم!

هه موو گوتیان: دۆستانم!

- وش!

هه موو تیکرا گوتیان: وش!

که شه دیتی حال خراپه، دابه زی و ملی نایه وه له دوعای خۆی!
به وه دا نوکه ته یه کم بیه ر که وته وه: گۆیا له شه ره فکه ند مام فه ره ج ناویکی که لاشکه ر، ویستوو به لای مه لا، ژن ماره کا. مه لا گوتوو به: هه رچی گوتم وه دووم که وه: ده ی فه ره ج بلی.

- ده ی فه ره ج بلی!

- جارێ ده نگ مه که!

- جارێ ده نگ مه که!

- به خوای سه گباییکی که ره!

- به خوای سه گباییکی که ره!

مه لا لینگه کلایشیکی له دمى ددها؛ فه ره جیش لینگه که لاشیک به دم و فلچی مه لادا

دە کیشی. مەلا هەلدبته سووچی مزگەوت و دەلی لیت مارە کرا.

لێی دەپرسن: مام فەرەج مارەت بێی؟

- کورە خۆ مارە بێن نیوہ شەرپکە من نەمزانیبوو!

حەسەن عەسکەر و حەسەن غەریب دوو تورکمانی دەوری کەرکووک و شیعە بوون و نەخۆشی بەحنەس. حەسەن عەسکەر فێرکاری فێرگە بوو؛ مێشکی لە خەرافات ناخرا بوو. باسی خەبیەری دەکرد کە دەروازە کە ی شەش ھەزار تۆن ئاسن بوو. ئیمامی عەلی لە سەر دەستی دانابوو؛ کردبوویە مەتالی شەر.

- کاکە حەسەن خۆ ئەو زەمانە کیلۆ و تۆن نەبوون!

ئەو جار دەیگوت: دووسەد ھەزار رەتلی بەغدايي بوو.

- ئەوسا نە رەتل ھەبوو نە بەغدا.

- سەرم گێژ بوو ناھیلن قسە کەم بکەم؛ ئەدی چەند بار گوو بوو؟!

سەیدیکێ کە لەگەتی چاوە بە کل پڕاوی ریش تۆپی لاریش رێک و پێک کراوی کەوا شوێری پشتیند و پێچ کەسکی نەجەفی پەیدا بوو. بردبانە وە تاغیک کە پیمان دەگوت وە تاغی کومونستان. سەید مەرومۆچ، تەسبیح بە دەستەو، دەستی بە ورتەورتی بن لیوان کرد. حال تال بوو. «مار سیری دەدزا، لە دەرکی کونێ رۆا». گالتە و گەپ وەستینرا. کەس بە لایدا نەدەچوو. سەید کە دیتی بیمارستان جینگە ی کەرپیرۆزان نییە و نەزان فریوی دەس نادا، گورجی خۆی کردەوہ بنیادەمی خۆمانە و لە ھەموو ھەرزەکارانیشی تێپەراند. شال و مێزەرە ی دانا، چەقەنە ی لێ دەدا؛ قوونی با دەدا؛ جنیوی پیسی بەم و بەو دەدا تا جوینی پێ بدەنەوہ. دەستیان بۆ قوونی دەبرد و دەیگوت قەدیلکەم دێ! تەواو ببوہ کەللە ی شەکر. ئیمانمان ھینا کە «خەربوزە بە رەنگ نییە».

عەزیز ھەمزەیان مەرخەس کرد و بە منیان گوت مانگیکی تر مەرەخەست دەکەین. عەزیز لاقی چەقاند: ھیندەم سویند و قورعانە، فلانم دەگەل نەبێ لیرە نارۆم. منی زمان نەزانی قوربەسەر چۆن دەگەمەوہ عیراق؟

جاری ناچار ھێشتیانەوہ و مانگەودوا پیکەوہ لە بیمارستان دەرچووین!

تەواو دوو سال و دە رۆژ ژیانم لەو بیمارستانە رابرد. دوکتور کە مەرەخەسی دەکردم گوتی: نابێ خۆت زۆر ماندوو کە ی؛ دەبێ خۆراکت خۆش بێ؛ نابێ سەرما و گەرمان لیت دا و دەبێ و نابیی زۆر...

ئە ی خودایە! من ساغ و سەلیم رۆژی بیست سەعات گرانترین کارم دەکرد، قەت نانی وشک و پێخۆریکم نەدەگەینە یەک. عاسمان دوور و زەوی سەخت! ئەم جار چ بکەم؟ ژان و آلژانم دەھاتە بەرچاوە کە پاش زیندان، شەو لەبەر باران دەتلیساوہ؛ ئەنوا یەکی نەبوو خۆی دەبندا وە شیرێ. دەیگوت: حەبەسە کەم چاتر بوو؛ ھیچ نەبێ سەربانیکی لە بازارانی دەپاراستم و رایەخم تەختە بوو...

دوو سال و دە رۆژ خۆش و ناخۆش ھەرچی بوو، کارم خۆیندەنەوہ و فێر بوون و خەو بوو. نان ھەبوو؛ تەخت و پێخەف ھەبوو؛ چۆن دەتوانم کاری جارنم بکەم و ئەوی بە ساغی بۆم نەدەلو، بە نەخۆشی پەیدای کەم؟ بۆ نەگەتیش لە پینشدا کە لاویکی رۆح سووک و لەش سووک بووم و قورساییم لە پەنجاو سی کیلۆ نەدەپەراند، لە بیمارستان ببوو مە ھەشتا کیلۆی ھەلیزاوی تەنبەل.

له چپاوه بهرمو بیرووت دههاتین و من لهو خه یالاتانه دا خنکابووم؛ ناگام له مهحمودی بی زهواد نه مابوو. له بیرووت چووینه ئوتیل. قهرارمان دا چهند رۆژیک وچان بدهین و شاری بیرووت ببینین. شهو له سهر داواوی عزیز چووینه تیاتر. تیاتری عهره بیهش یانی ههلهپه پینی زنی پرووت له بهر چاو تماشاجیان. که یغم نه یگرت؛ زوو ههستم. عزیز گوتی: زۆر خۆشه! تۆ برۆ من شاره زام بیهمهوه ئوتیل.

رۆژانه به شاردا دهگهراين؛ ئیواران عزیز راست دهچوو تیاتری خۆی و من دهچومه سینهمایه ک. گوتمان با بچینه مهته بی دوکتور حهیب و سهرو بیست و پینج لیره ی حهقی موغایه نه ی بدهینی و لیره ش خواحافیزی لئ بکهین. دوکتور ده زگایه کی هه بوو شاهانه؛ موشی و په رستار و ههیت وهووت. گوتی: من له ئاسایشگا مه ره خه سم کردن، هاتوون پوولم بدهنی؟ وهرن تماشاتان ده کهم؛ به لام باسی پوول نه کن!

عزیز دیاری بۆ مندا لانی خۆی ده کړی، گوتی: ده ترسم پوولی سه فهرم نه مین. - مه ترسه! من شیهست لیره له لای براده ریکی کوردی شامی داناهه بۆ رۆژیکی وا؛ ههردوو کمان ده گه یه نیتته وه به غدا.

هاتینه شام؛ سئ رۆژ ماینه وه. چووینه زیاره تی جامیعی ئەمهوی و قهبری سه لاهه دینی ئەبووی. که چووینه مزگهوتی ئەمهوی، من شاپۆیه کم له سهر و کراوات له مل، مجبور خۆی ده من نه گه یاند؛ چوو به لای عزیزه وه - که جلی حاجی کوردی سوله یمانی فش و فۆلی ده بهردا بوو - عه تریکی ده بهری دهستی ههلسوو؛ به لام ئەو هه یچ پوولی نه دایه و شوین من کهوت. کابرا قسێکی کرد. گوتم:

- ئەوه ده لئ گووم بکر دایه ته ناو دهستی باشتر بوو!

- کاکه ههوز و ئاو له کوپیه؟

- بۆ چیه؟

- دهستم له گووی ئەو کابرایه ده شهۆمه وه!

شهوی که ده بوو به یانی له شام برۆین، کاک عزیز هه یچ پوولی نه مابوو؛ به تهمای پوولی من بوو. ئەو شهوه براده ره کهم دۆزیه وه؛ گوتی: پووله کهم بۆ نار دوویه وه.

- هه ی نه که ی!

«مریشک هه ر قاجیکی هه یه» - بۆم نار دوویه وه.

- به کیدا؟

- نازانم!

هه یچم به عزیز نه گوت. چیه ته نگاو چووین بلیتی ئوتوو بووس بپین، بلیتیکم به بیست لیره بپری. دوو لیره ما به تری و نان، بۆ خۆم سئ لیره پئ ما. عزیزم به بلیته وه دامه زرانده.

- ئەدی تۆ؟

- حال و حیکایهت ئەوه یه. تۆ بگه وه، من ده به حریشم هاوین ته ر نا بم.

عزیز فرمیسکی هاته خوار و به نیگه رانیه وه دهستی بۆ هه لێنام و رۆیشت. هه ر ئەو رۆژه چوار فیرکاری کوردی شام هاتنه لام؛ نه قلم بۆ گێرانه وه. هه ر چوار یان شهو چوو بوونه سهر کابرا و به چهقه و هه را چل و پینج لیره یان لئ ساندبوو. دوا ی دوو رۆژ منیش به ره وه به غدا بوومه وه. «جیگای میردان قوون تهن دووره!» چوممه وه مالی مام حوسین.

- بىر ئاي دەۋر ۋىلايەت بەخىر ھاتىيەۋە!

دوۋ سال و چەندىك لە سەر تەختىك راکشى، بىست و حەوت كىلۇ گۆشتى سست و فشەلەت لى زىاد بى، چۈن دەتوانى كار بگەى؟ چەند رۇژىك بىست مېتر برۇبىام دەبوو دانىشم تا نەفەسم دېتەۋە سەر خۇ. رۇژىك دەگەل برادەرىكا چوۋىنە چاخانەيەك. قوونم خستە سەر كورسى، قرچەى كرد. زۇر بە خۇدا شكامەۋە. كابراى چايچى ھات، باۋەر كە من لە كنگىيەۋە دەچووم! ھەر نىخەى دەھات:

- پېم خۇش بوو شكاندىت؛ بە قوربانىت بى! من پىاۋى وام خۇش دەۋى!

زۇر لە ئاشانىانى پىشوو، تا نەمگوتا من كىم نەياندەناسىمەۋە. وردە- وردە لە ساپەى قەدەم لىدانى زۇر ۋە تۇزىك ھاتمەۋە سەر حال و بە دۇست و ئاشانىانەۋە گەر، كارىكم بۇ بدۇزنەۋە. برادەرىك گوتى لە گاراجىكى كوردان نووسەرى بارىان دەۋى؛ بە غار چوۋىن. خاۋەن گاراز دەستوورى كارى نىشاندام. زۇر ھاسان بوو.

- زۇر سوپاست دەكەم!

تۇزىكم تىۋە رام! برادەرەكەى بردە كەنارىك و سرتەيان كرد.

- ۋەرە با برۇن! ئەو كابرايە لى پىرسىم: ئەۋە ھەزارە؟

- بەلى

- بە خاۋا من رىم ناكەۋى ھەزار نۇكەرىم بكا.

بىۋومە سەيدى روت: پوولى نادەنى، دەلىن سەيد زەكاتيان پى ناشى!

ۋىستەم كۇنەفرۇشى بگەم؛ چوۋمە لاي جوۋلەكەپەكى كۇنە سابلاغى بە ناۋى ئەبووسەلمان. كۇنەى لە ئەمىرىكاۋە بۇ دەھات. تىي گەياندىم كە ئەۋ كارە بۇ من دەس نادا. دەبى خەيات و ئوتوۋچىم ھەبى و دوكانى بۇ بگرم و زۇر شتى تر...

عەكاسە كوردەكەى ناردىۋومى لاي شالچى، گوتى فېرە عەكاسى فەورىت دەكەم. كەچە ماشىنىكى كۇنى دامى و دوۋ سى رۇژ دەرسى دادام و كەۋتمە كار. سىندوۋق بە سەر شانەۋە بە كۇلاناندا بگەرى كى عەكس دەگرى. لە پىاۋى شەھردارىش بترسە كە نەتگرن و ماشىنت لى نەشكىتن. رۇژى باران و ھەۋر كار نىيە. ماشىن زۇر شل كارە. كابرام لە بەرانبەرم راست و پاستە دەكرد:

- پروانە ئىرە! بزە بىنە لىوت! يەك، دوۋ، سى، چوار، پىنج، شەش!...

كابرا ۋەرەز دەبوو لە جى دەبزووت. من ھەر ھەتا شەشم گوت؛ جارى ۋابوو دەبى بىست يان سى بزمىرم. رۇژانى تاۋساۋ ھەر لە تاۋ ھەلاتەۋە تا خۇراۋا، كەم رۇژ چارەگە دىنارىك و زۇر رۇژان سەد و پەنجا تا سەد فىلم كار دەكرد. ئەۋىش دەبوو مەسەرفى كاغەز و دەرمانى لى بدەم. گالتەى مندال و بىكارانىش لە جى خۇى. لە ھىچ چاخانەيەك نەياندەھىشت دانىشم چۈنكە بىست مندالم بە شوپنەۋە بوو. لە سەرى كۇلانىك رادەۋەستام، برادەرىك دەكردە تەپكەى مشتەرى؛ ھەر كە كەسىك لەۋ لاۋە دەھات، برادەرەكەم لە بەرانبەرم قىت رادەگرت، سەرم دەبردە بن پەردەى رەش، دەمگوت: تارىفم بگە تا رىبۋارەكەش عەكس بگرى.

دەگەل حەمە رەشادى كۇنە ھاۋكارەكەى [رېستوورانى] خەبىمام، چاۋەخانۋىيىكمان لە گەرەكى سابوونكەران بە كرى گرت و پىكەۋە دەژباين. حەمە بىۋە قاۋەجى لە سوۋچىكى تارىكى بازارى زىپىنگەران. رۇژانە ھەر كەس دەچوۋىنە كارى خۇمان و شەۋانە دەھاتىنەۋە

کونہ پرەش.

رۆژیک ھەور بوو، ھەمەش نەچووە کار. گوتمان با یارەلماسی بوکلینین. من چووومە بازار یارەلماسیم کړی ھاتمەو، ھەمە لە مال دەرچوووبوو. زۆرم چاوەنۆزی کرد، نەھاتەو. نانی خۆم خوارد و چووومە دەر؛ چووومە سینەما. دە گەرانەوھەمدا لە کۆلانیکێ تەنگ، رەفیق چالاک رووبەرۆوم دەھات. جا وەرە بگەرپۆو و ھەلئ. بە دلە کوئە ھاتمەوە مال. مالی چی؟ کورسی شکاوە، لێفە ھەلدرپاوە، دەتگوت شەرگای تیدا کراو. دەر و جیران ھاتن، گوتیان: ھەمەیان بە کەلەبجە کراوی ھینا، مالیان پشکنی و بردیان. ئای بە خیری ناسەلامەتی! خۆ ھەمە حالی لە من خراپترە! ھەر ھیندەم بۆ کرا لێفە و سەنیریک ھەلگرم و دەرکە داخەم و بەو تەنگی نوپۆزی شیوانە خۆم بە مالە مام ھوسیندا کەمەو. دوای بیست رۆژ ھەمە گەرپاوەو. پیاویکیان لە سولەیمانی لە سەر دزی ھەبس کردوو؛ دەناو پرسیاراندا گوتووہی کەسێک کە سالیک لەمەبەر بۆمبای دەمالی ھاکم سەعید ھاویشتوو، نۆکەری شیخ لەتیفە و ناوی ھەمەیە. ھەمەیان بەرەو سولەیمانی بردوو و زۆریان تێپەلداو و پاش چەند رۆژ نیشانی دزەیان داو، گوتووہی ھەو نییە؛ بەریان داو.

ماشینی عەکاسیم بردەو بۆ کابرای خاوەنی و گوتم بەو کارە بەرپۆ ناچم و دەر ناہەم.
- ئەی چۆنە رۆژانە دوکانە کەم بۆ خاوین کە یەو و کاروباری بازار چوون و شت بۆ مال کپین و ھەستۆ گری؟ مانگی چوار دینارت دەدەم.

کەوتە سەر پیشە پێشوو. دوکان گەسک دە! کاشی بمالە! شووشە خاوین کەو! کەوەر و کەلەم و گوشت و مۆشت بەرەو مالی و ھەستا؛ جار-جار ناگاشت لە مندا لان بئ و تۆزیکیان بگێرە و تیر گویت لە پرتەبۆلە و چەقەوشەرە جنیوی و ھەستا و ھەستاژن بی!
کونە سەگیکم لە گەرەکی «فەوزەت عەرەب» گرت کە خانووینکی کۆنی یەک تەبەقە و چوار مالی تری تیدا بوو. بەیانی نان و چام دەخوارد. دەچووومە سەر کار. دوکانم پاک دەکردەو تا و ھەستا دەھات. لە پاش کاری بیگاری مال، دەھاتمەو بەرانبەر بە ھەستا لە سەر کورسیەک دادەنیشتم؛ خەو دەبیردەمەو. سەعات ھەشتی شەو، جاری وابوو سەعات دە بەرەو مال دەبوومەو. نیوەرۆیان سەموونیکم بە تۆزیک پەنیرەو دەکپ و دەمخوارد؛ شەویش ھەر شتیکێ وا، مانگی دیناریکم کپ خانوو دەدا. دەبواہی رۆژی بە سەد فلس کە دەکاتە دوو تەمەن بژیم. خودتراش و تیغم ھەبوو؛ نەمدەتوانی ئاویتە یەکی تپن بکپم. لە بەر ئاوی قاپی بنرەشی دەرمانی عەکسدا ریشم دەتاشی؛ چونکە مەمنوع بوو بچمە بەر ئاویتە خۆ لە بەر جوان کردنی مشتەرەکان!

نازانم تاوہنگاز ببووم یان چی، زۆر خراپ نەخۆش کەوتم. و ھەستا بەزە ی پیمدا ھات؛ بردمیە ژووریکێ چۆل لە مالە کەمی خۆیدا؛ کۆنە مدبەقیک بوو تاریک. درگاکەمی کە دەکراوہ جیرەمی میشکی پیاوی دەرزینگاندەو. تەختی ژوورە کەش خۆلە پۆتینە و مشک جلیت بازییان تیدا دەکرد. وا کەساس بووم نەمدەتوانی سەر ھەلینم. تینووم بوو؛ کەس نەھات سەرم بدا و بلیم تۆزیک ئاو. لە بەیانی تا ئیوارە بە نۆبەتێ و تینوایەتی مامەو و کەس چراشی ھەلنەکرد. و ھەستا کە شەو ھاتەو، ھەر لە پۆو دەگەل ژنە کەیدا تیک بەر بوون. خۆی ھات، چرای ھەلکرد و ئاوی دامی و چوو دوکتوریکێ ھینا. دوای ھەو رۆژ راست بوومەو.

چیرۆکی و ھەستا کەشم تۆزیک سەیرە: پیاویک لە «تیلەکۆ» کوژراو؛ دوو کوری نۆ سالە و



ههشت ساله‌ی له پاش به‌جئ ماوه؛ به ناوی همه و گهردالی. دایکیان میردی کردۆته‌وه و به‌رلدا کراون؛ که‌لاشکه‌ریک وه‌خۆی گرتوون. وه دپهاتی خستوون کۆنه‌په‌رۆ کۆ که‌نه‌وه. له‌وه کاره وه‌په‌ز بوون؛ هه‌لاتوون. یه‌کیکی تر کردوونی به‌ دواشوان. ئەو جاره که‌وتوونه لای خانه‌قین و میوه‌یان پئی چنیونه‌وه. «با بچینه به‌غدا، کار زۆره». به‌ پئی که‌وتوونه ری؛ له‌ هیز که‌وتوون. تووشی عه‌جه‌می گاریه‌سوار بوون که‌ ده‌چنه زیاره‌تی که‌ربه‌لا.

- مامه گیان سوارمان که!

- کئ جینو به‌ عومه‌ر بدا سوار بئ!

همه‌ ده‌لئ: سا وه‌للا بشمرم جوین به‌ نیمام عومه‌ر ناده‌م!

گهردالی ده‌لئ: وه‌ قنگ باوک عومه‌روه! ئە گهر پیایگ با که‌ریکی بۆ ئەناردم سواری بم!

گهردالی سوار و همه‌ی کاکئ به‌ پا ده‌گه‌نه به‌غدا. هه‌ر یه‌ک له‌ گه‌ره‌کیک ده‌بنه‌ ئاوکیشی مالان. گهردالی هه‌شت ساله‌ ئاوکیشی گه‌ره‌که‌ ئەرمه‌نییه؛ که‌ زۆر زوو له‌ ناچاری فیری زمانی ئەرمه‌نی و تیدایه. ئاوکیشه و سه‌ر به‌ هه‌موو مالاندا ده‌کا. زۆر زوو له‌ ناچاری فیری زمانی ئەرمه‌نی و ئاشووری و تورکی و عه‌ره‌بی ده‌بئ و کوردیش زمانی خۆبه‌تی. کاتئ نووسینی پیناس ده‌بیته‌ باو، ناو گهردالی ده‌گۆرئ و ده‌لئ ناوم برایمه. ئیتر له‌وئ ده‌مینئ و ئاوکیشه‌ تا به‌ سه‌رباز ده‌گیرئ. له‌ جیاتی ئەرکی سه‌ربازی ده‌یه‌نه‌ دادگای نیزامی، ده‌یکه‌نه‌ ته‌رجومانی سه‌ربازانی عیراقئ؛ که‌ زمانی هه‌موانی ده‌زانی. له‌ دواي سه‌ربازی دپته‌وه‌ گه‌ره‌کی خۆی. لوله‌ کیشراوه و ئاوکیشی نه‌ماوه. ده‌بیته‌ نۆکه‌ری ماله‌ هه‌رمه‌نییه‌ک که‌ یه‌که‌م عه‌کاسی به‌غدايه. ئەرمه‌نی ده‌یه‌وئ به‌هره‌ی پتری لئ هه‌لکړینئ، پاش کاری مال ده‌ییا کاری دوکانیشی پئی ده‌کا. له‌وئ فیره‌ عه‌کاسی ده‌بئ و کویره‌خه‌تیکیش فیر ده‌بئ و ده‌بیته‌ وه‌ستا برایمی وینه‌گر. زړکچی کابرایه‌کی خانه‌قینی ده‌خوازی و له‌وه‌ ده‌مه‌دا که‌ من شاگردی بووم کوپیک و دوو کچی هه‌بوو. وه‌ستا -که‌ ده‌ردی بیکه‌سی و هه‌زاری زۆر چیشتبوو- پیاویکی نه‌رم و نیان و خۆش‌زمان و خاوه‌ن به‌زه‌یی بوو؛ به‌لام خات مه‌له‌کی ژنی، ژن نه‌بوو ژان بوو. که‌س له‌وه‌ پرووگرتر، لووت‌به‌رتر، ناحه‌زتر، خوئری و بیکاره‌تر، پیس و پۆخل‌تر، زمان‌شپرت نه‌بووه و نابیته‌وه. له‌ به‌هانه‌ ده‌گه‌را که‌ شه‌ریک به‌ میرده‌که‌ی بفرۆشئ و خۆی لای خه‌لک هه‌لکیشی و به‌ چاوی سووک برونیته‌ شاگردی میردی. هه‌ر ده‌تدی منداله‌ چکۆله‌کانی پئیان ده‌گوتم: تۆ شاگردی ئیمه‌ی، ئەتوانین ده‌رت‌بکه‌ین!

وه‌ستا خانوویکی باشتری به‌کری گرت؛ وه‌تاغیکی له‌ خۆی زیادئ ته‌رخان کرد، که‌ زرخه‌زوره‌که‌ی و من تیا بژین و کری نه‌ده‌ین. مام که‌ریمی زرخه‌زوره‌ی له‌ پیره‌پیاوه‌کانی میشک‌رزیوی بیرعه‌شایری بوو. ساله‌ها چه‌ته‌یی کردبوو. بسوه‌ کریکار و پاسدار له‌ که‌مپی له‌شکریانی ئینگلیسدا. به‌ سه‌ری پیری و فه‌قیری له‌ به‌غدا عه‌مه‌له‌یی ده‌کرد. رایه‌خمان هه‌سیری بۆریا بوو؛ سه‌رو لیفه‌مان له‌ سه‌ر راده‌خست. مقه‌لیه‌کمان ده‌گه‌شاندوه‌ بۆ چا لینان و پۆلووی قلیانی مام که‌ریم. قلیانی وه‌ک موسلمانان نه‌بوو! داره‌که‌ی سه‌روه‌ی ده‌ناو شووشه‌ ده‌رمانیکی ده‌مزل ده‌نا و ده‌ستی به‌ قرفشت ده‌کرد. ئەغله‌ب شه‌و له‌ بیری ده‌چوو شووشه‌که‌ی هه‌لپړئ، له‌ داره‌که‌ی ده‌نه‌وی و شووشه‌ ده‌شکا و پۆلوو بلاو ده‌بوونه‌وه. هه‌ی بگه‌یه‌ تا هه‌سیر و لیفه‌ نه‌سووتاون!

- به‌ خوا به‌دبه‌ختی گرتوومی به‌رم نادا!



- مام کهریم گیان! شووشه کهت بایي ده فلسه؛ سبهی بۆت ده کرمهوه!
 شهوانه له چیرۆکی خۆی و باسی چهته و دزانی تهواو خۆشم دههات. شهویک لینی پرسیم:
 - باران چۆن ئهباري؟ ئیژن له بهحرهوه ئاو ههلهمهژی.
 خۆم لئ کرد به پسیۆر و باسی باران بارینم بۆ کرد؛ بۆ نموونهش دهوریه کهم به سهر ههلمی
 کهتریدا گرت و ئاوی لئ چۆرا و گوتم: ئاوا.
 - ههی گووی وه قهور باوک ئهوه کهسه ئههمی وتوو! ئهمه قسهی کافرانه! سا من له مهلام
 شنهفتگه له قورحانا ئیژی: مهلايه کهتیکی وهقای میشووله، وه قامچی ههوره کان پیتش خۆی
 ئهدا، وهک گاگهل ئهیانباته سهر بهحر. هینده ئاو ئهخۆنهوه تا ورگیان ئهماسی. ئهیانهیتریتۆ، وه
 قامچی لینیان ئهدا که بوران. تۆ نازانی ههوره تریشقه چییه؟ قامچی مهلايکه میشووله کهیه!
 - بهلئ با وای!
 شهویک له جهنگهی باسی خۆیدا گوتی:
 - ئهوه ساله که زالی زهر، باوک رۆستمه وهفاتی کرد و فاتیحامان بۆ خۆند...!
 - کهی؟
 - ئهه سالانه که من له خانهقین بووم، زال له مال سیمرخ له جهوهل قاف ئهژی. خهوهریان
 هاورد که عهمری خوای بهجئ هیناوه. ئیمهش له مزگهوتا نازیه تباریمان دانا و فاتحامان بۆ
 خۆندا
 - ممبراره که!
 رۆژی له حهمام مام کهریم لفکه کهی خۆی داناوه و سابوونئ له سهر و چاوی داوه؛ دهستی
 بردوو له لفکه که ههلهگریتهوه، گونی کابرایه کی عارهبی وه بهر دهست هاتوو - که داهاتۆتهوه
 خۆی بشوا - کیشاویهتی. عهرهه له زیقهی داوه:
 - ئای گونم!
 مام کهریم که عارهبی نازانی:
 - له که ترنی گهمال باوک! لفکهی خۆمه و پیت نادهم!
 توند گرتوو. کابرا له هۆش چوو و له دهستیان ده ریتاوه.
 دهبی ئههمهش بزانی که کوردی شیعه به سوننی دهلین: «جاف»، سونیه کانیش به شیعه
 دهلین: «لهک».
 مام کهریم به نهخۆشی بردهبووانه بیمارستانی دهولهتی؛ سهرم دا.
 - ها، مامه! چۆنی؟
 - عهزیز گیان! باشم؛ بهلام شهوانه مهلايکه تان دهس ده گونم وهردههه!
 بهغدايي به جنۆکه دهلین مهلهک و اتا مهلايکهت. چیرۆکی وا خۆشی مام کهریم زۆرن؛ با واز
 بێنین و باسی خۆم له دوو دههه.
 وهستا که دهیدی زۆربهی وهخت قهر و قپ له دوکان دانیشتبووم و خهوه دهبانهوه، ویستی
 وهخته کهم به کار پر کاتهوه. له زووری تاریکدا بهردهستی پی ده کردم. ورده - ورده چاوم
 کرایهوه و چاپ کردنی عهکس فیر بووم و زۆرم زهحمهت له سهر ههلهگرت. حقووقه کهمی کرده
 مانگن چهوت دینار و نیو، شهوانیش له دوکان له خواردندا بهشدار بووم. ئهوه بهسته زمانه زنه کهی
 تیری نهده کرد؛ له دوکان به جهرگی برژاو بهر کولیکی ده کرد تا به بهشی مال تیر بخوا.



سالىك پىتر لاي مامەوہ. لە دوكانىش نەبا كارە كانم بەرپوہ دەبرد؛ ئەمىندارى پوول و پارەشى بووم. رۇژى گوتى: تۇ باش فىرى كار بووى؛ ئەمەوى مەعاشەكتە بىكەمە رۇژى چوارسەد فىلس.

- وەستا سويند و قورغانم وايى تا لە لاتم چارەگە دىنارىك زياترم نەوى.
- دەسا دەبى كار لە لايەكى تر پەيدا كەى. من پىنم شەرمە دەستت بېرم.

رۇژى جومە كار زۇرە و نايى عەكاسى دابخرى. وەستاكەم - وەك ئەرمەنيان - يەكشەممە دايدەخست. گوتىم: بۇ ئەوہ ھەموو رۇژ دوكان ھەبى، من شەممە بەتال دەبىم، يەكشەممە من دوكان دەكەمەوہ. ھەوہل شەممە وچانم دا. تا لاي سەعات يازدە گەرام و سوورامەوہ. وەرەز بووم؛ ھاتمەوہ دوكان. ھىشتا لەوہەرى خەيابان بووم، ئارتىن ناويكى ئەرمەنى - كە ئاشنامان بوو - بە غار لە دوكانەوہ ھات:

- مەچۆوہ دوكان! خەتەرە! بېرۇ فلان قاوہخانە تا من دىم.

لە قاوہخانە بۇى باس كردم كە سەعات نۇى بەيانى، سى ئەفسەرى ئەمن و شەش پۇلىس رۇاونە دوكان:

- كوا عەزىز قادرى شاگردت؟

- دەمىكە لە لام نەماوہ.

دوكانيان پىشكىنوہ و زۇريان ھەرەشە لە وەستا كردوہ. قەوليان لى ساندوہ كە ئەگەر زانى لە كويى خەبەريان بداتى.

- ئەرى ئەوہ بۇچى لە تۇ دەگەرەن؟

- ئارتىن! بەدبەختى و نەزانى خۇم. رۇژىك جگەرەى لوكىسى ملووكىم بەراوہژو داگىرساند؛ عەكسى تاجەكەم سووتاند!

- ئەى مالى وىرانم! بە خوا منىش چەند جارىك ئەو خەتايەم كردوہ! خوا شوكور پىيان نەزانيوہ. باوكم ئاگات لە خۇ بى!

لەو دەمەدا ئارتىن شلەژا و چاوى بە مۇلەق وەستا:

- ھەستە بېرۇ! دەتگەمى.

- ھا! چ بوو؟

ئەو ئەفسەرانەى لە نىزىكانەوہ لە قاوہخانە بوون، ئەوان بوون لە تۇ دەگەرەن.

دىار بوو بە روخسار نامناسن.

لەم بەينەدا لە بەغدا مەعاشم چارەگە دىنار بوو، وەتاغىكم لە نىزىك دوكان لە مالە مەسىحىك بە كرى گرت و بە تەنيا لىنى دەژيام و - بەش بە ھالى خۇم - تەواو ساز بووم.

زەبىحى كە لە ناسىرەوہ ھاتبووہو، چووبووہ سولەيمانى، ماوہيەك لە سىتەك، لە مالى شىخ مابووہو و دوايە ببوہ ھاوكارى «ھەمزە عەبدوللا» رەئىسى حىزبى پارتى و لە سولەيمانى دامەزراوو. جارىك ھاتە بەغدا و گوتى: دەمەوى چاپخانەيەك پىكەوہ نىم. لوولەوموولە مەنگەنەم لىك داوہ؛ ھىندىك وردەنامراز و حرووف ماوہ؛ با بىكەرىن. نىزام وايە «نىشتمان» ى كۆمەلە زىندوو كەمەوہ.

نەخشەيە كمان كىشا، چۇن پىمان نەزانتن و پىشمان بفرۇشن. چووينە چاپخانەى نەجاح - كە زۇرى كىتپى كوردى لى چاپ كرابوو.

- سەلام! مامۇستا پىرەمىرد زۇر سەلامى دەگەياندى. چەند شىتىكى راسپاردوہ كە بۇى

بنیروی و ئیمه پاره کهت دهدهینی.

- دهی خو حاجی توفیق ساغ و به دهماغه؟

- له سایه سهری تۆوه!

ورده نامر زمان کړی و گوتی: بهانی وهرن ههشت کیلو حهرف حازره؛ کیلوی به هه شهسد
فلس. لیستهی فرۆشراوه کانی گرت و گوتی ئیمزای کهن. ئیمهش کهر- کهر بۆ شوینهونی دوو
ئیمزای شیعانه مان کردوه: «جعفر مووسا»، «حوسین علی». سبهی چووینهوه. کابرا گوتی:
خه لکی سوله یمانی زۆربه یان عومهر و عوسمان و کهمالن. ئه و ناوانه ی ئیوه م زۆر پی خۆش بوو؛
به لام به داخه وه حرووفم نه ماوه بتانده می! زانیمان چ غه لتیکیمان کردوه. چووینه چاپخانه ی تر،
گوتیان مه منووعه؛ به لام کیلوی به دینار و دوو سه د فلس پیتان ده فرۆشین.

زه بیحی له سوله یمانی ده گه ل هه مزه عه بدوللا کیشه یان لی په یدا بوو. زه بیحی گوتی بووی:
تۆ شه وانه دوو بوتل ئاره ق، چیش و مه زه ی شاهانه و مانگی حه فتا دینار له و ره ش و رووتانه
وه رده گری؛ چۆن وا ده بی؟! له داخان چوو بووه حیزبی «ته حه رپر» و بیه شیووعی. ژماره یه ک
نیشتمانی چاپ کرد و تیروی تاریفی شیووعی و غه یبه تی کاربه ده ستانی پارتی کردبوو. شیعریکی
منیشی - که نازانم کامه بوو - تیدا بلاو کردبووه. پارتی گله یان لی کردم.

- ئه وه ت بۆ کردوه؟

- من ئاگام لی نه بووه و زۆریش توورهم.

نامه یه کی پر له گله ییم له زه بیحی نووسی، که بۆچی بی پرسی من شیعرم چاپ ده که ی؟ له
ئیسناوه ده نگت لی ده گۆرم. شه ویک یه کیک له دوکان به گویمیدا سرکاند: زه بیحی له فلان
باغچه له سه ر نیمکه تی چه فاو کروشمه ی کردوه. هه موو گله و گازنم له به یر چوو و غارم دا،
زه بیحیم دیته وه. لیم مۆر بۆوه و پرووی لی وه رگێرام.
- کاکه وه ختی توور ه بی نییه؛ هه سته با برۆین.

چووینه وه ماله کهم.

- دهی کاکه بۆم بگێره وه!

- ده گه ل حیزبی کومؤنیست بووم. له سوله یمانیه وه هاتمه کهر کووک؛ به نه ینی ده ژيام و
خه ریکی نووسینی خۆم بووم. ئه وانه ی ده مناسین گیران و سه رگه ردان مامه وه؛ هاتوومه به غدا...
سه رمان پیکه وه ناپه وه.

رۆژیک له کار چوو مه وه مال، کابرایه کی مل باریکی سه ر چکۆله ی چلکنی پووته که، ده گه ل
زه بیحی دانیشتوو.

- کاکه تۆ کئی؟

- ده میک بوو له مامؤستا زه بیحی بی خه بهر بووین، وا ئه مانه وی «ئیتتصالی» پی بکه ینه وه.
«وه ضعی» مادیمان باش نییه؛ ئه گه ر باشتر ببی مانگی دوو دیناری یارمه تی ده ده یین.

وه خت بوو له داخان بدرۆیم:

- ئاخه نالین ئه م مامؤسایه به چی ده ژی؟ ئه گه ر وه زعی مادیتان - خوا نه کا- باشتر بوو، کئی
هه ر چی خه وی شه و، به بی نان، مانگی به دوو دینار ده دا؟ ده ی خوا لیتان به زیاد نه کا. ئه وا
من کاریکم هه یه، ده توانین هه ردوو کمان پی بی بژین. بۆ کاری ئه ویش خوا که ریمه.

کابرام تووره کرد؛ رۆیشت. به لام ره فیق چالاک گوته نی: «شیووعی وه ک قیر و زه فت وان؛

ھەر پىتھوۋە نووسان تازە بە ئامان و زامان بەرت نادەن»، ھات و چۆي زەبىھى يان ھەر دە کرد. «وھى» مادىش ھەر چاك نەبوۋ!

بە ھۆي و ھستاموۋە كارىك بۇ زەبىھى پەيدا بوو. كۆپبە ەكسى بە ماشىن بۇ ئەر مەنەك دەگرت و مانگى شەش دىنارىان دەدايە.

زۇرى نەبرد سەر و كەللەي قزلىجىش پەيدا بوو. سى تەنگىدارى ئەلكسەندىر دووما گەينە يەك. قزلىجى لە خانىكى تووتن و مازوۋ كرىن لە لاي ەبىدولقادىر ئەفەندىبەك كارى دۇزىەو. كەسىك «پىكەنىنى گەدا»ى خويندىبىتھوۋە دەزانى قزلىجى لەوي چۇن ژياو و بۇچى دەركراو. بەيانى زوۋ مەن دەچومو سەموۋنى گەرم و پىخۇر كرىن. زەبىھى چاي لى دەنا. قزلىجىش ھەر خواردى لە سەر بوۋ!

نىوەرۇيان دەچوۋىنە كەبابخانەيەكى زۇر ھەرزان لە بازارىكى چەپەكدا. باجى رەجۇي خاۋەن مال رۇژىك پىرسى:

- لە كوي نىوەرۇژە دەخۇن؟
- لە كەبابخانەي بازارى سەدرىە.

- ئەي دەغىلە نەكەن! شەوي دىم نىوەشەو، لەو مالە جىرانەمان - كە فایتونچىە - سىرت و خورت دەھات؛ ترسام. لە دىوارەو ەروانىم، سەوداى ئەسپىكى تۇپىو بوۋ؛ ئەو كەبابچىيە كرى!

تۇزىك بىزمان ھەستا و ھىندىك جىنىومان دا و بىر بار درا نەچىنەو لاي. ھەرچى گەراين لەو نىكانە كەبابخانە نەبوۋ؛ ھەر چىە كىشمان بخواردايە، زۇر گرانتىر دەكەوت. پاش تۇزىك منجە - منج و مقۇ - مقۇ، وەك تىكولە خەبارى فەقىيان خۇمان لى گىل كرىد و ملمان لە كەبابى گۇشت كەر و بارگىنى تۇپىو - كە ئىشاللا وا نەبوۋە - نايەو.

رۇژىك لە دەم بازارى گەورە، روۋبەرۋى رەفىق چالاكى جاسووس ھاتم. زۇر ترسام؛ بەلام وەك جارى پىشوو دەرفەتى ھەلاتىم نەبوۋ. رەفىق گوتى: تۇ و قزلىجى وا دەزانى ناتاناسمەو. نە كوپىم، نە ھىندە گىژم. قۇيتاس پەپولەش تۇ بوۋى! بەلام ھىندەش جاسووسىكى بى نامووس نىم كە خەبەر لە ئىوۋە ئاۋارەي كوردايەتى بەدم. مەترىن! ھەلمەيەن...

- كاك رەفىق سوپاست دەكەم. بەلام ھەر ئىستا ئاشنايەك بىمىنى دەگەل تۇ قسە دەكەم، چ فكر دەكا؟ ئەگەر پىاۋەتى دەكەي، مەمناسە و نەتناسم.

گوتى: قسەكەت راستە؛ خواخافىز.

بە ھۆي «مستەفا كويىر» ناۋىكى بە چاۋىك! كە خۇي بە خىمى زەبىھى دەزانى، زەبىھى و قزلىجى لە كافە رستورانىكى ھەرە بەناۋبانگى بەغدايە - كە خاۋەنەكەي ەبىدوللا شەرىفى كۇنە ساىلاغى و مىلۇنىر بوو - بە نووسەر دامەزران.

زۇر جار شىوۋى زەردى ملبارىك - كە مەن ناوم نايوون «تۇپىو» - دەھانتە لاي زەبىھى و پىيانەو ەراھتووم. شەويكىان ھاتمەو، دەبىنم زەبىھى و ھەشت كەس لەو تۇپىوانە، بە سەر چىنچىكان بە ھەلتروشكانەو، لە سەربان سەريان بە سەرى يەكەوۋە ناوۋە سىرتە دەكەن؛ چراشيان نەكوژاندۇتەو. بەيانى ئەو رۇژە لىفە شىم پىچايەو.

- خواخافىز!
- بۇچى بەجىمان دىلى!

- كاكە! ناترىم بىمگرن؛ بەلام لە سەر كارىك كە خۇم كروومە. نامەوي بلىن زەبىھى



گیراوه؛ ههژاریش چونکه هاومالی بووه تووش بووه. نانی خۆم له سهر سفره‌ی تۆ ناخۆم. سپیالم هه‌لگرت و بوومه هاووه‌تاغی همه‌ی ره‌شادی.

شه‌وانه له‌و ماله - که ده‌چووینه سهرجی، له سهریان - زه‌بیحی له سهر یه‌ک «نارسین لوپین» ی ده‌خوینده‌وه. ده‌مگوت: چرا بکوژینه‌وه! من سه‌یری نه‌ستیران ده‌که‌م. ده‌پاراهه: مه‌لا! ههر شه‌وانده‌شم لی گه‌پێ؛ ههر شه‌وانه‌م چه‌ند په‌رهم ماوه. گوتم: چرا به‌ش ده‌که‌ین؛ سه‌عاتیک بۆ تۆ، سه‌عاتیک بۆ من! سهری وه‌خت، شه‌وانه‌هیتا «شه‌وانه‌ تۆزه» و «شه‌وانه‌ چه‌ند په‌رهمی» ههر ده‌ما، به‌شه‌ چه‌را خۆم به‌ کیلویه‌ک خورمای تهر (روه‌ب) پێ ده‌فرۆشت؛ به‌و شه‌وانه‌ ده‌بوو بچی بیکرێ! له پاش چه‌را کوژاندنه‌وه، که‌وتبووینه باسی ره‌شه‌ی وشه‌ی کوردی: بۆ وای ناو نراوه؟ ره‌گه‌که‌ی - که‌ ده‌بێ دوو حه‌رف و بزاییک بێ - کامه‌یه؟... به‌ راستی شه‌وانه‌ زۆری به‌هره‌ هه‌بوو؛ چه‌را روون کردینه‌وه و زۆر شتی سه‌یرمان ده‌برده‌وه سهر یه‌ک. قه‌لجی گالته‌ی پێ ده‌کردین؛ له پاشان شه‌وانه‌ی تۆ نه‌خۆشه‌ی گرت و یاریده‌ی ده‌داین.

له پاش شه‌وانه‌ی زانیم پۆلیس لێم ده‌گه‌پێ، شه‌وانه‌ی له‌ به‌غدا بێم. چه‌ووم له‌ مه‌یدان سواری ماشین بێم، جه‌مال ره‌فه‌عت ناویکی ئاشنام تووش بوو.

- وه‌ره‌ سواری به‌!

ماشینی ماریسدی ئاخه‌ر مودێل، په‌شتی پێ له‌ ره‌وست و ئابجۆ. له‌ ته‌نیشته‌ جه‌مال دانیشتم؛ که‌ر کووک بگره‌ و هاتم! له‌ ره‌یگه‌ جه‌مال ده‌لی:

- خه‌جاله‌تم! جیگه‌ت ناخۆشه‌!

گوتم: راست ده‌که‌ی! شه‌وانه‌ که‌ سواری باره‌ گێچ ده‌بووم و ره‌ژم لی ده‌بوو به‌ مانگ، جیگه‌م لێره‌ نه‌رمتر بوو!

له‌ ره‌یگه‌ زۆری حه‌ول دا، نه‌چه‌وه‌ سه‌وله‌یمانی که‌ میوانی بێم. له‌ به‌ر ده‌رکی ئوتیل سیروان - که‌ هی کوردان بوو - دا‌یه‌زاندم و ره‌وشت. له‌ ئوتیل بره‌یانمه‌ وه‌تاغی ژماره‌ سه‌یزده‌ که‌ له‌ نه‌حسی سفیران لی نووسیبوو. له‌ دیوار ته‌قویمیک هه‌بوو، دیار بوو سه‌یزده‌ی مانگه‌. پوولی گیرفانم بژارد، سه‌یزده‌ دینارم هه‌بوو. کۆبوونه‌وه‌ی شه‌وانه‌ی سه‌یزده‌م پێ سه‌یر بوو! له‌ پێ میوانیکی تریان هه‌تا وه‌تاغه‌که‌م، چه‌را پێ کویر بوو. سه‌رباریش کابرا له‌ درۆ هه‌له‌سه‌ستندا بێ‌وه‌ینه‌ بوو. شه‌وانه‌ی توره‌ک بووه، ژنی ژه‌نه‌رالی رووس له‌ جه‌نگه‌ی شه‌ردا عاشقی بووه! مۆسیقاریکی زۆر زه‌بر به‌ ده‌ست بووه، به‌لام ئیستا له‌ بیری چه‌وانه‌وه‌ و هه‌زار درۆی سهر به‌ کوله‌که‌.

شه‌وانه‌ چه‌شته‌خانه‌ شیو بچۆم، کاربه‌دستی چه‌شته‌خانه‌که‌م ده‌ناسی.

- کاکه‌ غه‌ریب! من پوولم زۆر که‌مه‌؛ تا ده‌توانی خۆراکی هه‌رزانم ده‌یه‌. ده‌ترسم زۆر بمی‌نمه‌وه‌ و ده‌ری‌نه‌هینی.

- تۆ بکه‌ وه‌کیل و حه‌قت نه‌بێ.

گۆشت به‌رخ و برنجی بۆ هه‌تیم.

- هه‌تیو شه‌وانه‌ چه‌یه‌؟

- بچۆ دلم مه‌شکینه‌!

سه‌ی که‌ره‌ و هه‌نگوین.

- تۆ خوا بچۆ!

نېمە رۇ مېرىشك و برىنج .

- تىكايە مەبگىرە ۋە!

پازدە رۇژ لەۋى بووم، ھەر چى دادم كرد، غەرىب بە تىكا و «خۇشە» و «لەبەر دلى من»، ئاۋاي بە خىو كردم. دۋارۇژ گوتىم: حىسابى ئوتىل و خواردن چەندە؟ من تەنيا سىزدە دىنارم ھەيە، ئىتر گوناح لە خۇتە، چت دەمىنى با قەرز بى.

گوتى: ئەۋ رۇژە كە ھاتى و جەمال رۇيشت، پاش تاۋىك گەراۋە، گوتى: ھەزار ئەگەر پارەى بدەمى لىم توورە دەبى. ھەر چەندى لىرە بى، ھەرچى دەخوا و حەقى ئوتىلى لە سەر من حىساب كەن! برۇ خواحافىزت بى.

بىستبووم برايم ئەحمەد - كە ئەوسا رەئىسى پارتى بوو - لە كەر كوۋكە. دىتمەۋە و چىرۇكى خۇم بى گوت. خانوۋىنىكى چكۆلەى دوو ژوورى بە كرى گرت. جىرائىكى دەركە بە دەركەۋە - كە ناۋى مامۇستا «عەلى حەمەدى» بوو - راسپارد كە لە خواردنى مال بەشم بدەن و شىتىكىان لە باتيان بداتى. يانى ھەر چەند ئەندامى حىزب نەبووم، بووم بە مىۋانى حىزب. رايەخ و لىفەم بۇ ھات. پولى كۆپىيە كىان ھىنا و فىريان كردم. شەۋانە برايم دەھات و بە دزى گۇفارى «رۇژگارى» مان دەردە كرد. لە كاتى چاپ كردندا رادىوم لە سەر دەنگى تەۋاۋ دەكردەۋە كە رېبۋاران خرەى چاپ نەبىن. دوو ژمارە مان لە دوو ھەۋتەدا بلاۋ كەردەۋە. تەۋاۋى رۇژ لە بىكارى لەشم گران دەبوو. بە عەلى حەمەدى خانەخوېم گوت: بە كاك برايم بلى كارىكى رۇژانەم پى بسپىرن؛ ھەۋتەى تاكە شەۋىك چاپ كردن زۇر كەمە. نازانم چۇنى پى گوتبوو، ھاتەۋە گوتى: كاك برايم دەلى جا ئەگەر ھەر ھەز دەكا با بچىتەۋە بەغدا!

دەلىن جارىك «خىدراغاي قىزجە» نۇكەرىكى ناردۇتە لاي ئاغەيەكى تر، كە ۋاي پى بلى و ئاۋاي تى بگەيەنە و جۋابم بۇ بىنەۋە. نۇكەر دىتەۋە، جۋابەكەى ھىچ فرى بە سەر سپاردەۋە نىيە.

- كورە ئەۋە چىيە؟

- ئاغا لە رېگە فىكرم كەردەۋە، فەرمائىشتە كانت زۇر بىتام بوون! بۇ خۇم ئەمەم گوت و ئەۋەم تى گە ياند؛ ئەۋىش ئەم جۋابەى داۋىۋە!

لىم نەپرسى تۇ چت گوت؛ بەلام بە بى خواحافىزى ھاتمەۋە بەغدا. چوۋمە مالەكەى حەمە.

لەو كاتە لە مالەكەى كەر كوۋك بووم، توۋشى «سەيد ئەحمەدى سەيد تەھا» ھاتم.

- كاكە! چۇن ۋا دەبى؟ ئىمە براى كۆمەلەين. من چەند دىم ھەيە. ھىچ پۇلىسىك ناتوانى بىتە ملكى من. بىزانن ناتوانن بىگرن. قورعان بە حەقت بە ساحىبت! سبەى دەگەل خۇمت دەبەم.

- كاك سەيد ئەحمەد! پولى كۆپىيەك ھەيە با دەگەل خۇمى بىنم؛ كە دىى تۇ بۇ شتى ۋا دەنالى و زۇرىش خىزمەتە بە كورد.

- بە سەر چاۋ، ئەۋىشت بۇ دادەمەزىنم. سبەى سەعات ھەشت ۋەرە بە ترۇمبىل دەچىن

ماشىن و كەل - پەلت ھەلدەگرىن؛ بەلام نەچى پەشىمان بىەۋە لە پىۋاى بەدقەۋل توورەم!

لە برايم پىرسى، گوتى: زۇر باشە. سبەى ھەر سەعات ھەۋت گەيىمە ئوتىل. ھەيەۋ سەيد ئەحمەد دەمىكە رۇيشتوۋە! ئىستا و ئىستاش نەمدىتەۋە.

رۇژىك مامۇستا «عەلى حەمەد»ى جىران و خانەخوېم ھاتە لام. دەربارەى ماركىسىستىيەۋە

دەدوا و ھىندىك پليخانوف - مليخانوفى تېداوو؛ كە دە يگوت فلان ريجمى و فلان تەقەددومى بوو. من تى ناگەم و ھەر دەلېم بەلئى. لە پر گوتى: من زۆرم مورتە جيع ناخۆش دەوى.

- بەلئى بەلئى! مورتە جيع زۆر سە گبابە.

- ئەرى ھەزار مورتە جيع بە چى دەلېن؟!

- بە خودا مامۇستا منىش نازانم؛ بەلام ناخۆشم دەوى.

ئەو ھاتەو ھەر كە ئەو دەمەى لە تەوريز لە بيمارستانى پرووسان بووم، موديرى دژبانى تەوريز لە حوكمى پيشەوريدا - كە ناوى «نەمازى» بوو - دە گەل مندا لە ژوورېك بووين؛ كە

ئەو پيش نەخۆش بوو. ھەر قسە دەقسە دە كەوت دە يگوت: من كومۇنىستىم، ئەى تۆ؟

- ديارە منىش كومۇنىستىم.

رۇژېك دواى ئەو گوتى من كومۇنىستىم، پرسى:

- ھەزار! پېم نالئى كومۇنىست چىيە؟

- نەمازى گيان! حرام ئە گەر پتر لە تۆى لى بزانم!

نەدە كرا بجمەو دەكانى وەستا؛ ديسان بىكار دەخولامەو و دەمپرسى. بەلام ئەمجار برسى نەمام؛ قزلجى و زەبىحى كاربان ھەبوو؛ ياريدەيان دەدام.

رۇژېك تووشم ھات بە تووشى ئارتىنەو؛ گوتى: ئەرمەنيەكى دەرمان فرۆش دەلئى بچۆ كەر كووك شاگرد عە كاس بە؛ مانگى سازدە دىنار وەر گرە. من ناچم. تۆ لە جياتى من بچۆ!

- مالت ئاوا بى!

بلىتى قەتار و دوو دىنارى لە ئەرمەنيە كە ساند؛ گوتى: ئە گەر قبولىيان نە كردى، بەو دوو دىنارە دىتەو بەغدا و زيان ناكەى. لە سەرا چوومەو كەر كووك. لای ئەرمەنيەك «پۇرتۇيان»

لە «ستۇديۆ سۇنا» بوومە شاگرد. شاگردىكى سووربايى مەسېحى ھەبوو، جامى رتووش دە كرد و عە كسى گەورە دە كردەو ناوى «حەننا» بوو. من لە ژوورى تاريكا عە كسم چاپ دە كرد.

مندالىكى ئاشۇرىشى كرىبوو بەردەستم.

پۇرتۇيان موھەندىسى نەفت و لە شىركەتى كەر كووك ببوو؛ دەر كرابوو. لە عە كاسى نەدەزانى و كارەكەى ئىمە بۇمان دە گەرانند. ئەرمەنيەكى زۆر بە دىن بوو. زۆر دە چووو كلىسا و زۆر جار

كەشە دە ھاتە لای. كارەكەم - كە بە شىعرىش باسەم كرىوو - لە ھەشتى بە يانەو تا نىوەرۆ، لە چوارى پاش نوئەو تە ھوت بوو. كەر كووك ھاوېن لە بەغدا گەرمتر و زستان لە كوردستان

ساردترە؛ جەھەندەمىكە لەو دەشتە. لە ژوورى تاريكى بى مەنفەزدا، باوھىنى بەرقى و ھا گەرم دەبوو دەمكوزاندەو. رۇژانە لە دەمى گەرمادا چەند جار فانىلە (ژېر كراس) كەم دادە كەند،

دەمكوشى، وەك دە جار دەئو ھەلكىشرا بى ئارەقى لى دە چۆرا.

لە سەر لىتارى چۆمى خاسە - كە ھەمىشە وشكە و تەنيا لە رۇژى باران و سىلاودا ئاوى تىدايە - ژوورېكەم لە ئوتىل «سەر جىسر» گرت. بەلام چۆن ژوورېك و چۆن ئوتىلىك؟!

كۆنە خانوويىكى بە قور كراوى دوور و درىژ كە لە ئاودا چاوە - چاوە كراوە؛ ھەموو دىوار قەلشاوون. ئەو ژوورانەى روو بە خاسە نىن، دەبى بە رۇژ چرايان تىدا ھەلكەى. بۇنى تەر شوح گىژت دە كا.

ژوورەكەى من لە رووى خاسە بوو؛ رووناك بوو. پەنجەرەكانى دارى كون چكۆلەى خشتى چوار گۆشەى بى شووشە بوو. دەرگای وەك دەرگای زەمانى عەبباسيان بە بزمارى سەر بە قوببە

نەخشابوو. لە گرېژە نە چووبوو؛ ھەتا دە تىكردەو جىرەى توومار بە توومار دەرپۇشت. كرىش

مانگى دیناریک.

وه ناو بازار کەوتم. گۆزەپەك، كەتريپەك، خەلووز و مقەلى و گەسك، دوو حەسیر، دوو ئستیکان، مەنجەلێكى ئەلمونیۆم و دوو قاپ و كەوچكێك و خوێ و شەكر و چا و برینج و مال هەى مال! كاپراپەكیش - كە وەك من لە ئوتیل بۆ- رۆژانە دەچووە كار، تەختێكى دارینی دامى بە قەد دوو نیمكەت پان. گوتى من جینگەم نییە لێى دانیم؛ بە لای تۆ بێ. لیفە لە سەر تەخت راختە و تەخت خۆت درێژ كە!

جگە لە یەكشەممە - كە وچان بوو- نیوەرۆ لە چیشخانە و شەو و بەیانى بە نان و پینخۆریكى وەك پەنیر و ماستم دەگوزەراند. لە چیشخانەش - وەك زۆرەى كریكارانى فەقیر- داواى فۆگەم دەكرد؛ كە هیندی خۆرشت بە سەر برنج داكەن؛ نەك خۆرشت و برینج هەر یەك بە جیا - كە گرانتەر دەكەوت. رۆژى یەكشەممەمان كە تەم لێدەنا و لە جیاتى خۆرشت، تری رەشكە یان كشمیشم تی دەكرد. كەوشیشم بۆ خۆم رەش دەكردەوه؛ پاتشا بووم و تاجم نەبوو! تەنیا لە زستان و سەرمادا زۆر حالتم شە بوو. نە كونی زوور دەگیرا، نە ناگری سۆپەش خەبەرى هەبوو. كە دەهاتم بەخوم، ئاوم دەكولاند، دوو شووشەم لێ پر دەكرد، دەمخستە ناو توپی لیفەوه. لیفەكەشم بە پەتێك بە تەختەكەوه دەبەستەوه كە لە سەرم لانهچى و دەچوو مە ناویهوه. ئارەقم دەكرد. لە پر بە لەرزەلەرز خەبەرم دەبۆوه؛ شووشە ئاو سارد ببوو نەوه. دیسان و دیسان ئاو گەرم كە و دە شووشەى كە! شەوانە سێ چوار جار ئەم كارەم دەكرد.

نیوەرۆیانى گەرما - كە دەمەویست ئیستراحت بكەم - واوهیلا بوو. هەرچە بازارێك و چەند میوه فرۆشێك لە دەم خاسە و بەرانبەر بە ژوورەكەم هاواریان دەكرد: تەنزىلات، شەربەت بە دوو فلس؛ ترۆزى بلاوه؛ خەپارى ئیمام قاسم...» چەققەیهك بوو مێشكى سەرم دەزرىنگا.

«مەلا شوکور مستەفا» لە فەقیهە تیهوه گەیبوو بەغدا؛ زۆر زىرەك بوو. لە دانشكە دەى شەریعە قبوول كرابوو؛ دانشجوو بوو. داىكێكى فەقیرى بوو لە گوندێكى دەورى كەركووك، مێردى كەردبۆوه. هیچى نەبوو یاری دەى كۆرەكەى پێى بندا. دانشجووى شەریعەش جگە لە خواردن و جلی مەلایانە، رۆژى پەنجە فلسى بۆ گیران بوولى دەدرایه؛ بەلام لە چوار مانگى وچانى هاوینەدا دەرگا دادەخرا. نە خواردن، نە پوولى گیران. تا دانشكە دەهش دەكرایهوه دەبوايه خۆیان بەرێ بەرن. مەلا شوکور دەچوو دەبوو بە شاگرد قاوهچى، شاگرد نەققاش و هاوینى دەگوزەراند. پێكەوهش ئاشنا بووین. رۆژێك لە كەركووك هاتە لام.

- كاكە چم لێ دەكەى! هەر چى گەرپاوم كەس كارى نەداومى.

- ئەوهى بۆ چیه؟ وەرە پێكەوه دەژین تا دەچیهوه دانشكە دەه. حقوقەكەم لای تۆ بێ. تا لە كار دیمهوه چیش و نان ساز كە و لیفەیهك بۆ خۆت پەیدا كە و جینگەى هەردوو كمان دەبیت. مەلا چوو بوو پریموسىكى لە داىكى ئەمانەت وەرگر تبوو؛ كارمان زۆر بە مقەلى نەما. مەلا ئاشپەزێك بوو قەت نەمدى برینج و شەكەى بۆنى دووكەلى لێ نەیه!

شیخ مارقى بەرزنجى - كە بەعسى ئیعدامیان كرد- هات وچۆى دەكردم. جار- جار بۆ نەهار دەبیردمهوه مالى. زانیبووى كە من چەند تینووى خۆیندەنەوم و ناشتوانم هەموو كتیبێك بكرم؛ رۆژێك كتیبێكى تازە لە چاپ دراوى هینا، گوتى: نیوان هەلبىرنى پەرە كتیبیم زۆر لە لا زەحمەتە، ئەم كارەم لە باتیان بكە و بیخوینەوه؛ جا بئێر هەر كتیبى دەرچوو بایه - میسرى یان لوبنانى و عیراقى بوايه - دەبكرى و من دە پێشدا دەمخویندەوه.

جاریک حەننا بۆ پازدە رۆژ مەرەخەسی وەرگرت کە سەیرانێک لە عێراق بکا. هاتەووە گوتی: برا هەر خوا دامیەو! لە بەسراوە دە بەلەمیکدا دەگەل شازدە کەس دەچووینە دیتنی ئابادان. لە تەنیشت قەسایێکی بەسرایێ دانیشتبوو. لێی پرسیم: کوێندەری؟ وتم: خەلکی شام. یەخەیی گرتم، راپیەراندم، راپنەکاندم، چەقۆی دەرینا زگم بدەری. وا حەپەسام هاواریشم بۆ نەکرا. خەلکە کە دەستیان گرت.

- چیتە بە سەریەو؟ چی کردوو؟
- چۆن چی کردوو؟ شامییە و و ئیمام حوسینی کوشتوو!
- تا دەرنەکەوت کە من مەسیحیم دەستی لێ بەرنەدام!
- دەگەل وەستاگەم (پۆرتۆیان) جار-جار باسم لە هیندیک خرافاتی مەزەهەبی دەکرد. کەشەیی هەرمەنی - کە پیاویکی سی سالی ریش دووفلیقانه بوو- هەرگا دەهات دەیدواندم. پۆرتۆیان رۆژی گوتی: ئەبوونا (باوکمان)! دەگەل عەزیز مەدوئ با کافرت نەکا!
- شتی وا بۆ دەلتی؟ زۆر کوپکی باشە. ئەو بۆ وات پێ دەلی؟
- ئەبوونا تۆ شوکۆر جوان و بەهیز و توانی؛ ئەگەر چل مریشتک لەو دەشتە بۆ بەرەلدا کەم و بلیم بیانگرە بۆ خۆت، چەندت بۆ دەگیرن؟
- خۆم بېستیم دەم بۆ ناگیرئ.
- ئەدی ئەگەر بلین پیاویک بە تەنیا سیسەد رێوی لە دەشت گرت، کلکی هەر دوانی پیکەووە گری دا، شاپلیتەیی لێ قایم کردن و گەنمی دوژمنانی پێ سووتاندن؛ دەفەرمووی چی؟!
- دەلیم ئەو درۆیەکی ئاپریلە.
- دەسا ئەو لە کتییی موقەددەسا دەبارەیی سامسون نووسراوە!
- زۆرم کیتایی موقەددەس خویندۆتەو؛ بەلام هەرگیز فکرم لەو درۆ زلە نەکردۆتەو!
- پۆرتۆیان گوتی: نەمگوت کافرت دەکا؟!
- پیا! ئەگەر ئیمان باوەر کردن بە درۆی وا شاخدار بی، با هەر نەبی!
- دەگەل پیرە ئەرمەنیە کدا ببوو مە ئاشنا؛ کوردی زۆر باش دەزانی. رۆژیک لیم پرسی:
- ئەو کوردیە چۆن فێر بووی؟
- کورە من بیست سال میرزای خانی کەلھور بووم!
- گوتی: رۆژیک خان هەر بزەیی سمیلی دەهات. چوار میزدەکی قاچی خستبوو سەر قاچ، تەپلە بە لایلاگی سەریەو، فیتووی لێ دەدا. رووی تیکردم:
- میرزا! ناخ خودا سالیکی منی بگردایەتە شای ئێران!
- لەو سالە شایەتەدا چت دەکرد؟
- وەللاھی وا دەریامە ئەم مەملەکەتەو، هەزار سال بیان لستایەتەو پاک نەکرایاوە!
- لە ئوتیلە بۆردا حاجیەکی مەککەیی میوان بوو؛ هاتبوو خەلک بە تەپکەووە کا، لە حج بیکەنە شەرەزای خۆیان. ئاوی ئوتیل دەبرا، بێ ئاویمان دەکیشا. گوتم:
- حاجی دەگەل ئاوی دەسنوێژ چۆنی؟
- باشم. ئەسحابی پیغەمبەر لە تیکولە گوێزیکدا غوسلیان دەکرد!
- مەلا شوکۆر بردمیە دیدەنی «مەلا سەعدوللا» ناو کە: «پیاویکی زۆر بەدینە». لە مزگەوتی شۆرجەیی کەرکووک بە خزمەتی گەیشتین. مەلا شوکۆر پرسی: فەقییەکت لە لا بوو، کو؟!

- ئەو كەرەم دەر كەرد! ئەمن دەمگوت هیتلەر نوژیی بە جماعەتی لە مەدینە ی پیرۆز دە كەرد! باوەری نەبوو؛ كەچی دە یگوت پئغەمبەر دوعای لۆ ستالین كەردیە! كەری وا بۆ من نەدەبوو! هاوینی گەرم، یان بلییم جەهەندەم بوو. كەبرای خاوەن ئوتیل پانكە یە كی شەق و شەری بە تیل پیچراوی داینێ باوە شینی خۆمانی پی بکەین. مەلا شو كور گوتی: ماله دەولەمەندی بەغدا یە و شترخۆرە بە بەر پەنجەرە دە گرن و تەری دە كەن، هەوا ی پانكە ساردتر دە بی. قەفەسە یە ك و شترخۆرە مان دەلای پەنجەرە ئاخنی، تەنە كە ئاویكمان پیدای كەرد؛ دەر كە مان داخست، پانكە مان پیكەرد. بە نسبیی دوزمنت بی! هەلمیك دە ژووری گەرا نەفەسمان تەنگ بوو، وەختابوو بخنكینی؛ لای دەر كە مان نەدە یەو بە یكە ینەو. بە هەلمەو بە یك كیك دەر كە ی كەردەو كە بزانی چ باسە، رامان كەرد. تاویكی باش كۆخین و ئاوی چاومان سەری. و شترخۆرە كە مان توور هەلدا. لاسای دەولەمەندی بەغدامان پیو نەهات.

رۆژێك مەلا گوتی: خویندوو مەتەو كە میو هەر تیکۆلە كە ی زۆر بە كارە؛ پیستی پیو ساف و پروناك تر دە كا. جار ی كە لە كار دەهاتەو لە پر گوتم:

- ئەمۆ شتیكی سەیرم دیت: زەلامیك بەران بەر بە چروچاوی گامیشیك پرسی دەتاشی!
- جا چۆن؟

- گامیش هیندە ی تیکۆلە شووتی خواردبوو، نیوچاوانی ببو ئاوینە!
مەلا توورە بوو؛ گوتی: قەت عاقل نابی!

قانیع مالی هاتبوو كە كووك؛ هات و چۆی دە كەردین. بپارمان دا كە فیرە بولپریلیدان بین. هەوێ دەرس دە بی و یا كە ی (لە بولپرژەنیدا) نەفەس بخۆ یەو و نە بییری. قامیشمان لە ئیستیكانی پر ئا و دەنا و فوومان بەو سەریدا دە كەرد. نەفەس خواردەو كە ی كاریكی گران بوو. ئە گەر ئەحیانە جار یك فوومان بۆ دە خورایەو، ئەو نەندە پیندە كە نین تا لە بیرمان دە چۆو. سەرنە كەوتین.

- قانیع! مالت چۆن دەسكەوت؟

- بە خوا باوك! پیاوێ خیرەو مەن وتی تۆ سەیدی و كور شیخ دەلاشی؛ چاوە یەك خانووی داوە پییم.

- قانیع گیان! كەبرا هەر كە زانی تۆ وەك بابت مەبارەك نی دەرت دە كا.
- نا باوە پیاوێ خاسە.

رەمەزان بوو، رۆژێك قانیع بە قاقا هاتە ژوور.

- باوك دەریانكەردم! كاورا دیتمی نان دەخۆم، وتی: هە ی فاسق ماله كەم چۆل كە! تی ناگەم، من وە پارە ی خۆم نان بخۆم خراپیم دە گەل كی كەردوو؟!

حەولی دابوو كاریكی دەسكەو، نەبوو. گوتمان عەرابە دەستی بگێرە، وردەوالە بفرۆشە. سندوقە سابوونیکمان بۆ كری. مەلا شو كور گوتی: چوار بۆلبرینگیشی دەو.

- باو! بۆلبرینگ چەس؟

- كارت نییە، بۆت پەیدا دەكەین.

ئیتەر وەك تالیلی دەرویشان لە سەریەك دە یگوت: «بۆلبرینگ!». لە سەقەت فرۆشی دەوری خانەقا دوانمان كری. چووینە بەری قۆریە بۆ سانەو، لە چایخانە یەك دانیشتیین. دوكاندارێكی ئەرمەنی - كە ئامرازی ترومبیلی دەفرۆشت - لە پشتەو قانیعی ناسیبوو؛ هات.



- مه لاقانيع ماندوو نهی!

- باوک بۆلبرینگت ههس!؟

- ئه‌رئ وه‌للا هه‌سم و ناتده‌می! تۆ هه‌یج نه‌بی جوابی سه‌لام و ماندوو نه‌بیم بده‌وه!

بۆلبرینگى دا، عه‌رابه‌ ساز بوو. مه‌جید کاکه‌ش -که عومده‌فرۆش بوو- که‌ل-په‌لى به‌ قه‌رز دایه‌ که‌ پاش توه‌نه‌وه‌ بیداته‌وه‌. دوو ده‌سته‌ پزدان (تیزانگ)ى بۆ هه‌ینا که‌ بيفرۆشى. بۆ ته‌جره‌به‌ یه‌کیکی فوو کرد، درێژ و ئه‌ستووور وه‌ک هه‌رامه‌ی که‌رئ! قانيع گوتی: ئای باوک! ئه‌مه‌ نافرۆشم؛ ئه‌مه‌ بۆ دایک کوه‌تک خاسه‌! (دایک کوه‌تک خه‌زانی بوو).

تۆ په‌نگه‌ قانيعت نه‌دیبه‌ی! شتی هه‌ینده‌ ناحه‌ز و ناقۆلا نه‌بووه‌: درێژ، لاواز، چاوچکۆله‌ و پرووش، لووت‌شۆر، لاروومه‌ت به‌ که‌ند و کلۆ، جل به‌ پینه‌ و که‌لاش چه‌ک و به‌دنامه‌وه‌؛ له‌ گالته‌وه‌گه‌پدا بتکولاندايه‌ تۆخه‌نی نه‌ده‌هات. عاقیده‌ی شیخ سه‌میعم بۆ باسی چه‌روچاوی قانيع و گه‌پ‌یده‌ی و بئ‌نانی وه‌رگه‌پ‌ابوو هه‌ر گه‌پ‌وگالته‌. رۆژی ده‌ جار بۆم بخویندايه‌ ته‌وه‌ له‌ پیکه‌نین ره‌ش و شین هه‌لده‌گه‌پ‌ا. دوايه‌ گوتی: باوک بیدرینه‌! به‌ خوا ئه‌مه‌شه‌م ئه‌بیتته‌ به‌زمیکى منالان! به‌ داخه‌وه‌ دراندم و له‌ بیرم نه‌ما. دانه‌-دانه‌ییکم له‌ نزیکه‌ی پینج سه‌د به‌یت دیته‌وه‌ بیه‌ر. باسی به‌هه‌شتی شیخ سه‌میعم کردبووه‌ باسی چه‌روچاوی قانيع:

باسی روخساری نایه‌ته‌ گوفتار	هه‌مووی قولکه‌یه‌ و شیوه‌ و چه‌لجار
دوو کویره‌کانی ناوئ‌راون چاو	دایم ده‌تکینه‌ن زه‌رداوی گه‌ناو
مووی کونه‌لووتی و دوو کونای وه‌ک غار	جه‌نناوون ته‌جری ته‌حتیه‌هل ئه‌نه‌هار

له‌ باسی نه‌سه‌بیدا به‌ دمه‌لاسه‌که‌ی شیخ سه‌میعم نوسیبووم:

ئه‌م شیخ قانيعه‌ی هه‌ینده‌ جوان و قۆز	سه‌ر و سمیل بۆز، نه‌جیم و پیرۆز
له‌ کۆلۆس شه‌ریف به‌ وه‌له‌د بووه‌	بۆ لای که‌رکووکى هه‌جهره‌ت فه‌رموه‌
باوکى شیخیک بوو له‌ ته‌کیه‌ی ده‌لیش	حه‌فتا سال ژیا، بئ‌ی که‌وا و که‌لیش
دایکى شیخ‌زاده، نازانم کچ کئ‌!	دایم دوژداماوا له‌ پشتی ده‌رکئ‌
ئابا و ئه‌ژدادی له‌م سه‌ر تا ئه‌و سه‌ر	گه‌دازاده‌ بوون سوالکه‌ر فه‌ل سوالکه‌ر

قانيع تورکی که‌رکووکى نه‌ده‌زانی؛ به‌لام به‌ لامه‌وه‌ سه‌یر بوو؛ به‌ تورکی هه‌جوکیکی شیخ جه‌میلى کردبوو؛ سه‌ره‌تاکه‌ی ئه‌مه‌ بوو:

شیخ جه‌میلن ته‌کیه‌سى هه‌ر عه‌ینی ئاوده‌س خانهدر هه‌ر که‌رئ هه‌یج عه‌قلی یۇخدر، یاری نه‌و شه‌یتانه‌در پتر له‌ سالیک له‌ که‌رکووک رامبارد. سه‌ره‌تای هاوینی ۱۹۵۳ بوو. باسی فستیه‌والی جه‌واوان له‌ بوخاریست داکه‌وت. شیخ مارف گوتی: وا ده‌که‌م ده‌گه‌ل لاوانی حه‌یزبى شیوعی بچیه‌ بوخاریست. ئیتر به‌ر ئه‌مریشیان نه‌بی و به‌ ئازادی بیروبه‌روای خۆت به‌ خه‌لکی دنیا رابگه‌یه‌نی.

ئاخ چه‌ند خۆش بوو ئه‌م سه‌فه‌رم به‌کرده‌یه‌! دوو عه‌کسى کالی نائاشرکرای لئ‌وه‌رگرتم. رۆژیک پاسپۆرتیکى بۆ هه‌ینام که‌ به‌ ده‌ دینار به‌رتیل دروست کرابوو. گورجئ‌ که‌ل‌ویه‌لم هه‌راج کرد. حه‌سابی خۆم له‌ وه‌ستا وه‌رگرت، گوتم ده‌چه‌مه‌وه‌ به‌غدايه‌. سئ‌ چه‌مه‌دانى ته‌نه‌که‌ی پ‌ر له‌ کتیبیم هه‌ینا و نامه‌م له‌ شیخ مارف وه‌رگرت و چوومه‌ سه‌ر قه‌تار. له‌ قه‌تاردا که‌ به‌ره‌وه‌ به‌غدا ده‌هاتم، له‌ سه‌ر کورسى دوو نه‌فه‌رى، پۆلیسیکی رووته‌که‌ی سبسی پۆخه‌که‌م له‌ ته‌نیشت بوو. چایان ده‌گه‌پ‌ا، گوتم دوو چامان بۆ بینه‌. پولیس زۆری سوپاس کردم. پاش تاویک هه‌ستا رۆیى. زۆری نه‌برد ئه‌فسه‌ریکی پۆلیس به‌ دوو پۆلیسه‌وه‌ هاتن:

- ئەفەندى ئەوانە چەمەدانى تون؟

- بەلى.

- مالى قاچاغ، توتن - مووتنيان تيدا نيبه؟

- خۇتان تماشاشا كەن و ئەووش كليل.

چەمەدان جگە لە كىتېب چى تيدا نەبوو. كابراى ئەفسەر لە بەر خۇبەوہ:

- ئاي تەرەس! ئاي بې نامووس! ئەفەندى بمانبەخشە. ئەو پۇلىسەى لە تەنیشتت بوو، هات گوتى ئەو كابرايە لە من ترسا؛ بۇيە چاي بۇ كرىم. ديارە قاچاغى پيپە! نسحتت بى لە منەوہ:

رووحم بە بەراز بگە! بە پۇلىس مەكە! ھەموو ھەرامزادە؛ منيش يەك لەوان!

- دوور لە تۆ! بى زەحمەت چەمەدانە كانم وەك خۇلى بگەنەوہ و لەو سەرە داينننەوہ!

شياوى باسە، لەو رۇزانەوہ كە رۇزانەم سەد و سەدوېيىست فلس بوو، لە نانى خۇم دەگىراوہ و كىتېب و گۇوارى كوردى و ەەرەبى بە دلى خۇم دەكړى و زۇرم شايى پيپان بوو. شىخ مارق گوتى: كىتېبان لاي من دانى! ئەگەر نەشەتايەوہ بۇت دەدەم بە كىتېبخانەى گشتى؛ با نەفەوتىن. بە قسەم نەكرد؛ لە بەغدا بە ماله مام حوسىنم ئەسپارد. نامەى شىخ مارقم گەياند. گوتيان: سى دىنار بدە و فلان رۇژ حازر بە! يازدە كەس و من بە سواری ئوتوبۇسى نىرن، بە رېگەى چۆلى شامدا كەوتىنە رى.

لە سووريا حوكمى «شىشەكلى» بوو؛ شيووعى لە جەوھەر قاچاغ تر. گەيشتىنە ھەوہل پۇستى رىئوانى سووريا - كە ناوہ كەيم لە بىر نەماوہ - وا بزائم ئەبوششەماتە بوو؛ چەمەدانيان پشكنين، پر لە ەگالى ەەرەبى و كلاس و خەنجەرى كوردى و بەيانات. سوئند بخۇ، بىارپوہ، ئىمە دەچىنە سەيران لە لوبنان و لە سياسەت دوورين. كابراى ئەفسەر دەيگوت: ھەر ئەوہ كە لە سەر بەيانەكان نووسراوہ «ئوہ تەنى ئازاد و گەلى بەختەوہ» - كە لە جىي بىسمىلايە - لاي شيووعيان شايەتى چاكە! بە گىرەگىر نەجاتمان بوو. تۇزىك لە شام ماينەوہ و چووينە بىرووت. دەبوايە ويزەى ئوروپا وەرگىرن. لە سەفارەتى ئىتاليا پاش پرسیار و وەرامى زۇر، كابراى سەفارت - كە ەەرەبى لوبنانى بوو - پرسى: بۇچى دەچىە ئىتاليا؟

- بۇ سياحت.

- كى دەناسى؟

- كەس!

- نابى، دەبى يەككىك بناسى.

- بىەخشە وە بىرم ھاتەوہ، مەلىك فارووق دەناسم كە لە جزيرەى كاپرىيە! دەستى كرده پىكەنن.

لەو بەينەدا سەفەرىكى شامم كرد، كە دوو سەعاتە رپيە. چوومە سۇراغى برايم نادرى كۆنە ھەوالم؛ دىتمەوہ.

- چ دەكەى لىرە؟

بۇم گىراوہ. گوتى: تۆ ھىچ فكر ناكەيەوہ، پاسپۇرتى جەعلى دوو سالى ھەبس لە سەرە؛ من قانوون دەزانم. ئەمجار وەدووى كلاوى باپردە كەوتووى؛ نەدەبوو دەست لە كاسبى خۇت بەردەى. من خوا شوكور ەقلم ھاتۆتە سەرم و پوول پەيدا دەكەم.

- كاكە برايم! لە لەيلە و مەجنوونى وەحشى باقىدا دەلى باوكى مەجنوون نسحتتى

كۆرەكەي دەرد: دەست لە لەيلى بەردە و ەرمە ناو خۇمان! مەجنون لە ەراميا گوتى: سەد كىوم لە سەر دلە؛ چۇن ەستەم؟ سەد چقلم دەپى چەقيو؛ چۇن راکەم؟ ەيندەم لەو رېنگەيدا غار داو ە تازە گەرەنەو ە ەبەتە! تۇ كە خوا شوکور تازە عاقل بووى؛ من تازە سەرەتاي كەربوونمە... تا ماوم ناگەرېمەو ە و ئىتر رەفيقايتى عاقلانىش ناكەم.

كۆت و شالوارىكى تور كيا حازر و شاپۇيەكى پووشم كرى و ەاتمەو ە بىرووت. سواری دەرەجە سەربانى كەشتى سامسۇنى تور كيا بووين؛ بەرەو ئىتاليا. چاردە لاوى لوبنانىش ەر بۇ فستيوال دەھانت؛ ەھوالى ناو كەشتى بوون. دەگەل ئەفسەرىكى تورك قسەى خۇشمان دەرد. دەيگوت: پىنغەمبەر ئەفەندى ەر نەھلەتى لە ەرب و چىنى كر دوو!

شەوى ەوتى جولای بوو، بەحر كەوتە فەرتەنە. جگە لە كار كەرانى كەشتى -من نەبى- ەممو كەس گىز ببوون؛ دەر شەنەو. لە پەستا پەتوومان بە سەر نەخۇشاندا بەش دەرد. عىراقىيەك بە دەم نالەو دەيگوت: ئافەرىم كەشتى! ەزار پىرېژنە يۇنانى قوون زلى لە سەرە؛ چۇن قوم نابى!

ەوت رۇژ و ەشت شەو لە بەحرا بووين. ئەفسەرەكە دەيگوت ژيان لە ژيانى ناو كەشتى خۇشتر نىيە. گوتم: كەشتى ەك بىبانىكە بى ئاوەدانى. دەنگى كەلەشېرىك، ەپەى سەگىك، بۇرەى مانگايەك، ەقەى گامىشېك نابىسى؛ خۇشېيەكەى چىيە؟ دەيگوت من بىرم لەو شتەنە نە كر دۆتەو.

بەيانىيەك گەينە «ناپۇلى». شوپنمان لە قەتارى رۇم گرت و چووبنە ناو شار. برسېم بوو چوومە بەر دوكانى سەندوويچى فرۇشېك. دە جۇرە گۇشتى لى بوو. يەكيان گرانتەر لەوى دى. بە ئىشارە و ەكس ەالى كردم كە بە نرخەكە گۇشت كەرە و ەرزەنەكە گۇشت بارگىنە. پىاو تا بۇى بلوئ دەبى شتى باش بخوا! دوو ساندوويچى گۇشت كەرم ە بەر گاز دا. ەھوالە عىراقىيەكانم گوتيان ەرە بۇ ئىمەش لەو ساندوويچەى خۆت بکەرە. پاش قووت دان و ئاو لە سەر خواردەنەو، گوتم: كورپنە بە راستى گۇشتى كەر بەلەزەتە! بوو بە ەقۇ ەقۇ و ەيلنجدان. گوتم: مەترسن! ئەو ە گۇشتى كەرى قوبروسى بوو!

لە ناپۇلى سى كەلىمە فېر بووم: پىنە (نان)، ئاكو (ئاو)، لە قەتارىش لە دەر كى ئاودەست نووسرابوو: (رىتى راتا) دەى چى ترم دەوى؟ نان و ئاو و ريان دەزانم و دانامىنم! رەئىسى ئىمە عىراقىيەكان كوردېك بوو بە ناوى «غەفوورى مىرزا كەرىم»؛ بە كوردى قسەى نەدە كر كە شۇقىنى نەبى! ەرەبېشى ەر پەلخوڤ دەرد؛ دەتگوت كەرە و گووى شل دەخوا! حوسىن ەورامانىيە كىش بوو؛ ئەوېش پىى شەرم بوو بلئ كوردم. رەئىس لە بىرووت گوتى: ئەو سەر سى دىنارەى داوتانە، خەر جى رېگامانە و كرىش لە سەر حىزبە. بە براپەتى و بە شەرىكى ەك يەك دەخۇين و رادەبوېرىن؛ لە ناو شىووعىدا فەرق و جىاوازى نىيە.

رۇژېك لە سەر كەشتى كۇ ببووينەو، يەكئ لە منى پرسى:

- تۇ لە فستيوال دەتەوى چ بکەى؟

- ئەگەر بتوانم ەوارىك بۇ كورد و كوردستانى لىقەوماو دەكەم.

رەئىس ەلېداپە:

- چى؟ كورد؟! كوردستان؟! حىزب قەت بەو ەرازى نىيە!

- برا لە بەغدا قەرار درا من ەر لە رېنگە رەگەلتان كەوم. لەوى ئازادانە بىر و بروام دەر بېرم.

- دەى دەى! ئەم قسە قۇر! سالج دىلانېش واىگوت و ھەر تا سەر دەريا بېرى کرد. دەمت بجوولئى بلىنى کوردم، خۆت دەزانى!
- باشە با بزائىن چۆن دەبئى...

دەعوەتنامەى رەسمى حىزبى شىووعىم پئى بوو کہ بەشدار بىم لە کۆنگرە؛ قاچاغ بوو دەبوو لە رى بېشارمەوہ. زەبىحى لە بەرى کردنمدا گوتى: من لە ئارسىن لوپىنەوہ زۆر شت فېر بووم؛ ورد پىچايەوہ و دە نىوان توپى پانتۆلدا، لە پشت قوونمەوہ تاقەتى کرد. کہ چى بە ناشکورى نەبئى، لە «ئەسکەندەرىيە» کہ دەچوومە سەر کہشتى، ئەفسەرىک پشکنىمى؛ زۆر زوو دىتەوہ. زۆر ترسام. پىکەنى و دەستىكى لە شانى دام: برۆ بە سەلامەت...!

لە ئەسکەندەرىيە بۆ دوو سەعات چووينە شار. بەر لەوہ چوار دىنارم لە پاش جل کرىن و بىرووت مابوو؛ ئەوېشم دابوو بە جەنابى رەئىس. دەگەل کورپىک دابەزىن نامەى دە پۆستە خست. سواری ترام بووین کہ بە شارا بگەرپىن؛ لە پر دىتم کور نەماوہ؛ نازانم لە کوئى دابەزىبوو. پىنچ تەعريفەم - کہ دەبىتە قرانىک - پئى نەبوو. بلىتېر ھات بەلامەوہ، خودنوېسم لە گىرفان کردەوہ، گوتم پوولم نىيە.

- تا کوئى دەچى؟
- تا بەندەر.

- بە خۇراپى سواری بە!

دەستەيەکیان دەگەل رەئىس کالەک و شووتى زۆریان کرپبوو، خۇيان لە ھىندىک بىراى حىزبى گىل کردبوو! ھەر لە ئىستاوہ بۆلەوپر تە پەيدا ببوو؛ کہ منىش يەک لە بەش خوراوان بووم. بە ھەزار نارى عەلى دوو دىنارم لە رەئىس ساندەوہ؛ کہ نەوہک دىسان بۆ بلىت دامىتم. لە ئىزگەى رۆم دەبوایە چاوەنۆرپىمان بگردايە تا سەرکۆكى لاوانى رۆم دئى لە سەر حىسابى لاوان داماندەمەرزىتى. چەمەدان و ھىندىک پارچە بەرە و شتى وامان لە دەورى خۇمان دانا و لە سەر ەرز تەخت دانىشتىن. زۆر وەک خىلى قەرەچ دەچووين! ھەرچى دەپرسى: چىن؟ دەمگوت: «جىسى» (قەرەچ).

- کارى ئاومان ھەيە، لە کئى پرسىن؟

- ئاى لە منتان نەکوئى! ئەى من چىم؟

لە حەنبالىكى ئىزگەم پرسى: رىتى راتا (بە شلىکەوہ گوتم). نەخىر تئى ناگا. دەستم بە زگمەوہ نا و خۇم کوور کردەوہ و نەقاندەم. پىکەنى؛ گوتى: ھاا رىتى رازا! بە قامک تىگەياندم ژمارە يازدە ئاودەستە. لە دەرگاوہ روانىم ئاويئە بەندىکە وەک مالى شا! چەند کەسىک لە بەر شىرە رېش دەتاشن. بئى و نەبئى دەلاک خانەيە! کہ چوومە ژوور زانىم چەند ئاودەستىکىشى لىيە. مزگىنىم دا و بە کۆمەل رايانکرد. ھەى لەوہى زوو بگاتئى و لە خۇ نەرى!

پاش نىوہ رۆيەكى درەنگ ھاتن برديانىن لە چاکترىن ئوتىلى بەناو «پلازا» دامەزراىن. جەمە نان لە سەر لاوانى ئىتالى. شەوانەش يەکىک دەبوو بە سەرگەلە و دەچووينە چاخانە و چايەکمان دەخواردەوہ؛ گوئىمان لە مووسىقا دەگرت. بە رۆژ بە کۆلان و خەياباندا وئىل بووین. شارى رۇمام زۆر پئى جوان بوو. دەتگوت ھەموو مالەکانى خەيابانىان بە مشار خست بىرپوہ؛ ھەموو جىگا وەک يەک دەچوون. کۆتەلى زۆر ھونەرماندەنە لە ھەموو ئاقاران ببوونە خشلى شار. رۆژىک چوومە رستوورانىک؛ لىستيان بۆ ھىتام. ھەر تەقەم لە سەرىوہ دەھات. تووشى

وشەى «فرايد فيش» بووم؛ دەستەم لە سەر دانا. بەلەى ماسى سوورەوھە كراوئىش خراپ نىيە. خوايە ئەو ماسىيە مەن دەمناسى جۆرىكى تر بوو؛ ئەوھ پارچەى چكۆلە و لىك ھالوو، ھىندىكىيان لە رانە چوئىلە كە دەچن. خواردم؛ خۆش بوو. لە ھاتنەدەردمدا كۆرىكى لوبنانى گوتى پىكەوھە دەپۆين. لە رى گوتى: منىش ھەر وەك تۆ بۆقم خوارد!

عەبدولكەرىم شىخ داود ناويك - كە حقوقى بوو - لە جياتى سى دىنار، پەنجا دىنارى دابوو. داواى سابوونى دەكرد كراسى پى بشوا. قانون نەيگرت! ناچار مەن سابوونم بۆ كرى و ئەوئىش ھەزار جىنئوى بە دزى بەو قانونە دا.

بە گەل چووین بۆ «واتىكان». سەرم لە كارى كليساى «سان پتروس» گىژ ببوو. چاوبە مۆلەق و ھەستا و دەمروانيە مېچەكەى كە دەسكارى مېشىل ئەنژۆلۆپە و ماشەللا و بەھ بەھم دەگوت. ھەتا بە خۆم زانى لە گەل بە جى مابووم و فەتالىە كىشم پى نەبوو. گىژ و حۆل دەخولامەوھ، تووشى ھەوالان نەبووم. تازە قەوماوھ قەوماوھ؛ با پتر سەر بەكەم. ويستم بېچمە مووزەى واتىكان، پارەى دەويست؛ نەمكرا. لە دەرگايەك دوو پاسەوان بە جلى پۆميانى قەدىم، پمب بە دەستەوھە ويستابوون. ترۆمبىليك ھات. شازنىكى رەشى وەك قىرى تىدابوو؛ كرنۆشى بۆ كرا و دەرباز بوو. منىش ويستم بېچم، پمب لە دوو لاوھ تىك پەرىن و رىگەم نەدرا. ديار بوو ژنەپەش دەچووھە دیدەنى پاپ. ھاتمەوھ سەر خەيابان. سوارى ئوتووبووس بووم. بلىستەر ھات! فېر ببووم؛ خودنوئىسم راداشتى. كە زانى چىم پى نىيە بلىتىكى دامى. بىرم لەوھە دەكردەوھ: كابرەى مىسرى لە دەولەتى دزى و پياوھتى دەگەل مەن كرد، ئىتالىە كە لە گىرفانى خۆى زەرەرى بۆ كىشام.

پاسپۆرتەكەم بە خەتى عەرەبى نووسرابوو كە خاوەنى تا سووريا و لوبنان بچى؛ ئەگەر بە ئىنگلىسى باسى ئوروپايشى لى نەنووسرابا نەدەبوو. ئىبراھىم عەبدورەحمان خال - كە ئەوئىش ھەوال بوو - دەگەلما ھات بۆ سەفارەتى عىراق. گوتى: خۆت بە دەولەمەند نىشان دە! جەلەكانىشت باشە. چووینە خزمەت سەفیر؛ منى زگ زلى جەلباشى بە مليۆنر ھاتە بەر چاوب. منىش تا توانىم فروفىشالم كرد كە: ھەتا ئوتريش دەچم چەند رۆژىك راپدەبویرم! «بەلەى بەلەى» كەرى نىر نەیدە كىشا! پەساپۆرتى بە ئىنگلىسى نووسى و ئوتريشىشى خستە سەر. لە خواحافىزىدا فەرمووى:

- بىرەدا وەرەوھ با دىسان بە خزمەت بەگەم.

- جا چۆن تا ديارىبەك بۆ ئاغازادەكان نەھىتم دەچمەوھ!

چووینە سەفارەتى ئوتريش. كچىك گوتى: بەو نىشانانە سەرى سەعات پىنج وەرئە فلان ئاپارتمان ویزە وەرگرن! پىنج دوو دەقىقە كەم چووین؛ داخرابوو. راوھستاین و دەروانىنە سەعات؛ دوو سانىە مابوو، كچ پەیدا بوو. برايم گوتى: وەمانزانى نايەى، گوتى: وەختم زاىع نەكرد.

ویزای تايەتیشمان لە سەفارەتى رۆمانى وەرگرت؛ كە لە پاسپۆرتا نەنووسرا؛ تا لە عىراق نەمانگرن. پاش چوار رۆژ يان سى رۆژ بە قەتارى «تيرى زىرین» وەرئە كەوتىن. چەند سەعاتىك لە ئىزگەى «وينىز» ماينەوھ؛ بەلام قانون نەيگرت بچىن ئەو شارە جوانە بىينىن. نووشابەش بەر قانونى سەفەر نەدەكەوت! ياریدەى لوبنانىەكم دا چەمەدانم لەگەل گویزتەوھ، چەنبالىەكەى نووشابەپەكى بۆ كریم. شەو درەنگىك گەینە «ويەن». چووینە شوئىنىك، لە لاوان

جمعی دههات. نارديانينه يانه يهک که لهوئ بخهوين. چه ققه و ههرا و بليارد کردن بوو؛ دهريزيت ههلاويشتايه نه ده که وته عهري.

- ياللا ههستن! چه مه دان هه لگرن ده تانبه نه جي خهويکي باش.

چه مه دان به دهسته وه، شهو تاريک و سه رما، له ماندهووي ناره قمان کرده وه؛ گوراني ئيسمه هانم هاتبووه بير که ده لي: «شهواني خوش رابواردن له ويه ن!». چووينه ميوانخانه يه کي قشپيله له ناو باغيکدا. نانيان داينئ و نووستين. به ياني نان و چامان خوارد و گوتيان برؤين. بوو به ههرا:

- تا جهوانان پوولي ئيوه مان نه ده نئ نارؤن.

تهله فؤن له سه ر تله فؤن. جواب نه بوو. خاوه ن مال گوتي: يه کيک به گريو ده گيرمه وه تا پوولم ده دريتي. گور جي چوومه نه او لاهه گوتم: من به گريو ده مينمه وه. به خيال گوتم: دوو- سي رؤزيک ده خووم و ده خهوم؛ با بمنيره حه بس! به لام پاش دوو سه عات نازاد کرام و برديانمه وه لاي هه والان.

ئيمه و لوبناني و جووله که و ميسري و ئوردوني و نازانم کيني ديش به قه تاريک وه پري که وتين. له سنووري مه جارستانه وه خه لک ده هاتنه پيشوا زمان. له شوينئک کورپيکي لوبناني گوتي نوتق ده که م. ده ست بلند ده کا، دهنه ريني، به عه ره بي ده لي: ئاو ئاوه! ههوا هه وايه! هه رچي باوه ناکا ئاوي سارد بخواته وه! بوو به ههرا و چه پله ريزاني گويگره خوشه ويسته کان و پيکه نيني ئيمه!

شاعير يکي جووله که به ناوي «حننا ئه بولحه ننا» که عه ره بي قسه ده کرد، له نزیکمه وه بوو. زور قسه خوش بوو. جاريک گوتي: ئه وه همموه ده ولته عه ره بانه له همموه شتدا دزي يه کترن؛ به لام له جنئو به ئيسرائيل داندا يه ک قسه ن!

له بوودا پيست سه عاتيک له ئيزگه ماینه وه. سه رو پاکه تيکي سه ندهوويچ و ميوه يان داينئ. گه بشتينه شاري بوخاريست. عيراقی و ميسريه کان له مه دره سه يه ک مه نزلمان گرت. له قه تاردا وه رزشکاريکي سه ر بي تووکی ميسري ده يه ويست سه رده ريني، نه يزاني شووشه ي له پيشه، شه قونئکي ده شووشه ي قه تار هه لدا، شووشه خر مه ي کرد و سه ره که چه له که ي جي لي نه هات. يه ک له ميسريه کان «ته حيه کاريوا» سه ماکه ري مه شهوور بوو. ده سه ته که ي مووزيکي ده گه ل بوو ده تگوت به دانسته هه لتبزار دوون؛ زور به يان ره شي ئاولاوي و يه کيان يه ک چاويش بوو!

له قه تاري رؤمانيدا دوو ژنه لاديبي هاتنه ناو واگونه که مان؛ مريشک و هيلکه يان ده برده شار. به ئيشاره له مريشک و که له بابيه وه تا گورستان و ئه وشتانه ي له ري ده مانديت، پرسيارم له ژنيکيان ده کرد و ده منووسيه وه. توانيم چه ند وشه يه کي زور لازم فير بم. له و پرس و جوابانه دا پؤليسيک په يدا بوو؛ ژنه کان زور ترسان؛ ده ره پرين و ده رسم ناقسي ما!

به يانيان همموومان ده چووينه زورويکي نان خواردن. هه رچي زوو نه گه يبايه به شي ده برا. من له سينه مادا ته حيمه زور به جواني ده ديت؛ به لام به يانيان - که نه يده پرزا له تاوي نانه که ي سووراو سپياو بکا - شله زه رديک بوو بيزت لي هه لده ستا.

نيوه رؤ و شهو بليتي نه هار و شاممان هه بوو؛ ده چووينه رستووران. ده بوايه بيست و دوو رؤژ لهوئ بمينين. ده بوايه همموو رؤژ کو بينه وه هه يته تي ده ولته تيک ببينين؛ که ده يانگوت هه شتا



و دوو میلله تی لییه. زور زوو من وازم هینا و له دیتنی گشتیدا به شدار نه ده بووم. رۆزانه به شاردا ده گهرام. تووشی ههر کهس بام چهند که لیمه یه کی رۆمانی لی فیئر ده بووم. له چاو هه والانم زمان زان بووم؛ زور کاری خۆم پیک دینا. شهوانه ده چوومه سینه ما یان تیئاتر. بو نهو شوینانه ههر کهسه ی هقی بلیتیکه هه بوو. من که بمویستایه یه کیکه تر ده گهل خۆم بهرم، بلیته کهم ده دا بهو؛ کلایکی سوور و شینی سوله یمانیانه م له سهر ده کرد، ههر زوو رپگه یان ده دام و داوای بلیتیا ن نه ده کرد.

لهو نوینه رانه ی هاتبوونه بوخاریست، زنی ئایسلاندی و پیلوی بلژیکی له هه مووان جوانتر بوون. له وان به ره ژر پتر فینلاندی بوون. بو ئیتالیا یه جوانه کانیش، وه ک وینه گران فکرم ده کردهوه؛ خودا له دروست کردنی نهژادی سپی به چاوی شین و قژی زهرده وه بوته وه، رهشی نه فریقا و گهنه رهنگی ناسیاشی دروست کردوون. تۆزیک له ههر دوو رهنگی لیک داوه، ئیتالی به چاوی کال و قژی خورمایی و رهشی لی ساز داوه.

عیراقیه کان به یانیکیان چاپ کرد له دژی دهوله تی عیراق و ئیستیعمار؛ ده بوو بلاو کرته وه. تا ئیواره پتر له دووسه دانه یان بلاو نه کردبوو. گوتم چه ندتان هه یه بمده نی. جلی کوردیم ده بهر کرد و له سهر پیاده رهوی خه یابان ویستام. دنیا له جلکه کهم کۆ بووه. پتر له ههزار دانه م له دوو سه عاتدا لی وه رگیرا.

رۆزیک له خه یابانی فیکتۆریا راده بردم؛ ههستم کرد ده ستیک له سهر شانمه. جه وانیک بوو پرسی: تورکی ده زانی؟
- کهمیک.

- منیش تۆزیک ترکیم ده زانی له بیرم چۆته وه؛ چه ز ده کهم لیت فیئر بيمه وه. ناوم میرجه یه؛ فیئر کارم؛ نه ندامی حیزبی کومۆنیستیم.

بهو شه رته که نهویش فییره رۆمانیم کا، پیک هاتین. هه موو رۆژ میرجه له بن داریک چاوه نوپر بوو. سه عات نۆ دهمدیته وه؛ تا ئیواره پیکه وه ده گه راین. میرجه جاریک بردمیه ماله خۆی. خوشکیکی جوان و سه وداخۆش و دایکیکی پییری هه بوو؛ به ماشین خه یاتی ده کرد. تورکی ده زانی؛ زۆری جینیو به دهوله ت ده دا. ده یگوت: نهو هه موو خه لکه یان بو ته بلیغاتی خۆیان ده بوخاریست خزانده وه، ههر له لادی و له شارمه وه ههر چی پیی بلین رسق خه رچی نه وانه ده کرئ و ئیمهش هه چمان ده ست ناکه وئ.

له پر پرسی: تۆ کومۆنیستی؟

- به لی مه علومه!

- کوپم درۆ مه که! مه ترسه! به خوا له م گه ره که هه یج کهس کومۆنیستی خۆش ناوی؛ میرجه ی کورپشم درۆ ده کا.

ئه مه ی راست بوو؛ چونکه میرجه به منی گوته وو که ههر چه ند له حیزب دایه، په نسلینی قاچاغ ده فرۆشی.

زور گه رما بوو؛ ئاره قم کردبوو. کراسه کهم زور چلکن بوو؛ ههر چی گو تیان کۆته که ت داکه نه! گوتم له ولاتی ئیمه کۆت داکه ندن زور عه یبه!

جل شوشتیش به زمیک بوو. جله چلکنه کانمان داده که ند، ده یان برد، ده یان شت و هه موویان به خاوینی له سهر میزیک که له ک ده کرد؛ که ههر کهس ئی خۆمان بناسینه وه. براده ران

ھەرچی زوو بگه یشتایه، کام کراس باش بوو دهیدزی! جا وهره گوئی له قره و ههرا بگره! یه کیک نیعلانی به دیوار موه دابوو: زۆر شهرمه؛ کراس مه دزن! ئیمزا: یه کیک له کراس دزراوان! کراس دزین ته شه نهی کرد: تیغ، پوول، ته نانهت شه مچهش له چه مه دانی یه کیکدا با و دانه خرابا، ده دزرا!

ئه ودهم که له بیرووت ده چووینه سهیری مه له کهران له دم به حر، براده ریک - که خه لکی شاری چکۆلهی «کووت» بوو - له کومۆنیستیدا زۆر وشک، له دیمه نی ژنی پروتی مایۆ له بهر زۆر تووره بوو. ده بگوت: ئه وه کاری نیستیعمار؛ ده بی له دنیا نه مینێ! له بوخاریست ده ریاجه یه کی زۆر گه وره و خۆش ده ناو شارادایه؛ پی ده لێن «تشمه جوو» یانی چه شمه و جۆگه. له ده وری سهیرمان ده کرد. کچانی مه له وان زۆر له وانی بیرووت پرووتر بوون. بانگم کرد: سه لمان! خۆی لی ده خه و کردم. هه لمساند:

- بۆ ئه وانه چ ده فهرمووی؟ لیم روونه ئه وانهش نیستعمار رایسپاردوون ته خریب بکه ن!
 ده و له تی رۆمانی هه ر یه که په نجا «لی» پوولیان - گیرفان پوولی - دابووینی؛ ده گهل ئه حمه د عوسمان تیکه لمان کردبوو. رۆژیک گوتی: بچۆ له فلان جی سابوون بگره! پارووی به پینج لی ده دن. دوو سابوونم کړی و خستمه گیرفانی پاتۆل و له خۆشیان به غار هاتمه وه. که ده ستم برد گیرفان دراوه و سابوون که وتوون! تا گه رامه وه سابوون له دوکان نه مابوو.
 له کهر کوو که وه که ده هاتم، که وشم لای ئه رمه نییه کی ناشنا به رادان دا. گوتی: که وشیکت بۆ ده دوورم که س ده پیندا نه بی. که وش له نوو که وه یه کسه ر کوندار و ده بوو هه مووی به قه ییتان داخه ی. رۆژ نه بوو جووتیک قه ییتان نه پسینی! به لام قه ییتان له عیراق جووتی به شه ش فلس و زۆر هه رزان بوو؛ هه میشه ده جووتم ده باخه لدا بوو. له رۆمانیا لیم خه لاس بوو؛ که وش لیم بوو به ورگه ماسی هه لدراو. پیم ده پچ نه دهن. «ئای نه حله ت له بابت بۆ که وش ی بۆت درووم!». وه دوای قه ییتان که وتم. هه ر چی لئی ده پرسم، ده لی مغازه .

- مغازه کوا؟

- نازانم!

به کوته بن، به تیل ده یبه ستمه وه، قرت ده پسا. رۆژیک ویستم بجمه بنکه ی ئیرانییه کان، کۆلانیکم دی. گوتم ریگه کورت که مه وه؛ به ویدا رۆیشتم. ئۆخه ی! شوکور تووشی مغازه ی قه ییتان بووم.

- جووتی به چه ند؟

- به حه فتا ... (نازانم پووله ورده که یان چ بوو).

- ئه گه ر چی زۆر گرانه، حه و جووتم ده یه .

حه سامه وه. به لام سه ری قه ییتان به چریش توند کرابوو؛ ته نه که ی تیدا نه بوو!

به لای دوو بۆیاغجی که وشاندا رابردم. یه کیان گوتی:

- ئاغا فارسی می دانی؟

- برۆ حیز! تۆ سه نه ییت، بۆ به کوردی قسه ناکه ی!

- ئای قوروان! چۆن زانیت سه نه ییم؟ من بیست و پینج ساله هام لیره؛ واکسی کار ئه که م.

فهرموو وهره بچینه مزگه فت!

جاریک تووشی یه کیک ی پشیتند که ژووی کلاولبادی سپی هاتم. بۆم هات:



- موسولمان؟
- موسولمان!
- ئیشاره‌ی به خوی کرد: موسولمان! «بسم الله الرحمن الرحيم، اعوذ بالله من الشيطان الرجيم!»
- هر به ملمه‌وه نووسا و ملی له ماچ کردنم نا. تیگه‌یشتیم ئەلبانیاییه و ناوی عه‌بدوهره‌حمانه. ئیواره‌یه‌ک تووشی پیاوی په‌نجا ساله هاتم کچیکی ده‌گهل بوو؛ نه پکه‌ی نه پخوی، تماشای سای گهردنی که‌ی. لئی پرسیم: هایک؟ یانی ئەرمه‌نیت؟ زۆر جاری‌تریش خه‌لکی بوخاریست به ئەرمه‌نیان ده‌زانیم.
- نه‌خیر کوردم.
- کورد؟! نه‌که‌ی قسه‌ ده‌گهل کچه‌که‌م بکه‌ی؛ نابئ ببیته‌ ناشنات. باوکی من جیلۆ بوو، سما‌یلا‌غای سمکۆ کوشتی.
- زۆر به‌ داخه‌وه‌! باوه‌ر که‌ من رازی نه‌بووم باپیری جوانی وا بکوژی!
- شه‌ویک چوومه‌ کافه‌یه‌ک که‌ خه‌لک له‌ حه‌سار دانیشتبوون. ته‌نیا له‌ سه‌ر میزیک بووم. کچیک - یا ژنیک - هاته‌ لام و گوتی: ئیجازه‌ هه‌یه‌؟
- فه‌رمو!
- داوای بوتله‌ شه‌رابیکی کرد. به‌ بزیه‌کی حیزانه‌ دواندمی؛ گوتی: ناوم کارمینه‌، حه‌ز ده‌که‌م ببینه‌ ناشنا و زۆر‌تر به‌کترمان چاو پی بکه‌وی.
- با بزاین... چونکه‌ من ئە‌گه‌ر کاری خۆم هه‌بئ به‌جیی نایه‌لم؛ به‌لام له‌وانه‌یه‌ بیمه‌وه‌ سۆراغت.
- ویستی بچین پیکه‌وه‌ سه‌یری سه‌مای به‌ کۆمه‌لی مه‌یدان بکه‌ین؛ پیم ناخۆش نه‌بوو.
- ده‌ی من ده‌چم پوولی گارسۆنه‌که‌ ده‌ده‌م. تۆش که‌یفت لئی‌ه وه‌ره‌ پوولی خۆت بده‌، یان ب‌مه‌یه‌ من ده‌یده‌می؛ با زوو ده‌رچین.
- به‌نده‌ش که‌ر - که‌ر! په‌نجا لی رۆمانیم شک ده‌برد، دامه‌ ده‌ستی که‌ باقیه‌که‌م بۆ ببینتیه‌وه‌.
- ته‌شریفی رۆیشت و ئیستاش نه‌هاته‌وه‌. گارسۆن هات: بینه‌ پاره‌!
- پیم نییه‌.
- خاوه‌ن کافه‌ پیی زانی. سه‌ریکی راوه‌شاند، گوتی: داد له‌ ده‌ست کچه‌ رۆمانی! عه‌فووی کردم و هه‌لته‌ک - هه‌لته‌ک به‌ گیرفانی به‌تاله‌وه‌ هاتمه‌وه‌. بیرم له‌ «ئوپترای کارمین» ده‌کرده‌وه‌ که‌ ئەمه‌ی منیش به‌ خیر به‌زمی ئوپترای کارمینیک بوو!
- رۆمانی چاره‌ه‌شی گهنه‌رنگ بوون؛ خوین‌شیرین و رووخۆش. ئەو شته‌ش که‌ ئیمه‌ ناومان ناوه‌ نامووس‌پاریزی، نه‌ک هه‌ر له‌ کن ئەوان، بگه‌ر له‌ ئوروپا و رووسیا‌شدا که‌متر ته‌ره‌فداری هه‌یه‌! شه‌وانه‌ مووزیک له‌ مه‌یدانان لی ده‌درا و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکیی به‌ کۆمه‌ل ده‌کرا؛ ئیمه‌ش ده‌چووینه‌ سه‌یری. شه‌ویک ژنیک پیلی کیشام: وه‌ره‌ برۆین! خۆم له‌ ده‌ستی راپسکاو‌ت! گرتمیه‌وه‌. زۆر که‌سمان لی کۆ بۆوه‌؛ ژنه‌تیو به‌رم نادا! باوه‌ر که‌ له‌ شه‌رمان بوومه‌ تنۆکیک ناو.
- قه‌تم ئەوه‌ به‌ سه‌ر نه‌هاتبوو. کابرایه‌ک هات زۆری تکا لی کردم:
- له‌گه‌لی بچۆ!
- ناچم ده‌ستم لی به‌رده‌ن!

گوتیان: بۇ ناچى، ئەو مېردە كەيە تى تكات لى دەكا!

ئاخىرى ئەرمەنىك لە دەست ژەتئوى رزگار كردم. بە راستى زۆر زەحمەتە رۆژەھلاتى، ئەوئىش نەخووزا كورد، لەو بى شەرمىيە خۇشى بىت.

رۆژىك ئەحمەد عوسمان و من تووشى پېرېژنىكى زۆر شر و شرۆل بووين؛ سوالى لى كردىن؛ شتىكمان داىە. رۆژىكىش لە ئوتووبووسدا سوئالەركىكى مۆدېرن بە كاغەزى كەشەيەكەوہ دەگەپ؛ بەوئىشمان شتىك دا. بە مېرجم گوت: دوو سوئالەرم دىوہ. گوتى: ھەيھوو! ھەزاران ھەيە. لەوہتا ئىوہ ھاتوون، داكارون نەيانبىنن. وەبال بەستۆى مېرجم.

ئىوارە درەنگىكى تارىكان، پېرەمېردىكى رېش سېم دىت شتىكى لە بەر دەم بوو؛ وەمزانى تۆبى گوللەھاوئە.

- مامە ئەوہ چىيە؟

- من فەيلەسووفم؛ ئەوہش تەلسكۆپە. لى بەك بدە و تماشى عاسمان بكە.

لە كاكەشان و ئەستېرەكانم روانى؛ زۆرم بە لاوہ سەير بوو. ئىتر لە عومرمدە تازە تەلسكۆپم تماشانە كردۆتەوہ.

رۆمانىا ھەوت سال بوو بىوہ دەولەت؛ نەيتوانىبوو لە ھەموو شوئىنان كەلخۆز دانى. گوتيان دوازە كەلخۆز ھەيە. بردىاننە سەيرى يەكيان. خانووى چاك و رادىو، سىنەما، كىتېخانەى زۆر جىئى ئافەرىن بوو. كوئىخاى كەلخۆز قسەى بۆ كردىن و پاشان گوتى: كى پىرسارى ھەيە جوابى بدەمەوہ؟

من دەستم ھەلئىنا. دوكتورىكى عەرەب گوتى: چ دەپرسى؟

- پەلە تووتىنكىم دىوہ، وەك لە دىم بى واىە؛ پىم سەيرە. چونكە لە كوردستان ھىچ نەبى تووتن رۆژى سى ئاوى دەوئ.

- بەلئى كوردستان كوردستانە؛ ئىترە ولاتى كومۇنىستانە. ھەر بە ھەوت رۆژ بارانى لى دەبارى! بەو جوابە جوانەشەوہ ھەر پىرسىم. كوئىخا گوتى: ئەم شىوہلە نزار و نمدارە؛ تووتن پىدەگەيەنى و دىمەكارە. لە جىگەى تى رۆمانىا بى ئاوى ناي.

- با بۆ ئىدارەى خۆمان ئىنتىخابات بكەين. بىر و برواى خۆتان بە ئازادى دەربىر؛ رووبىنى مەكەن!

چەند خۆشە با لە كۆمەلئىكى كەمىشدا بى، ھەلبىزاردن ئازاد بى. با دوو سبەى ئەم كارە بكەين. قوربان بوو بە سرت و خورت و پارتىبازى.

- من ھەلنەبۆئىرى خۆت دەزانى!

- فلان كەس ھەلمەبۆئىرە داىك و بابى جاسووسى نوورى سەعیدن!

- ھەر كەس ھەلمەبۆئىرى داىكى و لى دەكەم و دەلئىم خاينە!

ھەو! خۆ ئەمەش دەسكى دەرھات! ئازادى قوربەسەر لىرەش جىگەى نىيە...

«سەلئىم شاھىن» ناوئىكى عەرەبى بەغداىى لە پىشدا دوو جار چووبووہ فستىوالان؛ تامى خواردنى خۆش و رابواردنى خۆشى جىئىلانەى ھەر لە بن دداندا ماوو. ئەم جارەش كە ھاتبوو، خۆى زۆر بە بەختەوہر دەزانى. كە لە سەر كەشتىش گوتيان نابى بلىئى كوردم، ئەو لە ھەمووان شىلگىرتر بوو. لە رېگەش بىوہ كىشەمان و لىك توورە بووين. لە ھەلبىزاردندا گوتيان توھماسى

ناویکی ئیرانی گوتوو به سلیم جاسووسه. هه لنه بژیرا و به زمی سه گی پی کرا. به هه لکهوت توهماسبیم دیت؛ بۆم گپراوه. گوتی: به حه یاتم سه لیم نانسیم و هه رگیز باسیم نه کردوو. هاتمه وه به کۆمه ل بۆم گپراوه. سه لیم گوتی: نه گه رچی لیشم قه لسی، به شه ره فم هه ر تۆ ده ناوماندا به شه ره فی!...

عیراقی تر له ئورووپاوه زۆر هاتبوونه فستیوال؛ ئیمه ی دوازه ببووینه حه فتا و یه ک نه فه ر و هه ر له زیاده بوونیشدا بوو. کۆنگره دامه زرا. به شی عیراقیان به ئالای عیراقه وه له دوو ریزدا بوو. رانکه و چۆغه، میزه ریکی زل، پشتیند، که لاشی تازه ی هه ورامانی، چووم له ریزدا دانیشتم. ته واو ورچی موومیایی کراو! وه ک کونده بوو که ده لاین چۆله که ده وری ده دن؛ هه ز له چاوی ده که ن، هه رچی وینه گر و خه به رنیگار بوون ده وریان گرتم و بوو به فچه فچی دووربینان. کی پی؟ خه لکی کو پی؟... له رووپه ریک نیوه نه خشه یه کی ئیران و عیراقم کی شابوو، کوردستانی ناسه ره خۆم نیشانه کردبوو. زۆر نوسخه م نووسیووه. هه ر که سه ده نکیکم ده دانئ. هیندییه ک به قه له م وینه ی کیشام؛ به لام نه شه ده میلیلا هه چ وه ک خۆم نه ده چوو. دوا ی جه لسه هاتینه وه؛ کۆریان بۆ گرتم.

- له دیسپیلین لات داوه!

- برام من پاژی هه یه ته ی عیراقی نیم، قانونتان به سه ر مندا نا روا!

- نه و قسانه بۆ خۆت باشه! کورد و مورد حه قی نییه خۆی ده رخوا!

سه بش چوومه وه جه لسه؛ «هه مان تاس و هه مان هه مام». نه و رۆژه تۆزیک دره نگ هاتمه وه مه نزل. گویم لئ بوو جه ققه و هه رایه. هه ر چوومه ژوو ر قرو قپ وسته یان له خۆ بری. گوتم:

- به راستی زۆر مه ردن! حه فتا و نه وه نده که س له من ده ترسن! چیتان ده رباره ی من ده گوت؟

- ده مانگوت نه گه ر به جلی کوردییه وه بی و داوا ی قسه ی خۆت بکه ی، ئیجرائاتت ده ر حه ق ده که ین!

- ئیوه نازان ئیجرائات چیه؟ با من پیتان بلیم. خۆتان ناتوانن ده رمکه ن؛ ناچارن بچه ئیداره ی دژی جاسووسی بلین جاسووسیکمان که شف کردوو که ده گه لمان هاتوو. نه وده م نه گه ر باوه ریان پی کردن، که له پچه م ده که ن؛ ده چمه ویه ن؛ ده چمه سه فاره ت ده لیم دژی ده وله تم. به حه بسی به ته ییاره ده منیترنه به غدا. لیم ده دن راستی بلئ! نه وده م کامه سه گباب نازایه بیته وه به غدا یه، له وی یه کتر ده بینین!

تۆزیک ترسان:

- کاکه! کئ ده لئ پیاوی خراپی؟ به لام ده لئین تۆ ده گه ل ئیمه هاتوو ده بی به قسه ی ره ئیس بکه ی!

ئیاره چوومه ده فته ری کۆنگره؛ کابرایه کی ئیرانی، تووده یی به ناوی نه مازی هه مه کاره ی کاری رۆژه لاتیان بوو.

- خواهیش ده که م شتیکم نووسیوه؛ بۆم به فه رانس یان ئینگلیسی ته رجه مه بکه ن.

- ئای به چاوان! تۆ بیه یته و ده سه به جئ ده کرئ.

هاوار و بانگی خۆم به کوردی نووسیوو. شیعی نه شمیلیشیم حازر کردبوو؛ شه و دانیشتم کوردمنه فارسی. سه ی بر دم بۆ نه مازی. گوتی: سه ی وه ره وه، حازره. سه ی چوومه وه، گوتی:

ئىۋارە. بۇيان گىراممەۋە كە عىراقىيە كان گوتتويانە بۇي مەكە و مەحتەلى كە! ئىۋارە چوممەۋە، گوتى: سبەي وەرەۋە! گوتم: وەمزانى توودەي، لە ئىرانىيەتى شۇراۋىمەۋە؛ بەلام ئىرانى و درۇ بى كەتريان ناكرى! دەيكەي يان نايكەي؟!

- ھەرەشەم لى دەكەي؟ نايكەم و ناشىلەم بۆت بكن!

چاوم ەرزى نەدەدى؛ كراۋاتەكەم گرت و بەر مست و شەقم دا. سى كەس لەۋى بوون ھاتن دەستم بگرن، لە قەلسىەكەم ترسان؛ بانگيان كرد: ئاغاي كازمى! كورە جىئەلەك بە غار ھات. دەستى گرتم.

- ھاچ خەبەرە؟

گوتم: ئەمپۇ بۆم تەرجمە نەكرى واۋەيلا بە ھالى! من كوردم و گوى نادەمە دۋارۇز چ دەيى. كازمى گوتى: نەمازى زۇر بى ئەخلاقى! ئەگەر ھىچ پىاۋ باي درۆت دەگەل ئەۋ پىاۋە نەدەكرد. دەستى خۇش بى؛ برىا پترى تىيەلداباي!

نەمازى ھەر شان و پىلى راست دەكردەۋە و بە كزىكەۋە گوتى: خەتاي عىراقىيە كان بوۋ! كازمى گوتى: كۋا چت پىيە بىنە! قەت سەعاتىكى نەبرد تەرجمەي فەرانسى و ئىنگلىسى تايپ كراۋى بۇ ھىنام. گوتى ھەر كارىكى تىرىشت ھەيە ھازرم.

- دە توخوا سبەي سەعات دە، وەرە كۈنگرە بمىينە! بى بە تەرجومانى قسانم.

سبەي بە جلى كوردىيەۋە چوممەۋە لە سەفى عىراقىيان دانىشتم. كازمى ھات. راست بوومەۋە، گوتم: وەرە! سەركەۋتىن، چوۋىنە لاي سەرۋكى كۈنگرە - كە ئىستا ناۋەكەم لە بىر چۆتەۋە - فەرانسى بوۋ. گوتم: من كوردىكەم سەر بە ھىچ دەۋلەتلىك نىم. ھاۋارىكەم ھەيە لە تەرەف تەنيا خۇمەۋە. ئايا ھومىدەم ھەيى كە لەم مىنبەرەۋە رىگەم بدرى ھاۋارەكەم بگەم؟

من دەلىم و كازمى بە فەرانسى بەۋ دەلى. لەۋ دەمەدا «دوكتور سەفا ھافز» - كە حقوۋقى بوۋ - ۋە سەركەۋت. ھىندى قسەي دەگەل رەئىس كرد؛ تىنەگەشىتم. رەئىس لە جۋابما گوتى: ئىرە مىنبەرىكى ئازادە؛ ئەگەر يە كىك بىەۋى جۋىنىشمان پى بدا رىگەي ھەيە. باشە ناۋت دەنووسم، ھاۋارى خۇت بگە!

سوپاسمان كرد، ھاتىنە خوار. كازمى گوتى: سەفا ھافز پىي گوت: ئەۋە دەگەل دەستەي عىراقە؛ عىراقىش قسەي خۇي كرددوۋە. بە قانۋون ھەقى نىيە. رەئىس پىي گوت: ئەۋ پىاۋە دەلى من بە تەنيا قسە بۇ خۇم دەكەم و سەر بە ھىچ دەستەيەك نىم. قانۋونى ئىۋە لىرە كار ناك!

رۇژىك لە جەنگەي جەلسەدا، خەبەر درا كە چىنى ھىرشىيان كرددوۋە و ئەمىركايى و ھەۋالانىان قەلت و بر كرددوون و كۇرباي شىمالى سەركەۋتوۋە. بوۋ بە چەپلەرپزانىكى بى پسانەۋە و ھووراكىشان. لاۋىك دەبانگوت نىوزىلاندىە چوۋە سەر كورسى، گوتى: زۇر سالە ئاشتى خۋازىن؛ لىرەش ھەر بۇيە كۇ بوۋىنەۋە كە دزى شەر و خۋىترپزى خەبات بگەين. پىم سەيرە بۇ ھىرش و خۋىترپزاندىنى خەلك لە لايەن چىنى دۇستمانەۋە لە چەپلە دەدەن. شەر ھەر شەرە؛ نايى بۇ ھىچ پىاۋكوژىيەك لە چەپلە دەين.

لە جەلسە چۆل بووندا كە دىسان وەبەر ھەملەي وىنەگران كەۋتبووم، رەئىس دەستى لە شانم دا، گوتى: دوو سبەي سەعات دە، نۇرەتە. ھاتمەۋە مەنزل. ھەر كەسە لەبەر خۇيەۋە دەستى دەگوۋشىم:

- تهرېکت پيې ده ليم! ره ئيس فهرمووی داده ی بزاین چ ده خوینیه وه؟!
- کا غه فور! خوا نه بزانی نه ئیستا نه پاش خویندنه وه، چاوتان به نووسراوم ناکه وئ؛
خاترجه م بخه وه!

دووسبه ی هات. چوومه سهر سه کؤ؛ به کوردی وتار و شيعرم خویندنه وه. وام دهنه پاند ده تگوت له نه شکهوت دام. له و کؤنگره چوار زمان په سمی بوو. ده بوايه وتار ته رجه مه کرابا به و چوارانه که بریتی بوون له: رووسی، فهرانسی، ئینگلیسی، نه سپانی. وه رگير له پشت په رده وه که ليمه به که ليمه ده یانگوت. له میزی پيش گوینراند ا چند کونیک هه بوو ناوی زمانه کانیان لی نووسرابوو. گوئی پؤشت له گوئی ده کرد و سهره که ی دیت ده و کونه زمانه راده کرد که ده تزانی. جیگه ی نه وهش هه بوو که راسته وخؤ دهنگی کابرای ویزه به زمانی خؤی بیسی. ده جا بؤ ورچه قوله له چه پله دن! چه پله زؤری کیشا، کیزیک به ده سکه گولیکه وه هات؛ دهستی کوشیم. گوئی: من تورکم. ده زانم دهوله تی من چه ندی ناههقی له کورد کردوه؛ به لام تو من بيه خشه! زؤر خه جاله تم... که هاتمه وه مه نزل گوتم: هيج نه بی له و کچه تورکه شهرم بتانگری، جیترتان پيې نالیم...

رؤژیک، کاک غه فوروی ره ئيس - که به کی دريژی شان و پيل خواری توژیک پشت کووری مووزهردی چاومه ری و خه لکی سوله یمانی بوو - به عاره بییه که ی که هيجی لی نه ده زانی، بانگی کردم:

- پيم خؤشه ده گه لم بی؛ ده چمه دیده نی ئیرانییه کان.
- باشه، به لام ليره پیت گوناچه به کوردی بدوی، من عهره بیت بؤ ته رجه مه ناکه م.
- بؤ خؤم فارسی ده زانم؛ تو م پیناوی. ههر پیکه وه بین باشه.
ئیرانییه کان ده وری چل که سیک ده بوون. زؤریان کچ ده گه ل بوو که به کیان لاقی له خؤپیشاننداندا په ریوو (وابزانم ناوی په روانه بوو). ره ئيسه که یان شه لیک بوو ناوه که م له بیر نه ماوه. کا غه فوروی چه نهری ملی له شتیک نا به خه یالی خؤی فارسیه. بوو به پرمه - پرمی کچه ئیرانیان و پرمه بوو به تریق و هؤر! کابرا شه له که خؤی وهخت بوو به ته قی گوئی: بی شه رمینه! بچنه ده ر! جه نابم که گوتبووم نه وه ره ئيسی عیراقیه کانه، له شهرمان نارهم کرد. گوئی: ناغا جی فهرموو ته رجه مه ی که!

- غه فور! ده و فارسیه جوانه ناگن؛ ئابرووشمان چوو. به کوردی بفهرموو تا پیمان بلیم؛ که ده بوايه من به نه ندازه ی عه قلی خؤم بیانگؤرم!

من که رؤزانه به جلکی کوردییه وه ده گه رام، زؤر کیژ و لاو ده فته ری بیرمه ریان ده دامی بؤیان ئیمزا که م. به ئینگلیسی له ناو نه خشه یه کی زؤر مندالانه دا، له ناوه راسته که یدا ده منوسی: «کوردستانی ناسه ربه خؤ». له ده وریشی تورکیه و ئیران و عیراقم ده نووسی. له وه ده فته رانه دا ده مدی به خه تی فارسی ئیمزا کراوه: «که ریم حیسامی نه غه ده!» نه و رؤزه له مه نزلی ئیرانیه کانم دیت. گوتم: برا تو هيج نه بی ته نیا بنووسه کوردستانی، که س ناپرسی نه غه ده له کوئی!

ره ئيسه شه له لی پرسی: حیسامی قسه ت کرد؟

- به لی!

- به چی؟

- به فارسی!

- ناخر مردی حیسابی! وا ده بیینی چه ندین دوکتور و خوینده واری له زه برمان هیناوه و جل و ته پله ی که ره لاییه لادییه کانمان ده بهر کردوون. کهس نه بوو قسه ی فارسیم له رادیو بؤ بکا تو نه بی!؟

من گوتم: بچو به کوردی قسه بکه تا بزنان قه دری کوردمان له به ره. ههسته بچوره وه به کوردی بلئی.

ته له فونیشی کرد رادیوی تیگه یاند.

ئهو دمه له ولاتی دهره وه کهس جگه له ئیسرائیل و لوبنانی نه ده زانی. مه نزورم ره شایی کومه له نه سیاسی. ته نانه ت میسر و عیراق و سووریه شیان نه بیستبوو. له وه رامیاند که ده مگوت: «کوردستان»

- ها تور کیستان! عیراک!

سه ریان راده وه شانند: به غدا، ها ها! که لفه به غداد! هاروون ره شید! ئه ویش له ئاهه نگیکه وه به ناوی خه لیفه به غداد وه که وتبووه بهر گوپچکه یان.

وژی جه ژنی خو پیشاندانی گشتی دیاری کرا. هه موو کهس، ئافریقایی، ئاسیایی و گهلانی تر به لیباسی میلی خویانه وه هاتن. دوکتوری ئافریقاییت ده دی که وله پلینگیکی ده شان و پبله وه پیچاوه، باس قه ننه یه کی دریزی له پشت ملیه وه قیت کردو ته وه؛ به لام عیراقیه کومونیسته کانی خومان که له به غدا وه چه ندین ده ست بهرگی کوردی و کلاش و کلای سوور و شینیان بؤ ئه و مه بهسته هینابوو، کورده کان به لایانه وه دزی ئیمانیه ده بهری کهن. ئه وانیش وه ک عه ره به کان عه گال و که وای شو ریان کرده بهر. ته نیا کوردیک که له له ندهن هاتبوو ده گهل من جلی کوردی پو شی. چووینه خو پیشاندان. ته حیه کارپوکای ماکه ریش لای وا بوو ده چیته سه سه کو ی سه ما، لام وایه پووتیک ده بوو؛ زپری له خو دابوو؛ وه ک ئیستری پی شه نگ هه ر زپه ده هات! له پیش میسر یانه وه ده رویش ت و ئالای میسری هه لکردبوو، پیشیان ده گوت: «سیتتی توحه ییه!».

خه یال پلاو یکم کرد: هه یاران! من که له سابلاغ و ته وریز هینده هینده خو شه ویستی شو ره وه یه کان بووم، بؤ نه چمه رووسیا و له و شه ره شه قه رزگار بم؟

کورده که ی له ندهن - که و ا بزائم ناوی نه وزاد بوو ده گهل م هات - چووینه سه فاره تی رووس.

- چیتان ده وی؟

- سه فیر؟

- زه حمه ته بیینن.

- کاری گرینگمان هه یه.

- را وهستن!

بردیانی نه خزمه ت سه فیر.

- کاکه بؤم ته رجمه که! من شاخم وا و بالم وا؛ فلان و فلان ده مناسن؛ شیعر وا، نووسراوم

وا؛ بؤم بپرسه ئه گهر بمبهنه رووسیه یان ئازربایجان و باکو زور مه منوونم.

سه فیر لیم بوو به قانونی:

- هه وال! ئیره رۆمانیایه؛ سه ره خو یه؛ رووسیا هه قی نییه باسی شتی وا بکا!

چی به سه ر چییه وه یه؟! ده لئین به مه لای مه زمووره یان گوتوو ه گوریسمان ده یه، گوتوو یه

ھەرزنى لە سەر راخراوہ.

- يانى چى؟

يانى نايدەم و بېرىتەوہ!

دىسان «ئەبلە بە خەيال نەبو بە مال»...

من قۇرىەكى ئەلمۇنىيۇم و چاى عىراقىم پى بوو. لە ساىەى ئەوہوہ زۇرم دۇستى عىراقى بۇ

پەيدا ببوو. يەك لەوانە دوكتور نەزىپە دلىمى بوو. يەكىكى رەش و برش كە لە زەمانى قاسمدا

وہزارەتى دەست كەوت؛ بەلام لەبەر دزىوى مىردى ھەر دەس نەكەوت! كوردىشى دەزانى.

چوومە نومايشگای سنعات لە بوخارىست. ژنىكى ھىندى زۇر جوان دەگەل دوو كەس لەوئ

بوون.

مات مام: خوايە وەك ئەو ژنەم دىيى واپە؛ لە كويىم ديوہ؟ لە يەكىك لە پياوہكانم پرسى:

وہك ئەو ژنەم دىيى، نازانم لە كوئ؟

- چۇن نازانى؟ لە سىنەما؛ ھونەرپىشەى سىنەمايە!

ھات وچۇى مەنزلى ئىرانىيەكانم دەكرد. گوتيان دەگەلمان وەرەوہ لە رىگەى پرووسياوہ

دەتەبنەوہ؛ نەموپرا. كابرايەكى ئىرانى كە لەگەل ھەينەتەكەدا نەمدىبوو، ھات پرسى:

- تۇ ھەژارى؟

- بەلى.

- وەرە كارمان پىتە.

بردمىە كافەيەك، سى كەسى تىرىشى ھەوالى ئەو لى بوو.

- ئىمە توودەيى و ھەوالى دوكتور جەغفەرى رەحمانىن. باسى تۇى بۇ كىردووين. توودە

ئەمىرۇ زۇر بەھىزە و پۇلىس و ئەرتش ھەمووى بە دەست خۇمانە؛ دادگا لە تكامان دەرناچى. پۇژ

پۇژى تۇيە. زۇرمان كار بە تۇيە كە شاعىرىكى كوردى. وەرەوہ ئىران، خۇت ئاشكرا كە! دەتگرن؛

بەلام خاترجەم بە لە ھەوت پۇژ زياتر لە ھەبسا نابى، بەرت دەدەين.

يەكيان سەرى خستە بن گويمەوہ: موسەددىقىش فرى دەدەين و ھەر بىنا ھوكىمان گرتە

دەست! ئاى برا، كەيفە!

- ئاخىر ھەر دەيى بچمەوہ بەغدا. جا ئەگەر پىم بكرى لەوپرا بىم.

- زۇر ھاسانە: سەى دەپۇن! چوار پۇژ دەريا؛ دوو پۇژ لە بىرووتەوہ تا بەغدا؛ پۇژى ھەوتەم

دەچىيە كازىن؛ كارتى من بە (لىوان تور) نىشان دەدەى. بى ترسى پرسى پۇلىسى سنوور

دەگەبە تاران. ئىمە چاوەنۇرتىن!

ئەى خەنى لە خۇم! كارتىم وەرگرت. ئىمزاكەى «ھەمەد رەزا» يان «رەزا ەلى» شتىكى

وابوو. نامە تەنكەى باخەلمەوہ. ھەر دەپۇيم و دەستىم بۇ دەبرد نەوہك ونم كىردى. نەخىر ديارە

بەخت پرووى تىكرىدوم!

پۇژى خواحافىزى لە پۇمانيا، ھەر يەكەى بىست دۇلار و كراسىكى باشى يادگاربان داينى و

سواری قەتار كراين بۇ سەر بەحر. لە شارىكى كەنار دەريا بە پىشوازانەوہ ھاتن. دابەزىن. سەما

و ھەلپەركىتەك بوو سەگ ساحىبى خۇى نەدەناسى. دەھۇل و زورنا ئاشى پى دەگەرا. شارى

كۇنستانىيە بوو؛ زۇر بەيان موسولمان و زۇرىش لە بوخارىستىيان جواتر بوون. سواری كەشتى

بووين؛ نازانم چەند شەومان پى چوو. بەر بەيانىك بە ئەستەمبولدا تىپەرىن بەرەو لوپنان.



بەيانىيەك لە رستوورانى كەشتىدا خەرىكى بەرچا خواردىن، مىكرۇفۇن قىراندى:

- خوشك و برايانى بەرپز! جيژنى قوربانان مبارەك! داخى گرانم دوو بەلاى گەورە رووى داو: مەلىك محەممەدى پىنجەم لە مەراكىش تەبەيد كراو. شای ئىرانىش - كە دەركرابوو - گەراو تەو تاران و موسەددىق رووخواو...

لە فىلمىكدا دىتوومە چارلى چاپلىن كە دەچىتە شەرەمست، رەشىكى ديوە ئىسكىت ك دە مىلى دەساوى بۇ بەرە كەت. لە بەرى دە پارپتەو كە ئەویش بۇ پىرۇزى رەملى خا. لە پر دەبىنى رەشە بە تابووت ھەلگىراو. بە پەلە جى ئىسكە كە لە مل دەسپتتەو! منىش بەر لە ھەر شت، كارتە كوئىم لە باخەل دەرىنا، ونجر و نجرم كەرد و چوو لە پەنجەرەو بە دەرىامدا دا. «ئەمىشم چوو، ئەویشم چوو، بە جارى مالى وىرانم». ئەم خەيال پلاوەشم كە رووى ھىنا...

كەشتى لە بىرووت لەنگەرى گرت. پىاوى ئەمنى لوبنان سەر كەوتن. ھەر دەستەيەكى ھاوولاتى بە جىا دابەزى. لە سەر زەوى پۇلىس چاوەنۆرمانە؛ وماندە پشكنن دەلئى پشكى كاله مستىن تاقەت دە كەن. ھەر چى بۇنىكى كومۇنىستى لى دەھات، كتىب و گووار و شتى يادگارى كە نىشانەى سوورى پىوہبا داگیر دە كرا. ھەر لە بەر خۇشيانەو دەيانبۇلاندا. سەگەل! ستوونى پىنجەم! نەمدەزانى ستوونى پىنجەم يانى چى! تەننەت من نوسخەى تەرجمەى «كرانك بىل» و ئەلمونجىدى چكۆلەى چاپى بىرووت و دەفتەرى شىعرە كانم لى سىندرا.

- گيانە! ئەو ئەلمونجىدە نووسەرە كەى بىرووتى و چاپى بىرووتە و لە بىرووتم كرىو.

- برۇ بەو لاوە ستوونى پىنجەم!

مىسرىيە كان ھاتن؛ «تەحىە كارپوكا» يەك دانە سەماى جانانەى كەرد، ئەوانىان نەپشكىنى. بە قوربانى چاوى سىت تەحىە بى! دەبوايە بە دالانىكدا تىپەرىن و ئىجازەى چوونە ناو شار وەرگرىن. لە شوئىنك ھەموو شتە زەوت كراوە كان بە سەرىە كدا درابوون و ئەفسەرىك بە دىارىانەو بوو. لئى پارامەو كە نوسخە كانم بداتەو، گوتى نەروى دەلئىم بىگرن. دەفتەرە شىعرە كانم لە سەرەو دىار بوو. ھەر چاوىكى خافل كەرد پرم پىندا كەرد و دە ساكە كەم راكرد. حەنبالىك گوتى: چ دەكەى؟! لىرەيەكى لوبنانىم نايە مستى: ئەو ساكەم بۇ بەرە دەر!

- بە چاوان!

شىعرم رزگار كەرد و كرانك بىلم چوو. پەساپورتى عىراقى و ئوردنىان نەدرايەو. پاش دوو رۇژ وەرمانگر تەو و پۇلىس دەگەل چوار پىنج كەس رەپىچە كىان داين و گەياندىنىانە وادى حەرىر و تەسلىمى نوختەى سنوورى سوورىا كراين.

با ئەوەشم لە بىر نەچى: كراسە خەلاتىيە كانى رۇمانيا لە لای رەئىس و معاوونە كانى مانەو كە لە بىرووت دە تاندەبىنى. لە بىرووت گوتيان مالى حىزبە و لە بەغدا تەسلىمى حىزبى دەكەين؛ بەلام كلكى كەلەشیر دىار بوو؛ بۇ خۇيان لەو كراسانەيان دەبەردابوو!

ماشىنى يەكجار زۆر لە سەر سنوور بۇ ئىجازەى چوونە سوورىا رىز بىوون. زۆر سەرماش بوو. زۆر درەنگ نۆرەمان دەھات. دوو ئەفسەرى سوورىايى - كە يەكيان لووسكەلە يەك بوو - بە لاماندا تىپەرىن:

- ئىوہ عىراقىن؟

- بەلى.

لووسكەلە كە بە گالەتەو پرسى: ئەگەر من لە بەغدا بوومايە چۇن دەبووم؟!



من گوتىم: بە راستى رۇژى سەد دىنارت دەرامەت دەبوو!
 ھەردوو كىيان زۇر پىتكەن. كۆرە جوانەكە غارى دا نۆبەبرى بۇ كىردىن. گوتىيان ھەر دوو رۇژ
 ھەقتان ھەبە لە سوورىە بىننەو. دەگەل ھەوالەكان واى بۇ چووین كە ئەو پاسپۇرت
 گىترانەو ھى دوو رۇژە بۇ پۇلىسى عىراق بوو؛ ناویان نووسىوین بمانگرن. با نىشانەبەك دانىین
 ئەگەر يەكنى گىرا خەبەر بىدا. ئادەسى ئەوانەم وەرگرت كە دەچنەو بەغدا. ھەر ھاتمە شام،
 گىر نەبووم چوومە ھەلەب. سوارى ئوتووبووس بووم. خۆم گەبانە قامىشلى و لەوئوہ چوومە
 «ترپەسى» (قبورالبیض) مالە حاجۇ. دواى چوار رۇژ تىلگرافم بۇ عەبدولكەرىم شىخ داود كىرد:
 «حالت چۇنە؟» نووسىو: «تەنیا سەلىم براوئەتە بىمارستان». دەترسام ئەگەر بە پەساپۇرت
 بجمە سنوور، پۇلىس - قىر - بىمگىر. دە رۇژىك لە ترپەسى مامەو. بە جىپىك دەگەل يەكىك
 لە كورانى مالە حاجۇ، لە رىيەكى چەپەكەو، چوومە گوندىكى عىراقى كە لە سەر سنوور و ناوى
 «سەعدە» بوو. چوومە دوكانىك، قاوہخانەش بوو.

- كەس ھەبە بمباتە مووسل؟

كابرايەك كە شۇفىرى كامىون بوو گوتى: بە چوارسەد فىلس دەتەم.
 - باشە.

پشتى كامىون چەند بارە دەغل و زۇر ژن و مندال و پىاوى عارەب و چل - پەنجا مرىشك و
 قەلەموونەى لى بار كرابوو. لە تەنىشت شۇفىر دانىشتم. ئىوارە درەنگ گەبىشتىنە چاخانەبەكى
 سەر رى (چاخانەى گوندى كەسك). پۇستى پۇلىس لە پشتىوہ لە سەر گىردىك بوو. شۇفىر
 گوتى با لىرە شىو بخۇين.

- برا تۇ دەلىتى بۇ مووسل بىست دەقىقەمان ماو، ئىستاش ھەر ئىوارەبە. برۇ بگەينە مووسل،
 شىوى بە كەبى خۆت بۇ دەكرم.

- نەخىر ھەر لىرە دادەبەزم.

چووینە قاوہخانە، داواى چام كىرد. شۇفىرىش داواى شىو. پۇلىسىكى گرووھبان رووى تى
 كىردم: چكارەى؟ بۇ كوى دەچى؟ كوا پاسپۇرت؟ بۇ لە تەل كۆچەرەوہ نەرۇبىشتووى؟ وەرەم
 دەداو، لە ناو قساندا لە جىاتى بلىم «ماكو» كە عىراقىانەبە و يانى «نىبە» گوتم «مافى» وەك
 خەلكى سووربا.

- ھەھۇ! تۇ جاسووسى جوولەكەى! پىشم كەوہ بۇ پۇست. شۇفىر تۇش نابى برۇى.

- دەناو ھەرا و چەقەى سوارانى پشت كامىون و غەلبە-غەلبە چاخانەنشىنەكان بە گىردىان
 ھەلگىترام. بردىانمە زوورىك كە ھەم دەفتەرى كار، ھەم جى خەوى سى پۇلىس بوو.
 سەرگرووھبانىك و چوار پۇلىس دەستىان كىرد بە پرسىار كىردن. سەرگرووھبان و پۇلىسەكان
 بىسەواد بوون؛ يەكى تىريان بانگ كىرد كە كۆپرەسىوائىكى ھەبوو. روانانە پاسپۇرتەكە.
 عەكسەكەم برىقەى بەرقى لە سەرمدا ھەبوو.

- ھا ھۇ! ئەوہ عەكسى تۇ نىبە؛ تۇ جىتلى و لىرەدا سەرت سىپى بوو!

كى تىدەگەبەنى؟! باسەوادەكە گوتى: ئاخىر عەكسى شای پىوہبە؛ كەس لە دنىادا ناتوانى
 عەكسى شا جەعل بكا! دەلىلىكى باش بو!

- دەى بۇ گوتووتە «مافى»؟

- لە سووربا فىر بوم.

- تۆ ئەمشەو دەبىي لىرە بىمىنى تا بە يانى بە تەلەفۇن لە ئەفسەرى تەل كۆچەر دەپرسىن؛ با خۇي لىت بىكۆلىتەو.

ماندوو بىووم؛ خۆم ھاويشتە سەر تەختى نووستنى پۇلىسىك، گوتىم: بە ئىجازەى ئىوہ من خەوم دى. شۇفىر پەيدا بوو:

- جەنابى سەرگروھبان! ئەم پىاوه زۆر موسولمانە؛ بە قورعان قەت نوپۇز و رۇزۋوى ناچى! ئەى بە بابەوہت بە قورئى دابا. شەرت بى دە سالىشە نوپۇزم نە كىردووه! رەمەزانىش نىيە تا بزانى بەرۇزۋوم. ئەوان خەرىكى چەنەلىدانى خۇيانن، دىتم چوار شووتى دە بن تەختە كەدايە.

- برا كى چەقۇى پىيە، قاشىك شووتى دەخۆم!

- شووتى چى؟!

- برا خۇ پىاوهتى نەبراوہ. ناکا لە سەر قاشىك شووتى بە گۇمدا بىن!

چەقۇيە كىان دامى و ملىم لە شووتى خواردن نا. شەو گەبىووه نىوہشەو، چەقە و ھەرا ھەر نەبراوہ:

«جاسووسە؟ جاسووس نىيە!».

گوتىم: برا جاسووس نىم؛ زگم بەو ژن و مندالانە دەسووتى كە لە سۇنگەى منەوہ قەتىس ماون؛ سەرمايانە. وەرەن دىنارىكتان دەدەمى، سى بوترى ئارەقى پى بىكەن و لىم گەپىن برۇم!
- بەرتىل دەدەى بە پىاوى دەولەت؟ ئەو ھەویرە زۆر ئاۋ دەگرئ؛ دەبى ھەر ئىستە خەبەر بە ئەفسەر بدەم، ھەر ئەمشەو بىبەنە زىندان.

- ئەمشەو نا! با لە سەر ئەم تەختە بنووم!

تەلەفۇنى ھەلخىراند: «ئەلۇ! ئەلۇ!»، مالى ئەفسەر دەست نەكەوت. خىر! ئەلۇ! ئەلۇ! ئىدارەى پۇلىس خەبەر بە جەناب سەروان بىدەن كارىكى زەرورىم ھەيە. دەيانەوىست قسە بىكەن و من تىنەگەم. بە توركىيەكى نىوہ غەربى و كوردى شەق و شر دەستىان پىكرد.

- دەى كاكە ئەگەر ئىوہ توركمانن و لە خۇمانن بۇ دەنگ ناكەن؟! قوت بوون:

- تۆ خەلكى كوئى لە عىراق؟

- ئەگەر سىوادتان ھەبوايە زوو دەتانزانى من خەلكى تىنىم لە پەنا كەر كووك.

- لە كەر كووك كى دەناسى؟

- مالى ناوچى!

- لە تىن كى؟

- غەموو نەجەف!

- چەند كورى ھەن؟

- جەسەن و غەسكەر.

- برام نەمانزانى تۇش موسولمانى (يانى شىعە)، دەبى بىبەخشى؛ خىزمە تكارىن!

تەلەفۇن لىي دا، ئەفسەرە كە بوو:

- ھا چىيە؟

- قوربان كورىكى زور باشمان مىوانە و لە خۇمانە؛ زۆر سەلامى بۇت ھەيە!

- سەگى سەگىباب! لە خەو راستم دەكەيەوہ تا سەلامم پى بگەيەنى؟ بۇچى رۇز نەدەبۇوہ؟!

قرم داخرايهوه.

- دادەى چەمەدانى بۆ ھەلگرن و بەرپى كەن!

- برا من ئەمجار دىنارە كەت بە مزگىنى دەدەمى؛ ئارەقە كەى ئەوشەوتان بە سەلامەتى ھەر چى موسولمانە!

گروھبانە كەى گرتمى، چەمەدانى ھەلگرت و كەوتە شوپنم. لە رى گوتى: تۆ كە تور كمانى بۆ بە زمانى سەگان (بانى عەرەبى) قسە دە كەى؟ ئىمەت تووشى شەرمەزارى كرد! يە كىش كە داواى شووتىت كرد و لە سەر تەخت راکشای و ھەر گالتەت دەھات، زانیم تۆ كار بە دەستىكى گەورەى! تكات لى دە كەم خاوەن مال و مندالم، خراپەم مەلى!

- خاتر جەم بە!

بۆشى گىترامەو ھە كە شۆفىر خەبەرى لىداوم؛ گوتوويه من حەقم سەد فلس بوو، چەنەى لى نەدا و چوار سەد فلسى دامى. ديارە جاسوسو ھە و پوولى موفتى پىيە! لە جىگەى خۆم سوار بوومەو. بە شۆفىرى گوت: ئەمەى بە سلامەت نەگە يەنە موسل، باوكت لە كەر دە كىشم!

- خواحافىز؛ بەلام لە بىرت نەچى لەم رى و بانانە بە زمانى سەگان ماخپو!

لە رى شوفىر لە پاش «خو شوكور نەجات بوو» گوتى: قەولت دا شىوم بۆ بكرى.

- تۆش قەولت دابوو شۆفىر بى؛ شۆفار نەبى. بە گرتنت دام و ژەقنە مووت دەو؟ ھەبھاتە... دەبوو تا ئىوارە لە مووسل بىم و بە قەتار بچمەو بەغدا. بۆ فراوین چوومە رىستوورانىك. لە دەركەوتنمدا كە وىستم پوول بدەم، گوتيان دراو.

- كى داى؟

- ھۆو پياو.

مامەحەمەدى حاجىلالاى سابلاغى كۆنە ھەوالم بوو. دانىشتىن و دەنگ و باسى ولاتم پرسى. گوتى: خوشكت لەو ساو ھە تۆ رۆىشتووى - ئەو ھەو سالە - يەك بىن بۆت دەگرى. ژنت بىو ھەژن و كورپكت ھەتپو؛ چارىك بكە!

- منى وا بەدبەخت و ئاوارە چۆنم چارە پى دە كرى؟

- خوشكت چەند جار داوا كراو؛ مىرد ناك. من لام وا بە ژنە كەت بىتە لات، ئەو ىش لەوانە يە بىتە رەدايە و دامەزرى. ئىستا كە دەبىنى ژنت بەو مندالىھو ھەر چاوەنۆرى تۆبە و بىو ھەژن كۆشى دە كە، رەنگە شەرم بكا ئەو بەجى بىلى و مىرد بكا.

- كاكە! ژن بە چى بەخپو كەم؟

- دەتوانى كار بكەى. ژنە كەت حازرە سوالىشت دەگەل بكا! من دەزانم...

- چۆنى بىنم؟

- من بۆت دىنم. نامە يە كىش بۆ خوشكت بنووسە؛ با لەو گرپانەى بەس كا.

نووسىم: «خوشكم زىنەب! ئەوا من ژنە كەم دىنمە لای خۆم. ئەگەر تۆش مىرد نە كەى و كارت ھەر گرپان و نوو كەنووك بى، من برات نىم و لە خوشكايە تىم شۆرايەو...»

ئىوارە چوومە ئىزگەى قەتار؛ «كوتك لە سەر رىمان بوو!» خىزانى مالى شا لە كوستانى سوارە توو كەو ھە چوونەو؛ نىو ھى پترى واگۆنە كانىان بۆ تەرخان كرابوو. فىلم دەو ىست جىگەى بەر كەو ى. تووشى كۆنە ئەفسەرىكى عىراقى بووم بە ناوى «عەبدورزاق عەبايچى» كە لە بەحنەس ببو ىنە ئاشنا و لە بەر نەخۆشى سىل بازنشست كرابوو. ئەو ىش وەك من سەرگەردانى

جىنگا بوو.

دوو تەلىس گويۇشى پى بوو.

- ھەزار! جى دەس ناكەوى؛ چ بکہەين؟

- تۆ كارتى شوناسايى ئەفسەرىت ماوہ؟

- بەلى ئە گىرفانمدايە.

- واگونىكى دوور و درىژ بۇ ئەفسەران تەرخان كراوہ؛ كارتت دەرخە.

- چۇن دەبى؟

- چۇن نايى؟!؟

چووينە بەر واگونەكە. سەرگرووھبانيك كارتەكەى دىت، چەستىكى جانانەى كىشا: قوربان فەرموو! گويۇيان بۇ بار كىرد. منىش خۇم تى خزانە و لە رىزى پشت قوربانەوہ تەخت دانىشتم. بەر لە رۇشىتنى قەتار، سەرگرووھبان پىدا گەرا بزائى كى بە قاچاغ سوار بووہ. لە ژنىكى ئەوبەرمى پىرسى:

- تۆ چىت؟

- من عايلى ئەفسەرم.

خۇى تىنەگەيانە. گەيشتە من:

- برا تۆ چىت؟

- من عايلى ئەم ئەفسەرم!

بوو بە فلق و ھۆرى پىكەنين! لە واگونى ئەفسەراندا ھاتمەوہ بەغدا. وەك پشيلەى پاشا، راست چوومەوہ مالى مام حوسىن! مام حوسىن لە دوورەوہ بە پىرمەوہ ھات و گوتى: چووبوون زەبىحى بگىرن، ترسمان رى نىشت، كىتەبەكانمان سووتاند. بايى چەند بوون پوولەكەت دەدەمەوہ. كزەم لە جەرگەوہ ھات. قەدەرىك تاسام. گوتم: مام! ئەگەر كەسىك سەرى كورپ بىرى بە چەندى لى رازى دەبى؟ ئەو كىتەبانەم زۇر بە خويىنى جەرگ پەيدا كىردىبوو؛ سىياسى و قاچاغ نەبوون. خۇت سەلامەت بى!

ھىكايەت چ بوو؟ شا - كە لە ھەلاتندا چووبووہ بەغدا - زەبىحى شەو نامەيەكى دابوو بە لاويكى خەلكى سولەيمانى، بىردىبووى لە بەر دەركى دەر بار بلاوى كىردىبووہ؛ گرتىبووان؛ گوتىبووى قادر دايمى.

- كوا قادر؟

- لە كافە عەبدوللايە.

چوار ئەفسەرى سىرپى دەگەل چەند پۇلىس دەچن. لە زەبىحى دەپىرسن:

- كوا قادر؟

- نەكا قادرە كومۇنىستەكە بلىن كە زۇر بەدەفەرە؟ دادەى قاوہ بىنن! ئىوہ بىدەنگ دانىش با قوشقى نەبى. ئىستا دەبەيىنم و بىگىرن!

- زەبىحى لە جادەى لاي ئەبوونەواسەوہ رادەكا. پۇلىس لە سەر لاق قاوہ دەخۇنەوہ. لە خزمەتكارىك دەپىرسن:

- قادر بۇ نەھات؟

- قادر لاي خۇتان بوو؛ بۇ كويتان نارد؟!



زیانی کتیب سووتان زۆر کاری تیکردم. ئیتر تازه له کتیب کۆکردنهوه دلم ساردهوه بوو. که دەمدین -هوک نەزەریان حەرام بێ- پرووم وەردەگیرا. بە گەستی مەولانای پۆمی: «ماوێهەکی ویست خوێن بۆوه بە شیر»، سالیکی برد تا لەو تاسانە دەرچووم و ملم لە کۆکردنەوهی کتیب نایهوه.

کاتی گهیمهوه به‌غدا - پاش سەردانی مام حوسین - چوومه کن یەرمیا. گوتم: دار و نەدار حەوت دۆلارم هەیه. گوتی: بێنە! لە هەراچە بازار، لیفە و دۆشەگیکی تەنکی کۆنی دەگەل سەنیریک بۆ کریم بە چوار دۆلار. سێ دۆلارەکە ی تریشی - که کردبووه دینار - دامهوه. گوتی: تا کار بەیدا دەکە لە مزگەوتیک، دیوانی نەقیبیک بنوو! ئوتیل بۆ تۆ نابێ.

فەقی سەیدیکی هەولتیریم بەیدا کرد که لە مزگەوتی مەلیک، بەرانبەری وەزارەتی داخڵە دەیخویند. بێرێر درا لەوێ و لای فەقی رابوویم. ناوی فەقییم لە بیر نەماوه؛ بەلام مەلایەکی زگزی قەبۆزبەرانی شال لە پشت و میزەرسپی کوردانە، شەوانە دەهاتە حوجرە؛ ناوی شیخ مستەفا بوو. بە راوێژی دەمی هەولتیری بوو.

شەویک حافزیک «حەسیب» ناوی عەرەب هاتە لامان. شیخ مستەفا گوتی: حەسیب! تۆ لەو دنیایش هەر کوێر دەبی. دەلێن عاقیدەت سستە. حەسیب هەلیدیایە: یا شیخ! لە کتیبدا نووسراوه و بۆیان خویندوومهوه که رۆژیک ئیسرافیل گوتی خودایە تاسە ی میکایلم کردووه؛ ئیجازە بدە سەری بدەم. خوا فەرمووی بچۆ! بەلام زەحمەتە بیگەیهی! ئیسرافیل سەد سال فەری و ریگە ی پێوا؛ ماندوو بوو. خودایە! کە ی دەیگەمی؟ خودا فەرمووی: هیشتا مەودای نیوان لچی خوارێ و لئوی سەرووی میکایلت نەبڕیوه! دەلێم زەحمەتە؛ دەلێی دەچم! یا شیخ! ئە گەر باوەر بەو توپهاتە چاوە لە قیامت بۆ پیاو بەیدا دەکا، سەگم دەو چاوە پێاند!

فەقی زۆر بەتەماح و من زۆر بێبوول. هەر دەیگوت: تا دەنێرم رۆژن لۆ دێ، هەرپو بێرکی بکەر، هەرپو هێلکە بکەر، هەرپو گوشت و... ناچار بارم کرد. شەرەم لە سەربانی دیوێخانێ نەقیب بە زویدا دایهوه.

لە کن وەستا بڕایم دامەزلامهوه؛ رۆژی بە نیو دینار. شاگردیکی کۆبی تریشی هەبوو بە ناوی «جەلال بێتووشی». پێکەوه رێک کەوتین دوکانیک لە سەر حیسابی خۆمان بکەینەوه. وەستا نەوێ دیناری دەست گرتین. دوکانیکی چۆلمان لە خەیاوانی مەلیک فەیسەلی دووهەم گرت و دەستمان کرد بە کار. ستودیوی تازه کەم کارە؛ ئیمەش فەقییر بووین نەماندە کرا جوان و رێک و پێکی هەلخەینەوه. ئەوئەندە ی لێ بەیدا نەدەبوو هەر دوو کمانی پێ بژین. سێ جەمە نان و ماستمان دەخوارد؛ ئەویش تێر نا. دەمپاییمان دەپیدا بوو. تەنانت باوەشینیکی بەرقیمان نەبوو. گوتم من دەچم کاریکی شەوانە دەبینمەوه؛ هیچ نەبێ نانی شەوت دابین بێ.

بە هۆی قزلیجی و زەبیحی - که عەبدووللا نەجاتی دابوون - لای عەبدووللا شەریف کاریکم دیتەوه. مەیخانەیهکی هەبوو بە ناوی «جندیان»، ئارەقی لێ دەفرۆشرا و لە سەر خەیاوانی سەعدوون بوو. لە سەعات حەوتی ئیوارەوه تا مەیخانە چۆل دەبی، حیسابی ئارەق و خۆراکی فرۆشراو بنووسم. شەوانە بە رۆبە دیناریک و شیویش هەرچی بخۆم: جەلال کەیفە! من نیوهرۆیان کەم نان دەخۆم؛ تۆ خۆت تێر کە! شەوانە تێی هەلدینمەوه. سەعات دەوری یازدە و نیو - دوازدە دەچوومه زووریک که دەگەل حەمە ی رەشادی لە مالی «عەلی عەزیز» ناویکی سابلاغیمان بە کرێ گرتبوو. رۆژانەش لە دوکان کارم دەکرد.

شہویک داوای دوو پؤرس جہرگی سوورہوہ کراوم کرد بہ دوو سہموونی دوو قاتہوہ؛ کہ دہبووہ چوار سہموونی ئاسایی. لہ پشت میزیک ملم لہ خواردن نا. مشتہریہک لہ نزیکم ئارہقی دہخواردوہ، پرسى:

- ئہرئ ئہوہی ہہموو دہخوی؟!

- بلیم چی مامہ گیان! دوکتور دلئ دہبی شیوت سووکہ لہ بی!

- کابرا - کہ پیالہی نزیک دہمی کردبوو - لہ پرمہی دا و چلم و لیکی تیکہل بوو. لہ بہر پیکہنین ژانی کرد!

علی عہزیزی خواہنی مال، لہ سہر تہلہفوناتی ئیدارہی پؤلیس بوو. شہو درہنگ تہلہفونئی دہکرد.

- کہنگئ دپیہوہ مالی؟

- نیو سہعاتی تر، سہعاتیکی تر، ہہروا چہند دہقیقہیہ کی دیکہ!

- یانی چی؟ تی ناگہم.

- کاکہ! ئارہق خورہ کانی بہرئز، ئہ گہر تازہ کہوتنہ گؤرانی گوتن، سہعاتیک ہہر دہمپنہوہ. ئہ گہر دہستیان کرد بہ قنگ بادان و چہقہنہ لیدان، دیارہ نیوسہعاتیکی ماوہ. ئہ گہر بی ہیز کہوتن و دہستیان بہ سمیل ماچ کردنی یہ کتر کرد، ہہر بینا پؤیشتن!
ئہمجار علی لہ تہلہفونئی شہوانہیدا دہپرسی: گؤرانپیہ؟ یان قنگ بادان؟ یان سمیل ماچ کردن؟!

نہمدہہیشت گارسون ئارہق بدزن. بہ ماوہی پازدہ رؤژ قرابہیہک ئارہق لہ حیسابی مانگی پیتشو مایہوہ. نافہریم لہ ئاغا و ہرگرت؛ بہ لام زؤر لہ کارہ کہ و ہرہز بووم؛ مانگہودوا و ہلام نا. لہم بہینہشدا و ہستا داوای قہرزہ کہی دہ کرد و خات مہلہ کی ژنی میسکی بردبووین. گوتم: جہلال! من دہچمہوہ کہر کووک و پوولت بؤ دہنیرم و توش لیرہ پەزمندہ بکہ تا قہرزہ کہ دہدہینہوہ. مہلا شوکور دہچوہ کہر کووک؛ گوتم: بہ پؤرتویان بلئ ئہ گہر رامدہ گرتہوہ دیمہوہ. مہلا چووبوو گوتبووی ہاتووم بیمہ شاگردت! کہ ئہزمووبووی، ہیچی لی نازانی، گوتبووی فیرم کہ!

- بؤ من مہدرہسہم داناوہ؟!

- بہخوا عہزیز گوتی رامبگری دیمہوہ!

- خہبہری بدہیہ مانگی ہہژدہ دیناری دہدہمی.

چوومہوہ کہر کووک. شاگردیکی ئاشؤری بہ ناوی «لازار» م لہ بہر دہستا و دہستم بہ کار کردہوہ. بہ لام ئہمجارہ زؤری دہوام نہ کرد؛ خہبہریان دامئ کہ جہلالی شہریکت لہ خؤپیشاندانی کومؤنیستاندا گیراوہ و دوکان بی خواہن ماوہ. لہم سہفہرہی دوایمدا ژووریکم لہ مالیکندا گرت، کہ عومہر ناویکی نانہوا بہ کرئی گرتبوو؛ خوی بہ سہلتی تییدا دہژیا؛ ئہویش جہلال تالہبانی پیی ناساندم؛ گوتی: زؤر کوری باشہ؛ کادری حیزبمانہ؛ ئاگاشی لیت دہبی و ئیمہش لہ حالت ئاگادار دہکا. ہہفتہی یہک - دوو شہو دیار بوو چہند کہسیک دہہاتن، عومہر دہرسی سیاسی پی دہگوتن. عومہر سیواتی نہبوو؛ لہ قسہ کردنیش بہ گیلؤکہم دہدیت. بہ لام کی دلئ لہ سیاسہتدا مامؤستا نیہ؟!

من رادیوم ہہبوو؛ ئہو نہیبوو. بہ یانیہک گوتم: کاک عومہر تؤ زانیوتہ ئہمشہو ستالین مرد؟



- عومەر قەدەر پیک مات بوو، گوتی:
- کاک عەزیز - بە پەسکی خۆی - من دەلێم «ئحەتی» باش نەبوو بە یۆه مردوو!
- ئەی ئافەرم! باشی تیگە بێشتوو! پیاو سەحەتی باش بێ دەمری؟!
- باسی ئەو زبەرە کێبە کادری هەلبژاردەم بۆ جەلال گێراو؛ زۆری پێ سەیر بوو! رۆژیک چێشتەنگاو هاتمەو؛ وا کا عومەر لە ماله.
- ها! خێره؟
- مانم گرتوو! بە نانه و خانەم گوتوو مەعاشم زیاد نە کا کار ناکەم.
- کاکە لەم بیکارییەدا، ئیستا بیکاریکی مل ئەستووو کاری تۆ دەکا و بە کەمتر لە تۆش پزاییه!
- من دەلێم مانی کریکارانم کردوو؛ وەک لە فەرانیته (فەرانیسه) دەکری!
- پاش نیوهرۆ هاتوو گوتی: تۆ «دەدانی» یە کیکیان لە جینگەم داناو، بچم بە لایەو مەلم دەشکینی! ناچارم بچمەو «ئولەیمانی»!
- ئێوارە یەکی هەینی عومەر گوتی: ئەمرۆ چوو بووینە دەشت، ترومبیلیکی «ئتعمار» بە لاماندا رابرد. دۆر هواتاقمان کیشا: بمری، برووخێ اتعمار!
- تۆمەز ترومبیلی اعمار (ئاوهدانی) بوو!
- شەویک بە بۆلەبۆل و جنیودان هاتوو. هەر لە بەر خۆیەو دەبگوت:
- قەحەبی سۆزمانی کئی فریو دەدا؟
- ها کاکە عومەر! خەبەر چییە؟
- مامۆتتا! «ئوممو کولتوم» ی قەحەبە دیسان خۆی ناو تە پیانقۆ (بەخت نازمایی). ئەو هە ئالیکێ تر وای کرد، بۆ حەمبالیک دەرچوو، شووی پێ نە کرد؛ ئەمجارەش ئە یەوئ بمانخەلە تینی!
- دەبوا یە بە سەتل ئاو لە قاوێ خانە یەک بێنین. هەرچی دەر ویش و سەیدی نوشتە نووس و پیاو بە روالەت سالحە کان بوون، زۆر بە یان دەهاتنە ئەوئ. دەرپا بە کانی هەرگیز هەلنە دەدرانەو؛ تاریک و تنووک بوو. لیتمان ببو مەتەلێکی دژوار. شاگرد چا خانە کەمان بانگ کرد، پەنجا فلسمان دایە ئەو مەتەلەمان بۆ هەلینی: ئەو هەموو سەید و پیاو چاکە ریشدارانە بۆ لە قاوێ خانە ی ئەوان کۆمەل دەبن؟ بۆ هەمیشە تاریکە؟
- هەموویان بەنگ دەکیشن! نابێ پۆلیس پێ بزانی. وەستا کەم بەنگ فرۆشە.
- لە خانیکێ سەوزە فرۆشی، دەگەل کۆنە سنەییەکی تازه تور کمانی کوردی نەزان ببوو مە ئاشنا. کابرا هەر لە خۆو رۆح و گیانی لە سەر من دەگەرا. خۆی ئیجارە داری خانە کە و چا خانە داریش بوو. دەبوو هەموو رۆژ بچمە چا خانە کە ی و چایە ک بۆمەو. کە زانی لە خانووی عومەر دەرپۆم، وەک قیل پیمەو نووسا: دەبێ هەر بێیە خانە کە؛ کە چەند ژوو ریکی لە نەو می دوو هەبوو.
- بەرقی نییە.
- هەر ئەمرۆ بۆت دەکیشم.
- ئیجارە ی چەندە؟
- هیچ!
- نەخیر نایەم!
- مانگی دیناریک.

تەۋاۋ نەمگۈتۈبۈ باشە، ھەنبالى ھېنا كەل-پەلە كەيان بىردىم. تا مال ھات بەرقى لە چاخانە ۋە بۇ بىردىبۈۋ. كورپىكى خىزمەتكارى خانە كەي بە ناۋ جەببىار - كە لاۋىكى پازدە سالە بوۋ - نارد بۇم خاۋىن كاتەۋە؛ تا منىش لەۋىم ھەموو كارم بۇ بكا.

دەگەل ھونەرمەندى بەناۋبانگى كورد «بەدىع باباجان» زۇر ببوۋىنە ھۇگرى يە كتر. ئەۋىش سەلت بوۋ. نىۋە رۇبان لە پاش كارى ئىدارى - كە نەخشە كىشان بوۋ - بۇ نىۋە رۇۋزە خواردن دەھاتە لام. مەنجەلىك ماست، لاۋاۋە شىك كەۋەر، نانى گەرم، ھىندەمان دەخوارد ۋەك «دالاشى سەر كەلاک» نەماندە تۈانى بىزۋىن!

ۋە كىلىكى دادگۈستەرى كورد بە ناۋى «سالخ رۈشدى»، ھەر لەۋ خانە لە نىك زۋورى مەۋە، زۋورىكى كىردە دەفتەر. رۇۋىك شىخ مارق بە زۇر بىردىمە مالە خۇي. بەدىع بە دوۋچەرخە بۇ نان و ماست و كەۋەر ھاتبۈۋ؛ بە پەلە لە پەلە كان سەر كەۋتۈبۈۋ. ئاى مالى وىرانم! ھەبۋان پەر لە پۇلىس. دەرگاگەي من داخراۋە. گورجى دەبىگرن و دەبىبەنە زۋورى سالخ. پ - جەلادى مەشھۈورى كومۇنىستان - دەگەل چەند ئەمنىكى تر دانىشتوۋن. سالخىان بە بەلگەي تاۋانەۋە گرتوۋە؛ بەرپرسىاران داۋە. دەلئىن: سالخ ئەۋەش رەفىق و مىۋانى تۇبە؟

- بەلى كاك بەدىعى دۇستەم!

جا ۋەرە و روۋ دەرنەچى! ئەۋ كابرايە خۇي گىراۋە؛ منى بى خەبەرى بۇ بە درۇ پىۋە كىرد؟ نایل دەلى: تۇ بەدىع باباجانى؟

- بەلى.

- بەدىع! ھەر كەسى تۇى دىۋە خۇشى دەۋى؛ برۇ خوات دەگەل.

- لەۋ ساۋە ھاۋ فراۋىنە كەم تازە نەھاتەۋە و من دەچۈۋمە لاي ئەۋ.

لە سەربانى خانە كە دەنۈستەم؛ دوۋپشكى زۇر بوۋ. خاۋەن خانى ھەۋالم چۈر قەفەسە مىۋەي لە گەلاي خورما لىك دا و بۇى كىردمە تەخت. لە سەرى نوۋستەم. شەۋ نىۋە شەۋە ۋەك چە تىراز بەرە و عەرز دەچم! تەخت قىرمەي كىرد!

رۇۋىك كورپىكى شناسى شىۋەي «بەيانى ئاشتى خاۋازانى» بۇ ھىنام ئىمزاى كەم.

- كاكە ناۋىرم و نايكەم!

- ئاخىر ئەۋانە ئىمزاى زۇرىان لە من دەۋى! تۇ ھەرچى دەنۋوسى بنۋوسە، ھەر ئىمزا بى بەسە! نوۋسىم: «عەزىزموسى» نوختە يەك مەرەكەب كەۋتە سەر سىنەكە. بەيان گىرا و جا ۋەرە تىبان ھەلدە: فلان فلان شۋە! ئەۋ عەزىز موۋشى جوۋلەكەتان لە كوى پەيدا كىرد؟!

زۇرم ئاشناي باش لە مەلا، دانىشجوۋ، بازارى و ھى تر پەيدا كىردىبوۋ كە زۇر خۇشم لى دەگوزەرا؛ بەلام بە گىرانى جەلال رىسەكەم ئالۇزا. كەل پەلم فرۇشت؛ ھاتمەۋە بەغدا. ۋەستا بىرايم - بۇ نەفەۋتانى قەرزە كەي - سەر جەم دوكانە كەي داۋبو بە نەۋە دىنار؛ كە بە ھاسانى چۈارسەد دىنارى دە كىرد. لە كەر كوۋك بى بەش مام و لە بەغدا بى كار. چۈۋمە لاي كاكە زىاد:

- دەمەۋى دوكانىك دانىم؛ بە سەد دىنار پىك دى. دەس بەجى دايمى. گەرام، دوكانىكى چۇلم لە «ئەزەمىيە» گرت. كەچە ماشىنىك و ھىندىك وردە ئەسبابم كرى. زۋورىكىشم لە نەۋمى سەر ۋەي بازار چەيەكەۋە گرت كە سەربانى بەينى پىش زۋورە كەم و سەر بازارە كە بە شىشى ئاسنى لىك بلاۋ داپۇشراۋو. ئەگەر يەككىك لە بازارە كەدا سرتەي بىكردايە، من گويم لى دەبوۋ. لە ئىۋارەۋە كە لە كار دەگەرەمەۋە تا بەرى بەيانى، خەۋ ھەرام و ئىستراحتە دەرە و

سندان بوو. نزيكهى بيست راديو بهوپهړى دهنكى بلند تا ساعات يه كى شهو دهپاننه پړاند. له يه كى شهوه وه چه ققه و ههرا و گوشت ورد كړدى قه سابان بوو؛ تا وه ختى كارم نه دهپساوه. سهر له هوه له وه پيم وا بوو كه وتوومه ناو جه ههندهم، بهلام ده لپن جه ههندهميه كانيش فير ده بن؛ فير بووم. بهو هه موو گوړه و نهړه و تهقه و رهقه شهوه، خړپ خه وم لپ ده كهوت.

«حه مه سه عيد كانى مارانى» - كه خاوه ن ملك و دهوله مهندى گه وړه و بو خوى ليسانسى حقوق بوو - رۇژيك برايه كى خوى به ناوى «وريا» هينا كه بيستوومه جيگهت ههيه! با لاي تو بپ و دهرسه كانى له ده بيرستان بخوئپ. «عومهر ده باباه» - كه له بهغدا دهړوى - دوو ته ختى نووستنى هه رزان بايى دابوومى؛ زيلوى زبرم له سهر راخستبوون و له سهر يه كيان ده خه وتم.

«نه گهر بهوه پرازى ده بپ سهر چاوان». شهو گوتم: وريا با بچين شيو بخوئپ.

- مامه ستا! بو نان و كهوهرىك، نان و خه ياريك نه خوئپ؟!
- كاكه! من نه گوندى كانى مارانم ههيه، نه ميليونيرم. من ده چم گوشتى برزاو ده خووم؛ تو كهوهرى خوت بخو!

پيم وايه مانگ و نيوپكى نه برد، كه ليكم دايه وه، زورم له ده سمايهى دوكان زيان كړدوه؛ چونكه كولانه كهى جپ دوكانم زور چول بوو. رۇژي مشتريه كم به حال دهس ده كهوت. نهى خودايه خه جاله تى كاكه زيادم نه كهى! پياوه تى كړدوه و ده بپ بیده مه وه. ناچار دوكانم به تهخت و مهخته وه، جگه له ماشينى عه كاسى سهر جهم به حهفتا دينار فرؤشت. له وه تاغى سهر بازاره كه شم گويزته وه، ژوورپكم له ئوتيليك به دوو دينار به كړئ گرت. ئوتيل نه بوو، عيماره تيكي گه وړه بوو، مولكى حافظريكى قورعان خوئپى سهر راديو بوو. هه موو ژووره كانى به پياوى سه لت و په بن - كه زورىان شؤفتر و شاگرد شؤفترى ئوتووبووسى خهت بوون - به كړئ درابوو. دوو تهخته شاهانه كم برده نه وى؛ ورياشم كړدوه هاهمه نزل؛ كه فه قيره حه قى خه وه دات!

دوكانيكى مولكى نه وقافم له موزايه ده بهر كهوت كه له په نا مزغه وتى فهزل بوو. تابلويه كم ليذا: «ستوديو سهباح»؛ مانگى چوار دينارى ئيجاره بوو. بيست و دوو دينارم له موزايه ده كه دابوو. چى وام نه بوو. ته نانهت نه متوانى وپترينه كهى شووشه تى بگرم. زورى نه برد كاره كم وه بره كهوت. له ماوهى چوار مانگدا سه د ديناره كهى كاكه زيادم برده وه؛ گوتى من به قهرزم نه داويهى. له من كيشه له و سوئند، هه تا نه وه د دينارى لپ وهرگرتمه وه چه قى ره شم كړد. پاييزان و زستان و جيژنان كارم باش بوو، بهلام به هاران و هاوينان كه مم په يدا ده كړد. ماوه يه ك له هاويندا واى ليهات به شى نانى خو مى لپ په يدا نه ده بوو. ناچار چووم تا ده مه و پاييز كارريك په يدا كم. كاكه زياد له لاي ره شيد عارف سهقا - كه موههنديستكى كوردى مليؤنير و بساز - بفروش بوو - رۇژي به نيو دينار دايمه زراندم كه سهر كارگر بم. حهوته يه كه م گوتيان با حقوقه كهت بمينى. ههفته ي دووه م له قهرارى رۇژي حهوت په نجاييم درايه. هه رچى گوتم: وا نابى، خوا هه لئاگرى، شيله وا، بيله وا، بههره ي نه دا. گر - گر هاتمه وه سهر دوكانه كم. تازه نه و دوكانم دانابوو، رۇژي نه حمه د عوسمانى هاوالى بوخارستيم هات:

- كاكه تو ناوپكى چاك و پاكه ههيه. ده لپن گوتوته له رۇمانيا سواله كرم ديوه؛ گوتوته زنى داوپن پيسى لپ هه ن؛ تو بوختانى وا بو ده كهى؟

- نه حمه د گيان! هه مراميك - با ئايينى عاسمانيش بپ - نه گهر دروى بو بكرى دياره

بەتالە و بە فلسىكىم ناوى. هەتيا! نەگبەت! پىكەو دە دوو سوالكەرمان نەدیت؟ تۆ نەبووى دەتگوت زۆر بەى هەوالان شەو لە ماله ژنە رۇمانيان رادەبوویرن و نایەنەو نەو نویتى خۆيان؟! چت پى بلىم؟

- راست دەكەى، بەلام نابى خەلكى رەمەكى بيزان!
سەلت بووم؛ لە دوكان نانم دەخوارد. بەيانى و نيوەرۆ و شەو دەبوو بچمە چىشتخانە يا قاو خانە، كە ئەو هەش زۆرى تىدەچوو. هىچ پەسەندازىكم بۆ نەدەكرا. تەنيا پارەى ئەسپاب كرىنى عەكاسى و مخرار جەكەم دەردىنا. بە تەنيا بووم. هەر لە بەيانەو تە سەعات دە و ياز دە كارم لە زوورى تارىك و لە بەرئ كوردنى موشتەرى و پاك و خاوين كوردنەو و شتى وا بوو. رۆژانە دەبوایە پتر لە شەش سەعات بە پتوہ راولەستم؛ زۆر ماندوو دەبووم. بەلام دلەم بەو خۆش بوو كە لە نۆكەرى و شاگردى رزگارم بوو و كارى خۆم دەكەم. كوردىكى نەناسياو بووم لە گەرەكىكى هەموو عەرەب و زبەر. لات و پاتى گەرەك سەر لە هەو لەو شەريان بۆ نامەو؛ گالتهيان پى دەكردم و دە عەزابيان دەنام. بەلام زۆرى نەبرد كە زۆر لە جيرانانم بوونە دۆستم و حورمەتبان دەگرتم.

بە گەپ و گالته يە كترمان دەدان و پىكەننيمان ساز دەكرد. تابووتكەرىك ديوار بە ديوار مەو بوو رۆژىك سەيدىكى پشت كوور، سەرى گەيبوو بەرانبەر ئەژنۆ، دەلەرزى، داواى خىرىكى لى كەردم.

سەيد! جلت ناوى بۆت بكرم؟

- ئەى خودا راولەستاوت كا.

- بردمە دوكانى تابووتكەر.

- وەستا شاكر! لە حىسابى من دەستىك جەل بدە بە سەيد!

- فەرموو بۆ پشت دوكان هەلبژێرە!

سەيد كە لە پشت دوكان چاوى بە تابووتان كەوت قىتەو بوو؛ باوەر كە تاژى وا هەلنايه! لەو

بەرى جادەوە مىلى لە جىنودان نا: «دەتانهوى بمرم؟!» ئاى ترسى مردن!...

وەستا شاكرى تابووتكەر دەستى مردووى دەبرى! دەگەل مردوو شۆرىكى درىژ و پان رىك

كەوتبوو خزمى مردووى دىنا.

- وەستا! ئەو خزمى خۆمە؛ تابووتى باشى بدەيه.

- تابووتى «ئەبوو ئەنگەر» بە شەش دىنارە. ئەو پياوہ كاسبە تابووتى دەوى.

- تابووتى «ئەبوو كاسب» بە چوار دىنار.

هەر تابووتەش - ئەبوو ئەنگەر و ئەبوو كاسب - چوار سەد فلسى پتر نەدەبرد.

دواى مردوو ناشتن، ريشە دەهاتەو بەشە فىلى خۆى وەرگرى. دەبوو شەرە چەققە يەك

نەبىتەو. تانىو دىنارى لە شاكر دەستاند قىر سەپى دەبوو.

رۆژىك غەنى بلوورى [بلوورىيان]م لى پەيدا بوو. ماوہ يەك مىوانم بوو. هات و چۆى شىوو عىانى

دەكرد؛ كە ئەو دەم ببوونە دوو دەستى دژ بە يەكتر: «ئەلقاعىدە» بە سەرۆكايەتى سەلىم نازانم

چى و «رايە توششە غىلە» بە سەرۆكايەتى «جەمال حەيدەرى» كە كوردىك بوو. غەنى

كە يخودايەتى دەناودا دەكردن، پىكيان بىنى. كە غەنى هات، وريام لە لا نەما بوو. پىكەو لە

زۆرە كەى مندا دەزايان. هەو لە رۆژ زۆرى لۆمە كەردم: بۆ هيندە پيس و پۆخلى؟ زۆرە كەت



تيكهل - پيكله و ناموره تته به؛ من ده بي فيرت كه م چو ن بزي! له پاش هوتيه ك، هه لمده ستاند: ههسته نان و چا حازره! هر له سر جيوه دهستي به خوار دن ده كرد، دم و چاوي نه ده شوشه!

كو نه كورديكي خه لكی «حاجيالي كهندي» لای سا بلاغ، چل سال بوو له به غدا بوو؛ كورديه كه ی له بير نه ما بوو؛ عاره بيش فير نه ببوو. سهر ايداري نهو ساختمان بوو. زمانيكی قسه ده كرد، عيفر تيم دهويست بي اته وه سهر يه ك! شهو نه بوو چهند جار ئيجاره داره كان راستم نه كه نه وه: به خيري خوت و هره نهو كه ره مان يو تيگه يه نه!

هر من له مام براي م تیده گه يشتم و كه سي تر. رُوژيك سهر به ژووره كه ماندا ده كا و چهند قسه يه ك ده گهل غه نی ده كا. غه نی تيناگا، له پر به توركی ده لي: برؤ ده ر! كه ري كور ي كه ر! مام براي م راي ك رد بوو. ئيواره به دزيه وه له مني پرسى: نهو ميوانه ت و ه ختابوو بمكوزي، نهو چيهه؟!

- مام براي م نهو شپته و تازه له شپتخانه ده رچووه!

- هم... م! ده زمانی!

شهويك خه ريكي دوكان داخستن بووم، غه نی هات گوتی: كوا پريسكه كه م؟

- پريسكه ی چی؟

- چو ن؟ نه دی ئيواره كه سهرت به مشتريه كچه كانی مه دره سه وه گهر م بوو، نه مديايه ی؟

- نازانم.

- بگه ري.

زور گه رام؛ نه بوو. نهو شهوه تا لای رُوژ هه دادانی نه ما. به خه يال سازي دابوو: من بوم هاويشتی، يه ك لهو كچانه هه ليگر توتوه. باوكی كچ موديري پولي سه؛ ليی و هه رگرتوه. مه دره كي گرينگی تيدايه؛ باسی سهره! جار - جار به له پ، شق له ناو چاوانی خو ی ده دا، ده گريا:

- ناخر بي ئينساف ده سره ی پريسكه كه ش هي دهه گيرانم بوو به يادگاری دابووم!

- ده ئيستا قه وماوه؛ چار چيهه. قه ديمي گوتويانه باسی قه ديم و مه لايه تيم بو مه كه! من

چبكه م؟

- به ري به يانی دين له دوكان ده تگرن توش منيان نيشان ده ده ی؛ له زينداندا ده مپزين!

به يانی گوتم: تو مه يه! خوم ده چمه دوكان. نه گهر پاش چاره گيك نه هاتمه وه، نه تو خوت ون كه! به ترس و له رزه وه له دووره وه روانيمه بهر دوكان، دوو كهس له وي راوله ستابوون. راوله ستام تا نه وان رويشتن؛ چومه دوكان گه سكم ده دا، تووشی پريسكه زه ر هانم. قامكم ده گريكه كرد و گوتم غه نی نه مديته وه. زه ق - زه ق نيشانيشم دا؛ له په شيو ی خو ی نه يده دی! تا پيم گوت و له خو شيان گه شكه بوو!

جا هه ر وه ك هات وچو ی گهر می ده گهل كومونيس ته كان هه بوو، هات وچو ی پارتی و براي م نه حمه ديشی ده كرد و خو شيان دهويست. گوتی ده رومه وه سا بلاغ.

- كا كه! ده تناسن، ده تگرن؛ ئيره ت چاتره.

رويشت؛ له سوله يمانيه وه بوی نوسيبووم: كو نيكم به جي ماوه، سر ووديكی كومونيس تانی دنيا م ده ناو قوله دراوه كه يدا تا قه ت كر دووه، بوم بنيره! نووسيم: كو ته كه تم دا به سواله كه ري ك. وابزانم به ده ردی پريسكه كه ت چوو! ره نگه ئيستا موديري پولي س فيري پولي سانی بكا! نيتر



ھەر ئەو گەپنەھو ھو. بىستىم غەنى گىراوھ و بىست و چوار سال لە ھەيسا ماىھوھ.
ھەر وھك پارتى دەھاتنە لام، دەگەل شىووعانىش پىك بووم. شەو نامەى ھەردووک دەستە
(شىووعىيەكان و بلاڤۇكى پارتى)م بۇ دەھات. جارپىك جەمال ھەيدەرى بردمىھ سەربانە
قاوھخانەيەك، دللى دامەوھ كە پەگەل ھىزبەكەى كەوم.

- كاكە جەمال! من كوردم. ئەوا ھىزبى توودە كە ئىوھ دەلئىن مامۇستامانە ددان بە مافى
كوردا دەنى؛ دە ئىوھش باسىكى ئازادى كورد بكنە تا فرىو بھۇم. ھەر دەفەرموون زەوى
دەدەين بە ھەرزىر؛ ھەموو دەشتى ھەولپىرم دەيەى نامەوئ.

- ھىزبى توودە مامۇستامانە، راستە؛ بەلام باسى بەشى كورد كەردنى خەتايەكى گەورەيە.
ئەمجار با شىنووسى، درۇ دەكا و ھوكمى بكەوئتە دەست بەلئىن پىك ناھىئى.
- دە كاكە تۇش درۇم بۇ بكە!

- ئاخىر بە فەرموودەى ستالىن، رووپەر ئەوھندەى سەتر ئەمەندە، كورد مىللەت نىيە!
- برا وا من و تۇ بە كوردى قسە دەكەين، ديارە ھەين و زمانىكى سەربەخۇمان ھەيە. با
ستالىن نا، بابى لىنىن بلئ، چۇن لە مىللەتى كورد دەشۇرىمەوھ؟... لىت بەزىاد بئ!
دوكان و مالەكەم جىگەى قاچاق - قوچاغان بوو. نازانم چۇن بوو كە زەبىحى راو نرابوو؛ خۇى
بۇ ماوھەك لە ژوورەكەمدا شاردەوھ. شەو دەبگوت: سبەى خۇم تەسلىمى پۇلىس دەكەم، چ
دەبئى با ببئ. دللى تەواو تەنگ دەكردم.

- مەلا! بۇ زىندان ئەو پرىمىسە چكۆلەى خۇتم بەدەيە.

- بۇ تۇ.

- ئەو خاولىيەش دەبەم.

- باشە.

- ئەسپابى رىش تاشىنەكەشت بەرم؟

- بىبە.

سبەى زوو يەكترمان ماچ دەكرد، ئاوم دە چاو دەتزا. تا لای ئىوارە بىرم بە چارەنووسى ئەو
خەرىك بوو. شەو كە بە سەركزى دەھاتمەوھ، زەبىحى لە ناو دووگەلى جفارەدا خنكاوھ و
چاوەكانى كسكە كسكىانە.

- مەلا! ئەمرۇش نەچووم، سبەى دەچم!

دىسان سەرلەنوئ: فلان و فلان شتەت بۇ من باشە!

- بەلئى بۇ تۇ!

دىسان ھەر بەزەمەكەى پىشوو، نەدەچوو. رۇژىك سىمىلى تاشىبوو، سوور وھك چەوھندەر؛
كراواتى لە خۇى دابوو.

- مەلا دەمەوئ شەپكەيەك بىرم خۇم بگۇرم پۇلىس نەمناسى. ھا عەينەكىشم دەوئ!

- بەخوا ھەر سەگىكت كەمە فیتەى بۇ لىدەى و دوات كەوئ! با بچىن شەپكە بىرىن.

سەرمان بە مغازەيەكى زۇر گەورەى شەپكەفرۇشىدا كەرد. ھەر لە سەرى نا و روانىھ ئاوينە و
كەيفى نەيگرت، ماندووى كەردبووم. شەبكەيەكى رەشى لە سەر نا.

- ھا مەلا! چۇنم؟

- چۇنى؟ بە خودا ھەر لە پىرە ھەرمەنى ئىبنە دەچى!

كابرانى خاھەن موغازە - كە لامان وابو عەرەبە - لە قەھى پىكەنىنى دا و جۆشى خواردا و خاوبۇو.

- دەى نرخی شەپكە كەت چەندە!

- كورە ئەگەر دە دىنارم لە ھەر شتىكى قدىلكەدەر و دلخۆشكەر خەرج بىكردايە ئەوئەندە پىئەدەكەنىم. بە شەشەد فىلسى دەفرۆشم؛ بەلام ئىوہ چوارسەتم دەنى.

قالەى رەھمەتى مەنسورى ناوى سابلاغى، شاگرد عەكاسى دەگرد؛ لەو پەرى نەدارىدا بوو. لە ئوتىل دەخەوت. ھىنامە لای خۆم كە حەقى خەو نەدا و ھىچ نەبى بەرچايش بۇ خۆى دروست كا.

دوكانەكەم ھەموو دەستەيەكى دەھاتى. تىگەبىوون كە من ئەمىنم و خەبەر لە كەس نادەم. كومۇنىست، پارتى، ئىخوانولموسلىمىن، عەكسى قاچاغيان بۇ من دىنا. رۇژىك يەك لەو شىووعىانە - كە نەمدەناسى - ھات عەكسى گرت. جەمال قادر ناوىك ھاتە ژوور، كابرارۇيشت گوتى: ئەوہ ناوى ئىسماعىل رەسوولە؛ لە كومۇنىستە زلەكانە؛ مالى لە فلانە ساختماندايە. شەرتە ئەمرو بە گرتنى بدەم. ئىسماعىل رەسوولم دىتەوہ، گوتم ئەو كورە وا دەلى. ئەگەر تۇ ناوت ئىسماعىل رەسوولە خۇ بشارەوہ.

- نا كاكە! ئەتوو غەرەتى. ئەمن ھەو نىم، ناوم عوسىنە!

سبەى ئەو رۇژە پۇلىستىك ھات، گوتى: شەو ئىسماعىل رەسول گىراوہ؛ تىكاي ھەيە وئەكانى بە مندا بۇ بنىرى!

پىاوىك لە ناو شار فىلمى دەگرت و لە دوكان بۇم چاپ دەگرد. گوتى ناوم ئەبوو باسەيە. ئىتر وەك شاگردىكى باش كارى دەگەل كىردم. رۇژىك برادەرىك گوتى: ئەو پىاوە خەتەرە؛ مەھكوم بە ئىعدامە، راپىردوہ. شەو پىرسىم: ئەبوو باسە وا دەلىن. خۆم قاچاغ و تۇ قاچاغ پىم وايە وەك دەلىن: «ھىلكەكان دە يەك قەرتالەدا بار مەكە!» بۇى دركاندم كە راستە. پىك ھاتىن فىلمەكان بە مندالىكدا بنىرى و بۇ خۆى نەيە.

مانگى ئاگوستى سالى ۱۹۵۴، رۇژى لە دوكان رووتووشى عەكسەم دەگرد. پىرىژنىكى رەواندىزى - كە دەمناسى - ھەر لە دەرگا ھاتە ژوور، وەك ژنە عەرەبان لە ھولولوى دا، گوتى:

- مەزگىنىم دەيە! مار و مندارت لۇ ھاتىنە؛ ئەوہ لە مارى خات شەو كەتتە!

واقىكم برەوہ؛ تاسام. لەو دەمەدا شەش درەم (يانى شەش تەمەن) نەبى، پارەم لە عەرز و عاسمان شك نەدەبرد. ژن و مندا بە چى بەخىو كەم؟... پىرىژن كە دىتى مات بووم و رەنگىكم ھىنا و برد، بى ھەست و چرپە لە دوكان دەركەوت؛ وازى لە مەزگىنى ساندن نا! دوكانم داخست و بە بارىك بىر و خەيالائەوہ بەرەو مالى خات شەو كەت دەچووم، لە كۆلان تووشى برادرىك بووم بە ناوى ھەمەى عەزە كوبرى كۆنە سابلاغى كە لە پاش رۇيشتىن يەرميا بۇ فەلەستىن لە جىگەى ئەو دەلالى بازارى دەگرد.

- ھا! خىرە، پەشۇكاوى؟

- ھەمە خراب قەوماوہ...

ھەمە دەگەلم گەراوہ. چووينە بازار، زىلۇ، پەتوو، قاپ و قاچاغ، ھەرچى مالە فەقىرىكى پىئەئوئەدان دەبى بايى سىوشەش دىنارى كرى. ھەنبال ھەلگەرە!

- كاكە خۆت مەخە تەنگانە، ھەر وەخت بووت ئەم قەرزەم بدەوہ.

مالی خات شهوکت خانوویتیک بوو له ئیجاره‌ی «محهمه‌دی خات زیبا» ناویکی سابلای، نامؤزای «عبدالوره‌حمانی که‌یانی». خات شهوکتی ژنی به قسه‌ی خۆی کۆنه به‌گژاده‌ی باجه‌وند بووه. جا چونکه میرد هیچ کاره نه‌بوو، مال به ناوی خاشه‌وکت بوو. ژووریکمان لئ به کرئ گرت و سپالمان به عه‌رزدا دا. ناو ماله‌که‌ی زهمانی سه‌لتیشم به قاله به‌خشی.

له هاوینی سالی ۱۳۲۵ هه‌تاویرا که بۆ وت‌ووێژ چوممه سه‌قز - که ده‌بووه سالی ۱۹۴۶ - من مال و مندالی خۆم نه‌دیتبوو؛ خه‌به‌ریشم نه‌ده‌بیستن. مه‌سوومی خیزانم که به جیم هیشتبوو ته‌مه‌نی هه‌ژده‌سالان بوو. ته‌مه‌نی شیرکۆی کوریشم - که ناوی کرابووه محهمه‌د - چوار مانگ بوو. ژن چاوه‌نۆری میردیه‌تی و له مالی عه‌بدوللای برام ده‌زی. چهند جاریک برای هاتوونه لای که وهره مالی ئیتم! نه‌چوو. خه‌ریکی به‌خێو کردنی کۆرپه‌ تاخانه‌که‌ی خۆی بووه. وا له پاش هه‌شت سال و شتییک، به سواری ئه‌سپ و ده‌گهل مامه‌ حه‌مه‌دی حاجیاللا، گه‌بوته سوله‌یمانی و له‌وێوه به ترومبیل و قه‌تار گه‌بوته به‌غدا. کوری چوار مانگه، نۆ ساله‌یه و باوکی نانا‌سی. پاش نۆ سال جو‌دایی زۆر تال، پینک شاد و شوکور بووینه‌وه. هه‌ر چهند هه‌ر پیده‌که‌نیم و شادیم ده‌نواند؛ به‌لام له خه‌جاله‌تیان کزه‌م له جه‌رگی ده‌هات. هه‌شت سال ژنیکی هه‌ژده‌سالانه به بیوه‌ژنی چاوه‌نۆرم بئ و مندالیکی بی‌بابی له باوه‌شدا بئ و سه‌بری کردبئ و تاوانی ئه‌وه هه‌موو چاره‌ه‌شیه‌ش من بووبم... نه‌مه‌زانی چۆنی ده‌دوینم و چۆنی دلخۆشی ده‌ده‌مه‌وه. به‌لام باش بوو، ئه‌وه هیچ گله‌ی له زهمانه و من نه‌بوو؛ زۆر شوکرانه‌بژێر بوو که دووباره گه‌بیشتووینه‌وه یه‌کتر. جا با فه‌قیریش بین، دلمان خۆشه و گله له دنیا ناکه‌ین. نازانم له کویم خویندۆته‌وه، ده‌لی: «پیاوان بۆ ناو ده‌رکردن حه‌ول ده‌ده‌ن، ژنان به فرمیسیکی چاو نرخه‌که‌ی ده‌بژێرن...». به‌لی فرمیسیکی خوشک و ژنی من، نرخیکی زۆر گه‌وره‌یان بژاردبوو. ئه‌وه نرخ بژێره فرمیسیکی هه‌لوهرانه‌ش وه‌ک سه‌ربازی بی‌ناو وان؛ که‌س به هیچیان ناگرئ؛ به‌لام له راستیدا پاله‌وانی گه‌وره‌ی داستان هه‌ر ئه‌وانن. ئه‌گه‌ر کاری دنیا له رووی عه‌دالته‌ بویه، ده‌بویه له جیگه‌ی کۆته‌لی پاله‌وانانی میژوو، کۆته‌لی دایک و خوشک و ژنه‌کانیان له مه‌یدانی شاراندا به‌رز کردایه‌ته‌وه. به داخه‌وه، کوا عه‌دالته‌؟ کوا دواکه‌وتنی حه‌قیقه‌ت؟!

دلی ژن - هه‌ر ژنییک - له نهرمی و به‌زه‌ییدا ده‌ریایه‌کی بی‌بئه و بۆ هیچ مه‌له‌وانیکی بیروه‌ر و شاره‌زا په‌ی نه‌داوه و هیچ زانابه‌ک لام وایه وه‌ک هه‌یه په‌ی پئ نه‌بردوو. ئه‌وه که‌سانه به‌ بروای من زۆر ساویلکانه و نه‌زانن که به لایانه‌وه که‌مایه‌تییه باوکی کچانن و کورپان ئاواته. له سه‌رچاوه‌ی به‌زه و خۆشه‌ویستی لاده‌ده‌ن و دم به گه‌ناویکه‌وه ده‌نێن که هیچ که‌سی تیراو نه‌کردوه. له هه‌زار کور به ده‌گه‌من هه‌لکه‌وتوووه که بابی پیری په‌ک که‌وته‌ی خۆی بحاوتینتیه‌وه و بلاوتینتیه‌وه. به‌لام قه‌ت کچیک یان خوشکیکم نه‌دیوه که ده‌رباره‌ی که‌س و کاری بیچاره‌ی خۆی بیزاری نیشان بدا. خۆ دایک هه‌ر باسی ناگرئ. خودای به‌زه‌یی ئه‌گه‌ر هه‌بئ دایکه. که نه من، هه‌رچی نووسه‌ری کارامه‌ی دنیا به ناتوانن سه‌د یه‌کی خۆشه‌ویستی دایک بۆ عه‌ولاد بخه‌نه سه‌ر کاغه‌ز؛ یان به دم - وه‌ک پئویسته - شی که‌نه‌وه.

من براکانم (عه‌بدوللا و سادق) که هه‌ردووکیان هه‌میشه زۆریان خۆش ویستووم، وه‌ک ده‌لێن برای نمونه بوون، پاش ئاواره‌ییم، مانگییک و دوو مانگ یادیان کردووم و دژ داماون؛ به‌لام پیاوانه خه‌م خواردن و گریانان وه لا ناوه و مه‌ردانه ملیان له کار و خویندن ناوه‌ته‌وه و بوونه پیاو له ریزی پیاوان. خوشکم نه‌وه‌ک پیاوان، وه‌ک هه‌موو ژنی به ر‌حم بۆ برای، ساتیک

له بیرى نه چووم و سالهها بۆم گریاوه و من که نیرینهم، هه میسه لهو فینگه و مینگه تووره و عاجز بووم!

وا دیاره ملم له فهلسه فه بافی ناوه که هیچ له دهم و کاویژی من ناوه شیتهوه. «چویلکه خۆت چی و شۆر باوت چی؟». با باسی زبری پیاوان و بهزهیی و دلنهرمى ژنان بۆ پیاوی عاقل به جئ بیلین و بتمهوه سهر باسی ژیانه کلۆله کهی خۆم...

پیشینیان گوتتویانه: «پیاو فهعله به و ژن بهنایه». بهننا خانوو دروست ده کا. فهعله ههر کهرسته بینئ و کهس نه بیئ بۆی له سهر یهک دانئ، جگه له ولات پیس کردن و تۆز به با کردن، شتیک ده گۆریدا نییه. ههر بۆیهش گوتتویانه ژن و مال؛ واتا: تا ژن نه بیئ مال نییه. ئهوه زۆر باش له من پرووی دا.

چهند سال ئاواره ی سەلت و رەبەن، رۆژ و شەو له کەری بەر بار ماندووتر، تیکۆشابووم؛ گه بیوومه دو کانداری؛ بهلام ههر ئه وهنده بوو که رۆژ به رۆژ بیخۆم و ئاو بینه و دهستان بشۆ. جاریکیان بیرم هاتهوه که له ماوه ی سالتیکی ره به قدا هیچ میوه یه کم نه چیشتبوو. بهلام که بوومه خاوهن ژن، زۆر به پهله وهزع گۆرا. چاره گه کیلویهک گۆشت، کهمی رۆن و برنج، پیاله ماستیک و نانی بازار - که سئ کهسه پیمان راده بوارد - بایی ئه و ته نیا جهمه ی نیوه رۆ نه بوو که به سەلتی له چیشتخانه ده مخوارد. ئیواران که ده هاتمه وه، میوه یه کیشم ده کړی. ده رامة ته کهم ههر وهک جارن، رۆژانه له شەش تمەن تا ده تمەن بوو؛ بهلام بهننا به مشووره مالداره کهم وای پیک دینا که په زمه نده شمان هه بی.

سه هۆلدا نیکی ته ختمه کړی که بۆ گه رمای به غدا زۆر لازم بوو. ورده - ورده پانکه کۆنیک و رادیو کۆنیکم له هه راجه بازار کړی و ههر وا به ره و پیش ده چووین و رۆژ به رۆژ ته یارتر و تیرتر ده بووین. کۆره کهم زۆرم لئ نه بان و نامۆ بوو؛ ههر ده گریا: «ده چمه وه مالی خۆمان»، نیازی ماله مامی بوو. به بی من له دایکی ده پرسى: «ئهرئ ئه و کابرا به کییه؟!».

زۆر کوردم دیبوون - ژن و پیاو - چل سال له به غدا ژیا بوون و فیره عاره بی نه بیوون. خوايه ئه م ژنه م ده بی به چنگ عه ره بییه وه چۆن پیوه بی! که چی سالتیکی تی وه رنه سورا، وای فیر بوو که وهک هه موو ژنه به غدا بی دیکه بۆ خۆی ده چوو بازار و کهرسته ی مالی ده کړی و زه حمه تی بازار چوونی هه موو رۆژه ی له کۆل من کرده وه.

- ده ی وه ره دهرس بخوینه!

- حای! تازه به سه ری پیری؟!!

به هه زار چه قه و پارانه وه له چه ند شه ودا جاریک دهرسیکی له لا ده خویندم. که چی به وه هه موو بیزاری له خویندنیسه وه فیری کوردی خویندنه وه بوو. محهمه د له سابلاغ ده بهر خویندن نرابوو؛ به رواله ت پۆلی یه که می ته و او کردبوو؛ بهلام ههر ده تگوت خۆم به مندالی: گیل و نازیره ک! ته نانه ت حرووفیشی نه ده ناسی. وام کرد حرووف بناسی؛ لیکیان دا؛ وشه ی کوردی وه خوینئ. چیرۆکی قۆزی مندالانه ی سه یرم بۆ دنوو سی؛ له ویش چاوی کرایه وه.

له بیرمه جاریک دهستی بۆ رادیو که برد. دایکی دهستی گرت.

- رۆله گیان! بابت ئه و هه موو ره نجه ده دا، نه وهک رادیو که بشکی؛ بۆی نا کړد ریته وه!

- لئی گه رئ بییشیکینئ خه م نییه، په یدا ههر ده که مه وه...

- که سئ له کوپستانه وه بگاته به غدا به و نه خوازا هاوین بی، واوه یلايه. مه عسووم له گه رمان

و ەك بەچكە چۈنلەكەي سوورەساقە ھەر دەمى پىك دادەدا؛ زۇرم بەزە پىندا دەھات. سالى دوایی دەگەل مالى عەبدوللا عەلى كانى مارانى، ھاوبىن چووينە شەقلالو. باغىكىمان بە ناوى «كانى گروو» بە ميوەو بە چارده دىنار گرت و خۆمان لە گەرما دزىەو. دوایی بە گەرماشى عادەت كرد و دەىگوت ماله خۆم بە جى نايەلم. لە ھاوینى ۱۹۵۵دا مندالىكى ترمان لە شەقلالو ھاتە دنيا. ناومان لى نا «ئاگرى» كە ئىستا ناوى مستەفايە.

چەندىك لە ماله شەوكتە ماينەو. بەحيا چرووستانىيەكەي گوتم دەگەل ھەمە رەشىدخان، لە بەغدا (ئىمام تابوور)، بە زاوا بەندى لەوئ دەژيا. رۇژىك چاوى بە كتىبى «دايك» نووسراوى «ماكسىم گوركى» كەوتبوو، لىم كەوتبوو پرتە و بۆلە.

مالم گويزتەو. دەگەل وريا عەلى - كە ئەودەم ژنى ھىنابوو - مالىكىمان لە «فەزوت عەرەب» گرت. سىلەكەم لىنى ھەلدامەو؛ لە بىمارستانى «توئسەي» رۇژھەلاتى بەغدا كەوتم. بىمارستان دوو نھۇم بوو. پتر لە دە سالۆنى درىژى بۇ نەخۆشان تىدابوو؛ كە ناويان بە عارەبى «قاوش»ە. ھەر قاوشەي بىست تەختى تىدابوو. دەرمان و خواردنى باش بوو. تەنيا فەرقى دەگەل لوبنان ئەو بوو ناويان نەدەگوت؛ ژمارەي تەختيان بانگ دەكرد: «ژمارە نۆ دەگەل ژمارە شەش وەرن». ككتىبىكم خويئندەو: «يادداشتى كەرويشك». كەرويشكەش فەرمووبوو لە ناو كەشتىدا ھەيوان نەماين. بووينە ژمارە و لە سەر پشتمان نووسرابوو. نەخۆشەكانى ھاوقاوشم تىگەياند، پەسنديان كرد كە يەكتريش بە ژمارە ناوبەرىن. ئىتر تا لەوئ بووم «عەزىز» ببو ژمارە نۆ. جگە لە خويئندەو، بىسەوادە عەرەبەكانم دەرس دەدا؛ دوانيانم فىرە خويئندەو كرد. گوتيان مەلایەكى كورد لە نھۇمى دوو نەخۆشە.

- مامۆستا منىش كوردم، ئەگەر كاريكت پىم ھەبى.

- برا دامە دەزانى؟

- كەم تا كورتىك.

ورده بەرد و تەختە دامەي لە تاقەي پشت سەرى ھىنا.

- تۆ كەيفت بە شىعرى كوردى دىت؟

- بەلى نالىم زۇر خۆش دەوى.

- ئۆخەي من لە يەكى وەك تۆ دەگەرام!

نالىيەكى بە خەتى لە بن سەنير دەرتنا. ئەو پياوھ چل سال بوو خەرىكى ساغ كردنەوھى

شىعرى نالى ببوو؛ حاشىيە زۆرى لى نوسىبوون. بە راستى لە ناو نالى زاناندا وئىنەم نەديوە.

ھەموو رۇژ دەچووينە قوژبنىك و بە نالىيەو خەرىك بووين. ناوى «مەلا محەمەدى

چروستانى» و باوكى يەحياكە بو. نالىيەكى ئەوم بە خەتى خۆم نووسىيەو؛ بە داخەو پاشان

لىم دزرا.

زۇر لە برادەران دەھاتنە سەردانم. رۇژىك مەلا شوکور - كە ئەودەم ببو دەبىر و كەيفى ساز

بوو - گوتى: حىزبى پارتى گوتوويانە سى دىنار بەد! باربووى ھەژار دەكەين؛ گوتوومە با لە خۆي

پرسم. زانىم دەيەوى منەتبارم كا.

- نا مەلا گيان! نەكەي بىاندەيەي! دلیم خۆش كرد.

لەو نەخۆشىيەم مندالەكانم ناچار بوون مالىان گوئىستبوو ماله خرمى ئاشنايەكم كە

محەمەدى ئىمامى بوو. ژووړىكيان بە كرى گرتبوو لە ئەحمەد ناويك. ماله كە لەو پەرى بەغدا

و نزیك مزگوت و گۆری شیخ عومەر بوو؛ نزیك باتلاغئیک. شهوانه لهبەر دهنگی بۆق گویت له دهنگی هیچ نهدهبوو. میث و میشوولهش باسی ناکرئ. قورئ کۆلانیش ورجی لئ دهچهقی. له بیمارستانهوه هاتمهوه ئەو ماله. له دوکانه کهمهوه زۆر دوور بوو؛ زووریکم له نزیك تر گرت. شەش یا هەوت مالى دیکەش لەو حەسارەدا بوون. بە رۆژ چەققە و هەرای ژنان و بە شەو دهنگی هەوت رادیوی بلیند تا سەعات دووی شەو. خەوی چی؟ ئیستراحت کوا؟ سەگیش دەژیا و منیش دەژیام... لەویوه هەوین چووینەوه شەقلاوه و ئیتر هەر ئەو دەمهوه هەوینە دیسان لیم شیوا و سەرگەردانی ملی گرتمهوه.

تازە مال و مندالەکانم هاتبوون، جەلال بێتووشی کۆنە شەریکم لە حەبس ئازاد کرا و لە کار دەگهرا. گوتم: هەرۆک شەریک بووین، ئیستاش شەریکین. هیچم لیت ناوی و بە شەریکی کار دەکەین. جا که چووینە شەقلاوه، ئەویش دەگەلمان هات و بە دەم هەوینە هەوارەوه عەکاسیشمان دەکرد.

زەبیحی و قزنجی له «مەحەللەتی عەبدوللا شەریف» گیران و خراڤه گرتووخانە. زوو ئیقراریان کردبوو که ئێرانین؛ ئیتر عەبدوللا شەریف نەیتوانی بەریان دا. نزیك سالیك مانهوه و ئاگاکیان زۆر مەردانە یاریدهی دەدان. دایاننەوه دەست ئێران؛ که ئەم چیرۆکەش ناخۆش نییه:

سەردەمیەک که من شاگردی وهستا برابم بووم، قزنجیش هات و چۆی عەکاسییه کهی دەکرد و فیڕی رتووش و وردەکاری تر بوو. رۆژیک سەیدیکی جحیلی که واشۆر، له دوکانی وهستا پرووی دە ئیمه کرد: برا من ناوم سەید ئیبراهیمی... نازانم چیه (له بیرم چۆتەوه). ئەگەر دنیا بوو رینگەتان کهوتە قەسری شیرین، سەرم لئ بدەن. له هەر کەس بێرسن دەمناسی. عیراقی له خانقینەوه داویانن بە پۆلیسی ئێرانی و رەسیدیان وەرگرتووه. لەو سالیه حەبس و زۆر لئ پرسینەدا، ناو تیکه لاو بوون. زەبیحی که ناوی روالهتی «قادره سوور» و له پاش گیران گوتوویه عەبدو رەحمانی هەمه دەمینم، ناوه که بۆته «هەمه دەمینى قاله سووری»! «سەعید رەحیم» کهی قزنجیش - که دوايه بۆتەوه «حەسەن عەلی» - بۆته «عەلی رەحیمی سەعیدی»! ئەم ناوانەش وهک دوو گوناحباری سیاسی له دەفتەری سنووروانانی ئێرانیدا نییه. ئەوانیش وهک ئەو هەموو بۆیاغچییانە حەبس کراون که له پەستا عیراقی دەیان دەنەوه بە ئێران. ئەوهشمان له بیر نهچئ لهو چەند سالیه زەبیحی و من زۆر باش فیتره عەرەبی بووین؛ بەلام قزنجی - هەرچەند مەلا بوو، عەرەبی ناو کتیبی زۆر باش دەزانی - ئیستا و ئیستایش وهک لازمه فیتری عەرەبی بەغدایی نەبوو که نەبووا ئەگەر قەسە دەکرد دەتگوت پیرەمەلای عەجمه و له سەر مینبەر رۆزەخوانی دهکا! زۆر جار جوابی عەرەبانی به کوردی دهداوه!

زەبیحی کوتی ئەو رۆژه که دایاننەوه بە ئێران، سەرھەنگیکی زۆر بی شەرمی قەسەقوت بازجویی لئ دەکردین. بە منی گوت: ئیوه چکار یکتان کردووه که دەولەتی هاوسامانان تووره کردووه؟

- جەناب! ئیمه دەس فرۆشی ناو بازار بووین؛ بی خەتاین.

- باشه ئاقای سەعیدی تۆ قەسە بکه.

- نەعم؟!!

سەرھەنگ هەر نەعمی بیست، راستهوه بوو، چەقەنەمی لئ دەدا و قنگی بادەدا:

- قەن نەئەم! ئاغا ئێرانی، ئەم نەئەمەت له کوی هیناوه؟!!

- كاكە قزىلجى گيان! تۆ بە كوردى جوابى عارەب دەدەيەوۋە؛ چۈن بوو لىرە غەرەبىت ھەستاوە كە گالتمەن پىن بكەن؟!

دەيانەنە قەسرى شىرىن و دەيانخەنە گرتووخانەوۋە. ناۋى سەيدە كەيان بىر دەكەۋىتەوۋە. لە پاسەۋاڭنىك دەپرسن: سەيد فلانى دەناسى؟ پاسەۋان كرتۇشنىك دەبا و دەچى بانگى ئەفسەرىك دەكا. ئەفسەر دەلى: بۇ چىتانە؟

- خزىمانە!

- ئىمە خاك بەر پىنى ئاغىن، فەرموون بتانەم.

سەيد كە تۆمەز شىخى ئەھلى حەققە و زۆربەى خەلكى شار مريدىەتى، دەلى: بەلى خزى مىنن. شىۋيان دەداتى و ئەفسەر رادەسىپىرى كە زۆرى ئاگا لى بن و دىنەوۋە گرتووخانە. بەيانى ئەو رۆژە دەيانەننە كرماشان.

- كويتان دەۋى بتانەين؟ ئازادن!

- لە كرماشان دەمىننەوۋە؛ خواحافىز!

بە جوۋوتە دىنە تاران. دەچنە مالى عەۋلاغاى ئىلخانى زادە كە پوورزاي قزىلجى و زۇر نىزىكە لە دىۋان. عەۋلاغا دەلى عىلاجتان نايە. بىرۇن خۇ بشارنەوۋە. قزىلجى بەرەو كرماشان بۇ لاي سەعیدى حافىدى ئامۇزاي كە «مودەعىلەم» بوو دەروا. زەبىحىش دەچىتە گوندى شىخ موعتەسەمى شىخ حىسامەددىن، لە نىزىك سەنە؛ دەگەل سۇفەيەكى شىخدا دىتەوۋە سنوورى عىراق؛ دىتەوۋە شارى سولەيمانى. زەبىحى گوتى: لە سەر جادەى كن ھەلەبجە دەستەم بۇ جىپىك ھەلىئا، سواری كردم. پۇلىسى رىگە لىم ۋەشك كەوت؛ پىرسى ئەوۋە كىيە؟ شۇفىر گوتى برامە.

- درۆ دەكەى!

- ھەر سىك تەلاقەم كەوتىن برامە و دەبەمە سولەيمانى.

نەجاتمان بوو. كابراى شۇفىر گوتى: ئەگەر پىرسىيى ناۋى چىيە، چىم بگوتايە؟ خۇ ھىشتا ناوت نازانم! لە سولەيمانى لە ھەۋەل كۆلان خۇم بە مالىكدا كرد:

- خوشكم مىۋان رادەگرن؟

- سەر چاۋان فەرموو.

پىاۋەكە شەۋ ھاتەوۋە. تىگەشىت قاچاغم. دەستى رانك و چۆغە و پىشتىند و پىچى دامى. بەيانى ۋاڭىتىك ھاتە بەر دەر كە، راپسپارد ئەم كورەم بۇ دەگەيەنيە ئەۋ جى كە خۇى دەلى، نابى بىشگىرى. تا دەشتى كەر كوۋكى ھىنام و بەرىم كىردەوۋە.

- سەر و كەللەى زەبىحى لە بەغدا پەيدا بوو:

- كاكە! ھەموو پۇلىسى بەغدا ناسىۋانم تەگىر چىيە؟

- بچۆ سوورىە لاي ئاشناى من!

نامەم بۇ مالىە حاجۇ نووسى. لە سەر بىرى زەبىحى دەرەجەى دوۋى قەتار گىرا كە دەيگوت بە ھى دەۋلەمەندانى دەزانن و بىشك ترە. زەبىحى گەيىە مووسل و خۇى گەياندە سوورىە و لە مالىە حاجۇ دامەزرا. پىناسى مردوۋىكى بە ناۋ عىسا عەرەفات پەيدا كرد و خۇى گەياندە شام.

رۇژىك گوتيان ۋەستا برايم گىراۋە. من و جەلالى شەرىكم بىراران دا ھەر شەۋە يەكىكمان بچىنە مالى، چىيان ۋىست پىكى بىنىن و لە پوول پەكىان نەخەين. شەۋى ھەۋەل جەلال چوو،



نه هاتهوه. نه ویشیان له کولانه که دا گرتوو. ئیستایش نازانم به چوڼ ترس و له رزیکه وه، هر شهو به فیلیک خوم به مالدا ده کرد. له بیرمه جاریک به کابرایه ک که به پؤلیسم ده زانی و له کولانه که بوو گوت: برا من شاگردی نهو وهستایه بووم دوو سال پیش. ئهم سه گبا به، ده کم- ناکم حقه کم ناداتی. گوتی: بو خوی شیووعی بوو گیراوه. بچو به لکو ژنه که ی پوولیکت بداتی! له جفنگه ی نهو ترس و لهرزه دا، کابرایه ک هاته بهر دوکان به فارسی پرسى: ئیره ستودیو سه باح؟ به عهره یی گوتم تیت ناگم. هر چاوم ده گپرا له کوپوه هه لیم. ناخری دانیشت:

گوتم: تو چی؟

- ناغا من ئیرانیم. «غهنی» رایسپاردووم تو بمبهیه لای حیزبی پارتی!
 ده ک سندانت له سهری دا غهنی بو دیاری بو ت نار دووم! شهو، سهره پای مالی وهستا،
 نهویشم له حه ساری کازمینه وه برده مالی نووری شاو هیس.
 رؤژیک دوو پؤلیس له دوکانه وه بر دیانمه پؤستی ئیمام ته ها، لای نه فسهریک. کابرایه ک زؤر-
 زؤر ده گریا. نه فسهره کسکی نیشاندام:

- ده یناسی؟

- به لی.

- ناوی چییه؟

- فلان!

- مالی له کوپیه؟

- نازانم

- بو ده یناسی و نازانی مالی له کوپیه؟

- من عه کاسم؛ ناوی مشتهری ده نووسم؛ نالیم مالت له کوپیه. نهو عهره بییک و من کوردیک،
 کارم به مالی چییه؟

کابرا گریا و گوتی: درؤ ده کا باشی ده ناسی، ده نگ ناکا!

نه فسهر گوتی: نهوه کورده، وه ک ئیوه حیز نییه راستی به ده مدا نه یه. برؤ خوا حافیزت.
 له دهر که ی ژوره که ی هاتمه دهر و کردیانمه ته ویله یه که وه پتر له حه فتا که سی تیدابوو.
 هه ی دایکتان چاک، بابتان چاک، نه خیر به هره ی نه دا. خواوراستان نه فسهر سهری به
 ته ویله که دا کرد و به ره لای کردم. دیتم کوردیکی خانه قه ینییه.

کابرایه کم ده ناسی خه لکی سوله یمانی به ناوی «هه لای کولته په یی» ده یگوت کونه
 ئیرانیم. جحیلکی چاؤ برؤ و سمیل ره شی به شان و باهؤ، زیره ک و خوین شیرین، کارمهندی
 ئیداره ی ریویان چاکردن بوو. نزیک ترین هه والی زه بیحی و قزلجی و من بوو. رؤژیک له دوکان
 هاته لام: کاکه! دوو رؤژ پیشر خه بهرم دا به قزلجی و زه بیحی که هه لین، ده تانگرن، به
 قسه یان نه کردم. نه مشه وه له قه تار پؤلیسیکی سپریم دی؛ سه رخؤشم کرد؛ پیم درکاند که
 فه رمانی گرتنی توی پییه. تو دوو رؤژ مه یه دوکان! له دوکان خوم دزیه وه. رؤژی پاشتر پؤلیس
 هاتبوو لیم گه رابوو؛ دوکان داخراوو؛ جیران دوکان بویان گیرامه وه. ده بوو هه لیم. خوم گه یانده
 مالی عه بدولا شه ریف، گوتیان ناغا خه وتوه؛ له پر هاته دهر. بوم گیراوه و گوتم: چوڼ برؤم بو
 سووریا؟ زؤری حه ول دا که ده تنیرمه هاوینه هه واری سه لاهه ددین؛ به سه ر کافه رستورانه که ی
 رابگه؛ قبوولم نه کرد. به یه کیکی گوت حه فتا دیناری بو بینه؛ نه مویست. کارتیکى دهرینا،

سادہ؛ تہنیا ناوی خۆی پتوہ بوو. هیچی لی نہووسی: ها! له مووسل ئەم کارته بده به «حەسەن تۆحەلە». جەلال حەوت دیناری له دەخلی دوکان دامی و ئەنگوستیلەیه کی زیری قامکی خۆی دە قامکم کرد که ئەگەر پەکت حەوت بيفرۆشە. بەرپی کەر کووکدا هاتمه شه قلاوه؛ که مندالە کانم لەوئ بوون. عەبدوللا عەلی و عومەر دەبابە - که له حیزبی پارتييدا زۆر گرینگ بوون - گوتیان: خەمت نەبی! حیزب مانگی دوازدە دینار دەدا بە مندالە کانت، تا خوا پوحمیک دەکا. عەبدوللا قەولی دا که وەک براهی کی عەزیز مندالە کانم له ماله خۆی چاوه دیری بکا و هەست بە بیكەسی نەكەن.

له شه قلاوهوه چوومه مووسل. حەسەن تۆحەلەم دیتەوه؛ له دەوله مەندە هەرە زلە کان. کارته کەم دایه، گوتی: عەبدوللا شەریف زۆر زیرە کە، دەیهوئ هەموو کومۆنیستەکان له عیراق وەدەر نی و له شەریان خەلاسی بیت.

- من شیووعی نیم.

- من دەزانم، تا ئیستا پتر له بیست کەس وەک تۆی بە مندا ناردۆتە سووریە.

تەلەفۆنی هەلگرت: شیخ شەعلان! یەکیکم هەیه سبەی دەیکەینیە کۆمباینەکانی من! نابئی کەسیش بیگری. گوتی: ئەمشەو میوانم بە!
- دەچمە ئوتیل.

دەسا سبەی سەعات هەشت وەرە دەفتەرە کەم.

سەعات هەشت و چارەگ ماشینیکی رەنگ شەرابی تازە کوورە له دەرگا ویستا. شیخ عەرەبیکی عەگال بە سەر، بانگی کردم: سوار بە! بەرەو سووریە وەرئ کەوت. بە کن چاخانە ی کەسکدا هاتین. پۆلیسەکانی پێشوو گرتبوویانم له رێ ریز بوون و کړنووشیان بۆ ترومبیلی شیخ کرد. گەیشتینە رەشمالی شیخ؛ نیوهرۆژم خوارد. بە قولەرەشەیه کی گوت بە ماشینی من بیبە بنکە ی کۆمباینی تۆحەلە. تۆحەلە عیراقی بوو؛ دروینە ی خەلکی سووریای دەکرد. ئەرمەنییە ک وەکیلی بوو، تەحویلی وەرگرت. چەند کریکاریکی درۆینە و کۆمباین لەوئ بوون کە چواریان کورد بوون. شەو له سەحرا مامەوه. هیتشتا نانی شیو نەخورابوو، لەپر بوو بە شەری کریکاران.
- لەسەر چی شەر دەکەن؟

- ئای ئەو سەگبایە نوێژ دەکا؛ یانی ها من له ئیوہ چاکترم! بە خوا دەبی نوێژی له بیر بەرینەوه! سبە ی بەیانی شۆفیرکی ئەرمەنی بەناو گەنماندا، بە بی رێ بردمیە «ترەسپی».

ترسی رینگە بە سەر چوو. چوومه دیوہ خانی حاجۆ. قاوہچیە ک لەوئ بوو. بە کوردی خۆمانە پرسیم: کئی له ماله؟ کە ی دەتوانم حەسەناغا بیینم؟ زۆر لەسەر خۆ گوتی: ئەز بەرەبی نزانم!

ئەو رۆژە پینجشەمە بوو. شەوی جومعە هیچ، بەیانی رۆژی شەمە بە چەققە و هەرا و خرمە ی لاقان وە خەبەر هاتم. هەر کەس پارچە چەکیکی ژەنگاویشی هەبوو له بن عەرز ی دەرتنابوو، بەرەو چیا رای دەکرد.

- خەبەر چییە؟

- قاچاغچی بە پەزی قاچاغەوه له زەمینی تورکیا دەرچوون و جەندرمە بۆی نەگیراون. هاتوون مەری دیرۆئی (گوندیکی سووریا) بەرن کە مولکی یوسفی حاجۆی برای حەسەناغایە. تەنیا تەنگیکی هەبوو. تەقە ی له جەندرمە ی تورک کردوو، چوار جەندرمە و ئەفسەریکی کوشتوو و تورک هەلاتوون. دەترسین بە هیژی زۆر مەوہ بینەوه. دەچینە یاریدە ی یوسف.



جهمیل حاجو که برای حهسناغا و کاری رهعیتهی له مل بوو، ده گهل یه کیئکدا ههرا و چهققهیه کیان بوو مه پرسه. جهمیلاغا گوتی: سهیدا (یانی ماموستا) برونه نم هه تیوه توتووی چوئله که کوژی هیناوه - که گوللهی بیست میتر بر ناکا- دهلی ده چمه شهری تورکان! وا ده بی؟ گوتم: برا تورکی ده زانی؟

- چون نازانم؟ دوو سال سهریازی تورکان بووم.
- جا که وایه له سهنگه ردا بانگ بکه: ههوالی جهندر مه! تۆزیک ماریفته بی! وه ره بهرده مم تا چوئله که کوژیکت پیوه نیم!

کابرا گوتی: بزانه سهیدا چۆنی خهت کیشا؟! وای گوت و بی ئاورپدانه وه رایکرد. چووینه جه بهه که. پۆلیسی سووریش هاتن. نهفسره که یان به پارانسه وه گوتی: ئیمه خاوهن مال و مندالین؛ حه یفه بکوژرین. چه که کانمان لی وه رگرن! ئیمهش بهرنه مالیک. خوا گه یانندی، بوونه خاوهنی بیستویهک تفهنگ. به لام شهر نه کرایه وه و به که یخودایه تی مه عمورانی سنوور داکوژا.

له پهنا دیوه خانی ماله حاجو وه تاغیکم بو تهرخان کرا. سالیک مامه وه. له مال و مندالم هیچ خه بهرم نه بوو، حاجی مهلا سالحیکیان راسپارد که منداله کانم بو بیئی. مهلا له بهغدا دیبوونیه وه و هینابوونیه مووسل و له وپوه به قاچاغ بو سووریه. له ریگه، شهو پۆلیس تفهنگیان پیوه نابوون؛ به لام دهر باز ببوون. به ناو عه شیره تی کۆچهردا تیپه ریوو؛ که مه عسووم گۆته نی: ژنه کانیان عه گالیان به سهره وه بو!

که من سووریا و مال له بهغدا بوو، وه هابی بلووری و مینهی شهره فی هاتبونه بهغدا و له منیان پرسیبوو. وه بال بهستوی خه لک، گوتیان له لایهن ئیرانیانه وه هاتبوون بتبیننه وه! له زهمانی قاسمدا نامه یه کی شهره فیم بو هات. سویندی خواردبوو که لهو تۆمه ته دووره و پاکانهی خوی کردبوو. جاریک مه عسووم گوتی: به مندالی بیستومه کابرایهک چه ند سال دیار نه بووه، گه بیوو و ولاتی شهیتان په رستان؛ نه ری له کوپیه؟ گوتم: ئیمه سی رۆژه ری ولاتی شهیتان په رستانمان به جی هیشتوه!

رۆژیک زور به سه برۆکه پرسى: نه ری ئیمه تا که ی ماله و مال و ئاواره ده بین؟ گوتم: تۆ چاوت به ره و ژووور دهر وانی. له ماله دۆمان برونه! هه ره حه وتهی له دیه کن، زوریش به ژبانی خویان رازین. وه بزانه ماله دۆمین... ئیتر نه مدیته وه هه رگیز گله له بهختی خوی بکا.

له م بهینه دا من له وه ره زیان چوو بوومه شاری قامیشلی، وه تاغیکم گرتبوو. سووکه ناومالیکم بو پیاویکی ره بن هه بوو. ئیواره یه ک کوریکى ماله حاجو هات: ههسته مالت بیچه وه! مال و مندالت هاتوون و له ماله محیدین حاجون. چون مالیک؟ دایک و دوو مندال وه ک خو ماون. به لام مال؟ کوا مال! هه رچی هاتبوو باری که ریک نه ده بوو! بیستمه وه که ده گهل عه بدوللا عه لی برای عه زیز گه راونه وه؛ عه بدوللا نه سپایی ماله خوی جیبه جی کردوو و ناوماله که ی ئیمه ی له حه سار هه لپشتوه.

- کاکه! نه دی ئیمه؟

- ده توان چاوه خانوویک بو خۆتان پهیدا که!

چاری ناچار په نایان به کاک محه ممه دی ئیمامی بردوو. له حه ساریکدا - که خوی ئیجاره ی کردوو و سی وه تاغه - خوی و ژنه که ی وه ک خوشکی دایک و بابی له مه عسووم ناگاداریان

کردوو و چاویان له منداله کان بووه. کاک محهممهده له زهمانی عوروسی ههوه لیهوه کهوتبووه ولاتی تورکان. جهندرمهیی، قاوه چیهی، فعهلهیی و زۆر کاری دیکهی فقهیرانهی کردوو. له شۆرش شیخ مهحمووددا بهشدار بووه. بۆته کرێکار له بهنزین خانه و بازخیرد کراوه و دوکانی داناوه و دوکان دزراوه و لهوپهپی دهستهنگیدا به؛ بهلام له پیاوهتی و شهرف زۆر بالا به و کهمتر وینهی دیتراوه. وایزانم شکسپیر دهلی: «ئهی شهرف! تۆش وهک پیغه مبهران ههر له جیگهی نهوی و کۆخی ویرانه دا دهژی!» ژنه کهیشی خه لکی «خهفته خاری» دهوری کهر کووک بوو؛ به بیوه ژنی میزدی به ئیمامی کردبوو. دوو مندالی له میزدی پیشوو هه بوو؛ ئیمامی بهختیوی دهکردن. ناوی ژنه که «بههیه» بوو؛ پێیان دهگوت «دایکی کهریم».

دایکی کهریم، مستهفای وهک عهولادی خۆی و زیاتریش دهزانی. کاتێ ئیمامی له بهر کرێگرانی و دهستهنگی له خانوو کهی گوێستبووه، مندالی منیشی بردبووه مالی تازه به کرێگیراوه، له وهتاغیک دایمه زان دوون که هه میشه ناگای لی بن.

- ئه دی حیزی پارتی و دوازه دیناری؟! -

- پارتی چی و دیناری چی؟! تهنا ته نه یانزانیوه له کوێین و چمان به سه هاتوو! له م ساله دا، ورده - ورده ناو مالمان فرۆشتوو و ژیانیکی نه مر نه ژێ گوزهراندوو مانه و نه وهنده مان ماوه که هیناومانه...

له ناو گوندی تریه سپی - که نیمچه شارۆکه یه ک بوو - زووریکمان له ماله کلدانیه ک به کرێ گرت و هه سیر - مه سیرمان لی راخست و دیسان لیک کۆبووینه وه. مسته فام - که هاته سووریا دوو سالانه بوو - تا ماوه یه کی زۆر ناوی مامه محهممه ده و دایکی کهریمی ههر له سه زمان بوو. محهممه دی کوپم - که له سابلاغه وه هات و له مال ده رسم یی ده گوت - پاییزی سالی ئابنده بردمه مه درسه. ئه زموویان، له کلاسی سیه می سه ره تایی قبوول کرا. که هاته سووریا، له کلاسی چوار دامه زرا و سالی تر پینجی ته واو کرد که له جیگهی پینج و ششی عیراق بوو.

ماله که مان زۆر رووت بوو. ههر هه سیری لی راخرا بوو. جۆلایه کمان دیته وه جله کۆنی بۆ ریشال ریشال که یین و به ته شی بۆی باده یین، میتری به لیره یه کی سووری ده یته نی. کۆنه پاتۆل و کراس و ههر جۆره کۆنه یه کمان باریک دادری و جۆلا دوو به ره ی میتر له میتر و نیودا بۆ ته نین. سه کۆبه کی ده و رانده ور له وه تاغه که مان بوو، له سه ر ویم راخستن. گوتم: «جیگهی میوانه جی گوره کانه!» به لام ئه وه ی خراب بوو که داوه کانمان ده ناسییه وه: «ئه وه داوی پاتۆلی خۆمه! ئه وه هی کراسی تۆیه! ئه وه و ئه وه و...».

نان گهنم و پینجۆر ساواره. مه عسووم قۆلی لی هه لمالی و به ته ندوور نانی ده کرد. ههر گیز له وی برسی نه بووین. گهنم له ماله حاجۆ بۆمان ده هات و ئه وان خۆیان به بی ئه وه به من بلین به زه کاتیان حساب ده کرد. شه وانه وه ک هه موو خه لکی گوند ده چوو مه دیوه خانی ئاغا. چه قه و ههرای گوندیان، قسه ی قۆر و لابه لا. ههر چی ئه بیستراوه ده تبیست. ده پیشدا لام وابوو ئاغا هه موو وه ک ئه وان هه ی موکوریان؛ به لام خراپی تیگه ی بووم ماله حاجۆ ره یسی عاشیره تی هه ویرکان بوون که گه وره تر عه شیره تی ده وری سعیرت و میدیادن. به شیکی زۆر ده گه ل حاجۆ ئاغا له چنگ تورکان هه لاتوون و له جزیره ی «ئیبین عومه ر» - نیوانی ده جله و فورات - گیرساونه وه. دیمه کار و ده شتی زۆریان داوئی؛ چه ند گوندیکیان ئاوه دان کردۆته وه و نیشته جی بوون. به شی هه ره زۆریان له تورکیان. هه موویان موسولمان نین؛ یه زیدی هه ویرکیش زۆرن.

حاجۇ ئاغا لە شۇرشى شېخ سەئىدى پىراندا بىن تەرەف بوو ە ھىندىكىش يارىدەى توركانى كوردوۋە. بەلام توركيا لە پاش شكستى شېخ سەئىد ە ھەوالانى، بە ئاغاۋەتى كوردوۋە گەراۋە، زۇرى ئىعدام كوردوون ە زۇرى لە شوئىنى خۇيان كۇچ داون. حاجۇ ئاغاى بىن تەرەفئىش گىراۋە ە زىندانى نوسەبىين خىزىراۋە. دادگاى توركان گوتوۋىناە: تۇ يەزىدى ە شەيتان دەپەرستى!

- نەخىر موسولمانم ە دنيا ئەۋە دەزانى.

- دە ئەگەر يەزىدى نىت بلى نەحەت لە شەيتان.

- نابلئىم.

- ئەۋە دەردە كەۋى كە شەيتان پەرستى.

- من نوئۇ دە كەم؛ ئەۋى ئىۋەش دەلئىن من لە ھەموو نوئۇئىكدا دەبلىئىم؛ بەلام بۇ ئىۋەى نابلئىم.

يەزىدەى كانى خزمى لە بەرى دەپارئىنەۋە: بلى نەحەت لە شەيتان! با تۇمان بمىنى.

- نا كورم! ھەرگىز نامەۋى سەر بۇ زالم دانەۋىنم. بۇ كەۋچكە خوئىئىك ناپارئىمەۋە...

لە زىنداندا چاۋنەۋرى ئىعدامە. شەۋ ھەۋىركى يەزىدى ە موسولمان پەلامارى زىندان دەدەن ە دەبىنئىرە سوورىاى بەر حوكمى فەرئاسە. ئەۋ دەشتەيان پى دەسپىرن كە لە سەر سنوورى توركيايە. مستەفا كەمال داوايان دەكاتەۋە، ژەنەرالىكى فەرئاسى دىتە جىزىرە كە تەحوىلى توركياىن بداتەۋە. حاجۇ ئاغا دەچىتە دىدەنى ژەنەرال؛ لە مەجلىسدا بەر دەمانچەى دەدا. ھەۋىركى كە لە دەۋرى شوئىنە كەدا دامەزران؛ دەبىكەنە تەقە ە حاجۇ دەپارئىزن. فەرئاسە لە تەسلىم كردىيان ەز دىنئى ە خۇيان تى ناگەبەنئى ە دەيانكاتە دۇستى خۇى. دەلئىن ژەنەرالىكى فەرئاسى ھاتۇتە جىزىرە، ەشائىرى كورد ە ەرەبى تىگەياندوۋە كە خۇيان رانىن ە رىژە برۇن. بىۋەژنى ژەنەرالە كوزراۋە كە دەمانچەبەكى دەكەفە دەستىبە كەيدا بوۋە، برىارى داۋە كە تۇلەى مىردە كەى بىكاتەۋە. دەپرسى: كامە حاجۇ ئاغاىە؟ كاتى كە حاجۇ دەبىنئى ئەۋ شۇرەسۋارە ئەسمەرە چاۋرۇرۇ جوانەى بە شان ە باھۇى مەردانە ە بەھەببەت، سارد دەبىتەۋە، دەلئى: حەبفە بىاۋى ە بىكوزرى...

حاجۇ ئاغا كە لە شۇرشى شېخ سەئىد بەشدار نەبوۋە، پەشمانە؛ حەول دەدا لە جىزىرە ئەمارەتىك بۇ كوردە كانى جىزىر دامەزرىنئى؛ بەلام كوردى تر ھاۋكارى دەگەل ناكەن. ئەۋانەى بە ناۋى رەعبەت لەۋ ناۋە بوون، ھەموو خزم ە لە ەشىرەتىك بوون. لە پاش حاجۇ، حەسەئاغاى كورپى سەرۇك ەشىرەت بوو. پىنچ كورپى حاجۇ لە گوندى تىرەسپى دەژيان كە بىكەى چەكدارانى فەرئاسى بوۋە ە ئىستاش قشەكەيان ماۋە. كورپىكى يووسف كە باس كرا لە گوندىكى سەر لىۋارى سنوورى توركان ە دوو كورپ لە شارى حەسەكە دەژيان. ئاغا ە رەعبەت ھەر ناۋ بوو، ناۋەرۇك نەبوو. گلاۋىئىك بە كەسى نەدەگوت ئاغا، حەسەن، جەمىل، حەمەشەرىف، چەچان ە ھىچى تر. تەنانت ھەلبىزاردنى شوان ە گاۋانىش بە بىرى ھەموو خەلكى گوند بوو. ئاغاش تاقە رەئىبەكى ھەبوو. رەعبەت لىنگىيان رادەكپشا. ئىۋا ھەبوو پىرخەى خەۋى دەھات ە ئاغاش لە دىۋەخان دانىشتوۋە. ئەرمەنى ە كلدانى ە ئاشوورى زۇر بوون؛ جوۋلەكەبەكەش ھەبوو. چەندم پى جوان بوو: لە دىۋەخانئىكدا مەلا، كەشەش، فەقىرى يەزىدى، دەگەل موسولمان، مەسىحى، جوۋلەكە ە يەزىدى دەبىنرا كە ھەموو ەك برا يەكتىريان دەدواند ە كەس دەربارەى دىنەۋە قەت شتىكى ەۋى نەدەكرد ە نەدەگوت كە دلئى كەس بىشئىنئى. قەت نەمدى موسولمان تىف رۇكا يان ناۋى شەيتان لە مەجلىس بىنئى؛ نەۋەك دلئى يەزىدى لئى بمىنى.

رؤژیک له قاوه‌خانه بووم، کابرایه‌ک به یه‌کیکی گوت: برو بیچووی شه‌یتان! یه‌زیدیه‌که دلئی ئیشا و ده‌نگی نه‌کرد. کابراش هه‌ویرکی نه‌بوو. بانگم کرد: برا! ئه‌وه کورده و براته. ده‌زانی به ناوی شه‌یتان ده‌یره‌نجینی؛ حه‌یفه دلئی فه‌قیریکی وا بشکینی. جینیوی تر زۆرن! کابرا په‌شیمان بۆوه؛ هات عوزری له یه‌زیدی خواسته‌وه. پاش چه‌ند رۆژ له ماله‌وه بووم، گوتیان میوان هاتن. فه‌قیریکی یه‌زیدی (فه‌قیر رۆحانییه) ده‌گه‌ل چوار که‌سان چوار بار کۆلوویان هیناوه. فه‌قیر ویستی ده‌ستم ماچ کا: «سه‌یدا تو ناهیلئی بسلمان خه‌له‌تان بکه‌ن؛ زۆر منه‌تبارتین». ئیتر ئه‌وه سه‌ره‌تای دۆستایه‌تیم ده‌گه‌ل یه‌زیدییه‌کان بوو؛ که زۆر خه‌ست ببوو؛ زۆریان خۆش ده‌ویستم.

ماله حاجۆ زۆریان حورمه‌تی شاعیر و نووسه‌ری کورد له به‌ر بوو. ساله‌ها ژيانی «جگه‌رخوون» له سه‌ر ئەوان بوو؛ که چی ببوه چه‌پی و جینیوی پی ده‌دان و هه‌ره‌شه‌ی کومۆنیستانه‌ی لی ده‌کردن! به‌لام دیسان هه‌ر زۆر حورمه‌تیاں ده‌گرت. ژیانیاں وه‌ک عه‌شایری عه‌ره‌به. ته‌نیا به‌یانیاں چای دروست ده‌که‌ن؛ ده‌نا هه‌ر قاوه‌ی تاله. ئیواران قاوه‌چی ده‌بی قاوه‌ی خر و کال له سه‌ر ساج بۆ بدا، له ده‌سکاوندکا بیکوئی، ده‌نگی ده‌سکاوندگ بگاته مالانی دی، یانی وه‌رن قاوه بخۆنه‌وه. ده‌بی هه‌ر جار به‌شی رۆژیک ساز دا. ئیواره‌ی تریش دووپاته ده‌کریته‌وه. جگه له قاوه‌ی ئیواره، شه‌و له مه‌جلیسدا قاوه‌چی به‌ فنجانی چکۆله‌وه به‌ خه‌لکه‌وه ده‌گه‌رئ و به‌ری لی ده‌گرئ. بۆ هه‌ر که‌سه چه‌ند دلۆپیک تیده‌کا و هه‌ر تاو ناتاویک تازه‌ی ده‌کاته‌وه. من که تازه چوو بووم، قاوه‌ی تال له ده‌مم ژه‌ری مار بوو. هه‌رگا قاوه‌چی ده‌گه‌یشه‌ من، ده‌مگوت ناخۆمه‌وه. حه‌سه‌ناغا - که به‌ ته‌نیا بووین - گوتی: سه‌یدا نازانم تۆ بۆ له ئیتمه‌ عاجزی؟! - من؟ خوا نه‌کا. بۆچی ده‌فه‌رمووی؟

- پیاوی له دیوه‌خان قاوه وه‌رنه‌گرئ، یانی دوژمنایه‌تیم ده‌گه‌ل خاوه‌ن دیوه‌خانه.

- بمبه‌خشه به‌لام زۆر تاله! به‌ قاوه‌چی بلئی فینجانی بی قاوه‌م بداتی؛ وه بزانی ده‌بخۆمه‌وه!

که‌چی بۆ خۆم وای فیر ببووم، ته‌نیا داوای قاوه‌ی تالم ده‌کرد. شیعریکم که بۆ جه‌لال تاله‌بانی نووسیوه و له «بۆ کوردستان» دا چاپ کراوه، باسیکم له‌و باره‌وه کردووه.

تورک له‌و مه‌له‌بهنده، خه‌تی سنووریان دوور و دریز مین چاندبوو؛ که له قاچاغچی به‌ته‌قی. زۆر جار کوردی به‌سته‌زمان به‌و مینانه ده‌کوژران. به‌لام زۆربه‌ی قاچاغچی - که سه‌ربازی تورک یان کورد بوون - مینه‌کانیاں کۆ ده‌کرده‌وه. به‌ردی دوکاندارانی تره‌سه‌پی، به‌شی زۆری قاپۆره‌مین بوو. به‌رتیلیش زۆری کار ده‌کرد. جه‌ندرمه‌ مه‌ریان بۆ قاچاغچی لیده‌خوړی! تفه‌نگیان ده‌دانی؛ له عه‌رزى سووریا تفه‌نگیان وه‌رده‌گرته‌وه.

مه‌لا زوبیر ناویک، لاویکی خه‌لکی ده‌وری شاری «میدیا» ده‌هاته‌ جزیره، کتیب و شیعری کوردی کۆ ده‌کرده‌وه. جاریک دره‌نگ‌تر له پینشو و هات؛ بۆی گپه‌مه‌وه: له شاری نوسه‌بیین پشکینانم. دیوانی جه‌گه‌رخوون و چه‌ند شتیکی دیکه‌یان لی گرتم. بیسیمیان بۆ دیاربه‌کر لیدا. ئه‌فسه‌ریکی ده‌ره‌جه سه‌روان هات، که‌له‌بچه‌ی کردم و خه‌ستیه ناو جیپ بۆ دیاربه‌کر. له رێ زۆر گریام؛ پارمه‌وه. له ناو شیویک ده‌مانچه به‌ ده‌سته‌وه دایه‌زاندم. گوتم ده‌مکوژی. تاویکی باش به‌ر شه‌ق و زلله‌ی دام. به‌ کرمانجی گوتی: سه‌ی کوری سه‌ی! که‌ریکی وه‌ک تۆ مالی هه‌زار کورد وێران ده‌کا. کتیبی کوردی له پۆستی سنووره‌وه دینیه ژووړ؟! برۆ راکه! خۆی به‌ره‌و نوسه‌بیین گه‌راوه. که له میدیا له پاش سه‌ردانی ماله‌وه به‌ نوسه‌بییندا هاتمه‌وه، جه‌ندرمه‌کان ده‌ستیاں ماچ کردم: خۆجه‌ تۆمان گرت عه‌فوومان بکه! جه‌ناب سه‌روان هاته‌وه فه‌رمووی



كىتئە كانت ھەموو ماناي قورعان و ھەدىس بوون!

ھەسەناغاي حاجۇ - كە مەزنى عاشىرەت بوو - بە جىھلى تەنبوورژەنىكى زانا بوو. گوتىم:
بريا منىش بزمانىيا. تەنبوورژىكىيان ھىنا؛ ناغا ھەولى دا فىرم كا، بەلام ھەرچى كىردى و كړاندى
نەمتوانى قامكى ھەر دووك دەستىم وىكړا كار بكا! ناچار وازم لئ ھىنا و زۆرم زگ بە نازىرەكى
خۆم سووتا.

زۆر لە قەدىمەو ھە كى لەو مالە ھەر ناوى «حاجۇ» بوو؛ حاجۇ نازانم چەند پىشت پىشوو؛
عەبدى رەشى ھەبوو ھە قاوھى دىوانى بوو. پىشتاوپىشت ئەر رەشانەش بىوونە كورد؛ ھەر رەش
بوون و ھەر قاوھى؛ بەلام عەبد نەبوون.

تايەفەيەك لە ناو ھەوئىرگان ھەن دەلئىن قەدىم لە ھىندووستانەو ھاتووين. بەوانە دەلئىن
موترىب يانى بەزمگىر. لە ناو خۇياندا زمانىكى تايەتايان ھەيە. ھەموو پىوايان زورنا و
دنبەكژەنن و ئەگەر دەنگ خۇش بن، گۇرانى بىژىشن. بەك لەوانە ناوى «شىخۇ نادۇ» بوو؛
نەخوئىندوار؛ قەت نەچووبو ھە شاران. جگە لە زورنا و دەھۇلژەنى، قسەخۇشەك بوو ئەگەر لە
ولاتانى لاوھى بوايە، ناوبانگى دنباي دادەگرت. لاساي ھەموو جانەوھرىكى دەكردەو ھە دەبوو
بە ھەو. چەند نوكتەيەكم لئ كىردۆتە شىعر و لە دىوانەكەمدايە. شەوانە كە دەھاتە دىوھخان،
مردووى دىنايە پىكەنەن. كە من دەمدى: كەچەل، پىر، بۇر، دەم و چاودرېژ، بەكۇخەكۇخ بوو.
نومايشنامەي پىكەنەننى واى دروست كىردبوو كە لە بەر دەبگوتن؛ ھەر دەبوو ئافەرىنى لئ پكەي.
شەويك زۆر كۇخى، يەككىك گوتى: شىخۇ! مردنت ھاتوو. گوتى: دەمت بېرە! نىشانەي مردنى
من زۆرن؛ ھىشتا پەيدا نەبوون. كە مردنم نىك بىتەو، سەگ ناوھرن، كە نازەرن، بزن ناترن،
قەل ناقرن، زۆر عەلاماتى دىش پەيدا دەبن كە پىت نالىم!

لاساي كەشەي كىلدانىانى دەكردەو، لە خۇوھ شتىكى بە مىنگەو دەگوت. كىلدانىەكان
سوئىدىيان دەخوارد دەيانگوت تەواو كەشەيە؛ بەلام لە قسەكانى تىناگەين!

- بۇ تىناگەن؟ دەلئىم: ئەي كىلدانىە خۇشەويستەكان! ئەگەر پىرەمىردىكى لاوازي بى ھىزى
ھەفتا سالە، لە ئاودا قوم بگەن و بە پىلاقە بچنە سەرى، لەوانەيە نەفەسى تەنگ بىي؛ ئامىن!
- شىخۇ قەت نەچووبە ھىچ شارىك؟

- بەلئى، جارىك بىردىانمە قامىشلى زورنا بۇ داوھت لىدەم. كارى ئاوم ھەبوو. بىردىانمە
ژوورىك گوتيان ئاوەدستە. مىزىكم كىرد، لە قاپىكدا سوپى خوارد و چىگىك بۇگەنى كۇ كىرد و
بە لوتىمى دادا! لە تاوان گووم لە بىر چۆو! ھاتمەو داوھت؛ تەنگەتاو بووم. كورپنە! من ھەر لە
دەشت رپاوم؛ بە خىرى خۇتان بىگەبەننە چۆلىك! لاوىك پىشم كەوت. دەستىم لە سەر شانى
بوو كە ون نەبم. لە بازارەو تىپەرىن، لەوېر لەوېر دەيانپىرسى: ئەرئ ئەو شىخۇ نىيە؟ بە
دەست ئىشارەم دەكرد نا!

- جا بۇ بە قسە نەتدە گوت نا؟

- دەترسام ھەر لەبزم بگەرئ لە خوارەو ھەلرژئ!
دەيگوت شەويكى مانگەشەو، لە سەر گرديك چووبوومە سەر پىشاوئ. خەبالات بىردبوومىو.
لەپر دىتم ژوورژىك لە پىشمەو دەروا، كەوتمە سەرى: بۇ كوى دەچى؟ ئەز باقى (لە تۇ) مە؛
ھەر دەبى بىتگرم! ھەر پەلم بۇ دەبرد و بەر دەستىم نەدەھات و سەربەرەژ پەل بىوو. لە خوار
گردى پىر پىدا كىرد. بە داخەو شەگووى نانئ ھەرزنى خۆم بوو!

چىرەۋكى شىخۇ نابرىنەو، يەكجىر زۆرن. زۆربەي خەلكى جىزىر لە بەريانن و بۇ يەكترى دەگىرنەو و دلخۇشكەرەي شەونشىنن.

شەويك شىخىكى ھەموو گيان كەسكى مل بە مت و موروى رېش سىي و عاسا بە دەست، بە چوار مريدوۋە دا بەزىن؛ كە نەناس بوون. شىخ لە تەنىشت ھەسەناغا لە لاي سەرو دانىشتبوو. ھەر يەك دوو دەقىقە شووشە يەكى تەنكە لەي لە باخەلى سەلتە دەدىنا، قومىكى لى دەخواردوۋە. بۇنى عارەقى زەحلاوى ديوە خانى دادە گرت. شىخ دەمىشى لە دوعا خوئىندن نە دەوەستا!

- قوربان! ئەو ھە چىيە دەيخۇيەو؟

وھلا من نەخۇشى دلەم؛ دەرمان دەخۇم. ئيوە نامناسن، من شىخى شەبە كانم؛ داىكم خزمى ھەوېر كان بوو؛ ھاتووم سەرى خزمان بەم.

كوپ و كالى مالە حاجۇ - جگە لە پياو پىرە كان - ھەموو شەو ئارەقيان دەخواردوۋە؛ بەلام لە شوئىكى نەديارى ديوە خان. بۇ شىو گوتيان: يا شىخ فەرموو! ھىنايانە زوورېك، پىر لە بىست بوتىرى ئارەق لە سەر مېز رېز كرابوو.

- فەرموو يا شىخ! ئىمەش ھەموو نەخۇشى دلمانە!

شىخ كە زانىبووى ئارەق دەناسن و فرىويان نەخوارد، ھەر نيوە شەو رۇئىشتبوو.

شىخ برايم ھەققى شىخى ھەرەگەرەي جىزىرى بوو؛ ھاتوۋە دىدەنى ھەسەناغا؛ لە لاي سەرووى مەجلىس دانىشتبوو. گوتى: بە داخەو ھەسەناغا پىر بووى!

- بەلى! ياشىخ! تۇش پىر بووى؛ زەمانە يە.

- ئەرى برا! پىرى لە كەنگىتوۋە دەست پىندە كا؟

- لە پەنجا، لە شىست، لە ھەفتا... ھەر يەكە قسە يە كيان دەكرد. گوتم: ئىجازە ھەيە من

كىشە بىرمەو؟ شىخ نەيدەناسىم. ھەسەناغا گوتى: بەلى!

- پياو ھەر وەخت كە لە خەو ھەستا و ئەسپابە كەي پىش خۇي ھەلنەستابوو، ئەو پىرى

گەيوەتى! ئىتر نە بە عومرە، نە بە موو سىي بوونە!

شىخ خۇي بە وىقار كرد و تۇزىك نىو چاوانى تىك نا. لەپر لە پىرمەي پىكەنىنى دا و گوتى:

خەبەرى ويە؛ ئەو چ كەسە؟ ئەو جار بىو مېزوو دىتەنەو: «تۆ لە كام سالەوە ملت لە پىرى ناوہ؟!»

كابرايەك بوو: «عەبدكى»، كەردار و نەخوئىندەوار؛ بەلام لە دم بە دەمدا زۆر زىرەك. شەويك

لە ديوە خان، مەلا عەباس - كە بە قەولى خۇي ھەم سەيد، ھەم خەلىفە، ھەم ھەشت جار چۆتە

ھەج، مەلايشە - گوتى: عەبدكى تۆ نوپۇز ناكەي، كافر!

- مامۇستا ئەگەر شادەوئىمان بىنم موسولمانم؟

- بەلى.

- لە بەھەشت، ھەفتا خۇرى جوانم دەدەنى؟

- بەلى، ئەگەر نوپۇز بكەي.

- خزمىنە! لە سەر دەستى ئيوە، جگە لە شادەوئىمان ھىنان وا دەكەم يەك نوپۇز نەچى. با

مامۇستا سەودايەك دەگەل بكا: زىنىكى ھەيە لە تەپالە پىستىر، ھەفتا خۇرى خۇمى نەز دەكەم،

ئەو زەنەيم بداتى! مەلا بە گۆچانەوۋە بۇي چوو. عەبدكى لە پەنجەرەو دەرجا دەيگوت: ئەويش



باۋەر ناکا خۇرى ھەيە؛ دەنا كام بى سەلىقە سەۋدای وا بە قازانچ ناکا؟!
 بە روالەت سەيدىكى پىن زەرد لە تور كىيەۋە ھاتبۈۋە جىزىرە. دەيانىردە سەر قەبران، بزانی
 مردوۋە كەيان چۇنە! تاۋىك چاۋى لىك دەنا و لەپر يامھوۋى دە كىشا: مردوۋت حالى خۇشە؛
 مزگىنىم دەيە! مردوۋت لە عەزاب دايە؛ خىرى بۇ بكە! بە ھەر دوۋك باراندا ھەر قازانچى خۇى
 بوو. روژىك عەبدكى بە سى بارەۋە لە رىگەى قامىشلى توۋشى سەيدى مردوۋناس دى؛ داۋىن و
 دەستى ماچ دەكا.

- قوربان فەرمو سوار بە!
- نە! حەرامە، كەرت بە بارە.
- قوربان تۇ بەرە كەتى؛ كەرە كەم بە ھىزتر دەبى!
- شىخ لە سەر بارەۋە سوارە، عەبدكى كەرى بۇ لى دە خورى.
- قوربان با گرىۋىك بكەين.
- گرىۋ؟ حەرامە!
- نا نا، حەرام نىيە. پىسارىكت لى دە كەم، ئەگەر زانیت كە لە شىرىكەم ھەيە پۇت سەردە بىرم.
- باشە.

- ئەۋ بارەى سوارى بوۋى چى تىدايە؟
- دەستى لىدەم؟
- بەلى.

پاش ھەلگىۋىنى جەۋال، دەلى:

- گەنمە شامى.
- نەخىر، نەترانى! ئەۋ جارىش خاترت.
- ھا، زانىم جۇيە.
- ئەۋ جارىش قانت بىن.
- ھا، تىگەيشتم، ھەرزەنە.

عەبدكى بەۋ كوتە كەى بۇ كەر لىخورىنى پىيە، يەككى بە ناۋشانى گۇرئاسدا دە كىشى. سەيد
 بەردە بىتەۋە؛ بوكتە كوئىندە رىت دىشى!

خەبەر ھات سەيد بىنھۇش لە قەراغ رى دە ناۋ گىادا دىتراۋە تەۋە؛ پوۋلە كەشيان نەبىردوۋە.
 جەمىل حاجۇ گوتى: عەبدكى كارتە! ئەگەر جگە لە تۇ با، پوۋلە كەيان دەبىرد. دەگوت: گوتم
 حىزباب! تۇ لە بن دوۋ مىتر گلەۋە دەزانى مردوۋو حالى چىيە؛ لەۋدوۋو جەۋالىكەۋە نازانى بە
 غەلە تىش بلىتى گەنمە! ئاخىر لە جىزىرەى دىم، ھەرزىن و جۇ و گەنمە شامى چ دەكا؟».

كومۇنىستى «خالىد بە كداش» گالەى دە كىرد. بە ھەزاران لە كوردى جىزىرە بىۋونە شىۋوعى و
 ھەر بە قەد زەمانى مندالى من و نەمازىيە كەى لە تەۋرىز لىلى حالى بىۋون. دەۋايە لە سەر
 خەرمان چۋار تەلىس گەنم ئابوۋنەى رۇزنامەى «نوور»ى عەرەبى بىدەن و بۇيان دەھات؛ بە بى
 ئەۋە كەسىان عەرەبى بزانى! ھەر خۇپىشاندانى لە شام بىكرايە، كوردە كانىان بە گۇپال دەبىرد؛ لە
 بەگژداچوۋنى پۇلىس و سەرشكاندا ھەر ئەۋان بىن.

ۋەكىلىان لە تىرەسپى، «ئەحمەد عەنتەر» ناۋىك بوو. لە قاۋەخانە كۆى دە كىردنەۋە و
 رۇزنامەى نوورى بۇ دەخوئىندەنەۋە. لە سەرى روۋپەر بەرى لىدەگرت، ستوون مئوۋنى نەدەزانى؛

راست هه تا ئەو سەر دە چوو! گالته جارێکی وابوو، پیاو له پیکه نینان دەمرد! جارێک گوتم وا نابێ، نیشانم دا که هەر ستوونه سەر به خۆیه: بڕوانه له هیندیکیان نووسراوه: پاشماوهی له فلان رووپەر... گوتی: هههۆ، تۆ منت گێژ کرد! من هەر وهک خۆمی ده خوینمهوه، کییه پێم بلێ خه له ته؟!

له موسکۆ ئەم قسه م بۆ پیاویکی زۆر زل به ناوی «ولۆشین» که ئەندامی سینکا بوو، گێراوه، زۆر پیکه نی؛ به لام گوتی: تۆ له نوکته دروست کردندا وه ستای! رۆژێک پێنج کەس گوندی و مه لایێک به ناوی مه لا سوله یمان له گوندیکی تره وه هاتبوونه لام:

- سه یدای هه زار کیشه مانه، ستالین نوێژی به جه ماعت ده کرد یان نا؟!
- کاکه ئەوه ده بی هه وال خالید به کداش بیزانی!

بۆ یه که م جار که چوومه قامیشلی، زۆر به تاسه وه چوومه دیده نی «جگه ر خوین». ره ئیسی فه رعی حیزبی کومۆنیستی جزیره - که ناوی «ره مۆ» بوو- له لای بوو. سه یدا جگه ر خوین فه رمووی: نه مرۆ زۆر تاریخیه؛ هه زار و جگه ر خوین یه کتر ده بینن. رووی کرده ره مۆ: هه وال هه زاریش له خۆمانه و له سەر فکری منه. گوتم: ئیوا هه یه خۆی له بیر ده چیته وه له ریگه ی کومۆنیستدا، من بۆیه کومۆنیستم خۆش ده وێ که قازانجی بۆ کورد بیی. جا نازانم فکerman یه که یا لێک جودایه؟!... له و ساوه ده گه ل جگه ر خوین ته و او بووینه ئاشنا.

جگه ر خوین خه لکی گوندیک به ناوی «هه سار» ی به رده ستی تورکان و تا گه وره بووه هه ر شوان و نه خوینده وار بووه. به گه وره یی چۆته ناو فه قییان؛ بۆته مه لای مزگه وت. له مه لایه تی بیزاره؛ جبه و شاشکی فری داوه و ملی له کوردایه تی ناوه. شیعرێ له «روناهی» و «هاوار» دا چاپ کراوه و بۆته خۆشه و یستی کوردانی تینووی نازادی له سووریه و تورکیه دا. دیوانی - که بۆ یه که م جار چاپ کراوه - وا نادر بووه له دیهاتی ناو کورداندا، دییه ک دیوانیکی به ر که وتوو. په ر په ر به شیان کردوو و بۆ پیرۆزی وهک نوشته له سه ری مندالانیان دروو. که م - که م له کوردایه تی پاشه کسه ی کردوو، بۆته هه والی کومۆنیستان و شیعه کانی سوور هه لگه راون! من که دیتم، هاوکاری لێژنه ی ناوچه ی شیووعی قامیشلی ده کرد؛ به لام به ئەندام قبوول نه کرابوو. له ژبانییدا زۆری چه رمه سه ری دیبوو؛ چه ند جار چه بس کرابوو؛ جه زره به درابوو. مندالی زۆر و نانی که م، له و په ری نه داریدا ده ژیا. خۆراکی خۆی و منالی ئاغله ب نانی وشک و چا بوو. جاری وا بوو چاش نه بوو...

ره مۆی ره ئیسی لێژنه، که چه سیوانیکی هه بوو. هاوکاریکی هه بوو ناوه که یم له بیر نه ماوه (پێم وایه ناوی برۆ بوو) ره ش و سبی لێک نه ده کرده وه؛ به لام زۆر وشک و دووئاته شه بوو. هه ر ده یگوت: من به ده لیلی عیلمی پیتان ئیسپات ده که م! رۆژیکی جومعه دوا ی نوێژ، گه له سۆفییه کی ریشدار، ته سبیح به ده سته وه، به دوعا خویندن ده چنه ماله ره مۆ. دایکی ره مۆ ده لی: له مال نییه؛ کارتان چیه؟

- خودی، خوها مه، ئەم شوعینه! هاتینه جه م ره مۆ، ژمه را بیژی!

- ئای به لا به م له و سه ر و سه کوتانه! له نوێژی جومعه وه هاتوو نه شیووعی فیر بوون؟ ریش سه گ! ره مۆی من هه زار جنتو به خودا ده دا!
کاتی له قامیشلی ده ژیا، زۆر که س ده هاتنه لام. کوردی زۆر تۆخ، کومۆنیست، مه لا، حاجی



و هه موو بابه تیک؛ مه جلیسی ئیوارانمان خۆش بوو. جاریک یه کیکی زۆر گهرم له کوردایه تیدا - که ناوی «عهبدئ تیلۆ» بوو- گوتی: ههر کوئ ده نیوان دهجله و فورادایه له سههر کوردستان حیسابه و داگیر کراوه. سهیدا جگهرخوون فهرمووی: نه خهیر! ئەم جزیرهش مالی عهره به و ئیمه به نارها تیا ده ژین. عهبدئ چاوی په ریه پشتی سهری، کراواته کهی گرت و بهر مست و زللهی دا. ههی نه کهن! سهیدامان له دهست ده ریئا و به عهبدیم گوت جاریکی تر نایه وه دیده نیم؛ ده مرکرد. پاش ئه وه به ماوه بهک، کوردیکی ده وله مه ندی حه سه که یی به ناوی سه عید، به ماشینی خۆی سهیدا و منی برده گه ران بۆ ناو عه شایری عهره بی شه ممه ر. شهویک میوانی شیخ عوبید ناو بووین که شیخی به ره بابیکی شه ممه ر بو. ره شمال و قه سری له سه حرا و چه ندين کادیلایکی له دهوری ره شمال بوو. شیخ دلخۆشی ده دامه وه که سه کرتیری بهم، ژنم بۆ بینئ و ده وله مه ندم کا؛ دیاره نه مده کرد. شهو تووتنم پهنه ما، بهو شه وه ناردی له شارۆکه یه کی تورکیای نزیك سنوور، هه مو جزره جفاره و تووتن و په ریان بۆ هینام. عهره بیکی شارستانی له وئ بوو قه ده ریک له قامیشلی حاکم و ئیستاش له حه سه که مه رکه زی ئه ستانی جزیره ده بیته «مودده عیلام»، گوتی منیش ده گه لتان دیم. باران و له نگیزه بوو. شهویک له سه حرا ماینه وه. رۆژی دوا یی میوانی ره شمالی شیخیکی عهره بی کۆنه کورد به ناوی شیخ محه ممه د بووین. زمانی به ده ویانه بوو؛ ده یگوت کوردم؛ له په ستاش جینوی به نه سلئ عهره ب ده دا. له بهر په ریان ههر چنگیکی لئ ما بۆوه. بۆی گه ئرینه وه: ژهنه رالی فه رانسی هاته حه سه که، له عه شایری گه ئراوه: ههر سه رۆکیک نه سه بی عه سله عهره ب بئ، حقووقی بۆ ده بره پته وه. نۆره م هات، چوومه ژوور، خه نجه ره که م له سه ر میز دانا، گوتم: ئه وه نه سه بمه و خه نجه ری کورد ناوی با په رمه. حقووقی زیاتری بۆ بره ممه وه. وا دیار بوو عه شایه ری جیرانی زۆری لئ ده ترسان.

له دهوری چیا ی عه بدوله زیز میوانی عه شایریک بووین، عهره بی سه حرانشین. دیانگوت: ئیمه نه کراد به گگا ر هین (یانی کوردی گاونی). ببوونه عهره ب و ببوونه سه حرانشین. کابرای شامی هاو ریمان زۆر پیاویکی رهو خۆش، زمان خۆش و له سه رخۆ بوو. له م سه فه ردا له ههر کوئ با ین، ده یگوت منیش کوردم. زۆری هۆگر بووین. دوامین رۆژی سه فه رمان بوو؛ له ناو ماشیندا گوتی: ئوستاد جگهرخوون! ده زانم تۆ شاعیریکی گه وره ی کوردی. حه ز ده که م شهیریکی خۆت بخوینیه وه. سهیدا سه روودیکی خوینده وه: «بئ ده جل، بئ فورات، ئەم چنۆ، کوردنۆ» ی تیدا بوو. کابرا پیکه نی، گوتی: ئەگه ر من پیاویکی به دقه ر بووما یه، ئیستا به ئیعدام کردنم ده دای. تۆ عه رزی سووریا هه موو به مالی کوردان ده زانی! عه رزی سهیدا م کرد: به ناشکوری نه بی تۆ کونی دوعات ون کردووه! ئەگه ر ئەمهت به عهبدئ تیلۆ بگوتایه و قسه ی بهوت گوت به مودده عی عامی عهره بت به فرمویا یه، هه ر دووک ئا فه ریمان لئ ده کردی!

ده گه ل شیخی هه ره گه وره ی عه شایری شه ممه ر: «ده هام ئه لهادی» ببوومه ئاشنا. له چه نده جار هات و چۆ کردیندا زۆر باش شاهه زای دام و ده ستووری عه شایری عهره ب ببووم. که چوومه جزیره هه یج کرمانجیم نه ده زانی؛ به عاره بی قسه یان ده گه ل ده کردم. ده فته ر و قه له مم وه کار خست. رۆژانه لای چه چاناغای حاجۆ - که هه یج زمانیکی نه ده زانی کرمانجی نه بی - داده نیشتم، ئەو ده یگوت و من ده منووسیه وه. له م و له ویشم ههر ده پرسى و خۆم فهیره کرمانجی کرد.

منیش وهک هه موو کوردیک زۆر عاشقی مەم و زینی خانى بووم. له ئیران دهبووم، ههر

فارسىيە كانىم دەزانى. كە عارەبى فېر بووم كرمانجىيە كەم نەدەزانى. بەلام بە كرمانجى فېر بوون ئەو گرى كۆپرەشم بۇ رەھا بوو. مەلايانى جزىرى - كە فارسىيە كانىيان نەدەزانى - زۆرى تىدا كۆل بوون. «بۇ نەيكەمە سۆرانى؟» شانم لى داخست. شەوانە پاش مندىل نووستن، چەند بەيتىكى مەم و زىنم بە پەخشانىكى سادە وەردە گېترا. كىتىم وەلا دەنا، پەخشانە كەم بە شىعر دەھۇندەو، تا قافىە و دەقى شىعران دووپاتە نەبنەو. گۈندە كە بەرقى ھەبوو؛ كە مالە حاجۇ ماتۆرە كەيان كرېبوو. بە ئاسايى سەعات يازدە، پاش دىووخان چۆل بوون دەكوژاوە، دەبوايە لە بەر چراى نەوت بنووسم. بەلام ئەگەر لاوان خەرىكى رابواردن و ئارەق خواردن بوونايە، نىعمەت بوو؛ بەرق تا درەنگانى شوو ھەبوو.

نەخۇش بووم؛ زۆر دەكۆخىم. شەوانە لە نووسىندا زۆرم سىغار دەكىشا. مەسووم بە كزىكەو دەپاراو؛ روحم بە خۇت بكە! ھىندە مەكىشە! ناچار زوو زوو قونچكە جغارە كانم دەشاردەو تا وا بزانى كەم كىشاو!

دە پىشدا، پىشە كىيە كانى - كە سۆفيايە تىيە - لە بەر گرانى بۆم نەكرا. كاتى خەلاسم كرد، بامدايەو سەر عىرفانە پىشە كىيە كان.

وەك لە چاپى مەم و زىنە كەمدا نووسىومە، لە بىست و دووى بەفرانبارەو تا بانەمەرى ۱۹۵۸ وەرمگېترا. زستان كە شەوانە لە مال دەمنووسى، لە بەھاردا پۆژانە دەچومە باغى گۈند كە زۆر شوپىنىكى وەك دەلەن شاعىرانە بوو. سەعات نىوى پاش نىوەرپۇ رەش نووسە كەم تەواو كرد. لە خۇشيان دەتگوت فرېم. ھاتمەو مال، ھەر لە دەركى ھەسارەو قىژاندم: «تەواوم كرد!». ئاى لەو خۇشىيە!

خەرىكى نان خواردن بوو، محىدەين حاجۇ (كۆرى يووسف حاجۇ) ھاتە مال.

- سەيدا! ناھى بچىنە گەرانىك؟ بەھارىكى زۆر خۇشە.

- بۇ كۆى؟

- دەچىنە «عەين دىوەرئ».

دەگەل محىدەين و دوو لاوى تى مالاە حاجۇ، لە ناو جىپىدا بىرم دەكردەو: ھەياران! لە ھاوینى پەنجا و شەشەو لىزەم. چۈنە زىاد لە ھەموو دەمان، ئەمپۇ دەمبەنە سەيرانى؟! عەين دىوەر بە راستى شوپىنىكى خۇشە. لە سەر چىايەكى نەرمى زۆر بەرزەو دەروانىتە رووبارى دەجلە و پرە لە باغ و باغات. شوو تا پاش نىوەرپۇ بەيانى لەوئ ماين. گوتيان با بچىنە شارى جزىر و بۇتان.

- جى؟ جارېمان دەدەن؟

- بەلى، ھات و جۆى سوورىە كان بۇ ناو شار ئازادە، شتى خۇيان لە بازارى ئەوئ دەكړن.

مودىرى پۇستى پۇلىسى عەين دىوەر گوتى: منىش بەرن! دووربىنم ھەبە سەبرى چىاي بۇتانى پى بكنە! گەينە بەستىنى شارى جزىر. لەبەر ئەو پۇلىسمان دەگەلە رېگەى چوونە ناو شارىان نەداين؛ بەلام ھەموو مالى شار و دەوروبەرى، وەك ھىلكە لىمانەو دىار بوو. كوردىكى تەمەن چل-چل وپىنچ سالى ھاتە لامان؛ خەلكى شار و زۆر شارەزا بوو. بە ئىشارەتەو بۇى گوتىن:

- ئەو كۆشكى بەلەكە كە مالى مىرانى جزىر بوو و ئىستاش سەربازخانەى توركانە. ئەو كانى و ناو لە قەدى گردى پشت مالانە، «كانى قەستەلى» بە؛ كە جى ژوانى مەم و زىنان بوو. بە ھۆو دلىن «نيزگان»، ئەو دەشتۆكە «وہستان». ھۆو نىوان گردانەش كە دەجلەى بە ناودا



تېدەپەرى «دەروازە» و ئەو ئاقارە «ھۆمەران» و ئەولاترى «مەيدان»ى ناوہ...

لەپەر دلم گەرم داھات؛ رامکرد و دوور کەوتمەوہ. چوومە ناو کۆنە قەبرستانیکەوہ، سەرم بە کىلپىکەوہ نا و گريام، ئەمما گريان... سەرم بە ھەنيسکانەوہ ھەلدەگىرا. لام وايە پتر لە دە دەقىقە کولى گريانم لە جۆش نەکەوت. ھىدى- ھىدى ئازام بوومەوہ و چاوم سېرى. پوانىم ھاوپىکانم لىم دوور وپستان و لە عانى گرياندا نەھاتوون سەبەبىم لى پىرسن. لەو دەمەدا کە پياوہ جزىرىيە کە ناوى شوپنەکانى دەگوت، کەوتە دلمەوہ: من دوپنى لە تەرجمەى مەم و زىن بوومەوہ. تۆ بلىنى خانى لە تەرجمە کەم پازى بووبى و لە پاداشتا ئەو سەفەرەى بۆ پىک دابم؟ کە شارە خۆشەويستە کەى، لانكى دلدارى مەم و زىنانم نیشان دا؟ رەنگە وابى... ئىتر گريان مى گرتم و ئارام و تۆقرەى پى نەھىشتىم. واتا وەک دەروپش جەزمە گرتى.

زۆرم شىعر لە جزىرە نووسىوہ لە دیوانە کەمدا ئىشارەيان پى کراوہ. زۆر جار لە جزىرەوہ دەچوومە شارى شام.

دەگەل زەبىجى - کە سەرکارگەرى دەکرد- رامدەبوارد. دەچوونە مالى «پەوشەن خانم» بىوہ ژنى «جەلادەت عالى بەدرخان» کە مودىر مەدرەسە و ژنىكى زۆر زانا و ئەدىب و کورپىكى جىلى بە ناو «جەمشىد بەدرخان» و کچىكى گەورەى بە ناوى «سېنەم بەدرخان» ھەبوو.

جارى وابوو دوو مانگ لە شام دەمامەوہ. ھەرگا بۆ مەخارىج دادەمام، بە عەكاسانى ئەرمەنىيەوہ دەگەرام، جامم بۆ رتووش دەکردن، عەكس بۆ چاپ دەکردن و حەق دەستىكم دەستاند. مەخارىجم کەم بوو.

لە ئوتىلىك دەژيام ھى كوردىكى عەرەب زمانى كوردەکانى شام و ناوى «ئەبوو ئەبىووب» بوو. شەوانە لىرەيەكى سوورىم دەدا کە دەبووہ دوو تەمەن. بەر چاىى دوو نانى گەورەى خۆمالى ژنە درووزان کە ھەر نانە جوانەکانى سابلاغ بوو، دەمکرى و دەچوومە دوکانى «فولى مودەممەس» فرۆش. چەندى دەخۆى بە سى فلس. باقلەى کولوى ناو ماست، پۆن و پىواز بە سەرەوہ، ھىندەم دەخوارد ھەر درىنگەم دەھات. ئىتر تا شەو برسى نەدەبووم. شەوانەش چەند دانە فلىقلە - کە تۆزىک ھەویرە و دە تۆز بىبارى سوور، لە پۆندا سوور دەکرىتەوہ؛ خواردنى فەقىرانە و زۆر ھەرزانە- دەمکردە شىو. پۆزى دوو تەمەن لە سەرم دەھات و لە پىم دەردەچوو؛ بەو شەرتە پولى چاىخانەشم دەدا. چاىخانەيەک ھەبوو خاوەنە کەى ناوى «ئەبولىعز» بوو؛ بىوہ مەكۆى ھەموو پەناپەرانى ئاوارەى عىراقى. چاىەک بە چارەگە لىرەيەک (پىنج قران). يەك چات خواردباوہ، تازە ئەو پۆزە بىست جارىش برۆبای و ھاتبايەوہ، کەس نەيدەگوت کەرت بە چەند. پۆزانە لەو چاىخانە دەگەل «عوسمان سەبرى» شاعىر - کە بە «ئاپۆ عوسمان» دەماندواند - تەختەمان بازى دەکرد. زۆر جار لە سەر فىل کردن بە گژمدا دەھات و زوو ئاشت دەبوونەوہ. پىکەنىنى خۆشمان بە سەلىم ناوہ کەى کۆنە سەرۆكى شىووعى عىراق بوو کە ھەمىشە چۆرتى دەدا و دەمى ئاوالە دەکرد و مىش لە زارى دەچوونە زوور و دەردەکەوتن!

شىخ عابىد: بە خەيال بىنە بەر چاوى خۆت: درىزىكى بارىكى ناقولای شان داتەپىو، ملتىكى سىسى چلكن، دەم و چاوىكى درىزۆكە، دوو چاوى پرووش، لووت درىزى دەندوو کە دالاشى، سەرىكى درىزى كەچەل كە يەك تووكى پىوہ بى، لە خەنە درابى، شلەيەك بى پر لە پەلەى سى و خەنەبى، ئەو شىخ عابىد بوو! كورى مەلايەكى زاخۆبى، لە ئىران دەگەل مەلامستەفا بوو، لە گەرانەوہى بەرمو عىراق، لە سەر برىندارىكىيان بەجى ھىشتووہ كە لە بەفردا گىرى



خواردووه؛ تفهنگه که ی رڤاندووو! له ههولتیر مال و مندالی پیکهوه ناوه، چوار کور و کچی ههیه. لات و سهرسهری و گهلایی رایدهبویری. قهدهریک له سووریه مالیات کۆکهروه بووه؛ دزی کردوو و ناویری بچته سووریه. کوریککی دانشجوو بوو؛ تا خوا حهزکا نهجیب و بهئهخلاق. لهوهوه باوکیم ناسی که کور رۆژی جومعان کاری نهققاشی مالانی دهکرد و باوکی لینی دهدزی! شکاتی لای من دهکرد. رۆژیک له جزیره پهیدا بوو:

- سهیدا چ بکه؟ له بهغدا به تۆمهتی بیکاری چل رۆژیان گرتم. هاتوومه ئیره، لیرهش پیم بزانن قاچاغم...

نامه بۆ ئهکره می حاجۆ له حهسه که نووسی: «تۆ دهتوانی پیناسیکی سووری دهگهل رهعهته عهره به کانت بۆ وهرگری، تکایه یاریده ی بده!» تیمگه یاند راست بچۆ مالی ئهکره؛ له ههچ کوئ لا مهده! تهشریفی له رپوه چوو بووه قاوهخانه، به عاره بی عیراقیانه ملی شات و شوت نابوو: سیسهده سهر باز و ئهفسهری ئیرانیم به ئهسیری گرت و بۆ مهلامسته فام برد؛ تانکیکم شکاند؛ چیم کرد و چیم کرد! پۆلیس قه رگرتوویه. خهبری بۆ ئهکره ناردوووه، ئهکره له زیندانی ده ریناوه؛ جلی بۆ کریوه و هاتۆته شام، بۆته پهناهنده ی عیراقی. له ئوتیله که دیتمهوه:

- دهی چۆنی؟

- خودی مانگی ده دینار وهرده گرم، تیرا ئارهقم ناکا!

- مال و مندال چی؟

- گهلهک باشن!

رۆژانه کتیبیکی - که پشته که ی چه کچ و داس یان عهکسی شیوو عیه زلهکانی پیوه با- دهبرده قاوهخانه ی کومۆنیستان، له سهر لا رادهکشا که ههموو پشتی کتیب بیینن؛ یانی ها منیش شتم! مامۆستا، مامۆستا کهری نیر نهیده کیشا. نامه کی له بهغداوه بۆ هات؛ ههلمچرچی، کوره که ی نووسیوو ی: بیستوومانه حقووق وهردهگری. تۆ لهوی ئارهق دهخۆیهوه، ئیمه یان له سهر کرئ نهدان دهکردوووه. له ناو کاولیک داین؛ جا وا دهبی؟ شیخ عابیدم لۆمه کرد: نامهرد وا دهبی؟!

- سهیدا من سهده لیره ی سووری وهرده گرم؛ چی بنیرم؟

- نهگهر وهک من بکهی، رۆژی به ئوتیلهوه به دوو لیره بهرئ دهچی. چل لیرهش بۆ منداله کانت بنیره!

- تۆبه له سهر دهستت: تۆ خۆت پوولی من وهرگره، چی دهلیی وا دهکهم، دهمیش له ئارهق نادهم. سهری مانگ ههشتا لیره ی هینا و مهستیش بوو:

- به خوا بیسته کهم له قهرز دایهوه!

- ئهمجار قانت بی؛ ئیتر بهسه.

- تۆبه له سهر دهستت...

گوتم: بۆ عهریزه ناده ی به دهولت که من باوکم ههزار تفهنگچی ههیه؛ له زاخۆیه. نووری سهعید لینی دهترسی. شيله وابیله وا. عهره ب کهرن؛ لیککی نادهنهوه؛ لهوانه یه حقووقت زیاد کهن. - ده بۆم بنوو سه دهیخه مه پۆسته وه.

- دوا ی چه ند رۆژیک به په له هات: سهیدا! سهبری عهسه لی سه رۆک وهزیر داوا ی کردووم.

- بچۆ!



- قهت وه زيرم نه ديتوون؛ سام دهمگرئ. فيرم كه!
 - بچؤ ژوور، كلاوت داگره، سهرتي بؤ دانهوينه، بلئى ئه و سهره م له رئ دايه! ئه گهر گوتى چت دهوئ؟ بلئى قوربان ئارهق و قهحبه زؤر گرانه، بؤ په ناهه ندان كؤپؤنمان دهنئ با له سهر حيسابى دهولت بئ!

- سهيدا تؤ گالتهم پئ مه كه!
 گوتم: ههر چئ له عهريزه كه دا نووسراوه بيلئى و بلئى پارهئ بابم نامگانئ، حقووقم بؤ زياد كهن؛ براهوه.

شيخ له وه تاغئ چاوه نؤرئ چاوه نؤره.
 - فهرموو بچؤ ژوور.

گوتئ: ههر وه ژوور كهوتم، باسى كلاو داگرته كه م هاته بير، له پرمهئ پئكه نينم دا.
 سهره كه وه زير ترسا، گوتئ: چيهه؟ شيتته؟!
 - نا قوربان، هه لاهه تمه.

- چائ بؤ بينن.

چام به دمهويه ده يخؤمه وه. پرسئ: دهئ ده تهوئ چت بؤ بكهين؟ نه قلى كؤپؤنم وه بير هاته وه، له پرمه م دا، ليك و چلمم ده گهل چايئ تيكهل بوو! بانگئ كرد: بيبه نه ده را ئه وه شيتته! ده ريانكردم. ئه وهش به زمئ تؤ!

پاش حهوته يهك به پئكه نين هات: سهيدا! هه شتا ليرم حقووق بؤ زياد كراوه؛ زؤرت مه منوونم. ئه مجار هه شتام ده دا به خؤئ، سه تم بؤ منداله كانئ ده نار د.

شيخ غه يپ بوو؛ نه هاته وه. ئوتووچئ و خاوه ن ئوتيل گوتيان پوولى ئيمهئ له سهره. گوتم له سهر من. پاش پازده رؤؤ شيخ هاته وه. له دووره وه ده يگوت: به تالم كرد! نامهوئ! سه گئ سه گباب!

- وه ره سهر سه رئ! له كوئ بووئ؟ راستئ بلئى!

- كوره ده گهل پيرئزنيكئ هه شتا سالهئ رووس، كه له شؤرشئ ئؤكؤبؤر هه لاتووه، بوومه دؤست؛ چوومه مالى. زؤر خؤش ده ژيام. شهوانه له بهر راديو گرام ره قسما ده كرد. چاويكئ ده سكر د بوو؛ مه مكي په رؤ بوو؛ سهرئ كه چهل بوو - وهك خؤم - پرچئ له بازار كرپبوو؛ ددانئ تاقم بوو. كه چئ دوئنيئ شهو له ره قسا قنگئ لئ كهوت! ئه ويشئ نه بوو! به تالم كرد و هاتوومه وه ئوتيل!

- دهئ سندان له سهرت دا بؤ ئه و دلداريه ت!

له كوردستان بيستبووم مهرقه دئ ئه وليايهك به ناوئ «ئه يبووئ ئه كراد» له شام هه يه؛ لاقئكئ له قهبره كهئ ده ريناوه و ههر هه فتهئ لاقه ولاق ده كا. بابم كه له رئئ حه ج چووبووه زياره تئ؛ ده يگوت: ئه و لاقه به فيئل ده زانم، ره نكه مؤم بئ. چوومه زياره تئ. له سهر ده رگاى مهرقه دئ له بهر ده لقه ندرابوو: «پونبوغ بابا ئه كرادئ ئه يبووئ به ن ئه وليائه لئلاسى بيئرئ در»: بابه لؤكه يه كئكه له مشايخئ كوردئ ئه يبووئ. به لئى لاقئكئ سپئ و جوان و قه له و، ده ناو لؤكه دا له شباكه وه دياره. ناهيئل ده ستهئ لئدهئ. به خاوه ن ئوتيلم گوت:

- ئه بوو ئه يبوو! ئه م لاقه ت پئ راسته؟

- بەلئى مۆجزاتە.

- جا بۆچى لە قەبرەو دەريهيناو؟

دەلئى: ئەم لاقە بە هينى ژنى ئەو عەرەبانەى لايان وايە كورد ئەولياى نيه!

ئىوارە يەك ئەبوو ئەيىوب گوتى: ميوانىكى عيراقى زۆر رووتم هەيه؛ دەلئى ليرە يەكەم حەقى خەو پىچ نادىرئ. بۆ ناچى بيىنى؟ خۆى پىچ ناساندم: «جەمال حەيدەرى» سكرتيرى حيزبى شيووعى عيراقى:

- ئەمسال لە پايىزى پەنجا و شەشدا، لە كۆنگرەى حيزبدا، بېرار درا كوردستان مالى كوردانە و كورد حەقى هەيه كوردستانى گەورە درووس كا و ئيمەش يارىدەى دەدەين. بەرەمى كۆنگرە مان كردۆتە كتيب. دوو نوسخەمان زيراكس كر دوو؛ يەكيانم بۆ خاليد بەكداش هيناو. - سەيرە! ئيوەى نەتاندە هيشت ئەندامى كورد بە زمانى خۆى قسە بكا، چۆنە ئىستا باسى كوردستانى گەورە دەكەن!؟

- ئاخىر برا ئىستا كە فشارى دەولەت زۆر بوو و برا كوردەكانيشمان هيتزىكى باشن، سياسەتەمان دەپى بگۆرپىن!

- بەلئى: «بۆز بە لەرى»... ناتوانم بيخوينمەو؟

- هەر ئەمشەو دەتەدمى. بەيانى تاو هەلات دەپى بيىم بۆ هەوالى خاليد.

هەر لە نوژنى شتوانەو، بەر لەو هەيچ بخوينمەو، بە پەلەپەل بە ميداد تا بەرەبرى تاو هەلات سەر لەبەرى كتيبە بۆرم نووسىو. ژمارەى سەفەكانيشم نيشان كرد كە باسى كوردى تيايە. كتيبيك پتر لە چوارسەد رووپەر بوو. تاو هەلات كتيبم داو؛ گوتم: چاويكم پيدا خشاندوو؛ زۆر باشە! ئەمجار بە كاوهخۆ هەرچى دەبارەى كورد و كوردستان بوو جيام كردوو؛ كە لە فلان رووپەردا وا دەلئى و لە فلان جيدا، وا.

- ئايۆ عوسمان فرىا كەو!

- هەر زۆر زوو كرديه ناميلكە يەكى سەربەخۆ. پيشەكيبەكى بە عارەبى لە سەر نووسى كە: با بمرن ئەوانەى دەلئىن شيووعى بۆ كوردستان حەول نادەن و باوهرپان بە قەومىت نيه!

- چۆنى چاپ كەين؟

پيلى كيشام بۆ چاپخانەى تەرەققى لە گەرەكى شيعەنشيني شام. گوتى: عەزىز ئەمە چاپ كە؛ ناوى خۆتى لئى مەدە!

- ديارە قاچاغە؟

- بەلئى؟

- فۆرمە يەك چل ليرەى حەقە كە هەزار نوسخە بىن.

هەر بە چوار رۆژ ئامادە كرا. ئايۆ و من، جا بە باوەش هەلگەرە و بە چاپخانەى عيراقى و كومۇنىستانى سوور يەو بەگەرئ. هەر يەكەى سەرو نوسخە بە خۆرايى وەرگرن. هەوالى خاليد جەمالى هينابوو دەرى سەماواتى:

- بە من دەلئىن كەس نەيدبوو و كەس نايىنى و قسەكە لە ناو خۆماندا دەمىنى؛ كەچى دەچى پاش ملە ئەو گوو كارىيە دەكەى؛ كە نرخ و ئيعتوبارى ماركسيسمى راستەقينهش لە بەرد دەى!؟

- هەى بە تەلاق! هەى بە قەبرى لىنىنى چۆتى! عيلم و خەبەرم لئى نيه؛ ديارە پياوى

ئامریکا ئەم کارەیان کردوو!

بەلام بێبەرە بوو؛ جەمال تڕۆ کرا. وەک دەرمانی چاویشە لە نوسخەکان دەگەرێن کۆی
کەنەو و بیسووتین!

جگەر خوین و «ھاراکیل» ناویکی ئەرمەنی ھاتنە شام، کە بچنە زیارەتی خالید بە کداش.
«دوکتور نوورەدین زازا» و منیش ڕەگەلیان کەوتین. چووینە مال لە گەرەکی کوردان. خالید
بە کداش - کە پیاویکی کەلەگەتی چوار شانی زۆر بە سەر و سیما بوو - ھاتە لامان. بە خیراتی
گەرمی کردین و بە کوردی دەیدواندین. قاوەیان ھینا. بەر لەو ھەچ گفتوگۆیەک بەکەین،
سرتەبەکیان دەگەل کرد، گوتی: کارە گرینگە! تکاتان لە دەکەم سەرم بەدەنەو؛ ئیستا دەبێ
پرۆم.

ھەر ئەو ڕۆژە تووشی ھەر شیوووعییەک دەبووم - عەرەب یان کورد - دەستی توند دەکوشیم:
تەبیریکت عەرز دەکەم! ھەوالی خالید تۆی زۆر پەسند کردوو و دەلی زۆر زیرەکە؛ خۆشەم
دەوی! سەرم سووڕ ما: خودایە! «بە خیر ھاتی، سەلامەت بی، چۆنی؟ خراب نیم»، زیرەکی چی
و تاریفی چی؟! ڕۆژی سێھەم چووینەو. قسە زۆر کرا، پرسیار دەکرا، وەرەم دەدرا. گوتم:

- ھەوالی خالید! ئیجازە بەدی چەند پرسیکم ھەیە.

- فەرموو!

- ھەرمەنیەکانی سووریا چەند دەبن؟

- دەھەزار کەس.

- یانی دوو ھەزار خانەوادە. ھەموویان کومۆنیستن؟

- نەخیر، سەتی ھەشتا داشناگن، سەتی بیست ھەوالی ئیمە، یان لاگیرمانن.

- ھەوالی کوردی سووریا چەندن؟

- جگە لە دانیشتوانی ئیغزاز و عیفرین، ڕەنگە چوارسەد ھەزار نفووس ببن.

- سەتی چەندیان لاگیری حیزبی شیوعین؟

- سەتی نەو و دوو، ڕەنگە پتریش.

- نەشرەیی حیزبی بە چەند زمان بلاو دەکرێتەو؟

- بە عەرەبی و بە خەتی ئەرمەنی، ئاراکیل دەزانی!

ئەدی چۆنە بۆ ئەو ھەموو کوردە کە ھەوالن و عەرەبی نازانن، نەشرەیک بە کوردی و بە

خەتی لاتینی کە زۆرەیان دەیزانن بلاو ناکەنەو؟!

ھەوال خالیدی وا گران و سەنگین، وەک درووی بن کلک دەی، لە سەر چۆک چەقی، سوور

و ڕەش ھەلگەر، ھەتا ھیزی تێدابوو نەپاندی:

- دیسان کورد! دیسان کورد! ئای چۆن لێم بۆتە بەلا! بۆ ناچن لە ئێران کە نیو ملیۆن

کوردی ھەییە داوای حەقی کورد ناکەن؟! نەقلی ئەو ھەییە پەیمانیزی ڕۆژنامەیی تایمز و تۆیژم

دەگەل دەکا، باسی ولاتی عەرەبی بۆ دەکەم، دەلی: تۆ کە کوردی دەربارەیی کوردستان فکرت

چۆنە؟!؟

من ڕەئیسە حیزبی کومۆنیستی سووریە و لوبنانم، قبوول ناکەم جگە لە باسی عەرەبم لە

پرسن؛ تێگەشتی؟!؟

- ھەوالی خالید! من گوێم گران نییە؛ لاشت و نەبی قسەیی بەقەوکردن کارم چاکتر لێدەکا.

زورم دهنګی بهرز بیستووه. بؤ لهسه رخؤ جوابت نه دامه وه؟ ښو جار پرسیاړکی دیکه م هه یه؛ تکایه لیم ګهړی عه زت بکه م.

- بلې! (وهک له ښه شکه وتدا بڼه پرنې!)

- تؤ پیاوړکی، به شایه تی هه موو خه لکی ولاتی عه رب، له هه موو که س زانتری به ښه حوالی دنیا و ګه لانی دوور و نړیک. ښیرانی دا ګیر که ری کوردستانی پادشایه تی کؤنه پهرست ښقرار ده کا که کوردی ښیران خؤ له چوار ملیون ده ده ن؛ تؤ که لیم روونه ده زانی له شیلی و به رازیل چهند مریشک هه یه، چؤنه ده فهرمووی کوردی ښیران نیو میلیونه؟! وام خویندؤ ته وه!

من وا بیر ده به م تؤ له «دائیره تولمه عاریف» دا بؤ ناوی کورد ګه راوی. له رووپه ری هه وه لدا ده لې کوردی موکریان نیو ملیون ده بن. نه شپه ریویه وه بؤ رووپه ری به رانبه ری که ده لې ښه ګر کوردی لای سه لماس و خؤیه و ورمی به موکریانی حساب که یڼ، کوردی نازه ربا یجان نړیکه ی هه شت سه د هه زارن.

نازانم ده یه ویست چیم جواب بداته وه، دوکتور «نوره دین زازا» به فه رانسی قسیکی کرد؛ هه وال خالید ګرؤ بوو، ښتر نقه ی لې نه هات. دیار بوو به و قسه زؤر رقی هه ستابوو. هه ستاین خوا حافی زیمان کرد. ښستا و ښستاش هه ر چهند له بهر دوکتور زازا پارامه وه، پښی نه گوتم چی پښ گوټووه. ښتر له و رؤژه وه ته بریک عه رز کردن نه ما. تووشی هه ر شیوو عیه ک ده بووم لووتی هه لده کرد. ده یانگوت: هه ژار عه لامه تی ښستفه می له سه ره! که نه مده زانی مانای چیه؟! دوکتور زازا گوتی: شه ویک چوومه سه ردانی «فوناد قه دری» که وه کیلی پار له مان بوو. خالید به کدش هات؛ زؤر زوو رؤیشت. فوناد - که بؤ بهړی کردنی چوو بووه ده ر - هاته وه، پښه که نی:

- خالید به کدش ده لې: نوره دین مه عموریه تی هه یه و ګومانی لې ده کری، خؤتی لې بپارزه!

له بیرم چوو ښه مه ش بلیم: له سه ره تای دانیشتماندا کوړیک هاته ژوور و به سرته دواندی. خالید به کدش زؤر ګه شاهه:

- به خوا خه بهرکی خؤشه! ښه وه له کویدا نووسراوه؟

- له رؤزنامه ی تایمزی له نده ندا.

- وامزانی تاس نووسیویه تی! هچ نییه!

چۇن بېوومە سوورپايى؟

كە لە عىراققە ھاتمە مالمە حاجۇ، گوتيان نابى بچىە ناو گوند؛ پۇستى پۇلىس لىرەيە؛ دەتگرن. سى رۇز ماتەمم ھەلگرت؛ خۇم بى نەگىرا، چوومە قاووخانە. مودىر پۇلىسە كە گوتى:

- ناھى تەختەيەك بىكەين؟

- با بىكەين!

- خەبەرى عىراق چىيە؟!

- چۇنى خراپە وايە! پۇلىس وا زالمە، نوورى سەعيد وا سەگبابە، ھەر باسى ناكرى.

ئەو مودىر پۇلىسە ناوى عەبد بوو؛ عەرەبى لاي ھەلەب. كرمانجى زۇر باش قسە دەكرد. مالى حاجۇ - كە دەگەل ئەويان دىبووم - نىگەران بېوون؛ بەلام بەخىر گوزەرا و دەگەل عەبد بووينە ئاشنا و ھاودەم. دەمەويست پىناس وەرگرم، بىمە خەلكى ولات. عەبد گوتى: چەندى لە دەستىم بى يارىدەت دەدەم؛ بەلام پىناس وەرگرتن زۇرى زەحمەت دەوى.

عەرزەم دا كە من لە تور كيا بووم و خەلكى جزىرەم. پىناسم نىيە؛ بىمەندى. ھەموو رۇزى بچۇ قامىشلى، بچۇ ھەسەكە، ھەزار كوناوكون بىكە. تا پاش نىوەرپۇيان زىمانم دەكىشا و ھانكەم دەھات. پەرۋەندە ئەوئەندە ئەستورر بېو لىي دەترساي. بىيە شام. ھەزار و پەنجا كىلۆمىتر بە ئوتتوبووس، نىوەى رېگا پترى تۇز و خۇلى سەحرا. چەند رۇزىكىش لە شام سەرم بە سەد ئىدارەدا كرد و مل كز وىستام. بچۇو قامىشلى، شايبەت پەيدا كە قەبرى بابت لە گوندى مەعشوقە. پۇلىس دەبى ئىمزاى بكا. چەجاناغا دەيگوت: تى ناگەم بۇچى گۇرى باوكت بۇتە مەرەقدى مووسا پىغەمبەرا! دەيانەوى زيارەتى بىكەن! دىسان ھەلسوورپى. ئەوئەندە لە نىوان قامىشلى و شارى «دېرىك» دا ھات وچۇم كرىبوو، پۇلىسە كانى پۇستى «چەلاغا» ھەموو دەيانناسىم و بەو جۇلاتەنانەووم پىدەكەنن. رەئىس پۇستى چەلاغا گوتى: بەزەم پىتدا دى! بىنە من و پۇلىسە كان بۇت ئىمزا دەكەين كە گۇرى بابت لە مەعشوقە و ئىمە لە شارەندەويدا حازر بووين.

بىنئىرەو ھە شام. لە شام دەلېن ناقيسە؛ بۇ خۇت بچۇ! دىسان ئەوسەر و ئەوسەر، دوو ھەزار و سەد كىلۆمىتر بە ناو گەرما و تۇزدا سەفەر بىكەم. لەم دەفتەر بۇ ئەو دەفتەر ھەلى، بگەرپوۋە. لە بەيانەو تانىوەرپۇ ژان بىكە، بگە كارمەندى گەرە.

- پەرۋەندەت ناتەواو!

- قورىان چى ناتەواو؟

- تەمبىرە كانى يەك قرشيان كەمە!

- بۇ يەك شايى ئەو عەزابەم دراوہ؟! تاغاي موحتەرەم! نەدەكرا بە خىرى خۇت - كە دەترانى

چەندم زەحمەت دىوہ و چەند دوورم - ناقە شايبەك تەمرى پىوہ نووستىنى؟!

- من بۇ پوولى خۇم خەرج دەكەم؟ خۇت ھاتووى تەمرى يەك شايى بىنە!

پەرۋەندەكەت بەرەو ھەسەكە. لە شامەو چوارسەد كىلۆمىتر تا ھەلەب. لە ھەلەبەو تە قامىشلى شەشسەد و پەنجا كىلۆمىتر، ھىندىك كۇنە ئىسفالتى بە كەند و لەند و بەشى زۇرى بە ناو تۇزى سەھرادا كە بەرازىش دەخنىكىنى. ھەر رۇزە تەنيا ئوتۇبۇستىك بە ناوى پۇست وەرپى دەكەوى، دەگەل بردنى موسافىر نامەى پۇستىش دەبا. بەرەبەيان ھىشتا نەبۇتە رۇز، سوارى پۇست بووم و پەرۋەندە كوېت لە باوھشدا، لە قاووخانەى «رەققە» بۇ ئىستراحت دابەزىن.

چووبوموه سهر پيشاو، هاتمه دهر گوتيان پوسته روښت.

- چي؟ نهى مالى ويرانم! پورهوندهكهى شهش مانگ له دووى ويلم له سهر جيگاكهه له ماشيندا به جي ما. نهو جار چي بكهه؟

به جادهدا غار ده! ههناسهپر كهت بگاتى؛ دهست بلند كه! هاوار كه! ماشين دووره، دهنگم ناىگاتى و له پيش كهوتووم. لهپر دىتم ماشين راوهستا. وه باو كهوتمهوه: ئوخهى، گويان له دهنگم بوو؛ رايانگرت. گهيشتمه ماشين. بويه راگيرابوو چونكه مندالينكى چكوله گووى كرديوو، دابهزيبوون خاوپتيان دهكردهوه. پورهوندهيهكى سهيره: له سهر گوو گومم كرد، له سايهى گوو دهستم كهوتهوه! نارهقى رهش و شينم كردهوه. به دللهكوتى و هانكه- هانك سوار بووم. به شوڤيرم گوت: برا بهجيتان هيشتم؛ خوا ههلناگرئ.

- له سهر كام كورسى بووى؟
- هوه!

شوڤير ههستا، شاگردهكهشى هينا؛ عههبيكى كه له تهنيشتمهوه بوو، ملي گرت و «چت خواردوهو ترش و چهوندهه؟»، به شق، به مست شلى كرد؛ دى ده خوڤن هينا. له درگاي ماشينهوه هاويشتيه دهر:

- سهگى كورى سهگ! دهبيج لهه سهحرايه بهرهلات كهه. پيش حههه كهت چوار جار بانگم كرد: موسافير تهواون؟

- بهلى. بهو سهگباهم گوت: كوا كابرآي تهنيشتم؟
- روښت بو شارى رهقهه، گوتى چيدى نايهه. تومزه تهماحى كر دوته نهو پورهونده؛ لاي واوووه پوولى تىدايه. نهگهر ماشين رانهوستايه، نهو بيچاره چي دهكرد؟
به تكا و رجاى من و چهند كهسيك، دزهيان سوار كردهوه و سى چوار زلله و شهقى تريشى خوارد.

گهرمايهكى سهخت بوو. تۆزى ماشينيش گالهى دهكرد. نهفسم زور تهنگ ببوو، پهنجهرهى لاي خوم كردهوه، تۆز هاته ژوور. لهو سهرمهوه كابرآيهك گوتى:

- داىخه!
- له گهرما ههلناكهه، دهمهوى باى بى.

- داىخه به تۆز خنكام.
- دايناخهه! وهره جييمان بگورينهوه، نهگهر تۆ توانيت خوت داىخه.

- ما فيكرى ته چيهه؟
منيش گوتم: ما فكرئ ته چيهه؟

نهم قسه وهك دندوووك له عهرزدانى دوو كهلهشيران بوو كه دهيانهوى پيك ههلهپرزين.

- ههستم تهنيت دهكهه!
- تۆ ههسته تا باشت بيراز بكهه!

- رابه!
- بو ويستاوئى؟

كابرآ مات بوو؛ سهرى ههلينا: تۆ ههزار نيت؟
- با.



- خهله تی وا ناکه م ده گه لت به شهر بيم. به لام پيم نالتي: توی له ئيران قاچاغ، له عيراق قاچاغ، له سووريا بينکەس و بي عاشيرەت، چون ده ويزی شهر بکه ی؟!

- ناخر هەر بۆيه له دنيا راو نراوم که له سەر خۆم وه جواب هاتووم و ديفاعم له حەقی خۆم کردوو. به خوا ههستابای، به پيلاقه له سەر زگت ههله ده پهریم!

گه يشينه حهسه که. لام وایه پتر له شينست حهنبالی کوردی مل نهستوو، به کورتان و گوريسهوه، هاتبوونه به خيز هينانی کابرای ته مامان بوو ليک دهين. شووتی و تری و ديارى تريان بۆ هينابوو. ترسام حهنبالانم لئ دهنگ دا، کهولم داکن. ئەو پياوه «برایم مه تینی»، سه رۆکی مه تینیه کانی ئاواره ی لوبنان و سووريا بوو؛ که عه شیره تیکن و ئاواره ی ئەو ناوه بوون. ئیتر له و ساوه ده گه لیا زۆر بوومه دۆست و ئیستاش که له بیرووته، سه لام بۆ به کتر ده نیترین. له حهسه که حه والهی لیژنه ی نیزامی کرام، عومره که م به راورد که ن. چوار نه فسه ری گه و ره ی شان به بریقه لی میان پرانی:

- درۆ مه که! عومرت چل سال نابێ؛ ده ته وئ سهر بازی نه که ی. راست بلێ چه ندی؟

- قوربان منیان بۆیه نار دۆته لاتان که ئیوه هه موو پسپۆر و له ته من زانن. خۆتان ئە گه ر به عیلمی خۆتان عمه ل بکن، ده زانن که راست ده که م؛ قسه ی من زیادیه. که یفیان به و تاريفه هات. به کیان هه ستا، ده تگوت که ر ده کړی: تماشای پشتی گوئ، لاملی کردم.

- درۆ ناکا! عومری چل و دوو سال و چه ند مانگیکه!

نووسرا؛ که چی عومرم سی و شەش بوو!

- بچۆ دێریک، مه حکمه قه رار بدا و پیناس وه رگه ر.

هاتمه وه تربه سیی. باس و خوا سم گێراوه.

- من نووسیموه ژنم ناوی مه عسوومه محه ممه ده؛ کوریکم محه ممه د، کوری چکۆله م ناوی ناگریه؛ مال و مندال له به غدايه. چون بکه م؟

حه مه شه ريف حاجۆ - که کاری ئیداری له لایه ن حه سه نه غاوه پیک دینا - خۆی گه یانده دێریک و هاته وه.

- حاکی دیریکم به به رتیلیک رازی کردوو که سه نگ و سووکیمان ده گه ل بکا و بیته مالیک بازجوویی بکا. به لام ده بی ژن و منداله کان حازر بن، ژنه که خۆی جوابی حاکم بداته وه.

- ده ی ژن به منداله وه چون په یدا که یین؟

ژنیکیان له عه شیره تی کۆچهر دیته وه، فیریان کرد خۆی به ناوی مه عسوومه ی کچی محه ممه د و «نازی» ژنی «عه بدو ره حمان» و دایکی محه ممه د و ناگری به حاکم بناسینتی. ژن ئە وه نده زبه ر هک بوو، هه ر به دوو سی جار گوتنه وه له به ری کرد و مندالی باوه شی ئاماده کرد. شاهیدی پیاویش ده بی دوان بن. حه مه شه ريف به کتیک بوو، عه زیز ناویک که ئاشنای ماله حاجۆیه فیز کړی و کوریکي ده ساله ی له جیی محه ممه د بی. ژنی - که ئیستاش نه مزانی ناوی چیه - به مندالی خۆیه وه.

حه مه شه ريف جیبی لئ خوړی، چووینه دیریک، مالی عه زیز. عه زیمان فیره شایه تی کرد. کوریکي ده ساله ی هه ر ناوی محه ممه د بوو، فیرمان کرد ئە گه ر حاکم پرسی، ده ست بۆ من و ژنه که رادیرئ، بلێ ئە وه باب و دایکمن. حاکم پاش سه عات دوو هات. حه مه شه ريف هه ر پیم

دہلی: سہیدا باش جواب بدوہ، مہشلہڑی. بہ ژنہ کہ دہلی: دہترسم دہمت تیک ہالی و لہ بیرت بچی کہ دہلی بلتی چی. عزیز ناگات زور لہ خوت بی غلہت نہ کہی.
حاکم قاوہیہ کی خواردوہ و فہرمووی با دہست پی بکہین.

- ناوت؟
- عہبدوہرہ حمان
- باوکت؟
- حہسہن.
- دایکت؟
- فاتمہ
- عومر؟
- چل و دوو سال.
- لہ کوئی تہوہلودت بووہ؟
- مہعشووق
- کوا ژنہ کہت؟
- تہوہتا!

- ناوت؟
- مہعسوومہ
- بابت؟
- محہممہد
- دایکت؟
- نازی
- ژنی کیتی؟
- تہو کابرایہ کہ ناوی عہبدوہرہ حمانہ
- مندالت؟
- محہممہد (کوری عہزیز ہہرای کرد: من) و ناگری کہ بہ باوشمہوہیہ.
- ژن و ہک ناوی پہوان، بی گری گوتی. نۆرہی عہزیزی خانہخوی ہات. تہویش ہیچی لہبیر نہچوو. نۆرہی حہمہ شہریف ہات کہ ہیندہی رادہسپاردین سہو نہ کہین.
- ناوت؟
- حہمہ شہریف حاجو
- ناوی تہم پیاوہ؟
- عہبدوہرہ حمان
- ناوی بابی؟
- ہا، ہا، بہخشہ لہ بیرم چوتہوہ!
- کوہہ! باوکی عہبدوہرہ حمان حہسہن ناوی چ بوو؟
- باوہر کہ لہ بیرم نہماوہ!



- حمە شەریف! تۆ حمە شەریف حاجۆ، یانی بابت ناوی حاجۆیە. دەی عەبدورەحمان
حەسەن، بابی ناوی چییە؟

- قوریان بە سەرت دەمزانی؛ ئیستا لە بیرم چۆتەو!

حاکم لە قاقای پێکەنینی دا: بابە شایەتیە کە تەم قبوولە و کار تەواو!

وەرەقە ی داینی بچین پیناس وەرگرین. چەند رۆژ ھەر بەو پێکەنیوین ژنە کۆچەر وای زمان
رەوان و حمە شەریف ئەم گولە ی بە ئاودا دا. بەلام بەرتیلی کارە کە ی راپەراندبوو. چووینە
ئیدارە ی شوناسنامە. لەویش ئەفسەریک پیناسی دەنووسی. ناوی «ئاگری» قبوول نەکرد، گوتی
دەبی ناوی عەرەبی ی. گوتم: ئەگەر ناوی بنیم کیلاب (سەگەل) چۆنە؟!

- ناویکی خۆشە! ناوی یەکیک لە ئەجدادی پیغەمبەرە!

- ئەدی «شیر» چۆنە؟

- شیر چییە؟

- یانی ئەسەد.

- قبوول نییە!

- دەسا بنووسە مستەفا.

لەو ساوہ ناوم بوو بە «عەبدورەحمان حەسەن»؛ بەلام خەلکی قامیشلی ناویان نابووم
«حاجی».

حەسەناغا مەزن بوو؛ خۆی دەکار و بار نەدەگەیاندا جەمیلاغا کاری دەشت و باغ و کاسیی لە
مل بوو. چەچانانا شەریعی رەعیەتانی دەکرد. حمە شەریف پیای دەرک و دیوانان بوو. پیایکی
زۆر قەلەوی زگزل، رووح سووک، قسەخۆش، زۆر لەسەرخۆ و پشوودریژ، قەت توورە نەدەبوو.
ھەمیشە پێدەکەنی بەلام بە رۆژ لیت بېرسیبا ئەمشەو چت خواردوو، لە بییری نەدەما. لە کن
پیوانی دەوڵەت لە قامیشلی و حەسە کە زۆر خۆشەویست و موحتەرەم بوو. رۆژیک تیلگرافیک
ھات: «حمە شەریف حاجۆ! دووشەمە سەعات ھەشت خۆت بە دادگای حەسە کە بناسینە».

یەک شەممە بوو. حمە شەریف رۆیشت. سەبی ئیوارە ھاتەو.

- ھا، خیر بوو؟

- خیری لەو خۆشتر چۆن دەبی؟! دادرەس عارەبیککی عەگال بەسەری نیشان دام:

- ئایا وەختی کە تۆ لە حەسە کە کلاسی چواری ئیبتدایی بووی، زەوی ژمارە ۲۵۶ لە دەشتی

بەرچیای عەبدولعەزیز، بە دەست ئەو پیاووہ بوو؟! دەلی حمە شەریف شایەتمە!

- برای عەرەب! جگە لە من شایەتی تەرت نییە؟

- نە بە خوا.

- دەسا دۆراندت! جەنابی حاکم! بوومە گالتەجاری برا و نامۆزاکانم. بەیانی لیم دەپرسن شەو
چمان لیتابوو؟ لە دە جار جاریک نایزانم! سی وشەش سال لەمەوبەر، پارچە زەوی ژمارە ۲۵۶، لە
دەشتی حەسە کە، خوا ئەیزانی دەشتی بەر چیام لە بیر نەماوہ تا ژمارە و کابرای وەرزیری، چ
جای پارچە یەکی بناسم!

حمە شەریف دەیگوت: رۆژیک من و جگەر خوون - کە ئەویش وەک من زگزلە - لە
دیوہ خان نوستیوین. کابرایکی گوندی سەری بە ژورا کرد، گوتی: حەم! خۆزی ئەو ھەر دوو
گای من بان!!

ہر لہ شہ قلاوہ بہیتی سہرہ مہر و لاسایی سہگ و مانگہ شہوم نووسیوو؛ کہ یہ کہم تہر جہمہ
لہ «سہباحہ دین علی»، نووسہری تور کہوہ و دووہم نومایشنامہ یہ کی یہک پہر دہی دژی
ئہمریکا و شا و «جہلال بہیار» و «سینگمان ری» بؤ نووری سہعید بوو. لہ شام لہ چاپخانہ
قاچاغا کہی تہرہ قفی چاپم کرد. چوار فؤرمہ یہک دہبوو. دہگہل زہبیحی نوسخہ مان بؤ چہند
کہسیک نارد. باقیہ کہیشم - کہ ہزار نوسخہ و شتیک بوو - بردوہہ جزیرہ.

حیزی پارتی خہبہری نارد بوو کہ بہلکو چاپخانہ یہ کی چکؤلہی ہہرزان بکریں و بؤ مووسلی
بنیرین. لہ شام ہر چؤنیک بوو کریمان. رؤژیک من لہ جزیر بووم، نامہی زہبیحی ہات کہ:
لوولہ سؤپہ کانم دہگہل ہاری تیجاری بہ نادرہسی حاجی میرزا بؤ ناردووی؛ بؤ خہبہری
گہیشنتت نہ داوہ؟ ئہی خودا! چاپخانہ وا قاچاغ، حاجی کووتال فرؤش، چی بہ سہر چییہ وہہ؟!
چووہہ راستہ بازار ی قامیشلی، دوکانی حاجیم دیتہ وہ؛ تاویک بہ مات ی دانیشتم. نازانم بلیم
چی؛ ناویرم. حہنالیکی گاراژ ہات:

- مام حاجی دہلین کری بارہ کہی سندووقمان بؤ بنیری.

حاجی گوتی: نہ ئی منہ، نہ دہزانم کی ناردوویہ، نہ دہزانم چی تیدایہ؛ چؤن کریکہ بدہم؟!
گوتم: کریکہی چہندہ؟ حاجی تیگہیشت. دہستی برد شہش لیرہی دا بہ کابرا.

- برا! دہگہل عہدوللای کورم تماشامان کرد. من گوتم ماشینی ہر دہہارینہ؛ ئہو گوتی
مؤتؤری ہر قہ!

- بہلئی مؤتؤری ہر قہ؛ بؤ ئہحمہد حوسینم کریوہ کہ رایسپارد بووم!

محیدین حاجؤم بہ جیپیکی سہر دا پؤشراوہ وہ ہینا دہر کی بازار؛ چاپخانہ قولہمان بار کرد و
بردمانوہہ تر بہسپی. لہ ری تیمگہ یاند ماشینی چاپہ و قاچاغہ. بردی لہ کادینیک بن کای دا.
کاغز لہ سہر کاغز بہ رہمز بنووسہ: «وہرن شتہ کہ بہرن!»، جواب نہدہ ہات. دوا ی دوو مانگ
یہزیدیک ہات؛ نامہی حیزب و نامہی یہزیدخان یہزیدی - کہ دہمزانی ئہندامی پارتییہ -
ہینا. حیزب دہلئی ماشینہ کہ بدہن بہو؛ یہزیدخانیش دہلئی دوو گلؤس جگہرہ و چوار بوتری
ٹارہقم بؤ بنیرہ. من کہ نہمبوو، جہمیل حاجؤ بؤی نارد. محیدین دہبواہہ بؤی بہریتہ سہر
سنور و تہسلیمی کا. تکام لی کرد ہر لہ عہرزی سووریا دایینی؛ نہ چیتہ نزیکتر.

- بؤچی؟

- نازانم، ہر وام بیج باشہ.

- چاپکراوہ کہی خؤشم دہگہل چہند کتیبیکی عہرہبی باسی کورد، ویرای چاپخانہ نارد.
دوا ی دوو شوہ رادیو بہغدا گوتی: چاپخانہ و نہشریاتی حیزی پارتی لہ موسل گیراوہ. وہختی
لہ زہمانی حوکمی قاسمدا گہراموہ، زاہید محہمہد - کہ بہچکہ کوردیک بوو، ببو بہ عہرہب
و ئہفسہری سنور بوو - گوتی: من دانیشتبوو، یہزیدخان ہاتہ لای موذیر ئہمن: قوربان!
چاپخانہ کہم لہ فلان جی داناوہ. من خہبہرم بؤ کہسیک نارد کہ لام وا ببو پارتییہ: نہ چن بہ
لایوہہ ئہوانیش دہگرن؛ یہزیدخان جاسووسہ.

ہر ئہو زاہیدہ ببوہ ناجودانی سہلام عارف و دہگہل ئہودا لہ تہیبارہدا سووتا. ئیر ہہم
کتیبی من، ہہم چاپخانہ فہوتا. سہیری خؤش لوہہ دایہ کہ ئہمنی سووریا بی ئہوہ بزائن
ناوہرؤکی کتیب چییہ و چہند گالتہ بہ نووری سہعیدی دوژمنیان کراوہ، ہہر لہ ناوہ کہی
قوشقی ببون: بہیتی سہرہ مہر بہ «بی.تی.سی.» زاندرابوو! مراد ناویکی کورد کہ مونشی

به خسداری دیریک بوو گوتی: نامه ی نهینی هاتووه، دهلی: گوڤاری بی. تی. سی. له عیراقهوه هاتووه؛ مهنی بکهن!

زه بیحی - که گوتمان ناوی عیسا عه رفهات بوو - ولامی بو ناردم ده یهوی نه قلی مه کان بکا بو شام. یانی شوناسنامه که ی له سر شام بنووسری؛ تا بتوانی به هاسانی داوای پاسپورت بکا. چوو مه دیریک، له هه موو ئیداره کانهوه رامپه راند؛ مالیات مابوو.

- کوا مه نمووری نهو کاره؟

پیره میزدیکی مل چرچی به نیخه نیخیان نیشاندام، له قاوه خانه وه نه وزی ده دا. نه وراقم له پیش دانا. کابرا له پشت عهینه کیکی کلک باریکی مه لایانه وه تۆزکی لی مۆر بووه. چوو نازانم له کوئی ده فته ریکی بهرگ رهشی په رپووتی زور زه لامی هینا؛ تاویک په رپه ری کرد.

- به لی، به برای خۆم بلیم، عه رفهاتی بابی عیسا هر له زه مانی عوسمانیدا چل و پینج لیره ی مالیاتی به ریگه دا رۆیشتن له سهره.

- مامۆستا گیان! بیستبووم مالیاتی هه وا هه لمزین هه بووه، نه وه م نه بیستووه!

- تۆ مندالی، چت بیستووه؟!

- نهو عیسایه زور فه قیره، من پوولی بو ده ده م. تکایه سه نگ و سووکی ده گه ل بکه.

ئویان - بۆیان پیک هاتین؛ هه زده لیره م دایه و نووسی قه رزدار نییه. نامه م بو زه بیحی نووسی: نهو عه رفهاتی بابت - وه ک سه گی پی سووتاو - هینده گه راره، بابی چل و پینج لیره مالیاتی تۆز له ولاتی ئیمپه راتۆری به با کردووه!

«عه رب شه مؤ» له کتیپی به ربانگدا ده لی: «نه گه ر مه نمووریکی تورکان له هه ر ماله گوندی یه ک نانی خواردا، ده بوو پوولیکی بدن به ناوی میوانانه!».

نهوسا که هه زده لیره که م دا، سی لیره م له گیرفاندا مابوو. له دیریک هه تا تره سه پی سی لیره ی کری ریگا بوو. راست رووم کرده گاراژ. کابرایه کی ده لاک پیمه وه نووسا:

- سه یدای به ریژ! فه رموو لاده، به خوا چایه که م له لا ده خۆیه وه.

هه رچی قونه جوړم کرد، کیشامیه دوکان و له سهر یه ک ده یگوت: «تۆ مایه ی شانازی کوردانی!»

- ده قوربان با ریشت بتاشم، نهو فه خره م به نسیب بی!

- بیتاشه!

چه قۆیه کی به ریشم دا هینا، گوتی: پیروژ بی. کوریکی ده - دوازه ساله ی گوتی: بابه چه قۆی بو پیندا بیته وه، زۆری تووک پیته ماوه!

- برۆ هه رامزاده! سه یدای وا به ریژ چۆن هینده عه زیه ت ده م؟!

هه ستام، گوتی: سه یدا حه قم چوار لیره یه! له شامیش دوو لیره بووا!

سی لیره که م ده رینا:

- له وه زیاترم نییه.

- باشه خاتری چاوی تۆا تۆ فه خری کوردستانی! ...

ناچار به پی ملی ریچم گرت. ده بوایه هه شت سه عات ری بیئوم تا ده گه مه وه. برسیشم بوو. نیو سه عاتیک رۆیشتم؛ خواو رباستان تووشی حه مه شه ریف حاجۆ هاتم و هینامیه وه تره سه پی.

رۆژی حه سه ناغا گوتی: دا بزانه نه م نامه یه چییه؟ نهوی بۆی نووسراوه، نه ناسراوه. له سهر

پاکهت نووسرابوو: «برای بهر پز مووسا عه ره فات». دیوی ژووری نامه بو من بوو. غه فور کهریمه که ی له سه فهری رۆمانیا سه رۆکمان بوو نه حوالی پرسیبووم. ئهو که ره که زانیبووی زه بیحی ناوی عیسا عه ره فات، لای وا بوو من - که ره فیقی ئهوم - ده بی ناوم مووسا عه ره فات بی! له تره سپی ئاغاگان کتیبخانه یه کی قشپیلانه یان هه بوو؛ خه لکی دیکه ش هه بوون کتیبم لی وهرده گرتن. سه معان ناویکی کلدانی - مدیری پۆستخانه ی گوند - جارئ گوتی: وهره کتیبته بده می بو مانگیک به سته؛ خو تو دنیات وهره ز کرد. ههر کتیبته ده یبه ی ههر شه ویکه، ده یخوینیه وه و ده لینی ئیدیکه م ده نی! ده گه لی چوومه وه مال. باوه ر که کتیبیکی شاندام به هیج حه مبالیک نه ده بزوت.

- ئه مه شهرحی ته وراته؛ بو تو باشه!

نه مویست.

به قال به زازیکی ئه رمه نی - که ناوی سه عید و کوردی ته واو عه یار بوو - گوتی: مالمان له گوندیکی بهر چیای تو پرس بوو. فه رمانی ئه رمه نی قرانی سولستان ده رچوو؛ رامنکرد. له ری شوانیک تفه نگیکی راداشتمی:

- سه عید تو قله هی! خو ت مه گۆره ده تناسم؛ ده بی بتکوژم!

- برا ده زانم ده مناسی و شوانی گوندی خو مان بووی. ناکرئ چاره یه ک بدؤزه وه و نه مکوژی؟

- به لی شاده و ئیمان بیته! بسلمان به! ناکوژم!

- ده ی تو پیشم که وه! من نازانم شاده و ئیمان چۆنه.

- ها! ها! به خوا منیش نازانم!

- ده سا وهره بمکوژه!

- نا، نا، برؤ!!

ههر ئه و گوتی: چه ند ئه رمه نیه ک - له و ته ق و ره وه دا - چه ند کوردیک هاتنه سه ر ریان. یه کیان به وانی تری گوت: من ده زانم خو م به بسلمان نیشان ده م، ههر چی پرسیان من جواب ده ده مه وه. ئیوه وست بن. ئه گه ر هاتوو له یه کیکی ئیوه یان پرسی ئه رکانی ئیسلام چه ند؟ بلی پینجه. ئه و ده م خو م له باتیانی جواب ده ده مه وه. گه یه نه ریگره کان:

- ئیوه فه له ن!

- قوریان به سه رت بسلمانیین و هه موو داب و ده ستووری شه رعی ده زانیین.

له یه کیکی جگه له وه ده پرسن:

- ئه رکانی ئیسلام چه ندن؟

- قوریان هه وت!

لیی راده سین.

- کاکه! ئه وه ترساوه؛ ده نا ده زانی پینجه!

رزگاریان ده بی. که دوور ده که ونه وه، پئی ده لی: سه گی سه گباب! نه مگوت بلی پینجه؟

- هه هؤ! هه هؤ! ئه وه به هه وتیش رازی نه بوو!

یه ک له دۆستانی قامیشلیم «مه لا ئه حمه دی نامی» بوو. کوردی چاک و شاعیریکی ته یه ره وان و فه ره نگیکی کوردی - عاره بی نووسیوو که به داخه وه چاپ نه کرا و ده گه ل شیعه رکانی وا بزائم فه وتاوه. چاوی له مالی که س نه بوو. سوالی له ئاگیان نه ده کرد. خانوو یکی



شری ھے بوو؛ باغچہ یه کی تیدا بوو؛ ھنہ میوئیکی تیدا. مایه ی ژیا نی گه لامیو و تهره پیوازی که ده یچاند و ھیلکه ی چند مریشکان بوو که رایگرتبوون. جاریک وهک زور جاری تر چوومه مالی. ھر له دره کیوه بانگی کرد:

- ھه ژار وهره، جیژنه. دایکی سامی به ھیلکه و شورباو منیش و توشی کوشتا! ھمرو دوو مریشکت بؤ سهرده برئ.

- خیره؟

- مریشک قریان پیوهر بووه؛ دهمرن.

- دوکتوری مریشکان لهو شاره نییه؟

- به لئی ھه یه؛ به لام چون بچم؟ پیتم عه یه.

په لاماری که له شیریکم دا و ده گهل نامی چووینه دوکتور. گوتی تاوونیا نه؛ نارھ قی زه حلاوی عیلاجیان ده کا.

- په ککو! جا چون به سهر و میزهریکه وه بچم نارھق بکرم؟!

- توی ناوی... چووم نیو بتل نارھقم کری. یهک به یهک مریشکه کانم ده گرت، سهر و دوو که وچکی چا، نارھقمان ده گهروو ده کردن. مریشک سهریک ده تاسان و مات ده کهوتن. له پسر به زمه ھه ماما به زم! مھست ببوون! سهریک بوو نه بیته وه! ھر چی حالی زور شر نه ببوو، چا بوونه وه.

جاریک سهره تای رھه زمان، له شام ده گهل نامی له ئوتیل بووین. وه تاغه که سی تھخت بوو؛ تهختیک بی میوان ما. به یانی که ھه ستاین، کابرایه کی زگ زلی رھنگ تولخی تریاکیانه ی چاوتھنگی له سهر نوستیوو؛ فوته حه مامیکی سووری وهک به رھه لئینه به قه ده وه بوو. گوتم: نامی! ھه وه خه لکی به حره ینه. ھه نوستوو، من باسی بؤ ده که م: ده لئین خه لکی به حره ین و ھیندیک لهو ھه میرنشینانه ی خه لیج، کوپ ماره ده که ن! نامی گوتی: تۆ بؤ بهو درؤ یهت باوهر کرد؟ موسلمان چون کاری وا ده کا؟ کابرا وه خه بهر هات.

- برا خه لکی کوئی؟

- به حره ین. من بیسه وادم؛ ده کری نامه یه کم بؤ بنووسن؟

- به لئی.

کاغز و قه له مم ھینا: فھرموو!

نامه بؤ یه کی بیروتی بوو که: مرواری زورم ھیناوه، بؤ مانگیکیش میوانتم...

- بؤچی مانگیک ده مینیه وه؟

- له ترسی رۆزوو گرتن. ھر کهس رۆزوو بخوا، شھش مانگی ده گرن.

- حه ی حه ی! له سهر رۆزوو شھش مانگ حه بس، که چی ھه تیو ماره ده که ن و خه بهر نییه! به پیکه نینیکی گرھه: خؤ نا، له پاته ختی به حره ین ماره نا که ن. له «توی په» - که له نزدیک به نامه» - شیخی ھه تیو ماره کردن لئیه. پیشی ده لئین «شیخ خه نپ»! نامی ده می گه زیک دا پچراند بوو، زه ق لئی ده روانی: «په کو لهوی عه جیبی!».

سهره تای ھاوینی ۱۹۵۷ ده نگ داکهوت، فستیوالی لاوان له مؤسکو ده گیری و کی ده چی خؤ ساز کا. لیژنه ی مھه للی کومونستی قامیشلی ناو نووسی خه لکیان ده کرد. هاتنه لای منیش؛

که به روالهت هەر دۆست بووین. سروودیکیان پێ دروست کردم. هەر کەس بیگوتایه دەچم، دەبوو شەشەد لیره بدا به حیزب؛ یانی هەزار و دووسەد تەمەن. چوو بوونە لای عەبدوللای حاجی میرزا که تاجریکی دەولەمەند و ئەندامی حیزبی کۆمۆنیست بوو.

- تۆشمان نووسیوه دەتەبەنە مۆسکۆ؛ بده شەشەد لیره!

- برا من کابرایهکی نەزان و دەستەووەستانم. چوونی من هەر ئەوێهە خانووی بڵیند و خەیاوانی جوان بێنم. شەشەد لیره دەدەم، هەزار لە جیاتی من بێنن؛ هیچ نەبێ ھاواریک بۆ کورد دەکا.

- نەخێر هەزار کەللەشەقە! گوێ بۆ فەرمانی حیزب شل ناکا و هەرایه کمان بۆ دەنێتەو.

- ئاوا؟! یانی هەر چی گوێ لە مست نەبێ بە کارتان نایه؟ جارێکی تر بە لامووه بێن سەگتان پێوه دەنێم. هەیدی لە بەر چاوم لاچن! جارێ ئەوه ئەندامیکت قت...
نامەیه کم لە جەلال تالەبانییەوه بۆ هات:

«حیزبی شیووعی عێراقی - بەرانبەر بە قەراره کانی کۆنگرە ی پاییزی ۱۹۵۶ - هاتوونە رەدایه که دەستە ی کوردستان سەر بەخۆ بچیتە مۆسکۆ و نازادانە باسی کورد بکا و ئەوانیش یاری دەیان بدن. من نەمتوانی پاسپۆرت وەرگرم؛ ئەم نامەیه نیشانی هەوالانمان لە شام بده و تۆ سەرۆکایهتی بکه و بچنە فستیوال. بەلام پارە ی سەفەر لە سەر خۆت. خۆت پێکی بێنە...»
کەوتە باربوو کۆ کردنەوه؛ یان بڵێم سوال کردن. نزیکه ی شەشەد لیره پێکەوه نا. یەک لەوانه ی که گوتیان هیچی نەداوه، «عارف عەبباس» ناویکی ملیۆنێری قامیشلی بوو؛ که له هەموو کەس پتر بەردی کوردایهتی له سینگی دەدا! که چی تووشم بوو، دەلی: ئەو پارە ی بۆت کۆ کراوه تەوه نۆشی گیانت بێ؛ بێخۆ هەر بۆ تۆ باشه!

چوووه شام. نۆ کەسیش بۆ ئەو سەفەرە له لایەن پارتییەوه گەیبوونە شام و چاوه نۆری جەلالیان دەکرد. بە دل قبوولیان کرد که من له باتی جەلال بم.

شەویک سەعات دووی پاش نیووشەوه، له مهیدانی «ساحه البرجی» چاوه نۆری قەراری حیزبی شیووعی بووین و پێکەوه به کوردی قسەمان دەکرد. کراس شۆریکی وهک کویتی بهویدا هات.
گوتی: برا ئێوه کوردن؟

- بەلی.

- منیش حاجیم و بۆکانیم.

گوتم: تۆ ئەو سمايله نی که قەحبهیه کی تهوریزی خۆی به سەردا بریبوو؟

- بەر ئێوه لالا راست هەوم!

- حاجی له بۆکان مهلی هەزار و زەببیم دیوه؛ دەنگرن! بەلام حاجی هەر له رێوه گوتبووی دیتوومن. گرتبوویان و بردبوویانە رەزائیه و زۆریان چەر مەسەرە داوو.

دەگەل زەبیحی دانیشتین هەرچی دەمانه و بێست له فستیوالدا باسی بکهین، له ۱۵ روپه پەدا نووسیمان. بۆ ئەوهش که نهوهک له تەرجه مە کردندا بۆ زمانانی دی تووشی زەحمەت بێن، کردمانه فارسی که له مۆسکۆ فارسی هاسان تەرجه مە ده کری. نامانه ناو پاکه تەوه و ئاماده.

دەبوايه هەینەتی شیووعیه کانی عێراق - که له شام بوون له سەر گفتی حیزب یاری دەمان بدن تا دەمانخەنە سەر سەفەر؛ ویزه و میزه ی پێویستمان بۆ وەرگرن. چووینە بێکە که یان. هەر گوتم: «کورد سەر بەخۆ دەچن»، ئای نەعوزوبیلا! هەر له دین دەر چوون، شتی وا نای!

- كاكە! حىزىبى شىووعى - زەلامە كانى - بىر يارىان داوھە كە دەستەي كورد لە ژىر فەرمانى پارتىدا بى و شىووعى يارىدەيان لە سەرھوھە بەن.

يە كيان گوتى: گووم كرده قەراراتى حىزب! دوكتور سەفا حافز - كە لە رۇمانيا دەگەلم بىوو - گوتى: ئەم ھەزارە ھەزار كەس دەرھەقىتى ناھە؛ من لە رۇمانيا ديومە چەند بەغىرەتە...

ھەر چى دەلىلمان ھىناوھە و قىراندەمان، «گەزى چى و جاوى چى؟!» ھەر ئەوھە كانى رۇمانيا بوون... لە دەرھەقىتىدا بە سەفا حافز گوت: تۆ دەمناسى؛ وا دەكەم باشتريشم بناسى! رۇيشتىن. لە ناكاو جەلال تالەبانى پەيدا بوو. ئىتر جەلال رەئىسە و خۆى زانى چ دەكا. جەلال گوتى: شىووعى بە ھىچ بارى قبوول ناكەن ھەزار و زەبىحىمان دەگەل بى، ئىوھ ئەگەر توانيستان بە رىگەبەكى تردا خۇتان بگەيننە مۇسكو، لەوئ يە كتر دەبينىن.

- مام جەلال! ھەر چى دەمانەويست لە مۇسكو بىكەين و بىخوئىننەوھە، بە كوردى و فارسى نووسراوھ. ئەگەر ئىمەش نەتوانىن بگەينى، وەك ھاتىبن واھە.

جەلال خويئىدەوھە گوتى: قەت لەوھە باشتري نايى. من دەبىھەم و بەھەرى لى وەر دەگرم. ئەمجار بە ھوى رەوشەن خانم بەدرخانەوھە، سەفارەتى چىكوسلاواكى، ويزەى زەبىحى و سىنەم بەدرخان

و منى دا. جەلال ھىندىك پوولى بە چى ھىشت. پوولى سوالي من و پوولى رەوشەن خانم ھەقى تەبىيارەى تا پراگى داھەش كرد. گوتمان لە پراگەوھە بە خۇرايى دەمانەنە مۇسكو. گەرئەوھەش لە سەر شۆرەوھە. رۇزنامەيەكى عەرەبى لە شام بە ناوى «ئەلوھتەن» كارتى نومايندەگى خۇى دامى؛ كە ئىستاش كەلىمەبەكم بۆ نەنووسى!

جەلال و ھەوالانى دەگەل دەستەى عىراقى و سوورى لە بىزووتەوھە بە سوارى كەشتى رۇيشتن. ئىمەش رۇزىك لە بىزووتەوھە - ويزە لە باخەلدا - بە تەبىيارە چووينە ژنو، زوورىخ، شتوتگارت.

شەو لە ئوتلىك بە سەرمان برد، پادشاينە! سەنبرى تووكى قوو، لە دۆشەكدا قوم دەبووين. سەبى سوارى قەتار بووين، بەرەو پراگ. زۆر لە دەستەى ولاتانى تريشمان دەگەل بوو. بەر لەوھە بگەين، لە شارى «پلېزىنر» پۇلىسى چكوسلاواكى سەر كەوتن. پاسپۆرت و ويزەيان بردن، پاش دوو سەعات ھاتنەوھە. زەبىحى و سىنەم خان و منيان داھەزاند و قەتار فىكەى كرد و رۇيشت.

- ئىوھە ويزاتان تەواو نىيە.

- ھەى داد! ھەى بىداد! ويزەمان لە سەفارەت وەر گرتووه.

- قەسى وا مەكەن!

ئەفسەرى پۇلىس وەك ھەيكەلى بوودا مەقى ناھە و ھەر بە سەر دەلى نايى. سىنەم بە فەرانسى و ئىنگلىسى، زەبىحى بە كەچە فەرانسىيەكەوھە: جەناي ئەفسەر! رىمان بە تەلەفۇنىك بۆ پراگ بگەين؛ شوناسى باشمان لەوئ ھەيە. بە كى دەلىتى؟... تەلەفۇنيان رى نەدا. دەمانەويست تەلەفۇن بۆ قاسملوو بگەين. خستىانينە ناو قەتار، پۇلىسىكمان بە ديارەوھە روىستا تا لە سنوور ئاواى ئەلمان بووينەوھە. ئەگەر لەو قەتارە دانەبەزىباين، تا پارس و مادريدش چووباين، كەس نەبوو بلى پىشتى چاوتان برۆيە. سەرى شەو لە شتوتگارت داھەزىن. لە ئىزگە كاندا وەتاغۇكىكى شووشە ھەيە، ژنىك مەنزىل بۆ مسافران پەيدا دەكا. نەخشەى ئوتىلەكانىش بە دىوارەوھە. كام زوور لە كام ئوتىل بەتالە، يان تەختىك بى ميوانە، بە كارەبا

نیشان دراوه و نرخه کەشی نووسراوه. تەنیا تەختیکمان دەست کەوت کە سینەم چونکە ژنە لەوی بنوێ، نرخە ۱۷ مارک. تاکسی بە قوماربازی، زۆری سووراندینەوه؛ ئەویش حیسابی هەقە مارک وەرگرت. جینگە بۆ سینەم دا بین بوو؛ خۆشمان لە ئیزگەدا سەرگردان ماینەوه. کیلۆیهک چا، کیلۆیهک قاوهی هاراو، چارشپیوکی رەشی ژنە عەجەمانمان پێ بوو کە لە مۆسکۆ بیدەین بە ژنە ئەفسەریکی هەلاتووی ئێرانی لە مۆسکۆ. ریزە سندووق وەک سندووقی پۆست هەبوو بۆ چەمەدان تێنان. بیست «فینیک» باوێ کونەوه، دەکرێتەوه. داخە و کلیلەکە ی لای خۆت بێ. لە قەدەم لێدان ماندوو بووین، خەومان هات. لە سووچیکێ ئیزگەوه لە سەر بەردی فەرش تەخت راکشاین. زەبیحی چارشپیو رەشی بە خۆدا دا. تا پرخی دەهات. تیم کوتا: هەستە!

- بۆ نایەلی بنووم؟

- هەتیو! تۆ بەو چارشپیو تەوه لە تەنیشتم راکشاوی، ژنە عەجەمم دیتە بەر چاوه؛ وازم هەلەدەستی!

هێشتا خەومان لێ نەکەوتبوو، سەربازی ئەمریکایی دوان راستیان کردینەوه:

- مەمنووعە بنوون.

- بە ئینگلیسیهکی شەق و رەق - هەر دەتگوت عەرەبین و بە کوردی قسە دەکەین! - تیمان گەیاندا:

- ماندوو دەبین، ئەدی چ بکەین؟

پیشمان کەوت، بردینە کافەییکی زۆر خەفە لە ناو ئیزگەدا. گارسۆن هات. بە ئیشارە گوتی: پوولتان پێیه؟ لە پوولی ئالمانی چل فنیکمان پێ بوو، پوولی سوورباشی نەدەویست. بە هەردوو کمان کۆکایەک و دوو لیوانی بۆ هێناین. سەعاتیک دانیشە، دوو سەعات دانیشە، وەرەز بووین. چووینە قەدەم لێدان تا ماندوو بووین. رۆژ هەر نابێتەوه! چووینە کافە؛ لە رێوه دەریانکردین. ئەوسەر ئەوسەری ئیزگەمان کرد، تووشی سەربازە ئەمریکاییەکان بووینەوه. تیمان گەیاندا دەنگوباس چیه. هێنانیەوه کافە و گوتی: تا سبەی تاوھەلات لێرە دەبن! ناتوانن دەرتان کەن. بە دانیشتنی کافە و بە قەدەم لێدان رۆژمان کردەوه. سینەم خانمان دیتەوه. هەر چۆنیک بوو پانسینۆنیکمان پەیدا کرد. بە دە مارک. غار دە تەلەفۆن بکە:

- قاسملوو دەغیلت عیلاجمان بکە! (ئەو دەم لە پراگ ئوستاد بوو).

ئێوارە تەلەفۆن، بە یانی تەلەفۆن.

- کاکە! خالد بە کتاش لێی تیک داو، وا بۆتان لە حەول داين.

جاریک گوتی: لە دواي چوار رۆژ وا دەکەین بچنە برلین و لەوێوه راست دەتانبەنە مۆسکۆ. دانیشتن حیسابی دارایی بکەین: حەقی پێنج رۆژ پانسۆن، ئەوەندە؛ کرێ لە شتوتگار تەوه تا برلین، ئەوەندە؛ ئەدی چی بخۆین؟ هیچ! بۆ گانیدی مانگیك هیچی نەدەخوارد و گویشی نەدەدایه؟ بووینە گانیدی! چوار دانە رۆژ زەوادم نەجووه سەر زار. وام لێهاتبوو لە رێ کردندا لینگم دەلەرزى. ئەوانیش هەر وەک من؛ بەلام تۆزیک باشتەر بوون. وام هەست کرد جەمیکیان بە دزیهوه خواردبوو! ئیشاللا وانەبوو...

نامەیه کمان بە کوردی و بە خەتی لاتینی بۆ رەوشەن خانم تیلگراف کرد. لە پاش هەر دوو دێر و دوو دێر و لەتیکدا نوختەمان دانابوو؛ یانی ها یەک کەلیمە! تیلگرافچی پاش ناردنی - کە

ھەمووی شەش كەلىمە بوو - وتى: زمانىكى سەرتان ھەيە؛ كەلىمە ھەيە كى لە دوو دېر زياترە!

- بەلى ئىمە زۆر زمان درېژن!

پاشنيو پەرى پۇزى چوارەم گوتم: ئەو قاوہ و چايە بۇ نەفرۇشىن؟

- فكري باشە. بەلام كى بيفرۇشى؟

- من!

- زمان ھەر نازانى.

- چش!

كلويكى سىي كوردانەم لە سەر نا، بە دەوروبەرى ئىزگەدا بگەرى، بنەرنە:

- ئەرەبىيان كافى!

سەرى پاكە تەكەشم ھەلچىرىبوو. تووشى ھەر پىرېژنە ئەلمانىك دەبووم وە بەر لووتىم دەدا تا بزانی قاوہى چاكە. قاوہ لە مغازان كىلوى بە پەنجا مارک بوو. كەس لە منى نەكەرى بىست و پىنج. ئاخىرى لە بەر ئىزگەى ئۆتوبۇس بە بىستوسى مارک دام بە پىرېژنىك. زگىكى باش سۆسىسى بەر زمان خوارد. چايە كە پىنە:

- ئىندىيان تى! ئىندىيان تى!

دەنگوت دەلالى ھەرچە بازارى سەقزم. ئەویش كەس نەيدە كەرى. لايان وابوو تەخلىتە و خۆى نىيە. زۆر سووراموہە، فايدەى نەبوو. لاقم ماندوو بوو، دەنگم خەرىك بوو بنووسى. بەزمىش ئەوہە سىنەم و زەبىحى دوور بە دوورم دىن و تا ھاوار دەكەم لە پرمەى پىنكەن دەدەن! فكريك بۇ ھات. خۇم كرد بە چاخانە ھەكى ناو ئىزگەدا. چام نىشانى ژنە چايچى دا، كە دەنگوت گامپشە: «ئىندىيان تى!»، دەستىكى پىوہ نا، يانى نامەوى. بە ئىشارە دەستم بۇ قۆرىك برد. چنگىك لە چاكە دەرتنا، تىم گەياند ئەوہ لىنى تا بزانی چۆنە. ژنە تىو بە ھەيفى زانى ئەو زىانەى لى بگەوى، بىستويەك ماركى لە پىش دانام و چاي وەرگرت.

مالى خودا ئاوا! سۆسىسى شەویش دابىنە!

بەيانى پارەى پانسىون درا، نان و سۆسىس و پەنير كەردا. پازدە ماركمان بە بلىتى قەتاردا، ھىشتا پىنج مارک و شتىكمان - نەغد - مابۆو! كى وا سازە؟! قەتار دەروا و باران دەبارى. لە «لاىبىزىك» راوہستا. ژنىك دەپروانە پاسبورتان. زەبىحى گوتى: تۆ زمان شەرى! ھىچ قسە مەكە! سىنەم خان جواب داتەوہ. ژنە كە پرسى: ئىوہ چىن؟

من نسحەتم لە بىر چوو! گوتم: دەلە گاسىون، فستىوال، مۇسكۆ!

- وەرەنە خوار، برۆنە ئىدارە!

- دەك زمانت بە برىن چى! ئەو توركىە كىويلكەت لە كوى بۇ ھات؟ بە خوا دىسان دەبى لە

برىسان قۆرەى زگمان بى و لە سەر جادە بخەوين!

- تۆبە! غەلەتم كرد! لە بىرم چوو!

چەمەدان ھەلگەرە و دە ناو بۆلە و پرتەى ھەوالاندا لە بەر باران قور بىشیلە. گەينە خانووىك، چووینە سالونىكى - خوا ھەلناگرى - سارد. ئىمەش تەروتىس. زۆرى نەبرد، كابرە ھەكى قوتووكەى مل بارىك ھات لە بەرانبەرمان دانىشت. بە فارسى پرسى: كىن؟ لە كوپرا دىن؟ بۇ دەچنە برلىن؟ راپۇرتى من كاریكى نەكردبوو پىنە بكرى. سىنەم راستىە كەى گوت. كابرە گوتى چايان بۇ پىنن. سەر و چای بىرەنگى گەرممان ھەلدا. تماشای سەعاتى كرد:

- نیو سہعاتی تر بہریتان دہ کہم. ہانی پازدہ مارکہہشتان بدہمہوہ؛ ئیوہ میوانی ئیمہن ا
- ہا، زہبیحی! دہ ئہگہر مہردی بکوٰخہ! زمان شریہ کہی من پازدہ مارکی ساندہوہ، چاکم
نہ کرد؟!

قہتار ہات، خۆمان تی خزانہ. حۆل - حۆل چووینہ واگوئیکی پر لہ مندالی ورد دانیشترین.
ژنیکی دہرہجہدار، تہنگہ ئہستور، دم و چاو ہہلپزاو، فیت فیتہ بہ قہدہوہ ہاتہ ژوروی. وای
گوراند باوہر ناکہم ہیچ مارشالیکی ہیتلہری وای نہراندیج. دیار بوو دہیگوت: ئیوہی زہلام
چۆن ہاتوونہ ناو واگوئی تاییہتی مندالانہوہ؟! چہمہدان ہہلگرہ وراکہہ بۆ واگوئی زہلامان. لہ
قہتارہوہ دہمانروانیہ دہشت: بہ سہدان ژنی و ہک پہرہی گول ناسک، لاقیان تا ئہستورایی ران
ہہلمالیوہ، قۆل پووت، قیرہتاوی جادہیان پی دہکەن. گوتم: سینہم تماشاکہ! زورتان فہرموو
بہرانبہری ژن و پیاو. خوا کہریمہ ئاوات بیینمہوہ! لہ ئیزگہی برلینی شہرقی دابہزین.
چہمہدان بہ نیخہنیخ ہہلگرہ و ہرؤ. سندوووقہ پۆستہکەش نییہ دایانمہ زرتین. لہ دہمی
مہیدانیک لہ سہر عہرز راوہستاین. کەس نییہ جگہ لہ ئہلمانی بزانی. ژنیکم دی جحیل بوو؛
ناشیرین نہبوو؛ بہلام ہرؤی تاشیوو، بہ قہلمی شین ہرؤی بۆ خوئی خہت کیشابوو. شتیکم
گوت، لیچیکی ہہلقرجاند و رۆیی.

- ئای دایکت لہ قنگت خوا! چہند بہ دہعیہ!

دہی ئہدی چ بکہین؟ مۆری لاوانی جیہانیم لہ سہر رۆزنامہیہ کی پہر چکۆلہ دیت؛ مندالیک
دہیگتیرا. دیتہوہ! ئہو رۆزنامہ لہ کوئی بی لاوان لہوین. با بچین. کورمان تیگہیانہ؛ گہراوہ،
پاش ہہژ- نۆ ہہنگاو بہ دہست نیشانی داین.

- خۆش ہاتن! چہمہدانہ کانتان بہ ئامانہت دانین.

- لہ کوئی؟

- لہ ہۆو سالۆنہ.

یہک دانہ ئہفسہری دہرہجہ سہرہنگی پیری لہرزۆک بہ سہر ئامانہتی قہتار راہہگا.
پووسیہک دہلی، دہلیی زمانی بہ پهلوولہی گہرم سووتاوہ! زہبیحی گوتی: لاچن من بہ
پووسی دہیدوینم. ہیشتا چوار کہلیمہی نہگوتبوو، گوتی: مہلا! پووسیہکەم لی خہلاس بوو!
سینہم بانکہ! نیو سہعاتی پتر کیشا تا چہمہدان تہحویل دران و پہسیدمان وەرگرت. لاویک
پیشمان کہوت، بردینیہ وہتاغیک لہ سہر ئیدارہی رۆزنامہکە.

- ئہلۆ کاکہ قاسملوو! گہیشتینہ برلین، دہی چی بکہین؟

قسہ دریزہی کیشا، کوتم بیدہ بہ من:

- برا ہیچ دہکہی، ہیچ ناکہی بہ قیر و بہ توون! تۆ بلی نانمان دہنی، برسیمانہ و شویتیک

ہہبی لئی وەرکەوین.

- تہلہفۆن بدہ بہ یہ کیک لہ خانہخوکیکانتان.

دوای ہیندیک «گوت-گوت» و «شلیختن- پلیختن»، کابرا تہلہفۆنی دانا و گوتی فہرموون.

- ئہی خودا ساحیب فہرموودہت کا!

چووینہ رستورانیک - بی تۆ ناخۆش - گوشت بہرازی سوورہوکراو، لیکاوی بابہ غہلیفہشی
دہتکاندا! بہ ہہلپہ و ہری گہراینی، ئیسکەکانیشمان دہکرۆشت! مہر ہہر دنبہمان دہہات، دہ
ماشینیان ناین. بردیانینہ مہدرہسہیہک بہ ناو «شلیمان شولہ» لہ سہر جادہی نازانم چی.

سینم له لای ژنان، نیمه ش دوو به دوو له وه تاغیکي دريژي هه راودا. سه رو دۆشه گ و سه نيري فوودراوی لاستیک و دوو په توویان داینی. به یانیان سه رو هیلکه ی کولاو، دوو جه مه ی تریش کویونی یاره لماسی و گوشت به راز؛ که برۆین له رستوران نۆشی گیانی که یین. داوا ی ئاومان بکر دایه نه بوو؛ ده یانگوت زکتان وه ژان ده که وئی؛ ئابجو بخۆنه وه. به دزی ده چووم له ده ستشوی ئاوم ده خوار ده وه. هه واله کانیشم فیر کرد؛ دیتیان زگیان ژانی نه کرد.

تووشی تاو و له رزیکی زۆر سهخت هاتم؛ بر دیانمه بیمارستان. ژنیکي پسپۆرم هاته سه ر، گوتی: تۆ له شوینیکي پر مالاریا هاتوو به دنیا به؛ هه ر گا گه یشتیه جینگه به کی هاوهه وای نه وئی، لیت ده ژیته وه. منیش کاتی دیل بووم له لینینگراد وام به سه ر هات. ده رمانی بۆ نووسیم و هاتمه وه شوینی خۆم. له تاوی تا ده منالاند. زه بیحی دۆشه که که ی لی فش کرد بوومسه وه. که وتمه سه ر زه وئی. نه ویش له وه ده مه دا گالته ی هاتبوو!

کچیکي باریکه له ی گهنم رهنگی ئەلمانی - که ناوی «زگریتا» بوو - ته رجومانی ده کردین. فه رانسای و ئینگلیسی و ئەسپانی ده زانی. هیند رۆح سووک و به ده سته وه بوو که زۆر خۆشمان لی ده هات. هه موو رۆژ ته له فۆنمان بۆ پراگ ده کرد. گوتیان له موسکۆ مه لامسته فا بارزانیش بۆمان ده حه ول دایه؛ به لام وه ختی فستیوال به سه ر چوو. نیمه هه ر له برلین ماین. زه بیحی فیره شه تره نجی کردم و رۆژمان پی راده بوارد.

دیبووم که چا له ئوروپا که مه و زۆریش زه رد ده خۆنه وه. قۆریه کم پی بوو، بۆ خۆمان چای عیراقیمان لیدنا. چام ده کرده چادان و ده مبرد ئاوی کولیویان بۆ به سه ردا ده کردم. رۆژیک که تام هاتبوو گوتم: کاکه تۆ بچۆ ئاوی کولیو وه رگه .

- مه لا من نازانم بلیم چی؟

- زمانی ناوی، کتری له سه ر فرگاز ده کولی، لینی پر که .

- نامده نی!

پریم به قۆریدا گرت و چوومه حه سار، پیریژنیکي قوون قه له وی تۆپه ل رابرد. غارم دا، ده ستم له شانی دا، گوتم: «شلخن پلخن، ئاوی کولاوخن!». پیریژن ده ست و پیت بریبا وه خۆ نه ده هاته وه! هه ر لینی وه رگرتم و پری کرد له ئاوی گه رم.

لاویکی عه ره بی عیراقی به ناوی «فالح غه نام» که لام وا بوو نه ویش وه ک «سه لیم شاهین» هه ر له ورگ له وه راندن ده گه را، هاته لامان و بووینه سی که س له وه تاغه که دا. دانشجووی هه نده سه ی میعماری بوو. رۆژانه تماشای سمیلمانی ده کرد:

- لا سمیلی چه پت له هی راستت کورت تره !

- به راستی موهه ندسیکی شاره زای!

زۆری عاقیده به زانایی زه بیحی بوو. جاریک له منی پرسی:

- مامۆستا له کام دانشگا ده رچوو ه؟

گوتم: له دانشگای «ترکه ش»!

- به لی به لی، به خوای دانشگای چاکه !

خۆ نه ده کرا بلی ترکه شم نه بیستوه!

په رده یه که له زووریک هه لواسرابوو؛ سه رمان پیدا گرت، فالح غه نام ده سستی ده ناو گه لی زگریتا دابوو؛ ده میشیان به ده می یه که وه بوو. فالح هاتۆته ده ر سویند ده خوا ئەم که چه شیوو عیه

و زور داوینپاکه؛ خه یالی خراب مه کهن!

- نا، نا، کاک فالج! ده زانین تو ده تهویست هیلکه کی لی ده رینی؛ دنا فکریکی تر تان نه بوو!
کابرایه کی کورته بالای مل کورتی ئیرانی هاته دیده نیمان:

- من ئاغای یه زدیم. ژنیکی ئەلمانیم هیناوه؛ ده بهیتم بتانیینی:

- لازم ناکا، خوا پینکتان بیلی!

- به خوا ههر ده بهیتم!

ژنیکی شله ی که ژ، که چاوی له بهر تاو هه لئایه؛ قاچ باریک، لاواز، ده تگوت دار دۆژه نگه، هات و دهستی ده دهستی ناین.

- ئاغای یه زدی که ست ده ست نه کهوت ئەو تازییه رووته نه بی؟!؟

- توخوا سهبر قسه بکه! ژنه کهم تۆزیک له فارسی تیده گا!

ههر که چووینه مه دره سه که، دوازده مارکی ئەلمانی غه ربیمان مابوو. به قه تار چوومه برلینی غه ربی، گۆریمه وه به چل و هه شت مارکی شهرقی و قاچاغچیه تیه کی باش بوو. ئەوهش زگریتا فیتری کردم؛ دیار بوو کۆنه کاره!

هیشتا فیتری ئاوخواردنی ده ستشویی نه بیبووم. شهو گوتم ده چمه ده ری لیوانیک ئابجۆ ده خۆمه وه؛ تینوومه. زه بیحی گوتی: زور زوو وه ره وه، نیگه ران ده بم. ته واو داوا ی ئابجۆم نه کردبوو، ئالمانیه کی سه د کیلویی پاله وان گوتی: ئه ره ب؟ کایرۆ؟! به سه ر گوتم به لی. مه چه کی گرم؛ ده تگوت شکاندی. بانگی کرد و دکایه کیان بۆ هینام:

- بیخۆ!

- ناخۆم!

دهستی توند کرد.

- ئای دهستم!

خواردمه وه. باوهر که له ده ممه وه سووتاندی تا ناو زگم.

- یه کی ترا!

حاسل، بهری نه دام تا سی پیلایه به گه روودا کردم. ئەمه تۆمه ز ئیس ئیس (S.S.) ی هیتلهر بووه و له قاهیره حه بس کراوه و بووینه خزم! به تکای بارمه نه که بهری دام. هاتمه وه لاقم مقهسته ی ده کرد. زه بیحی تووره بوو:

- وامزانی گوم بووی.

- هه تیو خزم په یدا کردووه. قسه مه که!

تهخت نوستم تا رۆژ درهنگ خه بهرم نه بووه.

رۆژیک لهو ته له فون کردانه دا، قاسملوو ئادریسی «نه ورۆزی» ناویکی داینی، گوتی پیم گوتوو کارتان بۆ پینک بینن. زه بیحی و من چووین. له سه ر جاده له ترام دابه زین. زور گه راین، کۆلانه کی ئادره sman نه دیته وه. ده سا جار ی با بزانی له ماله؟ ته له فۆنیکمان له سه ر جاده وه کرد.

- به لی له ماله؛ ده لی وهرن!

دایخسته وه.

- بۆ نه تپرسی چۆن ماله کهت بدۆزینه وه؟



- ئاي راست ده كه ي!

غيرفانمان گه رايڻ ده فيكمان پي نه بوو ته له فون بكه ينه وه، ديسان ويڻل بوو يڻ. تا دوزيمانه وه شه يتان گوتي چق! تاره ق کردوو، ماندوو: «سه لامون عه ليكم!» تارانیه کی ره شتالهی بالا به رزی لووت به رانی، چوار ته له فون له ده وره، ده تگوت علاعه زره ته! به مينگه يه کی تارانیه وه پرسى: ده لين چى؟ له سر جواب مه حتهل نه بوو، ته له فون يکی هه لگرت؛ وه ختى بو کچيک داده نا!

- به لي چتان گوت؟!

ئهو جار به ته له فون ده گه ل ژنيکی فارسى زماندا جي ژوانيان ديارى کرد.

- ها، چيتان فهرموو؟!

پاش زمان لووسى و تماروفاتيکی خهست وخول، نووک و به دى حالى خومان بو باس کرد؛ به لام ئهو له بهر ته له فون هه لگرتن و دانان زور که مى گوي لي بوو.

- وا ئيستاش قاسملوو بو لاي توى ناردوو يڻ که باسى ئيمه ي بوى کردوو ي.

- قاسملوو ناناسم، کتیه؟ له کوييه؟!

- کورده و له پراگ ئوستاده.

- کورد چييه؟! زور تازه گى هه يه بو من! قاسملوو بو ناچيته وه ئيران؟ له پراگ چ ده کا؟!

گوتم با برؤين بي فاده يه. زه بيحى ده ستى پي کرد: به خاترى نهوع به روه رى، ئينسانيهت و چى و چى! کولى پتکه نينم هه ستا و خوم بو نه گيرا، ده رکه وتم. زه بيحى به دوومدا هات:

- مه لا بو پنده كه نى؟

- کاكه! عه ينن سوالکه ريكم هاته بهر چاو که به کافريک بلئ: بو خاترى غه ليفى ئيندرقاش ليره يه کی زيرم ده يه!

زه بيحى له من پتر پتکه نى! ختري ئه ويشمان به خشيه وه.

له مؤسکو ناهوميڊ ببوو يڻ. ده بي برؤين، بو کوي؟ به چى؟ قه ليش گوومان ناگه يه نيته وه شام. سه فارهت مه فاره تيکی سووريا، ميسر له برلين نييه؛ کونسولگه ريشيان دهس ناكه وي. با بچينه «بؤن». خانه خويکانمان کيسه يه ک نان و په نيريان داينئ و سه رو سيو. بليتى قه تاريان بو برين؛ پينچ مارکيشيان داينئ. بؤن بگره و هاتم! ئاي به دبه ختى! جي له قه تار دهس ناكه وي، ده بي له کوزيدؤردا شه شه سد كيلؤميتر رابويرين. هه ر چؤنيک بوو سينم له واگؤنيکی شهش نه فهره ي ژاندا خوى سه پاند. ئيمه جيگه ي قنگه لفس دادانيشمان نه بوو. سه رما بوو. به رده مى خوم وه ک عاره بان هه لپيچابوو. چووم له بهرانبه رى ئاوده ست، له سر عه رز دانيشتم. زه بيحيش هات. دوو کچى هه ژ- نؤ ساله له په ستا ده هاتنه ئاوده س. ليڻ مؤر بوونه وه، فشتيکم لي کردن، زيرانديان. ئيتر خوا وه تحه سينئ قهت منداليک به لاماندا نه هات. به لام بؤنى ئاوده سه ته که پياوى وه ره ز ده کرد. هه ر چؤنيک بوو ئهو شه وه شمان گوزهراند.

ده لين دوو کابراى سووريايى، به زستان پروت و به هه ر دوو کيان لي فقه يه کيان هه بوو. شه و به خوياندا ده دا، رؤژ له بهر تاو ده شانیه وه ده پيچا و به به ريه وه هه لده له رزين. به هار هات؛ يه کيان گوتى: زستانه که مان رابوارد.

- به لي، ئه ممما به حالى سه گ!

له ئيزگه ي «کؤلون» دابه زين. غار ده سه ر ته له فون! ته له فون نامه سه ر و بن که! سه فاره تى سووريا له بؤن نييه. هيج شتيک له وه تالتر نه بوو. هيزى دلمان نه ما و به هه ناسه ساردى

تماشای یہ کترمان دہ کرد.

- سفارہ تی میسر چی؟

- ہہیہ؛ بہ لام کی جوابی ٹیمہ دہ داتہ وہ؟

- دہا تہجرہ ہی کہین؛ خو لیمان نادہن.

- ٹالو، سفارہ تی میسر؟

- بہ لی.

- دہ خیلہ ٹیمہ سووریایی لیقہ و ماوین، سفارہ تی سووریا لہ بون نییہ. چارمان چییہ؟

- من نام «عہ بدولفہ تاح دیدی» یہ. لہ کوین؟ ٹیستہ دیم.

- جا چونت بناسین؟

- یہ کی دریزی رہش وک قیلیم.

رہشہ ہات، گوتی: جارئ ہیچ قسہ مہ کهن. بردینیہ رستورانی ٹیزگہ، بہر چاییہ کی

شاهانہی داینی. پینج مارکی لہ سہر میز دانا:

- ئەوہ ہہ لگرن!

- بہ خوا قبوولی ناکہین.

- برا چونکہ دہ زانم بہو پینجہ دہ گہنہ سفارہ تی سووریا، ئەمہ ندم دا؛ دہنا دہ بویاہ زورترتان

بدہمی. لہ خہ تی ژمارہ چوار سوار بن! پینج ٹیزگای ئوتو بووس بژمیرن! دابہ زن! باغچہ یہ کی

سج گۆشہ یہ؛ سفارہ تی سووریا لہ وئیہ.

پاش چہند سال بۆمان دہرکہوت کہ دیدی داستان نووسہ و لہ زور شوینانیش بۆتہ سفیری

میسر.

شارہ کہ ناوی بادگودزبیرگہ، بہو نیشانہ گہینہ بہر دہرگای سفارہت.

- راوہستن جارئ مہ چن! چووزان سفیر بہ عسی سہ گیاب نییہ؟ چووزان دہرمان ناکا؟

چووزان ئەگہر بزانی کوردین ہہر بہ گرتمان نادا؟

- دہی سا قوری کوئی بہ سہردا کہین؟ لہ سہر خوا! سہری خۆمان دہ کہینہ کوتک.

دہریشمان کا، لہ سہر ریگای ماشینہ کہی رادہ کشین! با بہ سہرماندا بروا.

بہ سہد ترس و لہرزوہ زہنگی دہرکہمان زرانہ. ژنیکی ئەلمانی دہرکہی کردہوہ؛ سالوئیکی

شان داین. دانیشتین و چاوہنۆری چارہ نووسین. کوریککی عہرہبی حہلہ بی لہوی بوو، دہیگوت:

عہریزہم داوہ پوولم دہنی ژن بینم. ئیوہ شتوتگارتان دیوہ؟

- بہ لی.

- نہ چوونہ سہیری کارخانہی مارسیدس؟

- نہ خیر.

- ئای عومرتان بہ زایہ چووہ! کورہ چۆن پایا سہیری وا لہ کیس خۆی دہدا؟ ہہمووی دوو

مارکی تی دہ چوو!

ہہستم وہ بہر شقی دہم! حیزباب! ٹیمہ نان نہ بوو بیخۆین؛ شہس مارکمان دابا بۆ سہیری

مارسیدس!؟

لہو دہمہدا بانگ کرا، چووہ لایہ کی تر؛ بوو بہ ہہرا و جوین دان بہ عہرہ بی:

- فلان فلان شودہ! بۆ سفارہت گہ داخانہ یہ!؟ ہہر رۆژہ چہند دہسپری وک تو پیدا

دەبن: «قوربان لیمان قەوماوە، پوولمان نەماوە». تۆ بەوەش پازی نی، دەتەوئ ژنی ئەلمانیت بۆ بینم. هەیدئ لە بەر چاوم گوم بە! تا نەمگوتوووە بنگرن!

هەتیو هەلات. دلمان کەوتە خرت و پرت. بە خودا ئیمەش بەو دەر دەردە دەچین. کابرایەکی قوڵەخرەیی دەمچاوا چکۆلەیی گرد، کە هیچ پیمانان و نەبوو سەفیرە، هات. لە بەری هەلنەستاین.

- بەخێر بیت!

- سەلامەت بی!

- فەرماشت؟

- سەفیرمان دەوئ!

دانیشت.

- من سەفیرم، فەرموون!

- جەناب لە بیرووتەووە دەچووینە مۆسکۆ... ئەووە چیرۆکمانە و ناشتوانین بگەینە سووریا.

- هەرسیکتان کوردن؟

- بەلی.

- کە وا بی داوای ئیستیقلالیی کوردستان دەکەن!؟

- قوربان! چۆن شتی وا دەفەرمووی؟

- بۆچی؟ هەر ئیستا ئەنگۆ سی و من یەک. ئەکسەرییەت بەنگۆیە!

- ئیمە لێقەوماوین؛ پەنمان هیناوە؛ چۆن تۆ دلت برۆا دەدا ئەو تەرزەمان بدوینی؟

سەفیر گوتی: من جارێک کوردیک لە ئیعدامی نەجات داوم؛ زیانم لەو کوردەووە دەزانم. هەر

چی بۆم بکری تەقسیرتان دەگەل ناکەم.

- کوردە کە کئ بوو؟ دەکری بیفەرمووی؟

هەناسەیهکی هەلکیشا:

- جەلادەت عالی بەدرخان بوو. خوا رەحمەتی لی بکا، لە چنگ فەرانسیان هەلاتم کە

حوکمی ئیعدامیان داوووم. دوو مانگ لە ماله کەیی خۆی شاردمیەووە تا عەفووی بۆ ساندم.

- ئەم خانمە کچی جەلادەت بەدرخانە.

واقیکی بردهووە. بانگی کرد: خانم! وەرە دیاریەکیان بۆ هیناوی!

خانم لە پلەکانان هاتە خوار و چاوی بە سینەم کەوت:

- سینەم! شاگردە خۆشەویستەکەم! کام فریشتە تۆی گەیانده من؟

بوو بە فلچ و هۆری ماچان. خانمی سەفیر لە شام ئوستادی حقووق بوو و سینەم لای ئەو

دەرسی خۆپندوووە. سینەمی برد و پۆیی. سەفیر - کە ناوی ئیبراھیم ئوستوانی بوو - گوتی:

دەزانم بە سینەمەووە زۆر نارەحەت بوون. ئەو لە ماله من دەبی. ئیووەش دەنیرمە ئوتیل. لە شام

دەپرسم هەر گا بریاریان دا کە بتاننیرمەووە، لە سەر خەرجی دەولەت دەچنەووە.

نیوهرۆزەیهکی زۆر سەفیرانەیی داینی. سەرو بیست مارکی نەغدی داینی کە گیرفان پوولی

بی و حەقی ئوتیل لە سەر سەفارت. پاش نیوهرۆ بە ترومبیلی سەفارت چووینە ئوتیلۆکەیهکی

خشیپیلانە لە سەر لیوی چۆمی «راین». هەر زوورەیی تەختیکی دوو نەفەرەیی لی بوو، هەمووش

هەشت وەتاغ بوو. وەتاغیکمان بۆ سینەم گرت کە پۆژ لە سەفارت لای خانمی سەفیر بی و

شەو بە ماشین بیهیننەووە ئوتیل. ئیمەش لە سەر داوای خۆمان بە زووریک پازی بووین -

بيلامانی - وهک ژن و میرد له سهر تهختیک بنوون.

چووین که له دوکانیک قهند و چا و نان و پینخوړیک بکړین. شووشه شهرابی ئیلزاسی گهردن بلندی لئ بوون؛ به چوار مارک. ههزرانه، زوړیشم دهردی ماندوووی و سهرما دیوه؛ یه کیکی ده کړم.

- نایه لم بکړی!

- هه تیو به تو چی؟ له بیست مارکی خو می ده کړم!

- مه لا ناهیلیم بیکړی!

- جا نهوا ده یکرېم؛ تو پیایوی ئازای مه هیله! شهرت بې پشتت له زگت نهر متر ده کهم! بو من

مندالی بهر دهستی تو م؟!

کړیم و به بې نهوه یه کتر بدوینین هاتینهوه ژووره کانمان و دهنگمان لیک گوړپوه. چوومه سهر تهخته که، په توویکم به سهر لاقان هه لکیشا؛ سهری بوتلم کردهوه. زه بیحی - که لیم قه لسه - پشتی ده من و رووی ده په نجره یه. به پیوه ویستاوه و بهو دهنگه ناخوشه ی که ده تگوت میز به تنه که دا ده کا! شیعری حافظ ده خوینیته وه. رووم تی ناکا؛ له بهر خو یه وه:

- مه لا! هه مووی ده خو یه وه؟

- به تو چی؟

- ئاخر مه لا! نهوه هه مووه حالت تیک ده دا!

- تو پیم نالی چی کارت به من داوه؟ من خو م ده کوژم. به تو چی؟!

پشتاوپشت لیوانیکی له ده ستدا، به پی دزه لیم نریک بووه.

- مه لا خو ت کهر مه که! سهری بابت تو زیکم بو تیکه!

- یا خوا نه گهر بو ت تیکم غه زه بی عهرز و عاسمانانم لئ بیاری!

ده می بوتلم به لیومه وه نا و قورت - قورت ملم لئ نا.

- مه لا ده مری! تو خوا تو زیکم بو بیله وه!

قرتم له بوتل بری و په تووم هه لکیشا و نوستم. له ئیوار موه تا ساعات ده ی به یانی یه ک بین

خه وتم و وه خه بهر نه هاتم.

هفته ی جاریک سفیر نیوه روزه ی ده داینی. وه ختی دی ده چووینه چیشتخانه و ههر

په تاته ی کولو و گوشت بهراز بوو. جاریک گوتمان با شتیکی دی بخوین. زه بیحی دهستی له

سهر شتیک دانا، به گارسونی حالی کرد: نه مه! ههشت هیلکه ی نیمروویان به قاپیک په تاته وه

هیئا. به دهست، به چاو داوای نانمان کرد. دوو گزمووله نانیا هیئا، ههوتی پارویک نه ده بوون.

پاراینه وه، ددانمان بو چیر کرده وه، ده تگوت ته بلیغاتی خه میر دهنان ده که یین! رویی، جووتیک

پشکه لی دیکه ی بو هیئاین و به سهر گوتی: به سه!

رؤژیک بیستمان که عه لی خه یدر سوله یمان سفیری عیراقه و له شاری بادگودزبیرگه.

- زه بیحی با بچین.

موشی گوتی: وه ختی نه داوونی؛ مه منووعه بچن. له کاغه زیک به کوردی خو مانه نووسیم دوو

که سی سووریایی هاتوونه دیده نیت.

- تکایه بیده یه!

هاته وه گوتی: فهرموون!



- نووسیوتانه سووری و کوردییه که تان عیراقیه.
 - من ئەو که سەم که ناردتە لوبنان، بەحنەس.
 - تۆ هەژاری؟ لیترە چ دەکە؟
 - جەناب! ئەوی خۆت بە لاوتی دەتکرد، ئیستا من دەیکەم؛ حال و مەسەلە ئەوەیە...
 کە هەستاین، روانیە کیسەکە، سەد مارکی تێدا بوو. گوتی: دەبی هەر بیئەوه؛ جاری ئەم
 کەمەم لێ قبوول کەن.
 - نامانەوی.
 - دەبی بتانەوی.

وەرمانگرت. سەر و سی و سێ مارکمان پێ برا. ئیتر نەچووینەوه لای. زەبیحی رۆژی دوو
 پاکەت جفارهی چیسترفیلدی دەکێشا؛ دەیکردە هەشت مارک؛ نەمەدەویست بەکی بکەوی.
 خۆم سیفاریکی بەلگم دەکری بە مارکیک، دە دانە تێدا بوو حوکمی لێ کردووم: مەلا ئەم
 جفارهت بۆگەنی دیت! بچۆ لە دەری بیکیشە!
 - هەی دین سزا! من بۆ خاتر تۆ وا دەکەم، تۆ دەرم دەکە؟!
 - کە وا بی مەلا بمبەخشە!

سەفیری سووریا جاریکی تریش سەر و بیست مارکی داینی. چەند رۆژ بوو هەر دەبگوت دوو
 جارم نووسیوه، جوابی شامم بۆ نەهاتۆتەوه. تەنانت گوتی دەترسم خالید بەکداز بۆی
 تێچانندن. بانگی نامەبەری سیاسی کرد: دەچیەوه شام، بەر لەوه بچیەوه ماله خۆت، بچۆ
 وەزارەتی دەرەوه؛ بزانه بۆ جوابی نامە ئێوانەیان نەناردووه! نامەبەر بۆ سبە ئیوارە هاتەوه؛
 یاری دە ئیمە قبوول کرابوو. بە سەفیری گوت: پاکەتە کانت هیشتا هەلنەپچرا بوون؛ ئەگەر من
 چووم خۆتندیانەوه! سەفیر گوتی: ئەمەش دەولتەکە من!

ئەو رۆژانە بیکار لەو شارە بووین، کارمان خولانەوه بوو. هەر کەسیکی گەنم رەنگمان دەدی:
 «خەلکی کوئی؟»، جاری وا بوو هیندی دەرەچوون؛ بەلام زۆر جار ئیرانی دەبوون. یەک لەو
 ئیرانیانە گوتی: کورد لیترە زۆرن. عەلی قازی لە سەفارهتە. بیچارە چونکە بابیان عەزیمت داوه
 مەعاشی زۆر وەرەگری!

رستوورانیکی دانشجوویان هەیه لە بۆن، کوردی زۆری بۆ دەچن. با بچین کورد پەیدا کەین.
 چووینە بۆن. چۆناوچۆن بوو لە پۆلیسیکی رانما ییمان پرسی: «رستوورانی دانشجوویان»، بانگی
 پۆلیسیکی دی کرد، هاتە جینگە، خۆی پێشمان کەوت. دە دەقیقە دوایی لە کۆلانیکی
 رستوورانی نیشان داین و گەراوه. سەرکەوتین. لاویکی فارسمان دی، گوتی کرماشانی هەن و
 کوردی عەرەبیش زۆرن. لە پشتەوه سەریکی کەچەلم دی.

- ئای دیتەوه، ئەوه ئوستاد شەهابە. ئوستاد شەهاب!
 مدیر مەدرەسه بوو لە مەدرەسهی فەیلی بەغدایه. هاتبوو بژیشکی دەخویند. جەمیگمان
 دەگەل خوارد و هەموو رۆژ بە شازا دەیگەراندین.

ئەو شارە گەرماوی لێبوو؛ وەک گراوی ولاتی خۆمان؛ بەلام هەمووی چاوه-چاوه و شیرە-
 شیرە کرابوو. چووین لیستیکیان داینی: بۆ گەری، فلان. بۆ خوروی هاسان، فیسار. بۆ ئەعساب،
 فلان نمره... زەبیحی گوتی: من ئای لەش خورانه کەم دەوی. گوتم: من ئەعسابم تیک چوووه،
 دەمەوی تۆزیک عاقل تر بم! دوو نمره مان نووسی، پوولەمان دا. چاومان لێ بوو هەر لە یەک

شېرە دوو ليوانيان بۇ تىكرىدىن!

پاش چارده رۇژ، بادگودزبىرگمان بە سواری قەتار بەجى ھىشت. بە رېڭەى دەرياچەکانى ناو سويسدا گەيشتىنە ميلان. لە بانكى ناو ئىزگە پوولى ئەلمانيمان بە ئىتالى گۆرپەوہ. پوولە وردە کانيان نەويست. ئەدى چ بەکەين؟ گوتم ئىوہ زمان دەزانن، بچن لە شوپنيتک بىگۆرپەوہ. گوتيان بانک نەپەوئى كى دەپەوئى؟ با فرېيان دەين.

- بەشىكم دەنج بزانم چۇن دەين.

چوومە بەر دوکانى دەلاكيك، پوولم نیشان دا و بە ئىنگليزيە شەق و شپەكەم شتىكم گوت. كابرأ لە جياتى ھەر ماركيك، سەد و بيست لىرەى ئىتالى دامى. دەستى بېرىپووم! سىنەم و زەبىحى گوتيان ئەوى تىرىش بەرە. خۇم گنخاند: نەخىر جەنابتان قانوونزانن! بىيەنە بانك يان فرېى دەن! ئەويشم گۆرپەوہ. شەو لە ژىنەوا ماينەوہ. لە بەينى ميلان و ژىنەوا، قەتار وىستاوو. دابەزىم، زۆرم تىنوو بوو. دەبوو بە ناو پىشال-پىشالى خەتى ئاسندا بېپەمەوہ ئەو بەر، بچم نووشابەيەك بەخۇمەوہ. وە ناو كەوتم، مەعموورېك ھەراى لىكرەم؛ ديار بوو دەيگوت لەوئوہ مەمنووعە. پراوہستام. بە كوردى گوتم: ئەدى لە كوئى لە سەر گۆرى بابت بېرىم؟! ئىشارەى دا كە برۇ، قەيناكا!

ژوورېكمان لە ئوتىلىك پەيدا كەرد. سىنەم مىلى لە فىنگە فىنگ نا. گوتم: داىكم مەگرى! خۇشت بى ناخۇشت بى ھەر ئەوہە. دوو برا و خوشكىك دەتوانن لە ژوورېكدا بنوون و كەسپىش باى لى نەبىتەوہ! مىلى لە پىكەنين نا.

بەيانى چووينە سەر كەشتى. زەبىحى ھەر لىم دەروانى و بزەى دىتى.

- چىيە؟

- مەلا حەبى گىژنەبوونم بۇ خۇم كېرپەو؛ تۆ نىتە با گىژ بى!

كەشتىەكەمان ناوى «لىدىا» بوو؛ يۇنانى بوو. بلىتمان دەرەجە دوو بوو. تەختى خەومان دوو تەبەقە لە سەر يەك بوو. چەقە و ھەراى ژنە يۇنانى و ئىتالى مېشكى سەرى دەبردىن. بۇ چا و لىكناىكىش زمانيان لە كار نەدەكەوت. زەبىحى دەيگوت: مەلا! ئەوہ دەرەجە دوو نىيە، دەرەجە گووہ! بەلام خواردنمان لە سالۆنى گشتى بوو؛ زۆر باش بوو. رۇژى دووھەم تازە تاو ھەلدەھات، دىتم زەبىحى لە سەربانى كەشتى چاوى سوور و دەرپەرپەوہ؛ دەلىتى بزە و شەرەشاخ دەكا! لاولا دەتلىتەوہ؛ سەرەگىژەى بەحرى گرتووہ.

- حەبەكانت بخۇ سەگم تى رياندن!

نەخىر حالى شپە. نانى نەخوارد.

- بچم شووتىت بۇ بىنم؟

- كوا دەتدەنى؟

چوومە ئاشبەزخانە. خوا شوکور سەدى شىستى يۇنانىەکانى سەر كەشتى توركى دەزانن. لەتە شووتىەكى گەورەم ھىنا.

- مەلا ناخۇم!

- چاترا! لە بەر چاوى ئەو قرتەم لى برى! تا دوو رۇژ سەرگىژە بەرى نەدا.

بەيانيان كابرەيەكى خولى حەمامى سې بە كلاو دەبەر، لە سەر مېزى نان خواردن دەھاتە بەرامبەرمان. ديار بوو دەبوو لاساى پادشاى مەراكىش بكانتەوہ. سەفېرى مەراكىشە بۇ سووریا

دەچىن. غەرەبى نازانى، چەند كەلىمە يەكى كۆنى مەلایانە پەلخوپ دەكا. دەپەوئى بىمدوئىنى تا فېزە غەرەبى قسە كىردن بېئى. بەزمىكىمان بۇ ساز بوو، مەپرسە! جىئوى كوردىم بۇ تىكەل بە غەرەبى دەكرد؛ ھەر دەيگوت: «ئىنشائەللا». تەنانت جارىك گوتىم: «رەئسەك بە قوونگم!»، گوتى: «ئىنشائەللا!»

دەستە مىندالېكى شەل و سەقەتى ئاتىنى دەگەل مامۇستاكەيان ھاتبوونە سەيران و گەپان. يەكىكىيان تۇزىك توركى شەق و لەقى دەگوت. لە باتى (ھا، ئا) دەيگوت (خى خى!) بېوونە ھەوال. دەپېرسى:

- فلان شت بە توركى چىيە؟
- دەمگوت من زمانى يۇنانى كۆن دەزانم!
- وەك چى؟
- تەرسە كورولەي مامى خۆت!
- سەعاتىك ماندوو دەبوو فېرى بى. دەچووە لای مامۇستاكەي:
- پىرۇفسۇر! تەسە كولومە خۇي! گرىك؟
- نا.

دەھاتەو: «نۇ گرىك!». دەرسىكى دېكەم پى دەگوت. پىكەنىمان ساز دەكرد. بەيانىك سەپرى دەريام دەكرد، لە ناخافل يەكئى گوتى: «يا خەپرا!» (بە يۇنانى لە جىياتى رۇژ خۇشە؛ بە غەرەبى يانى: ھەي گو!).

گوتىم: يا خەپرا و نىوا

ھەوالەكانم گوتيان تۆلەي ھەوئل و ئاخىرى لى كىردىەو!

لاويك ھاتە لامان. بە دەنكىك غەرەبى و دوو دەنك ئىسپانى دەلى: غەرەبى ھەلەبىم. سى سالم عومرە. سى سالە لە كاراكاسم. پازدە ھەزار دۆلارم پەيدا كىردووە. غەرەبىم لە بىر چۆتەوہ. توخوا بە خىرى خۇتان فېرى غەرەبىم كەنەوہ؛ سى سى!

- سى سى گيان! بە سى سال زمانى بىست و ھەوت سالەي دايك و بابت لە بىر بردۆتەوہ؛ ئىستا چۆن بە شەش رۇژ و ھەو رۇژ فېرى دەبىەوہ؟ لە پوول پەيدا كىردن وا زىرەك، لە زماندا وا دەبەنگ!؟

- سى سى، سەھىج!

دەگەل يۇنانىكى ئاتىنى - پىرەپىاويك - بېوونە ئاشنا.

- تۇ ناوت چىيە؟

زەبىجى گوتى: ناوى حاجى عەبدورەھمانە!

بە تركى قسەمان دەكرد؛ لىكى دەھالاند. بەزمى وا خۇش نابى. قەدەرېك مات بوو، گوتى: ئەرى ھەيوانىك ھەيە زۇرم پى جوانە، عەكسەكەيم بۇ بىئىرە.

- كام ھەيوان؟

ناعىلاج دەستى لە جىگەي گويۇە ھەلئىنا و لەقاندى. گوتىم: ھا، ئىشەگ!

- بەلى بەلى دىتتەوہ!

- بە سەر چاوا! شكىلى خۆت و بابت بۇ دەنېرم!

سەد جارى گوت: خاجى ئەبدورەھمان لە بىرت نەچى!

له بهندهری پیریهی ئاتین دابهزین. گوتیان ههشت سعات کهشتی ناروا. له ئوتوبؤسیکمان
پرسی:

- ئەتینا؟

- بەلێ ئەتینا.

چووینه ئەوسەری شار، داوای بلیتی تازەیان کرد که ده گەڕێتەوه. یەخە ی بلیت بێم گرت، بە
ترکی دەلیم: کوا ئەتینا؟ ترکی زانیک له کۆل کابرای کردمەوه و قەتاری بەرقی نیشان داین که
بە هاسانی چووینه ناو شاری ئاتن. له ناو قەتاری بەرقیدا کوپریک بە کهمانچە ئاهەنگیکی لێدەدا
پیاوی سەرخۆش دەکرد. بیست دراخمەم دە کلاوه کە ی هاویشت. زەبیحی گوتی: وەللا
قەرەنیاغا گووی وای نەخواردوو!

- کاکە ئەو مووزیکە پتریشی دینا...

وێک عاشقیک چەند سال له یاری دوور کهوتیبی و له پێر چاوی پێر بکهوی، هەر گەشکە بووم:
ئۆخە ی! پڕوانن ئەو هەموو میشه نازداره له سەر دوکانی بەقالان حەلوای بە شەقان دە کەن! بە
هەزاران میش پیکەوه هەلدەفرین. شوکور له بێ میشی ئەلمان رزگار بووین و میشی ئاتن بۆنی
دیمەشق و بەغدا ی لێ دێ! بەر له هەموو شت باقلاوه یەکی ئەستەمبوولیمان نۆشی گیان کرد!
سویند خواردن و درۆ کردنی دوکانداران، دیمەشقی وە بێر دیناوه. بەلام هەموو شت ئەوەندە
هەرزان بوو نەبیتهوه. سینەم خان کراسی کپی و دیاری بۆ دایکی. زەبیحی گیرفانی پر کرد له
پاکەتە جفاره. من سەبیلیکی بە جنجەر - فنجرم بە دوازده درەخمە کپی. کابرا - که دەستی
بڕیبووم - دە بەردە چەخماغی بە خۆرایی دامی. ئەو سەبیلە له دیمەشق بە پەنجا لیڕه بوو، که
پتر له دە قات گرانتر دە کەوت. چووینه سەیری «ئاکرۆپۆل». بە راستی پیاو سەری له
شارستانیەت و هونەری چوار هەزار سالە ی یۆنان گیتز دەبی. له سەر کهشتی وە کیلیکی
دادگوستەری عەرەبی عیراقیمان بوو بە ئاشنا. باسی یۆنانی دە کرد:

- کۆرە ئەو ئەتینانە ئەوەندە کەرن نەبیتهوه. من له رستووران داوای هیلکە دە کەم، مریشکم
بۆ دین!

- چۆن؟

- له کاغەزیک عەکسی مریشکم کیشا، دام بە گارسۆن.

- دە ی جنابی مامۆستا! عەکسی هیلکەشت له بن مریشکە که کیشا و ئیشارەت لێ دا؟

- جا ئەمە ی بۆ چییە؟ ئەو کەرە نابی بزانی من چم دەوی؟!

- بەلێ، کەری سەیر له دنیا هەیه!

له سەر کهشتی سروودیکم دروست کردبوو له سەر وەزنی: «ئەم جەژنی سالی تازە یە نەورۆزە
هاتەوه» سەر بەندە کە ی ئەمە بوو:

رۆیم هەتا پلینەرۆ، لەولا گەرەمەوه نەبەشت هەرم پراگی، شیووعی له شامەوه
شەش بەیت بوو باسی ئەو ژیانە گواویە ی دە کرد که لەو بەینەدا پارانبارد. من دانە - دانەم
دەخویندەوه و سینەم و زەبیحی کۆرس بوون، سەر بەندە کە یان دە گوت. بە داخەوه هەر سێ
بەیتیم له بێر ماوه؛ ئەویش تیکە لاو، مەسەلەن:

برلین و دۆشەکی له هەوا، گۆشت بەرازی پیس ناودەستی ناو قەتار و بە پیوه سێ و قەتیس

«دید ی» بە خۆی و فینف و له ریی گۆدزییر گەوه مالی سەفیر و جووتە له سەر تەختی وەر کەوه



میلان و جینہوا و لہ سہر «لیدیبا»، لہ دیک رووت و رہجال و سیس، لہ ہریکا نیہہ دریک شو لہ دہریادا دیمہنی ناگرپرژینی «سترومپولی» بہ لامہوہ زور جوان و تماشایی بوو۔ کہ لہ ئاتین و ہرئ کہوتین فہتالیہ کمان پی نہبوو۔ کہشتی لہ بہندہری ئەسکەندہریہہ پراوہستا۔ خەلکیکی زور ہاتبوونہ بہندہرگا۔ لہ سہربانہوہ سینہم دەستی بۆ کابرایہ کی زہلامی، سہر بی تووکی، زگزل راداشت: ئەوہ ئاپۆ حیلمی خۆمانہ! ئاپۆ حیلمی! ئاپۆ حیلمی!

ئاپۆ ئاوری دایہوہ، دایہہ زاندین؛ بردینیہ رستوورانیکی دەم بہحر۔ بی تۆ ناخۆش ئەوہندہی زامبری (قرزالی بہحری) و ئابجۆی داینی، ہہلمساین۔ سینہم تیلگرافی بۆ دایکی کرد کہ پوولی تاکسیمان پی نہماوہ لہ بہندہری بیرووتہوہ بیینہ ناو شار۔ بہ گومانم نۆ رۆژ و ہہشت شو لہ بہحر دا بووین۔ نوژی خەوتنانیک گہیشتینہوہ بہندہری بیرووت۔ تايہ کی سہختم ہہبوو۔ رەوشەن خانم بہ تاکسیہ کہوہ چاوہنۆرمان بوو۔ راست بردینیہ شام و ئەمن لہ نویندا کردمہ نالہنال۔ لہ شام، قەدری جانی شاعیر دیتمی؛ پیتم پیکہنی، گوتی: تۆ و زہبیحی ہەر مل لہ خەتەر دەنتین! کوا چیتان کرد؟! لہوہ زور بہست بووم؛ بہلام جواییکم نہداوہ۔

پاش سی رۆژ بہرہو مال ہاتمہوہ؛ گہیمہ حەلب۔ میوانی ئوتیل یەرمووک بووم کہ خاوەنہ کہی (مہجید ناغا) کوردیکی خەلکی عیفرین بوو۔ مہحموودی فہقی محەممەدی ہہمہوہندیش لہوئ بوو؛ کہ زور باسی کوردایہتی بہ دلسوژی دەکرد۔ لہ گہشتیکی ئەستەمبوول گہرابۆوہ۔ لہ دواپی ہەوہل کہسی بوو بہ جاش لہ سولہیمان، ئەو ہہمہوہندہ بوو؛ ہەوہل کہسیش بوو کہ پیشمەرگہ لہ ناو شاردا تیرۆریان کرد۔

چیشتہنگاو لہ سالۆنی ئوتیل دانیشتبوم شتیکم دەخویندہوہ؛ ئەو سەعیدہی باسم کرد - کہ من و سەیدا جگہرخوینی گہراند- ہاتہ ژووو و لہو لاوہ دانیشت۔ گوتی: ہەژار دەگەل خالید بہ کدائش چۆنی؟ ئەو نہیہیتشت بہ مراد بگہی، وا نییہ؟ پیکہنی۔ گوتم: برا! منی ئاوارہی بیکەس، ہیچ ہونەر نییہ گالتهی خۆت بہ من بکہی۔ کاریک بوو، بۆی چووم؛ سہری نہگرت۔ خەتاش لہ کہس نییہ، ویزہمان ناتہواو بوو!

- پیٹ وایہ گالتهت پی دە کہم؟

- بەلئ قەدری جانیش تەشەری لێدام...

کورسیہ کہی ہینا بہرانبەرم، گوتی:

- تا ئیستا سال نہبووہ دە ہەزار لیرہ کہمتر باربووی حیزبی شیووعی بکہم۔ لاقی ئەسپہ کہم دەخەمہ کوپی دایکی خالید بہ کداشہوہ۔ جا بزائہ چۆن ئاپرووی خوئی و سەگہلہ کہی دەبەم؟! تۆ چووبوو لہ سہر کورد و ہ جواب بیی! ئەگەر ئیمہ ویجدانمان بی، دەبی ئەوہمان دە چاودا بی و دۆست و دوژمنی خۆمان بناسین...

ہاتمہوہ ترہسپی و کروشەم کردہوہ۔

دوکتور نافیز (برا گہورہی دوکتور نورەددین زازا) لہ پاش شۆرش شیخ سەعید لہ تورکیاوە ئاوارہی سووریا ببوو؛ لہ قامیشلی پزشکی دەکرد۔ ہەر کوردیکی گوندی و فەقیر بچواہ لای، دەرمانیشی بۆ دەگری و بہ راستی زور بہبہرہ بوو۔ گیزاپاہوہ: جاریک چوومہ گوندیک کہ گوتیان نہخۆشیکی فەقیری لئیہ و جہوانیکہ۔ قوتویک شوکولاتیشم بۆ برد۔ دایکی گوتی: کوری من راہ! دوکتور جوکلیتی بۆ ہیناوی۔

- ہہیہوو ہہیہوو! ئەوہ دلہ ناچیتہ پیوازان دەلین جوکلالت بخۆ!

گوتم: حەقى ھەبوو، منىش پياوژم پېچ لە جوکليت خۆشترە.

شەويک لە قاميشلى ميوانى حاجى ميرزا بووم؛ ئەحمەداغايەكى كۆنە ئەفسەرى عوسمانى زۆر قسەخۆشيش ميوان بوو. شەو جيگەيان لە بەر ھەيوان بۆ راخستين و زۆر درەنگ نوستين. تەواو چاوم گەرم نەکردبوو، بە زىرەى چوار ميكروفۇنى مزگەوت راپەريم. ئەحمەداغا دانىشتبوو جگەرەى دەكيشا، گوتى: با چيرۆكيتك بۆ بېژم: مالم لە گونديك بوو. مچيورى مزگەوت سەيد بوو؛ كەريكى ھەبوو كۆلووى لى بار دەکرد. ھەر لە ئىوارەو ەك بين دەيزەراند تا بەياني. جيرانىكم ھات گوتى: تۆ پياويكى دنيايدەى، لەبەر زەرەى كەرى سەيد خەوم لى حەرامە. چاريك بكە! دلئى سەيديش نەيەشى.

- بە دزيەو سەرى شەو ھينديك رۇنى كەرە بخە ناو قنگى نيرە كەرەو؛ حەقت نەبى!
بەيان زوو سەيد ھات: ئەحمەداغا كەرەكەم ماىەى ژيانمە! دەنگى نووساو. دە خۆى دەنووسى بزەرەى، لەپر نووزەيەكى دى و پەشيمان دەبیتەو؛ چم لى دەكەى؟
- مام سەيدا ساليك لە لای قارس و بايەزیدان كەران تووشى ئەو نەخۆشە بوون؛ قرانيان كرد. ئاوى ئەم دېيە بۆ نيرەكەر دەس نادا. ماكەريك بکرە و ئەمە بفرۆشە تا نەتۆپيوە!
ئيتەر خەلگى ديم لە زەرەى كەر نەجات دا!

پەنجا كەسيك لە كوردە شيووعىەكانى جزيرە، سەر و شەشەد ليرەيان دابوو، دەگەل كاروان خرابوون و چوووونە مۆسكۆ. ھەر رۆژى ھەوەل لە مۆسكۆ قسەيان بۆ كردبوون:
- فەرمانى ھەوالى خاليدە: ھيچ كەس نابى بلنى كوردم. دەبى ئىووش بەرگى عارەبى بە ەگال و كراسى شۆرەو دەبەر كەن و بلين عەرەبى سوورياين. ھەر كەس خيلاف بكا دەرى دەكەين!

ئەوانە كە گەرابوونەو بە تالى و فەلسىەو ەگلەيان لە حيزب دەکرد. كە خەبەرى سەفەرەكەى زەبىحى و منيشيان زانيبوو، گلەيى بن ليوان تەقيبوو؛ بيوە ھەرا و لۆمەى بە ئاشكرا. حيزبىش - وەك زۆرەى حيزبە شيووعىەكانى تر- لە ھەر كەسى گلەيى ببيستايە كلشەى جاسووسى پتو دەنووساند و دەيگوت پياوى ئىستيعمارە؛ دۆلارى دە باخەلدايە. دەس كرا بە پاكردنەوەى حيزب لە ئەندامانى گلەكەر؛ زۆريان دەرکرد. تەنانت ئاراكيلە ئەرمەنيە قۆرپەسەرەكەش وە بەر كەوت. دەر كراویش وە خۆ كەوتن؛ لەو دەشتەدا راويان لە شيووعيان دابەشى. لە ھەر كوئى بيانگرتبان دووچەر خەيان لى دەستاندن و تيرى زگيان پىلاقە دەکردن. لە دېھات نانيان نەدەدانى. خولاسە بيوە راوە بەراز.

ئىوارەيەك لە قاميشلى رەمۆى بەرپرسى ليژنەى قاميشلى بە تكا بردمىەو مال كە شيو بخۆم. دەستى كرد بە جنيودان بەوانەى دەگژ حيزب راجوون:

- نە ھيچ دەدەن، نە دەھيلن گەنم بۆ ئابوونە كۆ كەينەو.
- ھەوال رەمۆ! ئەگەر كوونيك لە پيىست بيت، دوكتور خويى نەخۆش دەزموى، بزائى لە دەروونيدا چى ھەيە كە بۆتە ماىەى كووان و زيپكە. ئەوانەى دەر تان كر دوون ھەموويان ئەندامى خۆشەويستى خۆتان بوون. قەت بىرتان نەكردەوە كام سەھومان ھەيە؟ نەخۆشەيەكە لە كوئوہيە؟ كەچى ھەر ماركسيەتەكەى خۆتان دەلى قەزا و قەدەر درۆيە؛ ھەر كەس بە غەلەت نەچى، تووشى بەلا نابى. ئيوە ھەزار كەستان كرده پياوى ئىستيعمار. ئەگەر ھەر يەكەى دوو خزميان ھەبى ئەوە بوونە سى ھەزار. سى ھەزار دەر كراوى دۆلاروەرگر حيزبىكى بەھيژە و

بہر بہت ناکری۔

- زور بہ بیان لہ سہر تو بہ گزماندا ہاتوون۔ لایان وایہ خہتای ئیمہ بہ نہ گہیشتوویہ مؤسکو۔
 - من دہربارہی ئیوہ ہیچم بہ کہس نہ گوتووہ۔ ہہر گوتوومہ ویزہ کہمان تہواو نہ بوو۔ نہ گہر
 تہوان نہمہشیان کردوٹہ مایہی گلہیی خہتایہ کم نیہ۔
 - دہ جا چاریک بکہ!
 ناغا قوچ بہگ دہیگوت دہ گہل یہ کییک شہرمان کرد؛ شہ قیکم دہ بہر زگی ہہلدا۔ شہو
 دایکی ہاتبوو:

- قوچ بہگ گیان! کورہ کہم تری پنیوہ بہند نایی، عیلاجیکی بکہ!
 - بو دایکم من دوعم لئ کردوہ؟ جئ شہق چوئن بہ من چارہ دہ کری؟!

حیزبی شیووعی لہ سووریا زور بہہیز بوو۔ پیاو لای وا بوو دہتوانن جوکم بگرہ نہ دہست۔ باسی
 یہک بوونی سووریا و میسر پیدای بوو۔ حیزبی شیووعی ہہموو تہبلیغاتی خوئی بو سہرگرتنی تہو
 کارہ تہرخان کردبوو۔ چہند مانگ ہہموو روژ لہ سہر یہک، وتاری سہرہ کی روژنامہی «نوور» -
 کہ نوزگانی حیزب بوو بہ تاریفی ناسر و یہکیہتی پر دہ کرایہوہ۔ یہکیہتی سہری گرت۔ ناسر لہ
 جوابی تہبریکی خالید بہ کداس سوپاسگوزاری کرد۔ عہدولحہمید سہراج - کہ کوردیکی شامی
 بوو - کرا بہ وہ کیلی ناسر لہ سووریہ۔ عہدولحہمید تہو پہری ہاوکاری دہ گہل خالید بہ کداس
 دہ کرد۔ پیای دہولت بہ ولاتدا دہ گہران، تہندامی گہورہی حیزبیان دہ گہل بوو: ہہر
 رہعیہ تیک دؤستی شیووعیانہ زہوی دہدہینی و بہ کہسی تر ندرئ۔ ہہر کہسی بہ شیووعی
 ناسیترابا، ئادرہس و دوو عہکسیان لئ وہ دہ گرت۔ لہ ہہموو شارائیش بہو ئارایہ ناسران۔ لہ پر لہ
 نیوہ شہویکدا بچن خالید بہ کداس بگرن! لہ مال نہ بوو؛ وہ بہر نہ ہات۔ ہہر چی دہنکہ جوہ کی
 بہ خالید پاشا (ا) دابوو، گیرا و لہ زیندان توند کرا؛ مہ گہر تہوانتہی کہ تہوانیبوویان ہہلین و خو
 بشارنہوہ۔

پاش نیوہ روہیک رہمو خوئی بہ مالہ مہدا کرد و ہہر لہ رپوہ ملی لہ جنیودان بہ ناسری
 فاشیستی پیای ئیستیعمار دا۔

- رہمو گیان! شتی وا مہلئ۔ ناسر پیای چاکہ! نہ گہر باوہر ناکہی تہوہ پہنجا ژمارہی نوور،
 بزائہ چوئی باس دہ کا؟!

جہمیل حاجو لئ پرسیم: شیووعی زور بہہیز بوون۔ دہیانوانی یہکیہتی تیک دہن۔ خالید
 بہ کداس بو وای کرد تا وای لئ بی؟

گوتم: دہلین ہہتیویکی زور بہدہفر دوعمای دہ کرد: دایکم ہمرئ، باوکم ژنیکی حیزب بینی؛
 منیش پی فیر دہبووم۔ باوک مرد، دایکی میردی بہ ہہتیوبازیک کرد فریای ہہردوو کیان
 دہ کہوت! بہ کداس سووریای پی کہم بوو، خہیالی کرد نہ گہر میسر بکہویتہ سہر سووریہ،
 حاکمہتی سووریہ و میسر زور باشہ۔ بہلام ئیتر...!

زہبیحی لہ شام لییان وہ خو کہوت۔ نامیلکہ بہ کی بہ ناوی «کوسمؤپولیتیہ» بہ زمانی
 عہرہبی دہر کرد۔ بہ قہولی عہرہب «قورہ گہی تہرتر کرد». زہبیحی گوتی: روژیک چوار
 کومؤنیستی توپیوی پایہ بہرز ہاتنہ لای رہوشن خانم، گوتیان: خالید بہ کداس دہلئ: تہو
 نامیلکہ خانم نووسیویہ و بہ ناوی زہبیحی دہرچوہ؛ گلہیی لئ دہ کہم۔ خانم بہ کاموا چینیہوہ

گوتى: بە ھەۋالى خالىد بلىن من نەمنووسيوە. ئەگەر بېسىمەۋە گلەبى لىم ھەيە، «بەرە لە سەر ھەتيوان لادەدەم، زەرەر دەكا.» ھەۋال خالىد وست بوو؛ بەلام ئىستاش نەيگوت چۈن رازىكى لە لايە و نايدركىنى.

شىۋوغيەكانى قامىشلى بە روالەت دۆستم بوون؛ لە بنەۋە بلاويان دەكردەۋە كە ھەزار جاسووسى نوورى سەعیدە. شەۋيەك لە مال دەر كەۋتم، تووشى كورئىكى مالە حاجۇ بووم. سەر خۇش بوو؛ گوتى: جاسووسى نوورى سەعید! لىرە بىمىنى دەتكوژم. دەنگم نەكرد؛ گەر ھەمەۋە مال و نەچووم بۇ دىۋەخان. كابرايەك بانگى كىردمە دەرى. ھانكەي دەھات و زۇر پەرىشان بوو: سەيدا بگەيە. ئەمشەۋ حوسىن دەكوژن و دە چالىكى دەخەن. حوسىن ھەر ئەۋە بوو كە ھەرەشە لى كىردم. غارم دا؛ خستىۋويانە ناو ژوورئىكى لاي مالى. گويم لى بوو بابى دەيگوت: ئاپروومان بۇ نەما! تۆ ھەرەشە لە ميوانى غەربىي ئىمە دەكەي؟! پالم بە دەر كەۋە نا: بىكە بە خاترى خودا! من ھىچ دل ئىشاۋىيەكم نىيە. تا حوسىنم خەلاس كىرد، زۇر بە زەحمەت. ئەمجار دەگل حوسىن و ابويىنە دۆست، ئاومان بى يەكتر نەدەخواردەۋە.

چەند رۇژى دواي گەر ۋانەۋەمان لە سەفەرى ئوروپا، نامەيەكى زەبىحىم بۇ ھات: «برا! دەۋلەت بە چۆرت حىسابى كىردوۋە سىنەم و من و تۆ ھەر يەك چوارسەد و چل وچوار لىرە و دە قرووش قەرزدارىن؛ كە بۇمان خەرج كراۋە! خانمى داىكى سىنەم - كە مودىر مەدرەسەيە - قەرارە بە ئەقسات بىدا. رۇژىك بىردىانمە ئىدارە: يان پوول بىنە يان بچۇ زىندان. لە ناو مۇمقۇى ھات وچۇ كەراندە فىزمالكم دايە و خانوۋە كەم گۇرى و خۇم دزىسەۋە. تۆش ئاگات لە خۇ بى...»

چوار مانگىك بە سەردا رابرد. لە بەر دەر كى قاۋەخانە دانىشتىۋوم؛ سى پۇلىس و ئەفەندىكە ھاتن. پۇلىسەكان چوونە قاۋەخانە ئەۋبەرى جادە. مەعموور ھاتە لاي من. كورد بوو؛ گوتى من كورى فلان كەسم.

- ئاي چۇنى؟ چاكى؟ باۋكت چۇنە؟!
- ئەرى سەيدا تۆ قەت چوۋىە ئەلمان؟
- چۇن نەچووم؟ ئاي خودا ئەۋ سەر چۇمى رايىنە و ئەۋ باد...
- سەيدا بەر لەۋە باسۇم بۇ بگەي، ئەۋە دوو مانگە لە شوپىن تۆ بەۋ سى پۇلىسەۋە دى بە دى دەكەم. كەس نەيگوت عەبدورەحمان ھەسەن دەناسم. ھەر نووسىۋمە جىگاي مەعلووم نىيە. بىنە ئىستا چوارسەد و چل وچوار لىرە و دە قرووش نەغد بەخە مشتەۋە. خۇ من درام ھىندەي لىت بگەرىم!

تاسىك بىردىمەۋە. ئاي خاۋايە چۇن پىۋە بووم!
- برا با پىت بلىم: بە خودا جگە لە ھىندىك ساۋار و ئارد شك نابەم، ناچارى دەبى بىمگىرى و ھەبىس كەي كە ئامادەم. بەلام رەنگە باۋكت كە شەۋيەك لە گوندى «حاجى رەشك» ميوانى بووم دلى لىت برەنجى. ئىتر خۇت دەزانى!
برىك دامما:

- دە باشە تەبلىغە كە ئىمزا كە با من خەلاسىم بى.
- جا ئەگەر ئىمزاى كەم يانى ھا ۋەرن بىمگىر! فەرقى چىيە؟
- ئەدى چار چىيە؟



- چار ھەر ئۈھەيە بنووسە نەمدیتەوہ و بېرپتەوہ .
 - باشە خۆم ناخەمە بەر نەحلەتی باب و دایکەم . خواحافیزا
 ئینتخابات بۆ ناسر دەکرا . عەبد، مودیر پۆلیسی ترەسپى ھات:
 - وەرە ھەلبژاردنى .
 - بە خوا نایەم!
 - پیناسە کەم دەيە بۆت مۆر کەم دەنا لە کار دەکەوئ .
 وەک ھەمیشە ئیعلان کرا! سەدی نەوہد و نۆ و نۆ لە دە (۹/۹۹%) ناسریان ھەلبژاردا
 حوکمی ناسر زۆر دەگەل کوردی سووریا خراب بوو . تەنانەت لیدانی سەفحەى کوردی لە
 قاوہ خانان قەدەغە بوو .

ترس و لەرز پەیدا ببوو . خەبەر داکەوت پۆلیس دپہات دەگەرین بۆ کتیبى کوردی و ھەرچى
 باسى نازادى کورد دەکا . مالە حاجۆ نیگەرەن بوون کە تووشى ھەرایەک بن . گوتەم : ئەو جۆرە
 کتیبانە مەسووتین! دەیانمە مالە خۆم . ئامادەم سالیك لە پیناویاندا زیندان بکیشم . بەو
 شەرتە کۆمەلە مەجەللەى ھاوار - کە دە بەرگ گیراوە - بیدەن بە خۆم . نابى، دەبى، سەودا
 سەرى گرت . کتیبم ھینانە مال، لە سەر تاقە ریزم کردن . ژنیك ھات گوتى : خیزانى ھەسەناغا
 دەلئ ئەگەر شتیكى وای ھەيە لە فەوتانى دەترسى بۆم بنیرى من دەیشارمەوہ . دەفتەرى
 شیعران و دەفتەرىكى یادداشتى عومرى خۆم نارد . پۆلیس بە دى وەر بوون؛ ملیان لە پشکنین
 نا . بەلام بۆ تووتن بوو؛ نە بۆ کتیب . ھەر ئەو رۆژە بارانیك بارى، سیلاو ھات، ئامانەتیەکەى منى
 برد؛ کە ژنى ھەسەناغا لە دەم کەندالى چەم شار دبوونیەوہ ! مەجەللەکە بوو بە ئى خۆم؛ بەلام
 رۆژئى کە بەرەو بەغدا دەھاتمەوہ ، بۆم بردنەوہ ، گوتەم ھەیفە لە کتیبخانەکەى خۆتاندا نەبى .
 تا ئەو ھەشەم لە بېر نەچووہ : جاریک زستان، لە شام، لە کۆلانیك تووشى دوکتور ئەحمەد
 عوسمان ھاتم . بەفر دەبارى . گوتى ھەر دەبئ شەو میوانم بى . لە رینگەى چوونەوہ مالدا، زۆرى
 گۆشتى برزائو کرى و چوار بوتلیش شەراب .
 - ئەحمەد، ئەوى تۆ کرىت بەشى چوار کەس پترە .
 - قەیناکا .

کە سەرم بە ژووردا گرت : جەمال ھەیدەرى، رەئیسى حیزبى شیوعى عیراقە، کە رقى زۆرى
 ھەمیشە لە ناوى کورد و کوردستان بووہ؛ دانیشتىن . بە کوردی قسەى دەکردا لیوانىكى شەراب
 خوار دەوہ، پرووى کردە من :

- کاک ھەزارا تۆ دەبئ شیعرى باشمان بۆ بلئى . ئەوانەى تا ئیستا نووسیوتن باش نین . باسى
 کۆریا و دنیای دەروہ بە کارمان نایە . باسى کوردایەتى، نازادى کوردستان بنووسە!
 بیدەنگ لینگم تا پشت ئەژنۆم ھەلکەرد، راست بوومەوہ و تەقە دەستیکم کرد .
 - بۆ کوئى؟ چ دەکەى؟

- کاک جەمال! نامەخوا بە پیالەيەک شەراب ئەو ھەندە کەوتووہ سەر میللەت پەرورەرى، بە
 خوا و نەکەم ناتگەمئ!

لە شام دەگەل زەبیحى - کە ھەمیشە فکرى قۆر و خەيال پلاومان دەکردەوہ - «فوناد
 قەدرى» مان دیت . چووینە لای عەزیز شەریفیش - کە حقووقى و چەپیەکی بەناوبانگ بوو -
 زۆرمان بۆ رستن : ناسر ئەو ھەندە دژى نوورى سەعید و پەیمانى بەغدايە؛ شەش ملیون کورد لە

عیراق و ئیرانه؛ نه گهر نه وان له خوئی دلخۆش کا و دنه یان بدا، چاکترین چه کی به کار بردووه... به ههر فر و فیشالییک بوو، نه و دوانه گوتیان فکری باشه. فوئاد چاوی به «سدیق شهنشل» و «فایق سامرایی» که وتبوو که عیراقی و دۆستی ناسر بوون و ده گهل عزیز شهریف ده چوونه قاهیره. خواوارستان تیری کویری گرتی. بهشی کوردی له رادیۆ قاهیره وه کرایه وه. نه مجار خه یالمان کرد که رهنه شای ئیرانیش له بهر ناسر کینچی بکه ویته که ولی و رادیۆی کوردی دامه زریینی.

ماوه یه کی پی چوو رادیۆ ئیران گوتی: له سهر مه نوویاتی شاهه نشا، رادیۆی سه د کیلۆ واتی له کرماشان داده مەزری، کوردی له سهر بلاو ده کریته وه.

شهوی ده ست پیکردنی رادیۆ، گویمان به رادیۆ وه نووساندووه بزانین ده لی چی؟ ئایه تولا مه ردۆخ به وتاریک کردیه وه، که نه گهر عه ره بیه که ت لی بژاردبا، فارسیه کی رپوت ده مایه وه و دوو سی «کرگه» و «بووگه» ی تیدا بوو. له قسه و گۆرانیه کانی تریش ههر کورده و ده می خوار ده کاته وه تا وه ک فارسی بچی. به داخه وه...

نامه یه کی بلندبالام له و باره یه وه نووسی که: «بابه هیچ کوردیک ده و زمانه ده ناو فارسی هه لشیلدراره ناگا. به هه زاران له کوردی سووریا چاوه نووری مه رحه مهن، ئیوه هیچ نه بی گۆرانیه کان با کوردی بن و مه یانگۆرن. ئیمزا: موحسن ئیراندوست». پاش چه ند شه ویک رادیۆ کرماشان له باسی نامه ی گه یشتوودا گوتی: ناغای موحسن ئیراندوست! نامه که ت گه یشت. دامان به لیژنه ی تابه تی.

نامه یه کم بو «سه عید قه زاز» نووسی که وه زیری داخه ی عیراق و کوردیک بوو، که: «فلان! من بیستوومه ده لێن کوردیکی به شه ره فی. راستت ده وی باوه پم نه کردووه؛ چونکه به رده سته ی نووری سه عیدی. رادیۆ به غدا له په ستا جنیۆ به ناسر ده دا؛ قه ت جاریک نالی نه و کوردانه ی سووریا چه ند به ده سته یه زه لیلن؛ ناویرن گوئی له رادیۆی کوردی بگرن؛ سه فحه ی کوردی لێده ن. له باتی نه وه باسی وشتر بکه ن، باسی نه وه ش بکه ن که زۆر کاریگه ره و ئابرووی ناسری پی ده چی. نه گهر نه وه بکه ی باوه ده که م که شه ریفی. ئیمزا: بابه کر». له سهر پا که ته که م نووسی: «خسووسی». له بیرووت خسته مه پۆسته وه. وا بزانه م پی گه یشتبوو؛ ته ئسیریشی ببوو. چونکه زۆر زوو به غدا له سهر کوردی سووریا، ناسری وه بهر حهمله و جنیۆ دا.

فشار تا نه ندازه یه ک له سهر کورده کانی جزیر سووک بوو. به لام لات وا نه بی نه و نامانه م به ته نیا کردووه. زه بیچی و من - وه ک مه لا شیخیان - دوومان به یه ک پایو حیساب بووین. جه لال تاله بانی و ده سته که ی له مۆسکۆ گه رانه وه. گله م لی کرد که بۆچی له سهر رادیۆ مۆسکۆ وتاری به عاره بی داوه و به کوردی نه بووه.

- رپگه ی کوردی خویندنه وه نه بوو؛ به لام وامان کرد، وا بچی، زۆرمان خزمه ت به کورد کرد...

- کاکه نووسراوه که ی ئیمه ت دا به کی؟

- ئای به خودا له بیرم چوو! ئیستاش ههر له چه مه دانه که م دایه!

- ده کرئ بیده یه وه به خۆم؟

- بو چیته؟

- وه سیه ت ده که م ده گه لمی ده قه بر خه ن! ئیمه نه وه نه دی پیوه ماندوو بووین، تو له بیرت

بچی!...

عەزیز شەریف کە لە مۆسکۆ گەرابۆو. لە مالی رەوشەن خانم بە سرتە پێ گوتم: لە مۆسکۆ بە دزیەو مەلامستەفام دیو؛ گوتوویە: «هەزارم بۆ ماچ کە و سلاوی منی پێ بگەینە». پاش یازدە سال، ئەو هەوێل جار بوو خەبەری بارزانی بزاتم.

نەجیب خەفاف لایکی عیراقی کە چوو بوو مۆسکۆ گێرایەو - وە بال بەستۆی خۆی - گوتی: چووینە لای نازم حکیمەت، گوتمان: چۆن وا بکەین زۆر لە لاوانی دنیا کۆ کەینەو و دەردی خۆمانیان بۆ بلیین؟

- ئەو لە ملی من. من دەعوەتی گشتیان دەکەم. خەرجیش دەخەمە سەر لاوانی شۆرەوی. ئێوە چیتان دەوی بلیین، بۆشتان تەرجمە دەکری.

سەری وەخت، سەعات چواری ئیوارە، پتر لە پینجسەد کەس نوامیندە دەستەجاتی رۆوسیا و نامۆ و لاوەکی لە سالتۆن کۆ بوونەو. چاوەنۆڕین مام جەلالی سەرۆکمان تەشریف بینی قسەیان بۆ بکا. چارەگیک رابرد نەهات؛ نیو سەعات پینچوو نەهات. نەخێر هەرچی تەلەفۆنمان کرد پەیدا نەبوو کە نەبوو. نازم حکیمەت رۆوی کردە میوانان:

- من کراومە وەکیلی کوردەکان قسەتان بۆ بکەم.

تیری هاواری کورد کرد. زۆریان بۆ لە چەپلە دا. یەک لە قسەکانی ئەو بوو: «من کە بە کوردستانی ئازاددا نەچمەو تورکیە، لام وایە تورکیە دەولەت نییە و بۆنی ئازادی نەکردوو...»

میوان بەرێ کران و هاتینەو مەنزەلە کەمان. شەو درەنگیک جەلال هاتەو.

- لە کوێ بووی؟

- کارم هەبوو!

- کاری لەوە گرینگ تر - کە نەهاتی - چییە؟!؟

- کارم هەبوو، بڕایەو!

کەوتینە پێ و شوینی ئەو کارە گرینگە. رۆون بۆو جەلال لە ئاسانسۆردا موهندسیکی میوینە دیو. بوونە ئاشنا و لای داوایە مالی ئەو؛ لە کۆبوونەو خۆی بواردوو. نازانم نەجیب درۆی دەکرد یان نا؟ خوا دەیزانی...

زەبیحی هاتە جزیر گوتی: دەمەوی سەریک لە عیراق بەدەم؛ بزاتم بۆ پارتی هیچ نەشرە و مەشرەمان بۆ نانیریتە شام.

- مەچۆ! خەتەرە!

- نا مەلا! مەلا علی کولتەپەبی لە جوابی تیلگرافدا گوتوویە بشیە قەیناکا. جاران هەر بۆی دەنووسیم نەکە بییەو.

زەبیحی لە مووسلەو تیلگرافی کرد: «ماری لە بیمارستان زا». خوا شوکۆر بە سەلامەتی گەشت. پاش شەش رۆژ سەر و کەللە پەیدا بوو:

- مەلا خراپ قەوما! چوو مە ئوتیل لە کەرکوک. پیاویک بردمیە ماله خۆی. پۆلیس رزابوونە ئوتیل من بگرن. نازانم چۆنیان زانیوو. بە پەلە لە رپی مووسلەو هاتوومەو.

- ئەدی ئەو نەعلە قۆرە چییە دە پیتدایە؟! کوا کەوشە کانت؟

- شەو لە مالی عەرەبیکی چۆلی میوان بووم. بەیانی گوتی: چون دلت قبوول دەکا مامت

پینخواس بی؟ ئەو کەوشانە دەبە! نەمدابا دەهات لە رپی دەیکوشتم!

- ئافەریم بۆ کەرەمی عەرەب!...

تھاوا لو ژیاڻه بیتامه و ٺم شہرہ چہققہی شیووعی و بیکاری و سہرباری خۆم وەرہز بیووم۔ هیچ ہومیندیشم بہ هیچ نہماوو۔ برپارم دا بہ مالہوہ بچمہ میسر و حولی شاگرد عہکاسی بدہم و ہہزاری خۆم بکہم و کہس نہمناسی۔ ہہر دہو فکرانہدا بووم، شہو رادیو بہغدا خہبہری دا کہ سبہی نووری سہعید و مہلیک دہچنہ تورکیہ۔ بہیانی مہعسووم گوتی: بؤ رادیو ناکہیہوہ؟

- رادیو چی؟ ٺہو سہگبابہ دہچنہ تورکیہ داخواج داویک بؤ کورد دہنینہوہ۔
 کردمہوہ مووزیکی مارش بوو، بہستم۔
 - ہا نہمگوت؟ ٺہوہ خہریکن دہفرن۔

قہسابیکی عہبدو ناو، عہرہبی حہلہبی - کہ سی سالیکن بوو لہ ترہہسپی قہسابی دہکرد و کوردیش باش فیّر بیوو- لہ حہسار وہ ژوور کہوت و بہ لرفہ و ہہلپہوہ پیلی کیشام:

- وەرہ برہقسین! مہلیک و نووری سہعید کوژران و کوودہتا کراوہ!
 رادیو دہکامہوہ، راستہ۔ قہدہریک دہگہل عہبدو رہقسیم۔ خۆم گہیانہ شام: دہی کاکہ با برؤینہوہ بہغدا۔ پؤلیس گوتی: تؤ دہبی لہ قامیشلی پاسپورت تازہ کہیہوہ۔ یان نہقلی مہسکہن بکہی بؤ شام۔ ٺہا دیسان وہک پیناسہ کہم دہبی شہش مانگ تؤز بخۆم و ماندوو بم؛ جا دہمدہنی یان نامدہنی۔ لای کوردیکی شامی ناشنا، ٺہو دہردہدلہم کرد؛ گوتی: بہینی خۆم و خۆت بی! بچؤ ٺیدارہی بہرزی ٺہمنی عام، بلئی سہرہنگ عہبدولقادر دہوی۔ پیی بلئی عہبدولقادر نار دوومی؛ کارت بؤ پیک دینئی۔

- جا خؤ تؤ ناوت عہبدولقادر نییہ!
 - حہقت نہبی، بچؤ!

لہ دہرگای ٺہمنی عام گوتم: سہرہنگ عہبدولقادر؟
 - برؤ سہرہوہ۔
 بہ ٺہفسہریکم گوت۔

- دانیشہ!
 قاوہیان ہینا، گوتیان برؤ بیبینہ۔ بیاویکی کہلہگہتی چوارشانہ، سہر زہلام، چاورہشی،

برؤپری، سبی و سؤل، جووتیک سمیٹی زؤر لہبار۔
 - چیت دہوی؟

- عہبدولقادر نار دوومی، ٺہوہش کارہ کہمہ۔
 - ہہر ٺہوہندہ؟

- بہلی۔
 لہ زہنگی دا؛ ٺہفسہریک ہاتہ ژوور۔

- ٺہم پاسپورتہ بہرہ تازہی کہوہ! بہ کامیلی بیہینہوہ، بہلام زوو۔
 - بہلی قوربان!

باوہ کہ، دہ دہقیقہی نہبرد پاسپورتہم وەر گرتہوہ۔
 - زؤر سوپاس، خوداحافیز۔

- سہلام لہ عہبدولقادر بکہ!
 گہیمہ بہر دہرگای ژوورہ کہی۔ گوتی: بؤ کہس ٺہم نہقلہ مہگپہوہ۔

لہ برادہرہ کہی شامیم پرسی مہسہلہ چییہ؟



- كاكە ئەوۋە كوردە؛ ئامۇزاي منە. كەس نازانى غەرەب نىيە. ئىدارەى ئەمن ئەو
ھەلىدە سوورپىنى!

بە كوودەتاي قاسم زۆر شاد بووين. رادىو بەغدامان دە كردهوۋە و گوۋى بگرە و بەھ- بەھ بىلى!
شەۋىك قاسم نوتقى كرد. گوتم: زەبىجى خۇمانەين، ئەگەر بويرم دەلىم ئەو كابرايە دەلوو كارە،
نيوۋە شىتە.

زەبىجى لىم دەرھەل بوو:

- مەلا قسەى قۆر مەكە! كوا پياۋى وا گەرە و زانا؟

- گالتەم كرد، بمبەخشە!

زەبىجى خۇى تىك نا لە شامەوۋە پرواتەوۋە. منىش ھاتمەوۋە مال، شرە و برەمان پىچايەوۋە كە
برۆين. رەمۇى شىووعىم لى پەيدا بوو:

- سەيدا! بە ھىچ بارىكدا رازى نىن تۆ بەجىمان بىلى. تۆ زۆر بۇ ئىمە بەفايدەى!

- كاكە ھەر بۇيە دەرپەمەوۋە تا بزنان من جاسووسى نوورى سەعيد نەبووم...

بە ماشىنى كوپى حاجى ميرزا چووينە «تەلكۆچەر» كە لە سەر سنوورە. جىپىكمان بە دوو
دىنار بە كرئى گرت بمانگە يەنئتە مووسل. دەبايە ئىجازەى چوونە عىراق لە ئەفسەرى سنوور
وەرگرين. گوتمان ئەفسەر لە مووسلە، دوو رۆز سەبر بگەن تا دىتەوۋە. كابراى شوفىر كە
نەيدەويست دەست لە دوو دىنار ھەلبىگرى، كاكە و برالەى دەگەل سەرگروۋھبانىك كرد كە
وەرەقەمان بۇ ئەفسەر بداتى لە مووسل پاسپورتمان بۇ مۇر كا. بارەكەمان چ بوو؟ دو بەرە
مىژووويە كانى كە جۇلا لە كۇنە پەلاسى بەرمان چىبووى، دوو سى پەتووى كۇن، ھىندىك قاپ
و مەنجەلى ئەلمۇنىۇم. لە وەختى بار كىرندا مەسووم ھىندىك ئارد و پىنج شەش مست
نىسكى ھىنا.

- ئەمەمان بۇ چىيە؟ بارگرانىيە. خۇ بە رۆژىك دەگەينە مووسل.

گوتمى: ئەوۋە لە دەشت ماينەوۋە و مندالە كانم برسى بوون، چ بگەم؟... ناچارى كردين ئەوۋىش
بار كەين. ھەموو بارە كە تىرى كۆلى حەنبالىك نەبوو. بەر لە نيوۋە رۆگە شىتەنە مووسل. مندالم
بردنە ئوتىلىكى سەر دەجلە. چوومە ئىدارەى پۇلىسى سەفەر كە بتوانم بچمە بەغدا.
كاربەدەست رۋانىيە پەساپۆرت:

- كوا مۇرى ئەفسەرى سنوور؟

- لە باتيان نامەى سەرگروۋھبانم پىيە.

- حەى حەى! سەرگروۋھبانى سەگباب حەقى چىيە رىگەت بدا؟! ھەر ئەمروۋ لە سنوور
دەتەكەينەوۋە بەو دىودا.

- من بە ئىجازە ھاتووم. ئەگەر گوناحبارىك ھەبى سەرگروۋھبانە؛ من نىم.

- نەخىر ھەر دەبى دەرت كەين.

گوتم: لە ھەموو عومردا ئەوۋە يەكەم جارە بە قانۋون دەبزوومەوۋە؛ ئەوۋىش توۋشى كىشە بووم!
دەنا بۇ خۇم بە قاچاغ ئەھاتم؟

- قاچاغ؟ بۇ تەير دەر دەچى؟ ئىمە باشمان ئاگا لە سنوور ھەيە.

- جا با گرىو بگەين: ئەمروۋ دەرپۇم سبەى دىمەوۋە و پىشم نەزانن.

- محالە!

ھاۋا كارىكى پىكەنى:

- محاله محاله! رۇزى سەد كەس بە قاچاغ دېن و خەبەرىشمان نىيە. باۋكم گرىو ناكەين!
پاش ھەزار چەقە و چەنە چەن، قەرار درا بچمە لاي ئەفسەرى سنوور، ئەگەر بۇي ئىمزا كردم
ئىم گەپىن، ھەر چوومە دەر، تىلگرافىكم بۇ عەزىز شەرىف - كە لە قاسم نىزىك و لە شام بېويىنە
ئاشنا- لىدا. ھاتمەھ لاي مندالەكان كە نىوەرۇزە بىخۇين. لە ئوتىل چوومە خوار لە دوكانى
شوتى فرۇشېك گوتم: شووتىە كم دەيە!

- ھەلبىزىرە!

باۋەر بگە شووتى وای تىدا نەبوو كە بۇم ھەلبىگىرى.

- برا شووتى مووسلە! تۇ چەند كىلۇت دەوى؟

- ھەشت تا دە.

لەتېكم كرى. پاش نىوەرۇ چوومە مالى ئەفسەرى سنوور «زاهىد محەممەد» كە باسەم كرد.
كە زانى من ھەزارە كەى مىۋانى مالە حاجۇ بووم، بە رووى خۇشەھە دواندىمى و بۇي ئىمزا كردم
و تەلەفۇنىشى كرد كە پۇلىسى سەفەر دەستەم لى بەردەن. ئىۋارە درەنگ چوويىنە سەر قەتار و
لە واگۇنىك جىمان گرت. دوو كەسم دىن لە خواروۋە بە واگۇنانەھە دە گەپىن و دەپوانن؛ ترسام.
زانىم پۇلىسى نەپىنن و لە من دە گەپىن. بە مەسووم گوت: ئىۋە خۇ لە من مەكەنە ساحىب.
ئەوانە دەرمدە كەنەھە سوورىە. بچنە بەغدا. خۇم بە قاچاغ دىمەھە. پۇلىس دىتەنەم، گوتىان:
دابهزە! كارمان پىتە. برا خۇ دەزانى ئىمە ھىچ خراپەمان دە گەل نە كردووى. تەكايە لە بەغدايە
شكايەت لە پۇلىسى سەفەر مەكە! مودىرى پۇلىسى گشتى ئەحوالى تۇي پەرسىوۋە و چاۋەنۇرە!
دىار بوو تىلگرافى عەزىز شەرىف كارى كردبوو.

- بەيانى گەينە بەغدا. «نوورى ئەحمەد تەھا» لە ئىزگە چاۋەنۇرى دە كردىن؛ كە لە بىركارى
حىزبى پارتىيە ھاتبوو. بارمان داگرت. توورە گەى نىسكە كە دېا و لىي پۇا. تىرى گالتە پى
كردىن: ئەمە چىيە؟ بۇ پىتە وا بوو بى كەسى و حىزبى پارتى دە ھانان نايە؟! دە گەلەمان ھاتە
ناو شار؛ بوويىنە مىۋانى ئىمامى. نوورى رۇپىشت بە بى ئەۋە بلى چىتان لازمە! جەلال بىتووشى
شەرىكم ھات پىنچ دىنارى دامى، بوۋزەمەھە. چونكە نىو دىنارىشم شك نەدەبرد. جەلال گوتى
بىست و سى دىنارم بە واسىتەى مام جەلال بۇ ناردوۋىە سووربا.

- پىنم نە گەيشتوۋە...

خانۇۋىكىمان بە شەرىكاتى چايچىە كى كۇبى لە گەرەكى «بارودىە» - كە نىزىك بە دوكانە كە
بوو- مانگى بە پازدە دىنار (ھەشتى من و ھەوتى ھاۋمالە كەم) بە كرى گرت. لە دوكان دەستەم
كردەھە بە عەكاسىە كەى جاران. چووشمە لاي مودىرى پۇلىسى گشتى سوپاسم لى كرد.
چوومە لاي جەلال تالەبانى لە ئوتىل (وابزانم دىانا) ۋە تاغىكى تەنىاي گرتبوو. باسى بىست و
سى دىنارە كەم كرد.

- چۇن پىتە نە گەيوە؟ داۋمە بە مەسئولى پارتى لە مووسل، چاۋى دەر دىنم!

دواى دوو رۇز گوتى: بۇت بە ئەندامىكى خۇماندا بەپىكراۋە، ئەۋ خوار دوۋىە.

- كاكە تەسلىمى تۇ كراۋە؛ وابزانم تۇ دەبى بىدەيەھە.

دەرھەل بوو:

- بۇچى من دزم؟ تۇ بۇ ئەۋەندە بە تەماحى؟ دە با ئەۋ پوۋلە نەبى!



- كاكە جەلال! لەو رۆژەدە مەن ئاۋارە بووم ھەرگىز مۇخارجى سانگىكىم بە قەد مۇخارجى رۇژىكى تۆ لەم ئوتتۇرە نەبوۋە. ھەردوۋ كىشىمان دەلتىن بۇ كورد كار دەكەين، ھەزار ئەۋەندەدى تۆم كۆپرەۋەرى دىۋە. ئىستا داۋاي ھەقى خۆم بىكەم پىۋا خراپم؟! با ۋا بى، ئەۋا نەمۇست...
پىۋاي ئەمەن، زەبىھى و مېنان دېتەۋە. گوتىان جاسووسىكى زۆر گەۋرە سەر بە ئىنگىلىسمان گرتوۋە؛ ئىقراى كىردوۋە كە ھوقوقى ھەموو جاسووسانى ناۋ كوردستانى عىراق بە دەست ئەۋ بوۋە. بەلام دەلتىن مەن زۆرم پىۋاۋەتى دەگەل پىۋاۋانى باش كىردوۋە و لە گرتەم رىزگار كىردوۋەن. بىرۇن لە زەبىھى و ھەژار پىرسن تا بىزانن مەن راست دەكەم. جاسووسەكە ناۋى «مەلا ھەلى كۆلتەپەيى» و خەلكى سولەيمانىيە. ئاى نەگبەت! مەلا ھەلى بىراى گىيانى گىانىمان كە ھەموو سىرى خۇمان پىدەگوت؟! دىيارە چى كىردوۋە. خەبەرى داۋە دەتانگىرن، ھەر خۇى داۋى رۇژىك و دوو رۇژ بە گرتى داۋىن! دەر كەۋت ئوتتۇرە پىشكىنى كەر كۆۋكەش، ھەر فىتى ئەم بىرا خۇشەۋىستە بوۋە كە زەبىھى بىگىرن! «كاكە بىرۇن! نە شاھەتەن، نە دەنىسەن». نىزىكە سالىكىان گرت و بەرىان دا. كە چى لۇر - لۇر بە زمانى لووس، خۇى كىردەۋە بىرادەرمان!

سەفارىت بىرېتانيا لە لاھەن ھەشامەتەۋە داگىر كىراپوۋ؛ ھەيكەلى «مۇد» شىكىنرېۋو؛ كاغەز - ماغەز و پەرۋەندە سوۋتېنرېۋو. پىروس ناۋىكى ئەرمەنى نامەيەكى دىسوۋ ناۋى مەنى تىداپە، بۇى ھەلگىرتېۋوم. كە چوۋمەۋە بەغدا بۇى ھىنام. گوزارشىك بوۋ بە سەفارىت ئىنگىلىس دىراپوۋ: «ھەژار - كە لە ئىرانەۋە ھاتوۋە - ناۋى ھەزىز قادىرە و دوكانى لە فلان شوپنە؛ زۆر خەتەرە. ئىمزا: ھەبىدوللا». گومانم پەرىپە سەر چەند ھەبىدوللا ناۋىك؛ ئىستاش بۇم ساغ نەبۇۋە كىيە. مەلا ھەلى گوتى مەن نەبوۋم و باۋەرىشەم پى كىرد.

رۇژىك جەلال تالەبانى گوتى: تۆمىرىكى دىرېژمان ساز كىردوۋە؛ پىرى لە ئىمزاى كوردەكانى سوۋرىپە. زەبىھى و تۆمان كىردۆتە ۋەكىلىان. داۋامان لە قاسم كىردوۋە بۇى بەرىن. خۇ ساز كەن بىرۇن! گوتىم: مەنى ۋا شىر و شىرۇل بە خۇا نايمەسە لاى زەغىم. ناچار كىراسىكى زۆر باش و پانتۇلىكى ھازىم پى كىرىن. دە كەسى تىرىش كە جەلال و خوشكە زەكەيە فەلىمان دەگەل بوۋ - چوۋىنە ۋەزارەتى دىفاع. زەبىھى تۆمارە دىرېژى راخست؛ بە ھارەبى سوۋرىپاينەش فەرمائىشەتېكى فەرموۋ. ئىتر قاسم مىلى لى نا، سەعاتىك لە سەر يەك نوتقى كىرد؛ گىژى كىردىن. فەرموۋى با ھەكسە پىكەۋە بىگىرن. ئىتر بى ئەۋە كەسى تىر زمانى بىگەرى، ۋەخت نەما و ھاتىنە دەر. داۋاي كىراس و پانتۇلەكەيان لى كىردەۋە، جۋابم نەدانەۋە!

لە شۇرشى كوردستاندا - كە دەۋلەت بىۋە دوژمنان - كىراپەكى توركمانى ھەۋلىرى دەگىرن؛ ھەكسەكەى نىشان دەدەن؛ دەلتىن تۆ ھەژارى! چەند چىن داركارى دەكەن. تا شاھەت پەيدا دەپى كە ئەۋ كىراپە بى ناگايە؛ ئەۋ سا بەرى دەدەن.

دەگەل زەبىھى كەۋتېنە نىگەرانى: خۇاھە قىلجى لە ماۋەى ئەم سىن سالىھدا چى بە سەر ھات؟ دەيانگوت بۇتە فالچى لە كىرمان، توور و گىزەر دەفرۇش. سۇراغمان ھەر نەكرد. داۋى دوو مانگ كە ھاتىنەۋە بەغدا، قىلجى پەيدا بوۋ. كە دەگەل زەبىھى لىك ھەلېرېۋو، بىۋە مىۋانى ھافىدى ئامۇزى و خۇى گەياندېۋو ھەلەبىجە. ئەۋ ھەموو ماپەينە بۇتە سۇفىيەكى رىش دىرېژ لە تەكەيە شىخىك و نۆشتەى لە باتى شىخ نۆۋسىۋە و نان و دۇى تەكەيە خۇاردوۋە. تا كۆۋدەتەى قاسم چەند مانگى بە سەردا تىپەرېۋە، تازە ۋىراۋىپە دەر كەۋى. دىسان سى تەنگىدار گەبىشتىنەۋە يەك!

هر که تازه هاتبووینهوه بهغدا، گوتیان مامؤستا گؤرانی شاعیر لیڙهیه. هر دور به دور ناشنای بووم و نهمدیوو. چوومه زیاره تی له ئوتیل سیروان. فهرمووی: ههژار! جار- جار دل خهبر دهدا. وا کؤمهلی نووسهران و شاعیران دامهزراوه؛ سهد و پهنجا ئهندانم. داوام کردوه ناوی تۆش نووسراوه. هر چند گوتیان کس نازانی له کوئییه؛ تازه نایهتهوه؛ دهلم چهقیوو دیهوه. دلیم خۆشه که ناوت نووسرا.

- مامؤستا سوپاست ده کهم؛ بهلام نایکهه.

- چۆن ئه و شانازی به قبول ناکهی؟

- قوربان! چیرۆکمان چیرۆکی موسولمانانی هینده: بهوپهڙی نازادیش رهئی بدهن، هر کهمایهتین. پاکستان بۆیه دروست بوو... نۆ کورد ده گهل سهد و چل عهڙب چۆن ده رهڙی؟! ئه گهر برادهران راست ده کهن، با فهرعیکی کوردستان بۆ ئیمه دانین؛ کتییی کوردیمان بۆ چاپ کهن. ئهوان هر ده لاین کوردی به عاره بی تهرجهمه کهن، بۆتان بلاو ده کهینهوه. یانی هر ده بی نۆ کهریان بین و خزمهت به فهرهنگی ئهوان بکهین...

ئه و زۆری فهرموو، من کهمم بیست. له ناو قساندا فهرمووی:

- زۆر کهس ده لاین تۆ بۆ چوو به حیزی شیووعی؟ بهوان چی؟

- بهخشه! منیش یه کیک له وانم. مامؤستا ئه گهر حیزی بووی، یه کیک وه که جهمال حهیدهری پیت ده لی: شیعیکمان بۆ بلی! فلان و فلان شتی تیدایی. ئه گهر خۆی شاعیر بی به تۆ نالی. تۆش ئه گهر خۆت بۆ خۆت فکر نه کهیهوه، شیعه کهت فهرماشتی ئه حهقهیکه تۆ هۆندووتهوه. ده بی شاعیر ماسی بی کیرد بی، بۆ خۆی بنووسی. ئهوسا دهسته بهک هر لاگیری ده بن. هر له خۆت ده پرسم: توخوا شیعی «داوه تی قهر داغ»، «گهشتی له هه ورامان» که ئهوسا حجیل بووی، ده گهل شیعی «بت و بهوان» که به پیری فهرمووته، کامیان باشترن؟

- دیاره ئهوانی پیشوو.

- ئه مهیه تهئسیری حیزبایه تی له سهر شاعیر...

هر ئه و جار، مامؤستا گؤران - که له پرسی ئه و، جوابم داوه به مال و مندالهوه به دوو دینار له تهل کۆچهره وه هاتووینه مووسل - سه یر ما:

- چۆن وا هه رزان؟

- مامؤستا مال باوه شیک بوو؛ لات وایه ماله قهره تاژدینم بار کردوه؟!

رادیو خهبری دا بارزانی و هه والانی دینه وه عیراق. تۆخه ی له پاش دوازه سال دیسان چاوم به و پالهوانه خۆشه و یسته ده که ویتتهوه. برابم ئه حمه دی سه رۆکی پارتی و چند هه والیکی و شیخ سادقی برازی مه لامسته فا چوونه پراگ و له گه لیا هاتنه قاھیره؛ دیدهنی ناسریان کرد و به ره و به غدا فرین. لام وایه بیست هه زار کهس پتر له فرگهی به غدا هاتبوونه پیشوازی. عه ره ب و کورد تیکه لاو، شیعه ران گوپی عاسمانی که ر ده کرد. هر کوردیکی به جلکی کوردیه وه بوایه، له سهر شانان داده نرا و شیعه ری برایه تی کورد و عه ره ب ده درا. گوتیان کوردیک که له سهر شانان داندراوه، دزیک کلاشه کانی دزیوه. کورده هاواری کردوه: «کلاشه کهم!»، هه شامات لیکرا گوتووایه: «کلاشه کهم! کلاشه کهم!»، لایان وا بووه ئه مهش شیعه ریکه به زمانی کوردی!

بارزانی له ئوتیلیک دابه زی. گوتیان به ره له هر کهس له تۆ و زه بیحی پرسیه. ده یه وئ



بتانبىنى. فەرمووى: «دوو سەعاتىم بە دىيارى بۇ ھىناون. بۇ كەسى تر ھىچم نەھىناوھ...». لەو رۇژەوھە كە دىتمەوھە، ئىتر ھەموو برىنى دلم - كە لەو چەند سالەدا قرتماخەى بە سەر قرتماخەدا ھاتبوو - ساپژ بوونەوھە و ھەموو دەرد و ئاخىم لە بىر چوونەوھە.

شەويك - كە دوو بە دوو بووين - زۆرى دلخۇشى دامەوھە كە: بربار بى من و تۆ لە خۇشىدا شەرىك بىن و تازە خەمى بىكەسى مەخۇ!

گوتىم: كاكە بمبەخشە! من لام وايە نەوھە شىتتېيەكت تىدايە. ئەوھ چەند سال و زەمانە كە من ئاوارەم، كەس نەبوو بە پرووى خۇش جواىى سلاوم بىدانەوھە. يان ئەو ھەموو خەلكە شىتن، يان تۆ؛ كە چەند رۇژىك لە سابلاغ دىتوومى و نەتناسىوم كە چەند نەحسىم!

- ھەرچى بى، تازە تا ماوم بىروات بە ئاشنايەتى من ھەبى! قەولم قەولى پىاوانە...

دوو كەسى پىكەوھى بارزانى و قاسمان گەورە كىردبۇوھە، دەمانفۇشتىن. زۆر بەبرەو بوون؛ بەلام يەكيان چەند ئەوھەندەى ئەوى تىريان دەفرۇشرا. سەبرە! ھەردووك وەك يەكن؛ خەبەر چىيە؟ تىگەيشتىن يەكيان «بىم اللە» يەكى تىدا دىيارە. بۇ بىم اللە كەى دەيكرن، نە بۇ خۇشەويستى زەعىم!

بەندى سى لە بەيانى قاسم كە «عەرەب و كورد لە عىراقدا شەرىكن»، دلى ھەموو كوردىكى مىللى شاد كىردبوو؛ زۇريان ھومىد بە دوارۇژ ھەبوو. حىزبى كومۇنىستىش - كە لە زەمانى پادشايتىدا ھەمىشە لە زىندان و خۇشاردەنەوھەدا بوون و زۇريان لى دەكوژرا - بە كوودەتاي قاسم زىندوو ببوونەوھە؛ مىليان لە جم و جۇل نابوو. چونكە مەلامستەفاش دواز دە سال لە رووسىيى رابواردبوو، بە كومۇنىستىيان دەزانى و ئەو بەرى دەستى قەدىريان لى دەنا.

حىزبى كومۇنىست لە ھەر ولايتىكدا - با چوار كەسىش بن - بۇ حوكمدارى خۇيان لە ھەموو كۆمەلىكى تر بە لايىق تر دەزانن. بە تايەتى لە عىراقدا كە كوردە قەومىەكانىش ھەرچى دوو پىت و لە تىكى خويندبوو، بە فەرھەنگى كومۇنىستى فرچك كرابوون و ھەر كەس چەپى نەبا بە خاين حىساب دەكرا. پارتى دىموكرات، حىزبى كومۇنىستى بە مامۇستاي بەرپىز و براگەورەى خۇى دەزانى. مل بە ملەى بوو كە خۇى بە كومۇنىستى دلگەرم تر لە كومۇنىستىانى حىزبى نىشان دات. ھەر حەولى بوو حىزبى كومۇنىست لىنى رازى بى و روو لە قىبلەى مۇسكۆ وەرنەگىرئى. پەت شل كىردنى قاسم، شىووعى بەربەرەلا كىرد. وەھا غلوور و يەرغە بىوون بە ھەزاران لغا و پام نەدەكران كە ئەودەم رەشمەشيان لە مل داپنرابوو.

قاسم بەرگرى لە كورد نەدەكرد كە بىرى خۇيان دەربىن و تەنانت مەلامستەفا توانى حىزبى بىكاتە رەسمى و رۇزانە و نەشراتى پارتى ئازاد بى. مەلامستەفا لە قەسرى نوورى سەغىد جىگىر بىوو؛ بىوھ قىبلەى كورد و عەرەب. لاي قاسمىش زۆر بە قەدر بوو. كومۇنىستى راستەقىنە دژى مىللىيەتە؛ بەلام كە لە رووسىيا زمان و عاداتى گەلانى جۇربەجۇر پارىزراوھ و زۇريان بە روالەت جومھوورى و خودمۇختارى تايەتى خۇيان ھەبە، كومۇنىستى عىراق بىرواي بەوھ نەبوو. نابى ئەوھ شمان لە بىر بچى كە لەوھەتا حىزبى كومۇنىست لە عىراق دامەزراوھ - جگە لە فەھد ناويك كە لە مەسىحىەكانى «تەل كىف» بوو - ھەمىشە، مەگەر بە دەگمەن، دەنا رەئىسى حىزب كورد بووھ. ئىستاش كە من شىتست و سى سالم رابواردووھ و ئەم خەتانە دەنووسم، رەئىسى حىزبى شىووعى عىراق كوردىكە. دەگەل ئەوھەشا ناوى كورد و كوردستان بىستىن وەك دىروو وە بن كلك دان واپوو. ئەندامى كورد بە عەرەبى دەدوا؛ بە لايەوھ شەرم بوو بلى كوردم.

كورد له سلېمانى له خۇپىشاندانىكىدا داواى خويئندنى زمانى خۇيان و پەره پيدانى فەرھەنگ و ئەدەبىياتى كوردى كردبوو. حىزبى شىووعى له سوله يمانى شىعاريان دەدا: مەعارىفى قىياسانمان ناوى! بە سوو كايەتى كوردستانيان كردبوو «قىياسان»، كە پرد و ئاويكە له خواری شارى سوله يمانى. دەيانگوت پتر له سەد ھەزار ئىمزا - كە ھەژدە ھەزارى ئىمزاى كوردى كومۇنىست بوو - بۇ قاسم ھاتووو كە: «نەكەى ئىدارەى فەرھەنگى سوله يمانى بەدى بە كوردەكان! چونكە ئەمە جياواز خوازىيە!» بە راستى شىووعى، حىزبى پارتىيان خستبوو مالى كولهو و ھىشتا ھەر مامۇستا و براى گەورەمان بوو.

من تاريخى ئەو دەمانە نانووسم و ناشزانم بينووسم. بەلام ھىندىك بىرەوهرى خۆم وە بىر دىنەو - ئەویش زۆر كەم - كە بە پىوستى دەزانم باسيان بكەم:

حىزبى شىووعى له شار و دىھاتى كوردستان زۆرى پەرە ساند. دەستە - دەستە بە وەر زىرانەو دەگەپان! له ھىچ درۆيەك بۇ دلخۆش كردنى حەشامات نەدە پرىنگانەو. شەرم كردن و درۆ نە كردن ئاسەوارى بۇر جوازی بوو؛ دەبوو نەمىنى! ھەر كەس ناوى ئاغای پتوہ با - ھەر دەرەقەتى ھاتيان - گورىس له مل رادە كىشرا تا دەمرد. گوتيان يەكيان له دەشتى ھەولتير كوشت، مجبوري مزگوت بوو؛ ھەر چونكە ناوى عوسمان ئاغايە! له قەبرستانى كۆپە كىلى مەرمەرى قەدىميانيان وردوخاش كردبوو. تەننەت كىلى قەبرى جەمىلاغا، حاجى قادر ئەو ھەموو تاريخەى لى كوردو. ھەرچى له ھەزاران سالەو ناوى ئايىنى و ئەخلاقى باش و پياوہتى و روحم بە كەس و كار و بەھرە وەرگرتن له كتيباني جگە له كومۇنىستى با، نيشانەى ئىرتىجاع و كۆنەپرەستى بوو. له دىھات له سەر ماشين بە مىكرۇفون بۇ گوندنشىنيان بلاو دەكردەو: «ئەى بەدبەختى كلۆل! سالى نۇ مانگ بە چاندن و درويئەى گەنمەو ماندوون. له رووسيا گەنم بەرى دارە! وەك دارگوز و دارتوو! وەر زىرئىك ھەر چوار دارى ھەبى - كە پترىشى ھەبە - ھىچ خۆى ماندوو ناکا. سالى جارىك دەيانتەكيتنى و شوينى نامىنى گەنمى تى كا! له شەردا پتر له حەقدە مليۆن پياو له رووسيا شەھيد بوون. بە مليۆنھا ژنى بىمىرد ھەبە؛ ھەموويان دوكتور و موھەندىسن. سەر و ژنتان دەدەينى! وەرن ناوتان بنووسين. ئتوہش لەو گەنمە بىنرخەى كە لەم دەورانە رەشەدا بەرھەمتان ھىناوہ يارمەتى حىزب بكەن. پووليش بيتن ليتان وەردەگرين. زوو بن، بگەنئ تا له كىستان نەچووہ!...»

گوتيان كاتئ له سالى ۱۹۵۹دا، عەبدولكەرىم قاسم لىيان وەخۆ كەوت و شارەزوورىەكانى سەر بە حىزبىيان بەرمو حەبسى سوله يمانى دىنا، شارەزوورىەك دەينەراند: باوہ حىزانە ئىژم خاتەى خۆم بەسمە، ئىژن ژن دوختۆرت بۇ تىرىن!

ھەموو رۆژ له شاران و له پاتەختدا خۇپىشاندان بوو. تارىف له قاسم و سەد لەقەبىيان بۇ تاشىبوو: «زەعیمی ئەوحدە»، «موعللمى ئەوحدە»، «نابىغەى ئەوحدە...»، ئەوحدە و ئەوحدە! قاسم سەر له ھەوہلەوہ زۆر نەرم و نىيان و خۆى بىدەعیە دەنواند؛ بەلام شىووعى ھىندىيان ئەوحدە پىنگوت و چەپلەيان لىدا، خۆى له خۆى گۆرا: (تۆ بلىئى ئەو ھەزارە زىلە بە خۆرايى بە نابىغە و يەكەمىن پياوى سەرزەمىنم بزانن، نەزان بن؟ نەخىر راست دەكەن!).

يەكىك پىئى گوتبوو: زەعیم شكلى تۆم لە مانگدا دیوہ! ھەموو شەويكى مانگ ديار با، وەزىرەكانى ھەلدەپىچا بە دووربىن تماشای مانگ بكەن بۇ شكلى ئەو بىروان. فىلېبازىك عەكسى قاسمى بە میدادىكى كەم رەنگ له سەر ھىلكە كردبوو، گوتبووى مرىشكەكەمان ئەو

هیلکه‌ی بهو شکلهوه کردووه! جایزه‌ی وه‌رگرت و قاو داخرا که موجزات پرووی داوه!
 له بیرم نه‌ماوه که‌ی بوو، مه‌لامسته‌فا فه‌رمووی: زه‌عیم نامه‌یه‌کی فارسی داومی که بو‌ی
 بکه‌ین به عه‌ره‌بی و که‌سیش نه‌زانی. تو تهرجه‌مه‌ی که و بیده‌وه به خۆم بو‌ی ده‌به‌مه‌وه؛ به‌لام
 نوسخه‌ی لی هه‌لمه‌گره بو‌ خۆت! نامه‌ی «دوکتور موسه‌دقیق» بوو، نووسیوو‌ی:
 «نووری چاوی به‌پیزم، عه‌دولکه‌ریم قاسم!
 له پاش سلاوی گهرم و دۆستانه...

خوا شوکور تو سه‌رکه‌وتی و پایه‌ی ته‌ختی پادشایه‌تیت له به‌ر یه‌ک برد. به هومی‌دم هه‌ر
 سه‌رکه‌وتوو بی. ده‌مه‌وی ئامۆزگاریه‌کی باوکانه‌ت بکه‌م: نه‌که‌ی به زمان لووسی و تاریف و هوورا
 و چه‌پله‌ریزانی کومۆنیستان فریو بخۆی! ئه‌وانه ماری خالدارن و له‌پر پیوه ده‌دن. من
 ده‌مه‌ویست خزمه‌تی زۆر گه‌وره به خه‌لکی ئیران بکه‌م و کاریک بکه‌م تامی نازادی بیچیزن، تیر و
 ته‌سه‌ل و بی‌ترس و سه‌ربلند بژین؛ به‌لام تووده ئه‌و به‌لایه‌یان به سه‌ر هینام. ئه‌وان وایان کرد
 که ئه‌مریکا، شا بگه‌رینیته‌وه و حوکمی من بکه‌وئ. تکایه زۆرت ئاگا له خۆت بی. چه‌ند
 هه‌والیکی من هاتوونه به‌غدا، لیم روونه به‌خیریان دینی و له یاریده‌یان درینی ناکه‌ی.

دۆستی دلسۆزت: محمه‌مد موسه‌دقیق
 ره‌نگه ئه‌مه تهرجه‌مه‌ی وشه به وشه‌ی نامه‌که نه‌بی؛ به‌لام ئه‌م ناوه‌رۆکه‌ی ده‌گه‌یاند.
 نافه‌رمانیم نه‌کرد و نوسخه‌م لی نه‌گرت.

له پرووسیه چییان بو ستالین ده‌کرد، ئه‌وه‌ش و زیاتریش بو قاسم ده‌کرا. ئه‌ویش که‌یفی
 ده‌هات. قاسم ببوه ته‌یریکی سه‌یر: هه‌میشه نوتقی ده‌کرد؛ سه‌لم و تووری لیک ده‌هالاند؛ له
 پاش نوتق ده‌بوايه چه‌ند جار له سه‌ر رادیو بلاو بکرایه‌وه. هه‌موو دوکانداریک - که‌گش
 دوکانداریش رادیویان له دوکان هه‌بوو - ده‌بوايه رادیو له سه‌ر ئاخ‌ر ده‌ره‌جه بکه‌نه‌وه و نوتقی
 زه‌عیم ببیسری. له‌سه‌ر تا ئه‌وسه‌ری خه‌یابان و بازار، هه‌موو که‌س، هه‌موو ده‌م، گوئی له
 فه‌رمایشاتی زه‌عیم، که‌ر و سه‌ری گیژ ده‌بوو. شه‌وانه هه‌موو وه‌زیره‌کانی له خۆی کۆ ده‌کرده‌وه،
 نه‌واری نوتقی خۆی بو ده‌کرده‌وه. هه‌چ وه‌زیریک تا ده‌بووه رۆژ نه‌ده‌بوو بخه‌وئ و له په‌ستا
 ده‌بوو گوئ له نه‌واری نوتقی زه‌عیم بگری. گوئیان جه‌نازه‌یه‌کیان ده‌برده قه‌برستانی غه‌زالی.
 کابرایه‌ک به لایدا پارده، گوئی: خۆزگه‌م به خۆت کا! له ئه‌قوالی زه‌عیم نه‌جالت بوو!

شیوو‌عی ورده - ورده پینان لی هه‌لینا. ده‌گه‌ل ئه‌و‌حه‌د ئه‌و‌حه‌د، شیعاری حیزبی شیوو‌عی له
 حوکمدا ده‌درا. ده‌سته‌ی زۆریان له جه‌وانانی به‌ناو «مقاومه‌ی شه‌عبی» (په‌دافه‌ند) بو
 پارێزگاری له ئینقیلاب پیکه‌وه نابوو. هه‌ر که‌س بو‌نی دژایه‌تی کومۆنیستی لی ده‌هات، لیدان و
 شه‌قی زۆری ده‌خوارد و زۆریشی به بی‌قانون و بی‌پرسی کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌ت، ئیعدامی
 ئینقیلابی ده‌کران.

ئاشنایه‌کی زۆر وریاله‌م - بو مه‌سه‌له‌حه‌ت پارێزی خۆی - ببوه یه‌کیک له‌و جه‌وانانه و راستی
 زۆر شتی له لا ده‌گوتم؛ یا خودا درۆی کردی:

- دوکانداریک له کازمین داوای قه‌رزێ له جه‌وانیکی په‌دافه‌ند کرد، گوئی نه‌مه‌یه‌ی
 شکایه‌ت لی ده‌که‌م. سه‌به‌ی ئه‌و رۆژه به ته‌زاهورات چووینه سه‌ری، گوئیان ته‌وتیه‌چه‌ین
 دۆزراوه‌ته‌وه. په‌تیان خسته‌ مل، کوشتیان.

وای به سه‌ر هات که له ته‌زاهوراتی چه‌ند سه‌د هه‌زار نه‌فه‌ریدا، هه‌ر یه‌که‌ی په‌ته‌ گوریستیکی



بې بوو، تا دژى خويان بترسيښن. رږژيک دهورى ترؤمبيلى نهحمده صالح عهبدبيان دابوو، که رهئيسى ستادى سويا بوو. پهتيان راداشتبوويه. پهت ههبي خهيانهت سر ناگرئ... بهريان له مالان دهگرت، قهت مالتيکيان نهدهبوارد. دهبوايه چهندى خويان بلين، خاوهن مال بئى خوگرتن بيانداي، نهکو تووشى پهتپهتئين بئى. رږژيک سهریان به مالهکهماندا کردبوو، سهرى هاومالهکهميان چا کردبووه! سهریان به مالى ئيمهدا کردبوو، عهکسى مهلامستهفايان به ديوار هوه ديوو، بئيهست و چريه گهرايونهوه.

صالح چهيدهرى، براى جهمال چهيدهرى مهشهور، گوتى: چوومه لاي کاکم دوو دينارى لئ قهرز کم. شهش تهليسى خهتسوورى به پيلاقه داگيراو له دينارى و پينچ و ده دينارى له گوشهى وهتاغهکهى له سر يهک داندرابوون. گوتى: نهوه مالى حيزبه و فلسيکم نييه بتهدمى! تهنانهت له ههمو ئيداراندا ههر شيوعى حيساب بوون. رږژيک چوومه مهركهزى «يؤنيسيف» بؤ لاي موديرهکهى، که دوکتوريکى زؤر بهناوبانگ به ناوى جيهاد شاهين بوو. تماشاى کردم و دهرمانى بؤ نووسيم. بانگى له فهاش کرد، جواب نهبوو. چووه دهر هاتهوه گوتى: خزمهتکارهکان چوونه بهر تاو لينگيان دريژ کردووه، دهلين ئيمه جوابى مورتهجيع نادهينهوه! دهبي له رووسياش وايى؟!

مهلامستهفا نهو کارانهى دهبيستهوه. جاريک گوتى: دوو کوردى لاي ههلهبجه هاتوونه لام. يهکيان دهلي کابرايهک سر به شيووعيهکان خهنجهرى رووتى له سر ملم داناه: سهگياب! بلئ کوردم تا بتکوژم! نهوى تر دهلي: چهند کهسيک راويان لئ دابهشيم، گرتيانم. جا وهره بکوته! بانگيان دهکرد: وهرن بيکوژن! نهمه ئيژئى کورديچم و پارتيچم!

مهلامستهفا لهو ناکارانهيان زؤر نارجهت بوو. باسى دهکردن، پئى وا بوو کارى زؤر خراپ دهکهن. جاريک جهمال چهيدهرى سرؤکى بالاي شيووعيهکان چووبوه لاي:
- مهلامستهفا خوت دهرانى منيش يهکيکم وهک جهنابت...

مهلامستهفا نايهلي قسهکهى بکا، دهلي: ههسته دايک فلان! تؤ دهبي به بهراز بلئى وهک تؤم، نه به من...

برادهريک نهفسهريکى پئناساندم که نهمه رهئيسى پهدافهنده و کوردى ههولئيره و ناوى مههدى هميده. پئى خوشه تؤ بناسئ.

- کاکه رږژ باش!
تماشا دهکهم به عارهبي جوابم دهداتهوه! واى خو نواند که ههرگيز کوردى نهبيستوه! گوتم: گوتيان کوردى، پهشيمانم که ديتوومى...

گوتيان گؤران و چهند کهسيک چووبونه نهرمه نستائيش، لاي کوردهکان؛ بهلام - به قسهى نهوانهى بؤيان گئيرابوومهوه - نهيفهروموبوو منيش کوردم؛ چونکه نهوه له مهسلههتتى حيزبدا نهبوو!

جاريکى تر گؤرانم ديتوه که به داخوه نهخوشى سهرهتانى گرتبوو؛ دهبوو بيبهنه مؤسکو. چهمهى مهلا کهريميشى له لا بوو. له گفتوگؤدا عهزم کرد: ئيمه تا کورد - به گشتى - وهقهدر نهکهوى، ناتوانين گول بکهين. جوولهکهم به ميسال هئناوه که قهدرى سهگيان نهبوو؛ بوونه دهولت، پاپى کاتوليکائيش موخليسايانه و لهعنهتنامهى نوئزيان بؤ دهرداويژئى! ديار بوو نهو قسانهى من قبول نهدهکران. ههر لهو مهجليسهدا، مامؤستا گؤران باسى «مههداوى» حاكمى

مەھكەمە قاسمى كىرد، كە زۇر كەرىكى چەنەدرىژە و نەنگە بۇ دەولەتى عىراق. لە پىر مەھداوى دەگەل سالىح بەحرولعلوومى شاعىر وە ژوور كەوت. قوتوويىك باقلاوہ و دوو گىلۇس جىغارەى «كاتى» ھىنابوو. پاش تاويىك پۇيشت. گۇران فەرمووى: بە راستى مەھداوى پىياويكى نەجىب و عاقل و زمان پەوان و قانونزانە! ھەژار وا نىيە!؟

- مامۇستا تا تۇزىك باقلاوہ و پاكەتىك لەو جىغارانەيەم نەدەيەى، تەسدىقت ناكەم!!
زۇر پىكەنى.

كە لە رووسياشەوہ ھاتەوہ، دىتم. فەرمووى: بۇ مردن ھاتوومەوہ. تازە ئىمانم ھىناوہ كە قسەكانت بە جى بوون. ھەتا كورد خۇى بە گشتى وەقەدر نەكەوئ، نابى ئىمە چاومان لە حورمەت گرتن بى؛ بەلام تازە ھەرچى چوو، چوو. فەرمووى: كە رووس زانىبوويان قاسم لە حىزبى شىووعى پەنجاوہ، ھىچ قەدرم نەگىرا. نەگەر قەناتى كوردىف پىنجسەد رووبلى بۇ بە جى نەھىشتەبام، پارەى چايەكى قاوہخانەم نەبوو... پۇژى گوتيان چا بوويەوہ؛ بېرۇ! راست خستىمانە تەيارەوہ و لە بەغدايان دابەزاندم.

پاش ئەو دىدارە، بە بىست پۇژىك خەبەرم بىست كە مامۇستا گۇران لە سولەيمانى وەفاتى كىرد.

لە جەنگەى ئەم ھەرا و پەتپساوى و بە ھىزىدە، پۇژى بارزانى لىي پىرسىم: ھەژار چۇنى دەيىنى؟

- ئەزىبەنى حوكم ھى خۇيانە و ھەر بىنا ئىعلانى دەولەتى كومۇنىستى كرا.
فەرمووى: تۇ شىتى! ئەگەر ئەمىرىكا ھەزار مىليار دۇلارى لە دۇى شىووعى خەرج كىردبا، ھىشتا ئەوہى بۇ ساز نەدەبوو كە ئەمانەى عىراق بۇى دەكەن. ئابرووى خۇيان و بگرە مۇسكۇشىان بىرد...

لىرەدا دەمەوئ بەرەو پاش ئاوپ دەمەوہ و باسى شىووعىەكانى زەمانى پادشايى بكەم:
ھەموو خەلكى شارستانى عىراق، بە تايەتەى پۇشنىبران، زۇريان رىق لە ئىنگلىسى داگىر كەر بوو. ئەوانىش وەك ئىمە لە ئىران لە دۇى ئىنگلىس شەيتانىشىان پى باش بوو. لە زەمانى ھىتلەردا ھەزاران لوى عىراقى لە سەر نازىتەى گىران و خرانە بەندىخانەوہ. تەنانتە مامۇستا مەلاجەمىل پۇژىبەيانىش بە تۆمەتى نازىتەى سالىك پىر لە گرتووخانەى عەمارەدا مايەوہ. لە ساىەى ئەو گرتنە توانى شەرەفنامەى بدلىسى لە فارسىەوہ بكاتە عەرەبى. سوپاس بۇ ئەو زىندانە!...

كە ھىتلەر نەما، ئىتر لافاوى دلان رووى كىردە مۇسكۇ. حىزبى شىووعى نەيىنى بوو؛ نەدەناسران. لەبەر ئەو نەناسىنە وەك ئەندامانى «ژى-كاف» خەلك بە پىرۇز و پىياچاكى دەزانىن. نەك ھەر خەلكى رەمەكى و بازارى، تەنانتە دەولەمەندە ھەرە زلەكانىش خۇشىان دەويستن. ئەگەر شىووعىەك لە دەست پۇلىسى نوورى سەعید ھەلاتبا، خۇى بە ھەر مالىكدا كىردبا دەيانشاردەوہ؛ بەخىويان دەكىرد. كەس دلى بىرواى نەدەدا بىانداتە دەست دەولەت. ئەندامىان لەوپەرى فىداكارى و نەدارى و بىنازىدا دەژيان. بە جلى شىر و نانى وشك قىياتىان دەكىرد و شوكرى ستالىنىان دەبۇارد. بەلام ھەستەم دەكىرد كە لە ئاخىر ئۇخىرەكانى زەمانى نوورى سەعیدادا، زۇر پىياوى دەولەتبان دە پال ھەلكىشرابوو. جار-جار رەفىق چالاكەم لە دوكانى بەشىر موشىر دەدى و ترسىم لىي بە سەر چووبوو. مەسەلەن دەبگوت: فلان پۇژ،



ساعات ٹھونڈی، شیووعی له فلان و فلان شوینہوہ تہ زہورات دہ کھن. راست دہردہ چوو.
 بہلام ناخو مامؤستا پایہ ہرزہ کانیشیان له ژیاندا وک بؤرہ پایاوه کان بوون؟ دہیانگوت ٹہوان
 زور خوش دہژین. چند کہسیک یان کہسیکیان کہ دہبواپہ خو و ہشیرن، مالیکیان بؤ دہگیرا.
 ہر چی پیداویستی ژیانہ دہہاتہ بہردہ ستیان. چند کچ و ژنیکی شیووعیش خزمہ تیان
 دہکردن و دہگہلیان دہژیان؛ کہ ناویان لی نابوون «ماہی خوئی مامؤستیان». ٹہو خوشکہ
 شیووعیانہ مولکی حیزب بوون؛ دہیانتوانی بیانہ خشن! بؤ قہدرگرتنی «مامؤستا محہمہد
 تہوفیق وردی» کہ ہم شاعیر، ہم نووسہر و پتر لہ پہنجا نامیلکہی نووسیوہ و زور
 کورتہ بالایہ کی ناحہز و بیفہ سال بوو، یہ کیک لہو ژانہ یان پی بہخشیوو، دہتگوت خوڑی
 بہہشتہ. ژنہ کہ خوشکی ٹہو عوسمان مہجیدہ بوو کہ باسم کردوہ.
 جاریک مامؤستا تہوفیق وردی ناردراوہ تہ تاران کہ پہیام و کہلامی حیزب بہ تووہدہ بگہیہنی
 و شتیان لی فیر بی.

- براکان ٹہو ژنہم بہ تنیا لہ بہغدا چوں بڑی؟
- خہمت نہبی، براپہ کی حیزبی دہنیرین ناگای لی بی و ژیانیشی دابینہ.
- وردی پاش دوو مانگ دہگہریتہوہ. لہ دہرگا دہدا. ژن سہر دہردینتی:
- غہریہ تو کی؟
- چوں کی؟! ہاتووموہ مالہ خوّم!
- پایاوه کہ و ہرہ دوو شق دہو رووتہ- پووتہ ہلڈہ!

برای حیزبی بہ داروہ بؤی دئی! ژن نہما؛ وردی و ہخت بوو شیت و ہار بی؛ ملی لہ قہسیدہ
 ہؤندنہوہ نا. باسی ہیجران و فیراق و ٹہم قسہ قؤرانہ. بہلام دلی بروای نہدہدا بلئی شیووعی
 خراپہ یان دہگہل کردووم. دہیگوت: ٹیویان تیدا ہہیہ زور باش لہ لینین و لیوشاوشی
 نہگہیشتوہ! ٹہو کارای ژنہ کہی وردی بہرکہوتبوو، ناوی عومہر حہمہشین، خہلکی کؤیہ بوو؛
 دہمناسی. لوّمہم کرد کہ ٹہو زولمہی بؤ کردوہ. گوتی: کاکہ! خوٹ تہرح و دیداری وردیت
 دیوہ، لہ مہموون ناحہز ترہ. حیزب ٹہو ژنہی پی بہخشیوہ و ناچار بووہ میردی پی بکا. حیزب
 قہراری داوہ لوہی بستینیتہوہ و پیدا بہ من. زولمی چی و حہق و حیسابی چی!؟

من لام وا بوو زور لہو قسانہ کہ بہ شیووعیانہ عیراقی دہلین، لہ رووی غہرہزیکہوہیہ؛
 زیادیان بؤ و ہ سہر دہخہن. پاش چندہ سالیک، لہ شورشی بارزانیدا، کہ لہ گوندی «لیوژہ»
 بووم؛ حہمید عوسمان - کہ ماوہیہ کی زور رہئسی حیزبی شیووعی ببوو- لی کہوتبوو؛ دہگہلم
 ہاومہنزل بوو. شہویک زوری خواردوہ، تہواو سہرخوش ببوو، نہیننی و سیاسہتی لہ بیر
 نہمابوو. گرئی زمانی کراوہ و باسی رؤژانی سہلتنہتی خوئی دہکرد کہ ٹہوسا لہ سہرؤکیدا - کہ
 بہ نہیننی لہ خانوویکی کہر کوک ژیاوہ - دہیگپراوہ، گوتی: ہر شہو ہہوالان کیژیکیان بؤ
 دینام. شہویک تازہ کیژ ہاتبوو، براکہی ہات: مامؤستا ٹیمہ لہ ریگہی ٹیوہدا سہرمان پیوہ نیہہ؛
 بہلام دایک و بابم کؤنہ پہرستن. بزنان ٹہو کیژہ دہسکاری کراوہ، سہری دہپرن. چاکہم دہگہل
 بکہ، خوّم لہ جیاتی خوشکم لات دہمینمہوہ! دیتم کوپہ کہ زور لووس و جوائترہ لہ خوشکی،
 قبولم کرد. ٹینسانیت ہہلینام کہ تکای بگرم و خوشکی لہ بہلایہک نہجات دہم! جا کہ
 دہلین قسہی راست یان لہ شیت بیسہ یان لہ مندال، دہبوو بیانگوتایہ: «یان لہ سہرخوش!»
 لیم روونہ ٹیستا ٹہمہ بہ حہمید بلین - ٹہگہر مابئ - ہہزار تہلاق دہخوا کہ نہمگوتوہ.

شىخ رەشىدى لۇلان لە ھۆكۈمەت راپەرى. شىووعى كوردستان دەستەبەكى سى كەسىيان بە سەر كىرەپەتەلى ئەلى سەوزەفرۇش ساز كىرەپە، كە بە قەولى خۇيان «پىرۇلىتار» ئەم ئاگرە داكوژىن. لە سەر داواى قاسم، مەلامستەفاش چووبوۋە بەراپى شىخ رەشىد. شىووعىەكان بە باسك بلىند كىردن و بۇى- بۇى دەگەنە جەبە، لە سەر چەمىك كە مەلامستەفا و بارزانى لەوین. - ئىمە تاكتىكى عىلمى بە كار دەبەين و دوژمن وا راو دەنەين بە داستانى بگىرەنەۋە. سۇقىيات لە ستالىنگراد چىان كىرد، ئەۋە دەگەين. بۇى ئەلى سەوزەچى!

لەو دەمەدا، دوو كەلاكە پۇلىس لە چەم دەپەرنەنەۋە.

- ئەۋە چىن؟ بۇ مردوون؟

- كاكە شەرە! پىاۋى تىندا دەكوژرى، پۇلىس و پىاۋى شىخ رەشىد كوشتوۋيانن.

- ھا! كە واىە دەبى ئىمە «ئىجتىماعى مەسەسە» بگەين (يانى بە فراۋانى كۇ بىنەۋە).

پاش تاۋىك دىنەۋە لای مەلامستەفا:

- ئىجتىماعمان قەرارى دا تەنگەكانمان بەدەين بە تۆ. تۆش سى پىاومان رەگەل خە تا لە رىگە روۋتمان نەكەن!

- زۇرم پىن خۇشە، بەلام دوو كەستان دەگەل دەنەرم و خاترجەم كەس ناۋىرى بىتە سەر رىگاتان!

مەلامستەفا تەنگەكان دەدا بە بارزانىيەكانى خۇى:

- بۇ ھەر چوارتان بەكىك. ئەگەر خاۋەن تەنگ كوزرا، بەكى دى ھەلىگرى.

گوتىان بارزانى تەنگەكەيان ماچ دەكرد و نىوچاۋانىان رى دەخست.

مەلامستەفا فەرموۋى: زەعمى قاسم گوتوۋىە: دەلەين رادىۋ كوردىەكەمان زۇر بىتامە، كەسى وات پى شىك ناىە پىى رابگا و چاكتىرى بكا؟! گوتوۋمە بەكىك ھەيە ئەگەر ئەۋ بىكا، من زامن بە كەفى تۆى ساز دەدا. دەس بەجى فەرمانى بە سەر راگەبىشتى بەشى كوردى بە ناۋى تۆ نووسى و خەبەرى لە ۋەزىرى رۇشنىبرى داۋە كە چىت دەۋى پىكى بىنى. ئەگەر ئىشكالىكت بوو، بە فوناد عارفى ۋەزىرى دەۋلەت بلى!

چوۋمە لای ۋەزىرى رۇشنىبرى؛ كە ناۋى «فەيسەل سامر» بوو. زەننوون ئەبىۋوبى چىرۇك نووسى لە لا بوو. ۋەزىر پىرسى:

- بەشى كوردى رادىۋكەمان چۇنە؟

- لەۋە باشتر چۇن دەبى؟!

- خۇ نا، دەلەين زۇر خراپە. دەى دەچىە سەرى و چاكتىرى كەى؟

- بەۋ شەرئەى دەسەلاتم ھەبى بە كەفى خۇم راگرم و دەركەم.

- باشە تەنیا نابى زەعمى ۋەحىد دەركىرى، چۈنكە زەعمى قاسم كىرەۋىپەتە كاربەدەست و چاۋەدىر.

- جەناب! ئەگەر دە پىش ھەموو كەسدا زەعمى ۋەحىد بامەرنى دەرنەكرى، ناىكەم.

ئەفسەرىكى بىسەۋاد، خوپرى، كوردى نەزان، براكەى خۇى (فەخرى بامەرنى) كە ھەر دوو چاۋى كوپرە و دەنگىشى زۇر ناخۇشە، ھەم قورئان خوپن، ھەم گۇرانى بىز، ھەم تارزەنى رادىۋىە و مندالەكانىشى كۇرسن. زەعمى ۋەحىدبىش - دوور لە روۋى تۆ - بە گەۋاد ناۋابانگى دەرچوۋە.

- ناخر قاسم داىناۋە، دەرناكرى.

- منیش نایکهم!

هاتمه لای فوناد عارف بۆم گتپراوه. عهونی یووسف که وهزیری ئیسکان بوو لهوئ بوو، گوتی:
تۆ مانگی چهند له عهکاسی پهیدا دهکهی؟

- نزیکهی پازده دینار.

- ده به شهرفم له رادیۆ مانگی دووسهد دینار پتر پهیدا دهکهی. توخوا ئهوه عهقله تۆ
ههته؟!

- کاکه عهونی! ئهگهر نه توانم به کهیفی خۆم کار بکه، ههر به مانگیک دووسهد دینار و
ئابووو چوونم دس دهکهوئ، دهلین ئهویش لهو دز و حیزانهیه.

وام خهیاڵ کردبوو ههر که بوومه بهرپرسی رادیۆ، ئهوه ههموو گۆرانی بیژه ممبره که بانگ کهم:
ههر کهس بچئ که لیماتی گۆرانییه کانیم له سهر کاغهز بۆ بنووسیتهوه. دهمزانی چهند گووکاری
کراوه. به قهولی زه بیجی دهیگوت: ئهگهر دهستم رۆبیا، ئهوه گۆرانی بیژانه و قسه کهرانهی رادیۆ
کوردی بهغدام دهژووړیکدا ههس دهکرد؛ ههموو رۆژ له کولانکهوه بهسه ریاندا دهپام تا
دهخنکان! خۆ ئهوان زۆر ساله به سهر ئیمهدا دهپین!

هیچ شتیگ له رادیۆ کوردی بهغدا ترکه نتر نییه. گۆرانی بیژانههنگ و شیعریش له خۆیهتی،
جا با کهری گیزی بئ، ههمووی ههر پارتی بازی و خرم-خزمینه و ئهوی قهدری نهبی
فهرهنگ و ئهدهبی کورده. مهسهلهن نهسرین شیروان له گۆرانییه کدا ته نیا دهلی: «ئهر دهست
ل نارینئ خۆ بهرنادهم- کراسی زهرده بهر ناکهم. سهد جاری دووپاته دهکاتهوه. ئهگهر
کهسانیکی وهک تاهیر تهوفیقیاں ده ناودا ههلهکهوتوه، به ههلهکهوته و ئیوا به قابلیه تیش گول
ناکا. دهمهویست ههموو زبل و زاله کان رامالم و تۆزیک پاک و خاوینی کهمهوه. چا بوو شوکور
قبولیان نهکرد.

جهلالی شهریکم چووئه لمانی شهرقی که لهوئ فیری عهکاسی رهنگی و فیلم گرتنی
تهلهفیزیۆن بی. براهه کی خۆی له لادانام که شهریکم بی. زۆر زوو براکهی-ههر چهند
مایهیه کیان تیدا نهبوو- لیم کهوته تهشقهله و توشقهله. کیشه کردن فایدهی نهبوو؛ به پوولیکی
کهم دهستم له بهشی خۆم ههلهگرت.

مهلامستهفا له مۆسکۆ ههولی دابوو که له برلینهوه بچینه مۆسکۆ، بهلام خالد به کداس لیتی
تیگ دابووین. مهلامستهفا زۆر لهوه تووره ببوو. ههر دهبهویست له داخی خالد به کداس تۆلهی
ئهو کاره بۆ بکاتهوه. گوتی دهبی بچیه مۆسکۆ، موعله جهی بکهی.

- کاکه! من نهخۆش نیم.

- ههر دهبی بچی!

دهعهوتم له نووسهرانی شۆرهویهوه بۆ هات. مهلامستهفا پاسپۆرته کهی گۆریم، کردیه
«عهبدوهره حمان محهمهد» که تهواو عیراکی بم. که پاسپۆرتی بۆ وهگرتم، سهد و بیست
دیناری دامی، گوتی: بچۆ بلیتی ته بیاره بکړه! ههستام گوتم: به خوا نهخۆش نیم؛ قه تیش له
سهر یهک سهد و بیست دینارم له باخه لدا نهبووه. خوا حافیز دهچمهوه مائی! فهرمووی: عوبهید
(کوره گهوره کهی) پووله کهی لی وهرگه! برۆ بۆ خۆت بلیتی بۆ بکړه؛ لهوانهیه نهچی!

له پێش ئهوه دا به ماوه یهک، دیوانی شیعره کانم نووسیهوه، ناوم لی نا «چیشتی مجبور». دام
به دهولت که ئیجازه ی چاپی بدری. زه عیم وه حیدی رادیۆ به کاره که راده گه یشت. له ههر

کوئی ناوی کورد و کوردستانی تیدابوو، له هەر کوئی باسی مۆسکۆ بوو، تهنانهت ناوی چۆمی «میسیسیبی» ئەمریکای قەلەم کیشابوو، که مەمنوعه چاپ بکرین. نه قلم بۆ مەلامستەفا گێراوه. شهوێک زه عییم وه حید هاتبوو له ملامستەفا. له وهرامی مەلامستەفادا گوئی: نه مزانیوه، بمبه خشن! هه مووی ئیجازه ده ده.

گوتم: مەلامستەفا! قەلەرە شه یه ک پۆژیک جیقنهی له سه ر ناقووسی کلیسایه کی قامیشلی کردبووو. پۆژیکێ تر پارچه گوشت به رازیکێ له پیش که شه ر فاند. که شه ناگری گرت: ده خیلتان ئەو قەلەرە شه م به ساغی بۆ بگرن. بۆیان گرت. لاقی گرت و به داروو که یه ک لیبی راده وه شاندا: ناخر ئەگەر مەسیحی بای له سه ر ناقووس نه ده رپای، ئەگەر موسولمان بای گوشت به رازت نه ده خوارد. تۆی روو ره ش لیم روونه کرمانجی، گوئی به هیچ دینیک نادهی!

زه عییم وه حید تۆ ئەگەر کوردی، بۆ وشه ی کورد قەلەم ده کیشی؟ ئەگەر دۆستی کومۆنیستی، مۆسکۆ بۆ ده کوژینیوه؟ ئەگەر دژی شیوو عیانی، چت به سه ر میسیسیبی داوه؟! دیوان چاپ ناکه م...

که ده هاتم بچمه مۆسکۆ مەلامستەفا فەر مووی: چیت یی خۆشه چاپ بکری؟ گوتم: مەم و زینه که م.

- من بۆت چاپ ده که م. به لام کێ ناگای لی بی؟

- زه بیحی و که سی تر نا.

به فرۆکه ی سووربایی له رپی دیمه شقه وه گه ییمه قاهیره. ده بوايه چوار پۆژ راوه ستم تا ته یاره ی مۆسکۆ دی. له ئوتیلێک له سه ر حیسابی شیر که تی فرۆکه دامه زرام. یاللا وه ناو شار که وه. راست رووم کرده «ئەز هەر». له ئوتوو بووسدا یه کێ قورعانی ده خویند. له ده رکی ئەزه ر پرسیم: «ره واقی کورده کان» له کوپیه؟ شاره زایان کردم. «شیخ عومەر وه جدی» - که مامۆستای ره واق بوو - نوێژی ده کرد. له نوێژ بۆوه. گوتم: من هه زارم و ناوتم بیستوو، هاتووم بتبینم. کرمانجیه کی زۆر ره وان قسه ی ده کرد. زۆر کوردیکی دل سووتاو بوو. پایوکی زۆر به کار، قالب سووک، هه تا خوا هه ز کا عالم بوو. جگه له شیخایه تی ره واقی کوردان، رادیۆ کوردی قاهیره شی به ده ست بوو. ده یانگوت بیست و پینج کاری عیلمی پێک دینتی که هی وا هه یه پۆژی ده ده قیقه وه ختی ده گری.

شیخیکێ دیکه له ئوستادانی ئەزه ره هاته ژوو و دانیشت. شیخ عومەر باسی کورد و کوردستانی ده کرد و به و په رپی دل گه رمیه وه ده دا. کارای میوان گوئی:

- ئوستاد من تیناگه م ئیوه ده لین چی، به لام وا دیاره بۆ کوردستان ته عه سسوبت زۆره.

شیخ عومەر گوئی:

- هەر چه ند مه لای به لام نازانی قسه بکه ی. ته عه سسوب غه یری حه قیقه ت گوته و له

عالمان ناوه شیته وه.

- راست ده فەر مووی له م سه هومه ببوو ره!

- مه لا تۆ عاقیده ت به غه زالی چۆنه؟

- ئیمامیکێ گه ره ی ئیسلامی و قسه ی موخته به ره.

- له فلان کتیبی بره وان! ده لی: «ئهم دینی ئیسلامه له سه ر سێ کۆله که راوه ستاوه: نامیدی،

شاره زووری، دینه وه ری». تۆ ده زانی هەر سێک کورد بوون؟ ده لیم ئەگەر کورد ده ولت بوايه و

به ئازادى، كورد بيانخويندايه، ئىستا دىنى ئىسلام بهو رۆژه ره شه دوچار نه ده بوو. من بۇ ئىسلام هاوارمه.

كابرا گوتى: برىا زۇرى وهك ئەو كۆله كانه مان هه بوايه. له فرمايشتت بهر مه مند بووم.
گوتم: سه يدا! فه له يهك له نزيك قاميشلى چوو بووه سه ر مالى جيرانيك:
- ئەرى شامۇشۇ سبهى نايه ياريدمه؟

- به سه ر چوان له به يانييه وه هه ر چى به فرمووى ده يكه م، كاره كه چيه؟
- ده چين قه برى بابم به گنج سپى ده كه ينه وه.

- به خشه بۇ ئەو كاره نايه م، چونكه من هيشتا قه برى بابى خۇم سپى نه كر دۆتسه وه، خه لك هه زار تف و نه حله تم ده كه ن!

شيخ عومهر پي كه نى، فرمووى: تيگه يشتم؛ به لام گوتوو يانه هه ر كه س به رانبه ر به عه قلى خۇى بدوينه...

كه زانى چوار رۆژ ده مينمه وه گوتى ده بى قسه له سه ر راديؤ بكهى. به يانى چوممه راديؤ. كار گيره كان دانشجووى كوردى عيراقى بوون، گوتيان شيعيريكمان بۇ هه لى بۆيره كه كار به ده ستانى عه ره ب قبوولى بكه ن. ده فته رى شيعيرم دانى كه خۇيان هه لى بۆيرن. رۆژى سيهه مى سه فرم بوو. گوتيان: ئەو شيعيرانه قبوول نه كران، نابى سياسه تيان تيدا بى. شيخ عومهر وه ژوور كه وت، قسه كهى بيست؛ گوتى: ئاخه ر ئيه نه زانن! عه ره بى ميسرى چووزانى كوردى چيه؟ وا من رازى ده كه م. له كاغه زيك نووسى: «مانگ واى تيشك دابوو، باغ و ده شت وا بوو، وا چوو...». له م باسانه پرى كرد و نووسى: «ته رجهمهى شيعيرى هه زار!». به منى گوت: كام شيعرت پى خۆشه ئەوه بخوينه وه. هه ز ده كهى هه زار جوين به عه ره ب بده!

شه و چوممه سه ر راديؤ. دانشجووه كان گوتيان:

- به ر له شيعر خويندنه وه گوت و گۆيه كت ده گه ل ده كه ين و چهن د پرسياريكمان جواب ده وه.

- هه ر چهن د ده بوو به رۆژ پرسياره كان بكه ن و خۇمى بۇ ناماده كه م، به لام ديسان فرموون.
هه موو پرسيار و جوابه كانم له بير نه ماون؛ به لام له جوابى ئەم پرسياره دا كه: ئايا ئە ده بياتى كوردى چهن د قۇناغى بړيوه و ئىستا له كام حالدايه؟ گوتم:

- هه ر گيز له سه ره تاى ئىسلامه وه كورد نه يكراوه به زمانى خۇى وهك خه لكى تر بنووسى.
هه ميشه كۇسى زۇر دژوارى ها تۆته پيش. به و حاله شرا كورد له هه موو به شه كانى ئە ده بياتى باوى رۆژ گاردا به ره هه مى به نرخى بووه. له پنهه لگوتنى ده سه لاتداران، شيعيرى تازيه مانى، به يت و چيرۆك؛ له م چه ر خه شدا له باسى نيشتمان په ره و رى و قه وميه ت، ده ستى بالاى هه بووه و ته نانه ت خانى سېسه د سال له مه و به ر دا هينه رى شيعيرى نيشتمانى بوو. له جيرانانى خۇمان به جى نه ماوين، به لام له غه زه ل و دلداريدا له هه موو عه ره بمان تپه راندوووه.

پرسيار كار گوتى: ده توانى ده ليل بۇ ئەم قسه ت بيئيه وه؟

- به لى، له ئىسلامدا چاكترين كه س گۆشه گيرى خوا په رسته، خراپترين كه س رېگه ره. با برونين «مه حوى» شاعيرى عارف چۇنى ئەم چاك و خراپه ليك پيلۆز كر دوون، ده لى:

نه گه ييه دامه نى ده ستى دوعا، سا ده بمه خاكى رى ته ريقه ي گۆشه گيرى به ر ده ده م، نه مجاره رى ده گرم يان خورما كه ميوه ي تايبه تى عه ره به، داخوا كى بۇ به ربانگى ره مه زان خورمايه كى داوه به



«نالی» که سوننه ته پوژووی پین بشکینن، ده لئی:

ده خیل! باری نه خیلی یان روتابی وها شیرین و سینه نهرم و دلر هق

ناخو ههزار ساله عهره بیک عه قلی بهوه شکاوه یاری خوئی به خورما بشبهینن؟!

شعیره که ششم «چه پکه گولیک» بوو که له دیوانه که مدایه. وا دیار بوو کوردی داواکاری زور

بوون، چونکه چوار جار له رایو بلاو کرایه وه.

پوژی یازدهی مانگی یازدهی په نجا و ههشت چوومه فرگهی قاهره. بارزانی نادرستیکی

دابوومی که نه گهر له مۆسکو دامام، بچمه ئه وی. له فرگه کابرایه ک لئی پرسیم: تو ههزاری؟

- به لئی.

- له فرگهی مۆسکو چاوه نۆرتن.

له ته یاره دا کابرایه کی مووزهردی چاوشینی خوین شیرنۆکه م له تهنیشت بوو، گوتی: من نام

خالد محیدینه، سهر نووسهری پوژنامهی «ئه لمه ساء».

- که وا بئ تو برای زه که رییا محیدینی هه والی ناسری؟

- نه خیر! منیش ههر کوردم وه ک ئه و؛ به لام بنه مالهمان جیا به؛ فکریشمان جیا به. ئه و

ئه امریکا په رسته و من شیوو عیم.

له قاهره دنیابه کی گهرم و خوش. له ریگه دا له فرگهی «تیرانا» پاته ختی ئه لبانی دابه زین.

چاوه خوشیکی ئه لبانیس سوار کرا که له مۆسکو موعاله جه بکا. به راستی فرگه یه کی زور پروت

و ره جال بوو. به ناو هه تاودا گه یینه مۆسکو؛ به لام له وی به فر و کرپوه ریگه ی دابه زینی نه دا.

پاش چهند خولدانیک له فرگه یه کی دوور دابه زین. تماشای چه مه دانان ده کرا. چووم له سه ر

نیمکه تیک کروشمه م کرد. کیژیکی رووس پهیدا بوو، به عهره بیه کی زور رهوانی میسرپانه گوتی:

- ئیشاللا تو ههزاری؟

- به لئی.

به غار چوو چه مه دانه که ی وه گرتم. چووینه ناو ماشینیکی به سوپه و شو فیریک لئی خوری.

گوتم: نینا! تو ئه و عهره بیه چۆن فیر بووی؟

- له مۆسکو دهرسم خویندوو.

- فیلم لئ مه که! کهس به دهرس خویندن ناوا فیره زمان نابئ.

- راستیه که ی پینج سال له قاهره بووم. مامۆستا که مان ده یگوت: زمانی عهره بی زور

هاسانه؛ ههر ههوت سالی هه وه لی توژیک دژواره! عه بدلوله هاب به یاتی شاعیر ده ناسی؟

- به لئی.

- جا وا ده بی؟ ده لئین ناوی منی له شیعری خویدا گوتوو. زوری لئ قه لسم!

- نینا وا بزائم پیت خوش بووه ناوت له شیعری عهره پیدا هاتبئ!

من که فیری خوگیل کردن ببووم له دووم نه دا...

بردمیه ئاسایشگای «گیرتسن» له حه فتا کیلۆمتری مۆسکو. له و ریگه، شهش هه و که لیمه ی

وه ک: «ئه وه چه یه؟»، «نان»، «ئاو» و شتی وا له نینا فیر بووم.

«گیرتسن» ناوی شاعیر و نووسهریکی خوشه ویسته که مالی له و نزیکه بووه. ئه و ئاسایشگایه

کۆنه قه سری ئه میریک بووه؛ لئین کردوو به ئاسایشگا و به ردیکی تی گیراوی پوژی هاتنی

لئیننی بۆ کردنه وه ی ئاسایشگاکه ی لئ هه لقه ندراره. وه تاغیکی به ته نیای زور سازیان دامی و

تله فون و راډيؤبه کی گه وره ی سئ مه وجی شی تیدابوو دهمتوانی گوی له به غدا و هموو شوینیک بگرم.

با جاری بی دنگ له سر ته خته کهم راست راکشیم و تویزیک خه یالاتی رابدرووم بینمه وه بهر چاو؛ نهوسا بگه ریمه وه:

کاتی له بؤکانه وه هاتمه سوله یمانی، حیزبی پارتی به ناوی بارزانی ساز درابوو. همزه عبداللها بریکاری بارزانی سرؤک بوو. برایم نه حمده - که نه ویش وه که همزه حقوقی خویندبوو - بپوه وه کیلی دادگوسته ری. تا کومه له ی نیمه هه بوو، لقیکی کومه له ی له سوله یمانی سر په رستی ده کرد؛ دوی تیکچوونمان نه ویش بپوه پارتی. همزه تاوانیکی چکوله ی کردبوو: خوشکی برایمی نازانم چ لئ کردبوو؟! بؤ داکوزانی هه را، خوشکی برایم درابوو همزه، همزه ش برازایه کی خوی دابوو به برایم؛ بیونه خزم. به لام له سر ریاسه ت زور تیک چوو بوون و هه ر یه که ی ده سته یه کی بؤ خوی گل ده داوه. وه ک گوتم هموو لایه کیشیان پرووی نوپزیان ده مؤسکو بوو؛ به تایه تی که بارزانی سرؤکی کوردانیش میوانی مؤسکویه. ته نیا فره قیکیان ده گهل حیزبی شیوعی نه وه بوو: پارتی بؤ نازادی کوردستان له ژیر سایه ی شیوعیه تدا حه ولی ده دا، حیزبی شیوعی بؤ هموو دنیا و له باسی کورد و کوردستان رازی نه بوون؛ چونکه به رانبر به پیودانی ستالین، کورد به میلله ت حساب نه ده کرا! منیش هه ر چند - وه ک گوتم - به بی عیلم و خه بهر، سووری دوو ناته شه بووم، حه زم له پارتی ده کرد که باسی کوردستانم بؤ ده کا و ده لئ ده بی کورد نازا بی و ده وله تی کومونیسستی دامه زرینئ. له مل ملانه ی دوو سرؤکی پارتیدا هه ر جاره یه کیک سرده که وت؛ به لام هیچ کامیان له ناو ده رنه داو پزیران.

له به غدا بؤ جاری دووه هم چومه لای همزه و ئیتر نه مدینه وه. ده گهل شیوعیان نیوانم خؤش بوو؛ ده گهل پارتی - هه ردووک به ره ش - ریک بووم. بریاریشم دابوو پاش «ژئ - کاف» نه چمه هیچ حیزبیکه وه. کاتی له کهر کووک شاگرد بووم، جه لال تاله بانی - که له پاش برایم هممه کاره بوو - جاری گوتی: به نه نامم نووسیوی و ناوی فره عیت «چه لاک» بی. به لام که هیچ گویم به فره مانی حیزبایه تی نه دا، بیده نگیه ی لئ کرا. شیره کانم له بلاقؤکی پارتیدا چاپ ده کران و هموو هاو کاریه کم ده گهل ده کردن. شیوعیش ده یانه ویست نه نامیان بم، قبولم نه ده کرد. له لای هه ر دووک لا به پاک و بی ته ره فیکی بی غه ره ز ناسرابووم و به وه قازانجم کردبوو. جا که پارتیش خویان به کلکی شیوعی ده زانی و لایان وا بوو وه ک سؤفی و ده رویش هه ردووک هه ر بؤ خویا به کی ده که ن، که س گله ی لئ نه ده کردم: «بؤ ده گهل فلان شیوعی دؤستی، یان بؤ شیره ت بؤ پارتی نووسی؟!». کاری باشیشم نه وه بوو که چاوم له پوولی که س نه بوو. زه حمه تی زؤرم ده کیشا و به ناره قی ناوچاوانی خؤم ده زیام. نه ده ترسام بلین وا نه که ی مه عاشه که ت ناگا. «نؤکه ری بی خه لات و به رات، تانجی سه ری ئاغای خویه تی». له م باره وه به ره له دایه ک بووم، کوری بابی خؤم!

له پاش نه وه زه بیحی له سوله یمانی ده گهل همزه عبداللها نیوانی تیک چوو بوو، چوو بووه لای شیوعیان و له کهر کووک هه هاتبووه به غدا و پیکه وه ده زیا یین. رؤزیک هه تیوکی قوتم لئ په یدا بوو، به یانیکی چاپکراوی دامئ و نامه یه کیش. به یانه که به هه زار و یه ک ده لیل ئیسباتی ده کرد که زه بیحی جاسووسی ئینگلیسه! نامه ش ده یگوت: «هه زار تو نابی دؤستایه تیت ده گهل نه و جاسووسه حه قیره بی که حیزبه که مان که شفی کردووه!».

گوتم: یانی تو و حیزبتان ده زانن که سهری بورج، زه بیچی له بن دیواری سه فاره تی بریتانی هه لده له رزی تا حقوقه که ی ده ده نی؟!

- نه خیر ناوه للا.

- ده بچو به ماموستا بلتی من به جاسووسی نازانم! ده شزانم له سهر ئاره ق دلی له زه بیچی ئیشاوه. حیزبیش نیم حوکمم لی بکا. با تیر ئاوی سارد بخواته وه...
 قسه که له بهینی خو ماندا بی: پیتم وا بسو ههر که سی ده لی کومؤنیستم، مه لایکه تیکه و ئه و پهری ئه خلاق و ئاکاری باشی گرتوته بهر و عهیب ده چاوی مندا هه بی، له کومؤنیستدا نییه. له سه فه ره که ی بوخاریست توژی فکرم گوژا: «کوره خو ئه و کومؤنیستانه ش ههر بنیاده می خو مانن؛ درؤ ده که ن؛ دزی ده که ن؛ بوختان بو یه کتر هه لده به ستن!». دیسان ده مگوت: نا ههر ئه وانه ی عیراق و سووریه وان؛ کومؤنیستی دیکه زور باشن!. به تابه تی کیژه تور که که ی له بوخاریست دیتم، زوری کار لی کردم.

له سهر که شتی لیدیا بو یه که م جار به ئاشکرا خو م کافر کرد و شیعیکم له سهر شیوو عیه کانی عیراق دانا. له تر به سپیش له ژیر ناوی «شه ویک له زیندان» بو ره گله ییه کم له رووسیا کرد؛ ئه ویش زور ده په رده دا. که چۆنه هیچ له حالی تالی کورد ناپرسن؟! له به غدا شیعه کانی سهر که شتیم بو ماموستایانی پارتی خوینده وه که چایی بکه ن. قبوولیان نه کرد، گو تیان بقه یه؛ به لام هه موو روژ ده یانگوت: دا ده ی! به خوا شتیکی خو شه! ئیتر له دیداری خالد به کداش و له و دوو سه فه ره ی ئورووپا وه دلیم له کومؤنیستی عه ره ب ره ش ببوو. ههر ده مگوت ئه وانه له پتی راست لایان داوه. خولاسه ببومه نیوه «وردی» یه ک.

که بارزانی هاته وه و پارتی زیندوو بووه، له یه که م کۆبوونه وه ی پارتیدا، بارزانی هه مزه ی وه ده ر نا و برابیم ئه حمه د کرا به پارزاداری حیزب؛ وانا سکر تیز. هه مزه ش به پانه وه ره گه ل شیوو عیان که وت. ده بی ئه وه ش بزانی له و چهند ساله دا که من له عیراق بووم، ههر که سی له سهر ههر کاریکی خراب له پارتی ده رکرا، شیوو عی به حورمه ته وه وه ریان ده گرت. پارتیش بو شیوو عی ده رکرا، ههر وا بوو. که له سووریه هاتینه وه، ده گه ل زه بیچی به ته واوی کارمان ده گه ل پارتی ده کرد. زه بیچی گو تی: پارتی ده لی هه ژار ده که یه نه سه ره رستی لاوانی پارتی. گو تم: نایکه م؛ کاسبی ده که م و یاریده ش ده ده م.

له ناسایشگای گیرتن

جگه له دوو دوکتوری پیاو، هه موو دوکتور و په رستار و خزمه تکاری تر ژن بوون. دوکتوریکی ژن به ناوی «نیکۆلا یه فنا» به سهر چهند وه تاغیک راده گه یشت که من یه کیک له نه خو شه کانی بووم. سه عات شه ش و سی چاره گی به یانی ده چووینه وه رزش، سه عات هه وت بهر چایی، سه عات دوا زده نیوه روژ، سه عات شه ش شیو؛ ئیتر ته نه بل و به ره لا... ده ستم کرد به رووسی خویندن له کتیبی مندالان. ژنیک - که دوکتوری مندالان بوو - بو ئیستراحت هاتبووه ناسایشگا؛ خو ی کرده ماموستام و به هه زار زه حمه ت شتیکی تیده گه یاندم. روژانه پتر له دوو سه عات خو ی ده گه ل ماندوو ده کردم. ده یگوت: دوو کوپم هه بووه؛ خوشکم کوپی له شه ردا کوژرا و ته نیا مایه وه؛ کوپیکی خو م دا به و. ئیستا کوپیکم هه یه و میرد.
 ته له فزیو ن و پیاو ده گه ل عه کسیتی گه ره ی بالانوما ی «مارشال کۆتوزوف» له سالو ن بوو.

سېنە ماش ھەبوو؛ ھەتتە چوار فىلىمى نىشان دەدا. تا زىستان بوو، وەرزشى زۆر خۇشيان سەمەي سەر سەھۇل بوو. لە پاش بەرچايى تا شىل دەبوون لەبەر دەنگى سەفحە مووزىكى خۇش، سەرگەرمى ئەم بازىە بوون. بۇيە دەلئىم «بوون» و نالئىم «بووین» چونكە ھەوئل چار كەوشى بن چەرخم ساز كرد و چوومە سەر مەيدانى سەھۇل، تەختى پشتم عەرزى ماچ كرد و درىنگە لە سەرمەو ھات! ئىتر تازە ھەر لە دوور مەو تماشام دەكردن. ھەر ئەو رۇژە كە گەيىمە گىرتسن، بالتۆيەكى تايبەتى دووبەر و كەوشىكى ناو بە كولكەم پىن بوو - كە لە بەغدا بۇ سەرمەي سەختم كرىبوون - گوتيان ئەوانە بە كار نايەن. بۆتئىنكىيان دامى، لە كن خودا درۆ نەبى لە چوار و پىنج كىلو قورس تر، بالتۆيەك ئىستەر ھەلئىنەدە گرت! كورپىكى عەربى بەغدايىشى لى بوو بە ناوى «ەسكەر ئل عىبى». رۇژىك پىكەو ھە سەيرى سەمەي سەر سەھۇل و پىستابووين. ھەوا بە روالەت زۆر خۇش بوو. دىتم ھەر دوو گونچكەي ەسكەر وەك بە گونزان چورتمىشت كرىبى خوتىيان لى ھاتوو.

- ەسكەر گوتت بۇ برىندارە؟

دەستى لى دا و راپكردا دەيگوت ھىچ نەدشا. گوتيان: ھەو! ئەو ھەمە سەرمەي رووسايە، پىاو لە دەرەو ەبى ھەر دەست بە گوى و لووتى دابىنى؛ دەنا بى ئەو ھاگا بكا، خوتىيان وشك دەبى و ھەلدەو ەرن.

ھەر كە زىستان و بەفر نەما، دەشتى دەوروبەرمان - كە ھەمووشى جەنگەلى چوغور بوو - بەھەشتىك بوو بە ھەموو مانا. دار ھەموو سەريان لە عاسمانى، دەر و دەشت دارمال لە وەنەوشە و سوئىسى زەرد و سوور و گولى ھەمە رەنگە. بەلام پىم سەير بوو: ئەو ھەموو گولە جوانانە جگە لە ياسەمەنە و تەنيا گولپىكى تۆپى سوورى ئاگرى رەنگ - كە ئەوئىش دەسچىن بوو - بونيان نەدەدا. ئىتر سەر لە بەيان و ئىواران و پاش شىوخواردن تا دەمى نوستانان، لە ناو جەنگەل و دەشت دەگەرپاين و خۇشمان رادەبوارد. زۆرەي ئەوانەي لە ئاسايشگا بوون - كە لام وايە نرىك بە سەد و پەنجا كەسپىك كىژ و لاو، نىوان سال و پىر بوون - ھەموو زۆر تەيار و ساز و جلك جوان بوون. وا دەبوو بە ماشىنى خۇيانەو ەھاتنە دوويان بىانەنەو ە سەردانى مال. رۇژىك لە كورپىك «شورا» نام پرسى: ئىتر جىگەي بۇرژوازى مۇسكۇيانە؟ پىكەنى، گوتى: نا، بەلام كەس و كارى موحتەرەمەكان لىرەن.

لە نرىكمانەو ە كەمپىكى مندالانى پىشەنگ ھەبوو. نرىكەي دووسەد مندالى لە نىوان ھەشت سالە و دە سالەي تىدا بوو. چەند مامۇستايەكى ژنيان بە سەر رادەگەيشت؛ بەلام ھەموو كار دەبوايە بە دەستى مندالان پىك بىت؛ ئەوئىش بە نۆرە. ھەر دوو سەعاتى شەو يان رۇژ، دوو مندال لە بەر دەر كە پاسەوان، بۇ لە خەو ھەستان و چوونە وەرزش و جەمە نان و خەوتن، منالى شەببوورژەن شەببوورى لى دەدا. ھەموو مندال فىرى ھەموو كارپىك دەبوون. ژنەكان ھەر نامۇژگارى كردن و فىر كردنى كاربان لە سەر بوو. جەمھورىەتپىكى چكۆلە بە دەستى مندالانى چكۆلە بەرپو ە چوو. بە نۆرە لە مەجلىسى سەرۆكايەتيدا بەشدار دەبوون. ئەوپەرى تەكووزى و نەزم و تەرتىبان ھەبوو. لە سەعات يازدەي رۇژمەو ە يانبردەنە مەلە. جىگەي خۇيان لە چۆم ديارى بوو. رۇژى دىم كچۆلەيەك دەمەقالەي دەگەل كورپىگەيەكى ھاو كەمپى بوو. دەيگوت: تۆپەكەم تۆ بە ناوت دادا و چۆم بردى. ئەوئىش حاشاى دەكرد. كە زۆرى بۇ ھات گوتى: بە شەرەفى پىشەنگىم سوئند دەخۆم من خەتام نەبوو. كىژۆلە گوتى: بەسە! باو ەرم كرد.

دهستیان کرده ملی یه کهوه و ناشت بوونهوه.

له وچانی هاوینه دا منالانی پېښه ننگ ناوایان راده بوارد و دههاتنه کهمبی هاوینی له دهشت. دووور تریک له نیمه چهندين قهسری هاوینه ههوارى کریکاران هه بوون؛ که مانگی مه ره خهسى له دهشتیان راده بوارد. سئ یه کی مخارج له سهر کریکار و دوو بهش له سئ بهشى، یه کیه تیه که یان دهیدا.

شیر و گوشت گا و ماسی زور بوو؛ که ده یانداينئ. خواردن زور له خواردنی باشی کوردستان ده چوو. بوقیان یی پیس بوو؛ به لام ده یانگوت زور له گوشت کیسهل حهز ده کهن! جگهره و مهشرووب له ناو ناسایشگا مهمنوع؛ به لام له دهري ناسایشگا مهشرووب قهیدی نه بوو. ناو ناوه ئیجازه دهدرا شو له جهنگله تا درهنگی دهسته جهمعی بیگوزهرتینن. بیست یا سی کهس، ههر کهسه پاره یه کی ده دا، خواردن و خواردنه وهی یی ده کردرا. له جهنگله دا ناوریان ده کرده وه و له دهوری پاینده بوارد. له خوار ناسایشگاوه چه می مؤسکو بوو. که لڅوژیکی قهوغا - که سه د مالیک ده بوو - له بهری چه بوو. شهوی وا هه بوو کومه لیک ده چووینه نه وی. له بیرمه شهویک دوو کیژ چوونه بهر ده کی مالیک گوتیان یاسه مه نمان پی بفرؤشه، پیره میردیکی ریش دریز به داره وه راوی نان که نافرؤشم. به منیان گوت تو بچو بومان بکره. به پروسه لهت و په ته که ی خوم داوا یی یاسه مه نم کرد. کابرا باوه شیکى بؤ هینام. ههر چی کردم پوولی نه ویست.

- تو غه ریی! میوانی! من یاسه مه ن نافرؤشم؛ پیم جوانه. به لام بؤ تو ده یبه خشم.

پیوا هه ق بلئ نه وهنده ی من رووسم دیتن، هیچ وهک خه لکی ئوروپا و به تابه ته ئه لمانی و فه رانسی ناچن، که له راست غه رییان زور به ده عیه و لووت به رزن. لادیی رووس وهک لادیی کوردستان میوان راده گرن؛ با نه شیناسن. ئه خلاقیمان زور که یف گرتیووی. زور دلرهم و به روحم بوون. رؤژیک ههشت ژن و کیژ له دهوری داریک هالابوون، ده یانروانیه هیلانه یه ک.

- خه بهر چییه؟

- ئه و جووچکه له هیلانه وه که وتووه. دار زور به رزه، چونی به رینه وه لای دایکی؟

- جووچکی قه له سابوونه ی به دفری سابوون دز! فری دن!

تیکرا به تو ره یی گله یان کرد:

- تو ئینسانی! ده شلین شاعیری! چون ده توانی هینده زالم بی؟

گوتم: بچن ته له فونچی بانگ کهن، بؤتان سه رده خاته وه.

- ناهه ریم! فکری چاکه، توله ی قسه ناخؤشه کهت کرده وه!

له ناو لیره هواردا زور لؤده گیای زور زلم ده دیت. پرسیم: بؤ نایانکیشنه وه مال؟ گوتیان: خه لک به زیاده دهیدروون و جیتی دیلن تا زستانان ناسک و مانگای جهنگله لئی بله وه پین و له سه رمان نه مرن.

رؤژیک له زستاندا، هه موو خه لکی که لڅوژه که - پیر و لاویان - هه ر یه که هیلانه یه کی له ته خته درووس کراویان دینا، له سه رووی دارانیان داده کوتا؛ تا ئه گهر بالدار له گهرمین هاتنه وه، هیلانه یان ساز بی. ئه وه زور فه رقی ده گهل خه لکی لادیی لوینان هه بوو که له وه هه موو باغ و دارستانه دا قهت دهنگی ته ریک نه ده هات؛ هه موویان ده کوشتن. ته نانه ت جاریک یادداستی لوینانیه کی باغه وانم له رؤزنامه دا ده خوینده وه که چوو بوو له سوارتوکه ی عیراق به باغی پادشا رابگا؛ نووسیووی؛ ئه و عیراقیانه نه وهنده ئه حمه قن، له گله گ له سه ربانی مالان هیلانه ی

کردووه، نايخون!

من ميوانېک بووم، له خارجي مۆسکۆ، تهنيا که له خۆزېکم دېدی که پاژيکي زور بچووک له گهليکي دووسه د و په نجا مليوني بوو. د هزانين که پيش ئينقيلاب، رووسيا له حاند دهوله تاني ئوروپا و ئەمريکاوه زور له پاش بوو. تازهش به برينداري له شهري هيتلر رزگاري بېسو؛ خهريکي ساز کردنه وه ويرانی و مه لحه م دانان له سهر برينه کاني بوو. ئەو که له خۆزهش، ئەلمان - جگه له جي ناقووسي کليسا کهی - خاپووريان کردبوو؛ سهر له نوي درووس کرابووه. سهنه گهري ئەلماناني ههر لي مابوو.

دياره من ناتوانم وهک پنيويسته باسي حال خوښي و ناخوشي خه لکي ئەو دهوله ته گه و ره يه بکه م. جا مه گهر درؤ دروست که م؛ يان بي خه بهر - وهک شيووعيه کاني عيراق - مل له فر و فيشال نيم و کيچ بکه م به گا؛ يان وهک ئامريکا په رسته کان به باشه که شيان بليم خراب. تهنيا نيازم وايه من ئەو رؤزه که ده بيته بيست و پينج سال له مه و بهر (سالي ۱۹۵۹)، ئەو که مه ي دوومه باسي بکه م. حه زيش ده که م وهک کابرا نه بين که ده يگوت: له ولاتي کومونيستي هه موو هه فته باران بؤ تووتن ده باري! يان لامان وا بي ههر ئيعلاني دهوله تي کومونيستي کرا، ده سه جئ شير و ههنگوين له عاسمان رؤده رؤي. ده بي بزانيان ولاتيکي فه قير که رژيمي گؤرا، ده بي ئەو فه قيرانه زور ماندوو بن، ورده - ورده حالي خو يان خو ش که ن. «کهس له پري نايته کوري».

مه لامسته فا - که تازه له رووسيا هاتبووه - ده رباره ي ژباني ولاتي رووسيان لي ده پرسى. جاريک گوتي: حالي گوندن شينه کاني ده شتي هه ولير له حالي گوندن شينه کاني رووسيه خو شتره. ديار بوو نه يده ويست درؤ بکا. شيووعى و پارتى لچيان هه لده قرچاند و ده يانگوت هه ري له پر نه کرد ته وه؛ هيجي لي تينا گا.

بزنه گه ليکي که م و گارانيکي زور له که له خۆزه وه ده رده چوو. بؤيان گيرامه وه که هه ر گوندييه ک بيه وي مانگا راگري، ده بي له ده ولت و هر گري؛ رؤي ئەوه نده شير و ئەوه نده رؤن بدا. مانگا و گوپلک ساغ بن، ئە گه ر بمرن، ده بي شايه تي دوکتوريان له سهر بي که به فلان نه خوښي فه وتاون. ده بي سالي ئەوه نده ش گوشت بدا. ئە گه ر مانگا و گوپلک سهر نه بري، گوشت له چي بدا؟ ده بي له بازار بيکري و بيدا به کار به ده ستي که له خۆز. ئەم قسانه م له غه ير بيست؛ راست يان درؤ وه بال به ستيان. به لام خو م رؤيک له سهر گولاويک شه ش مراويم ديت، پياويکيان به دياره وه بوو. گوتم: تۆ کاسب نيت! مراوي هيج زه حمه تي نيه. ئە گه ر زؤرت رت راگرتبا باشتر بوو. سه ريکي لي راوه شاندم: برا! به ده ست ئەوانه ش پتوه بووم. ئەوه نده هيلکه ي ليم ده ستي ن هيج بؤ ناميني. جا ئە گه ر ئەو شتانه روو بدن، دياره حالي ئەوانه ي له کوردستان حه يوان به دؤخه وهر ده گرن، خو شتره. دوکانيک له نزيک ده روازه ي ئاسايشگا بوو؛ خه لکي که له خۆزه که ده هاتن، سه فيان ده کيشا، تا ماشين له مۆسکۆوه ناني ده هينا؛ ئەوسا به نوره ناني خو يان ده کري. ديار بوو خه لکي گوند بؤ خو يان ئارد ناکه نه نان. رؤيک له به کيکم پرسى: زه موي ئە گه ر ته ري و قوري بي، له وانه يه ماشين بچه قئ. ئەو خه لکه بؤ نان چ ده که ن؟ گوتي: قه ت ماشين ناچه قئ و نان ههر ديت!

رؤزنامه م له به غداوه بؤ هاتبوون. له «اتحاد الشعب» ئورگاني حيزبي کومونيستي عيراقدا له شوپينيکدا نووسرابوو: «خانه واده ي وهر زپران له زه حمه تي چيشت و نان کردن و قاپ شتن رزگار بوون. هه موو شت ئوتوماتيکه: زهنگيک لي ده دا، فلان خو اردن بنيره! سفره يه ک ديتته سهر ميز

پادەخرى، قاپە شىۋە كان بە شوپن يەكدا ريز دەبن. پاش نان خواردن، زەنگ لى دەدرىتەو، سفرە و زەرف سەربەخۇ دەجنەو مەدبەقى مەركەزى گوند، لەوئ دەشۋرئىن». باوەر كە لەو دەمەدا كە ئەمەم دەخوئندەو، سەفى نان كران سەدان مېتر لە ديارى دوكان وىستابوون؛ تا ماشين دېت و نان دەكرن!!

رۇژىك دەگەل كىژىكدا «ناتاشا» ناو، لە دەرى جەنگەل لە بەر ھەتاو لە شوئىنىك دانىشتىبوون. ئەو رووسى فېر دەكردم؛ من ئازەربايجانىم بەو دەگوت. كابرايەك ھات، ۋەك جەرىمەى موخالەفەى ماشين بنووسى، دەفتەرىكى دەرىنا:

- ناوت؟

ناتاشا زۇر ترسا، ناوئىكى تىرى گوت.

- لە كوى دەژى؟

شوئىنىكى نەناسراوى گوت.

رووى كرده من.

- ناوم ھەزار، خەلكى عىراق، لە گىرتىنىم.

- ئىرە كەمپى مندا لائە، نازانن مەمنووعە زەلامى بىنى؟

- نەمانزانیو.

كابرا رۇپىشت. ناتاشا ھەر دەگوت: لەوانەيە لە ئاسايشگا دەرمكەن. تۇ بۇ جىگە و ناوى خوت

گوت؟ ئىۋارەى ئەو رۇژە، خانم دوكتور لى پىرسىم: كىت دەگەل بوو؟

- نامەوئى دىرۇت بۇ بىكەم؛ بەلام پىت نالىم.

- پىم بلى، شەرتە ھىچ نالىم.

- ناتاشا بوو.

- چونكە تۇ ديارە پىاوئىكى راست بىژى، ئەوا ئەوئىشم بەخشى.

رۇژىك خانم دوكتور گوتى:

- يۇنانى زمانىكى قوبروسى ھاتو، كەس تىى ناگا. حەولم داو، فەرھەنگى رووسى يۇنانىش

نىيە. ۋەرە بزائە دەلىچى؟

- خانم، من و يۇنانى؟ بەو ھەموو جەرمەسەرە ئەو دەنكە رووسىيە فېر بووم؛ ئەوئىش دەلىچى

ئەرمەنىم عارەبى داخىوم!

- تۇ ھەر ۋەرە!

فكرم كردهو لەوانەيە لە توركى سەرى دەرچى. بەلى ئەلحەملای تركىيە كىۋىلكەيەكى

دەزانى. ۋەك مەلای خۇمان كە فارسى دەلىن وا بوو. دوكتور گوتى: من دەمزانى تۇ ھەموو

شتىك دەزانى! ئىتەر زۇرى عاقىدە بە من پەيدا كىردبوو، حورمەتى زۇر دەگرتم.

كابرايەكى لە قىر رەشتەر، ددان و چاوزەرد، بارىك و درىژ، سەرنووسەرى رۇژنامەيەكى

«كولكوتە» بە زمانى بەنگالى، «نىپال» ناو، ھاتە ۋەتاغى تەنىشتىم. زۇر رووسووك و

خوئىن شىرىن بوو. زۇر باش ھۆگرى يەكتر بوون. ئىنگلىسى بە لەھجەى ھىندىانە دەزانى؛

خودامووزى رووسىشى ھەمىشە بە دەستەو بوو. پىكەو دەگەرپاين؛ شەو تا دەمى خەو لە لای

يەكتر بوون. جغارە كىشىكى لە زەبر بوو؛ لىنى مەنە كرابوو. رۇژىك لە خانم دوكتورى پىرسى:

- من ھەقم ھەيە دەگەل كىچان بىچمە گەرپان؟



- نهک ههقت ههيه، زؤريش باشه. به کهيفی خؤت بگهړئ.
 - دہسا دوکتور من عاشقی شازادہ خانم نيکوټينم؛ با ده گه ليا رابويزم!
 - شازادہ له رووسيا جيگه ي نيبه. نابئ بکيتشي!
 کورده کاني مۆسکؤ و لينينگراد دههاتنه لام. «پروفسؤر قهناتي کؤرديف» و «کؤلؤزی شهرؤ» و چهند که سټيکی تريشم لهوئ ناسين.
 زه مانئ نيکؤلا، له نهرمه نستان، کورد - که هه موو شوانزاده و فهقير بوون - نه يانتوانيوه بچنه مه درسه و نهرمه نيش رکيان لئ بوونه وه. لازار ناويکي زؤر خير ومه نند، منداله کوردی کؤ کردوونه وه و کردوونيه مندالئ خؤی و دهبه ر خوئندنی ناون. چهندين پياوی گه وره ي پينگه ياندوون که «قهناتي کورديف»، «حاجي جهندی» و چهنديکي تريش له وانه ن. کؤلؤزی شهرؤ له کورده يه زيديه کاني تفليس بوو. له زه مانئ مولوتؤفدا کرابووه بهر پرسي بهرنامه کاني رؤژه لاتئ (وهک عهره ي، فارسي، تورکي، هيندي). به لام خوا هه لئاگرئ هيچياني نه ده زانئ! له زمانئ گورجي و رووسيدا زؤر شاره زا و کوردی کرمانجيش زمانئ خؤی بوو. نه وسا که من دهمدی، رؤزنامه ي ئورگاني گورجستاني چاوه ديري ده کرد. رؤزنامه ي «کوردستان» - که له ئيران ساواک ده ريده کرد - ژماره يه کي ده درايه که له چل و ههشت سه عاتدا تر جه مه ي بکا. به غار ده چووه لاي سه لماسي، تر جه مه ي ده کرد. بيست و چوار سه عاته که ي تريش من دهمخويندوه.

کؤلؤز گله ي له دوکتور عه زيز شه مزيني هه بوو که: من له نهرشيوي وه زاره تي ده ره وه، سووژه ي تيزه که يم بؤ هيناوه؛ که چي نه و بي نيسافه هه ر باسيشي له کتتبه که يدا نه نووسيوه! له سابلاغيانيش «کهريم نه ييووي»، «ره حمانئ حاجي باغر»، «مسته فا سه لماسي» و «سولتاني وه ته ميشي» سهريان ده دام. هه مووشيان له قه مي دوکتور يان هه بوو. کهريم نه ييووي هاوگالته ي کؤلاني سابلاغم بوو. ليم پرسئ: تؤ دوکتوري چي؟
 - زمان شوناسي.

- رووسي، کورد باش فيري ده بي؟
 - نا.

- حالي نابم، شتيکم بؤ بلئ.

- له کوردستان وشه ي «گ» (له گافي ژير) نيبه، له زمانئ رووسيدا هه يه.
 - هه تيوا «گي» له کوردي لاي کهر کووک و کفري هه يه؛ به «گوو» ده لئين!
 - ناخر تؤ له سه رانگويلکي ته ره غه به خيو کراوي، چؤن له من حالي ده بي!
 خانم دوکتور، ميړدی له شاريکي دوور و بؤ خؤی له و ناسايشگايه بوو. رؤژئ گوتي: ميړده کهم هاتؤته مۆسکؤ. نيپال و تؤ به ماشيني خؤم ده به مه مۆسکؤ؛ به لام پاش سه عاتيک ده بي بئنه وه؛ من گير نابم. مني برده بهر ئادره سيک که گوتبووم. کور گه لي سابلاغي - که دوانيان له باکؤشه وه هاتبوون - گوتيان پلاوي ليدنه يين و نابئ تا ئيواره به رؤی. گوتم: دوکتور! خوا هه لئاگرئ به سه عاتيک نه و ميړده هه ناسه سارده ت به جي بي لي! رازيمان کرد پاش چوار سه عات بيته وه شوئتمان. نيپال چووه سه فاره تي هيند و من ده گه ل سابلاغيان مامه وه. باس دامه زرا که ئيمه کاريک بکه ين هه موو کورد يه کتر بگرن. گوتم: برا! ئيوه هه موو شه ش که س نابن. له نيو دووسه د و په نجا مليؤن رووسدا غه ريبن. هه ر يه کيکتان ديار نه بي هه مووتان جوئني پئ



دەدەن. جارى بۇ خۇتان يەك بگرن؛ بۇ كوردان خوا كەريمە!
 ئىوارە دەگەل دوكتور دەگەراينەو. لە رى پەرسى:
 - ميستر نىپال! بە تۇ و ھەزارم گو تۈو نايى ھىچ مەشرووبىك، تەنانت ئابجۇش بخۇنەو. بە
 قسەتان كر دووم؟

- بەلى! جا چۆن فەرمانى تۇ لە عەرزى دەدەين؟ قەترەيە كىشمان نەچۆتە دەروونەو.
 - ھەزار تۇ چۆن؟

- چت عەرز كەم؟ تەنيا دوو جار دەگەل نىپال ئابجۇمان خواردۆتەو؛ لە فلان دوكان!
 نىپال گوتى: ئاى خەجالەت خۇم! تۇ بۇ گوتت؟

دوكتور گوتى: بۇيە دە پىشدا لە تۆم پەرسى بزەنم ھىندى درۇ دەكەن؟ دەمزانى ھەزار - بە
 زيانىشى بى - درۇ ناك. ئەگەر ھەردوو كىش حاشاتان بگردايە، دوكاندارە كە سەعات و دەمى
 ئابجۇ خواردەنەو كە تانى خەبەر پى دابووم!

نىپال باسى شاعىرىكى بەنگالى بۇ كردم كە لە تەمەنى بىست سالىدا بە سيل مردو. لە
 يەك لە شىعەرە كانيدا دەلى: «ھەزاران كەس ھاتوونە سەيرى مانگى چاردە، شاعىران بە دل بەرى
 خۇيانى دەشېھىنن، دەولەمەندان ئارەزوويانە ھەزار سەكە زىرى واپان بوايە، زۇر لە رووت و
 رەجالەكان پەلەي رەشى ناومانگ دەناسن كە وەك پارچە نانە سووتاوەكانى خۇيان دەچن...».

رۇژىك لە بەر دەرگا وىستابووين؛ ژنىك بە نىپالى گوت: لە رۇژنامە كە تەدا بە ئىنگلىسى فەكر
 دەكەيەو و بە بەنگالى دەنووسى! ھەردووكمان پىكەنن.

- نا، من جۇكم نەگوت. كەسىك ھەر لە مندالىيەو زەمانىكى خويندى، جوملەى نووسىنى
 بەو زەمانە لە مېشكدا گەلالە دەي و تەرجمەى دەكا.

نىپال گوتى راستە. من وەك لە خەو پامپەرىنن: «بە خوا شتىكى سەيرە: ھەموو كوردىكى
 نووسەر، يان بە عەرەبى، يان بە فارسى و توركى جوملە لە مېشكى دادەپىژى. بۇيە ھەر چى
 دەينووسن فرى بە سەر كوردىيە ئاساييە كەو نىيە». دەرسىكى گەورە بوو...

لە رووسيا زۇر دەرمانى قەدىمى - كە ئىتمە دەلېين دەرمانى پى و پىرېژنان - بە كار دېنن.
 تەنانت ئەو كۇنە حەكىمانە يان كر دوونە مامۇستا لە دانشگاي بژىشكى. پيالە لە پشت گرتن
 [حىجامەت] زۇر باو. رۇژىك لە رى مەلەى چۆم، باران تەرى كردم؛ لەشم رەق بىوو. چەند
 پارچە مەشەممايە كيان دە لەشم گرت، بە چارەگە سەعاتىك چا بوومەو. دوكتور گوتى
 مەشەمماى خەردەلمان بە كار ھىناو.

نىپالى ئاودەنگم رۇيشت. خەمم بوو، لە ژوورە كەمدا كز دامبووم؛ بىرم لى دە كەردەو؛ گوتيان
 پىاويك بانگت دەكا. كە دەچم «ھەمزەى خوشكنايى» بە. لە تەورېز نووسەرى ئازربايجانى
 زەمانى پىشەوەرى بوو. لەو دەمەوە برادەر بووين؛ چاردە سال بوو لىك ھەلېرابووين. لەو رۇژەدا
 كە نىپال نەمابوو، ھەمزە دەسكەوت كە ھاتوو بۇ دوو مانگ لەو ئاسايشگايە ئىستراحتە بكا؛
 شۇرە تىشى «فەتخى» بوو. ئاى لەو خۇشەيە! ھاتە وە تاغى نىپال.

بىر بار درا فەتخى و من رۇژى دوو سەعات لە چەمدا بەلەم لىخورىن كە وەر زىشكى زۇر باشە.
 من دە پىشدا دەچووم بەلەمىكم وەردەگرت و دوور دەكەوتمەو. فەتخى دەھات: كوا بەلەمى
 من؟ بەلەمەوان دەيگوت: ئاى بە داخەو دەگەل رەفېقە كەت نەھاتى تا پىكەو بەلەمىكتان
 بدەمى. ناچار ئەويش بەلەمىكى دەستاند و يەكترمان دەگرتەو. ھەردووكمان سنگ و سەرشان

و پشت پر له توو كى رهش، به رووتى تهواو ده تگوت گۆريلاين! پياوى رووس هه موو بئى توو كن. ببووينه سه يريك مه پرسه! به سه دان له ژن و كيژى رووس ده پارانه وه سواريان كه ين و سه يرمان بكن!

رابواردنى هه ره خوښى رووسان راه ماسى بوو. شه ممه و يه كشه ممه ده يان هزار مه سكه وى و خه لكى لادى له دم نهو چۆمه - كه له چۆمى سابلاخ پتر نه بوو - يه ك له په نا يه ك قولاپيان داويشت و به دياريه وه سيس ده بوون. هه ره ئه گه ره يه كييك ماسيه كى به قه د قامكه تووته ي بگرتبا، ده بووه هه را و هور يايه ك دهشت و ده ره دهنگى ده دايه وه: «گرتى! گرتى!».

فه تحى پيريكى ريشدارى به دى ده كرد، به ئانقه ست به له مه كه ي به لاي ئه ودا ليده خوڤرى و ئاوى لى ده شله قاند. پيره جوينى ده دا. فه تحى ده بارى جوينى رووسى له بهر بوو، مى ده گه ل پيره له شه ره جنبو ده نا و دنياى ده هينا يه بيكه نين.

له ده مى بئى به فريدا، توپى سه رميز و واليبال هه بوو؛ شه تره نج هه بوو. گه مه ي هه ره له به ره و، دۆمينه بوو. هه موو پياويك داشى دۆمينه ي ده باخه لدا بوو. ده تگوت گولله به ندى كا ك نه حمه دى شيخان پتیه! هه ره ده بوونه چوار كه س و مليون لى ده نا. كه گوتم دۆمينه نازانم، گوتيان نابى پياو له رووسيا بئى و دۆمينه نه زانئ! هه ره ده بئى فير بئى. گيانتيك به قوبروسيه يۆنانيه كه بوو كه له بهر زمان نه زانين ببوه كلكم. دۆمينه ي له هه مووان ده برده وه دزى ليده كردن و من و نهو شهريك ده بووين. ناوى ميخايل بوو؛ پيم ده گوت ميخايلؤس. ده مگوت نابى يۆنانى بئى (ئؤس) بئى!

پرايى خه لكى جغاره كيش، سيغارى «بيلؤمور كه نال» يان ده كيشا و هه رزان بوو. جار ييك له دوكان، ميخايل جغاره يه كى ديت عه كسى «لايكا» سه گه كه ي فه زايه يماى تيدا و دووقات گرانتير بوو. دوو پاكه تى كرى. له ريگه جگه ره يه كى دامى؛ به راستى زۆر ناخۆش بوو. گوتى: ها، چۆنه؟ گوتم: تووتن نييه؛ گووى لايكايان تيكردوه! هينده بيكه نى له سه ره به فر دريژ ببوو ده حيلكاوه! له نزيكمانه وه ديوار يكي بلند و زۆر دريژ بوو؛ كه نه وديوى شارۆكه ي فرۆكه وانان بوو. له هه موو ده مى رۆژ و شه ودا، بئى په سانه وه مه شق كردن به فرۆكه بوو. وا ديار بوو شوينتيكى زۆر تايه تى بوو؛ چونكه كه متر له سه رانى ولاته كومؤنيسته كانيشيان دينا يه سه يرى نهو شارۆكه. گرمه ي مه شقى فرۆكان، خه وى ده زړاندين؛ به لام ورده - ورده گويمان لى راهاتبوو.

ها نه وه له بئر نه بوو؛ كه فه تحى ها ته ئاسايشگا، له يه ك شه ممه ي ئاينده دا، دوو ئازر بايجانى كه يه كيان ناوى مه دحەت و نه وى ترينم له بئر نه ماوه، ها تبوونه ديده نى فه تحى؛ كه ديتبوويان منيش هه م. مه دحەت گوتى: من ها توومه لاي تو، ميوه م بۆ هيناوى. چووينه دهشت بۆ گه ران. مه دحەت و من بيكه وه له پيشه وه، فه تحى و كا برائى تر له دواوه ده رويشتين. فه تحى بانگى كرد: مه دحەت وه ره قسيكت بئى بلنيم! سه رته يان كرد. گويفولاغ بووم، گوتى: هه ژار زۆر كه ره؛ تازه له عيراقه وه ها تووه. كومؤنيستيكه ئا و دانادا. لاي وايه ئيره عه رزى موقه دده سه و هه موو شت پيرؤز و ممبراره كه. تو له هه وائى نهو قسه بكه تا بۆ خۆم ورده - ورده عاقلئى ده كه م! گوتم: كورى سه گ! كئى كه ره؟

- راسته كه ي تو! هه تيو ئيره ش وه ك دنياى تره. نهو هه موو به ه - به هه ت له چييه؟! كچيک ليى پرسيم: فه تحى ده لئى من كورى فينؤدالم. ميتروؤى گونده كه مان له ئازر بايجان، له ميتروؤى مۆسكؤ چاكتره!



- فەتحي ئەو درۆيانە بۆ دەكەي؟

- كاكە هەوەل جار كە هەلاتين، بە باريكي ديكەدا درۆم دەكرد كە بە خەيالەم حورمەتم بگرن. دەمگوت: بابم لە سەر كومونىستى كوژرا؛ خۆشم دە سال لە زينداندا ئەشكەنجە كراوم؛ خزم و كەسەم لە برسان مردوون و... ديتەم كچان بيزم ليدەكەن. ئىستا كە بەو بارەدا خۆم هەلەدە كيشم نانم كەوتۆتە رۆن!

هەمزە گوتى: بابم (كەربەلایى فەتحوللا) شوانىك بوو لەو هەشتەرۆيە روتانەي كە وەك ورج دەچن! نانى شەوى شك نەدەبرد. من خويندبووم؛ گوتم: بابە دەچمە تەوريز پوول پەيدا دەكەم. بوومە نووسەرى رۆزنامە. رۆژيک گوتيان كابرايە كى شرى پيسە كە ناوت دەپرسى! باوكم بوو:

- هەمزە كوا چت كر دوو؟

چنگيک رۆزنامەم نيشان دا:

- ئەوە كارى منە.

هەتا هيزى تيدا بوو تىلايە كى بە ناو شانم كيشا:

- سە گباب ئەوە پوولە!؟

ملى نا لە رۆزنامە دراندىن. هەر دەبگوت: ئەوە پوولە!؟

بيست تمەنم نا دەستيهو؛ خا بۆو:

- هەمزە! كورم، وەرە ماچت كەم!

قسەى شاعيرى عەرب «عومەر ئەبووريشە»م بىر كەوتەوہ كە نووسيبووى: لاويكى دانشجوو بووم. هەوالانام تاريقى شيعريان دەكردم. چاكترين شيعرى خۆم بۆ باوكم خويندەوہ كە: پيت چۆنە؟ لىي وەرگرتم؛ نايە باخەلى؛ جوايىكى نەدامەوہ. گوتى: عومەر وەرە بچين باقلەى كولاو بخۆين. دواى باقلە خواردن، باوكم بە باقلە فرۆشى گوت: حيسابت چەندە؟ كابرا سويندى خوارد كە هيچى ناوي و فەخر دەكا كە پياويكى وا گەورەى بۆتە ميوان. بابم شيعرە كانى لە باخەل دەريئا، گوتى: دەبى هەر بتەوى؛ ئەو شيعرانە بۆ تۆ! كابرا كە ديتى بابم گالتەى پى دەكا زۆر ناپرەحت بوو. كاغەزى شيعرە كانى فرى دا:

- قوربان گالتەم بۆ پى دەكەي؟ ئەوانەم بۆ چيە!؟

بابم رووى دە من كرد:

- كورم چاكترين شيعرت چنگە باقلە بەك ناكا؛ تۆ بە چيەوہ خەريكى!؟

نەقلى كەريم ئەيبوو بيم بۆ فەتحي گىراوہ. يەك شەممە هاتە ديدەنيم. فەتحي لەو لاوہ هات تەعزيمي بۆ كرد. بە «ئوستاد، ئوستاد» دواندى. كەريم قوت بيسو. فەتحي پرسى: دوكتور نافەر مووى زمان شناسى چيە؟ حەز دەكەم تيبگەم.

گوتى: ناسينى هينەكەى داىكتە! تيبگە يشتى؟

- بەلى باش تيبگە يستم!

رۆژيک لە گەپانى ناو جەنگەلدا تووشى گۆرستانىك بووين. ژنيك عەكسى ژنيكى بە قەبرىكەوہ ديت. گوتى: ئەوہ هاوعومرى من بووہ كە مردووہ. رووى كرده من:

- تۆ پروات بە خودا هەبە؟

- بەلى.

- لاشت وايه پاش مردن زىندوو دەببەوہ؟

- بەلئى.

- من بروام نىيە؛ كاميان باشتىن؟

- ھى من كە بروام بە زىندوو بوونەوہ ھەيە. چونكە ئومىدە؛ ھى تۆ ناھومىدىيە.

- نا، ھى من باشتىرە. چونكە لام وايه ھەر ئەم ژيانەيە و يەكجارى دەبىرپتەوہ. ھەول دەدەم

لەم ژيانە كورنەدا زۆر لە دنيا بزانم. بەلام تۆ بە ھىواي ئەو لا، زۆر گوئى بە خۆشى دنيا نادەي و كەم فېر دەي.

- دەي باشە؛ ھەر كەس لە سەر دىنى خۆي!

پېم سەير بوو: رووسەكانى رۆشنىبىر و زۆر خويىندەوارىش لە سەبر ھاتن (بىشمىن) دەترسان.

رۆژىك لە ناو جەنگەلدا پەپووسىمانەيەك دەيخويىند. ھەوالە رووسەكەم بە قامك دەبېژارد.

- نيازت چىيە؟

- پەپوو سىزدە جارى خويىند. وا ديارە من سىزدە سالم تەمەن ماوہ!

گوتم: نا، ئەوہ ھىسابى عومرى منى دەکرد؛ نە ئى تۆ!

لە رادىۆ زانىمان «شەوواف» و چەند ئەفسەرىك، بە دنەدانى ناسر لە قاسم ھەلگەرۈنەوہ؛

قاسم بە سەرياندا زال بووہ. رۆژنامەي مۇسكۆ نووسيان: «بارزانى توانى ھەراي شەوواف لە ناو بەرى».

شىووعى وە خۆ كەوتبوون؛ دادگاي گەليان لە مووسل پېك ھانىبوو. عەبدورەحمان قەساب

ناويكىيان كىردبووہ دادستانى دادگاي پىروليتارى. بە سەتان كەسيان لە خەلكى مووسل پاش دوو

دەقىقە محاکمە بە دارى چىراپەردا ھەلاوہ سىبوو. لە كەر كووك وە ناو شار كەوتبوون، ھەر

تور كمانىك و كوردىكى ناھەزيان بەر چىنگ ھاتبوو، بە گورىس رايانكىشاپوو؛ قەتلوعامىكى زۆر

بەساميان كىردبوو. بۆ نمونە: ھەر دوو لاقى ناھەزيان بە دوو جىپەوہ بەستووہ، جىپەكان ھەر

يەك بۆ لايەك لىخوړاون تا كابرا لە بەر يەك ھەلقلىشاوہ. ئىتر قاسم گەيوەتە ئىسكانى؛ چەند

زەلامىكى لى گرتوون و لە سەر رادىۆ ھجوومى بۆ كىردوون.

جەلال بىتووشى نامەيەكى لە برلىنەوہ بۆ ناردم؛ نامەي جەودەت مەلا محەممەد ناويكى

شىووعى كۆيى بوو. دەلئى: «...جەلال نازانى چەند خۆش بوو! ھەر چى لە مووسلدا دەمانگوت

و دەمانزانى ھەوال نىيە، بەر شەقمان دەدا؛ داركارىمان دەکرد؛ دەماندا دەست مەحكەمە،

دەس بەجى دەيگوت بىبەن بە دارى داكەن. بەو سەرە شىرىنەت سوپىندە كە ھىندەم شەق دە

مورتەجىعان ھەلداوہ ئىستاش لاقم دىشى!...».

كچىكى زۆر جوان و زۆر ناسك و نازدار، كە دەمدى جار-جار دەگەل «عەسكەر ئل عىبى» دا

دەگەر، بە منى گوت: من حازرم دەگەل عەسكەر بچمە بەغدا، خۆي لى توورە كىردووم. تۆ پىيى

بلى!

- عەسكەر ئەو كىزە لە باب و باپىرىشت زىادە! بۆ نايەيە بەغدا؟

- كاكە بەزەيىم پىدا دىتەوہ. ئىمە لە بەغدا زاغەنشىن و يەكجار فەقىرىن. ئەو كچە ھەمامى

دەوئى؛ ئاوى خاوتىنى شىرەي لازمە؛ فېرى سىنەمايە؛ ھەر دوو رۆژ مال و ھالى من بىيىنى دللى

دەتوقى. گوتم ئافەرىن بۆ ويجدانت...

پاش گەرۈنەوہم بۆ بەغدا - بە چەند مانگىك - كورپك ھاتە لام؛ گوتى: عەسكەر گلەيىت لى

دە کا. بۆچی کارتی دەعوەتم بۆ ناردووہ نہہات؟

- کارتم نہدیوہ، دەعوەتی چی؟

- خەبەرت لە چییە؟ قەسری لە گەرەکی وەزیربە کرپوہ. ژنی هیناوە؛ پتر لە پینجسەد کەسی لە ئوتیل بەغدا - کە جەمئییکی بە پینج دینارە - دەعوەت کردبوو!

- ئاخەر ئەو دەیگوت زاغەنشینم و زۆر پرووت و پرەجالم.

- بەلێ، ئەوسا وا بوو، ئیستا وایە. عەسکەر خالی منە.

تیگەیشتم زاغەنشینی کرێکاری سادەیی کارخانەیی جگەرە، خوا بۆی پرەخساندووہ بگاتە مۆسکۆ، بۆتە حاجی و لای شیووعیان وە قەدر کەوتووہ؛ دەستی بە کونی پوولدا چووہ. ئیستا بۆتە ئەو پیاوہ و ناویشی نراوہ: «مامۆستا عەسکەر».

هەستم دەکرد رووسەکان هیچ خۆشیان لە نەژادی زەرەد نەدەهات. ئەگەر فیلم چینی با - کەس جگە لە نامۆکان - نەدەچووہ تماشای. چوار چینی و ژنە ژاپۆنییەک و یەکی فیتنامی لێ بوون. کورە چینییەکان هەر چەند هاتیوونە ئیستراحت، هەمیشە سەریان بە سەر کتیبوہ بوو. نەیان دەپەرژا هەوالەتی کەس بکەن. فیتنامییەکە لە عەکاسی دەزانی. من کە لە عەکاسیم دەزانی پارووم کەوتبووہ پۆن. هەوالانی ئاسایشگا دەبوو دەرمان و کاغەز و فیلمی نەگیراوی خۆیان بێنن، وەک دوکتوری تارانێ وەختم بۆ دادەنان! ئەگەر پۆژی باران بێ، فلان سەعات بۆیان چاپ دەکەم، بەوہ زۆر مەمنوون دەبوون. کورە فیتنامییەکە بە دووربین و فیلمی خۆی عەکسی دەگرت و بە کاغەزی خۆی بۆی چاپ دەکردن. لە جوانی مندا کە بۆ وەک من ناکەیی گوتی: من زەردم؛ تۆ ئەسمەری چاوپرەشی. بەو حالەش هەر چەندی دەکەم لێم رازی نین و هەوالەتیم ناکەن! لە ئاسایشگادا زووری تاریک و ماشینی عەکس گەرە کرنەوہی ئێدابوو.

فەتحتی گوتی: لە سەر بابەکی خورەم دینی شتیکم نووسی؛ چاپ کرا. ئیستا دەمووی شتیکی لێ زیاد کەم کە دیسان بۆم چاپ کەنەوہ. لە تەوریزوہ کاروان بە کوردستاندا بەرەو بەغدا بپروا، تووشی چەند جێ دەبێ، بۆم بنووسە! دەیگوت: ئای ناوی «گەنەدار»، «ئافان» و «دۆلەسیر» یان چەند پێ گرینگ بوو؛ بۆیان چاپ کردەوہ!

دوکتور پرەحمانی حاجی باغەر نامەییەکی پرەسمی لە «فۆلۆشین» ناو - کە لە کومیتەیی مەرکەزی حیزبدا و بە سەر سیاسەتی پۆژەلاتی ناوہراست رادەگەیشت - بۆ هینام: «تکایە حال و ئەحوالی عیراقمان دە مەقالیکدا بۆ بنووسە». بە کوردی نووسیم:

- دەی دوکتور بە رووسی تەرجمەیی کە!

- کوردییە کە نازانم؛ بریا فارسی با.

کردمە فارسی.

- بە خوا روسیە کەش نازانم!

سەلماسی تەرجمەیی کرد. لە مەجەللەیی «ئەدەبیات و ژین» دا چاپ کرا. چوار هەزار پوولیلان بۆ ناردم. بەلام لە جیاتی ناوی نووسەر، فۆلۆشین داندرابوو!

زۆریان لە ئاسەواری نووسەرانی رووس بە عارەبی بۆ هینابوووم. لە ناویاندا نامیلکە شیعیکی «مایاکۆفسکی» هەبوو؛ لەزەتم لە خویندەنەوہ کەیی نەبرد. مەسەلەن «هەور لە پاتۆلدا» بە لامەوہ قسیتی سەیر بوو، وەک «زینقەیی مۆر» دەچوو! داوام کرد فارسییە کەیان بۆ هینام؛ فەرقیکی نەبوو. خوایە چۆن ئەو کابرایە دەبێ وەک گۆگل و ماکسیم گۆرگی و چیخۆف و کئی و کئی

حیساب کرابی و زیاتریش؟! لام وایه هر چونکه ده لی: «شانازی ده کم که لویکی کومونیسستم» نهو ریزه ی لی گیراوه و کۆته لی له کۆته لی هه موو نووسه ره به ناوبانگه کانی رووسی بهر زتره. رهنگیشه من وهک لازمیته تی تیی نه گه یشتم و عه قلم هر نه وهنده ی بر کردیی...
 رۆژیک دوو زه لام، به باریک دووربین و زه بتی سهوته وه وه ژورر کهوتن:
 - جیژنی ئۆکتۆبره؛ شتیک بلنی له رادیۆدا بلاو بکریته وه.
 - ده بی شیعریک بنووسم. سبه ی وه نه وه! سبه ی لیم پهیدا بوونه وه گوتم شیعه ره کم کوردییه.

- تو فارسی یان عهره بی نازانی؟
 - له فارسیدا مه له وانم؛ له عهریدا تام له دنیا دا نییه.
 - جا چونکه کوردی جیگه ی له رادیۆ مۆسکۆدا نییه، به عهره بی ته رجهمه ی که.
 - برا من کوردم! به کوردی ده تانه وی مِمباره که، ده نا که سمان له کهس.
 ههرچی قونه جوړه و منجه-منجیان کرد فایده ی نه بوو. رۆینه وه. دوا ی دوو رۆژ هاتنه وه:
 - باشه به کوردی بلنی.
 - ئاخیر پێشه که کی په خشانیشم بو نووسیوه که خه لک ده شیعه ره که بگا.
 - باشه ئه ویش بلنی!

شهویک له رادیۆ بلاو کرایه وه. تیگه یشتم بۆچی تاله بان ی به عاره بی قسه ی کرد!
 ده عهت کرامه سه فاره تی عیراق؛ که جیژنی دامه زانی کووده تا بوو. به جلکی کوردییه وه جووم. جلکی کوردی سیحره! نه وهنده لی کۆ بوونه وه و نه وهنده یان عه کس گرتم و پرسیار لی کردم که سه فیری عیراقی عه بدلوله هاب مه حموود گوتی: به راستی تو سه فیریکی له من چاکتری بو عراق ناساندن. لهو جیژنه دا کوریک عیراقیم دی به ناوی حه مه فه رج که ده یانگوت لهو سوورانه یه به ناوی کورد و کوردستان جووته هه لده خاته وه! هات به لامه وه، رووم لی وه رگیژا. گریا، گوتی: هه ژار راسته من دژی میلله تی خۆم بووم، به لام هه میشه دلیم بو کورد و کوردستان سووتاوه و نه مویراوه راستی دلی خۆم بلیم. گوتم: برادره تو ژور سه رخۆشی؛ سبه ی له بیرت ده چیته وه و په شیمان ده بیته وه که باسی خۆشه ویستی گه لی خۆت کردوه!
 هه شت مانگ له گیرتسن زۆر به خۆشی رامبوارد. هاتمه مۆسکۆ له سه ر حیسابی نووسه ران له ئوتیل میتروپۆل دامه زرام. رۆژیک بردیانمه بنکه ی یه که ته تی نووسه ران. سه رۆک ناوی میدویدۆف بوو؛ ته مه نی سی سال ده بوو نه ده بوو. پیاویکی یه کجار روو خۆش، قسه خۆش و زۆر زیره ک بوو. لهو مه جلیسه دا نینا عهره بی زانه که ی هه وه ل جار له فرگه دیبووم له وی بوو. تورسون زاده - که شاعیریکی مه شهووری تاجیکه - زۆری خۆشی و بۆشی ده گه ل کردم.
 گوتی: من کوردم هه میشه خۆش ویستوون و ئیستاش هه ر زۆرم خۆش ده وین. من چوومه عیراقیش، وا تازه گه راومه وه.

گوتم: میرزا تو که هینده کوردت خۆش ده وی، چوو یه به سرا نه چوو یه سوله یمانی و هه ولیر. له به غداش زۆر نووسه ر و شاعیری کورد هه بوون هیچیان ت نه دیت. شیوو عیه کان نه یان هیتشت خۆشه ویسته کانت بیینی، یان ئاره ق و ره قسی به غدا و به سرا له کورد خۆشتر بوو؟
 گوتی: نه وه ئیپهانه ته به من؛ ده بی عوزرم لی بخواری.
 میدویدۆف له نینای پرسی: ده لین چی؟

- نازانم. بە فارسی قسه يان کرد.

من به عه ره بی بۇ نینام شهر دا. میدویدؤف گوتی: تورسون زاده! تۆ ده بی عوزر له و کاره ی خۆت بخوازی. یان ده بوو نه لئی کوردم خۆش ده وی، یان ده بوو بچیسه لای کوردانیش. حه قی هه ژاره.

هه ره له و مه جلیسه دا یه کیچک پرسى:

- تۆ کومؤنیستی؟

- نه خیر ناسیؤنالیستم.

دیسان میدویدؤف گوتی: هه ژاری ناسیؤنالیستم پی له زۆر کومؤنیستان باشتره. شیعی ره ئه و زۆری هاوار بۇ چینی چه سواوه کردوه. شولو خۆفیش کومؤنیست نه بووه و پیاوی چاکیشه.

زۆر جاری تر میدویدؤفم دیته وه. جاریک لئی پرسیم:

- چوو به بازار؟ پیت چۆن بوو؟

- شت زۆر گرانه.

گوتی: یانی هه به و گرانه. برا له زه مانى شه ردا و دوو سالیش دواى شه ر، پوول له گیرفاندا هه بوو، به لام هیچ نه بوو پیتی بکرین. شوکور بکه که ئیستا هه به و گرانه. له کۆپینه وه دوو جووت گۆره ویم بهر که وتبوو، له بازارى ره ش فرۆشتم. من که حیزبى بووم، ناچار چووم ئیقرارم به گونا ه کرد.

جاریک گوتم: تۆ پیاویکی زۆر زیره کی! پیکه نی، گوتی: جا با بۆت بگتیرمه وه: ئه زموونی کلاسی شه شم دابوو. فه راشی مه درسه گوتی هه ره کس دوو رووبلم نه داتی، کارنامه ی نیشان نادم. به هه زار گیره و به تکای دایکم دوو رووبلم له باوکم ساند و بردم. له کارنامه که مدا هه وه ل بووم؛ به لام هه وه ل له تیشکاوه کان! له نمره کهم هیناندا، له هه مووان له پیشتر بووم! دوو زله ی جانانم له باوکم خوارد که دوو رووبله که ی به خه سار چوو!

ژنیکی نووسه ر و جووله که شیعه ر کانی منی به رووسی ته رجه مه ده کرد، ئه ویش به یاریده ی مسته فا سه لماسی. وه خته بلیم بوودجه ی ولاتی شۆره وی نیوه ی له نووسه ر و شاعیر و هونه رمه ندان و به تایبه تی هونه رمه ندانی سه ر شانۆ خه رج ده کری. زارکی کیسه ئاواله یه... به هه ر دیرپک - که له ته به پیتیک به دیر حیساب ده کری - چارده رووبلیان ده دا به خاوه نی و چارده رووبلیش وه رگتیر وه ریده گرت! پوول بۇ من ده بارى. پتر له شیست هه زار رووبل نرخی شیعه ر و نووسراوی په خشانم پیگه یشت. ویستم چاپخانه یه ک بکرم؛ سه لماسی زۆری ده رک و دیوان کرد، گوتیان بۇ ده ره وه به رووبلی نافرۆشین. له وی ناھومید بووین. ده هه زار رووبلیان بۇ به هه زار دۆلار گۆریمه وه، به و شه رته که له به غدا بمه دنی.

ئو هه موو پووله - که له رووسیا نه بی، ناچی - چ لی بکه م؟ ملم نا له ته خشان په خشانى! دهعه تی ئاشنایانم پی ده کرد. رۆژی میدویدؤف و ژنه که یم دهعه وت کرد. هه زار و دووسه د رووبلم له جه میکندا بژارد. سه ره رای پوولی زۆریش، حه قی ئوتیل و خواردن و سه فه رم له سه ر نووسه ران بوو.

گوتیان: ده مانه وی بگتیرین؛ کارخانه ی ماشین سازی و ئه مانه ت نیشان ده یین. گوتم: هیچی تیناگه م و ناشچم. حه زم له مووزه و نه ققاشی هونه رمه ندانه و هیچی تر. به زۆر مووزاندا گه رام و راستی زۆرم که یف پی ده هاتن.

له نښاره یې رڼا نه مې پر افدای جهوانانه وه داوام لې کړا که مه قالیک دهر باره ی ناشتی بنووسم.
مه قاله که وا بوو:

«له میسری قه دیمدا - که سنعات له شان پهره ی سهندبوو - وهر زیران و ماسیگران دهاتنه
کریکاری بؤ شان. گهنم و ماسی زور له که می دا. کاهینانی ثابینی وه ناو خه لک که وتن: که
بابه ئیوه نازان دنیا له سر پستی گا و ماسی بنده؟ نه گهر گهنم و ماسی برههم نه هینن، دنیا
تیک ده چی و خه لکی شار له برسان و بی گوشتیان ده مرن. کارناسانی دنیاش ده لئین: نه و
سهر بازه ی له جه بهه ی شهره، برههمی یازده کار گهر ده خوا، خو شی یه کیک، نه وه دوازه کهس
له وانه ی گهنم و گوشت برههم دینن له کار ده که ون...» نه ودهم له سر باشی ناشتی و خرابی
شهر دوا بووم. مه قاله کهم له رڼا نه مې دا چاپ کړا. ده ودهت کرام بؤ نښاره. سهر نووسهر گوتی:
زورمان ته له فون و تیلگراف بؤ هاتووه، ده لئین شش مانگه له و مه قاله یه به هیتر له سر ناشتی
چاپ نه کړاوه. تۆ نووسهر یکی باشی.

گوتم: هه له مبه! من نووسهر یکم ههر نام نییه؛ به لام فرق نه ویه لیره بؤ نووسهر ان فکر
ده که نه وه. من بؤ خوم فکر ده که موه و ده بنووسم. پوولی زور ده دن به نووسهر، پیی ده لئین
له فلان باسدا نه ونده که لیمه - نه زیاد نه کهم - بنووسه! نووسهر بؤ پووله که ی خواخوایه تی
کار به ده ست لئی رازی یی؛ نه ک بؤ خوی له نووسینه که ی خوی. بؤ نمونه کتیبیکم به عهره یی
خویندو ته وه چوارسه د سه فحه یه؛ له داستانیکی رووسی تهر جمه یه به ناوی: «که نارهی
رووناک». هه مووی به بوختی باسی گویلکیکی ره سه نه! که لخوازه به که لخوازه فرؤشته وه و
پاشان لئی ساندو ته وه. نه گهر من تهر جمه م بگردایه به سه فحه یه ک ته واو ده بوو.

لیم روونه قسه کانی منی پی نه حمه قانه بوو، به لام گوتی: تکایه شتی تریشمان بؤ بنووسه.
گوتم: من له بنی مه قاله که نووسی بووم: «هه زار شاعیری کورد»، ئیوه نووسیوتانه «هه زار
شاعیری عیراقی»، یانی چی؟

گوتی: و امانزانی وات پی خؤشه!

- مامؤستای به ریز! تۆ بمنیره بازار بلینی شووتیم بؤ بکره، من بچم سنجووت بؤ بکره، بلیم
وامانزانی سنجووت پی خؤشتره! نه خیر له ناوی کورد خؤت پاراستووه؛ ئیتر بؤتان ناووسم.
ده گهل سه لماسی و نینا جووله که که ی وهر گیزی شیعره کانم چوینه دیدنه نازم حیکمهت.
پیاویکی بالا به رزی چوارشانه، چاوشین، مووزهره، هه تا بلینی خوین شیرن. له سر ته ختی پشت
له سر ته خت راکشبوو. نه خؤشی دلی بوو؛ نه ده بوايه زور ببزوی. گوتم: زور به داخه وهم نه و
دلهی که له گؤشه یه که وه کوردی تیدایه ژان بکا.

گوتی: یا هو! نه وه قسه ی شاعیرانه یه. کورد له ناوهندی دلما یه نه له گؤشه دا. من به مندالی
له مالی به درخانیا ن ژیاوم و مهمکی کوردانم مزیوه. خوم له تۆ به کوردتر ده زانم... خه لک له
عیراق و شوینی تری عهره ب چؤنم باس ده که ن؟

- هه موو کهس دوور به دوور عاشقته و ناوبانگت زور به رزه. به لام کومؤنیسته کانی عیراقی
(کورد و عهره یی) و کومؤنیسته کانی سووریا لیت رازی نین؛ نه ویش ههر له سر نه و قسانه ی که
باسی کورد ده که ی.

- چم پی ده لئین؟

- چت عهرز کهم؟ ده لئین های له دایه ی نازم حیکمهت به یین! به لئ شتیکی وا!

زۆر پینكەنى. گوتى: ئەوانە كەرن؛ با جىنيو بدن. ھەر كەس بتوانى و يارىدەى ئەم گەلە بەستەزمانە لىقەوماو ھەدا، نايى بە خۇى بلىى بنىادەمم. دلەم بەم خەبەرەت خۇشە...
دوو ژن خەزمەتيان دەکرد. گوتى: تا فراوين نەخۇى نابى برۇى. ئەوسا مووزەى خۇمت نىشان دەدەم. دواى فراوين، بە سەبرە - سەبرە پىشمان كەوت. ھەرچى لە ھەموو دىياو ھەدا بە دىيارىە كىيان بۇ ھىنايوو، مووزەىە كى لى پىك ھىنايوون.

گوتم: ئۇستادا دەفەر مووى كوردەم خۇش دەوى، ئەدى كوا شتىكى كوردانە؟
- ئاى چەند بە پەلەى! وەرە...

لە سەر ئاقەىەك مەخمەرى سەوز راخرايوو، جووتىك كلاشى ھەورامى، چەند كەوچك و ئەسكوپى دار، چەند سەبىلەى كلكدار و گللىن، زۆر بە جوانى رىز كرابوون و نووسرابوو: «دىبارى برا كوردە كانم». گوتى: بەر لەو ھە تۇ پرسم، بىستبووم كە كومۇنىستانى سوورىە مەقالىكى منىيان تەرجمە كەردبوو؛ ناوى كورد و كوردستانىان دەراوئىشتبوو كە من نووسىيووم.
عەكسىكى خۇى و چەند كەوچك و گولدانىكى دارى زۆر جوان كە دەسكارى ئەمىركاى لاتىن بوو - بە دىبارى دامى؛ كە لە بەغدا ھەك عەزىزتىرىن يادگار ھەلمگرتبوون؛ بەعسى بە تالانىان برد. كە وىستمان برۇىن گوتى: دوو نومائىشم لە مۇسكۆ نىشان دەدرى، چەند بلىت دەوى؟

نىنا گوتى: دواز دە.

گوتم: ئۇستاد ئەو جوولە كەبە؛ دەبەوى بىفرۇشپتەو! لە سى پترم ناوى.
گوتى: نا، دواز دەت ھەر دەدەمى.

تەلەفۇنى كەرد بۇ ژنىك: «چۇنى؟ لاچاوت ماچ دەكەم. دواز دە بلىت بە ناوى ھەژار بنىرە»، پرووى دە من كەرد: ئاوا دەبى ژنان بدوئىنى، فىر بە! دواىە ھەر خۇى گوتى: بە خوا پىم واپە لە من شەيتان ترى؛ دەزانى چۇن خەلك بدوئىنى!
چوومە تماشاى يە كىك لە نومائىشنامە كانى؛ بە راستى بە شاكارم زانى.
بريار درا بجمە لىنىنگراد. زۆر لە دۇست و برادەران ھاتبوون بەرپىم كەن. قەتار سەعات دووى پاش نىو ھەشو دەرۇبىشت. گوتىيان بۇ سى رۇژ ئەو چەمەدانە گرانەت بۇ چىيە؟ يەكى چكۆلەى سووكت پى بى بەسە.

- ئاخىر نىمە.

«كۆلۇزى شەرۇ» كە لە كوردە كانى گورجستانە و چاوەدېرى پراڧداى بە زمانى گورجى دەكەرد؛ گوتى من دەچم بۇت دىنم. ساكىكى گول چندراوى بۇ ھىنام. چوونىنە ئىزگە. ئاغاي قىامى ناوىك، پىاوىكى ھەفتا و پىنج سالەى كۆنە ھەزىرى ئىرانى و دۇستى نىكى بارزانى لە مۇسكۆ، ھاتبوو ھە ئىزگە بۇ بەرئى كەردنم.

- ئاغاي قىامى زۆر شەرمەزارت كەردم.

- نا تۇ دۇستى بارزانى، لازم بوو بىم...

دوكتور سولتان ھەتەمىشى پتر لە دە جاران دە بن چنگى كوتام: «دىسان بچۇ تەشەككورى لى بكە، بەو پىرىە زەحمەتى كىشاو». كچىك كە لە ئاسايشگا دەمناسى و ناوى «گالە» بوو، دەگەل خوشكى ھاتبوون. گوتم: تىكايە تۇ و خوشكت لە باتى من سوپاس لە قىامى بكەن. ھەردووك چوون و قۇلىان كەردە قۇلى. گوتىيان: چونكە تۇ زەحمەت كىشاو، ئىمە دەگەلت



دینپوهه مالې. قیامی گوتی: نه گهر جهوان بام نه ده هاتن؛ مه منونوم!

خاولی و ماولی و نه سپایی ریش تاشینم له ساک دایه، ده گهل «عہلی ٹوف» ناویکی نازہری -
 که دیلمانجم بوو- له واگؤنیک داین. تاو هه لات گه یشتینه ئیزگه ی لینینگراد. زور له
 نووسه رانی نهوئ هاتوونه پیشوازی شاعیری کورد! په کیک هاته دهرکی واگؤن:
 - کوا چه مه دانت؟

ساکه ره شم دا دهستی. له فلقه ی پیکه نینی دا و یه کی تر لئی وهر گرت. ههر فلق و هور بوو!
 - خه بهر چییه؟

عہلی ٹوف گوتی: تو ساکی خانمانت هیناوه!

دوکتور که ریم نه یوووبی په یدا بوو. گوتم: بگه یه، وهر یگره و بیبه وه بؤ خانمه که ت تا نابروومان
 به یه کجاری نه چووه!

سی رۆژ له لینینگراد بووم. پیش نیوه رۆیه ک له مووزهی نهرمیتاژم رابوارد، که به راستی
 مانگیکی دهوی تا هه مووی به باشی ببینی. به سهدان تابلوی وای تیدایه که سهرت له کاری
 خودا سور ده مینئ. له ناو نهوانه دا، تابلویه ک یووسفی نه ججاری زرباویکی مه سیح دارتاشی ده کا،
 مه سیحی ده-دوازده ساله شه میکی بؤ راگرتووه. نهو دل پاکي و خوشه ویستییه که له رووی
 مه سیح نیشاندراره، وه ک بزمار دایکوتام. چهند جار به جیم ده هیشت و ده گه رامه وه و سه یرم
 ده کرد. گوتیان نه م کؤشکه چوارسه د و ه تاغی تیدایه. هه موو لیواری بانه کانی به ده بیان هه یکه لی
 له سهر چه قابوون. بیرم ده کرده وه پادشابه ک به خوئی و ژنی و کورپکه وه، نهو هه موو
 خانوبه ره ی بؤچی بووه؟!

چوومه مزگه وتی لینینگراد. مزگه وتیکی زور جوان و خوش و فره وانه. پره له مافووره ی
 جوان. مه لایه کی مل نه ستور- ده تگوت ته گه ی دابهسته یه 1- به پیرمه وه هات و له بهر خو به وه
 به عاره بی مه لایانه ده یگوت: «شوکور بؤ خوا نوئژ کردن نازاده!». به عه ل یؤفی تهر جمانم گوت:
 وا دیاره نوئژ کردن لیره نازاد نییه؛ چونکه مه لای ئیمه نه م قسانه نازانن. فیژ کراوه بؤ میوانانی
 لاوه کی نه مه بلئ. عه لیؤف گوتی: «لام وایه راستی بؤ چووی!».

قورعانیکی یه ک په ریم دیت. مه لاکه ناوی عه بدولباری بوو، گوتی: نه وه دیاری جه میل
 رۆژبه یانییه؛ سه لامی لی بکه! توش که چوویته وه به غدا ناوم له مه جه لله ی ئادابی ئیسلامیدا
 بنووسه!

له پاش گه رانه وه م بؤ به غدا، له مالی مه لامسته فا، مامؤستا مه لاجه میل رۆژبه یانیم دیت.
 گوتی: چوویه مزگه وتی لینینگراد؟ مه لا عه بدولباریت دیت؟ چؤنه؟ گوتم: مامؤستا باسی نهو
 بئ نامووسه مه که! ده یگوت مامؤ مه لا جه میلم گاوه! گوتی: هه تیو تو بؤ لیره قسه ی وا ده که ی؟
 مه گهر من نهوم گابئ! بارزانی زور پیکه نی.

نهوی سهرنجی راکیشام، له دهرکی ئاودهسته کان به تورکی و به خه تی عه ره بی نووسرابوو:
 «ژئانه- پیاوانه». نه مزانی بؤ ناکرئ ئاودهسته به رووسی بنووسرئ؟ کام زانی هه یه؟!

چوومه دیدنه ی کلیسای «یاکوبسکی گورود» که گؤیه کی تیدا دی و ده چی، حه ره که تی
 زه مینت نیشان ده دا. چوومه دیدنه ی خانووی پووشکین؛ نه لمانی ناشیرینیان کردبوو. زور
 جیگه ی جوانی ترم دیتن که نه لمانان خرابیان کردبوون. نه لمانم وه ک عه ره بان هاته بهر چاو که
 دژی جوانی و هونه رن...



چوومه ئۆپترای حەوت پەیکەری شاعیر «نیزامی» کە مۆسیقاری گەورە ی ئازەری «قەرە قەرەیۆف» کردوو یەتە ئۆپتیرا. رووس بۆ گوئی گرتن لە مووزیککی بەنرخ وە ک سۆفیلکە ی ئیمە بۆ قورعان بیستن وان. بە سرتە ویستم شتییک لە عەلی یۆف پرسیم، لە دە جیۆه پتر «وشت، وشت» یان کرد. یانی با گویمان لی بی، قسە مە کە!

چوومه بنکە ی رۆژەهلات ناسی، بەشی کوردی لە لینینگراد. «ئوربیلی» ئەو پیاوە گەورە و بەرێزە ی ئەرمەنی کە بە فەرمانی ئەو، خرۆشۆف ئیجازە ی کردنەوە ی ئەو ئامۆزگایە ی دابوو؛ دەرسی کوردی لی دەخویندرا و کتییی کوردی چاپ دە کرد؛ بە زیارەتی سەرفراز بووم. خۆ ئەخوازا کە بیستی من مەموزینم وەرگێراو تە سەر سۆرانی، هەر تەواو کەیفی هات.

ئۆربیلی لە زانا هەرە بەناوبانگە کانی رۆژەهلات ناسی شۆرەوی بوو؛ بە دل و گیان عاشقی ئەحمەدی خانی و نیزامی گەنجەوی. دەیانگوت لە رۆژیکدا ئۆربیلی ویستوو یە دەربارە ی نیزامی قسە بکا، کە بۆمبارانی شار کراو. بۆمبای ئەلمانان دە سالۆنە کە کەوتوو و بانە کە لایەکی رووخواه. دانیشتوو ان ویستوو یانە هەلین، گو توییە: باسی نیزامیتان بۆ دە کەم؛ پیاو دەبی شەرم لە نیزامی بکا. ئیو چۆنی بە جی دیلن؟! هەموو گەراو نەو ه جیی خۆیان.

قەناتی کوردیۆف یە کتیک لە مامۆستایانی ئامۆزگا کە بوو کە زۆر شاگردی کوردی خوین و کوردنەژادی پیگە یاندوون. خانم سیدا رۆدینکو - کە مەموزین و بەیتی شیخی سەنعان و چەند کتییی تری بە شەرحی رووسیەو ه لە چاپ داو - لەوی بوو؛ دە گەلیا بوومە ئاشنا. ئەو خانمە لە دایکیکی ئەرمەنی و باوکیکی گورجی بوو. کرمانجی وە ک خەلکی بۆتان و فارسی زۆر باش دەزانی. خوایشتی کرد چەند رۆژیک بمینم، دیوانی شیخ سەنعانە کە ی دە گەل وە خوینم کە خەتە مەلایانە زۆر ناخۆشە کە ی بۆ ساغ نە دەبوو. نەمدە توانی بمینم. قەرارمان دا لە مۆسکۆرا دەعوەتی لی بکەم کە ئیجازە وەرگرتی و لە مۆسکۆ دە گەلی بخوینمەو. دوکتور کەریم ئە بیووبیش هەر لەو ئامۆزگایە یە زمان شناسی خویندوو. ژنە کەشی «ئیرا» فارسی دەزانی. چوومهو مۆسکۆ. رۆژیک فۆلۆشین - کە باسم کرد - هاتە لام کە پرسیارم لی بکا؛ سەلماسی تەرجمانمان بوو.

پرسی: رادیۆ یەریوان بە کوردی، لە کوردستان نرخی چۆنە؟
گوتم: راست دەوی تەنیا کەسیک هە یە لە هەموو کوردستان کە تی بگا. ئەویش ئیستا لەوی نەماو. ئەو کەسەش منم!

پرسیاری کرد: ئایا لە خاوەن زاراوە کانی کوردستان کامیان بەشی زۆرن؟
گوتم: کرمانج، پاشان سۆران.

گوئی: نا، یە کتری لە هەمووان پترە!

- جەناب من باشتتری دەزانم.

- نەخیر نایانی!

هەر دەستی بە ناوچاوانیەو دەگرت و لە پر لە رانی خۆی دەدا و فیتە یە کە دە کیشا:

- ئە ی! بۆ وە بیرم نایە تەو ه؟!

گوتم: دەزانم تۆ مەنزوررت زازایە.

- ئەری دیتتەو، راست دە کە ی!

- کاکێ خۆم! بە داخەو بە هەلە یان بردوو ی. زازا کۆمە لیککی کە من. عیراقی بە هەرچی

سۆرانى نەبى دەللىن بادىنى، يان زازۇكى، يان زازا.

من پرسیارم لەو کرد:

- رۆزنامەى حیزبى شیووعى عىراق چاپخانەى ئیوہە، یوولئى دەدەنئى. رۆزنامەى «خەبات» (رۆزنامەى پارتنى) ھەر بە خۆراپى ھەموو رۆژ دوو ئەوئەندەى شیووعیەکان لە سەر ئیوہ و لە سەر چىنى کومۇنىست دەنووسى و پىتان ھەلدەلئى. ھەموو رادىئو مۇسکۆ لە «اتحادالشعب» نەقل دەکا، بۇچى قەت باسى خەبات ناکەن؟

بە مۆنىکەوہ لئى روانىم:

- خەبات؟ ئىبراخىم ئەخمىت؟! نوورى ئەخمىت تەخا؟!!

پشتەدەستى رادەوہشانئى؛ يانى ھەر باسى مەکە!

دانىشتم عەرزەبەکى زۆر بە ئاب و تابم بۇ لىژنەى مەرکەزى لە کرملین نووسى، بە ھەزار و یەک دەلیل ئىسباتم کردبوو کە ئەگەر رادىئو مۇسکۆ بەرنامەى کوردى ھەبى چەند باشە و چەند بە قازانجى شۆرەوى تەواو دەبى. ئەمجار ھەر کوردىكى دەرەوہ ھاتبا مۇسکۆ، دەگەیمە سەرى و داوانامەبەکم پى دەنووسى و بە تەرجەمەکراوى دەمنارد، بەلکو بەختە کویت بىگرئى و مۇسکۆ بە کوردى بەرنامەى ھەبى؛ بەلام کەس گووى بە کلاومان نەپئوا...

دوو کەس ھاتنە لام گوتیان: لە ئەنساکلۆپىدىاى شۆرەويدا ناوى ھەزار وەک شاعىرى کورد و ناوى جگەرخواون چاپ کراوہ. لە گۆرانىشمان پرسیوہ کە جگە لە خۆى کى ھەبە لە چاپى تازە دا - کە ھەر بە دە سال جارێک چاپى تازە دەکریتەوہ - بنووسرى؟ گوتوویہ: ھەر من ھەم!

گوتم: رەنگە تىتان نەگەبشتى؛ دەنا ئەو دەزانئى زۆر کەسى وامان ھەبە. نەخوازە نەماوہکان وەک خانى و جزىرى و نالى و مەولەوى و زۆرى تىرىش کە دەبوایە رووبەرى ئەنساکلۆپىدىان داگیر کردبا. من بۇتان دەنووسم. گوتیان زۆرمان پى خۆشە. وادەمان دانا. ویکەوتم ناوى ھەفتاویەک شاعىر و نووسەرى کوردم ریز کرد و دامئى. دواى چەند رۆژ ھاتنەوہ لام. گوتیان: دوکتور کەرىم ئەیووبى دەلئى ئەوانە مەعلووم نىبە راست بن، دەلیلى دەوئى!

- بەلئى راست دەکا! لە مۇسکۆ دەلیلى چى بىنمەوہ؟! «دار، ھۆرەى لە خۆى نەبى، ناقەلشئى»! ئەویش چوو...

کەرىم ئەیووبى تىزى دوکتورای لە سەر «شاعىر ھەزار» وەرگرت. ديار بوو دەبوایە لە شىعرەکانم شایەت وەرگرئى. رۆژیک لە ئاسایشگا نامەبەکم بۇ ھات، دەلئى: برا «پەرەووعە» بە چى دەلئى؟ ئەوہ کوردى کوپئە؟ نووسىم: نازانم. تۆ شىعەرکىم بۇ بنووسە کە ئەمەى تىداپە. بەیتەکە ئەمە بوو: «توتن و پەر و عەتر و بۇن». نووسىم: برا تۆ ماناى «تر و بۇن» لىدەوہ، ئەو دەم پەرەووعە روون دەبیتەوہ!

کەرىم ئەیووبى بىرەمىە ئامۆزگای عەرەبى لە مۇسکۆ، گوتى: دەبئى لەوئى بە عەرەبى قسە بکەى، من وام گوتووہ، خەجالەتم مەکە! مامۆستای ھەرە گەورەى دەرسى عەرەبى «سولتائف» ناویک بوو. دەستى ناوہ دەستمەوہ و «ئەخلەن وە سەخلەن» بە خىرى ھىنام. بۇ خاترى کەرىم بە عەرەبى فەسحى قورعانى نوتقىکى دوور و درىژم کرد. ھەموو مامۆستا و شاگردەکان سەر دەجوولئىن. پاش ماندوو بوون بەسم کرد. تىریان لە چەپلە دا. ئەو جار بە کەرىمیان گوت: تکایە بۇمان بە رووسى تەرجەمە کە، چونکە ھىچى تىنەگەبشتىن! کەرىم دەلئى: جا منیش لە عەرەبى نەگەبشتووم! ناچار لە سەررا من بە کوردى و ئەو بە رووسى ملمان

له چهقه چهق نایه وه!

چوو مه مووزه ی پیتری گه وره. کۆته لی پیتری گه وره له جوانترین شوین، له سه ر لیواری چه می «نیوا» دیت. له چه ند جی کۆته لی مه له که کاترینم دی که زۆر به حورمه ت به یادگار ماون. شیوو عی خۆمانم ده هاتنه بهر چاو که کیلی قه بری پیاوه گه وره کانی کوردیان ده شکاند...

ته رزی ژیان

رهنگه به هه زاران کتیب و مه قاله له سه ر ژیان له شۆره ویدا نووسراین؛ که نووسره کانیا ن په یامنیتری رۆزنامه جیهانیه کانی موخته بهر، یان زانا و دورناسی به ناویانگ بوون. لیتره دا من - که وه ک له به سه رهاتی پی شووم تیگه یشتوو ی - له لیکنده وه و زانیی مارکسیسمدا وه ک کوپر و که ری ناو زه ماوه ندم؛ تۆ چه ند له گۆرانی و شیعری ژاپۆنی ده گه ی، منیش له و باره وام و کۆلی تریش. به لام من وه ک دیومه باسی ده که م و نه گه ر خوار و ختیجیشت تیندا دیت، به لی نه زانییه که می به خشه! من چیرۆکی خۆم ده نووسم؛ نه شی کردنه وه ی مارکسیسم.

چۆن له عیراق و ئیران - مه سه له ن - تۆ تۆبۆسی ناو شانان مالی ده ولته ت و پوولی بلیت به ده ولته ت ده گا و شوفیر و کار که ران سه ری مانگ حقووق له ده ولته ت وه رده گرن، له شۆره وه ی هه موو شت کراوه ته مالی ده ولته ت. به ره ری کاری هه موو که س به ده ولته ت ده گا و هه موو که س حقووق له ده ولته ت وه رده گری؛ هه ر که س به پیی کاری خۆی. هه یه مانگی پینسه د رووبل، هه یشه مانگی خوا ده زانی چه ند وه رده گری. واتا له ۵۰ دۆلاره وه تا نازانم چه ند. کارم به وه نییه که زانیانی ناتۆم و پایه به رزه کانی عیلمی چیان ده درایه؛ به لام نووسه ری وا هه بوو سالی ملیۆنیک رووبلی داها ت بوو. چونکه جگه له و پووله ی ده ولته ت بۆ هه قی نووسینه که ی ده دا، نووسراوه که ی چه ند جار له چاپ بدرایه ته وه، نیوه ی بۆ نه و بوو. که وا بوو نه گه ر ته به قه ی ده ولته مهندی زه مانی نیکۆلا له ناو چوو بوو، ته به قه ییکی تر به داها تی زۆره وه په یدا بیوو. به لام فه رقه که لیتره دا بوو که س هه ر چه ندی پوولی هه با، نه یده توانی خه لکی دی بخاته بهر کار و خۆی به ته نه لی به سه ریان رابگا. کابرای که زۆری پوول پی ده گه یشت هه ر ده ی توانی نه سپایی ناو مالی زۆر به نرخ بکری؛ خۆش بخوا و خۆش رابویری. ده ولته ت که خۆی خاوه نی هه موو شتیکه، نرخ هه موو شتی دیار کردوه. کاریک کراوه که هه ر پوولیکی ده گه ر دایه، راست برژیته وه ناو داخله ی ده ولته ت. نرخ شتی زۆر پیداو یستی ژیان، وه ک نان و پیخۆری که له مال دروست بکری، هه رزان و شتی زۆر ناپیدا و یست و ده ولته مهنده، له و په ری گرانی دا بوو. ماشینی مۆسکۆویج - که له به غدا به شازده هه زار رووبل ده فرۆشرا - بۆ خه لکی ناوخۆ په نجا هه زار بوو. کاری بی ماندوو بوون هه رزان و کاری گران، گران قیمه ت بوو. بژیشک حه وت سه د و په نجا، مه هندیسی وه رزیری [کشت و کال] هه زار و سه د، کار گه ری کارمه ی کارخانه دوو هه زار و سیسه دی وه رده گرت. کاری شاعیر و نووسه ر و هونه رمه ند و هونه رپیشه ی تئاتر و سینه ما، له کاره زۆر به نرخه کان بوو. وه ک ده یانگوت: نه داما نی حیزب له خه لکی ره مه کی زۆر خۆشتر ده ژین. ته نانه ت جۆکیک هه بوو که له قه تاردا دوکتۆریکی هاو پیمان گپه ایه وه:

«پۆلیس شه و به کۆلان و خه یاباندا ده گه ران، هه ر سه ر خۆشیک تووش بوونایه، ده یاننارده گرتوو خانه تا به یانی. چه ند که سیکیان گرت و ناردیان. چوو نه سه ر یه کیکی که له به فردا دریز بیوو. نه فسه ر بۆنی به ده میه وه کرد و گو تی: ره فیق به تاکسی به رنه وه مالی؛ چونکه بۆنی

کۇنياكى گرانى لى دههات!».

رادىۋى چند مەوج بە دوو ھەزار و پىنچ سەد تا سى ھەزار بوو؛ يانى كرىي چوار مانگى بۇشكىكى. رادىۋى يەك مەوج ھەبوو - كە ھەر مۇسكۆى دەگرت - بە بىست و پىنچ رووبل؛ كە دەبىردە ھەقى بوتلىك و دكا، يان دواز دە ئىستىكان چاى لە چاخانە. ئەو خەلكە كە لە دە ھەزارى يە كىكى زمانى لاوھكى نازانى، كارى بەو رادىۋە ھەرزانە پىك دەهات. خوا ھەلناگرئ دزىش لە دەولەت و مىللەت دەكرا. بۇ نمونە: خەياتە، بۇى ديارى كراوہ دەستى جل بە دووسەد رووبل بدروئ. مشتەرى كە دەچوو، دەفتەرىكى زەلامى لىك دەكردوہ:

- ناوت؟ ئەندازەت؟ فلانت؟... باشە پاش ھەوت مانگ وەرەوہ!
- كاكە ئەوہ زستانە، سەرمامە، چۆن ھەو مانگى تر؟!
- بەخسە، ھەموو شت بە نۆرەى خۆى. ئەوئەدەت خەلك لە پىشەوہيە.
- داىكت چاك، بابت چاك، فكريك، چارەيەك. وەك تۆ دەلىيى «قەل گووم ناگەيەننە بەھار!».

- ھا! لەبەر خاترى تۆ دەبى لە مالەوہ بۆت بدرووم؛ بەلام دەبى ھەشسەد رووبل بدەى!
خۆ ئەگەر نەشتەدايا و ھەوت مانگەش راوہستاباى، جلكىكى بۇ دەرووى لە تاژى كەن بتۆرى!
سەدان تەلەويزىۋن لە مغازەيىكە، نرخیان لە سەر نووسراوہ، بەلام ديسان دەفتەرەبۆر ھەيە:
- ھەر وەخت نۆرەت ھات، چونكە ئەوانە ھەموو گىراونەوہ.
- ئەدى ئەگەر زياترت بدەمى؟
- باشە يە كىكىيان ھەلگرە، خاوەنەكەى رازى دەكەم!
لاى دەلاكتىك سەرم تاشى، شەش رووبلى ساند. سەلماسى پرسى:
- ئۆدكلۇنيان لى داي؟
- بەلى.

- نرخی دوو رووبلە. بەلام چوارەكە ھەقى ئۆدكلۇنەكەيە كە بۇ خۆى بردوہ!
لە ماشىنىكى تايەتى وەزارەتى لەش ساغىدا چوومە وەزارەت. لە خەيابانى گۆركى پۇلىس رايگرت. شۆفىر دا بەزى و سرتەيىكى كرد، ھاتەوہ. سەلماسى پرسى:
- چەندى لى ئەستاندى؟

- پىم گوت مىوانى لاوہكىم پىيە، دوايە پىنچ رووبلت دەدەمى! ھىچ موخالەفەشم نەبوو؛ بەلام ناوى نووسىبام چەند رۆژىك لە كار دەكەوتم.
جاريك خاوەن تاكسىەك گوتى: پۇلىس تەشقەلە بە ھەموو تاكسىەك دەكەن. لە رىدا ئەم پرس و وەرەمە لە نيوان شۆفىر و سەلماسىدا رابرد:
- حقووقت؟

- چوار سەد رووبل.
- جا چۆن پىي دەژى؟
- پىاوى پوولدار نەبى سوارى تاكسى نايى. حىسابى تاكسىش لە سەر مېتراژە. پىم دەلین لە سەرمان راوہستە، نيو سەعات، سەعاتىك. ئەوسا بەخششىكى باشم دەدەنى.
- ئەگەر تاكسىەكەت شتىكى شكا چ دەكەى؟



- ده چم له ئیداره دهینوسم، نمره و تاریخیکم دهه نئی. ئهو جار خۆم ده چم چاکى ده که مه وه له سهر حیسابى خۆم؛ چونکه له وانهیه له ئیداره که دوو مانگ مه حته لم کهن. ئهوان بۆ خۆیان پوولى چا کردنه وه که ی له سهر ده ولت حیساب ده کهن و ده یخۆن؛ منیش کارم په کی ناکه وئ.

به لام ههر چهند دزی بکړئ له دارایی ده ولت زیانیک ناکه وئ؛ چونکه هه مووی ههر دیته وه گیرفانی خۆی. ئه گهر ملیۆن رووبلت هه یئ، له دهر هوه ی رووسیا به فلسیک ناچئ. له ماله وه ی دانئیی، له وانه یه لیت بدزن؛ له بانکی داده نئیی، له ژیر چاوه دپیری ده ولت دای: «بۆچی خه رجی ناکه ی؟ مه زوورت چیه رایده گری؟...» لیت ده بیته به لا و ناچارى خه رجی که ی، شتی لووکسی پئ بکړی. ئه ویش وا گران کراوه وه ک مار پیته وه ده دا. ده بیته ئاگر پووله زیاده که ت ده سووتینئ.

له رستوران تا سعات یازده و نیو کریکاران جه میکیان به دوازده رووبل ده خوارد. ههر ئهو رستورانه له نیوه پۆوه موزیکالی ده هاتنئ، جه میک خۆی له سه د و دووسه د رووبل ده دا. جه می ئه عیانانه زۆری پئ ده ویست. ئه گهر که رسته ت بکړیا و له مال لیت نابا، زۆر هه رزان ده که وت. له شوهره ی که سه ی کارئ ده ولته تی نه کردبا، به زۆر نه ده خرا بهر کار؛ به لام حقووق نه بوو. وه ستای ته له فۆن و ته له ویزۆن و رادیۆ چا کردنه وه هه بوون که ئازاد بوون و له مالان کاریان بۆ په یدا ده بوو. ژن هه بوون، ده بوونه کاره که ری مالان، به لام ده بوا به وه ک کریکاری ده ولت رۆژئ هه شت سعات کار، هه فته ی دوو رۆژ وچان، سالی مانگیک مه ره خه سی به حقووقه وه وه رگرن. سه لماسی کلغه تیکی وای هه بوو که وه ک فیرعه ون حوکمی ده کرد. شه ویک له دانشگاهی گردی لئینین چوو بووینه ده عه وتی خویندکاران. مه شرووب هه بوو، نان نه درا. سعات دوازده هاتینه دهر، زۆرم برسیبوو؛ گوتم: سه لماسی تازه نان ده س ناکه وئ. دیمه وه ماله ئیوه نان ده خۆم و ههر له ویش ده نونوم.

- جیگه ی خه ومان نییه.

- کاکه ده چم له ژووری کلغه ته که ده خه وم؛ لیم روونه دهر مناکا.

گوئی: نایه لم بیی، ده ته مه وه ئوتیل.

به یانی ئهو رۆژه هات:

- کاکه چم لئ ده که ی؟!

- خیره؟

- کوپه غه له تیکم کرد، بۆ کلغه ته که م گیراوه که تۆ چت گوئ. ئه وای لیم به قین داچووه؛

ده لئ: پیاویک حورمه تی منی له بهر بووه تۆ نه ته یشتوو ه بی؛ ههر ئیسته دهر مۆم!

- مسته فا گیان هاسانه، بمبه بۆت ئاشت ده که مه وه!

- ها! له به غدا بلئی گه وادیم پئ کردوو ه؟! نایه لم!

سه ی کاری زۆر گرینگ له رووسیا پیک هاتوو ه: بیمه ی هه موانی، کار بۆ هه موو داخوازی کاریک، خویندن بۆ هه موو مندالیک؛ که ئه م سه ی شته بی خه من. مه سه له ی مه سه که نیش له ریگه ی حهل کردندا بوو. قه رار وا بوو تا سالی هه زار و نه سهد و حه فتا ئه و گیرو گرفته ش نه مینئ. چوو مه سه بری خانوو کردن: لادیواریک له قالب دراو ده گهل سه ی لادیوار و سه ربانی ساز، لیک ده درا و ههر هینده ی بلئی یه ک و دوو ده بوو به وه تاغیک. ده یانگوئ وا هه یه

نەۋمىك لە زەۋىن لىك دەدەن و دەببەنە سەر نەۋمىك؛ كە من ئەۋەم نەدەيت. خانوو زۆر گەورەن. ھى واىە جىگەى سەدان مالە. ئاسانسۆر ھەبە؛ تەلەفۇن بۇ چەند مالىك ھەبە؛ گاز لوولە كىشى كراۋە. دەۋلەت لە سەدى شتىكى كەم لە حقوق دەپرى، ۋە بەرى دەخا. مالەكان چكۆلەن؛ لە ۋەتاغىك و ناشپەزخانەيەكەۋە تا سى ۋەتاغ ھەبە؛ بى سالۇن. چەند مال لە كۆرىدۇرىك دان؛ درگايان بەرانبەرى يەكە. كابرا دەبى ھەمىشە درگا پتوۋەدا، ئەگەر نەبەۋى زوورى مالى بىينن. كە ئەمە رەنگە بۇ خەلكى دەرەۋەى خاۋەن مال زۆر ناخۇش بى. بەلام لەۋى ئەگەر ئەمە دەست كەۋى نىعمەتە.

لە سەرمای زۆر سەختدا و لە گەرما، بازار و مېترۆ و ئوتېل لە مەرکەزەۋە گەرم و فىنك دەكرىنەۋە. پووس بە گشتى و مەسكەۋى و لىنىنگرادى زۆر تەپۇش و جلكى جوانيان زۆر ھەز لىيە. ھەرچى دەستيان كەۋى لە پۇشاكى جوانى خەرج دەكەن. سىنەما و تىئاتر مایەى سەرگەرمى ھەموانبە. نەخاۋا بالشۆى تئاتر كەسپىك بە دوو مانگىش بلىتى دەس كەۋى، شانازى بە بەختى دەكا. چوومە بالشۆى تئاتر، بالىەى «پشت كوورى نۆتردام» بوو.

خوئىندەنەۋە يەكجەر بەرمىنە؛ زۆرىش ھەرزان دەست دەكەۋى. تىراز ھەرچەند بى، كىتەب زۆر زوو لە بازار نامىنى. شەۋىك لە بەر دەركى تئاترىك كىتەپكىم دىت: «چەند چىرۆكى كوردان»، سەلماسى نەبەشت بىكرىم: «لە پاشان دەيكرىن...». ھاتىنە دەر نەمايو. گروم گرت ھەر دەبى پەيدای كەى. زۆر شوئنان گەرپوۋ دەستى نەكەوتىوو. بە رۇژىك خەلاس بىوو.

بە تىكرابى خەلكى شار دەگەل خەلكى لادى زۆريان فەرق ھەبوو. خەلكى لادى جىلشەر و پىخواسى زۆريان ھەبوو. بەلام ئەۋى پاست بى خانوۋى دىنشىنەكان - كە لە دار كراۋە و لە ناۋ باغچەدا ھەلكەۋتوون - بە چىزەى من زۆر لە خانوۋى شارستانىيەكان خۇشتر بوو. دەمگوت:

ئەگەر مالم لە رووسىە با، لە خانوۋى لادىدا دەژيام و كارى شارستانم دەكردا

ئازادى قەلم و بىر و راي تاكەكەسى دەرپرېن ۋەك ولاتانى عەرەبى و مىسر و ئىرانە، كەس ناتوانى رەخنە لە دەۋلەت بگرى. خەلكەكەش زۆر سالە فىزى بوون و پىيەۋە گەورە بوون، گوئى نادەنە ئازادى فەردى، ھەبە يان نىيە.

بۇ جىئىلان - كوپ و كچ - ئەۋەپەرى خۇشسىيە؛ بەۋ شەرته نان و بەرگيان دابىن بىى. من دىتوومە كچ پىش بە كورپىك بگرى و لە نىۋ ھەۋالان و خەلكدا بلى: «تۆم پى جوانە، ۋەرە با پىكەۋە بگەرىين»، كە ھىچ بە عەيب حىساب نەكراۋە. لاۋىك بە ھەر ژنىك بلى: تۆم خۇش دەۋى و دەۋەتى بكا، ئىتر پى نالى: «دە دىمى بابت رىم!» ئەگەر نەبەۋى بە پىكەنىنەۋە دەلى: «من كارم ھەبە، نانوانم، بىەخشە!».

جگە لە سىياسەتمەداران و ھىندىكى كەم لە رەشايى گەل، ھەموو زۆر لە دىيائى لاۋە بىخەبەرن؛ لايان واىە ژيان ھەر لە شۆرەۋى داىە و خەلكى ولاتى سەرمایەدارى، يان لەۋ خاۋەن كارخانەن كە بە ھەزاران كارگەر ۋە بەر قامچى دەدەن و لەسەر كەمترىن بىيانوو دەبانكوژن، يان كرىكارە بەر قامچىكەبە؛ ناۋنجى تىندا نىيە. لە منيان دەپرسى: تۆ كرىكارى؟

- نەخىر دوكانى خۇم ھەبە.

- چەند ھەزار كرىكارت دە بەردەستدايە؟!

- ھىچ، ھەر تەنىام.

- باۋەر ناكەم! دەى چەند پەيدا دەكەى؟



- رۇژى ھەقى پياۋىكى كولېر .

- ئاي لەو قسە درۆيە!

رۇژىك لە باغچەى ئاسايىشگا، ژنىك - كە بژىشكى مندالان بوو - پرى بە چىنگى گىادا كرد،

پرسى: لە عىراق شتى وا ھەيە؟!

- نەخىر! لەوى رۇژىم سەرمايە دارىيە؛ گىا شىن نابى!

- راست ئىمە لە بەھەشتاين، ئەو ھەموو گىايەى دەبىنى!

فەتھى گوتى: بۇ درۆى دەگەل دەكەى؟

گوتم: نامەوى لەو خەو خۆشەى راپەرېنم...

فەتھى گوتى: يەكئ لەو ئەفسەرانەى ئىرانى كە لە قەلەمورغىيەو ۋە پەيتىرابوون، بۆى

گىرامەو: كە ھاتىنەو ۋە مۇسكۆ، ھەر يەكەى دەگەل شارەزايەك دەگەرېن. شارەزاكەم گوتى:

شتىكە ھەبە دوگمەى بادە، گویت لە تاران و زۇر شوپنان دەبى؛ دەسكارى شۆرەوييە. وەرە نىشانە دەم.

بردمىەو مال، پىچى رادىۋى با دا، دەنگ نەھات. لە خەجالەتيا ن مات بوو: ديارە باوەرەم پى

ناكەى! كۆتەكەم داكەند، گوتم: جەرپادەرېكەم بۇ بىنە! رادىۋم بۇ چاك كەردەو. گوتم: من وەستاي ئەو شتانەم!

نومايشگايەكى سەنەتەى ئەمريكا ھاتە مۇسكۆ، زۇر كەس لە ئاسايىشگاۋە چوون. دەيانگوت:

زۇر سەيرە، خۆ ئەمريكاش دەتوانئ ھىلى كۆپتەر دروس كا!

رۇژى كە ھەو لە مانگى دەسكردى شۆرەوى لە سەر مانگى عاسمان نىشتەو، بە دوكتورىكى

ئەرمەنىم گوت: بە راستى مايەى شانازىيە. گوتى: راستە؛ بەلام برىا لە جىياتى ئەوە كارخانەىكى

سرونجى باشيان بۇ دروست بىكرىنايە!

لە ماركسىسمدا كە دىن ھىچ جىگاي نىيە، پىم سەير بوو كە لە شۆرەوى دىنىكى سەربەخۆ

پەيدا بوو؛ ئەويش بە پىرۇز زانىنى لىننە. لاشەكەى دە نىو قەبرە شووشەكەيدا مۇمىيى كراو

و ماو ۋە بۆتە جىگە زيارەتى ھەموو كەس. لە زىستان و ھاويندا، ھەمىشە بچۆ، بە درىژايى

كىلومىترىك خەلكە بۇ نۆرە زيارەت راوەستاو. دوو-دوو دەچنە ژور، چاويان بە لىنن

دەكەوى و لە دەرکئ ترەو دەردەچن. قەت لە ولاتى موسولمانان ئەوئەندە رىز لە گۆرى

پياوچاكان نەنراو. كە دەرسى روى مەدرەسەى مندالانم دەخوئىد، زۇر فەرمايشتى لىننم

دەھاتە بەر كە زۇر سال بوو لەبەرم بوو؛ حەدىسى پىغەمبەر كرابوو و تەى لىنن!

رۇژىك چوومە كىتبخانەى لىنن لە مۇسكۆ. لە دەرگا جزوہەكىان دامى، نووسرابوو جگە لە

مەجەللات، بىست مىۋن كىتپى تىدايە. سالۋن سالۋنە، ھەر كەسە بە زمانئ كىتپ

دەخوئىتتەو، لە سالۋنى تايبەتى دادەنىش، فىشى ناوى كىتپان و فىشى ناوى نووسەرانى

كىتپان دەس بەجئ پەيدا دەكرى. كارتىك بە شمارەى كىتپ دەخەنە بەر لاقى خۇيانەو كە

كونىكە. پاش مدەيەكى زۇر كەم، شتى ۋەك قەتارى چكۆلە كىتپەكە دىنى و لىي وەرگرە.

پاش خوئىندەو، قەتارە كە دەيباتەو شوئى خۇى لە ناو عەنبارى تايبەتيدا، كە ھەرگىز مۇرانە و

شە كارى تى ناكا. ئەگەر مىكرۇفيلم لە كىتپ بوئ، ئەو داوا دەكەى، زەرەبىنت لە سەر

مىزەكە لە بەر دەمە، بە درشتى نىشانە دەدا.

من چوومە بەشى فارسى، گوتم بەشى كوردىم دەوى. لە بەشى كوردى، ژنىكى سەرسىپى

ۋەك چۆرى شىر، زۆر بە سەر و سىما، بەخىرى ھىنام. گوتى: كورد لە كىتىب ناردن تەنبەلن. كىتىب لىرە تا ھەتا دەمىنى، بەلام نانئىن. گوتم: ئاخىر عەبىيى خۇشتان بلى. زۆر كەس كىتىبى كوردى دەنئىرى؛ بەلام بە واسىتەى ئاشنایان لە شۆرەوى، ئەوان نایدەن بە كىتىبخانە. بۇ نمونە من چەند كىتىم بۇ ھىناوى لە مۇسكۇ بە پوول كرىومەتەو و خاوەنەكانیان بۇ ئىرەیان ناردوو و دزارو. واى دانئى كىتىم بە ناوى تۆ نارد، كى دەلى تۆش بەو دەردەى ناھى؟!

گوتى: دەبى لە سەر ئەو قسەت عوزرخوايىم لى بکەى. من كوردم؛ زۆر حەز دەكەم بەشى كوردى زۆر دەولەمەند بى. من ناوم زىنەب كەرىم ئۇفایە. باوكم خەلكى شارىكى كوردستان بە ناوى سابلاغ بوو. زۆرى زمان دەزانى، تاجران لەو پۆە دەگەل خۆیان دەھىنا بۇ تەرجومانى. ئاخىرى لە تاتاريا دامەزرا و داىكى منى ھىنا. نابى قسەى وا دەربارەم بکرى. گوتم: سەد جار عوزرخوايىت لى دەكەم؛ بمبەخشە!... سەبرى خۆش ئەو بوو، بەىتى سەرەمەرەكەم - كە گوتم تەنیا سى نوسخەى نەفەوتابوو - لەوى ھەبوو!

چوومە سىركى مۇسكۇ. چوومە سىنەماى «پانىراما» كە زۆرم پى سەىر بوو؛ ھەر ئەو جارەشم دىتوو. چوومە مووزەى تەبىعى، نامەيەكم بۇ فەتھى نووسى كە: «سەرجومى كەربەلايى فەتحوللام زيارەت كرىدا» تىگەيىبوو كە مەنزورم ئىسكىلتى قەدىمى گۆرىللايە بوو! لە سەر داواى خۆم، عەلىۇفیان رەگەل خستىم، چوومە تاشكەند. ئادرىسى سابلاغيەكم پى بوو. كارمەندىكى شەھردارىم دەگەل ھات، زۆر گەرپاين نەماندىتەو. لەم سەر دەچووين، كەرىك بە زىن و لغاۋو ھە بەر دەركىك بوو. گوتم: ئەو كەرى ئاخوندە! كە دەگەرپاينەو، ئاخوندىك سواری كەرە شىن بىوو. كابرأ پرسى: ئەو چۆنت زانى؟! گوتم: زەوقى مەلا دەناسم! بە ناشوكرى خودا نەبى، لە ھەموو شوپننار موسولمان و مىش و چلك ۋەك براى ئاۋال دوانەن و بى يەكتر نابن! تۆ كە لە لىننىگراد و مۇسكۇ مىشىكت بۇ دەرمان دەس نەدەكەوت، لە بازارى تاشكەند سەد ھەزارت بە قۇشەيەك بکرىيا! مەنجەلە شۆرپا و پلاو لە سەر لىوى جادە داندراۋن و ھەرا و چەقەى فرۇشيارە و لە ناو تۆز و غومارى كامىۋن و بارەبەردا موشتەرى پىز بوون. دەنگوت عەلاۋىل حىللەى شارى بەغدايە! قاۋەخانە ھەمووى سەكۆيان دەوران دەور ھەبوو؛ بە چەكمەو چوار مېردەكى لە سەر سەكۇ دادەنىشتن، چاى سەبزیان دەخواردەو. پىالەيەكى چىنى پەر لە ناوى كولاۋ، ھىندى گەلا چاى بۇ نەدراۋى بە سەرەو؛ بە حال رەنگى دەگۆر، فر دەكرا.

ئۆزبەكى جۆرە تركىيەك بوو زۆر كەمى تىدەگەىشتىم. شەو چوويىنە ئۆپىراى «مىرەلى شىرى نەوايى» كە زۆر دەزگايەكى جوانە. نومايشنامە و سەما و گۆرانى كىژە ئۆزبەكانم زۆر پى خۆش بوو. بەلام ھەرا بوو؛ سەوداى بزن و گاجووت و چەققەى ئەحوال پرسىيەك بوو، ۋەك بازارى قەباكەندى!

رۆژى دوايى، كابرأيەكى شارەزاي شار لە ئىدارەى سىياحەتەو بە ناو شارى دا گىرپاين. ھەستىم كرى كە دەگەينە پىرئىن مىرئىنى بە رېووبەند و چارشىۋى رەشەو، خۇى دەدا بەر چاوم كە نەبانىنم. گوتم: برا ئەمەى پىناۋى؛ ئەمە بەلگەيە كە شۆرەوى بە زۆر كەس مەجبور ناكا بەرگيان بگۆرن.

چوويىنە سەمەرەقەند. شارىكى كۆنم دىت، زۆر بەى گەرەكەكانى خانووى خشتى بە قور سواغ

دراو بوون؛ وەك ساپلاغى زەمانى مندالىم. بەلام چەند گەرەككىكى تازەى كارگەرانى لە تەرزى خانووبەرەكانى مۇسكۆ لى كرابوو؛ كە زۇر رىك و بەرچاۋ بوون. پىلويكى زۇر خۇشيان رەگەل خستىم بە ناۋى «شەھىدۇف»؛ فارسى زۇر چاك دەزانى. چوۋىنە زىارەتى قەبرى «قوسەم بن عەباس» كە سەردارى ئەسحابان بوو و لەۋى شەھىد كراو. بە سەدان ژن بە مندالەۋە ھاتبوون چل دانەيان دەگرتەۋە؛ نىازبان لى دەخواست.

شەھىدۇف گوتى: بىچارە دايكەم ئەۋە چوار چوارشەمۆيە دىتە ئىرە و نىازى رەۋا نايى!
- چۇن؟

- ئەۋ پلەكانانەى بۇ مەرقەد دەچن، بىست و يەك پلەكانن. ئەگەر لە سەركەۋتن و دابەزىندا ھەر بىست و يەك بن، نىاز رەۋايە. لەم سەرە ژمارە بىست و يەك تەۋاۋە، لەۋ سەر چۈنكە لە بىست و يەككە پى دەنپنە سەر عەرز، حىسابيان لى تىك دەچن، دايكەم بۇ ساغ نەبۇتەۋە!
چوۋىنە سەر قەبرى تەيموورى لەنگ. گۈنەزىكە، تابلۇيەكى لە بەرد ھەلقەندراۋى بە سەر دەرگاۋەيە. لە سارداۋى گۈنەزدا گۇرى تەيموور و بە ئەقلم دە كەس لە خزم و مامۇستاي دىنيەكەى (تاجالدىن) نىژراون. بە ھەنگاۋ دەۋرى گۈرەكەم پىساۋ. شەھىدۇف پرسى: نىيازت چىيە؟

- ئەۋ كابرايەى بە ئاۋات بوو زەمىنىكى دىكەش ھەبۋايە ئەۋىشى داگىر بىكرادايە و بىخستايەتە سەر سەمەرقەند؛ ئىستا لە دە ھەنگاۋ زەمىندا قىرەى لى نايە...!

چوۋمە سەيرى رەسەدخانەى «شاروخ مىرزا»، كوپى تەيموور. قەبرى زانايەكى رۋوس لەۋ نىزىكە بوو. شەھىدۇف بۇ گىرامەۋە: شاروخ لە زانست و زانايان خۇشى دەھات؛ ئەم شوپنەى بۇ ئەستىرەناسان دروست كرد. مەلايان گوتيان كوفرە و ھەشامەتيان دۋاي خۇيان دا و تىك و مەكان درا. ئەم عالمە رۋوسە ئاسەۋارناسە، لى بپراۋە شوپنەكە بدۇزىتەۋە. ھاتۇتە سەمەرقەند، بىستۋىپىنچ سال لەۋى نىشتەچى بوو، سۇراغى نەكردوۋە. رۇژىك لە مەھكەمەى شەرعىدا قەبالەيەك دەخوئىندىتەۋە كە فلانە زەۋى خۇراۋاكەى تا رەسەدخانەيە. دەچى ئەۋ شوپنە دەكۆلى و پەيداي دەكاتەۋە. لە سەر ۋەسىيەتى خۇشى لە نىزىكى نىژراۋە. بە داخەۋە ناۋى زاناکەم لە بىر نەماۋە؛ بەلام ئافەرىم بۇ ئەۋ ھەموو ھەسەلەيە لە رىگەى زانستدا...!

لەۋ دەمەدا كابرايەكى شىرۋلى تۇپنەى گردەل پەيدا بوو، بە فارسىيەكى تىكەلاۋى رۋوس و ئۆزبەكى فەرموۋى: من بابايۇفم، زۇر باش لە مېژۋوى ئەم رەسەدخانەيە دەزانم. قەدەرئ چەنەى لىدا. من ھىچ، شەھىدۇفېش دەنكىكى لى تى نەگەيشت. پۈولتىكىمان نايە مستى و زۇر سۈپاسمان كرد. چوۋىنە دىتنى «رىگىستان» كە دوو مزگەۋت و مەدرەسەى فەقىئى زەمانى تەيموور بوو؛ يەكيان ژنەكەى دروستى كردوۋە. شوۋورەۋى وىستۋويە پاش و پىران بوون ئاۋايان كاتەۋە تا دىنياگەران بەھرى لى بىينن. دوو دامۋدەزگاي زۇر جوان و بەرچاۋن. لەۋ دەمەدا ۋەستا و فەلە كاربان لى دەكرد. بە قسەى شەھىدۇف ۋەستا لە كشمىرەۋە ھىتراۋە كە كاشى كارىيەكان ساز كاتەۋە و كرىكاران فىرى سىنەتەكە بكا. داستانىك دەناۋ ئۆزبەكاندا ھەيە كە: «بىبى خانم رىگىستانى بىيات ناۋە تا كە تەيموور لە ھىندوۋستان گەراپەۋە پىشكەشى بكا. كار تەۋاۋ بوو. بە ۋەستاي كوتوۋە: ھەقت چەندە؟ گوتوۋىيە: ماچىكەم دەيە ھەقم ناۋى! گوتوۋىيە: جارىيەكى جوانت دەدەمى، قىۋولى نەكردوۋە. خانم ماچىكى لە لارۋومەتى داۋەتى. جى ماچ بوو بە خالىكى رەش و پان و زۇر جوان. ۋەستا لە ترسى ئەۋە كە تەيموور پى



بزانیتهوه، چۆته سهربان و له شهقهی بالانی داوه و فریوه؛ کەس نازانی بۆ کوئی!».

شەهیدۆف گوتی: پەیامنیژیکی ئەمریکایی هاتبوووە سەیری پرێگستان. کاتی کۆتە: بی بی خانم، نامیلکەبەکی لێک کردووە گوتی: دی دی خانم نووسراوە، تۆ دەلێی بیبی خانم! هەرچی کردم ئەو هەر باوەری بە من نەکرد!

چوووە بوخارا، ئەویش وەک سەمەرقەند لە شارە هەرە کۆنەکان و هەر وەک خۆی مابوو. جگە لە گەڕەکی کارگەران، بازاری قەیسەری تاریک و تنووک، بە رۆژ دەبوو چرا لە دوکاناندا هەلکەن. ئەوەندە میزگەوت و منارە لێیە، پیاو خەیاڵ دەکا کە هەر بە دە مال مزگەوتیکیان هەبوو. کۆلان سەنگفەرش و تەنگ و بە تەقەتەق. زۆربە میزگەوتەکان کرابوو نە مالی رەش و رووتان. هەر حوجرەبەکی فەقی مالیک و پانایی مزگەوتیش بۆ چەند مال تیغە قوڕ و دار کرابوو.

کاتی کە تازە چوو بوومە رووسیا، لەشی ستالین دەگەل لێنین بە مۆمیایی کراوی داندرا بوو؛ بەلام لە دواییدا - زەمانی خرۆشۆف - لاشەکیان نازانم چ لێ کردبوو؛ کۆتەلەکانیشی لە مەیدانی هەموو شاران لابرابوو. لە مزگەوتیکی بوخارادا، کۆتەلێکی مەرمەری ستالینم دیت بە دیواری مزگەوتەوه هەلپەسێرابوو. گوتم: «سەگ و مزگەوت؟!».

شارەزەمان لە لایەن شەهەرەدارەوه پیاویک بە ناوی «شاهیدۆف» سەریهەستی کتییخانی شار بوو. فارسی باش دەزانی؛ تا ئەندازەیه کیش کوردی سولهیمانیانە فێر ببوو. دەیگوت: زۆرم گوی لە رادیۆ کوردی بەغدا گرتوو و لە خۆمەوه فێر بووم. لە مزگەوتیکیشدا جحیلان بیلار دیان دەکرد! گوتیان مەدرەسە دینی بە عەرەبی لە مزگەوتی میرعەرەب هەیه؛ بیبینه. چێشتەنگاویک دەگەل شارەزاکی و عەلیۆف چووین. چەند مەلایەکی مەلئەستووری گوی رەپ و تیکسەرا، لامل بە دەروە، لە دەرکە سەفیان بەستبوو بۆ بەخێرەیانم. چوووە ژووریک، نزیکەیی بیست لاویکی پتەوی بەشان و باهۆی هەژدە و بیست سالی، هەر کەسە کتیییک لە پیش، مامۆستاکیان بە سەرەوه هەلوێستا بوو.

گوتی: من خەریکی دەرس بووم، بێخەشە بە پیریتهوه نەهاتم.

- دەی مامۆستا تیکی مەدە! دەرسە کەت بلی!

- دەی کوڕم! بسم الله، «بێ» حەرفی جەر، موزاف بۆ ئەللا، ئەللا موزافون ئیله یهیی...

دەستم هەلینا:

- مامۆستا فیتۆ! قوربان وا دیارە هەر ئەمرۆ دەس کراوە بە تەدریسی عەرەبی. ئەو موزاف و جەر و مەرە دەبێ دوای دوو سالی تەدریس بۆ منداڵ بگوتری. بە برۆای من، ئەو پالە پالەوانانە بچن لە مەزرا کار بکەن لەوه چاترە کە لێرە گوی لەو جادوو بەگرن!

مامۆستا بە مینگە شتیکی فەرموو؛ نازانم چوینی پێدام یان چی؟ تیرمان چا و شیرینی خوارد و دەرکەوتین.

بازاری گوندیانم پێ سەیر بوو. لە رۆژیکی حەوتوودا، بە هەزاران گوندی دین و لەوێ دەفرۆشن و دەکرن. زۆرم ژنی بە چارشتیوی رەش و رووبەندەوه دەدیت؛ بەلام دیمەنی ژنیکم پێ سەیر بوو کە لەو بازارە، لە بن رووبەندەوه، کە رووبەندەوه وەک حەسیری دیواری وایە، جگەرەیی دەکێشا. دوو کەل بە کونی رووبەندەوه دەردەچوو، دەتگوت کارخانەیه و کار دەکا!

دوو کەسم لێ پەیدا بوون، گوتیان: زۆرت هەیه لیت بکڕین؟ لەو دەمەدا عەلیۆف هات؛ نازانم

چۈن ھەلاتىن و خۇيان ون كرد. گوتيان ئەوانە ديارە قاچاغچى بوون. سەرى شەو دەگەل
 ەلىۇف چووينە تىرى كرىن. تىرى زۇر خراپ ھەبوو، كىلۇى بە ھەشت رووبل. گوتىم: ئەگەر تىرى
 چاكتىم بەدەيەى زىادت دەدەمى. تىرى ھەرە چاكى حوسىنى و ساحىبى لە پشت دوكان ھىنا،
 كىلۇى بە دواز دە رووبل!

شەو لە ەلىۇفم پرسى: تۇ تىزە كەت چىيە؟ گوتى: زمانى تاتم ھەلىژاردوۋە؛ بەلام ھىچم بۇ
 بە ھىچ ناكرى. كەس نىيە ماناى وشەكانى كۆم كىرۋونەو بەزانى. ئەگەر تماشام كرد. كورە ئەو
 ھەموۋى ئەگەر فارسى نەبى، كوردى و كرمانجى و لورى تىكەلە. ەلىۇف لە خۇشيان گەشكەى
 كرد و ئەو شەو ھەموۋى بە ماناۋە نووسىنەو.

لە ناو بازار دەگەر اىن. نەچارىك بلوئىرى لانكى كچانى دەفرۇشت. يە كىكم ھەلگرت، گوتىم: بە
 چەند؟ گوتى: يەكى ئىنگلىسى وەك تۇ ھەلگرت و مژىكى لى دا؛ وەيزانى سەبىلەيە! گوتىم: نا،
 ئەو سىنعاتى ولاتى خۇمە!

پىرىكى رىش درىژ چەند شتىكى وەك مووكىشى زمانەدارى لە پىش بوو.

- مامە ئەو چىيە؟

- چەنگ.

- يانى چى؟

ھەر پرى دا يەكىك، زمانەكەى خستە سەر زمانى و مىلى لى نا؛ مووزىكى زۇر خۇشم دىت.

- فىرم كە لىت دە كرم!

ھەر دەلى و فىر نامىم. دنيايە كمان لى كۇ بۇتەو پىمان پىدە كەن. گوتىم: شاھىدۇف
 فەرموۋا ديار بوو لە پياۋە موختەرەمەكانى شار بوو. گوتى: چۈن من لە بازار چەنگ لى دەم؟
 گوتىم: منجەمنجى ناۋى، بە خودا منىش دەپ بە تۇ پى بگەنم! ئەوئىش بە دەردى من چوو؛
 بەلام زۇر تر بەو پىكەنن!

لە شارەزاكەم پرسى:

- ئەرى شىخىك لىرە مردوۋە بە ناۋى «بەھائەددىن محەممەد»، نايناسى؟

- ناكاشاھى نەقشەندت نياز بى؟

- بەلى خۇيەتى، دەجمە زيارەتى.

تەلەفۇنى بۇ شەھردار كرد، گوتى: مەرقەد سى كىلۇمىتر لە شار دوورە. دەلئىن چۈنكە خارچى
 سنوورى شارە، ناتوانىن رىگەى بەدىن. گوتىم: بە تەلەفۇن پىتى بلنى كوردىكە مىوانى نووسەرانى
 شۆرەويە. دەلى ئىجازە بدا و نەدا ھەر دەچم! تەلەفۇنى كىردەو، گوتى: شەھردار دەلى من
 دەرەقەتى شتى وائىم! ئەوا ترومبىلى خۇم نارد پىتى بچن. لە رىگە چاوم بە قەبرى ئەمىر
 ئىسماعىلى سامانى كەوت كە گونبەزەكەى لە تەرزى منارەى سامرا و قەبرى «ستە زوبەيدە»
 دروست كراۋە. گوتيان زيارەتگايە. تەكەيە شىھى نەقشەند سى بەش بوو؛ دوو بەشى چۆل و
 لە كار كەوتوۋ؛ بەشىكى ئاۋەدانە و مالىكى زىرەوانى تىدايە. قەبرەكە لە ناۋەراستى حەسارە؛ بە
 سىمان بلند كراۋە؛ بالا پياۋىك پىتر. گۇيا حەوزىكىش لە حەسار بوو؛ خەلك ئاۋەكەيان بۇ
 متفەرك بردوۋە. دەولەت لە ترسى مىكروپى ناۋ ئاۋ، پرى كىردۇتەو و شىرەى لە جى داناون. بۇ
 يەكەم جار لە پرووسيا سۈال كەرىكم لە درگای مەرقەد دىت. سىندووقى نەزىكىشى لى بوو، سەد
 رووبلم تى ھاويشت. شۇفىرە كە - كە پرووسىك بوو - بىست و پىنج رووبلى تى ھاويشت. شاھىدۇف

پىرسى: ئەو موسولمان، تۇ چى كە رووسىكى؟. گوتى دەگەل زۇر كەسان ھاتووم، ھىچيان پولىيان دەو سىندوووقە نەخستوو. بە كارى ئەمە دىلم گەرم داھات؛ منىش بەشى خۇم تى خست.

لە ناو جادەى بوخارا دووھىمىن سىوالكەرم دىت كە بە زىمانى رووسى دەىگوت: ھاونىشتىمانى يارىدەم بدە! ئىتر ئەوئەندەى لە رووسىا بووم تازە چاوم بە گەدا نەكەوتەو.

لە ولاتى ئۇزبەكىستان - كە گەرم و نەرمان و بەراوہ - زۇربەى حاسلاتى پەمۇ و ترى و مەردارى دەغل و دانى ولاتى شۇرەوى لەوئ پەيدا دەبى. خەلكەكەى لە چاو رووسەكان زۇر دەولەمەندىن؛ بەلام بە ناشوكرى نەبى وەك عارەبان پىس و چلكىن. دەلئىن پولىيان دەدەن بە زىپرى ژنان و مافوورەى باش. لە ھەر كوئىش كام كارى زۇر گرانبە، كارگەرى رووس دەىكەن، موسولمانەكان زۇر تەنبەل ترن. پىم و بوو كە دەلئىن رووس برا گەورەن جىى خۆپەتى؛ زۇر بەكار و زۇر خاكى و بى دەعەن.

لە بوخاراوہ تىلگرافىم بۇ ھەمىد خوسرەوى كرد كە بەيانى سەعات يازدە وەرە ئوتىل تۇرىست لە تاشكەند. سەعات دوازدە تەلەفۇنىك لىى دا:

- ئەزبەنى ئەز ھەمىد. كاك ھەزار تە چاوانى؟!

- كاكە بىخەشە! ھەمىدەكەى من سابلاغيانە قسە دەكا؛ جەنابت كىتى؟

- كورۇ ئەزم ئەزا!

ھەمىد دەگەل بارزانىان ژىابوو، زاراوہى ئەوانى ھەلگرتبويە و ھى خۇى لە بىر چووبۇوہ. ھەمىد گوتى: موھەندىسى وەر زىرى [كشتوكال] م. ھەموو رۇژ كە دەچمە مەزرايە چەمەدان دەگەل خۇم دەبەم؛ چونكە نوئىژى جومەعيان دەگەل دەكەم، خۇشىاندەوئىم و چەمەدانەكەم بۇ پىر دەكەن لە بامىە و باينجان و سەوزەوات، يانى لە دەولەتى دەدزىن و دەيدەن بە من!

لە تاشكەند شەوئىك ماينەوہ. ژنىك لە لايەن رادىوۋە ھات كە قسەيان بۇ بىكەم. گوتىم بە كوردى خۇم قسە دەكەم. پىك نەھاتىن. پاش ماوہىەك ھاتەوہ، گوتى: زۇر تكات لى دەكەن بە فارسى قسە بىكە؛ چونكە كەسى وامن نىبە كوردى تەرجمە بىكا. بە فارسى ھىندىك قسەم كرد كە: من بە مىندالى لە كوردستان لە چىرۇكى كوردانەدا زۇرم باسى سەمەرقەند و بوخارا بىستىبوو؛ ئارەزووم بوو ئەو دوو شارە بىنىم. كە ھاتىشم تىگەبىشم كە ئەم ولاتە جوانە سالەھى سال وەك كوردستانى خۇم ژىرچەپۇكەى بىگانە بووہ؛ وەك كورد بە دىلى ژىاون. با جەوانانى ئەمىرۇ داستانى كۇنەپىاوان لە بەر كەن و كارىك نەكەن بگەرپىنەوہ ژىانى دىلى و كەساسى و بە دەردى كورد نەچن... سوپاسىشم لە شارەزاكانى بوخارا و سەمەرقەند و شۇفپىرە رووسەكە كرد. ژنەكە رۇبىشت و چوارسەد رووبلى بۇ ھىنام. گوتىم بۇ خۇت. عەلىۇف وە تەماح كەوت؛ پىنى گوت: زەبت و دووربىنەكەت بۇ ھەلدەگرم؛ قورسەن. دەگەلى رۇبىشت. كە ھاتەوہ گوتى: پىس دەستى بىرىم! تا بەر دەرگای مالەوہى چووم؛ كە زۇر دوور بوو. لە دەركە شتەكانى لى وەرگرتىم، ماچىكى دامى و گوتى سوپاس! دەركەى داخست و كالمە در، چىم پى نەبرا!

كە بەرەو مۇسكۇ گەراينەوہ، دىار بوو بەفر رىگەى نەدابوو. لە فرگەى تىلىس دابەزىن. ھەموو ھەنبال و گەسكلىدەرەكان كورد بوون. لە كافەى فرگە سى كەس كە عەلىۇفیان دەناسى ھاتنە لامان. عەلىۇف بە يەكيانى گوت: تۇ تاتارىكى زۇر قابىلى، بەلام بە داخەوہ زىمانى خۇت لە بىر چۇتەوہ. كابر! يەخەى عەلىۇفى گرت و جوئىنى پى دا: چۇن ئەو تەوھىنەم پى دەكەى؟



قبول ناکه! تاسوفه کهیم بی سهر بوو، چونکه تهنانهت گهسکلیدهری کولانی بوخاراش پیکهوه به رووسی قسهیان ده کرد. ههمیشه گهلانی کهمینه له ناو زورینهی به دهسته لاتدا ده توینهوه؛ جا با گهرهش وای نهوی.

شهو درهنگیک گهیشتینه مۆسکۆ. له باکۆرا نووسیوویمان سهرمان بدهن، میدیوف گوتی: ههر یه کیه تیه که له شۆرموی بوودجهی سهر به خۆی خۆی ههیه. زیاد له وهی که سهری سال بۆی داندراوه ناتوانی خهرج کا. جگه له تۆش زۆر میوانی نووسهران لیرهن که نه رهسکین کالدویلی ئەمریکایی یه کیکه له وان. هات وچۆ به فرۆکه زۆری خهرجه، تهر جومان جگه له مخاریجی رۆژانه، سی رووبلی زیادی دهر دیتتی. بوودجه مان کز بووه، ئیمه ناتوانین بتنیرینه باکۆ. به لام ئە گهر رهمهن له باکۆ دهعهوتت بکهن و له سهر حیسابی ئەوان بچی زۆرمان پی خۆشه، مهسره فی مونه رجمیش ده دهین.

له سهر کارتیک چکۆلهی سپی، نامه یه کی دوور و دریزم به خه تیکی زۆر ورد نووسی و ده پۆسته م هاویشت. به ده دهقیقه کۆپی نامه کی من به دهستی رهحیم قازی گهیشتوو. دهولهتی باکۆ رهمهن بۆ پازده رۆژ بانگهیشتنی کردبووم. گوتم: چونکه خۆم نازه ربايجانی دهزانم و کوردیش زۆر له باکۆن، تهر جومانیشم ناوی.

جا ههتا خۆم بۆ سهفهر تیک ده نیتیم، با مستهفا سهلماسیت پی بناسنیم:

کوری حاجی ئەحمه دی شهلماشی که له «شهلماش» ی لای سهردهشتهوه هاتبوونه سابلاغ و تاجر یکی گهوره بوو. نازانم چۆن بوو شهلماشی ببوه سهلماسی. مستهفا له زهمانی کۆمهلهدا چوووبوه باکۆ، گهیشتوووه مۆسکۆ، ببوه دوکتوری دل؛ به لام که من دیتم دوکتوری نه ده کرد؛ یارمهتی پهناهنه دهییشی وهرنه ده گرت. سووری چاوشین، سهرتاس، کورته بالای باریک، تهواو رووس بوو. ههموو کهلین و قوژنی مۆسکۆ پی ده زانی. ده گهل زۆر له پیاوانی لاهه کی وهک سهفیری عیراق و هیندووستان و ئەفغانستان ببوه دۆست. ههر کوردیکی بگه یایه مۆسکۆ، مستهفا ده دیدیتهوه و زۆری یارمهتی ده دا. مهلامستهفا زۆری خۆش دهویست. له و ساوه که من چوممه ناسایشگای گیترسن تا هاتمهوه عیراق، ههموو کاروباریکی دیوان و ناو شارم، ئەو پیکی دینا؛ تهر جهمه ی بۆ ده کردم. رینگه ی ماله که ی رینگه ی سهعائیک له ئوتیلی منهوه دوور بوو. ئە گهر له شهویشدا تلهفۆنم بۆ بکردبا، خۆی ده گه یاندمی. ژنیکی رووسی «ئیرا» ناوی هینابوو، تهر حی له مهبموون ده چوو! دوو کوری زۆر جوانی بوون به ناوی ژیان و سیامه ند. ژنه کهش دوکتوری مندالان بوو. ئەویش کاری نه ده کرد؛ بگه کلفه تیشی هه بوو.

کاسبییه که ی قاچاغ فرۆشی بوو. ده گهل رهئیس دیانشگای کابول ببوه دۆست؛ ههر ئەفغانییه که له کابولهوه بهاتبایه ته مۆسکۆ، له سهر سپارده ی رهئیس دیانشگا، سهلماسی ده دیتهوه. ئەفغانی زۆریان قه در ده گیرا؛ چه مه دانیان نه ده پشکنین. مالی قاچاغ وهک زپر، پالتۆ و ئەسپاباتی دیکه یان دینا، سهلماسی بۆی ده تواند نه وه. ههر به ینا به ی نیک له براکانیه وه پارچه فاسۆنیای به ناوی «دیاری بۆ دانشجو» بۆ ده هات که ئەویش قازانجی زۆری ده کرد. سهره رای ئەوهش، سهروکاری ده گهل زۆر له قاچاغ فرۆشانی ولاتانی دیکه ی شۆره ویدا هه بوو. له هه چیش نه ده ترسا. بچوو بایه ماله که ی بیست پالتۆ، ده زه بتی سهوت، به ده یان سهعات و ههیت و هووتی له سهر تاقه و به دیوارانه وه بوو. تهنانهت جاریک له زمان سهفیری عیراقه وه، ده رمانی به هیزبوونی جنسی له سهفیری هیند وه رگرتبوو؛ فرۆشتبووی!

سالیکی پاش گەڕانەووم بۆ عیراق بیستم کە گرتووینانە و شێست هەزار دۆلار و زۆریان کەل و پەل لێ گرتوو و حەوت سالیان حوکم داو. کە پاش گیران و بەربوونە کە یێتر نازانم چی بە سەر هات و چ دەکا؟

بەر لەو بەر بۆم بۆ باکو، گوتی: هەمزە عەبدوللا (کۆنە رەئیسێ پارێ) دەگەل جەمال حەیدەری (سەرۆکی کۆمۆنیستی عیراق) هاتوون و چوونە لای سولسۆف کە هەمە کارە ی دەولەتە. تکاشی کرد گوتی لە باکو بەم تەلەفۆنە سەلام لە فلان ئەرمەنی بکە!
- بە چاوان!

لە نیوهرۆیه کدا لە فرێگی باکو دا بەزیم. حەشامەتێکی زۆر بە گولەو هاتبوونە بە خێر هێنەم. وە تاغێکیان لە ئوتیل تورێست دامی. کوردەکانی ولاتی خۆمان لە باکو: دوکتور رەحیم قازی، عەلی گەلاویژ، دوکتور قادری مەحمودزادە و ژنە سابلاغیە کە ی، عەبدوللا (بەرازای دوکتور مرادی رەزماوهری کرمانشانی)، حەمەدی مەلوودە چرچ - کە کۆنە هەوالی زەمانی کۆمەلەم بوو - بە کەجار زۆری نازربایجانی هەوالیشم دیتنەو کە لە تەوڕیز ئاشنا بووین. فەتەحی خۆشکەناییش هاتبوو مالهەوێ لە باکو. وەک لە سابلاغ و تەوڕیز بێم و با بوو. پیاویکی بە ناوی رابوێ کەری شۆرەوی لە مەهاباد، بە ناو «ئەسەدۆف» هەبوو. برادەریکی عیراکی (باقی بامەرێ) هەر پێی دەگوت: «کوری خەجە کۆری!»، دەیگوت فایتونچییە کە لە عەقرە بەو ناو هەبوو؛ ئەمەش رەنگە لە باکو فایتونچی بووین! کە چوو بوومە باکو، ئوتیلچی بوو. لەو پیاو هەزانە ی کە باکو یی بوون و لە تەوڕیز دەمناسین «میرزا ئیبرایمۆف» کە ئەو دەم وەزیری فەرھەنگی نازربایجانی شۆرەوی بوو، دوا یە ببو هەئیسێ دەولەت و ئەو کاتە کە چوومە باکو بە ناوی نووسەریکی زۆر بە ناوبانگ ناسرابوو. «جەعفەر خەندان» کە لە تەوڕیز شیعیری منی تەر جەمە دە کرد، پەلی پرۆفیسۆری یی درابوو.

دەلم بە دیداری ئەو هەموو دۆست و ئاشنایانە گەشایەو. شەوانە تا سەعات یە ک و دووی شەو دەورم چۆل نە دەبوو. کە خەلک بلاو یان دە کرد، تازە حەمە ی مەلوود سەر پێکی قسانی فت دە کرد و قەت نە ی دە هێشت تا ولات روونا ک دەبوو چۆر تیک بەدم. قەسە ی رابردووی خۆ ی بۆ دە کردم؛ دەشیگوت: «نەو هە ک بمرم، تۆ لە بیرت نە چی، بێنوسە...». وای بیست و چوار سال لەو دەمە رابردووە؛ حەمە مردووە؛ منیش زۆرم سەرگوروشتە ی ئەو لە بیر نە ماو. بەلام هەر چۆنێک بێ سەر چل بۆت دە گێرمەو.

جاری با بزاین حەمەم لە کە یەو ناسیو: حەمە ی مەلوود، پیاویکی نە خویندەوار، دز، زۆر سەر شیت و شەر فۆش بوو. سابلاغی وە زالە هێنا بوو. دزی بە ئاشکرای دە کرد. جاریک دە چیتە ژوور لە ماله جوولە کە یە ک. جوولە کە دە گەل ژنە کە ی نوستوون. حەمە دە ستە نوینێک هەلدە گری، پانەویان لە دەر کەو نە چی؛ جوولە کە بانگ دە کا: کاکە هەمەد گیان، تیلوتیل! ئاوا بۆت دە دەر کەو نە چی!

لە دامەزرانی «ژی-کاف» دا هاتە حیزبەو. پیاویکی بە برشت و موخلیس بوو. «ژی-کاف» کە دە پیتدا خەلکی دە ترساند، تەفەنگ هاویشتن و ترساندن لە عۆدە ی حەمەد بوو. دە گەل هیزی چە کداری کۆمەلە لە هاوکارە هەرە ئازا و بە کارە کان، لە شەری مە کلاری دەوری سەردەشت، لە ئە ترافی سە قز ناوی دەر کرد. پلینگیک بوو لە بەر هەزار کەس نە دە پرینگاوە. هەموو زۆرمان خۆش دەویست.



ئارەق خۆرپکی بی‌ویته بوو. پیره پیشمه‌رگه‌یه‌ک بۆی گنرآمەوه که حمەد له مه‌کلاوی، ده‌ ناو مالیکدا قەتیس ماوو؛ دوژمن دەوری دابوو؛ ئاگریان به‌ ماله‌ که‌وه‌ نابوو. چەند که‌سیکی گیانباز خۆمان گەیاندى. دیوارمان بری:

- حمەد وەرە خۆت خەلاس کە.

- ئارەقتان بۆ هی‌نام؟! ئە‌گەر نە‌تانه‌یناوه‌ برۆن، من هە‌لنايم!

دواى ئە‌وه قازى خۆى ته‌سليم کرد و بارزانی به‌ره‌و شى‌نو کسانه‌وه، حمەد ره‌گه‌لیان که‌وت و له‌ هه‌موو شه‌ره‌کانى دەورى قارنه‌ و ده‌شتى شى‌نۆدا زۆر به‌ ئازا ناوى ده‌ر کرد. ئە‌ویش وپراى شى‌خ ئە‌حمەد و بارزانیه‌کانى که‌ چوونه‌وه‌ عىراق، خۆى ته‌سليمى عىراق کرد و دوو سال له‌ که‌ر کووک گىرا. پاش حەبس ماوه‌یه‌کى زۆر سه‌رگه‌ردان مايه‌وه. بى‌ستبووى که‌ شى‌خ له‌تيف بۆ ناسرېيه‌ى لای به‌سرا دوور خراوه‌ته‌وه، خۆى گە‌ياندبوويه. به‌ خېرى ناسه‌لامه‌تى ببوه چىشت‌لېتەر و پياوى بازاری شى‌خ. شى‌خ له‌تيف ده‌یگوت ده‌مالى کولى کردبووم و نه‌مده‌وپرا هېچ مه‌تق بکه‌م. زۆرم شى‌خه‌ عه‌ره‌ب و پياوى گه‌وره‌ى کورد لى‌ میوان ده‌بوو. چىشت یان زۆر سویره، یان زۆر بی‌خوئیه!

- کاکه‌ حمەد بۆ وات کردوو؟

- ئە‌و میوانانە‌م پى‌ خوئنتال بوون!

کاله‌کى ده‌کړى، هه‌مووى قاش ده‌کردن. کامى بی‌تامه‌ له‌ به‌ر من و میوانانى داده‌نا!
رۆژیک ئىشتى‌ای گونە به‌رانم کرد. حمەد رۆیشت پرى بوغچه‌به‌کى هینا.

- ئە‌و هه‌مووه‌ چىیه‌؟

- کوپه‌ هه‌ر لى‌ی گه‌رئ! چووم به‌ قه‌سابه‌که‌م گوت: «گون!»، تى‌م نه‌گه‌یشت. هه‌ر دووک ده‌ستم کرده‌ گوى و باراندم و ده‌ستم بۆ گونى کابرا برد! چەندین قه‌سابى بانگ کرد و بۆى گنرانه‌وه. هه‌ر که‌سه‌یان چەندی گون له‌ لا بوو هینایان و قه‌راره‌ هه‌موو رۆژ بۆم کۆ که‌نه‌وه‌ و پوولیش نه‌ستین!

له‌ به‌غدا شاگرد عه‌کاس بووم؛ رۆژیک له‌ به‌ر ده‌رگای دوکان وى‌ستابووم؛ حمە په‌یدا بوو:

- هه‌زار دى‌نت والى ده‌که‌م! دى‌نات بۆ گه‌رام. وازم له‌ شى‌خ هینا!

بردمه‌وه‌ مه‌نزله‌که‌م که‌ ده‌گه‌ل حمەى ره‌شادى پیکه‌وه‌ بووین. شه‌ویک حمەى ره‌شادى چوار براده‌رى تری له‌ سه‌ر شه‌ره‌فى حمەى مه‌ولوود ده‌عوت کردبوو. سفه‌رى ئاره‌قیان ساز دا.
- کاکه‌ حمەد فه‌رموو.

- کاکه‌ ئە‌م جىقنه‌-جىقنه‌ ئاره‌ق خوارده‌نه‌وه‌م به‌ که‌یفى نىیه. ئیوه‌ بخۆنه‌وه، تا نۆره‌م هات

بۆم ده‌و قاپه‌ قووله‌ بکه‌ن!

پتر له‌ نىو بوتل ئاره‌قى بۆ کۆ ببۆوه. به‌ یه‌ک بىن به‌ سه‌ریه‌وه‌ نا و یه‌ک جى ته‌خت لى‌ی که‌وت و تا به‌ یانى دره‌نگ وه‌ هۆش نه‌هاته‌وه!

چەند رۆژیکى زۆر خۆشمان پیکه‌وه‌ رابوارد. ئیواره‌یه‌کى سه‌رما که‌ چوومه‌وه، حمەد خۆى ساز کردوو ده‌روا. ره‌شادى گوتى: ده‌ترسم دلى له‌ ئیمه‌ ئىشایى. گوتم: نا، حمەد چەند ساله‌ دزى و چه‌ته‌بى نه‌کردوو، فیل که‌وتۆته‌ یادى هیندوستان! حمەد گوتى: ئای ره‌حمه‌ت له‌ بابت، به‌ خودا بۆیه‌ ده‌رۆم!

له‌ گوندى خه‌لان، له‌ نزیک سنوورى ئىران ببوه‌ میوانى شى‌خ عه‌لئه‌ددىن. وه‌زاره‌تى

دەرەھەي ئىران چەند جارىك لە عىراقى خواستووہ كە ھەمەي مەولوودە چىرچ زۆرى سەرباز و پۇلىسى ئىمە كوشتووہ و دەگەل بارزانىان ھاتۆتە عىراق، بماندەنەوہ، فایدەي نەبووہ. كە زانراوہ وا لە خەلانە، قولى خانى قەرەپەباغ و سەرھەنگىك دەنئىرنە رەواندز، دەنئىرن ھەمەد دەگرن. ھاكم لە رەواندز كوردىكە.

- كۆرە تۆ ئىرانىت؟

- نەخىر قوربان خەلكى خەلانم و عىراقىم.

- ئەو قولى خانە دەلى دەيناسم و ھاوسەنگەرم بووہ.

- قوربان ھەر سىك تەلاقم كەوتىي، بە ھەياتم نەفەسم لە تىراك نەداوہ!

- يانى چى؟

- يانى ئەگەر ئىرانى بام وەك جەنابى سەرھەنگ ئاو بە لووتمدا دەھاتە خوار و ملم چىرچ و

بارىك و رەنگ تولخ دەبووم!

ھاكم دەلى: برۆ، تۆ عىراقىت، ناتگرم!

كابرايەكى زىنەيى ناوى ھەمەي مەولوود، دەچىتە دىوى ئىران چا بفرۆشى؛ دەيگرن:

- ناوت چىيە؟

- ھەمەي مەلوودا

بىبە ورمى و رۆزى دوو جار داركارى بكە تا دوو مانگ.

- راستى بلنى!

- نازانم.

قولى خان دەبەن كە: ئەوہ كوشتوومانە لە بن داراندا؛ دەلى ئەوہ نىم كە ئىنە دەلىن.

قولى خان كابرا دەبىنى، دەلى: خوا ھەلناگرى ئەو بەدبەختەتان بۆ گرتووہ؟ نازادىان كىرد و

ھاتەوہ زىنوى. منىش وەك خەلكى تر پىنەوہ چووم.

- دەي كاكە ھەمە چۆن گىراي؟

- كۆرە ھەر لىي گەرئى، نازانم چ سەگبايىك ناوى وەك ناوى منە، دەلىن زۆرى پۇلىس و

ئەفسەر كوشتووہ. دواي دوو مانگ لىندان و تىھەلدان بەرەلا كرام. ئاخ ئەو سەگباھەم گىر بىنايە

و خوئىنىم بخواردايەتەوہ!

- چم دەدەيەي پىت بلنىم؟

- ھەرچى تۆ بلنى.

- بوغچە جغارەيەك بىنە!

- ھا بە قوربان!

- كاكە ئەم برايەي خۆت بووا منم ئەو ھەمەدى مەولوودەي تۆيان لە باتيان گرت!

- دەك مالت بە سى چەپى قورئى گىرى! جا ئىستا بلنىم چى؟!

- ھىچ مەلى، تۆزىكىش تووتنم بەدەيە و چايەكەش بلنى دەم كەنەوہ!

لە كەركووك شاگرد عەكاس بووم. ھەمەم لى پەيدا بوو:

- كاكە لە كەركووك كاسىيەك دەكەم...

ماوہەك فىشەكى بە قاچاغ دەبەردە سولەيمانى. بە ھۆي مەجىدى كاكەوہ كارىكم لە

بىمارستانى گەورەي كەركووك بۆ دۆزىوہ، شەوانە پاسدار بى و بە رۆژ نازاد. ھىقووقىش مانگى

دە دینار. زۆر زوو خۆی خۆشەویست کرد. دوکتور عەبدوڕ مزاق (سەرۆکی بیمارستان) گوتبوی: شەھادە جنسیەت بۆ وەر دەگرم تا بتوانم حقوقت زیاد کەم. رۆژیک گوتی: قەرزیکم لە سەر عەبدوڵخالقی حاجی ئەللاھ - کە سابلاغیەکی قاچاگی بوو - قەرار بوو دەمانچەم بۆ بکڕێ، پوولە کە ی خواردوو. ئیستا بە قەتار لە بەغداوە دیت. دەلیی چی؟

- حەمەد شەر و ھەرا ساز مە کە! تۆ بۆ خۆت قاچاگی.
 رۆیشت. ھاتووە گوتی: لە قەتار ھینامە خوار پوولە کەم لێ ساندووە.
 جارێکی تر ھات گوتی: من دەچمە رووسیا، تۆ نایە؟
 - نەخێر.

ھەر ئەو شەو تەفەنگی دابوو بە بیمارستان و رۆیشتبوو. ئیتر لەو سالووە کە ھەزار و نۆسەد و پەنج و یەک بوو، نەزمانی چی بە سەر ھات. لە سالی شیبست سەفەرە کە ی بۆ گێرامووە:
 «لە کەرکوو کەو ھاتمە دزە ی مەرگەو، حاجی سەید عەبدوڵلا ئەفەندی گوتی: منیش پیاویک دەنێرم خەبەرێکی سەید عەزیزی کورم بزانی. کابرا سەیدێکی تووتن فرۆش بوو. باریک تووتنی قاچاگی ھینا و رۆیشتین. لە رێئ نەسحەتی کردم: تۆ شکاکی نازانی لیت دێر دۆنگ دەبن؛ خۆت لال و کەر کە ی باشە. دەچووینە ھەر مالتیک ببوو بەزمی ژنان! ئاویان پێ دەکیشام؛ دەستیان بۆ قوونم دەبرد! بەو حالە بە ناو جەلالیندا گەیشتی نەزیک سنوور. خانەخوێکەمان دەمانچە یەکی لێ ساندین کە شارەزایی سەر ئاراسمان بکا. دەگەل سەید، بەرە - بەرە خۆمان لە ناو گیشەگیادا شار دەووە کە بە رۆژ ئێرانێ نەمانبینن. شەو کە خەبەرمان بۆو، عاسمانی پەر لە ئەستێرە، نازانم چ وەختە:
 - سەید! سەید!

نەخێر خەبەر نییە. بە تەنیا ھاتمە سەر چۆمی ئاراز. جەلەکانم نایە نیو رانکە کەم، قوونوی تووتن و پەرم دە کەناری سەر کلاو چەقاند. خۆم بە چۆمدا دا. لە نێرینە ی چۆم ماندوو بووم، رفاندمی، بێھۆش بووم. بەرەبە یانێکی تاریک چاوم ھەلینا: رووت، نە رانک نە کلاو، لە ران بەرە ژوووم لە سەر رەمل و لاقم لە ئاو دایە. چەرا دیارن. خواپە ئێرە ئێرانە یان رووسیاپە؟ سەگباییک جارێک فێری دوو کەلیمە رووسی کردبووم، مەل لێ نا:
 - ئیدی سودا! (وەرە ئێرە)

لە پەر شەش سەربازی رووس رووی تەفەنگیان تێ کردم و دەستیان بەستم. دەلەرزیم، یەکیان پالتۆکە ی خۆی بە شانم دادا. ھاوارم دە کرد: سیغارا! سیغارا! چەند نەفەسیکیان بە دەمەووە کردم. بردیانمە باکو، دە حەبسیکی تاریکدا خۆم دیتەووە. تاقە یەک نەفەری تێدا بوو؛ لە سووچیک کروشە ی کردبوو. سیغارا! سیغارا! کابرا پاکە تێکی تووتنی ماخۆرکا کە ھەمووی قسڵ و زەرنیخە، بۆ ھینام. لە تە رۆژنامە یە کیشم دیتەووە. وەک چای بەقالان پینچامەووە و کابرا ئاگری بۆ پێووە نام. یەک مژ کیشام. ھەر راست بوومەووە و مەل دە ملی کابرا نا، یە کترمان وە بەر شەقان دا! پاسەوان لە فیتە ی دا، ھاتن:
 - خەبەر چییە؟

- ھیچ قوربان گالتمەمان دە کرد!

کابرای ھاوژیندانم جوولە کە بوو؛ گوتی: بە تۆمەتی دزی لە بانک گیراوم، ئەدی تۆ؟

- جاری نازانم...

بردیانم بهر له هه موو شتیك به زه په بینی دریزۆكه له قوونمهوه تماشای ناو ریخۆله یان ده كردم كه وهره قهه نه خوار دین.

- چكاره ی؟

نه قلی خۆم گیراوه.

- ده ی بۆ ده لینی رووسی نازانم؟ نه دی بۆ له سهر چۆم به رووسی ده دوا ی؟

- ههر ئه و دوو كه لیمه م ده زانی، ئه گه ر ئه و كابرایه ی فیری كردووم تووشی یم ده بی بیکوژم!

- نه خیر تۆ جاسووسی ئینگلیسانی، شیخ عه بدوللا تۆ ی نار دووه.

- ده ئیوه ده تیار یكیم نین، بۆ مابم بده نی؛ تا بچم به سه ید عه بدوللا ی داده م!

- ئه و قسانه بۆ خۆت باشه ...

جوهله كه ی هه والم به و شه ره شه قه زۆر كه یفی هاتبوو؛ هه موو رۆژ حه لواهه كی به شه قانمان ده كرد. رۆژی یه كه شه ممه خزم و قهومی هاتبوونه دیتنی، گو تی: هه مووتان بچن جغاره بیسن! باوه شیك جغاره م بۆ هات و بوومه شای له سهر تهخت!

له باكوړا رایانگو یزتم بۆ زیندانی فلان، له وپوه بۆ فلان شار... (په ننگه ناوی په نجا شاری گو تیی كه له بیرم نه ماون). له زیندانیكدا ئه فسه رانی ئه لمانیش هه بوون؛ زۆر خۆش ده زیان. له تاو هه لاته وه ده هاتنه بهر تاو؛ وهر زشیان ده كرد؛ جگه ره ی باشیان هه بوو. دوا ی ئه وان بۆ نیوسه عات ئیمه ده چووینه حه سار، قونجكه جگه ره كانیا نمان هه لده گرت هوه. زیندانیه كی رووسمان ده گه ل بوو، نه قیزه ی دروست كردبوو؛ تا من دوو قونچكم هه لده گرت هوه، ئه و هه مووی ده چینه وه. خاك ئه ندازیكی ئاسنم له سه ری دا، نو قمی خو ینم كرد. له ویش رایانگو یزتم. نزیکه ی دوو سال له و زیندان بۆ ئه و زیندان راگو یزرام، تا ستالین مرد. باریان كردم هیتا میانه سه حرای كه ره كه لپاق، چهن دین ملیۆن حه شامه تی تری لی بوو كه له سیبیریا و هه موو زیندانه كانی شو ره ویه وه هیترا بوون. ده تگوت حه شری نیره كه ره! برسی و پرووت و سه رگهردان به ناو ئه و هه زاره زیله دا ده خولا مه وه به لكو یه كیك پارچه نان یكیم بدات ی. كابرایه كی ئه رمه نی، دیار بوو پوولی زۆره، گو تی: ئه ری تۆ له ئاشپهزی ده زانی؟

- عه جهب كه ریكی! به دبه خت من ئاشپهزی كوری شیخ مه حموود پادشای كوردستان بووم! چیشتم بۆ لیدنه نا و خزمه تم ده كرد و له خپوه ته كه ی ده نوستم. گۆلاویكی گه و ره ی لی بوو، قاپه كانم لی ده شوشت. هه تیویكی قوته م لی په یدا بوو، به تور كی تی ی راخوړیم:

- ناوت؟ كو ینده ری؟ چكاره ی؟

ههر تۆقیم. بی و نه بی ئه وه پۆلیسی سربیه و ده مبه نه وه زیندان.

- برا من فه قیرم، كوردم، هاتووم به پیم كه نه وه بۆ عیراق.

بانگی كرد:

- مارف وهره ئه وه حه مه دی مه ولووده له من ترساوه!

قادی مه حموودزاده و مارفی فه رهادی، هه ردووك سا بلاغی، كه سی سال پیش هاتبوون ده رباره ی دروست كردنی حیزبی لاگری رووسان قسه بكن؛ ههر له سنوور گرتیوو یان و بر دبوویاننه سیبیریا. ئه و مابه یته به رۆژ داریان پی شكاندوون و به شه و ده حه بسیان كردوون. ئه وانیشیان هیتا وه ته لای من. قاپ و قاچاغم ههر له و ی به جی هیش و چوومه لای سا بلاغیان.

ئەوانیان قىبۇل كۆرد بچنە باكو، ھەوليان بۇ منيش دا، بريانمە ئازەربايجان لە گوندېك بە ناو «كووبا» لە سەد كىلو مېترى باكو كرامە پاسەوانى باغاتى دەولەت. ئەوئېم زۆر خۇش بوو. بەلام رەھىم قازى ناچارى كۆردم بېمە باكوپە. حقووقى پەناھەندەگى وەر دەگرم؛ خانووم دراوھەتئى. ئەوھ تۆم لېرە دېتەوھ...

- باشە كاكە حەمە، وەختى لە بەغداوھ چوونپە خەلان بە ھەواى دزى و چەتەيى كۆردن - چت بە چى كۆرد؟

- لە خەلانەوھ تەفەنگىكەم پەيدا كۆرد. دە پېشدا بە تەنيا دەچوومەوھ دەورى سابلاغ. لە ھەركوئى ئەمنىيەك، ئەفسەرىكەم دەس كەوتايە دەمكۆشت و كەل وپەلەكە و ئەسپ و چەكەكەم دېناوھ بە دزى دەمفرۆشت. پۆلىس وەك چاوتېشە لېم دەگەرەن. رۆژئېك خۇم كۆرد بە چاىخانەيى قازىاودا؛ كە لەو بەرى چۆم بوو. قاوھچى گوتى: نامە خۆت بشارەوھ! دەستەيەك ژاندارم و شارەبانى ھاتن لە تۆيان دەپرسى و رەنگە بگەرېنەوھ. غارم دا لە بن كەندالېك، لە ناو سېپىنداراندا خۇم درېژ كۆرد. شارەبانىيەكى كۆردى سابلاغى ھاتە سەر كەندال، راست بە سەر مندائىمىز! لىي راست بوومەوھ:

- سەگباب دەتكۆژم!

- حەمەد دەغېلە راكە، ئەوھ لە تۆ دەگەرېين!

بۇ شەرىكە چەتە، «بلوت» ناوھم رەگەل كەوت كە ئازەربايجانى و زەمانى پېشەوھرى ناوبانگى ھەبوو؛ قەدەرئېكېش چەتەيى مستەفاخانى خورباوا بوو. ئەوئېش لە حەبسى كەركووك ئازاد كرابوو. ئەو جار دەگەل قالە تەگەرەنى و چەند چەتەيىكى تر كە بېوونپە ھەژدە كەس لە ئېران كەوتىنە كار. جارئېك برايمەسوورى قاچاغچىمان رېووت كۆرد كە دەبانگوت خەبەر بە دەولەت دەدا. دوو بارى بارگىن كووتالمان لى ساند، ھىنامانە وزەندەرە، لە دەشت دە ناو گېشە گىلمان خەست. سەي ھاتىنەوھ بارمان كۆرد و چوونپە پىشتى دەرمانى. لەوئى زانيمان كە گىيا خراوھتە جىگەي كووتال و چەند تۆپىكەمان لى دزراوھ. ھاتمەوھ تەشقەلەم دە خەلكى وزەندەرئى ھالاند. ئاخىرى بە تەفەنگىكى تاپر دەستەم لە شەر بەردا. مالمان بەردە قاراوا. داىكە دزىكەمان پەيدا كۆرد كە لە بۇكان بۇمان بفرۆشى. مالى برد و نەھاتەوھ. ماپەباش دەرچوون!

شەوئېك لە پىشت تورجان لە كىئوى وەستا مستەفاوھ ناردمانە مالى حاجى بابەشىخ كە نانمان بۇ بىئېرى. بۇ ھەژدە كەس نۆ نانى ناردبوو! قەرارم كۆرد تۆلەي لى بگەمەوھ.

بىر بارمان دا ئاغاي زەلام زەلام رېووت كەين. چوونپە سەر شەھابى بەردەزەرد، دەست و لاقمان بەست؛ بردمانە ئەشكەوئېك. «پەپوولە زېرەم دەپە بەرت دەدەم»، داواي پەنجا ھەزار تەنمان كۆرد. مەلا ھات و پاش چەقەي زۆر پىك ھاتىن بە شەش ھەزار رازى بىن. پوولمان وەرگرت و ئاغا رۆشىت و پتر لە چوارسەد تەفەنگىچى كۆرد و ئېرانى دەورىان داين. كۆردمانە شەر، پىاوئېكەمان لى كۆژرا. لە تارىكايى شەودا - كە دەورەمان گىرابوو - يەك لە دوژمنەكان گوتى: وەرن لە لاي مەنەوھ دەرباز بن! رېگەي داين و كەلاك بە كۆلەوھ دەرچوون. ئېتر لىك بلاو بوون. خۇم و سئ كەس ھاتىنە قاوھخانەيى گۆردە بەردان. ھەژ - نۆ بارگىن و ئىستەر بە بارەوھ بەسترا بوونەوھ. گوتيان جىيازى بووكى حاجى بابەشىخە. دەمەم ھەلبەست و بارمان برد و رۆشىتىن. گەرەمەوھ گوتم: بە حاجى بابە شېخ بلىن حەمەي مەولوود مالەكەي برد؛ چونكە ئەو بۇ ھەژدە كەس نۆ نانى ناردبوو! مالمان لە عىراق فرۆشت. نامەي حاجى بابەشىخ بۇ شېخ

علائقہ دین ہات. گرتیانم، ناخر پووشکەیان لیساندمەوہ. نەمدەزانی شیخ لە سەر یەکتەری دەکەنەوہ!

کاک ھەزار! من لە دنیادا زۆرم تال و سوێری دیوہ؛ با ئەوہشت بۆ بگێرمەوہ:

نازانم کام سال بوو، رەنگە تۆ لە بیرت بێ، زۆریان سابلای بی تۆمەتی قاچاچچیتە بۆ شیراز دوور خستتەوہ؛ منیش یەکیک لەوانە بووم. نە حقووق، نە بژیو، بەرھەلدا، برۆ کار پەیدا کە! دەچوو لە مەیدان دەگەل فاعلان رادەوہستام، جاروبار کاری قورە کاریم دەست دەکەوت. لە مالیک فەعلە بووم؛ پیریژنی خاوەن مال گوتی وەرە ببە نۆکەرم! ئیجازە ی لە شارەبانی ساند و پیناسە کەمی لای خۆی گل دایەوہ؛ بوومە نۆکەر. گەسک لیدە! کاروباری ماله بکە! پاشان دەگەل دوو مندالان بچمە دەر بیانگێرم. شایبەک پوولی گیرفانی نەدەدامی. مندال یەکی دوو قرانیان رۆژانە دەدان؛ شتیکم لەوان دەدزی بۆ جگەرە. جگە لە ماندووووننی زۆر و بێ پوولی و ئاتاجی، بۆلە و جنیوی پیریژن لە گیان وەرەزی کردبووم. بریارم دا خۆم لە پۆلیس بدزمەوہ و راکەم. خۆ ناشکرێ بە جادەدا برۆم. رینگە ی لادیم گرتە بەر؛ نابەلەد. بە خەپال دەچمە ئیسفەهان، جارێک چوار شەو رۆیشتم، کۆچەری قەشقایی تییان گەیاندم کە رینگەم ھەلە کردوہ؛ گەرماہوہ. بە شەو دەرپۆیشتم، بە رۆژ خۆم دەشاردوہ کە ئەمنیە نەمبین. لە دیھات سوالی نانم دەرکرد. بە یانیبەک لە بن بەردێک نوستبووم؛ ئەمنیەک بە سواری تیی زاخویریم:

- تۆ چیت؟!

- ئاغا گیان دەگەل کابرایەک لە ئیسفەهان پیکەوہ کریکار و شەریک بووین، پوولە کە ی منی دزیوہ؛ لەو دەگەریم!

- درۆ دەکە ی! تۆ رەنگە لە ھەلاتووەکانی شیراز بێ؛ بەلام ھیندە رووت و کەسیفی ناتگرم!

- ئاغا گیان خیریکم بێ بکە!

- مردووت مری کێ بیستوو یە سوال لە ئەمنیە بکری؟!

قرانیکی دامی. جلە کانم ھەمووی بە درووانوہ چوو بوون. وا شروشرۆل ببووم ھەموو لەشم بە دەرەوہ بوو. ئەمجار نەمدەوێرا بچمە سوالی نانیش. مندالە ورکە بەردیان تیدەگرتم و بە «شیتە شیتە» شوینم دەکەوتن. ئیوارە یەک لە لای ھەمەدان گەییمە قاوہخانە یە سەر رینگا. کابرا خەریک بوو دایخا. ھەرام لێ کرد: دایمەخە! درگای بۆ کردمەوہ. گوتم: چای دەم کە! پتر لە دە چام خواردوہ. نان و ھیلکە بیئە، زوو بە! نانم خوارد. کابرا گوتی: من دەچمەوہ دێ، تۆ شەو لێرە بخوہ و دەرکە داخە.

- ناترسی دزیت لێ بکەم؟

- نەخیر ناترسم.

- بە یانی لە بیرت نەچێ قەیماغ بینی، نانی تازەش خراب نییە!

- بەلێ بە چاوان!

بە یانی کابرا بە باوہشیک نان و قەیماغ و پەنیرەوہ ھاتەوہ. تیر لەوہرام و پتر لە دە چای شیرنم خواردوہ. رووم تیکرد:

- بەلێ دەزانم، یەک شاییت بێ نییە و حوکم دەکە ی بیئە بخۆم!

دە بوغچە یە کدا دوو نردوو نان و دوو سەلکە پەنیری بۆ پیچامەوہ، دوو قرانیسی دامی کە لە رینگە بە چای بدەم. ھیندیکیش قەند و چای وشکی دامی.

گه يېوومه ناو كوردان. ئيواره يهك له قهراغ دښه كهوه لاما؛ له ماليك داواى كه تريم كرد. ژنه كهى كه ترى دامى و له سهر كوچكاورم دانابوو بكولى. ميژده كهى هاته وه؛ شه قىكى له كه ترى هه لدا و به پاله په ستو دهرى كردم.

سهرت نه يه شينم! چل و پېنج شهو و روژ به پروتى و سوالكه رى شهو رېنگايه م پېوا. چوومه گوندى دهرمان. گوتيان «ميرزا قادر» كورى حاجى سالحي موشيرى شهو ههره پوولداره ههره خه سيسي به ناوبانگه كهى سا بلاغ كه شهو گونده شى هه بوو- ليره يه. ههر دوور له دهر گاي حساره وه دىتمى تمه نىكى بو ناردم؛ گوتى: برؤ ليره مه مينه! له عومردا ههر شهو جاره فرميسكم به چاودا هاتووه... تمه نم بو فرى دا و دهر كه وتم. هاتمه گوندى زگدراو؛ كه ناغا كهى ميرزا كه ريمى شاترى بوو. ئه ويش وهك ميرزا قادر سا بلاغى و ده يناسيم. مه يدان شه سپىك مندالى دى به قوچه قانيه وه به پيرمه وه هاتن: «شيتته شيتته» رايان نام. له تاوان خو م به ناوده ستخانهى مزگه وتا كرد. به ختى من كو پخوا له ناوده ست بوو، مندالى لى دهر كردم. چوومه باغ كه گوتيان ناغا به ماله وه له ويه. ههر كه ديتيانم مات مان. حوسنى خانمى ژنى ناغا بانگى كرد:

- سهرت ده قورئ نيتى! خو شهو گهل و گونت هه موو به دهر وه يه، بچؤ پشت دارىك!
جادميكيان بو هينام ده خو مه وه پېچا. ههر ده سبه جى مه نجه لى پلاوى هينا. به يهك هه لپه خواردم. زور زوو يه كى ترى له پيش دانام؛ شه وسا تيرم خوارد. خانم ناردى ده ستى جلكى تازه يان بو هينام. ناويان گهرم كرد؛ خو م ششت. به راستى حوسنى خانم له هه موو پياوون پياوتر دهر چوو...

ده روژ واى به خيو كردم، ته واو بووژامه وه. كه گوتم ده چمه وه سا بلاغ، جلكى ژن و منداله كانم و چل تمه نى پوول دامى. له سا بلاغ هه موو روژ پولىس له منى پرسى بوو؛ كه هه لاتووه ده بى بگيريت. ههر شهو شه وه بوومه وه چول نشين و ياريدى قاچاغچيانم ده دا و جار- جاريش دزيم به به ره وه ده كرد. لهو رېنگه يه فيره گه دايش ببووم. شه گهر له گونديك ده مزانى دزيم بو ناكري، سوالم ده كرد. دهر به دهر مام تا ره زاخان تيك چوو. هاتمه وه و بوومه خزمه تكارى كوردايه تى و ده گهل توذا بوومه ناشنا. هيشتا كو مه لهى «ژى-كاف» دانه مزابوو، روژيك چوومه زگدراو. به سهر ته قه دا كه وتم. ناغايانى دهر روبهر هاتبوون زگدراو تالان كه ن. تفه ننگيكم وه رگرت و به ربوومه گياني دوژمنان. هه لمقه نندن و كه وتمه دوويان. يه كيان هه راي كرد: شهو سه گباهه تان نه ديوه ده لى به رگرى له مالى بابى ده كا!

با شه وهش له حمه د بگيرمه وه:

له كه ركوك چووبوه چاخانه يهك، گوتبووى كه باب ده خو م. ناردبوويان كه بابيان بو هينابوو. كه هه ستابوو به خاوه ن چاخانهى گوتبوو:

- كا كه ده ست خو ش!

- يانى چى؟

- له ولاتى مه، پياو شه گهر پولى نه بوو ده لى ده س خو ش!

- جوابه كهى چيه؟

- سهر خو ش!

- بهو شه رته سهر خو ش، هه موو روژ بيه وه لام «ده س خو ش، سهر خو ش» بكه ين!

رۇژىك لە چاخانە دانىشتوو، پۇلىسىك دىتە بەردەمى :

- مام قادر دىنيات لى گەرام، ئەم ئىحزارە ئىمزا كە.

- بىرۇ من مام قادر نىم!

- بە خوا دەتناسم، مام قادرى و دەبى ئىمزاى كەى!

- كۆرە ھەر سىك تەلاقم كەوئى من ھەمدەدى مەولوودە چرچەم، بە تۆمەتى قەتلى پۇلىس و

ئەفسەرى ئىران لە عىراق و ئىران لىم دەگەپن بىمگرن!

كابراى چاخانەدار راست پىلى پۇلىس دەگرئ:

- كاكە ئەوە براى منە، تازە لە شىتخانەمان ھىناوۋەتەو، تانەيكوشتووى پاكە!

زۇر لۆمەى ھەمەش دەكا كە ئەو سەرگەرمىيە بە ھىلاكت دەبا...

دەولەت زۇرى قەدرى نىزامى شاعىر گرتوو. كۆتەلىكى زۇر بلندى لە مەبدانىكە و مووزەى نىزامى ھەبە. بىردىنمە سەبىرى مووزە. يەكجىر زۇر ئاسەوارى نىزامى لە خەتى و چاپى زۇر بەقىمەت تىدا ھەلگىراو. كىژىك شارەزايى دەگرد «دلارا» ناو؛ بەلام لە راستىدا دلارا بوو. دەتگوت عىزرايىل لە گۆشەى چاۋە رەش و بادامىيەكانىدا خۆى مات داۋە گىيانى لاوان بكىشى! من لەبەر تماشى ئەو باۋەر ناكەم دە ھىچ گەبىم! تماشى نوسخەيەكى خەمسەم دەگرد، بە دەنگ لە نىزىك كچەكە خويئندمەو:

دل شىشە و چىشان تو ھەر گوشە بىرىندش مستند، مبادا كە بە شوخى شىكنندش

زانى دەگەل ئەومە، ئادىسى لى خواستىم. ئىۋارئ تەلەفۇنى كرد گوتى: ناۋىرم بىمە ئوتىل.

گوتىم: ۋەرە مالى عەبدوللا رەزماۋەرى كە لەۋى دەۋەت كراوم. ھات. بەلام ژنى عەلى گەلاۋىژ گالتەى پىن كرد و تۇراندى. دۋابى كە لۆمەى ژنى عەلىم كرد گوتى: بۇ تۇ نايى؛ سووكە!

لە كۆرى شاعىران و نووسەران بانگ كرام. زۇرم قسە كرد؛ مېشىكى سەرىانم بىردا ھىندىك خەنوۋچكە دەبىردنەۋە! سەر لە ھەۋەلەۋە رەھىم قازى مۆتەرچىم بوو؛ دەرى نەبىرد؛ عەلى گەلاۋىژ جىنگاى گرتەۋە. گوتىان بە ئازەربايجانى قسە بكە! دەمزانى ناتوانم ۋەك پتويستە مرازى خۆم دەبىرم. بە كوردى دەمگوت و تەرجمەى ئازەرى دەگرا. لە بىرم نەماۋە لە ماۋەى سەعات و نىۋىكدا - كە بىۋچان چەنەم لىداۋە - چىم گوت؛ بەلام بوختەكەى بە سەرچلى ئەمە بوو:

جارىك لە شىعرى خۇمدا گوتوومە: خويئى كورد و ئازەرى بۇ پارىزگارى نىشتمان دەرژىتە تەشتىكەۋە؛ جارىكى تر گوتوومە: ئىمە ۋەك دوو كاكەلەبادام لە تىكولىك دابىن؛ ئىستا كە زۇرتىر شارەزاتىر بووم، دەلئىم: ئىمە دوو گەل نىن، يەكىن. ئىۋە لە تارىخى خۇتاندا دەلئىن لە عەۋلادى مادى بچووكىن؛ زەردەشت لە خۇمانە. كوردىش ھەر ۋا دەلئىن و مېژوونووسان و رۇژھەلاتناسانىش بۇ كورد ۋا دەلئىن. كە ۋا بوو بىژىن: ئىمە لە بىنەرتدا يەك بوۋىن. جا يان ئىۋە كوردىتان لە بىر براۋەتەۋەۋە بە تركى قسە دەكەن، يان ئىمە تركىمان ۋە لا ناۋە و بەۋ زمانە كوردىيە داخىۋىن. بەر لە زەمانى سەفەۋى گەلىك لە مېژوودا بە ناۋى ئازەرى و زمانىكى توركى بە ناۋى زمانى ئازەربايجانى نەناسراۋە؛ بەلام لە زەمانى گەزەنفونى يۇنانىيەۋە ناۋى كورد ھەبە كە لە دانىشتوۋانى چىاي زاگرۇسە و زمانىكى سەربەخۇيان ھەبە. دەشزانىن كە سەفەۋى بىنچە كورد، ئەم تركىيەيان كىردۆتە زمانى مەزھەبى و بە سەر خەلكى بەردەستى خۇياندا سەپاندوۋە. تەنانت شىخ سەفى بۇ خۆى شىعرى بە زاراۋەيەكى كوردى گوتوۋە. جا ئىستا قسەى ئىمەى



کورد راست بی یان قسه‌ی ئیوه، به هەر دووک باراندا ئیمه یه کتیکین و لیکیان هه‌لاواردووبن. ئەگەر مامۆستا «سەمەد وەرگۆن» ئەو هەموو زەحمەتە ی کیشاوه و دەلی: «نابیی بلین دایکی نیزامی کچه ئاغای کورد بووه؛ دەبی بلین ناوی «رەئیسە» بووه. له برسان دەمرد؛ له ناچار ی رازی بووه میرد به یووسف کوری زه‌کی مونه‌یه‌د بکا؛ که نازەربایجان ی بوو. دەنا ئیستاش نه هەر ئاغا، هیچ کوردیک کچی خۆی نادا به بیگانه. ئەوسا دەبی بلین باوکیشی هەر کورد بوو؛ که نیزامی له نازەربایجانەتی دەشۆری»، پیم وایه خۆی به خۆپایی زەحمەت داوه. ئەگەر وه‌ک من لیکی داباوه که ئیمه هەر یه‌کین و زمانمان گۆراوه، ئەوسا تینده‌گە‌یشت که ئەلیاس ناوی کوردانە‌یه و جگه له پیغه‌مبەرە‌که‌ی ناو قورعان، نه‌مبیس‌تووه ئەلیاس‌تیک ی غەیره کورد هە‌بی. تەنانەت لام وایه دایکی نیزامی کوردی یه‌زیدی بووه؛ چونکه دەلی: «خالۆ عەمی ئەو خالی من بووه»، «عەمی» ناوی یه‌زیدیانە. قەتیش نه‌بیسراوه ژنه کوردیک ناوی رەئیسە بوو‌یت. له هەموو میژوو‌ه‌کانیشدا هە‌میشە «گە‌نجە» و «ئاران» به کوردستان ژمیراون. نه‌خیز، نیزامی کورده و نازەربایجان ی؛ که ئەو دوو ناوه ئیستا به سەر گە‌لیکی لیک هه‌لاواردوو دابراوه. وا من یه‌کتیک له خۆتانم و ئیوه‌ش دە‌توانن کتیبی خۆتان چاپ بکەن. داواتان لی ده‌کەم له‌و به‌شه به‌ره‌بابە‌تان بی‌خە‌بەر مە‌بن و هاواریکمان بۆ بکەن...

نازانم چەند دیکه‌شم رست. هەر چەند رەحیم به ترسه‌وه تەرجه‌مە‌ی ده‌کرد و لای وا بوو زۆریان پێ ناخۆشه، به‌رعه‌کس یه‌کجار زۆریان په‌سند کرد و چه‌پله‌ی زۆریان لی دا و رۆژی دوا‌یی نامە‌یه‌کم بۆ هات که به‌ تیکرایی کردمیانە ئەندامی فه‌خری له‌ کۆری شاعیران و نووسەرانی نازەربایجاندا. له پاش قسه‌ درێژه‌که‌م، وچانیک درا و چامان ده‌خواردوه. چەند که‌سیک چەند پرسیاریکیان لی کردم؛ به ئەندازە‌ی ئاقلی خۆم جوابم دە‌دانه‌وه. یه‌کێ پرس ی:

- بێر و رات دەر‌بارە‌ی سمکۆ چی‌یه؟

گوتم: سمکۆ ئاغایه‌کی کوردی سه‌رره‌ق بووه. به‌زه‌ی به‌وانە‌دا نه‌هاتۆ‌ته‌وه که لای وا بووه چونکه سەر به‌ دوژمن نابێ بیانکۆژی. زۆر که‌سی بی‌تاوانی ترک‌زمانی کوشتوه که هیچ له‌و کاره‌ی رازی نی‌م. به‌لام له‌م قەرندە‌دا ئەو رچه‌ی بۆ کیشاین که ده‌کرێ چاو ده‌ گژ شووژن راجی و بی‌شیک‌تینی. ئەگەر عه‌ق‌لی سیاسی ته‌واو با، بۆ یه‌کجاری ریشه‌ی ده‌وله‌تی لاساری پادشایانی ئیرانی له‌ بنه‌وه دەر‌دینا. که وا بوو قه‌دری ئەو مامۆستا‌یه‌تی‌ه‌ی ده‌گرم. یه‌کێ تر پرس ی:

- له تاریخی ئەرمه‌نیدا نووسراوه: دوژمنی ژماره یه‌کمان کوردن؛ که له قه‌تلوعامه‌که‌دا ئەوان یاریده‌ی سولتانی رۆمیان داوه. تۆ ده‌لتی چی؟

- من باوه‌ر ناکه‌م شتی وا هە‌بی. ئەوه له‌وه ده‌کا روس له تاریخی خۆیاندا بنووسن: دوژمنی هه‌ره گه‌وره‌مان ئەمرۆ تاتارن؛ چونکه مۆسکۆیان گرت و قه‌تلوعامیان کرد. ئەو سواره کوردانە‌ی له‌شکری هە‌میدیه‌ بوون و به‌ فه‌رمانی سولتان شه‌ریان کردوه. چی به‌ سەر کوردی تره‌وه داوه؟! ده‌شیب ئەرمه‌نی ئەوه‌یان له‌ بێر نه‌چوو‌یی که زۆر خانه‌دانه‌ کورد، هه‌زاران ئەرمه‌نی هه‌لاتوو‌یان ئەوده‌م په‌نا داوه و رزگاریان کردوون. چەند ته‌تاری ئەمرۆ تاوانباری ته‌تاری پێشوون، کوردی ئەمرۆش هەر ئەوه‌نده...

پرس و جوابه‌کانی ترم له‌ بێر نه‌ماون.

له‌و شاعیرانه‌ی له‌ باکو دیتن، «عوسمان سارویلی» زۆر شاعیریک ی به‌رز بوو. شیعری ئەو ده

قاتی شیعری «سهمه د وړگون» به هیز و جوان بوون؛ به لام چونکه سهمه د دوستی نزیکی ستالین بوو، ناوی شاعیری هره گوره ی لئ نرابوو.

چاوم به «مه دینه گولگون» کهوت که له تهریز کیزوله یه کی جوانکه له و شاعیر بوو؛ من و هیمن ده مانناسی. ببوه ره شیکي زور دزوی گنجاوی. یه کیکی سهر ته او سپیم دیت نه مناسیه وه. گوتی: من «شاعیر عه رب نؤغلیم». هر چونکه له تهریز ریگم نه دا یه ک له و کیزه سروود خویانه بؤ ته تاکشیوف (فهرمانده ی هیزه کانی شوروی له نازهربایجان) بهرن، هر که هاتمه باکو گرتیانم و چارده سال له هبسدا مام. پاش نه مانی ستالین و باغروف و دهسته و دایه ریان، هاتومه دهر.

بؤیان گپرامه وه که پیشه وری له ئیران رهویوه، ریگه ی نه دراوه بچیته مۆسکو. نامه یه کی گه یاندوته ستالین، باسی شکانی نازهربایجانی ئیرانی بؤ نووسیوه. ستالین پرسویه: نهقلی نازهربایجان چیه؟ من قهت نه مبیستوه. بؤچی له وئ چی روهی داوه؟! با نه و پیشه وریه بیته لام؛ زور بی خه بهرم. پیشه وری که ساز بووه پروا، به فهرمانی باغروف [باغروف] کامیونیک له ریگه ی فرگه دا خوی له ترؤمبیله که ی داوه و کوژراوه و ئیستاش ستالین هر به بی خه بهری ماوه تا مردوه. ئای به کلکی خویوه! وا دیاره من و مام هیمن کهری ته او بووین: نه ستالین زانیویه چیه حالمان و نه فهرموویه تی: «یه مان پرسیسکی، کوردیسکی خه ره شو!» (فارس خراپه و کورد باشه!) ئیمه له عیشقا سووتاوین و مه عشوقه ناگای له مه محمودی بی زهواد نه بووه!...

وه ک باسی باغروفیان ده کرد، قهت چه نگیز هینده خویپرئ نه بووه. گؤیا له محاکمه دا بی په روا گوتویه: په نجا و سئ هه زار که سم به دزیه وه به دهستی خوم کوشتوه و به شوقیره که م ناشتوه. هر ژنیک که نه و یستبیتی و نه چوبیته لای، به میرد و منداله وه چه والهی سیریا کراوه و فهواتون. نه و زولم و زه لاله ته ی له ده زگای باغروف و یارانیدا کراوه، سه د کتیبی ده وئ. جا نه گهر کلفهت وا جوان بووین، ده بی خانم چون بی؟! ده بی فه زایحی ستالین گه بیته کوی؟

جاریک له ئاسایشگا، نایبکی شوروی عالی، شوکرانه ی نازادی زه مانی خرؤشؤفی ده کرد. ده یگوت: ئیستا نامه بؤ باکو بنووسم جوابم بؤ دیته وه. ئیستا ده توانین شه وانه بچینه مالی دؤستان. قه دیم نه مانده ویرا نامه بنووسین که سه د جار تماشای ده کرا. هر ئیواره سه عات پینج، هر کهس نه چوبوبایه وه ماله خوی، ده گپرا و شرت و گوم ده کرا...

له گه ل چه ند که سیک له نووسه رانی باکو - که ده یانگوت ئیمه کوردین و کوردی نازانین و یه کیان «ره حیمؤف» شاعیریکي به قه در بوو - رؤژیک له مالی میرزا برایمؤف بووین. گوتیان: ئیستا بولبول (نه و گؤرانی بیژه به ناوبانگه که) دپته ئیره. ئیستا که له قه بی پرؤفسؤری دراوه تی. گؤرانی نالی؛ داوای گؤرانی لی مه که! بولبول هات. پیره میردیکي هفتا ساله ی زور جوان و بالابهرز بوو.

گوتم: نوستاد نه گهر منیش داوا بکه م گؤرانیه ک نالی؟

- هه ژار من دایکم کورده و کوردم زور خؤش ده وئ. داده ی ده فیکم بؤ بین!

به راستی دلئ سیسی تیراو ده کرد. میرزا برایمؤف گوتی: هه ژار! له وه تا هاتووی، نیوه ی نووسه رانت لی کردوینه کورد. ته نانهت نیزامیشت لی ساندووین. تکایه زوو برؤوه تا منیشت



نه کردۆته كورد!

لهو مه جلیسه دا قسه كرا؛ یه كئ گوتی: كوردستان نازاد ده بی؛ ره حیم قازی ره ئیسه و هه ژار وه زیری فهره ننگه.

گوتم: ره ننگه ره حیم به وه دلی خووش بی؛ به لام من ده زانم تا چینی من و دوا ی منیش له م پرینگه یه دا نه مرین، ئهو خه ونه وه دی نایه. هه رگا كوردستان نازاد بی، پیاوی وه كو من و ره حیمی به پوو شیک ناوی. ئیمه خو مان کردۆته بوتی زه مان ی جاهلی. وا من هه ر له ئیستا وه ئیستی عفا م له وه زاره ت دا...

بی جیی نازانم كورته باسیکی ره حیم قازی بکه م:

بنامۆزای پیشه وا قازی محه ممه د، برای حه مه حوسین خانی سه یفی قازییه؛ له سا بلاغ ده مناسی. لاویك بوو، ئه ویش ده گه ل چه ند لاویکی دیکه ها تبه ونه باکو که فیری ئه فسهری بن یان بخوینن. که سا بلاغ شكا زۆریان ها تته وه. چه ند که سیکیان وه ک که ریم ئه ییووبی، مسته فا شلماشی و عه لی گه لاویژ و سولتان وه ته میشی و ره حیم قازی نه ها تته وه. ده پال دهرس خویندندا - به ناو - حیزی دیموکراتی کوردیان بۆ ساز دا ون و رۆزنامه یه کی دوو په ری به کوردی و نازه رریان حه و تانه نووسیوه. نازانم ره حیم چی خویندوو ه؛ به لام ناوی دوکتور ره حیم بوو. بهر له وه بيمه مۆسکو نامه یه کیم پیگه یشت؛ ره حیم نووسیویه و ده لی: و مره ئیره! پوولی ته رجه مه ی شیعره کانیش ت - که نزیکه ی بیست و هه شت هه زار رپووبل - ه وه ده گری... بۆم نووسی: ده عوه تیکی سهیره! تۆ له عاسمان سفره راده خه ی و ناردیوانیش ت سوو تاندوو ه! چۆن ده توانم بيم؟

له ئاسایشگا ها ته لام. پاش چارده سال یه کترمان دینه وه. هه ر دوو کمان قه له وتر بیووین و ئه و زگی له من زلتر بوو. له قسانی بۆنی ئه وه ده ها ت که له جیی پیشه وا بکریته سه رۆکی کورد. گوتم: کاکه! بارزانی له مۆسکو بوو؛ له جزیره ی سووریا رۆژیک شوانیکی یه زیدی و خا وه ن مه ریک چه قه یان بوو که فلا نه مه رت دزیوه! درۆ ده که ی گورگ نه یخوار دووه. شوانه که زۆر سویندی به شیخ هادی و بولقاسم خوارد، به هره ی نه بوو، گوتی: «سویند به سه ری مه لامسته فا بارزانی، من نه مدزیوه». کابرا گوتی دلّم پابۆوه... ئه مۆ له سه رانه سه ری کوردستاندا ناوی بارزانی له سه رووی هه موو ناوانه. باوه ر ناکه م تۆ بتوانی ئه و شوینه بگریه وه.

ده عوه تی باکو یه شم هه ر ئه و پیکی هینا. هه ر گه ییمه باکو، نازه ربا یجانی و کورد باشیان باس نه ده کرد. ده یانگوت پیاوی ده وله تی مه رکه زیه و زۆر که س له ها وولا نیانی نازه ربا یجانی به گرتن دا وه که له حه بسدا فه و تا ون. سه ره رای ئه وه ش، ئه و نازه ربا یجانیا نه ی - که له باره ی نامووس بارزیه وه زۆر شیلگیرن - ده یانگوت: ژنه که ی جووله که یه کی رپووسه؛ ئه رپووبه ره یه. تۆ نسحه تی بکه با ده ست له و ژنه ی به ردا. ده مگوت: من حه قم چییه؟ خو من قازی مه مله که ت نیم.

پاش سو بخانه خواردنیک، یه کئ ها ت گوتی: ژنه رال «غولام یه حیا» ده یه وئ بتبینی. خستمیه ترۆمبیلیکی سه ردا پۆشرا و. له مالیک دابه زی. تا ویک به دالانیکی تاریکدا رپویشتم؛ بر دیا نه م زووریکی زۆر تاریک. غولام یه حیا له وئ بوو. گوتی: له ترسی ره حیم ئاوام تۆ هینا وه. هه ر بزانی منت دیوه وا وه یلا به حال م! زۆری دهردی دل له حیزی تووده هه لپشت: «ئه گه ر جاریکی دیکه بگه مه وه ئیران و چه کیکم به ده سته وه بی، هه ر چی بلی تووده م بۆ بایی ته نیی

دەكەم...».

چەند پەيامىكى بۇ مەلامستەفا نارد.

لە ئوتىلەكە خەبەرىك لە من درابوو كە ئەوسا باوەرم كرد رەحيم چاوەدەيرى بزوتنەوہى خەلكى باكۆيە و كە لىنى دەترسن بە خۆرايى نىيە. خەبەرىش ئەوہ بوو: پاش ئەوہى ژنى عەلى گەلاويز دلارامى لى تاراندم، رۆژىك تەلەفۇنى كرد:

- دلت لىم رەنجاوہ؟

- كارىكى نالەبارت كرد...

- دەسا وا دىم ئاشتت دەكەمەوہ.

- كەنگى؟

- سەعات چوار دىم، بە تەنياش دىم.

نەھات. شەو دەگەل عەلى ھات؛ زۆرىش كز و توورە ديار بوو. ھەمەد گوتى: رەحيم گوتى لە

قەول و قەرارتان گرتووہ، ھەر شەى لە سيويل كردووہ بۆيە نەيتوانيوہ بىتە لات.

- چۆنى زانيوہ؟

- ھەر كەس لە تەلەفۇنى ئوتىلەكە قسە بكا دەبى ئەو بيزانى.

لە يەكەم دىتتەوہيدا، زانايى و عىلمىكى وام لى ھەست نەكرد كە بەرچاوبى. بەلام كە عەلى

گەلاويزم دىت، واى بۇ چووم كە عەلى وەك مەولاناي رۆمى زمانى شەمسى تەبرىزيە و بە

دەردى بەشیر موشىرى بەغدايە گۆتەنى: «تۆ بنووسە و من تەئلىفى دەكەم!»، عەلى ھەم

شاعىر، ھەم نووسەر، ھەم كوردى زانى باش، دوكتوراى لە ئىقتىسادى سياسى ھەبوو.

شەويك رەحيم تا سەعات دواز دە لام بوو. گوتى: ئەگەر تەلەفۇنم بۇ كرا، بالە مالەوہ قسەم

دەگەل بکەن.

سەعات يەك، سولتان وەتەمىشى بە تەلەفۇن گوتى: ھەمزە عەبدوللا دەگەل جەمال

ھەيدەرى چوونە لای سولسۇف، زۆريان خرايەى بارزانى كوتووہ! مزگىنى بە رەحيم بەدە!

- ھەر خۆت بە تەلەفۇن پىيى بلنى...

لە ئاسايشگای گىرتسن نامەى رەحيمم بۇ ھات، بىست و ھەشت ھەزار رووبلەكەم بىوہ بىست

و دوو! لە نامەيتىكى دىكەدا ھەژدە بوو، جارى سىپھەم بىوہ دواز دە، تى نەدەگەيشتم چىيە؟!!

بەلام كە لە باكۆ دىتم و باسيان كرد كە چۆن ھەموو ژيانى سەرفى ژنان و مەشرووب دەك، پىم

سەير بوو كە دواز دەكە بۇ نەچۆتە ژىر سىفرەوہ!

من ھەر رۆژە ھەقى نووسىنى مەقال لە رۆژنامەى ئازەرى و ئەرمەنى دام بۇ دەھات. پوول

وەك كا وا بوو. كە دەھاتمەوہ بۇ مۇسكۆ، شەش ھەزار رووبلم داپە خزمەتى و ئەو تىرىشم بۇ

ھەمەدى مەولوودى بەجى ھىشت. كە رەحيمىش چەند پارچە ديارى جوانى دا بە من و ديار

بوو بە گرانى كرپون.

دەعوەت نامەيەكەم بۇ ھات كە: دەولەتى ئازەربايجان كۆبوونەوہيەكى ساز داوہ و تۆش دەبى

لەوى بى! دەعوەتتىكى زۆر گەورە بوو. سەرانى خىزى تودوہ: رادمەنش، ئىرەج ئەسكەندەرى،

ئەمىر خىزى و جەودەت لەوى بوون. دەبى ئەوہش بزانى كە لە پىشدا - ھەر وەك بە ناو

كۆمەلى كوردان ھەبوو - فىرقەى ئازەربايجانىش - بە ناو - تەشكىلاتىكى لە باكۆ ھەبوو. بەلام كە

من لەوى بووم، رووسىيە لى مەنەن كەردبوون و خستبوونى سەرخىزى تودوہ: كە زۆر بەى



ئازەربایجانییەکان لەو نەرازی بوون و نەیان دەوێرا قسە بکەن. سەرۆکایەتی کۆبوونەوه درا بە رەحیم قازی؛ ئەو نۆرە قسە کە رانی دیاردە دەکرد. گوتی: لە دوای هەموان نۆرە ی تۆ دە دەم. چەند کەس لە ئازەربایجانییە ئێرانییەکان قسەیان کرد. هەموویان وتاریان بەوە دوایی دینا کە: «ئازەربایجان یەک پارچە یە و دەبێ رۆژێک بێنەوه یەک، لە ژێر حوکمی هاو بەشی شۆرە ویدا...». نۆرە گەیشتە ئێرە جی ئەسکەندەری. بەو پەری فەساحت و بە لاغەت نوتقیکی زۆر رێک و جوانی کرد و چەندین شیعی حافز و سەعدیشی دە ئاودا بە شایەت هێنایەوه. لە باسی کورد گوتی: «قازی ها لە رینگە ئازادی ئێراندا گیانیان فیدا کرد». دەر بارە ی ئازەربایجانی گوتی: ئیمە فارس و ئازەری و کورد وەک سێ مندالی بی باب واین، نانه کەمان لە سندوقیک دایە، لاساریکی مل ئەستور قفلی داوه و لە سەری دانیشتووه. دەبێ هەر سێکمان پیکهوه لە سەر سندوقی فری دەین و ئەوسا نانه کەمان دەست کەوێ و پیکهوه تیر بێین. ئیستا باسی جیا بوونەوه ی ئازەربایجان و کوردستانیکی نابێ بکری. رۆژی خۆی باسی دە کەین و بزاین دەبێ چۆن دەبێ...

کاتی نۆرە درا بە من گوتم:

- مامۆستا ئەسکەندەری کاریکی کرد کە پیاو شەرم دە کا لە رۆوی ئەودا هیچ بلی؛ بەلام دوو ملاحظەم هەیه: لە فیداکاری کوردا هەر فەر مووی «قازیان»، چونکە رەحیم لێرە یە و خاتری گرت؛ بەلام ئەو سەدان کارگەر کرماشانی و لوپانە ی لە بیر چوو؛ ئەو هەموو لاوانە ی سابلاغی هەلبوارد کە لە پیناوی حیزبی توودەدا کوزراون. چەند شەو لەوه پیش چوومە ئۆپیرای کۆرئوغلۆ، هاوکارانی دەستیان رادە کیشا و سویندی وە فاداریان دە خوارد. کوردیک هات جگە لە دەست راکیشان چۆکی دادا و سویندی خوارد. بە ئی کورد سویندی وە فاداری لە لا زۆر پیرۆزە و هەر گیز پاشگەز نابیتەوه. هەزار سال پتر، بە سەد هەزاران پالەوانی کورد لە رینگە ی ئیسلامدا خۆیان فیدا کرد؛ گوتیان عەرەب و ئێرانی و تورک - کە موسلمانن - هیچ قەدری کورد نازانن. کومونیسستی زۆر باشە کە فەرقی نەزادی لە لا نییه. زۆرمان بەو بانگهوه هاتین؛ زۆرمان خۆمان بە کوشت دا. ئەوا ئیستا دەبینین کوردی عیراقی لە یەریوان قسە دە کا؛ لێی دە پرسن کورد چۆن؟ کومونیسستە؛ بە گوناھی دەزانی بلی کورد هەیه. دە لی: لە عیراق - جگە لە عەرەب - ئەرمەنی و تورکومان هەن؛ کە زۆر حالیان خۆشە! لێرەش جەنابی ئەسکەندەری دە فەر مووی: جاری باسی ئازەربایجان و کوردستان مە کەن! وەختی نییه. من دە لیم: نا هەر ئیستە وەختیه! با بلیین ئەگەر نانمان لە بن کابرای لاسار دە رینا، هەر کەس بەشی خۆی پێ دە گا. ئەوسا ئەگەر زانیان کەس تەما دە بەشە نانی ئەوی تر ناکا، پیکهوه لە سەر سفەرە یەک دادە نیشین. بەلام ئەگەر یەکیک دە بەشی ئەوانی تر رۆی، حەقیان هەیه نانی خۆیان بەرن و هەر کەس لە ماله خۆی بیخوا. کە عەدالە تیش هەر ئەمە یه...

بوو بە هەرایەک لەو کۆرەدا:

- هەزار راست دە کا! دەمانهوی بەشمان هەر لە ئیستاوه دیار بی! نامانهوی توودەش وەک شا بەشمان بخوا!

لە پاش تەواو بوونی قسان و دیتنی فیلمی ئارشین مالالان، مامۆستایانی توودە هاتنە ژووریک کە رەحیم و من لەوی بووین. رەحیم گوتی من دە رۆم. من مامهوه و ئەوان. رادمەنش گلە ی کرد:

- لہو مہ جلیسہ گورہدا نہ دہو بو قسہی وا بکہی.

- ئیوہ دہو بو کاریک بکہن من قسہی وام بو نہیہ.

- ہہزار رینگہی ئیمہ راستہ. بو بہ رینگہی ئیمہدا نارون؟ دہردی قاسملوو کہ ئیستا بو تہ دژمان و لہ رینگہی ئیمہ لای داوہ، گو یا مللیہت دہ کا...

- مامؤستا! مہر حوومی خالید بہ کدائیش ہہر ئہو فہر مایشاتہی دہ فہر موو!

- بو خالید بہ کدائش مرد؟!

- ئہدی ئہ گہر نہ مردووہ کو؟! مامؤستا گیان روو پہری میژوو ہل دہوہ! ہمیشہ عہ شایری

غہرب سہر بہ خوئی ئیرانی پاراستووہ. ئہو عہ شایری غہر بہ ئیمہ پییان دہ لئین کورد؛ ئیستا زور

تینووی ئازادین. ئہ گہر ئیوہ بہ ہیچیان نہ گرن، ئہ مریکایی و ئینگلیس بیانہوئ تہ شقلہ بہ

دہولہتی نایندہی توودہ بکہن، ہہر بہوانہ - کہ تۆزیک دلخۆشیان بکہن - ہہلتان دہ دپرن. لہو

گوئی بہ کورد نہدانہ، ہہزاران قاسملووتان لئ پیدایا دہی. ئیوہ ئیستا تہنیا کہ چہ رادیو بہ کتان

لہ بولغار ہہیہ، بہرنامہی بہ فارسی و ئازہری ہہیہ؛ بہ شیکی عہ شایری غہربی تیدا نییہ - کہ

ہیچ نہی بہ درؤ - دلخۆشی کورد بدہنووہ. ہہر لہ بیریشان نییہ کورد ہہیہ!

- لہ رادیو پھیکئی ئیراندا، نہ و ہختی زیادیمان ہہیہ، نہ گوویہندہمان ہہیہ!

- قسہ بو مندال دہ کہی! لہ سہ عاتیک فارسی، چارہ گیگ و لہ سئ چارہ گ ئازہری پینچ

دہقیقہ بپرن، ئہوہ و ہختی فہنی. کوردی بیژیش، ہہزار بیکار لہ ئوروپا ہہیہ بہ حہ قیکی

نہمرنژی کارنان بو بکا. ئہ گہر کہستان دہس نہ کہوت من دیم بہ نانہزگ قسہتان بو دہ کہم.

- باشہ حہول دہدہین ئہو گلہ بیہش لاہیرین.

«ئہسعد خۆشہوی» کہ لہ مؤسکو دہ گہل بارزانی لہ مالیکدا ژیا بوو، گپراہوہ:

رادمہنیش و ژنہ کہی - کہ زور جوان بوو - چہند جاریک ہاتنہ لای مہلامستہفا و بوونہ ناشنا.

رؤژیک ژنہ کہ بہ تہنئ ہات. پاش تۆزیک لہ پیر دبتہ مہلامستہفا دہر کہی کردہوہ و پالیکی بہ

ژنہ کہوہ نا، و ہخت بوو لہ پلہ کانان ملی بشکی. ژنہ کہ داوای لہ بارزانی کرد بوو، بیلامانی حہزی

لئ بکا، تا بہ یہ کجاری بیئتہ دؤستی رادمہنشی رہئیس حیزبی توودہ! و ہبال بہستوی ئہسعد.

لہ نیوان پہردہی کؤبوونہوہ کہدا مووزیک و رہقس و گؤرانیش ہہ بوو. «سارا قہدیمؤفا» ی

بہ ناوبانگ - کہ ئہوسا تۆزیک پیر ببوو - رہقسی کرد، گؤرانی گوت. شہو یکیش چوومہ ئؤپیرای

«لہیل و مہجنوونی فزوولی» کہ «روبابہ» ناوی گؤرانی بیژ دہوری لہ یلائی دہ گیرا و بہ دہنگی

خۆشی خۆی دنیای ئیحیا کردہوہ.

جہ عفر خہندان رۆژی زوری تاریفی بابا تایہر کرد، بہ تایبہتی ئہو بہیتہی کہ دہلئ:

ئہ گہر با مؤسہرئ یاری نہدیری چرا ہہر نیوہ شہو ئایی بہ خوابوم؟

گوتم: مامؤستا، شاعیری عاشق دہلئین من خواردن و خہوم لئ حہرامہ. بابا تایہر دیارہ شہو

تا رۆژ پرخہی ہاتووہ؛ بو یہ ہہموو نیوہ شہوئ خہونی بہ یارہوہ دیوہ!

گوتی: راستی بیرم لہوہ نہ کرد بوو!

لہ حالی «بیریا» شاعیری تہوریزی زہمانی پیشہوریم پرسی، گوتیان لیرہ بیوہ مہزہبی؛

دہیگوت: «دہیج لہ جیگہی کؤتہلی ژنہرال کیرؤف، کؤتہلی پیغہمبہر دانین!» بہ تۆمہتی

شیت بوون بہر مہو سبیریا براوہ.

شاری باکو لہ سئ لاوہ دہریا باوہشی پیدا کردووہ. دہبانگوت ملیؤنییک خہلکی تیاہ.

کۆتەلی کیرۆف له سەر گردیک بەرەو دەریا چەقیووە. بە داخووە گەنجەیی ژینگای نیرامی - که به «گەنجەوی» مەشهوورە - بە ناوی ئەو ژنەرالمووە که له شۆرشدا فەرماندەیی قەفقاز بوو، ناو نراو؛ ئیستا «کیرۆفاباد» ی پێ دەلین!

باکو تا رەشەبای نەیه شاریکی خۆشە؛ بەلام رۆژانی رەشەبا دەبیتە سندان و ژەهری مار. گۆیا ئەو ناومش: «بادکووبە» یە یانی با دەیکوتی.

له ئوتیلەووە تەلهفۆنم بۆ کابرای ئەرمەنی کرد؛ که سەلماسی سەلامی هەبوو.

- بەلێ ئیستا دێم!

- دێیه چی؟ سەلام و بڕایەو!

دێتم هات. گوتی: ئەو دەمانچەیی بدەیه؛ فیلم و یاقووتیش جارێ ساز نەبوو!

- هەتیو دەمانچە و یاقووتی چی؟! بڕۆ وازم لێ بێنە!

له رۆژیکێ رەشەبای زۆر سەختا، له فرگەیی باکو خواحافیزیم کرد و هاتمەووە مۆسکۆ.

بەر لەو بەکو بەجی بیلیم، ئەو جۆکه دەگێرمەو:

ئەحمەدۆف ناویک که وەزیریکی باکوویی بوو گوتی: مالمان له گوندیکی نزیک تەوڕیز بوو.

مندالیکی هەشت ساله بووم؛ دەگەل بایم و خانەوادە هاتینە تەوڕیز سەری خزمان بدەین. شەو

بوو. ئەو زەمان دەبوو ناوی شەو بزانی دەنا دەگیرای. ئەمنیەیک لەو سەری کوچەیکەو

هەرای کرد:

- گیلان کیم؟ (کێیه دیت؟)

بایم گوتی: ئاشنا!

- ئیسمی شەب؟

بایم - که ئاگا له هیچ نا - دەستەپاچە ببوو، له خۆیەووە گوتی: تەبڕیز!

- زرت! بیلیمە دن: تیهراڤان! (زرت! نەترانی: تاران!)

گوتی: بەلێ، تاران!

- ئافەریم، وەرن بڕۆن!

جینگەیی ئەم جارە له ئوتیل ئوکراینا بوو؛ که وەک له بیرم بێ بیست و سێ نەهۆمە و من له

نەهۆمی هەشت بووم. سەلماسی خۆی گەیاندم.

- کورە هیچ شەرمت نەکرد قاچاغچییەتیم بێ بکە؟ ئەو سەلامەت زۆری مانا هەبوو!

- دەی جا چ بوو؟ چەمەدانی تۆ ناپشکنن!

تیلگرافم بۆ سیندا رۆدینکۆ لێ دا؛ هات و چوار رۆژ شیخی سەنعانیم دەگەل خۆیندەو.

ئەگەر دەلین وەخت له زێرە، له مۆسکۆ وەخت له خۆلەمیش بوو. بە سەف راولەستان بە بەر

دوکانانەو، مەحتەل بوون له رستووران تا خواردنت بۆ دینن، تاقەتی فیلی دەویست. له ئوتیل

دەیانگوت: نیوهرۆ چ دەخۆی؟ له بەیانییەووە بیلێ. گۆیا تۆ هەرچی داوا دەکەیی بە تاییەتی بۆت

لێ دەنن. رۆژیک دەگەل چەند کورپیکی عیراقی دانشجوودا له رستوورانی ئوتیل ئوکراینا زۆر

چاوهرۆر بووین؛ نان هەر نەهات. هەر دەشیانگوت ئیستە. یەک لهو کورپانە گوتی: خەتای منە.

من داوای گوشت کهوم کردوو - که له مینۆتەکەدا نووسرابوو - تا دەچن له چیاى قەفقاز راوی

دەکەن، دەبێ چاوهرۆر بین! پاش سێ سەعات چاوهرۆری نانمان خوارد؛ بەلام گوشت کەو هەر

نەهات!

رؤزانی شهممه و يه ک شهممه که دهيان هزاره مؤسکؤویی دههاتنه دهشت و دهم چه م، ههر کهس ناوی سارد و نؤشابهي خؤوی پئ نهبا، ده بوو ناوی گهرمی چؤم بخواته وه. نازانم نه گهر نؤشابه فرؤشی لي ههبا و دهولت به مليؤن ها رووبل قازانجي بگردايه چ دهقهوما؟! نهوی پيم سهر بوو، له زستانی سهختی مؤسکؤودا سهفی بهستنی کر دوور و دريژ بوو. چوومه قهسری کرملين؛ که ئیستا موزويه و ههموو کهل وپهلی ماله شای لي داندراره. پياو سهری سور دهميني که نهو شايانه چؤن ژياون!

له ديواری کرمليندا - که کؤنه قهلايهک بووه - زؤر قوتووی زهردی به قهد خشتيکی تي گيراون که خؤله ميثی پياوه ناوداره کانی رووسياي تيدايه و له سهريان نووسراوه. چوومه گؤرستانی پياوه گهوره کانيش که به راستی نهویش موزوه ئاسايی بوو. عه کسی مردووه که له مهرمهري کيل ديته بهر چاو. کؤته لی ماکسيم گورگی، کورپکی به سهر باوه شهوه لي بوو که نووسرابوو: «چاکترين تاليفاتم...».

قهبری لاهووتی، شاعیری کوردی کرماشانيم ديت که به خهتی فارسی زؤر جوان و درشت پيناسه کهی نووسرابوو. ده گهل سهلماسی چووينه ماله کهی. ژنه کهی تاتار و زؤر لای دهولت به قهدر بوو. ده بگوتی لاهووتی نه غلب گؤرانی به شيعری لوپری ده گوت. له ئاسايشگاهه چوومه موزوهی «تار خانگليسک»: که ماله نه مير يووسف ناويک بووه. له عاجباتييه کانی دنيا بوو. تهنانت لهو ماله دا شانؤی هونه رشاندان هه بووه؛ که ههقی چوونه تماشای ليره کهی زيپ بووه. خانم دوکتور گوتی: له دنيا دا تاکه.

گوتم: شونينيکی سه برترم ديوه.

گوتی: مه گهر واتیکان.

- به لي واتیکانم ديوه.

رؤژيک چووينه شهر کهی ناپليؤن و روس. کؤله که يه کی به ردین که ناپليؤن به نيشانهی سه رکوتن چه قاندوويه تی و هه لؤيه کی به سه رهويه، ههر له جيی خؤی ماوه. کابرای شاره زا وای باس بؤ ده کردین و وا گهرم داهاتوو، ده تگوت بؤ خؤی له شه ره که دا بووه. توپ و گولله و چه کی نهو رؤژه راگيراون. شهر و له شکری ههر دووک لا به بهرق نيشان ده درين. به سه دان داستان و ديوانی شيعری نازه ری - که به دياريم درابويه - به بار ناردمه وه. سه یرم ده کرد له ههر کوئ ناوی ستالين هه بوو، قه له م کيشرابوو. فه ره ننگيکی گهوره ی تاجيکی رووسيم هه بوو؛ دام به سهلماسی بؤم بنيري؛ چا بوو نه يناردا!

رؤژی خواهافيزيم هات. ميديوپ ليی پرسيم: به گشتی شؤره ويت چؤن ديت؟ گوتم: زؤر شتی باش و که ميک شتی نه باشم ديت. به لام حالی شؤره وی - که دهولته تی کريکارانه - وه که مؤدی پاریس، به رؤژ و سهعات ده گؤری. له وانه يه تا ده گمه وه به غدا، زؤر لهو شتانهی من ديومه گؤرابن و له چاکه وه چاکتر بووبن... شه و که به پئی ده کردم، که پيکيکی هه لدا ناو به فر؛ گوتی: رووس لايان وایه که سيک نه وه بکا دووباره سه فه ر کردوه که ده بينيته وه.

له پاش يازده مانگ و نیو، مؤسکؤوم به جي هيشت. له فر کهی شاری «پگا». له پاته ختی ليتونی نیوه رؤژم خوارد و به فرؤ که يه کی نه ليؤشنی ۲۴ نه فه ره، هاتمه «ستؤ کهؤلم» پاته ختی سوید. له فر که که وچکی زيوم ديتن؛ سه ودام کرد. ژنه که شتيکی گوت، گوتم: به کرؤن تي

ناگہم، چند دؤلارہ؟

- دوو دؤلار.

- شەشى بە دوو دؤلار!؟

زمانیکی لی دەرھینام و لاسای دە کردمەوہ:

- شەشى بە دوو دؤلار!

ئەو باش بوو تۆزیک ڕووسی دەزانی. شەو چووینە «کۆپنھاگ». لە ئوتیلیک دامەزرام؛ لال و کەری تەواو. شەو لە ژووری قاوہ خواردەنوہ کارایەک بە ئینگلیسی دواندمی؛ منیش لەتوپەت جوابیکم دەداوہ. باسی سەیاختی سویس و قومارخانەى مۇناکۆ و ئەو شتانەى دە کرد. گوتم: من پیاویکی فەقیرم؛ لەو شتانە ناگەم.

گوتمی: منیش زۆر فەقیرم؛ ھەموو داراییم ناگاتە بیست ملیۆن دؤلار!!

- ئەى بەستەزمان! جا چۆن ژیاوی!؟

- چ بەکەین، ژیان ئەوہیە!

بە فرۆکەى K.L.M. ھاتمە وین. لە ئوتیل دواز دە بەغداییم دیتەوہ کە لە بولغاریاوہ دەگەرئەوہ. دوانیان ھەر ئاشنای قەدیمم بوون؛ ھەموویان عەرەب. ئیتر ھاوزمانم بۆ پەیدا بوو. لەوێوہ گەییە بیرووت. گوتیان چونکە موسافیر کەمن، دەبئ شەو لیترە بن. بەیانى بە فرۆکەییکی دى دەڕۆنەوہ. جا وەرە بە عەرەبى بیکە بە ھەرا: ھەى دزینە! ھەى دەست بڕ! ئیمە کارى تیجارەتمان دوا بەکوئ چەند زەرەر دەکەین... بە ھەزار زمان لووسی گوتیان: دەتانبەینە چاکترین ئوتیل و بە کەیفى خۆتان بلەوہرین. ئیمەش کیشەمان ھەر بۆیە بووا چووینە ئوتیل ڕیفیرا لە سەر بەحر. ئەمیریکی سعوودی لەوئ بوو؛ ھیندەى سلسلە و پلپلە پێوہ بوو ھەر بریقەى دەھات. دەتگوت تاوسەکانى باخجەى بوخارایە! موفتى فەلستینیش (شیخ حوسینی) - کە تشریفى لەوئ بو - ھەمیشە دوو پاسدارى دەست لە سەر دەمانچە لە خزمەتیدا بوون.

چووہ تیلگرافخانە گوتم: برا من بەیانى زوو دەگەمەوہ بەغدا. ئەگەر تیلگراف پێش من دەگا، باشە؛ دەنا با پوولیک خەرچ نەکەم.

- ئای بئ قەزا بئ! باش دە دەقیقە تیلگراف لە مالە خۆتانە.

نوژى سبەینە گەیمە فرگەى بەغدا. بە تاکسیەک ھاتمەوہ مال. پاش عەسر تیلگرافە کەیان دایە دەست خۆم!

کاتئ کە لە ڕووسیا بووم خەبەریان دامئ خوا کورپکی داوہ؛ ناوی «زاگرۆس» م لئ نا. شیرینیم بۆ میدیۆف و چەند ھەوالیکی کرئ. گوتیان: چەند سالە لیترەى؛ وا کورٹ بووہ!؟

گوتم: لە ناو کورد ئەگەر لە نۆ مانگ تپەرى قبوول نییە.

پیکەنى گوتمی: پەيامنیریکی پاريسى رۆژیک شیرنى داینئ؛ گوتمی: من سئ سالە لە مال نیم؛

خەبەرم بۆ ھاتووہ کچیکمان بووہ!

ڕوبل زۆر و لە دەرموہ ھیچ ناکا. زەبتى سەوتیکم پئ کرئ دەگەل یەخچالیک ناردمەوہ. لە مۆسکۆ، لە لنینگراد، لە باکو، لە بوخارا و سەمەرقەند، لە نومایشگای سنعاتى مۆسکۆ، ھەرچى جوان و شیاوی دیاری بوو کرپووم. بە دوو چەمەدانى گەورەوہ ھاتمەوہ. رۆژیک محەممەد گەرأبوو دەستە عەکسیکی پەیدا کردبوو، گوتبووی: دایە وەرە! بابم دەگەل ئەو ھەموو ژنە ڕووتانەى مایۆ دە بەرانە لە دەم چۆم عەکسى گرتووہ! دایکی گوتبووی: ھەر نیشانم مەدە! من

بابت باش ده ناسم. هر چي بکا هر دېته وه لای خو مان و نامه وئ لومه ی بکه م... له هه موو دیار به کانم به نرخ تر، عه کسی چهند که سئیکي دؤستی باکوئی، عه کسی «نازم حکیمت» «بولبول» و هی تر بوو که به خه تی خو یان بو یان نووسیووم: «دیاری بو هه زار».

نهو بهینه که له رووسیا بووم، قزلجی له جینگه ی من کاری له ستؤدیو ده کرد و ببوه هاوکاری برای شه ریکه کم. راست چوومه وه سهر پت و سنگی پیشووم و ملم له عه کاسی نایه وه. ماوه به ک قزلجی هر ده گهل خو م کاری کرد. کابرایه کی قهره قشلاغی - که ناوی نه حمده بوو - له نه رته شی ئیرانه وه به ژنه وه له تارانه وه هه لاتبوو؛ پوولیکي ده گهل خو ی هینابوو. گوتی: هیچ کاسیم نییه و پوولیشم سهد و په نجا دینار ماوه، چی بکه م؟ ستؤدیو به کی رووته کم به سهد و چل دینار بو کری. قزلجیش بیته شه ریکي؛ فیری عه کاسی بکات. کاریکی ترجه مه له عه ره بی بو فارسیشی له رادیو به غدا په یدا کرد.

که من رؤیبووم بو رووسییه، بارزانی به قزلجی گوتبوو: حیسابی بکه چاپی مهموزین چهندی تی ده چی بتده می. حیسابی کردبوو؛ سهد و بیست دیناری وهر گرتبوو. تا من هاتمه وه شیست و چوار سه فحه له چاپ درابوو؛ پوولیش خه لاس ببوو. پیشه کیه کی بو نووسیوو زور جوان بوو؛ به لام نووسیوووی خانی لاسای مه جنوون و له یلای نيزامی کردؤته وه. به وه رازی نه بووم؛ له یل و مه جنوونم له سهر را خوینده وه. هر که س هه دوو کیان له بهر یه ک راگرئ، ده زانی خانی زور به هیزتر له نيزامی نهو به یته ی گوتوو. دیاره خانی حه وسه د سال له دواي نيزامی هاتؤته دنیا و نه ده بیات ریگه یه کی زؤری به ره و چاک بوون برپوه.

مهموزینم چاپ کرد و شیست دینارم له سهر دانا. چوار سهد دانه یه کم به دیاری دا به ناشنایان؛ دووسه دیکم دا بهو ئیرانیانیه که له سوله یمانی کو مونه یان هه بوو. که گوتیان له رؤژیکي ترس و له رزدا حه مامیان پی گهرم کردبوو! نهوی تریش له سهدا حه فتای کتیب فرؤشان خوار دیان و له عه سلی مایه چل دیناری خو شم زهره کرد!

جهلیل ناویک خه لکی پیرولی باغی نزيک سابلان، نه فسهری مخابه رات و بازنشسته کرابوو؛ بسازبفرؤش بوو. به زمانیکي زور لووس پوولنه که ی دام به خانوویک. پاش ماوه یه ک که فرؤشته وه، تیگه یستم دووسه ت دیناریکی لی دزیوم! ده ستی زور که سی دیکه شی به زمانی خو ش برپوو که یه ک له وانه عه لانه ددین سه ججادی بوو. به لام پاشه رؤژیک دیتمه وه، ژنه که ی رده وو که وتبوو؛ مال و زپری بردبوو. بو خو شی له رز ببوو؛ به زه ییم پیدا ده هاته وه. ده ستی زه مانه تؤله ی خوار و خچچی لی کردبووه.

بارزانی گوتی: دیمه ماله که ت. گوتم: راستی من تاقه تی حه لو و جه لو ی تو م نییه؛ به چل - په نجا حه ره سته وه دیه کوی؟! گوتی هر دیم. شه و هاته ماله وه. دیتی جینگا که م ته نگه به ره. پاش چهند رؤژ خانوویکی ده ولته تی له سی خانووی که بو رازی ره رانی نهو دیاری کرابوو، دامی و گو یستمه وه گه ره کی «ئیسکان» له دهره وه ی شاری به غدا. خانوویکی چل ونؤ میتری، چوار وه تاغ له سهر یه ک، وه تاغیکي گه وره و دریز بو نشیمه ن و میوان تیدابوو؛ حه سارؤکیکي چکو لته شی هه بوو. ده بوو تا بیست سال، سالی سهد دینار بده م و بیته مولکم. وه تاغیکیشم لی دروست کرد. قیستی پینج سالم مابوو که به عسی داگیران کرد.

وه ک ده پیشدا باسم کرد، برای جه لالی شه ریکم ملی له ته شقه له و فیل و فره ج نا. به شه دوکانی خو م به پوولیکي هه رزان پی فرؤشت. له ئیداره ی «مه بانى عام» رؤژی به دیناریک



دامه زرام. کاره کهم له سهعاتی ههشتی بهیانهوه تا دووی پاش نیوه پو بوو. رۆژی ئهوپه پری کاره کهم سهعاتیک بوو. نامهی وارد و سادرم له مل بوو. ده بوايه تا سهعات دوو بیکار دانیشم. ملم له کتیب خویندنهوه نا. رۆژی به لانی کهم داستانیکم ده خویندنهوه. رۆژیک کوتیان مدیر کول دئ. کارمندان - که قهت کاریان نه ده کرد - وه خو کهوتن؛ ههر کهسه پهروهنده له پیش و چاویان به سهردا گرتووه؛ من نه بی. مدیر کول هات، گه یشته من. گوتی: تۆ کارت چیه؟

- رۆژی نیو سهعات نووسین و پینج سهعات و نیو وینج دان بۆ ده ولت!
پیکه نی و رۆیشت.

هیشتا له دوکانه کهم بووم، پیاویک به ناوی عهبدولکه ریم - که زۆر سال کارمهندی شرکهتی نهفت بوو، ئینگلیسی زۆر باش ده زانی - هات و چۆی ده کردم و دهرسی پیده گوتم. جارئ گوتی:

- چهز ده کهی کتیبی دینی به هایی بخوینیهوه؟
به لئ، هه موو شتیک ده خوینمهوه.

زۆری کتیب بۆ هینام. تهواو شاره زاییم لهو باره وه بۆ پهیدا بوو. رۆژیک گوتی:
- ئیستا عهقیده ت پهیدا کردوه که دینیکی باشه؟

- مامۆستا من ته گهر دهست له ئیسلامه کهم هه لگرم و لام وابی به تاله، چون عهقت باوه ر ده کا لام وابی رۆژی قیامهت عه بیاس ته فهندی شه فاعه تم بۆ ده کا؟! نا، فریوت نادهم. مه منونتم که شاره زات کردووم؛ به لام وه ک دین قبوولم نییه.

مامۆستا لیم ره نجا؛ ئیتر هات و چۆی نه ده کردم. چند مانگیکی پی چوو بوو، رۆژی له ماله وه گوتیان پیاویکی درێژ، کاله کیکی ئالتون کۆپری بۆ هیناوی و له مال نه بووی. به نیشانه مامۆستا که بوو. ئیواره یه که له چاخانه یه کی نه بوونه واز به کتیک بانگی کردم؛ خۆی بوو. گوتی:
فلانی من به هایی بووم؛ به خوا منیش وازم لئ هیناوه. با ناشت بینه وه!

له ئیداره ی مه بانی عام، کورپکی کورد به ناوی «زیا خورشید» په واندری کارمه ند بوو؛ گوتی:
تۆ کتیبی ته رواح ده خوینیه وه؟
- دیاره ...

زۆر کتیبی دهر باره ی عیلمی ته رواحه وه بۆ هینام. کتیبه کان زۆر به نرخ بوون؛ به من نه ده کردان. زۆر زۆرم به هره لئ دیتن. به راستی مه وزووعه کانی بۆ داستانی گالته نووسین، شتی وا نه بوون! کاک زیا به دل و گیان عه قیده ی پی بوو. قهت نه یده گوت: «فلان مرد»، ده یگوت: «نه قل بوو». به پپی تهو عیلمه، ره وحه کان که له لهش دهر ده چن، ده چنه حه وا و له وئ به ئازادی ده گه رین؛ باخچه ده چینن؛ شیعر ده لئین؛ ئیختراعات ده کهن؛ خۆشی راده بویرن ...

له جیگه یه ک تووش بووم: ره وحه ی که شه یه کیان حازر کرد؛ لئیان پرسی: حالت چۆنه؟

- زۆر شر بوو؛ تهوا خه ریکم باش ده بيم. که مردم دیتم ههر چی له عومر مدا به مریدانی کلیسام گوتووه، هه مووی درۆ بووه. ههر یه کیان که مردووه، چووم عوزرم لئ خواسته ته وه و عه قوو یان کردووم. تاقه که سیک له سه ر زه وی ماوه، نه ویش تهوا له حالی مردندا، نه ویش بمبه خشی حاله خۆش ده بی و له عه زابی ویجدان رزگار ده بيم!

شه ویک له خه ونمدا هه شت که س هاتنه سه ربانی مالی که منداله کانم نووستبوون. گوتیان:
- ئیمه ته رواحین؛ یه که یه تیمان هه یه. تۆ مانگانه یاریده یه کمان بکه.

گوتم: مانگي نيو دينار باشه؟

په کيان گوتمی: زوريشه، زور سوپاس!

گوتم: دهغيله با منداله کانم ههست نه کهن که ئيوه ليرهن؛ وا ده چم ميوه تان بؤ دینم.

گوتمیان: نهوه ميوه!

لاباريک سيو ههلرزا!

به يانی نهو خونه م بؤ کاک زيا گيترايه وه. ههر ده يگوت: ئای لهو به خته ی تۆ هه ته! چهند ساله من حهول ده دم هيشتا نه وه نده يان به سهر نه کردوومه وه!

ئيعلانئیکي پهيدا کردبوو: «کۆمه لي سي زهنگوله له شاری ئوکسفوردي بریتانیا له بهرانبهر ههژده شلینگدا ژيانی رابردووی خۆت پي ده لي که چهند جار قالب ت گۆريوه». کاک زيا پوولي نارد و بؤی هات. ده لي: «تۆ ههزاران سال له مهبهر موغی زهرده شتی بووی. مردی. نه مجار بووی به راقيسه له مهبه دي فيرعه ونانی ميسر. پاشان مردی. بووی به کاهنيکی بوودايی له چين. جاری چواره م له کوردستان پهيدا بووی. ئیستا کارمندی!». گوتمی: ئيمانم پي هه يه، تۆ چی؟

گوتم: رهنگت سووره. رهنگه نه گهر راقيسه بووی کس له چنگت نه جاتی نه بووی!

گوتمی: هه يه وو؛ تۆ هه موو شتت پي گه مه يه!

جگه له کاری ئيداره ياريدهی پارتي م ده دا. پوولم له خه لک بؤ کۆ ده کردوه وه؛ نه شره م بؤ بلاو ده کردوه وه. رۆژيک براي م نه حمه د گوتمی: کاکه وه ره حيسابتيک بکه ين: خه لک چاپخانه يه کيان هه يه، چهند مالي پي به خيو ده کهن. ئيمه (پارتي) دوو چاپخانه مان هه يه. پرۆ ئيستيعفا بده له ئيداره کته؛ وه ره لای حيزب کار بکه! رۆزنامه ي کوردستان - که جهلال تاله بانی وه ريگرتووه - تۆ ده ريخه. حه وتانه يه و له هه شت رووپه ردا. حقووقت له ئيداره کته پتر بي.

به موديري کارگوزيني جهمال بابانم گوت حيكايه ت نه وه يه و ئيستيعفا ده دم. گوتمی: تکايه مانگيک سه بر بکه! من له نيوه رۆيانه وه مه ره خه ست ده کم. نه گهر نه تتواني رۆزنامه که له حه وت پاش نيوه رۆدا ده رخه ي، نه وسا ئيستيعفا بده.

له دوازه ده چووم تا شه و درهنگ خه ريک ده بووم. پينج حه وته پينج ژماره م ده رخست. نه وه نده ي رمين له سه ر بوو، که له ژماره چواره زاری هه وه له وه، بوو به هه شت هه زار و هه ر به شي نه ده کرد. ههر ژماره ش ده مه ته قه يه کم تي دا ده نووسی. له ئەلف هه تا يي، به ئيعلان ه وه خۆم ده منووسی و کورپک «جهوده ت» ناو پاکنووسی بؤ ده کردم. جاريک يا دوو جار زه بيحی شتيکی بؤ نووسی. رۆژيک جهمال شالی - که وه کيلي بلاو کردنی نووسراوی پارتي بوو - له سوله يمانيه وه هات. به وپه ري شانازيه وه گوتم: ها؟ رۆزنامه ي کوردستان ديت که له خه باته عه ره بييه که زۆتر مشت هري هه يه؟

گوتمی: هيچ فه خر مه فرۆشه! به خودا مشت هريه کانی هه موو دي نشيني شاره زوورن؛ هيچيان سيواديان نييه. ده مه ته قه به زاواه ي نه وانه. دين ده کړن؛ به يه کيک ده لين بۆمان بخوينه وه! قاقا پي ده کهن. که سيان نالين رۆزنامه ي کوردستان؛ ههر ده لين: ئا باوه ده مه ته قه يه کمان به ري!

چهند مه قاليک م تي دا نووسی ده نگی بلاو بۆوه. نهوی له بير م ماوه مه قاليکی دريژم له سه ر عه رب و تورک و ئيراني نووسيوو که هه رسيکيان ده لين کورد له خۆمانه و تيرم گالته ي سه ير

پئی کردبوون. مه قالیکم له سهر بهرنامهی رادیو کوردی بهغدا ههبوو؛ زه عیم وه حیدی ههلتۆزاندبوو. لهو سهر و بهندانهدا عهبدولکه ریم قاسم لیمان کهوتبووه فهندهل فیلان؛ دنهی رۆزنامهی «الثوره»ی دهدا ئیساتی بکا کورد بنیچه عاره ب بن. پیسی به گژدا چووم و ده مه تهقه کانم قاسمی ده گرته وه. پاش پینج ژماره داخرا.

رۆژی که چوومه باره گای خهبات، زه بیحی له ده رگا گوئی: مه لا بۆ هاتووئی؟ خۆ رۆزنامهت نه ماوه!

تاسیک بر دمیوه؛ جا بهس نه بوو جه مال بابان نه بهیشت ئیستیعفا بدهم! ئیستا چیم بکر دایه؟ سبهی چوومه ئیداره. سهعات چواری پاش نیوه رۆ ههر له وئی مام. جه مال بابان هات:

- ئه وه بۆ نارۆی؟

بۆم گیراوه. گوئی: من خۆم دهستم به کار و حقوقی حیزبانه وه سووتاو، چاکت نه جات بوو...

به داخه وه ژماره کانی کوردستانه کهم نییه؛ به لام ده مه تهقه کانی له بۆ کوردستاندا چاپ کراوه. دوو بهسته شیعی ریشم له رۆزنامهی «دهنگی کورد» بلاو کرده وه که یه کیکیان به ناوی «خالیده» دهستم نه کهوته وه و فهوتا.

له سهر داواوی یه کیه تی فیرکارانی سوله یمانی، مه قالیککی شازده رووپه ریم له سهر باری ئه ده بی کوردی و شیعی کۆن و تازه نووسی. له لایهن هیندیگ له شاعیرانی تازه وه چهند جینویکی جانانهم بۆ هات. ئه ویشم له مه جه لله ی روونا هیدا - که خۆم به سهری راده گه یستم - چاپ کرد. به لام مه قال هه رایه کی نایه وه، رۆزنامهی ژین و قانیع و زۆر که سی تر له سهر منیان کرده وه. جینۆده ره کانیان کرده که ری نیوه زه ر!

بۆ مانگی ره مه زان بارزانی چوو بووه بارزان. قاسم زۆری زۆری بۆ حیزب هینا؛ نه یده هیشته رۆزنامهی خهبات له ولاته کانی جه نووبدا بلاو بیته وه. ئه ندامانی پارتی له ریگه و بانان ئه زیهت ده کران. رۆزنامهی خهبات شکاتی ده نووسی، که متری گوئی ده درایه. حیزب قه راری دابوو به هیچ جۆریک ده گهل ده وله تی تیک نه دا و تا زۆر ته یار و ساز و ئاماده ی کار نه بی، پشوو ی سوار نه بی. حیزبی شیوو عیش له به غدا ئه و کۆل و که فه ی نه ما بوو. به عسی لئی وه خۆ که و تبوون، رۆژ نه بوو یه ک و دوانیان لئ ترۆر نه کن. ههر ئه وه نده یان به ده سته وه ما بوو له رۆزنامه که یاندا ده یان نووسی: چۆن وا ده بی؟ هه موو رۆژ شه هید ده ده یین. سیاسه تی ئیمه مارکیستان پیاو کوشتنی تیدا نییه!

وه ک له بیران چوو بیته وه له وه ختی ده سه لاتدار یاندا چیان ده کرد.

له سهر خۆپیشان دانی خه لک له دیهات، به دنه دانی شیوو عیه کان - که له کوردستاندا ههر خۆیان حیساب بوون و پارتی زۆر که مه هیژ بوو - زۆریان له خه لکی سه یدساق گرت؛ که شیخ قانیعیش بهر کهوت و خه بهریان دامی له به غدا گیراوه. بارزانی له مال نه بوو. رۆژی که هاته وه، ههر سه لامی کرد و دانیشته، گوتم قانیع گیراوه؛ ده ست به جئ هه ستا. چوو بووه لای سالح عه بدی ره ئیسی ستاد گو تبووی یان ئیستا منیش هه بس ده کهن یان قانیع به رده ده ن. قانیعیان هینا وه. له جیاتی سوپاس ده لی:

- به خوا له م حه بسه هه موو رۆژ لا وه کان پر ته قال و مۆزیان ده دامی، تۆ نه ته یشت تیر بخۆم!
قاسم له لاساره سه یره کانی دنیا بوو؛ بوه ته یریکی عه جایب. دلئ هه لینه ده گرت ناوی هیچ

کەس بە ھونەر مەند و ئازا بێنن. بۆ نموونە: مندالیکی پۆلی پینجی سەرەتایی بە ناوی فەیسەل شەعلان، خەلکی شاری کووت لە سەر تەلەفزیۆن نیشان درا؛ کە میسکی وەک کامپیۆتەر ژمارە ی لیک دەدانەو. زۆر تاجر بە تەلەفزیۆن دیارییان بۆ نارد؛ کە کورە بێوژنیککی فەقیر بوو. قەرار وا بوو چەند شەوی تریش لە تەلەفزیۆنەو ئیمتیحان بکری. لە سبە ی ئەو رۆژەو ناوی ئەما. قاسم بەغیلی یی بردبوو!

بارزانی کە ھاتەو گوتی من بە سەربازیککی خۆت حساب کە! قاسم سوور دەیزانی بارزانی درۆ ناکا و ھاوکاریککی پالەوانی بێوینە ی دەبی؛ ھەر وەک شەری شیخ رەشید و ھەرای شەووافی بۆ لە ناو برد. بەلام ئیحساساتی خەلک بەرانبەر بە بارزانی و بژی - بژی دەستەجەمعی، قاسمی پر کردبوو لە ر ک و کینە. بۆ دەرفەت دەگەر! کە ئەو در کە لە سەر ریی خۆی لابرئ. بارزانی زۆر خاکی و بێدەعیە بوو؛ خۆبەرستی رووی تی نەکردبوو. ھەر لەو رۆژەو کە ھاتەو، لە ھەموو کۆبوونەو یە کدا زۆر لەوانە قەلس بوو کە تاریفی دەکەن. جاریک لە جیزنیکدا - کە بە ھزی ھاتنەو ی، لە سالۆنی گەل (قاعە ی شەعب) گیرابوو - جەلال تالەبانی بە وتاریک و من بە شیعریک باسی ھاتنەو ی ئەومان کردبوو؛ بە تاریفەو. گوتیان بارزانی گوتوو ی ھەردووکیان تەنبی دەکەم؛ خۆتانی نیشان مەدەن! راست چووینە بەر دەستی. زۆری لۆمە کردین و بەخیر گوزەرا...

عەشایری زیاری زۆر لە میژ سالە دوژمنی سەرسەختی بارزانن. ھەرچەند کچی مەحموداغا ی مەزنیان زنی بارزانی و دایکی کاک مەسعوود بارزانییە، بەلام دیسان ھەمیشە دژایەتی ھەر ھەبوو. لە شەری بارزان و دەولەت لە ۱۹۴۵، بارزانی ھەوالیان بە دوژمن [دەولەت] فرۆشت.

قاسم لە بنەو چەک و پوولی بۆ زیارییەکان نارد کە بە بارزان ھەلرۆشین. بۆ جیزنی ئۆکتۆبر، بارزانی دەگەل چەند وەزیر و پیاوماقوولی عیراقی بۆ مۆسکۆ دەعوەت کرا. لە ھاتنەو دا قاسم گوتبووی: بیستوو مە غەیبەتی منت کردوو. بارزانی گوتبووی: حەز دەکەم ئەو ی بۆی گیرایەو ی بێتە رووبەر ووم؛ چونکە من لە بیرم نەبوو بە چاکەش باست بکەم. ھەر ناوی تۆم وە بیر نەھاتەو... جاریک بە قاسمی گوتبوو: تۆ لە خۆتەو دوو ملیۆن و نیو دینار بە شیخی زوفار دەبەخشی، گەلی عیراق رازییە؟ ئەو تەرزە رەفتارە و قسانە، قاسمی تەواو شیت و ھار کردبوو. چۆنی لە کۆل خۆی کاتەو؟!

زیاری وەک عەشایر ملیان لە شەرەخۆری و دەستدریژی بۆ بارزان دەکرد. مەلامستەفا ماوہیەک بوو لە بارزان بوو. لەم بەینەدا دەزگای دەولەت زۆری تەشقەلە بۆ پارتی نایەو. رۆژنامە داخران؛ برایم و جەلال خویان لە بەغدادا شار دەو؛ بەلام کاری حیزب پەک نەکەوت. حیزبی شیووعی دنە ی فەلاحانی سولەیمانی دا کە دژی مالیاتی زەوی خۆپیشاندانیک ریک خەن. زانیمانەو کە حیزبی پارتی لە سولەیمانی سەرۆکایەتی خۆپیشاندەرائی کردوو و ھاتوون ریکە ی دەربەندیخانیا ن گرتوو و بۆتە تەقە و پیاو کوزراو و حیزب و خۆپیشاندەر شکاون. قەدەر ریک پاش ئەو شکانە، نووری شاوہیس ھاتە بەغدا کە لە لایەن حیزبەو و توو یژ دەگەل قاسم بکا. دەگەل عەبدوللا کانی مارانی چووینە لای. چۆنمان لئ بیست، پوختە کە ی دەگیرمەو:

«بە ھەزاران وەرزیر و خاوەن مولک بە چەکەو کۆ بوونەو. دژی باجی زەوی شیعاریان



دەدا. حېزب ھەر چەند بېرىرى دابوو خۇي تووشى شەر نەكا، مەلامستەفاش ھەرگىز بە شەر دەست پىتکردن رازى نەبوو، بەلام دىتمان ئەگەر ئىمە سەرکردايەتى ئەو گەلەكۆمەگىيە نەكەين، حىزبى شىووعى دەبىياتەو و ئىمە بە يەكجارى شىكست دەخۇين. ناچار خۇمان لىي كىرد بە ساحىب. كەچى ھەر دەگەل تەقە قەوما و پىياو كوژرا، ھەرچى ئاغا و رەغىتەن، ھەر كەسە بوونە دزى گاي خۇبان و غەيب بوون. حەفتا كەس ئەندامى پارتى نەبىي كە لە مەيدان چەقىن و لە تارىكايى شەودا سەنگەريان چۆل نەكرد. شەرىكى خۆتېرىن بوو، بە زۆر بە ملماندا ھات...».

بىستەمەو كە شەوى شىكانەكە، جەلال تالەباني و نوورى ئەحمەد تەھا، بە سوارى جىپ بە دەشتى سولەيمانىدا گەراپوون، جوتىيان بە مەلامستەفا دابوو: «خۇي لە بارزان مانگى پىنسىد دىنار وەردە گرى و ئىمەى فرۇشت. ئەدى بۇچى نايە شەر بىكات؟!».

قاسم ھەلى بە دەرفەت زانى و لە ناخافل بارزاني بۇمباران كىرد. بە ئەمرى شىخ ئەحمەد، بارزاني لە دەولەت راپەرى. ھەمەباھەم سىسەد و پەنجا پارچە چەكى كۆنى لە سى تىر و پىنچ تىر و كەوكوژى ژەنگاوى بە دەست بارزانىيانەو بوو؛ بەلام وەك ئاگرى بە قودرەتى كەوتە گىياني دوژمن. رۆژ نەبوو مەلبەندىك ئازاد نەكا. رۆژ نەبوو سەدان ئەسىر و تەفەنگ و تۇپ نەگرى. ھەركى، شىخ رەشىد و عەشايىرى زىبارى لە ولات تەرە كىرد. ولاتى زاخۇ و دەھۆك و برادۆست و بالەكايەتى و دەشتى بىتوئىنى خستە دەست. ھەرچى پۇلىسى كوردە لەو كوردستانە بە ھەزاران بە چەك و ھەموو كەل و پەلەو- رايان كىرد و چوونە پەناى بارزاني. لە ھەموو كوردستاندا ھەمىشە دوو كەل داوەستان بوو؛ تۇپ باران بوو؛ تانك شىكان بوو؛ بۇمباراني تەباران بوو. تەننەت رۆژىك قاسم داواى جۆرى مووشەكى لە رووسيا كىردبوو كە ئەگەر بە چوار سەعات نەمگاتىي حالتم شەرە لە ئەرمەنستانەو بە عاسمانى توركىيەدا بۇيان نارد و لە بەرانبەر توورەيى تور كىادا عوزريان خواستەو.

شەر ھەلگىرسا. من ھەر لە بەغدا مامەو و كارى نەئىنم بۇ پارتى دەكرد. يەك لەو كارانەم؛ گوتيان دەورى سەفارەتى مىسر ھەمووى بە جاسووس گىراو؛ دەمانەوى سەفىر بىنن و رېگە نىيە. گوتەم من دەچم. عەرىزە يەكەم نووسى: «بىستەمە رادىو قاھىرە گوويندەى فارسى دەوى؛ ئەگەر حقوقىكى باشم بەننى ئامادەم». نامەم نا ناو پووشە يەكەو. لە دەرگاي سەفارەت پىرسىان: بۇ دەچى؟ عەرىزەم نىشان دا، سكرتېرى يەكەمى سەفىرم دىت. لە زمان بارزانىيەو رامگەياند: «ئەگەر ناسر كارتىكى وا بكا شەرى قاسمان لە كۆل كاتەو، تۇزىكىش چەكى دزى تانك و فرۆكەمان بداتى، دەگەل ئىران شەر دەكەين و ئەو بەشەش لە پەيمانى بەغدا تووشى سەرىشە دەكەين...». چوار جارى تىرىش ھات و جۆم كىرد. ھەر گوتيان: «بە ناسرى رادەگە پەنن، داواى تەوفىقتان بۇ دەكەين». ھىچى لى شىن نەبوو.

جارتىك لەو جارنە دەبوو بچمە مالى و ابەستەى نىزامى؛ لە عىمارەتتىك بوو. دەمرانى سەرايدارەكە جاسووسى قاسمە. چوومە لاي سەرايدار: سەلام مامە! سەگىبايىكى مىسرى دەلئىن لىرەيە. من فەقىرم؛ عەكسەم بۇ شتۆتەو؛ پوولەكەى نەداومى. بۇم بىستىنە! سەرايدارىش چەند جىنئوئىكى تەر و تازەى بە مىسر و ناسر دا. رۇبىشت و ھاتەو گوتى: ئابرووم بىرد. بىرۇ پوولى خۇتى لى وەرگەرە! كىبرا پىنى سەير بوو! جارتىك لەو جارنەى سەفارەتى مىسر، ئەحمەد تەوفىقىشەم دەگەل بوو؛ كە دوايە باسى دەكەم.

لە ئىدارەكەدا بەغسى، شىووعى و پارتى ھەبوون؛ بەلام كەس خەبەرى لە يەكتر نەدەدا.

نەشرى ھەرسىك لا دەدرا بە ھەمووان . ھەموو پىكەوھ نىوانمان خۇش بوو؛ شەپە چەققەشمان نەدە کرد . فەرمانى گرتنى «فواد ەسكەرى» ناوى بەعسى دەر چووبوو؛ خۇى شار دىبۇوھ . داوام لە برادەرىكى کرد بىيىنم . باوهرى پىتم ھاتبوو، چووم لە مالىك دىتم: فواد! تۇ بەعسى، كەس بىر نابا لە مالە كورد خۆت شار دىبىتەو؛ وەرە مالە من . زۆر سوپاسى کرد؛ گوتى ئىرەشم باشە .

عوبەيدوللا، كورە گورەى مەلامستەفا خۇى شار دىبۇوھ . تووشى كاپرايەكى ھەولتېرى بووم كە مالى لە بەغدا و كارمەندى ئىدارەى مالىيە بوو؛ بە ناوى ەبدولواھىد، زۆر دلگەرم لە كوردايەتېدا . گوتى: ھەز دەكەم عوبەيد بىتە مالە من؛ كەس فەكرى ناكە؛ دوورە لە ھەموو شتىك . بە سەيد ەزىم گوت . عوبەيد گوتى: من نايەم؛ دوو ھەوالم ھەبە با ئەوان بچن . چووينە لاي كاپرا . كە زانى عوبەيد نايە، گوتى: مالە من لە ھەموو شوپىنان خرابترە . ھەمىشە پۇلىسى نەپتى لە كۇلانەكەماندايە؛ رۇ نادم!

شەويك دووربىن و فلاشم ھەلگرت، دەگەل سەيد ەزىز شەمزىنى چووينە مالەكەى عوبەيد لە «مىدنىەلسلام» كە ەكسى بۇ بگرم و كارتىكى ساخەتى بۇ ساز كەين و لە بەغدا دەرچى . ەكسم گرت؛ ھاتم بۇرم، روانىم سەرىك لە سەر دىوارەكەوھ دەرۋانىتە ھەسار . گەرۋاموھ:

- پىتان زانراوھ، خۇ خەلاس كەن!

بىنە بەر چاوت: دوانى زگزل، بترسن، بە دىوارىكى بەرزى ھەسار ھەلگەرپن، يەك بچتە سەر شانى ئەوى تر و لەپ بەربنەوھ؛ بە ھانكەھانك چنگ لە دىوار قايم كەنەوھ . بەزمى وام قەت نەدىوھ! لەبەر پىكەنن ھۇشم نەمابوو . بە ناھومىدى مانەوھ . گوتم: كار ھاسانە . من دەچمە دەر، بەھانەيەك دەگرم و دەگەل كاپرا بە شەر دىم و توند مى دەگرم . ئىوھ لەو دەر فەتەدا راکەن . بۇ ئەو شەپە چوومە دەر . سەرە پۇلىس، پشیلەيەكى رەش بوو لە سەر دىوار ماتەى دابووا ھاتمەوھ گوتم: نەخىر زۇرن؛ چارىان نايە! دىسان نىو سەعاتىك ئەو مەشقەم پى کردن و پىم نەگوتن!

بەعسى زۇر شىر و دىر بوون . زۇرىان شىووعى تىرۇر دەکرد؛ زۇرىان رىق لە كوردان بوو . دەولەت پنى بەربەست نەدەكران . شەوانە سەردەركى مالە كوردانىان سوور دەکرد؛ يانى دەبى بكوژرپن . دەركى ئىمەش سوورى بەرگەوتبوو . چەندىن شەو زۇر بە ترسەوھ پاسى مالم دەگرت و لە سەر ھەست بووم . تەفەنگىكى راوم لە دوكتور مراد رەزماوهرى وەرگرتبوو؛ لە بن سەرى خۇم دادەنا .

رۇژىك لاوېكم لى پەيدا بوو گوتى: خەلكى تور كىم . لە مالە حاجۇ كورپىك ئادرىسى تۇى داومى كە بىنئىرىيە كەرگوك . رېگە زۇر سەخت بوو . ھەر كەس لە بەغدا بەرەو كوردستان رۇبىيا لە چەند جى دەيانپشكنى . كارتى شناسايى دەبوو پى بى . ەكسم بۇ گرت . بە خەتى خۇم كارتى شناسايىم بۇ نووسى؛ مۇرى كارخانەى خشت سازىم - كە لە لا بوو - لىدا؛ ئىمزاى رەئىسى كارخانەم كورد دامى . رۇبىشت .

- ئەى بىچارە! خۇ من ھەر بە خەتىك ئىمزاى خۇى و ئىمزاى رەئىسى كارخانەم نووسىوھ . كە دەبوو ئىمزاى رەئىس بە مەرەكەبى كەسك بى و لە خەتى ناو كارت جىاواز بى . يەقن دەبىگرن .

پاش ماوھەك كور - كە ناوى بووسف بوو - ھانەوھ گوتى: ھوفى لەو كارتەى تۇ! بەخا شتى چاكە؛ ھەر دىتوويانە گوتوويانە برۇ! لە كەرگوكوھە چوومە لاي بارزانى . گوتم: تەفەنگم بدەنى . گوتى: ئەگەر ھەزار بۇت بنووسى دەتدەمى . دەى بۇم بنووسە با بچمەوھ!

- كاكە من ناتناسم؛ ناتوانم . ھا ئەوھ سى دىنار و بچۇوھ سووربە .

له سووریه و نه نامهی سوپاسی نووسیبوو بؤ ئه و کارته باشه!

که بارزانی له شهړه کانیدا سهرکهوت، ئه ندامان و لاگرانی حیزب له لیوای سوله یمانی و ههولتیریش بووزانه وه و به چه که وه دایانه چیا و شهړه هموو ولاتی گرتوه. که سانئ که نه ناسرابوون، له به غدا مابوونه وه و کار له به غداش زؤر باش به پړوه ده چوو. من مانگانم له کورده کانی ئیداره کؤ ده کرده وه؛ خه بهر یکم هه با، ده منارد. جاریک گوتیان کؤمه لیک له کؤنه ژنه رال و پیاوماقوولانی به غدا په یامیکي گرینگیان بؤ حیزب هه یه؛ ناویرن به نامه بینووسن. ده بی یه کیک ته و اوای قسه کانی بی زیاد و کهم له بیر بی و به شوینی خؤی بگه یه نی. تؤ بؤ ئه و کاره باشی. په یامم و هر گرت و چوو مه کهر کووک. زه بیحی مه سئوولی کهر کووک بوو. له وئ نووسیمانوه و ناردیه چه می پړزان بؤ مه کته بی سیاسی. بؤ سبه ی ئیواره جوابی هاته وه. هاتمه وه به غدا. هه ر گه یمه وه گوتیان: رؤزنامه ت نه خویندؤ ته وه؟

- نا، چی تیدایه؟

- له زمان توه نووسراوه: «بارزانیم پی پیاویکی خراپه. پارتی پیاوی ئیستیعمارن و دژی جمهورین. من حاشایان لی ده کهم».

- هه ی نه بی!

سبه ی براده رانم دیته وه؛ جوابه کهم گه یاند. گوتیان: ئه و بوختانه بؤ چه ند که سیکی دیکه نووسراوه؛ ده توانی ئینکاری بکه ی. چووینه رؤزنامه یه ک. گوتی: به لی بؤت ده نووسین. به لام ده بی بنووسی من موخالیفی جمهورری قاسم. گوتم: بوختانیکم پی کراوه، ویجدانم نارازیسه. به لام ئه گه ر ئه و درؤیه بنووسم، هه همیشه ویجدانم عه زابم ده دا، ئینکاری ناکم.

دوو به یانی، به یانیکي چاپ کراوی حیزبی پارتیم نیشان درا که نووسیبوو: ده ولت به حیله سازی ده یوئ پیاوه چاکه کانمان له که دار بکا. نووسراوی ده ربار هی هه ژار راست نییه و له و ده مه دا ئه و له سه فهدا بووه و کاری حیزبی راپه راندووه. گوتیان بلاوی ده که ینه وه.

- ئای ده غیله! ئه گه ر ده تانه وئ له به غدا بمینم و فایده یه کم هه بی، ئه وه مه که ن. چونکه هه ر ئه مپؤ ده مگرن!

پاش چه ن سالتیک که ده گه ل جه لال تاله بانی و برایم ئه حمده نیوان ناخؤش بیوو، منیش لای بارزانی بووم، هه ر ئه و پیاوه مه ردانه ی که به یانه که یان نووسیبوو، له رؤزنامه ی «نور» دا نووسیبوو یان: «هه ژار ئه و ساله توبه ی بؤ قاسم کرد و هه ر خاینه!». به لی سیاسه ت نابئ دایک و بابی هه بی!

ویکه وتم کی ئم بوختانه ی نووسیوه. ساغم کرده وه که مامؤستا ته وفیق وردی شاعیر بووه!

- کاکه وردی تؤ بؤ وات کردووه؟

قه ده ری حاشای کرد؛ به لام شاهیدم بؤ په یدا کرد که له وه ختی نووسینیدا له وئ بوون. گوتی: راستت ده وئ گوتم ئه گه ر هه ژار ئابرووی بچی و سووک بی، من وه ک شاعیری گه وره ی کورد ناوبانگ په یدا ده کهم!

بزه یه کم هاتی. چونکه ده مناسی و ده مزانی عه قلی تؤزیک پارسه نگی ده وئ. لی خؤش بووم و بووینه وه براده ری جاران.

رؤزیک سه عات یه کی پاش نیوه رؤ، وردی ده گه ل لایکی کؤبی هاتنه مال؛ به سه ر ناندا که وتن. ماسی و برینجمن هه بوو. لای زؤر که س گوتبووی: هه ژار جاسووسی ئه مریکایه؛ ده نا



چۈن ۋا بورژوازيانە دەزى ھەموو رۇژ ماسى و برىنج بخوا؟!
 - ھەتتو وردى! ئەم نەوارەت چۈن پىر كىردەوہ؟
 - بە خوا كاكە زۆرم خۇش دەوئى. گوتم ئەگەر بلىم جاسووسە، خەبەرى لى نادەن و ناگىرن.
 بە خەيالىم پياوہ تىم دەگەل كىردووى!
 جا چۈنكە لە پروسىاۋە بۇيان دەنووسى «پروفسۇر وردى»، با چەند نوكتەيە كى لى بگىر مەوہ:
 * بەيتى سىامەند و خەجى نووسىبوو كە ئەمە لە ئەدەبىياتى ئەرمەنى ۋەرگىراوہ. لۇمەم كىرد:
 - برا! سىامەند و خەج ھەر دووك ناوى كوردانن. بەيتە كە سەدان سالە بە ھى كورد ناسراوہ;
 بە كرمانجى و سۇرانى ھەيە. چۈن تۆشتى ۋا دەكەى كە مامۇستايە كى كوردى؟
 گوتى: دەسا بە حەقى خودا ئەو حىزبابە ئەرمەنيانە تەنيا پىنج دىنارىيان حەقى تەرجمە
 داومى. ئاى لەو دەسپرانە!
 * لە كۆلانىكدا پروبەرووم دەھات و جىئوى دەدا.
 - ھا، خىرە؟
 - كاكە! كىتېم بۇ دراساتى كوردى غەلەتگىرى كىردووہ؛ لە باتى شتىكم دەنى، دەلېن ھەژدە
 دىنار قەرزدار بووى! بزائە كارىكم بۇ ناكەى؟
 كە پرسىم نىشانىيان دام. ھەر غەلەتەى دەبوايە غەلەتگىر روبە دىنارىك جەرىمە بىدا. پاش
 حەقەكەى خۇى، ئەوئەندەى دەكەوتە سەر. بە ھەزار گىرە مايەباشم كىرد؛ ھىچى ئەم و ھىچى
 وان!
 * رۇژىك گوتى: دوو دىنارم بە قەرز بىدەيە، دووسبەى دەتدەمەوہ. چىل وپىنج رۇژى پى
 چوو بوو. گوتيان وردى لىت دەپرسى.
 - ھا؟
 - كاكە! ئەو رۇژە كە پارەم لە تۆ ۋەرگرت، چوومە بىنكەى چاپى فرانكلين. گوتم: كارىكتان
 نىيە بىكەم؟
 - ناوت؟
 - تەوفىق وردى.
 - تۆ چىل و دوو دىنارت لامانە. ھا ۋەرگىرە!
 ئەو سەگبابە ئەو پوولەى لەپ دامى، ھۇشم لە خۇم برا؛ بە ناوہ پاستى خەياباندا دەپۇشتەم.
 ترومبىل خۇى لى دام. لەو ساوہ لە بىمارستان بووم!
 * وردى لە دوكانى بەشپىر گوتى: شىووعى و پارتى و دەولەت دەبانەوئى ترۆرم كەن! جەمال
 عارف - كە دوكتورى بەيتال بوو - گوتى: ۋا بزائەم تۆ جۇرى نەخۇشى رەوانىت ھەيە؛ دەنا تۆ لە
 مەدرەسەيەك فېركارى و دىارى. دەتوانن پەيدات كەن.
 گوتى: نەخىر مەن نەخۇش نىم. ئەوانە نەخۇشەن كە مانگى سەد دىنار ۋەر دەگىرن و
 جاسووسن!
 دوكتور جەمال گوتى: جارى حقوقەكەم سەتوسى و دوو دىنارە! نەخۇشىيەكەى تۆش، مەن
 كە بەيتالەم دەبى قسەى لى بىكەم، نەك خۆت!
 زۆر جار ناوى «بەشپىر موشپىر» دەبىيەى! خراب نىيە بىناسى:
 خەياتىكى نەخوئىندەوار، تەواۋ نەيدەتوانى ئىمزاى خۇى بنووسى، زۆر سالان لە لەشكرى

عوسمانیدا ئیستیوار بووه. جگه له عه‌ره‌بی به‌غدايي، ترکی و هیندیك هیندی ده‌زانی. مه‌قاله و کتیب‌نووسینی لی ببوو به‌نه‌خۆشی. هینده‌یان به‌گالته پین گوتبوو مامۆستا و باش ده‌نووسی، خۆی له‌خۆی لی گۆر‌ابوو. خه‌یاتیه‌که‌ی چووبوو. دوکانیکی هه‌بوو، ببوه کلووپ و باشگای ئەدیب و پیاوانی له‌کار‌ه‌وته. کیت بوویستایه، له‌وێت ده‌دیته‌وه. به‌یه‌کیکی ده‌گوت: تۆ فلان شت بنووسه، من ته‌ئلیفی ده‌که‌م! ته‌نانه‌ت جارێک شیعری منیشی ته‌ئلیف کرد! ئەوی له‌ته‌ئلیفاته‌که‌ی له‌بیرم ماوه: فالنامه‌ی ناپلیۆن که‌ ده‌یگوت: ته‌جره‌به‌ بکه‌ن! بۆ خۆم ته‌جره‌به‌م کردوو، دوو مانگ نه‌خۆش که‌وتوووم! ده‌یگوت: چوار هه‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر شیعه‌یه‌ک - ناوی رۆبین بوو - چنگیک برنجی له‌چین دزی له‌هه‌مه‌دان چاندی؛ برنجی ئیرانی لی که‌وته‌وه!

نه‌خۆش بوو گوتی: ئەگه‌ر مردم بمه‌نه‌وه کوردستان. گوتیان شه‌ره، ئەو کاره‌ ناکری. گوتی: ده‌سا به‌خو من له‌قه‌برستانی به‌غدا ده‌گه‌ل ئەو عه‌ره‌به‌سه‌گبابانه‌دا ناتوانم بزیم! که‌چی چل سال بوو له‌به‌غدا ده‌گه‌ل عه‌ره‌ب ژابوو!

کتیب و رۆژنامه‌ی کوردی ده‌فرۆشت؛ به‌لام ئەگه‌ر خاوه‌نیان داوا‌ی بووله‌که‌ی بکر‌دايه، جینیوی پین ده‌دا؛ ده‌یگوت: جا وه‌ره‌ بۆشی بفرۆشه! داوا‌ی پوولیشم لی ده‌کا؟! هه‌ر چۆنیک بی، ئەحمه‌قیکی خۆین شیرین بوو.

هه‌ر له‌و جۆره‌ شه‌خسیه‌تانه‌ی که‌ له‌بیر ناچن: مام حه‌کیم، پیره‌میزدیککی تووتن فرۆشی که‌رکووکی بوو. خۆی به‌پیغه‌مه‌به‌ر ده‌زانی. سالح ئەفه‌ندیه‌که‌ی باس‌م کرد - خۆی به‌خودا ده‌زانی - جینیوی پین ده‌دا؛ ده‌یگوت: ئەوه هه‌یج که‌ نه‌مکردۆته پیغه‌مه‌به‌ر، هه‌ر مه‌خلووقی منیش نییه و ناشناسم!

خه‌به‌ریکم بۆ هات: «مه‌کته‌بی سیاسی حیزب ده‌لی یه‌که‌جاری بێته کوردستان. رادیۆمان په‌یدا کردوو؛ ئیداره‌ی بکا». بۆ خۆ ئاماده‌کردن و دا‌بین کردنی مال و قه‌رزو‌قوله‌ریک کردن، حه‌وته‌یه‌ک مۆله‌تم خواست. ده‌بوايه شه‌مه‌مه‌ برۆم، جومعه‌ کووده‌تای به‌عسی قه‌وما. له‌سه‌ربانی ماله‌وه زۆر باشمان ده‌دی که‌ بۆمبارانی وه‌زاره‌تی دیفاع (بنکه‌ی قاسم) ده‌کرا. من به‌هه‌موو عه‌قلی خۆم پیم وا بوو له‌شکری کوردی خۆمان هه‌لی بۆ هه‌له‌که‌وتوووه و زه‌ره‌به‌تی خۆی چاک ده‌وه‌شینی. هه‌ر که‌ خۆم ئاماده‌ده‌کرد، چوومه‌ لای جه‌لال بابانی کارگوزینی ئیداره. گوتم: له‌ئیداره‌ ده‌رم بکه‌ با حقووقی مانگیک له‌زیادی وه‌رگرم، ده‌چمه‌ شۆرش. گوتی: په‌روه‌نده‌که‌ت هیند پاکه‌ ناتوانم هه‌یج به‌هانه‌ بدۆزمه‌وه. تۆ ته‌نانه‌ت ئیجازه‌کانیشت ده‌کار نه‌کردوو.

به‌غدايي زۆریان عه‌بدولکه‌ریم قاسم خۆش ده‌ویست. هه‌ر خه‌لکی بازار و کۆلان، به‌هه‌زاران رژابوونه وه‌زاره‌تی دیفاع که‌ چه‌کمان بده‌نی شه‌ر ده‌که‌ین. به‌لام غللووری و سه‌رسه‌ختی قاسم له‌وانه‌ نه‌بوو؛ هه‌ر گوتبووی: هه‌یج نییه؛ ئیستا خه‌لاسیان ده‌که‌م. خه‌له‌که‌که‌یان ده‌ر کردبوو؛ له‌مه‌یدانی پینش وه‌زاره‌ت کۆ ببوون و بژی قاسمیان ده‌گوت. چه‌ند تانکیک به‌عه‌کسی قاسمه‌وه هاتبوون؛ خه‌لک به‌خۆشییه‌وه به‌پیریانه‌وه چووبوون؛ تانک لییان وه‌خۆ که‌وتبوون؛ سه‌دان که‌سیان به‌ر تیربار دا‌بوو. بۆ رۆژی دوا‌ی -چیشته‌نگاو- قاسم گیرا و کووده‌تا سه‌ری گرت. له‌رادیۆوه له‌سه‌ریه‌ک فه‌رمانی قه‌تلوعامی شیوو‌عیان بلاو ده‌کرایه‌وه. زۆر له‌شیوو‌عیان ده‌بن زنجیری تانکی ده‌سکردی رووسیا‌دا پان و فلچ کرانه‌وه. زۆر که‌سیان به‌مشار ده‌ست و پین بریه‌وه؛ به‌ته‌ور و نێزه له‌توپه‌ت کرد. گه‌ره‌که‌ کورده‌ فه‌یلیه‌کانیان -که‌له‌ ده‌وری باره‌گای غه‌وس بوو- شه‌لم، کویرم، ناپارێزم، وه‌ به‌ر تۆپ و گولله‌ تانکان دا. ئەوی به‌عسی ده‌گه‌ل

شىيووعى و لاگىرانى شىيووعىيانان دەکرد، رەنگە تەيموور لەنگ و ھۆلكۈش لە دەستيان نەھاتىن. قاسم و چەند كەسىك لە ۋەزىرەكانى لە مەر كەزى رادىئو بەر گوللە دران. لەو جەھەننەمەدا تووشى نوورى ئەحمەد تەھا بووم. گوتى: خەم مەخۇ! بەعسىيە زەلامە كان كە دەگەل مامۇستايانى ئىمە لە حەبىدا بوون؛ قەولىيان پىداوين كە ئىستىقلالمان بەدەنى و لە عىراقمان جوئ كەنەو!

- كاكە نوورى! ئەوانەى كە نەژادپەرسىتى و توندوتىژن، بەلام روحم بە ھاونەژادانى خۇيان ناكەن، چۇن بۇ كورد جىگەى متمانەن؟ من قەت بەو دۇعايە نالېم نامېن.

- كاكە تۇ ھەمىشە بەدېينى؛ نازرانى سىياسەت ماناى چى!
- ياخو و ا بى...

ۋا بزائم سىيەم شەوى كوودە تا بوو، مامۇستا سالىح يووسفى - كە لە زەلامەكانى پارتى و لە حوكمى قاسمدا گىرابوو - ھاتە سەر رادىئو. مبارەكبادەى لە براپەتى كورد و عارەب كرد و تىرى دۇعاى بەخىر بۇ بەعس كرد. لە ھەموو بەعسىيەكان توندتر و تىژتر و دژى شىيووعى و كوردىش «عەلى سالىح سەعدى» بوو كە كرابوو ۋەزىر. كۆرە كوردىكى خەلكى قوشتەپەى پەنا ھەولېز بوو. براپەكى بە ناوى نەدىم سالىح سەعدى لە «مەبانى عام» بوو؛ ھەزار جار ناوى بابى دىنا. ھەرۋەھا «تەھا رەمەزان جەزراۋى»؛ ئاجودانى ھەمىشەى سەدام «سەباح مىرزاي ئەردەلان» كورد بوون و دوژمنى سەرسەختى كورد!

چەند لاۋىكى پارتى وىكەوتن حەبس كراۋە كوردە كان لە حەبس دەر خەن. زۆر ئەفسەر و كوردى دىكەش لە حەبسان دەر چوون. خەبەر ھات كە جەلال تالەبانى لە جەبەھى شەرەو ھاتوو بۇ تەبرىك و گىتوگۇ. لە ئوتىل بەغدا دىتم. لە ناو قسەى باسى جەبەھە و پالەوانەتى پىشمەرگەدا، ئەم چەند پىسارەم لى كرد:

- ئىۋە كە ۋا سەر كەوتبوون، حوكمى بەغداش چل ۋەھەشت سەعات لە بەر يەك ھەلۋەشا بوو، كەس ئاغاي كەس نەبوو، بۇچى ھجوومتان نەكرد دەو پاشاگەردانىيەدا كەر كووك بگرن؛ كە لە ھەموو شوپان حەساس تر بوو؟ ئەودەم ئەگەر قاسم نەكەوتبا، دەيگوت بە گز دوژمنمدا چوون؛ ئەگەر ۋەك ئىستا بەعس سەرۋەكەوتبا، دەتانگوت بە گز ھىزەكانى قاسمدا چووين. با ئىستا وتووېژى بەشى كوردى بكەين.

لە بىرەم بە حىرسىكەۋە گوتى: قسەى بىتام دەكەى! سەرباز دە ناو سەنگەردا، كلاخودى ئاسنى بە سەرەو، تەفەنگ و تۇبى روى دە منە؛ چۇنى بگرم؟

- كاكە! ئەگەر لەشكرىك فەرمانى لە بەغداۋە بۇ نەيە و نەزانى سەر بە كام دەستەيە بۇت نەگىرى، ئەگەر فەرماندەى بۇ دىارى كرا و چەك و فەرمانى لە سەرەو بۇ ھات، زۆر زەحمەت تر دەبى.

- نا كاكە! ئەگەر خەتايە كىش ھەبى لە بارزانىيەۋەيە؛ ئەو گوتى شەر پراگرن. برا ئەو پىاۋە ھەر سوارى سەرى خۇى دەبى. لە باتى سىياسەت خەون دەبىنى!

- دە بە خودا خەونەكەشى راست بوو؛ دوو رۇژ پىشتر گوتى قاسم دەرۋوخى.

- ھا، نازانى بۇچى گوتمان تۇ ۋەرە؟ بۇ رادىئو نەبوو. ئىمە نىوانمان دەگەل بارزانى ناخۇشە؛ تۇى خۇش دەوى. ۋا بەكى نىوانمان خۇش كەيەۋە. دەبى ھەر دەگەل خۇم بىيەۋە.

داۋاى لە پىاۋى دەۋلەت كرد - كە لە بىرم نەماۋە كى بوو - لە تەيارەدا جىگەى منىش

بکهنهوه. پاش نیوهپرۆی ئەو پرۆژە گوتی: ڕینگە ی تۆ لە تەبارەدا نادەن.

تووشی یووسف میران بووم - که برادەریکم بوو؛ روتبە ی سەرگورد و لە حەبس بەردرابوو - گوتم: کاک یووسف دەترسم بنگرنهوه. با هەتا دەرفەت ماوه ڕاکەین. کاک یووسف جلکی ئەفسەری کردە بەر، بە تاکسییهک هەر ئەو ئیوارە بەرەو کەرکووک هاتین. لە سایە ی جلکەکانییەوه ئیجازە دراین لە دەروازە ی بەغدا دەرکەوین. لە ڕینگە جلەکانی گۆڤری و شەو هاتینە ئوتیل سیروان لە کەرکووک.

لێرەدا دەمهوئ تۆزیک بەرەو دوا بگهڕیمهوه:

چەند جار ناوی «عەبدوللا کانی ماراتی» م گوتوو. لەدوای هاتنەوهم لە سووریا کەس وا دۆستم نەبوو؛ وەک گوتی کەر، جووت بووین. بە مندالی تا کلاسی چواری سەرەتای خۆیندبوو؛ چەند سالیک کاسی لادئ و پەژێ فرۆشی کردبوو. لە کەرکووک ملی لە خۆیندن نایهوه تا لە حقووق دەرچوو. لە دەورانی قاسمدا کاری حیزبی لە بەغدا دەکرد و هەمیشە پێکەوه بووین و تەنانەت پوولی من لای ئەو بوو کە بۆم خەرج کا. زۆر جار دەیگوت: من دەچمە خاریج بۆ دوکتورا وەرگرتن، خەمم نییه چونکە تۆ برای بە راستمی و ناگات لە مندالی من دەبی؛ هەر وەک منیش بۆ تۆ وام. بە راستی زۆرم دل پێ خۆش بوو.

ئەو پرۆژانە ی کە حیزب ناردبووی بچمە شۆرش، هاتە مال گوتی:

- برا تۆ کە لە بەغدا دەرۆی نەچی بە تەمای من بی! بە خودا قەت ئەحوالی مندالە کانت

ناپرسم!

وەک گۆزیک سەهۆلێم بە سەردا کەن تاسام؛ گوتم: کاکە من خودا بە هومیدی تۆی خەلق

نەکردم؛ هەر وا دەزانم ئەو پرۆژگارە یە کە تۆم نەدەناسی...

شەو لە کەرکووک بە ترس و لەرزەوه بە سەرمان برد. بەیانی بە تاکسییهک ڕۆیشیتین و جاده ی گشتیمان بە جێ هێشت و لە ڕینگە دیسەوه چووینە هەولێر، مالی خالی کاک یووسف (عەبدولقادر ئەفەندی)؛ کە لە بی بی جەک چەند پرۆزیک پێکەوه بە نەینی ژابووین. بەیانی بە ڕانک و چۆغە و جلکی کوردییەوه چووینە کۆیە، بووینە میوانی بنکە ی حیزب. سەعید مەسیفی ناویکی پێ ڕادەگەشت. باسی ئەوه ی کرد کە چەند میزەر سووریک هاتوون، ڕاینه گرتوون. تیگەیشتم کە دەبی نیوانی حیزب و بارزانی وا خۆش نەبی وەک من بیرم لێ دەکردەوه.

دەمهو ئیوارە گەیشیتنە پشتی کانی مارات؛ کە مەلامستەفا لەوئ بوو. لە بەهاری ۱۹۶۱را نەمدیبوو. ئەو پرۆژە ش کە دیتەوه مانگی سێهەمی سالی ۱۹۶۳ بوو. بی ئیختیار فرمیسمک دابارین. پاش بە خیرەیتانم گوتی: هەزار! من تۆ و وهاب ئاغا - کە هەر دووک وا زگزلن - لە شۆرشدا چ لێ بکەم؟! گوتم: راست دەوئ من لە ترسی مردنی بەغدا هەلاتووم. قەبرهەلقەن بیست و پینج دینار دەستین و دوا ی دوو پرۆز قەبرە کە دەرۆشنهوه بە یەکی دی. هەر هاتووم لێرە بمرم کە قەبر بە خۆراییه! بەلام تکا دەکەم دەگەل وهاب ئاغام حیساب مەکە! ئەو لە هەموو کەس تەنبەل تره!

شەو لە مەجلیسی بارزانیدا گوتم: تۆ نازانی لە پرۆژنامە و رادیۆ بەغدا چەندم جنیو پێ داوی؟! گوتی: بەلێ گۆیم لێ بوو. ئەرئ کینی دیکەش لێرە بوو؟ من چم گوت؟ شەو کەتی مەلامیل - کە ئەفسەریکی موخابەرات بوو - گوتی: فەرمووت ئەگەر بۆ خۆم چاوم لێ بوایه کە هەزار ئەمە دەنوو سی و بۆ خۆی بۆی خۆیندبامهوه، هەر دەزمانی درۆیه؛ چونکە من هەزار باش دەناسم.

گوتىم: بىمبەخشە! مەن بە ئەقلى خۇم چاكتىرىن فرسەتى زىرپىنتان لە دەست دا كە لەو چل وھەشت سەعات شىئاوويەي بەغدادا، ھىرستان نە كەردە كەر كووك.

بارزانى گوتى: جارى لەو باس و خواسانە گەرى!

سبەي پاش نويز دەگەل جەلال تالەبانی دەر كەوتىنە گردى پشت مالان. زۆرى پياوماقوولانى عەشائىرى پۇدەرى و دەوروبەر لى بوو. جەلال قسەي بۇ كەردن:

- كاكى خۇم بەغسى رەگەز پەرىستن، لە بەر ئەو ناسر يارىدەيان دەدا. ياننى لەشكرى مىسر و سووريا و عىراق دەبنە دژمان. رووسىياش يارىدەي ناسر دەدا. ئىران و تور كىش دوژمنى سەرسەختمانن. ئەمريكە و ئىنگلىس يارىدەي تورك و ئىران دەكەن. لە ھەموو لايەكەوۋە خەتەرى زۆر زلمان لە سەرە. خوا بكا شەر نەبىتەوہ...

ئاغايانى عەشائىرىش وەك دەللىن: «سەرچۇبى بەدى بە گامبىشى، ھەر بەرەو كادىنى دەكىشى» مىلان لى نا: ئىمە تووتنەكىمان بۇ نەفرۇشراو؛ وە پكەين چەند قرووشەكن پى بگا؛ وە پكەين شتاقەلا دلى نەئىشى، چلتوو كەكىش بفرۇشىن! خولاسە لەو قسانە كران و بلاوہيان كەرد.

گوتىم: مام جەلال تۆ رەئىسى شۇرشى؛ ئەو قسانە دلى شەر كەران سارد دەكاتەوہ. واش بى ناپى لە تۆى بىيەن. تۆ ھەر دەبى دلىان گەرم كەي. تارىفى ئازاد بوونيان بۇ بكە...

گوتى: كاك ھەزار! تۆ ھەرفىكت لە ئەلفباي سىياسەت نەخوئىندوۋە!

- بەلى راستە نەخوئىندوۋە، بەلام بفرەموو چ بوو كارەكەي دەتفرەموو مەن پىكى بىنم؟!

- بارزانى نەخوئىندەوارىكە، رووحى عەشیرەتى ھەيە؛ لە حىزبىيەتى نازانى؛ گوى بە فرەمان و دىسپلىن نادا. ئىمە دەمانەوئ دەستەلات بە حىزب بى؛ ئەو ھەر فرەمان ئىجرا بكا. وەك فرەماندەيەكى لەشكرى دەولەتان. تا واينى بۇمان تەھمەمول ناكەرى.

- بەلى جەلال، مەنىش دەزانم ئەو خوئىندەوارىە ماركسىستەي نىيە كە حىزب ھەيەتى. جا يان نازانى، يان نايەوئ بىزانى. حىزب لەو ھەدا خەتايەكى كەردوۋە كە لە يەكەم كۇنگرەي بەغدا، دوای ھاتنەوۋە بارزانى، ھەر چەن گوتى نالبە سەرۇكى پارتى، ناچارمان كەرد و كەردمانە سەرۇك. ئىجازەي حىزب و رۇزنامەمان بە ھۆي ئەو لە قاسم ساند. لە پاش شەرى دەر بەندىخان گوتتان شەرى بۇ نەكەردىن؛ بەلام ئەو كە بە بارزانىەكانى خۇي راپەرى، ئەوۋەي كەرد كەردى. حىزب لە شەرىكى دەگەل سۇفى شىخ رەشىددا، چوارسەد كەسمان لەبەر سى كەسى سۇفىيان شكا؛ كە سەردارى لەشكرى ئىمە عومەر دەبابە بوو. بارزانى ھەر سۇفىيەكى لە كوشتن و بە دىل گرتن لە دەستى دەرچوون، ئاوا بوونە دىوى تور كىە. لەشكرى عەشائىرى جاش و سوپاي دەولەتى راو نا. تا نەھات بەم دىوۋەدا حىزب نەبووزايەوۋە و لە سايەي نازايەتى و شەر كەرى بارزانىەوۋە ئىستا بووینە ئەو قوۋەتە. كەسىكى عەشائىرى كە توائىبىتى ئەم فەتھە بكا باوەر ناكەم رازى بىت ھەموو دەسەلاتى خۇي بدانە دەست مەن و تۆبەك و برايم ئەحمەدىك كە ھىچ ھونەرىكەم لەم ھەموو شەرئەدا نەنواندوۋە. بەلام وەك مەن بىناسم باوەر ناكەم بە زۆر خۇيمان بە سەردا بسەپىنى. رەنگە ئەگەر داواي لى بكەين بچىتەوۋە بارزان و حىزب بۇ خۇي شۇرش بەرئوۋە بەرى، دلىي چى؟ ئەمەي پى بلىم؟

- چۆن دەوئىرى؟ بە شەرەفم ھەر لە دەمت دەرچى دەس بەجى بەر گوللەت دەدا!

- ئەگەر بەر موللەشم دا پىي دەللىم؛ كورد تۆيان ناوئ؛ بچۆرەوۋە بارزان!

«ناویری، دەویرم» درێژە ی کیشا. ههستام گوتم: هەر ئەمشەو پینی دەلیم. تۆزیک دوور کەوتمەوه. بانگی کرد: راوەستە! هاتە لام گوتی: وا گریمان تۆ ویرات پینی بلیی، ئەویش گوتی باشە دەڕۆمەوه بارزان، بارزانیەکانیش دەگەل خۆی دەبا؟!

- نا کاکە لەبەر چاوی رەشی من و تۆ، گوناھی وا ناکا! خۆت دەزانی ئەو بارزانییە چە کدارانە نە دەبالتکیکیان خۆیندوو، نە دەزانن حیزب و میزب یانی چی. لە ژێر فەرمانی بارزانییدا نەبن، بۆ عیفریتیش شەر ناکەن. لە ئەلبای سیاسەتدا زۆر لە من کۆلەوارترین! ئەگەر بپروا دیارە ئەوانیشی دەگەلن.

- ئای دە بە خوا ئەگەر وا بێ ئیمە تیدا دەچین! نا بابە پینی مەلێ! پیشی بلیی دەلیم من نەمگوتوو!

شەو لە مەجلیس گوتم: کاکە بارزانی، ئەم کورد و حیزبە تۆیان ناوی، تۆ بۆ ناچیهوه بارزانەکە ی خۆت و لە کۆلمان ببیهوه؟!

گوتی: دەربارە ی من دەلین چی؟

- حیزبایەتی نازانی؛ خۆیندەوار نیت؛ بە قەولی شیخ رەحیمی شیخی بورهان: دیکتاتۆری! لاساری!...

- کێ وا دەلی؟

- من! ناخر ماویەتی: دەلین دزە، پوول کۆ دەکاتەوه...

- تۆ بۆ ئەوانەت نەگوت؟

- لە بیرم چوو!

- ئەگەر بڕۆم ئەوانە شۆرش بەرپۆه دەبەن؟

- بەو شەرته هیزی بارزانیان بۆ بەجی بلی!

- هەزار تۆ زۆر لە دنیا تیناگە ی! ئەو مامۆستانایە دەیانەوی پوول و پلەیهک لە دەولەت

وەرگرن و بچنەوه مالی خۆیان. قەت وا ناکەم بەو ئارەزووه بگەن...

- کاکە! باوەر ناکەم نیازیان وا بێ.

- ئاھ دەبیینی! بە هو میدم تۆ خۆت شیت نەکە ی و تووشی ئەو نەخۆشی خۆپەرەستییه

نەبی! لەمە گەری! دوو قسە ی سەیری بەغدا بگێرەوه!

لە کانی مارانەوه چووینە «چوارقورنە». حەشامەتییکی زۆر بوو. کۆبوونەوه ی تووتنەکی و

چەلتوو کەکی هەر هەبوو؛ بەلام بە دزی بارزانی. پیشمەرگە داوەتیان دەکرد؛ بە نیشانە داگردنی

بە بەرد سەرگەرم بوون. چەند رۆژیک بوو دەگەل لەشکر بووم. خاوەن مال -کە ئەغەلب ئاغا

گوند دەبوون- گوشت و پلاویان دەداینی. پیشنیارم کرد: کە زۆر وێدەچێ شەری ئیمە زۆر

بکیشی. هەر گوندیکی دوو جاری میوان بین، خواردنیان نامینێ. بۆ ئیمە نەیکەینە جەم و دەمی

حیسابی؟ لە هەفتەیه کدا برینج، دەنا نیسک و نۆک و ساوار و ئەو شتانە بخۆین. هەر کەسایش

لە خەلکی گوندان، ئەگەر بلین تۆ لە سالیدا چوار یا پینج دینار بۆ نانی پیشمەرگە بدە!

زۆریشی پێ خۆش دەبی. چەند کەسیک -کە یەک لەوانە ئەحمەد تەوفیق بوو- گوتیان: نەخیر

خەلک بەو میوانداریه فەخر دەکەن و ئەگەر بیگۆرین دلیمان دەشکێ. پیشنیارە کەم قبوول

نەکرا.

بنکە کانی حیزبی بە حیساب و دەستندە بوو. تەنانەت هەر کەسە رۆژی سی دەنک نۆک،

نازانم چەند دەنگ نەسک و خولاسە بە وردە حساب دەیاندرایە؛ کە من ئەوم بە لاوە پەسند بوو. هەر چەند دەشمبەستەوێ کە مامۆستا گەرەکان پارووێ چەرەیان هەیه...

ئەحمەد تەوفیق

بۆ هەوێ جار «ئەحمەد تەوفیق» یان بلییم «سەید عەبدوللا ئیسحاقی» م لە شام دیت. لاویک بوو دوازدە سال لە من کەم تەمەن تر. گوتی دەجمە چیکۆسلۆواکیا. وردە کیشەمان کرد: ئەو کە زۆر مارکسی زانا بوو، لای وا بوو ئەو دەولەتە تانە لەوبەری دەریاوە دین ولاتان داگیر دەکەن، ئیستیعەماری و سەگ و سەگیان. من دەمگوت: فەرقی چیە لە وشکانی و لە دەریاوە بی؟ ئەگەر بمخوا، سەگیاب و زالمە. خواردن خواردنە؛ بە کەوچک و کێرد و چەنگال بی، یان بە چنگ و نینۆک و گاز بی! دەمگوت: ئیمە دەبی وێرایی ئێرانییەکانی تر وەبەر پەرحەمەتی شیووعی کەوین و کوردی عێراقیش وێرایی عەرەب و کوردی تورکیا وێرایی هەموو تورکەکان. من دەمگوت: برا! من بروام وا نییە کورد، ئێرانی و عێراقی و تورکیایی هەبی. من خەلکی ولاتیکی گەرەم ناوی کوردستانە. سێ-چوار دەولەت داگیریان کردوو، دەبیخۆن. دەولەتە گەرەکانیش یاریدەیان دەدەن کە بە زاری ئەوان بمانخۆن. با ئیمە خۆمان لە بیر بی، گەلانی هاوساش ئەگەر یاریمان بکەن سوپاسیان دەکەین... زۆرمان لەو قسانە دەکرد. نە ئەو لە بیر خۆی دەهاتە خوار، نە منیش بەرەو عیلمە کەمی ئەو سەردە کەوتم! لە پاش هاتنەوێ بارزانی، لە بەغدا تووشی بوومەوێ. وا دیار بوو لە سابلاخ لە سەر کوردایەتی، خۆی لە گرتنیک رزگار کردبوو؛ هاتبووێ عێراق. بە نەناسیای لە سولەیمانی خۆی گرتبوو؛ چەند برادەریکی کوردی ئێرانی هەلاتووێ دەست ژاندارم و پۆلیسی ئێران، لێی کۆ ببوونەوێ. بە ناوی «کۆمۆنە» کۆمەڵێکیان پیکەوێ نابوو؛ ئەحمەد سەرۆکیان بوو. دیار بوو سەرۆکیەتی حیزبی دیمۆکراتی کوردی ئێرانییەتی دەکرد. لە سولەیمانییەوێ بە دزی هات و چۆی دیوی ئێرانیان دەکرد. مودیر ئەمنی سولەیمانی (حوسین شیروانی) - کە کوردیکی باش بوو - لە گرتنی عێراقی دەپاراستن. بە هاتنەوێ بارزانی زۆرتر خۆیان ئاشکرا کرد. لە بەغدا دەمدیتەوێ و بووینەوێ ئاشنا.

شەری بارزانی و قاسم گەرم ببوو. ئەحمەد هاتە بەغدا و پێم سەیر بوو چۆن توانیوێ لەو پرێگە دژوارە خۆی دەریاز کا. گوتی هاتووم جلک و دەرمان بۆ بارزان بەرم؛ کە هیچیان نییە. ویکەوتین جلک و دەرمانی زۆرمان پەیدا کرد. ئیستاش نازانم چۆنی گەیاندەوێ بارزان کە بە راستی کاریکی ئازایانە بوو. هەرەوێ چوو بوو لە بیرووتەوێ «دانا ئادام شمیت» ی پەیانمێری ئامریکایی گەیاندبووێ لای بارزانی؛ کە لە کتیبە کەمی (سەفەریک بۆ ناو پیاوێ ئازاکان) دا زۆر بە چالاکێ و نەترسان و کارزانی ئەحمەد تەوفیق هەلەلێ. جاریکیش لە بەغدا پیکەوێ چووینە سەفەرەتی میسر؛ وەک باسەم کرد. عەرەبی نەدەزانی من تەرجومانیم دەکرد. لە قسە کردنی سیاسیدا بە وریام هاتە بەر چاو. لە چوارقورنەش دیتەوێ؛ بەلام ئەمجارە ئەو فەلسەفە و فلتە-فلتە پیشوو نەمابوو؛ کە من تێی نەگەم. ببوێ کوردیکی خۆمالی و هاتبووێ سەر ئەو بروایە: هەر کەس کوردستان لە کورد داگیر بکا، لە بەراز و ئیستیعەماریش پیستەرە...

لە کۆبوونەوێ کە دەشت، چەندیک لە هاوکارانی ئێرانی خۆی پی ناساندم کە «سەلاحی موهتەدی» (بە ناوی مستەفا)، «مەحمەدی سمایلی مەحموداغا» (بە ناوی کاوێ)، «سولەیمان

موعىنى «(بە ناۋى فايىق ئەمىن)، «مىنە شەم» و چەند كەسىكى تىرىش بوون .
ئەحمەد گوتى: ئەگەر لە خۇمان بى زۇرمان پى خۇشە.

گوتىم: ئەگەر مەتلەبت ئەوئەيە لە حىزبى دىمۇكراتى ئىران بىم، نابىم. چونكە من ئەوا بىست و ئەوئەندە سالە لە ئىران دوور كەوتوموئەوئە؛ هىچ شارەزايىم نەماوئە. من لە كوردستانى عىراقدا وەختە بلىم ورد و درشتيان هەموو دەناسم و دەشرانم بە چەند مەنزىدا تىپەربوون. لە بەر ئەوئە وەك هەوالىكى ناحىزبى بە دۇستم حىساب كەن! گوتى زۇر پازىن.

قەرار درابوو هەموو حىزبى و لاگرانى شۆرش - لە ئاغاوت و رۇشنىبان - لە كۆيە كۆبەنەو و لە سەر باسى حەقى كورد قسە بكنە و دەگەل دەولەتى كوودەتاي بەعس بكنەوت و تووئىژ. چووئەنە كۆيە. مەلامستەفا لە گوندى «تۇپزاوا» لە نىك شار، مەنزى گرت. رۇژانە دەچوو و سەر ناۋى حەمامۆك. ئەگەر كارىك هەبوايە دەهاتە مالى «كاكە زىاد» لە شار. ئىوارەيەك دىتم مەلامستەفا لە سەر كىيوكى پۇدى كورى رۇزاۋاي حەمامۆكە. بە پىن، وردە-وردە پىن هەلگەپام. كە سەر كەوتىم، دىتمى؛ گوتى: خوا شو كور تۇ لە وەهاباغا زۇر باشتىرى، دىبارە دەگەلمان دەردەبەي!

لەشكر و مىوان لە مالانى شار دامەزران. زەبىحى و من چووئەنە مالى مام قادىرى باغەوان؛ كە لە پىشدا لە مەهاباد ناۋى سەيد حەمەقالە بوو. لە پاش زۇر حەبس و جزياكىشان كەوتبوو كۆيە و باغەوانى كاكە زىادى دەكرد. تاهىر يەحىياى سەرۆك وەزىر و كۆمەلىك لە پىاوماقوولانى بەعس بۇ وتووئىژ هاتنە خەلەكان (زىگەي ئىبنو خەلەكانى مېژوونووس). وتووئىژ دامەزرا. بەر لە ھەر شت گوتيان جىژنى نەورۇزتان بۇ دەكەينە قانوونى. گوتيان ئىبە واز لە خودموختارى بىنن، لامەر كەزىتان دەدەبىنى. قسە زۇر ھات و چوو؛ كە من هىچ ئاگاشم لى نەبوو تا بلىم چۇن بوو. حىزب قبوولى كرد و قەرار درا بىخەنە بەر بىروراي گشتى و كۆنگرە لە كۆيە تەشكىل بەن. ھاتىنە «رانيە». نازانم چەند رۇژىك لەوئە مائىنەو، ئەوئەندە دەزانم كىچ نەيدەھىشت بىخەوئەن. كەوشە لاسىكەكانىشان لى دزىبووم! لە رانيەو بەرەو كۆيە ھاتىن.

لە سابلاغىش كە ناوم شاعىرى مىللى و لە نىكانى پىشەوا بووم، لە پاشانىش ھەتا ئىستاش، كەبىفم بە دەعوەت كەردنى سىياسى نەھاتوو و نايە. پىاوە دەولەمەندەكانى كۆيە دەعوەتيان دەكردم. دەيانگوت: چت پى خۇشە بۇت لى نىن؟
- دۇكلىو! لە دۇكلىو زىاتر ناخۇم!

خوا بىتەسسىتەوئە! توورە دەبوون و دەيانزانى چەند نەجىم! زۇرەيان وازبان لى دىنام.

جەنگەي كەنگر و گيا بوو. بەيانيان مام قادر دەيگوت: دەچمە بازار چ بىكرم؟

- كەنگر و ماست، گيا دۇكلىو!

ئەوئەن بە قەد مىنى حەز لى دەكرد.

رۇژى لە سەر جادەي كۆيە مىراني سالىح بەگ - لە مىراني شەقلاو - بانگى كرد:

- ھەزار وەرە! گەنجىك ھاتىبە دەرى سابراغىمە. هىچ دە زمانى ناگەم. ھەر دەرى:

«مەزورم! مەزورم!»، ئەتۇ بزەنە دەرى چى؟

بەلئى گەنج ناۋى حەسەنە؛ برازاي ئەحمەد تەوفىقە. لە مامى خۇى دەپرسى. خۇشناۋىك و سابلاغىەكى دەق نەشكاو، تىك نەگەبىشتوون. حەسەن وشەي «مەزورم» بە كار دەبا، ئەو لاي

واپە مەزۇورم دەپ چىي!

لە كۆيە تۆپىنمان دەرد؛ تۆپىكم لە پشتى مەسعود بارزانى دا. بارزانىيەك هات:

- چۆن تۆپ لە پشتى مەسعود دەدەي؟

- كاكە ئەو تەقلەيە؛ ئاغا و نۆكەرى تىدا نىيە. لىدەدەم و چاترىش!

زۇرى پى سەير بو!

زەبىحى لەم بەينەدا بۆي گىترامەوۋە كە رۇژى كوودەتاي بەس، پادگانى كەركووك خەبەريان داوۋەتى: بە تۆپ و تانك و ھەموو چەككەوۋە دەبنە يارىكارى شۇرش و قىوول ناكەن ژىردەستى بەس بن. بەلام حىزب قىوولى نەكردوۋە؛ گوتوۋيە: ئىمە لە ھەسدا قەول و قەرارى خۇمان دەگەل بەس بېرپوۋتەو؛ بە گزىاندا ناچىن. جواپى پىرسىيارەكەم لە جەلال - كە لە بەغدا لىم كىرد - دەست كەوت.

ھات وچۆى بارزانىش و كاك برايم ئەھمەدېشم دەكرد. رۇژىك يەككىك بە برايمى گوت: كاپرايەك لە ھەردووك لاقان سەقەت، بە سوارى كە لە دىھات چەرچىەتى دەكا. زۇرمان خەبەرى زۇر گرېنگ بۇ دىنى؛ ھىچىشى لە حىزب ناۋى. دەلى كاربەدەستان دەلىن تۆ دەپى حاشا بگەي لە حىزبى پارتى، دەنا رېگەي كاسىبىت نادەين. دەلىن چى بۇ مەسلەھەت بىنووسم من پارتى نىم؟

برايم گوتى: ئىوۋە پىتان چۆنە؟

- زۇرمان پى باشە ئەو حاشا بكا، چۈنكە زۇر بەھرەي ھەيە.

بە قامكى شادەي راسا: دەپى ئەو سەگبايە ئىعدام كرى!

- چۆن؟

- با بۇ مەسلەھەتىش پى سەر بۇ دوژمن نەۋى دەكا!

جارىك دوۋبەدوۋ بوۋىن. گوتم: برا ھەيفە ئىوۋە دلى بارزانى بشكىنن. ھىز و ھەبەت و ھەرماندەيى ئەو بۇيە نابى بە كارى ھىچ و پوۋچ لە دەست خۇتان بەن.

- ۋەك چى؟

- ۋەك ئەوۋە ئىوۋە دەچن لە بنەوۋە پوۋل دەدەن بە «عەبدولواھىدى حاجى مەلۇ» كە دەگەل خۇمان بە و لە بارزانى بتەكەوۋە. قوماربازي كۆيە ھەر ئەو شەوۋە پوۋلەكەي ئىوۋە لى دەبەنەوۋە و ئاشكرا دەبىت. ۋەك ئەوۋە «كەكۆ»ى بارزانى - كە مريدىكى گيانفېداي بارزانە - بانگ دەكەن، پىنجسەد دىنارى دەدەنى كە ۋاز لە بارزانى بىنى. كەكۆ پوۋلەكە لە ناو دەسپەكەدا لە پىش بارزانى دادەنى دەلى: ئەزبەنى ئەقى دانە من، نزانم چەندە، دىيۇن تە بىمرا بە! بارزانى دەلى: بۇ خۆتى ھەلگەرە. لەوۋەش پىستىر: شەللاتى سولەيمانى چەكدارى ئىوۋە دەلىن: مندالىكى مېزەر سوورى ەقراۋىمان بىر دۆتە ھەمام؛ ھەر چۈنكە ۋەك بارزانىان دەچى...

برايم حاشاى لەوانە كىرد. بەلام گوتى: بارزانى بۆتە چقىلى چاۋى حىزب، كوۋىرى كىردوۋە. ئەگەر چقىلەكەش دەرىخەين ھەر كوۋىر دەبىن.

- كاك برايم! ئەوانەي بۇم گىترامەۋە بارزانى ھەموۋى بىستوون. ئەگەر ۋەك دەفەرموۋى ناتوانن خۇتان كوۋىر كەن، ئاگاتان لە خۇتان بى...

رۇژىك دوۋبەدوۋ دەگەل زەبىحى چوۋىنە ھەمامۆك بۇ لاي بارزانى. قسەكانى مەجلىسەكەم لە بىر نەماۋە؛ بەلام ھەر لە دەۋرى كىشەي فكىرى مامۇستايانى پارتى و بارزانى دەگەر. زەبىحى

گوتى: ئەگەر كەس لە دەۋرى بارزانى نەيچ، من تەنيا*كەسىڭم كە بە جىيى نايەلم. يان گوتى: ئەگەر بە تەنيا لە سەر بەردىك بىمىنئەتەۋە، دەچمە تەنئىشتى، چونكە دەزانم حەق بەۋە. رۇژىكى دى عەبدولحوسىن فەيلى و يەدوللا فەيلى -كە ھەردووك لە لىژنەى مەر كەزىدا بوون - لە ھەمامۇك بە مەلامستەفایان گوت: ئەمانە (مەنزوربان برايم و دەستە و بەستەى بوون) خەيانەت بە مەسەلەى كورد دەكەن. تۆ ۋەك سەردارىكى بە پرشت محاكەمەيان بگە و شايەتى لە ئىمە و ئەوانەى ۋەك ئىمە شارەزا بخوازە. ئەگەر بە گوناھبار دەرچوون گوللەبارانيان كە! كە بە گوناھبارىش دەر دەچن.

من -كە نە پارتى بووم و نە رەسمىيەتېكم ھەبوو- لە خۇمەۋە ھەلمدايە:
- جەناب بە بىرى كورتى من، دوور بە دوور يە كتر مۆتەھەم مەكەن! راستە پرس و ۋەرامىك با لە ناوتاندا بىچ. ئەگەر خەيانەت ناكەن خوا ھەلئناگرى بە خراپيان بزانى. ئەگەر خەيانەتېش بگەن با كۆمەلى شايەت بزىنن و لە رىز دەر كەون. لام وايە ھىچ شۇرشىك ئەگەر لە سەر زەۋبەكى سەخت و بە متمانە رانەۋەستى، بنى بۇش بىچ، تىك دەر ۋوخى.
بارزانى گوتى: بە قسەى ھىچتان ناكەم. بىيانكۆژم دەبنە شەھىدى ئازادى و دەكرىنە پىۋاى گەۋرە لە لاي دل پىسان. بە لام لىم ۋونە بۇ خۇيان ئابروۋى خۇيان دەبەن. من خۇيان تى ناگەيەنم، چ دەكەن با بگەن.

لە بىرمە شەۋىك «عومەر دەبابە» ھات، چەمەدانىكى رەشى پىچ بوو؛ داي بە مەلامستەفا. دواى دوو رۇژىش گوتيان دواز دە تەنگى بىر نۇى ھىناۋە. ۋەك من گوتى بىست بوومەۋە: حىزبى پارتى، بە بىچ پرسى مەلامستەفا، دەگەل ئىرانىيە كان پەيۋەندى گرتوۋە. عىسا پەژمانى ساۋاكى ھاتۆتە لايان، بىرارى داۋە ئىران بە دزىۋە يارىدەيان بىدا؛ بەۋ شەرتە بارزانى -كە دوژمنى سەرسەختى شا و كومۇنىستى مۇسكۆيە- لە ناو خۇيان دەر ۋاۋىن. پوۋل و تەنگىيان ھىندىك ۋەر گرتوۋە.

بارزانى بەۋەى زانىۋە. بۇ رازى كردنى بارزانى ھىندىك پوۋلىيان ھىناۋە و گوتوۋىانە ئەمە بەشى تۆ بۇ لەشكر كىشى و ئىمە فېلىكە لە ئىرانى دەكەين و ھەر موخلىستىن. كە بارزانى گوتوۋىە: تەنگە كانتان چ لىچ كىردوۋە؟ چوون ئەۋ دواز دە تەنگە شىيان ھىناۋە.

ۋا دىار بوو ئىرانى لە عەقىدەى كومۇنىستى پارتى رازىيە؛ بە لام لە بارزانى دەر ترسى. چونكە پارتى برايم بەرنامەى حىزبەكەشى ھەموۋى پىرا بە سىستى ماركىسى بوو. ھەموو تەكىەشى لە سەر ئەۋە دەكرد كە عەرەب برامانن و مۇسكۆش قىبىلەمانە. ئەۋ ھەموو چەكەى رۇوسىا كە بە دەستى عەرەب لە دەۋرانى قاسمدا لە كوردستان دە كار كرابوو، تۇز قالىك لە ئىمانى حىزبى كەم نە كىردبوو.

گوتيان كۆبوۋنەۋەيەكى گەۋرە لە دەشت دەكرى بە مۇناسەبەى جىژنى نەۋرۇزەۋە. شىعەرىكم بە ناۋى «كاۋەى مەزن» نوۋسى كە لە دىۋانەكەمدا چاپ كراۋە. لە ھەمامۇك بۇ بارزانىم خۇپىندەۋە. بە توۋرەى گوتى: رازى نىم بىخۇنىيەۋە! نايى كەس تارىفى من بكا؛ بىدېرئە!
گوتم: باش گوتى بگرە! بىشىدېرئەم لە بەرم كىردوۋە. نە شەيلىن بىخۇنىمەۋە، رۇژى جومعە دەچم لە سەر مىكرۇفۇنى مزگەۋتى گەۋرە بۇ خەلكى دەلىم. ئەۋ دەم دەتوانى دەر مەكى!
دەتوانى بەر گوللەم دەى!

زۇرى گوت و ھىچم نەگوت. كۆبوۋنەۋە كرا. مەلامستەفا نەھاتبوو؛ بە لام تەۋاۋى خەلكى

میوان و حەشاماتی شاری کۆیه و چە کداران لە دەشتی لای «گێست ھاوس» (میهمانسەرا) کۆ بیوونەو. سە کۆیک لە دار و تەختە بەرزووە کرابوو. ھەموو سەرانی حیزب کورسی و نیمکە تیان بۆ داندرابوو؛ بە نیودايرە بەکی پان رۆنیشتبوون. خەلکیش لەو نیودايرە زلەدا لە پشتیانەو بە چەندین سەف راوەستابوون. من لە گێست ھاوس بووم. یە کێک گوتی: تۆ ھیچت نییە بیخوینەو؟

- نەخێر، بە داخەو.

چونکە دەبوو ھەر کەس چی دەلی، نوسخە ی بەدا کۆنترۆل بکری؛ بەرانبەر بە سیاسەتی حیزب بیئەو؛ ئەوسا ئیجازە بدری. وتاری حیزب خویندراوەو. چەند وتاریکی دیکە ی بە شویندا ھات. ئەو دەمە کە ھەموو کەس بیوونە گۆی و دنیا بەکی کپ و مات بوو، سەبریک بەرەو خەلک چوو و بە کاک برايمم گوت: ئەرئ بۆچی شیعریکی خۆم نەخوینمەو؟ نە لای وا بوو شیعری تازە بە، نە وەختی ئەو ھەش ما بوو بلی تا کۆنترۆل کری. ئیشارە ی دا بە کەمال محیدین کە بگێری جێنە کە بوو. ئەویش لە سەر میکروفۆنەو بە دەنگی بەرز گوتی: ئیستا کاک ھەزار لە شیعەرە باشە کانی خۆی شتیکمان بۆ دەخوینیتەو. فەر موو کاک ھەزار!

سەر لە ھەو ھەو ھەر بەیتیکم کە دەخویندەو، دەنگی ئافەریم و بارە کەلای مامۆستایان بەرز دەبوو: «دە ی توخوا دووپاتە ی کەو...»، تا گەیشتمە بەندی سیھەم و گەبیمە ئەو دوو بەیتە:

«عەرەب حەزبای خواردنمان بوو داواکاری مردنمان بوو
لە سەر خاکی کوردەواری رەش و پاپەتی داباری»

و ەک «بسم اللہ» لە جندۆکە بەکی، قەت تاقە مامۆستایەک نەما، کورسی و نیمکەت بەتال و حەتال مانەو. نازانم عاسمان ھەلکیشان؟ عەرز قووتی دان؟ چۆن وا لە پر غەیب بوون؟! بەلام چە پلە پێزان و ھوورای حەشامەتە کە حەشری دە کرد. ھەمووی داخ لە دل لە عەرەب، لە بۆمبا و تەیارە ی رووس، نەشیانویرابوو گلەش بەکن؛ ئەوا من بە زمانی دلێ ئەوان دەلیم. ھەر دەیانگوت: بیلێو! ئە ی رەحمەت لە بابت! دیسان بیلێ!... زۆری کیشا تا شیعەر خەلاس کرد. کەمال محیدین کە دە پیشدا زۆری تاريف کردبووم: «مامۆستای ھەلکەوتوو و شاعیری بیوینە...»، چوو پشت میکروفۆن گوتی:

- برابانی عەزیز! ئەو قسانە ی ھەزار بیر و بروای حیزمان دەرنابری. ئەو بۆ خۆی مەسئوولی ئەو قسانە ی خۆبەتی.

ھەموو بیسەرکی زۆر دلخۆش کردبوو. بە دەیان کەس چوو بوونە مالی مام قادر گوتبوویان: شیعری کورە کە ی تۆمان زۆر بی خۆش بوو! ئەمەش ببو ھەلکە ی خێزانی مام قادر، دە یگوت: ھەزار کوری تۆ بی، ديارە زۆر پیری!

ئیتەر بوو بە سرتە و خورتی حیزب کە ھەزار تیکدەر و گێرە شیوینە و زیانی بۆ پەز ھە یە. بازارنیش لەو کە دیبوی خەلک بە گشتی لە شیعەرە کانم رازی بوو، لە لۆمە دەستی ھەلگرت و بە روویا نەدامەو.

شەویک لە تۆبزاوا گوتم: حەزم دە کرد بە تەنی بتینم. چووینە ژووریکی چکۆلە ی خۆلی تەندوورە شکاویک و لانک و جل و جۆر تیدا، لە سەر بەرە یەک دانیشتین. گوتم: برا! لە میژ سالا ھەر ئاواتم بوو لە نزیکتەو بەزیم. دەمیشم شەر؛ ناتوانم بیدەنگ بم. با قەراریک بدەین:

ئەگەر بە خەيالى خۆم عەيىپىكم دیتەو و گوتم، بە هاسانى و بیدەنگ بلى بەرن دوو گوللەى پتو نین! بەلام بە هیچ جۆر دەرم مەكە. پەشیمانم كە ئەو رۆژە گوتم دەتوانى دەرم كەى. «با لە سەر زویلە چەرم بى» بە قسەم مەكە و دەرم مەكە! گوتى: باشە قەرار بى. ئیتەر لەو ساوہ ئەوئندە سالەى دەگەلىا بووم، ھەر كە دەھات لىم توورە بى، دەمگوت: «ھا، لە سەر زویلە چەرمە!»، ناچار پیندەكەنى و ئەوپەرى دەيگوت: ئاخىر تۆ بۇ كارى وا دەكەى!؟

رۆژى كۆبوونەوہى كۆنگرە ھات. لە سالۆنى مەدرەسەيەك كۆنگرە گىرا. بگىرى كۆنگرە جەلال تالەبانى بوو. برايم و باقى ئەندامانى مەكتەبى سياسى بە ريز لە سەر شانۆ دانىشتبوون. بارزانىش لەوى بوو. من بە ئەحمەد تەوفىقم گوتبوو ئەگەر ھەلم دەس كەوئ لەوانەيە قسە بكەم. چوووو زەبتى سەوتىكى ھىناوو. ديارە مەمانان - كە بۆرەپياگ بووین - دەگەل بۆرەپياگان بە پتوہ راوہستابووین و من و ئەحمەدیش لە پشت ھەموو ريزانەوہ بووین. قسە زۆر كرا، ھەر مامۇستايەى بە نۆرەى خۆى. حيزبى پارتى كە قەرارى قەتەى دابوو ھەرگيز لە خودموختارى دەس ھەلناگرئ، ئەو شەوہ بارەكە گۆرا. كاك برايم دوور و درىژ لە سەر ئەوہ دوا كە: دەولەت دەلئ لامەر كەزىتان دەدەمئ. لامەر كەزىش دەگەل خودموختارى ناوەرۆكى يەكە و ناوہكان جيان! مەعلووم بوو قسەكەرەكانى تروش ئىسباتيان كرد كە وەختە لامەر كەزى لە خودموختارى چاتروش بئ! جەلال ھەراى دەكرد: «كى موافىقە...؟ بەلئ تەسويب كرا!». قەت دە سانىہ نيوان نەدەكەوتە «كى موافىقە؟» و «تەسويب كرا». وەك سەحنەسازيەكى زۆر گالئەجارم دەھاتە بەرچاو. لە ھەلىكدا لە پشت ريزەكانەوہ ھەرام كرد: ئەگەر ئىجازە ھەبئ قسەيكم ھەبە.

جەلال گوتى: دە ناو لىستى قسەكەراندانە نووسراوى، وەختيش خەلاس بووہ! رووم كرده بارزانى: يانى چى؟! مەسەلەى سەرنويشتى كورد - كە منيش كوردىكم - باس بكرئ و نەتوانم قسەيەك بكەم؟

بارزانى گوتى: قسەى خۆت بكە! ئەحمەد بە دزىوہ زەبتى لە بن مېزىك وە كار خست. گوتم: ئەوانە ھەمووى قانونزانن! دەلئ لامەر كەزى ھىندە و ھىندە باشە. من كە لە قانون سەرم دەرناچئ. دەوئندە گەيوم لامەر كەزى يانى دەولەت بە ئەستانداران ھىندىك كار دەسپىرئ كە بۇ ھەموو شت چاوەنۆرى فەرمانى پاتەخت نەبن. لىرەدا ئىمە و بەسەرە و مووسل و ئەستانەكانى ترى عارەب نشين دەبينە يەك خاوەن حەق. تەنانەت كوردستانيش لە كەر كووك و ھەولير و سولەيمانى و دبالە دەبىتە چوار لامەر كەزى كە ھىچ دەخلمان بە سەر يەكەوہ نابئ. ئەستانى سولەيمانى لە بوودجەى خۆى جادە ئىسفالئ دەكا، ئەستانى كەر كووك كارخانەى جووجەكەشى پئ باشترە... سەرباز و پۆليس و دادگا و چى و چيش حەقى مەر كەزە.

خولاسە زۆرم رست، گوتم: ئەگەر لامەر كەزى و خودموختارى ھەر يەكن، من لام واىہ خودموختارىمان بدەنئ. ھەم ناوہكەى خۆشترە و ناوەرۆكەكەشى بە قەولى حقوقزانان ھەر يەكە. ئەمجار ئەمن نازانم ئىمە لە زەبوونى و بئ ھىزىە قسە دەكەين يان لە ھىز و دەسەلاتىكەوہ؟ ئەگەر لە زەبوونىوہيە، قسەم نىيە و بە لامەوہ كۆبوونەوہكەمان زيادىيە؛ دەولەت ھەرچى گوت وا دەكەين. ئەگەر لە ھىزەوہ قسە دەكەين و لە بريەتى ئەو ھەموو خويئە رزاوانە و مالە سووتوانە و لە زىنداندا رزاوانە داواى حەقىكى شەرعى دەكەين، چۆنە كە ھىشتا ئابلۇقەى ئىقتىسادى لە سەر سولەيمانى و ھەولير ھەلنەگىراوہ و ھىشتان تەنەكەى نەفت بە

دوو دیناره و هه‌بێستان له‌ ریگه و بان هه‌موو ماست‌فرۆشیکیش چه‌ند جار ده‌پشکنری؟ ئیمه‌ لێره لامان وایه‌ دوولت ئه‌وپه‌ری به‌زه‌یی و پیاوه‌تی ده‌گه‌ل نواندووین که هه‌بێستوو به‌ کۆ بینه‌وه و هه‌موومان قۆل له‌ سه‌ر لامه‌رکه‌زی ئه‌سپارده‌ی ئه‌و بکیشین. بۆ ده‌بێ ئیمه‌ «سه‌ری ره‌ش»، ئه‌و کێوه‌ گرینگه‌ له‌شکریه‌ به‌جێ بێلین - که نیشانه‌ی نییه‌ت باشیمان بێ - ئه‌ما ئه‌وان چه‌ساری ئیقتیسادێ لا نه‌به‌ن؟ ئه‌م جار دوولت به‌ سه‌تان ته‌یاره و هه‌یلی کۆپته‌ری هه‌یه. بۆ ده‌بێ ئیمه‌ بۆ گفتوگۆ بگه‌ینه به‌غدا؛ ئه‌ویش ئیجازه‌ی سه‌فه‌ر له‌ پۆلیسی ده‌رگای شاران وه‌رگرین؟ بۆ مه‌رکه‌زی وتووێژ له‌ که‌رکووک نه‌بێ که هه‌موو وشه‌یه‌ک به‌ بێسیم و ته‌له‌فۆن ده‌توانن به‌ به‌غدا بێلین؟ ئه‌گه‌ر له‌ بێهه‌زیه‌وه قسه‌ ناکه‌ین، ئه‌م ئاگاهیه‌تی و نۆکه‌ریه‌ته‌ پر له‌ سووکایه‌تییه‌ بانی چی؟ با ئه‌وان هه‌نگاوێک بێن، ئیمه‌ «الحکم لله» دوو هه‌نگاو ده‌چین...

گه‌رم داها‌توویم؛ له‌م باره‌وه بۆم ده‌هات. کاربایه‌ک به‌ ناوی «سه‌مه‌د مه‌نجه‌ل» - که له‌ به‌غدا به‌ سه‌ر ئیداره‌ی مریشک و جووچکی دوولت راده‌گه‌یشت و خۆشه‌ویستی پارتی بوو - ئه‌و شه‌وه له‌وێ عه‌بایه‌ک به‌ شانوه، دانیشتبوو؛ بێ به‌ قسه‌که‌م دادا. جه‌لال گوته‌ی: کاک سه‌مه‌د قسه‌ی هه‌یه. سه‌مه‌د گوته‌ی: ئه‌م قسانه‌ی هه‌زار هه‌مووی زیادین. ئیمه‌ که له‌ سه‌ر دۆشه‌ک، له‌ مالی گه‌رم رامانبوار دووه، چه‌قمان نییه‌ ته‌داخول بکه‌ین. ئه‌وانه‌ی له‌ مه‌یداندا بوون چه‌قیان هه‌یه!

گوتم: کاک سه‌مه‌د! چونکه‌ خه‌یالم نییه‌ باسی خۆم و دیفاع له‌ غه‌یری ئازادی کوردستان بکه‌م جوابت ناده‌م؛ ئه‌گه‌ینا ئیستا شه‌رمه‌زارم ده‌کردی.

بگێرێ رایگه‌یانند: جه‌لسه‌ دوایی هات و ده‌سته‌ی وتووێژکه‌ران ده‌چنه‌ به‌غدا. بارزانی له‌م ناوه‌دا قه‌ت بیروبووای به‌ «ئا» یان «نا» ده‌ر نه‌بێ و کۆر بلاوه‌ی کرد. شه‌و دره‌نگێ که هاتینه‌وه، به‌ منی گوته‌ی: به‌ عه‌سی ده‌ ئیواریدا سه‌مه‌دیان به‌ ته‌یاره‌ نارده‌وته که‌رکووک، به‌ هه‌یلی کۆپته‌ر هاتۆته هه‌ولێر، به‌ په‌له‌ گه‌یاندوو یانه‌ته جه‌له‌سه‌ که؛ نه‌وه‌ کاک باسی لامه‌رکه‌زی تێک درێ. پوولتیکی باشیشیان داوه‌تی. هه‌مووم خه‌به‌ر هه‌یه.

ئه‌حمه‌د ته‌وفیق زۆر ماندوو بوو. زۆر به‌ی کاروباری چه‌ک کڕین و دامه‌زراندن و پێی راگه‌یشتنی چه‌کدارانی له‌ مل بوو. نه‌یده‌کرا سه‌ری خۆی بوخه‌رتنی. سه‌رباری ئه‌وه‌ش، ئه‌ندامانی حیزب له‌ ئیترانه‌وه ده‌هاتن و به‌ وانیشه‌وه سه‌ری قال بوو.

بۆ یه‌که‌م جار شه‌ویک سه‌لاحی موهته‌دی منی تاقی کرده‌وه و ملی له‌ خراپه‌ی ئه‌حمه‌د نا. یه‌ک له‌ گله‌یه‌کانی ئه‌وه بوو که: ئیمه‌ له‌ ئیترانه‌وه یارمه‌تی پوول، گۆره‌وی و ده‌ستکێش و شتی وامان بۆ پێشمه‌رگه‌ هه‌تاوه؛ نازانین ئه‌حمه‌د چی لێ ده‌کا؟ گۆره‌وی داوه به‌ هه‌باساغا...

گوتم: کاکه‌! من که ده‌گه‌لتان نیم. نه‌ قسه‌ی تۆ به‌ ئه‌حمه‌د ده‌لیم نه‌ به‌ بارزانی. به‌لام بیه‌خسه‌! تۆ و چه‌ندیکی وه‌ک تۆ به‌ پیاوی خوێری ده‌زانم؛ هاتوون نانی پێشمه‌رگه‌ی بێچاره‌ ده‌خۆن. ئه‌گه‌ر له‌ ولات، هه‌ر خۆت بکه‌ر دا به‌ته عه‌جه‌م و دۆستی دوولت بوایی، به‌لام بتوانیبا چه‌ند مه‌درسه‌یه‌ک به‌ دوولت له‌ دیهاته‌کاندا بکه‌یه‌وه، زۆر له‌وه به‌ شه‌ره‌ف‌تر بوو.

بنکه‌یه‌کی چه‌ک‌دارانی‌شان له‌ گوندیکی نزیک کۆیه‌ بوو، ئه‌وانیش گله‌ی ئه‌وه‌یان هه‌بوو که ئه‌حمه‌د که‌مه‌ریان پێ راده‌گا. هه‌ر چه‌ند جوابی ئه‌وانیشم هه‌ر ده‌داوه که من حه‌قم به‌ سه‌ر ئه‌و کارانه‌وه نه‌داوه، دیسان دووبه‌دوو ئه‌حمه‌دم دواند. گوته‌ی: له‌ سه‌لاح به‌ شکم؛ ده‌ترسم ساواک نارده‌یت. به‌لام بۆ بنکه‌که‌ چۆنت پێ باشه‌ و ده‌که‌م. گوتم: هه‌موویان به‌ کاوه‌ رازین، بیکه‌ به‌

وہ کیلی خۆت! کردی. له سەر ساواکی بوونی سەلاح زۆرم لۆمە کرد که: ئەم کوپە ئاغا نازدارە وەک مەیتەر و کەرداریک کار دەکا و بە نانی وشک رازییە، چۆن وای پێ دەلێی؟ گوتی: بەخوای من وای دەزانم هاتبێ کارمان لێ تیک دا.

ها، تا ئەوەشم له بیر نهچوو:

له چوارقورنە بووین. مامۆستا سەلاح یوسفی که سەر بەخۆ پیرۆزیایی رەسمی له تەرەف کوردانەوه له بەعسی کردبوو، هات. چوو له لای مەلامستەفا. دەمانزانی بارزانی زۆری لێ قەلسە. رینگەش نەبوو بچینە زوور. هەمزەهێ حەسەناغای مەنگور لەوێ هاتە دەر.

- دەهێ هەمزاغا باس و خواس؟

- وەللاهی به سەری تۆ مەلامستەفا حەجمەهێ دە مانی کول کردبوو. حەجمەش هەر تەقی قووت دەدا و ملی درێژ دەکرد و دەیگوت: پوولم یۆخ!

ئەو هەموو کۆت و شەلوار لەبەرێکی بە عەجم دەزانی! له کرمانجیش تێ نەگەییوو؛ لای وا بوو به ترکی قسە دەکەن. که ترکیش نازانی!

له کۆیە بووین، پەيامنیریکی فەرانسی به ناو «فرانسوا» له تەمەنی بیست و دوو سالەدا پەیدا بوو که عەكس و خەبەر بۆ چەند مەجەللە بەک بەرێ بکا. ئینگلیسی باش دەزانی. مۆتەرجمیکی رەگەل خرابوو ئەنۆەر میرزای ناو بوو. دەیگوت له سەدی کەرەج کارم کردوو. له منی خواست کرمانجی بۆتانی فێر کەم. باوەر بکه له سێ دەرسی هەوێ لێدا - که مەعلومە میشکی سەریشی دەبردم! - تەواویک باش تیک دەگەشتین. قەت زیرەکی وام نەدیوه؛ زۆر بووینە ئاشنا.

دەستەهێ وتووێژکەرەن به سەرۆکایەتی سەلاح و جەلال تالەبانی چووینە بەغدا. ئیمەیش دواي مانگیک له کۆیەمان گوێز ئەوه، به رینگای «جەلی» دا، روو به ولاتی «خۆشناوەتی» و لەوێهه بۆ دۆلی «هەرروتیان». هەر شەو یا چەند شەو له گوندیک به پیاوهی ملمان لێدەنا.

جا با وەك چیرۆکی شەوانەهێ نوێن پر له کێچ، بادەمەوه سەر چەند وردەباسیک:

دەستەهێ ئەحمەد تەوفیق - که له زەمانی قاسمدا هاتبوونە دیوی عێراق - له سنووری لای بانە گیرسابوونەوه؛ که له ئێران دوور نەکەونەوه. پارتی بۆ تیک نەدان دەگەل ئێران، مەنعیان کردبوون؛ چەند کەسیکیان لێ گرتبوون که تەحویلی ئێرانیان دەدەینەوه. بارزانی دوور له ولاتی بادینان بوو. هەر چۆنیک بوو هاواریان گەیاندبوو؛ بهریان داوون. ئەحمەد دەگەلی تیک داوون. نەشرەیهکی به پۆلی کۆپی به ناوی «دێسان بارزانی» دەر دەکرد. پارتی زۆر لەوه توورە بوون. جاریک کورێکیان بهو نەشرەوه گرتبوو - ناوی «عومەر نیگلی» لاویکی سنهیی بوو - زۆریان لێداوو؛ نازانم چۆن بەردرابوو. بهو حالەش بهو هەموو ترس و لەرزێ رینگهوه، نەشرەکانی هێنا بەغدا. له بەغدا زۆرم به ئەحمەد گوت: هەر شتی که مەترین کێشه و دووبەرەکی بنیتەوه زۆر زەرەرە. دیارە ئەویش کاری خۆی به باش دەزانی و دەیگوت: تۆش ئەگەر وەك من له ناو جەرگههێ کارە کهدا باي، حەقت به لاما دەدا...

جا که گەیبوونە بارزانی، دێسان پارتی و ئەحمەد بەکتریان دەدزا. پارتی لای وا بوو ئەحمەد بوختان و درۆیان بۆ هەلدەبەستێ و بارزانیان لێ تیژ دەکا. نازانم تا کوێ راستیان دەکرد؛ بهلام - وەك چەند شتیكم لێ گێرانەوه - له زۆر جێدا حەق به ئەحمەد بوو. ئیتر لەو کاروانەدا من و فرانسواش دەگەل دەستەهێ ئەحمەد کەوتینە رێ.

بارزانی زۆر سالان بەر لەوه بشچیتە رووسیه، قەت به شەو نەدەنوست. له دواي ولات رووناک

بوون ده خهوت. که سیش نه یده زانی خوږی و پاریزه رانی تابه تی - که بارزانی بوون - به ره و کام گوند ده رږن. چه ندين قولی جیا- جیا به ره شوینیک و مه لبه نديک ده چوون که بویان داده نرا. له هر که ست پرسیا، بارزانی له کام شوینه؟ بیسیزانیبا نه یده گوت. شهو له شکر له هر گونديک با - که دپاره پاش تاریکان ده چوون - به یانی هیشتا تاریک بوو دهرده که وتن، جینگه یان له چول و چیا ده گرت. دوو که ل کردن به رږژ مه منوع بوو. ته نانه ت به شهویش جگه ره داگیرساندن به ناشکرا نه بوو. جا که ده مانه ویست له یه کیک پرسین بو فلان گوند چه ندی ماوه، نه گهر بیگوتایه نیو سعات، به حهوت سعات نه ده گه بیشتینی. نه گهر بیگوتبا سه حاتیک، مانای هه مووی رږژی ده برد!

نه حمه د جنیوی ده دا: به خودا خوشناو کهرن! نازان به پیاو بلین تا فلان جی چه نده؟
گوتم: به خوا جه نابمان که ره! نه وانه سعاتیان نییه، رږژ لای نه وان یه ک سعاته، بو ئیمه فیری نابین!؟

تا شهر نه بوو، به رږژ به رپدا ده چوون و شهو ده حه ساینه وه. له کاتی شه ردا، شهو ده بووه جه و چول و به رږژ خو مان مات ده کرد. رږژیک له گوندي «سکتان» را ده بوو به هه ورزی «هه وری» هه لکه رین. من و «هه مزه ی حه سانا غای مهنگو» له ته نه لیان به جی ما بووین. زور سهر نه که وتبووین تووشی کابرایه ک بووین شه ش که ری به تالی پی بوو؛ سهر ده که وت. هه مزغا گوتی: کاکه ده بهر ژیت مرم سوارن که! کابرا گوتی: نه و پارانه وه ی بو جییه؟ سوار بن! گه یشتینه نریک سهر که وتن، کابرا گوتی: جا لیره من لا ده ده م؛ ده چمه داران. دابه زین و زور سوپاسمان کرد.

هه مزغا گوتی: کاک هه ژار! به نمه کی شیخی بورهانی، نه و که رانه خدری زینده بوون ده فریامان هاتن! نه تو ده لینی چی؟

- ده لیم چی؟ تو به شیخی بورهان سویند بخوی و که رت لی بیته خدری زینده؟ تی ناگم!
گه یشتینه «چیوه»، پلنگیکی تازه کوژراو له هه یوانی مالی کوخا سه عید هه لواسرابوو؛ کای تی ناخنرابوو. کابرایه که به تفهنگیکی شینکه ی زور قه دیمه وه (نه وانه ی به بارووت و په رږیان داده گرتن)، هه ده یگوت: قرمه ی خو م به برنویه ک ناده م.

نه و رږژه شوانیک له ره وه به ریدیک پلنگ ده بیني، دی به و کابرایه - که هاتوته راوه که و - ده لی: بچو نه و مندالانه ی هاتوونه گیا دکلیو دوور خه وه، پلنگ هه یه.

- کوا پلنگ؟

- وا له و ره وه.

به تفهنگی قرمه وه بوی ده چی، چاوی لی ده گیرئ. له پر پلنگ له زور وه خو ی داوتی. - له بهینی عاسمان و عه رزا تویه په رږوی ده نیو چاوانی پلنگ ده کا، وه سهر یه کی ده گیرئ. نازانم نه و غیره ته له کام جه رگه وه هاتبوو؟! «کافی نه بهوی» - که نه فسهریک بوو - لی کړی به پیسج دینار که بیخاته سهر زین. مه لامسته فا په یدا بوو، تماشایه کی کابرای کرد؛ گوتی: حه یفه نه و به ره ی پاله وانه تیه بفرؤشئ. گوتی: ده دیناری بده نی و که ولیش هه ره ی خو ی بی.

یه کیکمان ده گهل بوو «مه لا قادری لاجینی»، شهو دانیشتبووین، قالوچه یه کی پی هه لگه را؛ له زیرنی دا و دلی بووراوه. هه مزغا گوتی: شورش نه مه ی خو شه: یه ک به قرمه پلنگ ده کوژئی، یه ک له قالوچه ده ترسی! جا هه ره نه و مه لا قادره له ئیران گیرا و بردیانه «جه لدیان»



شاید تی له سەر ههزار كهس پتر دا كه ياریده ی حیزبی دیمۆكراتیان كردهوه.
پیش نیوه رۆ لهو گونده لای مهلامستهفا بووم، به چاپچیه كهی (یاسین) ی گوت: دهزانی چ
ده كهم؟

- چ زانم؟

- ریگهی سپیلکی ده گرم. سوورچی روحیان له حه یواناندا یه. ریگهی کونستانیان نادهم،
مه گهر...

له گهل منا ده دوا، گوتم: کورد جگه له حوكمی زاتی (خودمختاری) بو ی مهسله حهت نییه
داوا ی زیاتر سه ره بخو یی بکا.

فهرمووی: بوچی؟

- چونكه له سهر به حر نییه. دهوله تیکه له سهر به حر نه یی و وهك ئیمهش فهقیر بی، ناتوانی
بزی.

- کی ده لئ له سهر به حر نین؟

- من و هه موو دونیا.

- هه زار! تو هه یچ نه بی شه ره فنا مهت خو یندۆته وه. کوردستان له تهنگه ی هورموز و له
ئهسكه نه دروونه ده كه و یته سهر ده ریا، ئیمه دوو ریگه ی ده ریا ییمان هه یه.

چهند قسه ی خو ش: ده لئین والیه کی تورک هاتۆته به غدا، ویستوو یه خو ی دهوله مه مند کا،
بزنیکی زین و لغاو کرده وه، له ژوو ریکی راگرتوو ه. ناردوو یه تاجری شار هاتوون، یهك-یهك
بردوو نی نیشانی داون:

- ئه مه چییه؟

- قوربان بز نه.

- ها، به كه رم ده زانی؟ زین و لغاوت نه دیوه؟ نازانی ئیستره؟ بیگرن دووسه د لیره ی جه ریمه

بكه ن!

یه کی تر گوتوو یه: قوربان ئیستره!

- ها، به كه رم ده زانی؟ ریش و شاخ و گوانت نه دیوه؟!

ههروه ها پندا چوو ه. جووله كه یهك هاتوو ه، به ده وری بز ن- ئیستر دا سوورپاوه.

- ها خواجه! ئه مه ئیستره، یان بز نه؟

- قوربان به سهرت قه سه م نه ئیستره، نه بز نه؛ به لای ره شه و خوا بو ی ناردوو یان!

له «چئوه» مهلامستهفا گوتبووی ئه سپیک بو هه زار بکرن! ئه سپیک سپیلکی پولیسانیان بو
کریم. ئه سپ نه بوو، به لای ره ش بوو! تووشی هه ره ئه سپ یان ماین یان ئیستر یان كه ره بوایه،
سواری ده بوو؛ حیله حیلی دنیا ی گیتۆ ده کرد. ناچار ببوم هه گولی دووراوایه، ده بوایه شوولی
ئهستوو ره به دهسته وه و هۆگانه جووتیک، له پیش یان له دووی هه موو كه سه وه برۆم. له ناو
قورپکی زۆر چه قدا تووشی فرانسوا بووم كه به پینخواسی قوری ده شینلا.

- وه ره سواری به!

- کۆنترۆل و رۆله كه ی چۆنه؟!

- هه تیو رۆلی چی و کۆنترۆلی چی؟ من له سهر به ردی بلنده وه خو ی داویمه سهر، رکیف

نادا! ټو پيش ده بې سهرېک سهر هه لگرې تا ماندوو ده بې؛ جا وه ک ټه سپي موسولمانان بهر پيدا ده روا. ټه گهر توووشې بهر د پکې بلند بووین، له وټوه خوت باوې سهر تهر کي!
له و قورپه وه وزاقي بهست، راست له پشتمه وه سوار بوو. گوتې: من سواړي چاک نيم، ژيمناسټيکي چاکم!

* شهويک له گوندي هرووتيان ميواني مالېک بووین. ناوي کابرا «مهلا سهد عيساموددين»
بوو. ته کيه کهلامې «مهخت عهيب نه بې» بوو. مهسه له ن: مهخت عهيب نه بې که ره کيم جل
کرد! مهخت عهيب نه بې چوممه قهلا دزي! مهخت عهيب نه بې شه کرم کري!
- کاکه تو مهلاي؟

- نا!

- سهيدې؟

- نا!

- عيسامودديني؟

- نا!

- دهې ټهو ناوه دريژه چيه؟

- مهخت عهيب نه بې، بابيم مهلا سهد عوسامودديني، مهخت عهيب نه بې خوش دهويست.
مني مهخت عهيب نه بې به ناوي ټه وهه کردوه!

* مهلامسته فا زور له هر له قه بيک و به تايبه تي له وشه ي ماموستا تووره بوو. ده يگوت: ناوم
مهلامسته فايه و هيچي تر. ټو پيش به مندالي ناوم نراوه مهلامسته فا، دنا مهلاکشم قيوول
نده کرد.

شهويک له گوندي «خه تي»، ژيگاي «مهلاي خه تي» که ده لين فتواي ټهو بوته سه به بي
رووخاني دهوله تي ميرې گه وره ي ره وانديز، لاي مهلامسته فا بووم. مهلايه ک پيې گوت:
«ماموستا»، بارزاني خوي لي تووره کرد. کابرا له رزي و زور ترسا. گوتم: ده گه ل مني بووا
گوتې: تو به ماموستا تووره نايي؟!
- نا، هز ده کم پيم بلين شاهه نشاهي موعه ززم!
مهلام له ترس نه جات دا.

* مهلا ره حماني حاجي مهلاي عه زيز که ند - کونه هه واله که ي زه ماني تهر غم؛ که ئيستاش
ماوه و له بوکانه و مهلاي کوسه ي پي ده لين - هاته سر شمه. لام وايه نامه و پوولي بو مسته فا و
کاوه هيتابوو. گوتې: قه تم بارزاني نه ديوه؛ ده شلين ناتواني بيبيني. زور هزم ليه چاوم پي
بکه وي.

- وه ره با ټه مشه و بچين.

گوتم: ټه وه کونه ره فيقيکي منه. بارزاني تماشا يه کي کرد:

- مهلا من توّم له کوي ديوه؟

- قوربان قهت به خزمهت نه گه يوم.

- هه ول جار که هاتينه ئيران، شهويک له مالي که ريماغاي قونقه لا توّم ديوه.

مهلا وه بيرې هاته وه: به لي قوربان من له وي بووم!

* شهويک له گوندي «بناويه» ده گه ل برا کورده کاني ئيراني چووينه مز گه وت. گهرم بوو؛

شلہ ساواریشیان بۆ هیناین؛ به یانی که یفمان له چایی بوو. دەرۆشیتیکی سوورچی له سهربانیک به ده فوهه شتیکی ده گوت که تاريف له شیخ نه حمه دی چاوبه له کی سوورچی بوو.

گوتم: دەرۆش دهنگ هه لینه، زۆر خۆشه. گوتی: برا دنیا دوو عرووفه: «بی، تی»!

- ئای ههزار ئافهرین بۆ فهرمودهت!

- چات خوار دۆتهوه؟

- نه به سهری تو! ههواله کانیشم وه ک منن...

دەرۆش چای و نانیکی حیسایی داینی. دیار بوو ئهو قسه ی له مه لایه ک بیستوهه که دنیا

«به ده» و «تهم» پتر نییه: دهست پتکردن و تهواو بوون.

* سهیر نهوه بوو هه موو خه لکی گوند حاجی بوون. مندا ل مووی لی نه هاتوه، که شهیده یه کی

زهره به سهرهه! هاتمه لای مه لامسته فا، گوتی: ئهم گونده حاجی زۆره؛ وه نییه؟

- کاکه! نهوانه فیتلبازن. پیریک، دوانیان چونه هه ج، هیلکه حاجی زۆریان کرپوه و لیره له

سهری کورک بوون و جووچکیان هه لینهوه!

لهو نه سیره کوردانه ی که زهمانی شهر ی قاسم له سوپای عیراق گیرابوون، یان به ئانقه ست

خۆیان به گرتن دابوو، ده زگای مخابه راتیکی زۆر ریک و پینکمان هه بوو؛ که به شی لای پارتی و

مه کته بی سیاسی «سمایل سهرهنگ» و به شی له شکر ی ده گه ل بارزانی، «شه وکه تی مه لا

سمایل» - که ستوانیک بوو - سهر به رشتی ده کرد. رۆژی چاودیری بی سیم بوو، هه رچی ره مز و

جفره ی عیراق بوو ده ست به جی حه لی ده کرد. رۆژی وا بووه موخابه راتی ده ولهت ده جار

ره مزی خۆی گۆرپوه، ئهو له به ری حاسیه نه ده بوو. هه میشه بارزانی له هات وچۆی له شکر یانی

عیراق خه به ردار ده کرد، که گه یوونه فلان، ئیستا له فلان جین... ده ولهت به ره مز فره مانی

تۆپ یا بۆمبارانی فلان شوینی داوه؛ زووتر شوینه که چۆل ده کرا. وا دیار بوو خه به ریک هه بوو که

شه ویک به له شکر یان گوت بی دهنگ و مات له جاده ی «خه لیفان» به ره نهوه. ئهو شه وه عومه راغا

ناویکی سوورچیمان ده گه ل بوو. له ریگه گوتی: زگم دیشی ده چمه وه ماله خۆم. دوا ی

رۆیشتنی ئهو به ده ده قیقه دهنگی تفهنگیک هات؛ بیدهنگی شه وی شه ق کرد. ئهو جیگه ش

نزیک ی پادگانی گه ره ی خه لیفان بوو. نه زانرا کی هاویشتی. من لام وا بوو عومه راغای سوورچی

بووه به بیانوی زگ ئیشه خۆی وه دوا داوه و خه به ری به پادگان دا که بزنان ئیمه له جاده

ده به ره نهوه. گوتیشم، گوتیشیان زۆر وی ده چی، به لام باسیان نه کرد. هه ره ئهو عومه راغایه زۆر

زوو هه لات و بوو به جاشیکی زۆر پیس.

له بیرم نه ماوه نه سه په سپیلکم له کو ی به جی هیشتبوو. به بی ده رۆیشتم و دنیا زۆر تاریک

بوو. خه وم ده هات؛ هه ره تم ده برد. به سهر روودا که وتم و خه و بر دمی هه؛ که سیشم له دوا وه

نه بوو. وه خه به ره هاتم: به جی ماوم، نه شاره زام، دنیا پر ه له پنچک، ریگه و میگه نییه، به ره و کام

لا برۆم؟ رووم له کام لا بوو که خه وتبووم، به ره وه ئه وی چووم. له پر شتیکی بۆر له بن پنچکیک

سهری هه لینا:

- کی ی؟

- هه زارم.

- کاک هه زار به جی ماوی؟ وه ره بیره دا برۆ.

تا له چهم په ریمه وه سهر جاده، له چوار جینگه ی تر بوری شاه زام بو په پیدا بوو. که له چیا سهر که وتم، بارزانی و جهماعت له ووی بوون، چهند که سیان ناریدبوو په یدام که نه وه. دیار بوو نیحتیاتی گه وره له دهوری پادگان کرابوو که ههر دهست بیزتون تیجان سره ویتن.

- دهی قؤل-قؤل بن و ههر قؤل به ریگه که یدا بگه نه «سریشمه».

نیمه ره گهل قؤلی «عهمه راغای دۆله مپری» که وتین. شهو زور تاریک و قور بوو؛ ریگه ش نه بوو. زور ریشیتین؛ ماندوو ببووین. له پر عهمه راغا گوتی: ریگه مان هه له کردوو؛ که وتووینه ناو سوور چیان - که دوزمنی سهر سه ختمانن - با بگه ریشنه وه؛ گه راینه وه. له گوندی «سه رچیا» کابرایه کمان له خه و راست کرده وه:

- کوا ریگه ی سریشمه؟

گوتی: چاره گه سه عاتیکه لیره وه برؤن.

- جا نه گهر وا نریک و هاسانه وهره پیشمان که وه!

- نه ی به خوا دووره و لهو قوره ناتوانم!

- دبی یان بته بین!؟

ناعیلاج پیش که وت. له قور و سهره ووژیریک هاتینه خوار، کهس نه بوو دوو جار نه که ووی. ههر هه لخلیسکان و سهر به ره ووژیر بوون بوو. بو خوم ههر سی جار که وتم. لهو تاریکیه دا کابرایه کی پیری بارزانیم له پیشه وه ده ریشیت، کراسیکی سپی دریزی له سهر جلانه وه ده به ردا بوو. نه ها خدری زینده م دیته وه! راست له دوو قوونی ده ریشیتم؛ له کوئی نه وه که وت لام ده دا. هه لده ستاوه، ده چوموه وه پشت قوونی. ده رده دلی لهو هه موو قور و تاریکیه بوو. گوتم: مامه خوزگه نیستا ته رزه یه کی درشتمان لی باریا، که یف بوو! وه ک من مه لایکه ته میشووله که ی باران بم، لای وا بوو راست ده باری. زور به توور ه بی:

- کورؤ تشتی فه نه بیژه، خودی نه می بمرن!

دیتم بزم خوشه، ههر ده لیم ده بی بیاری، ده لی وا مه لی! پاش سی سه عات که وتن و قور شیلان، له کازبوه ی به یاندا گه یینه سریشمه. هه موو کهس بیه گؤلی قوراوی. ههر کوئی ده ست که وت خومان لی به عهرز دادا. فرانسوای ناسکیش سهر تا پای بیه قور؛ که چی به من پیده که نی! دواي نوستنیکي که م خومان شته وه. من و فرانسوا و نه نوه میرزا بهر مالیک که وتین. نه حمده توفیق و باقی برادران بهر دوو یا سی مال که وتن. بارزانی میوانی «نه حمده شاباز» بوو که پیره میردیکي سه دو بیست ساله ی زور به گورد و تاقهت و باوکی هه موو خه لکی گونده که بوو. نه دیده ی خوی دیوو؛ شیسیت و پینج پیایو چه که هه لگری له کور و نه وه - هه بوو. مهر و مالات و ره وه ی یه کجار زور بوو. گهرمین - کویتانی ده کرد. له نه حمده شاباز نه قلی کوژرانی سمایلاغای سمکوم بیست. گوتی: له کویتانه وه چوو بووین له شاری شنؤ خوی بکړین. تووشی خورشیداغای ههر کی بووم، گوتی: نه حمده له شار ده رکه وه، پاشان وهره وه!

- ناغا خویمان لازمه.

- ده لیم برؤ ده ر...

له شار ده رکه وتین. دواي چهند سه عاتیک خه بهر هات که سمایلاغا و خورشیداغا بهر گولله دراون و کوژراون. پاش چهند روژیک پیایوکی خورشید بوی گپرامه وه: سمایلاغا سویتندی خواردبوو نه چیته شان. خورشید که دؤستی ههره نریکی بوو، قه ولی چوارسه د لیره ی له

عهجهمان ساندبوو، كهوته بن كليشه‌ی سمايلاغا كه به هيئنده سويند و قورعانه عهجهم فكريان خراب نيبه و ناچاری كرد بچيته شنۆ. بۆيه ئه‌ویشيان ههر كوشت كه كاره كه سر به ده‌رخۆنه بكری و چوارسه‌د ليره كهش نه‌دری.

فرانسوا زۆری حه‌ز له چاره‌ی ئه‌نومه نه‌ده‌کرد. ئه‌ويان برده ماليکی‌تر و دووبه‌دوو له‌و ماله ماینه‌وه. رۆژانه بيکار و بار ده‌چووینه ده‌ری دئ و لاسای تارزانمان ده‌کرده‌وه: به‌دار هه‌لده‌چووین و به‌و ر‌ه‌مه‌زانه‌وه ده‌گه‌ر‌این و ده‌مانقربواند. تا لای ئیواره به‌ره‌و مال ده‌بووینه‌وه. شه‌و ده‌چووینه لای بارزانی. بۆ خه‌و ده‌هاتینه‌وه ماله‌ره‌ش. ئه‌و کيسه‌خه‌ویکی هه‌بوو، بی‌خه‌م تی‌ده‌خزا. منیش تا به‌ره‌به‌یان ده‌گه‌ل کيچان راز و نیازمان ده‌کرد.

مه‌لامسته‌فا زۆری رق له كه‌سانیک ده‌هات كه بلین ئاره‌ق ده‌خواته‌وه و كه‌س زاتی نه‌بوو له شۆرشدا بخواته‌وه. شه‌ویك فرانسوا گوتی: بوتریك كۆنیاکی فه‌رانسیم هه‌یه؛ با بیخۆینه‌وه. تیمگه‌یانده كه له ناو خه‌لكی گوند شتی وا ناکری؛ به‌لام له ده‌شت فكريکی بۆ ده‌كه‌مه‌وه. له ناو دارستانیکي زۆر چوغوردا، کانی و ئاویکی زۆر خۆش هه‌بوو، هيج ر‌یگه‌شی بۆ نه‌ده‌چوو، چووینه ئه‌وی. خۆمان پروت کرده‌وه و به‌تای ده‌رپی له ده‌م کانی دانیشترین كه هه‌م تاوی به‌هارمان وئ كه‌وی، هه‌م كۆنیاکیش بخۆینه‌وه. له‌پر له بن دارانه‌وه «کافی نه‌ه‌وی» كه سه‌ره‌هنگیکي تۆپخانه‌ی عیراقي و هاتبووه شۆرش و زۆر له بارزانی نزيك بوو، سه‌ری ده‌رینا:

- ئه‌وه چ ده‌که‌ن؟ به‌شم ناده‌ن؟!

- فه‌رموو!

ده‌گه‌لی خواردينه‌وه. ئیواره ده‌هنگی ئه‌و رۆژه چوومه لای بارزانی. کافی له‌وی بوو.

بارزانی گوتی: هه‌ژار ئه‌م‌رۆ له کوی بووی؟ تا کوی چووی؟

دل‌م ئاگای کرد خه‌به‌ر چيبه. گوتم: ئه‌م‌رۆ ده‌گه‌ل فرانسوا چووینه سه‌ر کانيه‌ک له دیوی خه‌لیفان، بوتری كۆنیاکی هه‌بوو كه بیخۆینه‌وه. کاک کافی لیمان په‌یدا بوو، نیوه‌ی ئاره‌ق ئه‌و خوارديه‌وه، نه‌یه‌یشت به‌گیانمان بکه‌وی!

باو‌ره كه کافی وه‌ک جاو سپی هه‌لگه‌را. قه‌ت پینی وا نه‌بوو من حاشا ناکه‌م و راستی ئه‌و گونا‌هه له خۆم ده‌لیم، مات و بێده‌نگ پالی به‌دیواره‌وه دا.

بارزانی به‌بزه‌یه‌که‌وه پرسی: جا ئه‌م سه‌گه ئه‌م زه‌ره‌ماره‌ی له کوی بوو؟

- نازانم، به‌لام پیم وایه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی هه‌بوو كه لیمان خه‌لاس کرد!

کافی هه‌ر زۆر زوو گوتی: قوربان تۆزیک نه‌خۆشم، له خزمه‌ت مه‌ره‌خه‌س ده‌بم. رۆیشت.

بارزانی ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی گوت: چه‌ند خۆشه‌که‌س دوور‌وو نه‌بی!

کافی كه ده‌گه‌ل نیمه‌ خوار‌دبوویه‌وه، لای بارزانی شه‌یتانی له‌من کردبوو كه هه‌ژار به‌دزی تۆ ئه‌م کاره خراپه‌ی کرده‌وه؛ تا خۆی به‌باش نیشان دا!

له فرانسوا پرسی: تۆ ئه‌و كۆنیاکه‌ت له کوی بوو؟ گوتی: هه‌ر له کۆیه ژنه‌رال ر‌ایسپاردبوو بۆم

بکرن.

له‌و حه‌مام گرتنی هه‌تاوه‌دا تاو بردمی. فرانسوا قوتووییک نیوای دامی، چا بوومه‌وه و فیر بووم

به‌ر له‌خۆ وه‌به‌ر تاودان پشت و شانم پێ ده‌هه‌نوو.

فرانسۆ به‌قه‌ولی خۆی به‌ختی نه‌یه‌تانبوو له‌م ماوه‌به‌دا تووشی شه‌ر ببین و عه‌کسی شه‌ری راستی بکیشی. به‌لام له‌کاروانی له‌شکرچی و هات‌وچۆی چه‌کداران و شتی وادا زۆر عه‌کسی

گرتبوو که ده یگوت ده توانم به پوولی نهوانه خانووېک له پاریس بکرم.

رؤژیک گوتی: تۆ زؤرت حەز له پیواز، ئەوه باش نییه.

گوتم: تۆ ږهنگه قەت کیتابی موقەدەست نەدیتبێ.

- چۆن نەمدیوه؟ خویندوو مەتەوه.

- پرسیاریک: خودا بەر له هەر شتیک چی خەلق کرد؟

- کەلیمه.

- نەخیر. نەترانی. پیواز! کە تەبەقە تەبەقەیه و خەرە وەک زەمین و ئەستیرەکان؛ ئەمە ی

کرده نموونه و شتی تری له گوێرە ی هەلخستەوه!

هەر پیندە کەنی و دە یگوت: نافەریم بۆ کە شفی باشت!

له سرتشمهوه بارزانی نارديه جهلدیان که بیگه ننه سهفاره تی فهرا نسه له تاران. له جهلدیانهوه

به خەتی لاتینی و به کرمانجی نامه یه کی بۆ نووسیووم تهواو ږیک و پیک بوو. نووسیووی: زۆرم

تۆ خۆش ویست. ئەگەر هاتییه پاریس بهم ئادره سه بمدۆزه وه. دایکمت لێ ماره ده کهم؛ جوانه!

چەند ږه مزیک ی سیمی دهوله تی رایگه یاند که: «ئیمه هه موو ئەسپایی هیرش ږردنمان

سازه و ده یی له ږر به سه ر بارزانی داده ین». له ږه مزیکا ده لئ: «ږۆژی نووی مانگ ناماده ی

هجووم بن». پینشمه رگه کار قایمی خۆی کرد و له گوندان ده رکه وتن و چوونه پشت به رد و

سه نگه انه وه. له و به ی نه شدا ده سته ی وتوو ږت که رمان له به غدا هەر ږۆزه به جوړیک ته فره

ده درا: فلان وه زی نه خۆشه، فلان له مال نییه، ده یی عه ره بی دیکه ږازی بن که ئیمه حەق

ده ده ین به کورد... جه لالیان ږده قاهیره، نیشانی ناسری بدن. جار و باره ش له به عزه

شوینیک عه سکه ر و پینشمه رگه تووشی به کتر ده بوون و ته قه یان لیکتر ده کرد؛ که یه کینک له و

جارانه «هاجر» ناویکی بارزانی له سه ر کینوی «گوله کن» له نزیک جاده نو ږت ده کا، «بیجان

جندی» - که شکا کینکی عه بدووی بوو؛ ده گهل ږه ی بارزانیان له کوتوله وه ده گه لیان چووبو وه

رووسیا و له دانشگای تاشکهند زمانی رووسی خویندبوو؛ له به غدا بیوه ماموستای رووسی له

دانشگا و هەر له سه ره تای شۆرشه وه ده گهل له شکری بارزانی بوو - له دیاری هاجر دانشتو وه

تا نو ږت خه لاس ده کا. چهن دین کامیونی ږر له عه سکه ر به جاده دا دین؛ ده یانبینن. داده به زن و

به ر تیرباریان ده دن. بیجان لییان دیته ده ست؛ خۆی ده گه به نیتته په نا جاده؛ جا وه ره بکوژه!

سڼ کامیونی سووتاندبوو؛ په نجاسی تفهنگ و دوو تیرباری گرتبوو؛ باقی هه لاتبوون. له په نجا

پتر کوژرابوون.^۱ له چەند شوینیکی تریش له و تووش بوونانه ږووی دابوو؛ که هه موو جار ده ولت

زیانبار بوو.

له بیرمه ږۆزی ۱۹۶۳/۶/۷ تیلگرافیکسی صالح یووسفی هاتبوو که: «ئیمه له به غدا زۆر

سه رکه وتوین و کارمان به ئاره زووی دۆستانه. تاهیر یه حیا له به ریشم هه ستاوه؛ چاشم ده گهل

خوار دۆته وه. ده سته ی بۆ به قورعاندا داوم که نیه تیان ده گهل کورد باشه. تکایه ئەم ته قه تهق و

گیزه شتوینیه ږا بگرن تا خۆم دیمه وه». به یانی ئەو ږۆزه سه یدا ی مباره کیان گرتبوو؛ له باتی چا

و سویندی به قورعان، ده زیندانیان په ستاوتبوو؛ به پانکه یاندا کردبوو؛ پانکه یان سووړاندبوو؛ دوو

هه زار شه قیان تی هه لدا بوو. ئیتر گیرا که گیرا!

^۱. بیجان له شه ر ده گهل سوپای پاسدارانی ئیران، سالی ۱۹۸۳ز. (۱۳۶۲.ک). له سه لماس کوژرا.

رۇژى ۱۹۶۳/۶/۹ عەسكەرى ھېرشىبەر - بە بىئەۋە بزانى كەسى لە سەر پىگەيە - لە سىپىلكەۋە ھەرەكەت دەكا. دەستەۋىيەخە توۋشى پىشمەرگە دىت و تەقە دادەمەزى. «حوسىنى ھەمەداغاي مىزگەسوورى» دەگەل پىشمەرگەيەكى ئىرانى، خەلكى رەھىم خان - كە دەيگوت ناوم عەبدوللايە - بىخەبەر بە پىدا دىن و ھەست دەكەن لە پىشيانەۋە شەر و تەقەيە. لە داۋى عەسكەرەۋە ئەۋانىش مل لى دەنن. من ئەۋەم دىت كە عەبدوللا نۇ سەربازى عەرەبى وە پىش خۇى داۋە، وەك گاران لىيان دەخوړى و ھىنانىە بنكەكەمان لە «ھاۋدىان». لەشكرى ھېرشىبەر شەق و شىر كرابوو.

- دەى كاكە عەۋلا تۆ چۆن بە تەنيا ئەم نۆ كەسەت ھىنا؟!

- دەگەل حوسىناغا لىك ھەلبىراين؛ نازانم ئەۋ بە كويىدا چوو. من لە پشت بەردىكەۋە شەرم كرد. نازانم چەندم كوشتون؛ بەلام ئەۋانە كە دەستيان ھەلىنا و تەفەنگيان دانا، چەخماخى تەفەنگەكانم دەرىنا؛ ئەۋەتا لەۋ دەسرىيە دان. گوتم ھەر كەسە تەفەنگى خۇى دەشان كاتەۋە و پىشم كەۋى و لە داۋە لىم خوړيون.

با بزانيں ئەۋ پالەۋانە بىناۋە نەناسراۋە كى بوو. وەرزىرىك لە رەھىم خانى نيوان بۆكان و ميانداۋا، پىاۋىكى بە دەست زاىە بوۋە؛ ھەلاتوۋە خۇى گەياندۇتە لاي شىخ ئەحمەد لە بارزان: «غەرىبم و دەمەۋى لىرە بىزىم...»، دارى سوۋتانى بۆ مالى شىخ ھىناۋە. داۋاى تەفەنگىكى كردوۋە، شىخ ئەحمەد گوتۋىيە تەفەنگ نادەين بە غەربىيە؛ ئەگەر بۆ خۆت پەيدا كەى قەيدى نىيە. لە بارزان رۇيشتوۋە چۆتە لاي شىخ رەشىدى لۇلان. لەۋىش كارى داركىشى و نۆكەرى كردوۋە. لە پىگەى ھاۋىنەھەۋاردا سۇفىيەك تەفەنگى بە بەردىكەۋە ھەلبەساردوۋە، مىز دەكا. عەۋلا پىرى پىدا كردوۋە؛ سۇفى كوشتوۋە؛ تەفەنگەكەى رفاندوۋە و ھاۋتەۋە بارزان؛ بە چەكدار قىۋول كراۋە. لە شەرى سەر عەقرە زۇرى نازايەتى نواندوۋە. لە سەنگەرىشدا تا يەكىكى لە دوژمن كوشتوۋە، ھەراى كردوۋە: «خولامى حوسىنى ھەمەداغام!»، وەك ئەۋ نۆكەرانەى تەمالى كەروپىشك دەبىننەۋە. حوسىن رەگەل خۇى خستوۋە. ئىتر تا ما، نازايەتى و بەجەرگى ئەۋ كورە بىۋە چىرۆكى ناۋ پىشمەرگە. لە شەرى «چىاى پىرس» شەھىد كرا. زۇر مرؤبەكى سادە بوو. جارىك لە بارزان ھاۋە لاي مەلامستەفا، گوتى: قوربان نىيازىكم ھەيە.

- بلى، ھەرچى بلىيى بۆت دەكەم.

- با كەس ئەۋ كلاشىنكۆفەم لى نەستىنى؛ زۇرم خۇشەۋى...

بە ھۇى ھاۋولاتى بوون، زۇر جار دەھاۋە لاي ئىمە، زمانەكەشى گۇرابوو. كە دەمانگوت: «كاكە عەۋلا خەبەر و باس چىيە؟»، دەيگوت: «خودى ئەز مرؤبەكە سەورىمە، عەقل - مەقل نىنە؛ تو تىشتا نازانم!».

من كەۋتېۋومە بنكەيەك لە چالىپىيەكدا لە پشت «گەلى عەلى بەگ»، كە شەرى زۇر سەخت لە سەر پادگانى گەۋرەى خەلىفان بوو. كانى و ناۋىكى خۇشى لى بوو؛ تۇپى لاي رەۋاندىز و دىانا نەيدەگرتەۋە. كەچى وەك مامەندى چۋاردىۋارى گوتەنى: «زىندەۋەر بە ھەنچەلە»، رۇژىك نىۋەرۇ لەبەر تاۋ، كۆزىلكەيەكى چارەدە نەفەرى خەرىكى چىشتلىنن و جل شوتن بوۋىن و يەكىك رانكەكەى خۇى پىنە دەكرد، گوللە تۇپىكى قەۋس ھاۋ - لە ناۋەرەستى ھەموۋانماندا - كابرانى رانك پىنەكەرى پىكا و ئىمە ھىچمان لى نەھاۋ. لە ناۋ ھەموۋ پىشمەرگەدا، دوو تۇپى خومپارەئەندازى دوو گرى و سى گرى ھەبوو؛ كە تەننەت يەك گوللەشيان نەبوو. ئەگەر ھەر

كۈرەكە بە دل شكاۋى رۇيشت. وا بزنام شەش يا حەوت رۇزى پىچ چوۋبوو، كىشك گىرى لاي دىانا ھەراى كرد:

- يە كىك بەرەو ئىمە دى، تەنگى پىيە و كورتە بالا يە كە.

- چاۋە دىرى بە و دەنگى مەدە! با بزنانىن ...

حوسىنى چكۆلە بە تەنگىكى برنۆى درىژ و دوو فىشە كدان بە سەر شانەو، ھانكە ھانك پەيدا بوو:

- كوا مام بىجان؟

- چۆتە بارزان.

- بە خوا چوۋبىتە عاسمانىش دەبى خۇمى نىشان دەم. لانكە دەوى؟! ئەدى ئەو تەنگە چىيە؟!

- راستى لە كويت بوو؟

- چوۋمەو ھە سەر كارەكەم لە قاۋەخانە. ئەم بەيانە تازە سەماۋەرم ناگر كردبوو، گەسكى قاۋەخانەم دەدا، سۇفەكى جاشى شىخ رەشىد ھات گوتى: ناگرىك پىكە دەچم لە كانى مەلە دەكەم؛ رۇيشت. بانگم كرد: مامە! ناترسى چەك و جلەكانت لە سەر ھەرز تەرايى بكىشن يان خوا نەخواستە يە كىك پىران پىداكا؟ بۇ لە قاۋەخانە يان دانانىي؟ ئەگەر ھاتىيەو بە كاۋەخۇ دەبەريان كەو ھە ئەو چاش دەگەنمى. گوتى خەبەرى تەيە. ھەر ئەو جارىك خۇى لە كانىدا قوم كرد، دوو فىشە كدان و تەنگەكەم ھەلگرت و دامە چىا. تا سۇفى پىيى زانى زۇر ۋە سەر كەوتبووم. چەند تەنگىكىيان پىو ھە نام؛ بەلام من دەرباز بووم و ئاۋا بووم و ئەوا ھاتووم. دەى بەرپم كە بگەمە بىجان!

خۇى گە ياندبوو بىجان لە بارزان و زۇر بە دلخۇشى دەگەلىا ھاتەو. دۋاى ئەو ھەش كە لىك ھەلپراين، تا بىجانم دەدى زۇرى تارىفى ئازايەتى حوسىنى دە كرد. دۋاى خەبەرم لى نەما. ماۋەبەك بوو لە ئەحمەد تەۋفىق و ھەۋالانى تۇزىك دوور بووم و كەمتر يە كترمان دەدەت. لە ھاۋدىانەو بەرەو پىشتى خەلىفان ھەلكشام و تووشى يە كتر ھاتىنەو. ھەر لە چەندىك پىشەو كورپىكى سابلانغى بە ناۋى قادر - كە ئىمە پىمان دەگوت «قەدۇ» - لە سەر فەرمانى ئەحمەد تەۋفىق بىو ھەسەۋانى من. زەلامىك، جووتىك سىمىلى بابىر، مېزەرىكى سوورى بارزانىانە لە سەر، سەر تا پا نوقمى چەك؛ پىاۋ كە ئەو سەر و سىمايەى دەدەت لاي وا بوو بەفر بە كالى دەخوا! قەشى بارزانىانە دە كرد تا بە ئازاي بزنانىن. قرۇشكە يەكى چا خواردەنەو ھەى لە باتى ئىستىكان بە قەدەو بوو، قۇرىەكى چا دەبرد.

رۇزىك كە بەرەو بەرزايى چىاي «براندىۋست» سەردەكەوتىن، ۋەك ھەمىشە من لەبەر تەنبەلى بەجى ماۋووم؛ قەدۇم دەگەل، سەردەكەوتىن. چەند جارىك تەقەى گوللە دەھات. گوتيان: چاكىكە لە بلندايى كىنو بە ناۋى «پىرى خەل»؛ زەمانى خۇى راۋچى بوو. ھەر كەس بە لايدا برۋا دەبى تەقەى بۇ بكا. ماۋەبەك سەر كەوتبووين، دوو تەقە لە سەر يەك ھات. شتىكى ۋەك گرىانم بىست؛ كەمىك بە پەلەتر سەر كەوتم. برىندارىك لە بن دارىك رىخۇلەى پزاۋنە سەر ھەرز و ژنىك بۇى دەگىا.

- چ بوو؟

- ئەو پىاۋە خالەم، ھۇو دوو كەسە كوشتيان و راپانكرد.

پاکردووه کان هیتستا نه دیو نه بیوون .

- قه دؤ راکه، نه گهر رانه وستان بیانکوژه .

قه دؤ پریکرد وله پر گه راوه :

- کاکه به خوا له وانه بوو منیش بکوژن، نه مویرا!

په نگه بلنی نه دی بؤ خؤت بؤ هیجت نه کرد؟ من چه کم پی نه بوو. تا دره نگیش هر بی چه ک
په گهل که وتیووم. خه لکی تریش کؤبوونه وه. کابرامان به داربه ست نارد خه لیفان و له ریگه
گیانی دهر چوو بوو. هاتینه سهری چیا. ده گهل هه والان شوینمان گرت. گوتم: مام عه لی (مام
عه لی عه جمه که به ته نیا باسیکی ده وئ) بچؤ پیری خه ل تالان که! له سایه ی ته قه کردن بؤ
نه وی پیاویکی فه قیر کوژرا.

مام عه لی هاته وه. کؤلکه و چه کوچ، که لله ونیویک قهند، تووره که یه ک شه کر، دیناریک و سه د
فلس پوول، یه ک دوو مست چا، قوری و ئیستیکان و ماشه و مقه لی و چهند ورده که ل به لیکی
هینا. گوتم: قه دؤ ههر هم جهمه ده گهل منی! کاک نه حممه نه و خیروبیره ههر بؤ خؤت!

پیره میتریک به ناوی «مه لا باقی» له عه سلی خؤیدا خه لکی سنه، په رهازه ی ولاتی موکریان،
لای سهرده ست بووه؛ هاتؤته دیوی پژده ر. زؤر سالان میرزای شیخ حوسینی بؤسکینی و
پژده ری دیکه بوو. ته واهو به زاراهو ی پژده ری قسه ده کا. کاری بؤ حیزبی دیمؤکراتی ئیران
کردوه. له کؤمؤنه ی نه حممه ته وفیقدا له سوله یمانی ژیاوه. بؤ حورمه ت له پیره که ی ناویان
ناوه «باوکی کؤمؤنه». جا نه گهر له وانه یه کیک زؤر قه لسی کردوه کوتوویه: «به ر پده ری
جا که شی کؤمؤنه!». فارسی ده زانی. به راستی جواگرافیا یه کی زیندووی کوردستانی موکریان و
نه رده لان و به شه سؤرانییه که ی عیراق بوو. هه موو شوینیک و هه موو ناغایه ک و بن و
بنه چه که ی هه موو عه شیره ت و هه موو مالانی دناسی. که سی واشم نه دیوه نه وه نده به رگه ی
ناخؤشی و برسیایه تی و به پیاده رؤیشتن بگری. که واهو و پاتؤلی خاکی ده به ردا، کورته بالا و
چاویکی داقلیش ابوو. رادیویه کی ده به رگی خاکی گیراوی هه میشه به لاشانه وه بوو. لواز،
په نگ زهره، مووی پینشه وه وهریو، کلاو جامانه یه کی پژده ریانه له سه ر، لایتیکی سی پیلی
ده به رگی خاکی گیراوی ده گهل خه نجه ریکی کرپوز به قه ده وه بوو. قوتوویکی شوکولاتی ده به ر
پشتینده شه چوارقه فه که ی ده چه قاند. نه و قوتووه وه ک عاسای مووسا واهو: تووتن و په ری
تیدا بوو، چای تیدا لی دهنه، گوشتی ده ست که و تایا تیدا سوور ده کرده وه. له پاش چایان
چیشته، به ده سه رییه کی چوار گوشه ی زهلامی سووری قه ت نه شوؤراو ده یمالیه وه و تووتن و
په ری تی ده کرده وه. قرؤشکه یه کیش بؤ چا خواردنه وه به خؤیه وه هه لواسیوو. توربینیکی
قوماشی خاکیشی هه بوو له کؤلی قایم ده کرد. پيشمه رگه ناویان نابوو «نیزگه شه». زؤر ده مشر
بوو؛ هه میشه غه بیه تی خه لکی ده کرد و پاش مله جوینی ده دا. زؤر دل ناسک، به که مترین شه
توره ده بوو. منیش گیانیکم به وه بوو؛ سه رم ده خسته سه ر، قه لسم ده کرد؛ به لام به تیکرایی
زؤری خا تر ده گرتم.

چیا ی براندؤست نه شکه وتیکی زؤر گوره ی هه بوو، سالؤن-سالؤن، له شوینیک ناوی تیدا
بوو. نه مانزانی تا کوئی رؤیوه؛ چونکه پیاو نه گهر زؤر چووبا نه فه سی ته نگ ده بوو، پشوو لی
ده بر. پتر له سه د پيشمه رگه یه ک له و نه شکه و ته دا ده زیان؛ که نه گهر ناچار ی با، جینگه ی
چوارسه تیشی تیدا ده بوو. دوو-سه ن نه شکه وتی پچووکی تریشی لی بوو که زؤر ته نگه به ر و له

بارانہدا دلۆپەیان دەکرد. لە تاوساودا لە دەری دەژایین و ھەر چەند کەسیک لە بن داریک، سیپالی بە زەوی دادەدا. ڕووناکایی شەومان ناگر بوو. لەبەر ناگر نانمان دەخوارد و ڕۆدەنیشتین تا خەوتن. بە نزیکەیی چوارسەد پێشمەرگە، فانوسییکی کەچمان ھەبوو؛ بێ شووشە. نەوتی تێدا بوو؛ سەری جێ نەوتە کەش نەبوو. ھەر کەس چەخماخی ناگری جگەرە ی بێ نەوت بوایە، دەچوو لەو کونەو دە نەوتە کەمی ھەلدە کیشا. سەیر لەو ھەدا بوو ڕادیۆ بەغدا بە یانی ڕەسمی بلاو دەکردووە کە بە حیسابی کیلۆمیتەر بەنزین و بە حیسابی خیزانی مال نەوت بەدەن؛ نەووەک یاغیەکان بە ھەری لێ بیین!

پۆژیک باران دایدا. با بگەرپین و ئەنوا پەیدا کەین. دەگەل مستەفای کاکە ڕەحمان بو ئەشکەوت دەگەرپین؛ مەلا باقیش دەگەرپ. کونیکم دۆزێو بە حال جینگە ھەلترووشکانی دوو کەس دەبوو؛ ئەویش دلۆپەیی لێ دەھات. گوتم: وەرە با بە لای مەلا باقیدا بڕۆین و توورە ی کەین! بە سرتەپەکی وا کە گوئی لێ بێ گوتم: ئەو شوینی من و تۆ، نابێ کەسی تر بێ! مەلا باقی گوئی: بە لێ، ئێوە نەجیمزادەکان جیتان ھەبێ، ئیمە بە جەھەننەم! شەرته لە داخی ئێوە ئەمشەو لەبەر باران بنووم!

- مامۆستا مەلا باقی بە قورعان دەبێ ئەو ئەشکەوتە ئی تۆ بێ؛ توورە مەبە!
پیلمان کیشا، مالی نەجیمزادانی دیت. لە داخان پیکەنی:

- ئەگەر خیری تێدا با و بەر منوو نەدەخست؛ مەبارەکی خۆتان بێ!
دەگەل دوو ھەوالان - ئیستە نازانم کێ بوون - کونە بەردیکمان دیتەو؛ تیی خزان. زۆر نەوی بوو. جارێک ھەستام دانیشتم، سەرم شکا.

مەلامستەفا خرابوو کونە ئەشکەوتییکی لەو ھە ی گوتم خراتر؛ دلۆپەیی دەکرد؛ خۆی ھەلوێزنیبوو دلۆپەیی وئ نەکوئی. لەو دەمەشدا کابرایەکی ڕاندە تاکسی ھەولێری دەبنەراند:

- دەبێ ھەر بچم شکایەت لای مەلامستەفا بکەم؛ زولم لێ کراو.
لە دەرکی ئەشکەوتەو ھە گوتم:

- ناخر گالتە ی لەو ھۆشتر چۆن دەبێ؟ بارزانی دەیەوئ شکایەت لە دەستی دلۆپە بکا و ئەم کابرایەش شکایەت لای بارزانی.

بارزانی زۆر پۆژان بەمە پێدە کەنی.

لە زۆر لە میژووە کە سوورچی و سوؤفی شیخ ڕەشید دوزمینی بارزان بوون، شیخەکانیان مریدی خۆیان وا تیگەیان دەبوو: ھەر کەس تووشی میژەر سووران - یانی بارزانی - بێت و بتوانی و نەیکوژئ، کافر دەبێ. ئەو شوینی ئیمە ی لێ بووین ناو جەرگە ی سوورچی بوو. نەیان دەتوانی بمانکوژن، لیمان دەترسان؛ بەلام لە شەیتانیان ناخۆش تر دەویستین. گوتم لێ بوو ژنە سوورچیەکی ڕەو ھەندی ددان کەوتوو ی چرچ دەیگوت: خویە بو خاتری مەر قەدان و شیخی چاوبەلەک! تەبارە بێن و ئەو کافرانە بکوژن؛ با ھەویانی دەمیش بەرکەون!

سووودیکم لە زمان جاشانەو ھە نووسی کە لە دیوانە کەمدا چاپ کراو و سەربەندە کە ی «جاشین کوپی کەرانین» ھە. بۆیان گێرامەو کە جاشەکان داو ھەتیان بوو و ئەم شیعرانە یان بە گۆرانی گوتوو و لەبەری ھەلپەریون!

پۆژیک لەگەل ئەحمەد چووینە جل شوتن؛ شوانیکمان بەلادا ھات:

- کاکە! بڕیک شیرمان نادە یە؟

- ده فرم وی نییه.

- ئیمه ویمانہ!

- نازانم بدوشم.

من ملی مهړیکم گرت و نه حمده ملی له دوشین نا؛ قهت ژنه بولی وای حیوان نادوشن.

- نهویش ده زانی؟!

نه حمده ته و فیک دهسته پیاوړکی به له باریکی جوان چاک، سپیلکه له، مووی له رهشیان بریقہی دهات. قهت له کار کردن ماندوو نه ده بوو. زور پاک و خاوین و مورہ تتهب بوو. کهس به بی ده گهلی دهر نه ده بر د. رۆژ و شمو بی و چان به شاخ و کیو هه لگه رابا، نه فہسی ته نگ نه ده بوو. نهیده هیشت به رده ستانی ساتیک بیکار و تهنبل راپویرن. له غارداندا پیم و اوو که رویشکی له بهر دهر ناچی. جاریک جاشیکی دیل هه لاتبوو. جاش وهک تاژی راپده کرد؛ ماوه یه کی زوریش دوور کهوتبوو. نه حمده کهوته سهری؛ گرتی. تفهنگچی چاک بوو؛ نهیده زانی ترس چیه. هه موو گیانی هونهر بوو. عه بیی نهوه بوو زوو تووره ده بوو. زور سه ختگیر بوو؛ خه تابه کی چکوله ی له ژپرده ست قبول نه ده کرد؛ نهیده به خشی. به چاوی به دینی دهر وانیه زور له هه واله کانی ئیرانی؛ زور دهر سا که ساواک نار دینی. که له سهر نهو ورده عه بیانه ی لومه ده کرد؛ جاری و او بوو له سهر نهو لومه کردنه لیم دهر نجا؛ به لام زور زوو ناشت ده بووینه وه. پیشمه رگه کانی بارزانی و هی تریش - که ده باناسی - زور له بهر نازایه تیه که ی خوشیان ده ویست. نه گهر پشو و کورتی و زوو تووره بوونی نه بوايه، بؤ کاری زور گوره زوو ناماده بوو. دیسان لام و اوو له ناینده دا ده بیته پیاوړکی گوره؛ به لام زه مان مؤله تی نه دا...

لهو هه واله ئیرانیانه، «مام عه لی عه جم» شتیکی زور سهر و خوش بوو. دریژیکی باریکی به جووتیک سمیلی شاعه باسی سپی و دم و چاویکی سووری بریقہ دار. وهک «متوشالچی تهورات» کهس نهیده زانی عومری چهنده! به خه یال به هه شتا سالمان داده نا. وا دیار بوو رۆژیک له رۆژان ترکی نازهر بایجانی بووه. کوردیه کی زور چاکی ده زانی به لام ترکانه ی ده گوت. ترکیشی باش له بیر نه ما بوو. خوا ده زانی چهند سال بوو له کوردستانی موکریان و له کوردستانی عیراق ژیا بوو. له کیو نه با نه ده ژیا. ده گهل پیشمه رگه ی جمهورری سابلان له لای سهرده ست بووه. پاش شکانی جمهورری، ده گهل «عه له گاور» و «سه مه دی چه ته» شهو به کیو ژیاوه. له سهره تای شورشی بارزانی شهوه ههر ده گهل بووه. قهت له کار کردن ماندوو نه ده بوو. کاریشی چیشت لینان و ریک و پیک راگرتنی بنکه بووه. له هه موو ته منی، شهو به کیوی دا و هه موو گیانی شی هه موو دم درؤ و فروفیشال بوو. درؤی وای ده کرد که ده قوتووی هیچ عه تاریکدا نه بی. ناوی ههر کهسی بیستبا - جا با چوارسه د سال له وه پیشیش مردبا - ده یگوت ده مناسی و زوری نه قلی دؤستانه لئ ده گیراوه! به لام درؤ کانی نه ونده به ری و جئ ده کرد، زور کهسی بی هه لده فریوا و تا دره نگانیک به راستی ده زانین:

* لینین؟ نهی به ره حمهت بی! له مؤسکو دیتی سهری چهنه گه ی ماچ کردم، فهر مووی عه لی بهرنه مووزه به که یفی خوی چی ده وی هه لگری! گهرام، گهرام، جووتیک کلاشی هه ورامیم هه لیزارد. هه موویان بویان له چه پله دام!

* گاگارین گوتی: مللیهت باش نییه!

گوتم: نه گهر تو له عاسمان ده گهرای له کوئی دلت خوش بوو؟



- له سهر مؤسكوؤ.

- ها، نهوه توش ميللى!

له چه پله يان دا!

* مارشال تيتوؤ؟ نهوئ سالىئ نه من له وار شهو نوتقم ده كرد، منداليك بوو جلى مارشاليان

ده بهر كردبوو. زور منداليكى خوئين شيرين بوو!

* مؤشئ دايان؟ نهو سه گابه ئيستاش تووتن و بهر م بين قهرزداره! فعله بوو له جادهى گهلى

عهلې بهگ، گوئى: مام عهلى بؤ جغاره چبكه م؟ تووتن و بهر و چه خماغم دايه. نه ماما نه ودهم

ناوى مووسا دايان بوو!

* كوئر بم، پاش سمايلاغاي سمكوؤ من گه درم نه ماوه ته وه! هر پيئى ده فهر موومه وه: «دايى

ئهلى!». نه ودهم نهو تفهنگه برنؤيه م هر به دهسته وه بوو!

نه وهى له كن من و نه حمه ده گير اوه كه من تفهنگه كه م بؤ له نه حمه ده نه ستان دبوو!

* باپيرم - با به كى خوهر م ديلى! - كورد بوو. شه شهسه د، چه وسه د، هه شهسه د سال پيش،

هيزبى سوسيال ديموكراتى درووس كرد!

* له ته ورئز له شكر چى سه تار خان بووم. ساچمه ي توپمان نه ما بوو. ره حمه تى مه شتى

مه مه دالى خان، كوئى په نجا حه نبالى دوو گراني و پينج گراني نارد، كردمانه ساچمه ي توپ!

جاريك ده يگوت مودير پؤستى نه منيه، جاريك سه ره لشكر؛ ئيتر هر چؤنى بوئى هاتبا!

* جزيره ي خارك چوار ده وه رى به حره؛ پره له تيمساح. كئى بچيته دم ناو، تيمساح

ده يخوا. تاقه پرديكى ههيه؛ ته نيا زيندانيه كه له دنيا دا توانيو به له وئ هه لئ؛ نه ويش من بووم!

ديتم په كئيك له بن كامؤن ته كه ته ك ده يكا ته وه، منى به لياسى هه بسى ديت؛ گوئى: ئه لئ!

نه وه ليژه چ ده كه ي!؟ جلى شاگردى دامئ؛ ده گه لئ سوار بووم. هينامى تا نزيك شيراز. له ويژه

به پئ، به سه هرادا دوو مانگ به ريزى دار تيلاندا هاتم تا گه يشتمه ئابادان. چوومه گاوه خانه؛

په كئيك گوئى: ئه لئ! ليژه چ ده كه يه وه؟! گوران بوو. بردمى دوو مانگ له سه رداو - له په نا

كووپه شه رابان - به ختوى كردم!

نهم درؤ زلانه و هزارانى ديكه ي واى ده نه خشانده هر حه زت ده كرد گوئى لي بگرى.

غيانئيكمان بهو درؤ نه خشينانه يه وه بوو. هر باسيكيشى بكر دايه كه له زه مانى جمهورى

سابلاغدا با، ده يگوت: «نه وه هزار ده زانئ!»، ده موئرا بلئم نا؟! كه ليمه ي «سه گباب» له كن نهو

قسه ي خوئ بوو بؤ هر كه سئ كه مترين ره خنه ي لي بگر تايه.

چيشتى ليده نا، به لام ده گه لئ نه ده خواردين. رؤژئيك برنجى سى كه سى لينابوو، خوئى تئ

نه كردبوو. كا كه حمه د گوئى:

- مام عه لئ وا بزائم كه ميك بي خوئيه!

- ئافه ريم! هر ده مگوت بزائم سه گبابئيك ده زانئ خوئم تئ نه كردووه؟ ته جره به م كردن؛ توؤ

زور زيره كئى!

به لام به پال نهو هه موو درؤ نه خشينانه شه وه، په كجار زور چيرؤكى ناو كوردان و مه سهل و

را برده ي گه وه پياوانى ده زانئ. زور جار وا بووه نه زمانيو به كوردى به شتيك ده لين چئ، نهو

ده يزانئ. هر نه گه ر ده مدي توؤزئيك كزه، ده مگوت: خه م مه خوؤ، با شوئرش خه لاس بي،

دووبه دوو ده بينه چه ته به شاخانه وه، هر حاجيان رووت ده كه ين! وه كه يف ده هاته وه. ناتوانم

ھەممۇ باس و پەفتارى مام ەلى لىرەدا بنووسم، چونكە كىتەبىكى گەورەى دەۋى. ئەمانەم بۇ چەند نەمۇنەيەكى - كەم لە زۆر - گىراۋە كە بزانى چەند وەرۋىر كە و ئاۋدەنگىيەكى خۇش بوو لەو چيا و چۆلە.

سەلاحى موھتەدى (مستەفا) زۆرى شىئەرى فارسى لە بەر بوو. كاۋە سەرەراى زۆر ئازايەتى و بەكارى، لە لاساكردەنەۋى ھەر كەسى دىبوۋى وئەنى نەبوو. بەو دوۋانەش زۆر كەيفم دەھات. پۇژىك «مەلا ھەسەن پەستگار» و «مەلا رەسوۋلى پىشنامازى» دوو كەسيان دەگەل خۇيان ھىنا كە تازە لە سابلاغەۋە ھاتبوون. دوو جەئىل بوون، يەكيان ئاۋلاۋى بوو، گونيان گوى بگرە زۆر خۇشە. يەكيان بە توورەيى ھەلىدايە:

- ئاغا گيان ئەمە بە شەۋ، بە بىراھە، بە ھەزار جان كەندەن، بە نىۋ دروۋاندا ھاتوۋىن، لاقمان زەخمى بوو، ئەو گاندەرانە پىمان پى دەكەن!

مىنىكى ئەو ھەممۇ سالە لەو زاراۋە خاۋە دوور، چۇن پىنەكەنم؟!

لاى كابرانەكى سوورچى دانىشتبووم. لەپ پرسى:

- ئەتو خدرى مە ناناسى؟

- نا.

- لۇ؟ خدر، كور، كو نايناسى؟!

- بەلى دەى...

- خدر جىئوى بە سەيد دابوۋ بېۋە گورگ. پاش بىست سالان شەۋەكى دە قولكەى كەوتبوو،

بېۋە بە خدرى جاران. بەرام ددانەكانى ھەر گورگى بوون؛ ھەستى ستوورى پى دەشكاندن.

خواردنى ھەر ھەستى بوون!

- ئەى ماشەللا!

ھەر ئەو سوورچىيە گىايەكى دامى، لاسك درىژى گەلا ۋەك كەۋەرى درىژۇكە، تامى

لاسكەكەى زۆر ترش و خۇش. گوتى: ئەۋە مام رىۋاسە، دەرمانى ھەممۇ كرمانە. بۇ دوكتور

مەھموودم برد و پىم گوت؛ گوتى: كەرە، درۇ دەكا! ھەر جۆرە كرمە دەرمانى تايبەتى خۇى

ھەپە. پاش چەند پۇژىك دوكتور گوتى: بە راستى كابران راست دەكا؛ ھەممۇ كرمىك دەكەۋى.

مەلا باقى كونە ئەشكەۋتىكى پەيدا كرديوو، بە تەنيا تيا دەژيا. نازانم بۇ كوييان نارد. دوو دارى

ۋشكى سەر دوڧلىقانى ئەستوورم لە دەرگاگەى چەقاند و دارەرام كرد و گيامان خستە سەر،

تەۋاۋ خۇش بېۋو. ناوم نابوۋ «كونە باقى»، كرمە مالى خۇم. تا نىۋەرۇ بەر سىبەرىكى خۇشبوو؛

دەنووستم، دەمخوئىندەۋە، دەمنووسى. دوو سەرمازەلە كە «خەمەگرو» يان «قەمقەمۇ» پى

دەلئىن دەھاتنە بەرانبەرم بە بەر دەركەۋە سەريان رادەۋەشانند، دەتگوت دەروپش زىكر دەكەن.

تەۋاۋ سەبووريم پىيان دەھات. پۇژىك دوو بارزانيم لە لا بوون، چاۋيان پى كەۋتن:

- ھى دەبى بىانكوژىن!

- ئەۋانە دۇستى منن، ھەر چى دەستيان بۇ بەرى خوا ھاۋارا!

دەبى ئەۋە بزائىن كە بارزانى لايان ۋايە كوشتىنى سەرمازەلە خىرىكى گەورەيە و كى دە

سەرمازەلە بكوژى، ۋەك كافرىكى كوشتىن ۋايە. ئەمەش دەگەرئەۋە بۇ سەر چىرۇكىك كە لە

ھىندىك كىتەبى قەدىمدايە: ئەگەر برايم پىغەمبەريان خستۇتە ناۋ ئاگر، سەرمازەلەى فاسق

فوۋى لى كر دوۋە تا ئاگر خۇشتر كا! تەنانتە ۋا بزائىم مارفى نۇدبىي كر دوۋى بە شىئەرىش،

ده لئ:

فاسقی خه مسه دياره : دوو پشک و مشک و ماره سهرمازه له و کوللاره
به رپوایه تیکیش : قهله بازه له و کوللاره

که قهله بازه له قشقه له یه و بۆ خوشم که فهقیسه کی مندال بووم، قشقه له کوشتنم به خیر
دهزانی. رۆژیک به بارزانیم گوت: ئەگەر شۆرش خه لاس بی، کهریک و دوو سه به ته ده بهمه لای
کویه. ههر سهرمازه له ده گرم و دینم له بارزان ده یفرۆشمه وه، دانه ی به نیو دینار!
کورپکی مه لامسته فام دی راوی سهرمازه له ی ده کرد. گوتی: ههر ته نیا یه کیکم کوشت.
گوتم: ههر باشه که پۆی کافرکت ده خوین هیناوه!

ئهوا له ئەشکهوتی کونه باقیدا خهریکی نووسینه وه ی شیعری مه لا ئەحمه دی نالبه ندم، ئاگام له
دنیا براوه، ته پهی پی له سهربانه که مه وه هات، ههرام کرد: تی ده که وه ی مه یه! له پر دهسته
که ریک شۆره وه بوو. دیار بوو بۆ ده ست کوشین دریز کراوه! کهر هاتبوو گیای سهربانه که م بخوا،
تیکه وتبوو. تا رمانکیشا چه قی مهرگمان کرد.

پاش نیوه رۆیان تاوی تی ده کرد، ده چومه ئه بهر که سیبه ر بوو. له بن داریک جیگه م خوش
کردبوو؛ کاری نووسینه وه م لی ده کرد. رۆژیک خشه یه ک له پووش هات؛ پوانیم ماریکی ره شه.
سهرم داخست. قه ده ریک دوو دل ما؛ پاشان هات به بهر ده ممد، نزیک میتریک دوور رۆیشت.
پاش ماوه یه ک هاته وه؛ راست به شوینه که ی خویدا گه راوه. ده گه ل مار بوومه دۆست. هه موو
رۆژ سه عات چوار پینچ ده قیقه که م ده هات؛ سه عات چوار و سه وت ده قیقه ده گه راوه. قه ت
شوینه که ی تیک نه ده دا. ده چوو ئاوی له شیوه که ده خوار ده وه. ئەمه م بۆ مسته فا گیراوه - که
ئاشنایه کی وام په یدا کردوه - هاته لام. ده مانروانیه سه عات، سه ری وه خت مار هات. مسته فای
نامبارک پلاریکی تیگرت و مار چوو بن وشکه داریکه وه. ههر چی گوتم فایده ی نه بوو. پووشی
کۆ کرده وه و داری ئاگر دا. تریکیشی په یدا نه کرد؛ به لام ئاشناکه می تۆراند.

تا بارزانی بۆ خۆی له چیا ی براندۆست بوو، بنکه ی فه رمانده یی بالا بوو. هه موو باس و خواسی
شه ر - که له هه موو ئافاران گه رم بوو - ده هاته ئه وئ و فه رمان له وپوه ده درا. وه ک هه میشه
به یانیه ک دیتمان بارزانی و هه والانی چه کداری پاسه وانی نه ماون. شه ر له بارزان توند بیوو، بۆ
خۆی چوو بوو. ههر چه ند هینتا زۆر بنکه ی له وئ مابوون و کاری جه به ه ی ئه و ناوه یان به رپوه
ده برد، ده گه ل ئەحمه د بریارمان دا ئیمه ش بچینه بارزان. رۆژیک چومه گوندی خه لیفان.
دوکانیکی لی بوو، هه شت پاکه ت قاوه و قاوه جۆشیکم کړی و هیندیک که ل و په لی تر که نه وه ک
ده سمان نه که ون. شه و هه موو هه واله ئیرانیه کان له ئەشکه و تیک کۆ بووینه وه که چۆن برۆین و
چ بکه ین؟ «سوله یمان موعینی» که ناوی «فایق» بوو، زۆر به دلگه رمی باسی فیدا کاری ده کرد و
ده یگوت: ده بی ئیمه خۆمان له و شه ره دا نیشانده ین.

ئەحمه د به سه رته پیی گوتم: فایق ناو پری بی، ئیستا به فیلیک خۆی ده دزیته وه.

گوتم: دیسان به دبینی؟! به سه ه...

پاش وتوو پزیک زۆر، فایق گوتی: کاک ئەحمه د، ئیمه هه موومان بچینه بارزان و هینده له
ئیران دوور که وینه وه، ئەدی کی ده رمانیک، قه ند و چایه ک، جلکیک، شتیکمان بۆ بنیری؟
ئەحمه د چاوی لی داگرتم:

- راست ده که ی؛ جا کی بچی ئه و کاره بکا؟

- من دەگەل چەند برادەرىك دەچىنەو قەلادزە. ئاگامان لىتان دەيى، كە زۇر لازمە. ئەحمەد گوتى: فايق زۇرم تەجرەبە كر دووى! پياويكى زۇر خوڭرى و ترسەنۇكى! ئەو جارەى كە دەگەل ھەباساغا دەمەقالەم بوو، جنىوم پىچ دا. ئەويش سى كەسى ناردبوو سەر رىگەم كە لىمدەن. تۆ دەزبەجى ھەلاتى و بەجىت ھىشتم. من دەگژيان راجووم و تەفەنگم لە يەكيان ستاند و بە پارانەو دەستم لى ھەلگرتن. ئەو جگە لە چىرۇكى ھاتنەكەت بۇ عىراق كە مینەشەم و كاوہ باشى دەزانن... برۇ لە قەلادزە دانىشە! ئىمە دەرۇين. بەلام برادەرە ئازاكانمان مەبە!

فايق سەرى داخست و بىدەنگ بوو. ئەحمەد دوو كەسى دەگەل بەجى ھىشت و ھەستايىن.
- برا خواخافىز!

فايق دەستى دە دەستى دەنابىن و دەيگوت: «ھەر خوايە نامرى!»
ئەو ھش من بۇ قەبرى مەحموود كاوانىم نووسىبوو؛ يانى ئىوہ بەرەو كوشتن دەچن.
دوایى لە كاوہم پىرسى چىرۇكى ھاتنى فايق چۇن بووہ. بۇى گىرگامەوہ و ئۇبال بە مىلى خۇى:
«چەند كەسىك بووین دەگەل فايق بەرەو عىراق دەھاتىن. لە رىگە رەزمان دانا كە بە لايت يەكتر لە شەوا تى بگەيەنن ئەگەر لىك بلاو بووین. شەو لە كىويك بووین؛ خرەمى ولاغان ھات، دەنگمان دان، لە چەخماخى تەفەنگيان دا و ئىمە لىك بلاو بووین. تەقەيان لى كىردىن و ئىمەش تەقەمان كىرد. ئەسپىكىان لى كوژرا، يەكيان برىندار بوو. ھاواريان كىرد: ئىمە قاچاقچىن، لىمان گەرپىن دەرۇين. رۇيشتن. بلاو بووہ كان ھاتنەوہ. فايق ديار نىيە. زۇرمان ھەرالى كىرد، پاش تاوى جوابى داوہ:

- ئىوہ كىن؟

- چۇن؟ ئىمە ھەوالى خۇتىن و دەنگمان دەناسى و ئەو ھش رەمزى لايت.
ھەرچى كىردمان لە كون نەھاتە دەر. بەجىمان ھىشت. مینەشەم بۇى گەراوہ، ھەرەشەى لى كىردبوو:
- نەيە دەر دەتكوزم!

بە ھەزار گىرە و نىرە و سوپىند كە ئىمە ھەوالى خۇتىن، دەريھىنا و ھاتەوہ لامان! «
بەرەو دوای يەك لە چىاي براندۇستەوہ داگەراين؛ دامانە سەر كاروانەرى. لە گوندىك بە ناوى «سۇران» دوو پىرەمىرد پىكەوہ داوہ تىان دەكرد. گوند چوار مالە. جىئىل لە جەبەھن. كورنىك ھاتۆتەوہ بووكى بۇ بگويژنەوہ. كور خەرىكى ئامادە كىردنى نانى مېوانە؛ دەگەل ژنان و باب و مامى داوہت دەكەن. يەك دوو گەريان دەگەل ھەلپەرىن و مىلى رىمان گرت.
لە تىئۇرى «داروین» دا ئالغەيەكى گوم ھەيە كە بۇى نەدۇزراوہ تەوہ. وەختە بلىم ئەسپە سىپىلكى منىش لە مېشكەدا ئەو ئالغە ونەبە! لە ناو خۇشناوہتى پىم بوو. لەو شەوہوہ كە لە جادەى خەلىفان پەرىومەوہ، پىادە بووم تا لە چىاي براندۇست ھاتوومە خوار. ئىستا ئەسپە سىپىلك بە بىئەوہ ھىچ عاقل بووبى لە لامە! خۇزگە برادەرىكى ھاورىپى ئەو دەم ئەو ئالغە گومەى بۇ بدۇزىبامەوہ كە ئەم شەخسىيەتە گرىنگە كام دەورى گىراوہ!؟

حەسەن برازى ئەحمەد تەوفىق دەلى: ئەسپەكەت درابوہ بە مەلا باقى، پىنى چووبووہ دەرگەلەى گوندى سلىمان بەگ؛ پاش چوار رۇژ بۇيان ھىنايەوہ!
شەو لە دەشت ماينەوہ. بەيانى لە گوندى «سلىمان» ساوارىكمان خوارد و -بە تىرى- لای



نیوہرؤ، گہینہ «پڑزان» کہ مالہ مہلامستہفا - یا دہیئ بلیئم ئیدریس - لەوئ دەژیا. دئ - وەک
 ھەموو دێھاتی بارزان - بە رۆژ چۆل و ھۆل لە ترسی تەبیارە؛ کہ ھەمیشە بە عاسمانەوہ
 دەخولانەوہ و ھەر جانەوہریکیان دیبا، بەر بۆمبا و مووشەکیان دەدا، لە قەبرستانیک چووینە بن
 دارمازویکی زل. مێشووہلە وردە کاریکی دەکرد نەعووزوبیلا! ھیندیک تەرسی وشکمان کۆ
 کردەوہ و ئاگرمان دا کہ دووکەل مێشووہلە پرەوینئ و بتوانین چاوەلینن. ئەحمەد تەوفیق و
 ھەسەنی برازای رۆیشتن. ئەحمەد گوتی: ئیوہ لیترە بن بزائم کەسیکی وا پەیدا ناکەم خەبەر و
 باسیکی لئ پرسم. ھەر ئیستا دێمەوہ. ئەو رۆیشت و نەھاتەوہ. مستەفا و من و خدر ناویکی
 گەرک بە دیار دووکەلی تەرسەوہ چاوەنۆر ماین. زەلامیکمان لئ پەیدا بوو:

- مەمنووھە ئاگر، تەبیارە دەتانینئ.

ئاگری پئ کوزاندینەوہ، مێشووہلە ھێرشیان ھینایەوہ.

- برا تا کویر نەبووین با بچینە ناو ئەو مالە چۆلانە.

- تەبیارە لیمان دەدا.

گوتم: کاکە! یان تەبیارە لەو خانووہ دەدا، یان نادا. ئەگەر لئی دا، چووژانن لەو شوپنە دەدا کہ
 ئیمە تیداین؟ ئەگەر لەوئ دا، چووژانین راست وە ئیمە دەکەوئ؟ ھەر چیھەک بئ بۆمام پئ
 لەو مێشووہلە کویرانە باشترە. ئەوا رۆیشتم.

مستەفا و خدریش ھاتن. لە پشت خانووہکەوہ - کہ دەرگاکی داخراوون - کونیکمان پەیدا
 کرد. چووینە ناو وەتاغیک، تەختە دامە لئ بوو. «با دامە بکەین». گەرە تەبیارەش
 ناپستەوہ. کا خدر لەو لاوہ کروشمە کردەوہ. بایەکی توندی ھەلکرد؛ لولەکی کوورە
 بەشی سەربان وەرە دەھات؛ گورە تەبیارە زیاد دەکرد. لەپر با دەرگایەکی شەق پیوہدا.

گوتم: ئەھا! بە خوا لییدا!

کا خدر قوت بوو، گوتی: بۆ نەچینە دم چۆم؟ نان و چا لەوئ بخۆین!
 مستەفا دەیزانی چ باسە:

- لە دم چۆم مێشووہلە زۆرە و تەبیارەش دەمانینئ. تۆزیک تر...

دیسان لوورە لولە کوورە و تەقە دەرکە ھات. خدر گوتی: دەچمە سەر چۆم بۆ
 دەسنوژئ! رۆیشت و تا شەو نەھاتەوہ. پاش نوژئی شەوانیکی درەنگ، ئیدریس و پێشمەرگە و
 ئەحمەد تەوفیق و مەلاباقی داوہرینەوہ. تا سەعات دووی پاش نیوہشەو چەقە و ھەرا بوو. باسی
 دروینە بە شەو، سووتانی دەخلان بە تەبیارە و خۆ شارندنەوہی بە رۆژ بوو. لە بیرمە
 پیرەمیردیک گوتی: «سویند بە خودا ھەر کەس بە دل مالی خۆی بە ھی شۆرش بزانی و
 دەخلەکە بە نیەتی نانی پێشمەرگە بدرویتەوہ، بەر تەبیارە و سووتان ناکەوئ...».

دریژ بووین کە بنووین، دوا سەعات دوو راستیان کردینەوہ:

- برۆن لە دەرەوہ خۆ بشارنەوہ.

دەگەل مەلاباقی و مستەفا ھاتینە بن کەندالیک لە پەنا پردی پڑزان کہ لە سەر «رۆکچک»
 دروست کراوہ. لە سەر خیزی دەم چۆم راکشاین. زینی ئەسپەکەم کردە سەرین؛ کەشفیکی
 تازە بوو! نازانم ئەم خان و ئاغا و پادشایانە چۆن عەقلیان بەوہ نەشکاوہ؟! زین ھەر سەرینە و
 بەس؛ ناھیلی سەرت بە ھیج لایە کدا خوار بیتەوہ. مەنجەلیکی پچووک چیشتی برنج، نانمان
 دەگەل خۆ ھینابوو. پاش نوژئی شیوان - کە ھاتنە شوینمان - گوتم: بۆ دوو سەعات راکشان

ناھەممەۋە گوند؛ جى لىرە خۇشتر نابى. مەلاباقى و مستەفاش مانەۋە. بىرنج شەۋ لىمان خوارد، مابوو؛ سبەى پىر ببوو لە مېرۋولە. مەلاباقى لە ئاۋى رووبارىدا نوقم کرد، مېرۋولەى قىر کرد و دەستى بە خواردن کرد. کە ئىمە دەمانگوت ناخۆين...

- بەلى، ئىۋە نەجىم زادەن؛ دايکتان خۇرشت و پىلاۋى بۇ ھەلگرتوون!

باۋر کە چوار جەمى تىرى لى خوارد؛ ھەموو جارى مېرۋولەى لى دەردە کرد!

قرۆشكەى چا پى خوارد نەۋمە لى ون ببوو؛ بە ھەزار پارانەۋە مەلاباقى قرۆشكەى كى تىكول لى ھەلبىۋى دامى. بە بەنىكەمەۋە کرد، ۋەك فىشەكدان دە ملىمدا بوو. چام پى دەخواردەۋە، لە ملىم دانەدەپنى. دەرزىلەى كەم کردە قولاپە ماسى، بەنىكەم تى خست و لە سەر چەم ماسىم دەگرت. چونكە نوۋكە كەى نەچەمابوو، لە دە ماسى، بە كىكى خۆى لى رزگار نەدە کرد. دىسان ھەر جارە شەش - ھەتتىك دەگرتن؛ بەلام بچوۋك. مەلاباقى دەبىرزاندىن.

مەلاباقى چاى لىدەنا. يانى كە تىرە كە ئەۋ دەبىخستە سەر ئاگر. تا بۇخۆى تىرى نەخواردى تەۋە نەماندەتوانى بلىين: «ئەدى ئىمە؟»، ئەمجار خۆى دەيگوت: «ئەمەش بۇ ئىۋە!»، ھىشتا نىۋ سەعاتى شەۋ دەما چاى لىدەنا. چەند سالىك - كە زۆر جار بە بەكەۋە بووین - فىرى ببووم؛ ھەر كەس بىگوتايە: «دا چايە كەم دەيە» توۋرە دەبوو. دەبوايە خۆى بلى: «ھا ئەۋ چايە بخۆۋە!». جفارى ھەلدەپىچا. دەگەل توۋتن و پەر لە قوتوۋە موزاتە كەيدا بوو. بتگوتايە: قوتووم دەيە بۇخۆم بە كى ھەلدەبەستەم، بە روۋح سوۋكى دەيدا. كى بىگوتا: دا بە كىك لەۋ ھەلبىچراۋانەم دەيە، ۋاۋە يلا بوو!

سى يا چوار رۆژ لەۋ بن پردەمان گوزەراندى. دەردى گەۋرە بۇ ئەسپە سىپىك بوو: لە مېرگىك دەبەسرايەۋە؛ فىلم دەۋىست بوئى رايگوزى! تەيارە ھەمىشە لەۋ ناۋە بوو؛ نازانم بۇ ۋە بەر نەكەوت. بەلام تەۋاۋىك لە توۋنباي دابوۋىە كزى؛ ئەۋ شەللالتىيەى نەمابوو؛ لە خورپىن و گورپىن كەۋتوبوو. فەيلە سوۋفانە رۆژى ھەر فكىرى دەكردەۋە و بۇ مېش دەركردن سەر و كلكى رادەۋە شاندى. شەۋ ھاتبوۋىنە گوند. ئەحمەد و ھەۋالانى ساز دەبوون لە زى بپەرئەۋە كە بارزانى لەۋبەر بوو.

- منىش دىم...

ئەحمەد و ئىدرىس و گشتيان دەلېن قەياغ و كەلەك خەتەرن؛ نابى بىرۆى تا لە بارزانى نەپرسىن. لەۋانەيە لىمان توۋرە بى. گوتم: ھەر دەچم. ئەمجارە بۇ تەجرەبە؛ شەرت بى ئەگەر ئاۋ بردمى و خىكام، تازە ناپەرئەۋە!

بە كىن گۆرستانى «بە» دا رابردىن؛ قەرەبالغ بوو. پىنج شەھىدى شەپى ئەۋ رۆژەيان دەناشت كە بە كىيان «مەلا شىنى» ئەۋ قارەمانى بەناۋبانگ بوو؛ لە پىرس شەھىد كرابوو. نوئى بەيانى بە قەياغ پەرىنەۋە. لە ھوتەن دەرۆشتىن، نىك بە لىرەۋار ببوۋىن. تازە گزىنگ لە سەرانى دەدا، پىنج تەيارە لە عاسمان پەيدا بوون. تا ئەۋان چەرخيان خواردەۋە، خۇمان گەبانە ناۋ داران و بەر موشە كىيان داين. لە بن دارىكى زۆر زلى پىر لك و پۇپدا ستار بوۋىن. تەيارە دەستيان ھەر ھەلنەدەگرت. بەلاى گەۋرە ترسىكى زۆرى «جەمىل» ناۋىك بوو - پىم وايە بانەيى بوو - ئۆقرەى نەدەگرت. لە جى دەردەپەرى و مەيدانىك راپدە کرد و دىسان لە ترسان دەھاتەۋە بن دارەكە؛ كە تەيارە ھەستيان پىدە کرد لە كوى خۇمان حەشار داۋە. لەۋ گوللەبارانەدا قاپوۋرە موۋشە كىك (فىشە كىكى زل) لە بەردىك ھەلبەزىۋە و كەۋتە ناۋمان. مام ەلى دەستى بۇ برد،

گوتی: وهی سه گبابه دهستم سووتا! له دانیشتنی بن بهرد وه رهز بووم. ده رکهوتم چوومه سه ر ناو. گوتمیکی لی بوو؛ مهلم تیدا کرد. دار تو یکم دیتهوه، خه ریکی توو خوار دن بووم. چاوم لی بوو زتیک به ماته-ماته به بن دیواره بهردیکدا ده رۆیشت. له بن ناو هه لدیریکه وه به بهرد هه لچوو. له کونه بهردیک لهو بهرزوه بوخچه به کی ده رینا و هاته خوار. سه ری کاربیه ک له کونه که وه ده رچوو، ده به یوست بیته خوار؛ شۆباوو. هه رام لی کرد:

- بچۆروه زووری کون، ده پیشدا لاقان به ری که! ده نا به سه ر تۆقی سه ردا ده که وی!
 ئیواره گو یز تمانه وه شویتیکی تر له بن چیای پیرس؛ که «بن گه ر» یان پی ده گوت. له گۆرابیه کی ناو دار و بار و سه ر جوگه، بنکه مان دانا. شه وانه میشووله ورده و ته یۆ کویره هه شریان ده کرد. هه جمین هه لگی رابوو؛ ده ست و چاومان له ترسان داده پۆشی. له سه ره وه که دندوو کیان تیده چه فاند، خوینیان ده ردینا. ته پاله و ته رس - بو دوو که ل کردن دژی میشووله - ببه ده رمانی چاوان. به کلاوه که م به بنکه پیشمه رگاندا ده گه رام:
 - کاکه! سندووقی سه ری خۆتان به هیندیک ته رس ده ستمان بگرن! نه گه ر ته رسی نه سپه سپی وشک بیته وه ده تانده مه وه!

وه ک تارمایی بابی هاملیتی شه کسپیر ده گه ل به ری به یان و که له شیر خویندن، میشووله ده ره وین و نه مجار نۆره ی ته یاره و بۆمباران و مووشه کباران بوو. هه میسه دوازه ته یاره و پتر خولیان ده خوارد. ئیزان و تورک ده گه ل به عس هاوکار بوون. دوو ده سته ی ئیرانی و تورکی بنکه یان له که ر کوک بوو. ده یانگوت رۆژانه ته یاره ی ئینگلیسیانیش له قوبروسه وه دین و به شی خۆیانی تی ده خهن. ته یاره ی میگ و هوکره نته ر و به مارکی رووسی و ئینگلیسی و تورکیمان ده دی. به سه دان تۆپی گه وه و پچووکی سه حرایی ویکرا ده ته فان و به قسه ی نه فسه ریکی عیراقی چوارسه د تۆپیان ویکرا ناگر ده دا که سه د و په نجایان تۆپی گه وه بوون. رادیو مۆسکو هه موو شه و تاریفی له بارزانی پاله وان ده کرد و به مه دحی پیشمه رگه دا ده هاته وه خوار و ده یگوت: شۆره ی ناتوانی قبول بکا نه م شه ره زالمانه به دژی میلیه تیک له جیرانه تی نه ودا بکری. مه نگوولیاشی راسپارد شکایه تمان بو بکا. وا دیار بوو تورک و ئیران له و فر و فیشه ترسابوون؛ ده ستیان له یاریده یی به عس به ردا.

رۆژیک گوتم: رووس زۆرمان بو باشن. بارزانی فه رمووی: من ده گه ل زۆریان دۆستم؛ خرۆشۆفیش ده ناسم. نه وانه که جنیو به به عس ده دن و له سه ر ئیمه ده که نه وه، بۆیه به ده ترسن به عسی چه کیان لی نه کری و ریگه یان نه دا وه ک زه مانی قاسم بیتنه عیراقه وه. نه گه ر به عسی سه ودا یان لی بکه ن، نه له سه ر شیووعی ده که نه وه و نه له سه ر ئیمه. که راست ده رچوو: هه ر که سه لام عارف خوی کرده دۆستی ناسر و ده گه ل رووس ناشت بۆوه، دنیا گۆرا!
 هه شتا هه زار جاش و سه رباز به تیربار و تفه نگ ده سرپۆزیان ده کرد. هه موو چه کداری پیشمه رگه له و ناوه دا به حال ده گه یشته پینج سه د که س. ناگر باران و جه نگه ل سووتان و دوو که ل داوه ستان، رۆژی هه شری دینا به ر چاوان.

به یانییه ک یه کیک به گه رمی نه حوالی پرسیم، نه مناسی. گوتی: مه لا هه سه نی بارزانیم. چوار رۆژ بوو نه مدیبوو؛ له دوو که لی بارووت و له توونیان وا زه رد و ره ش هه لگه رابوو که نه مناسیه وه. نان زۆر که م بوو. رۆژی دوو نانی زۆر چکو له ی ته نک که سی تیر نه ده کرد. له برسان هیزی نه زۆر شل ده بوو. ناوی جوگه زۆر گه رم و گران بو. نانی وشکمان به و ناوه ده خوارد. پیشمه رگه پتر له

ھەزار سەر مەپرى جاش و دەولەتپان بە تالان ھېنا. بە داخەوہ تەنزىم و رېك و پىكى لە دابەش كوردندا نەبوو. بە چوار رۇژ بۇ ھەشت كەس ھەيوانىك ھەبوو. نە قاپ و مەنجه لىك، نە جىگەھى ھەلگرتنىك؛ دەباوہ بە يەك جەم ئەو ھەشت كەسە لاشىك بخۆن. شىش لە دار بتاشن و لە سەر پۇلوان بىرۇپىن. چىشت ھەلگرتايە لە گەرمان بۇگەن دەبوو. لە جەمىك ئەوئەندەيان گۆشتى برژاو دەخوارد زۆربەيان نەخۇش دەكەوتن. تا چوار رۇژى تر و جەمىكى تر نانى وشك و ئاو، دەست پىدە كرايەوہ. دەمگوت: برا ئەگەر مەنجهل و قاپى فافۇن ھەبا، ھەر رۇژى بە سى و دوو كەس ھەيوانىكتان بدايە، ھەموو جەمان ھەموويان گۆشتيان دەخوارد؛ دەبانكرده قاومە. سەر و پى جەمىك، جەرگ و دل زيادى؛ بەلام بە داخەوہ نەبوو.

مام عەليە عەجەمەكەى خۇمان مەنجهلۇكىكى پى بوو تەواويك ھەساندبووینەوہ. دەمانتوانى دوو يان سى جەم پىخۇرمان ھەبى. رۇژىك قەدۇى كۇنە ھەرەسم ھىندەھى بەز و چەورى خواردبوو ھالى تىك چووو بوو؛ ھىقى دەھاتى و دەينالاند. تا دەينالاند مەلاباقى دەيگوت: سەگ دايك! كاي خۆت نەبوو، كادىنى خۆت بوو! چاي وشكمان پى بوو. شەكر و قەند نەبوو. چاي بى شەكرمان دەخواردەوہ و فىرى ببووین. رۇژىك پياويكى زۆر پايەبەرز كە ئاميرليوا بوو (وا بزنام دەبىتە سپەھبودى ئىران)، بە ناوى «عەبدورەحمان قازى» دەگەل بارزانيەك ھات. گوتى: «مەلامستەفا فەرمووى بە ھەزار بلين كاك عەبدورەحمان با ميوانى ئەو پى؛ قەدرى بگرى».

- ئاي سەر چاوان!

پەتويكى سەربازى تەنكم ھەبوو، بۇم راخت.

- مام عەلى چاي لىنى!

قرۇشكە چايە كيان لە پىش دانا، ھەر تماشاي دەكرد. ديار بوو واى بۇ چووو بوو كە شەكرى تىكراوہ و لىك دراوہ. فرىكى لى خواردەوہ و تفى كردهوہ.

- ئەوہ كوا شەكر؟!

- بىەخشە نىمانە، ئىمەش ھەر واى دەخۆينەوہ.

- لايەن ناخۇمەوہ!

- نەچى بفرمووى قەدرىان نەگرتەم! لەوہ زياتر دەست ناروا.

رۇژى دوایى كەللەقەندىكيان بۇ ھىناين، ھەمووى بە دلۇپە زەرد ببوو؛ يان دەبى بلیم رەش ھەلگەر بوو. مام عەلى رۇژتە! بە كۆلك و قەندشكىنى تالانى پىرى خەل، ھەمووى وا ورد كرد عەينەكى زەرەبىنى دەويست لىكيان جيا كاتەوہ! زۆر بە ھەوسەلە و دانە - دانە عادلانە بەشى كرد و ھەر كەس بەشى خۇى بخاتە گىرفانى. ھەز دەكا بە جەمىكى خەلاس كا، ھەزىش دەكا بە مانگىك.

سەرم زۆر ھاتبوو؛ مستەفا و كاوہ گوتيان بىخووسىنە بۆت بتاشين. بە خۆتراشى رىش كەوتنە سەرم؛ بە چوار جى برىندارىان كرد! گوتەم: ئىوہ لە سەرى من خۆتان فىر دەكەن؛ جا پروان من چۆن سەرتاشىكى كارامەم! خوا لە خىرى دەرئەكا، پتر لە دە جىم لە سەرى ھەردوو كيان دە خوين ھىنا و تۆلەم لى كرددەوہ!

بەرەم چىشتانىك بەرمە زى دەگەرەم؛ ژنان درويتەيان دەكرد. ھەر كە تەيارە پەيدا دەبوو ھەريان لىك دەكرد: «تەيارە كۆرە ھات!» مات دەبوون. تەيارە دەرپۇشت دەستيان پى دەكردەوہ. لە نزيك گوندى «زۆرە گوان» ژنىك لە بن دارىك مەشكەى دەژاند.

- خوشکا من! تۆ سه روپیت ناوی؟
- ئەى به قوربان چۆنم ناوی.
- كەسى تریش هاوسات ههیه؟
- ژنیكه به چوار زارۆ كهوه.
- سهی زوو وهره چهندى دهتهوی بیه. وا من له سهر پښگه تم.
- ئەدى كاكه تۆ دۆت ناوی؟
- ئەگهر ههبع...
- ههیه و پیوازی شینیش ههیه.
- دهمكه یهك دۆ و دهسكه تهره پیوازیكم دهگهل خۆ هینایه وه. لهو كاته دا ههژده كهسه كه بیووینه چهنه جی. كاوه و مستهفا و مام عهلی ناویكى گهورك و من له بن دار چناریكى دم رووباریكى پچووك بووین. دهمكه دۆ به دار داكه سارد بیی و تهره پیواز بكه بابۆله و به پادشا بلی ههتیوه! ئیواره عهسریك بارزانی به پارێزه رانیه وه به وه برماندا هات:
- ههزار! ئەوه چ دهخۆی؟
- كاكه نان و تهره پیواز به دۆی سارد.
- ههزار تۆ له من سازتری، من نان و ئاو دهخۆم...
- به كابرای سهلاخی حه یوانانم سپارد كه لهباتی ئەوه سهر و پچ و پست فری بدا، له سهر یه كیان كۆ كاته وه بۆ من. ژنه كه هات. پیواز و دۆی هینا، ههتا كۆلی گرتی سهر و پچ و پیستی برده وه. ئیتر پیواز و دۆمان مشه بوو.
- ئیواره یهك بارزانی بانگی كردم: ههزار! با بچینه قهدهم لیدانیک. به ناو دۆلیكى زۆر وشكاروی زۆر لیرهاری چوغوردا رۆشیتین. توشی دار به روویکی زۆر ئەستور بووین؛ میشه نگوین له قهدهدا هیلانیهان كرده بوو. دیار بوو كلۆرایی دار زۆر پر له میش و ههنگوینه. حیلەى پلنگ دههات. پاسه وانه كانی مهلامستهفا گوتیان: وا لهو ره وه زهیه، بیکوژین؟ فهرمووی: نا، جاشان به جیگه تان دهزانن. له دۆله كه سهر كهوتین و له بیدار ده رۆشیتین. نهقلیكم بۆ مهلامستهفا ده گتیره وه، دوو ته یاره ی هوكرهۆنته ری سه گباب گۆز و گوممهت پهیدا بوون و بی سهلام و كهلام بهر تیرباریان داين. فهرمووی: «دانشن»، حهره سه كان دانیشتن. فهرمووی: ههزار دانیشه! مات به!
- تۆ خۆت دانەنیشی دانانیشم!
- ده لیم دانیشه!
- به قسه ت ناکه م!
- ته یاره ئەوسهر و ئەم سهریان كرد و چوار جاریان لی پڕاندين و چوون. حهره سه ههستان و كهوتینه ری.
- دهی ههزار نهقله كه تهواو كه.
- قوربان له ترسان له بیرم نه ما!
- درۆ مه كه، نه ترسای ده نا دادەنیشتی. ده بی تهواوی كهی!
- له سهر بهردیك دانیشیتین. فهرمووی: تۆ ئیستا ئاره زووت له دنیا دا چییه؟
- ته ییاره لیم نه قرمین و له په نا سه ماوه ریک دوو چای به ئیستیكانی شووشه بخۆمه وه!

فهرمووی: ته بیاره به دهست من نییه؛ بهلام ناواتی چای سه ماوهرت ئیستا هه چۆنیه بۆ پیک دینم.

حیکایهتی قهدهم لیدانه کهم بۆ ههوالانم گیرایه وه. مام عهلی بایهزیدی گهورک - که مردووی شیرناپه تی بوو - گوتی با بچینه زگ ههنگوینه که.

- مامه گیان! دۆلیکی وشکارۆیه؛ پلنگی لئییه. من ناویرم بچم. ئه گهر تۆ به تنیا دهچی وه ره پیت نیشان دهم.

- به خولای خۆش بوو به ههنگوین هیندیک مێشکمان بهاتایه ته وه سه رخۆ؛ بهلام زه حمه ته! رۆژانه ده چومه نزیك زینی گهوره. له سه ره بزرزیه که داده نیشتم، گویم له دهنگی هاویشتنی تۆپ خه مسه - خه مسه (پینج - پینج) ده گرت که له ودیوی چپای پیرسه وه ده بانته قاند. ۱۸ سانیه به هه وادا وژهی ده هات. جاریک نه بی نه مدی وه که نارهی لای (بلی) بکه وی، هه ره ده که وتنه ناو چه م. مه لامسته فا فهرمووی: جاریکی دیکه ئه م کاره بکه ی چه بست ده که م؛ ئه وه هیلاکه ...

رۆژیک به ناو دروواندا به ره وه چۆم رۆیشتم مه له بکه م. درووه کان زۆر بهرز و تیک سه مرپاو بوون؛ به زۆر زه حمه ت خۆم گه یانده پۆله سپینداریک. به رواله ت ته ری که م ئاو بوو. ویستم به ناویا ره د بېم، هه ره چوومه ناو، رۆچووم. خۆم بزواند تا ئه زتۆ چوومه خوار. دیسان له ترسی گیانی خۆم ته کانیکم دا خۆم، تا لای سه رووی ئه ستورایی رانم رۆچوو. نه خه ییر گیان ها ته سه ره لیوان؛ ئیستا گوپم گو م ده بی. وه ک په له قاژه ی مه لی سه ره پراو ته کانیک زۆر به ته وژم دا؛ نه مامه سپیداریکی به قه د ده سکه پیمه ره م وه به ره ده ست هات. خۆم گرت وه و خۆم کیش کرد. توانیم پاش ده ده قیقه یه ک له زه لکاو ده رچه م و بیمه وه به ری پێشووم که پر له درکی بلند و نارچه حه ت بوو. خۆم به ناو درکاندا خزاند. له چه ند جی ده ست و دهم و چاوم ده خوین هات. گه ییمه سه ره لیواری چه م؛ له که وشه وه تا کللوی سه رم لیه ت و قور بوو. خۆم پروت کرد وه و به ناوی زئ شتمنه وه و هه له مستن؛ مه له یه کیشم کرد. هه تا جل و که وش کزر بوونه وه زۆری پێچوو. له برسان حاله م نه ما. شوینیکی هاسان ترم له ناو درووه کان به دی کرد و هه ره چۆنیک بوو ده رچووم. تووشی بێستانیک ها تم؛ وه ناو که وتم؛ تالسه یه که م لی کرد وه. قوزه له قورت چۆنه ئاوا. تیکوله کانیم خوارد. کابرایه که م لی په یدا بوو؛ کردیه هه را:

- ئیستا ده تبه مه کن مه لامسته فا. ئیوه مالی منتان ویران کرد.

- برا زۆرم برسییه. نانیکم ده یه ئه وه دهم بمبه لای بازانی؛ یان خۆت لی ره بمکوژه!

کابرا خاو بۆوه. نانیککی بۆ هینام؛ به یه ک هه له په خواردم.

- ده فهرموو! من ئاماده م، چۆنت ده وی با وا بی.

گوتی: نا نا برۆ؛ خوات ده گهل!

زۆر جار گوتوومه، پروای ته واوم وا بوو: هه ره که سیکی زۆر به غیره تیش، هه ره درنده یه کی وه ک شیر و پلنگیش، هه ره گا هه ست به خه ته ری مه رگ ده کا، جۆریک ترس - جا با زۆر که میش بی - دا یده گری. کئییه له به رانه ره مردندا هیچ نه بی که میک تیک نه چی؟ خوا له هه موو ئافه ریده یه کدا که م یا زۆر ترسیکی داناه. به لام مه لایکه ی ترس به ده ست، مه لامسته فای له بیر چووبوو؛ ترس به لای ئه ودا نه ها تبوو. له وه تاغی دیوه خانی به غدا، له ناو دۆست و ئاشنایاندا چه ند رووگه ش و خاتر چه م بوو، له جه نکه ی گولله و ناگر باراندا هه ره ئه و پیاوه بوو. نه ره نگی ده گۆرا، نه قسه ی تیکه له ده بوون، نه وه یده زانی مێشیکیشی له ده و ره یه. به لی به هۆی به خه یو کرانی له کۆمه لگای

شیخانی بارزانا، له خودا ده ترسا؛ له ئابروو نهمان و ناوزران ده ترسا؛ به لام ترس له مهرگ و دوژمن؟ هه رگیز. هه ر ئوم دیت گالتهی به مردن بیت. نازایه تی و نه ترسانه که ی لهو هه موو سالانه ی رابردووی و لهو هه موو شه رانه دا که کردبووی، وه ک نه فسانه یه کی خه یالی لی هاتبوو. که ئه و مابه ینه له نزیکه وه ده گه لی بووم، پروام هیئا که هیشتا که س نه ی توائیه و که سیش ناتوائی نازایه تی و نه ترسانی مسته فا بارزانی - وه ک هه یه - ده یه کیشی په ی پی به ری و بزانی باسی بکا.

رۆژیک له جهنگه ی ئه و شه رانه ی بنی ده لاش، ئاگر بهر ببوه هه ر چوار ته ره فمان. ته قه و گرمه ش گوپی عاسمانی که ر ده کرد. ئاگری پووش و داران هه ر ده هات و نزیک ده بوو. مه لامسته فا پالی به به ردیکه وه دابوو؛ سیفاری ده کیشا. پرووی کردبووه من، حیکایه تی راوه به رازیکی ده گێراوه که سالیک ده گه ل شیخ نه حمه دی برایدا تووشی راوه به راز هاتوون. زۆر به وردی و هیمنی باسی هه موو ورده کاریه کی ئه و راوه ی ده کرد. چه ند که سیکیش له هه ره سه کانی له ده وری راوه ستابوون. «زورار» ناویک به هه ناسه بر که و شیواوی هات گوتی: ئه ز به نی، جاش گه یشته گوندی «سه فتی» و ئاگریان تی به ردا. فه رمووی: هه ژار، سواراغا له و راوه دا له هه موومان چیتر بوو... ریزه گولله یه ک هه ر وا دوو بست بلندتر له سه ری مه لامسته فا وه به رده که که وت و گولله کان داوه رینه ناومان.

- جا سواراغا...

گوتم: قوربان سواراغا چی و راوه به رازی چی؟! بو من له ترسان گویم له قسان ده بی؟! ئیستا ئاگرمان ده گاتی.

فه رمووی: سواراغا گوتی راوه به راز زانیی ده وئی!...

حاجکی هه ره س به ده نگیکی له رۆژکه وه که دیار بوو زۆر له وه ده ترسا مه لامسته فا له رپژنه یه کدا بکوژی گوتی: ئه ز به نی خه به ری هه ژاره؛ لی ره لاکه وی باشه... فه رمووی: سواراغا له دواوه به رازیکی کوشت. به و کاره ی...

حوسینی حه مه داغای میتره سووری به هه له داوان و پشوو سواری هات گوتی: ئه ز غولام سه فتی سووتا؛ جاش دینه ئیره. سه فتی هه زار میترمان لی دوور نه بوو.

فه رمووی: هه رنی! (یانی بۆی بچن). به لی، هه ژار! گویت لییه؟ - نه خیر نه وه لا!

- سواراغا یه که - یه که ی له دواوه ده کوشت، پیشه وه نه یانده زانی که به توندی به رهن...

باوه ر که ئاگر له هه ر چوار لاهه لام وا بوو بیست میتری نه مابوو بمانگاتی؛ تینی ده هاته سه ر و چاومان. ئه و پیاوه ده تگوت له دیوه خان پالی به ده سه ته نوینه وه داوه و چاوه نوپه قاوه چی و قه نه دار قاوه و قه نه ی تیکراوی بۆ بینن. له چیروکی راوه که وازی نه هیئا و له جیگه ی خو ی چرکه ی نه کرد. خواوراستان ئیستا با، ده مانگوت هیمدادی غه بییه. ئاگر دامرد و نه مانگه یشتی! خه بهر هات گوتیان جاشمان له سه فتی هه لقه نندن و که لاکیان به کۆمه ل له وه ده شته که وتوو.

له و رۆژانه دا که یف که یفی من بوو. له وه تا بارزانی له رووسیواوه گه رابوو، هه میشه ده ورو به ری جمه ی ده هات. نه شه و نه رۆژ قه ت نه بوو سه ت و دووسه تی له ده وره نه بن. به ئاواته وه بووم جاریک - بو ده ده قیقه ش بی - به ته نیا یان ده گه ل سی چوار که سدا لای بم؛ ده سته نه ده دا.

بهلام لهو رۆژانهدا که چه کدار له شهڕین و خه لکی تریش کاری ئیداری و پارتی بازی و هیچ نهیی خۆ تێههلقوتاندن و خۆ خوین شیرین کردنی منافهقانهیان نهمابوو، کهس له لاوه نهدههاته لای؛ تهنیا من و من. ههر له فینکی ئیوارموه رادیۆم دهبرد و نهخبارم بۆ دهکردهوه و قسهی قۆرم دهکرد و زۆری که یف پێ دههات. گوی قولاغی رادیۆ کوردی بهغدا بووم، ههر که «شاهین تالهانی» دهستی کرد به جنیودان به بارزانیان، دهمکردهوه؛ له پیکه نین چهواسی دهچوو!

باسی سهفه ر خۆی بۆ رووسیا گهیرایهوه که وهختی چوونه باکو، نهفسه ریکی تورکیان ره گهل خستوو که ئاگای له کاروباریان بی. پاش ماوه بهک تیگه یشتووون تورک نییه و عهلی گه لاویژه؛ ناردراره بزانی له ناو خۆیاندا ده لێن چی. زانیویه که عهلی بهردهستی رهحیم قازییه. رهحیم باغروفی وا تیگه یاندوووه که بارزانی به هۆی باوکی سهید عهزیز (حاجی سهید عهبدو للا نهفهندی) راسپاردهی ئینگلیسانه و زۆریان له سه ر نهوه زهحمهت دیوه. باغروف بۆی داناره که ده گهل رهحیم حیزی دیموکراتی کورد له باکو دروست کهن - وهک فیرقهی نازمه ربا یجان - مهلامستهفا قبوولی نه کردوو؛ چونکه زۆری بی نه خلاقی رهحیم بیستوتهوه. له سه ر نهوه باغروف لیتی غهزریوه و هه موو بارزانییه کانی هه لداشتووون بۆ سه حرای قه ره قه لپاق و ههر یهک و دووانیان له دییهک کردوته کارگه ری که له خۆزان. مهلامستهفا نه یگوت بۆخۆی چکاره بووه، بهلام له خه لکی ترم بیست که ماوه یهک له دوکانی قه سابییهک و قه ده ریک له ناشیکی ناگر کارگه ری کردوو. وه ره قه و بلیتی سه فه ری له ژنیک کرپوه و خۆی گه یاندوته مۆسکو. لهو دهمانه دا که ستالین نه ماوه، چۆته کرملین. له ده رگا ریگه ی نه دراوه؛ ده گهل نهفسه ری پاسدار به شه ر هاتوووه و دوانی به مست کوتاوه. له کاخه وه پێ زاناره؛ ریگه دراوه و شکایه تی خۆی کردوووه. بریار دراوه بیته مۆسکو. نهوانی ده گه لیشی هاتووون کێ پێی خۆشه بخوینی؛ ده نا لیکیان کۆ که نه وه و کاری باشریان بدنه ی. زۆریان خویندوو یانه. هیندیکیان - به قسه ی شیخ سوله یمان - له مه لامستهفا نه کیونه وه و خویندنیان قبوول نه کردوووه.

ئهحمه د تهوفیق و کاوه له سه ر چیای پیرس له شه ردا به شدار بوون؛ بارزانی تاریفی نازییه تی هه ردوو کیانی ده کرد. رۆژیک له نوێژی شیوانیکدا - که تازه سپره هه لده گیرا و گرمه و ناله ی تۆپان ههر دههات - گوتی: هه ژار هه موو به لکی دارانیس سووتاره؛ نه وه هه موو دوژمنه مان له سه ره؛ له وانیه کهس ده ر نه چی.

ههر چه ندی بۆ خۆم چه ند جار نه و فکرم به دلدا هاتبوو، گوتم: نکایه شتی وا مه فه رموو! فه رمانده نابێ باسی شکانی به ده مدا بی. ده سا من بروام وایه به و حاله ش و له وه ش خراتر بی، ههر خۆمان سه ر ده کهوین.

فه رمووی: لات وایه ده ترسم؟!

- نه. من که کوره مه لایه کم؛ باوکم چه کی هه ره به کاری گۆچان و سیواک بوو، نه ترسم، ده زانم تۆ که هه موو ته مه نت له مه یدانی شه ردا رابراوه ناترسی؛ بهلام نامه وی شتیکی وا به فه رمووی که دلی دل زه عیفانی پێ بترسی.

فه رمووی: له م گه لی و نوالانه ی بارزاند، ههر به ردیک و ههر پنچکیک یادی پاله وانانی شه هیدی پارێزگاری حه قی شه رعی خۆیانم بیر ده خه نه وه. هیچ هه نگاو یهک نانیم که مرۆیه کی نازای ئیمه ی لێ نه کوژرابی. ئیستاش کوژرانم به لاوه شتیکی نییه که قاییلی بیر لێ کردنه وه

بی. ژیان هەر دهر پرتهوه. دهست دانانیم. به هومییدی خودا -وهک تۆ گوتت- ئەمجارهش سهرده کهوین...

له ناو پيشمه رگه ی ولاتی سۆران، هەر کهس قهله ميکی به گیرفانهوه با، ناوی مامۆستای دهگرتهوه. له لوبنانیشی تیهه راندبوو که به هه موو موسافیریک ده لاین ئوستاد. مامۆستای ساده قه دری نه مابوو. رۆژیک له بارزان، نامه ی که بۆ بارزانی هاتبوون، ده مخویندنه وه. یه کیک نووسبووی: «پچوو کتان: مامۆستا رۆکن جه لال!» (رۆکن یانی ستاد). دیار بوو وهک ئەفسه ی ستاد فه رقی ده گهل ئەفسه ری دیکه هه یه!

وا ئیمه له بارزان قه تیس ماوین و به و هه زاره زیله جاش و عه سکه ر و تۆپ و ته یاره، ده وره دراوین و شه ر که رمان له پینسه د تینه په ری و نان وا که م و حال وا شه ر. خه به ر و باسی جه بهه کانی لای سۆران، واتا که ر کووک و سوله یمانی و هه ولیر چییه؟

له رۆژی نۆی مانگی جوونی ۱۹۶۳ - که هیرش بۆ سه ر سه پلک دهستی په ی کرد- ده وله تی به عس فه رمانی کور دق رانی له که ر کووک و سوله یمانی ده ر کرد. «زه عیم سدیق» ناویک - که له زه مانى قاسمدا سه ر له شه ر و فه رمانده ی جه بهه ی سوله یمانی بوو- له کاتی کووده تایی به عسدا به سه ر لای شه یواوی گه رابۆوه و ده توانرا تۆله ی لی بکریته وه و له شه کره که ی به هاسانی چه ک بکری، پارتی زۆر به ئیحتی ر امه وه به خه یریان هینا و به سه لامه تی بۆ به غدایان به ری کرده وه. کورده و پیاوه تی ده کا! زه عیم سدیق شه یویکی له نزیک شاری سوله یمانی ناو نا: «شه یوی مه رگ». دوو سه د و هه شتا لاوی کور دی له و شه وه دا ئیعدام کرد و ده چالی خه ستن. له تیلگرافیکدا بۆ به غدا، ئایه تیکی قورعانی گوتبوو که: «له سه ر زه وین دانه کافر یکیش مه هیله وه». ئەمهش وه فاداری عه رب له به رانه ر چاکه دا!

له که ر کووک چه نه د گه ره که مالیکی کور دانیان وه به ر بلدۆزه ر دا و خاپووریان کرد و نه یانه ئیشت که س تیتۆلیک به ریته ده ر. به هه زاران ماله کور د ناو ره ی چۆلان کران. خه به ر هات که سی که س له و گیراوه تی زه مانى قاسم - که له سه ر هه رای که ر کووک گیرا بوون - ئیعدام کراون. جه مال چه یده ری یه ک له وان بوو. ئەوی زۆر داخی به دلمه وه نا، ئیعدامی «شه یخ مارف به رزنجی» و «شه یخ حوسین» ی برای بوو که به راستی زۆرم خۆش ده ویستن. ئیتر له و ترس و له رزه دا هه ر چی توانی هه لئ و چه ک به کار بیه ن، دایانه چیا. له شه کری پيشمه رگه له ئەسه تانی سوله یمانی و که ر کووک و هه ولیر بوونه چه نه د قات. له مو حاسه ره ی بارزاندا - که دژواری شه رمان له سه ر بوو- چه کداری پيشمه رگه ی پارتی ده هانامان نه هاتن. ده وله تیش که متر خۆی ده وان ده گه یاند و ده په ویست بارزان به نه ر بکا.

جاریک بۆ مه لامسته فایان گیرا په وه که پيشمه رگه ی لای هه ولیر که دیتوویانه ئەوه هه زاران کامیۆنه له شه کره و ئەوه هه موو تۆپ و تۆیخانه یه به ره مو بارزان ده چن، گریاون، هاواریان بۆ برابیم ئەحمه د کردوه: که ی ئەوه شه ره فه برایانی ئیمه بکوژن و ئیمه ده ست له سه ر ده ست تماشایا که یین؟ برابیم گوتوویه: ئیوه نازانن! ئەگه ر بارزانی نه مینی، فه رمانده یی ده بیته یه ک. ئەمجار عه کسی بارزانی وه ک شه هید ده فره وشن؛ پاره ی زۆر ده کا!

هه ر له سه ره تایی کووده تایی به عسه وه که شه یووعی قه تلوعام کران، ئەوی توانیوویان پراکه ن و خۆ له ده ست به عس په ها که ن، دابوو یانه کتو که سه ری خۆیان به یاریزن. پارتی به رده ستی برابیم روتوی ده کردن و تفهنگی لی ده ستانن. هاواریان بۆ بارزانی دیتا. ئەویش نامه ی ده نووسی که

تفهنگيان بدهنهوه؛ لیبیان گهرپن با دیفاع له خوځیان بکهن. شکایهت و نامه چمن پاته بوونهوه، هېچیان لږ شین نه‌بوو. له بیرمه ناخر جار بوو؛ بارزانی به کابرای شیووعی گوت: «هوانه جوابی نامه‌ی من نادهنهوه. نه‌گهر بمینم تفهنگه‌کانتان بؤ ده‌ستینمه‌وه؛ به‌لام به وه‌ختی خو‌ی.

زور کس له ههموو لاه، نه‌رزاق و دهرمان و شه‌کر و چای دینا؛ به تایبه‌تی: نه‌حمده‌ت‌ه‌وفیق به هه‌والانیه‌وه زوری خزمه‌ت کرد. زور چالاکانه خو‌ی ده‌گه‌یاندده سنووری ئیران و که‌ل‌په‌لی لازمی په‌یدا ده‌کرد و ده‌گه‌راوه. له سه‌ره‌تاکانی شه‌ردا، شه‌ویک ده‌گه‌ل بارزانی چووینه دم چوم. چهن ناغایه‌کی زه‌لامی پزده‌ری هاتبوون، شکایه‌تیان لای مه‌لامسته‌فا کرد که ئیمه ویستوو‌مانه دهرک و په‌نجه‌ره‌ی مه‌درسه‌کانی قه‌لادزه تالان که‌ین، پشیمه‌رگه نه‌یه‌یشتووه!

بارزانی زور به‌وه تووره بوو، گوتی:

- شیخ جنید! خه‌بهرم هه‌به تۆ حه‌وت رۆژ له‌وه پیش چووینه سوله‌یمانی و فهرمانده‌ی ده‌وله‌تت دیوه. ئیستا ده‌و ناگریارانه‌شدا هاتووی دهرک و په‌نجه‌ره‌ی مه‌درسه به‌ری؟!!

شه‌و دره‌نگیک هاتینه‌وه. له رڼگه بوم گپ‌راوه که: سالیک خه‌به‌ر به سولتان عه‌بدولحه‌مید ده‌ده‌ن والی به‌غدا خه‌لک ده‌گه‌زی. پیاویک به هه‌له‌داوان ده‌نیرئ: نه‌گهر ئه‌م قسه راست بی، والیم بؤ ده‌کلکی ئیستر بخه و بوم بیته. کابرا ده‌گاته به‌غدا. والی خه‌به‌ره‌که‌ی زانیوه؛ زور ترساوه. مه‌جلیس ده‌گه‌ل پیاوی سولتان گهرمه؛ عه‌ره‌بیک دپته ژوور:

- جه‌نابی والی چوار لیره به کابرایه‌ک چایچی قه‌رزدارم. جاری نیمه بیده‌مه‌وه. له سه‌ر رڼگه‌ی کارمه. هه‌موو رۆژ داوام لږ ده‌کا. جه‌نده‌رمه بنیره بیگرن با ده‌حه‌بسدا بی، تا من پوولم ده‌بی و قه‌رزه‌که‌ی ده‌ده‌مه‌وه، نه‌وسا به‌ریده!

والی روو ده‌کاته پیاوه‌که‌ی سولتان:

- تۆ نه‌و شه‌رعه بکه!

که بوی ته‌رجه‌مه ده‌کهن. کابرا ناوقای عه‌ره‌به ده‌بی و گاز له لاملی ده‌گرئ! به بی والی ده‌چینه لای سولتان. نه‌قله‌که‌ی ده‌گپ‌رته‌وه، که ده‌گاته نه‌وه‌ی «با جه‌ندرمه بیگرن»، سولتان به گوئی کابرا‌دا ده‌نووسی ده‌لی: نه‌تانگه‌زت؟

- به‌لږ قوربان گه‌زتم!

جاریک «سه‌ید عه‌زیزی شه‌مزینی»، ده‌گه‌ل رۆژنامه‌نووسیکی دریزی ریشداری موو‌خورمایه‌ی هاتبوو که وا بزانه «دانا ئاده‌م شمید» بوو. بؤ جاری دووه‌م هاتبووه کوردستان. به رووسی قسه‌ی ده‌گه‌ل بارزانی ده‌کرد. سه‌ید عه‌زیز تاقی کردمه‌وه و زوری دلخو‌شی دامه‌وه که ده‌ست له بارزانی هه‌لگرم و بجمه لای نه‌وان؛ که مه‌نزووری مه‌کته‌بی سیاسی حیزب بوو. گوتم: کاکه! من به ته‌مای گه‌وره‌یی نیم؛ به ژیره‌ده‌ستی بارزانی زور دل‌م خو‌شه. به خوا کلکم ده‌زیر گرن لیره نابزووم.

حوسین حاجی ناویکی سوورچی - که جاشیکی زور پیس بوو - کاتئ که له چیا‌ی براندو‌ست بووین، به ناشرکا خو‌ی و کوری ده‌چوونه پادگانی خه‌لیفان، تیربار و تفه‌نگیان له دژی ئیمه وه‌رده‌گرت. به به‌ر چاوماندا ده‌هاتنه‌وه که گز و فتمان بدن. کاتئ له بارزان بووین، خو‌ی و کوری گیران. بیستمه‌وه که هه‌موو رۆژ مریشک و پلاویان ده‌ده‌نئ. رۆژیک که به ته‌نیا بووین، عه‌رزی بارزانیم کرد:

- كاكە بەخشە ئەم بى ئەدەبىيە دەكەم! تۆۋەك سەھلاھەددىنى ئەيىۋوبى و پىلاۋە گەۋرەكانى قەدىمى كورد دەبزوۋىيەۋە؛ كە ئىستا باۋى ئەو شتانه نەماۋە. ئىۋە سەرسەخت تىرىن دوژمنانتان كە شىخى سوورچىيە بە ھەزار شەر و زەھمەت دەگىرن؛ پاش ئىحتىرامى زۆر، بە سوارى ئىستر دەبىنرەنەۋە ماله خۆى. دەى ئەگەر من بوایەم دەمگوت ھىندە زىر و ھىندە تەنگە نەدەى دەتكۆژم؛ دەشىدا. حوسىن حاجى دەلەين تا ئىستا دوازە بارزانى كوشتوۋە، لە ھەبسا مرىشكى بۇ دەنئىرى؛ بۇ خۆمان نان و ئاۋ دەخۆين. ئەگەر بەرىدەى نالى مەمنوونم، دەلى گرتىانم و تۆلەى ئەو سووكابەتییە دەكەمەۋە؛ لىمان ھارتر دەبى...

ھەر چەند سەربازى غەرب دەگىران، زۆر لە خۆمان خۆشتر دەژيان. كاربان پى نەدەكردن، لىباسيان بۇ دەكرىن، پووليان دەدانى و بە لای مووسلدا بەرى دەكرانەۋە ولاتى خۇيان. جگە لە تەنگە و چەك، ھىچ شتىكىان لە كەلاكى دوژمن نەدەكردەۋە. من، «بىجان» و «حادى» ناوم راسپاردبوو - كە ھەردووك سەرقۆلەى لەشكر بوون - گىرفانى كەلاكان بېشكنن، جغارەكانيان بۇ من بىنن و بە بارزانى نەلەين.

مەلا باقى مەئموورەتى درايە كە بچىتە گەلالەى بالەكايەتى. گوتى: ئەو ئەسپەت لە برسان دەمرى، كەس ناۋىرى بە رۆژ رايگوزى. بىدەبە بۆت دەبەمە كوستانان قەلەۋى دەكەمەۋە و ئاگام لى دەبى. ئەسپى برد. لە پايىزى درەنگدا مەلا باقىم دىتەۋە، گوتى: ئەسپەكەتم لە بۇ فرۇشتى بە پىنچ كەللە قەند و ئەۋىشم بە دىشلەمەۋە خواردەۋە!

- ئەى بە سىندانى بى!

كۆمەلئ ئاغاۋاتى لای دھۆك ھاتبوونە بارزان. بارزانى فەرموۋى دەگەل ئەۋانەت دەنئىرم كە چاۋەدىر بى و نەھىلى كىشە لە ناۋ خۇياندا بىننەۋە. تەحسىن يەزىدى ھەر چەند جاشە و مەعاش لە دەۋلەت ۋەردەگرى، بىپارىزە و كارىكت بۇ شاران دەبى بۆت دەكا. نىۋەرۆژە گوشتمان ھەبوو. سەفرەيەكى خامى دوور و درىژ راخرا. بارزانى پالى بە تاشە بەردىكەۋە دابوو. ئاغاۋەت لە ھەر دوو بەر رىز بىوون و دەستيان بۇ خواردن برد. مارتىكى جىنجىر -لام وايە مىترىك درىژتر دەبوو - بە ناۋەرەستى سەفردا ھات، راست بۇ ئەۋسەر، بەرەۋ بارزانى. قەت يەك لە ئاغاۋەت نەما، ھەموو ھەلاتن! گوتم: بىگرم و بىكۆژم؟ فەرموۋى: نا. مار لە پىش بارزانى لای دا و چوۋە بن بەردەكەى پالەۋىشتى. بانگى كرد: ۋەرنەۋە نانەكە سارد دەبىتەۋە! زۆر بە خەجالەتى گەرانەۋە.

دەبى ئەۋە بزىنن كە لە بارزان جگە لە «كۆرە مار» - كە مارتىكى سەر سى سوۋچى پىسە و بۆرەلۆكەيە و لای كلكى زۆر بارىكە و سەممە - ھىچ مارتىك ناكۆژن. نەخوازما مارتى رەش - كە پىنە نادا - لە زۆر مالان ۋەك پشیلە ئازادانە دەگەرئى و مشك راۋ دەكا و مىندال گالتەى پى دەكەن؛ ۋەك ئەسپاببازى. راۋەكەۋىش بە تەنگ ناكەن. كەۋ لە پىلاۋ ناترسى. كە گوتىشم بىگرم، بۇيە بوو ھەر بە لاۋەتى فىر بىووم: مىلى مار تا ئەندازەى چوار قامك و پىتر رەقە؛ ئەگەر ئەۋى بگىرى لە پىنەدان دەكەۋى. زۆر جار لە تەرەغە دەمگرتن و لاشم وا بوو مارگران ھەر ئەۋ فىلە دەكەن و دوايى ددانى ژەھريان دەكىشن.

پاش نىۋەرۆ ئىستىرىكى شىنيان دامى كە زۆر ئىستىرىكى چاك بوو. دەگەل ئاغاىانى سوار و ھاورئىيانى پىادە رۇشىتىن. شەۋ لە شىۋىكى بن چىيى پىرس رامانبوارد كە چەند بىرىكى كەم قوۋلى كوستانچى لى بوون. تاۋەھلات بە چىيا ھەلگەراين. رىگەيەكى يەكجار سەخت و

بهرداوى و دڙوار بوو. جيڳهه واهه بوو دهبوو ئيسٽر نزيڪ ميٽريڪ خوى ههلاويته سهر بهرديڪ؛ يان باز دانه خوارئ!

به نزيڪهه سئ سعات سهرڪهوتين. ناڱاڪان گوتيان: نيمه ههر چاومان له تو بوو دابهزى تا نيمهش دابهزين. سهيره كه ملمان نهشڪا و ههپروون به ههپروون نهبووين!. گوتم: باوهر كهن منيش ههر چاوم لهوه بوو نيوه دابهزن تا دابهزم؛ بهلام گوتم نهگهر من دابهزم دهلين شارستاني و ترسهنوڪه. مل شڪان له گالته پئ ڪردن چاڪتره!

له بيرم نهماوه چهند شهو له ريڳهه ماينهوه. رڙيڪ گهيشٽينه گوندى «نهرئ» كه له پهنا گوندى «رهبهٽڪئ» به. مولڪي «حاجي مهلو» بوو كه غازى و عهبدولوواحيد خواههنى بوون و دهگهلمان بوون. شهو تا پاش نيوهپرؤى سبهى لهوئ مائين و رئ كهوتين. له ريڳهه پيشمهرگهبهڪ ههر تماشائى دهڪردم و ديار بوو ڪاريڪي پيم ههيه. خوم دوا خست:

- ها برا چت دهوئ؟

- ڪاڪه! ديتم قهند له دهمت دهنئي، چاي به سهردا دهكهى. بيڪه به خاترى خودا خهلكي

نهم ولاته فيرى نهو ڪاره مهكه!

له شارى ڪڙيه خهياتيڪ ڪراسيڪي نيوقولى له فاسونىاي نهفسهري بو درووبووم؛ گيانيڪم بهوه بوو. له ريڳهه زورمان نارهم دهڪرد و تڙ دهخوارد. دهگهيشٽينه ههر دم چوميڪ ڪراسم له ناو ههلده ڪيشا؛ بي سابوون پاك دهبووه و تامهلهمان دهڪرد وشكهوه دهبوو.

پنم وابه نو رڙي ڪيشا تا گهيشٽينه «خور ڪئ» له نزيڪ دهوڪ. كهوت بوئماي يهڪ تونى پيدا درابوو؛ پئنجيان تهقيوون و قهت تاقه مالڪ نهماوو ويٽران نهڪرابئ؛ چول و هول. بهرههيوئيڪ و نيوه ههساريڪ ماوو؛ ڪرا به جيڳهه ناڱايان. له گوند دهركهونم؛ بيست دهقيقه رئ رڙيشتم، تووشى ڪانى و گوليڪ بووم؛ زور خوش و به سپيندار. دار ههنجيريڪم پهيدا ڪرد، دهنگوت خيوته. هاتمهوه گوند گوتم جي خهوى شهوانهم پهيدا ڪرد. ههسيريڪي نيوه شرم له ناو مالان برد و شهوانه تا درهنگ دهگهل پيشمهرگه رامدهبوارد. وهختي خهوه دهچوموهه بن داره ههنجير؛ ههسير، رايهخ و سهنير، بهرد. بهياني كه چاوم ههلدينا، دنيايهڪ ههنجيري زهردى زهلامى گهيشٽوو چاويان لئ دادهگرتم. له پالهوه تيرم دهخوارد و نهوسا دهچوموهه دم و چاوشتن. بهيانيهڪ به فيته و هوى شوانيڪ وه خهبر هاتم كه هاتبوو مهر له گولهكه پاراواڪا.

- هو ڪاڪا! شيرت نيهه منيش ههنجيرت بدهمئ؟

- چم نيهه تئى بدوشم.

هاتم له ناو ويٽرانهى ديڊا گهرام، كهتريهڪي رووكهشى سوورم دڙيهوه، سهرهكهى نهماوو. شوان ههر ديتي گهشكه بوو. گورجئ پري ڪرد له شير و بهرديڪي تنهڪمان له سهر دانا و شيري ڪولاو به ههنجيرهوه. سولٽانى روميش وائ رانهبواردوو!

ڪورپيڪي شازده سالان به ناوى «مهلا عزيز دهوڪئ» - كه باوڪي سعات ساز بوو - له ترسان ههلاتبوو؛ له گوند خزمهتى دهڪردم.

مهلامستهفا پياويڪي زور بهوهفا بوو. نهگهر دهلين وهفا له دنيا نهبووه يان نهماوه، له لاي نهو به تهواوى ههبوو؛ ماوو. كه له سهر نهم وهفاداريهش زور جارى زيان ديتبوو؛ بهلام دهستى لئ ههر بهرنهءادا. ڪارايهڪ به ناوى «تاهير ههسهن» له سالى ۱۹۴۵ له گوندى «بله» به تومهتى

هاوکاری بارزانی ئیعدام کرابوو. برای به ناوی «هاشم حسەن عەقراوی» - به وهفاداری بۆ تاهیر - زۆری قەدر لی دەگیرا. لهویش خوێری و بی نامووس تر - له عەرب و عەجمیشدا - هەلنە کەوتوو. چەند جار له شەر هەلات؛ چەند جار دزی له شۆرش کرد؛ بەلام قەدری هەر دەگیرا. تا ئاخری به یە کجاری بوو به جاش و کە ئەمە دەنووسم، به ناو، پەئیسسی حیزبی دیمۆکراتی کوردستانی سەر به بەعسیانە.

«عەبدولعەزیز حاجی مەلۆ» دۆستی بارزان بوو. ماله شیخی بریفکان له سەر رەواندنی ژنیکی کوشتوو یانە. ماله حاجی مەلۆ بوونەتە خۆشەویستی بارزانی و به وهفاداری بۆ عەبدولعەزیز مەلبەندیکی گەورەیان پێ سپێراوه و تۆلەیان بۆ له ماله شیخی بریفکان کراوەتەوه و گوند سووتاو و دانیشتوانی ئاواره کراون. «غازی حاجی مەلۆ» لاویکی زۆر نەترس و له شەر ئازا بوو؛ بەلام برای گەورە ی - کە عەبدولواحید بوو - چەند جار بیوه جاش و گەرابوو؛ دەیانگوت حیزیشە. چەند نامۆزا و خزمی تری غازیش هەبوون کە زۆر کەیفم پێ نەدەهاتن. نزیکە ی نەوه دە گوندیان دەخوارد؛ بەلام پێخۆریان نەدەدا به پێشمەرگە؛ جلکیان بۆ نەدەکەرن. شەوانە له مەجلیسیاندا، باس باسی جاشان بوو کە چەند خۆش دەژین و چەند پاره وەر دەگرن: «بیستوو مە فلان جاش یە ک جێ دوازدە کراسی کرابوو، فلانە ترومبیلی هەیه...».

شەویک گوتم: ئێوه چونکە له لادی گەورە بوون و شارتان نەدیون نازانن پاره ی زۆر لای کێ هەیه. ژنیکی گەوا دە، پازدە ژنی خرابی له بەر دەستدایە له بەغدا، دەلین دە ملیۆن دیناری له بانکدایە و چەندین قەسری هەیه. بۆچی فکر له کاری وا به قازانج ناکەنوه؟!

- ئای سەیدا هەزار! ئەوه بی شەرەفیە، چۆن وا بکەین؟

- گیانە! ئەو ژنە به شەرەف ترە لهو کەسە ی نیشتمان و هاو نیشتمانی خۆی بفرۆشێ...

غازی دارکاری پێشمەرگە ی دە کرد؛ نەمدە هیشت. وا دیار بوو زۆر له من قەلسە و له بەر بارزانی نەیدەوێرا.

عەشیرەتی غازی (مزووری) له هەموو عەشایری کورد ئازتر و موخلیس تر بۆ کوردستان بوون. هەر یە کە ی بەرانبەری سەد غەنیم بوو. پێشمەرگە ی چاک و ئاغای خراب. چەند کەسیکیان خەبەر چینی بوون؛ هەر چی له ناو ئاغایاندا رادەبرا دەمزانی. جاسووسیکی دەولەت به ناوی «ساقی» گیرابوو. شەویک غازی گوتی ساقی هەلاتوو. زانیمەوه کە به دوو هەزار دینار بەرەلدا ی کردوو. چەند گوزارشیکم دەربارە ی ئەو کارە خرابانەیان بۆ بارزانی نووسی کە: «ئەوانە له جاش بەزیان ترن؛ چاریکیان لی بکری باشە». جواب دەهاتەوه کە سەبەر بکە و بمینەوه!

بیست و حەوت هەزار دۆلارم پوول هینابوو؛ خەبەرم بۆ تەحسین یەزیدی - میری یەزیدیان - نارد کە دۆلارە کان به دینار بگۆریتەوه. تەحسین جاشی دەولەت بوو؛ بەلام له بنهوه دەگەلمان دۆست بوو. خەبەری بۆ ناردم کە دۆلار به دووسەد و شپست فلس. گوتم بیگۆرەوه. دەبوو بۆ خۆم بچمە لای، حیسابە کە وەرگرم. راشمسیاردبوو کە چەندی دەستی دەکەوی بوو زوی رانک و چۆخە بکری.

رۆژیک دەگەل دە پێشمەرگە بەرەو دەشت وەرئ کەوتین. نیوه پۆیه کی زۆر گەرم بوو؛ له دەم چۆمیک لاماندا. هەر کەسە بلاو بووین مەله بکەین. دیتم یە ک دنیا تووترک لهو بەر چەم هەیه. جلە کانم نایە بن گیا و به پووتی چوو مە تووترک خواردن. له پاش تاویک دیتم هەر وا

پیشمرگه‌ی مزوورییه و دست له سهر په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگ راده‌کا. به‌ره و گرد ده‌چن و په‌کوه- په‌کوویانه. له نیو تووتر که‌کان هه‌رام کرد:

- چتانه؟!

- ئای مالت ئاوه‌دان! خوا ئه‌یزانی گوتمان ر‌فاندووویانه. ئه‌وه دوو سه‌عاته به شوین تۆدا راده‌که‌ین!

- کاکه تووترک زۆر خۆشه؛ له بیرم چوو‌بوو چه‌ندم پینچوو. ده برۆنه ئه‌ولا، پرووتم، تا جلکان ده‌به‌ر ده‌که‌مه‌وه.

ده‌بوو پاش نیوه‌شه و بچینه مالی ته‌حسین؛ چونکه تا ئه‌و ده‌م ئه‌فسه‌ری عیراقی میوانن. چووینه مالی میری یه‌زیدیان. مریشکی سووره‌وه‌کراو به پیتی فیلان بوو. به ئه‌ده‌بیات گوتن گوتم: میرم تۆ که له ناعیلاجی بوویه فورسان... گوتی: نا، ئه‌ز بوومه جه‌حش؛ مه‌بیژه فورسان! پیاویکی له لا بوو؛ میرزای بوو (عه‌لی چۆقی) له به‌غدا بۆی ببومه واسیته، حقووقی مانگیکم زیاد بۆ ساندبوو؛ هه‌والی حیزبیش بوو. به سرته گوتی: تۆ تووتن و په‌ر ده‌کیشی، داوای جگه‌ره بکه و حه‌قت نه‌بی. دانیشه‌وه، گوتم: کاک عه‌لی! پا‌که‌تیک جگه‌ره‌م بۆ بی‌نه. هه‌ر راسته‌وه بوو، دوو گلۆسی جگه‌ره‌ی «گریفن ئه‌ی» بۆ هینام. له‌به‌ر خۆوه گوتی: مالی ئه‌و جاشه سه‌گ‌بابانه بۆ تۆ باشه!

حیسانمان کرد، په‌نجا ده‌ست بوزووم وهر‌گرت و باقی دیناری عیراقی؛ له قه‌راری دۆلار به دووسه‌د و شپست فلس.

میر ته‌حسین فه‌رمووی: وا من له گیرفانی خۆم سیسه‌د دینار ده‌ده‌م به شۆرش.

گوتم: عه‌لی چۆقی میداد و کاغه‌زم ده‌به.

گوتم: میرم! ده‌لین کابرایه‌کی گوندی چۆته لای پینه‌چییه‌ک له بازار گوتوو‌یه: دۆشاوت هه‌یه؟ پینه‌چی ئاوی که‌وشانی داوه‌تی، نانی تی کوشیوه و خوار‌دوو‌یه. پاشان گوتوو‌یه: نه‌یژی کورد بوو فامی نه‌و؛ دۆشاو پار بوو تامی نه‌و! مه‌لامسته‌فا به منی گوتوو‌ه نابێ ته‌حسین به‌گ بره‌نجین؛ چه‌ند جاریک پرووته و پووته‌ی عه‌شیره‌تی «زیدکی» گوتوو‌یانه با ده‌ستی‌ک به‌میردا بی‌نین، نه‌مه‌یشتوو. تۆ دۆلارت دا به دووسه‌د و حه‌فتا و دوو فلس؛ که ئاگام له نرخ‌ی هه‌یه. یانی ده‌گه‌ل ئه‌و پووله‌ی تۆ به دیاری ده‌مه‌ده‌یه‌ی، سیسه‌دو‌بیست و چوار دیناری فه‌رقه. رۆنی خۆم ده‌سه‌ری خۆم هه‌له‌ده‌سووی، هیشتا ته‌واویش نا! نه‌چی بلیتی هه‌زارم فریو دا!

ته‌حسین هه‌ر ناوی «زیدکی» بیست، ره‌نگی په‌ری؛ ده‌یزانی چه‌ند دز و در و خوانه‌ناسن. ده‌می تیک هالا و ملی له سویندان نا که: من وا موخلیسم و واده‌که‌م و وا بچی؛ زیدکی زۆر به‌رازن؛ پیسن؛ نزیکیان مه‌که‌وه! فه‌رمووی: په‌نجا باریش گه‌نم، دوا‌ده‌ ته‌نه‌که رۆن و گه‌لیکیش نیسک و دانه‌ویله‌تان بۆ ده‌نیرم.

- ئه‌ی مالت ئاوا!

گوندی «باله‌ته» له جی خه‌وه‌که‌مه‌وه ر‌یگه‌ی سی چاره‌گه سه‌عات بوو. عه‌بدوره‌حمان قازی، ره‌شاد بالته‌ی موه‌ندیس، ناجی باله‌ته - که دوکتوری ئازمایشگا بوو- و حافز مسته‌فا قازی موه‌ندیس له‌وی ده‌ژیان. شه‌وانه پاش سه‌ریک خه‌و کردن، ملی چپام ده‌گرت و ده‌چوو‌مه لایان؛ به قسه‌ی قۆر رامانه‌ده‌بوارد. وا فی‌ر ببوون، لیفه‌ی منیان راده‌خست تا ئه‌گه‌ر دره‌نگ چووم جی‌م هه‌بی.

شہوئیک لہو شہوانہ لہ خوہ ہستام، روانیم کابرایہ کی بلندبالای بوشناخ، تھنگ بہ شانہوہ لہ کولانیککی بالہتہوہ راہبرئ . دہنگم دا:

- کئی؟

- ئەز غولام ئەز جہحشم!

- کورہ قسہی باش بکہ! دا وەرہ بزائم!

ہہوالانم گوتیان بہلئ ئەوہ جاشی یەزیدیہ؛ پیاوی چاکہ. ہەر چیہکمان بوئ لہ مووسل بۆمان دە کرئ.

پیلانہوہ کانم «شہکال» بوون. یانی لاسٹیککی ترومبیل سہریان بہ بہند چنדרابوو. وەک کالہی خاو، بہ بہن بہ لاقہوہ دەپینچران. ہہموو رۆژ دەبوو تا و تایان کہم؛ خوار دەبوون. پاش پانیہم بریندار ببوو. گوتم: کاکئی جاش! بوزووی رانک و چۆغہیہ کی خەت خەت بہ چەندہ؟

- چوار دینار.

- ئەئی کەوشی نەرمی کەتانی کە وەرزشکار دە پنی دەکەن؟

- دیناریک، کەمتریش.

- دە ئەو پینچ دینارہ بەرہ و ئەو دووانم بۆ بکرہ!

پاش چوار رۆژ رانک و چۆغہکەئ بہ یەکیکدا ناردبوو؛ دیناریکی دەگەل بوو. گوتبووی: کەوشہکەم دەس نەکەوت. ئەوا ئەمشہو دەبئ بچینہ شہر دەگەل ئیوہ؛ نەمتوانی بیمہوہ، بمبەخشن!

جاشی وا ئەمینم پئ زۆر سہیر بوو!

خەبەرمان وەرگرت کە چەند ستوونیککی دەولەتی و جاشی زۆر لہ چەند جیوہ ہجووم دەکەن. دەبوو بہ پہلہ خەبەر بہ ہہموو بنکەکانی ناوچہکە بگا و ہووشیار بن. من بپارم دا خەبەر بۆ بنکەئ «ئەلقووش» بہرم. بہ رۆژ سەفەر کردن لہبەر تەبیارہ -کە ہەمیشہ بہ عاسمانہوہ خولیان دەخوارد- نەدەکرا. لہ سەری شہوہوہ دەگەل دوو پینشمەرگہ -کە من سواری ئیستر بووم- رۆیشتین. تاو ہەلات گەیشتینہ بنکەئ پینشمەرگہ. ہاتن بہ پیرمانہوہ. لہ ئیستر داہزیم و چوار تەبیارہئ بۆما ہاوژمان وەک جندۆکە گەیشتنہ سەر. زەمب و پەمب بکوئہ! دنیا بوو بہ تۆز و خۆئیک ہەر تاریک داہات. سەد بار خۆلمان بہ سەر و چاو ہەلپەرزا. ہەشت بۆمبایان ہاویشتبوونئ؛ بہلام کەسمان لئ بریندار نەبوو. ہەر تۆز بوو بہرز بیوہ. بہ راستی پینسوازیہ کی گہرم بوو! لہ بہر خۆئلی چروچاومان رینگہئ کونہ بن عەرزہکەمان نەدەدۆزیوہ. ئاویش زۆر دوور بوو. پاش تاویک چاو ہەلگۆفین و قرخەقرخ کردن، ئاو ہات و دمچاومان شتہوہ.

چووینہ کونہ رەشہوہ گوتیان: چا بوو ئەمرۆ ہاتی! ئەمشہو چووینہ ئەوبہری بہشی عارہبی جاش. کامیونیکمان بار کردووہ، ۱۶ مہری قەلہو، ہہموو دەرمانی دەرمانگاہیک کە لہوئ بووہ؛ بیست و حەوت پارچہ تھنگ و دەمانچہ، زۆر کەل وپہلی تریش. خاوہن کامیونمان ہیناوہ ہەتا بن ئەو گردہ؛ کامیونہکەمان پئ فرۆشتۆتہوہ بہ شیست دینار. جا ئیستا کەیفہ؛ گوشت مہر مشہیہ! بئ تۆ ناخۆش نیوہرۆژہیہ کی شاہانہمان کرد.

شہوئیک دوزمن لہ لای «چەمانکی» وہ ہجوومی کردبوو. پاسەوانہکانی پینشمەرگہ نوستوون و خافلگیر کراون. پینشمەرگہیہک «بەحری» ناو راہدەپەرئ؛ دوزمنیان گەیشتۆتہ سەر. ہەرا دەکا

و ده بکاته تەقە. پێشمەرگە دژنە دەست و پاش دوو سەعات شەر، دوژمن دەشکینن. بەحرێ زۆر بە برینداری هینرایهوه «خورکی». باسک و سنگ و سەر و چاوی پێچرابوو. یه کیک گوتی: لهوانه یه نهژی.

له بن په‌ڕۆیانهوه بانگی کرد:

- دەهرم، به قوربانی کوردستان بم! ئەمن زەر به تێکی گه‌وره‌م له دوژمنان دا؛ خه‌می خۆم نییه.

رۆژێک چەند پێشمەرگه‌یه‌ک له دەوری یه‌ک دانیشتیوون قسه‌یان ده‌کرد. یه‌کیان هه‌ستا و بانگی کرد:

- سه‌یدا هه‌زار! خواحافیز. من چیدی پێشمەرگه‌ نا‌بم!

- برام کێ دلی ئیشاندووی؟ به‌ خوای نا‌یه‌لین برۆی! له‌ سەر چی ده‌رۆی؟

- سه‌یدا نه‌وانه‌ باسی شه‌هید ده‌که‌ن. ئەمن ناوم «قریاقۆس دنخه‌» یه. تو و ئینسافت، ناوی من بۆ شه‌هید ده‌ست ده‌دا؟! چۆن قبوول ده‌که‌م له‌ سەر قه‌برم بنووسن: «شه‌هید قریاقۆس دنخه‌!».

- کاکه‌ مه‌رۆ! له‌عنه‌ت له‌ بابی ئەوه‌ بۆت بنووسی شه‌هید!

گوندیک له‌ لای ده‌ۆک هه‌یه (سپینداره‌)، خه‌لکه‌ که‌ی له‌ ناو جیرانان به‌ بی‌عه‌قل مه‌شه‌وورن. له‌وان ده‌گه‌ڕێنه‌وه که‌ زه‌رگه‌ته‌ به‌ مندالیکیه‌وه‌ داوه‌، ده‌ستیان داوه‌ته‌ تفه‌نگان: زه‌رگه‌ته‌ هه‌دی چیه‌ به‌ کورمانه‌وه‌ بدا؟! چوونه‌ راوه‌ زه‌رگه‌ته‌. زه‌رگه‌ته‌یه‌ک به‌ سەر لووتی یه‌کیکه‌وه‌ نیشته‌وه‌. فیتهی بۆ ناوالان لێداوه‌ و ئیشاره‌ی بۆ سەر که‌پۆی خو‌ی کردووه‌؛ یانی ئەوه‌تا، تا نه‌رۆیوه‌ تفه‌نگی پێوه‌ نین!

پێش تاوه‌لاتیک یه‌کیکی سپینداریه‌یی تووتن ده‌دێری. ده‌بینی وا سه‌رباز و جاش له‌ گرد وه‌ سەر ده‌که‌ون. ده‌لی: ئەی به‌خه‌یر بێن سەر چاوی من، ده‌ست ده‌داته‌ تفه‌نگ و به‌ره‌و سەری گرد را‌ده‌کا. زۆر جار به‌ گولله‌ قوری بێ هه‌لده‌په‌رژێ راناوه‌ستی و سەری گرد ده‌ستینێ. نۆ که‌س له‌ دوژمن ده‌کوژێ و به‌ ده‌ تفه‌نگه‌وه‌ ده‌چیته‌وه‌ سەر ناودا‌شتن که‌ دوژمن هه‌لاتووه‌.

ستوونیک سەرباز به‌ سێ تانکه‌وه‌ هه‌جوومی کرده‌ گوندی سپیندار. به‌ تفه‌نگ (تفه‌نگی راو)، به‌ داس و خه‌نجەر بۆی چوون. تانکیک ده‌ قوڵکه‌ که‌وت، رێگه‌ی دووه‌کانی تر برا. خه‌لکه‌ که‌ به‌ ژن و منداله‌وه‌ هه‌رشیان کرد. دوو تانک هه‌لاتن. تانکی ده‌ قوڵکه‌ که‌وتوو ناچار ته‌سلیم بوو. سه‌رنشینه‌کانیان به‌ دیل گرت و تانکیان ئاگر دا. له‌و شه‌ره‌دا سێ که‌سیان لێ کوژرا و دوا‌زده‌ که‌لاکیان له‌ دوژمن خه‌ست و هه‌ر ده‌تگوت چوونه‌ سەر شابی.

شەر له‌ هه‌موو لا گه‌رم بوو. به‌ رۆژ نه‌ده‌که‌را بگه‌ڕێم. ئەگه‌ر کارم له‌ خورکی هه‌با، شه‌و ده‌چووم و بۆ خه‌و ده‌هاتم‌ه‌وه‌ باله‌ته‌. هه‌ر تاریکان له‌ دێ ده‌رده‌چووین بۆ ناو پۆله‌ هه‌ناریک، تا ئیواره‌ له‌وئ ده‌ماین و نان و چامان له‌وئ ده‌خوارد. ته‌نه‌که‌ نه‌وتیکه‌ به‌تالمان کردبووه‌ میزی نووسین، به‌ کاغز و کاربۆن نه‌شره‌مان دنوووسی.

به‌بانیه‌ک حافز مسته‌فا قازی دره‌نگ وه‌ خه‌به‌ر هاتبوو. تاوه‌لاتبوو؛ له‌ دێوه‌ به‌ره‌و ئیمه‌ ده‌هات. دوو ته‌پاره‌ی میگ هاتن؛ دیتیان، بۆی گه‌رانه‌وه‌. له‌ بن به‌ردیک دانیشت، دیار بوو له‌ به‌ر چاوی ته‌پاره‌چی ون ببوو. چەند سووریکیان دا و رۆیشتن. حافز ده‌یگوت:

- زۆر ترسام. هه‌ر ده‌مگوت ده‌ی سه‌گباب لێم‌ده‌ن با نه‌جاتم بێ! لێیان نه‌دام!

خەلکی بالەتە ھەموویان خەمی ئەو برادەرەنە بوون. زۆر جار دەعوەتیان دەکردین؛ خەیار و تەماتەیان بۆ دیناین. شەویک گوتیان موھەندیسەکان بانگت دەکەن. بە گەرماپەکی زۆر، دەرگایان لە سەر خۆ داخستوو؛ ئارەقیان لە پیش بوو. تروۆزی زەلام مەزە بوو. گوتم: کاکە ئەمەش ناو دینین زەوق؟ کوپە ھەستەن تا نەپیشاون!
دەستم پێ لە جەزنی ئارەق بەردان و ماوێھەک بەو بەزمە پێدەکەنین.

سەفەرێک بۆ لالەش

گوتمان با بچینە «لالەش» کابەیی یەزیدیان. عەبدووێرەحمان قازی پێشمان کەوت. بە بێ پرێگە، بە ناو درووو زەردەدا تاویکی باش پڕۆیشتین؛ ھەموو بەلە کمان بریندار بوو. دامانە چیا. پێشپەرەو ھەمان پوتبەیی ئەمیر لێوای ھەبوو؛ ئەفسەریکی بەناوبانگ، لە پڕۆیشتن ماندوو نەدەبوو. ھەر فەرمانیشی دەدا: «دوا مەکەن!» حافز و من شرۆلترین و تەنبەلترین پێشمەرگەیی دنیا بووین؛ ھەناسەمان سوار ببوو، دوامان دەکرد یاخو تەبیارە بێ و بتوانین دانیشین. بۆ یەکەم جار دوامان قبوول بوو. پێشپەرەو ئەمری کرد:

- دانیشن تەیارە ھات.

- ئۆخەیی!

- ھەستەن تەیارە پڕۆیشت.

لە چیاو ھەسەرکەوتین و تووشی سەرھولێژێکی زۆر کووڕ بووین. رادیۆکەم بە کاک عەبدووێرەحمان بوو. بەردیکی لە بن پێ دەرچوو، پەتی برد و سێ چوار سەرھەقولاتی دا و تەخت لە عەرز درێژ بوو. من بێ ئەو فەکر بکەمەو گوتم: خۆ رادیۆکەم نەشکاوە؟!

- ئای مالت وێران کەیی دەبێ؟ ئەو من دەمرم، ئەو دەلێ رادیۆکەم!

گەیشتینە دەشتایی، روومان کردە گەلی لالەش.

مەلای جزیری فەرموویە:

دل گەشتەم ژ دیری، ناچم کەنشتەیی قەت میحرابی وی بە من را وەر دا بچینە لالەش لە کتیبەکانی باسی مەشایخاند و بە تابیەتی لە «تەزکەرەتولئەھولایی عەتار» دا باسی شیخیک بە ناوی «عەدی بن مسافر» ھەپە کە لە رەفیقانی خۆشەویستی غەوسی گەیلانی بوو. ژیاننی شاران و زۆری یاراننی لە بەر چاو کەوتوو و لە چیاوی ھەکاری، لە کوختەپە کدا دوور لە دنیا ژیاو. مریدە کورد دەوریان داو. لەوان زەماناندا دەستەپەک لەو سۆفیانە گەیشتوونە رادەپەک کە لایان وایە خودا ھەمووی ھەر پەحمەتە و بەزەیی، پەحمەت و عەزاب ھەرگیز دانوویان پێکەو ناکوئێ. لەبەر ئەو جینیویان بە شەیتانیشت نەداو و لایان وایە بوونی شەیتان ئیرادەیی خواپە و بە زاراوہی ئەمرۆ: تاکتیکی تابیەتیپە؛ کە «مەنسور ھەللاج» و «جونەیدی بەغدایی» و «شەلی» و زۆر کەسی تریشت لەوانە بوون. تەنانت ئەحمەدی خانی خۆشمان لە «مەموزین» دا عوزر بۆ شەیتان دەخوزا پتەو و لاگیری لێ دەکا. دەلێ: «خواپە! شەیتان ھەر چونکە سەجدەیی بۆ ئادەم نەبرد و گوئی جگە لە تۆ کەس نااسم و بۆ بیگانە سەر نہوی ناکەم، وات بە سەر ھینا؟»

لە دوای مەرگی شیخ عەدی، چەند چین خەلیفەیی ئەو ھاتوون و ئەم ئیرشادەیان بەپڕۆو بردوو. مریدی نەخویندەوار و دلگەرم - کە باشیش تێنەگەیشتوون - وردە-وردە پێیان لێ

ههلبریوه، تا وای لیتهاتوووه که شهیتان به دۆستی نزیکى خوا بزنان و ناوی بنین «مهلهک تاوس». موسلمانانى جیرانیان به کافریان له قهلام داون و زۆر جار قهتلوعامیان کردوون و سولتانانى عوسمانیش دنه‌ی خه‌لکیان لی داون، که کورد به کورد به کوشته بدن. کار گه‌یوه‌ته راده‌یه‌ک، هه‌موو یه‌زیدیه‌ک رقی زۆری هه‌ر له موسولمانه و موسولمانیش لای ئه‌وان هه‌ر کورده موسولمانه‌که‌ی هاوسایانه. ئیتر هه‌ر چی موسولمان بیکه‌ن لای ئه‌وان خراپه. وا دهرده‌که‌وئ که موسولمانان ناوی «یه‌زیدی» یان به سهردا برین؛ که یه‌زید زۆر خراپه. به‌لام خۆیان ده‌لین ئیمه «ئیزه‌دین»؛ واتا خودایی. زۆر کتیب دهرباره‌یانه‌وه نووسراوه و سه‌ده‌ها چیرۆکیان بۆ ریک خراوه؛ که هه‌چیان یه‌کتر ناگره‌وه. هیندیک ده‌لین پاشماوه‌ی زه‌رده‌شتیه‌کان؛ هیندیک ده‌لین میتراییین و زۆر شت. به‌لام من به تیکه‌لی و ئاشنایه‌تی و هات‌و‌چۆ کردنی شوین و پیاوه زله‌کانیان وای بۆ چووم که لکتیک له موسولمانان و لایانداوه. هه‌ر وه‌ک چۆن موسولمانه‌تی پیغه‌مه‌به‌ر یه‌ک ته‌رح بووه و ئیستا ماشه‌للا هه‌زار لکی لی بۆته‌وه و هه‌مووش یه‌کتر به کافر ده‌زانن و هه‌مووشیان راست ده‌که‌ن!

ئه‌و شیوه‌ی و دۆله‌ی که خانه‌قای شیخ عه‌دی بووه، ناوی لاله‌ش و چونکه ممبره‌ک و پیرۆزه، قه‌ت که‌س داریکی نه‌پریوه، سه‌ر تا پا که‌سکه و به‌ راستی به‌هه‌شتیکی سه‌ر پرووی زه‌مینه. گه‌لی لاله‌ش زیاره‌نگای هه‌ره‌ گه‌وره‌یه. پیاوه دینییه‌ گه‌وره‌کانیان - که هه‌چیشیان سیوادی نووسین و خویندنیان نییه، جگه له بابه شیخی ره‌ئیسى دینی هه‌ره‌ زل که له شاری «شیخان» ده‌ژی و سالی چهند مانگیک دیته‌ وئ - زۆریان ته‌ر که دنیا له لاله‌ش ده‌ژین.

رینگه‌ی روو به لاله‌ش و مه‌رقه‌دی شیخ عه‌دی - که یه‌زیدی پیتی ده‌لین شیخ هادی - چه‌ره‌پزێنکی باش کراوه. من پاش پانیم به شه‌کاله خواره‌که‌م بریندار ببوو. که گه‌ینه سه‌ر ئه‌م رێ خۆشه، شه‌کالم داکه‌ند و به‌ پێخواسی ملی رێم گرت. به سه‌ر پردیکی سیمانیدا په‌رینه‌وه که چه‌میکى چکۆله‌ی به ژێردا ده‌چوو. هه‌ر گه‌یشتینه ناو ئاوابی، «فه‌قیر شه‌مۆ» که یه‌کیک له پیاوه ئابینییه‌ گه‌وره‌کان بوو، ده‌گه‌ل بیست که‌سیک له دووره‌وه به پیرمانه‌وه هاتن. گوتمان دیاره‌ جه‌نه‌رآل عه‌بدوهره‌حمان قازیان ناسیوه بۆه هاتوون. نه‌خیر زۆر به هه‌له‌ چوو بووین، هاتبوون به پیر منه‌وه. سه‌رزاره‌کی به‌خیره‌هانتی هه‌واله‌کانمیان کرد. فه‌قیر و سۆفیه‌کان فلچ و هۆر ملیان له ماچ کردن و له باوه‌ش گرتنی من نا. هه‌زار جاریان گوتی «ته‌ بخیر هاتی سه‌ر چا‌فا، سه‌ر سه‌را»، هه‌شتا که‌مه. به راستی واقمان ورمابوو: خوايه‌ خه‌به‌ر چیه‌؟ به پاله‌په‌ستۆ وه پێش ژه‌نه‌رآلیشیان خستم و چووینه دیوه‌خان. هه‌ر که‌س له کیسه‌ تووتنی خۆی جغاره‌ی بۆ ده‌پێچامه‌وه و تا چابه‌کیان بۆ براده‌رانم دینا، دوانیان له پێش من داده‌نا. «سه‌یدا هه‌زار، سه‌یدای ده‌لال» که‌ری نێر نه‌یده‌کیشا!

- فه‌قیر شه‌مۆ، ئیمه هاتووین زیاره‌تیک بکه‌ین و ئه‌مرۆ برۆینه‌وه.

- ئه‌م قسه‌ چیه‌؟ سویند به‌ ئه‌بولقاسم و شیخ شه‌ره‌فه‌دین و به‌ گۆری پیرۆزی شیخ هادی، سێ رۆژان میوانی ئیمه‌ن.

دوای نانی نیوه‌رۆ چووینه سه‌ر «ئاوی زه‌مه‌م» که چه‌وزیکی سه‌ر داپۆشه‌راوه و سه‌کۆی له دوه‌ره هه‌لبه‌سته‌راوه و چه‌سیر و به‌ره‌ی لی راخراوه. سه‌رچاوه‌ی کانیه‌یه‌که له ژووریکی دیکه‌ دایه که ده‌رگای داخراوه. ئاش گێرێک ئاو، سارد وه‌ک ته‌رزه، سووک وه‌ک ئاوی حه‌یاتێ فر ده‌کا و دیته‌ چه‌وز و له‌ویوه بۆ ئاودیتری باغ و ده‌غل ده‌روا. ئه‌و کیژ و لاوانه‌ی دلیان ده‌چیته‌ یه‌کتر و

دەبن بە دەزگیران، لە سەفەری حجج بۆ لالەش دین لە دەوری ئەم حەوزە دادەنیشن. «فەقیر شەمۆ» یان «بابی چاوتیش» یان «بابە شیخ» بۆ خۆی دوان دەباتە ژووری سەرکانی و فۆتە لە ئاو هەلەدەکیشی و لە سەریان دەبەستێ و لیک ماره دەکرین. ئیتر بەو جۆرە تا هەموو دلەبر و دلدار پێک دەگەن.

- فەقیر شەمۆ، یانی چی ئاوی زەمزەم؟

- سەیدا ئەم ئاوە پەگی لە ئاوی زەمزەمی حەجی بسلامانانەوه دی!

- های قسە هیج! ئاوی زەمزەمی مەکه سویره، تالە، بۆگەنە، لە بەری ناپوا، حەدی چیبە چاکترین کانیاوی کوردستان لە پەگی ئەو بی؟!

دیار بوو بزەمی سمیلی دەهات؛ بەلام دەیگوت: وا مەفەرموو، وا دەلین!

فەقیر شەمۆ پێشمان کەوت بۆ زیارەتی شیخ هادی. لە حەساریکەوه پەد بووین. دەرگای مەرقد، گەورە و دارین و سببی بوو. پەسمی ماریکی بە رەش لێ هەلکەندرابوو. لە دالائیکەوه رۆیشتین، لە دەستی چەپ دەرگای ژووری مەرقد بوو. ئاشکرا دیارە مزگەوت بوو، شوینەواری میحرابی هەر ماوه. شباکی سەر قەبر سندوقیکی زۆر زەلامی دارینە. هەر فەقیر ماچ دەکا و ئیمەش بە شوینیدا. تیرمان هەموو گۆشە مەرقد ماچ کرد. فەقیر دوای بۆ کردین و دوای بۆ بارزانی و شۆرشەکهی کرد و ئامینمان گوت.

لە خەلکم بیستبوو کە شەویکی تایبەتی لە سالدای، مەلەک تاوس لە پشت پەردەوه قسە دەگەل بابە شیخ دەکا. چاوم گێرا پەردەیهکی سووری کالەوه بوو، لە سووچیکی مزگەوت لە بەرانبەر دەرگاوه هەلیوه سراوه. پرسیم: ئەمەش زیارەت کەم؟ فەقیر خۆی دا دوای هەموان. گەپامەوه سویندم خوارد کە من پێش تۆ ناکەوم. ناچار پێشم کەوت. گەیمە پەردە سوور، هەلمدایەوه. کورسیهکی لێ داندرابوو؛ هیچی تر. مەلەک تاوسیشم نەدیت!

بردیانییە چەند زیارەتی تیش. دارتووێه کم دیت کە دەبوو ماچ کرێ. دار زۆر زل بوو، بەلام لەو شوینەمی دەمی پیاو بیگاتی، لە ناو قەددا، وا باریک ببوو کە نزیک بوو لەبەر بای بەهیز بشکی؛ هەمووش لە لای جێ ددانان بوو. چەند نەمامە تووی دیکەشیان لە پەنا چەقاندبوو کە ئەگەر گەورە کە شکا، خەلیفەمی ئەو بن. لە میرگۆلەیه کدا رەنگە چوار پێنج هەزار سینگۆلکەمی دار دە عەرز چەقینرابی. بەردیکیشمان ماچ کرد کە گۆیا شیخ هادی لە سەری دانیشتوو و تەیر و توور هاتوون لە سەر شانی هەلنیشتوون.

ئەو پۆژەمان بە زیارەتانهوه رابوارد. پێش نوێژی رۆژی دوایی لە سەر کانی زەمزەم - کە زۆر فینک بوو - چا و نانی نیوه پۆمان خوارد. ئەمەت لە بیر بی کە خواردنی هەرە باش و ماقوول لە هەموو بادینان و جزیریش، ساوار و گۆشە؛ برنج هیج قەدری نەگیراوه. ژەنەرال قازی - کە هەر خۆمانە بووین - گوتی: من هیج بە دل ماچی مەرقدانم نەکرد، بەلام نەشەدە کرا نەیکەم.

گوتم: جەناب وا دیارە منافقی. من لە تەهی دل ماچیشم کرد و چیش نەقەوما!

دەمەدەمی عەسر، حافز مستەفا قازی و من کەوتینە شوین فەقیر شەمۆ؛ چووینە قەدی کێوی پشت مەرقد. بۆ ئیستراحت لە بەر سببەرە داریک دانیشتین. گوتم: فەقیر شەمۆ! من حەسەتیکم لە دلدایه: زۆر حەیفە ئەو هەموو عیلمەمی دە سینگی جەناب و بابە شیخ و بابی چاوتیشدایه نەنوو سرتەوه و خوا نەخواسته کە ئیوه وەفات بفرموون لە بەین بچی.

حافز بەو قسە قۆرە پیکەنینی هات. دەستی بە دەمیوه گرت و گوتی: من دەچمە هۆو بن

داره، جغاره ده پيچمهوه؛ نهوهك ئيوه به تووتن بپشمن. تۆزكمان لى دوور كهوتهوه كه رووشمان دهو نه بى. فهرمووى: راست ده كهى؛ بهلام پياو خراپان كار خراپ ده كهن. مهلا خهليليك ههيه له شيخان، نهو نامرده چهند ساله ههوالى بابه شيخه؛ كتيبكى له سهر ئيزديان نووسيوه، هه مووى درؤ و بوختانه. نابى كهس بينووسيتهوه.

- يانى باوه به منيش ناكهى؟

- چۆن باوه به تۆ ناكهه؟ ههر ههوالان مه له جزيرى خهبرى تۆيان پيداوين كه چهند مرؤيه كى باشى. پيرى كه دههاتن چامان ليتانهوه بوو. زياد له هه مووان تۆ قانونى ئيزديانت به كار برد: شه كالى خۆت داكهند و به پيخاوسى هاتى. زانيمان تۆ تمام له خۆمانى و هاتينه پيشوازيت!

- به لى راسته له خۆتانم؛ خوينده واريشم؛ بهلام هيج له ئۆلى نازانم (ئۆل: دين). دهه مووى چهند پرسياريك بكهه، ناشينووسمهوه.

- به لى سهر چاوا، بيژه!

- چيرؤكى ئەم خۆ پيخواس كردنه چيه؟

- مرؤيهك هه بوو ناوى مووسا بوو، ته ناس دكى!؟

- به لى باشى دهناسم!

- مووسا ژ بيناهيا چافا پسپار كرد: خودى! ته وئ كهنگى بمرى؟ چهند عه مرى تهيه؟ بيناهيا چافا گۆت: مووسا! دهرويشهك ل گه لى لالهش هه، تنى نهو زانت چقاس عه مرى من مائه؛ هه ره ژى پرسه. مووسا هات خورجيك سهر ملئ وى بوو. گه ها نك پلا سلاتى (پردى سيراتى)، خورج ئيگر گرت. مووسا گۆت: خودى چما ئيگر كه ته خورجى من؟ خودى گۆت: «خهلع حيزا!». نازانى يانى چى؟
- نه خيتر.

- يانى شه كالا خۆ پايژه! مووسا شه كالا خۆ ئافيت، ناگر فه مرد. لئى گافى ره، ههر كهس گهيايه فئى ده رى، دبه شه كالا ژ خۆ كا و خواس بمه شه.

لههه مرقهى بيكه نينى حافظه نو ميروا بيرسم دهى خوا چهندى عومر ما بوو؟ ترسام فه قير قوشقى ببئى و به جيم بئلى. به داخه وه نه مزانى خودا كهى له دنيا ده رده چى!
- دهى نه زبه نى، ته پلا سلاتى مه ديت؟

- به لى، وه بال به ستؤم پرد وا ده بى؛ جيپى به سهر دا ده روا. پردى سيراتى موسولمانان له موو بارىك تر، له ئەلماس تيزتر، ريگهى سه د سال دوور، هيج ته نافازيكي لؤتى بيچارىش ناتوانى لئى بپه ريته وه!

- هينديك وهك كه له به ردم له دورى پردى سيرات ديت؛ ئەوانه چ بوون؟

- برا سيخور زوره، بيستانان ناهيلن. لاوه كانمان له پشت نهو به ردا نه شه وانه خۆ مات ده كهن سيخوران ده كوژن!

- ئافه ريم پردى سيرات! ههه زيارهت و ههه پاوه سيخورا! ئەگه ر چووينه زيارهتى مه رقه د، شكلى مارم له درگا ديت. چهند شتى وهك لينگه ته رازووى به زنجير هه لواسراوى لئى بوو؛ ئەوانه چن؟

- شكلى مار مه پرسه! بهلام به خودا به دل ده مزانى ئەو پرسياره ده كهى! ئەو لينگه

تەرازوۋانە رۆن و پلىتەيان تىدەكرى بۇ رووناكايى. نايى نەوت بچىتە بارە گاي شىخ ھادى.

- بەلى نەوت شىتىكى بۇگەنيوى پىسە. ئەو سى كىۋەى دەورى گەلى داۋە ناويان چىە؟

- ھا، ئەم كىۋەى لىي دانىشتووين: «عورفەت»، ئەۋى بەرانبەر: «شەھدەت»، ئەۋى لاي رۇزاۋا: «عەزەت». ۋەختى خۇي لە بەغدايەرا عەبدولقادىر گەيلانى، جونەيدى بەغدادى، شىبلى، حەسەن بەسرى و گەلىكى تر لە ئەۋلىيا ھاتنە شەرى شىخ ھادى. گەبىۋونە بن چىا، شىخ ھادى بە كەرەمەت زانى ئەۋان ھاتوون. يەزىدىيەكى سۋارى گاشەبەردىك كىرد و بە ھارەھار، ۋەك ھەور بگرمىنى، گەيشتە پىشيان لە سەرى چىا. خەبەرى پىدان كە شىخ ھادىش دىت. شىخ ھادى سۋارى شىر بوو، ئاۋزەنگى زىنى شىر دوۋپىشك بوون؛ ماريكى زەلامى كىردە قامچى و چوو...

- دوۋپىشكە كانى ئاۋزەنگى نەدەپسان!؟

- نا، دوۋپىشكى گەلەك مەزن بوون! چاۋى بەۋ شىخانە كەۋت. بە خىرى ھىنان. لە بن سىبەرە بەردىك دانىشتن. دنيا گەرم بوو؛ ھەموو مىۋانەكان گوتيان: تىنوومانە؛ بۇ ئاۋچ بگەين؟ شىخ ھادى بە گۇچانەكەى دەستى لە بەردەكەى دا. باۋەشىك ئاۋى سارد لە بەردەۋە فەكەى كىرد. تەزىيىح و عاسايە كىش بە ئاۋەكەدا ھات. عەبدولقادىر گوتى: ئۇ خودى! ئەۋە عاسا و تەزىيىحى منن لە بىرم كىردبوون! ئىتر لە دىتنى ئەم موعجىزە ھەموويان شادەيان دا كە شىخ ھادى لە ھەموۋان شىخ ترە. ناۋى كىۋەكە بوو بە «شەھدەت». لەۋپە ھاتنە گەلى؛ ۋە سەر ئەم چىايە كەۋتن. زۇر باش يەكتىريان ناسى و بوونە ناسىيار. «عارف، عورف» بە عارەبى يانى ناسىيارى؛ ئەم كىۋەش ناۋى «عورفەت»ى لى نرا. مەلا ئۇبەكرى جىزىرى لە جىزىر و بۇتانەۋە زۇر عاشقى شىخ ھادى بوو؛ ھات كە زىارەتى بكا. گەيشتە سەرى ئەۋ چىايە، بە دىۋى گەلىدا رۇحى دەر چوو، عەزەتى دىدارى پى ما؛ بۇيە ناۋ نراۋە «عەزەت»!

- مەلا ئەحمەدى جىزىرى لە شىعەرىكىدا باسى لالەش دەكا.

- نەخىر ناۋى ئەحمەد نەبوو، ناۋى مەلا ئۇبەكر بوو!

- بەلى رەنگە من بە غەلەت چوۋبم!

فەقىر لە منى پرسى:

- دەلىن لە حەجى بىسلەمانان، ئەۋ خەلەكە بەلەنگازە خۇيان رووت دەكەنەۋە، لەۋ سەحرا گەرمەدا رادەكەن؛ راستە؟

- ئەى جەنابى فەقىر! چت زانىۋە؟ ئەۋ ھەموو روۋتە لەۋ دەشتەدا گىرپە غارىكىيانە، سەدىان

ۋە بن پى دەكەۋن؛ زۇريان لە بەر تۇز دەخنىكىن؛ خوا بە نىسبەت نەكا!

- دە بزائە حەجى ئىمە چۇنە: سى شەۋان ھەموو كىز و لاۋ، ژن و پىاۋ، خۇ دەخەملىنن، جلكى جوان دەبەر دەكەن، لە سەر چىايى عورفاتى لە بەر دەنگى شىمشال (شەباب) دەرەقسن تا ماندوو دەبن و خەۋ بە لايندا دەباتەۋە.

- دە ئۇبال بەستۇم حەج وا دەبى! با عارەبى پىخۋاسى بى دەرىپى، لە ناۋ خۇلدا بگەۋن؛ گۇرى

گىيانىانە!

بەۋ قسە خۇشانە سىبەر شۇر بوون و ھاتىنەۋە گوند. حافىز شىن و رەش بىۋە لەبەر پىكەنن؛ دەپگوت: تۇ چۇن پىكەنننن نەدەھات و دەتگوت پىرە يەزىدى سەد سالەى وا كابرەت گەرم داھىنابوو! گوت: كاك حافىز! زۇر سالە لە من كەرتىرى دەس نەكەۋتوو ئاۋا گۇپى بۇ راگرى و بەلى بەلى بۇ بلى!

شەو لە مەجلىس گوتم: كوردەكانى رووسيا لە ئەرمەنستان و گورجستان پتر لە سەيسەد ھەزار دەبن و ھەمووش يەزىدىن .

فەقىر شەمۇ قوت بوو:

- پارەى ئەوان چىيە؟

- رووبلە.

- ئاى بچىە ناويان و رووبل كۆ كەبەو!

- رووس كافرن، رینگە نادەن بەرە كەتى وەك تۆ بچىتە ولاتيان!

بە خزمەتى بابى چاويشيش گەيشتىن. ئەگەرچى ھەموو پىياوى ئايىنى يەزىدى جلكيان و مېزەرەيان رەشە، ئەو سەر تا پای سىپى بوو. پرچى ھۆنىوونەو؛ ھاتبوونە سەر پىشتى. تەر كەدنیايەكى زۆر پاك و خاوپن بوو. دەيانگوت ھەرامەكەى خۆى بە چەقۆ برپوۋە تا تەماحى لە ژنان بېرى! سى ژنى تەر كەدنیا خزمەتى دەكەن. لە پاش «مىر» و «بابەشىخ» لە ھەموو كەس پايەبەرترە. بابى چاويش جگە لە بەخىرەينان، ھىچ قسەى خۆشى بۆ نەكردىن. باسى سىنگۆلكە و كرۋوز بوونى دارتووشم پرسی، گوتيان: ھەر يەزىدەك بىتە زيارەت، لە ھەجدا سىنگىك لەو مېرگە دادەكوتى كە رۆژى قىامەت ئەسپى خۆى لى بىستىتەو. ھەر كەسەش تىسمالكىك لە دار توو دەكاتەو، بۆ بەرەكەت دەپخاتە كەندووى ئاردەو.

ھەجيان دەگەل جىژنى قوربانى ئىسلام بەرانبەرە. رۆژى دواى جەژن چەند لاويكى زۆر بەتاقەت و چالاک، ھەر يەك بە گۆپالېكەو، دەچن لە بەر دەركى ھەسارىك رادەوھەستن و گۆپال لە سەر شان ئامادە، گۆپلپارىكى دابەستراو لە ژوورەو ھەبس كراو؛ مىر و بابە شىخ و پىاوانى ئايىنى لە سەربان سەفیان بەستوو و سەير دەكەن. يەككىك دەچىتە ژوور و دئ لە دەرگا ھەرا دەكا: «ئەوا ھات!»، ھەموو وشيار دەبن و حازر؛ بەلام نايە. دوو جار ئەم پىرۆفەيان پى دەكا و سەرى سى جارە دەلئى ھات و گۆپلپار دەردەپەرى و كورگەل بە گۆپالېنان دەكەونە سەرى و ھەرچى بىگاتى دەيكوتى تا دەيكوژن. چەندىن مەنجەلى گەورەى ساوار لە سەر ئاگرە؛ گۆشتەكەى بە سەر مەنجەلەكاندا بەش دەكەن. دىبى ھىندە كولاپى تا رىزال - رىزال دەبى. ئەمجار يەككىك ھەرا دەكا: «بگەنى!»، ھەى لەوھى مەزبووت و بەكار بى و پارچەيەك لە گۆشتى گۆپلپارى قوربانى دەست كەوئ؛ ئىتر ئەو بەختەومرە. ئەمجار وپكرا نانى جىژنە دەخۆن و ھەجاج بلاوھى دەكەن.

لە بىرم چووبو لە سەر ئەو بەردە دانىشتبووم كە پىرۆزە و نشىمەنى شىخ ھادى بوو. فەقىر شەمۇ گوتى: مەمنووھە! گوتم: مام فەقىر! سالى ئەو ھەموو دىنارانە لەو يەزىديانە وەردەگرن، ناكرى دە دىنار بەن بە شىشى ئاسن و دەورى ئەو بەردەى پى بەن، تا كەسى تر وەك من لە بىرى نەچى و لە سەرى دانەنىشى؟! گوتى: راستە؛ دەبى ئەوى چىكەين.

پىويستە ئەمەش بزائىن كە يەزىدى كورد، ئەوانەى لە شەنگال و دەشتى مووسل و جزىرەى سووربا و لە توركيا دەژىن، چوار تايفەن: مىر، پىر، شىخ، فەقىر. ھىچ تايفەيەك ناتوانى ژن لە تايفەيەكى تر بخوازى. شىربايى يەكجار زۆرە. زۆر كەس ھەيە پىر بوو، ھىشتا قىستى شىربايى داىكى لە سەر ماو و دەبى سال بە سال بىدا! تەلاقىش زۆر زەحمەتە. چونكە كابرا زۆر دەولەمەند نەبى ناتوانى دووبارە ژن بىنى. يەزىدەكە لە تايفەى «مىر»، گواونىك بوو لە سووربا، ژنەكەى پىيەوھە دانەدەنىشت. پازدە ھەزار لىرەى سووربىيان دەدايە تەلاقى نەدەدا؛ چونكە بەو

قیمتہ زنی له تایفه دەست نەدە کەوتەو!

پیاوانی دینی بریتین له «میری گهوره» که له ماله میوانن و که یخودایان قۆلی بۆ دە کیشن و میر دەسهلاتی یه کجار زۆره. ئە گەر له مریدیک تووره بئی و بلئی حەرامم کردی، کەس هات و چۆی کابرای حەرام کراو ناکا، قسە ی دە گەل ناکەن؛ تەنانەت نابئی مریشکیشی بچیتە مالی جیرانان. ناچارە بە دیاریه کی باش میر ناشت کاتەو. له میر بەرە ژیر «بابە شیخ» ه که کاروباری شەرع و پڕئ و شوینی یەزیدبانی بە دەستە. دەرەجە ی سێهەم «کۆچەک» دیت که لە قەبیلیک ئایینی گهوره یه. دەرەجە ی چوارەم «فەقیر» ه، دەرەجە ی پینجەم و له هەمووان نەوی تر «قەوواله» که بەیت و باوی دینی لە بەرە و بە دیهاتدا دە گه پڕئ و پوول بۆ میر و پیاوانی ئایینی کۆ دە کاتەو و سمیلی خۆشی چەر دە کا و بەشی خۆی پاشقل دە دا. له پاییزی درەنگدا، میر دیت و گه راندنی «تاوس» که ههیکه له تاوسیکی له مس یان زەر دە بە هەراچ دادەنی. قەووالان له سەر یه کتری زیاد دە کەن. کئی دە بیاتەو، دە گەل چەند که سیکدا دە پروا بۆ گوندان و تاوسە مسە له تیریک دایه. خەلکی دئی -ژن و پیاو- بە پیر تاوسەو دین، دەیکه نە موزادیه که کئی تاوس بیاتە ناو دئی. کئی بەری کەوت، تیری تاوسی تیندا دە خریتە سەر ملی و دیتە گوند. هەموو خەلکی گوند (پیاو و کانیا) دە و راندەو له زووریکی گهوره دادەنیشن. قەووال له پاش گوتنی چەند بەندیکی دینی، بە دەنگ بانگ دە کا: فلان کەس تاوس پروت تئ ناکا، چەندی دە دە ی؟ مەریک؟ کەمە! دوو مەر... تا پیک دین و هەر کەس بە ئەندازە ی دارایی خۆی. ئەو دەم پرووی تاوسی تئ دە کا پاش سەر چاکردنەو ی پیاوان، ئیجازە بە ژنان دە درئ بچن زیارەتی تاوس بکەن و بەشە دیاری خۆیان بەرن. قەووال قازانجی خۆی دە با و ئەو پوولە بە میر دە گا؛ که سالانە خۆی له هەزاران دینار دە دا.

پیاوی بە دین نابئ قەت موویک له لەشی بقرتینی؛ نابئ نینۆکی بکا؛ نابئ تارەت بکا؛ یان دەم و چاوی بشوا. بەرەبە یانان له خەو که هەستا، ژیریالە یه ک ئاو تیندا دینئ، سەری هەردووک قامکی شادە که بەو ئاوە یان تەر دە کا، بە قولینچکی چاوی دادە مالی که رپۆقی لئ بکاتەو. بەلام میر لەو قەید و بەندانە تازادە؛ دە توانئ ریش بتاشئ؛ خۆی بە ئاو بشوا؛ بە کالە ی مووینەو له پردی سیراتەو بەتتە مەر قەدان. میر زۆرە ی مانگی سال له لەندەن و ئوروپا رایدە بویری و زۆر خۆشگوزە رانە.

نوژیان، بە بانیا ن تاو هەلات پوانینی هەلاتنی رۆژە و له بن لیوان دوعا کردنە. پۆژوو یان سئی رۆژە. وەک دە لئین خودا بانگی محەممەد و مەلەک تاوسی کردوو، گوتوو یه پۆژوو سی بی؛ محەممەد چونکە عارەبە و بە تەماحە گوتوو یه سی پۆژوو باشە! مەلەک تاوس زانیو یه محەممەد بە هەلە چووە گوتوو یه: با ئیزدی سئ پۆژوو بگرن؛ خودا نە یگوتوو سی، گوتوو یه سئ! بەلام بابە شیخ دە بی دوو مانگ له سەر یه ک پۆژوو بی. ئەمما ئە گەر میوانی بین، دە بی لە بەر خاتری میوان پۆژوو بشکینئ و بۆ ی بە پۆژوو حیسابە! فیله شەرعیه کیان بۆ دۆزیو تەو: لەو دوو مانگە دا هەر پۆژە چەند که سیک بە کاو یان گیسکیکەو دە بنە میوانی بابە شیخ و ناچارە پۆژوو کە ی بشکینئ! دوو مانگە که بەو فیله دە رباز دە بی. بۆ مایه ی ژبانی بابە شیخ و پیاوانی تری ئایینی، بە پئی کتیبە کە ی «مە لاخەلیل سولە یمان» ی شیخانی -که لام وایه راست ترین شتە که له سەر یەزیدی نووسرای- بیست و حەوت جۆر مالیات و سەر انە له یەزیدی دە ستیندرئ.

گوتنی کە لیمە ی «شە یان» هەر نییە و کفرە. تەنانەت هەر وشە یه ک شین و تئی گهوره ی

تیدابئی خۆی لئ دهبویرن. به زاراوهی یهزیدیان به خلیسکان دهلین: «شه‌مگین»، له ترسان دهلین فلان له قور چه‌قی. نابئ کهس تف رۆ کا؛ نابئی ئاو ده لولینه بکری. له جزیری حه‌سه‌ن ناویکی یهزیدی له ترسی حکوومه‌تی تورک هه‌لاتبوو، له ماله حاجۆ ده‌ژیا. رۆژیک دلخۆشی منی ده‌داوه:

- سه‌یدیای هه‌ژار غه‌م مه‌خۆ! ده‌زانم ئاواره‌یی ناخۆشه. ئه‌وا منیش ئاواره‌م و جاری وا هه‌یه مه‌جبوورم به مه‌سینه ده‌ست بشۆم؛ بلیم چی دنیا وایه!
- حه‌سه‌ن گیان! به راستی هه‌ر تۆ لیت قه‌وماوه!

کاهوو نابئی هه‌ر ناویشی بلین؛ که پیی ده‌لین «خه‌س». چونکه وه‌ختی که ئاده‌م له به‌هه‌شت ده‌رکراوه و خودا له مه‌له‌ک تاوس ره‌نجاوه، مه‌له‌ک تاوس خۆی له ترسان له بن چله‌کاهوو شاردۆته‌وه. چله‌کاهووی زمان شری به‌دغه‌ر جاسووسی کردووه و راستی گوتووه: «ئه‌وه‌تا له بن من دایه‌!» که ئه‌م چیرۆکی کاهوو له کتیبی «قصص الأنبياء»ی توره‌هاتی خۆشماندا هه‌یه. ئه‌گه‌ر نینۆکیان له درێژیان بپه‌ری، یان موویان بپه‌ری، ده‌بێ بینین؛ له قیامه‌ت حیسایی هه‌یه. ئیستا زۆر که‌سی وایان تیدا په‌یدا بووه که ریش ده‌تاشن؛ هه‌یشه خۆپندوووانه و فاسق بوون! ئه‌و عه‌لی چۆقه‌ی باس‌م کرد، بیوه موعه‌لیم و کارمه‌ندی ئیداره. پێشمه‌رگه‌ی یه‌زیدی - که زۆریش ئازان - له شۆرشه‌که‌ی بارزانی‌دا زۆریان چاویان کرابۆوه. گوئیان زۆر له‌و خرافاته نه‌ده‌گرت.

مه‌سه‌له‌ی نامووس زۆر گرینگه. پیاویک ژنیکی به‌ مێرد هه‌لگرئ یان ئیلاقه‌ی بکا، جه‌زای هه‌ر کام کوشتنه. درۆ کردن زۆر گوناھیکی گه‌وره‌یه. به‌لام دزی کردن - نه‌خوازه له موسولمان بێ - عافووی لێیه و پیاوه‌تییه. ده‌لین له چیا‌ی شه‌نگالی هه‌ر پیاویک نه‌توانی حه‌یوانی قاورمه‌ بدزی، به‌ پیاو حیساب ناکرئ. ده‌یانگوت جاریک یه‌زیدیه‌کی خه‌لکی جزیره‌ زاتی ئه‌وه‌ی نابئی بچی حه‌یوانی قاورمه‌ بدزی. ژنه‌که‌ی زۆری سه‌رکۆنه ده‌کا که تۆ پیاو نی و ئابرووت نییه. ناچار ده‌چیته‌ لای فه‌له‌یه‌ک بزنیکی قه‌له‌وی لئ ده‌کرئ به‌ واده‌ی مانگیک به‌هار. شه‌و دره‌نگیک گوپی بزنی گرتووه و به‌ دزیه‌وه هیناویه‌ته‌وه مال و به‌ ژنه‌که‌ی گوتووه:

- ئه‌وا قه‌لیم دزی!

- ئافه‌ریم ئیستا پیاوی!

مانگیک به‌هار چووه. فه‌له بۆ قه‌رزه‌که‌ی هاتووه. کابرا له ژنه‌که‌ی زۆر ترساوه، هه‌ر خاوه‌ن قه‌رز هاتووه قسه‌ بکا بپری به‌ قسه‌که‌ی داوه و باسیکی جیاوازی کردووه تا فرسه‌تی هیناوه و پابکردووه و چۆته‌ گردی ئه‌وبه‌ری مالان و به‌ سه‌ر خوراندنه‌وه بانگی کردووه:

- کریفۆ (خزمه‌که‌م) به‌ ئه‌بولقاسم ننه، ننه!

ژن زانیویه‌ چ باسه و به‌ تێلا که‌وتۆته سه‌ری و نه‌یگه‌یوه‌تی!

قه‌بری شیخ هادی له عه‌رزوه‌هه‌ چۆته‌ زوهره. قه‌بری شیخ ئه‌بولقاسم و شیخ شه‌ره‌فه‌ددین - که دوو پیاوی موقه‌دده‌سن - له مانگه. رۆژی که رووسان مانگی ده‌سکردی خۆیان نارده سه‌ر مانگ و له مه‌جلیسی دیوه‌خانی تره‌سه‌پی باسی ده‌کرا، عه‌مه‌ری خیلکتی - که یه‌زیدیه‌ک بوو - گوتی: خودئ ئۆلا مه‌ چووا! (به‌خوا دینمان نه‌ما)!

- بۆچی عه‌مه‌ر؟

- ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ بچنه سه‌ر مانگ، ده‌چن له سه‌ر قه‌بری ئه‌بولقاسم ده‌میزن!

ئەو غەمەرە دل سادەھەکی قەسەسەیر بوو. جاریک گوتی: من دەلیم خودا پیاویکی فیلزان بوو. زوو خۆی لە عاسمانان جێ کردۆتەو و حوکم لە ئیمە دەکا!
 رۆژیک دەگەل زەبیحی بە رێدا دەرۆن؛ دەلێ: لە کن ئیمە یەزیدیان ھەر دوو شت پیسە:
 قەرزداری و موسولمان!

یەزیدی خۆیان دەلێن دوو کتیبی عاسمانیان ھەبە کە یەکیان «مەسحەفا رەش» و ئەوی تر «جلوہ» یە. مەسحەفا رەش لای بابەشیخە؛ ئەگەر لە سندووق بیتە دەر، تاعوون ھەموو کەس قەر دەکا. جیلوہ دیوہ؛ چەند حیکایەتیکێ کەراماتی شیخ ھادییە کە لە زۆر کتیبی باسی مەشایخاندا خۆتندوو منەو. دەلێن مەسحەفا رەش کرمانجییە؛ بەلام جیلوہ کە ی من دیوہ بە عارەبییە. بە قەسە مەلاخەلیل کە چل - پەنجا سال جیرانی بابەشیخ و نێوان خۆش بوون، مەسحەفا رەش درۆیە و ھەر نییە.

ژنە یەزیدی زۆر ناخەزن؛ لە عارەبی دەشت دەکەن؛ کراسیان سپییە. کە قەتیش خۆ ناشۆن، دەلێن بۆگەنیویان لێ دێ. قسێکیان ھەبە دەلێ: «ئەم ئیزدینە، جل سپینە، بوھیشتینە. ھەرچی فلنە لە ژێریا مەنە. ئەمما بسلمان: مان و مان!».

ئارەق خواردنەو لە ناو پیاوانیدا زۆر عادەتە. من شیخ ناسرێکم لە جزیرێ دەناسی ھەمیشە مەست؛ ھەمیشە بەتەحە عارەقی لە باخەلدا بوو؛ پیاوی ئایینیش بوو. رۆژیک لە دەم کانی نوستبوو، مار پتوہی داوو. مارە کە رەق ھەلاتبوو، شیخ ناسر وە خەبەر نەھاتبوو! گوتی: ھەژار ئەو جەددی من مارە کە کوشتا!

- بەلێ یا شیخ ئەو جەددەت کە لە ناو گیرفانت دا بە! خۆیت بۆتە ژەر!

لالەش چەند زیارەتیکێ جگە لە شیخ ھادی لێیە: شەمسێ تەبەریزی، نەزەرگە ی بارزان و مەلا ئۆبەکرێ جزیری؛ کە دەبێ زیارەت بکری. شیخ عەدی وەک دەلێن ئەمەوی یان سەر بە ئەمەویان بوو. دوژمنانی مریدەکانی کە ناویان ناوون یەزیدی، بۆیە بوو کە بە یەزیدی بنی معاویەیانەو بنووسیتن کە بە رابردنی زەمانی زۆر، خۆیان (یەزیدیەکانیش) ئەم باسیان لێ بوو بە راست. ناوی یەزید و معاویە لە ناویاندا زۆرە. ناوی عومەر، عەلی، حەسەن و حەسەش زۆرە؛ ھەر محەممەد ناویان نییە. بەیتی سیامەند و خەجێ بە کرمانجی قەوالی یەزیدی دەلێن. لە ویدا دەلێن: سیامەند خۆی گەیانە قەتەنە و بۆ شەری حوسین رەگەل لەشکری یەزید کەوت. ئەگەر سیامەند نەبوا یە حوسینیان بۆ نەد کوژرا! جلکی ئاغا و دەولەمەندەکانیان عارەبییە و عەگال و چەفتەیان بە سەر موہیە. جلکی خەلکی رەمەکی، کوردی و رانک و چۆغە و جامانە.

داوی سێ شەو بەھەشتی لالەشمان بەجێ ھێشت. چووین لە چیا بەک میوانی عەبدی زیدکی بووین کە رەئیسێ زیدکیان بوو. تەواو شکلی موزەفەرەدین شا بیینە و عەبدی بە جووتە سمیلەوہ بیینە! زەلام و چوارشانەیک بە دیمەن زۆر بە سام. مالەکە ی ئەشکەوتیکدا بوو کە پینج وەتاغی زۆر ریک و جوان لە بەرد تاشراوی لیک و لووس کراوی تیدا و جێ حەوزە ئاویکی تیدا. رەنگە ھەزاران سال لەمەوہەر مالی پادشای دەوری بەرد بووبێ و لە شوینەوارە کۆنەکانە. ئەو عەشیرەتە زۆر کەمن؛ بەلام بە دز و دێ مەشھوورن. عەبدی ھەموو سەر و بنی قەسە داوی پوولی لێ دەکردم. ھیندە ی گوت تا عەبدوہ حمان قازی جینیوی پێ دا: تۆ بۆ ھیندە خوێری؟! شەو کە جینگەیان بۆ راخستین، کورپکی عەبدی بە ناوی فەتاح - کە لاویکی پازدە سالانە بوو - دوو سەنیری زۆر گەورە ی بۆ دانابوو. گوتم من یەکم بەسە.

دهلئى: به خوا بالگه ههك تنى تيرا كه له خى ته ناك!

دوو كورى عهبدئ پيشمه رگه بوون و زوريش نازا. يه كيان كه ناوى دهرويش بوو، دواى هاتنه وهم بۆ خوركى هاته لام، نامه يه كى دامئ؛ جوابى باوكى بوو له دهوله تهوه بوى هاتبوو كه هه ره وهخت بئى چاوه نۆرتين. گوتم بابت ده بئته جاش؛ چاريكى لئ بكه. خه به رم بۆ بارزانى نارد. نارد به شوئنى كه وه ره كارم پئته. عهبدئ پاش چهند رۆژيگ هاتنه وه. تفهنگيكيشى خه لات كرابوو. لام وايه پوولتيكيشيان دابوو به. دوايى كه چوومه وه بارزان له م كاره ئيعتيرازم كرد. ديسان نارد يان هاته بارزان. ماوه يه ك مايه وه و چۆوه ماله خۆى و چووبوو بيه جاش و له شه ريكى نيوان خۆى و جاشى عه ره بيدا كوژرا.

تيلگرافتيك به بئ سيم بۆ هات كه هه زار بئته وه بارزان. من كه خه ريكى خۆساز كردن بۆ سه فه ر بووم، راديۆ به غدا كرديه هه را كه بارزانمان پاكسازى كرد و سه رى مارمان پاك كرديه وه و مه لامسته فا كوژرا وه. خه به ريكى زۆر دلته زين بوو؛ به لام چونكه زۆرم درۆ له به غدا وه بيستبوو كه وتينه پئى و شوئنى. نه خير بارزانى شو كور ساغه و ته نيا ده ولت له جياى پيرس هاتۆته خوار و به رى رۆژاواى زييه ي له جئ شه ره كه داگير كرديه وه و شه ر به رده واهم.

له زه مانى قاسمدا، مامۆستايه كى كوردى سووريا به ناوى «مه ممه د عه لى خۆجه» زۆر پياويكى موخته رم! پئنج هه زار دينارى شۆرشى درابوو به كه شه ك بۆ پيشمه رگه بكرئ. حه مه عه لى خۆجه چووبوو هه لب و پوولئى خوارديوو، نه هاته وه...

ئهى خودايه! من پئنج هه زار و چهند ديناريكى شۆرشم لايه؛ جگه له فيشه ك و بوزووى كه كرپومه. دنياش وا شيواوه خۆ ئه گه ر ئه و پووله نه گاته وه خاوه نى شۆرش و هه تا له رپگه دا بشكوژيم، ئابرووم ده چئ و ده لئين شه و يش وه ك حه مه عه لى خۆجه خواردوو به. خوايه هه ر ئه مجار بزيم تا ئه مانه تيبه كه ته تسليم ده كه مه وه. چهند پيشمه رگه يه كم ده گه ل ده هات. هه شت ئيسترمان له فيشه ك بار كرد؛ ئيستريك من سوارى بووم. له باله تهش را ره شاد باله ته ي موهه نديسى جه نگه لبانى و دوو- سئ پيشمه رگه ي ترمان ره گه ل كه وتن.

جا هه تا له و رپگه دوور و سه خته داين با ئاورتيك بده مه وه لاي خوركى. كه هاتبوو، مه لامسته فا فه رمووى نه چى توخنى «عه بدوللا شه ره فانى» كه وى كه جاشيكي زۆر پيس و نامه رده و ده تكوژئ. به لام ته ماحى من بۆ گه دايبى كردن ده رئى شۆرشدا لئيم نه گه را. له لايه ن خۆمه وه كه سيك نارد ه لاي؛ زۆرى به خير هئناوو؛ په نجا ته نه كه رۆنى دابوو به؛ چل سندوق فيشه كى پئى فرۆشتبوو؛ ده سندووقيشى به پيشكه شى شۆرش دابوو. به كرابراى سپارده ي منى گوته وو: به لئى من جاشم؛ دوژمنى بارزانيشم؛ به لام ده زانم له سايه ي ئيوه دايه كه ده ولت پوولم ده داتئ. هه ر گا ئيوه نه مينن، ده ولت ئه گه ر نه مكوژئ - وه ك تاژى له راو كه وته - خوئيريم ده كا. ئه وا به ره عيه تى خۆشم گوته وه تا پيشمه رگه گه نميان لازمه نابئ كه س ده نكه گه نميك به رپته مووسل. مالى جاشى وا هه ر ناوا!

چهند جاريكيش فيشه ك و خويتمان له حه ره س قه ومى كرئ؛ كه به كاميونى خويان ده هاتنه ده شت و قاچاغ فرۆشيان ده كرد.

مه لا عه زيزه منداله كه ي ده وكى زۆر پاراوه ده گه ل خۆمى به رمه بارزان. ده يگوت غازى هه موو رۆژ داركارى ده كردم؛ له وه تا تۆ لئره ي ئاسووده م. به لام نازانم بۆچى دلن نه هات ده گه ل خۆمى به رم. مندا ل بوو؛ ده ترسام شتيكى به سه ر بئى. بارزانى راي سپارد بووم كه ئاگات له



«مەحموداغاى چەمانكى» بى؛ زۆرم خۇش دەۋى. ئەو خۇشەۋىستىيەش ۋە فادارىيەك بوو كە ۋەختى قاسم عەفوۋى بۇ پىشمەرگە دەر كىردوۋە - جگە لە بارزانى - بارزانى فەرموۋىيە: كى دەروا تەۋە مالا خۇى پروا تەۋە. مەحموداغا گوتوۋىيە: مەن بەجىت نايەلم. دەمەۋى كە كوژرام تۇ پەلكى چاۋم بە پەنجەى خۇت لىك بىنى. بەلام كە روانىم لە راستىدا زۇر پىلۋىكى خوپىرى ۋە پوۋلە كىيە. ئەۋەندە داھاتى دەغل ۋە مولكانە ھەبوو دەيتوانى ھەزار پىشمەرگە بەختو كە؛ دەشىدەت كە مەن سۋالى گەنم ۋە پىخۇر لە جاشان دەكەم، لە بەرم دەپاراۋە دە تەنە كە گەنمى بدەمى. ئەگەر لەبەر بارزانى بموڧرايە، ساف لە سافم تالان دەكرد.

لە گەرانەۋەمدا دۋاى دوو رۇژ توۋشى خىۋەتەك بوۋىن لە سەر رىگە ھەلدرا بوو. مەحموداغاى مبارەك دوو رۇژ بوو لەۋى چاۋەنۇرم بوو:

- دەبى ھىچ نەبى دوو ھەزار فىشەكەم بدەيە!

- مەحموداغا يەك فىشەكىشت نادەمى؛ دەيەمەۋە بارزان كە ئەو شەرە گەۋرەيەى تىدايە. ۋەك چەرچى مەيدانى مەنگوران ھەر ئەو دىتە خوار ۋە مەن دەلەيم نا. ھاتبوۋە سەر سىسەد فىشەك، ئەۋىشم نەدايە!

جارى پىشو كە بەرە دەۋك دەھاتم، لە «دوۋپردى» ميوانى بىكەى پىشمەرگە بوۋىن كە ھەسۇ مىرخانى پى رادەگەيشت. پاش نيوەرۇ لە چۇم چوۋمە ئەۋبەر. پردەكە دوو كارىتە بوو؛ پەرىنەۋە كارى تەنافازان بوو. سىبەرە بەردىكى خۇشم پەيدا كە لە زۇر بەرزىيەۋە دەپروانىە زى. پەتوۋىيەكى تەنكىم ھەبوو، دامە بن سەرم ۋە نوۋستەم. ھەسۇ دەگەل چەند پىشمەرگە يەك ھات؛ گوتيان: سەيرە ھەلنەدىراۋى لە سەر ئەۋ لىۋارە بارىكە بەردە چۇن دەنوۋى؟ خەتەرە؛ ھەستە! ھەسۇ پەتوۋەكەى لىۋەرگرتەم. «ھورمز چەكۆ مەلەك» - كە لە فەرماندە ھەرە ئازاكانى شۇرش ۋە سەرۇكى پىشمەرگە مەسحىيەكان بوو - لە ھەسۇى ۋەرگرت. يەكى تر لە ھورموزى ۋەرگرت كە چۇن جەنابت ھەلىدە گرى؟ ھىندەى دەستاۋدەست كەرد تا پەتوۋە ون بوو. ئىستاش نەمانزانى چى بە سەر ھات! قەرار درا تا دىمەۋە بۇم پەيدا كەنەۋە. ئەمجارە كە ھاتمەۋە:

- كاك ھەسۇ كۋا پەتوۋەكەم؟

- بە خوا نەدۇزرايەۋە. كاكە نەۋەك شىعيرىكم بۇ دروست كەى، ئەم چەقۇ سىنگرەت بدەمى

چۇنە؟!

- رازىم!

ھەسۇ مىرخانى دوپرى لە ھەسۇ مىرخانى ژاژۇكى جىيايە؛ كە دۋاىيە لە قەلادزە ھوكمى دەكرد ۋە دزىكى زۇر پىس بوو. ھەسۇ مىرخانى دوپرىم زۇر ۋە بەر دل كەوت. ھەم عاقل، ھەم زۇر ئازا. ھەم زۇر بە نەزم ۋە تەرتىب. نۇبەتتەيەكى سەختى بوو؛ دەرمانيان بۇ ھىنا نەخوارد؛ ناردى بۇ پىشمەرگە يەكى نۇبەتى دارى ھەۋالى!

زۇربەى شەۋانە لە ناۋ چىا ۋە لىرەۋار دەماين. ئەگەر ئىۋارە بگەبىانە بىكەى پىشمەرگە، ميوانى دەبوۋىن. پوۋلە ئەمانەتتەيەكەم كىردبوۋە ناۋ چەمەدانىكى چكۆلەى رىش تاشىن كە زۇر كۇن ۋە بەندوما بوو. دەمگوت ئەمەم بۇ بىخەنە سەر بارى ئىستىرىك. بۇ خۇشم چەمەدانىكى باشم بە دەستەۋە قفل دابوۋ، ھەمىشە بە باۋەشمەۋە بوو؛ كە ھىچى تىدا نەبوو. تا ئەگەر تەماحيان كەردە پوۋلەكە، ئەمەى دەستەم بدىن. كەس بىرى چەمەدانى رىش تاشىنەكە نەدەبرد.

تاریف ناکرئی ریگامان چہند سہخت و بہر داوی و ہہلہ موت بوو. پیم سہیر بوو ئیستر چؤن دہردہ چن. ئیوارہ یہک بہ کئیو یک ہہلگہ راین ہہمووی دہتگوت پلیکانی دپوانہ، ماوہیہ کی زور کہمان بہ پینچ سہعات ہری. چووینہ گوندیک بہ ناوی «ہہنارہ». مالی لی نہما بوو. بنکہی ہورموز لہوی بوو. شہو درہنگیک گہینی.

- ئای بہخیر بین. وہختیکی باش ہاتوون!

- خہبہر چییہ؟

- سی رؤژ لہمہوبہر بہ سہر گوندیکی جاشانمانداواہ، شہش سہد مہری دہولہتی و تاغامان ہیناوہ. دوازدہ سہریاز و ئەفسہر و چوار جاشمان کوشتووہ؛ پہنجا مریشکیشمان بہ تالان ہینا. مہرہ کانم بہ سہر بنکہکاندا بہش کرد و دووسہدم نارده بارزان؛ بیست سہرم بوؤ خؤمان گپراوہتہوہ. دادہی کورہ گوشت سوور کہنہوہ! بہلام بہ داخوہ خویمان نییہ!

- کاکہ ہورموز ئەدی مریشک کوا؟

- بہخوا ہہموومان خواردا!

گوتم: دہ جا وەرہ فہلہ بکہویتہ سہر مریشکی جاشی موسولمان چؤن ئینسافی لہ لا دہمینی؟!

جہمیک گؤشتی بیخویمان خواردا. بہری بہیانی پینشمہرگہیہکی ہورموز ہاتہوہ و خوپی ہینابوو. ہورموز بہ لیوان بہشی کرد و ہیندیکیشی وہ لا نا بوؤ بنکہ:

- ئەم نیوہرؤیہش میوانی من!

بی تو ناخؤش ئەو جہمہش لہ گوشت جاش مہر بووین. پاش نیوہرؤ گوتی: ہہستن ہرؤن!

- نا، تو بہ سہری مہلامستہفا و مہسیح با ئەو شہویش میوانت بین!

- دہلیم ہہستن ہرؤن کارتان ہہیہ، نەرؤن دہرتان دہکہم!

چاری ناچار دیسان دہم لہ پووش وہ چیا ہہلگہ راین. سہرت نہیہشینم دوازدہ شہو و رؤژی برد تا گہبشتینہ رووکاری زئی بادینان، لہ باریکایی دؤلیکی تہنگہبہردا لہ ولاتی زیاریان.

تا ئەوہشم لہ بیر نہچووہ: خؤشترین مہلہبندی کہ من دیتوومہ دؤلی «نہلہ» بوو کہ گوندی مہسیحیہ کوردہکانی لین. دیہات ہہمووی لہ بہردی تاشراو، خاوپن، ولاتیکی پہر لہ دہغل و دان و بہرہکەت: ہەر دہبوو سہیری بکہی. لہ ہہموو ئاقاران رەز و باغی میوہ بوو.

ہہموو دژواری سہفہرہکہ بہو تاوہ نەدہبوو کہ لہ سہر چیاوہ بہرہو زئی سہرہو لیژ ہاتینہ خوار. زور جار دہبواہیہ بہ دوو کەس یاریدہی ئیستر بکہین کہ لہ بہردی رینگہ باز بدا. رەشاد بالئہ دہیگوت: نہحلت لہ بابی ئەو کەسہی ہہوہل جار ئیرہی کردؤتہ ری! شہو درہنگیک چووینہ گوندیک لہ سہر زئی. ناوہکەیم لہ بیر نہماوہ؛ بہلام حہیدہر بہگ ناویکی بہ سہر رادہگہیشت کہ دہمناسی. دوو سہعات شہوی ماوو؛ دہبوو بہرینہوہ. جانتای پوولہکەم خستہ ناو چہمہدانہ گورہکہ. ہاتینہ سہر زئی. کەلہکی بہ کوولہکہ سہراوی، جینگہی دوو کەس بہ حال دہبیتہوہ. ئاو زور خورہ، کەلہک ئاو دہبیا و لہ دواوی دوو کیلو میتریک وردہ- وردہ کەلہکەوان دہبیاتہ بہری ئەوبہر. نۆرہی من و رەشاد بالئہتہ پیکہوہ ہات.

کەلہکەوان گوتی: نابی چہمہدانت پی بی؛ دواہی بوؤ دینم.

گوتم: یان خؤم و چہمہدان بہ تہنیا بہرینہوہ، یان نایہم.

ناچار قبوولی کرد. رەشاد و منی لہ سہر چینچکان لہ سہر کەلہک جی کردہوہ و چہمہدان

لە پىتىشە. گوتى: نابى ھىچ بىزۈن؛ خەتەرە. كەلەك ۋە رى كەوت. رەشادى مېبارەك دەپەۋى حورمەتم بگرى، خۇى لادا گوتى: ئەزبەنى جىڭاكەت ناخۇشە! كەلەك لارەۋە بوو، ئاۋ ھاتە سەر پىشتىندمان؛ بەلام كەلەكەۋان زۇر ماھىر بوو؛ ۋە خۇ كەوت و بە سەۋل لىدان و لە سەر يەك راستى كىردەۋە. زۇرى خۇ توورە كىرد كە سەبىر بوو نەخىكان! پەرىنەۋە. تەر و تلىس، سەرماى بەربەيان، دنيا تارىك، كەۋىنە پەل كەۋتن. ھىندىك چىلكە و پىر و پووشمان كۇ كىردەۋە ئاگرمان دا. رانك و دەرپىن داكەنە و بە گونى پروت لە دەۋرى ئاگر خۇت وشك كەۋە و ھەلىشلەرە. ھەۋالانى تىرىش پەرىنەۋە و ئىستىر بەجى مان؛ كە بە دەراۋىكى دىكەدا بۇمان بنىرن. بە چىاي شىرىن ھەلگەراپىن. تاۋەلاتى گەپىتىنە ھەۋارگەى مالى شىخ ئەحمەد لە «بىركى بەستىران». «شىخ نورۇ»ى كورى شىخ ئەحمەد لەۋى بوو. بەرچايىبە كمان خوارد و ھەر كەسە لە سەر بەردىكى پان خۇمان لەگەز دا و تىر نووستىن. پاش نىۋەرۇ ئىستىرەكانىان بۇ ھىنپان. شىخ نورۇ تەماحى كىردبۋە بوزوۋى رانك و چۇغەكان، بەلام ئەۋ زۇرى فەرموۋ من كەمم جواب داۋە و گوتم تا نەيدەمەۋە بە بارزانى كەس نايانپىنى. ئەۋ شىخ نورۇ پىۋىكى خوپرى و بەتەماح بوو. لەۋ ھەموۋ لىقەۋمان و شەراندە ھەر خەرىكى قاچاغچىبەتى خۇى بوو.

چىاي شىرىن - كە بە سەر گوندى بارزاندا دەرۋانى - ھەۋارگەى مالى شىخانە. چالە بەفرى تەبىبى زۇرى ھەيە. مەر لە ئاۋى بەفران پاراۋ دەپى و ئەۋ چالە بەفرانە تا بەفرى نوۋى ھەر دەمىن. بە قسەى رەشاد - كە موھەندىسى جەنگەل بوو - لە ھەزار و شەشسەد مېتر بلندى بەۋ لاۋە دار ناروۋى. ئەۋ شوپىنەى ئىمەى لى-بوۋىن كىفار و دىروۋى زۇرى ھەبوو؛ دارى نەگەپىشبوۋىبە. شىخ نورۇ رۇزنامەيەكى عەرەبى ھىنا گوتى: پىم نالىئى ئەۋ «كوناكەرى» يە لە كوپىيە؟! كۇناكرى لى-بوۋە بە قوۋنى كەرى!

لە پىشت چىاي شىرىنەۋە ھاتىن. ئىۋارە عەسر گەپىنە «ئىرە بىرى» كە لىرەۋارىكى چوغور و چىايەكى بلند و بنكەى بارزانى بوو. لە پىشمەرگەبەكى بارزانىم پىرسى: كوا مەلامستەفا؟

- چۇتە ئەۋدىۋى چىيا؛ بە دوۋرىن سەبىرى شەرگە دەكا.
- ۋەرە كاكە! دانە - دانە پۈۋلەكەم بۇ سەعید بۇارد. ھەناسىكى ئاسوۋدەم ھەلكىشا. خۇم لە سەر خۇل راکىشا و كەپف ساز... نوۋى شىۋان بارزانى ھاتەۋە؛ چوۋمە خزمەتى. فەرموۋى: ئەۋ پۈۋل بە سەعید دانەت لە چى بوو؟ گوتم: ھىچ قسەى لى مەكە! مارىك دە باغەلمدا بوو، فېرىم دا. سەبەى ئەۋ رۇزە كە لەۋ شوپىنەۋە چوۋبوۋىنە جىڭايەك دەپروانىيە دۇلى «زورراۋان»، فەرموۋى: كە تىلگرافم بۇ كىردى بىيەۋە، لە بەر دوۋ شت بوو: يەكىك دەترام غازى بە دزىەۋە بىتكوۋى؛ دوۋھەم عومەر دەبابە دەگەل يەكىكى ئىرانى كە ناۋى جەلال بوو ھاتىبوۋن. مەكتەبى سىياسى حىزب داۋاى تۇيان لى كىردوۋم كە بچى و لە رادىۋكەياندا - كە تازەيان پەيدا كىردوۋە - كار بكەى. خۇت حازر كە سەبى دەتنىرم.

پاش تۇزىك مات بوۋن گوتم: ئەۋە ئەمرە لىم دەكەى يان پىرسە؟
فەرموۋى: نەخىر تۇ نازادى ئەگەر پىت خۇشە بچۇ. دەشرانى ئىرە چەندە خەتەر و ئاگر بارانە و ھەموۋ رۇز شەر و لىكدانە؛ من لە بەر تۇ دەلىم.

- قورىان ناچم. ئەگەر تۇ ئەمرم پى بكەى خۇم دە ناۋ ئاگرىش داۋىم؛ بەلام بە خۇشى خۇم دەمەۋى لەم خەتەرەدا لە تۇ دوۋر نەكەۋمەۋە. فەخر بەۋ مەرگە دەكەم كە لە نىك تۇ بىمگاتى. يەكىش من كابرايەكى زمان شىر و خوپن تالم، لىم روۋنە دە رۇز دەگەل ئەۋ مامۇستايانە نازىم؛

مۆرى جاسووسى و خەيانهتم لى دەدەن و دەردە دەكەن. من خۆشم دەناسم و ئەوانىش دەناسم. فەرمووى: بىئىنەو!

تەيارە بە رۆژ ھىچ مەوداى نەدەدا. بەيانى لە شوپىنەكەى خۇمان دەگویتەو و دەچوونە پروكارى دۆلى زوورانان - كە بەردەلانىكى پر گاشە بوو - تا ئىوارە. شوپىنەكەى خۇمان كانى و ئاويكى لى بوو. زۆر لە پىشمەرگە لە ئىوارەدا لەوئ جليان دەشوست. بەيانىيەك كە دەپۇشتىن پىشمەرگە بەكەم دىت لە بن دارىك لە نزيك كانى دانىشتبوو. گوتم تۆش وەرە برۆين! گوتمى ئىرەم خۆشە و نايەم. ئەو رۆژە بۆمبايەك وە دارەكە كەتبوو لە رەگ و ريشەى دەرهىنابوو؛ پىشمەرگەكە شەھىد بوو.

رۆژىك شەرى گەورە كەوتە دۆلى زوورانان. تەيارە و تۆپ و قەرمەى تىربار و تەفەنگيان گالەى دەکرد. مەلامستەفا لە شوپىنەكەو - كە باوەر كە تەفەنگى دەگەشتى - بە دووربين دەپروانىيە شەر و تارىفى دەکرد:

- ئەھا پياوہە كانى ئىمە لە فلان شوپىن شكان؛ ھەلاتن؛ خۆيان گەياندە فلان ئەشكەوت؛ ئەى ئافەرىم! لە ئەشكەوت ھاتنەو دەر، ھجووميان كرد. ئەھا چوار كەسيان كوشت، ئەھا جاش ھەلاتن. (بە پىكەنىنەو) سەرباز ھەر خۆ ناگرئ...

وختى نيوەرۆ لە بىرى چوو بوو نان بخوا؛ بە دووربين دەپروانى و شەرحى دەدا. رۆژىك ئىجازەم خواست لە چيا بچمە خوار و سەرى بنكەى بى سىم بەدەم. كاك شەوكت و ھەوالانى لە دەم چەمى «چامە» كەپرىكيان كردبوو. قولايىك لى ساندن كە ماسى بگرم. قولايەم خستبوو گۆم، ماسى پتوہ نەدەھات. تەيارەش لە سەرمان دەخولايەو. بە ھەر دووك دەست ئىشارەم بۆ تەيارە دەکرد، گوتمان: دەغىلە ئەو خەرىكى چى؟ گوتم: ماسى سەگباب نايەنە سەر قولايەكەم! دەلەيم تەيارە پى بزانی و بۆمبايەك باوئىتە گۆم؛ ماسيان قىر بكا و خريان كەمەو! مەسەلىكى كوردانە دەلى: «چاو ترسەنۆك». بەلام من بە عەكسەوہ چاوم بە غىرەتە و ناترسى، خۆم ترسەنۆكەم و كەم وايە سەر كەوم. ھەورازىك دەبينم، لام وايە زۆر ھاسانە سەرى كەوم، كەچى لە نيوہى رى پەكە دەكەوئ. گۆمىك ھەبوو ھەر سوورى دەدا و كەسك و شىن دەيوناند. بە چاو پىم وا بوو دەتوانم بە ھاسانى بە مەلە لى بپەرمەوہ. خۆم تىھاوويشت و لە ناوہراستى گۆم كەوتمە پەلەقازەى ماندوو بوون. پىشمەرگە كانى بى سىم غاريان دا پشتىندىكيان بۆ ھەوا دام، گرتم و كىشايان و لە خنكان خەلەستم.

گىسكىك ھەر باعەباعى بوو.

- ئەوہ چىيە؟

- لە خىل بە جى ماوہ و شەلە، دەمانەوئ چاك بىتەوہ و بۆ خاوەنى بەرىنەوہ.

- بە خوا كاكى خۆم بە فتواى من بىخۆين بە خىرى ساحىبى!

ئەويشمان خواردا!

چاييمان نەبوو. شەويك لە سەر بەردىك راكشابووم. گوتمان سەبەنى شەر دەكەوتە ئىرە؛ دەبى بگويزنەوہ. خەرىكى سازبوون بووين، يەكەك ھات گوتمى: كاك ھەزار! ئەيووب كورى شىخ بابۇ دەلى بىتە لای ئىمە چاييمان ھەيە. گوتم: كاك شەوكت ئەوا تۆم بە چايى گۆرپەوہ؛ خواحافىز! گەيمە بنكەى ئەيووب، ھىشتا ھەر شەو بوو. گوتمى با لىرە برۆين لە شوپىنەكى باشتەر چا لى نيين. دنيا رووناك بوو. لە ناو چەند پىچكىكدا كەترى وە سەر ترا. چووم لە بن بەردىكى

که سیبهری تا نیوهرۇ دەمینى خۆلەكەم ساف کرد و پاكشام تا چا دەگاتى. بانگیان کرد: وەرە برۆین! دەچینە شوینىكى ئەمینتر.
- كاكە برۆن من نایەم.

مەلا عەولا ناویك بارزانى ھات گوتى: ئىستا دەبىتە ھجوومی دەولەت، ئىرە زۆر خەتەرە! گوتم: تا جاش پىلەم نەگرن و راستم نەكەنەو دەست لە خەوى ئەم بن بەردە بەرنادەم. ئىتر لە سەرى مەرۇ! تاو كەوت و تەقە پەیدا بوو. لە عاسمانەو ە بۇمبارانى دواز دە فرۆكە، لە ھەموو لایەكەو ە گرمەى تۆپان، دەنگى تەنگ و تىر بار وەك برىشكەى سەر سىل، دوو كەل دىناى پىر کرد. باوەر دەكەى يا ناكەى كەيفى خۆتە! لەو تەقە و ھەرا و دوو كەلەدا خەوم لىكەوت و ماو ەيەكى زۆر باش نوستم. خەبەرم بۆو: گرمە و ھەرا زۆر توندترە. ھەمىشە ئەو دىمەنە جوانەم دىتەو بەر چاو كە شەش مندالى چكۆلەى چوار پىنج سالانە نىشانە بەردىان داكر دبوو، گەمەيان دەكرد. ھەر كە تيارە دەھات كىژىكىان دەيگوت: «روونىن!» ھەموو دادەنىشتن. ھەر تيارە دەچوو ھەلدەستانەو ە گرمەى خۆيان دەكرد. پىرئىك لە نىكەو ە تىپەرى ھەر دەيگوت: جەرگم رەش بى بۆ ئەو ھەموو گەنجانە كە بە كوشت دەچن. تووشى پىاویك بوو، گوتى: خەبەر چىيە؟

- دىنايەكە كرە! (يانى بى دەنگ و سەدايە).

ژنەكە گوتى: ھەى داوەشى! ئەو پىاوانەمان شەر دەكەن تۆ لىرە چ دەكەى؟ گوتى: دايە ھاتووم ئاويان بۆ دەبەم.

تا تاوم ھاتى لە بن بەرد نەبزوتم. ئەوسا پاش نیوهرۇ چوومە بنكەى مەلا عەولا لە دەم چەم. جىگاكەى تيارە نەيدەدیت. نانىك خوارد، مەلەم کرد. نەقلى چای ئەيووبم بىست، ئەو رۆژە پتر لە دە جار جىگەى گۆيز تۆو و ئۆقرەى نەگرتبوو. ئاخىر جار كەترى وە سەر ئاگر نراو ە كە ئەمجار ھەر دەبى چای بخواتەو. ئەى گوللە تۆپ تۆ وەرە راست لە كەترى بدە و ئاگر ھەلپىژنە؛ چا ئىستاش نەخورايەو!

بۇمباى ماسىيانان دە چۆم ھاويشت. مندالە بارزانى - كە ھەموويان وەختە بلىم وەك ماسى مەلەوانن - خۆيان دە رووبارى شىتە ھاويشت و دىنايەك ماسيان گرتەو. زۆرم شەر دىتن، بەلام شەرى دۆلى زوراران و شەرى چەمى چامەى ئەو رۆژە دىتم لە سىنەماشدا مەنزەرى وام نەديوە. برىا فىلمى لى گىرابا و بتدىبا!

تەنگى نوپى شىوان بوو خرمەى سواران ھات. چوومە سەر رى. مەلامستەفا بوو جىگەى لىرە بىرى دەگۆيز تەو. گوتى ھەزار وا ئىستا ئىسترت بۆ دەننم؛ لىرە بە!
مندالنىكى دواز دە سالانە بەخىراتنى مەلامستەفای کرد. گوتى: ساغ بى زىخو (يانى ئازا). پاشان فەرمووى: ئاغا چت لە من دەوى؟

- ئەزبەنى تەنگ!

فەرمووى: بىدەنى، كوپى بابى خۆيەتى.

ئەوان رۆيشتن و مىش بە چىا ھەلگەرام. زۆر سەر كەوتم. خرمەى سواران ھات و دەنگىان دام. بارزانى فەرمووى: ئىسترم بۆ ناردى تووشت نەبىوون. يەككىك دابەزى با ھەزار سوار بى.

گوتم: ھىندەم نەماو ە سەر كەوم، بە پى دىم.

گوتى: يەككىك دەگەلى بگەریتەو، زۆر تارىكە و رى نازانى.

حەسەن ناویک لە بنەوێ دەلی: توخوا بلی ئەوم دەگەل بێ، چونکە من فل بووم! حەسەنم دەگەل گەراوێ. لە گوندی «بیە» دەرکەوتین. تارماییە کمان لە پێشەوێ بوو؛ لایتی قەلەمیی لێ دا، کیزیکی جیحیلی زۆر جوان بوو بە تەنیا بەو تاریکە سەلاتەدا دەڕۆیشت.

- کیوێ دەچی؟

- دەچمە لای مەلامستەفا لە دەلاشی؛ ئەو سوارانە دەگەل ئەو بوون.

- بۆ دەچی؟

- قەولم بە «مستەفا عەبدوللا» داوێ میردی پێ بکەم؛ نازانم بۆ نایە بمخوازی؟ حەرەسی بارزانییە؛ دەچم شکایەتی لێ دەکەم!

حەسەن گوتی: تە دینی!

گوتی: ئا دین نیم، حەقی منە شکایەت بکەم، دەبێ بمخوازی!

حەسەن گوتی: بۆ نایە میرد بە من بکە؟!

گوتی: دەم خۆ بپرێ، ئەو پیاوێ لەگەڵتە عاقلە، قەسە ناکا، تۆ چاوی لەو کە! من مستەفا عەبدوللام دەوێ.

هاتین بە رووکاری دەلاشدا کە بنکەیی بارزانی (مالهوهی) لەوێ بوون. کچ ڕۆیشت بۆ مال و لە حەسەن جیا بوومەوێ بەرەو مەقەر. زۆر شکەت بیووم؛ بڕم نەکرد سەرکەوم. خێوێ تیکی هەلنەدراو تووش بووم و دەمەوڕوو لە سەری تخیل بووم. بەرەبەیان بە دەنگی حەمایلی خانی دایکی کاک مەسعوود و خەبەر هات، جینیوی بە خەربەندەکان دا کە چۆن هەزار لیترە نووستووێ لێفە و سەنیرتان بۆ نەهێناو؟ ئەوانیش سوپندیان دەخوارد کە هەر نەیانزانیوێ لەوێ نووستووێ. دیار بوو حەمایلی خان چوو بوو نوێژی سەبەینە بکا و تووشی کەلاکی من هاتبوو. زۆر زوو لێفەم بۆ هات و خەوتەموو.

لەوێتا شیخانی بارزان لەو مەلەبەندەن، قانونیکی تاییەتی لە بارزان هەبێ: کچ بە شوو دان بە زۆری هەر نییە. کچ و کۆر کە قەولیان بە یەکتەر دا، بە شیخ دەلێن؛ دایک و باب پازی بن و نەبن، شیخ دەیاندا بە یەکتەر و بە ئەندازەیی دەست ڕۆیشتن، مالیان بۆ پیکەوێ دەنێ. ئەو کیزی هێ شوو دەگەلمان هات، چوو بوو لای حەمایلی خان. پیتی گوتبوو ئیستا شەرە و تەنگانە، لە «بیە» داتەدەزرینم. وا دەکەم ئاگایان لیت بێ؛ نایەلم ئاتاج بی. تا شەر سووک دەبێ و دەتەدەم بە مستەفا عەبدوللا. جلکی زۆریشی دابووێ و پازی کردبوو کە شکایەت نەکا.

ڕۆژیکی چوو مەلە؛ وێ ناو هیندیک داران کەوتم؛ هەناریک و دوو گۆزیم پەیدا کرد. کە هاتموو، بارزانی زەنگالەکی خۆی بە سووژن و بەن دەچنیوێ. کە باسم بۆ کرد گوتی: ئەو جیگەییە مولکی من، هەنار و گۆزێ کانت حەرام خواردوو! گوتم: دەولەت هەموو مالی تۆی موسادەرە کردوو. ئەو زەنگالەشت مالی خۆت نییە؛ چ جای گۆز و هەنار! باوێر کە ئەو مولکەیی مەلامستەفا پەنجای دیناری نەدینا؛ کەچی ڕۆژنامەیی دوزمن دەیگوت فیئودالە!

شیخ بابۆ (براگەرەیی مەلامستەفا)، لە کونە ئەشکەوتیکدا بوو. پیاویک بوو قەتی تەفەنگ نەهاویشتوو. هەمیشە هەر نوێژی دەکرد. ئەگەر بلێن پەپوولەیی بەهەشت بوو، درۆیان نەکردوو. ڕۆژیکی لە میرگیک دانیشتوو، سەد میتریک درۆژیایی دەبوو؛ سێ سووچ. گوتی: هەزار! ئەو مولکی من. گوتم: جەناب! من سەد ئەوێندەشم هەبوو، نەمگوت مولکم هەبێ! دەعوەتی کردم بۆ ماله ئەشکەوتەکی. نان و چام خوارد، ئەو هەر نوێژی نەپساندەوێ؛ بەجیم

ھېشت.

گۇيا جاريك زەمانى شېخ سەدىقى بىرلىك، ھەتتە مەرلە شېخ بابۇ دىزراۋە. دىزە گىراۋە. شېخ بابۇ بەزەي بە دىزدا ھاتتەتەۋە، چۈر دىنارىشى داۋەتلى! گوتتۇۋىيە: ئەم كاپرايە دەستى كورت بوۋە بۇيە دىزى كىرەۋە. چۈنكە مالى دىزىتەتە بوۋە دىيارە بە ھەرزانى فرۇشتوون. رەنگە بەشى ئىحتىياجى خۇي نە كىردى!

ھەمەدەمىن ناۋىكى خەلكى ولاتى پۇدەر - كە ئنى خۇي كوشتېوۋ - لە بارزان دەست بە سەر بوۋ؛ كرا بە خىزمەتكارم. زۇرم كەيف بە ساۋىلكەيەكە دەھات. پاش چەند رۇژىك، بن دارە قەزۋانىك خۇش دە كىرد، گىلم لى رۇ كىرد و تەختم كىرد و كىرمە جىگەي يە كىجارىم. شەۋ مانگەشەۋ بوۋ. گوتم: كاك ھەمەدەمىن بزانە بەردىكى نەرمم بۇ پەيدا كە، دەيكەمە سەنېرا زۇرى پى چوۋ نەھاتەۋە. ھەرام كىرد: ئەۋە چت لى ھات؟

- ۋەللاھى ئەگەر مەلامستەفا بەر گوللەم دا تازە خىزمەتە تۇ ناكەم؛ دەستەم لە ھەزار بەرد داۋە ھىچى نەرم نىيە!

- كاكە! مەنزورم بەردى لووس بوۋ كە سەرم نەقرىنجىنى!

جگە لەۋ دار قەزۋانە، دوۋ دار قەزۋانى تىرىش كىردبوۋە ھى خۇم! جەنگەي قەزۋانى فەرىك بوۋ. پۇزانە زۇرم مىۋان دەھات. دەمگوت: كاك ھەمەدەمىن ھىندىك قەزۋانى جۋانىان بۇ بىنە! ئىۋارانە چەند پىر و پاتالى بارزانىم لى كۇ دەبوۋنەۋە، ماناى شىعەرى مەلاى جىزىرىم بۇ لىدەدانەۋە و ھەقى فىزىكردىش ئەۋە بوۋ كە بە دەنگ بىخوئىنەۋە. ئىتر گەرەلاۋژە بوۋ! رۇژىك ئىدىرىس بارزانى ھاتە لامان. گوتم: گوى بگرى، دەبى بە گۇرانىش بىلىلى! زۇرى ھەۋل دا، ھەفۋ نە كرا. ناچار شىتىكى بە دەنگىكى زۇر ناخۇش بۇ خوئىندىنەۋە!

ئىۋارەيەك ھەمەدەمىن وپراى شىۋى بىرىنج، كوتە گۇشتىكى نەرمەي زلى ھىناۋو. بنى چەمەدانى رىش تاشىنەكەم گەرام، چۈر قەلە سىرم پەيدا كىرد. گۇشت و سىرمان ھەنجى و تىكىمان ھەلپشاۋت، بە لكە دارىكىماندا كىرد و بەيانى بە ئاگرى پۇلوانمان بىزانە؛ كەم شتى ۋا خۇشم خۋاردوۋە.

مىزەرىكى رەشى گول - گولم ھەبوۋ؛ ئەۋىش ۋەك قوتوۋە توۋنتى مەلا باقى، عاساى موۋسا بوۋ: شەۋانە لىفەم بوۋ، بە رۇژ لە سەرم دەنا، ئىۋاران بە لاي تاۋمەۋە دەگرت بۇ سىنەر. رۇژىك باران دايدا، لە بن دار رۇشىتم كەلنىك پەيدا كەم. پى ھەلگەرام، ئەشكەۋتىك دىتەۋە كە پىر لە كۈنە رىۋى دە كىرد. لە سەر بىستۋى ۋە زۇرم بانگ لە ھەمەدەمىن كىرد كە ۋەرە! نەبىست. رۋانىم توۋتن و پەر و ئاگرى پىيە. چىلكەم كۇ كىردەۋە و ئاگرى كىردەۋە و شەۋ تا بەيانى رامبۋارد. بەيانى كە دەروانم ھەر ۋا پىۋە و بەۋلا و لادا رادەكا. ھەرام لى كىردن، گوتىان ئەمشەۋ ھەر لە تۇ گەرۋىن؛ ھەمەدەمىن گوتوۋىيە نازانم چى بە سەر ھات.

ئەھمەد تەۋفىق - كە ھەمىشە لە سەفەردا بوۋ - لە لاي قەلادىزە و سنورى ئىرانەۋە بە چەند بارىك چا و خام و خاكىيەۋە ھاتەۋە و مستەفا و كاۋەشى دەگەل بوۋن؛ دىسان لىك كۇ بوۋىنەۋە. شەۋىك نازانم چۇن بوۋ ھەر ئەھمەد و من لە پىشت چىاي شىرىن بە پىدا دەرۇشىتىن. دىنا تارىك و قور بوۋ؛ رىگەمان ھەلە كىرد. لە مالىكى دەم رىگەمان پىرسى، كچىكى زۇر جۋان فانۋوسى ھىنا. فانۋوسەكەي بەرانبەر دەمۋچاۋى راگرتبوۋ؛ كە با نەشزانى كىين، بزانىن جۋانىك ھەيە... رىگەي شان داين و ھاتىن. بە سەر كەندالىكدا كەۋتىن. پازدە

پیشمرگه له بن کهندال دهوری ناگریان دابوو؛ بووینه میوانیان. بردیانینه لای سهرووی مهجلیس. دهبویه پال به کهندالهوه دهین که تازه داروخینرابوو. دووپشکیکم دیت بهرهو گری ناگر دههات؛ کوشتمان.

گوتم: ئەحمده من له مار ناترسم؛ بهلام له دووپشک رۆحم دهچی.

گوتی: له چاو من رۆستهمی! نازانی من چهند له دووپشک دهترسم!

دووپشکیکی تر له پشتمانهوه له کهندال دهرچوو بهرهو ناگر. نهخیر بهکی دی و بهکی دی؛ ناشویرین بلین ترسه نوکین! ئەحمده گوتی: ئیمه فیئر نهبووین له نزیك ناگر بنووین، دهچینه نهولا! دایانه تاي کهلامه للايه دهی ههر له جیی خۆتان بن؛ چون جیگه تان له لای سهروو نهی؟! چاومان لی قووچاند و نوستین و خۆمان تهسلیمی دووپشک کرد. بهلام وا دیار بوو دووپشک به پیاویان نهزانیبووین؛ بیانهوه نه داین و ئیمهش له ترسان نهخهوتین! بهرهبهیان ههستاین برۆین، گوتیان تا چای نهخۆن نهپۆن. گوتم: کاکه دووپشکه کان رازی نین لیتره بین! خۆمان گه یانده بنکهی میرانی صالح بهگ. پیشمرگه یه کی هاتهوه، گوتی: میران له بهر ماران جیگه م پهیدا نه کرد؛ هه مو مارن!

گوتم: مه رگی ئەو سه ر و سمیلهت بی! پیاو چون له مار ده ترسی؟!

میران گوتی: کوره ئەو به مال ده لی مار! چوو بوو بنکه پهیدا کا، ده لی مال زۆرن؛ شوینی چۆل نییه!

دیسان بارانی پاییزه دایدا بهوه. ده گهل کاوه و مستهفا و مام عه لی باهزیدی به کتو هه لگه راین شویتیک بدۆزینه وه. که لینه به ردیکمان پهیدا کرد، باران نهیده گرته وه. که لین تهسک بوو؛ دوو کهس ئەگه ر وه ک کاکله بادام له تیکولیک خۆیان پیکه وه بنووساندا یه، تازه نه ده بوو هیجیان ببزونه وه. مام عه لی بۆ خۆی جیگایه کی تابه تی پهیدا کردبوو، ئیمه ما بووین سی کهس. کونیک له بنه بانی که لینه که دا بوو؛ تۆ بلیی گورگیک، رپویه ک، خوانه خواسته پلنگیکی تیدایی؟ گوتم من تاقی ده که مه وه و بۆ خۆم راکشام و لاقم به ری کرد. تا ئەستوو رای بی رانم جیگه ی بۆوه؛ کردمه جیگه ی خۆم. ئەوانیش با پیکه وه بچه سپین. باران زۆری هینا وه، غارمان داوه دهر وه. کۆلکه ره زی کۆنی له بن بوو - که به دهست هه لده قه نران - زۆرمان کۆ کردوو و له بهر دهر کی که لین ناگرمان دا. ته لیسیکمان بی بوو، ههر تاو ناتاوه ته لیس له کۆل، ده چووینه کۆلکه ره ز کۆکردنه وه ی به نۆره. چا و شه کرمان بی بوو، که تریمان وه بهر چۆراو که ی ئاوی بارانه ده دا؛ که له بهر دهر که وه ده هاته خوار؛ چامان لینه نا. سی رۆژ و شه و باران و چانی ههر نه داین. له دوو که لدا ده تگوت خنکاین. نانمان خه لاس ببوو؛ له ورد که ی ره ق هه لاتوو ده گه راین به چای بخۆین. به لام ئەو سی شه و و رۆژه به قسه ی قۆری کاوه پیکه نین.

رۆژی سیهه م تاو هه لات. گوتم: وا من دهرۆم شویتیکی باشتر پهیدا ده کهم؛ ئیوهش به دوومدا وهرن بۆ گونده کانی بۆتی. له کتو داگه رام؛ به ره و دی چووم. تووشی کانیه ک بووم که چه ند زینکی لی بوو. له دوور ویتستم تا دهرۆن و بچه سه ر کانی. ژنان ههر فلق وهۆریان بوو! به کیک بانگی کرد: هه ژار! ئەوه بۆ نایه یه سه ر کانی خۆت ده ئاودا ببینی؟! چوومه سه ر ئاو، روانیم ته وا و قوله ره شه یه کی زۆر پس، ههر چاوم بزهی دی! تۆمه ز سی شه و و رۆژ دوو که ل وای لی کردووم و ئیمه پیمان نه زانیوه. تاویک ههر ره شاو له چروچاومه وه هات. گوتیان به و شکله ی تۆ پیده که نین!

زورورنىڭمۇ لە نھۇمى سەرۋى خانوويىكەۋە پەيدا كىرد كە گاشەبەردىكى زۆر زەلام لە سەربانى كون كراۋ را كەۋتېۋە بەر ھەيوانەكەى! تەيارە بۇمبايەكى بە مالىكى نىك ئەۋ مالىە دادابوۋ، كىردىۋىە چالىكى زۆر قوۋل. بەردى بناغەى خانوۋ، سەربانەكەى ئەم مالىەى كون كىردىۋو؛ كەۋتېۋە بەر ھەيوان. خاۋەن مال لاۋىك بوۋ تەھاي ناۋ بوۋ؛ مۇدەنەى كەۋەتى دەسمى و نەخش دە كىرد. گوتىم: تەھا نەخشەكان جوان نىن!

- ۋەللا كاكە دە پىشدا ھى زۆر جوانم دەزانى، لەۋە تا ئەۋ بۇمبايە ھاۋىتراۋە لە بىرم چوۋنەۋە! دەى ئەمجار نەخشى بۇمبا و تەيارەكەى لى بگە!
پىرېزنى دايكى تەھا ۋەختى خۇى دەگەل بارزانىان ھاتېۋە شۇيە. يەك لە نەقلەكانى ئەۋە بوۋ كە لە شۇيە گوتوۋىانە بۇ نوۋىز ناكەى؟ گوتوۋمە نوۋىز ناكەم، خۇداى عالمى (شىخ ئەحمەد) شفاعەتم دەكا! كاۋە زۆر سەير لاساى ئەۋ پىرېزنى دە كىردەۋە.
رۇزىك لە «بىن گەريان» تايەكى زۆر سەختەم ھەبوۋ؛ گوتىم: ھەمەدەمىن ھىندىك ئاۋم فرىبا خە! تىنوۋمە.

گوتى: مام ھەزار تەيارە بە عاسمانەۋەيە، ناۋىرم!
گوتىم: راۋەستە! لىفەيەك سوورم ھەبوۋ، بىردم لە دەشتايى پروتەن - كە لە تەيارە دىيار بىم - رامخست و لە سەرى درىژ بووم. ھاۋارى لى بەرز بوۋ. گوتىم: تا ئاۋ نەھىنى لىرە نابزووم! بە غار خۇى گەياندە كانى و ئاۋى ھىنا. چوۋبوۋ ھولى دەرمانى داۋبو، لەتىك ھەبى ئىسپىرىنى دەس كەۋتېۋو؛ بۇى ھىنام!

دەرمان لە لاي دوكتور مەحمۇود ھەبوۋ؛ بەلام دوور بوۋ؛ نەيدە گەشتىنى. بە راستى دوكتور مەحمۇود نىعمەتىكى گەۋرە بوۋ. بارزانى وايان عاقىدە پى پەيدا كىردىۋو كە ھەر بىرىندارىك بگاتە دوكتور مەحمۇود نامى. لە باتى تەختى بىمارستان گەلاى بەروۋى رادخست. رۇز و شەۋى نەبوۋ. كەسى ۋا بە سەبر و پازى بە ھەر جۇرە ژيانىك نەدىۋە. ئىۋارەيەك دەگەل عەبدى زىدىكى - كە سىمىلى بە قەد باسكى من دەبوۋن - لە سەر كەندالىك ھەلئروشكاۋوۋىن. غەبىەتى ئەۋانەى دە كىرد كە لە تەيارە دەترسن و خۇى لە بەر دەشارنەۋە. لەۋ دەمەدا خوت وخاقل تەيارەيەك بەر تىربارى داين. عەبدى ئاغا لە تاۋان رېگەى نەدى، دەمەۋروۋ كەۋتە كەندال و چەپكىك پىر و پوۋشى لە سىمىلى ھالا:

- ئەشەدەمىللا تۇ لە تەيارە ناتىسى؛ بەلام رەنگە دەستىۋىژت سووك بوۋى!
رۇزىك بەردى چەخماخم نەماۋو:

- ھەمەدەمىن بچۇ سەر رېگە بزانە بەردىكەم بۇ سوال بگە!
جارتىك ھەراى كىرد:

- مام ھەزار ئەۋە رېۋارىكە، دەلى جفارەكەى بنىرى بۇى داگىرسىنم!
- با براۋا!

ئەمجارە ھاتەۋە، بەردە چەخماغىكى بۇ لە يەكى تر سوال كىردىۋوم.
رۇزىك بارزانى فەرۋوى: ھەزار بەنى خۇمان بى! ھىچ پوۋلمان نەماۋە. ھەرچى ھەيە ناگاتە سەد دىنار؛ بەلام خۇدا رېكى دەخا...

پاش نوۋىزى ئەۋ رۇزە يەكىك لە لاي زاخۇۋە ھاتېۋو. بارزانى ھالى «ئەحمەد نالەند»ى شاعىرى پىرسى؛ گوتى ھالى باش نىيە. سى دىنارى بۇ نارد؛ فەرۋوى: بە ئەسەد خەبەر دەدەم

ئاگاداری بکا. بارزانییەك هاته لای، لئی پرسی: حالت چۆنه؟

- ئەز غولام! ئەم بچ سەر و بەرین.

پینچ دیناری دایە. گوتم: ئە سەر ئەو حالەرا، ئەم حاتەمیەم کەیف نایگرێ.

فەرمووی: مەلا نالبەند شاعیری کوردە. ئەمەش ئەگەر هیچی شک بردایە نەیدەگوت بچ سەر و بەرم. خودا تۆلە دەکاتەو مەترسە!

ماوەیەك دواى ئەو خەبەرى سەرکەوتنى پێشمەرگە لە چىای مەتىنا هات كە بە جارىك هەنگىكى دەولەتیان لە ناو بردبوو. بەلام بە داخەو مەلا ئەحمەدى نالبەند هەر كە دیتبووى جاش هجوومیان کردۆتە گوندەیان، بە كێرد و رگى خۆى دېبوو؛ خۆى كوشتبوو.

قەرار وا بوو دەولەت لە جینگەيەكەو هێرشىكى بەريان بکا. مەلامستەفا چەند سەر قۆلەيەكى كۆ کردبۆو بۆ تەگبیر لەو شەرە.

فەرمووی: لە هەر قۆلەي بە جەرگترین پیاو هەلبژێرن كە بیست و پینچ تا سى كەس ببن؛ بیدەنگ لە بن ملەي كینو خۆ مات دەن! دەولەت بەر لە هجووم پێشە خۆى بە تۆپان دەكوتێ تا خاترجەم دەبچ كەسى لى نییە؛ ئەوسا هجووم دەكا. ئەو كەسانە ئەوئەندە خۆراگر بن، گوێ نەدەنە تۆپ بارانەكە. تەنانت ئەگەر خوا نەكا يەكێ بشكوژێ، ئەوى تر بۆى نەچن و لە جیى خۆ نەزوون و خۆ مات كەن. هجوومی پیاو كە هات، لە نزیکەو دایانگرن. هەر لەشكرىك لە جەبهدا هەوڵ جار نۆ یا دە كوشتەي دا، دەشكى.

هورموز گوتی: من يەكێك لەوانە. فەرمووی: نا، تۆ بە كاری ئەو نایەي. زۆر ئازای؛ بەلام زوو هەلئەچى و هەر مل پێو دەنێي. پیاوی زۆر بەسەرم دەوێ.

هەر كەسە ناوی چەند پێشمەرگەيەكى گوت؛ هیندیكى پەسند كردن. راستیش ئەو بوو ئەو هجوومە كرا و دەولەت زۆر پيس شكا. لەشكرى سوورباش هاتبوو یاری دەى لەشكرى عىراق و شەرى دەگەل دەكردین. جەبەهەي لای سووریا هورموز گرتبووی، پەت پەتێكى بە لەشكرى سووریا كرد بە داستان بیگێرنەو. چەند جارى راو نان و كوشتنى و تالانى لى گرتن. بەلام هورموز پیاویكى ئەوئەندە نەترس بوو گالتهی بە شەر دەهات. سەنگەرى نەدەگرت؛ بە پێو بەرەنگارى دوزمان دەبوو. بە داخەو لە شەرێكدا شەهید كرا؛ كە بارزانی زۆرى بۆ خەمگین بوو. تا بەم دیوهدا هاتین، مندال و خوشك و دایكى هورموزى وەك كەسى زۆر نزىكى خۆى چاوپێرى دەكرد.

هجوومیكى زۆر گەورەي دیکەي حكوومەت لە لای میرگەسوورەو كرا. شەرى تەن بە تەن و بە نێزە قەوما. عەمەراغای دۆلەمەرى ئاوقای جاشىكى یەزیدی تەزەي زەلام ببوو. جاشەكە پرى دابوو گونى و بایدابوو؛ بەلام جاش كوژراوو. عەمەراغایان بە گونى بادراووە گەبانە دوكتور مەحمود. لەو شەرەدا جگە لە سەدان سەرباز و ئەفسەر، سەد و چوار كەلاكە جاش لە مەیداندا بەجى ماوو. ئیتر لەو شەرەو دەولەت كەوتە پاشەكشە و زمان لووسى كە با گفتوگۆی ئاگرەس بکەین.

ئەوى لەو ماوەیەدا زۆرى ناپەحەت دەكردم، دیمەنى ژن و مندالی بارزانیان بوو كە لە بەر باران و لە بن داران دەژیان. مالیان هەر ئەو بوو كە بە كۆلیانەو بوو؛ بەلام ئەوان قەت گلەیان لە بەختى خۆیان نەدەكرد. راستى حالىكى پەرىشانیان هەبوو.

ئەو كاتە كە لە «بن گەریان» بووین و هیشتا نەناردرابوومە خوركێ، بارزانییەك بە ناوی «ئاغا»

که «ئاغای زوره گوان» يان پېچ ده گوت، خه ریک بوو له جي گوندی «زوره گوان» خانوویکی به وشکه بهرد دروس ده کرد؛ دیواری تا نیوه بهرز کردبوو، گوتی: له عومردا جارې پینجه مه دیم خانوو بکه م و بهر له ته واو کردن پیم به جي دیلن. بیستانو کیکی کردبوو هر ده یگوت: هه ژار با خه یار و ترؤزی و ته ماته بگهنې، پېخوړی تۆ له سهر من! رؤژیک دیتمه وه:

- ئاغا ده زانم خانووه کت به جي هیشت؛ به لام بیستانه کت چی لی هات؟

- بیستان ههر له گولدا بوو، راولیان ناین. رؤژیک گوتم بچم سهری بدهم، که ده چم دوو دانه جاشی زیباری له ناوی دان. خؤم لی داگرتن، ههر دوو کم کوشتن. له باتی ترؤزی دوو تهنه گم به رخته فیشه که وه هینا.

لهو شهرانه ی بارزاندا زؤر پیاوی زؤر نازا کوژران و بریندار بوون. رؤژیک بؤمبایه ک که وتبووه ناو سهنه گرېکه وه، له دوازه که سان «که کؤ» دهر چوو. که کؤ که له شهرې مامه شه ی دهوری سه قز ناوبانگی کرد و به سی جي بریندار بوو. له شهرې دهوری شنویه دیسان بریندار کرابوو؛ لهو بؤمبایه ش ههر چهند نه مرد، به لام له زمان و دهست و پېچ کهوت.

عه مراهای دؤله مهرې له لای سهری هسه ن به گی چووبوو زگ جاشان، ره وه یه ک زؤر گه وری لی بر دابوون. له رېنگه مار پییه وه دابوو؛ بهو حاله ش توانیبوو سیسه د سهر دهر باز بکا. نه حمده توفیق - که له دوا ی نهو به رېدا هاتبوو - تووشی سی ماین و نه سپ و دوو پرېکی ماچه ئیستر ببوو که له ره وه که هه لبرابوون؛ هینابوونیه بارزان. ماچه ئیستره که زؤر جوان بوو؛ ده تگوت به قه لیم کیشاوته. نه حمده ده یگوت بؤ خؤم؛ شهو که تی بی سیم داوا ی ده کرد؛ ههر چی دهیدی عاشقی ده بوو. نه مزانی دوو بری هیشتا بارنه کراو بؤ بؤته فه رؤخ له قا و نهو هه موو دلداره ی هه هه! ئاخری شیخ بابؤ داوا ی کرد و درا بهو.

ده گهل «میرانی صالح به گ» ئیوا ره یه ک چوونیه سهری کؤنه قه لای میری ره واندز که له دیاری کانی بؤته. قه لایه کی زؤر قایمه؛ به بهردی زؤر گه وری ره ش دامه زراوه که دیاره بهرده کان به کؤتان گوپزراونه وه. عه نباراوی گه وری تیدابوو. که گه راینه وه، به ناو کؤلانی گونددا هاتین. من سهر کلاوه م له سهر بوو. مندالیک دیتمی، زیراندی؛ زؤر ترسا. میران گوتی: نهو فه قیره ههر بارزانی سهر سووری مل بارکی دیتوو. توی به ورچ زانی؛ بویه لیث ترسا!

سارده پاییز بوو. شهر له جبهه کان ویستابوو، به لام ئالقه ی موحاسره ههر مابوو. بریار درا به رهو سوژان برؤینه وه. ده گهل نه حمده توفیق و هه والانی و میرانی صالح به گ و دوو پینشمه رگی کهوتینه ری. شهو یک له نریک سنووری ترکان ماین. هیندی کمان چوونه گوندی «زیتی» که تور کیه یه. کهوش و په تووی کولکن و ورده نه سپایان کرېبوو. زؤرم هسره ت بوو که سی دینارم شک نه ده برد له په تووه کان بکرم. رؤژی دواپی کهوتینه ناو سنووری کوردستانی بهردهستی تور کیه و شهش سه عاتیکی برد تا لئی دهر چووین، به لام تووشی جه ندرمه نه بووین. له رېنگه وه پيش کهوتم که تا نهوانی تر دین گيوژ بخؤم. له بن داره گيوژیک بووم، پلارم تی ده گرت. پیاویک دوو کهو به دهسته وه، کچیکي زؤر جوانی ده گهل بوو؛ لئی پرسیم:

- تۆ بازر گانی؟ کووتالت پییه؟

گوتم: نا برا! من موشته ری شه که میی جوانم!

گه یشتبووه هه واله کان گوتبووی: نه وه ی پيش کهوتوو شه یته! هیچ وه ک چؤدار ناچی و

دەلى شەكە مى دەكېم!

لە گوندى «كاكە»ۋە لە زى پەرىنەۋە ۋە ھاتىنەۋە ناۋ عەرزى عىراق. شەۋ لە قەبرىستانىكىمان خست. يەك دىنيا دارى وشكى تىداۋو؛ بەلام لە دىكەى نىكى - كە ھىلكە ۋە ماستمان لى كېن - گوتوۋىيان دارى قەبرىستان بسووتىن، دەمرن! دەگەل ئەحمەد تەۋفىق بەربوۋىنە داران ۋە ئەۋانى تىش غىرە تىان ھاتە بەر. ئاگرى ئەۋ شەۋە تا بەيانى گرى بلىند بوو. ئەم جار پاش يەك دوو سەعات رى كەوتىنە دەشت. ئەحمەد تەۋفىق كەسى نەدە گەشتى؛ ھەر ھەيدىشى لى دە كردين: «دەى خۇش برون!». گەينە سەر گۇماۋىكى زۇر خۇش، چەند دارە بى لە دەورە، سىۋەرەى دەتگوت نىۋەرەست بەھارە. مام عەلى بايەزىدى دەلى: «ئاخ! ئىستا گامىش بام ۋە تىرم لەۋ سىۋەرە خواردا ۋە لەۋ گۇمەدا بنووستبام!». زۆرم برسى بوو. ئەحمەد ھەر دەتگوت برون! دەمزانى ئەۋانى تىش برسىانە ۋە لەبەر ئەحمە ناۋپرن دەنگ بكن. ھەر چۇنىك بوو پىش كەۋتم. گەيمە شۋانىك:

- كاكە نانت پىيە؟

- نە بە خوا.

- شىر چۇن؟

- كاكە قاپەكەم ھىندە پىس ۋە چلكنە كەس بىزى نايە شىرى پى بخواتەۋە، ئاۋىش نىيە

بىشۇم.

- دە تۇ بۇم بىنە بزانه چۇنم!

لە قاپىكى رەش ھەلگەرەۋى موو پىۋە نووساۋدا شىرى بۇ ھىنام. چاۋم قوچاند ۋە يەكسەر بە سەرمەۋە نا؛ ئاھىكىم ھاتەۋە بەر. ئەگەر بۇت بلىم قاپەكە چۇن بوو ئىستا ھىلنجت دىتى! ئەحمەد تەۋفىق كاۋرىكى قەلەۋى لە كاۋراى شۋان كرى ۋە پەتمان كرد كە لە كوى بنەمان گرت، بىكەينە شىۋ. ھەموانى زۇر شەكەت كرد؛ تا لە ناۋ چەند بىە كدا بنەمان گرت ۋە كاۋرمان سەربرى ۋە كەولمان كرد ۋە بە زىگى زۇر برسىيەۋە چاۋەنۇرى برزاندىن؛ لەپر لە پىشمانەۋە بوو بە تەقە. شەۋ بوو گوللەى لايەكى شەر كەرانمان دەدەيت سوور رادە خوشىن، پىاۋ لە تەقە كەر دەبوو. خەبەر چىيە؟

- كورپىنە بىتتە بەيان تەيارە لە دەشتى «ھىرتى» شىرمان دەكا؛ جىگەى خۇشاردەنەۋەش نىيە. ھەر بە پەلە تۇزىك گۇشت ھەلدە پروۋا ۋە قوۋتمان دەدا. كەوتىنە رى. شەۋىكى سارد لەۋ دەشتە ۋەك مىۋوۋو كە ھەلدەلەرزىن. بۇ بەرى بەيانى گەشتىنە ناۋ گوندى «سىدەكان». چوۋىنە ناۋ دوكانە چۇلىكەۋە، ئاگرىكىمان كىدەۋە ۋە ماتەمان ھەلگرت. سبەى خەبەرى ئەۋ شەرە گەرەى شەۋمان پرسى، گوتىان جاشەكانى چىاي «سەرى حەسەن بەگ» بە قەستى تەفەنگىان بەرەۋ يەكتر تەقاندوۋە. بە دەۋلەتە تىان گوتوۋە بارزانى ھاتبوۋنە سەرمان؛ تا فىشەكى زۇر ۋەرگرن. ئەمەش فىلى جاشان!

بە ناۋ گوندىكانى موھاجىراندا سەركەۋتىن بۇ «گرېشى» ۋە بۇ شەۋ چوۋىنە «رۇستى». سبەى بۇ نىۋەرەۋ لە گوندى «گرتگ» بوۋىنە مىۋانى مەلا ۋەسى ۋە پاش نىۋەرەۋ بەرەۋ رۇست ھاتىنەۋە. لە قەبرىستانىكى سەر رى، دار گىۋوژىك ھەبوو، گىۋوژى زەردى درشت، دەتگوت بۇ ھەتىۋى بەر گرتوۋە:

- ھاي لەۋ گىۋوژەم!

مەلا وەیسى گوتى: كاك ھەزارا! ھىچ كەس تا ئىستا نەيويىراوھ پووشىكىش لەم قەبرستانە بەرى؛ ديارە شەخسىكى زۆر توورەيە!
- مامۇستا راوھستە قسەى حىسابىم ھەيە!
رووم كرده قسنەكە:

- ئەى شەخس! گىوژەكانت گەيشتون؛ فەرموو بىانتەكېنە و بىانخۆا دەنا دەوهرن و دەرزىن. ئەگەر نا ئىجازە بدە من بىانخۆم. خۆ تۆ گولى بەخىل نى، نە خۆت بخۆى و نە بىشىدەى بە كەس!

چووم بە لاي گىوژەوھ. مەلا و دوو سۆفى ھاوړى دەلېن: نەكەى! گوناحە! حەرامە! پىلەقەم لە دار دا، گىوژ دابارى. باوهر كە مەلا و سۆفى كە گوناحەكەيان بە من كرددبوو ھىچيان وە بەر من نەھىشت؛ گىرفانىان لى ئاخنى!

دۆلى گرتگ و رۆست - كە گوندى «سىملان» ىشى لى ھەيە - لەبەر باغات وەك بەھەشتە. لە بەفرى زستانىشدا سۆيە سوورە بە دارانەوھ چاۋ لە پىاۋ دادەگرن. كەوتوونەتە مىلى نىزارى حەسارۆست كە بىلدنتر چىاي عىراقە و بە ھەموو كىوھەكە دەلېن «ھەلگورد». لەوۆيە لىك ھەلېراين. من پەگەل مىرانى سالىح بەگ كەوتم كە بچىن سەرىك لە ولاتى «خۆشناوھتى» بدەين. ولاتى خۆشناوھتى بە تايبەتى لە پايىزاندا بە سەر ميوەدا وىزان دەبى. ھەموو دىھاتى - كە يەكجار زۆرىشن - پرە لە ھەنار و ھەنجىر و ھەرمى و سۆي و ھەموو بەرىكى دار و ھەموو جۆرە تىرىك. مىرانى سالىح بەگ لە مىرانى خۆشناۋى شەقلاوھەيە. ھەر چەند رووت بوو، دەسەلاتى ئاغاھەتى و مىرايەتى نەبوو، بەلام بىر و برواى مىرانەى ھەر وەك خۆى بوو. پۆژانە پىشمەرگەيەكى دەنارد: بچۆ لە مالى فلان مىران بلى مىوانى دەبىن! جارى وا بوو مىرانى خانەخۆى رووت وەك سلق، نانى شەوى نەبوو.

پۆژىك بە پىشمەرگەيەكى گوت: شىخ حوسىن ھەروو مالى كوئىخا حەسەن لە زىوھى، بلى مىران ميوانتە! گوتم: مىران زۆر عەيىبە بۆ ئىمە ميوانى كوئىخا بىن. كۆنە مىرانىك نىيە لەو نىزىكانە بچىنە مالى؟! تىنەگەيى گالتە دەكەم، گوتى: نا كاك ھەزارا كوئىخا حەسەن ھەر لە مالى مندا گەورە كراوھ و بەخۆيۆم كردهيە. وەك مالى خۆمانە.

بە رووكارى زىوھدا دەچووين؛ چ دىمەنىك؟... بىنە بەر چاۋت بە ھەزاران دار ھەنار لە ساردى پايىزدا گەلاى زەردىكە وەك زىرى بى خەوش. گەلاى ميوى پەز سوورە و لە ھەناران ھالاوھ. خودا تابلۆيەكى نەخشانوۋە ھەموو ھونەرمەندى دنيا گىژ دەكا. زۆر وىستام و روانىمە ئەو دىمەنە دلرڤىنە. چووينە مالى كوئىخا حەسەن؛ يەكى زىتى قوتى زىرەك؛ دەلېنى لە كونە تڤنگى شەيتان دەرچوۋە! رووخۆش؛ قسەخۆش. زۆر عاقل بوو؛ پىم سەير بوو! ھەر دانىشتىن سىنىيەكى ميوژ و كاكلە گۆيز لە پىش دانىن، بەشى پەنجا كەسى دەكرد. مىران گوتى: دەچمە سەراۋى؛ تا دىمەوھ چايەكە ساز بى! كە ئەو پۆبىشت، كوئىخا بە منى گوت: ئەرى مىران نەيەرموو كوئىخا حەسەن ھەتىۋى خۆمان بوو؟!

- جا بۆ وا بلى؟

- كورە لوولاكى ئاغا بشكىنە گووسەگى تىدايە؛ سەگم لەو تىرتەرە. سالى دە جار دەنيرى تووتن و ميوھى بۆ بنىرم. دەلى ھەتىۋى خۆمان بوو؛ لە مالى مە بەخۆ كراوھ!
شەو زۆر خۆشمان لى گوزەرا. مىران توورەكەيەكى گەورەى تووتنى بۆندارى داگىراۋ لى

ساند. به چەند ماله میرانی بئ نانی ترهوه رامانبارد تا گەشتینه «هیران»، مەرکەزی شیخانە هیران که له باتی شیخ پێیان دەلێن «کاک». سافی شاعیر - که دەرویشان شیعرەکانی بە دەفەوه دەخویننەوه - کاکێ هیران بوو.

بووینە میوانی شیخ سەبری که برای میرانی سالح بەگ و تیمساریکی بازنشستە بوو. مالی له هەولێر بوو؛ له ترسی دەولەت بە تەنیا له حوجرەیهکی هیران دەژیا.

شیخ گوتی: ئیستا شیویکتان لۆ لێدەنێم زۆر خۆش. گوشت و ئاوی تەمامە و تەر و تەویڵەهی کردە ناو شتیکی و له سەر کوورەهی دانا و چوووه دەر. که هاتەوه، گوتی: هەوا تەشتۆکەهی نایلۆن بوو؛ له سەر ناگر هەلقراو بوو. ببوووه تۆپ و چیشت حەبس کرابوو! فریمان دا.

«کاک» ئەو دەمه پیرەمێردیک بوو بە ناوی «کاک عەلی»، تا بێتی پیاویکی مەبارەک بوو. لەو دێیه که هەموو دنیای دار و ئاو بوو، شوپنیک بۆ کاک هەیه له دەوری حەوزیک له بن سێبەری شۆرەبیان، که بە راستی شاعیرانەیه. کاک له قسەهی قۆری من خۆشی دەهات. هەموو ئیواران دەبوو بچمە لای.

پۆژیک گوتی: وا نۆ پۆژ بۆ پەمەزان ماوه. هەزار دەبێ مانگی پەمەزان لای من بێ.

- بە خوا کاکە بێمەخسە من بەپۆژوو نابم. خۆشم بە تۆ، بە لێدان نادەم!

- بابە بەپۆژوو مەبە! شەرته بۆ خۆم نانی بەیانی و نیوهرۆت بۆ دینم...

پیرەمێردیکێ دیکەهی برای کاک بە ناوی «مام نوور» هەبوو، دەموچاو چرچی لووت ئاواوای شل و شەویق، ئەوەندە قسەخۆش بوو نەبیتەوه. پیاو مردووی له گۆرئ با، مام نووری دیبا، دەهاته پێکەنین. زۆرم قسەهی خۆش لی بیست؛ زۆریشیان بۆ دەگێرامەوه که بە داخهوه له بیرم چوونەوه. دوو سێ شتم له بیر ماون:

* مام نوور له ناو ئاغاوەتی دزەیی له دەشتی هەولێر میوانه. پیاویکی هیرانی دی، لێنی

دەپرسی:

- توو نەگەیه؟

- بەلێ قوربان «سەخۆره» بووه (تازە دەگا).

مام نووری دەلێ: هەتیو وس بە! ئیستا ئاغانی دزەیی هەموو هجووم دەبەنە سەر تووی هیران!

* له خانەقای سەید ئەحمەد له کەرکووک، مام نووری دەچیتە ئاودەست. دیواری ئاودەستەکان نەوییه و بە حال تا نیوێ لهشی پیاو دادەپۆشن. ئاغانیهکی بۆشناغیش دەچیتە ئاودەستی تەنیشتی. مام نووری دەلێ: بەخیراتی بابە! خەلکی کوێی؟

جفارەیهکی پێشکەش دەکا و له سەر دیوارەوه بۆی دادەگیرسێنی و مل له چاک و خۆشی و باسی کاسبی و کار دەکەن! بە سەید ئەحمەد دەلێن دوو شیت له ئاودەست چەقه و هەرایانە. دەزانن فیکێ مام نووره.

- مام نوور ئەوه چت کردووه؟

- قوربان بە خودا پیاو شەرم له میوانی خۆی دەکا نەیدوینتی و جفارەهی نەداتی!

سەید دەلێ هەر ئەمڕۆ دیوارەکان بلند کەن!

* کۆمەلێک ئاغانی دزەیی دەگەل مام نوور دەچنە مەله له جۆگەهی گەوره‌دا. لیاسی مام نوور دەفرینن. تا دەیهوێ دەرکهوێ خۆلی پێدا دەکەن. مام نوور ماندوو بووه، زمانی کێشاوه و

قافاش پیدە کەنی.

- بە چی پیدە کەنی؟

- خۆم هەر وەک بەرازیک دیتە بەر چاو پەنجا سەگ دەوریان دابی و دە قور و لیتە ی وەردەن!

لە رۆژی ۱۸ مانگی یازدە ی سالی ۱۹۶۳ سەلام عارف - کە سەرکۆماری بەعسییە کان بوو - لە بەعسییان هەلگەراییە و دەم لە پووشتی کردن. ئەو دەمە لە هیران بووم. لە پاش پینچ رۆژ دەگەل میران - بە لەوە و دئ بە دئ - خۆمان گەبانده «دۆلە رەقە» و بووینە میوانی هەباساغا مامەنداغا. هەباساغا رەئیس عەشیرە تێکی گەرەبە و پتر لە پەنجا گوند مولکی هەبوو. سەرەرای ئەوەش عەشایری بۆلی و بابۆلی - کە لە لای قەندیل گەرمین کویستان دەکەن و یە کجار زۆرن - دە بەر حوکمیدا بوون. هەر لە شاری رانیەو تا گەلالە، رەعیەت و ئاغا خۆیان سەر بە هەباساغا دەزانی؛ نیمچە پادشایەک بوو. هەوەلین ئاغا ی کە ببووە یاریکاری شۆرش، ئەو بوو؛ بەلام هیچ خووی قۆرە دەماگی ئاغانە ی نەبوو. زۆری حەز لە گالتە و پینکەنین بوو. هەتا بلێی رۆح سووک و خوین شیرین؛ زەلامێکی زۆر بلنډبالای جوان چاک. سەخییەک بوو کە باوکی حاتەمی تە ی دەبوو ورتکە ی مالی ئەو بچنیتەو. زۆری میوان بووم، قەت نەمدی لە سەد میوانی کەمتر هەبێ. رۆژی وا هەبوو پتر لە دووسەد میوان لە سەر سفەری ئەو کۆ دەبوونەو. نەخویندەوارێکی یە کجار زیرەک و سیاسی بوو. کەچەسیوانتیکێ کەمی هەبوو. حیزبی شیووعی و پارتی و قۆلە حیزبی تر هەمووی لی پازی بوون و تاریفیان دەکرد. جاریک جەلال تالەبانی لێی پرسى: هەباساغا تۆ بە نەخویندەواری ئەوێندە زیرەک و بە کاری، ئەگەر خویندەوار با ی، چ دەبووی؟

من گوتم: وەک حیکایەتی «سەماشى سۆمرست مۆم» ئیستا مجبوری کلیسا دەبوو! بە چاوەنۆری مەلامستەفا، لە دۆلەرەقە ماینەو. میران پەتووە تووکنی تورکیای بە دیاری دایە؛ هەباساغا هەر لە مەجلیسە کە گوتم: کاک هەزار ئەو لە بۆ تۆ! گوتم: من نامەوی.

گوتم: ئاخ لە داخی تۆ وەزگم داو! هەموو کەس حەتتا مامۆستا گەرە کان شتم لی دەخوازن. من لە کۆبە پینچ دەدەمی، ناتەوی؛ رادیۆم پینشکەش کردی نەتەویست؛ پەتووی میرانت ناوی؛ وا دیارە تۆ لە دلدا شیووعیەکی زۆر غەلیزی؛ دەلێی مالی فئودال گلاو! عەونى یووسفی وەزیری قاسم، هەمزە عەبدووللای کۆنە سەرۆکی پارتی و عوسمانی رەئیسى پینشووی حیزبی شیووعی میوانی بوون و ماوێەک بوو دایانکوتابوو. رۆژیک عەونى گوتم: کاکە باس بلێ کراسیکم بۆ پینن!

- کوا کراست دراو؟

عەونى کۆت و جلیقە ی داکەند. کراسیکى شری چلکنی نیشانی مەجلیس دا.
- کاک عەونى! خانووینیکت لە هەولێر هەبە، پینچ هەزار دینارت دەدەمی بمدە یە!
- هەر چەند دەولەت داگیرى کردوو بەلام بە دە هەزاریشی نادەم.
- ماینیکت هەبە، پینسەد دینارت دەدەمی بمدە یە.
- حای! بە خوا موشتەری هەزار دیناری هەبە!

- پۆله سپیندارت له گه لاله ههن، به چوار هزار دینار لیت ده کرم نهغد و تو دیناریکی لی بده به کراس!

- قسهی هیچ! سپینداره کانم بایی دوازده هزار دینار!

گوتی: جا ئه جار موسته حهقی!... ههروون دوو کراسی له بۆ بینن!

گلۆسه جگه ره ی جمهوروری له پیش بوو، بهشی میوانانی لی دهدا. هه مزه داوای کرد، پاکه تی بۆ درژێ کرد. هه مزه دهستی بۆ دهبرد، دهستی ده کیشاوه و پینی پیده کهنی! تاویکی مشک و پیشله ی پی کرد، ئه و سا دایه. سه رم برده بن گوپی: تازه تیده گهم چۆنت ئه و قۆره ده ماغانه وا رام کردوه. ده تهویست به رادیو و په توو، ئه و دردهش به سه ر من بینن! زۆر پیکه نی.

زۆر ده گهل من گه رمی گرتوو. پیکه وه ده چوینه راوی. شهوانه میوانی هه ر گوندیک ده بووین له مزگه وت ده نووستین. ده گهل ره عبه تان وه ک برا چوو که ده جوولا و ده دوا.

رۆژیک به دووی که رویشکا ئه سپمان تاو دابوو. ئه سپه که ی من - که ئه ویش ئی هه باساغا بوو - ویستی له که ندالیک باز دا، به رهودا هات و به ر له وه بکه وئ خۆم هه لداشته قه راغ کهند و جوت پی چه قیم. هه باساغا پینی سه یر بوو؛ ده یگوت: من تۆم به شارستانی خاویلکه ده ناسی که ناویری سواری که ریش بی؛ به لام هه رچی بیرت لی ده که مه وه وا درناچی!

شهویک له گوندیکی پشت رانیه بووین، چوار ئاغای پزده ری - یه کیان جوانمیراغای ناو بوو - هاتن و کاریان به هه باساغا بوو. شه و که راکشابوون، هه باساغا له خه وی هه ستاندم و گوتی: با قسه ی قۆر بکه ین! حه مید عوسمانیشی راست کرده وه، ناردی چوار مریشکان ببرزین. قسه ی قۆرمان ده کرد و ده حیلکاینه وه. ئاغای پزده ری که به قه لانگیش گوویان ناگاته دم! به توو ره یی سه ریان هه لئینا، بزنان کام بی شه رمه خه وی لی تیک داون؛ که هه باساغا یان دی خۆیان مات کرده وه.

گوتم: هه باساغا، ئیستا له به ر خۆیانه وه ده لئین هه باسی مامه نداغای سه گیاب به ره فیاقه تی سه ر رووتی حیزبی شارستانی، پیاوه تی خۆی له ده ست داوه! ئیمهش که کارمان که وتۆته ئه و، هه م ئابروومان ده چی، هه م له وانه شه ئه و شه لاتییبه بۆمان پیک نه هینن!

پیره ئه رمه نییه کی فه قیر له سا بلاغ، کار و کاسی ره ژی دابیژتن بوو. گوتیان «تلیش» موسولمان به! پوولت بۆ کۆ ده که ینه وه، خانووت بۆ ده کړین، ژنت بۆ دینین. هه ر که شاده وئیمانن هینا، سونه تیان کرد. به لام ژن و مال و خانوو نه بوو. تلیش زۆر به کول له سووچی دو کانه که ی ده گریا، ده یگوت: «کیره که شم چوو، دینه که شم چوو!».

هه باساغا - که زۆر پیکه نی - گوتی: ده جا شه رته کاره که شیان بۆ نه که م تا ته واو بینه تلیش! شه و بوو؛ ده سوار بووین. کابرایه که له کۆخیکه وه - که ته نیا مالی له چۆل بوو - هه رای کرد:

- هه باساغا دابه زه! قاو رمه هه یه.

دابه زین. قاو رمه ی کابرامان خه لاس کرد. له ری گوتم: ئاخه ئه و به سه ته زمانه قاو رمه ی سالی له کیس چوو، نه ده بوایه لا ده ی.

گوتی: نا به سه ری تو، لام نه دا با دلئ دیشا!

چه ند رۆژیک دوا ی ئه وه، کابرا له دۆله ره قه بوو. هه باساغا گوتی:

- فلان تو ئه و سال چه لتووکت لی نه کړیوم، دیا ره ده ستت قو چاندوه.

- ئاغا جارئ پارم بۆ هه لئه سوو راوه.



له كاغەزىك شتىكى نووسى و دای به نۆكەرىكى. نووسىبووى شازده تەنەكە برىنجى بدەنى و
هەققەكەى گەيوە!

رۆژىك له دۆلەرەققە چوومە رانىە. شەو له مالى مام قادر باغەوان بووم. سبەى ويستم بە پى
بچمەو دۆلەرەققە؛ چەمەدانىكم پى بوو. مام قادر گوتى: بازارى دارفرۆشان هەموو خەلكى
دۆلەرەققەن. چەمەدانەكەت بۆ بەرنەو؛ خۆت بە پى پرۆ.

چوومە مەيدانەكە، له كابرایەكم پرسى: كاكە! خەلكى دۆلەرەققە نىت؟
- نا!

- ئەدى كەسى دۆلەرەققەى نانىسى؟

- بەلى دەيانناسم؛ بەلام كەس ئەمرو نەهاتوو.

گەرآمەو. بانگى كردم:

- خەلكى دۆلەرەققەت بۆ چىيە؟

- جا كە لىرە نىن هىچ.

- ئاخىر بلنى.

- گوتم: جانتاكەم بۆ بەرنەو.

- خەنجەرت پىيە؟

- بۆچىتە؟

- دە ورمى راکە بزانه خوینى لى دى؟! كورە هەژدە رۆژە له دۆلەرەققە كى چات بۆ دادەنى؟

كى جىت بۆ رادەخا؟ كى ئاوت بۆ دىنى؟ كوپرا بە رۆژىك نامناسىهوه؟!

- ئاى بىەخشە، راست دەكەى! چۆنى؟ چاكى؟!

- دەى ناوم چىيە؟

- ها، چى، بىەخشە؟

- برايم!

- ئاى كاك برايم گيان چۆنى؟!

- برايم نا و قوزەلقورت! دەتەوى ئىسترت بدەمى و دەتەوى جانتات بۆ بەرمەو.

چەمەدانم دايە و دەگەل جەغفەرى كورى مەنافى كەرىمى سابلاغى - كە زەلامىكى

بەهەيكەل بوو - بە پى بەرەو دۆلەرەققە چووین. شەو داهاات؛ گوتم با بچىنە پلنگان.

- ئاخىر سەگ هەيە و من له سەگ دەترسم.

- كاكە من سەگت لى دەردەكەم.

خۆمان له سەگان خەلاس كرد و چووینە مالى مەلاعوسمان. قىرەى مرىشكەم بىست، گوتم

هەرچى هەتانه ئەو دەخۆین و نەمەيتشت مرىشك سەر بېرن. دۆكلىوى كەشكانى سەر بە

رۆنيان دەگەل هەيكە و رۆن هیتا.

- جەغفەر تۆ کاميان هەلده گرى؟

- دۆكلىو ناخۆم.

نزیك هەژدە سال بوو دۆكلىوى كەشكەم نەخواردبوو. ئەوئەندەم خوارد شەو خەوم لى

نەدەكەوت.

جەلال تالەبانى هاتە دۆلەرەققە كە چاوەنۆر بى تا چاوى بە مەلامستەفا دەكەوى. له



سەربانكى گوند ھات وچۇ و قسەمان دەكرد. دەستى پىن كورد كە بارزانى لە حىزبايەتى توورەيە و دوژمنى تەنزيمة، چەند كەس لە ھەوالانى حىزبى لە لاي گەلالە دەر كرددوہ. بە دوور و دريژى حىكايەتى كارە خراپەكانى حىزىم بۇ گىپراوہ كە دلى بارزانى ئىشاندىوہ و ھەموو گوناھىكىش لە برايم ئەحمەد دەزانى. ئەگەر برايم ئەحمەد بە رەئىسى حىزب نەمىنى و ھىچ نەبى وەك مستەفا كەمال ناوى بنىن باوكى كورد و لە مالە خۇى دانىشىن، بارزانى لە يارىدەدانى حىزب درىغ ناكاف قەول دەدەم حىزب بە تۇ دەسپىزى كە توى زۇر خۇش دەوى.

گوتى: ئەگەر راست بكەى بە شەرەفم من ھەوہل كەس دەبم كە دژى برايم ئالا ھەلكا و لە حىزبى لا با. دەبى شەخسىك - ھەركى بى - بكرىتە قوربانى دە پىناوى مەسلەحتەتى گشتىدا... بارزانى گەبىشتە جى. شەويك دوور و دريژ باسى ھاتن و قسەى خۇم و جەلالم بۇ كورد. گوتى: من موافىقم برايم لادەن، جەلال لە جىگەى ئەو بى و بە دل يارىدەى حىزبەكە بەدەم.

جەلال بە دلخۇشى و قەولى مەردانە رۇبىشت؛ بەلام نەك ھەر ھىچى لەو بارمە نەكرد، بگرە لە دژايەتى بارزانى كۇشاتر بوو. وەبال بەستوى خەلك، دەيانگوت جەلال عاشقى «ھىرۇ»ى كچى برايمە و ھىرۇ ھەزى لى ناكاف. ديارە برايم قەولكى پى داوہ. لە دوايىشدا ئەمە وە راست گەرا. برايم ھەرەشەى لە ھىرۇ كرددبوو؛ ئەگەر مېرد بە جەلال نەكەى خۇم دەكوژم. ئىستا چەند سالە جەلال زاوا زىرپنەى برايمە...

ھەباساغا تىكاي بۇ ھاشم عەقراوى كورد كە لە خۇرا بنكەى بىتواتەى چۇل كرددبوو؛ ھەلاتبوو. بارزانى عەقراوى كورد.

«سەيد عەزىزى شەمىزى» نامەبەكى بۇ «حاجى محەممەدى شىخ رەشىد» - كە دوژمنى سەرسەختمان بوو - نووسىبوو: «تۆ وەرە با پىكەوہ مەلامستەفا لە ناو بەرىن و تۆ سەررۇكمان بە!...». كاغەز گىرا و سەيد عەزىز و چەند كەسىكى دىكەى وەك عەلى ھەمدى گىران. دوايى لەبەر خاترى سەيد عەبدوللا ئەفەندى، سەيد عەزىز بەردرا. عەلى ھەمدى كوژرا. شەويك دەگەل مەلا باقى و ئەحمەد تەوفىق لە «سپىاوى» بووين كە گوندىكى چكۆلەيە لە دۆلەرەقە. مەلا باقى ھەر شەوى زۇر مابوو چاى لىنا. خانەخويكەمان (كوپخا رەسوو) شىتۆكەيەك بوو:

- مەلا باقى ئەوہ چىيە دەيخۇيەوہ؟
 - ھەھوو چەند فزوولى! دەرمانە زگە و دوكتور بۇى نووسىوم!
 - دە بە خوا منىش زگ ئىشەمە، لۆ منىش تىكە!
 - زۇر بى سەلىقەى، دەرمانى نەخۇشىك بۇ يەكى تر نابى!
 - بە خودا دەبى و دەبى بۇم تىكەى!
- ئەحمەد گوتى: مەلا باقى گەبىشتووہ گون رەشى خۇت! بۇى تىكە تا بەو بەفر و سەرمایە دەرى نەكردووين!

كوپخا دوانى خواردەوہ و ھەر دەيگوت: دەلىي چاى خۇمانە! پىنجسەد چەكدارىك دەگەل بارزانى بوو رۇژانەش خىزەرەى مىوان بۇ دىتنى بارزانى نەدەپساوہ. گوشت و پلاو و نوپنى ھەباساغا بنەى نەدەھات و قەت نەمدى رەوى گىرژ بى. زۇر ماينەوہ و لەويوہ بەرەو رانپە ھاتىن. مەلامستەفا مەدرەسەى سەنگەسەرى كرده بنكەى خۇى. گوتيان خەلكى ئەم گوندى زۇر برسىن. بۇيان كەوتە سوالى گەنم؛ زۇر زوو لە برسايەتى رزگارى



کردن.

له بهغداوه پیاوی دهولت به سهرۆکایهتی حاجی عهبدورهزاق ناویکی ئهستانداری مووسل هاتنه رانیه بۆ وتووێژ کردن. سهرهتای گفتوگۆ دامهزرا و درێزه کیشا و حیزبیش له وتووێژدا بهشدار بوون و له ئهجامدا گهینه بریاری ئاگرهس و دهولت قهولی زۆر شتی دا؛ جگه له خودموختاری. بهیانیهک له ههر دوو لابلو کرایهوه و بریار درا بارزانی و سهرانی شۆرش کۆ بنهوه و بریار بدن که بچنه بهغدا و حهقی خۆیان داوا کهن و ببخهینه سهر قاقهز و مۆر کرێ. من که مامۆستای حیزبی نهبووم و له وتووێژی سیاسیدا بهشم نهبوو، نازانم درێزه کیسهکان چۆن بوون؛ تهنیا چهند شتیکم لهو بارهوه له بیره که خۆم ئاگاداری بووم: شهویک له گوندی «دووگۆمان» کۆبوونهوهیهکی گهوره له مزگهوت پیک هاتبوو. قسه لهوه دهکرا که کێ بچیته بهغدا؟ چهند کهس بن؟ کێ دهچێ و کێ ناوێرێ بچێ؟ یازده کهس بن یان نو؟... من له خوار مهجلیسهوه ههلمدایه:

- پيشمه‌رگه سهر بازه، ههر كهستان یی باش بوو ناتوانی بلی دهچم یان ناچم. یازده و نو و چهوت له حیسابدا فهرقیکی وای نییه، ئیوه روونی کهنهوه چیتان له دهولت دهوێ، داوای چی بکهن و له سهر چی پیک بین. مهسهلهن داوای نیوهی نهوتی کهر کووک بکرێ، بهلام به چوار یهکی رازی بن و لهوه نهیهنه خوار. ههروهها هیززی چهکدار و ههموو شتی تر که خۆمان بۆ به کوشت داوه...

کاک برابیم گوتی: ئهوهی تۆ دهلێی دهبی ده پيشدا به گشتی و به تهفسیل ههدهفی حیزب روون کهینهوه و ئهمهش هیچ نهبی سێ مانگ وهختی دهوێ و دهو پهلهپهلهدا ناکرێ.

گوتم: عهجاب دهمینم له حیزبکی سیاسی که چهند ساله کار دهکا و ئهوه سێ ساله شهپهتی، هیشتا ئامانجی خۆی دیار نهکردی و نهزانی تهواو چی دهوێ...

بارزانی دهمهتهقهکهمانی بری، گوتی: یازده بی و نو بی برۆ ناکهم هیچیان له دهست بی. دهی قسه بکهن کێ بچێ.

«دووگۆمان» دیهکی خێلهکیان بوو که ههر له پایزهوه ئاوهدان و له بهههرا چۆل دهکرا. مالهکانی ههمووی زۆر زهلام و به وشکه بهرد داندراوی وهک یهک دهچن. دهگهل میرانی سالج بهگ و چهند برادهریک له مالیک دامهزیرنرابووین. بهیانی که له مال دهرچووم، بۆ ئهوه له گهراوهدا لیم تیک نهچێ، قیتاییهکم له سهربانی کرده نیشانه. شهو درهنگ که ویستمان له کن بارزانی ههستین، میران گوتی: پيشمه‌رگهکانم دهوین بمهههوه مالهکه.

- بی قهزا بی منت دهگهلم، شارهزام!

رۆشیتین، نیشانه نهدیتهوه. سهرم به حهساریکدا کرد و له دهرگای ژوورهوهمدای، گوتیان ئیمه هیچ میوانمان نییه.

- ئاخ ئهدی ماله مام نهبی له کوپیه؟

- مام نهبی لهم دییهدا نییه!

میران تووره ببوو: ئابرووت بردووم!

میران بهو تاریکه کهس نهیدیتوو، دهنگیشت نهکرد تا بتناسن و له رۆزنامهدا بنووسن رینگهی لی تیک چوووو!

دیسان گهراين. رووناکییهکم له مله گۆزهیهکهوه دیت که ده دیوار گیرابوو، روانیم

ھەۋالە كانمان بوون. بە خاۋەن مالاھەم گوت: نەرى من نیشانەم كىردبوو، بۇ نەمابوو؟
- كاكە نیشانە چى؟ بە يانى من بووم فەرەنجىم دە خۇمەۋە پىچابوو، سەيرى ھەيوانانم دە كىرد!

- باشە ئەدى ئىرە مالاھەم نەبى نىبە؟
ھەممۇ لە قاقاي پىكەننىيان دا: ئەۋ كورە يەك مانگىلەمان ناۋى نەبىبە، چۇنە تۇ ناۋى ئىمەت لە بىر چوۋە و ئەۋەت لە بىر ماۋە؟!
- كاكە گىان زىرە كىبە كەم سەر دە كا!
ناۋى خەلكى گوند و گاران و خۇشمان (مىۋانەكان) گۇماۋىك لە بارانى داۋىستاۋ بوو؛ كەلاكە كەرىكى تۇپپوۋىشى تىدا بوو.

شەۋىك لە «گىرداغ» كۇ بىۋىنەۋە. مەلامستەفا قسەى كىرد و زۇر بە گز حىزبى پارتىدا چوۋ، كەس لە مامۇستايان قسەيان نە كىرد. لە خۇمەۋە خۇم تى خىست، گوتىم:
- شتىكى كە مەلۇمە حىزب بۇ سەر كىردى تى و شارەزا كىردى گەل لە خەباتى ئازادىخۇزىدا زۇر لازمە و بە بى حىزبىكى رىك و بىكە ھىچ كار بەرپوۋە ناچى. ئەگەر بارزانى لە حىزبى پارتى و سەر كىردەكانى توۋرە، بە بايانگۇۋىر؛ بەلام حىزبىك ھەر دەبى دامەزىر. با نىۋى پارتى نەبى؛ حىزبى تەنەكە بى! ناۋ شەرت نىبە؛ ناۋەرۇك پىۋىستە...
كاكە زىداغا ھەستا و تەسدىقى بىر و برۋاى منى كىرد. بىستەم كە مەلامستەفا لە دۋايە بە كاكە زىدادى گوتىۋو: ھەزار فىرى كىردى ئەم قسانە بگەى و لە سەر برايم و جەلال ۋە جۋاب بىنى.

حاشاى لەۋە كىردبوو، گوتىۋو قسەكانىم بە باش زانى و تەسدىقم كىرد.
كە لەۋ مەجلىسە دەر چوۋىن، سەلىم فەخىرى - كە ئەفسەرىكى روتبە سەروانى عەرەب بوو دەگەل شۇرش كەتتوۋو؛ كوردىش زۇر باش فىر بىۋو؛ پىمان دەگوت كاكە ھەمە - گوتى: بە شەرەفم پىۋاى ۋەك تۇ لە ھەق گوتن ئازاترم نەدىۋە. ئەۋانە كەسىان نەيانوۋىرا دىفاعىك بگەن؛ تۇ ۋا بە دەم بارزانىدا چوۋىۋە...
جەلال كە دەگەلمان بوو گوتى: كاك ھەزار! بە راستى پىۋانە دىفاعت لە حىزبى خۇت كىرد؛

ئىمە بە خۇراپى تۇمان بە دزى خۇمان دەزانى.
گوتىم: مام جەلال! ئىستاش حىزبى خۇم نىبە؛ چىم بە چاك زانى گوتىم. ناشمەۋى كەس مەمنوۋىم بى...
شەۋىك لە «بەردەسپىيان» لى لى قەلادزە دىسان كۇ بوۋنەۋە. ئىستا نازانم قسىكى چۇن بلاۋ كرابوۋە كە دزى بارزانى و شۇرشەكەى بوو؛ مەلۇمىش بوو چ كەسانىك بلاۋيان كىردۇتەۋە.

بارزانى ئەۋ شەۋە زۇر توۋرە بوو؛ فەرموۋى: دەبى ئەۋ كەسەى ئەۋ قسەى بلاۋ كىردۇتەۋە پەيداي كەن و جەزاي بەن.
گوتىم: قورىان ئەگەر بۇت پەيدا كەم قەۋل دەدەى بىكوۋى؟
- كىبە؟ ئەگەر دەپناسى بۇ نالىتى؟

- من ھەزار ئەم قسەم بۇيە ھەلبەست تۇ تاقى كەمەۋە. ھەر كەس خراپەت دەگەل دەكا گورجى عەفوۋى دەكەى. خراپى ۋامان لى پەيدا دەبى سەد جار ئىعدام كىرى تۇ خەلاتى دەكەى! بەلى منم گوناھبارەكە. دە بەرموۋ با بمبەن لە سەر بەفر و دوو گوللەم پىۋە نىن،



فیری تهنی کردنی خاینان بی!

گوتی: تۆ ئەمشەو زۆر توورەیی؛ چیتەر لە سەر ئەو باسە نارۆم.

رۆژیک لە گوندی «سارکی» لای بارزانی بووم. رادیۆ باسی ئاڤایانیککی لای دھۆکی دە کرد که چاویان بە تاهیر یەحیای سەرۆک وەزیر کەوتوو و بوونە جاشی دەولەت. ناوی غازی حاجی مەلۆ، عەبدولواحیدی برای و چەند کەسیکی گوت. سەرم بر دە بن گوینی هەباساغا گوتم:

- برادەرە خۆشەویستە کە ی مەلامستە فاش (مەحموداڤای چەمانکی) ماو:ه گوی بگرە!
بارزانی پرسى: چیبە؟

گوتی: قوربان قسە ی خۆمانە.

لە پەر رادیۆ گوتی مەحموداڤای چەمانکی قسە دە کا. تاهیر یەحیا گوتی: جا بتبینم چۆن بە گژ ئەو سەر کەشانە دا دە چی و چۆنیان دە ترسینی.

هەباساغا گوتی: هەزار باسی ئەم پیاوێ دە کرد که لای وا بوو جاشە و تۆ هەر پیت پیاوی باش بوو.

ئەوانە زۆریان خراپە کرد. لە ئاخریدا مەحموداڤا کۆپکی کۆژرا، مالی سووتا و هاتەو بەر دەستمان و تۆبە ی کرد. غازیش چاویکی بە گوللە کۆپ کرا و ئەویش هەر هاتەو و خۆی کردەو پێشمەرگە.

حیزب بلای کردبوو که بارزانی کوردستانی بە چەند سندووق پرتەقال و چەند کراسیکی دیاری عەبدو مەزاقی وتووێژ کەر فرۆشت. وای لێ هاتبوو ئەگەر پارەمان دەدا بە دوکانداریک دە یگوت بۆنی پرتەقالی لێ دێ! بە راستی منیش ئیمزای ئەو ئاگر بە سەم زۆر لا گران بوو. رۆژیک لە سەنگەر دە گەل مەلامستە فاش لیمان بوو بە کیشە. گوپەر وای لێ هات که حەرەسی بارزانی هاتە ژوو و؛ ویزانی شەری بە راستە. بارزانی بە حەرەسە کە ی گوت: بچۆ دەرا!

گوتم: کاکە! تۆ زۆر سالت زەحمەت کیشاو؛ بە پالەوانی رینگە ی ئازادی کورد ناسراوی؛ پیر بووی. زۆر حەیف کرد ئەو ئیمزایەت کرد. ئەگەر بتگوتایە بیست ملیۆن دینارم حەقی ئیمزا کردن دەوی، دە یاندایە ی. من چاوە نۆر بووم ئەگەر نەسلی دوا ی ئیمە پرسیان رینگە ی ئازادی بە کویدایە؟ لە عیراق جێ قەبری تۆی نیشان دەن و لە تورکیە قەبری شیخ سەعید و لە ئیران قەبری قازی محەممەد. قەبرتان نیشانگە ی رینگە ی ئازاد یخوازان بی؛ نەک بچێ ئیمزای ئاگر بە سیککی وا بکە ی که خەلک گالتە ی پێ بکا و بلێن کوردستانی فرۆشتوو...

لە توورە ییان گوتی: کوردستانی چی؟

گوتم: کوردستانی هەموو شت. من و هەزارانی وەک من بۆیە تۆ وەک بت دە پەرستین که خەمخۆری کوردستانی. وەک لە قورعاندا دە لێ: لە ئیستاوە جیایی نیوان من و تۆی؛ خوا حافیزا هەر ئەمرۆ دە رۆمەو بە غدایە و فەقیری خۆم دە کەم...

دەر کەوتم؛ لە حیرسانیش دە گریام... سواری جیبیکی کرێ بووم و چوومە مالە مام قادری باغەوان لە رانیە. سەعاتیک شەوی ما بوو، لە دەر گایان دا. گوتیان هەزار وەرە کارمان پیتە. دوو چە کداری بارزانی بوون. خوا حافیزی یە کجاریم لە مالە مام قادر کرد و لیم روون بوو لە سەر ئەم بی ئەدە بیبە ی دویت گوللە بارانم دە کەن: گەشتینە پشت رانیە. چوار جیب لە دووی یەک و یستابوون؛ مەلامستە فاش و یستابوو. گوتی: هەزار تۆ لە گەل جیبی مە لا برایم سوار بە! چووینە «سەر و چاو» بووینە میوانی خێوەتی «ئەحمەد شاباز». پاش نانی نیوەرۆ گوتی: حەرەس بە

جىيەھە كان بېرۇنەھە دۆلەرەھە، ئەسپى مەن زىن كەن و ئىستەرە شىنىش بۇ ھەزار زىن كەن! ئىمە بە سوارى دىين.

لە پىگە تاوئىكى چاك ھىچ دەنگى نەكرد. لەپر بىدەنگى شكاند:

- ھەزار تۆ ھەر خۆت بە كورد مەزانە! زۆر پىلوى وا ماون كە گىانيان بە قوربانى ئازادى كوردستان بكنە. مەن لە تۆ دلسۆزترم؛ چۆن بەجىم دىلى و دەپۆى و دەلىنى «ھذا فراق بىنى و بىنك؟» قەرارمان وا نەبوو «لە سەر زويلە چەرم» بى؟ لە بىرت چۆتەوہ؟ ھەزار تۆ نازانى! وەختى ھاتمە سەنگەسەر، چەند كەسىكم نارد لە ھالى خەلك بېرسن. تەنيا لە زاراوہ يەك تەنەكە گەنم لە مالىكدا ھەبوو؛ كەسى تر نانى دوو پۆزى شك نەدەبرد. بەر لەوہ شەر لە بازاران بوەستى، مردوو لە مېرگەسوور لە برسان مردووہ، كەس لە برسان ھىزى نەبووہ بىنىزى. مەن دەبوو نان بۇ ئەو ھەموو برسايە پەيدا كەم. ئىمزام كەرد و گەنم و پارەى زۆرىشم ساند و لە ئازادى كوردستانىش واز ناھىنم، خەم مەخۇ!

ئەمجار كەردىە گالته و گەپ، گوتى: چۆن سوارىكم؟

- وەبال بەستۆم زۆر سوارىكى خراپى، ھەر لىي نازانى!

- بۇ؟

- خۆت بە سەر زىنەوہ كوور كەردۆتەوہ و ئەسپت ھەزار دىنار دىنى، وەرە مەن بە ئىستەرە شىن و تۆ بەو ئەسپت گرىوہ غار بكنە!

- نايكەم... دەى ئەو پۆزە بە ەەرەبى قسەم دەگەل پۆزنامەنووسانى مىسرى دەكرد بۆچى لە بەر خۆتەوہ بزەت دەھاتى؟ وا ديارە پىت وايە ەەرەبى نازانم؟ لە تۆى باشتر دەزانم.

- قوربان ەەرەبى دەزانى؛ بەلام لە سەر دەستوورى نەھوى نالىي!

- جا نەھو چىيە؟

- چۆن چىيە؟ پىاو بچىتە مالىك و بلى لە دىوار باز دەدەم، دەرگا چىيە؟! چۆن دەبى؟ نەھو دەرگای ەەرەبىيە. جار-جارەش كوردى تىكەل بە ەارەبىيەكەت دەكەى. ھەموو كەس دەزانى ھەرب يانى شەر؛ تۆ لە بىرت چووبوو، ھەر دەتقەرمو شەر!...

بەو وردە گالتانەوہ چووينە دۆلەرەھە و گەشتىكمان بە لای بىتواتە و دىھاتى تردا كەرد و ھاتىنەوہ سەنگەسەر.

زۆرترى وەختم لە قەلادزە رادەبرد. دەگەل مستەفا و كاوہ ببومە ھاومەنزەل. خاوەن مەنزەلەكەى ناوى ئەحمەد ھەرمى بوو؛ گوتى: مەن ھاتمە كۆمەلەى سابلاخ و بوومە پىشمەرگە و لە سەربازخانە دەژيام. پۆزىك گوتيان نەيروو (لەشكرى ئىران) دىتەوہ. بەيانى كە وە خەبەر ھاتم دىتم سابلاغىيەكان ھەموويان لىم چووبوونە سەر رەشى ھەولە! ھەر ئەمەن قوت لەو نىوہ مابووم. بە خوا منىش ناچار ھەلاتم و ھاتمەوہ عىراق!

ئەحمەد تەوفىق و فايق موعىنى و جەماعەتيان لە مەنزلىكى دىكە بوون و ھەمىشە ھات وچۇمان ھەبوو. زۆر جارىش سەرم لە بنكەى مامۆستايانى مەكتەبى سىياسى دەدا. عەبدوللا ەلى -كە باسەم كەرد و يەخەى لە دۆستايەتيمدا دېرى- گلەى لى كەردم كە بۇ ناچەم سەرى مالى نادەم؟

- كاكە عەوللا! كورد دەلى «نان ئەگەر لەت بوو يەكتر ناگرىتەوہ»...

پۆزىك دەگەل مەلا شوکور مستەفا بە رىدا بەرەو ھەولەيز دەھاتىن، گوتى: عەبدوللا

كانى مارانى دەلىق ھەزار زۇر بىۋەقايە! گوتىم: كاكە تۇ خويىندەۋارى! توخوا پىيم بلىق ۋەفا چىيە و بە چى دەلىقن؟ مات بوو، گوتى: ئابروۋى خۇشمى تىدا دەچى؛ كە تۇ ئەۋ ھەموو چاكەت دەگەل كىردم و لە بىرم نەما...

مىرزا برايمى چاوشىنى سابلاغى بە شەۋ حىكايەتى ئەسكەندەرنامەى لە قاۋەخانە دەگوت. بە رۇز ئىعلاناتى حىزبى بە دەنگ بۇ خەلك دەخويىندەۋە. لە سابلاغيان و ھەموو ئىرانىان زۇر دوورەپەرىز بوو. رۇزىك رەھمانە شىتى جەلىل كەلەباب - كە ھاوشارى كۇنى مىرزا برايم بوو - دەچى سلاۋى لى دەكا و دەلىق: ئاغا مىرزا برايم! تۇ خۇشەۋىستى پىشەۋا بوۋى؛ چۇن قىبوول دەكەى حىزب بىتكاتە زورنا!

- بىرۇ سەگىاب! نايى ھىچ سابلاغيەك بە لامەۋە بى! شەۋى چەندىك لە سابلاغيەكان چوۋبوۋنە قاۋەخانەى «سەيد نەسىم» كە گوتى لە حىكايەت بگرن. مىرزا برايم - كە ئەسكەندەرى لە قەلەيەكدا بە گرتن داۋە - داۋاى چاى كىردوۋە، نەفەسىك بدا؛ لە دىتىنى ئەۋ سابلاغيانەش دلى خورتە. پاش چايەكە دەلىق:

- جا ئەگەر ھەزرىتى ئەسكەندەريان گا!...

خەلك پىدەكەنن، دەلىق: تا ئەۋ ھەتىۋانە دەر نەكەن بۇتان نالىم! رۇزىك لە قاۋەخانەى قەلادزە، مامۇستا تەۋفىق وردى - كە زۇر چەۋر و چلىك و چلكن بوو - بۇ گىرامەۋە: لە بەغدا لە كار دەريان كىردم. چوۋمە ۋەزارەتى ئامووزش و پەروەرش شىكايەتم كىرد. معاونى ۋەزىر گوتى: رەنگە تۇ ۋەزىرى دەريايى بارزانى بى!

گوتىم: كاكە وردى! سىامەند و خەجىت كىردنە ئەرمەنى، دەنگمان نەكرد. چۇن بە سەفەرىكى تاران بۇ لاي حىزبى توۋدە - كە ژەكەت لە سەر دانا - ۋا فىرى فارسى بوۋى كە نووسراۋەى ماكسىم گوركى لە فارسىيەۋە بىكەيە عەرەبى؟!!

- نا كاك ھەزار تۇ غەرەتى! فارسى زۇر باش فىر بوۋىمە!

دەچوۋمەۋە مەنزىل، وردى بە غار بانگم دەكا:

- كاكە ئەرى بە فارسى «دىشب» ماناى چىيە؟!!

- يانى دۋىشەۋا!...

رەسوۋى وسىنى سابلاغى بوو، مالى چوۋبوۋە كۇپە. دوو كورى بوو كە يەكيان دلشادى ناۋ بوو. لە پاش سىئەمى ناۋنجى، چوۋبوۋە دارۋلموعەلمىنى موقەدىماتى بىۋە موعەلىم. لە پاش بىستى شەھرىۋەر ھاتىبوۋنەۋە سابلاغ. دلشاد رەسوۋلى - كە لە عىراقى خويىندبوو - لە نووسىن و خويىندنەۋەى كوردىدا زۇر لە سەر بوو؛ لە كۇمەلى دىمۇكراتى سابلاغ زۇر لە روو بوو. لە رىتى ورمى دەگەل زەبىحى و قاسمى قادىرى گىرا و براىە ھەبسى تاران و لە پاش سەر كەۋەتى پىشەۋەرى بەردىر و لە سابلاغ بەرگى ئەفسەرى دە بەر كرا. مەقالاتى جوانى دەنوۋسى؛ سىۋادى عەرەبىشى زۇر باش بوو. تۇزىك داۋىن پىس و مەشروۋى بوو. شەۋىك زۇر بە سەر خۇشى ھاتە مالمان لە سابلاغ. وىستى بىرۋا، گىرفانى گەرام نەۋەك بە سەر خۇشى دزى لى بىكەن. ۋەرەقەيەك بەر دەست ھات كە پوۋلىكى لە سەر حىزب جەعل كىردبوو. حىزب بەخشى. دەگەل زەبىحى و سەيد ئەحمەدى سەيد تەھا راى كىرد بۇ عىراق. چۈنكە عىراقى بوو نەيانگرت و ھاتەۋە كۇپە. حىزبى پارتى لىنى دىرۇنگ بوو؛ لە قەلادزە رۇزىك گوتىان مامۇستاكەن وان لە دەۋەتى دلشاد. ئىتر دەگەلىا ئاشت بوۋنەۋە و براىەكى عەزىز بوو! تىگەيشتم كە گۇشت

قەلەموونە و پلاو ئەگەر هەبێ، زۆر دوژمنت بۆ دەکا بە دۆست...

وەکیلی شیخ حوسین بوسکتینی بوو کە ملیۆنێریکی وەجاخ کوێر بوو. دەبوو وەکیلی تووتن فرۆشتنی پزۆدەریان. دەرامەدیکی زۆری هەبوو؛ بەلام پێس فێرە قومار ببوو. ئەوسا کە لە قەلادزە بووم زۆری کوردایەتی دەکرد. بەلام لە پاشەرۆژدا لە قومار خانووی دۆرانددبوو؛ فەقیر ببوو؛ چوووبوو ببووە جاش؛ جاش لای حکوومەت. چەند مەقالیکی دژی کوردان لە مەجەلاتی بیرووتیدا بلاو کردەووە. ئاگایەکی پزۆدەری بە ناوی عەلیاغا شەوێک ڕفاندی و دایە دەست پێشمەرگە و ئێعدام کرا. جا تا ئەوانەى نەکردبوو، کۆنە هەوال و هاوسەنگەری شەری دەوری سەردەشتیشم بوو؛ لە قەلادزە تەواو سەبووریم پێ دەهات. کە ڕفینرابووش، لە خوار گوندی «سلی» لە ناو دەشت دیتم:

- دلشاد بۆ وات کرد؟

پێکنەنی گوتی: سەفەریک بوو کردم...

گوتم: عەرەب دەلێن هەموو جارێک جەرپە بە سەلامەتی لە ناو نایەتەووە. من و ئەحمەد تەوفیق لە هەموو کەس بۆت ناپەحەت تر بووین؛ لەبەر ئەوەی تۆ سابلانغیت هەر لە ئێمەیان دەپرسی: دلشاد بۆ وای کرد؟ وەک خۆشکەمان ڕەدوو کەوتی و بوو...

کەچی هەر ئەو عەلیاغایەش لە دواڕۆژدا ببووە جاش و ئەویش ڕفیندرا و کوژرا!

زستانی سالی ۱۹۶۴ سەرمایەکی زۆر سەخت بوو. کەمتر سەرمای وایان لە بیر بوو. جارێک چەند کەسیک چووینە «سندۆلان»، گوتیان لاوان چووینە ڕاوی. کە هاتنەووە گوتیان بە هەزاران ڕیشۆلە و قازوو سەرما بردووینە و هیچمان دەست نەکەوت. چیرۆکی کاری سەرما زۆر لە ئەفسانەى تیکەل کرابوو؛ بەلام من بۆ خۆم دیم شاھۆیک بە سەھۆلی گۆلاویکەووە نووسابوو، لاقی بەر نەدەبوو. خەلکی زۆری لێ هالابوو، بۆیان ڕزگار نەکرا!

شەویک لە قەلادزە لە دەعەتی ڕەسوول مامەند بووین. دەگەل دوکتور سەدیق ئوتروشی و سەلیم فەخری چووینە دەر. کولەبالیکی هەورامی بە زێپم دە بەردا بوو؛ دەتگوت لەشم دەرزى ئازن دەکەن. لام دایە مەنزلی کاکە زیاد. پاش چارەگیک هاتن گوتیان دوکتور مردوووە؛ سەرما سەکتەى پێ کردبوو.

چارە مانگ بوو لە ماله خۆم بێ ئاگا بووم. مەرەخەسیم ساند و لە ڕینگەى سولەیمانییەووە ڕۆیشتم. بوومە میوانی ڕەحمانە شیت. ڕەحمانە شیت لە سابلانغ ناوی بە باشی نەرۆبوو؛ بەلام بێم چی؟ مایلیکی لە سولەیمانی گرتوو، هەر لێقەوماویکی ئێرانى بچووایە سولەیمانی، میوانی ئەو بوو. سەرەرای نان و پێخۆری زۆر و تەسەل، ئارەقیشی بۆ دەکڕین. نیووە ئوتیلیکی هەبوو، هەرچی لە ماله کەى جینگەى نەدەبوو، دەیناردە ئەوێ کە بە مەفت بخەوێ. بە راستی سەربازی گومناویک بوو کە قەدری نەزانراو. لە ماله کەى هاتمە دەر بچمە بازار، لاویک لە سەرى کۆلان وێستابوو؛ گوتی: هەزارا حیزب رازی نییە تۆ لەم ماله میوان بێ. گوتم: تۆ بمبەو ماله خۆتان. سەرى داخست و ڕۆیشتم.

لە سولەیمانییەووە گەبیمە کەرکووک و گەرامەووە بۆ هەولێر کە کاک محەممەد مەلوودی هەوالم بێنم. پیاویک بە ناوی مەلوود لە سالی گرانیدا لە سنۆووە چۆتە شەقلاوہى عیراق، زوو مردوو. مندالیکی ساوای بە ناوی محەممەد و بیوہۆتیکی لە پاش بەجێ ماو. ژن فەقیری کردوو و منالە هەتیوہ کەى کورێ پێگەیانددوو. پێی خوینددوو، بۆتە نووسەریکی داستانی کورد

که هیندیک داستانی به عه ره بی و پرووسی و ئینگلیسی چاپ کراون به ناوی (مهم) به تایه تی چیرۆکی «په نجا فلس» که زۆری ناو پهیدا کردوه. بوخته یی ئه مه یه:

به هه تیوی و زۆر نه داری، له ریگه ی مه دره سه، په نجا فلسیه کی دیوه ته وه، به لایه وه گه نجیکی زۆر به نرخه. موعه لیم له پۆلدا راستی ده کاته وه و له سه ر که شفی ئه مریکا پرسیا ری لئ ده کا، به دهنگی به رز ده لئ: په نجا فلس!

له شه قلاوه، له سالی ۱۹۵۵دا ناسیم. زۆر خۆم به به خته وه ره ده زانم که تا ئیستا که ده کاته نۆزده سال، تووشی ره فیقی له و راست تر و به وه فاتر و مه رد و مه ردانه تر نه بووم. ئه و ساله له شه قلاوه مونشی فه رمانداری بوو. دوایی له هه ولیر ده ژیا و کارمه ندی ئیداری شه هرداری بوو. من بیر و به روام وایه پیاو ده بی زۆر دۆست بگری. ئه گه ره هه زاریان په کیان ده گه لت راست و به وه فا ده رچی و ئه وانێ تر هه مووی خوار و خێج و فیل باز بی، هیشتا تۆ قازانجته. محه ممه د بارته قای هه زار دۆست پتر ده هاته وه...

محه ممه د مه ولود گوتی: ماله وه تان شوکور ساغن؛ خه به رم پرسیون. چی تریشی نه گوت. دایکی مندالان گوتی: له وه تا تۆ چوو په شوورش، هه موو سه ری بورج کاک محه ممه د مه ولود هه ره که حقووقی وه رگرتووه، نه چۆ ته وه ماله خۆی؛ راست هاتۆ ته به غدا، له گه لی به ش کردوین و مانگی پازده دیناری نیوه ی حقووقه که ی به چی هیشتووه. کرێی ریگه شی له گیرفانی خۆی داوه...

«مهم» که ببه هه موو کهس و کاریکی من، له رۆیشتنم بۆ کێو - هه ره جه ند ده ست کورتیش بوو - له یاریده و سه ردانی مال و مندالم درینگی نه ده کرد. جاریکیان که ماوه یه ک بوو له شوورش بووم، نیوانی حیزبی برابم و جه لال ده گه ل بارزانی تیک چوو بوو. ئه وان له دژی ته ره فدارانی مه لامسته فایان ده نووسی و ئیمه ش له دژی ئه وان. نامه یه کی کاک مهم هات: نووسیویوی: «زۆر له کۆنه براده ران گله یان لیت هه یه. لایان وایه بووه ی شاعیری ده رباری بارزانی و گه لی کوردت له بیر نه ماوه و زۆر شتی تریش. زۆر به وه نار هه تم که به خراپه باست بکه ن...» له جوابی نامه که یدا نووسیم:

«کاکه نازانم چۆن سوپاسی ئه و هه موو چاکه یه ت بده مه وه که تۆ تا ئیستا ده گه ل منت کردوه. به لام تۆ ده زانی ئه مرۆ ئاشنایه تی ده گه ل من، ئه ویش بۆ که سیکی وه ک تۆ خاوه ن مندال که له ده زگای ده وله تا ده ژێ، به راستی خه ته ره و من باش ده زانم هه رچی له شارانن و منیان ده ناسی، ئیستا نایانه وی بمانسن و نایانه وی ده وله ت بزانی که دۆستی شاعیریکی نزیک له بارزانی؛ که هه رچی خراپه، به ده وله ت و دۆستانی ده لئ. تکایه تۆش منت له بیر بچیته وه؛ وا بزانه نه تناسیوم. ئه گه ره که وتینه وه بی ترسی، په کتر ده گرینه وه و ئیستا که خۆتم لئ نه ناس و بیگانه بکه ی، زۆر رازیم و هیچ ناکه م. با کۆنه براده رانیش لیت در دۆنگ نه بن و له سه ر من نامه وی تووشی هیچ ته گه ره و به ره له ستیک بی...»

زۆری نه برد نامه یه کی هات، ده لئ: «هه ژارا! تۆ ناهه قت نه بوو که ئه مه ت بۆ من نووسیوه. چونکه هه ره کس تۆ ناسیوته و به مه ردت زانیون، له لیقه وماندا دیتوتن که هه والی لیقه و ماوان نین. به داخه وه منت نه ناسیوه! من خۆم له خه لکی تر به مه رد و خاوه ن قه ولتر ده زانم. که گوتووشمه خۆشم ده وی، راستم گوتوه. تۆ که یفت لیبه جنیوم بۆ بنووسه! خراپه م بلئ! دوزمنایه تیم بکه! به لام لیت روون بی تا مردن ده ست له دۆستیت به رناده م؛ ئه گه ره له سه ر تۆ

مبمبھنہ پای نیعدامیش . خراب حالی مہبہ! من ہەر ئەو کەسەم کە ناسیوتەم...» .
نازانم بلیم «مەم» چۆن دۆستیکم بوو...

- ھاشم کوردی سابلاغیش - کە لە ھەولیر دوکاندارە - قەرزە کە ی تۆی بۆ ھیناوینەوہ .
- قەرزى چى؟

- چۆن؟ گوتى سى دینارم قەرزى ھەژار لە سەرە؛ لیم وەرگرتەوہ . جگە لە و دوانە ھیچ ناشنا
و برادەریکت ئەحوالی نەپرسیوین و ھەر وەک نەبووی و بووہ . بەلئى جارێک عەبدووللا ھات،
مستەفا و زاگرۆسى برد، عە کسى کیشان و پیاوہتى کرد .

ئەم عەبدووللايە، یوسفی ریزوانی سابلاغی بوو؛ لە دەست دەولەت ھەلاتبوو؛ ھاتبووہ بەغدا .
رۆژیک کە دەگەل جەلالی شەریکم لە دوکانی عەکاسی بووین، جھیلێک رەنگ زەرد، زۆر بە
کزیکەوہ گوتی: کاکە ئیوہ کوردن؛ منیش لیم قەوماوہ . کاریکم بۆ پەیدا کەن خیرتان دەگاتى .
دەنا لیرە لە برسان دەمرم .

- کاکە خەم مەخۆ! کاریشت دەدەینى و تائیمە لە برسان نەمرین تۆش برسى نابى .
کردمانە شاگردى خۆمان کە ھیچی لئى نەدەزانى، وردە-وردە فیرى عەکاسیمان کرد .
دەستى دەگەل دەستمان بوو؛ چمان بخواردایە، چمان بیوشیبا، ئەویش وەک برايە کى
ھاوبەشمان . پوولی شاگردیشمان دەدایە؛ تا باش فیرى عەکاسى بوو . ئەو دەم گوتى: زۆرم
زەحمەت داو . شوینیکم دیتۆتەوہ دەگەل عەکاسیک، دەمکاتە شەریکی خۆی .

- چ لەوہ چاکتر؟ ھەر کاریکت بە ئیمە بئى شەرم مەکە! براى خۆتین...
جا ئەو عەبدووللايە بوو کە عە کسى بۆ کورە کانم گرتبوو، لاواندبوونیوہ و بە وەفادارم ھاتە بەر
چاو . زۆر زوو دیتەوہ و ئەحوالەم پرسى؛ گوتى: شەریکایە تیپە کەم نەماوہ؛ ئیستە شاگردم .
کابرای وەستام زۆر دەم پیس و خەسیسە . خۆزگە نەجاتم بوايە و چیدی شاگردى ئەرمەنیانم
نەکردبا .

- کاکە ریزوانى ھیچ خەم مەخۆ! دوکانیک پەیدا کە! مایە لە من و کار لە تۆ، بە نیوہى .
- کاک ھەژار چۆن لە چاکەى تۆ دەرچم؟ تا دەمرم نۆکەرى کەوشە کانتم...
دوکانیکى لە «تل محمد» کە زۆر دوور لە مالى ئیمە و لەو پەرى بەغدايە پەیدا کرد .
سەدوپەنجە دینار دەسمايەم دایە و خۆشم کارم دەگەل کرد . تا دوکان کەوتە کار . گوتم:
ریزوانى تا شش مانگ ھەرچی لئى پەیدا بوو بۆ خۆت؛ چونکە ستودیۆ لە ھەوہ لەوہ مشتەرى
کەمە . لەوہ بەو لاوہ ئەگەر منیش نەبووم، نیوہى قازانچ بەدە بە مالموہ کە من باوہریم بە تۆ
ھەيە .

ئەو لە سەر دوکانى بە نیوہ بیمانە، رۆژیک کورپیکى پئى ناساندم بە ناوی «عەبدووللاى قالە
سەرشکاو» کە باوکى مردووہ و خەلکى سابلاغە و زۆر ئەمینە و دەسمايە ییکى بۆ پەیدا کە
دوکانیک دەکاتەوہ . سەد دینارشم بە برۆا بە ریزوانى بۆ کابرا قەرز کرد . ماوہیەک ھەلسوورا و
دوايى ریزوانى گوتى: شىست دینارى زەرە کەى لە پای من ...

زۆر بە خاترجەمى ئەمجار مالموہ بەجئ ھیشت . بە ریزوانیشم گوت چونکە من کارت
دەگەل ناکەم، تۆ ئەگەر مانگى دە دیناریش بەدە بە مالموہ رازیم و زیادى بۆ خۆت . دیسان
زۆرى ئیزھارى مەمنوونیەت کرد . چونکە بە قسەى ئەو، دوکان زۆرى لەوہ پتر لئى پەیدا دەبئى .

رؤيشتم بۇ شۆرش و دواى چەند مانگ هاتمهوه:

- ها، ريزوانى چۇنه؟

گوتيان: دوو مانگ. مانگى دە دینارى داوه، ئیستا دەلى دوکانى خۆمه و نایدهم!

- هەى نەبى؟...

- دەلى ئەگەر دەتوانن شکایه تم لى بکن! ئیوه خۇتان قاچاغن! بۇ خۇى ژنى هیناوه، مالى

پیکهوه ناوه و زۇر سازه!

- ئاغای ريزوانى ئازادىخواز ئەمەى لى پەیدا بووه!... راست دەکا، من خۇم قاچاغم شکایه ت

چۇن دەویرم بکهم؟!

ئاخرى هەر کاک محەممەد مەولوود چووبووه سەرى، جوینی پیدابوو، گوتبووی: دەزانم تۆ دەگەل پیاوی ئەمنى بەغدا کار دەکەى؛ بەلام من هەژار نیم قاچاق یم. وا دەکەم زنجیرت کەن و بتدەنەوه بە ئیران. جا خۆت دەزانى... خولاسە بە قیرەى کاک محەممەد، سەت و پەنجا دینارى مایه کەى هەوەلى دابۇوه؛ کە دوکانە کە ئەودەم شەشەد دیناریشى دینا. چەندم پى سەیر بوو کە لەم حیزبى دیمۆکراتى دواپیهى ئیراندا ريزوانى هاتەوه و گورجى کردیان بە سەریەرستى هەمو مەلبەندى هەوشار و قەرار وابوو بیکەنە وه کیل لە مەجلیسى شورای ئیسلامى! دەپى کام سىحرى کردبى کە وا لەبەر چاویان ببوه مەلایکەت؟! ئیستاش نازانم چکاره یه.

دەمهو پاییز هاتمهوه شۆرش. شەو لە نزیک چوارقورنە، جیپ دە قور گیرا و بە تاریکی بە ریدا دەهاتین. لاقم دە قولکەیهک کەوت و وەرگەر. قەدەر یک بە کۆل هەلیانگرتم. قور خلاس بوو. سواری جیبیان کردمهوه. لاقم تا ئەستورایى رانیشم هەلمسا؛ وه ک مار پێوهى دابى. گەیینە هەسارى سەنگەسەر، بارزانى دیتى، گوتى بیگەیهننە قەلادزه.

- قوربان کاغەزم بۇ هیناوى!

- کاغەزم ناوى؛ بە پەلە بیهن!

مام حارسى بارزانیشى دەگەل ناردم کە شکەستەبەندىکی زانا بوو. بۇ بەیانى ئەحمەد شابازیش هات. لاقیان هینامهوه جى؛ بەلام نزیکهى دە رۆژان کەوتم.

لەم بەینەدا زۆر شت رووی دا کە ئیستا بۆم ناچنەوه سەر یەک. ئەووم لە بیر ماوه کە رۆژیک لای بارزانى بووم لە سەنگەسەر، برایم ئەحمەد و جەلال و سەید عەزیز شەمزینی و عومەر دەبابە و چەندىکی تر لە مامۆستایان کە لە بیرم نەماون -ها، یەکیکیشيان عەلى مام رەزا بوو- لەوئ بوون. سەید عەزیز گلەبى کرد کە چەند رۆژه لە قەلادزهى! بۇ نەهاتوو یه لامان؟

گوتم: من لاقم وەرگەر ابوو، کەس لە منى نەپرسى؛ بیمه جى؟

مەلامستەفا گوتى: هەژار بۇ گوشت مریشک نەبى نایه، دەعوەتى بکن دى!

- بەلى سبهى لە مالى تاهیری برای عومەر دەبابە میوانى...

زانیم قسهى مەلامستەفا مانایه کی دیکهى هەیه. سبهى پيش نیوه رۆ چووم. قسه یان دامەزراند:

- بارزانى دوزمنى حیزبه؛ وه تەنى فرۆشت؛ هەربینا بە یە کجاری خۇى تەسلیمی دەولت کرد و چهکی دانا و شۆرش لە بەین چوو...

هەر کەسه قسهى خۇى دەکرد. عەرزم کردن:

- برا! من نالیم وایه؛ ناشلیم له کاری ئیوه رازییه. ئه‌گهر ئیوه کوردستانان خۆش ده‌وی و ناتانه‌وی شۆرشه‌که‌ی له‌ناو بچیی، وهرن شتیک بکه‌ن: ئیوه گویتان بۆ بارزانی شل کردبوو؛ هه‌ر ده‌تانگوت به‌لێ قوربان وایه. که‌س ئیعتیرازیکی نه‌بوو. هه‌ستن بچینه‌وه لای بارزانی، بلێن کاکه ئیمه بۆیه شۆریمان ده‌کرد لایمان وابوو خزمه‌تی‌کمان پێ ده‌کرێ، ئیستا که تۆ لیمان نارازیت، گوندیکمان بۆ دباری بکه‌ لێی داده‌نیشین. کێ له جیی ئیمه داده‌نێی رازین. وه‌ک خۆشتان ده‌لێن، هه‌زاران پێشمه‌رگه‌ی سه‌ر به ئیوه هه‌یه و هه‌زاران پارچه سیلاحان لایه. راسپێرن دوو هه‌زار تفه‌نگ و تیرباریک به‌شارنه‌وه و پاشقلی ده‌ن، ولاتی سوله‌یمانێ به‌ قسه‌ی خۆتان هه‌مووی سه‌ر به ئه‌مری ئیوه‌یه و به‌ هاسانی ئه‌و کاره ده‌کرێ. بارزانی به‌ بێ ئیوه‌ی هه‌ینده به‌ ته‌جره‌به‌، کاروباری سیاسی بۆ هه‌لناسووپی. هه‌چ دوو مانگی پێ ناچێ بانگتان ده‌کاته‌وه و ده‌لێ بۆ خۆتان ته‌نزیمی حه‌یز و پێشمه‌رگه‌ بکه‌ن. ئه‌گهر - وه‌ک ئیوه ده‌لێن - خۆی و چه‌کی ته‌سلیمی حکومه‌ته‌ کرد، چه‌کی وه‌شاردووتان و پێشمه‌رگه‌ی هه‌واتان وه‌کار که‌ونه‌وه و مه‌هیلن ئالای شۆرش بکه‌وێته‌ عه‌رزێ. ئه‌گهر خۆتانی ئیستا لێ یاغی که‌ن، وه‌ بزانی شۆرش فه‌وتان...

عومه‌ر ده‌بابه‌ و عه‌لی مام ره‌زا و باه‌کر پزده‌ری گوتیان قسه‌ی هه‌زار به‌ر دل ده‌که‌وی. سه‌ید عه‌زیز شه‌مزینی گوتی: قسه‌کانی زۆر خراپه‌ و ئیمه‌ چه‌ندین فه‌وج پێشمه‌رگه‌ی به‌ بیر و باوه‌ر و فیداییمان هه‌یه که ده‌توانین جوابی مه‌لامسته‌فا نه‌ده‌ینه‌وه و ده‌ریکه‌ین. جه‌لال گوتی: سویند و ئیمزای پێنج هه‌زار پێشمه‌رگه‌م له‌و باخه‌له‌دایه‌. برایم ئه‌حمه‌د که‌می قسه‌ کرد. که‌ چووبوو مه‌ ده‌ر، گوتبووی: ئیوه هه‌زار ناناسن؛ هه‌رچی ده‌بێت ژه‌هره‌ بلاوی ده‌کاته‌وه. دوژمنی سه‌رسه‌ختی حه‌یز هه‌زاره‌...

هاتمه‌وه لای بارزانی، ئه‌و قسانه‌م بۆ نه‌گێرایه‌وه؛ به‌لام گوتم: پێم زۆر ناخۆشه‌ که دووبه‌ره‌ کایه‌تی بکه‌وێته‌ شۆرش. تا نه‌رۆیون تۆ دلایان خۆش که‌! ده‌ترسم برۆن و کارمان به‌ یه‌ کجاری تیک چی...

- بێت وایه‌ که‌نگی ده‌رۆن؟

- له‌وانه‌یه‌ ئه‌مشه‌و، سه‌ه‌ی برۆن. تا نه‌رۆیون چاریک بکه‌!

- با برۆن بزانی چ ده‌که‌ن؟!...

به‌ره‌به‌یانی ئه‌و ره‌ژه، زۆر له‌و مامۆستایانه‌ رۆیوونه‌وه بنکه‌ی خۆیان له‌ ماوه‌ت. له‌ سه‌ر رادیۆکه‌یان به‌یانیکێ حه‌یزیی و په‌سمی ده‌رچوو که بارزانیمان له‌ حه‌یز ده‌رکرد و که‌س نایێ به‌ قسه‌ی بکا. بارزانی به‌وه زۆر تووره‌ بوو و گوتی: ده‌بێ ئه‌و پاته‌خته‌یان لێ تیک ده‌م و خه‌زێنه‌ که‌یان بده‌م به‌ فه‌قیران. لوقمانی کورپی به‌ دووسه‌د بارزانییه‌وه نارد هه‌ریان. هه‌ر هه‌ستی خه‌ته‌ریان کرد، شێوابوون. فه‌راریان دا‌بو هه‌لێن بۆ ئێران. به‌ سه‌تان سندوقه‌ چا و ته‌لیسه‌ شه‌کریان ده‌ چۆم هاویشتبوو. به‌ سه‌تان تفه‌نگی برنۆ و کلاشینکۆفیان شکاندبوو؛ ده‌ رووباریان خستبوو. باه‌کر گوتی: له‌و ده‌ست و پێ و ن کردنه‌دا، گوتم: کاک برایم پێم وایه‌ قسه‌ی هه‌زار ژه‌هر نه‌بوو! گوتی: به‌لێ بریا به‌ قسه‌ی ئه‌ومان بکه‌ردایه‌. به‌لام تازه‌ هه‌موو شت چوو...

مامۆستایان به‌ سه‌تان پێشمه‌رگه‌وه گه‌یبوونه‌ سنووری ئێران؛ چه‌کیان ته‌سلیمی ساواک کردبوو. گه‌وره‌کانیان له‌ تاران و چکۆله‌کانیان له‌ هه‌مه‌دان دامه‌زراندبوون. ئه‌و هه‌زاران پێشمه‌رگه‌ی جه‌لال ده‌یگوت سویند و ئیمزایان له‌ باخه‌لم دایه‌، ده‌سته‌-ده‌سته‌ ده‌هاتن، هه‌ر

یه که ی پینج دینار و ده دیناریان له بارزانی وهرده گرت و بۆ کوینی دهناردن، ده چوون. زۆر پیاوی رۆشنبیر و دوکتور و پیاوی زۆر دلسوژ لهو له بهریهک ههلوهشانه دلیان له شۆرش سارد بۆوه و چوونهوه مالی خۆیان؛ یان چوونه خاریج. به راستی به لایهکی زۆر گهوره بوو به سهر ئه و شۆرشه گهوره په هات. زۆرم له بهر گران دههات که پيشمه رگه ی - به قسه ی برایم، دلسوژ و رۆشنبیر - ههتا دوینێ، هه موو گیانیان ئیخلاص بوو بۆ سه رانی حیزب، دههاتن جنیویان به و مامۆستایانه و تهنا تهت به حیزبی پارتی ده دا. هه ر بۆ ئه وه چه ند دیناریک وهر گرن ...

«برووسکه» ناویک پيشمه رگه ی حه ره سی جه لال بوو، هه میشه له دوا په وه ده رۆبیشه ت. دیتم هاته حه ساری بنکه ی سه نگه سه ر:

- کاک هه ژار! به بابه گه وه بلێ: جه لال - هه ی دایکی وا - زۆری خرا په ده گه ل کر دووم. گوتم: برووسکه! جه لال تۆی زۆر خۆش ده ویست. لای من پیتی گوتمی من پوولت ده ده می، تۆ ده چی ده یده ی به که باب بۆ پيشمه رگان؛ ئاخه ر بۆ خۆشت شتیکی بکه ره! ئیستا من پینج دینارت بۆ وهر ده گرم؛ به لام نا پیاوییه تۆ جنیو به جه لال بده ی ...

دیسان چوومه وه قه لادزه. کاروباریکم نه بوو. له و سه فه ره ی دوا ییدا سما یلی شه ریف زاده م ناسی. لام وابوو ئه و لا وه ناسک و نازداره ناتوانی مانگیکی له و کتیه هه لکا؛ که چی زۆر زوو ببوه پيشمه رگه یه کی مه زبووت.

مه لا باقی له سه نگه سه ر کاروباری ئه و خه لکه ی - که دههاتنه لای بارزانی - به رپه وه ده بر د. دیار بوو خه لک زۆریان گله یی ده کرد که ئیوا هه یه بیست رۆژ زیاتر مه حتهل ده بی و جواب وهر ناگرێ. بارزانی گوتمی با هه ژار یاریده ی مه لا باقی بکا. مه لا باقی تووره بوو. کاره که ی بۆ من به جی هیشه ت. سی رۆژ من کاره که م کرد. هه ر کهس نامه ی پی بوو، به یانی لیم وهر ده گرتن، هه مووم له وهره قه یه کدا خولاسه ده کرده وه: فلان داوا ی پوول ده کا؛ فلان ئیستریان لی ساندووه؛ فلان قه رزی ناده نه وه؛ فلان ... ده مبه رده زوور لای بارزانی، به رم به قسه ی خۆی و میوانانی ده دا، یه ک - یه ک بۆم ده خوینده وه و جوابه که م لی وهر ده گرت. سه عاتی چواری ئیواره پینانه وه ده گه رام: بۆ تۆ پینج دینار؛ تۆ بچۆ لای فلان کهس؛ تۆ ... به و ته رزه هه مووم به یه ک رۆژ به رپی ده کرد. به لام دیتم کاره که به یه: بارزانی نه یده زانی له پینج دینار که متر بۆ کهس چه واله کا؛ بۆ زۆرانیش ده و بیست بوو. ده مروانی لات و ده سپری قه لادزه و رانیه ش فی ر بیوون هه ر به دوو رۆژ به عه ریزه په که وه دههاتن داوا ی پوولیان ده کرد. به یه کیکم گوتم: تۆ ده لالی بازاری؛ حالت خۆشه؛ پوولت ناده می. گوتمی: نه بی روعیکم دیه (پینج تمه ن). دامی، چه قه ی لی ده دا! ئه وه شم ده رینا! سه ودام ده گه ل ده کردن؛ پینج دیناری به نیو دینار رازی ده بوو. ئه و پوولی به رانبه ر به ئه مری بارزانی وهر مده گرت، ئیواران هیشه ت هه تا سه ت دینارم ده گه رانده وه. گوتم: قوربان زۆر ده ترسم فی ری دزی کردن بيم؛ ئه و کاره نا که م.

فه رمووی: ده ست هه لمه گره! وه سه وه سه مه که!

- به خوا نایکه م!

ناچار کاره که میان دا به «تهها بامه رنی» ئه فسه ر و داوی چه فتا و دوو سه عات ئیستعقام دا. له و نامانه ی که دههاتن و هه مووی من ده مخوینده وه، یه کیکی نامه ی دابوو به حاجکی حه ره سی بارزانی که ئه ویش هه ر ده بوو بیداته ده ست من. ئه وه م خولاسه نه کرده وه، هه مووم بۆ بارزانی خوینده وه: «هه ژار به تۆ خاینه؛ فه رقی ده کا. پوولی داوه به ئایشه ناویک که ژنیکی

سووکہ لہ قہلادزہ و سرتہشی دہ گہل کردووہ...!»
 بارزانی فہرموی: ئەو سەگباہەم بۆ پەیدا کەن! گوتم: رۆیشتووہ؛ نایناسم. لە راستیدا ئەسلەن قەت ژنیک نەھاتوو تا پوولی بدەمی یان نەیدەمی.
 عەریزە یەک نووسیوی: «من مەلا فلانی سنەیی، دەمەوی پرسیارت لێ بکەم؛ تاریخی کوردستان دەنووسم...». بارزانی گوتی: ئەو مەلا کۆل کەو! ھەر بە تاریخ نەمنووسی؛ بە ھەر چی رازی دەرکەمی رازیم! کابرام لە قاوہخانە دیت، چاویلکە بە چاویکی ریش تۆپی رەش، میزەر سپی بە ریشو.

- ئوستاد با تەختە یەک بکەین!
- لە بازیدا لێم پرسی: چۆنە تەشریفت لێرە یە!
- ئە یژم تاریخ بنووسم.
- یانی تاریخ بۆ تاریخ، یان بۆ پوول؟!
- تاریخ چە باوا؟ پوولم گەرە کە!
- پینج تەمەنت پێ بەم چۆنە؟
- بەخوا نامگە یینتە سولە یمانی!
- نیم دینار خاسە؟
- مەمنوونم!
- پوولی چایبە کەشت خۆم ئەیدەم.
- فرە مەمنوون!
- مەلام بەر نەدا تا بەر پیم کرد.

قانیع - کە حیزبی پارتی لە سولە یمانییەو دەریکردبوو - لە مەریوان بردبوویانە تاران و ساواک ھەلپێچا بوو کە تۆ چۆن لە شیعری خۆتدا گووتووتە خوسرەوی پەرویز گەواد بوو؟
 - بە فەرھادی گووتووہ کیو کون کە، ئەم ژنە ی خۆمتە ئەدەمی؟!
 خراوہ تە حەبەسوہ. عیسا پەژمان گووتویە: ئەمە لە عیراق دەریانکردوہ؛ زۆر سووکە؛ ئەگەر ئێوہ بیگرن دەبیتە پالەوانی میلیلی و قەدری بۆ پەیدا دەبێ. خستبوویانە ماشینەوہ و لە حدوودی عیراق بەرەلایان کردبوو. ئەویش ھاتە لای بارزانی، دووسەد دیناری داہە. قانیع گوتی:
 ئەمە بیدەم بە کی؟
 - بە کەس؛ ھەر بۆ خۆت.

- دینم نەبێ ئەگەر باوەر بکەم! قەت لە حەیاتمدا چوار دینار پیکەوہ نەکەوتوونە گیرانمەوہ!
 کوریک دەرگە ئامان لە چیا ی براندۆست بوو. کچیکێ ھەلگرتبوو کە لە سەر بێشکە مارە ی لە کەسێکی تر بربوو. بارزانی عەقیدە ی وابوو مارە ی پێشووی نەھاتووہ. چونکە بە رەزامەندی کچ نەبووہ و باوکیش بۆ مەسلە حەتی خۆی، نە بۆ مەسلە حەتی کچ ئەمە ی کردووہ. کچە کە لە مالە و ھەباغای حەمەدی عەلیاغا بوو. لە سەنگە سەر و ھەباغا دە یوویست کارە کە رۆبەر پرا بکا. مەلا مەعسوومی کۆیە - کە مەلایەکی بە ناوبانگ بوو - ھاتبووہ دیدەنی بارزانی، نەقلی بۆ مەلا مەعسووم گێرا یەوہ و گوتی تۆ ئەو کچە لەو کورە مارە کە. مەلا مەعسووم گوتی: کوو ئیمانێ خۆ لۆ تۆ دەفرۆشم؟ مارە ی لە مێردی پێشووی ھاتیە و ئەو خواگیر یە ی ناکەم!
 کە مەلا مەعسووم رۆیشت گوتم: قوربان تیکت دا! ئەگەر کورە کە بۆ خۆی بیست دیناری بۆ



ببردايه ده يکرد. بهلام خۆی له لای تۆ به دیندار هه‌لده‌گیریتتهوه؛ یانی ها بو خاتری بارزانیش
شهرع ناشکینم!

- باوه‌ر ناکهم وایین.

- ته‌جره‌به‌ی که!

کورپان به‌ته‌نێ ناردە کۆیه؛ بیست دیناری دابوو به‌مه‌لا؛ ژنه‌که‌ی لێ ماره‌ کردبوو!
ئيجازمه‌ له‌ بارزانی خواست بچمه‌وه‌ به‌غدايه. نیازم وابوو تازه‌ نه‌یه‌مه‌وه‌ شۆرش و مل له‌
کاسبی و کاری خۆم نيمه‌وه. چونکه‌ به‌و له‌ به‌ریه‌ک هه‌له‌وه‌شانه‌ زۆر په‌ست ببووم و هومیدم له‌
کزی دابوو.

هاتمه‌وه‌ به‌غدا. مله‌م له‌ عه‌کاسی نایه‌وه‌ و جار و باره‌ ده‌چومه‌ هه‌راجه‌ بازارێک شتم ده‌کړی و
ده‌مفرۆشته‌وه‌ و ژيانی ئاسایی «ماندوو به‌ و بزی» م به‌ سه‌ر گرتوه‌وه. به‌غداش بو من ناخۆش ببوو؛
حیزبی و مه‌لایی په‌یدا ببوو. زۆر له‌ هه‌والانی پیشووم له‌ ده‌ست دابوو. زه‌بیحی که‌وتبووه‌ به‌ره‌ی
دژی مه‌لامسته‌فا و هێستان کاری بو حیزبی پارتی برایم و جه‌لال ده‌کرد. به‌لام نیوانی خۆمان
تیک نه‌دا. هه‌رکه‌ دیتمه‌وه‌ گوتم:

- کاکه‌ من و تۆ هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ پیکه‌وه‌ ژیاوین و زۆریشمان کوپه‌ره‌وه‌ری و ده‌ربه‌ده‌ری
پیکه‌وه‌ دیوه. ئیمه‌ له‌ خزمیش به‌ه‌ولاه‌ترین. بیلاته‌ژی وه‌ک ژن و میرد له‌ سه‌روت‌ری یه‌کتر
ده‌زانین. هه‌ردووکیش له‌ بیر کردنه‌وه‌دا ئازادین. مه‌لامسته‌فا هه‌ر خه‌تایه‌کیشی هه‌بێ له‌ کن
من موقه‌ده‌سه‌؛ حه‌قت پێ ناده‌م له‌ کن من خراپی باس بکه‌ی. هه‌ر وه‌ک منیش کارم به‌
خراپه‌ کاری هه‌والانی تۆ نییه‌.

ببووینه‌وه‌ ئاشنا و هات‌و‌چۆمان له‌ ناودا بوو. دوو رۆژ نه‌مدیت، گوتیان به‌ خواردنی خراپ
زاراوی بووه. چووم له‌ ماله‌ ته‌نیا یه‌که‌ی خۆی که‌وتبوو. هینامه‌وه‌ مالی خۆمان و بیست رۆژێک
- تا چاک بۆه‌- لام بوو.

هه‌ر وا ورده‌-ورده‌ نیوانی بارزانی و حکوومه‌ت ناخۆش و ناخۆش‌تر ده‌بوو. کابرایه‌کم ده‌ناسی
به‌ ناوی خه‌لیل، ده‌لالی ناو بازارێ گه‌وره‌ و که‌رکۆکی بوو. پێم گوته‌: خه‌لیل ترس و له‌رز په‌یدا
بۆته‌وه‌. من به‌ ته‌ما نیم بچمه‌وه‌ شۆرش؛ به‌لام ره‌نگه‌ لی‌ره‌ش بمگرن. چت به‌ خه‌یالدا دی؟

خه‌لیل دوا‌ی دوو رۆژ پێی گوتم: مودیر پۆلیسیکی هه‌ولێری هه‌یه‌ که‌ تۆش له‌ زه‌مانی
دانشجووییه‌وه‌ زۆر باش ده‌ناسی. باسی تۆم بو کردوووه‌ که‌ فه‌قیری خۆی ده‌کا و کاری به‌ کاری
که‌س نه‌داوه‌. ئاگات لێ بێ؛ با له‌ هه‌یج و خۆرایي گێچه‌لیکی تی نه‌هالین. زۆری سه‌لام لێ
ده‌کردی، ده‌یگوت ئه‌و تانجی سه‌ری منه‌؛ که‌س باسی نا‌کا. به‌لام ئه‌ویش ده‌بێ ئه‌گه‌ر
مه‌علووماتیکی به‌ فایده‌ی لای، به‌ منی بلێ و یاریده‌ بدا!

گوتم: خه‌لیل من ئه‌و که‌سه‌ نیم که‌ بیرتان بۆی چوو. خه‌یانه‌ت به‌ کورد کاری من نییه‌.
سه‌د جار بمرم و مندالم له‌ به‌ر چاوم له‌ برسان بمرن، ئه‌وی تۆ و فوئاد ده‌لێن، له‌ من به‌دوره‌...
زۆر دل‌م گه‌رم داها‌ت. شیعری هه‌له‌کۆکه‌م هۆنده‌وه‌ که‌ له‌ دیوانه‌که‌مدا چاپ کراوه‌. له‌ ناو ترس
و له‌رزیشدا، کاسبی خۆم هه‌ر ده‌کرد و چاوه‌نۆری قه‌زا و قه‌ده‌ر ببووم. مانگیک و ده‌ رۆژ له‌
زستانێ ۱۹۶۵ رابردبوو، شه‌ر ده‌س پیکرایه‌وه‌. منیکی که‌ خه‌یالم کردبوو تازه‌ ناچمه‌وه‌ هه‌را و
ئاواریه‌ی چیا و بو مندالی خۆم ده‌ژیم، وه‌ک نۆبه‌تی داریکی سه‌خت، گه‌رم داها‌تم؛ هۆش و
حه‌واسم پێ نه‌ما؛ خه‌وم لێ نه‌ده‌که‌وت. شه‌و له‌ سه‌ر جیگه‌ هه‌ر جینگلم ده‌دا... مه‌عسووم

ههستی پېن کرډبوو له چ حالیکدام؛ گوتی: لام وایه نه گهر نه چیه ووه شوړش خراب نه خوښ ده که وئ... دیسان هر دووډل بووم: زور حه یفه نه گهر کوشتن و مال ویرانیش بی، ده گهل نه و هه موو خوښه وویستانه م نه بېم که نه و هه موو دهرده مان پیکه ووه دیوه. مال و مندالیشم له بی که سی و ولاتی غه ربیا په تیدا زور جینگه ی به زه بیین؛ نه ویش له بهر دهستی دوژمندا. ناشکرئ بیانبه مه ناو شوړش که ده بنه باریکی گه وره به سهر خووم و شوړشه ووه. له ناو نه و خووف و ره جایه دا ده زيام؛ به لام زيانی سه گ...

پرېارم دا ههر چوونیک بی ده گهل تهره فدارانی بارزانی له به غدا کار بکه م و یارمه تی و دهرمان بؤ له شکر کو که مه ووه و به دوور له چاوی ده ولت و پؤلیس بزیم.

له بیست و ستی مانگی مارسدا، خودا کورئکی دا، بهر له وه بیې ناوم دؤزیبؤوه: نه گهر کوپ بی ناوی ده نیم «پیرس» یان «پیران»؛ نه گهر کچ بی ناوی ده نیم «چامه» به یادی نه و رؤژانه ی که له بارزان بووم. نه و شه ووی که منداله که ده هاته سهر دنیا، ناوی «خانی» می شک و دلئ ناخنیم: ههر ده بی ناوی خانی بی...

- چووزانی کچ نایی؟
- نه خیر کوپ ده بی و ده بی خانی بی...

باوهر که به دم خه ووه ههر ده مگوت: خانی. کوپ بهر به بیان هاته دنیا و ناوی بوو به خانی؛ به ناوی نه حمه دی خانیه ووه. نه متوانی تیر کوپی تازه هاتووم بیینم؛ پؤلیسی سړی له ده وری ماله که م ده سوورا تا برانن چ ده که م و هات وچؤی چ که سانیک ده که م. نه مهش دوکانداریکی کوئه ئیستیواری عه رب «نه بوو یاسین» ناو که بهرانبه ری مالمان بوو پی گوتم. کابرای نیشان دامی که ده روانیته دهرگای مالمان. رؤژیک به یانی له مال دهر چووم. کابرای تاین ورده - ورده به دوومدا هات و له دووره ووه گومی نه ده کردم. چوومه ئیزگه یه کی ئوتووبووس. نه و چووه ئیزگه یه کی پیشر له من که لیک دیار بووین. من سواری ئوتووبووس بووم؛ تا نه ویش هات سوار بوو. له فرسه تیک خووم هه لداشت و گورج بانگی تاکسیه کم کرد و مه وادی نه و نه دا دابه زئ، دوور که و تمه ووه؛ خووم گه یانده ماله که ی زه بیچی. بیست رؤژیک شه وانه لای نه و بووم و رؤژانه له جه نگی پاش نیوه رؤدا ده هاتمه ووه مال؛ که ده مزانی پؤلیسی سړی به غدا یه حه و سه له ی نیبه به و گه رمایه له کولان راهه سستی. به لای گه وره له وهدا بوو که له و ناگر بهس و ناشتیبه دا، زور پی شمهر گه چووبوونه ووه لای ده ولت و له سهر ریگایان داندرابوون. ههر که سیان بناسیایه، به گر تنیان ده دان. خو منیش وه ک گای قه شان وا بووم؛ پی شمهر گه نه بوو نه مناسی.

خه به ری چه ند که سیکم زانی که چووبوون له به سراوه به عه رزی ئیراندا هاتوونه ووه کوردستان، ههر له ترسی نه و ناساننده. بهر له وه خووم له زووره که ی زه بیچی بشارمه ووه، رؤژیک کورپکی سابلای (عه لی عه زیز) - که له موخابه راتی پؤلیسی گشتیدا بوو - گوتی ده لئین بارزانی به توپ له ره واندزبان داوه. بؤ زه بیحیم گپراهه، گوتی: درؤیه؛ تا مامؤستایانی پارتی به ئیران نه لئین، ئیران فی شه کی کیش نادا به بارزانی. گوتم: کاکه با هینده ساده فکر نه که ی نه ووه. نه گهر ئیران یان غه بری ئیران یاریده ی کورد بدا، له خوښه وویستی کورده ووه نیبه؛ بؤ مه سله حه تی رؤزه. ناسر و زور له عه ره بان ده لئین خووزستان عه ره بستانه و ده ی نه ستنین. ئیرانیش به بی خووزستان ناؤی. ئیستا یاریده ی هیژیک ده که ن که له شکر ی عیراقیان بؤ مه شوول کا و

غەربىستانىيان لە بىر بەرىتەوہ. ئەو ھىزەش ئەمىرۋ بارزانییە؛ نە ئەوانەى ھەلاتونە تاران و ھەمەدان.

- باوہر ناکەم! ھەستە بچینە لای ەلى عەزىز.

- چووینە مالەكەى، گوتى: بەلى ئەوہ دوو شەوہ بىسىم لە سەر بىسىم باسى تۇپى بارزانییە كە لە دەورى رەواندز دەدا.

شەویك گوتم: زەبىحى! من ھەر دەپۇمەوہ كىوان. لە كوئى ناسیانم و گرتیانم تۇ سەلامەت؛ بەلكو دەربازىش بووم...

گوتى: مەلا! رېگە زۇر خەتەرە، وەرە دەگەل من بچینە تاران!

- يانى دەتەوى عەجەم ئىعدامان كەن؟!

- نا، مەلا! سىياسەت زۇر گۇپاوە. من خۇم جارىك چوومە تاران و مىوانى شاھەنشە بووم. ئىستاش من خەبەر دەنئىرم ماشىن دىتە سنوورى خانەقىن. لىرەوہ دەچىنە خانەقىن؛ كە رېگەكەى ئەمىنە. لەوئوہ دەمانگەيەننە تاران!

گوتم: كاكە زۇر جار بە گالتە پىم گوتووى من لە تۇ نەترس ترم. بەلام بەراستى تۇ نەترسىكى سەيرى! چوونە تارانى ئىمە ئابروو دە تاى تەرازوو نانە. من ناوېرم شتى وا بكەم.

ھەر چەند پىم وا بوو ناگەمە نىوہى رېگەى كەركووك و پىشمەرگەى تۇبەكار بە گرتنم دەدەن، دىسان چاوم لى قووچاند و ھەر چى دەبى با بىئ... چوومە مەيدان كە ماشىن بگرم بۇ ھەولېر، كاك مەمەد مەولوود پەيدا بوو:

- ئەوہ لىرە چ دەكەى؟

- دەمەوہى بچمەوہ شۇرش. ھاتووم ماشىن بگرم.

- كاكە ھىچ قسەى لى مەكە! من دەگەل مەحمودداغى خەلىفەسەمەد و حاجى

مەمەدى شىخ رەشىدى لۇلان ھاتووم؛ سبەى دەپۇنەوہ ھەولېر. خۇ ھىچيان ناتانسن؟

- نەخىر نەمدىون.

- وەرە دەلېم ئەوہ خالەمە و دى سەرى خوشكى دەدا؛ كە داىكەمە. دىارە دەگەل ئەو دوو

جاشە زلانە كەس ناتوانى لە رېگە رامانگىرى.

- ئويف چەند شتى باشە!

قەرارمان دا بەيانى بچمە ئوتىل و رەگەل كەوم. رۇزى عاشوورا بوو. تەواوى دوكان و تەنانەت نانەواخانەش داخرايوون. سەعات ھەوت و نىوى بەيانى چوومە ئوتىل؛ كاك مەمەد گوتى:

- ئەوہىە خالە عەبدو رەحمانم!

- زۇر بەخىر ھاتى.

حاجى مەمەدى شىخ رەشىد رەنگى زەرد بىوو؛ دەبىنالاند و دەستى بە زگىەوہ بوو.

گارسۇنى ئوتىل ھات گوتى عاشوورايە؛ ھىچ دەرمانخانە لەو ئاقارانە نىيە.

گوتم: حاجى خىرە؟

- كاكە لە شەوہە زگم زۇر كار دەكا و دىشى؛ ھەجمىنم لى ھەلگىراوہ.

بە گارسۇنم گوت: قاوہ و جەوھەرى لىمۇتان ھەيە؟

- بەلى.

دەمە كەوچكە چايەكى چكۆلە جەوھەرى لىمۇم لە فىنجانە قاوہىەكدا تۈاندەوہ. دە پىشدا



كەۋچىكىم لى خوار دەمە نەۋەك خەيال بىكا كە دەرمان داۋى دەكەم. خوار دىيەۋە؛ دواى نىو سەعاتىك گوتى ژانى زگم شكا و زگىشم و پىستاۋە تەۋە. مەننۈن بۇ ئەۋ دەرمانەت.

دوۋ كامبۇنى سەربازى پىر لە سەرباز و ئەفسەر ھاتىن. كاك محمەممەد و من دەگەل مەحمۇدى خەلىفە سەمەد - كە جاشىك بوو زۇر دەبەنگ و كەر - كوپىكى مەحمۇدبەگ سواری سواریيەك بووین و پاندىيەكى خۇيان لىنى دەخوپى. حاجى محمەممەد و سى كەس لە خزمانى لە ماشىنى سواریيەكى تىردا. دوۋ ماشىنى تىرىش ھەر چەكدارى ئەۋان لە بەغداۋە بەرەۋ ھەولپىر ھاتىن. نىۋەپۇ گەپىشتىنە كەر كووك. لە ئوتىل «شرق الاوسط» دابەزىن. كاك محمەممەد و من چوۋىنە زوۋرىك.

گوتى: با بچىن لە پىستوران نان بىخۇين. گوتىم: كاكە! من چەند سال شاگرد ەكاس بووم لە كەر كووك؛ زۇر كەس دەمناسن. لەۋانەيە پىشمەرگەي پەشىمانىش تووشم بن. تۇ بچۇ! گوتى باشە نانت بۇ دەنپىر. نانىان بۇ ھىنام؛ لە زوۋرە كە خواردم. لە سەر تەختىك پاكشام كە تا دەپۇين بنووم. دەرگای زوۋرە كەم كرايەۋە. كابرەيك لە ھەۋالانى حاجى محمەممەد ھاتە زوۋر:

- كاك ھەزار دەپى عەفووم بىكەى من تۇم نەناسىبوو!

- جا ئىستا بۇ دەمناسى؟! من تۇم قەت نەدىۋە و ھەزارىش نىم. لىت تىك چوۋە.

- ئەى بى قەزا بى! ئەۋ پۇژەت لە بىر نەماۋە كە شەپ لە سەر «سەفتى» بوو؟ تۇ خۆت لە ھەيدەر بەگ و حوسىناغای مېرگەسوورى توۋرە كرد، گوتت: ناموستان دە خەتەردايە. ھىچ نەبى ژن و خوشكى خۇتان بيارىزن تا جاش نەبىردوون... من چۇن تۇم لى دەگۇرپى؟

- باشە جەنابت بۇ لەۋى بوۋى؟

- ئەز غولام من لە شەپى لۇلان بە ئەسىر گىرابووم و لە بارزان دەست بەسەر بووم و ئەۋ پۇژە نەزىك تۇ و بارزانیيەۋە چوۋبوۋمە بن بەردىك و سەيرم دەكرد. نام عمەرى شىخەۋلايە. حاجى محمەممەدىش ھەر تۇى نەناسىبوو.

- دەى جا ئىستە ناسىۋمى؟

- بەلى من پىم گوت!

- دە باشە بچۇ دەر! من دەمەۋى بىخەوم.

عمەر چوۋ. خوايە ئەجەل لە كوۋم دەبىننەتەۋە؟ چۇن بە پىتى خۇم كەتوۋمە داۋى مەرگەۋە؟ مەحمۇدى خەلىفە سەمەد، مامى محمەممەدى شىخ رەشىد، كە بە شىعەر و نەسر ھەزار جوۋىنم بە باب و باپىرى داۋە؛ دەشزانن ھاۋنشىنى بارزانى بووم. ئىستا چىكەم؟

چوۋمە سەر تەختەكەم، لە پەنجەرەى بىلندەۋە پوانىم بەلكو بتوانم خۇم فرى دەم و ھەلىم، نەخىر نە دەگەمە پەنجەرەكە، نە دەتوانم باز دەم، پىر لە شىست مېتر بەرزە تا ەرز. نا، باشتر ۋايە بە بىانوۋى دەست شوتنەۋە برۇمە لای پلەكان و ھەرچۇنىك بى تا حاجى محمەممەد نەمگەيۋەتەى لە دەرگای ئوتىل دەرچم و بە ناۋ كۇلاناندا پاكەم؛ بەلكو پزگارم بى. لەۋ فكارنەدا بووم حاجى محمەممەد ھاتە زوۋر:

- كاك عەبدورەحمان ھەز دەكەى برۇين پىكەۋە قەدەمىك لى دەين؟

- بەلى بۇچى...

بە دلمدا ھات: لە كەر كووك زۇر شارەزام؛ لە پىچى كۇلاننىك ھەلدېم و خۇم ون دەكەم. دەر كەوتىن. چوار سۇفى چەكدار بە دوامانەۋە و راست بە سەر پردە تازەكەى «خاسە» دا

رؤیشتین که ریگهی ههلاتن نهبوو. له ری زۆر باسی شیعی کوردی کرد و به قسهی خوۆشی رابوارد، هیچ باسیکی تری نه کرد. لهوسهری پردهوه گهراینهوه ئوتیل. بردمیه ژووره کهی خوۆی. به سوۆفیه کی گوت، دوو کورسی هیئا سهر بالکۆن که ده پروانیه خه یابان. بانگی عه مهری کرد؛ سرتیه کی ده گهل کرد. عه مهر په نجه ره ی پتوه دا و چوو له ده رگای ژووره که وئستا. حاجی محهمهد له پر سهری هه لئینا و پرسى:

- تۆ هه ژاری؟

- به لی.

- تۆ ده زانی چه ندت دلئ ئیمه ئیشاندوو و چه ندت جنیو به خوۆم و بایم داوه و خه لک چونکه شیعه له بهریان کردوو؟ ناخر بۆچی وات ده گهل کردوین؟

- حاجی! تۆ ده لئیی موسولمانم. نه گهر بلین وا دوژمنیکی دین ده به وئ مه که و مه دینه ویران کا و هاوارت بۆ بینن، ده چیه هاوارئ و به دل دیفاعیان لئ ده کهی؛ نه گهر که سیک ریگه ت لئ بگرئ و نه هیلئ له پاراستنی قبيله که تدا به شدار بی و سهر کهوی، نایا چاکه ی ده لئیی؟ یان بهر له عنه ت و جنیوی ده دهی؟ من له عه شیره تی بارزان نیم. هه زارانی وه ک منیش چه ندت تۆ کابه ت له لا پیرۆزه، کوردستانمان پتیش له لا به قه در و پیرۆزه. ئازادی ده په رستین. بارزانیمان بۆیه خوۆش ده وئ که یاریده مان ده دا قبيله که بیاریژین. تۆش و کهسانی تری وه ک تۆ ده تانه وئ ئازادیه که مان سهر نه گری و به ره و پاشمان راده کیشن. لیت روون بی نه گهر شیخ ره شیدی بابت له جیگه ی بارزانی با و بۆ ئازادی سه ولی دابا، بارزانیش شه ری ده گهل ئازادی خوازان کردبا، نه و جنیوانه به بارزانی ده درا و تاریفی بابتمان ده کرد. من لیره دا حه ق ده ده م به خوۆم، تۆش که یفی خوۆته چۆنت پی باشه وا بکه ...

- ئیستا که بهر چنگمان که وتووی پیت وایه چت ده گهل ده کهین؟

- نازانم، به لام تۆ وه ک پیاویکی کوردی عاشیره تی ببزوویه وه پیاوانه و په سنده. مه مده نه ده ست ده ولت؛ بۆ خوۆتان له و ده شته بمکوژن و گه ردتان ئازا بی. بۆ که وچکه خوۆنییک ناپارپمه وه؛ ناهه قیشتان ناگرم. پیاو به و مه مده ده ست عاره بان؛ ده شمه ده ی بلیم چی؟

- نه وه دیاری دا که محهمهد مه ولوود ده ستی ئیمه ی بریوه و تۆ خالی نه و نیت. به لام پیتم بلئ بۆ کوئ ده چووی؟

- ده چوومه وه بۆ لای بارزانی، نه گهر له ری ده رچوو بام.

- کاک عه بدوهره حمان! جگه له عه مهر و من کهس نه یزانیوه تۆ کیی. به عه مهرم گوتوو ه باست لای کهس نه کا. ههر خالی کاک محهمهد به و له هه ولتیره شه وه وا ده که م بگه یه وه ناو پیشمه رگه و هیندییک راسپیتریشم هه یه پیت ده لئیم. عه مهر دوو قاوه مان بۆ بیته!

قاوه خورایه وه. محهمهد مه ولوود هاته وه؛ حاجی به چاوی نه ویشیدا نه دایه وه. ده وری سه عات چوار که وتینه ری؛ به لام نه مجار کاک محهمهد و من له ماشینی حاجی محهمهد دا سوار بووین. له ده رکی مالی مه حموود به گ، مه حموود به گ گوتی: کاک عه بدوهره حمان ده بی میوانی من بی. حاجی محهمهد گوتی: با زوو بجئی چاوی به خوشکی بکه وئ. کاک محهمهدیش وای پی خوۆشه. ده گهل کاک محهمهد هاتینه وه مالی و له ری کاره ساته که م بۆ گپراوه:

- کاکه ده لئیی چی هه لئیم؟

- نا، تازە نەجات بوو. هەلئیی خراپە. حاجی محەممەد بە پیاویکی پیاو دەناسم، فریودان و درۆی نییە.

سێبەر شۆڕ بیوون، تەقە قەوما، غارمان دا سەربان. لە دەشتی خوار هەولێرەو شەپۆک بوو کەس شتی وای نەدیو: تەیارە بە بۆمبا و تیربار، تۆپ و تانک و عەسکەر، تەقە و گرمە و قەرمە. دوو کەل دەشتی داگرتوو. تەیارە بەک پیکرا و لە نزیک مالان کەوت و گری لێ بەرز بوو. هەموو خەلکی هەولێر، ژن و پیاو لە سەربانانەو سەریان دەکرد و دەنگی «ئافەریم پێشمەرگە» لە هەموو لایە کەو بەلند بوو. منداڵە هەولێری هەر مەپرسە چ قیرە و هەرایەکیان بوو. هەر حەزت دەکرد گۆیت لێ بێ. هەتا سێرە هەلگیرا، شەپ هەر بەردەوام بوو. شەو ماشینیکی لە دەرەکی مال وێستا؛ حاجی محەممەد بوو. بەر لە هەر شت باسی ئەو شەپەری گێراوە گوتی: کۆرە سەیر لەو هەدا بوو سۆفییه کانی ئیمەش - کە دوژمنی پێشمەرگە و هەوالی دەولەتەن - لە سەربانەو ئافەریم و چەپلە لێدانیان بوو بۆ ئازایەتی پێشمەرگەکان!

ئەمما چیرۆکی ئەم شەپە چ بوو؟

«برایم ئەفەندی» کە سەردەستە پێشمەرگەکانی ناوشاری هەولێر بوو - لە کێو بە کێو ژن و منداڵی ئاوارە پێشمەرگەدا تێدەبەپێ، ژنان زۆری جینیو پێ دەدەن کە پێخۆریکی وامان نییە و هەر خۆت قەلەو دەکەو. برایم ئەفەندی دەزانێ شەوی عاشوورا لەبەر خاتری سەربازان - کە زۆربەیان شیعیان - گۆشت زۆر سەردەبردێ بۆ پۆژی عاشوورا. شەو دەوری قەسابخانە پادگان دەدا. دوازدە پۆلیسی لێی، چەکیان دەکا و حەپسیان دەکا لە زووریکدا و دەرکیان لە سەر گالە دەدا. کەلاکی شێست مەر، بیست مانگا و گا، دوازدە گامیش لە کامیۆنی قەسابخانە بار دەکا و دەچی دەلێ ئەو پێخۆر و دابەشی دەکا. سەبی ئاشپەزخانە پادگان چاوەنۆری گۆشتە و نییە. کە دەچن جێ تەرە و گامیش نەماوە! پۆلیس حەپسن و قەساب بە ساتوور و کێردەو دەگەل کامیۆنە گۆشتان براون کە کەلاکان شەق و پەق کەن. لەشکر لە برایم ئەفەندی دەنگ دەدەن، دەچن سەر «بنە سلاو» کە بنکە پێشمەرگەیت و ئەو شەپە ئیوارە قەوماوە کە پتر لە شێست سەربازی دەولەت کۆژراوە، دوو تانک شکاوە و تەیارە بەک بە تیرباری گرینۆف پیکراوە و سووتاو و لەشکری دەولەت بە سەرشۆری گەراوەتەو.

حاجی محەممەد گوتی: بە دووربین دەمڕوانی، تانکیک کەوتە سەر پێشمەرگە بەک. پێشمەرگە لە بەری هەلات؛ لە زورکانیک خۆی هاویشتە کەندالیک و دامەزرا و بە برنەو تەقە ی لە تانک کرد. تانک لە بەر کابرا هەلات و لە پشتەو پێشمەرگە راوەدووی نا!

ئەگەر بۆ گەلانی بێکەسی وەکو کوردیش وەک گەلانی خوداپێداو تاریخ بنووسرابا، ناوی برایم ئەفەندی لە ریزی ئازا و کارزاناندا بە ناوی زێر و بە درشتترین خەت دەنووسرا. بەلام ئاخ و سەد داخ کە ئەو جۆرە پیاوانە ناویان لە بیر دەچیتەو و کەس ئاوریان وەسەر نادا... بەلام ئەوەندە ی من لێی دەزانم زیانی نییە تۆش بیزانی و جار و بار وە بیرت بێتەو:

برایم ئەفەندی بە دەرەجە ی ستوان دوو لە رشتە ی پۆلیسدا بوو؛ هاتبوو ریزی شۆرش. هەولێری بوو. پیاویکی بە قەلافەتی چاوپرۆ رەشی جوان چاک. لەو هەتا هاتبوو کۆری خەباتەو، ناوی برایم ئەفەندی زراوی ئەفسەر و چەکداری دەولەتی عێراقی بردبوو. دوژمنانی کوردی نیو هەو لە ماله خۆیان دەر دینا و دەرفاندن و کەس هەستی پێ نەدەکرد. جارێک دە پاش نۆژی شێواندا، پۆلیس هەموو پێگە ی هەولێر - شەفلاو، هەولێر - کۆیە ی بەستوو و هەموو

ماشینان دہ پشکنی؛ زور کہ سان دہ گری؛ تا بہ یانی نہ زانراوہ کہ ئەو پۆلیسانہ پیشمەرگہی برابم ئەفہندی بوون و جل و زمانیان گۆریوہ!

سەرھەنگیکی عەرەبی ئەستیرە (قوپکە) لە سەر شان دہ گەل دوو ستوان لە جیپیکی دہولەتیدا، دوو کامیۆنی زیلی سەربازی بە دواوہ، سەرباز و پۆلیس و جاشە عەرەبی عەگال بە سەر تیدا، تەرجومانیکی کورد دہ گەل، بە ناو مەلبەندی عەشیرەتی گەردیدا دہ گەرین. لە ھەر دیھک خەلک کۆ دہ کەنەوہ: فەرمانی شەر دہ گەل بارزانی دەرچووہ؛ کئی ئامادەییە بیت. سەرھەنگ دہ لئی و کابرای کورد تەرجمە دہ کا.

- قوربان من ئامادەم! ئەوہش تەفہنگم.

- برۆ لاچۆ تۆ بە کار نایە، ئیمە پیاوی سابقەدارمان دہوئی. خۆ پوولی دہولەت بە خۆپایی نییە!

- قوربان وەللا گەنمی پیشمەرگەم سووتاندوہ؛ لە فلانہ جی شەرم کردوہ؛ شایەتم ھەییە...

- دہ برۆ سوار بە!

بیست و ھەشت دانە جاش لە ئاگیانی گەردی کۆ دہ کەنەوہ و بەرەو ھاوینەھەواری سەلاحەدین بە شۆسەدا دین. ھەر کەسیش سوار بوو، پۆلیس تەفہنگی لئی وەرگرتووہ و ھەلیپەساردووہ کە لە مەیدانی شەردا وەریدەگرنەوہ. لە سەلاحەدینەوہ لادەدەن بەرەو ھێران.

- قوربان دہچینە سەر بنکە ی کام پیشمەرگە؟

- قوربان و سندان جاشی سەگیاب! دہ تانبەمە تەویلە! من برابم ئەفہندیم!

ئەو دہمە کە دہ گەل میران لە ھیران بووم، ئاغا جاشەکان لە تەویلەوہ داوایان لە من کردبوو تکیان بۆ بکەم لە تەویلە دەرکەون. بریار درا ھەر یەکی شازدە عەلبە گەنم بەدەن و لە جی مەدرەسەییە کدا حەبس بکرین.

دەوہری وانیتیک لە زوورمەدا بە تەلیسە خۆل ھەلچنراوہ؛ پیشمەرگە سەنگەری تیدا گرتووہ. پاشەوباش بۆ سەر سەنگەریکی پڕ لە جاش چووہ و تەقە ی کردوون و جاشی گرتوون. وانیت، سەربازان ھینابووایانە ھەولتیر، مندالە ورکە بە شوینییەوہ ھەرایان دہ کرد: حوکمات تانکی برابم ئەفہندی گرتووہ!

ماوہی پتر لە چوار سال، نیوہی بی سیمی رەمزی دہولەت، داد لە دەستی برابم ئەفہندی بوو. تا وای بە سەر ھاتبوو شەوانە تووشی ئەفسەری خۆشیان بوونایە، دہیانگوت برابم ھات و ھەلدەھاتن.

جاریک تاریفم کرد کە پیاویکی ئازا و بە جەرگ و فیلزانی. گوتی: بە خوا من نیم، کوردی ھەولتیرن ئەو کارە دہ کەن. شەوانە ھەموو مالیک دەرکە ی کراوہ تەوہ. ھەر گۆشتە کە ی عاشوورا، قەسابی ھەولتیر خەبەریان بۆ ناردم و دہ گەلیان بار کردم. ئیواران بە سواری دووچەر خە بۆ ئارەق خواردنەوہ خەلکی ھەولتیر دینە دەشت و خەبەری ناوشارم دەدەنی...

بە داخوہ ئەو پالەوانە تاقانەییە بە دەستی جاشی پۆدەریان کوژرا کە چوو بوو ناوێزی شەریان بکا. بە سەتان حیکایەتی سەرسووڕینەر لە ئازایەتی برابم ئەفہندی لە ھەولتیر و مەلبەندەکانی تری عیراقا لەبەر کراوہ و من ئەمانەم بۆ نموونە باس کرد.

حاجی محەممەد - کە سەید عومەری کوپی شیخ عوبیدیللاشی دہ گەل بوو - دايمەزراند کە: برا زۆر بە داخنەوہ مالە لۆلان بوونە مەلعوونی تاریخی میللەتی کورد؛ بارزانیش بوو بە

موقەدەس. نازانم بابم چۇن بوو، بەلام خوا شاھیدمە من ئەوئەندە بەو جاشەتییە نارەحەتم کە ھەتا تماشای خۆم دەکەم بیزم لە خۆ دەبیتەوہ. سۆفی و بارزانیش زۆر لە میژسالە دوژمنی خوینی یەکتەر و تا تووشی یەکتەر بن، ئەگەر یەکتەر نەکوژن لایان وایە کافر دەبن. ناتوانین و بە قسەشم ناکەن کە ئیمە دەگەل بارزانیان بین؛ بەلام ڕیگەمان بەدەن دەچینەوہ ولاتی لۆلان؛ یاریدە ی شۆرشیش بە مال دەکەین. پیاویکی بارزانیش لە ناومان یی بۆ ئاگاداری لە ئیخلاسمان. دەگەل دەولەت بە شەر نایەین؛ بەلام ناشچینە یاریدە ی. تۆ ئەم پەيامەم بۆ بگەینە بە بارزانی و جوابەکەم بۆ بنێرەوہ.

گوتم: حاجی محەممەد! وەک پەيامەکەم گەیانیدی و جوابم ھیناییتەوہ وایە. بارزانی ھیندە ساویلکە نییە ڕیگە بدا ئیوہ دۆستی حکوومەت بن و بچنەوہ مەلەبەندی لۆلان، بنبە دیواریک لە نیوان ولاتی سۆران و بادیناندا و لیکنمان بڕ بەدەن. ئەگەر دۆستی دەولەت بی، ناچار دیتە سەردانت؛ تۆپ و تانک و زریپۆش دینن، پشتی ھەلگوردمان لێ دەگرن. ئەگەر ئیوہ لە دایان چەند ئەفسەریک بکوژن و بپەون، وەک دەلین پردان بپرووختین، بارزانی رازی دەبی کە شەڕیشی بۆ نەکەن و لە مالە خۆتان دانیشن. بەلام ئەگەر لە سەر ئەو مەبەستە ی خۆت سوور بی، وتووێژی منی ناوی و لە ئیستاوہ بفرموو بمرن!

- بە خوا متمانەیان نایە کە ئەو دەم بارزانی قەرمان ناکەن؛ بەلام تۆ سەعی خۆت بکە و بەلکو جوابیکی باشم بۆ بنیری.

- باشە تۆ ھەرچی گووتووتە بە بارزانی دەلیم و شەر تە زیاد و کەمی نەکەم و بیر و بپروای خۆشم دەرنەبڕم.

سبە ی بۆ پاش نیوہرۆ ماشینیکم لە دوو ھات و چوومە ئەو گەرەکە ی حاجی و سۆفیەکانی لێ دەژیان. دەستیگ چۆغە و رانکی دەلنگ فشی جاشانە ی زۆر عالی - کە رەنگی سپی بوو - دەگەل پشتیندیک و دوو جامانە ی سەری بەستراو - کە وەک عەمامە ی ئاخوندی شیعی بە شەش مانگ بلالو نابئ و ئەگەر بلالو بوو دەبی وەستاکار بۆت بپستیتەوہ - کرا بەرم. وەرەقەبەکی بە ئیمزای فەرماندە ی فیرقە ی کەرکووک و ھەولیریان دامی، نوسیبوو ی عەبدوڕەحماناغا لە فورسانە بەرپزەکانی دەولەتە ی مۆری پێوہ نرابوو. تەنەنگیکی یازدە تیری تازەیان بە دوو رەخت فیشەکەوہ لێ بار کردم؛ قەت جاشی وەک خۆم شیکم نەدیوہ! سواری ماشینیکی سواری بووم و عەمەری شیخەولا - بی چەک - کە تەنەنگ و فیشەکدانەکانم ھی ئەو بوون، دەگەل سێ سۆفی ھەرکی ریش پانی چەکدار دەگەلما سوار بوون. رانندەبەکی کوردیش لیتی دەخوری. رانندە دەبی بچیتە بانزین خانە بانزین وەرگری؛ منیش لە پیتشەوہ سووارم. ئە ی خودا! ئە ی ئایەتولکورسی! کەسی ناسیاو نەمبینی کە بوومەتە جاش! بەلام نەخیر تووش بووم: برادەریکی پێشمەرگە بە ناوی «یوونس عەقراوی» - کە زۆر پیکەوہ ھەوال بووین - جامانەبەکی رەشی جاشانە ی لە سەرە و لە سەر کورسیبەک دانیشتوہ سەیری بانزین وەرگران دەکا. لێرە چۆن نەجاتم دەبی؟ بە خودا بی و نەبی یوونس بۆتە جاشی دەولەت؛ ئیستا خەبەرم لێ دەدا؛ منیش دەگرن و حاجی محەممەدیش تووش دەبی. دلەم لە سەر سەت و بیستی لێ دەدا، یوونس چاوی بە من کەوت. ھەستا و پروی کردە پشتی بانزینخانە و لە بەر چاوم ون بوو. نەخیر گیرام و تازە رزگارم نابئ. وەرپێ کەوتین؛ ھەر ئاوە دەدەمەوہ: لە کام نوختە دەمگرن؟ نازانم. گەینە نزیک شەقلاوہ بە عەمەرم گوت لامەدەن! گوتی حاجی پێی گووتووم. لە خوار

شەقلاوہ سەرباز راپانگرتین، ماشینیان پشکنی، هیندیک شە کریان دۆزیهوه که دووسەد گرامیک دەبوو. گرووهبانیک پرسی: ئەوه چییە؟

عەمەر گوتی: خۆت دەزانی ئیمە فورسانی دەولەتین. بارزانی شە کری نەماوہ چای پی بخواتەوہ، ئەوہندە ی بۆ دەبەین خیرمان دەگاتی!

گرووهبان گوتی: گالتم پیدەکە ی؟!

- ئاخر برا تۆ - بە قەولی بارزانیاں - ئەو تۆزە شە کرە بە چوار پینج جاش رەوا نابینی! من چ بلیتم؟

گوتی: برۆن! لە رینگە سۆفییه کانی پشتەوہ بۆ خۆیان قەسەیان دەکرد. یەکیان دەیگوت: میزەرسووریکم کوشت، خەزایەکی باش بوو! پاش نوێژی شەوانیکی درەنگ، زۆرمان نەمابوو بۆ شاری دایانا، لە دەشت عەمەر گوتی: بویتسن. بە منی گوت: دابەزە! بە رانندە و سۆفییه کانی گوت: ئیوہ بچنە دایانا تا منیش دیم. ماینەوہ عەمەر و من. وە دوای کەوتم کە بە شیوہ ریکدا لە رینگە ی لادا. تاویک دوور کەوتینەوہ، دەشتە و چۆل و تاریک و لە ری بە دوور، وینستام؛ گوتم: عومەر نیازم وایە بتکوژم! تەفەنگم هینا سەر پی و رامداشتن. عەمەر زۆر ترسا؛ دەمی تیک هالا؛ بە لەرزۆکی و کزی گوتی: خۆدئ تە من ناکوژی!

- بۆ ناتکوژم؟ دەشتی لەوہ چۆلتەر نابێ. دەتکوژم و تەفەنگە کەت دەبەم و بە پیشمەرگە دەبلیتم سۆفییه کی شیخ رەشیدم کوشتووه؛ خەلاتم دەکەن. هەلی وا بۆ کئ هەلدەکەوی؟!

- خۆدئ تە من ناکوژی!

- ئاخر بۆچی ناتکوژم؟!

- چونکە تۆ لەوہ پیاوتری کە من بە غەدر بکوژی.

- یانی هەر لات وایە ناتکوژم؟

- بەلئ دلم برۆا ناکا تۆ من بکوژی.

- دە ئەگەر دلت باوەر ناکا، ئەو بارە قۆرەت بۆ بە من هەلگرتووه؟ ها بگرە تەفەنگی خۆت بۆ خۆت هەلگرە، شانم هاتە خوار!

نازانی کە تەفەنگە کەم دایەوہ چەند وە کەیف هات! هەر دەیگوت: پیس تووش بیووم. بەلام دلم باوہری نەدەکرد بملکوژی! گەیشتینە گوندیکی چوار پینج مالی بە ناوی «سلیماناوا». چووینە مالیک، عەمەر سرتە ی دەگەل ساحیبمال کرد؛ دایانکردین و زۆریان قەدر گرتین. عەمەر ئەمجار دەمی کرایەوہ:

- سەیدا! بە بیجان بلی ئەم حەفتە بە کەوش و قوماشە کە ی بۆ دەنیرم؛ بە میرۆ بلی ئاگای لە شکار تە کەم بیی؛ بە فلان بلی کارم بۆ پیک هیناوه...

- عەمەر ئەوہ تۆ وەک قەرزال بە دوو سەر دەرۆی: جاشی سۆفیشی و دۆستی پیشمەرگەش!

- با وا بی!

عەمەر رۆیشت. شەو درەنگیک کابرایەکی کورتە بالای بۆرەلۆکینەیان رەگەل خستەم کە بمباتە گوندی «گوان». مانگ هەلاتبوو؛ مانگە شەوئیکی زۆر خۆش. کابرا لە سەر چنگان دەرۆی؛ دەتگوت سە ی بۆرە!

- ئەوہ بۆ وا دەکە ی؟

- وست! لە سەنگەری جاشان زۆر نزیکین؛ دەمانبەین دەمانکوژن!

- هه تیو من دوو ئه وهندی تۆ درێژم. سپیم وه ک کهلک. ده پیتشا من ده بینن. ههسته له سهر دوو پئی برۆ! دهنا قه دلیکهم دئی و ناچارم پئیکه نم و جاش پئی ده زانن.

راستم کردهوه؛ بهلام به رۆیشتنهوه ده له رزی. گه یاندمیه گوندی گوان؛ ته سلیمی حاجی حوسین ناویکی کردم و گه رایه وه. حوسین گوتی: ئه مشه و لیره به! له بهر تۆپان ناوێرم ده گه لت بێم. سهی شه وه گه بینه پئیشمه رگه.

- کاکه گیان سهی شه ویش تۆپ هه رهیه! وا بزانه هه ر ئیسته خۆتم لی خه لاس کهی باشتره. یان رێگه م نیشان ده! به ته ئی ده رۆم.

ناچار گوتی با برۆین. نزیکه ی سهعات و نیویک پئی هه لگه پاین. له بناری «زۆزک» پئیشمه رگه ده نگیان داین:

- کین؟

- کاکه خۆمانین، دۆستین.

بیجان جندی گوتی: کاکه هه زار خودی من ده نگئی ته ناس کر، تۆ چۆن هاتی؟

گه یمه بیجان و کابرا گه روه. له بن داریک ده گه ل پئیشمه رگه ی بیجان مه جلیسمان گه رم کرد. یه ک له وه سه رگه رمیانه مان: ته ه نگیکیان به ره و پادگانی ره واندر داویشته، به هه زاران فیشه ک و گولله تۆپیان له جوابی ئه و تاقه فیشه که دا ده ته قانده وه!

شه وم له وئ رابوارد. سه عیدی حه مه د عه لیغامان ده گه ل بوو؛ که پیمان ده گوت «سه عیده کوێر». هه تا تۆپ له ره واندر داوێژرا، زوو په تووی ده خۆبه وه ده پئیچا!

- کاکه بۆ پیت وایه په توو زری دژی گولله تۆیه؟!

نه قلیکی گێرپوه که له ده شتی شنۆ ده گه ل ئیران شه رمان بوو؛ رۆژیک چومه ده م چۆم جل بشۆم، ته یاره هات. کونه رپویه کم له که ندال به دی کرد و خۆم خزانه ناوی. پئیله قه یه کیان له سه رم دا، شیخ سوله یمانی بارزانی بوو گوتی: په کوو لیره شم لی ناگه رپین؟!

بۆ به یانی چووینه بنکه ی بیجان. پئیشمه رگه یه کی زۆر زوو نارده بوو که خه بهر بدا و جیپیک بئی بمبا. تا ئیواره عه سر خه بهر نه هاته وه؛ گوتم خۆم به پئی ده رۆم تا تووشی کابرای راسپاره ده بم. شه وم به سه ردا هات و درهنگ بوو. له په نا رپوه لامدا ناو پنچکان و له قه راغ چۆم راکشام. سه رمایه ک بوو هه لده له ره زیم. به وه حاله ش هیندیک خه وتم. تازه ئاسۆی عاسمان روون ده بوو، هاتمه وه سه ر جاده و ملم لینا. گزینگ له سه رانی دا گه ییمه «به رسیرین». بنکه ی حه مه داغای میزگه سووری له وئ بوو؛ له بن داریک نان و چایان ده خوارد. ئه گه ر ناشاره زا نه بوومایه شه وه ده گه یمه به رسیرین و ئه و سه رمایه م نه ده چیشت. له وئ تا ئیواره مامه وه. سواریک هاتبوو له دووم، بردمیه گه لاله؛ عه بدوللاغای پزده ری پئی راده گه یشت. میوانی وه تاغه که ی ئه و بووم. چه قه و هه رایه ک بوو ده تگوت حه مامی ژنانه. یه ک ده رۆیشت و دوو ده هات؛ خه وی چی و جه هه نده می چی؟! سهعات دووی پاش نیوه شه وه عه ولاغا گوتی ده چمه فلان جی تا بتوانی بخه وی. ئه مجاریش نه خه وه نه ته ره ماش. هه ر ده هاتن: عه ولاغا چی لی هات؟!... نه خیر بئی فایده یه. په توو ییکم هه لگرت و له دی ده رچووم. به دۆلیکدا رۆیشتم، تووشی حه سه نی برای عه ولاغا بووم له سه ر تاقه کانیه ک دوو لبادی راختوو و نوستوو. به- به! ئیتر حه سامه وه و گه رمای تاو خه به ری کردمه وه. چوار شه وان بۆ نان خواردن لای عه ولاغا و بۆ نوستن من و لباد و په تووی سه رکانی و حه سه ن!



- خەبەرمان داوھ بە بارزانى، بچۇ لە گوندى «بن دايزا» ببينه و ئەسپ حازرە.
 صالح بامەرنى، يەكى تۆپنەى زۆر قەلەو كە لە دەزگای بیسیدا كارى دە كرد و دەمناسى و
 جەوانىكى بیست و دوو- سى سالە بوو؛ بە خەيالىش چەند سال بوو عاشقى «مريەمى سابلاغى»
 بوو كە لە رادىوۆه ماملى پىي هەلگوتبوو! هاتە لام:
 - مام هەزار كارىكى زۆر دژوارم كەوتۆتە تۆ؛ چارم لى بكە! ماينەكەم مندالە؛ بە قسەم ناكە.
 منیش دەگەل تۆ دىم. تۆ پىي بلئى بروا؛ شەرم لە تۆ دەكا!
 - ئەى بە سەر چاوا!

رۆژى دووھەم بوو كە لە گەلالە بووم؛ تەيارە بۆمبايەكى هاويشت؛ لە ميرگىكى دا. شەفيعى
 ئەحمەداغای نزيكەى سى ميتر فرى دابوو؛ دە قورى چەقاندبوو؛ بەلام چى لى نەهات!
 دەگەل صالح و ماينەكەى چووینە «بن دايزا». شەو چووم بارزانى ببينم، كۆلان زۆر تاريك
 بوو، دەگەل پياويك سەرمان دەسەرى يەكتر كوتا؛ يونس عەقراوى بوو. جا وەو و پى بكەنە؟
 يوونس كە تۆم لە بانزىنخانەى هەوليز ديت لە ترسان رۆحم پى نەما!
 - ئاگات لە من نيە، كە تۆم دەگەل سۆفيان ديت گوتم ئىستە بە گرتنم دەدا!
 لە تەنگى بەتال دوو كەس ترسابوون!

بارزانى لە جوابى پيشنيارى حاجى محەممەد، هەر وەك خۆم بە حاجيم گوتبوو، واى گوت
 كە هەتا خۆى دەگەل دەولەت نەكاتە دوژمن، هيچ ناكړى؛ بەلام فەرمووى كارى چاكى هەر
 ئەوە بوو كە تۆى رزگار كردهو. جوابى حاجى بە حمەداغای ميرگەسووردا بەرئى كرايەو.
 ئەو شەو لە ناو قساندا باسى جاشيک كرا كە لە باوكى خۆى خراترە. بارزانى گوتى:
 كابرايەك تووتەلە سەگىكى دەگەل سەگىكى گەورە بردبوو بە بازار، دەيگوت: زەلامەكە بە پىنج
 درەم، توتەلەكە بە دە درەم.
 - يانى چە؟

- ئەم زەلامە هەر سەگە، ئەمما چكۆلەكە سەگى كورى سەگە و نەجيب ترە!
 ئەو نوكتەيەم بىر كەوتەو كە گۆيا حمەرەزا بە رەزا شای باوكى كوتبوو: تۆ هەر شای، من
 شای كورى شام؛ دەبى لە تۆ سەخى تر بىم!
 ماوھەيك لەو ناوھ مامەو. شەويك لە گوندى «شيخ وەتمان» ميوانى مەلاتەها بووم كە
 پياويكى زۆر قسەخۆش بوو. بەيانى كە دەرۆيشتم گوتى: برا مەلايەك ميوانى مەلايەك بىوو؛
 بەيانى كە رۆيشت دەيبۆلاند و تفى لە رڊىنى خۆى دە كرد: ئاخىر ئەگەر ئەو مەلايەت نەدەناسى
 خۆ خۆت دەناسى؟ چۆن بوويە ميوانى مەلا؟ تۆش بىوو رە ئەگەر خزمەتت نەكراو، خۆشت
 مەلاى!

لە كتيبى «ئەل ئەغانى» دا باسى شاعيرىكى عەرەب دەكا كە ناوى «ئىبنولحەمام» (كورى
 كۆتر) بوو. لە گوندىكى لای حەلب لا دەداتە ماليك؛ خاوەن مال دەلى: ميوان راناگرم.
 - تۆزيك ئاوى ساردەم دەيە.

- ئاو كيشى بابت نىم!

- لىم گەرئ لە بن سيبەرى ديوارەكەت بحەسيمةو.

- ديوار بۆ نەناسان بەرز نەكراو تەو!

- ديوارە تۆ من نانسى! من ئىبنولحەمامەى شاعيرى بەناوبانگم.



- برؤ یه خهم برده و کوری قهله ر شه به!
 مهلامسته فا له کوستانی «کیکان» بوو؛ له چادری مام تهها ناویک. نووری نه حمه دتهها
 گوتی: ده گهل سره رنگ موده پرسی ساواکی - که ناوی خوئی نابوو عهلی - به ریدا ده چووین،
 گوتی:

ده تناسم، تو هه زاری! گوتم: دیاره ساواکیه کی زیره کی!
 مه لا باقی سره تانی بوو؛ نارد بوویانه تاران. ساواک دهریان دابوو، خست بوویانه بهر
 پرسیارانه وه. مهلامسته فا خه بهری دانئی که ده بیج ده بیست و چوار سه عاتا بیهیننه وه.

مه لا باقی گوتی: هه زارا! له تو یان لی پرسیم؛ گوتم ئه وه له لیوژه یه و رۆزنامه مان بو دهنوو سی.
 - جا بو راستیت گوت؟

- کاکه زۆرم درؤ له بو کردن؛ گوتم با راستیه کیشی تیدابی!

له لیوژه لاویکی زور بالا بلندی به سر و سیمایان نارد بووه لام که ئیرانی کرمانشاییه و په نای
 هیناوه؛ ناوی داربووش بوو. پاش چهند رۆژیک رۆیشت. دهفته ریکی لی به جی مابوو؛ به خه تیکی
 زور ناخۆش چهند خاتراتی خوئی نویسیوو که سر و بنی خاتراتی مه دحی ده زگاری شاهه نشاهی
 ئیران و گالته به گهلی کوردی پروت و که سیف بوو. پاش قهده ریک گوتیان داریوش گیراوه و
 ساواک داوای ده کاته وه. گوتم: ئه و خیر و به ره که ته یان بده نه وه؛ رهنگه خو یان هه ز بکه ن
 نه یاند نه وه!

پیوسته ئه مهش بلیم: دوا ی جیابوونه وه ی برایم و هه والانی، حیزب کۆنگره ی به ست و
 سه ره نوئی مه کته بی سیاسی و ته نفیزی و مه رکه زی پیک هینا. چهند که سیکی باشی وه ک
 دوکتور مه حموود و حه بیب مه ممه د که ریم و هی تری تیدابوو. به لام زۆر به یان پایوی بی کاره و
 نامره یزی عه سکه ری بوون. «له بهر بی مه لایی به که له شیر گوترابوو بولقاسم...» چونکه - وه ک
 باسم کرد - زۆر به ی رۆشن بیران و پایوانی لی زان له دووبه ره که که ره نجابوون و شۆرشیان جی
 هیشتبوو.

رۆژیک له «بن دایزا» ده گهل دوکتور مه حموود و سمایل عارف و رۆزنامه چییه کی ئامریکایی
 میوانی مالیک بووین. سمایل - که لام وایه له هیچ هه راجه بازار یک به پووله سووتاویکیان
 نه ده کری - ملی له باسی حیزبی جه لال و برایم نا که زۆر کهر و نه زان بوون... گوتم: هه ر
 ئه وه نده که تو یان به ئه ندام قبول کرد بوو به سه بو شایه تی ئه حمه قیه که یان!

دوکتور گوتی: خو ئیمه بو مه کته بی سیاسیمان هه لبژاردوو!

ده گهل بارزانی چووینه سه یرانیکی چیا ی هه لگورد. له خوار مه گه رما و له وه به رزه
 سه رمابه کی زۆر سه خت بوو. پاش بیست و چهند سال تووشی رتواسان بووم که وه ک زه مانی
 فه قیه تیم بو خۆم هه لکه نم. فرمی سکیکم له چاو داوه ری و بیرى زه مانی جوانی و مندالیم وه ک
 فیلمی سینهمایی هاته وه بهر چاو...

نیوه رۆ بوو، له سه رمان ده له رزیم. غارم دا ناو کونه چارداغیکی چۆل. جله مابنیکم دیت،
 پالووه که م کرده ملمه وه و جل وه ک په سته ک پشتی داپۆشیم و پراکشام. مه لامسته فا سه ری
 کیشا؛ وای دیتم زۆر پیکه نی.

- قوربان سه رمامه؛ نیجازه بده برۆمه وه!

داگه رام گه ییمه به رانه بری «ناوه ندئ». خه لکی دئ هاتبوونه پیتشوازی بارزانی. چله داریکی

خواری باریکیان به سەر رووباردا رائهنگاوتبوو، بێت له سەر دادهنا دهلهرزى، دهبوو ئهوسهرى بگرن تا دهپهريهوه. بارزانى و ههوالانى گهيشتینه سەر رووباره که و به سهد دهرد و ئهلالا- ئهلالا پهرينهوه. به مهلاکهى ناوه ديم گوت: مامۆستا ئافهريم بۆ تۆ! مهشقى پهرينهوه له پردى سيراتت پى کردین!

له چياى ههنگورد بارزانى گوتى: دهيانگوت ههزار نايهتوهه شوڤرش. من لام وابوو ههر ديهوه. رۆژيکى ديش که تازه هاتبوومهوه پرسى: زهبيجى چ ده کا؟

گوتم: موخالیفى تۆيه!

- ده لاین بردووته ماله خۆت؟

- به لى رهفییى چهند سالهم بووه؛ نهخۆش بوو. بهلام لیت روون بى نهیتوانیوه فکرى من

بگۆڕى...

رۆژى دوایى من و مهلاباقى بهر لهوانى تر داگهراينه سەر جادهى لای «چۆمان». دنیایهكى چۆل بوو. له بن دیوارى کۆنه قاوهخانهیهک خۆمان دابوو بهر سیبهه. کورپه جحیلهیهک هات رابری، ئیشارهى بۆ لایتهکهى مهلاباقى کرد که ده بهرگى خاکی گیراوه و به پشتییدا شوڤر بۆتهوه:

- مامۆستا مهلاباقى ئهوه چیهه؟

- هههۆ- هههۆ! لاو وایه سیلاحیكى سپریم پینیه؛ برۆ!

گوتم: بۆ دلى دهشکینى؟ جحیله؛ دلتهره؛ وایزانى زورنات پینیه و ئهگهه حهیرانىكى بۆ لیدهى دلى خۆش دهبى!

زیرهکییهكى خۆم: تازه له بهغدا دوکانم دانابوو. دهگهه دانشجووییکدا به ناوى مهزههر دۆست بووین. چهند سالیگ بوو لیک ههلبرابووین. رۆژیک کورپیک هاته لام. زۆر به گهرمى چاک و خۆشى دهگهه کردم.

- ئای کاکه چۆنى؟ خهبهرى کاک حهمیدى برات؟

- حهمیدى چى و برای چى؟!

- کاکه تۆ مهزههر نیت؟

- های قسهى قۆر چهند پیکهوه ههوال بووین؟ چۆن نامناسیهوه؟ کورپى شیخی داره خورمام!

- ئای راست دهکهى؛ ببهخشه!

- بهخوا دلهم زۆر لیت ئیشاوه. ئیتتر نهجى ئهوجار منت له بیر بچیتهوه!

- نهخیر خاترجهم به!

رۆژیک له ئیدارهى مهبانى عام یهکیک هاته لام. له دلى خۆمدا گوتم: بروانه من چهند نازیرهک بووم. ئهوه مهزههره چۆنم لى گۆرابوو. هات سهلامى کرد، کۆکایهکم بۆ بانگ کرد.

گوتم: کاکه چۆنى؟ خهبهرى کاک حهمیدى برات چیهه؟

ههستا گوتى: شهرته کۆکات ناخۆمهوه! تۆ دیاره دهتهوى من ئاشنات نهبم، گالتهم پى

دهکهى! پینم گوتى من کورپى شیخی داره خورمام! رۆیشته و نهگهراوه.

له شوڤرشدا رۆژیک له شهقلاوه نانى نیوهرۆم خوارد. کورپیکى مهسیحیشم کردبووه میوانى

خۆم. گوتیان پوولهکهتان ئهوه ئهفهنديیه داویه. لیم روانى به پیکهنینهوه هات:

- کاک ههزار چۆنى؟

- جارى توخو پىم بلى تو كورى شىخى داره خورما نيت؟

- يانى چى؟ ئەگەر وابى نامناسىهوه. من مەزھەرم!

- دەى كاك حەمىدى برات چۆنە؟!

- زۇر باشه و سەلامت لى دە كا.

نەقلى خۇم و شىخى داره خورمام بۇ گىراوه. تىر به زىره كىيه كەم پىكەنى!

دەگەل سەرھەنگ نافىز چووينە «زىنوى» شىخ و بووينە ميوانى شىخ عوبەيدىللا. شىخ بۇ رۇزى رەشمالىكى دەورە به كەلەكە بەرد گىراوى ھەلدابوو. بە شەویش دەھاتىنەو ھەگوند. شىخ عوبەيدىللا مامى شىخ ئەلئەددىن و نەوھى شىخ كەمال بوو؛ شىخايەتى نەدەكرد. پىياوئىكى زۇر ميواندۆست و بە نان و خوان و زۇرىش قەسەخۇش و لەبەردلان بوو. سى كورى گەورەى بە مال و ژنى بوو: عومەر - كە خوارزى حاجى مەھمەدى شىخ رەشىد بوو - دەگەل سۇفىيان دەژبا. سەيدەلى فەقىرۇكەيەكى سادە بوو. مستەفا كە ھەمەكارەى كارى ئاغاھەتى زىنوى بوو. شىخ ئەو كاتە كچى كاكە رەزاي دايمامى ژن بوو؛ كە نىكەى پەنجا سالىك لە شىخ كەم تەمەنتر بوو. مەدالى لە شىخ نەببوو؛ بەلام زۇر كابان و خانم بوو؛ دەست و پوختى لەوپەرى پەسنىدىدا بوو. نافىز و من پىمان سەير بوو كە شىخ لە سەر ئەو ھەموو ميوانداری و سەخواھەتى، زۇرى ھەز لە دەعوەت دەكرد. ھەر رۇزە بە دوكاندارىكى دەگوت: كەى دەعوەتم دەكەى؟ تاجىرى زىنەبىش بە ناوى دەعوەتى شىخ، گىسكىكىان لىدەنا و پەنجا كەسىان پىوھ دەعوەت دەكرد.

دوای پارزە شەو بە نىزى كۆيستانى بەردە پانەى بنارى قەندىل چووين و ميوانى شىخەى حاجى رەسوول بووين كە ئاغاى گوندى قەمتەرانى بىتوین و خاوەن مەرىكى قەوگا بوو. پىنج رۇز لە ھاوین رابردبوو؛ ھەر چەند شەو لە ناو خىوھەتىكى زۇر كىپىدا و لە بەر ئاگر و بە پىخەفى زۇر نوستىن، تا بەيانى لە سەرمان لە بن چىنگى خۇمان دا. بەيانى ھەموو ئاوبوونە سەھۇل؛ دەست و چاومان بۇ نەشۇرا. بە سویند و قورغانى خاوەن مال، دوو شەو ماينەوھ. گوتىان ئەگەر بەرەو قەلادزە دەرۇن، بە كۆيستانى قەندىلدا زۇر نىكە؛ بەلام چوار سەعاتىك بە سەر بەفردا دەرۇن. بچىن؟ نەچىن؟... ناچىن! سەبى كە وەرئ كەوتىن تووشى شىوھ پەلەيەكى پىر بەفر بووين كە مەوداى بىست مەتەر نەدەبوو. پەلەكانى لى پكە! كەوش داكەنە! بە نىو سەعات بە قىرە دەرچووين. ھەلى كرده وەر؛ دنيا لە مژ تارىك داھات. لە سەرمان دەلەرزىن. ھەمووى سەعاتىكى نەبەرد بە دىوى «ئىنى» و «مژدىنان» دا ھاتىن. لەو دىو زستانى سەخت، لەم دىوى عەينى كىو، لەبەر مەش و مەگەز و گەرما وەرەز بىووين. ھەردوو كمان ئىستىر سوار بووين. نىوھ رۇ چووينە «خۇشكان» و شەو گەينە «وھلئى»، بووينە ميوانى شىخ رەزاي گولانى كە كۆنە ئەفسەرى پۇلىس بوو. ئىستەرەكەى من سوارى بووم، فىرە بازدان بوو؛ قەت لە دەراوى ئاسابى نەدەپەرپەوھ. ئەم حىزباب خىوھ مانى دەگرت؛ دەبوايە كەندالە جۇگەى زۇر ھىلاك پەيدا كا و باز بدا. لە سەر بەرەژىرانىش بە ئانقەست بەردىكى بلىدى دەدەتەوھ، خۇى ھەلدەدا! ئەو سەفەرە گەيىمەوھ قەلادزە. جگە لە ئەھمەد تەوفىق و دەستە و دايرەكەى، زۇر كەسى دىكەى سابلاغىم دىتن. دەگەل مەنەشەم چووينە «ھىرۇ» بۇ لای كاك سەعدى حاجى بايزاغا و سەيد مەھمەدى ئاجىكەند و چەند كەسىكى تر لە خزمانىان. سەيدە شىنەى خالۇزاشم لەوئ دىت و نۇ رۇزان ماىوھ و زۇرم خەبەر لى پرسىن كە بۇ من تازە بوون. بەلام ئەمەى خۇش بوو ھەر كەسى لىم دەپرسى چۆنە، دەگوت: پىرى يان دىوئى دىتوومە. نۇ رۇز رابرد، تارىخ لە لای ئەو

نہ گور!۱

چند جاریک چووینے کویتسانی جہمالہددین بؤ مالی حاجیاغای مہحمووداغا. ئیوارانہ دہگہل کاک ساعد دہگہرام و شہوان و رۆژانمان بہ گالتہ و جہفہنگ رادہبرا. عہونی یووسفی کۆنہ وہزیری قاسم لہ کویتسانی جہمالہددین بوو. رۆژانہ دہجووہ سہر ریسی قہلہرہشہی سویتسیان، ہہر کہر و باریکی کوردی ئیرانی دہدیت، تاریفی شاہہنشای لہ لا دہکرد. گوتیان ئہوہ چۆتہ تاران میوانی ساواک بووہ؛ رۆژانہ سی بوتل ویسکی لی دزیون. لہ سہر ئہوہ دہریان کردوہ. ئیستا کہ تاریفی شا بؤ کہرداری سویتسی دہکا، بہ ہومیدہ شا بیتہوہ و دووبارہ بچیتہوہ سہر ئہو ئاخورہ چہورہ!

حہسہنی کورپی رہحیمی قازیم دی تازہ بیوہ پیشمہرگہ، لای وا بوو پیشمہرگہ دہبی پیس و چلکن و پروت بی. کالہ شہہیہکی دہ پیدا بوو سہگی لی دہتورا! بہ ہہزار گیرہ کہوشہکانی خۆم دایہ کہ ہہر لہ کالہکانی چاکتر بوو. چووبوو لہ قہلاذہوہ جووتیک کہلاشی تازہی ہہورامی بؤ ناردبووم.

رۆژیک لہ کویتسانی جہمالہددین بووم. کاک یووسف میران - کہ روتبہی سہرگوردی لہ ئہر تہشدا بوو - دہگہل بابہ کر پڑدہری ہاتن لہ کیتو دیتیانم. گوتیان: حیزب دہلی کارمان دہگہل بکا. گوتم: نہہاتووموہوہ بؤ کار کردن؛ دہمہوی بیکار راپیویرم. گوتیان مہئمورین ہہر دہگہل خۆمانت بہرین.

چوومہ مہکتہبی سیاسی لہ «ہہلشؤ». حہیب و دوکتور مہحموود گوتیان دہبی لہ رۆژنامہی خہباتدا کار بکھی! گوتم: من لہ غہلہتگیری رۆژنامہی عارہبیدا زور ماہیرم. ئہگہر قبول دہکہن غہلہتگیر دہبم. ئہگہر خۆشم بہ کوردی شتیکم نووسی، لہ سہر حیسابی کارہ کہم نہبی؛ چونکہ لہوانہیہ ئہوی من دہینووسم رازیتان نہکا و مہجبور نیم بہ ہہوای کہس بنووسم. ئہوی نہتانہویست «مالی قہلب سہر وہ ساحیبہتی!». پیک ہاتین و بہ ناوی غہلہتگیر ئہمرم بؤ نووسرا. قہاریش درا مانگی پازدہ دینارم لہ بہغدایہ بؤ بدن بہ مندالہ کانم. چاپخانہ لہ «سونی» بوو؛ چوومہ ئہوی. بنکھی ئہحمہد تہوفیقیش لہوی بوو. شہریفزادہ، سالاری حہیدہری، سولہیمانی موعینی، حہمہدہمین سیراجی، مہلا سہید رہشید، حہسہنی ئیسحاقی، مہلا قادری لاجینی، مام عہلی عہجہم و زوری تریش کہ ئیستا لہ بیرم نین لہوی بوون.

سونی زور گوندیکی خۆش و بہ رہز و دار و بارہ. کارگہری چاپخانہش شہش نہفہر بوون. بہر لہوہ من بچم، یہکی تری بہ ناوی ئاورہحمانی مہلامہحموود بہ سہررا گہیشتیوو. رۆژیک مہلابک لہ قہلاذہوہ ہاتبوو، چووبوون جیگہی چاپخانہیان نیشان دابوو. وہ سبہپرا تہیارہ بؤمبارانیکی خہستی کردبوو، بہلام بہ سہلامت دہرچووبوو.

لہ سہر جؤگہ ئاویکی پر لہ دار و بار، سہکۆیہکی زور خۆش لہ بہرد ہہلبہستراوو؛ بہ راستی شاعیرانہ بوو. رۆژانہ جگہ لہ کاری رۆژنامہ، بؤ خۆم شیعرم دہنووسی و فکرم دہکردوہو؛ حہزم نہدہکرد کہس بیتہ لام. بہلام کوپگہل لہ کۆلم نہدہبوونہوہ. تہرجہمہی خہبیامم لہوی تہواو کرد. سہرہتای بہرہو موکورانییشم لہوی ہؤندہوہ و لہ پاشان لہ شویتیکی تر تہواوم کرد. چہند مہقالہ و شیعریشم بؤ رۆژنامہ نووسی و چاپ دہکرا. شیعری «مارمیلکہ نیم» یہکینک بوو لہوانہ و مہقالاتہ کہم نہماوہ.



رۆژیک خاوهن ملکه کهی دهوری جوگه که هات. گوتم: مام حممه د بایی روبعه دیناریک
تریمان بدیهه! سهر داریکی زور بهرز و باریک کهوت که میوی لی هالا بوو.

- مامه ده کهوی! هیچ نه بی کلاشه کانت داکه نه!

پیکه نی: بۆ پیتان وایه منیش وه کو ئیوه م؟ ئه و داره بۆ من وه ک جاده وایه!

تۆزیک تر سهر کهوت؛ دار داها ت و مام حممه د کهوت و دهنگی له بهر نه هاته دهر. خوا
عافووی کا!

زور جار دهمدی پیشمه رگه کان ده هاتن نانی وشکیان وهرده گرت و چیشتیان نه ده خوارد و
دهرۆشتن. کهوتمه شوپنیان، خویان به ناو درکه تووتر کاندایه کرد و ههنگوینی شه مه
تریلکه بیان ده خوارد که شانیه به در کانه وه هه لده به ست.

له سونپوه هات وچۆی هه لشو یه م زور ده کرد که مه کته بی سیاسی لی بوو. ته یاره حه جمینی
له هه موو کهس هه لگرت بوو. که شیشیکی ئاشووری زور پیرمان ده گه ل بوو، زور له ته یاره
ده ترسا؛ کونیکیان بۆ کۆلیوو. رۆژیک ته یاره هات و «ئه بونا بیداری» رایکرد بۆ کون. پیش ئه و
سه گیک خۆی تی خزانده بوو؛ لئی مراند بوو. هاواری کرد: ره مزان عه قراوی وهره سه گم له کۆل
که وه!

عه لیه سووریک خه لکی گوندی «کانی سیوی» گه ورکان، پیشمه رگه ی هه لشو بوو. پیاویکی
زور ئازا بوو که له دواییدا ده گه ل سه ید فه تاح و چوار کهس له کئوی «حاجی کیمی» پشت
قه ره گو یژ شه هید کران. عه لی ئاگای له که پیران ده بوو. بۆی گپرامه وه: شیخ محه ممه دی
هه رسینی - که عه لی ده یگوت: نه سیرینی! - عه لی و چه ند پاسه وانیکه دیکه ی که پیرانی کۆ
کردۆته وه، سوخه نرانیان بۆ بکا:

- کورم! پیشمه رگه نایی بترسی؛ نایی هه والی خۆی له ته نگانه دا به جی بیلی. وای دانین
ئیتستا ته یاره بی ده سپرژ بکا، به کمان بریندار بی. نایی راکه ی؛ ده بی بریندار رزگار که ی و گو ی
به ته یاره نه ده یین...

له و دهممه دا ته یاره هات. شیخ له پیش هه مواندا هه لات! ده تگوت که رو یشکه و تاژی تی
به ردراره. چوه پشت داره به روونیه ک و هه رای ده کرد:
- هه لمه یه ن!

- کاکه شیخ به خوا ئیمه ش چاو له جه نابت ده که یین! هه لاتین...

مامۆستایانی مه کته ب سیاسی و ته نفیزی له ناو درک و دالی زور چوغوردا که پریکیان کردبوو
که هه رگیز ته یاره نه یده دیت. نیوه رۆیه ک لایان بووم، ته یاره قرماندی. له که پره وه هه لاتن بۆ ناو
به رده لانای ناو چه م. هه رام کرد: ته یاره رۆیه وه؛ وه رنه وه! کاک سامی وه ک تیتری
سه رمه قاله یه کی رۆژنامه ی که من نووسیبووم ده یگوت: «به قورعان نایه ینه وه!».

شه ویک له که پری سالح یووسفی بووین، گوتم دل م خه بهر ده دا که شتیکی ئاناسایی هه یه.
هه ستام حه سیری بیه خۆم هه لدا یه وه، ماریکی تیدا بوو!

شه ر له ده وری قه لادزه رۆژه رۆژ توندتر ده بوو. بریار درا مه کته بی سیاسی و چاپخانه
بگو یژ نه وه بۆ لای ناو ده شت. ده سه ته - ده سه ته به ری ده کران.

به یانییه ک هاشم عه قراوی به هانکه هانکه هاته وه که شه و تووشی له شکرگی عیراق بووین و
هه واله کانم بی سهر و شوپن. له کن سه نگه سه ر جیه که ی یووسف میران و خۆی تیدا بووه،

تووشى چىراي جىيىنك بېوون كە رووبەروويان دى. دابەزىون كە ئەگەر دوژمن بوو شەپ بىكەن. ھاشم بە يەك ھەلاتن شەش سەعات بىن وچان ھەلاتبوو؛ كە ئەو خەبەرەى دا. كە چى نە دوژمن، نە تەرەماش!

بارمان كرد. مەكتەبى سىياسى چووه «سلى» و من و كاك سامىش بەرپى كرەين بۆ لاي بالە كايەتى. سالىح يووسفى كرابووه سەرپەرستى رادىئو؛ كە تازە پەيدامان كردبوو. لە پشت «وەلاش» لە ناو جەنگە لىكدا كە «گۆرى گاجووتان» يان پى دە گوت چووينە كە پرانەو. دە گەل عوسمان سەعيد و دلشاد مەسرف و جەلال عەبدوڤرە حمان - كە ھەر سى گۆيندەى رادىئو بوون - لە كە پرىكدا بووين و چەند كە پرىكى تىرىش ھەبوون. نان ھەبوو، پىخۇر نەبوو. دەور و بەرمان ھەموو رەز بوون؛ خاوەن يان بېوونە جاش و بەجى مابوون. جا وەرە تىرى رەشكە بخۆ! ھەمىشە سەو تەيەك تىرى لە كە پر بوو. كەس نەبوو رۆژى چەند جار زەرگە تەى پىو نەدا!

لە تىرى رەشكە وەرەز بېووين، گوتمان با بچىن تىرى سى پەيدا كەين. لە رەزىك پەيدامان كرد و قەرئالەمان داگرت. كابرەيەك بە تىلايەو لەو لاو ھات. گوتم: كورپنە توورەى كەن تىلاكوتمان دە كا، من جوابى دەدەمەو. كابرە سىنگى دا سەر تىلا: ئەرى كاكە! ئەو رەزەشتان بە رەزى جاشان زانىو؟

- نەخىر، گوتمان رەزى پياوانە و بە تىرادىوى ھاتووينى!

- دە ئەگەر وا بىن نۆشى گىانتان بى؛ رەزى خۆتانە!

ترس و لەرز لە وچ پتر بوو تا تەيارە. شەوانە وچ دەھانتە ناو كە پران و لىمان دەقوولاندن. رۆژىك تازە تاو سەرى كىوانى زەرە ھەلدەگىرا، پىنج تەيارە خوت و خافل ھانتە سەرمان و بەر تىرباريان داين. قەت دىمەنى ھىندە جوانم نەدىو: زەردايى ئاگرى مووشەكان وا بە ھەندەسە و رىك بۆمان دەھانتن كە نەبىتەو...

سەيدا سالىحى سەرپەرستمان فەلەى گرت و چەند قولكىكى ھەلقەند كە لە ئايندەدا ئەگەر تەيارە ھات خۆى تىدا وەشارىن. قولكەيەكيان نىشان من دا كە ئەمە بۆ تۆيە: قەبرىكى تەنگى بارىكى تارىك. گوتم: سەد جار بە تەيارە بىكوژرىم ناچمە ناو ئەو قەبرەو. رۆژانە دەچووم، شوپنىكم پەيدا كردبوو لە ناو رەزىكدا. كەس پى نەدەزانىم. بە ئاسوودەى دەمنووسى، تەيارەش نەيدەدىتم. شىعرى بەرەو موكرىانم لەوى ئەواو كرد و زۆرم شىعر و مەقالە بۆ رادىئو دەنووسى.

قەرار درابوو بەرنامەيەكى تور كمانىشمان ھەبى. مامۇستا جەلال عەبدوڤرە حمان، يەكى نووسى و بۆ خۆى خويندەيو. بە رۆژ بەرنامە زەبت دەكرا و شەو لە رادىئو گويمان لى دەگرتەو. جەلال زۆر خۆ بە زل زان بوو؛ نەدەكرا گالەتى دەگەل بىرى. كە گويمان لى گرت گوتم: خودايە بۆ خاترى ئەم مەولوودنامە مبارە كە روحمىك بە كورد بىكى!

ھەموو پىكەنىن و جەلال توورە بوو؛ دەنگى لى گۆرىم. وە سەبەى شەو كە دەستى پىكرد، بىدەنگ دەستمان بۆ دوعا ھەلئىنا و ھىچمان نەگوت. بۆ خۆى لە فلقەى پىكەنىنى دا، گوتى: برا راست دەكەن، ھەر وەك مەولوودنامە دەچى!

جگە لە نان و جار و بارە چىشتىكى ساوار، يان برىنج كە مالە «خدرمەنگور» ناوىك بۆيان ساز دەكردىن، رۆژانە يەكى بىست فلس، يانى چوار قرانمان خەرجى دەدرايە كە بەشى تووتن و پەرى نەدەكرد.

«ئەلبېر» ناۋىكى ئاشورىمان دەگەل بوو؛ حقوقى بوو؛ سەدوپەنجا كىلۆپەك وەزنى بوو. چووبوۋە دەنگى شەر زەبت كردن. شەو ھاتەوہ و زەبت و رادىۋى پىچ نەبوو. - ھا، مامۇستا؟

- تارىك بوو؛ زۆر ترسام؛ دابەزىم. بە بىرمدات ھا تە سەر عەرز مار ھەيە، سوارى ئىستىرە كەم بوومەوہ. زەبت و رادىۋم ون كردن!

دوو مندالى ھەش-نۆ سالە لەوئى بوون. گوتىم: بچن! ھەر كەس دۇزىەوہ سەد فىلسى دەدەينى. زۆرى نەبرد شتە كانىان ھىنايەوہ كە لە دەم رى بەجى مابوون.

- مامۇستا ئەلبېر! بتخەينە تەرازوو بارتەقاي دە مندالى كورد دىيەوہ. بۇ دەيى ئەوان نەترسن و تۇ بترسى؟!

باران دايدا و ژيان لە كەراندا زەحمەت بىو؛ پەنامان بە گوندان برد. كۆمەلىك لە ئىمە چووينە «مىرگى» ژوورىكمان پەيدا كرد. دەچووينە «گورپى گاجووتان» نانمان دىنا. رۇژىك بانگيان كردىن و ھەر يەكە سى دىنارىان داينى. پەك لەو خۇشپىيە! كاك عەبدولخالقى مديرى ھەندەسەى رادىۋكەمان، رادىۋيەكى خۇى فرۇشت بە ھەشت مريشك. پوولمان نارد لە «خانى» گۇشت و ميوە و فۇدكاي زۇريان ھىنا؛ جەژنىكى شاھانەمان ساز دا. جەلال عەبدورەحمان ناردبووى فۇدكاي كرىبوو بەلام نەيدەخواردەوہ. لىمان قەرز كرد كە بۇى دە كرىنەوہ. ئەو دەيگوت دەگەل نەھار و شام ھەر جارە نيو ئىستىكان دەخۇمەوہ. دواى دوو رۇژ سالىح يووسفى بانگى كردىن كە:

- سى دىنار بە سەھو دراوہ؛ بىمدەنەوہ!

- ھەيھوو سەيدا! ھەزمىش كراوہ!

حەبىب محەممەد كەرىم گوتى: دەلىن لە مىرگى ئارەق خوراوہتەوہ؛ راستە يان نا؟ ھەوالەكان سوپىندىان دەخوارد كە شتى وا نەبووہ. گوتىم بەلنى بووہ و نووك و بەدم بۇ گىراوہ. گوتى: وا ديارە مامۇستا جەلال وىستووہ گوناھى خۇى پىچ داپۇشى. حەز دەكەم باسىك لە كاك عەبدولخالقى بىكەم كە لەوہتا دىومە تا ئەو رۇژە دەمرم لە دۇستە ھەرە خۇشەويستە كانمە:

فەقى بووہ؛ بۇتە مەلا. لە سەربازى كراوہتە ئىمام تابوور (قازى عەسكەر). ھەر لەبەر خۇشپەوہ بە ئىشتىبا دەسكارى رادىۋى كردوہ. گەيشتبووہ رادەيەك فرستندەى رادىۋى زۆر بە ھاسانى و نرخیكى زۆر كەم دروست دەكرد. رادىۋى نيوكىلۇ واتىمان بە پەنجا ھەزار دىنار كرىبوو؛ كە لە كەم جى دەبىسرا. عەبدولخالق رادىۋيەكى مەوجى ناوہراستى لە سىم و بوترى بەتال و چەند لامپىك لىك دەدا كە سەد دىنارى تى نەدەچوو؛ لە ھەموو رۇژەھلاتى ناوہراست دەبىسرا! لە شۇرشدا ناردىان بۇ چىكوسلافاكيا؛ گوتىبووان تۇ لە ھەموو موھەندىسان ماھىرتى! بەلام لە كارخانە كار بىكە و شتى تازە فىزىبە! دواى شەش مانگ ھاتەوہ. پىنج موھەندىسى رادىۋمان ھەبوون كە لە خارىچ خۇبىندبوويان؛ دەبوو عەبدولخالق فىريان كا! لە مەلايەتيدا زۆر زانا بوو. كەمتر مەلا لە موجدەلەدا دەگەلىان دەردەبرد. ئاغلەب گالئەى بە عەقل و سەوادىان دەكرد و مەلا ناخۇشيان دەويست. قەت نەمدى دەم بە پىكەنن نەيى. لە عىشقى كوردستان و نازادىخوازىدا سووتابوو. چاوى لە مالى دنيا نەبوو. بە گالئە پىم دەگوت: ئاخىر تۇ لە سەربازى مردوو شوتن، ئەو عىلمى رادىۋيەت لە قنگى كاميان دەرھىناوہ!



بە ھەممۇ ھېز و تواناى خۇى ھەتا شۇرش ھەبوو ھەر دەگەل بوو؛ وازى لە مال و مندال ھېتابوو. بۇ شۇرش لە لەشكرىكى دە ھەزار كەسى بە بەھرە تر بوو. لە شكانە كەشدا ھاتە سابلاغ، لە تارانەوہ چووہ ئەلمانیا. زۆر لە ژيان ناھومىد بېوو. لە ئەلمانەوہ راست چوو بووہ بەغدا و لە فروودگا گوتى من فلان كەسى موھەندىسى رادىۋى شۇرش بووم و ھاتووم ئىعدامم كەن. بەلام ئىعداميان نە كرد و ھاتەوہ ھەولير و دوكانى تەلەفزيۇن چا كردنەوہى دانا. زۆر بە داخەوہ لە سالى ۱۹۸۴دا لە ھەولير تيرۆر كرا و بە راستى گەورە ترين زيان لە كورد كەوت...

بنكەى ئەحمەد تەوفىق لە پشت گوندى شىخان بە چيايە كەوہ بوو؛ كانى و ئاويكى زۆر خۇشى لى بوو. ھەر چەند لە ھەممۇ بنكە كان دەرھەم بەرھەمى زۆر بوو، كار زۆر بە نارىكى ئەنجام دەدرا، بەلام ئەحمەد پياويكى زۆر بە زاكوون و مورەتتەب بوو. پيشمەرگەى ئەو دەرسيان دەخويند، ھەميشە كاربان دە كرد، كەس زاتى نەبوو لە خەت لادا. نەچار با، دارتاشى پىدە كرد. ھەر كەس ھەر سنعاتىكى ھەبا دەبوو بىكا و بەھرە بە شۇرش بگەيەنئى. زۆر جار ميوانى دەبووم و بەو تەنزىم و رېك و پىنكىيەى زۆرم دل خۇش دەبوو. جارىك لەو جارائە لاي بووم، نار دبووى لە «خانئى» گۇشت جوانە گايان كرپوو. ھەر دەمانخوارد و رەحمەتمان بۇ گا زەرد دەناردا! لە بنكەدا ئەحمەد و ھەوالانى نيوەرۆ لە سەر جيگە پاكشبوون، منيش لە پاش خۇشوستنىك - كە ئەحمەد ناچارى كردبووم و پيشمەرگە كانى ششتبوويانم - بە تاى دەرىجە لە سەر جيگە كەم دانىشتبووم. كاربايەكى دىھاتى ھاتە ژوور، گوتى: كاك ھەزارا! ئەو نەخۇشى؟ گوتم: برا ئەوانە بەو حىسابە مردوون. چۆنە ھەر لە نەخۇش دەرسى؟! بوو بە پىكەنين. كابرش قرتەبەكى كرد؛ يانى قسەبەكى سەيرە!

لە پاش ماوہەك رادىۋمان گۆيزتەوہ بۇ كيوى «گردىم» كە ئەشكەوتى زۆر گەرەى تىدابوو. رادىۋ لە ئەشكەوت دامەزرا. كارگەرانىش وئ كەوتىن، لە ئەشكەوت و كەپر دا جيگەى خۇمان كردهوہ. كەلئىنە بەردىكم دىتەوہ، دىوارىكم لە پيش كرد و دەرگايەكم تى خست. ئەوہەندە تەنگ بوو، ئەگەر تىيدا رادەكشام كەسى ترى نەدەبرد. دەبوايە دانىشم كە يەكئىك بەتابايە دىدەنيم. نيووم لى نا «قەسرى شاىۋ»! كە لە فەرەنسا مەشھورە. ھەوہل رۆژ كە لىم روانى، كەلئىنە بەردەك بەرەو ژوور تەنگ و تارىك بوو. چووم سىلئىكى پىر لە پۇلووم ھىنا، مستىك دەرمانى «دى.دى.تى»م بە سەرەوہ كرد و دەر كەم داخست. پاش تاويك سەرم داپەوہ؛ دوو دووپشك و چەند جالجالۆكە و ھەلەپەزەى تىدا مردبوو. لەتە دەر كىك تەختى نوستىم بوو. فانوو سىكم ھەبوو. قەدەرىك تا شەو دەرنگىك لەبەر فانوو سىم نووسى و لە سەر دەرگا - كە لىفەم لە سەر راختىبوو - نوستىم. بەيانى كە ھەستام روانىم ماريك - كە بە دەرمان شل بووہ - ھەر ھىندەى بۇ كراوہ بە گىژئى و شلى گەيوەتە سەر جيگا كەم. قورسايى منى كەوتۆتە سەر و لە بنمدا مردوہ.

لە چىرۆكى كۇندا دەلئىن فلان جيگە شاي مارانى لى بوو؛ بە ھەزاران ماري لى كۇ ببوونەوہ. بە راستى «گردىم» شوئىنىكى وا بوو. كىنەكە خۇلە پۇتىنەبەكى بۇر بوو، ئەوہەندەى مار ھەبوو نەبىتەوہ. مارە كانىش ھەموو كۆرەمار (كولەوہ يباب) بۇرى سىپى واشى زگ زلى كلك زۆر بارىكى سەر سى سووچ بوون كە پتوہ دانىان يەكاويەكە و گاميشيش فەراق لى دەبرى. نيوەرۆ و شەو دە چووون لە ئەشكەوتىك نان بخۇين، قەت نەبوو لە رىگە كەسمان تووشى مار نەبى. رۆژىك لە

سەر بەردىك لەبەر تاو راكشا بوم، عەبدولخالق ھاتبوۋە لام، ھەراي كىرد: كۆرە ھەلىق مار پىتەۋە دەدا! ھەستام، مار لە بەر دەر كەۋە خزىە خوار. گوتىم: كاكە بە خوا من زالم بووم، جىنگەي رۇزانەي ئەوم داگىر كىردبوو!

جارىك بىلامانى لە كەلىنە بەردىكا دەستىم بە ئاۋ دەگەياند، كە روانىم ماريك لەۋ كۆلەۋە يىبابانە، نىو مېترىك دوور لە بەرانبەرم پاپۆكەي خوار دوۋە. گوتىم: خاتىر جەم بە! تازە تا كارى خۆم نەكەم ھەلئاستىم! ھەر تماشاي يەكتىرمان دەكرد، تا ئەۋ شەرمى لە من كىرد و ھىدىكا جىنگەي خۇي بۇ بەجى ھىشىتم. پىشىمەرگە كان سىزدە ماريان لە رۇژىكا كوشتبوو، نابوويانە ناۋ زەنبىلە بەكەۋە و پووشيان بە سەر دادابوو، بىردبوويان بۇ مەكتەبى سىياسى:

- فەرموون مېۋەي گىردىمە، بە دىبارىمان بۇ ھىناۋن!

سەرى پووش ھەلگىرە و سەيرى مامۇستايان بىكە چۇن رادەكەن!

زۇر بى پىخۇرى بوو. رۇژىك جوانە گايەكى زۇر قەلەۋمان بۇ ھات كە بارزانى ناردبووى. جا ۋەرە گۆشت بېرژىنە! بە دوۋكەل تەيارە زانىبوويان. چوار تەيارەمان ھاتە سەر؛ لىدە و بوكتە! گوتىيان راكەن و خۇ بشارنەۋە! گوتىم: ھەزار بۇمبام وى كەۋى، دەست لە گۆشت بەرنادەم! ھەر چى كىردىيان نەبزوۋىتم و گۆشتى بەشى خۆم بىرژاند. بۇمباي ناپالىمان پىدا دابووين، تەختى فەنەرى لە ناۋ ئەشكەۋتدا بېۋونە چىنگىك گوراسن؛ لە گەرما توابوۋنەۋە. چەند رۇژان بەردى ئەشكەۋتى كە رادىۋى تىدا بوو گىرى ھەر بەرز بوو. قەسىرى شايۋى منىش كەس نەيدەزانى جىنگەكەي لە كۆي بوو. ئىتر تەيارە فېر بوون و ھەموو رۇژ سەريان دەداين. شەۋانەش تەيارە ھەر لە عاسمان خولىيان دەخوارد و بۇمبايان دادەباراند.

شەۋىك دەگەل سى پىشىمەرگە لە گەلالە بووين. بوو بە قىرمەي تەيارە. چىرا كۆز ابوۋنەۋە، دەر كەۋىتىن بېرۋىن، من جىغارەي داگىر ساوم بە لىۋەۋە بوو. كاپرايەك جىئويكى دا و خىرەي لە چەخماخ ھىنا بىكۆزى.

- كاكە فېرى دەدەم و مەمكۆزە!

بەۋ شەۋە - كە زۇر تارىك بوو - بى رېنگا بە «گىردىم» ھەلگە پىنەۋە. چەند جارىك دەكەۋىتىن و تىرىش ھەبوو بە سەر ماردا بىكەۋىن. عوسمان سەئىدى (ۋىزەرى رادىۋ) بەرپى دەكرا بچى دەنگى شەر زەبىت كا. گەردنازايى خواست كە مەبادا نەيەتەۋە. دلشاد مەسرف گوتى: مامۇستا سەئىدا خوا نەكا مەرگىت بىنىم؛ بەلام قەزا و قەدەرە. ئەگەر نەھاتىۋە لىفە و سەرىنەكەت چ لى بىكەين؟

- دلشاد با بۇ تۇ بى.

- دە بىرۋى يا خوا نەيەۋە! خۇ من دوو مانگە پەتوۋىكىشىم نىيە!

خەمى رۇزانەمان بە گالئە و گەپ سواغ دەدا. يەكىكىمان نامەيەكى زۇر ناسك و دلدارانەي لە زمان كچىكى رەۋاندزى بە ناۋ «پووناك» بۇ عوسمان سەئىد نووسىبوو، عوسمان لە ھەموو بەرنامەيەكدا خوشكە پووناكى رەۋاندزى باس دەكرد كە كىزە كوردى راست ئاۋا دەبى!

پىشىمەرگەي بە ناۋ خىزمەتكارى رادىۋ زۇر لە لازم پىتر بوون. ھەر بىكارىك دەچوۋە لاي ئىدىرىس - كە لە گوندى قەسىرى بوو - دەبىگوت بچۇ رادىۋ. دەگەل عەبدولخالق شەۋ چوۋىنە «مقەسىرى». شىتېكىيان لە بارزانەۋە ھىناۋە بە گورىس بەستىبوويان. ئىدىرىس گوتى: دە ئىستا من چ لەۋە بىكەم؟ گوتىم: بىنىزە بۇ رادىۋ، ئىمە جىنگەمان زۇرە!...

كاك خالیداغای حیسامیش هاته «گردیم» بۆ رادیۆ. چهند شهویک که له سه‌فه‌ردا ده‌بووم، فه‌سری شایۆم دابووێه. شه‌و له‌به‌ر فانونوس کتیبی خۆیندبۆوه، ماریک له‌ سه‌واوه که‌وتبووه ناو په‌ری کتیبه‌که‌ی!

بۆی گێرنامه‌وه: منداڵیک مه‌نجه‌لیک ماستی بۆ خالیداغا هیناوه که مه‌حمووداغا ناویک بۆی ناردوووه. ته‌نیا ناوی ئاغا‌یه‌تی دوور به‌ دوور کردوونیه‌ دۆستا! منداڵه‌که‌ ده‌لی: مه‌نجه‌له‌که‌م بۆ به‌تال که! پیتی ده‌لی: سه‌ریک برۆ، وه‌روه‌!

قاپی نییه. نیشته‌ۆته‌ سه‌ر مه‌نجه‌له‌ ماست و لیسی داوه و شه‌ش رۆژان نه‌خۆش که‌وتوووه!
ده‌گه‌ل کاک سامی عه‌بدوهره‌حمان ناردراین بۆ «لینۆزه» له‌ ناو ده‌شت، که به‌ سه‌ر چا‌په‌مه‌نی رابه‌گه‌ین.

بێ جێ نییه‌ بگه‌رپه‌مه‌وه سه‌ر باسی هه‌لاتوووه‌کان بۆ تاران و هه‌مه‌دان:
مامۆستا له‌ تاران خۆش ژباون. پێشمه‌رگه‌ی تریش له‌ هه‌مه‌دان، له‌ پادگانیک کۆ کراونه‌وه مه‌شقی سه‌ربازی ده‌که‌ن؛ که رۆژیک دژی بارزانی بینه‌وه مه‌یدان. جیژنی بیست‌ویه‌کی ئازهر ده‌بی به‌ شادمانی ئه‌و رۆژه‌ی که جمه‌وووری مه‌هاباد تیک چوووه، جیژن بگرن. ده‌بیته‌ هه‌رای پێشمه‌رگه‌ی دلسۆز:

- چۆن ئه‌وه ره‌وایه‌؟ ئه‌گه‌ر ئه‌م جیژنه‌ بگرن ده‌بی له‌ هه‌موو بێ ئابروویک ریسواتر بین...
مامۆستا عومه‌ر ده‌بابه‌ نوتقیان بۆ ده‌کا:

- ده‌ی جیژن گرتن چیه‌؟ بۆ ئابروومان ده‌چی؟! لای کێ ئابروومان ده‌چی؟! هه‌ر وه‌ک جه‌نابی تیمسار نه‌سروللاهی فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌علاحه‌زه‌رت به‌فه‌رموئ گوو ده‌ ریشتان هه‌لسوون! ئه‌یکه‌ین. دوا‌یی به‌ سابوون و ئاو ئه‌یشۆینه‌وه، سابوون فره‌یه و ئاویش فره‌...
ئه‌وانه‌ی ئابرووی کوردا‌یه‌تیان له‌ لا گرینگ بووه، گو‌توویانه‌ خۆمان ریش به‌ گوو ناکه‌ین؛ کیشه‌ که‌وتبووه‌ نیۆانه‌وه. هیندیک هه‌ر له‌ گه‌ل جوئ ببوونه‌وه. «مه‌لا جه‌میل رۆژه‌یانی» - که له‌ سه‌ر زۆر شتی‌تر تووره‌ ببوو- هه‌ر چهند له‌ «ماوه‌ت» قازی شۆرش و ره‌گه‌لیان که‌وتبوو، هاتبووه تاران و سه‌ربه‌خۆ ببوه په‌ناهنده‌ و له‌ رادیۆ دامه‌زرابوو.

رۆژیک له‌ هه‌لشۆ ده‌مروانیه‌ کێو. ره‌شاییه‌کم دیت؛ هات و نزیک بۆوه. «سه‌فه‌ر» ناوی فه‌یلی بوو که پێشووتر تفه‌نگیکی فرۆشتبوو؛ ده‌بوا‌یه‌ محاکمه‌ بکری.

- ها سه‌فه‌ر، خیره‌؟

- کاکه‌! له‌ هه‌مه‌دان رامکردوووه؛ هاتوومه‌وه با محاکمه‌م بکه‌ن و بمکوژن.

- حالتان چۆن بوو؟

- حالی سه‌گ! پێشمه‌رگه‌یه‌که‌مان له‌ ناو مه‌نجه‌لی ده‌ عه‌رزى گه‌راوی پادگان - که ماشیان

تیدا لێنا‌بوو- که‌وت و بوو به‌ شه‌هیدی ماشینه‌... مام هه‌ژار! ناویکیان لێ نابووین ئه‌وه‌نده‌ی پێ قه‌لس بووم، تا ده‌یانگوت، ده‌تگوت هه‌زار جوین به‌ باوکم ده‌ده‌ن!

- ناوی چی؟

- له‌ بیرم نه‌ماوه.

- دلاره‌ر؟

- نه‌خیره.

- چریک؟

- بریا چریک با!
 - جہوانمہرد؟
 - کوپرہ نہ خیر زور ناویکی پیس بوو...
 - سفہر ئەو دەم کہ من له ئیران بووم، به هی وایان دەگوت: غەیرە نیزامی.
 - ئای دەم خویش! راست ئیژی. غەیرە نیزامی زور له جاش پیستەرە! من له داخ ئەم ناوہ
 ھەلاتم!

کاتی کہ شەرمان له سالی ۱۹۶۵دا رۆژ به رۆژ توندتر و خەست تر دەبوو، مەلامستەفاش دەگەل ئیران ریک کەوتبوو، تاران حوکمی لەو غەیرە نیزامیانەیی خۆی کرد کہ دەبی بچنەوہ و لە شۆرشدا بەشدار بن. واشیان کرد کہ بارزانی عەفوویان بکا. ھاتنەوہ؛ برایم ئەحمەد لە تاران مایەوہ. مامۆستاکان ھیندیکیان چوونە گوندی «وہ لزی» و بەشیکیان - کہ جەلال تالەبانی دەگەلیان بوو - لە «دۆلەرہقە» لای ھەباساغا مانەوہ. پیتشمەرگە چە کردارە کانیشیان، بەشی ھەرە زۆریان ھاتنەوہ ناو لەشکر و لە شەراندە بەشدار بوون. کاک عەبدولخالق - کہ دە پیتشدا موھەندیسسی رادیۆکەیی ماوہت بوو - دەگەلیان چوو بوو ھەمەدان. لە گەرانیەوہدا ھاتە رادیۆی شۆرش و پیکەوہ بووینە ناشنا.

دەگەل کاک سامی رۆژنامەیی «خەبات» و «ئەخباری کوردستان» مان وە ک مەجەللەییەکی ھەفتانە دەنووسی. شەو تا رۆژ لە بەر چرا زەنبووری کارمان دەکرد. بە رۆژ دەبوو خو لە بەر تەیارە وەشیرین. کہ لە بەغداوہ ھاتبوو، چاوم زور بە حوکم بوو؛ لە جیحیلی بیست سالیە چاکترم دەدیت. چاوم لە شۆرش زور کز ببوو. دوکتور پیی گوتم ھەمووی خەتای چرا زەنبوو بیی؛ کہ لە نزیک چاوتەوہ بوو و لە بەرت نووسیوہ. حوکمی چاوم نیوانیو ھاتبووہ خوار و بی عەینەک چم بۆ نەدە کرا.

لەم بەینەدا کہ لە «لیژوہ» بووین، شەویک باران دەباری؛ پاش نیوہ شەویکی درەنگ، چوار پیتشمەرگەیی بادینانی خۆیان کرد بە ژووردا کہ ئیمە بە فەرمانی دەرویش بەگی سەرۆکمان پیایو یکمان گرتووہ؛ لە رینگە ھاتوون لییان ستاندووینەوہ. ئەمری کوشتنمان پی نەبووہ. ئیوہ دەلین چی؟ کاک سامی گوتی: ئیمە رۆژنامە دەنووسین؛ کارمان بە سەر ئەو کارانەوہ نییە. گوتم: برا ھیچ مەوہستن! برۆن ئەوانە بکوژن کہ ھاتوونە سەر ریتان. غاریان دا. سامی گوتی: ھەقت چییە فتوای وا دەدەیی؟ گوتم: کاکە ئەوانە دیارە زور خوێرین. ئەگەر ھیچ غیریە تیان ھەبا ھەبسیان لی نەدەستاندنەوہ. ویستیان بلین لە چاپخانە گوتووینان: نابێ شەر بکەن! دەیانەویست پینە بە سەر ترسەنۆکی خۆیاندا بگرن. بەلی ھەر وا بوو. نەچوونە شەر و چوو بوونەوہ بنگەیی خۆیان!

ژنیک چەند قوتوو مەرە کەبی چایی بۆ ھینان.

- سەیرە ئەمەت لە کوئی بووہ؟

دەرکەوت «ئاوہ حمانی مەلامەحموود» - کہ بەر لە من سەرپەرستی چاپخانە بوو - دزیوہ و کەس نەبووہ لی بکری؛ داویە بەو ژنە بۆمان بگەرینتەوہ.

گوندی لیژوہم جاریکی تریش دیبوو؛ ئەویش لە سەرە بەھاری ۱۹۶۵دا دەگەل کاک نافیز کہ باسم کردووہ. لە «قەسری» وە بە رۆژیکی باران ھاتین. لە چۆمی «وہسان» سیلاو ھاتبوو؛ بوار نەبوو. من بە سواری ئیستر لیم دا. ئاو تا نزیک سینگم ھات و چی و ناھابوو ئیستر بخنکی،

گه پامه وه. ناچار دوور كهوتينه وه و له پردی «بهرگرکه» په پرنه وه. ئیواره بوو؛ من پیش كهوتبووم. ئیستره كهه له نزیك پوله سپینداریک، لاقی چه قاند: نارۆم! به شوولی ته ره كهوتمه گیانی، بی فایده بوو. كه روانیم ژنیکی قه له وهك دپله دیو، رووته و خوی ده شوا. بانگم كرد:

- دایکم! من و ئیستره كهت تۆقاند!

رایكرده پشت داران و ئیستر به فشفه فشق رۆیشت!

نابه له د بووین، شهومان به سهردا هات و كهوتینه ناو پنچك و داری دهم چه م. نافیز هه هه رای ده كرد: «كهنگی ده گهینه لیو گوو؟! ناخری چرایه كمان به دی كرد. منالیکمان ده گهل هات و بردینه ناو گوند. بووینه میوانی شیخ رهزای گولانی. ئه و رۆزه له جهنگه ی باران و ته پید، له ههروازی وهسان، تووشی لاویك هاتین، باریک و رهنگ زهرد؛ بوخچه یه کی پی بوو؛ بۆم هه لگرت. گوتی خه یاتم له كه ركوك و ده چمه وه. تووشی پرایی جهنگه لیک هاتین؛ لاهه كه گوتی: له و سه ره كه هاتم، شه و لی ره ئیستره حه تم نه بوو.

- ها، دیاره له دی بووی و کیچ هه بووه و تۆ شارستانی و ناسکی!

- نه خیر، دی چی؟ لی ره له و لی ره وه ره بارانم لی ده باری؛ ریگه م نه ده زانی؛ چومه سه ره ئه و داره زه لاهه نه وهك تووشی ورچ بم. زۆر ته ره ده بووم؛ جار جاره ده هاتمه خوار، خۆم راده ژاند ئاوم لی بته کی و ده چومه وه ناو لك و پۆپی دار. تا سهینه ولات رووناك بوو، پۆیستم.

من پیشنیارم كرد كه حه یفه جهلال تاله بانلی له دۆله ره قه بیکار دانیشی؛ قه له می باشه. با بیته لامان و له نووسیندا هاو کاریمان بکا. نامه یه کیان بۆ نووسیوو كه وه ره مه كته بی سیاسی کارمان پیته! وا تیگه یوو كه ده یكوژن. شهویك ده گهل هه والانی دۆله ره قه ی رایكرده بوو؛ چوو بووه بهردهستی حكومهت و بردبوویانه به غدا. رۆژی ۱/۱/۱۹۶۶ بوو. برووسكه مان بۆ هات كه جهلال رایكردوو. ناومان لی نان: «جاشی مودیل ۶۶»، كه تا ئیستاش ئه و ناوه یان له كۆل نه بو ته وه. ئیتر جهلال و هه واله كانی له و ساوه بوونه چه كداری ده ولت و زۆر بی روحمانه تر له سه ربازانی عه ره ب شهریان ده گهل ده كردین. ته نانهت «عومه ره ده بابه» ببوه شه ره زا كه ری ته یاران و دیهاتی دۆستی شۆرشه ی بۆ ده ستنیشان ده كردن. ده ولت ناوی لینا بوو: «برا عومه ری قاره مان».

رۆژیك له گه لی به دران، ته یاره - وهك هه موو رۆزانی تر- بۆمبارانی كرد. زیاد له خه لك، لاویك به ناوی فه تاح، سه ری نابوو كونه به ردیکه وه و له شی به ده ره وه بوو. ساچه به ردیکی كه بۆمبا بلاوی كردبوو و یكهوت و شه هیدی كرد.

«عه ره ب كه له كس» ئه فسه ریکی ئه رتشی عیراق و زۆر قسه سه یه بوو. خۆشیمان ئه وه بوو چه ند كه سیک له دهم كه ندال لیی كۆ ده بووینه وه كه ئه و سه رگوزه شتی خۆی بگێر پیته وه و پیبكه نین. رۆژیك «عه لی سنجاری» - كه ئه ندای مه كته بی سیاسی بوو - ها تبوو له پیكه نیندا به شدار بی، تیلگرافیکیان بۆ هینا؛ خویندیه وه و ملی له نوو كه و گریان نا:

- باوكم مردوو ه.

به سه ركزی ره گه لی كهوتین و هاتینه لای سكرتیر «حه بیب محه ممه د كه ریم»:

- ها، خیره؟

- كاك عه لی باوکی مردوو ه.

- ده ی جا چ بوو؟! ده لین باوكت سی ژنی هه بوو. تیری كه یف كردوو ه! ده مرئ جیگه ی

خۇبەتى!

گرېن كرايهو به پىكەنين.

من له شۇرشدا لەبەر تەيارە خۆم نەدەشاردەو. خەلك لاين وا بوو ئازايەتتايە و لەوان بەغيرەت ترم. بەلام له راستتايە كەيدا من تەنبەل ترم بووم؛ تاقتەى خۆ شاردنەو و ناو كون چوونم نەبوو. دەمگوت ھەرچى دەبى بىي و مردن ھەر جار يەكە...

گردىكى بە ئەشكەوت و دارستان ھەبوو، تا تەيارە دەھات، خەلكى ديمان دەناردە ئەوئ. رۆژىك كە دەمانزانى تەيارە دىت، ھەموو چووبوونە گەردەكە. من لە سەر تەختە فەنەريەكەى خۆم نوستبووم، ژنىك «ئايشى مەلا» ناو، زۆر بە ترساوى و شىواوى خۆى بە زوورە كەمدا كرد:

- مامۇستا چ بەكم؟ ناگەمە گرد، ئەوا تەيارەش بۆمباى ھاويشتوو و دەشھاوى؛ دەخيلە فكرىكم بۆ بەكوە.

- خاتوايشى بەرپىز! يان دەبى خۆت بەگەيەنيە گرد، يان وەرە سەر تەختەكەى من!

- ئەپرۆ لەو تەنگانە بەدا قسەى چۆن دەكا!

دەپرەرى و خۆى گەيانە بن داران. تا بۆمباى داويشت، تەختەكەم و دىوارەكان دەلەرزىن؛ بەلام چم وئ نەكەوت.

شەويك چەند ميوانىكمان ھات، دەبوو لە سەربان بىن. گوتم: چرا زەنبوورەكە ھەلدەكەم. لە سەر من؛ خاترجەم بن تەيارە نايە! يەكئ نەيگوت چۆن بە قسەى تۆ خاترجەم بىن؟! چرام ھەلكرد و تەيارە ھات؛ جا وەرە ھەلئ!

رەمەزان ھات. ئىمە كە شەو تا رۆژ كارمان نووسىن بوو، پارشيوان مەلامان خەبەر دەكردەو كە ھەستە سەلا بەكە. مەلا دەيگوت: ھەر چەند بۆ خۆتان بەرپۆزوو نابن، بە قورعانى لىم خويندوو خىرى رۆزوى ئەم گونە نيەى بۆ ئيوە!

«عەولاي مەلا» ناو - مێردى ئايشى مەلاى باسەم كرد - راوچى بوو؛ بە شوئنى كارگيشى دەزانى. خۆى زۆر خەسسىس بوو؛ چى بوايە بە ئىمەى دەفروشت: كەو بە سئ تمەن و كۆتر پازدە قران. شەوانى سەرما سۆپەمان نىل دەدا؛ كە دەبوو پۆلوو، تەنەكەيەكى دوو كىلۆبى رۆنى شاپەسەندى بەتالمان پىر دەكرد لە كۆتر يان كەو، سەرمان دەگرت و لە ناو پۆلوومان دەخست. شەويك تەقيەو، لامان وا بوو بۆمباى وئ كەوتوو!

حەمىد عوسمان - كۆنە رەئىسى حىزبى شىووعى - ناردابوو لامان ھاوكاريمان لە نووسىندا بكا. شەو كە من خەرىكى كۆتر پيشاندن بووم، گوتى: نە تۆ، نە سامى نازانن شتى باش بنووسن؛ من فيرتان دەكەم.

- وەك چى؟

- پىنويستە نامىلكەيەكى تايبەتى دەركەين، مەسەلەن: «چۆن دەبىيە پىشمەرگەى چاك» و شتى تىرش...

گوتم: كاكە حەمىد، تكايە ھەوئ نامىلكە بنووسە: چۆن كۆتر دە سۆپەدا دەپيشىنى؟!!

توورە بوو، گوتى: ئيوە گالتە بە ھەموو شت دەكەن!

ئىوارەيەك سالارى حەيدەرى، سمايلى شەريفزادە و چەند پىشمەرگەيەكى تىرى ئىرانىم ميوان بوون. شەو كە جىگەم نيشان دان، لە سەر لباد و حەسیر كيشەيان لى پەيدا بوو؛ سالار بە توورەيى رۇيشت. بەيانى ھاتەو، گوتى: چوومە ماله جەواداغا؛ كەس لە وەتاغ نەبوو. نوئىم

دیته وه و نوستم! به راستی قهت پیتشمه رگهی هیئنده وریا و به پینم نه دیتبوو.

مه کته بی سیاسی له گهلی به دران بوو؛ که نزیکی لیوه ژه یه. زۆرمان هات و چۆی گهلی به دران ده کرد. گهلی له نیوان دوو کیودا ئه وه نده تهنگه، رۆژی به هاری سی سه عاته. لای رۆژاوی ئه وه نده به رده لان و سهخته، ورچی پێ هه لئا گه رێ. پلنگی زۆره. چهند چه پسیه کی عه ره ب شه وه لاتبوون؛ له ترسی پلنگ هاتبوونه وه ناو حه بس.

جاریک میوانی «گر دینم» بووم، ته یاره هات. من ده گه ل سامی تازه خوا حافی زیمان کردبوو. له رێ که ده مروانیه ته یاره، بریقه یه کی له کلکی ده رچوو. گوتم ئه ها پیکرا! هه ر گه یشتینه وه «لیوژه» خه به ر هات که ته یاره یه کی سۆخۆی که وتوووه. ئه و رۆژه ش سه ید ره سوولی بابی گه وره و چه ندیک له هه والانی ئیرانی میوانم بوون؛ که لام وایه شه ریفزاده و سالاری چه یده ریش ده گه ل بوون. به په له هاتینه وه به ره و «چۆمان» که ته یاره ی که وتوو تماشا که یین. له رینگه تووشی تاقه ماله یه ک هاتین له زار گه لی؛ که رینگه و قونه بانی ماله که یه ک بوون. سه گئیکی زۆر درێ بۆره لوو که شالاوی هینا. به گۆچان بۆی چووم. هه ر ئه و هیرش ده هیئێ و من گۆچانی لێ راده وه شینم و که م- که م پێ دزه ده کا که گۆچانی به رنه که وێ. پاشه و پاش له و سه ربه انه وه که وته خوار و قوراندی. خۆمان گه بانده که لاکێ ته یاره. ئه حمه د ته وفیق و چهند که سیکی تریش له شیخانه وه هاتبوون. که لاکێ خه له بان سووتابوون؛ که دوان بوون؛ ببوونه خه لئوو. هیندیک نیشانهی ته یاره که وتمنمان کۆ کرده وه و شه و بووینه میوانی ئه حمه د. «کاخدر» ناویک خه لکی گر شه یانی به ری میرگان، له شووشه ته یاره که - که پلاستیکیکی روونی ئه ستوو بوو - ده سکی خه نجه ری تاشیبوو؛ به دیاری دای به من؛ که رۆژنامه نووسی ئورووپایی ده بانگوت: «خه نجه ره که ت شیعری هه ره چاکته!...». ئیستاش ئه و خه نجه ره یادگار یه م هه ر ماوه.

له مانگی ئاپرێلدا «سه لام عارف» و پزای زا هید محه ممه ده که ی با سم کرد، له ته یاره دا سووتا. برا که ی (ئاو ره حمان عارف)، بوو به جی نشینی و «به زاز» کرا به سه ره که وه زیر؛ به لام شه ر هه ر نه وه ستا. پیتشمه رگه له زۆر شوپیان زۆریان شکست به دوژمن دا. دوژمن له لای ره وان دزه وه ها ته پیتش؛ سه ری چیا ی هه ند رینی گرت و توپیان تا نزیکی گه لاله ده هات.

مه لامسته فا ها ته مه کته بی سیاسی له گه لی به دران. له ره شمالی کدا بوو؛ چوومه لای. تاویک مابووم، چای نه بوو. گوتم: ده لێن جافر سولتانی هه ورامی له شکرێ له ئیران کردبوو؛ کابرایه کی هه نبانه به کۆل له دوا ی له شکر ده رۆیشت. له جوابی پرسیاردا که چت پییه؟ گوتی: «تووی وشکه و تۆشه ی سولتانه!»؛ تۆ به ناشو کری نالیم چاییشت نییه! سه ی ئیواره چووم بیینم، له شیوه له یه کدا ده گه ل هه با سا غا بوو. به هه با سا غا ی گو ت: ده زانم له شۆرش ماندوو بووی و بی پرس ی من ده گه ل ئیران و عیراق وت وو یژ بۆ مه سه له حه تی خۆت ده که ی! من مسته فام؛ بمناسه! به گولله دانه دبیزم! ئه و هه با سا غا فیله ته نه لنگی ده له رزی...

خه به ری سه ره که وتنی دوژمنیان دایه که ها تووه به دیوی باله کایه تیدا. قه راری دابوو زۆر له ئا غایانی ولات له گه لی به دران بیئێ. عه سر بوو؛ گو تی ده چم و دیمه وه. به سواری ئیستر رۆیشت. خۆی چوو بووه جه بهه. حه فتا که سی به سه ر کردایه تی «فاخری حه مه دا غا» ئاماده ی هه جووم کردبوو؛ که هه ر ده بی ئه وی لیان گیرا وه بیسینه وه. شه ر هه لگیر سا بوو. هه وه ل توپمان - که ستوان خدر ناویکی له سه ر بوو- سه نگه ریکی دوژمنی له ریزی پی شه وه پیکابوو؛ ئه وسه هه جووم کرابوو. بیسیمی ده وه له تمان له رادیو ده بیست که چۆن شکانیک شکاون.

رؤزنامہ گہریکی زہلامی فہرانیسی خوی گہ یانده شہرگہ. بہ قسہی ئو پتر لہ دوو ہزار کلاو خودی سہر بازان لہ شہرگہ بہ جی مابوو. کہ لاک ہہر باسی نا کرئ... لہ شکرئ دوژمن قلب بؤوہ. خویان کوتاہوہ رہواندز. جگہ لہ سہدان تہفنگ و دەیان بیسیم، چوار تویپی زور گہورہ و بہ ہزاران پتوو، جلکی سہر بازی، بہ دە ہزاران فیشک، بوو بہ تالانی. تہنانتہ کویتی فہرماندہ بہ ئەستیرہوہ و جہوالیکی نایلون پر لہ نہخشہی شہر دەس کەوت. سہرکەوتنیکی زور گہورہ بوو. لہو ہہموو شہرہدا دوو پیشمەرگہ شہید کران کہ یہکیان عوسمانی ناو بوو؛ ئەوی تریشم لہ بیر نہماوہ.

ئیتەر دەولت لہ شہری ہندرینہوہ زاتی شکا و «عہدورہ حمان بہزاز» بہ یانی بلاو کردہوہ کہ لہ ریگہی گفتوگووہ مہسەلہ کہ حەل بکری. گوئیشی عاقلہکانی کورد لہ بەغدا تیدہگەن کہ من مہسلہحەتی کوردم دەوی. مہنزوری لہ برایم ئەحمەد و جہلال و ہہوالانی بوو. برایم کہ لہ تارانہوہ نہہاتہ شورش، لہ زہمانی عہدورہ حمان عارفدا بہ تہیارہ چووہوہ بەغدا. گوئیان رۆژیک چووہوہ لای رەئیس جہموور، ژمارہ یەک خەباتی ئیمہی بۆ بردبوو؛ شیعریکم کہ لہ سەر برایم نووسیوو؛ نیشانی دابوو؛ بوی تەرجمہ کردبوو؛ گوئیوی: ئاوا ئہوان ئابروومان دەبەن. تۆ رۆزنامہ بہ کمان نادہیہی جوابیان بدہینہوہ.

رۆزنامہی «نوور» و مہجەللہی «رژگاری» وەرگرتبوو، کہ من بہ رۆزنامہ کەم دەگوت «نہوہر» (قەرہچی) و بہ مہجەللہ کہ: «رژگاری لہ نامووس»!

لہ رۆزنامہ و مہجەللہ کہ یاندا ہجوومی ہەرہ گہورہ یان بۆ سەر من بوو؛ کہ شاعیری دەرباری بارزانییہ و ہەر قەسیدہ یەک پەنجا دینار وەر دەگری! خزمەتکاری تریستات و کۆمپەرادیورانہ! باوہر کہ ئیستاش نازانم تریستات و کۆمپەرادیور بہ چی دەلین! ہەر خودی ئہو برایم و جہلال تالہ بانییہ چەن جار گوئیوانہ جاسووسہ؛ پاشان پەشیمان بوونہوہ و پنیان ہلگوتووم. جاریک لہ بەغدا - کہ ستودیۆم لہ «ئەزەمیہ» بوو - بہ حال نانی خۆم دەر دینا؛ نازانم چۆن جہلال لئ توورہ ببوو، گوئیوی: ئەگەر جاسووس نیسہ بہ چی دەژی؟! کہ چی ہەر جہلال مہقالیکی بہ عارہی دە خەباتدا لہ سەر نووسیووم کہ ہزار گہورہترین شاعیری میلیلی ئەم چەر خەہیہ و جیگہی فەخری کورد و کوردستانہ. کہ لہ سەر ئہو مەدحہ بہ گزیدا ہاتم؛ گوتم: کوردیک گۆرانی شاعیر بی، نابئ باسی ئیمہمانان بکری...

ہاتوچۆ و گفتوگو لہ باش بہ یانیکی بہزاز کہ لہ رۆژی ۱۹۶۶/۶/۲۹دا بلاو کرایہوہ، دەستی پیکردہوہ. لہ بەغداوہ دەہاتن، لہ کن شورشوہ دەچوون. تا گہیشتہ ئہوہ کہ سەرہک جہموور (عہدورہ حمان عارف) بۆ خوی ہات کہ چاوی بہ بارزانی بکەوی. بہلام لہ رووی رہواندز، لہ دەشتاییہ کی دامینی چیا دابہزی؛ کہ قەراری پیشوو وا نہبوو. ئەو شوینەش دەیتوانی تەلہ یەکی زور خەتەر بی بۆ گرتن و کوشتنی مہلامستەفا. بہ تاییہتی کہ لہ شکریکی زوری بہ ناوی گاردی پاسەوان دەگەل خوی ہینابوو. ہەموو دۆست و خۆشەوئیستیکی بارزانی نہ یاندہوئیست بارزانی لہو شوینەدا بیجی عارف بینی و ناشکرا حیکایەتی دەداو کەوتنی سمایلاغای سمکۆ و ہەمزاغای مہنگور دەہاتہوہ بہر چاو. بارزانی بۆ خۆشی ہەستی دەکرد کہ گۆپینی جیگہی چاو بہ یە کتر کەوتنہ کہ فیلکی ناشکرایہ و ہەر لہ پاشگەز بوونہوہی سەرہک جہموور - کہ شوین گۆرکی کردبوو - زور قەلس بوو؛ بہلام بیاوہ دەولہ مەند و کاربە دەستہ گہورہکانی کوردی بەغداہی - کہ ہینانی سەرہک جہموور و شہر ویستانیان بہ مہسلہحەتی خویان دہزانی - سوور ببوون کہ



بارزانی ئەو هەلە لە دەست خۆی ئەدا و بچیتە ئەو دەشتە ڕووتە و بکەوتتە بەر خەتەرەوه. تا وای لێ هات بارزانی ڕقی هەستا و گوتی نابێ هەر چە کداریشم دەگەل بێن و بە تەنیا بە سواری جیبیک دەچم. ڕۆژێکی زۆر تال بوو بۆ دۆستانی دلسۆزی بارزانی و چاریش ئەدە کرا. «حوسیتی ھەمەداغا» بە دزیەوه قۆلە یەک چە کداری برد، لە خوار خێوەتەکانی سەرۆک جەمھوور و ھەوالانی، گردیکی دارستانی گرت و بەرانبەر بە گاردی ھەرس و یستا و چاوەنۆڕ بوو کە ھەرگا دەستیان بزات، تێیان بسەرەوتن. چە کدارانی بارزانی بە دزی بارزانییەوه خۆیان خزانە ناو پنچکی لای چپای زۆرکەوه و دەوری خێوەتانیان دا. زۆر کەس لە پیلوانی نزیک بارزانی، زور لەو ڕۆژە نیگەرەن بوون. یەک لەو خەلکە من؛ دلم زۆر توندی لێ دەدا...

چوو مە ناو خێوەت کە تەنیا بارزانی و عارفی تێدا بوو؛ عەمەر اغاش ھات. دوگمە ی بەرگە دەمانچە مان ترازاند بوو؛ دەمانچەش لە سەر یچ بوو. کە ئەگەر لە دەروە ھەرایە ک ڕووی دا، عارف بکۆژن. نانی نیوەرۆ لە لایەن دەستە ی سەرۆک جەمھوورە دەدرا. دیار بوو ئەو چە کدارانە ی نزیک بوون و لە ناو خێوەتەکاندا چاوەنۆڕ بوون، نە چوو نە نان خواردن. ھەر وەک منیش و ڕای عەمەر اغا گوتمان تێرین؛ نان ناخۆین. ڕەئیسێ ستادی ئەرتەشی عارف - کە ریش و سەر سپیە ک بوو بە ناوی «شاگر محەممەد» - ھاتە ژووری خێوەت، سرتە یە ک دەگەل عارف کرد. زۆر گوێ لە سەر ھەست بووم، تێگە ییم پێی گوت: خراپ تووش بووین؛ ئەوانە لە ھەموو لاوہ دامەزراون و قەستیانە سواریان بن. بە سرتە بە عەمەر اغام گوت: ئیستا ئەوان لە ئیمە دەترسین؛ وایانم ناوێرن پەل ببزێون. لە میژ بوو ھەر لە مووسل و بەغداوہ پیاویکم دەناسی بە ناوی «کاکە»، فیلمبەردار بوو. ئەویشیان دەگەل خۆ ھینابوو. بە لامدا تێپەری گوتی: ئەوانە ی بە ناوی فیلمبەردار دەگەلمان ھاتوون، ھەموویان پیاوکۆژ و لاتن و زۆرتان ناگا لە خۆ بی! تا لای عەسر دەو دلە تەپەیدا ماین. عارف ماشینیکی سواری خۆی پێشکەش بە بارزانی کرد و خواحافیزی کرا. بارزانی سواری ماشینە کە نەبوو؛ بە جیبە کە ی خۆی ھاتەوہ. من ھەلم دەدا یەکیک دەگەل خۆی سواری ک، بارزانی تووشم ھات و فەرمووی وەرە دەگەل من ڕۆینەوہ.

لە ڕینگە زۆر بە دل پری گوتم: چوو نە کت کارێکی زۆر خراپ بوو، ھەزاران جار ئەو دەولەتە بی نامووسانە بەو فەندەل فیئل و سوێندانە کوردیان لە بەین بردوون. فەرمووی: بەلێ خەتەر بوو؛ بەلام ئەو پیاوہ زلانە زۆریان یچ داگرت و من ڕقم ھەستا و ھەر خوا حیسابە...

گفتوگو و ھات و چۆی نە شەر نە ناشتی درێژە ی کیشا. زۆر جار پیک ھەلدە پڕژاین و زۆر جار ھیمنی و تەرکی شەر بوو. ئەم ماوہ یە دوو سال و سێ مانگی کیشا. لە مانگی جوولای سالی ۱۹۶۸ دە ھیندیک ئەفسەری ئاجوودان و نزیک لە سەرۆک جەمھوور دەگەل بە عسیان ڕیک کەوتبوون و کوودە تاپان دژی ئاوپرە حمان عارف کرد و ھەلیناداشت. پاش سێزدە ڕۆژ بە عسی بە سەر کردایەتی سەدام و ئەحمەد ھەسەن بە کر کۆدە تاجییەکانیان دەر کرد و دووبارە بە عس ھوکی عیراقی گرتەوہ دەست.

لە سەرەتای بە ھاری شێست و ھەشتدا، خێزانم بە دزیەوہ ھاتبووہ سەردانم. مندالیشی ھینابوون؛ جگە لە محەممەد. خانی کورم کە لە تەمەنی چل ڕۆژەدا بە جیم ھیشتبوو، خڕکەلە و نزیک بە سێ سالان بوو. ھەستی کردبوو کە بابی نییە و دیار بوو زۆری بۆ بە پەرۆش بووہ. ھەر کە گوتیان ئەوہ بابتە! دەستی کردە ملە بەری نە دەدام. ھەر دە یگوت: ئە ی بابی خۆم! تازە بە جیت نایەلم! من بابی خۆم ھە یە!... راستی کەم وا بووہ ئەو نەندە دلم بگیری و خەمگین بم؛

که ئەو دیمەنە دلتەزینەم ھەرگیز لە بیر ناچیتەوہ...
لیرەدا دەمەوئ باسیک لە خۆم و مندالەکانم بکەم:

محەممەد کورم عومری چوار مانگ کەمتر بوو کە بەجێم ھێشت. لە مالی عەبدوللای برام بەخێو کراوہ و دایکی وەک دەلێن بە بیوہ زنی چاوہ دێری کردوہ. کە ھاتنە بەغدا، کور عومری لە نۆ سالدا بوو، نەیدەناسیم. زۆر جار کە من دیار نەبوومایە، لە دایکی دەپرسی: ئەو پیاوہ کییە دەگەلمان لە مالیکدایە؟! ھەر کە قەلس دەبوو، دەردەپەری: «دەچمەوہ مالی خۆمان!» کە مەنزووری مالی مامی لە ساہلاخ بوو. مستەقام - کە لە شەقلاوہ ببوو - تەمەنی لە سالیک کەمتر بوو بەجێم ھێشت و چوومە سووریا. پاش سال و نیویک کە دەگەل دایکی ھاتن بۆ لام، نەیدەناسیم، پیتی دەگوتم: «عەموو» (مامە). کاک محەممەد ئیمامی و دایکی کەریمی لە بیر نەدەچوون و لای وا بوو ئەوان کەس و کاری ئەون. کاتی زاگرۆسم ھاتە دنیا، لە مۆسکۆ بووم. ئەو ھەش بەختی من دەگەل مندالانم... ئەو چەند سالەش لە بەغدا کە چوونەتە مەدرەسە، زۆر کەم دیتوومن، من ھەر بە شاخ و کێوانەوہ بووم و تەنیا دایک ناگای لی بوون. جا ئەگەر ئولفەتیان دەگەل من زۆر نەگرتی، حەقە و کەمتر توانیومە ھەستی خۆشەویستی باوکانەیان بۆ دەربرم. ئەو حالە تا بلێی تال بوو، بەلام عیشقم بە ئازادی کوردستان لەوہ بەھێزتر بوو کە خۆم تەنیا نەزری خۆشەویستی و سەرپەرستی مال و مندال بکەم...

لە ماوہی ئەو دەربەدەر یەمەدا - کە ئەگەر دە سەر یەکی خەبەوہ، پتر لە یازدە سال لە مال و مندال دوور کەوتوو مەوہ - وا بوو بە مانگ و دوو مانگ لایان بووم و دیسان بەجێم ھێشتوون. ئەوی بی پسانوہ بوو: ھەشت سالی ھەوہل کە لە ساہلاغەوہ بۆ عیراق چووم. سالیک لە مۆسکۆ، ئەوی تر لە شۆرش. کە ھەوہل جار چاردە مانگ نەمدیتنەوہ و جارێکیش دوو سال و چەندێکی خایاند.

تا بیرم لە حالی خۆم و مندالم دە کردەوہ، دلەم تەنگ دەبوو؛ نەخوازا پۆژانی جیژن کە بە بیرمدا دەھات کەس نییە جیژنانەیان بداتی و دلایان خۆش کا و ژن، بیوہ ژن و مندال، بی بابن. بەلام دیسان دلەم بە کۆشان لە ریگەیی ئازادی میللەتە کەم سەبووری دەھات و ھەموو لاوہ کوردیکم بە مندالی خۆم دەزانی. زۆر کەسی وا ھەبوون لایان وا بوو من قەت خەم ناخۆم؛ بەلام ئەوان ناگایان لە دل و دەروونی من نەبوو. من پیکەنینم کردبووہ سوانگی غەم خواردن و ھەمیشە گالته و قسەیی قۆرم دە کرد و خەم و کولی دلی خۆم پێ دادەپۆشی. ئەمما پیاو لە ھەق لا نەدا، ھونەری گەرە، ھونەری مەسوومی خیزانم بوو. دە کرئ بلیم فریشتە یەکی خودا ببوہ پەفیکم... برسی باین، پروت باین، بەو پەری رەزایەتەوہ، بی ئەو گلە لە بەخت و زەمانە بکا، وەک دایکی ھەرە دلنەرم و بابی ھەرە دلسوژ، چاوہ دێری مندالی خۆی دە کرد و دوور لە میژد دە ژیا و قەت گلە و لۆمە بە کم لی نەبیست. ئەگەر تەنیا نانی ویشکی ھەب، یان ساز و تەیار با و بیتوانیبا زۆر خەرج کا، ھەرگیز فەرقت پێ نەدە کرد و ھەمیشە رووخۆش و شوکرانە بژیژر بوو. ھەر ژنیکی دیکە لە جینگەیی ئەو با، سالیکیشی دە گەل دەر نە دە بردم. ھەر چەند من بروام بە بەخت ھاتن و نەھاتن نییە و لام وا یە چارەنووس ھەلکەوتیکە و دیتە ری، بەلام بەو حیسابەیی کە دەلێن فلان بەدبەخت و فلان خۆشەبەختە، من ئەگەر لە زۆر شت خراپم بۆ ھاتووە، لە ژن و شەریکی ژیاندا بەختەوہر بووم.

ژنی پێشووم ھەر زۆر باش و ژنی دواییم لە باشیش باشتر و لە وەفاش وەفادارتر بووہ و

نیستاش له پیریما مایه‌ی هه‌موو دلخۆشی ژیانمه...

هیندیك له سالی ۱۹۶۵ و نزیکه‌ی هه‌شت مانگ له سالی ۱۹۶۶ له «لیوژه» له سه‌ر چاپه‌مه‌نی شۆرش مامه‌وه. کاک سامی هاوکارم بوو. پیشمه‌رگه‌ی چاپخانه‌مان: «سه‌عید ئه‌بووشامیل» - که مه‌سیحیه‌کی عه‌ره‌ب بوو - زۆر له کاری چاپ زانا بوو؛ «سه‌فه‌ری فه‌یلی» - که باس‌م کرد - شیعه‌ بوو؛ «مه‌جید که‌ساس» - که ئه‌وسا مندالیک بوو - ئیستا له شاری سوله‌یمانی له چاپخانه کار ده‌کا و چه‌ند جارێک ناوم له پشت کتییی کوردیه‌وه دیوه که سوپاسیان لێ کردوو. به‌خته‌وه‌رم که به هۆی منه‌وه فی‌ری پیشه‌ی چاپگه‌ری بووه؛ «شیخ نووری ناویک» و چه‌ند که‌سیکی دیکه.

سه‌فه‌ر زۆر تووش و جینگن بوو، مه‌جید له‌و قووت و جینگن‌تر! رۆژ نه‌بوو شه‌پێک نه‌که‌ن. وه‌ک ده‌رسی مه‌درسه‌ لیسته‌م بۆ نووسیوون: شه‌مه: مه‌جید و سه‌عید، یه‌کشه‌مه‌مه: سه‌فه‌ر و مه‌جید، دووشه‌مه‌مه: شیخ نووری و سه‌فه‌ر یان مه‌جید پێکه‌وه شه‌پ بکه‌ن! رۆژی وا بوو سه‌فه‌ر دوو شه‌ری ده‌کرد؛ ده‌یگوت: مامۆسا، با ئه‌مه‌ قه‌رز بێ له سه‌رم!
رۆژیک دیتم سه‌فه‌ر دوو مریشکی به‌ ده‌سته‌وه.

- ئه‌مه چییه؟

- له ژنیکم کړیوه له گوندی «یندزه». یه‌کی به‌ دیناریک.

- غه‌زه‌ت لێ بارئ! مریشک یه‌کی به‌ چه‌وت دره‌مه! (چه‌وت تمه‌ن)

- نا مامۆسا، ژنه‌که وتی هه‌ر یه‌کی چه‌فده‌ جووجه‌له‌ هه‌لدینن. سی و شه‌ش مریشک به‌ دوو دینار هه‌رزانه!

پاش چه‌ند رۆژیک، «سه‌فه‌ر» تفه‌نگ له شاندا به‌ره‌و یندزه.

- بۆ کوی؟

- مریشکم لای ژنیک نایه‌وه، ئیسه‌ ئه‌وشی خا‌کان گشتیان فاسد بووه. ئه‌چم ئه‌و ژنه‌ ئه‌کوژم!

- سه‌فه‌ر جارێک به‌ که‌ریان زانیوی به‌سیه‌تی! مریشکه‌ کانت بکه‌ قه‌سابی!

دوایی گوتم: من به‌ دیناریک لیت ده‌کرم، بۆ بنکه‌ سه‌ریان بپه‌.

- مامۆسا خۆیشم له‌ گۆشته‌که‌ یان ئه‌خوم؟!

- ئه‌ی چۆن.

- که‌ وا بێ خاسه‌!

له‌ مه‌قالیکی «خه‌بات» دا نووسیووم: درۆکانی ده‌وله‌ت وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که‌ گو‌توویه‌ چه‌سه‌ن و حوسین دوو کچی معاویه‌ بوون؛ عه‌لی له‌ به‌غدا کوشتوونی! مه‌قال حرووفچینی کراوه، نموونه‌یه‌کی لێ دراوه، سه‌فه‌ر دیتوویه‌:

- سه‌عید ئه‌م غه‌له‌ته‌ چییه‌؟ تۆ مه‌سیحیت نازانی، من که‌ شیعه‌م ده‌زانم: چه‌سه‌ن و حوسین

کو‌ر عه‌لی بوون؛ وه‌ ده‌ست یه‌زید شه‌هید کراون! بینه‌ بیگۆره‌!

سه‌عید ناچار گۆرپووی. په‌نجا ژماره‌یه‌ک له‌ چاپ درا‌بوو که‌ دیتم. جا وه‌ره‌ سه‌فه‌ر حا‌لی که‌

و له‌ سه‌رپا حرووفچینی غه‌له‌ت بکه‌وه‌!

دوو سه‌ره‌بازی عه‌ره‌بی ئه‌سیری زۆزکیان بۆ هینان که‌ خزمه‌تی بنکه‌یان پێ بکه‌ین. یه‌کیان

سه‌هید عه‌لی، خه‌لکی حیلله‌ و ماسیگرێکی شیعه‌ بوو؛ یه‌کیان چه‌مه‌د، خه‌لکی لای دیوانیه‌،

فهلأحیکى سوننى بوو. که هاتن زهرد و زهعیف و لاواز، لووتت گرتبان گیانیان دهردهچوو. زور زوو لای ئیتمه قهلهو بوونهوه و زور وه کهیف هاتن. تهلیستیکی پرم تووتن دهگهل په ره جفاره لای همهد دانا. ههر دوعای بهخیری دهکرد، دهیگوت: تیره تووتن بووم؛ خوا راههستاتو کا! زورمان خویش دهویستن. همهد زور گیزوو که بوو؛ دوو ئیستیکان چای بهینایه به سهلامهت نهدهگهیشتن! گوتمان تو که وهرزیر بووی، بیستانمان بو بکه! باوه که بیستانیکی نمونهی بو ساز کردین.

رؤژیک چوو بووبینه راه ماسی، زورمان ماسی گرت بهلام چکوله بوون. برژاندمان. ئیتمه دهگهراین دروو بژیری بکهین، سهید عهلی - که کونه ماسیگر بوو - قاقا پیمان پیده کهنی که ئیوه فیتر نهبوون ماسی بخون. دیار بوو نهویش هونهریک بوو. ههر کلکی ماسی دهگرت و به ددان دایدهمالی. قهت درویکی ده گهرووی نهگیرا! بهلام ئیستاش فیتری فیله کهی نهبووین. همهد که هیچ، سهید عهلی چهند دهنکی کوردی فیتر ببوو؛ ناردبووم گوئیپاریک بگریت. ههرای دهکرد: ماموستا هشار! نهوه شیتته! شیتته!

دوای پیک هاتن و گفتوگو دهگهل بهراز و عهبدو رهحمان عارف، نهسیره کان ناردرا نهوه. من بهیانیهک له سهربانی گوندی قهسری بووم، نهه دوانه هاتنه خواهافیزیم. ههر دوو کیان زور به کول دهگریان که لیمان جوئ دهبنهوه و دهیانگوت بریا ده سالی تر نهسیری بهردهستی ئیوه باین...

«عهبدو لهحوسین فهیلی» پیاویکی کورتهبالای لاوازی زور زیت و زیرهک، له بهغدا له نزیک مهدرهسهی موسته نسرییهی قهدیم، دوکانیکی خهياتی و جل و فهرش فرۆشی هه بوو. کوردیکی زور موخلیس بوو؛ به تایبهتی دهگهل نهحمده تهوفیق و من. تا له بهغدا بوو، زور ساز و تهیار بوو. به تۆمهتی تیرۆری «بهدره ددین عهلی» نهستانداری ههولیر، نهویش تیوه درابوو. پاش حبس و جهز بهدانی زور، بهدرابوو؛ هاتبووه ناو شوورش و ماوهیهکی زور له لای سولهیمانی کرابوو نهمینداری دهغل و دان و داهاتی پیشمه رگه. دیار بوو جاریک به سهفهریک ناردرابوو، لهه بهینهدا درزی زوریان لی کردبوو. هاته لیوژه که بچی دادی خوئی له مهکتهب سیاسی بکا. مهجیده منداله کهی دهگهل بوو. گوتی: نهوه منداله و زوریش جوان و بهرچاوه، باوکی به منی سپاردوو که ناگاداری بم. منیش دلهم ههر به تو متمانهی دی، با لای تو بی و له چنگ پیایو خراب و بی نهخلاق بیپاریزه!

پازده شهویک حوسین میوانم بوو. شهوانه باسی بو دهکردم؛ کوردی ئیتمهشی باش نهدهزانی. که باسی یهکیکی درزی بی ناکاری بکردبا، دهیگوت: بهلی ماموسا، نهه پیایو خهراوه، ههلی لهعنهت له قهبری بابت بهم! دهمگوت بهلی فهرمایشته کهت راسته!

نهوه دهمه جهنگهی رهواسان بوو. مهجید دهگهل پیشمه رگه کان چوو بوونه چیا. خه بهر هات مهجید دلی له خو بوتهوه؛ خوئی بو بهرن. بهسته زمانه که مندالی شارستانی بووه و دیویه رهواس بی پوول له کتو زوره، بی خوئی هیندهی خواردبوو بوورابوو!

رؤژیک به دهستی گهل دهچووین مهله بکهین. زور دوور له پشستی گوند، مندالی جهوههر هیرانیم دیتن له بن بهردیکی گهوه ردا بوون. گوتم: کاک جهوههر! بن نهوه بهرده هیلاکه، نهگهر خوا نهکا تهیاره لینی بدا، ههر به تلیشه بهرد منداله کانت بهرده کهون. با له ناوه هوو میترگه، له بن نهوه داره گهورهیه بن، که نهگهر بومبا وه میترگ کهوی، ناتهقیتهوه و بهشتهقی پریشکی زور لی

بلاو نابن. نويژى شيوان كه له مهله گهراينهوه، هه موو مالى دى باريان ليناوه و پروو به كويستان ده چن:

- بهو شهوه بۇ كوي؟

- ئاي، خۆت به جهوههت نه گوتووه ئەمشه و بۇمبارانتان ده كهن! خۆتان پزگار كهن!؟

- نه مگوتووه و خوا پرووى درۆزن و زمان ههله رهش كا!

له گوندى ليوزه گياننكم به «پله» دايكى سه رگورد يووسف ميران بوو كه بنكهى كوپره كهى له ئيمه نيزيك و له و بهرى دۆليك بوو. (پله يانى بوورئ). ئەو ژنه ليم پروونه له هه موو شيخ و مه شاخى گه ورهش سالج تر و له هه موو كهس به روحم تر و له هه موو مه ردا زابان مه ردت ر بوو؛ خاله خه مه بوو.

جاريك له هه لويز، دوكتوريك پۆزيك سه رى چوار نه خۇشان ده دا، له هه مووان پلهى له بن سه رى نه خۇش ده بينئ كه ميوهى بۇ هيناوه و دلدارى ده داته وه. دوكتور گووشيه كهى فرئ ده دا، ده لئ: پله! ئەگه ر تۆ دوكتورى من چكاره م!؟ وه خته بلنم منى به قه د تاقانه كهى خۇى خۇش ده ويست. هه ر چيشتيكى خۇشى لينابا، ده ينارده دوام. كه ده چوومه مال جينگهيه كى نوستن راخراوه.

- پله! ئەوه چيهه؟

- قه له نده ر ده تناسم، هه ر نانت خوارد خه و به لاتا ده باته وه. نانت بخۆ و بنوو!

پۆزيك پيش نيوه رۆ له مالى پله بووم - كاك يووسفى كوپرى له مال نه بوو - ته ياره هات. پيشمه رگه كان - كه جينگه يان پرووتن و پيش مالان بوو - هه لاتن خۆ بشارنه وه. پله ده ربه رى گوتئ:

- ههى داوه شين! تفهنگه كانو بدهن به من، ئيوه بۇ پياو نابن!

له خه جاله تيان گه رانه وه و كرديانه ته قه له ته ياره.

كه م پيشمه رگه هه بوو ناوى پله نه زانئ و به حورمه ته وه باسى نه كا. ته نانه ت كوپره كهى خۇشى وه ك هه موو پيشمه رگه يه ك پئى ده گوت پله. من كه هه ميشه و ئيستاش له خۇشوشتن به سابوون و ناوى گه رم زۆر ته نبه لم، پۆزيك پله - كه ده عوه تى كر دبووم - هه لپپچام ئاو گه رم كراوه ده بئ خۆت بشۆئ. چارى ناچار پاش قيره و هه راي زۆر چوومه ژووريك، ته نه كه ئاوپك له سه ر ناگر و به رديكى بۇ شۆر كه لئ بوو. پئيم له به رده كه نا، ته نه كه ئاو وه رگه را ناو ناگر. به وشكى جلم ده به ر كرده وه و هاتمه وه گوتم باشم خۆ ششت! هه ر ده يگوت به قه سته ن وات كر دووه!

هه باسى مامه نداغا و شيخ له تيفى شيخ مه حمود هاتنه ليوزه و ميوانى جه واداغا بوون. شه و چوومه لايان. هه باساغا گوتئ ده بئ ده عوه تيكمان بكهى. دوو گيسكم كرى و ده عوه تم كردن. مه جليسيكى گه ره بوو. قسه ده كرا و «به لئ قوربان» ده گوترا. سه رم برده بن گوئى هه باساغا:

- كاكه ئيوه پياوه گه وره كان له ناو ره عيه ت و ژي رده ستاندا هه ر قسه ده هاوئن؛ درۆى زۆر گه وره ده كهن. ئەوانه زۆر زي ره كن. هه رچه ند له ترسان به لئ قوربان تان بۇ ده لئين، كه ديار نه بوون ليچتان لئ خوار ده كنه وه و به بئ ئابرووتان ده زانن. تۆزيك ئاگات له خۆ بئ! درۆيان بۇ مه كه!

هه باساغا له پئكه نين شين ببۆوه، گوتئ:

- يه قين راست ده كهى. به لام شو كور شيخ له تيف له من درۆزن تره و درۆى زلتر ده كا!

لەو ەتا دەگەل ئێران نێوان خۆش ببوو، ھالى ئىمە ئىزانىيەکان کەوتبوو ە خەتەرەو ە. دەولەت داواى لە مەلامستەفا دە کرد کە ئىمەى تەسلىم کاتەو ە. مەلامستەفا ھاشاى دە کرد کە ئەوانە لای مە نىن. تەنانت شەوئک چوو مە لای «ھاجى ئۆمەران» بارزانى بىنم. لە کۆلان تووشم ھات، گوئى: زوو بڕۆ! ئىستا کىشەى تۆ بوو. ئىرانى دەلئىن لای تۆبە و دوژمنى دەولەتى شاھەنشاهیە. ئەگەر تۆ دۆستمانى، دەبى بماندەبەو ە. مە گوتوو مە لە کوئت دەژى. خولاسە وەک چاوشەدار لىمان دەگەران. بە تايبەتى داواى ئەحمەد تەوفىقیان لى دە کرد کە رەئىسى ھىزبى دىمۆکراتى کوردستانى ئىرانە و ھەمىشە پىشمەرگەى بەردەستى ئەو دە چنە ئىران و تەقە لە سەرباز و پۆلىس دەگەن و کەلەگابى لە ئىران دەگەن؛ دەبى ھەر بماندەنەو ە. کە بە کجار زۆریان زۆرى ھىنابوو، بارزانى ناچار ئەحمەدى بەرئ کرد بۆ سنوورى تورکىە لە گوندى «کانى ماسى» لە «بروارى بالا» بمىنئتەو ە و لە سەر سنوورى ئىران دوور کەوتەو ە. کە وەک دەلئىن نە شىش بسووتئ و نە کەباب. ئەحمەد ھەر چەند بەو دوور خستەنەو ە بە لە چالاكى و ھىزبایەتى دژى ئىرانى داگىرکەرى کوردستان دەگەوت، ناچار مىلى دا و دەگەل چەند ھەوالئىكى ئىرانى بارى کرد و لىم دوور کەوتەو ە. ئەحمەد بە راستى شىرى مىسرى بوو؛ دە کالان نەدەو ەستا. بەلام چ دەگەى؟ فەرمانى بارزانىيە و واى بە مەسلەھەت زانىو ە. ئەگەر لئکىش دوور کەوتبوونەو ە، نامەى دۆستانەمان بۆ بەکتر دەنارد و لە بەرامبەر دەردەدلىيەکانى دلدارىم دەداو ە کە سەبر بکا، بەلکو ئەو ە خواىە ئەم گىر و گرتە بە سەر بچئ و بە خۆشى تووشى بەکتر بىنەو ە. لەو سنوورە دوورەش کە دەستى لە ئىران کۆتا کرابوو، لە کاروبارى بەفایدە نەوئىستاوو ە. سەرەراى دەرس بە پىشمەرگە گوتن و سەواد فىزکردنىان، دوو باغى بەجئ ماو لە جاشانى زىندوو کردبوو ە. راستى باغداریكى زۆر بە سەلىقەش بوو؛ کە مە نەمدەزانى. چەند جارئک سئو و ميوەى باغەگەى بۆ ناردم؛ دەبوو ھەر بئىە سەرىان.

کوردئىكى سا بلاغى بە ناوى «سدىق ئەنجىرى» ماو ەبەک بوو لە تارانەو ە ھاتبوو ە «دەربەند» لە «بالەکایەتى». ھەو ەل جار لە شارى قەلادزەم دىت. داواى لە دەربەند چەند جارئک دەدئت. تارىفى خويندەوارى و زانابىان دە کرد. پىاوئىكى ھئدى و ھئمەن و لەسەر خۆ بوو. لەو سەردەمانەدا کە ئەحمەد دوور خرابوو ە بۆ سنوورى تورکىە و ئىمە لە «لئوژە» بووئى، دەگەل سەعئد ناوئک - کە بە چاوئک بوو - بوونە مئوانى بئکەگەمان؛ پازدە پۆژ مانەو ە. پۆژانە خۆى و سەعئد دەچوونە دەرى دئ، بۆ جەمى نئورۆ و شەو دەھانتەو ە و تەواو ھۆگرى سدىق بووئى. چەند جارئک لە مەکتەبى سىاسىيەو ە - کە زۆرمان لى نئىک بوو - خەبەریان داينئى کە ئىرانى ناوى ئەوئان پىرسئو ە؛ بە لەو نئىکە نەمئئئى. سامى و مەن ھاشامان کرد و جواوبان نەدانەو ە. پۆژئک دەبوایە دوو پۆژنامەنووس و فئلمبەردارى ئەلمانى بئنە لامان لە لئوژە. کاک سامى بە سدىقى گوت: ئەمۆ مەچنە ئەو سەکۆبەى ناو دارانە کە ھەموو پۆژ لەوئ دادەنئشن؛ چونکە نازانئىن کئ دەگەل ئەو ئالمانىيانە دئ. لەوانەبە جاسووسى ئىرانى رەگەلئان کەوتبئى. سدىق لەو قسە نارەھەت بوو؛ گوئى: ديارە دەتەوئ رام نەگرئ! ئئتر بئى خواھافئزى کردن دەگەل سەعئدە کوئر پۆئشتن. چوو بوونە جئگەى رادئو لە «گردئم»؛ ببوونە مئوانى خالىداغائى ھىسامى. گوئبووى ھئلکەم ھەبە چۆنى دروست کەئى؟ سدىق گوئبووى: دەچم لەو دەم چەمە پئگە دئتم، کووکى دروست دەگەئىن. ئئتر ئەو پۆئنە بوو، نەھاتەو ە و بئى سەر و شوئىن چوو؛ کەس خەبەرى نەزانى. سدىق زۆر جار سەفەرى دە کرد و بە ھەوالانئى خۆى نەدەگوت بۆ کوئ

دەجم. ھەممۇ كەسئە كە دەيناسى لاي وا بوو عەقلى بىر يويە چۆتەو ٲىران و تاران بو لاي ھەوالانى توودەيى خۇي. پاش ماوئەيەكى زۇر، باوكى سديق لە قەسرى ھاتە لاي مەلامستەفا، باسى كورپەكەي كرد كە لەم ناوہ شرت و گوم كراوہ. بارزانى گوتى: ھىچ وەخت كورى تۆم نەديوہ و ناشزانم كئ دەليى. تاقىق دەكەم، تۆش بىرسە بەلكو شتىكى لە چارەنووسى بزانى. ئىستاش كەس نەيزانى سديق ئەنجىرى چى بە سەر ھات.

لە پاش رۇيشتنى ئەحمەد تەوفىق بو سنورى توركيە، «سولەيمان موغىنى» خۇي كرده جىنشىنى لە حىزبى دىمۇكراتى كوردستانى ئىراندا. رەنگە ئەوانەي زۇرى دەگەل ژباون چاترى باناسن؛ بەلام ھىچ وە بەر دلى من نەدەكەوت. دەيانگوت داوئىن پىسە، دەيانگوت فەرقى گىرفانى خۇي و ھەوالانى لە بەرە، دەيانگوت ترسەنۆكە و... كە من ھەر دەمبىست و خۆم وەك پىويستە نەمدەناسى. ھەر ھىندە بوو مەرحەبا و چاك و خۆشيمان پىكەو ھەبوو. چونكە من كارم بە سەر كارى ئىرانىيەكانەو نەبوو؛ بەلام وەك دۆست و برادەر خۆشم دەويستىن. دەمبىستەو كە موغىنى و ھەوالانى پىشمەرگەي دەچنەو ٲىران و چالاكى دەنوئىن. موغىنى برايەكى لە خۇي بچووكترى ھەبوو بە ناوى «عەبدوللا»، كورى پەسند و رند ئەو بوو؛ بە راستى زۇر پىاويكى بەقىمەت بوو. كە بە داخوہ لە نىو گەوركان دەگەل «مىنەشەم» - كە ئەويش مالم ھەقە پالەوانىك بوو - شەھىد كران.

بىكەي موغىنى و پىشمەرگەي ھەوالى لە «سونى» بوو؛ پاشان ھاتىوونە دۆلەرەقە. يەك لەوانەي ھەوالى موغىنى و شەرىفزادە بوو، كورپىكى حقوقى بە ناوى «حەمدەمىن سىراجى» بوو كە زۇر كومۇنىستىكى توودەيى دوونائەشە بوو. پىاويكى زۇر زىرەك و قسەزان و لەبلەبان و زمان لووس بوو. بە داخوہ ھەرچەندى كردم نەمتوانى بە دل خۆشم بوئت؛ نازانم بوچى؟... ديارە من ئەحمەق بووم و دواي ھەستى ئەحمەقانى خۆم كەوتبووم؛ دنا ھەرچى دەمدى تارىفى دەكرد. يان پىم وايە بۇيە نامۇيىم لئ دەكرد كە من لەو كومۇنىستىيە تەكىبوومەو ھەقە ئەو برواي پئ بوو.

«مەلا ئاوارە» ناويكم لەو برادەرەنە دىت، زۇرم كەيف گرتى. بىرى يەكجار تىژ بوو؛ زۇر بەي شىعرى من و يەكجار زۇرى شىعرى كوردى لە بەر بوو. كە قسەي دەكرد دلئسۇزى بو كورد و كوردستان لە قسەكانى دەبارى و زۇريان كار لە دلى گوئگر دەگرت.

رۇژىك لە «دەرەند» لەگەل مام عەلى عەجەم بووم. نامەيەكم بو ھات، سولەيمان موغىنى نووسىبووى: «ئىمە ھەوالانى ئىرانى - كە چەند رۇژىكە لە زىنوئ و خەلان راپدەبوئىر - بە عام بربارمان داوہ تۆ بكەينە رەئىسى خۇمان و بە موو لە قسەت لا نەدەين. تۆش دەبئ قبوول بكەي و دەبئ چاومان پىت بكەوئ». خەبەرم نارد ھاتە دەرەند. بە مام عەلىم گوت نىوہرۇژەيان بو ئامادە كات. دەگەل سولەيمان بە قەدەم لىدان رۇيشتىن، ھەر من و ئەو. ناوہرۇكى نامەكەي دووپاتە كردهوہ و بە چەند سوئندىكى زۇر زل قايمى كرد. گوتم: ئەگەر من قبوول بكەم رەئىستان بىم، نابئ ھەر لە ئىستاوہ قەت درۆم دەگەل بكەن. دەبئ ھەموو شتىكتان بزانم. گوتى قبوولمە.

- كاك فايق تۆ لەو سەفەرەنەي كە بو كوردستانى ئىرانت كرددوہ، تەقەتان لە دىي «شىلم جارن» كرددوہ و مندالىكتان كوشتوہ؟ حاجىيەكت گرتوہ، تا چوار ھەزار تەمەنت لئ نەستاندوہ بەرت نەداوہ و داركارىت كرددوہ؟ گىشەي وەر زىرانت سووتاندوہ چونكە پووليان

نەداۋىيە؟ رادىيۇت لە پشت بەرد شار دۆتەۋە و ئانتىلە كەت بلند كردوۋە، وات نیشان داۋە كە بە بىسىم قسە دەگەل بارزانی دەكەى و گوتوۋتە: قوربان! حاجى فلان ھەر پىنج ھەزار تەمەن دەدا، لىيى ۋەرگىن؟ بەلىق باشە. خوا راۋەستاوت كا! دەستت ماچ دەكا؟! ئەو كارانەت كردوۋە يا نا؟ نابىى درۆم دەگەل بەكى... .

گوتى: بەلىق ھەمووم كردوون؛ بەلام لەۋە بەۋلاۋە لە قسەى تۆ دەرناچىن.

- كاك فايق با قسە كەت تەرجمە كەم: تۆ دەفەرموۋى من بۆشكە يەكى پەر لە پىسايىم؛ بۇنى دەرچوۋە. ھەزار ۋەرە بىكەمە سەر بۆشكىكى بىن كەلىن، ئەو بۆگەنە داپۇشە! بىرام نە چاۋم لە گەۋرەيى و سەرۋىكىيە، نە ئەو كارانەشم بە دلە. ئىمە لە باتى دىلسۆزى بۆ مىللەتە كەمان بىينە چەتە و رىگەر و باجەستىن لە سەريان، پىنم كارىكى بە نامووسانە نىيە. خۆت چۆنت رابواردوۋە حىساب بۆ من مەكە! كارم بە كارى كوردستانى ئىران نەداۋە.

ئىتر خەبەرم لەۋ برايانە برا؛ نەمدەزانى چ دەكەن. جار و بارىك كە توۋشى بەك يان دوانيان دەبووم حالىكىم دەپرسى و جۋابىكىم ۋەردەگرتەۋە كە نەمدەزانى تا كۆي گەيون.

رۇژىك لە گەلالە بووم. پىرىژنىك ھاتە لام گىريا، گوتى كۆرە كەم (سەيد...؟) گىراۋە لە سەر ئەۋە كە دەلىن ئىرانىيە، تكام بۆ كرد بەريان دا. سەيد چوۋبوو چەند كەسىكى رەگەل خۇي خىستبوو، گوتبوۋى مام ھەزار دەلىق بچنە ئىران چەتەيى لە عەجەمان بەكەن! چەند تەقەيە كىيان كىرەبوو؛ پۇلىسىكىيان كۈشتبوو؛ ھەلا تىبونەۋە ناۋ چىاي قەندىل؛ كە بە ھىچ جۇر ناگاشم لى نەبوو.

رۇژىك - كە مالا مەلامستەفا لە «قەسرى» بوو - گوتىيان بارزانى بانگت دەكا. گوتى: نۆ پىشمەرگەى ئىرانى - كە سالىح لاجانى و ھەۋالانى ئەۋن - لاي ئىمە گىراۋن. ئەۋانە لە ئىران زۇريان عەزىتەتى دەۋلەت داۋە. ئىستا ئىرانى سوورن لە سەر ئەۋە كە بىاندەينەۋە. تۆ دەلىيى چى؟

گوتىم: قوربان! حىكايە تىيان دەزانم. ئەۋانە لە لاي قەلادزەۋە ھاتوۋنە ئەم دىۋ. ئىدىرىس كۆرى تۆ قەۋلى پىداۋن كە ناينانگىرئى و دەياننېرىتە جەبەيەكى دوور لە سنوورى ئىران. من رەۋايى نابىنم بىرىنەۋە بە ئىران. ئەگەر ھەر بۆ مەسلەھەتى رۇژە، من ئامادەم - كە زۇرىش منيان لە لا گرىنگە - لە بەرانبەر تۆپىكىدا كە بىدەن بە تۆ، خۇمىيان تەسلىم كەم؛ بەلام ھەرگىز ئەۋ فتۋايە نادەم. خۆشت كارى خۆت دەزانى...

گوتى: ئىمە لەۋ لىقەۋماۋىدە ھەموو لامان لى براۋە، رىنگەى ئىران نەبى. چۆن دەتوانىن ئەۋانە يان نەدەينەۋە؟ چۆن بىرايم و جەلال بە سەرماندا زال نابىن؟

- من فتۋا نادەم؛ ھىچكارەش نىم. خۆت دەزانى...

پىرە پىاۋىك بە ناۋى «حەسەن ھەۋتەۋانە»، لاجانى - زۆر سال بوو پىشمەرگە بوو - دەئىۋارىدا ھاتە لام كە عومەرى كۆرى تازە لاۋىكە و دەگەل ئەۋ نۆ كەسە گىراۋانەيە. زۆرم بەزەيى پىندا ھات. چوۋمە تىكاي ئەۋ كۆرە. شەۋ بەريان داۋبوو؛ گوتىۋوبان ھەلاتوۋە. عومەر - كە لە مردن رىزگارم كىرەبوو - زۆر جار دەھاتە لام و دەردى دلى خۇي دەكرد. جارىك دەگەل فايق موعىنى چوۋنەتە سەر رىگىلى ئىۋان سەردەشت و خانى. گوتى: كارۋانىكى كامىۋنى سەربازان - كە چارەدە كامىۋنى باركراۋ بوو؛ ھەر يەكەى سىن يان چۋار پاسەۋانى لە سەر بوو - بە بەردەمماندا ھاتن. ئىمە لە ناۋ دارستانىكى چوغوردا دەۋرۋەرى رىنگەمان گرتىۋو. دەمانتۋانى بە

تهنیا دهسریژیک بیانکوژین و کاروان پرووت کهین. کاک فایق - که سهرکردهمان بوو- فهرمانی ناگرکردنی نهدا:

- کاک فایق لهوه چاتر قهت هه لئا کهوئ!

- نه خیر رازی نیم تهقه بکهن، خه تهره!

جا توخوا نه گهر کاکه حمهد بوايه، ده سهر نهو پارووو چهور و نهرمه ده چوو؟ چؤنت دهوئ تا خه تهر نه بی؟ به جیم هیشتووو و هاتووومهو...

کوریکه تری ئەم مام ههسه نه (برایم)، له پشت شینم جارانی لاجان کوژرا. ئەو عومهرهش له شهري «دۆلی خدراوئ» دیموکراتی ئیران - که ده گهل دهولهتی خومهینی کرا- به ته یاره کوژرا.

پۆژیک ئیواره نه حمهدی بارام میرزام دی که له دهسته و دایره ی جهماعهتی موعینی بوو. گوئی قهراریان داوه بچه نه ئیران و شۆرش هه لگیرسیئن؛ به لام من رامکردووو و ده گهلان ناچم. گوئی مام عه لی عه جه م له بنکه به جی ماوه و هیشتا نه چووو. خه بهرم بۆ مام عه لی نارد که نه گهر ناچی بۆ ئیران با بیته لای من. هاته لام و تا ئاخری شۆرش لیک هه لئه بهر این و بنکه م ته سلیمی نهو ده کرد؛ وه ک گول پین راده گه یشت.

بیستمه وه که دوا ی نهوه ی له بارزانی و شۆرشه که ی ناهومید بوون، ویستوو یانه بۆ خویان له ئیران کاریک بکهن. حه مه ده مینی سیراجی له هه موان دلگه رم تر بووه که ده بی ههر بچین. شهویک له دۆلهره قه وه رۆیشتوون و حه مه ده مین تا سهر سنووو ده گهلان بووه، گو تویه برا وا باشه من بچم ده گهل دهولهتی عیراق قسه بکه م و چهک و نه سپابتن بۆ وه ریگرم. خۆی لئ دزیبونه وه و خۆی گه یاندۆته به غدا یه و ماته ی هه لگرتوه. پيشمه رگه ئیرانییه کان که وتوو نه چیا وه و تووشی شه ر و به کوشت چوون هاتوون و سیراجی هیچ خه به ری نه بووه و بی سهر و شوئنه. جا ئیستاش تا باسی شه هید بوونی سما یلی شه ر یف زاده و مه لا ئا وه ده بیسم، گورجی چروچاوی پر له فیل و فه ره جی سیراجیم دپته بهر چاو. لام وایه هۆی به کوشت چوونیان نهو کابرا زیره ک و بی باره یه، که نهوانی هه لئا وه و خۆی لئ دزیبونه وه. من بروام وایه؛ رهنگه واش نه بی. نهوه خوا ده یزانی... له م به ینا نه دا که نهو براده ره ئیرانیانه له دژی ئیران خه بات ده که ن و له شۆرش بارزانی ته کیونه وه و پيشمه رگه ی شۆرش عیراق به کار تیکده ریان ده زانن، ژن و کوری فایق موعینی له سه نگه سه ره و له مالی حه سو میرخانی ژازه له ییه. فایق چۆته سوله یمانی؛ چاوی به فه رمانده ی نه رته شی پینجه م که وتوو، قه ولی چهک و یارمه تی لئ ساندووو. چۆته به کره جو لای جه لال تاله بان ی که چه کداری ده وله تن و دژی بارزانی. هاتۆته وه شاری سوله یمانی، میوانی شیخ له تیف بووه. نامه یه کی بۆ حه سو میرخان نووسیوه که: ئیوه ژن و کوری منتان داگیر کردوو؛ کاریکی زۆر نامه ردا نه یه. نه گهر نه تانگرتوون، بیاننیرنه سیتهک؛ بۆ مالی شیخ له تیف. ویستوو یه له سنوووری بانه وه برواته دیوی ئیران؛ له سهر چوار پریانی سیتهک-چوارتا، جپیه که یان راگرتووو که فایقی تپدا یه. «سدیق نه فه ندی» ناویکی له کۆنه وه پيشمه رگه و خه لکی سوله یمانی، که هه موومانی باش ده ناسی دا یده به زینتی:

- کاک فایق کارم به تۆیه.

فایق به لیباسی فه قیوه، بی چهک ده لی من فایق نیم و ناوم مه لا قاده.

- ههر چپیهک بی ره گه لم که وه!

رۇژنىك كە بۇ كارى چاپخانا - كە ئەودەم لە سوورەبان بووين - چومە مالى بارزانی، گوتى:
- ئەگەر بتهوى دەتوانى فايق مويعىنى بىينى و قسەى دەگەل بکەى. با ھەرچى دەيزانى
دەربارەى قايد فيرقەى پىنج و جەلال و جاشەکانى بەکرەجۆ، پیمان بلى؛ دەنا ئەوہ ئىرانى
داواى دەکەنەوہ و لە خەتەردايە.

چومە «وہسان» فايقم ديت كە دەگەل پيشمەرگەيەك بە ناوى «خەليل شەوباش» لە
مالىكى چۇلدا ھەس كرابوو. دوو چەكدارى بارزانی لە دەرک و سەريان بوون. پىكەوہ
دانىشتين، كاك فايق نەقلى گىرانى خۇى و شەوباشى بۇ گىرامەوہ. كە گوتم ئەگەر ھاوكارى
دەگەل شۇرشى بارزانی نەكەى، زۇر لە چارەنووست دەترسم، گوتى: ئەوانە يارىدەمان نادەن.
تەنانت برينداريشمان بۇ دەرمان ناكەن. حازر نيم ھىچ ھاوكارىيەك بکەم...

گوتم: كاكى خۇم! دەلئىن تەيرى گۇشتخۇر دندووكى خوارە. تۆ پياوى ئەو كارانە نەبووى! بە
زۇر بە ملە خۇتدا ھينا و نەشتزانى چ دەكەى. ئەگەر من بوومايە لە جياتى تۆ، كە دەمزانى
دوژمنايەتى بارزانی دەكەم و بە ولاتى بەردەستى ئەودا ديم و دەچم، ھەر بە شەو، بە بى پى، بە
ناو دارستاندا سەفەرم دەکرد. ھەميشە چل تەفەنگچىيەكم دەگەل دەبوو؛ لە سەر ھەست و
دەست لە سەر پەلەپىتەك. تووشى ھەر رىبوارىك دەبووم، نەمدەھىشت بپروا و خەبەرم لى بەدا،
دەمبەستەوہ تا زۇر دوور دەكەوتەمەوہ. بۇ چەند كيلۇمىتر لە پيشەوہ رىگەيان بۇ تاقى
دەکردمەوہ و ھەميشە دەستەيەك لە داووا دەيانپاراستم. لە كوئى دەنگ درابام دەمكردە تەقە و
خۇم پزگار دەکرد. ليم روونە ئەحمەد تەوفىق لە جياتى تۆ ئەمەى بگردايە، زۇر بە ھاسانى پىكى
دينا و دەگىر نەدەكەوت. تۆ دەزانی «ھەسۆ» شىرى كەرىشى خواردى، تىدەگا كە تۆ داوا
دەكەى ژن و كورپ بچنە «سىتەك»، ماناى وايە خۆت لەو ناوہى و دەتەوى بيانىنى. جوابت بۇ
دەنووستەوہ كە ژنى تۆ خوشكى منە و كورپ تۆم لە كورپ خۇم ھەلئاوردوو؛ ئەوا بۆم ناردىە
سىتەك. سديق ئەفەندىت لە سەر رىگە دادەنسى كە باشت دەناسى و دەتگرى. تەنانت
دەمانچەيەكىشت پى نىيە دىفاع لە خۆت بکەى. چۇن كەسىك بە ئاشكرا دژى بارزانی
بجوليتەوہ و ھەموو كەسبىش بىناسن، دەچى سوارى جىيى مسافەرى دەبى و بە نپوہپاستى
جادەدا سەفەر دەكا و دەيەوى بچى بە چەك و ئەسپابى دوژمناى بارزانی لە ئىران كار بكا و بە
عەقىدەى بارزانی زيان لە شۇرشەكەى ئەو بەدا؟! زۇر بە داخەوہ پياوى ئەو كارە نەبووى. خۇزيا
ئەحمەد تەوفىق با. زۇرىش بۇ ئايندەت دلتنەنگم؛ بەلام دەستم ناروا. ئەوہندەى بتوانم ھەولى
خۇم دەدەم كە لە كوشتن پزگار بى.

ئەوہ دوامىن دىدارم بوو دەگەل مويعىنى. بە مەلامستەفام گوت: راستە لە ناچارى خۇى چۆتە
بەكەرەجۆ و لاى قايد فيرقە، بەلام شتىكى وا لە ھىچيان نازانى كە ئىمە نەمانزانيى. ئەو داواى
يارمەتى كردوو، قەوليان داوہتى و ھىشتان ھىچى وەرنەگرتووہ. راستە كارەكەى دژى كارى
تۆيە كە دەگەل ئىران دۇستى؛ بەلام بە پرواى من بە ھىچ جۇر نابى ئەو دوو كەسە نە بكوژى، نە
بياندەيەوہ بە ئىران. لە جىگەيەكى دووردەست، لە سنوور ھەسبان كە! بلى ناتاندەمەوہ؛ بەلام
گرتوومن و نايەلم دژى ئىران بجوليتەوہ. بيانكە بە پەرى بەرندەى قومار. ھەر وەخت ئىرانى
كەوتنە بر و بەھانە دۇزىنەوہ، دەفەرمووى من فايق و ئەحمەد تەوفىقم پى بەخيو ناكرى؛
بەرھەلدايان دەكەم و ئازادن چ دەكەن بکەن. ئىرانى زۇر مەمنوونت دەبن كە ئەوانەيان دە گۇرا
نەكەى و نەبنە مايەى دەردى سەريان. كە لە ھەبسى تۇشدا بن، ھەموو رۇژ ئەگەر بە پىويستت

زانى دەتوانى فەرمانى كوشتىيان بەدى. بەلام بە هيچ جۇرىك دلەم فتوا نادا كە تەسلىمى ئىران بىكرىتەوہ. چونكە لە دژى تۆ تەبلىغانى پىن دەكەن؛ وەك چەند جار كىردوویانە...

دوایى بیستمەوہ كە فایق و شەوباش كوزراون و لاشەكانیان دراوہتەوہ بە ئىران. راستە فایق بە شەھیدیكى میلی لە ناو كوردستانى ئىران حیساب دەكرى؛ بەلام بە بەروای من عەبدوللایى براى لەو پىتر شیاوی ئەو ناوہ بووہ؛ مەلا ئاوارە و شەریفزادە زۆرتەر جىگەى ئىحتىرامن. نەدەبوایە سىراجىش لە بىر بىجئ و حیسابى دەگەل نەكرى. بەلام كەم واپە تارىخ عادل بووبى و ھەقى ھەر كەسى بە پىنى كار و زەحمەتى خۆى دابى...

شىخ لەتيف بۆى گىترامەوہ كە فایق لە سولەيمانى میوانى بووہ. كاتى گوتوویە دەپۆم، پىم گوتووہ بە هيچ جۆر وا مەكە «قالە تەگەرانى» بزانى كەى دەپۆى و بۆ كوی دەپۆى. چونكە قالە جاسووسى سى سەرەيە: بۆ بارزانى و بۆ ئىران و بۆ عىراق كار دەكا. گوتى باشە. بەلام بەيانى كە ھاتە خواحافىزى، گوتى قالە تەگەرانى ماشىنى بۆ گرتووم و بەپىم دەكا!

لە قەلاتى بالەيان بووین، «مونتەقىمى قازى» - كە لە پىشیشدا دەمناسى و برادەر بووین - ھات گوتى: دەچمەوہ لای مەھاباد ھەوالان دەبینم؛ كارىكت نىيە رامسپىرى؟ گوتم: خەمىر ددانىك و فرچەيەكم بۆ بىنە!

تەواو خۆى قەلس كرد كە من بۆ باسى سىاسى دەگەل ناكەم! جارىك بە سەفەر چوو بوو مەھولتەر، میوانى مالى شىخ مستەفای كورى شىخ عوبەیدیلا بووم كە ئەوسا لە ھەولتەر بوو. سالارى ھەيدەرى و مونتەقىم لەوى بوون: - بۆ ھاتوون؟ - بۆ سەياحەت!

رۆژى گوتیان مونتەقىم گىراوہ. گوتیان خەبەر بە شۆرش دراوہ كە مونتەقىم دەگەل كورى شىخ عوبەیدیلا چۆتە مەر كەزى فەرماندەى سوپای عىراقى لە ھەولتەر. كە لە نوختەى سنوورى شۆرش لىيان پىرسىوہ، گوتوویە ناوم عەبدوللایە و ناسىوانە كە مونتەقىمە. سالارى ھەيدەرى كە ھاتبووہ و زانىبووى مونتەقىم گىراوہ، چوو بوو گەلالە و گوتبووى منىش بگرن كە دەگەل مونتەقىم لە ھەولتەر بووم. گوتبوویان كارمان بە تۆ نىيە كە تۆ ئاگات لە كارى مونتەقىم نەبووہ. بیستمەوہ كە مونتەقىم دراوہتەوہ بە ئىران و لەوى ھەبس كراوہ.

تا ھاوین لە «لێوژە» ماينەوہ. ھەموومان تووشى زگ ئىشەى زۆر سەخت بووین. مېشوو لە كوپرەش ھەشرى دەكرد و ھەجمىنمان نەما بوو. دوكتور مەحمود گوتى ئاوى كانىيەكەى گوند خراپە و جىوہى تىدايە. خەلكى گوند لە مندالىيەوہ پىيەوہ راھاتوون؛ بۆ ئىوہ سەممە. ئاوى گەرمى چەمەكەمان دىنا دەمانكولاند و ساردمان دەكردەوہ. بەلام چارى مېشوو لە نەدەكرا.

قەزار درا بار بكەين بۆ گوندى «سوورەبان» كە ھەشت مالىە و لە «وہلزی» جوئ بۆتەوہ. چەند رۆژىك لە گوندى «قەسرى» مامەوہ تا جىگەى چاپخانەمان پەيدا كرد و پىكمان خست. لە ھات و چۆى نىوان قەسرى و لێوژە، جارىك لە رىگە لە برسان ھىزم نەما. لام دا ناو پۆلە سپىندارىك، راکشام. قشقەلەى سەگباب قەرەقەر لە دەورەم، زۆرى توورە كردم. دەمانچەم لى ھەلكىشا، دوو دەمانچەم پىوہ نا. ھەر چەند دە مېترىش دوور نەبوو، تازە بە تەقەوہ فرى! ديار بوو زۆر ئەنگىوہى چاكم! راکشامەوہ. پاش تاوىك خرمە و تەپەى پىادە و سوار ھات. ھەر ھام

کرد: برسیمه، دهنگی پله هات، گوتی:

- نهوه ههزاری قهله ندهره! دادهی بیگه نی!

بی تو ناخوش، یهک مریشکی سووره وه کراوی به نانهوه دامی، قرتم لی بری!

ههر دهو ریگه یه دا شهویک ده گهل دوو پيشمه رگه بوومه میوانی شیخی «به رگره». شیخیکی جیحیلی زور دلتهر و خوش مه شرف، ده فی هینا و به دهنگیکی زور خوش شیعیری «سافی» کاکي هیرانی ده خویندهوه.

پیشوو ههر له لیوژه گوی ئیشه یه کم پیوه نووسابوو، گویم وه ژان هات و زوری نار ههت کردم. شیخ ههر به پهله پیوازیکي نایه سهر ناگر تا پیسته که ی سووتا. نیرتکی پیوازه که ی - که پیشابوو - خسته ناو کونی گویم و ژانی شکا. باش بوو نهو دهرمانهش فییر بووم. که هاتین برۆین دوو پیوازم نایه باخه لم نهوهک له ری گویم وه ژان بیته وه! گه ییمه ناوپردان، دوکتور ههسه نیکی عاره بی لی بوو؛ خوی تووره کرد: چون تو دهرمانی لادی ده کار ده که ی؟ گوتم: دوکتور زوری له سهر مه رۆ! زوو دهرمانم ده که ی یان پیواز له گیرفانم دهرینم؟!

بهر له وه تهواو له لیوژه جی بکه یینه وه، سهریک چووینه دۆلی «باله بیان» که مه کته بی سیاسی و تهنفیزی له وییه و زور ئاو و ههوا ی خوش بوو. دۆلیکه نریک به بیست گوندی تیدیاه و پره له باغات و میوه. چۆمه که ی له نریک به فرانیه؛ به هاوینی سووریش ههر سه هۆلاوه و ناویری مه له ی تیدا بکه ی! چهند دیمه نیکی جوانه که نهو هه موو دار به روانه و دار مازووو گه ورانه، هه موو میوی ره زی لی هالاوه و به هه زاران هیشوو ره تر لی لهو به رزاییانه وه خۆ دهنوین.

میوانی که پری شیخ ره زای گولانی بووم. پيشمه رگه یه کی هه بوو (که ریمه که چهل)، چیشتی لی دهن. ئیواره یهک چوومه وه که پر؛ که ریم دهمه روو له سهر خۆله پۆتینه دریز بووه؛ هاوار ده کا:

- مردم! بمرگه نی!

دوو پشک به قامکیه وه دابوو؛ بن ههنگلیشی خر بیوو. گوتم: ماست هه یه؟ پیاله یه کی چکۆله ماست هه بوو؛ نامه سهر ناگر، توژیکم گهرم کرد. قامکی که ریمان گرت بیخه یینه ماسته وه، له ناوی خوی دهستی راوه شانند، ماست رزایه ناو خۆل. هاوارمان بۆ دارشکینیک برد، ته نیا دۆی هه بوو. دۆم گهرم کرد و فهورهن که ریمان چا کرده وه.

نهو دهرمانی ماستی گهرم بۆ دژی دوو پشک، زور جار به کار هات. باسم بۆ حاجی محهمه دی شیخ ره شید کرد بوو. له پاشه رۆژدا که له زینوی دیتمه وه، گوتی:

- نه قلیکی خوش: چوومه وه لۆلان و به سۆفییه کانم گوت نهو دهرمانه فییر بووم که زور هاسانه و ماست هه میشه هه یه.

- کی پنی گوتی؟

- لاویکی نه فهندی شارستانی.

سۆفییه ک گوتی: پاش شیخ ره شید تو دهمینی، ئیمان به سهر رووتی شارستانی ده هینی؟ به خوا به قسه ت ناکه م!

قه بریک هه یه له لۆلان، ده لئین ههر کهس به ردیکي چکۆله لهو سهر قه بره هه لگرئ و بیخاته گیرفانی، دوو پشک پیوه ی نادا. سۆفییه که چووبووو سهر نهو قسنه، دهستی بۆ به ردۆکه بردووو و دوو پشکینیک پیوه ی داوه! به دهست و سهر رازاندن هات:

- حاجی محەممەد چەم لێ دەکەو؟ ئەوا دەمرم!

- ماستی گەرم کراوی سەرپووتی شارستانی عیلاجت دەکا!

پژژیک لە پردی زەردەووە دەمەویست بچمە دۆلی بالەبیان؛ بە چاوی پێم وا بوو زۆر هاسان دەتوانم بگەم. چەمەدانیکم بە دەستەووە بوو؛ بە پێ مەل لێ نا. گەیمە قەسری، ماندوو ببوو و گەرم بوو. ئیستراحتیکم لە سەر جۆگە کرد و خۆم فینک کردەووە و مەل لە هەوراز نا. بە هەزار دەرد گەیمە سەر هەورازی وەسان. لینگم دەلەرزێ؛ وەک سەرخۆشان تەلۆتەم بوو. ناخری گەیمە سەر موزێرە و باوی قاچم خۆش بوونەووە. شوانیک هەرای کرد:

- هۆی کاک! پەری سیغارم وئ نییە؛ ئەگەر هەتە پریکم بەیە.

نیو دەستەیک پەره سیغارم لە سەر بەردیک لە پەنا دانا؛ بەردیکیشم لە سەر دانا، با نەبیا. گۆتم وەرە بیبە، خۆم گەیانده ناو گوندی وەسان. مال هەموو لە چۆل بوون. چەند لاویک لە سەربانی مزگەوت بوون. سەلامم کرد و لە سێبەریک دانیشتم. گۆتم تۆوتن و پەر و ناگرم هەیه و ئەمشەو لەم سەربانە پرایدەبویرم. یەکی گۆتی: میوانی من بە!

- مالت نزیکه؟

مالیکی نیشان دام، لە هەورازیک کە هەر تۆقیم.

- نایەم کاکە!

یەکی تر گۆتی: میوانی من بە!

- کوا مالت؟

- لەوبەری چەمە و پردیش هەیه.

رەگەلی کەوتەم. لە رێ تۆوشی یەکی تر بووین، گۆتی: کاکە میوانی من بە!

- کوا مالتە کەت؟

- ئەمەتا لە ناو ئەو بەردانەدایە.

- باشە دەبمە میوانی تۆ!

کردیانە کێشە کە چۆن میوانم لێ دەستینی؟ گۆتم: کاری من بە گەز و بستە؛ ئێرە نزیکترە و تۆم ناوی! بوومە میوانی ناو بەردان. سەیر دەکەم ژنیان هەر یەکە ییست و پازدە میتر شالیان لە پشտایە کە لە عیراق باو نییە.

- ئەرێ ئێوە چین؟

- ئیمە سەیدی کولجین. سەیدە بدوللای کولجی نەووە و خوارزای ئیمەیه کە لە ساپلاغە.

- کۆرە ئەگەر وا بێ خزمین!

شەو کابرایەک هاتە ئەو مالت، گۆتی: ماشەللا لە دنیا دا پیاوی عاقل هەیه و ئیمە نازانین. ئەمڕۆ بە رێبواریکم گۆت پەرە سیغارم دەیه! بۆی لە سەر بەرد دانا بووم؛ بەردیشی لە سەر دانا بوو کە با نەبیا. پڕواننە ئەم عەقلە! گۆتم: کاکە تۆ چت دیووە؟ عەقڵی وام هەیه لە لینگە کلاش درشت تر!

- ئەو تۆ بووی؟ شەرت بێ سبە ی بە ئیستری خۆم بتهمە ئەو شوینە دەتەوی!

لە رینگە گۆتی ناوم مەلای بۆرە. باسی سەیدە عەولای کولجی بۆ کردم کە ئیستا شوکۆر پیاویکی دەولەمەند و زۆر پیاووە. بۆ من خەبەریکی تازه بوو. زۆرم دل خۆش بوو؛ چونکە سەید

عەولام كە بەجی هیشتوو، مندالیکی فەقیر و هەتیوبار بوو. ئیتر لەو ساوێ بوومە خاوەن خزم و توتتی جفارەم هەر ئەوان بۆیان دینام.

لە «لیوژە» دەگەڵ سامی ملمان لە کاری چاپەمەنی نایەوێ. رۆژنامەیی خەبات هەفتهیهك بە عەرەبی و هەفتهیهك بە کوردی دەنووسرا. پاشان کاک سامی چووێ مەکتەب سیاسی لە ناوپردان و تەنیا مەماموێ و بەرپرسی چاپخانە و ئیدارە کردنی پیشمەرگەکان بووم. جار و بارە دەرڤەتم دینا، دەچوو مەموێ بەغدا سەری مندالانم دەداوێ و یەکیکم لە جییی خۆم دادەنا تا دیمەوێ بە سەر رابگا. جار و بارەش مندالەکانم خۆیان دەگەیاندا ناو شۆرش و چاوم پئی دەکەوتن. هاونیک کە مەدرەسە و چانیان بوو، هاتن. خانی چکۆلەم کە هەوێل جار لە گەلالە لە ژووری ماله کە دەرکەوت و روانی، گوتی: ئای دایە! باخچەیی بابە چەند گەورەیه! لای وا بوو ئەم هەموو جەنگەل و شاخ و داخە باخچەیی منە!

کە پریکمان لە چیا ی پشت گەلالە کرد و کردمانە ماله خۆمان. چەند کە پری تریشمان لئ نزیك بوون. رۆژانە لە «سوورەبان» کاری چاپخانەم دەکرد، شەوانە درەنگ کە تا «گەلالە» پێگەیی دوو سەعاتیک دەبوو، دەهاتمەوێ ماله. ئیوارەیهك زووتر چوو مەموێ، مەسووم گوتی: دوو مارم دیتن لیک هالابوون؛ هوارم لەو جیرانانە کرد کەسیان بە دادمەوێ نەهاتن. گەلیم لە جیرانان کرد، گوتیان بە خوا نەبگوتوو، هەر گوتووێ: «ئەوێ تا مار»، «مار هاتوون». لەوان وا بوو دەلئ مائی دیکە هاتوون!

- کاکە قەسەیی قۆر! ئەو مارەیی دیوێ کە پئوێ دەدەن.

- دە جا داکي محەممەد دەبوو بیگوتایە: «ماری گوریس» هات!

گەلێکم روانیە ئەو بن گاشەبەردە کە دوو مارەکانی چوو بوونە بن، پەیدام نەکردن. دلخۆشی مەسووم دەداوێ کە هەر ئەو مارە بوون و رۆیشتون. مەترسە! چیدی نایەن. کتیبم دەخویندەوێ و دەمگوت مار نەما. لەو دەمەدا ماریک بە نێو پراستی پەری کتیبدا خوشی و لە کەلەکا خۆی شار دەوێ. جوان بە درۆزن دەرچوو! شەو لە کەپر دا چرامان کوژاندبۆو، با خشەیی لە گەلا دینا، مەسووم دەگوت ئەو مارە خۆی لئ مات کردووین تا دەنووین. جا وەرە و سویند بخۆ کە مار بە شەو ناگەرئ و ئەویش ئیستراحت دەکا!

ئەمجار سەعید ئەبووشامیلی چاپخانەچی بە لایەوێ شتیکی زۆر عەجایب بوو کە چۆن بە نیوێ شەوێ تاریک، بە ناو ئەو دارستانە پرەدا بە تەنیا دەچمەوێ مائی و ناترسم؟ دەمگوت: کاکە! لە درندە ناترسم؛ لە بنیادەمی خراب دەترسم کە بۆ تەماح بمرکۆژی و ئەویش بە ریدنا نارۆم و تووشیان نابم...

لیوژە خەلکیکی زۆر سادە و بەستەزمانی تیدابوو. زنیك ئاوی بۆ دینان بە ناوی «میری»، ورج بیینە و میری بیینە! ئەگەر ئاوی دەهینا و دەیدی میوانی نامۆمان هەیه، کۆلوانەکەیی بە سەر دەم و چاویدا دەدا و دەهات.

- میری! ئەوێ بۆ وا دەکەیی؟

- ئای بە قوربان! ئاشەرمیکم لە میوانان!

مەلایەکی لئ بوو «مەلا نیسک» - پیم وایە ناوی عەسلی «سەعید» بوو - ئەو بیچارە نەیتوانیوو دوو سێ سلاوێ و «مەلایەسەللی» لە بەر کا و لە مەلوودنامەدا بەشدار بی. سەیدیکی نەخویندەوار فیریان ببوو، پلاوی مەلوودی دەخوارد و مەلایەش بوو!

گوتيان «مەلا نىسك» چاويلكە يەكى ھەيە دە قىمەت نايە! گوتم: مامۇستا دە كرى ئو شتە
عەنتىكە يە بىنىم؟
- بەلى بۇ تۆ قەيدى نىيە.

قوتوويىكى ھىنا پر لە پەرۇ، ھەر پەرۇى ھەلكرد تا گەيشتە لۆكە. لە ناو لۆكە، عەينەكە
كۆننىكى دەرىنا لاسكەكەى بەن بوو. راستى قرانىكى نەدىنا؛ لە مەلا بسوہ بت! دلەم نەشكاند،
گوتم: نىشانى كەسى مەدە! زۆر گەنجىكى بەقىمەتە!

گىياھەك بە زۆرى لەو ناوہ دەروى بە ناوى «گۆرمزە»، زۆر لە ئەسپەناخ خۆشترە. رۇژانە بىست
فەلسم دەدا بە كچۆلىكى مېرى، دەچوو چارۆكىك گۆرمزەى دىنا. رۇژىكى جومعە بانگم كرد:
فاتمۆكى وەرە بچۆ گۆرمزە!
مېرى گوتى: ئەپرۇ! فەقى ئايشى ژنى مەلانىسك دەلى جومعان گىا زىكرى دەكەن؛ گوناھە
ھەلىانقەنى!

- خات مېرى! ئەدى بۇچى مانگا و بزەكانت ناردوونە دەشت گىاي بە دەم زىكرەوہ بخۆن؟!
بەبانيان «مېرى» ھەر ئاويكى شەومەندە بوو، دەبىردەوہ كانى و لەو سەر ئاوى تازەى دىنا.
- ئاخىر تۆ بەو ھەورازە ھەلدەگەرىپى ئاوى شەو بۇ دەبەيەوہ؟!
- قوربان! فەقى ئايشى دەلى ئاوى شەو نەچىتەوہ ناو كانى شكايەت لاي خودا دەكا!
جاريك مېرى شكايەتى كرد كە ئەگەر تۆ لە مال نابى، پىشمەرگە تەنەكەى بەتالم نادەنى.
- چەندى دەتەوئ بەرە، بەلام بۇچىتە؟

- بە قوربان نيوہ رۇنى خۇمالى و نيوہ رۇنى شاپەسند لىك دەدەم و بە پىرەى مېردەمدا
دەينىرمە رەواندز!
ھاي بە كلكى خىوى! لە ھەموو عىراقدا رۇنى رەواندز بە خالىس و چاك بەناوبانگە؛ كەچى
ئەويش فىلى تىدا دەكرى!

بەزمى خۇشمان لە سوورەبان «نزار» ناو، كورى «سەبرى بۇتانى» بوو. لە كەر كووكەوہ ھاتبوو.
مندالىكى ۱۶-۱۷ سالە بوو. رۇژ تا ئىئوراي دەگەل سەگەلى ناو دى ھەلدەسوورپا؛ دە باوہشى
دەگرتن؛ ماچى دەگردن. خەلكى دى شتيان پى نەدەفرۇشتىن، دەبانگوت گلاو دەبىن. ھەرچى
دەگەل نزارم دەگرد، بى فايدە بوو. باوكى لە خۇشى زىرەكى «نزار» پىنى بە عەررەوہ بەند
نەدەبوو، ھەمىشە تارىفى دەگرد.

رۇژىك گوتم: نزار لەغەزىكت لى پىرسم: دوو بزى يەكيان رووى دە رۇژھەلاتە و يەكيان رووى
دە رۇژاوايە؛ لەسەر باقە گىياھەك دەلەوہرپىن. ئەوہ چۇن دەبى؟
قەدەرىك مات ما، گوتى: بزى نابى، ئەسپ دەبى؛ كە پارويىك ھەلدەگرى و ئاور بۇ پاش
قوونى دەدانەوہ!

گوتم: شتىكى كە پىشوو بىستوتوہ و زانىوتە بلى؛ ئەتۆ ئەوہت دەزانى!
ملى لە سوپىندا كە بە زىرەكى خۇى حەلى كر دووہ!
نزار كوردى نەدەزانى و كلاسى شەشى خويندبوو. ھەر زوو گوتى ئىجازەم بدە بچمە لاي
باوكم.

- بچۆ بەلام زوو وەرەوہ.

چوووبو ھەر لە دوورەوہ بانگى كر دووہ:

- بابہ له غه زیکم به زیره کی خوم حمل کرد!

که بوی گنر ابووہ باوکی جوینی پیدابوو:

- هه تیو ئابرووت بردووم!

حالی کردبوو که زور هاسانه. نزار شهو نه هاته وه. به یانی خوم لی تووره کرد که بو دروی کردووہ.

گوتی: سه گلم بو هات، به لایته کهم له دم و چاوی خوم دا، گوتم من نزاری ئاوالتانم، به لام قبوولیان نه کرد و نه مویرا به شهو بیمه وه!

جا نایی له بیرمان بچی که لایت [چرا قوه] بو سه گ لیڈری له شهودا، هه رگیز ناویرن نزدیک پیاو که ونه وه.

ده گهل نزار به ریډا ده ریشترین، تووشی پیاو یک بووین کووپه له ترشیاتیکی له سه ر باردا به ستبوو.

- ماموستا نهو کابرایه یان ترشیاته که ی بو مالی خویه تی، یان بو مالی جیرانان، یان ده یفروشی!

گوتم: یانی چواره میشی ماوه؟ یان ده قهبری بابی راده کا!

شهویک له زوور دهر کهوت و به فری دیبوو. هاته وه گوتی: شتیکی زور سه پیره، به فر له هه رزایه و نه ستیره ش له عاسمان دیارن!

ته ختی نوستم له ناو چاپخانه دا نزدیک کووره بوو. قهراخی لووله کووره له سه ریان دلۆپه ی ده کرد. نزارم نارد هیندیک گلی تی پهستیوی. دلۆپه ویستا، له پر باوه شیک به فر و ئاوم به سه ردا کهوت.

- نزار تو چت کردووہ؟

- ماموستا دیتم به فر له خول پاکتره، به فرم تی په ستاوت!

شهویک چهند سو فیله که یه کی دی لام بوون. نزار باسی سه گیکی لی پرسین که نایبینم، گوتیان کوشتمان.

- ئای خودا ره حمه تی بکا جهننه تی، به خوای ره حمه تی زور سه گی چاک بوو!

له سووره بان ماوه یه کی زور خالی داغای حیسامیشمان ده گهل بوو. جاریک مام عه لی پلاوی لینابوو، کاکله ی گوئزی تی کردبوو. خالی داغای پرسی: نه وه له کوئی گوئز ده پلاو ده کهن؟ من له جیاتی مام عه لی گوتم: له ئیران! مام عه لی سوور هه لگه را و به سه ریډا نه راند:

- ئاخر ترم شیخالی! دوو بست هه رزه و بیست ئاغای هه یه! تو که ی دنیات دیوه؟ له هه موو

ئیران یه ک کاکله گوئز به بی پلاو ناخون!

خه لکی دی زوریان من خوش ده ویست؛ ده هاتنه لام و قسه ی خوشم ده گهل ده کردن. جاریک چوو بوومه به غدا و خالی داغای له جیی من بوو. چوو بووه سه ر بانی پیریژنیک گوتبووی:

- زولی! نه وه بوجی که ره و ماستت بو مام هه ژار ده هینا و بو من ناهینی؟

- خالی داغای! مام هه ژار قسه ی خوشن لو ده کا. نه تو وه که به راز غه زریوی لین چوو یه کونیوه!

خه لکی گوند هاواریان بو هینام که خه لکی «وه لزی» هاتوون داره پاوانه کانیان ده برن. مه لا سه ید ره حمانم نارد، هاته وه گوتی: ده لئین ده یبرین و جوابی که سیش ناده ینه وه. گوتم وه رن ریگه یان لی بگرین. هه رچی هات، باره دار و باره به رمان لی ساندن، پروتمان کردن. پیاو یک به

سئ باره وه ده رچوو بوو؛ دوور كه وتبووه وه. گوتم سه عید و مام عهلی بچن ئه ویشم بۆ بیسن. سه عید رایکرد و به ده مانچه له کابرا راسا. کابرا تفهنگیشی پین بوو؛ شه ری نه کرد و ته سلیم بوو. مام عهلی كه هه موو دنیای به چیرۆکی خۆی کوشتبوو، زۆر به شلی ده رۆیشت. تا سه عید کابرای هینا، ئه مجار مام عهلی جوینی پین ده دا و هه ره شه ی لئ ده کرد.

- مام عهلی مه رگی ئه و سه ر و سه مئله ت بئ! خۆ نه تویرا بچیه پیش!
- نا، گوتم ده به گانه، فه کیره، بۆچی بیکوژم؟!

ئه مجار چوو مه «دیلمان» و به مه لامسته قام گو ت وه کیلی تۆ له وه لزی رینگه ی داوه زولم له وه فقیرانه بکه ن. ناردی نه عمانیان گرت كه وه کیله كه بوو. له ته ویله یان کرد تا به نکای من پاش چوار رۆژ به ریان دا. سووختی ئه و زستانه مان له و داره تالانیانه پیک هات.

ده گهل مه جید و مه لا سه ید ره حمان سه فه ریکمان به ره و «زینوی» کرد. شه و له «ناوبه رگه» میوانی مه لا مه حمه مه د ناویک بووین. به یانی هه ر له مالان ئاوا بووین، دوو ته یاره ی هو کره نه رمان هاتنه سه ر. گوتم خۆ به شار نه وه! جیگه کهم رپوته ن و خیزه شینه بوو؛ له راست خۆم دانیشتم، قوتووی سیغاره کهم ده رینا، سیغاریکم پینچاوه و دامگیرساند. گوتم با ئاخه ر سیغاره له زینامدا بکیشم. ته یاره لییان قرماندم، چه ند مه ریکیان له که رکه مه ریکی ده وری من کوشت؛ من وه به ر نه هاتم. ته یاره چوون و من بانگم کرد: وه رن برۆین! مه جید هات. مه لا ره حمان نه بوو. هه رمان کرد، ناله یه کی هات. له م سه ره چوو بووه ناو درپه شیلانیکه وه، له و سه ر ده رنه ده هاتوه. به لاق کیشان ده رمان کیشا. هه موو ده ست و سه ر و چاوی به درپه شیلان ده خوین هاتوو.

قه ده ریک ئه نوهر دلسوژم له جیگه ی خۆم دانا تا له به غدا دیمه وه. پیم وایه با سه م کرد كه چۆن کومونیستیک بوو. ئیستاش له یه مه نی جه نووبی هه مه کاره یه. ناوی مه لا برایم بوو. كه هاتمه وه، هه را بوو. کاری به خه لکی دئ کردبوو، پوولی نه دا بوونئ. سابوون و په ره جفاره و تیغی ریش تاشینی پيشمه رگه ی بۆ برای ناردبوو. ده رزیه کی به مریشکیک له فه قیران دا بوو. زۆر زوو گوتم تۆ لیتره مه مینه. پوولی کریکارانم لئ وه رگرتن و دامنی. مه لا برایم به سووکایه تی رۆیشت.

ده میتک بوو كه له سوورهبان بووین. هه ر ده بوو كه له دئ دوور كه وینه وه و له ده شت برین. ویستم ئاوده ستیک دروست بکه م. مام داودی میردی میری ئاوه ینمانم بانگ کرد:

- ئاوده ستیک بکۆله پوولت ده ده می!

توو ره بوو: عه یب نییه من ئاوده ست بکۆلم؟ هه ر ناشزانم کۆی ده کۆلن!

- مام داود بیه خشه! مه نزوورم ئه وه بوو ئه گه ر ئه نوهر (مه لا برایم) به مر دایه، تۆ چۆن قه بریکت بۆ ده کۆلی؟

- کوا خوا ئه وه ده کا؟ ئه گه ر ئه و سه گبابه به مرئ، قه بریکی لۆ ده که م قه تی لئ ده رنه چیته وه!

- ده باشه برۆ بیکۆله برانم چۆنی ده کۆلی؟

قولکیکی زۆر دوور و درێژ و قوولی کۆلی كه ئه نوهری زگ زلی به هاسانی تیدا بنیژئ. وتم داره رای كه و کونیکي تیدا بیله وه، ئه وه بوو به ئاوده ست!

پیشمه رگه یه کمان به ناوی عه لی - که خه لکی ئیران بوو - به گالته پینان وتبوو سه ید ره سوولی بابی گه و ره کوژراوه. ئه ویش چل دیناری له کن سه ید ره سوول داناوه، له تاوان شیت

ہو؛ دایہ کیو. دوائ سئی رُوژ پیدامان کرد و هینامانوه. گوتمان دەینیرینه بهغدا. خزمیکی له زینویوه هات گوتی دهیبه مه ماله شیخی قهرناقووی. عهلیان که بردهوه، شیخ هاتووه و گوتوویه: ناوی جنۆکه کانت هه لده تا بیانکوژم! ئەمن ئەمشهو به قلیج (شیر) پینجسه د جندۆکهی کافر م کوشتوو و بهری بهیان لهو خه زایه دا هاتوو مه وه. عهلیه شیت ده لئ: ئای به قورت دابا مل ئەستووری زگزل! ئەگەر تۆ هینده مه ردی، ده بجۆ ئینگلیس و عه ره بان بکوژه و نه وتی کوردستانمان بۆ بستینه! شیخ ده لئ: ئەم هه تیوه کافری دل په شه، به من چاری ناکرئ!

له ده رفه تیکی تر دا - که له بیخۆلان بووین - بر دمه به غدایه. قرار وا بوو دوازه جار له بهرقی بدەن، پاش شەش جار هه لاتبوو. که هاتمه وه جوینم پین دا:

- بۆ نه تهیتشت باش عیلاجت بکهن؟

گوتی: به خودا ترسام هینده عاقل بم، به کاری ئەم ولاته نهیه!

جیژنی په مه زان بوو؛ خه بهرم نارد بۆ مه لا قادری قازی گه لاله که به هوی جیژنه وه شتی بنووسه بۆ رادیو. نامهیه کی دوور و دریزی نووسیوو؛ که قه له می کۆپیهی به زمان ته ر کردبوو:

«له مه دینه وه «پوعلوبه» دوازه رُوژه ر ئ چوو بووه مه ککه، به پینغه مبهری گوت: مانگم دیوه، فه رمووی: «وهیلون لی پوعلوبه» یانی: وهیل له بۆ پوعلوبه...». کاغز هه مووی بهو توور ههاته پر کرابوو. ناچار جرم دا و خۆم بئ فتوای قازی گوتم جیژن له هه موو لایه کتان پیروزی بی.

له سوور هانه وه له سه ر داوای کاک عه بدولخالق چووم بوومه کارگیری رادیو شوژش له «شیناوی»، له خوار قه سرۆکیوه. جیگه ی تیندا ژانمان نه بوو. فه عله مان گرت و چه ند ژوو ریکمان دروست کرد. ژوو ریکم بۆ خۆم کرد؛ زۆر ته نگه بهر؛ به حال جیگه ی دوو ته ختی تیندا ده بوو. له بهرد و قور بوو؛ ژوو ر و ده ری سواغ نه درابوو؛ هه موو که لینه بهرد بوون. مشه مایه کی نایلۆنم به بهر میچه که یه وه دابوو که خۆل نه وه ر ئ. هه والانی سه ر رادیو زۆر بوون؛ که دوو له وانه شیخ عه زیزی شیخ ره زای باسه ره، موهه ندیسی رادیو بهرق، له چیکۆسلاواکیا وه هاتبوو؛ نه وی تر ره فیق چالاکی هونه ره مند و گوینده و نومايشنامه نووس بوو.

که وتمه سه ر ئەو فکره که شه ره فنا مه به کوردی ته رجه مه بکه م. به لام کتیب له کوئی بینم؟ سالح مه حموودی بارزانی (خوارزای مه لامسته فا) - که کرمی کتیبه - شه ره فنا مه ی فارسی چاپی میسر و شه ره فنا مه ی عه ره بی ته رجه مه ی «عه لی عه ونی» و شه ره فنا مه ی عه ره بی ته رجه مه ی «مه لا جه میل رُوژه یانی» بۆ هینام و ملم لی نا. له پاش کاری نووسینی که ره سته ی رادیو و به بنکه راگه یشتن و نووسینی مه قالات بۆ رُوژنامه و شتی تر، وه ختیکم ده دزیه وه، یا له بن داریک، یان شه و له سه ر جیگه، خۆم به ته رجه مه وه خه ریک ده کرد.

به هاری ۱۹۶۹ مه لامسته فا چوو بووه گه ران له لای ده شتی شلیز و سوله یمانی و له «ماوه ت» ماوه یه ک ده مایه وه. ویستم سه فه ریکی به غدا بکه م. ده بویه ده رباره ی کاری چاپخانه شه وه بارزانی بینم. به ریکه ی هه ولیردا هاتمه که رکوک. چوومه کاراژیک گوتم: ترۆمبیل بۆ شه ده له هه یه؟ کابرای کاراژدار تماشایه کی ده ورو به ری خۆی کرد، گوتی: دانیشه و ده نگ مه که! که خه لکی له ده وره نه ما، گوتی: کاکه تۆ قسێک ده که ی باسی سه ره! له وه تا مه لامسته فا هاتۆته ئەو ناوه، هه ر کهس به ره و ئەوی پر وا ده ولت به هانه یه کی پین ده گری و ده یگری. تۆ بۆ ده چی؟

- راستیه که ی ده چم چاوم به بارزانی بکه وی.

ناردی که بابیان بۆ هینام. راننده یه کی بانگ کرد و سرته یه کی ده گه ل کرد. گوتی ده گه ل ئەم

راننده برؤ. هاتینه کن «چه مچه مال». جاشه کانی جه لال و برابیم نه حمده له «به کره جو» را هینابوویاننه چه مچه مال و له ئوتلیک دامه زرابوون که له سر چه قی ریگا بوو. نه شمویرا به راننده بلیم لیتره لامه ده ئەو جاشانه ده مناسن. بۆ خۆی زۆر به په له له شار ده رکهوت. گوتم: حزم کرد لات نه دا. گوتی: ئەمین گاراژدار تیی گه یاندم که نابی جاش بتیین. گه ینه سر چواررپی «ته نیال». ره مه زانیش بوو. به کابرای ته نیالی سپاردم و رویشت. چایچی نان و چای دامی. زلیکی پر له سهرباز هات. دهستی لی هه لئینان، گوتی: ئەم خزمه ی من تا به رانبه ری سوورداش به رن! له ریگه تیرمان قسه ی خۆش کرد. له به رانبه ر سوورداش دابه زیم و به پی ملی ریم گرت. دوو که سی به تفه نگه وهش گه یشتنه من، گوتمان پیشمه رگه یین. دوا ی تو زیک گوتم: برا من شارستانی و ته نه لم، ئیوه برؤن، من ورده - ورده دیم. گوتمان: نه خیر به پی تو ده رۆین و به جیت ناهیلین. وانیت باریک به ری دا هات، پر له ژن و مندال و مریشک و قه له موونه. رایگرت:

- وهرن سوار بن.

له پشت وانیت سوار بووین. نوژی شیوان گه یینه گوندی «ئۆمه رقوم». ساحیب کامیون گوتی: مالم لیتره یه و به ربانگه؛ میوانم بن!

- پووله کهت چه نده؟

- به خوا هیچم لیتان ناوی. به خۆرایی سوارم کردوون.

- ده کاکه بمانگه ینه «شه ده له» نیو دینار وهر گره!

بردینیه بهر قاوه خانه. له باتی نیو دینار سی روبعه دینارم دایه. چووینه قاوه خانه. سو فیه ک هات گوتی: فهرموون بۆ ته کیه! شیخ عه بدو ره حمان به خیری هیناین. پیاویکی زۆر عاقل، زۆر روو خۆش، زۆر کورد پهره ست. له وه تاغه ی ئیمه ی لی بووین، به سه تان کتییی ته فسیر و حه دیسی له سر تاقه بوو که له بهر دوو که ل زهر د و رهش هه لگه رابوون و دیار بوو زۆر له میژه نه خویندرا و نه وه.

لیم روونه ده رباره ی شیخ و ده رویشی شه ده له وه شته یه کت بیستوهه! منیش وه ک تو: له زه مان ی مه ولانا خالیدا، شیخ نه حمه دی سه ردار یه کیک له خه لیفه خۆشه ویسته کانی بووه و سه یدی به رزه نجیه. نازانم که ی ته ریقه ته که له ریگه ی نه خشه بندی لای داوه، به لام بهر له وه بچمه عیراق، «حه مه سوور» ناویک له و تایه فه داوا ی پیغه مبه رایه تی ده کا و ژن و میردی مریدی ئەو تیکه لاون و هه موو ژن بۆ هه موو پیاوان حه لال و کهس گوی به شه رع نادا و زینایان له لا گوناخ نییه. ده ولت حه مه سووری گرت و بر دیه حه بسی کهر کووک. به سه تان له مریدان - که نیشانه و دروشمیان قوله داریکی ده ست بوو - چوون له دوری کهر کووک، ژن و پیاو و مندال مانیان گرت، تا حه مه سوور به ردا. زۆر له مه لایانیش چوو بوونه ناو ئەو ته ریقه ته. ده یانگوت هه ر کهس چه ند رۆژیک له شه ده له بی، عه قلی ده گوپی. من خۆم مه لا ته ها ناویکم له لوبنان ده گه ل بوو. له نه خۆشخانه مرید بوو. ده یگوت هاو به شییه کی زۆر زۆر عادلانه بوو؛ کهس له کهس تیرتر و برسی تر نه بوو. ئەو ده مه که من چوومه شه ده له، حه مه سوور ما بوو؛ به لام دام و ده زاکه نه ما بوو. حه مه سوور له و به ری دی که شیوه له یه کی نیوان بوو ده ژیا. چه ند که سیکی تریشیانم ده ناسی که ناغایانه ده ژیان و ده گه ل پیشمه رگه دا بوون. به قسه ی «مه لا باقی» - که تاریخیکی زیندووی کوردستانی عیراق بوو - وه ختی به هائوللا له سه رگه لئو بووه، کاری کردۆته سه ر بر وای

ئەو شىخانە و لە رېگەى پېشوو لاداۋن .

سۆفییەك خزمەتى دەکردىن كە لە سەر يەك قىرى دەهاتى . ديار بوو لە كۆنە مريدەكانى زەمانى جەزم بوون بوو . شىخ عەبدورەحمان دەرۆيشت ، گوتم : خواحافىزىت لى دەكەين نەوەك نەتېينىنەو . گوتى : دەبى سبەى نان و چا بخۆن . گوتم : يا شىخ ! ئىمە بەرۆزوۋو نابىن . تۆ پارشەومان بۆ بئىرە و بەرەبەيان دەرۆين .

دوای پارشيو خواردن بارگىنىكى جل كراۋ حازر بوو . گوتى : سوار بە تا «هەلەدن» . گوتم : لازم نىيە . گوتى : تۆ لىم مەبە بە مام حەسەنى فەيلى كە دوئىنى سەرما بردى ! كابرانى خاۋەن بارگىن لە رېگە گئىرايەو :

مام حەسەن - كە دوكاندارىكى فەيلى بەغدايى بوو - هاتبوو سەرى عەبدولحسىنى كورى بدا كە لە هەلەدن بە بنكەى پېشمەرگە رادەگا . شىخ عەبدورەحمان لە شەدەلەو مەنى رەگەل خست كە لە كوئىستانى بە تەنى نەبى . كاتى سەر كەوتىنە ملەى چىاي پىرەمە گروون و مام حەسەن زانى كە من خەلكى سەرگەلووم ، هەلەدنشى لى ديار بوو ، گرنەى گرت كە تۆ بچۆرەو ماله خۆت . هەرچەند گوتم پوولى تا هەلەدنم ساندوو و كوئىستان بۆ نابلەد خەتەرە ، بەهرەى نەدا و بە جنىو لىم جيا بۆو كە من خۆم بە پياۋ دەزانم و بە تەنيا دەرۆم . لە دامىنى چيا لىنى هەلكرە كرىو و سەرما بردى .

كە گەيشتىنە شوئىنەكە ، جى پى و جى كەلاكى مام حەسەن لە بەفردا مابوون . ديار بوو زۆرى لە كرىو سەر لى شىۋابوو ؛ زۆر لە نزيك مالان سەرما بردىۋى . بە سەر سەرەخۆشى مام حەسەندا هاتم . ميانى عەبدورەحمان قازى بووم . «مامۆستا هەردى» شاعىر لەۋى بوو . بە داخەو لەبەر ناھومىدى خۆى مېشكى داخرايوو ؛ هەموو شتى لە بىر چووبۆۋو . دلخۆشى دانەۋەى من بەهرەى نەدا . بە زۆر وام كرد سەر و رېشى بتاشن . پاش نيوەرۆ چومە «مالوومە» . كابرانەكەم بە كرى گرت بە سوارى بمبا بۆ ماۋەت . شەو نوئىزى شەۋانىكى درەنگ گەيىنە ناۋ دى «ولاخلوو» . بەفر بوو ؛ سەرماش سەخت . كابرانە گوتى : تۆ بچۆ مالى مەلا ، منىش خزمىكم هەيە . گوتم : رەمەزانان ميان خوئىتالە ؛ دانابەزم . تۆ بچۆ بە مەلا بلى ميانىكت هەيە . ئەگەر رووى ناخۆش بوو ، زوو ۋەرە دەچىنە ماله خزمەكەت . هەر چۆنى بى شەۋىكە ، رايدە بوئىرەين . مەلا هاتە دەر و گوتى : فەرموو . زوورىكى زۆر گەرمى پاك و خاۋىنى هەبوو . هەر تماشام دەكا و دەلى : حەيفە پىر بووى ، بە داخەو زۆر گۆراۋى !

- مامۆستا من تۆ نانسەم . تۆش قەت منت نەديۋە ؛ لىت گۆراۋە .

- كاك هەزار تۆ شتت لە بىر چۆتەۋە ؛ من ناوم مەلا عەبدوللايە . چەند لە سابلاخ پىكەۋە

ئاشنا بوۋىن و لە كۆمەلەدا هەۋال بوۋىن ؟ ...

كاۋئىزى ژيانى كۆمەلەمان كرده شەۋچەرە و زۆر خوش رابرا . پارشيو كەوتىنە رى . چىشتەنگاۋ گەيمە ماۋەت . دوو شەۋ لاي بارزانى و شىخ محەممەدى هەرسىن - كە بەرپرسى ئەۋى بوو - مامەۋە . پاش دوو شەۋ دەگەل كامىۋنىك بەرەو سولەيمانى رى كەۋتم . زۆر جار كامىۋن لە قوردا گىرى خوارد . بە حالەحال ، گا بە سوارى كامىۋن ، گەلىك بە پى و بە قور شىلان ، شەۋ گەيشتىنە قاۋەخانەى قەدى چىاي «ئەزمى» . لەبەر سەرما و بى پىخەفى نەمانوئىرا بنوۋىن . شەۋى مابوو كەوتىنە رى ؛ مەلا بانگدان گەيىنە شار . خۆم كوتايە پاچەخانەيەك ، نان و چام خوارد . نەمدەۋىرا دەر كەوم ؛ شاگردىكم نارد جىگەم لە ترۆمبىل بۆ پەيدا كا تا كەر كووك . بۆ

نەمدەویرا دەرکەوم؟ لە کوردی جاش دەترسام.

بانگیان کرد: مسافری کەرکووک سوار بن! جیگەم لە پێشەوه بۆ داندرا بوو. عەینەکی رەشم کردە چاو. گوتم: برا من لە پێشەوه گیژ دەبم. گورجی یەکی لە دواوه دابەزی جیگە بگۆرینەوه. خۆم لە ناوەرستی پشتهوه خزاندم. لە رینگە لە دلدا پیکەنینم بە خۆم دەهات: سی و ئەوهەندە ساڵە بۆ کورد و کوردستان ماندووم و دەرەم دیوه و ئاوازی ولاتان بووم و حەبس و شەوینداریم چیشتوو؛ ئیستا وەرە لە عەرەب نەترسی، لە کوردی خۆیندەواری هاومەسلەکت بترسی که بتبینی، بتکوژی!... دیسان بە ترس و ئایەتەلکورسی لە چەمچەمال دەرچووین. جاشیک که هات لە ماشینەکهی روانی، خۆم و بەختم نەیناسیم. لە کەرکووکەوه هاتمەوه هەولێر سەری کاک محەممەد (مەم) و تایەر تەوفیقەم دا و ئەوسا چوومەوه بەغدا.

وێک دەزانین لە مانگی جونی ۱۹۶۷دا شەری ئیسرائیل و عەرەب قەوما. ئیمە که لە شەردا زۆر باومان خۆش بوو، پیاوی دەولەت هاتن - که شیخیکی عەرەب و فەرماندەیی دوو سوپای عیراکی لە هەولێر و کەرکووک بوون - داوایان لە مەلامستەفا کرد که لەو شەردا یاریدەیی دەولەتی موسولمانی عیراق بپا بە دژی جوولەکه. من لەو مەجلیسەدا حازر بووم. مەلامستەفا گوتی: شیخ عاسی دەلێی با شیر هەلکیشین و بچینە جیهاد. زەمانی شیر هەلکیشان بەسەر چوو. پرۆاشم وایە عەرەب دەرەقەتی جوولەکه نایەن؛ که ئیسرائیل دەولەتیکی عەسری و سەنەتکارە و دنیاوی لاگرە. بەلام چونکه شەری موسولمان و جوولەکهیە، من شەردەوه سێتیم و موسولمانەتی وام ئەمەری دەکا که لە رۆژی وا تەنگانەدا نەبمە خەنجەرێک لە پشتهوه لە موسولمان دەم و جوولەکهش هەر بیانکوژن... من که خۆم لام وابوو چاکترین فرسەت هاتوو شەردەکه گەرتر کهین و بەغدا ناچار بکهین بەسەر چۆکدا بێ، ئەو جوابەم هیچ بە لاوه پەسند نەبوو؛ بەلام دەسەلات چییە؟

فەرماندەیی هیزی هەولێر لە ناو قساندا گوتی: نازانم کی فەرماندەیی سوپای ئیسرائیل؟

بە لەهجه یەکی پر لە گالتهوه گوتم: مووشی دایانی مەشهور که دنیا دەیناسی چ بەلایەکه! سبەیی ئەو رۆژه - که وتووێژکەرەکان رۆیبوون - من دەستی مستەفا و زاگرۆسی کورم گرتبوو، لە پشت گوندی رێزان دەمگێران؛ مەلامستەفا رادەبرد؛ بانگی کردم:

- خەبەر چییە؟

گوتم: خوا شوکر عەرەب و ئیسلامەتییه که یان زۆر کرە! چوارسەد تەیارەیی میسری لە سەر فرگە سووتاو و جوولەکه گالەیان پێ دەکا.

دەنگی نەکرد و رۆیشت. چوو بووه گەلالە؛ جەوهەر هیرانی لە قاوه خانە گوتبووی: ئیشاللا جوولەکه هەموو عەرەبان قە دەکەن. گرتیان و دوو مانگیان حوکم دا! زۆرم حەز کرد که جوو بە سەر عەرەبا زال بوون. عەکسێکی مووشی دایانم لە ژوورەکه بەرانبەر بە خۆم هەلواسیبوو.

چەند رۆژیک ئاشپەزەمان نەبوو؛ حالمان شە بوو. کورێکی عەرەبی پێشمەرگە هات گوتی: من ئاشپەزی چاکم؛ ئاشپەزی بۆ کردین. دواي چەند رۆژ گوتی: نەمکەنە گوویندەیی رادیۆ، ئاشپەزی ناکەم! تاقیمان کردەوه، دەنگی بە کار نەدەهات. ئەویش پێی چەقاندبوو هەر دەبی گوویندە بێ. گوتم: ئەبووتالیب! لەو هاتوو جینیو بە کومۆنیست نادەم لەبەر خاتری تۆ؛ عەکسی مووشی دایانیشم لا بردوو. برۆ ئازادم که و هەر نانی وشک دەخۆم!

چهند ماله کوردیکی تورکیایی له عه‌شیره‌تی «قشوری» له ده‌وری بنکه‌که‌مان بوون که هه‌موویان عه‌ولادی پیره‌پیاویک بوون؛ نه‌ویش مالی سهر‌به‌خۆی بوو. ده‌گه‌ل نه‌وه‌شا که کوره‌کانی چوار که‌س و پیشمه‌رگه‌ بوون، شیناوه‌ردیشیان کردبوو. کوریکیان له‌گه‌ل خوشکیکیدا له ژووریک ده‌ژیان، لاویکی بیگانه‌شیان وه‌ک ره‌نجبه‌ر ده‌گه‌ل بوو، شه‌وانه‌ له‌و ژووره‌ ده‌نووست. جاری وا هه‌بوو چهند رۆژ هه‌ر نه‌و بیگانه‌ و کچه‌که‌ به‌ ته‌نیا شه‌و له‌ مالدا ده‌مانه‌وه.

دایکی کچ رۆژیک هاواری بۆ بنکه‌ هینا: کچه‌که‌م خوینپرێژی ده‌کا، نه‌وه‌ ده‌مری. کاک عه‌بدولخالق جیییکی په‌یدا کرد و بردی‌ه‌ خانێ بۆ سهر‌ هه‌کیم؛ هینایه‌وه‌. براکانی کچ له‌ هه‌کیمیان پرسیبوو، گوتبووی حامیله‌ بووه‌ و به‌ری هاویشتوو. شه‌و به‌ ته‌نیا له‌ ژووره‌که‌م ده‌منووسی، پیره‌میرد و کچه‌که‌ی هاتنه‌ ژوور. پیره‌ گوتی: کوره‌کانم به‌ زۆر نه‌و کچه‌م ده‌ده‌ن به‌و ره‌نجبه‌ره؛ تۆ قبول مە‌که‌! له‌ پر چوار کور به‌ تفه‌نگه‌وه‌ هاتن ده‌نگی باوک و خوشکیان دا که‌ هه‌ستن! من ده‌رکه‌وتم که‌ نه‌هیلیم بیانبه‌ن. قایشی تفه‌نگی یه‌کیانم گرت، به‌ دوان رۆ هاتنه‌ قایش و کیشایان؛ ده‌ستم بریندار بوو. هه‌رام له‌ هه‌والانی مه‌قه‌ر کرد، که‌س به‌ ده‌نگه‌وه‌ نه‌هات. هه‌چ ده‌رفه‌تیان نه‌دا و له‌ ده‌رکه‌وه‌ کچیان به‌ تفه‌نگ کوشت. پیره‌ مامیش هه‌لات؛ قاتله‌ کانیش هه‌لاتن.

ژووره‌که‌م عه‌رزه‌که‌ی پر بوو له‌ خوین. که‌ دیتم هه‌واله‌کانم تازه‌ په‌یدا ده‌بن و به‌ ده‌نگی تفه‌نگه‌وه‌ هاتوون. لاشه‌که‌مان برده‌ ده‌وری کانی؛ دایک و خوشکی به‌ شیوه‌ن بردیانه‌وه‌ مال. به‌ سوله‌یمانم گوت بزانه‌ نه‌و شتانه‌ی خویناوی بوون له‌ سهر‌ کانی بیانشۆره‌وه‌. سوله‌یمان که‌ هه‌ر ده‌ خه‌یالاتی نه‌و کاره‌ساته‌دایه‌ و سهر‌ دۆشه‌کیکی شتوو و له‌ سهر‌ پلووسکی کانی داناه‌وه‌ و خه‌ریکی شوتنی شتی دیکه‌یه‌، سهر‌دۆشه‌ک ته‌پ ده‌ کانی ده‌که‌وی؛ جا وه‌ره‌ و هه‌لی! وه‌یزانی مردوو هاتۆته‌وه‌ سهر‌ کانی!

ژووره‌که‌م زۆر دیمه‌نیکی خراپی بوو: له‌ زه‌مین نه‌و هه‌موو خوینه‌، په‌له‌ی خوین به‌ دیواران هه‌له‌پرژاوه‌، جێ گولله‌ له‌ دیواران دیارن. هه‌رچی گوتیان به‌ ته‌نیا لی‌ره‌ مه‌نوو، چرام کورژانده‌وه‌ و له‌ سهر‌ ته‌خته‌که‌م راکشام. به‌لام تا خه‌وم لی‌ ده‌که‌وت، کچه‌که‌م ده‌هاته‌ خه‌ونه‌وه‌؛ ده‌پاراه‌وه‌ که‌: زولمیان لی‌ کردوو، مه‌زلوووم، خوا هه‌لینه‌گرێ... چهند جار به‌و خه‌ونه‌ راپه‌ریم و زۆری کار لی‌ کردبووم. که‌ دوا‌یی وی‌که‌وتم، پیره‌، گه‌وادیک بووه‌؛ قه‌ولی به‌و ره‌نجبه‌ره‌ داوه‌ کچه‌که‌ی بداتی له‌ باتی شه‌رتی ره‌نجبه‌ری. ده‌نگی نه‌کردوو که‌ بۆ به‌ شه‌و له‌گه‌ل کچه‌که‌یدا پیکه‌وه‌ ده‌ژین. ئیستا که‌ کار نه‌ماوه‌، لی‌ په‌شیمان بۆته‌وه‌ و نه‌و که‌تنه‌یان گه‌راوه‌. شکایه‌تی سووکایه‌تی به‌ سهر‌ بنکه‌ی پیشمه‌رگه‌م گه‌یانه‌ کورانی بارزانی. قاتله‌که‌یان چهند رۆژیکی که‌م هه‌بس کرد و به‌ره‌له‌دا کرا و هه‌ر به‌ پیشمه‌رگه‌یی ما‌به‌وه‌.

به‌هاری ۱۹۶۸ بوو، خه‌به‌ریان دامی که‌ «هیمن» و چهند که‌سیک له‌ لای قه‌لادزه‌وه‌ هاتوون و ئیسته‌ له‌ ته‌ره‌فی ماوه‌تن. هه‌ر خه‌به‌رم ده‌پرسی و ده‌ستم پێ رانه‌ده‌گه‌بیشتن. گوتیان هاتوونه‌ ناو ده‌شت و به‌ره‌ «وه‌سان» چوون. ده‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌یه‌که‌دا که‌وتمه‌ پێ‌وشوین. له‌ گوندی وه‌سان له‌ ماله‌ سه‌یدی خزم پرسی، گوتیان چهند لاویک و سه‌یدیکی ئیختیاری زۆر پیر شه‌و میوانمان بوون و چوونه‌ دۆلی باله‌بیان. له‌ گوندی «قه‌لاتی» تووشیان بووم. ئای له‌و خۆشییه‌! له‌ پاش بیستوسێ سال دووری، مام هیمنم دیته‌وه‌. به‌لام سه‌ید راستی ده‌کرد بیه‌ ئیختیار.

جا وەرە چەنە لێدە و باسی دەردی دووری بۆ یە کتر هەلپێژە و شوکری خوا بکە کە سەرمان گەیشتەو یە ک. سبە ی ئەو رۆژە بزنیکم کړی و ئەو دوو جەمە ی ترمەن پێی رابوارد. دیار بوو هەوالە کانی کە حاجی شیخ عەولای کولێجە و خالیدی شیخ رەحیمەن، دەلە - دەلێانە پڕۆنەو. قەرارمان دا کە ئەگەر ئەوان رۆیشتن یە کتر بگرنەو و پیکەو بژین. زۆری نە برد کە «هێمن» هاتە شیناوی و لە ژوورە کەمدا تەختیکی دانا و بووینەو هادەمی هەمیشە یی.

من هێمنم پێی لە هەموو شاعیرانی کورد شاعیرترە؛ بەو شەرته بۆ خۆی شیعی خۆی نەخوینتەو! شیعیکی بۆ خویندەو لە سەر شۆرشێ نووسیوو؛ لای وا بوو باش نییە. لیم وەرگرت و لە سەر رادیۆ خویندەو، زۆریان پەسند کردبوو. تەنانەت خۆی دەبگوت تا تۆ نەتخویندبوو نەمەدەزانی هێندە شیعی چاکە! کە خەبەری هاتنی هێمنم بە مەلامستەفا دا، زۆری پێی خۆش بوو؛ راپسپاردم کە تا مومکینە خزمەتی بکړی و دلی رابگرن.

ژوورە کەمان سەرەرای تەنگی و تاریکی، ئەوئەندە ی مشک هەبوو شەوانە خەومان لێ حەرەم بوو. بە کۆمەل مشک رەمبازیان تیدا دەکرد. شەوانە لە پاش کاریش چەرا زەنبووریمان نەدە کوژاندەو کە مشک بە پروناکی کەمتر دینە دەر؛ بەلام خرمە و رەمبە ی مشک دە وەدا نەبوو. رۆژیک من دەمنووسی، خرته خرته یەک لە نایلۆنە کە ی بن میچ دەهات؛ لام وا بوو باران لێی دەدا. هێمن گوتی: کوا گۆچانە کەت؟ ئەو ماره بیکوژە! ماریکی جنجیری درێژ کەوتبوو سەر نایلۆنی بن میچ، بە حال دەتوانی پڕوا کە نایلۆنە کە لووس بوو. گوتم: کاکە ئەو بولبولی خۆمە نایکوژم! مارهات تا خۆی لە نایلۆن خەلاس کرد و لە دیوارە کەدا نیو مێتریک لە بەرە ژووری جێ سەرم لە تەختە کە چوو کونیکەو. هێمن دەلی: بیکوژە! دەلێم نایکوژم. گوتی: یاخوا ئەمشەو پیتەو بەدا، وە ک رەشکە کا هەلتناسینی!

- با بە منیشەو بەدا!

تا رۆژی دوو هەم مارمان نەدیت. جاریک سەری دەر هینا، نەخیر ئیمە سەیری ناکەین. وردە - وردە سامی شکا؛ هاتە دەر؛ چوو بن میچ. زیکە ی لە مشک هەستاند. هە ی جانمی تاژیە جنجیر! دە ی مشک راول کە! قەت مشکیکی بن میچ نەما. ئەمجار بۆیان هاتە خوار. لە بەر چاوی ئیمە راولی مشکێ دەنا و دە یگرت. خوا وەتەسپینی، قەت تاقە مشکیکی بۆ دەرمانیش نە هیشت. وەر کە نانمان بۆ دەر شتە بن تەخت، کرته کرت دە یخوارد. دە چوو ئەو خوار دنەو و دە هاتەو ماله کە ی خۆی لە پشت سەرم. زۆر لە میژ سالە بروام وایە هیچ ماریک ئەگەر ئازار نەدری زیان نادا و لە خۆرا بە کەسەو نادا. ئەو ماره برولا کە ی منی ئیسبات کرد. بپو پشیلە یە کێ پاک ی خۆشەو یستی بێ پسیایی و میاومیاو. پاش چەند مانگی کە ئەو شوینەمان بە جێ هیشت، پێشمەرگە ی «فارس باو» ی چوو بوونی. باسی ژوورە کەم کرد. فارس باو گوتی کردوومە تە ژووری خۆم.

- تو خوا کاک فارس ماریکی لەو رەنگە ی تیدا یە، ئاگات لێ بێ نیکوژن!

فارس زەرد هەلگەرا، گوتی: هەر ئەمڕۆ دە یی چۆلی کەم؛ چۆن پیاو دە گەل مار لە ژووریکدا دەژی؟!

باسی ژبانی ئەو رۆژانە ی شیناوی، هێمن لە پێشە کێ شەرە فنامە کەدا زۆر جوانی نووسیو. چەند جاریک لە شیناوی زۆر پیس بۆمباران کراین و بە سەلامەت دەر چووین؛ چونکە لە مانگی ۹ ی ۱۹۶۸ دا کە بە عسی هاتبوونەو سەر کار دیسان شەریان پێی فرۆشتینەو. رۆژانە هەر

گرمه‌ی تەیارە و قەرمە‌ی شیتستیر و زەرمە‌ی تۆپان و نالە‌ی بۆمبا بوو.

شەویەک دەرووبەری رادیۆ بۆمباران کرا. من لە ژووریکدا بووم، فانونوسیکم لە پێش بوو، دەمنووسی. لاویک لە ریزی موهندیسەکانی رادیۆ خۆی بە ژووردا کرد. من خۆل و گلی سەربانم لە تەوژمی بۆمباوە بە سەردا باریبوو، خۆلەکە‌ی میزی نووسینم خاوین دەکردەوه. گوتی: مام هەزار! لە بۆمبا زۆر ترسام، بە سەر سیمی خارداردا کەوتم بریندار بووم. بیکە بە خاتری خودا فیرم کە تۆ چۆن لە تەیارە ناترسی؟! گوتم: کاکە من هەر لەشم دژی تەیارە‌یە؛ وەک سەعات کە دژی ناو تێ چوونە!

مام هیمنم لێ دوور کەوتەوه کە لە گەرما و میشوولە خۆی رزگار کا و بەرهو کویستان چوو. منیش لە بەر چەند شتیەک دلم لە رادیۆ هەلقەندرا و لە سەر داوای خۆم چوومەوه سەر چاپخانە. رەفییق چالاک - کە لە حکوومەتەوه پەنای پێ هینابووین و کاری رادیۆ‌ی دەگەل دەکردین - هەر خەریکی شەیتانی کردن لە عەبدولخالق بوو. جاری وا بوو خەبەری لە من دەدا کە خاینم. جارێک گوزارشیکێ کە لە سەر من و عەبدولخالق نووسیوو، راست بۆ منیان ناردبۆوه. «دوکتور مەحموود» لە سەری نووسیوو: «رەفییق گوو دەخوا خراپە‌ی ئێوه دەلی!» رەفییق نامە‌کە‌ی خۆیندبۆوه و چەسپاندبوویەوه و دا‌ی بە من.

گوتم: رەفییق! ئەگەر عەبدولخالق نەبێ تۆ دەتوانی کاری موهندیسی رادیۆ بەرپۆه بەری؟

- نا وەللا؛ ئەوه بەو نەبێ بە کێ دەکری؟

- ئەگەر من نەبم، تۆ زۆر قازانج دەکە‌ی؟ قازانجە کەت کامە‌یە؟

- خوا نەکا تۆ برۆی. بە خوا بە کەس کاری تۆیان بۆ ناکری.

- من خراپەم دەگەل کردووی؟

- بە عەکسەوه، تۆ لە گیرفانی خۆت زۆرت زەرەر بۆ من کیشاوه و تۆ نەبی هەر ناتوانم دوو

رۆژ لێره بژیم.

- دە‌ی برا ئەو کاغەزبازییه و شەیتانی کردنەت لە چیه‌ی؟

- کاک هەزار راست پێ بلیم: لەو ساوه بوومه جاسووسی سپری عیراق وا فیر بووم. ئەگەر

رۆژی دوو گوزارش لە سەر خەلک نەنووسم شەو خەوم لێ ناکەوی. خۆه فیری بووم؛ بۆم تەرخ ناکری!

گەرە کە ئەمه بلیم کە کوردی عیراقی (خۆیندە‌واره‌کانیان) زۆر گوی بە ئەخلاق‌ی باش نادەن. پیاوی زۆر باشیان تیندا هەلدە‌کەوی؛ بەلام کەمیک لە ناو زۆری نالەبار و بی‌باردا. تەبەقە‌ی سادە و کەم خۆیندە‌واری کوردی عیراقی لە کوردی هەموو شوینە‌کانی تری کوردستان - کە دیومن - پیاوتر و راست‌تر و بی‌فیل‌تر و سەخی و خۆراگرتن. پیاو هەق بلێ، زۆر لە پراپی کوردی ئێران نەجیب‌تر و بەوه‌فا و ئەمەگ‌ترن...

ماوه‌یه‌کی‌تر لە سوورەبان مامەوه. ئەو جار چاپخانە‌مان گۆیتزە‌وه بۆ «بیخۆلان» کە جەنگە‌لیک بوو لە نزیک «چۆمان». خانوویی‌کمان لە نزیک خانوویی‌کی کە بۆ کارکەرانی رادیۆ کرابوو، بۆ چاپخانە دروست کرد و دەگەل کاک عەبدولخالق و هەوالانی رادیۆ بووینە‌وه جیران. جیگە‌ی دەزگای رادیۆ و جیگە‌ی چاپخانە‌ش لە کێو لێک نزیک کرابوون. کاری من ئەمجار ببوه دووسەرە: هەم بۆ چاپخانە هەم بۆ رادیۆ دەمنووسی و ئیدارە‌ی بنکە‌ی چاپخانە‌شم لە مل بوو.

مام هیمن ساردی پاییز هاتەوه لام لە چاپخانە و لە ژووریکا دەزیاین. خانووه‌کە‌مان چوار ژوور

و دالانیک بوو. دەرگام بۇ دالان کرد، بوو بە سالۆنیک. سۆپە یەکم لە سالۆن داننا، ھەم چیشتی لە سەر لی دەنرا، ھەم ژوورە کانی گەرم دەکرد. لە مەکتەب سیاسییەو بیست و شەش وانیت داری سووتە منەنی بۇ بنکە ی چاپخانە و سی و دوو وانیت بۇ بنکە ی رادیو ھاتیوو. ئەوان ھەشت سۆپە یان دایساند ھیشتا دالانیاں سارد و ئاشپەزخانە یان لە دەر مەو بوو. نیوہی زستان داریان لە من قەر ز دەکرد؛ ئیمە بە ھاریش ھەر زۆرمان مابوو.

زەوی دەوری خانووہ کەم لە خاوەنە کە ی - کە خەلکی گوندی «مەمی خەلان» بوو؛ قەتیش نە چینرابوو - بە وادە ی دە سال بە سی دینار ئیجارە کرد و پوولە کە مان دایە. لە سەر بە ھار مەو لینی وە خو کەوتین: جۆگە مان بۇ کیشا؛ ناردم گولی گولویان لە خەلان ھینا؛ بە لەتی زۆر ورد بە دەوری جۆگە دا چاندم. زۆرم داری میوہ لیدنا، زۆرم میوی پەز لە بەر دەرگا و لە بن دار مازوان چەقاند. بیستان ی زۆر چاکمان بە ھۆی مام عەلی بۇ ھا تە بەر. قەت سی سالی پێ نە چوو بوو ببوہ بە ھەشتیک. کۆتر و کەرویشکەم راگرتبوو، ھەر دەبوو سەیری بکە ی!

ھەموو رۆژ تە یارە مان دە ھا تە سەر؛ زۆر جاریش بە شەو مەو دایان نە دە دا یان. بە لام فیری بیوین و لیمان ببوہ شتیکی ئاسایی. زۆر جارن دە گەل کاک عەبدولخالق کە تە یارە دە ھا تە، دە چووینە دەشت و زەبتمان دە برد، دەنگی بۆ مپارانمان زەبت دە کرد.

من لە بنکە نە بووم، شەویک ھەوالانم کابرایە کیان لە کوردی ئیرانی گرتبوو کە لەو ناوہ گەرابوو. ھەلیان پێچابوو، لیاندا بوو، گوتبووی: راستییە کە ی ئەمە یە ساواک ناردوومی و دەمانچە ی داومی، ئە گەر مام ھەژار بە دزی مەو بکوژم دووسە دە ھا تە مەنم بە دەنی...

رۆژیک دە گەل خالیداغا دە ستمان لە جیپیک ھەلینا کە تا ناو پەردانمان بەر ی. جیپ راوہ ستا و لە دواوہ سوار بووین. خالیداغا بە چاو و برۆ تییگە یاندم کە مەعموری ساواکن. گەینە ناو پەردان. گوتم رایگەر! پێم وایە پانندە نە ییست؛ ھەر رۆیشت. دەستم خستە سەر دەمانچە کەم، گوتم رایگەر! راوہ ستا. دابەزین و ئەو رۆیشت. خالیداغا گوتی: چا بوو نە یان پەردان. گوتم: ھەر ئەو جار راینە گرتایە دە مکوشت و گویم نە دە دا بارزانی پازییە یان نا. شەویک لە گەلالە چوو مە مالی عەولاغا. رەشیدی حەسەن زادە ی ساواکی لەو ی بوو. خەلکە کە حەپە سان کە نە یان دە بوست ئەو ساواکییە پێم بزانی. گوتم: وا دیارە ئەو ئاغا یە خەلکی خانووہ قورە کانه! بە زمانی خەلکی سولە یمانی یانی حیزە! دە مبیستەوہ کە رەشید لە ئیران زۆر خرای ی باس دە کردم و دە یگوت وە تە نفرو شە.

شیری من قەت بە کەیفی مامۆ ستایانی مەکتەبی سیاسی نە دە ھا تە. چونکە من لام وا نە بوو عەرەب و کورد برایە و بە ھەوای ئەوانم شیعەر نە دە نووسی. بە لام خەلکە کە ی دیکە زۆریان حەز لی دە کرد. ناچار بوون کە لە کۆبوونەوہ کاندای ئیعلان بکەن کە شیری ھەژاریش ھە یە و بە ئانقەست دە یان خستە دواوہ کە دە یان زانی خەلک بە چاوە نۆری شیری من بلاوہ ناکەن و تا لیم نە بیسن نارۆن. ئەوان بە سیاسەتی خو یان دە کرد و من تەر جومانی ناو دل ی گە لە رەشاییە کە بووم.

کاک عەبدولخالق فرستندە یە کی دروست کردبوو بە قەد قوتووہ سیغاریکی چکۆلە؛ بە بزما ریک لە ژووری مالە خو ی دابوو. ھەمیشە شیعەرە کانی منی - ئەو ی لای مامۆ ستا سیاسییە کان مەمنووع و باسی دوژمنایەتی عەرەب و کورد و زولمی حکوومەتی دە کرد - لەو رادیو چکۆلەوہ بلاو دە کردەوہ کە رەسمەن نە یان دە توانی ئیرادی لی بگرن. ئە گەر گلە شیان لە کاک عەبدولخالق

دەکرد، دەیگوت: رادیۆی خۆمە. ئەگەر توورەم کەن وەک دەرویش بە سواری کەرێک دەیگتێرم و بۆ خەلکی لی دەدەم.

داوام لە مەکتەب کرد دیوانی شیعەرەکانم بۆ چاپ کەن؛ جوابیان نەدامەوہ. بە بارزانییم گوت؛ ئەمری کرد چاپ بکری. ئەویشم لە چاپخانەی خۆمان چاپ کرد. وەرگیراوی خەییامیشم -کە لە «سۆنی» تەواو کردبوو- ھەر لەوێ بە چاپ گەیاند. لە شەڕێکدا لە دەشتی ھەولێر، جاشەکانی جەلال و برایم چوارسەد جلد لە دیوانەکەمیان بە تالان برد و سووتاندیان. ئەوئەندە مابوو بەر نەدەکەوت و زۆر زوو خەلاس بوو. لە ۱۹۷۰دا بۆ جاری دووھەم چاپم کردوہ؛ بەو زیادیانوہ کە لە ۱۹۶۶را لێم زیاد کردبوو. بەلام بارزانی ئیجازەمی نەدا بلاوی بکەمەوہ. چونکە زۆری ھجووم بۆ عەرەب و ئێران تێداوو. لە سەد نوسخەھەکی پتر بلاو نەکرایەوہ.

لەم بەینەدا یەک دوو جار عەبدوورەحمانی قاسملوو، کەریم حیسامی و برادەرانی دیکەیی ئێرانی ھات و چۆیان دەکرد و چاویان بە بارزانی دەکەوت و چەند پۆژیک خۆشمان رادەبوارد. ھاوین مال و مندالم ھاتنە بیخۆلان. خێوہ تێکم لەو لای خانووہ کە ھەلدا. سولەیمان -کە ناوی عەسلی «بابەکر» و خەلکی «گەرگول» و چەند سالیکی بوو پێشمەرگەیی بەردەستی من بوو- کاری بۆ دەکردین. گیا و گژی دەوری خێوہ زەرد ببوو، گوتم: سولەیمان ئاوی لی نی باشین بێتەوہ و دیمەنی خۆشتر بی. ئیوارە ھاتمەوہ مال، ھەرا بوو. مەسووم گوتی: لەو ئاوە دەشت نانە، سولەیمان پینج ماری کوشتووہ. ناوێرم لێرە بم! گوتم: دە ھەر ئەو پینجە بووہ و ئەویش کوژراون. ئیتر تازە مار نەما. وامگوت و خانی گوتی: ئەوہتا مار! ماریک سەری لە بن ھەسیرەوہ دەرتابوو. گرتم دە شووشەھەکم ھاویشت و گلم دە پال کرد و سەرقای شووشم بۆ کون کرد کە راپگرم. لەپەر ماریکی تر لە لای سولەیمانوہ سەری دەرتنا! سولەیمان ویستی لاسام بکاتەوہ، پری پێدا کرد و دەستی کێشایەوہ. کە من پیکەنیم، حیرسی بزوو و ئەویش گرتی و خستمانە شووشەھەکی ترەوہ. بەلام ھیچیان لە سێ پۆژ پتر نەژیان و لە ناو شووشەدا مردن.

سولەیمان زۆر ئەنگێوہی چاک بوو. تەیریک ھەبە لە کوێستانان ناوی کەوہدەرییە؛ زۆر لە قەلموونە میوہ دەکا؛ زۆر لە سەر ھەستە. ھەمیشە لە ناو بەفراندا دەژی؛ کەمتر دەکەوێتەوہ بەر سیرەیی تەفەنگ. سولەیمان یەکیکی لەوانە کوشتبوو. گوشتیکی زور چەوری ھەبوو. شەویک لە غورابی خەودا بووین، تەقەیی تەفەنگ ھات؛ راپەرین. سولەیمان پشیلە کێویەکی کوشتبوو کە ھاتبووہ زگ ناشپەزخانە.

دوو بەچکە کەویان بۆ لە قەندیلەوہ ھینابوو. زۆر زوو وەک مریشک فێر ببوون، دەچوونە دەشت بۆ لەوہ و ئیوارە دەھاتنەوہ. گوتیان بیانخەنە قەفەسەوہ دەخوێن. جووتە کەویکی راویان لی پەیدا بوو. حاجی محیدینی بازرگانی زینوہیی جووتیک قالیچەیی دامی، نەمدایە. پۆژیک سولەیمان پینج کەوی نێری پێ راو کردبوون؛ ھەمووی خستبوونە ژووریکەوہ. کەوہ کێویەکان سەری ھەردووکیان لە قەفەس کۆلیبوو؛ مردن.

لەو دوو کەوانە پۆژیک یەکیان بەر بوو، دایە کێو؛ بۆمان نەگیراوہ. قەفەسی ھەوالەکیان لە سەربان دانا. خوێندی، ھەلاتووہ کە جوابی داوہ. قەفەسە کەمان بردە ئەو نزیکە کە کەوہ ھەلاتووہ کە لێی دەخوێند. سەربەخۆ خۆی خزانەوہ ناو قەفەسەکەیی! دیار بوو فێری ژبانی زیندان ببوو؛ بە لایەوہ ناخۆش نەدەھات.

ھێمن ددانەکانی دەسکرد بوون. دەیگوت: ددانم زۆر مابوون؛ دوکتور ئەبریشەمی لە سابلاغ

گوتوویه شاعیری وهک تۆ به قیّمهت حەیفه ددانى خراب بن! کیشاویه و ددانى بۆ دروست کردووم! بهلام چۆن ددانىک؟ هەمیشە له گیرفانىدا بوون! دەمى نان خواردن دە دەمى دەکردن و پاش نان خواردن به بى شوشتن دەپخستنهوه گیرفانى و له قسهدا هەر پلتهى دههات. رۆژىكى زستان هەواى ئاغایهتى قەدیم هەلیگرت؛ دهگەل سولهیمان چوونه راو. زۆر گەپابوون کەرویشکیان دەست نهکەوتبوو، پاش نوێژ هاتنهوه. لهپر هیمن گوتى:

- ددانم له کێو به جى ماون، برۆن بۆم بێننهوه!
- کاکه بهفر چۆنهوه، ئەو هەموو دنیا به گەراون، چۆن دەبیرینهوه؟
- نهخیر هەر دەبى سولهیمان بچى لىيان بگهري!
- مام هیمن تۆ بلتی له ژووروه بهجیت نههیتى؟!
- ئا، ئا، شیتى؟! ياللا سولهیمان تۆ بچۆ کێو! يه کیش بچیته گەلاله، کۆنه دەسته ددانىکم لای حاجیهحمەد هەیه بۆم بێنى!
- بهلى بچن...

خۆم چوومه ژوور، ددان له بن سهنیردا بوون! هینام و هەرام کرد: ورنهوه! ددان دۆزرایهوه! شهویک له سەر جى راکشابووم. مام هیمن و چەند پيشمهەرگه له سهربان نوستبوون. دیتیم گره ئاگرىک بهرز بۆوه و کوژایهوه. پرسیم: چیه؟ گوتیان هیچ نهبووه. بهيانى زانیم هیمن جفاره به دهستهوه خەوى لى کەوتوووه و لیفه ئاگرى گرتوووه و مام عەلى کوژاندوووه تەوه!

پێویسته ئەمەش له هیمن بگێرمهوه:

کاتى هەوه لچار گەینهوه بهک، شهوانه حەبىكى خەوى دەخوارد که دەمیکه ئەگەر شهوانه نهیخوا خەوى لى ناکهوى. دوکتور گوتى به حەبى خەوهین لاوازتر دهبى. بپارمان دا حەبىكى فیتامینى به رەنگى حەبه والیۆمهکەى بدهینى. سالىک فیتامینم دایه و گوتم حەبى خەوه! زۆر باش خەوى لى دهکەوت و پهسندى بوو. سالهودوا گوتم: کاکه تۆ سالىکە تەركى حەبى خەوت کردوووه! خوا شوکور لى خەلاس بووى. چووووو خۆى له دوکتور تووره کردبوو که تۆ و هەزار فیلتان لى کردووم؛ گهرايهوه سەر والیۆمهکەى خۆى!

هیمن ویستی بچیته بهغدا لای قاسملوو و ههوالانى. بارزانى گوتى: ئازاده بۆ کوئ بچى؛ بهلام دەرسم دوور له ئیوه خۆشى لى رانهبرى. هەر وهخت بێتهوه ئیمه حازرىن بۆ خزمهتى. پارەیهکی بۆ نارد و هیمن بهجى هیشتىن. ئەوهش شیاوى باسه: جارىک که من له بىخۆلانەوه چوووبووهمه بهغدا، هیمن له جى من به سەر بنکه رادهگهیشت. رۆژىک کارگهرهکان بیه شهريان. سەفەر گونى مهلا سهید رهحمانى بادابوو دلى بوورابوووه. شکایهت گهیبوووه مهکتهبى سیاسى، ناردبوویان هیمن چووووو.

- دەى مامۆستا! خەتای کى بووه؟
- کاکه تا تابلۆ چاپخانه لانهبن و لى نهووسن «خەساسخانه» من قسه ناکەم! لهو به قورئ گیراوه، پیاو، پیاو دهخهسینى!

لهو چەند سالهى پيشمهەرگهیدا به هەزاران ئاشنا و دۆستم بۆ پەیدا بوو که به زۆربهیان زۆر دلخۆش بووم؛ بهلام به تايبهتى دهگەل «عەبدولخالق» و «فرانسوا حەرىرى» - که موعه للمىكى حەرىر و مهسىحى بوو. لهو سەردهمانهدا به سەر گەلاله رادهگهیشت و زۆر له شۆرشدا موحتەرم بوو - زیاد له خەلکى دى علاقم دهگەليان ههبوو؛ پتر له هەموو برايهک به گيان و

دل دۆست بووین. فەرانسووم بۇ ھەوہلجار لە بارزان دیت و بووینە ئاشنا؛ لە مەنتیقەى بەلەكیش پینک گەیشتبووینەوہ. ھەر کارێك من و عەبدولخالق پیمان بوایە، قەت لە پینک ھینانی درێغی نەدەکرد. كاك عەبدولخالق لە «مەلای وەلزى» دوو كتیبى فتوای شەرى وەرگر تىبوو، دەمانخویندەوہ. تووشى مەسەلەیک بووین دەربارەى خواردن لە شەرعدا، دەلى: «ئەگەر موسلمانێك برسى بى، ھىچى دەست نەكەوئ، بە شەرع دەتوانى مەسیحیەك -خۆى یان كور و كچ و ژنى - بخوا!». زۆر جار عەبدولخالق لیستیكى بالابەرزى دەنارد: كاك فەرانسوا! مریشك، گۆشت، عەرەق، مەزە، میوہ و چى و چى نەئیرى، بیستوومە قەلەویش بووى، گۆشتت بە پى فتوای كتیب حەلال و زەلالە و خۆت ئامادە كە! لە راستیدا فەرانسوا زۆر بە دەرد و مەرگمانەوہ بوو. ھەرچى لە دەستى ھاتبا لە یاریدەدانمان درێغى نەدەکرد.

رۆژێك رەمەزان بوو، مام ھىمن لە ھەولتەرەوہ بەرەو بەلەكایەتى دیت. لە ناو ماشیندا جغارەیک دادەگیرسینى. ھەرچى دە ماشینەكە دان -راندەش دەگەل- بە گزیدا دین:

- پیرەمێرد! پیت لە سەر لیوى قەبرە! لە خودا ناترسى و بەو رەمەزانەتیبە رۆژوو دەشكینى؟

- بۆچى كاكە ئیوہ پیتان وایە من كىم؟

- چووزانین؟ پیرەمێردىكى و بەرۆژوو نیت.

- كاكە من قەلەم؛ باوكى فەرانسۆ حەرىم! كورم حاكمە لە گەلالە و دەچم سەرى دەدەم!

- ئەى، مامە دەبى بمانبەخشی! نەمانزانى!

ھىمن دەبگوت ئەو جار جغارەیان بۇ دادەگیرساندم و دەیاندامى؛ ئاویان بۇ دەھینام كە نەوہك حاكمى كورم بزانی و لییان توورە بى! فەرانسوا نەقلەكەى بیستبووہ و ببوہ ماپەى پینكەنین و ئیستاش ھەر دەلى: «ھىمنى باوكم!».

ھیشتا ھەر لە سوورەبان بووم و نەھاتبووینە بیخۆلان، جارێك نامەى ئەحمەد تەوفیقم بۇ ھات كە ئەو چەند سالە دوور لە كاروبارى سیاسى و دوور لە سنوورى ئیران راپیواردووہ. ئیستاش ھىچ ھومیدىك نیبە كە بارزانى رینگە بدا كارێك لە دیوى ئیران بكەین و ھەر دى و دەسەلاتى ساواك لە سەرمان توندتر دەبى. ئەمجار لەم سنوورە دووردەستەش ھىچ حورمەتیکمان نەماوہ و بە ئانقەست كارى وا لە وەكیلانى شۆرش دەبینم كە دیارە حەز لە چارەم ناكەن. نەخۆشیشم؛ پشت ئیشەمە. ئەگەر بارزانى دلى نەرەنجى دەمەوى بچمە خارىج؛ ھەم بۇ مداوا، ھەم بەلكو بتوانم كارێك بۇ كوردى ئیران بكەم...

قەسەكەم گەیاند و زۆرىشم لاگیرى لى كرد. بارزانى گوتى: مەسلەحەتى شۆرشەكەمان واى وىستووہ ئەحمەد لەم نزیكانە نەبى. من دەسپێرم كە بە دلى ئەو بچوولینەوہ. ئەگەر بشچیتە خارىج موافقم و چى دەوى بۆى دەكەم. پاش ماوہیەك لە جواپى نامەكەمدا، پششەرگەپەكى ئەحمەد ھاتە سوورەبان و بە منى گوت: كاك ئەحمەد قەرارى داوہ تا سەرى مانگ بروارى چۆل كا و بچیتە بەغداپە. چونكە تەواو وە گیان ھاتووہ و پششەرگەپە ئەوى بە سەرۆكایەتى ئەسەد خۆشەوى، زۆرى دەگەل خراپن و ژيانى لە تەنگانەداپە. ئەگەر دەكرى كارێك و چارێك بكەن! بە ھەلەداوان خۆم گەیاندە حاجى ئۆمەران. بە پەلە گوتم دەمەوى مەلامستەفا بیینم. گوتیان كەسێكى لە لایە؛ راوہستە!

- راناوہستم، ھەر ئیستا دەبى بیینم.

كەسەكە «قالە تەگەرانى» بوو كە دەمیست دوژمنى ئیمەپە. دیار بوو قەسى شىخ لەتیف

-که به فایقی گوتبوو- راست بوو؛ جاسووسی سی سهره بوو. به تهنیا دانیشتین و دوور و دریز باسی نه حمدهم کرد که حه یفه، زور له ریگهی کورد و به تایه تی شورشى تودا زه حمه تی کیشاوه؛ ئیستا بچیته لای دوژمنانی کوردستان. تا سهری مانگ حهوت پرۆزی ماوه، وا بکه دلای بدنه وه. با نه روا. گوتی: تو درهنگ خه بهرت زانیوه؛ نه حمهد پرۆیوه بو به غدا و له دهست دهر چوو... تیلگرافیکى بیسیمی نیشان دام که نه سعده بوی ناردبوو. دواپی که ده گهل دولهت ناگر به سمان کردبوو، چاوه نویری حوکمی زاتی بووین، پرۆژیک له به غدا تووشی نه حمهد هاتم. برده میه مه نزلای خوی که ده گهل چهند هه والیکى ئیرانی و خزمی خوی تیا ده ژیا. تیی گه یاندم که هه رچهند له شورش پرۆیشتوو و ده گهل به عسی بوته ناشنا، به لام هه رگیز خه یانهت به بارزانی و کوردستان به دلای نهودا رانه بر دووه و راشنا بری... ئیتر خه بهرم له نه حمهد برا. له کیو ده مییسته وه که ده گهل ده سته ی قاسملوو نیوانی خویش نییه و شه ره دندوو که ی یه کتر ده که ن. گوتیان له پاش کووده تای سهر نه که وتووی «نازم گزار»، زور کوردی دوستی دولهت کوژراون که یه کیان قاله ته گهرانی بووه، ده گهل هه شتا و دوو که سی تر؛ به تو مه تی نه وه که ناگایان له بزووتنه وه ی ناظم گزار بووه و ده نگیان نه کردوو، بهر گولله دراون. بیستمه وه که نه حمهد تهوفیق گیراوه. نه فسه ریکى کورد خه بهری دامی که له زیندانی «قصرالظهور» ه. پاش چهند جاریک که خه بهری گرته ی ده دامی، گوتی بر دوویانه ته زیندانی «ابوغریب» و ناگام لی پراوه.

جاریک له کیو له دهر بهند بووم، دوو پیشمه رگه له و لای منه وه قسه یان ده کرد. یه کیان گوتی: من له زیندانی نه بووغه رب بووم. سلوله کهم ده گهل سلولیکى دیکه که لینیکی هه بوو. پیاولیکى تیدا حه بس کرابوو، پرۆژانه یه کتر مان له وه که لینه وه ده دواند. ده یگوت نیوم نه حمهد تهوفیقه، خه بهرم لی دراوه که ده گهل کاردارى سفاره تی نه مریکا له سفاره تی سوئیس قسه م کردوو و بوختانیکه بوم هه لیه ستراره. هه موو پرۆژ دیانبرده دهری شکه نه چه یان ده کرد و به که له لای ده یانه ئیناوه ناو سلولله که ی. جاریک بر دیان و نه هاته وه. وا دیاره کوشتوو یانه...

زور به و خه بهرانه دلیم تهنگ ببوو؛ به لام دیتم مه سهوود و ئیدریس، کوپانی مه لامسته فاش بو خه بهری نه مانى نه حمهد زور دلته نگن. وام لی مه علوم بوو که له به غدا شه وه علاقه ی ده گهل مه رکه زى فرمانده یی بارزانی هه ر نه پساندۆتوه و به خه بهر بو ناردن یاریده ی شورشى داوه. به پروای من به عسی هه ستیان به وه کردوو و به هانه یه کی دیکه یان بو تاشیوه و له ناویان بر دووه. ئیتر خوا ده یزانی... هه ر چییه ک بی، من براده ریکى زور خو شه ویست و زور ئازا و به کارم له ده ست دهر چوو...

یه ک له وانیه ی که ده گهل نه حمهد چوو بوونه به غدا «مه لاسه ید ره شه ید» بوو که خه لکی بووبه کتانی لای سه قز بوو. پیاولیکى زور پاک و کوردی چاک و زوریش به ده ست و تفهنگی خوی ئازا بوو. له به غدا له چینی دووه می خانوه که ی من ده ژیا. ده پیشدش هه ر ده مناسی؛ له سونئ و زور شوینی تر دیتبووم. له شه ریک که ده گهل دولهت له «سه روچاوی» کرا، ناوبانگی ئازایه تی دهر کرد. نه و به ینه که پیکه وه له مالیکدا بووین، هه میشه زور به ئیحترامه وه باسی نه حمهد تهوفیقی ده کرد و به کوردیکى نمونه ی ده زانی. مه لاسه ید ره شه ید پاش شکانی شورش هاته سه قز؛ به دارتاشی به ری ده چوو. له ئینقیلابی ئیسلامیدا له ده وری دیوانده ره ده گهل کوئه ناگایان تیک گیرا و به دوامین فیشه ک خوی گوشت.

وه ک باس کرا، به عسی که بو دووه م جار حوکمیان گرته وه ده ست، زوری نه برد له مانگی ۹ ی

۱۹۶۸ز شهربان به سهردا سه پاندينه وه. نهو شهره تا سهره تاي سالي ۱۹۷۰ هر به دهوام بوو. ياريدې چېک و کهل په لمان زور له ريگه ټيرانه وه بو ده هات. دهولته تي عيراق رور له گهل رور له کزي و که نه فتې ده دا. سه دام حوسين ئي علاني کرد که خودموختاري ده دا به کورد، خوي هاته لاي بارزاني له ناوپردان. ده يانگوت شا لهو پيکها تنه زور نارازيه؛ به لام گوي به قسه ي نهو نه دراوه. ده ست کرا به کوبونوه و وتوويز. پيک هاتن که له ماوه ي چوار سالدا حوکمي خودموختاري به يه کجاري سه قامگير بي. چوار وه زيرمان له کابينه دا جي کرانه وه: نووري شاو هيس (وه زيري ريگه ويان)، سامي مه حمود (وه زيري کاروباري شيمال)، ئي حسان شيرزاد (وه زيري به له ديات)، صالح يووسفي (وه زيري مشاور و مديري روزنامه و چاپه مني).

رورتيک له چومان مه لامسته فا ده گهل ئيديسي کوري له مه دره سه يه کي نه م به ره ي چوم دانيشتون؛ بانگيان کردم. گوتي: هر وا خه لکه و له به غدا و شاران داده مه زرين؛ ده مانه وي توش کاريکت به دلي خوت بو پيدا بي. گوتم: من چند ساله زور به نازادي ژياوم؛ گله ييم له ژيان نييه. حه ز ده کم هر ده گهل ئيوه له چيا و چول بم. گوتيان: نا، ده بي بجي و کاک سامي بيبي. رامسپاردوه کاريکت بو بکا که به دلي خوت بي.

هاتمه وه به غدا. رورتيک به ماشيني کاک سامي ده چوممه وه مالي، له ريگه گوتي: من حه ولم بو تو داوه؛ به لام به عسي ناتانسن. پيوسته کاريکي وا بکه ي وه ک شاعيريکي موخته ره م - مه سه له ن وه ک جه واهيري - بتناسن! هر به په له، به ياني نهو روره هاتمه وه شورش. له ناوپردان چوممه لاي مه لامسته فا:

- کاکه نه قل نه ويه... نهو هه موو ساله درد و در به ده ريم هر بويه بووه دوژمناني کوردستان نه مناسن و نه ياناسم. قسه ي سامي ماناي نه ويه به چند قسه سيده يه ک تاريقي به عس بکه م تا کاريکم به ني! توش لاي خوت رام نه گري له به غدا ده چومه وه عه کاسي کردن. سه دام به ته ياره ي هيلي کوپتر هات. له حاجي ئومه ران ديسان يه کتريان ده گهل بارزاني ديت. ناجودانه که ي (سه باح ميرزا) م ديتوه که به چکه سنه يه ک و به عسيه کي توندوتيز و ناجوداني سه دام بوو. وه ختي خوي له ئيداره ي مه باني عام پيکه وه کارمندی قهرار دادی بووين و ئيستا بوه نه فسه ري سي نه ستيره. يه کترمان ناسيه وه. سه ي که سه دام رويشته وه، منيش ده گه لي ده ته يياره دا سوار بووم. ده گهل سه باح قسه مان ده کرد، بوي گيپراوه که له ميژوه شوناس و دوست بووين. به پروي خو شه وه دواندمي و گوتي: له سر فه رمايشتي بارزاني ئيمه مانگي سه د دينارت باز نشه سته يي بو ده پرينه وه و خوشت هر کاريک ده که ي نازادي. سه باحيش - نه گهر ويستت - يارمه تيت ده دا. ئير هاتمه وه به غدا؛ حقوقي باز نشه سته يي بي شهرت وشرووتي «ناسين» - به گفتي کاک سامي - براهه وه.

يه که يته ئه ديباني کورد له به غدا داده مه زرا که تيکه لاو له نه ديباني شيووعی و پارتی و بي لايه ن بوو. له هه ليزار دنا منيان بو سه روک کاندید کرد. بو ئينتيخابات ده بوو به رسمي و له بهر چاوه دي ري حکوومه ت (وه زاره تي روشنييري) داي. سالوني «خولد» ديار ي کرا که له وي ئينتيخابات بکري. ده بوايه له حيزبي خومان چند وه زير و مدير کول و پياوي گه وره مان له وي بن؛ لهو مه جليسه گر ينگه دا شير که ت بکه ن. دامانابوو که قسه ي حيزب، قسه ي روزنامه ي خه بات، قسه ي پياواني وه کيلي بارزاني بخويندريته وه؛ به لام زور به داخه وه زورم خو ماندوو کرد، که سپان به راستي ناماده نه بوون. دوو کهس له لايه ن حيزبه وه هاتن؛ به لام له سه ر

نووسینی شتیک به عاره بی نه یانتوانی دروستی کهن؛ خویان دزیه وه! مودیری رۆزنامه و چه ندیک له وه زیر و پیاوه گه وره کان گوتیان له سهفاره تی کووبا ده عوه ت کراوین. ودکای نه وییان پی باشتر بوو...

له کاتی هه لێژاردا، شیووعی ملیان له گیره شیوینی نا و کهمی مابوو بیته شه. بۆ یه کهم جار له تاریخی به عدادا، له وه ختی رهئی خویندنه وه دا چرمان له سه ر کوژاوه. حاکم له به ر لایت ره ئیه کانی جووی ده کرده وه!... من به ر له وه ده ست بکری به ره ئی وه رگرتن، وتاریکم خویندنه وه که نه وه هیچ باسی چاکه ی به عسم نه کرد، نه وه نده توندوتیژ بوو که زۆر کهس لایان وا بوو ده گیریم. باسی نه وه م کرد که نه وه حقه ی قه راره وه ریگرین سه د یه کی خوینی نه وه شه هیدانه ش نییه که له ریگه ی نازادی کوردستان دراوه؛ به لام به هومیدم که پیاو عاقلانی عه رب نه وه شه رته به رنه سه ر و چیدی تووشی براکوشتن نه بینه وه. وتاره کهم ده ده قیقه یه ک توولی کیشا. هه ر خۆشم خۆم کرده وه کیلی بارزانی و حیزب و له باتی نه وان ته بریکم له کۆبوونه وه کرد. به زۆریه ی ره ئی، من به سه رۆک هه لێژیرام.

زۆر له وه نه دیبانه هه ر نه وه نده کاتی نه ندانه تیان وه رگرت، ئیتر چاومان پی نه که وتنه وه. نه وه نده یان بهس بوو شانازی بکه ن که نه ندانی یه کیه تی سه رکه وتن!

بۆ جیگه و ریگه و نه ساسیه و پیداو یستی یه کیه تی، که وتینه باربوو کۆ کردنه وه له ده وله مه ندانی کوردی به عدا. خۆمان ته یار کرد و ده ستمان به کار کرد. زۆرمان زه حمه ت کیشا تا ئیتمیازی مه جه لله یه کمان به ناوی «نووسه ری کورد» وه رگرت. بۆچی زه حمه تمان کیشا؟ کاتی به عسی و به تایبه تی سه دام خۆی ها ته کوردستان، قه ولی دا به بارزانی و مه کته بی سیاسی و سه رانی شۆرش که هه رچی ئیوه به ئاواتن گیرتان که وی، من زۆر پترتان ده ده می. چیستان ده وی بلین تا پیکی بینم و زیاتریش. کۆبوونه وی زۆر کرا که چی له ده ولت بخوازین؟ له بیرمه من له یه ک کۆبوونه وه دا به شدار کرام، که خاوه ن کاره کانی شۆرش جگه له مه لامسته فا، هه موویان حازر بوون. باسی کاروباری چاپه مه نی و فه ره هنگی کرا، که وا رۆزنامه مان له به عدا به نازادی ده رده چی. من گوتم:

برایان! کابرا ده ئی هه ر چی ده تانه وی بلین! میلیه تی کورد زۆر دووره فه ره هنگه. به تایبه تی له خویندنه وارانیشیدا که میان کوردی ده زانن بخویننه وه و بنووسن. بناغه ی بوون و زیندوو یه تی هه ر میلیه تی کیش به فه ره نگ و گه شه کردنی نه ده بیات و زمانه که یه وه به نده. رادیۆ دامه خه ن! جارن که جنیوتان پی به عه رب و به عس ده دا، ئیستا - تا پیاوی چاکن - تاریفتان ده که ین و نه ده بیاتی خۆشمانی له سه ر بلاو ده که ینه وه. سه دام ده ئی رادیۆی گه وره تان به خه رجی زۆره وه بۆ له هه ولیتر ده که مه وه. هه رگا رادیۆی وا له هه ولیتر ناماده کرا، ئیمه ش ده چین له سه ر نه وی قسه ده که ین؛ نه وسا نه وه ی خۆتان عه زل که ن. داوا بکه ن که نه ستانداری کورد له شه ره کورده کاندا بتوانی ئیتمیازی مه جه لله ی به کوردی و رۆزنامه ی به کوردی بدا؛ دژی سیاسه تی ده ولته تی به عسی تپدا نه نووسری. خه لک فی ره کوردی بکه ن و با له زمان و نه ده بیاتی خۆیاندا شه ره زا بن. داوا بکه ن که هیچ نه بی نیوه ی رۆزنامه و گو فاری عه ره بی، ئیمه ش رۆزنامه و گو فاریمان - له به عدا و شاران - هه بی؛ یانی به شیخ به دوو به ش...

زۆر له سه ر نه م قسانه رۆیشتم؛ به لام پیم سه یر بوو که زۆریان تووره بوون و گوتیان قه ت نه وه مان بۆ نا که ن.

- کاکه ئیوه داوا بکن، با نهوان بلین نایکه یین.

- نا کاک هه ژار! زورمان کار هه یه که بهو شته بی مانایانه له دهستان ده چی! ...
جا که له بهغدا داواى ئیمتيازى مهجملهى کوردیمان ده کرد، دهولت دهیگوت ئیمه
ئیمتيازى سوت و سیزده نه شره مان داوه؛ ئیتر جیگه نه ماوه! هر چی دادمان ده کرد که سوت
و سیزده ی به عاره بی ده بی چواری کوردیشی ده گهل بی! هر چوئیک بوو ساندمان. نهویش نه
به یاریده دانی دهولت، نه به ئعلان. ناچار به باربوو کو کردنهوه چاپمان کرد. نهو ساله لام وایه
توانیمان ههشت ژماره ده رکه یین. که وا ده بوو، ژماره یه کمان ده کرده هی دوو مانگ.

له زمانى سهروکاپه تیم له یه کیه تی نووسه رانی کورددا، «حه مه ده مین مه نگورى» - که
وهختى خوئى له «سهرا» ده گهل حه مه ره شیدخان و ئیستا مامؤستا بوو - له رانیه په یدا بوو.

- فلان کهس! خه لکی رانیه به عام به شوین مه لادا، به دار و به رده وه هاننه سهرم؛ به هه زار
نارى عه لى رزگارم بوو؛ هه لاتم. دادم بپرسه!

- چیت لى قه وماوه؟

- کتیبى «چون چوومه مریخ» نووسراوى عه بدوللا به گى ناهیدم کردؤته کوردی و چاپم
کردووه. مه لای رانیه - کؤله وه ژ له سهر شان - دهنگى خه لکی لى داوم: نهو کافره کوفرى
کردووه! ژن و پیاو له مریخ نییه. وهرن بیکوژن؛ خه زایه! له ترسان خوّم نه قل کردؤته «تهوئله».
گوتم: کاکه پیرؤزبا بییت لى ده کهم! مه لا ره سولى سادقى که شاعیریک بوو به ناوی
«ئه دیب»، له په سوئ مامؤستای کورانی قهره نیاغا بوو. بویه مریدیکی وشکی خه پیام و لای وا
بوو تازه مردوو زیندوو نابیته وه. له په سوئ به فیته و به رده باران ده ریان کرد. هه ر چه ند خوئى
به ره حه مت چووه، ئیستاش زور ئؤمه تی هه یه و به نیمچه پیغه مبه ریکی ده زانن.

هه ر بینا تؤش بوویه شتیکى وا و ده لین له سهر دینی مه نگورپیه!

شهویک به ناو، شهوی شیعیرمان بوو. من که گوايه سهروئى یه کیه تیم، خوّم کی شاهه و
گوئیگریک بووم. هه ر شاعیر و نووسه ره، شیعری یه کی تری هه لده سه نگانده. «شیرکو بیکهس»
شعیریکى منى خوئنده وه «له ده مى نه هه نگدا» که له دیوانه که مدا چاپ کراوه، گوتى: نه مه
چیرؤکه بؤ مندال نووسراوه؛ ماناشى تیدا نییه. به لام ره نگه مندال حه زى لى بکن! من وه
جواب نه هاتم، ته نانهت سه عید ناکامیش که ده پيشدا لای خوّم زؤرى نهو شیعره به لاره په سندن
بوو، پیشى وا بوو زور باش چؤنیه تی نه مرؤى کوردم ده بهر ده ستى به عسیدا باس لى کردووه،
دیفاعى لى نه کردم. هه ر چه ند خوّم لام و ابوو نه م شیعره م بؤ مندالی بیست هه تا نه وه ده ساله
گوتووه، نه ماما دیسان دلّم خوّش بوو که شاعیر شیرکو و گوئیگران به شیعریکی مندالانه یان
زانى ...

ده لى «مه مموون بؤ خوئى جوان بوو، ئاوله شى لیتهات». که ده گهل سه دام هاتمه وه، صالح
یووسفیش له ته یاره که دا بوو که له کهر کوو که وه هیللى کوپتهر گؤردرا و به ته یاره ی دیکه هاتین.
له فروودگاوه ده گهل حه ردان تکرىتى سواری ماشین بووین که بمانگه یه ننه وه مال. له رپگه
حه ردان پرسى:

- دياره هه ژار شاعیریکى به ناوبانگه؛ بارزانى زؤرى تارىف کرد.

صالح یووسفى گوتى: نه خیر! من له کورداندا له هه موو کهس شاعیر ترم و ناوبانگم یه کجار
زؤره!

جا که بزانی ئەو فهقیره له عومريدا تاقه شيعيرتيکی به ناوی «ههواره» نووسيووه و ئەویش هەر دهبي خۆی بزانی چۆن «ميعريکه» سهير ناميني!

سالح يووسفي - که ههم کرابوو وهزير مشاور، ههم باشي دهزانی دەم له بهر عه ره بان پان کاتهوه و کلکه سووته بکا - نهیده کرا هینده تهنازل بکا بيته يه کيه تيه کهوه که خۆی ره ئيس نهبي، ئيجازهی «کۆمهلی رهوشنبيیرانی کوردی» له دهولت وهر گرت و گورجی پازده ههزار دیناریان دایه. ههر شیوو عيه کی که يفي به ئيمه نههات لهو کۆبوونهوه.

ئهوانهی که له يه کيه تی ئيمه دا بوون، کۆمهليک به ناو دوکتور وهک «عيزه ددين مستهفا»، «مه عرووف خه زنه دار» و چهند که سيکی تر لهو به ناو گه وره و به ناوهرۆک ويرانانه بوون کاروباریان هه لده سووراند. ههرچی ناوی ئەخلاق و فه رهنگ و ئەده به لایان نه بوو. تیک هه لده چوون، جنيوی وایان به يه کتر ده دا که له ناو شهلایانیشدا زۆر عيه به! زۆر جار ده مگوت: برا ئیوه شهرم له له قه ب و ناوتان بکه ن! ئیوه به خه یال هه لبا زاده ی هه ره زانای ئەم ميلله ته ن که ده بي خه لکی ره مه کی چاوتان لی بکا و ليتان فيری ئەخلاق و مه ردايه تی بی. که چی ئیوه ئەونده سووکن و ئەونده نابوو به رهن!... ئیتر دلیم له هه موو ئەو خوینده واره خاوه ن ناوانه ی که هه یچیان ده باراندا نه بوو ره ش ببوو، ئاواتم به ره فیاقيه تی گونديه دل ساده کانی کورد ده خواست که له ره فیاقيه تییاندا چهند ئاسوده بووم.

له م ساله دا چوومه سوله يمانی و له کۆبوونه وه ی ئەده بياندا - که له کتبخانه ی گشتی گیرا - به شدار بووم وتارم خوینده وه.

با جارئ باسيکی «سالح يووسفي» بکه م که بيناسی:

خه لکی لای زاخۆ بوو. مه لا ببوو؛ ببوه پارتی. زه مانی نووری سه عيد گیرابوو؛ جارتيکی تر له زه مانی قاسمدا گیرا. نامه ی که بۆ برابم و جه لال ده نووسی، ههر پا که ته که بان ده دیت پینده که نین: بزانی کابرا شيته ده لئ چی؟! له کووده تاي به عسه وه - وه ک با سم کرد - سه ره خۆ ته بريکی له حوکمی تازه کرد؛ به ناوی کورد و کوردستانه وه! زۆر کابرايه کی دل ساده و ئەحمه قۆکه بوو. ههر بۆ خاتری دوو جار گیرانه که ی بوو که ده کرا به هه يئه تی گه تو گو ده گه ل به عس. وه ک گوتم، پاش نامه که ی که نووسيبوو: «تا هير يه حيا چای داومئ و سویندی به قورعان بۆ خوار دووم...»، ديسان گیرايه وه و زۆری جه زره به درا. ئەمجاره ش کرابوو وهزير موشاور و پاشان ره زنامه ی «التاخی» (برايه تی) هه لده سووراند. به قه ولی ره فیق چالاک هه ميشه ته له فۆن له لای ده ستي راستی و به گوئی چه پيه وه ده نا! قه ت نه بوو قه يتانی ته له فۆن به سه ر که بۆی دانه یه! کورپی خۆی له به رانه ری قسه ی ده گه ل ده کرد وه يده زانی ته له فۆنه، ئەلۆ ئەلۆی بۆ ده گوت! خولاسه مه ری پيغه مبه ر بوو. وه ک ئيمام عوسمان که له هه موو هونه ري دا ههر ده لين زۆر به دين بوو، ئەویش ههر ده يانگوت پياويکی فه قير و بي نازاره، قه ت نه يانگوت له هه یچ کاریک سه ری ده ره ده چی.

تازه وتوو یۆی هاتنه وه به غدا و پيکهاتن له گه ل سه دام ده کرا، له ديلمان به بارزانيم گوت: بيستوومه صالح يووسفیت بۆ وهزير ناو بر دووه؟

- ده ی جا چ بوو؟

گوتم: کاکه! ئەگه ر من له ته ره غه صالح يووسفي ده ره زۆر له به رم بپارايه وه، نه مده کرده گو یلکه وانی دی؛ چونکه لاقی بيستاني ده شکاندا!

جاریک حیسابمان کرد سی وشهش کاری گرینگی شۆرشى له بهغدا له ئەستۆ بوو، یهک لهوانه تهزیمی کوردی بهغدا بوو که پهنگه سهدههزار مال ببین. په فیهق چالاک له بهر دهستی ئەودا بوو؛ مهجهللهی براههتی به کوردی دهردهخست. مهجهلله دهبوو سیاسی بی. دوو جار دیتم مهقالی سه ره کی باسی «شیخ فهرخ» بوو. چوممه سه ری:

- په فیهق ئەو گوو کاریه چییه؟

گوئی: غه له تیکم کرد له رووپه پێکی براهه تیدا تۆزیک باسی شیخ فهرخم نووسی. سه بیداسالاح بانگی کردم، گوئی: ئەوه زۆر خۆشه. دایکم به په حمهت بیج به مندالی بۆی گێپرومه وه. تۆ وهک من ده لیم وای چاپ بکه! له داخان من هه موو جار دهیکمه مهقالی سه ره کی!

ره فیهق گوئی: ویستم خۆم لای خۆشه ویست کهم. دوو کار تۆنی گهوره هیلکه م ناردوه وه مالی سهیدا. هاتم خۆم نیشان دا که ته شه ککورم بکا. دهنگی نه کرد.

گوتم: ناخۆ هیلکه کان گه بیشتن؟

جوابی نه بوو.

- سهیدا من هیلکه م بۆ ماله وه نارد. ئەگه ره نه گه یون تا حه مماله که هه لپێچم.

- زه رتک نینه!

پرسیم له یه کیک: یانی چی؟

گوئی: ده لی زه ردینه نه بوو!

- مامۆستای بهر پێزا! خۆ ئەوانه هیلکه مریشک نه بوون؛ هیلکه ی کارخانه بوون. لهوانه یه

کریکاری دز زه ردینه یان تی نه خستین!

- ها، راست دبێژی! ل بهر فێ هه ندی زه رتک نینه!

دهیئ بزانی که ئەم ئەحمه فه تهواوی ماوه ی شۆرش هه میشه کاری زۆر گرینگی به دهست بووه. «سه بری بۆتانی» له دایره ی مخابه راتی نهیئنی پۆلیسی عیراق بوو؛ کهس نه یزانیبوو کورده. ئەخباری زۆر باشی - که بۆ ئیمه به به ره ره بوو - دزیوه و ناردویه؛ که وتووونه دهست سالح بووسفی. به لام مامۆستا نامه ی سه بری نه سووتاندوه و جاریک له گیرفانیدا گیراوه و سه بری تا سه ر مردن نازار دراوه و به هه زاران ناری عه لی لهو ناگر به سانه دا به ردراوه.

له کن به عسیان خراپه ی شۆرش یانی ده گوت که هات و چۆی ئیران ده کهن و من که عیراقم زۆر خۆش دهوئ هه رگیز ناچم و نه چومه ئیران. ماشینی ده نارده ئوردون لای کوردی دهوله مهندی ئەوئ که ئەوه ئی مه لامسته فایه و ماتۆری لی بگۆرن. خانووبیکی باشی له به عسی ساند. له سالی ۱۹۷۴ که شه ره ه لگیرساوه، دیسان له شۆرش زۆر کاره بوو. په مه زانیک دوو هه زار دیناری حهقی باقلاوه ی به ربانگی مه لایان له شۆرش ساند! که هاتینه ئیران، ئەو گه پراوه به غدا و به ناوی «عیراقم خۆش دهوئ» له ماله خۆی دانیشت. به عسی - که ده سه ره که سه وه ناچن - بۆمبایه کیان ده ناو قوتوئیکدا به دیاری بۆ نارد و کوشتیان. لهو ساوه بۆته مامۆستای پایه به رزی شه هید له تاریخدا...

هه ر چۆنیک بوو به هه زار عه زاب و دلتهنگی، سالم له سه ره رۆکایه تی یه کیه تی ئەدیباندا گوزه راند. له م به ینه دا ده ولت ده عوه تی بۆ ناردین که وه رن له کۆنگره ی ئەدیبانی عه ره ب له «ئیربید» لای به سه ره به شدار بن! گوتم: من ناچم. جیگه یه ک باسی کورد و ئەدیبانی کوردی لی نه یئ، من نازانم تاریفی شیعی عه ره بان بکه م و سلاره ت له دیداری به عس بده م... ناچار

یہ کی تر لہ ٹیمہ چوو۔ دیارہ ئه گهر به ته مای یاریده دانیکی پارهی دهوله تیش بووبین، به یہ کجاری هومیده که فهوتا، سه ری سالی دووهم گوتیان له ههولیر کؤ دهبنه وه وه هلبژاردنی نوئ دهس پی ده که بنه وه؛ به لام پوولمان نییه. پینجسه دینارم له مهلامسته فا وه رگرت که ههلبژاردنی ئه دیبانی کورد به پڑوه بچی. له ههولیر زؤر به حیساب و کیتاب کؤنگره م ساز کرد. ده یانه ویست ههلمبژرنه وه؛ له وتاری پیش ده می ههلبژار دنا گوتم: سالی کمان رابوارد و ئه وه ندهش به ره هه ممان بوو. برا من نه متوانی ده ولت له خؤم دلخؤش که م. ناشتوانم پوولتان بؤ له سه دام بستینم. حه ز ده که م سالح پووسفی ههلبژرن که ده توانی پوولی زؤر په یدا کا و کاری مه جلاله و مخارجتان پینک بینئ. ئیتر خؤم خه لاس کرد.

بؤ تۆزیک نمونه ی ئه خلاقی هاوکاره کانم، ئهم چیرۆکه ش ناخؤش نییه: شهوی دوا ی ههلبژاردنی ئه ندامانی تازه ی ده وره ی دووهم، ده گهل کاک محهممه د مه ولوود له باشگاهه ک دانیشته بووین. ناردمان له شوین دوکتور مارف خه زنه دار که سه ریکمان بدا، گوتبووی: من هه ر دووکیانم ناخؤش ده وی، نایه م! گوتم: عه ززی بکه ن په نجا دینارم له گیرفاندا یه؛ هه رچی بخوات و بخواته وه له سه ر من! فه وره ن هات و زؤر به روو خؤشی ده گه لی رابواردین!

هیشتا هه ر ره ئیسی یہ که ته ی ئه دیبان بووم که ده ولت قبوولی کرد «کؤری زانیاری کورد» دابه زری؛ منیشیان ده ست نیشان کرد که بیمه ئه ندام. چه ند کؤبوونه وه یه کی بؤ کرا. «سامی» - که وه زیری کاروباری کوردستان بوو- عاشقی ئه وه بوو که خاوه ن کارنامه ی دوکتورای زؤر تی بچن. من زؤرم حه ول ده گهل دان که کوردیزانی باشی بؤ ههلبژرن؛ نه وه ک ئه وانه ی دوکتورایان له زمانه خارجه که اندا هه یه. من یہ کی وه ک حه مه ی مه لاکه ریم و شوکورمسته فام پی له دوکتوراکانی کوردی نه زان چاکتر بوو. دیاره قسه ی ئه وان له سه ر بوو.

کؤر دامه زرا. ده ئه ندامی دامه زریته ری بؤ دیاری کرا:

- ۱- ئیحسان شیرزاد، وه زیری به له دیات، که موهه ندیسی میعماری و حقووقیه.
- ۲- شیخ محهممه دی خال، که نووسه ریکی مه شهووره و قازی شاری سوله یمانیه یه.
- ۳- کاک مه سهوود محهممه د، کوری جه نابی مه لای کؤیه که هه م حقووقی و هه م عالمیکی عه ره بی زؤر به ناوبانگه.
- ۴- دوکتور که مال مه زه هر، که له لینینگراد دوکتورای له سه ر تاریخی کورد له قه رنی بیسته ما وه رگرتووه.
- ۵- هه زار، که کرا به ئه ندامی پینجه م.
- ۶- دوکتور عه بدوللا نه قشبه ندی، کؤنه مه لا و ره ئیسی کوللی حیسابداری عیراق.
- ۷- دوکتور پاکیزه ره فیق حیلمی، که دوکتورای له ئالمان له سه ر زمان و ئه ده بی عیبری هه بوو.

- ۸- دوکتور عه بدولحه مه د ئوترووشی، که قازی سوننی بوو له به غدا و زمانی کرمانجی ده زانی.
 - ۹- عه لئه دین سه ججادی، که نووسه ری «میژووی ئه ده بی کورد» و زؤر کتیبانه.
 - ۱۰- دوکتور ناجی عه بباس، که دوکتورای له جوغرافیادا هه یه و خه لکی که رکووکه.
- ئهم ده که سه به ره سمی ناوی ده سته ی دامه زریته ر و سه ره کیمان لی نرا و ریاسه تی جمه ووری به به یانیکی ره سمی قؤلی بؤ له سه ر کیشاین. ئیمه له قه بی «ئه ندامی کارا» مان درایه. زؤر که سه ی تریش له خاوه ن کارنامه ی دوکتور و رؤشنبری کوردمان ده گهل خؤ خست

که له لیژنه جوړه جوړه کانی فەرهنګیدا به شداریمان بکن. ههفتهی دوو یا سئ جار کوږوونه وه ده کرا؛ کاری فەرهنګستانمان به پړوه دهبرد. «ئه حمهد حسهن به کر» چل هه زار دیناری بوودجه بو ناردین. نوحسان شیرزاد - که ره ئیسمان بوو، وه کیلی شرکتهی «گولبه نگیان» بوو له عیراقد- وای کرد گولبه نگیان عیماره تیک له سهر حیسابی خوئی بو کوړی زانیاری دروست کا؛ که پتر له دووسهد هه زار دیناری تی چوو. چاپخانه یه کی لاینوتایپمان ساز دا. یهک دنیا کتیبی زور به نرخی له سهر کورد و شتی تر کو کرده وه. کتیبخانهی کوړی کورد زور له کتیبخانهی کوړی زانیاری عاره بان - که تمه نی به چل سال ده گه یشت - ده وله مه ندرت بوو. چهند کتیبیکی کوردیمان چاپ کرد.

من شهره نامه کی خوّم - که دوو جار نووسیوو - نیشان دان چاپی کهن. کی تماشای کا و ئه گهر په سندی کرد له چاپ بدری؟ گوتیان دوکتور ناجی عه بیاس. گوتم: راوهستن! ئه وه نووسینی منه. خه ییامم چاپ کردووه. ئه گهر ناجی عه بیاس توانی پیشه کیبه کی من له سهر خه بیام به روانی وه خوینتی، قبوولمه. دوکتور کوردی نازانی! گوتیان ئه دی کیت پی باشه؟ گوتم: عه لانه دین سه ججادی فارسی باش ده زانی و کوردیشی زور باشه. به رانه بری نیوان مه تن و تهرجه مه بکا. دوکتور که مال خوئی له شهره نامه ی تهرجه مه ی رووسیدا یاریده ی موته رجیمی کردووه و تشه ککوری لی کراوه. کاک مه سعوود هه مووتان به ئه دبیکی گه وره ی ده زانن. ههر یهک له و سئ که سه په سندیان نه کرد بوم چاپ مه کهن! ئه وان ههر سئ په سندیان کرد. ئه و جار هه را له سهر هقی ته تلیف په یدا بوو:

- سهدی ده بده ی؟ سهدی ده له قازانج بان له گشت؟

هیچ مه تمه نه کرد. قه رار دره سهدی ده له قیسه تی گشتی وه رگرم. ئیمزا کرا. گوتم: زه رهرتان کرد! ئه گهر جگه له هیچ حه قیک داوای پولتان له خوّم بکر دایه، حازر بووم پیئسه د دینارتان بده می ههر بوم چاپ بکری!

ئیعلان کرا که کام چاپخانه به که متری ده کا؟ ههر چاپخانه یه که ده یدی ده یگوت ئه م خه ته مان بو ناخوینترینه وه. بو جاری سیه م ناچار پتر له پینج هه زار رووپه رم شهره نامه نووسیوه. زور شه وان گویم له بانگی سه به نه ده بوو، من ههر ده منووسی... ده گه ل چاپخانه یه کی به ناوی چاپخانه ی «نوعمان» له شاری نه جف پیکه اتین، به و شهرته ی که ههر رووپه ریکی من به ئیمزای خوّم له سهری نه نووسم «چاپ بکری»، ئه و حه قی نه بی چاپی کا. دوو فوړمه یان ده نارده کتیبخانه یه که له خه بابانی «موتنه بی» غه له تگیریم ده کرد و ده منارده وه. جاری و ابووه فوړمه یه کم چارده جار غه له تگیری کردووه. که ده هات بو چاپ ئاماده بی، خوّم له به غداوه ده چوومه نه جف، ئاخر نموونه م به چاپکراوی ده دیت. جاری وا بوو دوو شه و له نه جف ده مامه وه. گوتیان دوو هه زار نوسخه بی. زورم داد کرد که پتر بی؛ گوتیان چهند کتیمان چاپ کردوون هه زاریشی نه فوړو شراوه. هیشتا چوار فوړمه ی چاپ کرابوو گوتم من پولم ناوی! سهدی ده کتیبم بده نی! به قیر و هوړ توانیم پیان بکه م به دوو هه زار و پینجسه د نوسخه که دووسهد و په نجای خوّم بی و دوو هه زار و دووسهد و په نجایان بو بمیتی. نرخی دینار و روبع دانرا که ده بووه بیست و پینج تمه ن. کتیب فوړوشی هه ولیز و که رکووک و سوله یمانی نه دیده کریان و تا سهدی به رگ ده گیرا، بو ئه وانمان ده نارده. بازاری ره شی په یدا کرد؛ زور زوو به پینج دینار ههر فرکه ی ده هات. دووسهد و په نجا نوسخه ی خوّم وه رگرت، ده بوایه به قانونی کوړ سهد نوسخه

بۇ نووسەر بەخشش بىئى؛ ئەياندنامى. لە پايزى ۱۹۷۲ درابوو بە چاپخانە، لە سەرتاى ھاوینى سالى ۱۹۷۳ تەواو بوو.

دەعوەتتىك بۇ كۆپى زانىارى كورد لە فەرانسەوہ هات كە لە كۆنگرەى رۇژھەلاتناسانى دنيادا - كە ھەر بە چوار سال جارېك دەبەستىرى - بەشدار بىن. دوكتور كەمال مەزھەر و منيان دەستنىشان كرد. بە تەييارە گەيشتىنە فرگەى «ئۇرلى». خانم «جۇيس بلۇ» دەگەل لاويكى سەرخر چاوەنۇرى دەكردين. بىست و حەوت سال بوو براپەكم لە كلاسى دووہمى ئىبتىداىى لە بۇكان بەجى ھىشتبوو، ئىستا لە فەرانسەيە و بۇ دوكتوراى شىمى دەخوينى. بە سەرە خرەكەى لە دوور ناسىمەوہ؛ بە دىتەوہى گريانم هات. ژيانى ئەو چەند سال لىك ھەلبەراپەم وەك شىرتىكى سىنەمايى ھاتەوہ بەرچاو...

سادقى برام كە بە ناو مەولاناي خالى باوكمەوہ كرابوو، تەمەنى ھەشت مانگ بوو باوكم مرد. من ھەم باوكى بووم ھەم داىكى؛ چونكە داىكى لە پاش سالىك مەرگى بابم، مىردى كىردەوہ و بەجى ھىشت. مندالىكى زۇر خوينشېرىن بوو. جارى وا ھەبوو ژنانى دى لىيان دەدزىن؛ شىت دەبووین تا بۇيان دەھىتايەنەوہ. ھەموو دل و گيان و ئىمانم بە سەر خۇشەويستى ئەودا ساغ بېوہ... كە بېوہ چوار سالە، كەمىك دەرسم پىن گوت؛ زۇر زىرەك بوو. كە ھاتىنە بۇكان لە مەدرەسە داممەزئاندا. ھەمىشە لە نمرە كۆكرنەوہى حەوتانەشدا ھەر يەكەم بوو. لە بىرمە جارېك لە مالى «سالخى شاترى» بووم لە سابلاغ، گوتيان سادق لە بۇكان نەخۇشە. لە بىرم چوو كەوش دە پىن كەم؛ بە تاى گۆرەوى رامكردە دەر. لە كۆلان كەوشەكانيان بۇ ھىنام و بە پەلە خۆم گەياندەوہ لای. شەقى زەمانە وای ھەلداشتم كە سادقم لە كلاسى دووہمى سەرەتايى بەجى ھىشت و لىم بېوہ بە داخ و حەسرەتتىكى گەورە. تەنيا جارېك كە لە جىزىرى سووربا دەژيام، يانى پاش يازدە سال دوورى، نامەيەكى سادقم لە تارانەوہ بۇ ھات. نووسىبووى؛ پارەكە خەبەرى تۇيان داومەتى كە لە «قېورالبىض». باسى خۇى كىردبوو كە دواى دىبىلۇم وەرگرتتى، لە دانشگاهى بۇشكى قېوول كراوہ، بەلام چونكە عەبدوللاى براى دەستى باش ناپرا و بۇشكى مخرج و ماوہى زۇرى دەوى، وازى ھىناوہ و لە دارولموغەلىمىنى بەرزدا دامەزراوہ. ئىتر خەبەرم لىن برابوو. ئەوا دىسان لە فەرانسە دەيىنمەوہ. زۇرم سوپاسى خانم «جۇيس بلۇ» كرد كە ئەم دىارىيە بە قىمەتەى نىشان داوم.

«جۇيس بلۇ» ئىتكى جوولەكەى فەرانسى بوو كە بە منداالى لە مىسر ژىابوو. عەرەبى مىسرىانەى وەك بلبل دەزانى. كارى لە سەر ئەدەبىياتى كورد دەكرد. دەرسىكى باسى كوردى، لە «سۇربۇن» دەگوتەوہ. دەگەل دوكتور كامران عالى بەدرخان و خانمەكەيدا - ھاتبوونە ناوپردان لە شۇرش - بېوونە ئاشنا. ھاتبوو بەغداش و دەعوەتم بۇ كىردبوو. لە كۆپى زانىارىشدا چەند رۇژېك پىكەوہ بووین و دەگەل دوكتور كەمال و مندا زۇر نىوانى خۇش بوو. وا بزەنم ھەر ئەویش سپاردبووى كە لە كۆپى زانىارى، كەمال و من بانگ كەن.

سادق مالىكى گرتبوو لە تەبەقى ھەمكەفى خانوويىكى حەوت تەبەقەدا لە نىك «سۇربۇن». قەرار درا من مىوانى ئەو بم. جۇيس خانوويىكى بەتالى پىن سپىرابوو كە خاوەنەكانى بە سەفەر چووبوون. ئەویش درا بە كەمال كە لىنى بنوى و پارەى ئوتىل نەدەين. خۇشكىكى جۇيس لە نۇروئەوہ بە ماشىنى خۇيەوہ ھاتبوو. ئىتر ماشىنى جۇيس و خۇشكەكەى - كە ئەویش عەرەبى لەھجەى مىسرى باش دەزانى - ھەمىشە دەبەر دەستماندا بوون.

لەو رۇژانەدا كە تازە چووم، سادق چاوهنۇر بوو ژنەكەي بە مندالېكى ساواوه بېتە فەرانسىا لە تارانەو. رۇژانە دەچووه فرگە و تا نيوەرۇ نەدەهاتەو. رۇژېك گوتى: تۇ لە مال بە! تەلەفۇنم كرددووه بەخچالم تازە كرپو: لە كار وىستاوه. دوو چار موهەندىس هاتوو لە مال نەبووم. ئەو رۇژە موهەندىس نەهات. سادق لە داخان شەققىكى دە بەخچال هەلدا؛ وە كار كەوت! موهەندىس هات گوتى هېچ عەببى نىيە. گوتى: بەلى فېرە شەق تېھەلدان بوو؛ نەمزانىبوو!

لەم تەبەقەي هەمكەفە حەمام هەبوو؛ بەلام لە تەبەقەكانى بالا نەبوو. دەيانگوت لە مالە فەرانسىاندا حەمام زۇر كەمە. حەمامى وەك ولاتى خۇشمان نىيە. دەيانگوت ئەو هەموو عەترە كە لە فەرانسىا دروست دەكرى و سەدان سالە عەترى هەرە باشە، هەر بۇيەيە كە بۇگەنىبوو خۇنەشۇران داپۇشى!

ژن و مندالى سادق هاتن. ئىتر لە بابەت چىشت و نانىش حەسايەنەو. خوا تازە كورپىكى دابوو بە ناوى «شاهين»، كە من گوتم دەبى ناوى «شاھۇ» بى؛ بە ناوى كىوى كوردستان. ژنى سادق، كچى سەيد عەبدووللاي ئەيىبوويانى خاوەن دەرمانخانەي مەهاباد بوو؛ كە پىاو هەق بلئى زۇر كابان و دەستاوخۇش بوو؛ بە ناوى «نوسرەت خانم» كە ئىستاش هەر ژنيەتى و دايكى سى مندالانە بە ناوى: «شاھۇ» و «رامين» و «سارا» و لە تاران دەژى.

رۇژانە پەنجەرەي كۇلانم دەكردەو؛ گوتيان لە فەرانسە كەس پەنجەرە ناكاتەو. رەنگە جىران بى توورە بن! گوتىم نەدايە! كەچى چەند مالە جىرانىكى تىرش چاويان لە من كرد و پەنجەرەيان دەكردەو و هېچ دنياش خراب نەبوو!

كە لە سەرى كۇلان باتدەداو بەرمو مېترۇ، دوكانىك جووچكە مېرىشكى يەك رۇژە و دوو رۇژەي لى دەفرۇشا؛ پشيلەيەكى زەلامى زەردى مل و كلك ئەستور پاسەوانى جووچكان بوو؛ لە ناو وىترىنەكەدا دەنوست. جووچكە بە سەر دەم و چاو و كلك و لاقيدا هەلبەز-هەلبەزىان بوو؛ ئەو پرخەي دەهات! ئەگەر كەسېك دەستى لە شووشەي وىترىن دەدا، راستەو دەبوو؛ كلكى قىچ دەكرد و دەيەويست بە گۇ دوژمنى جووچكاندا بچى. زۇرم پى سەير بوو. زۇر چار لە ديارى دەويستام.

مېترۇي پارسى زۇر دوور و درىژە و زۇر كلكى لى دەنبەو؛ بەلام بە جوانى و رېك وپىكى مېترۇي مۇسكۇ نىيە. شەوانە بە سەدان لە ئاوارە و بىمال و حالان لە ناو مېترۇدا دەنوستن. سادق نەخشەيەكى چكۆلەي مېترۇي دابوومى كە گوم نەبم. كوتىم بوىستايە، بە ئىشارە نىشانم دەدا و دەچووم. جۇيس زۇر جىگەي واى پى دەزانى كە نەهار و شامى هەرزان و بۇ دانشجوويان بوو؛ زۇرمان لەو بەهرە دەبرد. رۇژېك دەگەل جۇيس بە بەر موغازەيەكدا رابردىن. لە سەر بالتۇيەكى ژنانە - كە نازانم كەولى چ بوو - نوسرابوو: «سەدوسى هەزار فرانك» كە دەيكرده سىزده هەزار دىنارى عىراقى. جۇيس قسەي دەگەل ژنە موغازەدار كرد، گوتى: گوتوومە بۇ وا گرانە؟ دەلى: ئەو بۇ ژنە فەرانسى نىيە. ژنىكى مليۇنېرى ئەمريكايى كە دەبىنى، بە هەرزانىشى دەزانى و چەكېك دەنوسى و دەيكاتە بەر!

لە هەموو زمانى فەرانسىدا «سىل فۇ پلى» فېر بېووم كە يانى «تكايە، خواھىش دەكەم». شەويك لە مېترۇدا سەرم لى شتوا، هەر چەند سادق گوتبووى پىرسار كردن لە كەس باش نىيە و قىوول ناكەن، مەلم لە پىرسار نا، تا هاتمەو مال. پىرسى چۇن هاتىيەو؟ گوتم: هەشت سىل فۇ پلىم خەرچ كرددووه!

به راستی که ده‌لین پاریس بووکی جیهانه، راست ده‌کهن. شاریکی زور جوانه؛ پره له باخچه و سه‌یرانگا. شینایی و کسکایی ئەویم پئی له کسکایی گیا و میرگی ولاتی تر کسک‌تر ده‌هاته به‌رچاو. له جوان کردنی شاردنا هیچ درینگی نه‌کراوه و بووکی پاراوهی خه‌یاله. جار و باره له هیندیک شوین تووشی خانووی رهش به دوو‌کهل، دیواری ناقولای نیوه رووخاو ده‌بی؛ به‌لام زوربهی شاره‌که زور جوان و پاک و خاوینه. قاوه‌خانهی یه‌کجار زوره که له شوینانی تر وانییه. به تایبه‌تی له نزیک دانشگاهی سۆربۆن ههر یه‌کجار زور بوو. تا ماندوو ده‌بووم ده‌چووم قاوه‌یه‌کی تورکیم ده‌خواردوه و ئیستراحت‌تم ده‌کرد.

کۆنگره بۆ حهوت رۆژ دامه‌زرا. له هه‌موو دنیاه زانایانی رۆژه‌لاتناس هاتبوون. شکلی زور سه‌یرت ده‌دی. ئیوا هه‌بوو کراسیکی ئاودامانی سوور به رهنگی خوین ده‌به‌ردا، پینخواس، سه‌رقرژن! هی واهه‌بوو به‌شی به‌رمالی مزگه‌وتیکی کردبووه میزه‌ر! که‌شیشیک هه‌بوو به‌ ناوی «تۆما‌بوا»، چهند سالان له لوبنان ژیا‌بوو؛ عه‌ره‌بی باش ده‌زانی. له لایه‌ن زانایانی فه‌رانسییه‌وه زور به‌قه‌در بوو. ئەو پیاوه چهند سال بوو ژیا‌نی خۆی بۆ خزمه‌ت و یاری‌ده‌دانی گه‌لی به‌دب‌ه‌خت و کلۆلی کورد ته‌رخان کردبوو؛ چهندین کتیبی نووسی‌بوو؛ له ناو عالمانی ده‌ره‌وه‌شدا نوابانگی هه‌بوو. پیری‌ک بوو ریش سپی، زور جوان و به‌سه‌ر و سیما. کلیسایه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو له پارێسدا. ئەو پیاوه چاکه‌ خۆی لی کردین به‌کس و کار. «پرو‌فیسۆر لازار» ناو که له سۆربۆندا زور ده‌ستی ده‌رۆپشت و زور پیاوماقوول بوو؛ فارس‌یشی ده‌زانی، به‌راسپیری «تۆما‌بوا» قه‌ولی پێدا‌ین که کاریکی واکا ئیمه‌ش بتوانین خۆمان وه‌ک گه‌لیکی سه‌ره‌خۆ نیشان بده‌ین. ئیمه‌ نوینه‌ری هیچ ده‌وله‌تیک نه‌بووین. گه‌لی کورد له هیچ دنیایه به‌ره‌سمی نه‌ناسراوه؛ هه‌قمان نییه به‌ ناوی عیراق یا ئێران قسه‌ بکه‌ین؛ که رۆژه‌لاتناسانی تورک و ئێرانی و عیراقیشی لی بوون. به‌لام نفووزی که‌شه «تۆما‌بوا» و ماندوو‌بوونی «جۆیس» و به‌زه‌ی «پرو‌فیسۆر لازار» به‌رانبه‌ر به‌ کورد، کاریکیان کرد که رۆژیک له سه‌عات نۆرا تا دوا‌زده، جه‌لسه‌یه‌کی به‌ته‌نیا تایبه‌تی کورد ریک‌بخری و هاواری کورد بکری. هه‌ولمان دا تا بتوانین زانایانی کوردی زور لی کۆ که‌ینه‌وه که قه‌دریکی پتری هه‌بی. گوتیان «دوکتور کامران عالی به‌درخان» له جه‌نوو‌بی فه‌رانسییه و ژنی نه‌خۆشه. «دوکتور مه‌کینزی» ئینگلیسیمان هاته‌ لا، که زور کوردی‌زان و شاره‌زای کار و بار و حالی کوردستانه. «دوکتور شه‌فیع قه‌زاز»، «دوکتور مه‌مه‌دی وه‌رزیر» خه‌لکی سوله‌یمانی، ژنی وه‌رزیر که کیژیکی چیکۆسلواکی و کوردی‌ناسیکی باش بوو، دانشگاهویه‌کی عیراقی به‌ ناوی مه‌زه‌هر، سادقی برام، که‌شیش «یووسف مه‌تا» - که خه‌لکی سوله‌یمانی بوو - ساز بوون.

به جۆیسیم گوت: ده‌لین دوکتور مه‌مه‌دی موکری ئێرانی له پارێسه؛ با به‌ویش بلیین. وه‌ک به‌ ده‌ که‌سان قدیله‌کی بدن له پرمه‌ی پیکه‌نینیدا و ههر خاو نه‌ده‌بۆوه.

- جۆیس گالتهم نه‌کردوه، بۆ پێده‌که‌نی؟

- مالاوا له‌وه جۆک خۆشتر چۆن ده‌بی؟! دوکتور موکری نه‌خۆشی خه‌یالات و ئەوهامه. ده‌ردی ئەو له مو‌عاله‌جه‌ ده‌رچووه؛ به‌کس چاری نا‌کری؛ له سی‌یه‌ری خۆی ده‌ترسی. ههر که‌س زه‌نگی ده‌رکه‌ی لیدا یان ته‌له‌فۆنی بۆ بکا لای وایه‌ هاتوون بیکوژن! خۆی له حه‌وت کوناندا تا‌قه‌ت ده‌کا. جنیوی گه‌وره‌ لای ئەو ئەمه‌یه که بلیین تۆ کوردی. ئیستا چۆنت ئەو قسه‌ قۆره‌ وه‌ بی‌ره‌ات که ئەویش له‌م کۆبوونه‌وه به‌شدار بی‌ت و دی‌فاع له‌ گه‌لی کورد بکات!؟

مەقالیکم نووسیویو که بیخوینمەوه؛ سادق بە فەرانیسی تەرجمەمی کرد. جۆیس و تۆمابوا هەر چەند زۆریان یێ سەیر و دلتهزین و ئیحماس بزوین بوو، بەلام گوتیان بۆ ئەو کۆبوونەوه دەس نادا. پێویستە دەربارەمی گەلێکی شەرقی بە جۆریک کە نەزەری رۆژەهلانسان بەرەو خۆی بکێشێ قسە بکری. لە سالۆنتیکی سۆربۆن کۆ بووینەوه. زۆر لە عولەمای رۆژەهلانسان هاتبوون گۆیمانی لێ بگرن؛ کە پروفیسۆر لازار پێی راگەیانددبوون. کەشە تۆمابوامان بە رەئیسێ کۆ بوونەوه هەلێژارد. بەیانانتیکی زۆر عالمانە و دلسۆزانەمی دەربارەمی کورد و کوردستان گوت. دوکتور کەمال مەزھەر بە زمان ئینگلیسی دەربارەمی تاریخی کورد و شەرەکانی ئازادیخوازی قسەمی کرد. زانایەکی ورگزیلی تورک هەستا گوتی: لە تورکیا کورد و مەسەلەمی کورد نییە؛ هەموو تورکن و بیگانەمی تێدا نییە! دوکتور کەمال مەزھەر جوابی دایەوه کە لە تورکیادا هەموو کێوه کان شایەتی بوونی ملیۆنھا کورد لە تورکیەن. کابرای تورک دەستی هەلینا، ئیجازەمی خواست دیسان قسە بکا. تۆمابوا بە لەپی دەست ئیشارەمی کی زۆر سووکایەتی هینی بۆ کرد کە ئیجازەت نییە. بۆ خۆی گوتی: چۆن پێم وابی ئەم کابرایە عالم و رۆژەهلانسان؟ یان پێم وا بی دەرسی خویندوو؟ من ئەگەر نەلین تەعەسسوب بە خەرچ دەدا، دەتوانم بلێم لە تورکیادا تورک هەر نییە. حەیفە پایوی وا نەزان لە کۆبوونەوهمی عیلمیدا بەشدار بی! کابرای تورک هەستا و رۆیشت. بە عەرەبی، تۆمابوا بە منی گوت: ئەو سەگە چۆن لە پووی هەلات گووی وا بخوا؟ ئینکاری شتی بکا کە لە رۆژ ئاشکراترە! زۆر لە هاوبەشان قسەیان کرد و جەلسە تەواو بوو.

رۆژی ئاخری کۆنگرە - کە هەموو میوانان و خانەخوێی فەرانیسی لە سالۆنتیکی گەورە کۆ بوونەوه - کاروباری کۆنگرە و بربارەکانیان راگەیاندد. لە سەر تریبوونەوه ئیعلان کرا کە میوانانی کورد لە جەرگەمی زانایانی رۆژەهلانساندا بە رەسمی ناسران و ئیدارەمی سۆربۆن قەراری دا مەرکەزیک بۆ پەرەپێدانی تاقیق لە سەر مەسەلەمی کورد و ناساندنی کوردستان و گەشەدان بە فەرھەنگ و تاریخی، لە سەر بودجەمی خۆی بکاتەوه و کوردیش وەک میللەتی تر حیسابی بۆ بکری. راستی سەرکەوتنێکی گەورەمان دەس کەوت؛ ئەویش لە سایەمی تۆمابوا، پروفیسۆر لازار و جۆیس بلۆ بوو. هەزار رەحمەت لە تۆمابوا کە دەمیگە وەفاتی کردوو، بەلام بیستوو مە پروفیسۆر لازار و جۆیس شوکور ماون. دەیانگوت پروفیسۆر لازار پتر لە پازدە زمان دەزانن، کە بە فارسی قسەمان دەکرد گوتم: خۆزی کوردی فیر بای! گوتی: لە وەتا ئیووم دیوہ زۆرم ئارەزووہ زمانەکەتان فیر بم. ئەوا جارێ خەریکم زمانی ژاپۆنی فیر دەبم؛ پاشان خەریکی کوردی دەبم. لە کۆنگرەدا جایزەمی کۆنگرە درا بە کابرایەک، سووری سەر و دم و چاو بی-تووک، دەتگوت چەوہندەری سوورە و پاک کراو! شکلیکی زۆر ناشیرنی هەبوو؛ تەنانەت برۆشی مووی پێوہ نەبوو. کابرا جوولەکەپەک بوو؛ هەر لە کەتیبەمی قەبرانەوه خەت و زمانی فینیقی ساز دابوو و کردبوو بە کتیب و مردووی سی - چوار هەزار سالەمی زیندوو کردبوو. ئەوہندەمی بۆ لە چەپلە درا نەبیتەوه.

حەوت رۆژی کۆنگرە نانی نیوہ رۆژەمان لە سەر سۆربۆن بوو؛ دەچووینە رستوورانیک و پارەمان نەدەدا. رۆژیک کە لە رستوران هاتمە دەر، «فەردیناند میش» چاوہنۆری دەکردم. یەکترمان ماچ کرد و لە قاوہخانە دانیشتن. فەردیناند میش لاویکی خەلکی «لوکسەمبورگ» بوو؛ زۆر عاشقە کورد و کوردی بوو. چەند جاریک لە شۆرش دیبووم. کرمانجی وەھا دەگوت کەس نەیدەزانی کورد نییە. تەنانەت جاریک گوتی: ئیوہ کە پێشمەرگەم رەگەل دەخەن بۆ

سەفەر، هیچ خزمەتەم ناکەن و جواپم نادەنەوه؛ چونکە لایان وایە منیش کوردیکم وەک ئەوان!
 ئەو لاوه چوو بوو کوردستانی تورکیە؛ جەندرمە گرتبوویان؛ برەبوویان لە زیندانی واندە حەبسیان
 کردبوو. کوردی زیندانیان لێ فێر کردبوو کە ئەوه کافرە! لێئێدەن خێرە! کوردەکان زۆریان
 لێدابوو؛ پشتیان شکاندبوو. بەختی ئەو، زیندانیەکانی کورد دوو دەستە یەکن. چونکە چەند
 دەستە کە یەتر لە رقی ئەوانە، لە سەریان کردۆتەوه و پارازتوویانە. بۆچی گیراوه؟ چونکە چەند
 کتییکی کوردی لێ گیراوه. لە پاشان کە زانیویە کەس بە دەنگییەوه نایە، نامەیهکی بە
 ئینگلیسی لە ئەستانداری «وان» نووسیوه: ئیوه منتان گرتوو، نازانن من کێم. شەرت بێ و
 بکەم دەولەتی گەورە ی من بەزمی سەگتان پێ بکا! دەیگوت: وا دیار بوو ئەستاندار نەیدەزانی
 لوکسەمبورگ لە دەولەتە گەورەکان نییە و نفووسی بە حال دەگاتە چوارسەد هەزار. ترسا و
 عوزری لێ خواستەوه و بەریان دام. هاتمەوه لوکسەمبورگ شکایەتم لای وهزیری دەرەوه
 کرد. وهزیرە کەمان -بەرازە کە مەزنە!- گوتی تۆ کیشەمان بۆ ساز دەکە! سالی بای نیوملیۆن
 دۆلار سەودا و ماملەمان دەگەل تورک هەیه. کەنگی ئەو کوردە ی تۆ دەلێی مەزلوومن توانیان
 سالی بای شەش سەد هەزار دۆلار ماملەمان دەگەل بکەن، دەلێم هەقتە و لە سەرت وه جواب
 دێین...

جا «فەردیناند» هاتوو لە پاریس منی پەیدا کردوو، هەلی پێچا بووم دەبێ بچینە
 لوکسەمبورگ دایکم شیوت بۆ لێنێ!

- کاکە فەردیناند! پیاو شەش سەد کیلۆمیتەر بۆ شیوی دایکت سەفەر ناکا!
 فەردیناند گوتی: خەریکم فارسی لە لوکسەمبورگ دەخوینم تا بچم لە ئەفغانستان
 بگەرێم. بەلام مامۆستا کەمان کوردیکی بیژوو!
 - بە چی دەزانی؟

- رۆژیک وشەیهکی کوردی گوت. گوتم: ئەوه کوردییە، تۆ کوردی؟ گوتی: نا، فارسم؛ بەلام
 تۆژیک کوردی فێر بووم. گوتم: فارس بە لایەوه عەیبە فێری زمانی کوردی بێ. تۆ کوردی و لات
 وایە عەیبە راستی لە خۆت بلێی. راستی ئەویش بەرازە کە!
 رۆژانی دوا کۆنگرە و رۆژانی پێش کۆنگرە بە پاریسدا دەگەرین. چووینە «بورجی ئیقل»،
 چووینە «کاتدرالی نۆتردام». لە نۆتردام کۆتەلی کەشەیهکم دیت لە زێر بوو. بە خوشکی جۆسم
 گوت: ئەوه کۆتەلی مامی خۆمە! دەبێ بیسینمەوه! هەرای لە جۆس کرد:
 - وەرە! کەشە فلان مامی هەزار بوو!

جۆس گوتی: ئەحمەق! هەزار گالتەت پێدەکا؛ تۆ لێت بۆتە راست!
 چووینە مەقبەرە ی ناپلیۆن. لە جیاتی هەلوا و خێرمان بدەنی، یەکی سێ فرانکیان پوو لێ
 ساندین! راستی مەقبەرە یەکی دیدەنییە. چەک و ئەسپایی سەربازانی ئەو زەمانە وەک خۆی
 راگیراوه. چووینە مووزە ی «لووفر»، چەند سەعاتیکی تێدا گەرین کە لێم روونە مانگیکی دەوی
 تا ئەو ئاسەوارە هونەرێیە ببینی.

رۆژیک تووشی کاروانیکی قەرەچی بووین لە نزیک چۆمی «سین». چەند کەریکی بە کورتان
 و چوار ئەسپی چکۆلە ی تۆپەل کە گەورە ترە کەیان نەدەگەیشتە ئەستورایی رانم. ئەسپییان
 لەوانە عەرەبە یەکی تێخراوو؛ پێیان بوو. زۆرم لا سەیر بوو. پرسیمان، گوتیان: ئەم جسنە ئەسپە
 هی سکۆتلانده. ئەو کەر و ئەسپ و عەرەبە، پاریسی بۆ سەیران سواری دەبن و پوولمان دەدەن.

به سادقم گوت: ده لئین له لهندهن مووزهی «میو» ههیه؛ گوتی لیره نییه. روانیه کتیبی شارهزای پاریس، گوتی ههیه و من نه مزانیوه. چووینه «مووزهی میو» که به مووزهی «مادام بوری» به ناوبانگه. ههتا بلنی سهر بوو. یه کجار زۆر له پیاوانی تاریخی و دهسته لانداریان له میو دروست کردوو. ته نانهت شا و شاژنی ئیرانیسی لئ بوو. شاعیرانی مه شهووری فهراڤانسه و زۆر له پیاوانی تاریخیمان دیت. ده چووین سهریری کۆمه لیک بکهین که له پشت شووشه وه بوون؛ پاسه وانیک له وئ و ئستا بوو؛ تهواو زیندوو. ته نانهت ورده مووی پشتی دهستی دانه به دانه دیار بوو. زهق تماشای ده کردین. کهچی ئه ویش ههر کۆته لئ له شه م بوو! کابرایه ک له سهر نیمکه تیک رۆزنامه ی ده خوینده وه؛ سادق لئی پرسى به کویدا برۆین؟ ئه ویش ههر به میو ده رچوو! هه موو شتمان لئ بیوه میو! ئه و جار بئ پرس به لای کۆته لئیکى میودا رۆیشتین. کهچی گوتی: بیره دا قه ده غه یه! ئه ویم پئ زۆر سهر بوو.

دار خه یزه رانیکم دیت له باخچه یه کدا، پتر له شازده میتر بهرز و قهف-قهف، کهسک، قهت رووشیکى تیدا نه بوو. دارى ده وری خه یابانى شانزه لیزه م زۆر پئ جوان بوو. که روانیم هه مووی دار به رووه خاسه ی خو مانه یه.

که شه یوسف زۆری هات و چۆ ده کردین. کوردی سوله یمانی بوو؛ چهند سال پێشمه رگه بوو؛ هاتبووه فهراڤانسا. له دوو مانگدا توانیووی پێش نوژی سئ کلیسا په یدا کا. گوتم: کاک یوسف تا جاریکى تر دیمه وه، یان دوکانی عه کسى رووت فرۆشتنت ده بی یان ده بی به پاپ له رۆم! ده عوه تی کردم بۆ کلیسایه ک؛ بانگی کرد چوار بوتل شه راب بئین. گوتم به خوا من له گه لئا ناخۆمه وه. گوتی: باشتر! من ئه مانه بۆ خو م ده دزم! گوتیشی ئه گه ر ده گه ل که مال ده چنه گه ره کی «سان دۆنی» - که گه ره کی بئ ئا برووی پاریسه - من بهرن نه وه ک لات و پات رووتان بکه ن! گوتم: شوکور پاره ی جینگه ی وامان پئ نییه!

شه ویک له بهر قاوه خانه یه ک له سهر کورسی دانیشته بووین. کابرایه کی زۆر مه ست تلاوتل هات داوا ی پوولی کرد که ئاره قم نه ماوه. فرانکیکم دایه؛ گوتم: برۆ خو شى رابویره! شه فیک و که مال زۆر پیکه نین:

- ئاخه به تا قه فرانکیک چۆنى خو ش لئ راده برئ!؟

دوکتور که مال گوتی ده چمه هوله ند؛ جلک له وئ هه رزانه. جۆیس تیی گه یاندم که مه چۆ! که مال رۆیشت. ده گه ل جۆیس سواری قه تار بووین و به «لیۆن» دا چووینه قه دی چىای «مۆن بلان». له شاریکى چکۆله بووینه میوانی کلیسایه ک. که شه یه کمان دیت. من باسی کوردی بۆ ده که م و جۆیس ته رجه مه ده کا. که شه گریا و فرمیسکی به رپشه سپیه که یدا هاتنه خوار. چوار که شیشی تریش هاتن؛ دیار بوو ئه و له دووی نار دبوون. شه رحی ئه حوالی کوردی مال و پیران و کور کوژراوم بۆ ده دان. ئه وانه نو ماینده ی کلیسایانى عالمی بوون. بریاراندا که به هه موو توانا له مه ر ده رمان و کۆمه گی نه غده وه یاریده مان بده ن. گوتیان ههر ئیسته هیندیک پوولت ده ده نئ! گوتم من نامه وئ. وه کیلی شو رشان له فهراڤانسا وه دیته لاتان؛ یارمه تی به ودا بنیرن. که شه ی خانه خویمان به ماشینی خو ی بردینه سهر چىای مۆن بلان. به رامبه ر به دیمه نی ژنیوی سویس، نه هاریکی زۆر باشی داینئ. جۆیس ده یگوت که گریاندووته وایزانیوه ئیستا بۆ خو ت برسیته! شه و له و شاره له ئوتیل ماینه وه. سه به ی هاتینه وه و به قه تار به ره و پاریس. له رینگه به مه زرادا که ده رۆیشتین، له هه موو مه زرایان لام وا بوو تووتن کراوه. له شوینیک قه تار

وېستا که پاش ساعات و نیویک دهر وا. چوومه مهزرا. دیتم نهوی من به تووتنم زانیوو رهزی میون! هر میوهی که متر له میتر بلیند؛ زور نهستور و پر لک؛ زور پیکوپیک. بتم وایه هیشتووی بیست کیلویی له زوربهی میوه کانهوه کهوتبووه سهر زهوی. جگه له رمز، زوربهی چیندراویان نيسک بوو که سهره کهیان به ماشين بریبوون و کابه کهیان به ماشين دهروووه. نهقلی نهو سهفره م به کهمال نهگوت. دهگه له نهویشدا زور جیگه ی وا چووین که داوای یارمه تیمان بو کورد لی کردن. زوریان جوابی دلخوشکهره یان داینه وه.

له چند مالیک دهعوت کراین که تیگه بیستم جووله که ی زور پایه به زری فهرا نسان. به تایبه تی یه کیان که پیوویکی په نجا ساله ده بوو؛ عهره بیشی زور باش ده زانی؛ زوری لاگیری له کوردان ده کرد. قسه مان ده کرد، گوتی:

- خه لکی شهرقی هه موویان ته نیا ئی حساساتین. ئوروویایی سهریان له زمانی ئی حساسات دهرناچی. ئوروپا ته نیا ژماره و نامار ده زانی. تو هزار سال بلی دپهاتمان سووتاوه؛ گه لمان، ژن و منالمان له برسان مردوون؛ هر بومبا دراون؛ هه موو بی داودهرمان کهوتوونه وه؛ هیچ به هره نادا. بلی دوو هزار و سیسه د و شازده دیمان که نه ونده ماله و نه ونده سهرخیزانه و له وانیش نه ونده پیوا، نه ونده ژن، نه ونده مندال، عومریشیان بلیتی؛ ناگر ده گرن و سهری کیسه ئاواله ده که نه وه. بو نمونه: ویتنامی هاوریان له خه لکی فهرا نسا کردووه، هه موو شت به ژماره و نه رقام. گوتوویانه دوازده هزار مندالی ده تا سیزده ساله ی خه لکی پایتهخت به دهنگی توپ و بومبا کهر بوون. نامرازی بیستیان له فهرا نساوه بو بهر پیکراوه؛ له بازاری سایگوندا فرؤشراوه...

شهویک لهو دهعوه تانه دا باسی نه مانی ئیستعمار ده کرا که به م زووانه خه لاس ده بی. نهو جووله که ی ده لیم گوتی: رهنگه ئیستیماری خاوه ن چهک و له شکر له ناو بجی، به لام ئیستیماری پوول هرگیز له ناو ناچی... بو داکوتانی قسه که ی خوی، نهقلی جووله که یه کی دهوله مهندي پارسی گپراوه که پار له سهره تای زستاندا ههرچی بهری دارستان و باغاتی یوگوسلاویا به کریوبه و خوی و بهختی پوولی نهغدی داوه. ئیستا یوگوسلاویا - که هیچی بو نامینیتیه وه - سه دی په نجا قازانجی پووله که ی ده داته وه به سهرمایه وه، کابرای جووله که هیشتا پازی نییه!

چهند ره فیکیکی سادق هه بوون زورم که یف پیده هاتن؛ که سادق تاریفی مه علوماتی ده کردن؛ ئیرانی بوون. رۆژیک سادق، که مال و منی برده چلوکه بابخانه یه کی ئیرانی که زهرفه کانیان هه مووی کاشی شین و سه ماوه ئیرانیانه بوو. به لام نه ونده یان پوول لی ساند که له دهره وه ده مانتوانی سی جهمی باشی پی بخوین. دهگه له که مال چووینه مغازه یه ک ده فته ر و کیفی دهستی بکړین؛ هه ردووکیش فهرا نسی نازانین. کابرایه کم دی ریشیتیکی فهرا نسیانه ی سهرچه نه گه ی هه بوو. به عاره بی بانگم کرد، به میسری دهرچوو. به ئاره زوو شتی خومان کړی. رۆژیک سهرمان به موغازه یه کی جلی حازردا کرد، دهسته کووت و شهلواریکی پر به بهرم هه لبارد. که مال ته رجمانم بوو که به ئینگلیسی قسه ی ده کرد:

- به چند؟

- چوارسه د فرانک.

- گرانه.

- لیره معامله کردن نییه.

- ناکرم. ئه گهر به سهد و پهنجای دهدهن دهمهوی.

کابرا تهلەفۆنیکی کرد، گوتی باشه هه‌لیگره. کهمال وه ته‌ماح کهوت، ئه‌ویش ده‌ستیکی هه‌لبێژارد:

- به چه‌ند؟

- چوارسه‌د فرانک.

- منیش سه‌د و په‌نجا فرانک ده‌دهم.

- مسیۆ هه‌یچ کهس نییه ته‌واو به قه‌د و گیپالی ره‌فیه‌که‌ت بی؛ له ناچاری فرۆشتمان. به‌لام بزانه لی‌ره سه‌ودا کردن نییه!

که هاتبووشینه‌وه به‌غدا ههر کهس ده‌بیدیتم ده‌یگوت: ئای له‌و دروونه چاکه‌ی ئهم ده‌سته‌ی پێ درواوه!

ژن و پیاوی فه‌رانسیم زۆر به شیک‌پۆشی ده‌دیت. دروونی جل کارێکی گه‌وره ده‌کا. باوه‌ر که ژنی‌کم دیت کۆت و شه‌لواره‌که‌ی خامی سه‌بی بوو، به‌لام جوان دروا‌بوو ههر چه‌زت ده‌کرد لێی بروانی.

ده‌گه‌ل سادق چووینه بازار و گه‌ره‌کی «مۆنمارتر». به‌سه‌دان دوکانی به‌سه‌سیری بوری‌ا و ته‌نه‌که، پێ له‌ پیاوی ره‌ش و سووری موسلمان، پێ له‌ کتییی دو‌عای عاره‌بی، شاخه‌ مار، شتی جادوو‌گه‌ری و تر و ته‌ویل‌ه‌یان ده‌فرۆشت. بۆ سادق له‌وێ له‌ دوکانی‌کی جل فرۆش ده‌ستی‌ک کۆت و شه‌لوارمان کرێ، که له‌ ئێران با، نرخ‌ی نه‌ده‌هات؛ هه‌مووی به‌ سه‌د و شپێست فرانک.

شه‌وی چاره‌ده‌ی ژوولای چووینه سه‌یرانی جی‌ژنی ئازادی فه‌رانسه. سه‌یری فه‌واره و تۆپ ته‌قاندن و به‌زم و شایی ئه‌و گه‌له سه‌ربلینده‌مان کرد. جۆیس گوتی:

- ژهنه‌رال دیگۆل له‌ نوتقی جی‌ژنه‌دا گوتی مه‌سه‌لێکی کوردان هه‌یه ده‌لێ: پیاوان قه‌لایان ده‌گرن، کلێله‌که به‌ ژنانه و له‌وان کلێلی قه‌لا کردنه‌وه وه‌رده‌گرن...

بیست‌وه‌هوت رۆژ له‌ فه‌رانسه ماینه‌وه و به‌ره‌و به‌غدا گه‌راینه‌وه. له‌م سه‌ر که چوو‌بووین، له‌ فر‌گه‌ی قاهیره پینج پاکه‌ت چای «لیپتۆن» و چوار بوتل ویسکیم به‌ دیاری بردبوو؛ ده‌سه‌ندنێکی زی‌ریش بۆ جۆیس. له‌و سه‌ر چه‌مه‌دانم پێ کردبوو له‌ جگه‌ره‌ی «ژیتان» و زۆر گۆره‌وی ژنانه و پیاوانه و سۆعاتی جوانکیله بۆ ماله‌وه.

ئه‌وه‌شم له‌ بیر چوو بلێم که «پول» و «ئیدیت» ژن و می‌ردی‌کی رۆژنامه‌چی که چه‌ند جار‌ان له‌ کوردستان و له‌ ناو شو‌رش دیتبوومان و له‌ به‌غدا ده‌عه‌وتم بۆ کردبوون، ده‌عه‌وتیان بۆ کردین؛ دوکتور قاسملووشیان میوان بوو. قه‌رتاله‌یه‌کی پێ له‌ نانیان له‌ په‌نا داناین؛ گوتیان کورد زۆر چه‌ز له‌ نان ده‌که‌ن! ههر ئه‌و پۆله کتییی‌کی زۆر چاکی -به‌ ناوی «کریس کوچیرا»- له‌ سه‌ر کورد نووسیه‌ و کتیه‌که مه‌شه‌هوره. ژنه‌که‌شی ئال‌بوومی زۆر گه‌وره‌ی پێ له‌ عه‌کسی پێشمه‌رگه‌ی نیشان داین و یادگاری سه‌فه‌ره‌کانیان بۆ کوردستان.

له‌ ژنی‌و دابه‌زین. به‌ بن پر‌دکۆکی‌کدا ده‌بوو تی‌به‌رین. منیان را‌گرت؛ له‌شم گه‌ران. قوتووه سی‌غارم پێ بوو. ده‌زگای پشکنین ئیشاره‌ی دابوو ئاسنم پێیه؛ وه‌یان‌زانیبوو چه‌کم هه‌ل‌گر‌توو. له‌ ئیتالیا له‌ فر‌گه‌ سه‌عاتی‌ک ماینه‌وه. روانیم له‌ سه‌عاتی‌ک نووسرابوو نرخ‌ی هه‌شت هه‌زار لی‌ره؛ فیته‌یه‌کم بۆ لێدا. کابرا‌یه‌کی عیرا‌قی له‌و لامه‌وه گوتی: فیته‌ی ناوی، بای‌ی چوار دیناره؛ زۆر هه‌رزانه!

له فرگه‌ی بهینه‌لمیله‌لی قاهیره دابه‌زین. هه‌موو زه‌وق و خۆشی دیمه‌نی پارسیانم له بیر چۆوه. گارسۆن به کراسی شۆری عاره‌بی، ره‌ش وه‌ک قیل، بۆ قاوه‌یه‌ک ده‌بوو له چوار جی فیش ئیمزا که‌ن. که‌مال کیف‌ده‌ستییه‌کی کری به پینچ دینار؛ من نه‌مکری. که‌هاتینه‌ به‌غدا نرخی چه‌فده دینار بوو.

ئیحسان شیرزاد و چهند له هاوکارانمان له فرگه‌ چاوه‌نۆرمان بوون؛ جگه‌ له مال و مندالی خۆشمان. به‌ دهردی کورد گوته‌نی زۆر به‌ ده‌ستی پر هاتبووینه‌وه و زۆریان که‌یف به‌ به‌هره‌ی سه‌فه‌ره‌که‌مان هات و کۆری زانیاری قه‌دزرانی لی کردین. چووم خه‌به‌ری کلیسای عاله‌میشم به‌ بارزانی دا. فرمووی کاریکی به‌ فایده‌ت کردوو و په‌یوه‌ندیان ده‌گه‌ل ده‌گرین. که‌ بیستمه‌وه له بابته‌ دهرمان و کۆمه‌کی تره‌وه زۆریان چاکه‌ کردبوو.

له‌ به‌غداوه‌ هات‌و‌چۆی کویستان و شۆرشم زۆر ده‌کرد. ده‌مدی که‌ ئه‌وانه‌ی دوینی هاوسه‌نگه‌ری پیشمه‌رگه‌ بوون و ئیستا له‌ ده‌وله‌ت دامه‌زران و پله‌ و پایه‌یان ده‌ست که‌وتوو، چۆن هه‌موو شتیکیان له‌ بیر چۆته‌وه و هه‌ر حه‌ولی پوول و ماشین و قه‌سر په‌یدا کردنی خۆیان. شیعیکم به‌ ناوی «حله‌لق-مه‌لله‌ق» نووسی له‌ مه‌جه‌لله‌ی «هه‌ولتیر» دا - که‌ له‌ هه‌ولتیر ده‌رده‌که‌وت و کاک محه‌مه‌د مه‌ولوود (مه‌م) سه‌ره‌رستی ده‌کرد- چاپ کرد. هه‌ر چی وه‌زیر و ئه‌ستاندار و فه‌رمانده‌ی هیزی کورد بوون و ملیان له‌ دزی و پوول کۆ کردنه‌وه و پیشمه‌رگه‌ له‌ بیر چوونه‌وه نابوو، زۆری پی تووره‌ بوون. حیزب له‌ کۆبوونه‌وه‌کانی خۆیاندا، داگیرکه‌ر و عه‌ره‌ب و ئیستیعماریان له‌ بیر کردبوو؛ ده‌رس ئه‌وه‌ بوو: «دوژمنایه‌تی هه‌زار ده‌گه‌ل حیزمان!».

ئه‌ستانداری هه‌ولتیر «عه‌بدوله‌هاب ئوتروشی» شکایه‌تی لای ئیحسان شیرزاد کرد. کاک محه‌مه‌د مه‌ولوودیان موعه‌لله‌ق کرد. په‌ری شیعه‌رکانیان له‌ مه‌جه‌لله‌که‌ دراندبوو. پتر له‌ سه‌د شکایه‌تم له‌ لای مه‌لامسته‌فا لی کرابوو. بارزانی گوتی: ئه‌وه‌ چت نووسیوه؟ بۆم خویندسه‌وه؛ گوتی: تۆ ناوی که‌ست نه‌بردوو. دیاره‌ هه‌رچی دزه‌ و حیزه‌ واده‌زانن ده‌گه‌ل ئه‌وانته‌... نه‌قلیکی گێراوه‌ که‌ کابرایه‌کی مووسلی که‌له‌بابیکی دزیبوو؛ که‌س شکی لی نه‌کردبوو. سه‌ره‌خۆ له‌ بازاردا تووشی هه‌ر که‌س ده‌بوو ده‌پرسی: نه‌قلی که‌له‌بابه‌که‌ چ بوو؟! گوتی: هینده‌تان دزی و فزی کردوو، تاقه‌تی بیستنی لۆمه‌یه‌کی چکۆله‌شتان نییه‌، با ناوی که‌سیش نه‌برایی...

رۆژیک له‌ حاجی ئۆمه‌ران زۆر له‌و پیاهه‌ زلانه‌ له‌ دیوه‌خان بوون. «فارس باوه» - که‌ فه‌رمانده‌ی هیزی هه‌ولتیر بوو - گوتی: کاک هه‌زار! تۆ جنیویشم پی بده‌ی قبوولمه‌. به‌لام دیتم یه‌ک له‌ پیشمه‌رگه‌کانی هاوکارم به‌ ماشینی مارسیدس را برد. کابرایه‌ک له‌ قاوه‌خانه‌ پیکه‌نی، گوتی: ئه‌وه‌تا به‌ مارسیدس به‌ جیت هیشتم! ده‌بوايه‌ بیکوژم؛ به‌لام سه‌رم داخست و به‌ سه‌ر شۆری رۆیشتم. گوتم: کاک فارس! به‌ شه‌رعی ئیسلام قاپ و قاچاغ و نالی ئه‌سپ له‌ زیر و زیو حه‌رامه‌؛ بۆ ئه‌وه‌ فه‌قیه‌ر بی‌به‌شه‌که‌ زگی به‌ خۆی نه‌سووتی. ئیوه‌ که‌ شوکۆر پوولتان زۆره‌، له‌ بانکی دابنن! خۆتان له‌ سه‌ر ئه‌و پیشمه‌رگه‌ ئازایانه‌ی - که‌ هه‌ر ئه‌وان له‌ سه‌نگه‌ردا بوون و ئیوه‌ به‌ری فیداکاری ئه‌وانتان خواردوو و ئیستا خۆتان لی بواردوو و کاری قوره‌کاریشان ده‌ست ناکه‌وی - مه‌نویین و گز و فتیان مه‌ده‌ن! نه‌وه‌ک دیسان کارتان بکه‌ویته‌ ئه‌وان و به‌ ده‌نگتانه‌وه‌ نه‌ین...

«نافیز» که‌ کرابوو وه‌زیری کشت‌وکال، گوتی: ئه‌و شیعه‌رت هه‌ر ده‌گه‌ل من بووه‌! که‌ خانووم له‌ به‌غدا دروست کردوو. گوتم: کاک خۆم! چهند سال پیکه‌وه‌ ژیاوین؛ هه‌میشه‌ پیم گوتووی شیعه‌ر بۆیه‌ نابی تۆ قسه‌ی لی بکه‌ی. له‌و باره‌دا زۆر که‌وده‌نی!

حاسل بە فەرمانى بارزانى كاك محمەد مەولوود رزگارى ھات؛ بەلام قېۋولى نە كردهوہ كە سەرپەرستى مەجەللە ھەولپىر بكا.

جاريك بەر لەو ھەرا و چەققەيە، مەقالىكەم ھەر بۇ مەجەللە ھەولپىر نووسى بەو مانايە كە: «لە بەر دوكانىكى بەغدا رادەبەردم، چەققەلىكى موومىيائى كراو لە بنى نووسرابوو نرخی بېستوويىنچ دېنارە. بە بېرمدا ھات كە بې و نەبى ئەو چەققەلە بە زىندوويى شاعىرى كورد بووہ كە پەنجا چەققەلى زىندوو قرانىك نايەنئ و بە مردوويى نرخی ئەوئەندە بالا دەچى!» زۆر لە شاعىر و ھونەرمەندانى كوردم بە نموونەى ئەو چەققەلە باس كرىدبوو.

شيعرى «حەللەق - مەللەق» م بۇ «سەعيد ناكام» خويىندبووہ؛ لە بەغدا زۆرى تارىف كرىد. كە ھاتمە ناوپردان و دىتى دوكتور مەحموود و مامۇستايان پىي قەلسن، ھەر خۇي - كە زۆرى تارىف كرىدبوو - گوتى زۆر خراپە و زىانى ھەيە و نەدەبوايە شتى وا بلىتى!

ھاوينان كۆرى زانىارى وچانى بوو. بە مال و مندالەوہ دەھاتمەوہ كوستان و لە لاي زىنوئ و حاجى ئۆمەران دەزىيان. رۆژىك سەيد عوبەيدىللاى ئەيىووبىم لى پەيدا بوو، پازدە رۆژىك لام مايەوہ. لە پىي توركيابوہ ھاتبوو. لە سەر داواوى ئەو، دەگەلى چوومە لاي بارزانى. بە بارزانى گوت: دەمەوئ بچم لە فەرانسە بخويىنم. گوتى: ھەزار تۇ بە مەكتەب سىياسى بسپىرە كە ھەرچى دەيەوئ بۇى بكن. پىكەوہ ھاتىنە ناوپردان. گوتم سەيد عوبىد نانى نەخواردوہ. پىشمەرگەيەك ھات گوتى: فەرموو نان بخۇ! عوبەيد كرىدە ھاوار:

- بۇ دەمكۆرن؟ چمكر دووہ؟!

زانىم نەوعى نەخۇشى ھەيە. خۇم دەگەلى چووم تانانى خوارد و كەس نەيكوشتا! كاغەزى لە لايەن بارزانييەوہ بۇ دوكتور كامران عالى بەدرخان نووسرا و چوو. ئىتر نەمدىتەوہ و نەمزانى چى كرىدبوو.

ئەحمەدى بارام مىرزا لەو ساوہ فايق و جەماعەت چووبوونە ديوى ئىران، جىپىكى پەيدا كرىدبوو؛ رانندەگى دەكرد. ئەغلەب لە مالە من دەنوست و دەيخوارد. شەويك نزيكى بەربەيان سى سوار لاي خىتوہ تەكەم دابەزىن. لە سەيد رەسوولى بابى گەورەيان دەپرسى. خەبەرم دانى كە لە «سەرگەى نىل» دەزى و رۆيشتن. ئەحمەد چووبوو خەبەرى بە مەسوود بارزانى دابوو كە ھەزار چەك بۇ چەتەكانى ئىترانى دەنيرى و شەو ھاتن و بە بارە چەكەوہ بەرپى كرىدەوہ! بە رپومدا نەدايەوہ و ھەر لە سەر من دەزىيا. تا لەپر لە رى گرتىيان و بردىانە زىندانى بەغدا و لە پاشان دەگەل جاسووسانى گىراوى خۇيان گۆرپانەوہ و دايانەوہ بە ئىران و كرا بە رانندەى شارەوانى مەھاباد. ئىستەش لە كەرەجە و رانندەيى دەكا و ھات وچۆم ھەر دەكا.

كاك ئەمىرى قازى زۆر جار سەرى دەدام و پىكەوہ دەزىيان. بە راستى زۆرم كەيف گرتبووى و ھىچ عەيىم تىدا نەدىت.

لە كۆر مەجەللەيەكمان دامەزراند كە سالى جاريك يان دوو جار دەرچى. لە ژمارەى يەكەمدا فرىا نەكەوتم چى بۇ بنووسم. لە ژمارە دوودا مەقالىكەم نووسى دەربارەى وشەى عەرەبى كە رەگەزىان فارسى، يان كوردى، يان زمانى تر بوون. مەقالەكە چل و چەند رپوپەرىكى گرت. بوو بە ھەراى مامۇستايانى «كۆرى زانىارى عەرەبى» كە ئەم كوفرە بۇ كراوہ. ئىحسان شىرزادى رەئىسمان زۆر ترسابوو؛ گلەى لى كرىد كە چارى ئەو كارە چۆن بكنەن؟ گوتم حازرم بۇ محاكمە و جوابدانەوہ. مەجلىسىكى زىيان تەشكىل دا، پىرە زاناي، عەرەبى زۆر رەگەزپەرستى



میښک وشک کؤ ببوونه وه.

ره ئیسه که بیان گوتی: تۆ چۆن ئەو هه موو وشه عه ره بیانه ی که له قورعاندا هاتوون ده لیتی له فارسی و کوردییه وه وه رگیراون؟ نازانی ئیمامی شافیعی فه رموویه: هه رچی له قورعاندا هاتووه هه مووی عه ره بی ره سه نه و زمانی بیگانه ی تۆ نه هاتووه؟!

- جه ناب! شافیعی بۆ خۆی ئەو فه رمايشته ی کردووه؛ له لوغه تی بیگانه هیچ خه به ری نه بووه. هه موو ته فسیره کان ده لئین وشه ی «مشکوه» عه جه مییه. ئەو جار که من نزیک هه وسه د که لیمه یه م په یدا کردووه، ته نیا روانیومه ته سه ئی کتیب: «وشه ی فارسی به عاره بی کراو» نووسینی که شه ی مار دین «ئه ددای شیر» که له ۱۹۰۹ دا چاپ کراوه؛ دووه م: «المعرب للجوالیقی» که له چه رخی چواره می کؤچی نووسراوه و چه ند جار چاپ کراوه؛ سه ئیه م: «المنجد» که سه ر له به رم پشکنیوه. ئیوه هه رچی نووسیموه ئە گه ر له م سه ئی کتیه دا نه تان دیته وه له سه ر منی حساب که ن. ئە گه رچی بۆ خوم پتر له هه زار و چوار سه د وشه ی عه ره بیم دؤزیوه ته وه که له کوردی و فارسی و ئیتالی و چه به شی و عیبری و ئارامی و فه رعه ونی و فه رانسی و رووسی وه رگیراون؛ به لام من ئەوانی خۆم نه نووسیوه.

کیشه یان له بیر چوووه؛ ئەمجار ده یانگوت چۆن باوه ر بکه ین که تۆ هه وسه له ت هه بووه هه موو «المنجد» بخوینیته وه؟! به سه لامه ت له کیشه یان رزگار مان بوو.

له سه ر شافیعی شتیکی دیشم له بیره: له خێوه تی شیخ عوبیدیللا چه ند مه لایه ک میوان بوون. باسی خوتبه ی جومه و ته لقینی مردوو کرا که شافیعی ده لی ده بی به عاره بی بن. گوتم: شافیعی وه ک ئەو به عسیانه ره گه ز په رستیکی عه ره ب بووه؛ ده نا له پیش خوتبه ی جومه دا هه دیسیک ده خوینرتیه وه که دوو خوتبه له جینگای دوو رکاتی جه ماعه ته. ئە گه ر وتار بیژ چوو ه سه ر مینه ر، که س قسه نه کا؛ گوئی بگرن! که سه ئی قسه بکا پر و پووچه. کئی پر و پووچ بلئی، نوژی جومه ی به رنا که وئ. یانی نسحه تان ده که ن. کابرای کورد یان تورک که نازانی باس چییه، گوئی بگری و نه گری هه ر هیچه. که وا بی قه ت نوژی جومه ی ئەوانه ی عاره بی نازانن به ر نه که وتوووه. ته لقین بۆ مردوو نییه؛ بۆ ئەو زیندوو انه یه که هاتوون مردوو بنیژن. دلایان نه رمه و مردنیان له بیره؛ نسحه تیان ده کری که ئە گه ر پیاوی چاک نه بن پاشه رۆژیان خراب ده بی. که وا بوو ده بی به زمانی خۆیان نسحه تیان بکری.

مه لایه کم لی راست بۆوه: تۆ چۆن بی ئە ده بی ده گه ل ئیمامی شافیعی ده که ی؟! زۆریان خۆیان لی تووره کرد که قسه ی هه زار حیسابییه و ئیمه بیرمان لی نه کردۆ ته وه... له کۆر نامیلکه یه کم ده رباره ی «عه شیره تی گاوانی کورد» - که له زه مانی عه باسیدا خاوه ن ناو بوون و شاری حیلله یان دروست کردووه له عه ره بییه وه کرده کوردی و چاپ کرا. هه فته ی دوو جار یان سه ئی جار کؤ ده بووینه وه؛ ئیستلاحاتی عاره بیمان به کوردی ده دیته وه. هه ر که سه ش ده بوایه سالیانه حیسابی به ره مه می بکری بزانیان له سالیکدا چی کردووه که خزمه ت به کۆمه ل بی.

دوکتور پاکیزه ره فیق حیلمی له و که سانه بوو که هه ر ده زانن باسی خه لک به نه زان و بیکاره بکه ن و گالته ی به هه موومان ده کرد. دوا ی دوو سال که لیکیان داوه، قه ت تا قه دوو دیر یکی به ره م نه بوو. بۆی نووسرا یان خۆت بکیشه وه یان ده رت ده که ین. ئەو رۆیشت. عه بدوللا نه قشبه ندیش که مدیری کوللی حیسابات بوو، نه یده کرا دوو کار بکا؛ کشایه وه. «جه مال بابان»،

«شوکور مستهفا» و «محمدمهدی مهلا کهریم» بوونه هاوکارمان. مام هیمنیش له کۆر به شدار بوو؛ توحفه‌ی موزه‌فهریه‌ی درایه که بیخاته سهر خه‌تی خۆمانه.

قەرار درا له ماوه‌ی پینچ سالدا فەرهنه‌نگیکی کوردی به کوردی زۆر ته‌واو دهرخه‌ین؛ «دوکتور ناوهرحمانی مهلا مارف» که شه‌ش سال له لینینگراد دهرسی فەرهنه‌نگ ساز کردن فیر بیوو به سهری رابگا. «مهلا عه‌بدوئلا حه‌ییایی» پیتی سپی‌را فەرهنه‌نگی مه‌ردۆخ بکاته فیش.

له‌و ماوه‌یه که له به‌غدا بووم دوکتور قاسملوو، مه‌لا عه‌بدوئلا حه‌ییایی و حه‌سه‌ن ره‌ستگار و مه‌لا ره‌سوول پیش نمازی و مام هیمنم زۆر دهدی و هات‌و‌چۆمان زۆر بوو. زۆر جار قاسملوو ده‌هاته مال «مه‌عه‌که‌رۆنی» بۆ لی‌ده‌ناین؛ زۆر ده‌ستاوی خۆش بوو. قاسملوو ماوه‌یه که مامۆستای دانشگا بوو. باش سه‌فه‌ری ئوروپای، جاریکی تر که هاته‌وه، له وه‌زاره‌تی «تخطیط» (تهرخ‌ریزی) دامه‌زرا‌بوو؛ مانگی سینسه‌د دیناری وه‌رده‌گرت و ده‌یکرده مخراجی هه‌والانی حیزبی خۆی.

وی که‌وتین بیست‌وشه‌ش فەرهنه‌نگی کوردی به زمانانی غه‌یره کوردمان په‌یدا کرد. که‌وتینه فیش سازدان. گو‌تیان مه‌لا خه‌لیل سوله‌یمان له «شیخان» ی پشت مووسل، فەرهنه‌نگیکی بادینی نووسیوه و له سهر یه‌زیده‌کانیش به عه‌ره‌بی کتییی هه‌یه. خه‌به‌رمان بۆ ناردوو، قبوولی نه‌کردوو هاوکاریمان ده‌گه‌ل بکا. من ئەو کاره‌م وه‌ستۆ گرت. له ریگه‌ی هه‌ولیره‌وه چوومه مووسل. شه‌و بوو؛ پانده حازر نه‌بوون بمبه‌نه شیخان؛ که شه‌وانه پرووت ده‌کران. گوتم برا من که‌س پروتم نا‌کا. دل‌م دانه‌وه و ده‌گه‌ل دوو پۆلیس بر‌دیانه‌مه شیخان. بوومه میوانی فرماندار که ناوی «حاجی ره‌سوول» و خه‌لکی سوله‌یمانی بوو. ناردم له دووی مه‌لا خه‌لیل. ده‌میک بوو ده‌مناسی؛ شاعیریکی زۆر پیر و زۆر فه‌قیر. شه‌و زۆر خۆشمان رابوارد و سبه‌ی مه‌لا خه‌لیل بر‌دمیه‌وه ماله‌ خۆی. له ری باس‌م کرد که فەرهنه‌نگه‌که‌ت زیراکس ده‌که‌ین؛ له فەرهنه‌نگی گه‌وره‌دا سوپاست ده‌که‌ین که له تۆ به‌هره‌مان وه‌رگرتوو. کتییبه عه‌ره‌بیه‌که‌ی سهر یه‌زیدیانیش له‌وانه‌یه به ناوی تۆ چاپ بکه‌ین؛ هیچ نه‌بی ناهه‌وتی و تۆ که چه‌ند جار مالت سووتینراوه و کتییبت فه‌وتاون، ئەوانه‌ت بۆ ده‌مین. باش وایه بدمه‌یه‌ی بیانبه‌م. پوو‌لیکیشت ده‌ده‌می.

گو‌تی: ده‌توانی سی دینارم بده‌یه‌ی؟!

[ئهی مامۆستای بیچاره! پوولی ده‌وله‌ت نه‌دری به تۆ، به کی بدری؟]

- دووسه‌د دینارت نه‌غد ده‌ده‌می؛ کتییبه‌کانیش هه‌ر مولکی خۆت بی.

- هه‌زار که وای بی ده‌توانم خانوو‌یک درووس که‌م!...

به فرماندارم گو‌ت. قه‌ولی دا که هه‌م عه‌رزى بداتی، هه‌م که‌رسته‌ی خانوو. فەرهنه‌نگ و کتییبه‌که‌م هه‌تاوه کۆر.

قەرار درا یادبوودیکی حاجی قادر له کۆیه‌ بگیری. کرامه راسپارده‌ی کۆر و چووم. وتاریکم خوینده‌وه، مژده‌م دانی که کۆر قهراری داوه کۆته‌لیکی نبه‌له‌ش بۆ حاجی له کۆیه‌ دامه‌زرتی و رایانسپاردۆته ئیتالیا؛ به‌و زوانه ده‌گاتی. بۆ رۆژی دامه‌زرانی کۆته‌لی حاجی من له ده‌ستا نه‌بووم؛ مام هیمن له لایه‌ن کۆره‌وه چوو‌بوو، شیعیریکی هه‌ره باشی خویندبۆوه.

مانگی سه‌د دینار بازنه‌سته‌گی، بیست‌وپینچ دینار حه‌قی ئەندامه‌تی کارا له کۆردا، له هه‌ر جه‌لسه‌یه‌کی هه‌فتانه‌دا سی دینار هه‌قی کۆبوونه‌وه‌ی دوو سه‌عاته، سه‌ره‌رای ئەوانه‌ش ته‌رجه‌مه‌ی کتییی دهرسی کوردی - که یه‌کیک بووم له سی که‌سی پشکنی هه‌ره‌ بالا- فۆرمه‌ی

بە پرووى خۇش دواندىمى، گوتى: مامۇستا! ئەگەر من و تۆ يەك بىن و يارىدەي يەكتر بدەين كەسمان يېئ ناوئىرى؟ با بىننە دۇست.

گوتم: كاكە گيان! ئەوى ھەموو كەس دەيزانى تۆ تا رېشت ھاتوۋە باشيان باس نەكردووى؛ لە پاش رېش ھاتنىشت دەبىننم ھەر خەرىكى فىئەل و دەستېرى و دووروووييت. بە بىرى من دوژمنايەتتەيەكەت بۇ من لە دۇستايەتەي دەگەلت باشتەر يېئ. چونكە كەسانىك بزائن كە من و تۆ رېنگەمان جىايە، تارىفە بۇ ئەخلاقى من...

راستى شتىكى عەجايىب بوو: زۆر لەو كوردانەي لە پرووسيا خوئىندبوويان - جگە لە دوكتور كەمال مەزھەر - زۆر نەزان و گىل ھاتبوونەو.

لە ئاخىر و ئۇخىرى پايىزى سالى ۱۹۷۳دا لە لايەن كۆرى زانىارى (ئاكادىمى عىلمى) شۆرەويەو دەعوەتەمەيەك بۇ كۆرى زانىارى عەرەبى و كوردى ھات كە شەش كەس بىنن. چوار پىرە عارەب لە لايەن كۆرى زانىارى عەرەبى و كەمال و من لە لايەن كۆرى زانىارى كوردىيەو دەستنىشان كراين. ھەر وەك كە چوو بوومە پارس، چەند دانەيەك شەرەفتامەم برد و پېشكەش بە شوئنەوارە زانستەكان و پىلوانى وەك «تەوفىق وەھبى» و «ئەدمۇنس» و «مىستەر مەكنزى» م كوردبوو، دواز دە نوسخەم شەرەفتامە دەگەل خۇم بۇ شۆرەوى برد. بۇ جارى دووھەم پاش چاردە سال ديسان لە رۇژىكى پىر بەفردا گەيىمە مۇسكۆ لە ئوتىل «كۇنتىنتال» لە «مەيدانى سوور» - كە ئوتىلىكى قەدىمى و زۆر جوان و بە شان و شكۆ بوو - دابەزىن. ديار بوو زۆر مىوانى بە قەدرىن. ھەر كەسە ژوورىكى زۆر ساز و تەيار و جوانمان ھەبوو.

جاران كە مىوانى نووسەران بووم، ئەم جار مىوانى ئاكادىمى علووم بووم. چاكى ھىنابوو: عەرەبەكان - كە ھەمووى مېشك پوچەلى رەگەز بەرست و دژى كورد و دژى پرووسىيە بوون و زۆر بەيان سالەھا مەعاشخۇرى ئىنگىلسان و سەفىرى زەمانى نوورى سەئىد و پادشايى بوون - ھىچيان كەلىمەيەك پرووسىيان نەدەزانى؛ تەرجومانى ھەمووان دوكتور كەمال مەزھەر بوو. ھەر قسىكى بىتاميان دەكرد و ھەر عەرەبايەتتەيەكيان دەنوند، كەمال بە ئارەزووى خۇى تەرجومەي دەكرد. واى بە سەر ھاتبوو كە عەرەبەكان ببوونە گالتەجارى زانايانى مۇسكۆ. بە تايەتەي «دوكتور پۇلىقۇي» كە سەرپەرستى مىواندارى ئىمەي پىئ سىپىرابوو، ھەر بە دل عەرەبەكانى ناخۇش دەويست و ھەزى لە چارەيان نەدەكرد. دوو جار بەيئ ئەوان ھەر دەعوەتەي بۇ مالە خۇى كرىن.

سى جەلسە لە ئاكادىمى شۆرەوى دەگەل زانايان كۇبوويىنەو، قسە لە پەيوەندى دۇستانەي ئاكادىمى عىلمى عىراق و شۆرەوى دەكرا. لە مەجلىسىكدا زانايەك گوتى: وا دەردەكەوى كە كوردستان پىش لە ھەموو شوتىكى رۇژھەلات زۆر ئاوەدان بوو. زانايانى ئاسەوارى شۆرەوى لە مەلبەندى «سئجار» شوئنەوارى گوندىكيان لە بن عەرز دىوہتەو كە خانوۋەكانى بە زنجىر و بە دەورەي مەيدانىكدا دروست كراون؛ كە ئەو نىشانەيە كورد بەنجا ھەزار سال لەو پىش فكىرى دىفاعى مونەزەمىيان ھەبوو و خەلكى گوند تۈنۈيۈنە بەرانبەر بە دوژمن، گوندىان وەك قەلا ھەلخەنەو و ديارە تەمەددونىكى گەرەيان ھەبوو.

گوتم: زۆر بە داخەو شۆرەوى و زانايانى، ھەر بە مردووى پەنجا ھەزار سالەمانەو خەرىكن؛ بەلام ئەوانەي ئىستا زىندوون و لە سەر زەوبىن و قەتلوعام دەكرىن، ھىچ نرخیان بۇ دانەنراو! برىا نىو ئەوئەندە كە بە ئاسەوارى كۇنمانەو خەرىكن، بە زىندوۋەكانمانەو خەرىك بوونايە و لە

مردن پرگارتان بگردايە...

شەرەفنامەم بۇ كىتەپخانەى لىنىين و زۆر لە كىتەپخانەكانى تر نارد، نوسخەيە كىشىم پيشكەش به ئەنستىتۇى رۇژھەلاتناسى كرد كه «غەفوورۇف» ناو به سەرى رادەگەيشت. وهختى ميوانيه كه مان تەنيا حەفتەيەك بوو. برديانينه لىنينگراد، دوو شەو ماینهوه. رۇژيک ميوانى «كەرىم ئەبيووبى» بووين؛ هەر من و دوكتور كەمال. كەرىم زۆر گۇرأبوو؛ سەر و سميلى بۇز ببوو. ببوه چاكەرەوهى دەزگای دەنگ هەلسەنگ؛ وازى لە زمان شوناسى هينابوو. شەو تەلهفۇنم لە خانم «سىدا رۇدينكو» كرد. ئادرىسى دامى كه هەر دەيى بچم ميوانى بم. دىتمەوه؛ پير ببوو؛ چاوى بى حوكم ببوو. دوو كورپى لاوى هەبوو كه لە مەدرەسەى مووسيقى بوون و كاربان نەدەكرد. ميردى نەمابوو. زۆر ماليكى فقيرى هەبوو. وا دەر كەوت لە رووسياش كەسانى كه لە كارى زۆر بەجى دەميين لە بير دەچنەوه. داواى مەم و زينم لى كرد كه خۇى به چاپى گەياندوووه و به رووسى ماناى لى داووتەوه. سويندى خوارد كه هەر تاقە نوسخەيەكى هەيه، گوتم لىت ناستينم.

لە لىنينگرادەوه من و كەمال چووينا يەريوان. عەرەبه كانيش چوونه تاشكەند كه چاويان به مەلاى ئوزبەك و كىتىي عەرەبى بكهوى و لە باكۇ يەكتر بگرينەوه. زۆر لە كوردەكان به پيرمانهوه هاتن. شەو «جاسمى جەليل» بردينيه ماله خۇى كه شامان بداتى و شەو بمانهينيتەوه ئوتيل. دەتوانم بليم مالى جاسم مالى هونەر بوو؛ ئوردوخانى كورپى دوكتوراى لە ئەدەبىياتدا هەبوو؛ جاسم بۇ خۇى شاعير و نومايشنامەنوس بوو؛ جەميلەى كچى مۇسقىار يەك بوو بژاردە؛ دووهەزار ئاھەنگى زۆر رەسەنى كوردى خستبووه سەر ئەلفباى نۆت و چاپ كرابوو. راديو يەريوان بەو ماله كارى دەگەرا. شەو جەميلە به پيانۆ هەواى هەلپەركىي شىخانى لى دا. جاسم و كچ و كورپى هەستان برەقسن، كەمال گوتى من نازانم، من هەستام و تاويكى باش دەگەليان رەقسيم. من باوم لە كەمال خۇشتر بوو كه كرمانجى ئەوانم دەزانى.

بەيانى ئەو رۇژە چووينا ئاكادىمى علومى ئەرمەنستان. دەگەل «حاجى جەندى» شاعير - كه زۆر پير ببوو - بووينا ناسياو. كورپە جەيلەيەكى كورد سەرۆكى كاروبارى ريكخراوى كومۇنىستى لە ئاكادىمى بوو. زۆر بە لامهوه بەقيمت بوو كه گوتى: سپاردوومه لە ماوهى شەش سالدا تاريخىكى زۆر بان و بەرىن و هەموو لاينەى كورد و كوردستان ساز بدرى. ئەو پياوھەشم دىتەوه كه باسەم كرد لە بۇكان ئەفسەرىكى رووسى بە ناوى ياقووب و لە بەغدا باغچەوانى مالى شا ببوو! زۆر كه يىفمان پيەك هات. «عەرەب شاميلوف» م ديت - نووسەرەكەى كىتىيى «شوانى كورد» و «بەربانگ» و «قەلاى دمدم» - زۆر پير ببوو. بە خەيالەم وهخت بوو بخەرفى... گەليەك ميدالى گەورەى شۆرەوى بە سينگەوه بوو. دەگەل جەميلە عەكسمان گرت، هەروەها دەگەل عەرەب شاميلوف و جاسم و حاجى جەندى و زۆر كەسى تر.

لە ئاكادىمى كەمال بە رووسى و من بە كرمانجى وتارمان دا كه كرمانجىەكەى من كورد يەك تەرجەمەى بە هەرمەنى دەكرد. پاش نوپژ برديانينه سەبرى ئاسەوارى كۆن. كابرايەكى پيرى عەينەك لە چاوخەتى ميخى دەخويندەوه، قەت تۆ فارسى و كوردى وا بە رەوانى ناخوينەوه! تەرجەمەى بە توركى پى دەگوتين. جار يەكيان سەرۆكى ئاكادىمى لەوحەيەكى نيشان دام؛ گوتى ئەوه فلان شتە. پيرە لىي مۇر بۆوه:

- چووزانى؟ خۆ تۆ نازانى خەتى ميخى بخوينەوه!

- ئوستاد بە ئەرمەنى نووسرابوو. دەنا من و خەتى ميخى تۆ، ھەزار گەزمان نيوانە!
 كوردىك بانگىشتى كىردىن بۇ گوندىكى كوردنشىن لە نىزىك چىيى «ئاراتار». ژن و
 پىاوه كانى جلكيان تەواو وەك يەزىدىيە كانى چىيى «شەنگال» بوو. لەوئىش بە دەھۆل و زورنا
 رەقسىكمان كرد. نانئىكى ئىوارەيان داينى.

چووينە نىشانگەيەك كە بە يادى ئەو دواز دە عەشیرە تە ئەرمەنيانەو چەقاوہ كە توركان
 قەتلوعاميان كىردوون. نىشانگەيەكەش لە نىزىك چىيى ئاراتار ھەبوو، نووسرابوو: «بە يادگارى
 برايتى كورد و ئەرمەنى كە لىزە بە گۆر كاندان چوونەو و نىشتمانى خۇيان برايانە پاراستووہ».
 لاوہ كوردىك تاق كىردەو كە ھەز دەكەم بەيى درۆ و دوورويى وەزعى كورد لە ئەرمەنستان
 چۆنە بۆم باس بەكى. گوتى: راست ئەوہەيە ميللەتى ئەرمەنى زۆر دەگەل كورد چاكن. جگە لە
 حقووقى قەومى، ئەوہەندەي شۆرەي قەرارى داوہ، ئەرمەنى پتر لەگەلمان بە چاگە دەبزوونەوہ.
 ئەگەر دە كەس لە يەك رادەي خويئەوارى و بە يەك جۆر كارنامەوہ داواي كارئىكى دەولەتى
 بەكن، يەكيان لەو دەيانە كورد بى، لىت روون بى كوردە كە قبوول دەكەن، چونكە سەر بە
 ميللەتى كەمىنە و ئەقەللىتە. حورمەتمان زياد لەوہ دەگرن كە چاوەنۆپرن.

من قسمە كرد، گوتم: سەيرە بانئىك و دوو ھەوا ھەيى: كورد لە گورجستان ھەقى نىيە لە
 پاش كلاسى ھەوت - كە ئىجبارىيە - بچىتە مەدرەسە و بگاگە خويئەندى بالا. ناچار ئەوي بىھەوي
 بخويئىن، دەبى ھەلئى بۇ مۇسكۆ يان لىنينگراد. كوردى ئازربايجان زمانى خۇيان لە بىر براوہ تەوہ
 و ھەموو بوونە تورك! كەچى لە ئەرمەنستان ھەم دەرس بە كوردى ھەيە، ھەم رادىو و رۇژنامە.
 جل و زمانى كوردىش ئازادى ئازادە. من وادە زانم ئەوہ نەجىيايەتى ئەرمەنيانە، نە قانونى
 شۆرەي؛ دەنا چۆن دەبوو بەرانبەر بە كورد فەرقى گورجستان و ئازربايجان و ئەرمەنستان ھەيى؛
 لە حالئىكدا كە كوردى گورجستان دوو ئەوہەندەي كوردى ئەرمەنستان! كەمال گوتى ناوئىرم ئەو
 قسە تەرجەمە بەكەم، لاوئىكى كورد گوتى: «تۆ بە كرمانجى بلئى تا ئىستا تەرجەمەي كەم!». كە
 تەرجەمەي كرد كابرئى ئازربايجانى ھەستا دەستى خستە دەستم، گوتى: لىم روونە تۆ راست
 دەكەي و ئەرمەنى زۆر لە ئىمە ئىنسانى ترن و كەيفىشم بەو غىرەتەت دئى كە رووبەرووي من
 ئەمەت گوت...

ھا، بەيانى رۇژى دووہم چووينە سەيرى كىتبخانەي گەورەي «يەريوان». زۆر گەراين. خاوەن
 و سەرپەرستى كىتبخانە گوتى: ھەر چەند تەبەقەي ژىروو بۇ ميوانان مەمنوعە بىيىن، بەلام
 من دەتانبەمە ئەوئىش. بە چەند پلە كانئىكدا چووينە ژىرزەمىن؛ ھەمووي كىتئىي خەتى بوو.
 ئىنجىليكى نىشان داين گوتى ئەوہ كوردىيە و ھەشت سەد و پەنجا سالى عومرە. دوو كىتئىب لە
 ناو شووشەدا بوون، يەكيان زۆر پەرگەورە، يەكيان زۆر پچووك و خرپىن. گوتى ئەوانە ھەردووك
 ئىنجىل لە پىستى ئاسك نووسراون. پىشوو بىستبووم كە ئاوتستا لە پىستى ئاسك نووسرابوو؛
 بەلام لام وا بوو لە ديوى ژوروى پىستەكەوہ نووسراوہ و بە كولكەوہ ھەلگىراوہ. گوتم: دەتوانم
 دەستى لىدەم؟

- نا، مەمنوعە.

- كورە دەستى لئى نەدەم لىم دەبىتە مەراق و خەوم لئى ناكەوي!
 مودىر پىاوئىكى زۆر رووخۆش و خوين شىرىن بوو. چوو كلىليكى ھىنا و نووسراوى سەر پىستە
 ئاسكى دەرىنان. دەستم لئى دا؛ چاكتىر كەغەزى تورمەي قەدىم چۆن بوو، ئاوا ساف؛ بەلام بى

بريقه و نهرم. تازه تيگه ياشتم نووسين له پيشتي ناسک يانی چي. شهره فنامه يه کي نيشان دايين به جوانترين خعت نووسرابوو؛ دوره ي زير کفت و نه قاشي کرابوو. چل سال دواي هه وه ليين شهره فنامه نووسرابوو که ده يگوت له قيمهت نايه. ژماره يه کي پي دادداشت کردم که به و ژماره يه تاريخي جوولانه وه ي شيخ عوبيديلاي نه هري له «کتبخانه ي قودسي ره زه وي» له مه شهه د هه يه؛ نه ميکرؤ فيلم، نه نوسخه مان ده ده ني. به لکو تو له عيراقه وه په يداي که ي. که هه م ژماره م ون کرد، هه م نازانم هه يه يان نا؟!

کاتي ده چووينه گوندي کورده کان و سه يري نيشانه يادگاريه که مان ده کرد، نالاي تورکان له داميني ناراراته وه ديار بوو. هيچم بو نه مابوو، دوو جنيوي سه ر به کولکه م به جسن و ره گه زي تورک دا!

زوريان ديار ي دامني که له گشتيان عه زيزتر دوو تابلوي به رجسته بوو، ديمه ني هه ردووک چي اي ناراراتي پر له به فري ده نواند.

ئيواره وه خته، له يه ريوانه وه چووينه باکو. شه و گه يشتين و عه ره به کانيش هاتبوون. «دوکتور قادري ناسو» و مال و منداله کاني و زني عه لي گه لاويژ زوو زانيبوويان و هاتنه به خيري هينانم.

له بيرم چوو بلينم: هه ر که گه يشتينه موسکو، کونه ده فته ريکي چارده سال له وه پيشم برديوو، نادرسي فته جي خوشکناي تيدابوو. ته له فونمان کرد، ژنيک جواي داوه که زور ساله لي ره نه ماوه، به لام نادرسي تازه يان نه و ژماره ته له فونه يه. ته له فونم لي کرد:

- فته جي ده مناسي؟

- چونت بناسم؟ تو کيي؟

- فکر بکه وه!

- به خوا هه ژاريکم ده ناسي به لام نازانم له کوئ گوري گوم بووه! ده نگت تزيک له ده ده کا!

- وه ره له فلان ئوتيلم. نه ممانه گه ر هاتي چونت بناسمه وه؟

- وه ک جاران دريژم! پيشم سپي بووه؛ کلاويکي قووي بؤرم به سه ره وه يه.

هات و به په له برديمه وه ماله خوي. ژني نازه ربايجاني نه مابوو؛ ژني رووسي هينابوو. له

نه نستيتوي روزه لاتناسي له به شي تاريخ دامه زرابوو. خانووي له موسکو درابوويه و زور ساز بوو.

گوتي ئيسماعيل که له ته رويژ هه والمان بووه له باکويه؛ با ته له فوني بو بکه م. لي ي پرسی:

سمایل چوني؟ چه ده که ي؟ گوتي: هه ژارم وه بير هاتوته وه؛ ده گريم و حالتم نييه! زور

ريکه وتيکي سه ير بوو. گوتي: نه مرؤ هه ژار هاتوته ماله من؛ ها قسه ي ده گهل بکه!

جا نه و شه وه هه ر گه ييمه باکو، ته واو له ئوتيل توريست نه حه سابوومه وه، ئيسماعيل هات:

- با برؤين بو مالي ئيمه.

ره حيم قازي ته له فوني کرد و بريک کؤخي:

- هه ژار من نه خوشم؛ نه متواني بيم. تو وه ره و دايکيشم لي ره يه!

- ره حيم من ژن ناهينم! دايکت بده به يه کي تر!

ده گهل سمایل چووينه مالي ره حيم. نه يه يشت به ند بم؛ برديمه ماله خوي. کيژيکي به ناوي «فه رزانه» ي هه بوو؛ موسيقي زور خوشي بو ليدين.

به داخه وه بيستمه وه که سمایل جوانه مهرگ بووه! نازه ربايجانيه کي خه لکي سه لماس بوو.

بيستمه وه که پرؤفسور «جه فهر خندان» مردووه.

بەیانى بە ناو شارى باکویندا گێڕاين. شەو میوانى سەرۆكى ئاكادىمى ئازربايجان بووین، عەلى گەلاوێژم لەهوى دیتەوه. گوتى قەراره بە وادەى چوار سال تارىخى ئابوورى ئازەربايجان بنووسمەوه. بۆ يەكەمجار میوهى «خورمالوو»م دیت؛ گوتم تا لە بەر چاوم نەيخۆن ناخۆم!

رەئىسى عەرەبەكان مى لەوه نابوو كە خانووه كەى رەئىسى ئاكادىمى ناخۆشە! حقووقتان چەندە؟ ئیمە لە عىراق زۆر خۆشتر دەژین! كە لەو جیگەيەدا ئەو قسانە زۆر ئەحمەقانه بوو؛ پیاو شەرمى دەکرد. لە خواحافیزیدا من گوتم: سوپاس بۆ خانمى خانەخوێ كە ئەو چیشته خۆشانەى لێناوه و زەحمەتى ئەو توانى وامان بەخێو كا.

خانم گوتى: دە ناو هەمواندا ئەنیا ئەو پیاوه دەزانى دەلى چى. مانای هەبە من هەر لە بەیانیهوه زەحمەت بكێشم، بە پیاوان بلىن مەمنوون؟!

لە بەیانیه كى زۆر ساردى شەوى دووهەمدا هاتینهوه مۆسكۆ. دوكتور كەمال عەریزه يەكى دابوو كە چەند رۆژىك دەیهوى متالا بكا و چەند ئەسنادىك رۆوونوس بكا. قىوول كرا كە كەمال و من بىست رۆژى تر لە مۆسكۆ بمىنینهوه و میوان بىن. ئەو رۆژه چوونە بازار و بردیانینه دیدەنى «مۆزلە» (ئارامگای لىنین). مامۆستا سەعید جەمىلىكى پىرمان دەگەل بوو هەر دەیگوت: ئەو كافره خودانەناسه رۆوسانه!... راوهستابووین؛ بەفر دەبارى؛ تا نۆرەمان دى چىنە سەر قەبرى لىنین. چوووه تەنیشتى گوتم: ئوستاد خودا زیارەتت قىوول بكا و نیازت پىك بىنى!

عەرب رۆینهوه و دەگەل كەمال ماينهوه و چوونە ئوتىلىكى تر. دەگەل فەتخى دەگەرام، دەچوووه مالى، شەوانە دەچوونە رستووران بىكهوه.

رۆژىك دەگەل كەمال چوونە دیدەنى «غەفوورۆف». شەرفنامە كەى لە پىش بوو؛ زۆرى ئافەرىم لى كردم. گوتى: هەزار بە قسەم بكە وەرە مۆسكۆ! خانووت بۆ وەرەدە گرم. لەم ئەنستىتۆیه كارمان بۆ تۆ زۆر دەبى. نەخوازە كە زانىومه عەرەبى و فارسى و كوردى چاك دەزانى. مندالت زۆر باش دەخوینن؛ خۆشت زۆر خۆش بەرى دەچى. هەر ئىستا با خەبەر بنىرم مال و مندالەكەت بىنە مۆسكۆ. تۆ مەچۆوه!

گوتم: زۆر سوپاست دەكەم؛ بەلام تا مەلا مستەفا منى بوى، لىى دوور ناكەومەوه. ئەگەر پىم بلى، دىم و پىم خۆشە.

كەمال رۆیشت بۆ سالۆنى كتىب خويندەنهوه. غەفوورۆف فارسى زمان بوو؛ تاجىك بوو. جگە لە سەرۆكايەتى ئەم ئەنستىتۆیه، لە مەكتەبى سیاسى حزبى كومۆنىستى شۆرەوى ئەندامىكى بالا بوو. لەوانە بوو كە لە كرمىلىن دەژین. كورسىه كى هینا پىش و گوتى: هەزار! من زۆر دۆستى بارزانىم. لە مەكتەبى سیاسى حیزبدا دۆستى هەن؛ بەلام هەشن كە ناخۆشيان دەوى. ئىستا قازانجى شۆرەوى لەوه دایه كە هىچ كىشه لە عىراقدا نەبى. جا كە عىراق داواى كردووه جەبەهە كى يەكگرتوو لە نیوان حیزبى بەعس، حیزبى شیوووعى و حیزبى پارتى بارزانیدا پىك بىت، بە مەسلەحتەى سیاسەتى بالای شۆرەوییه. لە زمان منەوه بە بارزانى بلى خۆنەگرى و بچىتە ئەو جەبەهوه.

گوتم: جەناب! دەزانم شۆرەوى و هەموو دەولەتێك دەروانىتە قازانجى خۆى. لىشم رۆونه ئیوه بەعسى دەناسن كە چەند خوينرێژ و دوور لە هەموو پەیمان و قانونىكەن. بەلى حیزبى شیوووعى لە پاش ئەو قەتلوعامەى بەعسى لىیان كرد، بە ئەمرى ئیوه چوونەتەوه بەردەستى بەعس و ئىستا بە گژ ئیمەدا دىن كە ئەگەر نەیهنە جەبەهوه و شەر هەلگىرسىتەوه، یارمەتى

دەولەتی بەعسی دەکەین. خەت و شوپنیکى بەعسى بۆ ئەو جەبەهەیان کیشاوه، ئاشکرا هەرچى حقوقى مىللى ئىمەیه و هەرچى داواى حیزبى کومۇنىستە دەمالیتەوه. دەبى نۆکەرى ئالقەبەگوینی بەعس بین. یازدە سالە شەر و لیكدانمانه؛ هەزاران لاوی کورد لەم ڕێگەدا خوینی ڕزاوه؛ بە هەزاران مال سووتینراوه و وێران بووه. چۆن باوەر بکەم بارزانی بی وەرگرتنی هیچ حەقیق دەست لە سەر دەست دانى؟ چی جوابی گەلە لیقەوماوه کەى بداتەوه؟ ئایا شۆرەوی دەستەبەر دەبی کە بەعسى خودموختاریمان بی کەم و زیاد بدەنی و پەیمانیکى داویانە پینکی بینن؟ کوا ئەو شەرته شۆرەوی دەیگریتە ئەستۆ؟ ئەگەر هەر مەسلەحەتی شۆرەویە و ناتانکرئ هەقمان بۆ بچەسپینن، مانای وایە ئیمە پاش دوازده سال گەراینهوه سەر خەتی هەوهەلی و ئەوجار بەعسى تۆلەى ئەو چەند سالەشمان لی دەکەنەوه.

غەفوورۆف گوتی: من خۆم باوەر ناکەم بەعسى پەیمان بەرنە سەر. باوەر ناکەم جەبەهە بە تەواوی نەگرە دەست خۆیان. تەنانهت باوەرم نییه کە شیووگیەکانیش لە دەست بەعس ئاسوودە بن. شۆرەوی بشلئ، ناتوانئ عەرەبان ناچار بکا پەیمانیان کە بە کورد داوه پینکی بینن. بەلام دەلیم زۆر لە سیاسەتمەدارانی شۆرەوی دەیانەوئ عیراق هیچ کیشە و سەریشەى تیدا نەبی. ئەگەر بارزانی ئەمەش قبوول بکا دیارە زیانیەتی؛ بەلام مومکینە فرسەتیکى تر هەلکەوئ. گوتم: باشە هەموو شتیکی پێ دەلیم، ئەویش کەیفی خۆیەتی.

شەویک میوانی «پرۆفسۆر بەکایف» بووین کە کوردیکى ئەرمەنستانییه و مامۆستاىە لە دانشگای زمانەکانی رۆژھەلات. بەر لە شام، پرۆفسۆر «قەناتی کوردیف» هات؛ کە هاتبووه مۆسکۆ فەرھەنگی رووسی-کوردی چاپ بکا. دەردی دل لە حالی پەڕیشانی کورد دەکرا. بەکایف گوتی:

- کچی «گیو موکریان» بە ناوی «کوردستان» هاتووه کە لە سەر زمانی کوردی تەحقیق بکا و بخوینئ. پینم خۆش بوو کە بە منیان سپارد.

- کچم لە کام زاواهی کوردیدا دەتەوئ تەحقیق بکەى و دوکتورا بستینئ؟

- لە زمانی مامم: حوسین حوزنیدا!

چونکە نەمزانیبوو حوسین حوزنی زمانیکى سەرەخۆی هەبووه، خۆم لە دەرس پینگوتنی کیشایەوه!

گوتم: زۆر لەوانەى لە رووسیا دەرچوون و هاتوونەوه عیراق، ناویان دوکتوره و هیچ نازان!

بەکایف گوتی: هەموو گوناھى ئەم قەناتی کوردیفەیه!

کوردیف توورە بوو:

- من بۆچی؟

- چەند جارم پینگوتی یەکی وەک نەسرین فەخرى، مارف خەزنەدار و کاوس قەفتان بە هاسانی و بە ناوی تەعەسسوبی کوردایەتی کارنامەیان مەدەیه؟ ئەوانە دەچنەوه لە کوردستان دەبنە مامۆستا، مێشکی هەزاران کور و کچی کورد تیک دەدەن! هەر گوتت: ناخر کوردن؛ چۆن دەریان نەچوینم؟!

قەناتی کوردیف خەریک بوو شام نەخوا و برۆا. بە زۆر داماننایە و ئاشتمان کردەوه؛ بەلام گوتمان حەق بە بەکایفە.

رۆژیک چووینە دانشگای زمانانی رۆژھەلات؛ بەزم بوو: یەک عەرەبی، دوو فارسی، یەک

ئوردو، سىڭ پىشتوو، زىمانى سەير سەير دەرس دەخوئىرا. تووشى دوكتورىكى تاجىك بووين. ناوھەم لە بىر نەماو، مامۇستاي دەرسى كوردى و تەحقىقات لە دەورى مەسەلەى كورد بوو. توانىمان بە ھۆى دكتور «پولىفۇى» بلىتى بالشۆى تىئاتر پەيدا كەين. «ئۆپراى كارمن» بوو. لە دوكتور پولىفۇىم پىرسى: تۆ لەگەل ئەو پولىفۇىيەى پالەوانى داستانى «پىاويكى بە راستى» كە فرۆكەوانىك بوو و لە پاش لاق پەرىن دووبارە بۆتەو فرۆكەوان لە شەرى ئەلمانان، خزمى؟ گوتى: نا، ھەر ناومان وىك دەچى.

ئەو دكتورە ژنەكەى تەتار بوو. كورپىكى ھەبوو لە تەمەنى پازدە سال، دەىگوت لە مەدرەسە زۆر ھار و ھاژە؛ مامۇستايان شكايەتى ئەوم لى دەكەن و ھەموو جارىش دەنووسن نەكەى دللى برەنجىنى.

- يانى چى؟

- دەلىن رىيازىتى زۆر بەھىزە و لەوانە بە بىتە زانابەكى ئەتۆمى!

ئەمجارەش نىزىك مانگىك لە رووسىا مامەو. رۆژىك كە دەھاتىن برۆىن فەتھى گرىا.

- ئەو چىيە؟

- لە تەورىز لىك جوئ بووینەو، پاش چاردە سال يەكترمان دىتەو. چووئەو عىراق، پاش

چاردە سال دىسان دىتمىو، چاردە سالى ئايندە ناژىم بىتىنمەو...

راپساردم كە لە بەغداو «المنجد» و «نەجالبلاغە»ى بۆ بىتىرم؛ بۆم نارد. بەلام بىستەمەو كە لە ئىنقىلابى ئىسلامىدا ناردابوو تەورىز كە فىرقە زىندوو كاتەو و نەشەرەى ئازەربايجانى بنووسى. چوو بوو قىلجى لە تاران دىتوو؛ گوتىووى ھىچم بۆ نەكراو و كەس ئامادە نەبوو ھاو كارىم بكا؛ دەچمە فەرانسا و لەوئو دەچمەو مۇسكۆ. سەلامى بۆ ناردبوو؛ خۆى نەھات بىبىنمەو. ئەم بەينە كە پىكەو بووین بۆى گىپرامەو كە ماوئى شەش مانگ دەگەل قىلجى لە بولغارىا ژباو و زۆرى قسەى قۇرى نىوان خۇيان بۆ دەگىپرامەو.

ھەيفە ئەمەشم لە بىر بچى: رۆژىك لە ئوتىل «كۆنتىننتال» - كە تازە چوو بووین - ژنىكى خزمەتكارى ئوتىل سەرى بە ژوردا كرد. كەمال گوتى فەرموو شتىك بخۆو! بە دەست ئىشارەى كرد كە بىدەنگ بە! دوايە لە دەرەو پىنى گوتىو كەمترىن قسە بكەن مىكرۇفۇن لە ژورە كە تاندا ھەيە زەبتى دەكا. كە چووینە ئوتىلەكەى تر، ئەو ژنە دەگەل يەكىكى ترا ھاتبوونە دىدەنىمان. باسى خۆى كرد كە مېردى موھەندىسى كارخانە بوو؛ لە جەنگەى كاردا بەر ماشىن كەوتوو و مردوو. دوو مىندالى لە پاش بە جى ماو. ھقوقى مېردەكەى و ھەقى خۆى - كە رۆژى ھەشت سەعات يان بە شەو، يان بە بە رۆژ لە ئوتىل ماندوو دەبى - تىرى خۆى و مىندالەكانى ناكا و ھالى زۆر ناخۆشە. دوكتور كەمال باسى فەرماشتى ماركس و لىنىنى بۆ دەكا كە خەم مەخۇ! سوسىيالىستى دەبىتە كومۇنىستى و ھەموو كەسى ھالى خۆش دەبى. ژن لە دىن دەرچوو؛ لە داخان گرىا: من دەلىم من و مىندالم تىر ناخۆىن، ئەو دەلى بە قسەى ماركس ھالى خۆش دەبى!

رۆژىك دەگەل كەمال لە ئوتىل دەرچووین؛ راستى پىمان وا بوو تەزاھورائە - كە لە شۆرەوى قەت روو نادا. كەمال گوتى با راکەينەو ئوتىل، گوتم ھەر دەچم بزانم چىيە. دېم بە خەلك دا: قەرتالەيەك پرتەقالى چكۆلەى شىن بوو؛ ئەو خەلك دەيانەوىست بىگەنى و سەرو يەكىك بىكرن كە و بەر بىست يەكيان نەدەكەوت!

دە گەل كەمال قەدەممان لىدەدا. چاوم بە كووچە يەكى تەنگى بن بەست كەوت؛ لە دەرگای كووچە نووسرابوو: «سەلام عادل». گوتىم: «وەرە ھەر بەلى قەدرى شىووعى عەرەب ناگىرى! ئەگەر كوژران ئاوا لە مۇسكۇ ناوتان لە سەر كۆلانان دەنووسن!».

لە مۇسكۇرا راست ھاتىنەو ھەرگەى بەينەلمىلەلى ئەستەمبول؛ كە سەودا ھەر بە دۆلارە. زۇرمان شت كرى بۇ دىارى. چوومە دوكانىك داواى جفارەم كرد، كابرأ گوتى: دەخىلە تۆ بچۆ پاكەتېك چاى لىپتۇنم بۇ بكرە. ھەر جفارە بەكت بوى دەتدەمى و زىادت لى ناستىنم. پاكەتە چام بۇ كرى و لە بن دوكانە كەى شارديەو ھەر چەند گلۇسىك جفارەى خارجىم لى كرى. لە تيارەى بەرەو عىراقدا زۇرمان ويسكى و ودكا كرى كە بە دىنارىك بوو؛ لە بەغدا بە پىنچ دىنار. چەمەدانە كانمان پر كرد. لە دوو بوتل پتر مەمنووع بوو. گوتمان ئەگەر لىيان ساندىن ئەو ھەرچىش؛ رىسكى خۇمان دەكەين. شەو دەورى سەعات يەكى پاش نىو ھەو گەينە فرگەى بەغدا. كەمال لە پىشدا چوو تەفتىش بكرى. ئەفسەرە بەعسىيە كە گوتى: كوا پىناست؟ دىتى، گوتى: كوردن؟

- بەلى!

ئەویش كوردىك بوو، گوتى بۆنە دەر!

ئىحسان شىرزاد چاوەنۆرمان بوو. ئىمە پىدەكەنن؛ گوتى: دلستان خۇشە، ديارە لە رووسيا باش ھاتوونەو.

- بەلى باش ھاتوونەو. بەلام پىكەننە كەمان بەو دوو چەمەدانە پر لە مەشرووبە يە كە نەيانىشكىن!

لە ساىەى سوال كردنى ئىمەو، يەكجار زۆر كىتېبى زۆر باشمان بۇ كۆر پەيدا كردبوو. «حاجى جەندى» و «قەنات» بوونە ئەندامى فەخرى كۆرى زانىارى. زۆر زوو چوومە كوردستان و پەيامى غەفوورۇقم بە بارزانى گەياند. گوتى: رووس لە پەيمان بەستىن دەگەل بەغدا كە خودموختارىمان بدەنى، خۇيان زۆريان ھەول دا، كەچى ئىستە دەيانەوئى بى ھىچ ھەقىك خۇمان تەسلىمى ئەوان بکەين! مردن سەد جار لەو بەشەرەفترە كە پاش ئەو ھەموو خويىن پزائە، سەر بۇ دوژمن شۆر كەم و شەرمەزارى گەلم بىم. ئەگەر مەسلەھەتى شۆرەوى لەو تەسلىم بوونە داىە، مەسلەھەتى كوردى تىدا نىيە...

لە پاش ئىعلانى خودموختارى، برايم ئەحمەد و جەلال تالەبانى و عومەر دەبابە و ھەموو دەستە و بەستەبان ھاتنەو لای بارزانى و عەفووى كردن و لە چيا دەگەل خۇمان دەژيان؛ وەك قەت نىوانمان ناخۇش نەبووئى. حاجى محەممەدى شىخ رەشىد - كە دوژمنى ھەرە سەرسەخت بوو - خۇى سەربەخۇ ھات بۇ دىدەنى مەلامستەفا و دەخالەتى پىكرد. مالم ھەقە مەلامستەفاش زۆرى حورمەت گرت. جارىك بەغدا خەبەرى بۇ حاجى محەممەد نارىدبوو كە بچىتە بەغدا. لە وەرەمى تىلگرافدا گوتبووى: من لەو پۈو ھەرە نۆكەرى بارزانىم و ھەر گەرەيەك ھەيە، تا ئەو نەمىرېت من حكومەت ناناسم!

بەعسى كە پەيمانى پازدە سالەيان دەگەل رووس بەستبوو، شىووعىە كانىشيان بردبوو لای خۇيان و چاوى ھەموو خويىندەوار و بە كارى كوردىشى بە پوول و پلە نووقاندىبوو، دەيزانى زەحمەتە ئەم شۆرشە دووبارە وەك جاران زىندوو بىتەو؛ لىمان كەوتە گەندەل - فىلان! ھات وچۆكەر دەھاتن و لە لاىەن دەولەتەو ھەرگەل بارزانى دەكرد و ھەر خەرىك

بوون له ناوى بهرن.

رۇژى بىستونۇى مانگى نۇى ۱۹۷۱، يازده مهلا له نهجف و بهغداوه هاتبوون كه چاويان به بارزانى بكهوى له حاجى ئۇمهران. پىشترىش زۇر دهسته له بهغداوه دههاتن. مهلاكانم له قاوهخانەى حاجى ئۇمهران ديت؛ سالخ مهحمووديان دهگهل بوو. گوتى تۇش وهره ديوهخان بزانه ئەو مهلايانه دهلپن چى. گوتم من ههز له چارهى مهلايان ناكهم. چووم له مالى عهليه كورده خهوتم. له خهوهكهم به دهنگى تفهنگان راپهريم. ديتم له دهورى مالى مهلامستهفا تهقهيهكى زۇر غالبه؛ رامکرد. كابرايهكم ديت ههلديت. ههرام كرد: مههيلن كهس له دى دهرجى!

«سولهيمانى حاجى بهدرى» سهردهستهى ههرهسهكانى بارزانى بوو؛ گوتى كۆلانان بگرن! گهيممه ناوهندى تهقهكه. گوتيان بۇمبايان له مهلامستهفا تهقاندووه. دهگهل ئەوهشدا كه له تاوان وهخت بوو شيت بم، ههرام كرد:

- پياوى چا بن مهيانكوزن! به ساغى بيانگرن! خهبريان لى وهردهگرين.

كهس گوپى به من نهدا. من ههر ئەو هاوارهم دهكرد و به ناو تفهنگچيهكاندا دهسوورامهوه. لهپر بۇمبايهك كه له بن ماشينيكي تۇيۇتاوه قايم كرابوو تهقى. پتر له دوو ميتر له جىي خۇم پهريم؛ بهلام نهكهوتم. رانندهى تۇيۇتا - كه ئەفسهريكي بهعسى و به جلى رانندهيهيهوه دهگهل مهلايان هاتبوو - له بن تۇيۇتاكهوه تهقاندبووى؛ خۇشى كوزرابوو. مهلامستهفا و دوكتور مهحموود له زوور هاتنه دهر. بارزانى سهروچاوى خويناوى بوو؛ زۇر شاد بووين كه نهكوزراوه. ئەويش به سولهيمانى حاجى بهدرى گوت: مهيانكوزن! سولهيمان - كه به جارئك شلهژابوو - له بارزانى تووره بوو؛ گوتى: پرۇ ئەوه كارى تۇنيه! بارزانى گوتى: وا توورهيه لهوانهيه منيش بكوزى! رۇيشت. زۇر زوو تهقه وهستا. هينديك له مهلاكان كه پهنايان به ناودهست و ژوورى تر بردبوو كوزران و كهلاكيان راكيشان. ههوهل كهس من چوومه ژوورى دانىشتنهكهوه. يهك له مهلاكان له سهر كورسيهك دهستى وهپهر چهنهى دابوو؛ دانىشتبوو. وامزانى زيندووه. كه بۇى چووم، پارچهى بۇمباوه بن ههنگلى كهوتبوو؛ ههر له جى مردبوو. رامكيشا سهر عهرز. كهلاكهكانى تريشيان هينايه ئەو ژووره. ناگر بهر ببوه ژوورى نوپان؛ پياو له دووكهل دهخنكا. دهگهل عهليه كورده خۇمان ده ژوورى ناگر راكرد و توانيمان بيكوزنينهوه و لهبهر دووكهل و كۆخه چاومان سوور و ههلمساو بوو. منيان كرده مهعمورى پشكنينى كهلاكان. گيرفانم بهتال كردن. يادداشت و نووسراوه كانيان و سهعات و پووليان كۆ كردهوه؛ هيچ شتيكى وامان دهست نهكهوت كه مهلا بويه هاتبن بارزانى بكوزن. له گيرفان يهكيكياندا رۇژ به رۇژى سهفهله نهجهفهوه نووسرابوو كه: «شهو له ئوتيل موختار بووين. بهيانى سوار بووين و گهينه فلان جيگه و فلان شهو رامانبواردووه...»

من به برواى خۇم واى بۇ چووم: مهلاكانيش خهبريان لهو پيلانه نهبووه. نارديويانن كه ئيوه دهگهل بارزانى قسه بكهن. دهزگايهكيان له قهدى يهكيكيان بهستووه كه ئەمه زهبتى دهنگه. ئەگهر بارزانى دهستى به قسه كرد ئەو دوگميه بكهوه! دهنگهكهى خۇيمان دهوى. مهلا كه له بهرانبهر بارزانى دانىشتووه، ههر كه دوگمى كر دۆتوه، بۇمبا بووه و تهقيه. بۇ خۇى ببوه پهنجا پارچەش زياتر. گۇشت و خوينى به ميچى ژووره كهوه نووسابوو. دوو ئەفسهري بهعسى به ناوى راننده - كه مهلاكانيش نهيانناسبوو - ترۇرى بارزانيان پى سپىرابوو. تيشگهيهنرابوون كه

بارزانى لە فلان وە تاغ ميوانان دەبينى. ماشينى تۆيۆتا لە بن ديوارى ئەو وە تاغە پارک کرابوو. ماشينىكى تريحيان پى بوو كە جيگەى پارک كەردنى لەوى نەببوو؛ دوورتر راگىرابوو. بەلام ئەو رۆژە بارزانى لە وە تاغىكى دىكەدا چاوى بە مەلایان كەوت. رانندە كە زانىبووى كار لە كار ترازو، بۆمباى بن ماشينى تەقاند. سەربانى وە تاغە كەى نزيكى تەواو هەلەوشاند و تىك و پيىكى دا. گەيشتینە سەر ماشينە كەى تر، دوو بۆمبى زۆر دريژ و ئەستوورى لە بن قايم كرابوو. يازدە كە لاكمان بن گل خست و دانيان وا لە بەر يەك چووبوون نەزانرا پارچەيان لە كوتیە. دواى دوو رۆژ، پياوى سەدام هاتن و حاشايان كەرد كە دەولەت ئاگای لى هەبوو. بارزانى هيج لۆمەى سەدام و دەولەتى نەكرد و بە سەر خۆى نەهينا. ئەو رۆژە دەتوانم بليم لە هەموو رۆژە كانم تالتر و دوايە كەى شيرين تر بوو كە دەمدى بارزانى لە كوشتن خەلستوو. دوايى لە بەغدا بيسستمەووە كە ئاجودانى سەدام تەلەفۆنى بۆ كابرايە كى كوردى ئاشناى كەردبوو كە بارزانيمان لە كۆل دنيا كەردەو.

دوو مانگىك دواى ئەو بەلایە، كوردىكى سوورپايى گىرا كە چەمەدانىكى زۆر جوانى بە ديارى بۆ بارزانى هينابوو. ئەویش بۆمبىك بوو لە هەر ژوور يكدە بته قيا كەسى لى دەرنەدەچوو. كاك مەسعوود و چەند كەسىك چووبوونە بەغدا. لە گەرانەوهدا لە سووچى خەيابانىكى بەغدا بەر گوللە درابوون. جگە لە «عەريف حەميد» كە لاقى شكابوو، ئەوانى تر ساغ دەرچوون. هەميشە لەو چوار سألەى قەيرانەدا دەولەت خەرىكى لە بەين دانى شۆرش و بارزانى بوو. تەنانت توانيبووى عوبيدىللاى كۆرە گەورەى بارزانیش بكاتە جاسووس و پياوى خۆى. وەك لە دوايى شەرەفنامەشدا گوتوو: بارزانى لە كۆبوونەووەيه كى گەورەدا گوتى: تانك و تەيارە و تۆپى دوژمن پيمان نەووەستا، دەترسم پوول و پلە و ترومبيل و قەسر لە بەينتەن بەرى! راست ئەووە بوو. ئەوانەى كە چەندىن سأل بوو لە شۆرش بوون، وا شىتى دەرهجە و پوول و قەسر و ترومبيل بەغدا بيوون كە بەعسى روون دەيانزانى تازە ئەوانە تاقەتى بەرداوبەرد و شەريان نەماو. لە ماوەى چوار سألەشدا، رېگەوبانى زۆر پان و قەلاى زۆر قايميان لە كوردستان دروست كەرد و ئاشكرا ئامادەى هجوومى دىكە بوون. ئيمەش هەموو هوميدمان كەوتبوو سەر ئيران و چەك و يارمەتى ئەو. هەميشە بە سەتان لە فەرماندەهانی پيشمەرگە، لە تاران و شارەكانى ترى ئيران، خەرىكى خۆشگوزەرانى و پوول خەرج كەردن بوون.

ئيتەر سەرت نەيه شينم، لە سالى ۱۹۷۰را، شۆرش بە جاريك بى ناوهرۆك ببوو. لە سالى ۱۹۷۴دا بەعسى - كە زۆر پشت ئەستوور بوون لە يارىدەدانى رووسان - رايانگەيان: كەركووك، خانەقين، سنجار و ناوجەى شىخان بەر خودموختارى ناكەوئ. واتا بە زۆر شەريان بۆ ساز كەردىنەو. شەر قەومايەو...

ليەدا دەمەوى و چانگىك بەدەم و باسپىكى گشتى خۆم بكەم: ئەو چەند سألە كە من خۆم دەهاتمە شۆرش، چونكە لە شۆرش - بە ناشوكرى ناليم - مەدرەسە و خویندن نەبوو، دەمگوت با مندالە كانم لە خویندن بى بەش نەبن؛ واتا رېسكىكم دەكەرد. مستەفام گەيبوو شەش و دەبوو دىپلۆم بستينى. زۆر زيرە كىكى بليمەت بوو؛ هەموو سألە لە مەدرەسەدا يەكەم بوو. زاگرۆسم گەيبوو دووهمەى رانمايى. ئەویش هەر زۆر هەلگەوتوو بوو. خانى چكۆلەش دەبوايە بچيتە چوارەمى ئىبتيدايى. هيجگاش دەولەت تەشقەلەى تينەهالاندبوون. بەعسى لە سالى ۱۹۷۲دا وىكەوتن، نزيكەى چلەهزار كوردى «فەيلى» كە سەدەها سأل بوو لە عىراق دەژيان، بە تۆمەتى



ئىرانى بوون دەرکرد. که هات ده گەل ئىمەشى تىک دایهوه، بۇ ئەوه مخاریج له سەر بارزانى زیاد بکا و ئاواره ی زۆر بینه دەستوپاگیر، هەر کەس شىبهه یان لى دە کرد ده گەل شۆرشى بارزانیه، به نیوه شهویک له به غدا دهریانکردن. که لهوانه ی هه وهل کاروان، مالى من و سهد مالى تر بوون. پيش ئەوه به ماوه یهک «مه لاهه سەنى بارزانى» - که خزى نزیكى مه لامسته فا و ژنیکى رووسى هه بوو - له به غدا جیرانم بوو؛ هاتبووه ناوپردان. گوتم: مه لاهه سەن تکات لى ده کهم محەممەدى ئىمامى و ژنه که ی با بچنه خانووی منه وه. وا ده کهم منداال و ماله کهم بینه کئو. تۆمه ز مه لاهه سەن بۆخۆی بۆته پیاوی به عسیان و خۆی پى فرۆشتوون! ژنه که شى جاسووسى سه فاره تی رووسه! چوو بوو باسى منى ورد و درشت بۆ ئىداره ی ئەمنى به عسى کردبوو. شهویک سه عات دووی پاش نیوه شهو پیاوی ئەمنى به عسى پزابوونه ماله کهم، کللی هه موو ژووره کان و دهرکه یان له «مه عسووم» ساندبوو. بى ئەوه به یلن ژن و منداال جلکی خه و بگۆرن یان جلکیان هه لگرن، ره بیچه کیان دابوون. مه عسووم هەر ئەوه نده ی پى کرابوو دینار و روبه تیک (بیستوپینج تمەن) له سەر ته له فیزیون دەست بداتى. ئینتر سواری کامیونیان کردبوون، بر دبوویانته ئىداره ی ئەمن. له وئى لیان پرسیبوون: ئىمامى و ژنه که ی کین که ده بوو بینه مه مالتان؟ له وئوه بر دبوویانته دهری به غدا. ده گەل چه ند مالى تر که به وانه وه ده بوونه سهد، به سه حرادا هینابوویانن و له هه ولیره وه دهر چوو بوون و له خوار هاوینه هه واری سه لاهه ددین دایانه زاندبوون. هەر کوریکى تمەنى له دوازده سال و بالاتره، له سه فیان دابوون، تیرباریان به رانه ر دانا بوون که ئیعدامیان کهن. ئەفسه ریک له وه ده ما ده گی بووه، نه یه یشتبوو مندااله کان ئیعدام کهن؛ به لام به ره هلدا ی چیا و چۆلیان کردبوون که بۆ کوئ ده چن بچن! به پى، به ناو شاخ و جهنگه لدا هاتبوون. کاربایه ک دوو مندااله که مى سواری کهر کردبوو. گه بیوونه شه قلاوه. سه رمایه و رووتن؛ ژنه لادى جله کوئى خۆیان دابوو به ژنان. پیاوان له جلکی شری خۆیان مندالیان له سه رما پزگار کردبوو. له وئوه چوو بوونه «هیران» و «نازه نین». به کامیون باریان کردبوون بۆ «رانیه» و له مالى «مام قادری باغه وان» شهویک مابوونه وه. تووزیک پۆشته کرابوونه وه و راست بۆ که مپى ئاواران له نه غه ده وه، له ختوه تیکدا جى کرابوونه وه و به ژيانى په ناهه نده یی ئاواره ژیا بوون. من که ئەو خه به رانه م زانى، ناردم به دزیه وه مال و مندااله کهم هاتنه حاجى ئۆمه ران. پیم وایه یه کهم جار بوو مه عسووم دیت بۆ مال بگری. زۆرم دلخۆشى دایه وه. خانى که هەر دىتمى گوئى: بابە! زۆریان سواری کامیون کردین به خۆپرایى و هیچ پوولیشیان لى نه ستان دین! خۆزگه م به دلى منداال کا...

جا بزانی من که نزیکه ی سى سال زه حمه تم کیشاوه و ئەویش زه حمه تی فه رهاد، چم لى سى ندرابوو: هه شت هه زار و شه ش سهد دینارى عیراقى، چوارسهد مسقال زىر و خشلى ژن، پرى شه ش وه تاغ مافووره ی ئىرانى، کتیبخانه کهم که باوه که قهت به ملیون دینارىشم نه ده دا. ئەو هه موو ساله کتیبى هه لیزاردەم وه سەر یه ک نابوو. جگه له عه ره بى و فارسى و تورکى ئازهرى، هه رچى به کوردی له ئەسته مبول و عیراق و سووریا چاپ کرابوو، هه مبوو. دووسهد و بیست و هه شت جلد هەر شه ره فنا مه ی دەست لى نه دراوم هه بوو. ديارى و جایزه ی مه قالات و ئەو هه موو عه کسه یادگار یانه و خولاسه بابى نزیکه ی دوازده هه زار دینار و خانوویکی «ئیسکان» که ته نیا قیستی پینج سالى مابوو، ته له فیزیون و چه ند رادیو، فرگازى ئیتالى و جل شۆر و هه موو کهل و په لى مالى ته یار و سازى شارستانى، مۆبلى هه ره چاک، هه مووی له سه عاتیکى نیوه شه ودا



موسادەرە كرا. جا چۈن ژنىك كه به خوئى دل شەرىكى پەيدا بونى ئەو ھەموو دارايىيە بوو ۋە دەگەل گەسكىكىش عەلاقەى دلى زۇرە، لە پېر بېنى ھاتۇتەو ھەر سىفر و دەست بەتال و نانى پەناھەندەى ئىرانى بخوا، خەمگىن نابى؟! بەلام چار چىيە... دەلئىن «جونەيدى بەغدادى» ۋە غەزى دەدا، سەرى كورە كەيان بېرىبوو، لە كۆلانەو ھە خستىانە ناو كۆشى. گوتى: «ئەو مەنجەلەى من سەر ئاگرم نابوو، دەبوايە كەلاكىكى غەزىزى تىدا بكونى...».

داوا كوردنى ئازادى كوردستان لە مەنجەلى جونەيد گەرمتەر بوو؛ دارايى منىشى تىدا كولا ۋە ھەلا-ھەلا بوو. با ناھومىد نەبىن؛ ئەگەر لە ئىرانەو ھەلاتم، پىنجسەد و شەش تەنم پى بوو. ئەگەر مال و مندالم بۇ ھاتن، شەش تەنم ھەبوو. بەلام دوكانىكى عەكاسىشم شك دەبرد. لە پاش دەولەمەند بوون، ئىستا شەش تەنەكەش شك نابەين! ئەو مەلاھسەن بارزائىيەى بىو ھەبەبى مال وئىرانى من، ھەر بەغسى گرتيان و ئىعداميان كرد. ژنەكەشى بە گوى پىچر-گوى پىچر خۆى گەياندەو ھەرووسيا.

رېگاي شاران نەمابوو. تەرىش نەيدەو پرا ھات وچۇ بكا. رۇژىك لەو ناخۇشىە گەرەدا «كەرىم نەستانى» - كە پىشمەرگەيەكى ئىرانى و زۇر ئازا بوو- لە حاجى ئۆمەران پەيدا بوو.

- كەرىم تۇ لە كۆيە دەژى، چۇنت وئراو ھەبى و بگەيە ئىرە و بۇچى ھاتووى؟
گوتى: من جاروبارە قاچاغىەتى دەكەم و بە كۆپرە رېگاياندا خۇم لە جاش و سەرباز دەشارمەو. مەمەد مەولوود (مەم) بىست دىنارى ھەقى رېگە داومەتئ كە سەد و بىست دىنار پوول بۇ تۇ بىنم. زانىويە مالت ھەموو داگىر كراو ۋە ئىستا بە دەستەنگى لە چيا ماويەو. لەو پىاوەتییە كە ھىچ تەماحى دىنایى تىدا رەچاوە كراو ۋە لەو لىقەومانە سەختەدا، برادەرىكى دەست كورت ئاوا دۇستى خۆى لە بىر نەچووبىتەو؛ گریانم ھات... جا چۈن نەلىم ئافەرىم مەردايەتى راست! چۈن ھەزار دۇستى زمان خۇش و لە كىردارى پىاوانە بە دوور، بەقورىانى دۇستىكى وا نەكەم؟...

خىو ھەتىكىمان پەيدا كرد. مالىە مەلامستەفا دانەوئەلە و كەل وپەلىان بۇ ناردىن ۋە ژيانمان دامەزراندەو. ھەموو رۇژ تەيارەمان دەھاتە سەر. مەسووم لەو دەترسا من بەر كەوم كە خۇم ناشارمەو؛ ناچارى دەكردم كە ھەتا من خۇم پەنا نەدەم ئەو پىش خۆى نەشارىتەو. سەرما ھاتبوو. مالمان برە چۇمان؛ لە خانووبىكدا دەژايىن.

شەرى ئەمجارە زۇر بىروھمانەتر بوو. ھەموو رۇژ ھەموو ئاوەدانى بۇمباران دەكران. رۇژ نەبوو چەند كەسىك لە بەر چاومان نەكوزرى. من دىسان ھەر لە سەر رادىو كوردى كارم دەكرد. ژيان لە چۇمان زۇر دژوار بوو؛ دەترسام خانووەكە و مندالەكانم وەبەر بۇمبايەك كەون. ناچار گوتم بچنە سابلاخ و مىوانى سەيد عەبدوللاى كولىجى بن! ئەگەر وئىراى راتانگرى، بىمىنەو. ئەو رەنگە بتوانئ لە گرتن رزگارتان كا. بەلام عەبدوللاى بىرام ھىچى بۇ ناكرى ۋە لەوانەيە خۇشى تووشى گىچەلى ساواك بىت. بە رۇژىكى زۇر ساردى زستانى ناردمنەو. چووبوونە مالى سەيد عەبدوللا. چووبوونە ورمى گوتبووى: ھەژار خرمى منە! مندالى ھاتوون مىوانم. ئەگەر راياننەگرم ئابرووم دەچئ و دەبئ لەم شارە بار كەم. گوتبوويان ھىچ قەبىدى نىيە؛ با مىوانت بن! تەبەقەى دووھەمى خانووەكەى خۆى بە ھەموو ئەسپابىكەو ھەروونئ و ئەوپەرى پىاوەتى نواندبوو.

ھىستان ھەر پايىز بوو، بارزانى لە سەفەرىكى تاران گەراپووە؛ گوتى: دەگەل شا دەربارەى تۇ

دواوم كە چەند سالە دۆستى مەنە و ھاوكارى كىر دووم و دەبىي بەخشىرى. شا قەولى داوہ كە پەرۋەندە كەت نەكەۋىتتە كار و تا خراپە دەگەل ئىران نەكا و گوناھى دژى دەولەتى شاهەنشاهى لى روو نەدا، باسى نەكرى و با بىتەۋە ئىران. دە ئىستا خۆت حازر كە! بچۆ ورمى و خۆت بە «سەيادىان» بناسىنە!

گوتىم: كاكە! كارى رادىۋم يەكجار زۆرە، بىرۋاش بە قەول و بەلىنى شا ناكەم. ھەرگىز ناچمەۋە.

گوتى: ئاخىر مەن قەولم داوہ كە دەگەل خۆم بچىھەۋە و لە رابردووت نەپرسنەۋە. گوتىم: كاكە! ھەر گا خۆت چوۋىھەۋە مەنىش دەگەلت دىم. بەلام ئىستا كار بە جى ناھىلم. لە مانگى بەفرانبارى سالى ۱۹۷۵دا - نازانم كام رۆژ بوو- بارزانى دەھاتە تاران، گوتى تۆش دەگەل خۆم ۋەرە! ھىنامىھە ورمى، چاوم بە سەيادىان كەوت. كوردىكى كىرمانشاهى بوو؛ كە گوتى: بەلى، مەراھىمى ملووكانە تۆى گرتۆتەۋە؛ ئىستا نازادى! گوتىم: بەو شەر تە ساواك-ساواك لە سابلاخ لىم نەپرسن.

- نا، خاتىر جەم بە! ھەر ئىستا كە چوۋى با ساواك بىتىنن. ئىتر كەس تازە باست ناكە. دەگەل دوو ساواكى نارديانمەۋە مەھاباد. چوۋمە ئىدارەى ساواك، «سەرھەنگ رەشىدى» ناو رەئىسى ساواكى مەھاباد بوو؛ تەلەفۇنى لە كولىجى كىرد كە ۋەرە كارىكى گىرىنگم پىت ھەيە. كە مەنى دىت گىريا... دەگەل ھاھىمەۋە مال. دواى ۋا بزانم سى رۆژ چوۋمەۋە ورمى. دەگەل مەلامستەفا و چەندىك لە ھەۋالانى ھاىنە تاران؛ لە جىگەيەك دابەزىن كە باشگى ساواك و جىگەي مىۋانى خارجى بوو بە ناۋى «شىان»؛ لەۋپەرى رۆژھەلانى تاران. مالى «ژەنەرال نەسىرى» سەرۋكى بالاي ساواك لە نىكى ئەۋى بوو. دوو كەسى ساواكى، يەك بە ناۋى «ئەمانى» كە بىركارى نەسىرى بوو، يەكى تىرىش بە ناۋى «كىسەچى» ھەمىشە لامان بوون. ئەمانى پىۋىكى سەر و روو خۆش بوو؛ زۆرى مەن دەدواند. رۆژىك پىرسىم: نەسىرى لە پىش تاۋھەلتادا دەروا. خوا غەزەبى لى گرتوۋە كە تىر ناخەۋى؟!

گوتى: نا، نەسىرى بە ناو مەۋى سەرۋك ۋەزىرە، بەلام سەرۋك ۋەزىر (ھەۋىدا) لە مالى خۆى دەرنەكەۋى تا نەسىرى نەچچە لە شاۋە دەستوراتى كارى رۆژانە ۋەر نەگرى و پىنى نەدات. جا نەسىرى دەچىتە مالى شا، كە لە خەۋ خەبەرى بۆۋە، دەستوراتى لى ۋەردەگرى و دەچىتە مالى ھەۋىدا پىنى رادەگەيەنى...

كارمان ھەر خواردن و نوستن بوو. جارىك بارزانى و دوكتور مەھموود چوۋنە لاي شا. خەبەرمان ۋەرگرت كە شا دەچىتە «جەزاير». شەۋىك ژەنەرال نەسىرى ھاھە لاي بارزانى، ۋەك ھەمىشە ماچى كىرد و دانىشت و زۆر قسەى خۆشى كىرد. لەپەر ھەلىدەپە گوتى: بىستوومانە عىراق موۋشەكى ۋاى لە رووسىا ۋەرگرتوۋە كە نۆ مىتر درىژە؛ ھىچتان ناھىلن و قرتان دەكەن! دوكتور مەھموود گوتى: ئىمە فىرە مردن بوۋىن؛ لەۋ شتانە ناتىرسىن!

گوتى: دوكتور تۆ نازانى قسە بگەي! ئەعلاھزە تىش ھىچ كەبىقى بە قسەى تۆ نەھاۋوۋە. مەن ھاۋووم شتىكتان پى رابگەيەنم: ئىرانى شاهەنشاهى بە سەدەھا ھەزار دۆلارى يارىدەي شۆرش داوہ. بە چەك و سەربازى خۆشمان ھاۋوۋىنە يارىدەتەن. ئىۋە ھىچ بەھرە تان پىۋە نەماۋە. گەۋرە كانى لەشكرتان ھەموو دىن؛ ھەر خەرىكى گىرفانى خۆيانن؛ چەند جارمان گوتوۋە «ھەسۇمىرخان»، «عەلى شەعبان»، «رەشىد سەندى» و كى و كى دز و خاينن بە شۆرش؛

دەريان كەن! بە قسەتان نە كرددووین. ئیستا لەم شەپە گەورە بەدا ھەرچی سەرانى شۆرش و فەرماندەى ھیزە كانتانن لە شارانى ئیران رايدەبوین و كەسیان لە جەبەھە نییە. پەنجا ھەزار گوللە تۆپمان لە داوینى چىای «ژۆك» تەقاند و سەنگەرمان بە ەرەبان بە جى ھىشت، پىشمەرگە نەچوون سەنگەرەكان داگیر كەن. یاریدەداننان جگە لە زیان بۆ ئیران ھىچ بەھرە نادا. شا دەگەل سەدام ناشت بۆتەو و لە ئەمرۆ بەو لاو لەشكرى خۇمان دەكیشینەو و ئیووش دەبى تەسلىمى بە عەس بن! ئەگەر پاكەن و بىنە ئیران پەناتان دەدەین. دەنا ئەگەر ھەر شەپ بەكەن، لىتان دەدەین و یاریدەى بە عەس دەكەین. ئەوا پەيامى شاھەنشاهم پى راگەیاندن. خۇتان فكرى لى بەكەنەو!

نەسىرى رۆیشت. ماتىيەك بالى بە سەر مەجلىسە كە كىشا. مەلامستەفا گوتى: دەلین چى؟ مەن - كە ئەمانى تى نەگا- لە كاغەزىك نووسىم: بە برۆاى مەن پىشمەرگە نەھیلن ئیرانى چەكە كانیان بىننەو، ئىمەى كە ھەوول جار بە سىسەد تەفەنگەو شۆرمان كرددو، ئیستا بە چل ملیون فیشەك و بەو ھەموو تۆپ و گوللە تۆپەو، ھىزىكى زۆر گەورەین. ھەر كارىكى وا بەكەین تۆ لە تاران نەگرن و رىگەت ھەبى بچىەو، لەوئى تا توانیمان بەرەنگارى بە عەس دەبىن. ئەگەر زانىمان خۆ ناگرین، تۆ ئىختارىك دەدەى بە ئیران كە ناچارم بە ھەموو ھىزى چەكدارمەو ەبىمە كىتەكان و ناو جەنگەلى ئیران. لىم رۆونە شا لەو دەترسى و ھەر بۆ ئەو ھەرى كورد، ملی خۆى نەگرى، دىسان ناچارە یاریدەمان بەدا.

بارزانى نامەكەى منى خویندەو و داى بە دوكتور مەحموود و گوتى: بىخۆیتەو و بىسووتینە!

كەوتینە خەمى ئەو كە بارزانى بتوانى لە گرتن رزگارى بى. رۆژ بە رۆژىش خەبەر دەھات كە دواى ئەو پىشمەرگە زانیوانە ئیران دەستى لى بەرداوان و یاریدەیان ناك، كەوتوونە شەپ كرددنىك كە ھەرگىز نەدیتراو. بە گوشتى رۆوت ھجووم دەكەن و ەرەبان قە دەكەن! بە بارزانیمان پىشنىار كردد كە تىلگراف لە مەسوود و ئىدرىسەو ەبىت بەو مانایە: پىشمەرگە ھىچى بە قسەى ئىمە ناكەن. تا بارزانى خۆى نەبەتەو، نە دەست لە شەپ ھەلدەگرن، نە واش دەكەن لەشكرى ئیرانى بىتەو و سەریان بى كلاو بمىنیتەو. تىلگرافەكە كارى خۆى كردد: ئیرانى گوتیان بارزانى زوو بگاتەو و پىشمەرگە رازى كا كە دەست لە شەپ بەردەن. لە ناو خۇدا - ھەر لە تاران - قەرار وا درا ھەر كە بارزانى گەشستەو دىوى عىراق، دەست لە شەپى جەبەھى بەردا و مل لە شەپى چرىكى بنیتەو. بارزانى نەگىرا و ھاتینەو ورمى. لەوئۆ ەسەرىكى مالەووم داپەو، وەسىەتى یەكجارىم كردد كە دەچینەو كىوان و شەپ دەكەین. ئەسپابى پىشمەرگەبى: قرۆشكەى چا، دەرزى و دەزوو و وردە بابەتم تىك نا. چووومە نەغەدە و دەگەل بارزانى چووومەو ھاجى ئۆمەران.

لە راستیدا پىشمەرگەى سادە - نەك فەرماندە زلەكان - كە دىتبوویان دەبى ھەر برۆایان بە خۆیان بى، زۆر شەپى زۆر پالەوانانەیان كرددو، دەشیان كردد. زۆر باش گەرم داھاتبوون. بەلام ئیستاش نەمزانى چۆن بوو كە بارزانى لە شەپى چرىكى كرددن پەشیمان كراپەو. پىم وایە بەكەم پىرى و بى تاقەت بوونەكەى بوو، دووھەمىش دەیدى كە ھەوالانى چەند سالەى زۆر فاسىد بوون و تا سەر دەگەلى ناكەن.

لەپەر فەرمان دەرچوو كە پىشمەرگە لە ھەموو جەبەھەكان تەفەنگ دانىن و دەست لە شەپ

بەردەن ...

لە ژياندا رۆژی وا تالم نەدیوو. پیشمەرگه‌ی کوردستان دەستە-دەستە دەهاتن، بە دەنگی بەرز دەگریان، تەفەنگیان دەشکاند و دە جۆمیان داوێشتن. تووشی هەر کۆنە فەرماندەیه‌ک ببوونایە دیانکۆشت. لەوه تالتر نابێ: پازدە سال بە ئاواتی ئازادی کوردستان خۆت لە بەرانبەر گۆللە‌ی داگیرکەراند! راگرێبێ، ئەو هەموو کۆشتەت دا، ئەو هەموو ئەو دۆزمن کۆشتیب، ئیستا بە جارێک هەموو ئاوات تیک رووخایی و بێ-هۆمید و هەناسەسارد کەوتیبە دەشتەوه... بەعسی عەفوویان راگەیان؛ بەلام چەند رۆژی هەوێل هەر پیشمەرگه‌یه‌ک چوو خۆی تەسلیم کە، دەست بەجێ کۆشتیان. چۆمە کۆیستانی حاجی ئۆمەران بارزانیم دیت. گۆتم:

- کاکە! تا ئیستا خزمەتکارێکی کوردستان بووم؛ تۆشم بە دروشمی ئەو خزمەتە زانیوه. وا ئیستا هەموو شتمان دۆراندوو. تۆ دەچیە ئێران. من سوور دەزانم نە شای ئێران قەول و قەراری هەیه، نە منیش عافوو دەکریم. هاتووم خواحافیزی یە کجاریت لێ دەکەم و سەری خۆم هەلدەگرم بزانیم لە کۆی شرت و گۆم دەبم...

- تۆ کە نایە ئێران، لە عیراقیش دەست بەجێ ئێعدامت دەکەن. رێگەش لە هەمووی پیاو کۆشتە و نائەمنیە، دەچیە کۆی؟

- جەناب! ملی رێ دەگرم! هەر چۆنیک بێ ئەگەر ژیانم مای، لە گۆندیک دەبمە پەناهندە، دەرس بە منداڵیان دەلێم؛ مەلایەتیان بۆ دەکەم. خۆم دەشارمەوه کەس خەبەرم نەزانێ. ئەگەر بتوانم خۆم بگه‌یەنمە سنووری سووری، دەچمەوه جزیری و زۆر باش دەتوانم لە ناو کوردەکان خۆم حاشار دەم. بەلام بە هیچ جۆریک حازر نیم بێمەوه ئێران؛ چونکە دەزانم عەجەم هەرچی بلێن درۆ دەکەن و لێم روونە بە زەلیلی دەمکوژن. یان دەبێ خزمەتی ساواک بکەم کە زۆرم لە مردن بێ ناخۆش تره و بە هیچ جۆریک نایکەم، یان دەبێ لە زیندان و ژێر شەکنجەدا گیان بدەم. گەردنم ئازا کە و خواحافیزان! بزانی خۆدا چی قەرار داوه...

بارزانی تاوێک لێمی دەروانی و سیفاری دەکیشا و جواوییکی نەدامەوه. دەیدی زۆر دلێم پێره و گریان گەرووی گرتووم. گۆتی:

- هەژار! هەر لە سابلاغەوه واتا سی سال دەبێ دۆستی منی. ئەوا چەند سالیشه پیکه‌وه‌ین. من تۆم بە وه‌فادارتر پیاو زانیوه له‌وانه‌ی کە ناسیومن. لە بیرتە کە بە ئەحمەد تەوفیق گۆتبوو ئەگەر بارزانی بێتە پۆلیسی دەولەت، هێشتا دەستی لێ بەرنادەم؟ لە بیرتە کە لە کۆیه گۆت ئەگەر بە تەنیا لە سەر بەردیک بێ و هەموو دنیا دۆزمنت بن و هجوومت بۆ بکەن، من دێمە لات لەو سەر بەردە؟ ئەگەر هەموو کەس تەنانەت کۆری خۆشم لێم دوور کەونەوه و بەجیم بێلن، ئەوه‌ندەم کار لێ ناکا کە تۆ لە ئاخرین دەمدا - کە زۆر تەنگانەیه - بەجیم بێلی. تۆ دەتگوت ئامادەم بە گۆتی تۆ بمرم. دە ئیستا بەجیم مەهیلە! وا بزانه ئێرانی دەتکوژن. وه‌فادار به و له رێگه‌ی ره‌فاقه‌ت و وه‌فاداریدا گیان بدە! ئەمرۆش نەبێ هەر دەمری. حەیفە بە وه‌فاداری بۆ دۆستی چەند سالتە نەمری...

گۆتم: قوربان بەسیه‌تی! ئامادەم تا دەمرم وه‌فادار بێ. لە ئێران بمرکوژن یان حەتا ئابرووم بچێ کە لە کۆشتن خراپتره بەجیت نایەلم. سەرم لە رێتایه و لە کۆی تۆ پیت دابنێی، خاکه‌که‌ی قبیلە‌ی من! ئەوا گیانم پێشکەش بە وه‌فاداری تۆ بێ و تۆ بیخه‌یه بەر سەگ، فەخری پێ دەکەم....

هر چهند ليم وهك پوڅی رووناك بوو كه ئيراني ده سهرمهوه ناچن و قهت ده روژ نابا ده مگرن و هيچ نهبي له زينداندا ده مزيتن، خوځ نامادهي هاتنهوهي ئيران كرد. مام عهلي عهجه م ديت، فرميسكي به پيشه سپيه كهيدا هاته خوار...
- مام عهلي بو ده گري؟

- خه مي تومه. منيش ديم بو ئيران.

- كاكه ديه چي؟ پيره ميترديكي وهك تو عهمله ييشت دهس ناكه وي، عه ره بيش باوهر ناكه م كاربان به پيريكي وهك تو هبي. بو خوځ له زينوي بمينهوه... مام عهلي له بيرم چوو: دوو شووشه نارقه له مالي سوله يمانی پيشمه رگه به؛ پتي ده ليم بتداتي!

به چهند راننده يه كم گوت بمباته چومان؛ هينديك كتيبم له وين بيان هينيم. كهس نه يده ويرا بي؛ له ترسي پيشمه رگه ي ناهوميد كراو. «حوسين كاواني» گوتي من ده تبهم. له ريگه له چهند جي پيشمه رگه رايانگرتين، ده يانگوت: مام هه ژار! تو پياوي چاك بووي؛ دز نه بووي. ئيمه دلان نايه تو بكوژين... گه ييمه چومان، راننده گوتي برسيمه. گوتم با بچينه لاي كاك سوله يمانی پيشمه رگه م، نانپكت بو په يدا كه م. نه گهر چووم چهندم پي سه ير بوو: مام عهلي به عيشقي دوو بوتل نارقه وه، لهو خه تهره نه تر ساوو، هاتوو وهري گرتوو! به ناو دهنكي ته قه و گرياني پيشمه رگه دا هاتمه وه حاجي ئومهران. هر وا كارواني مال بوون ده روښتن. گوتيان پياوي ئيراني له سه ر سنور چهك و كتيب ده گيرنه وه. ده مانچه كه م دا به مام عهلي، كتيب ه كانيشم به جي هيشت. له گه ل ترومبيلكي ماله بارزاني هاتمه نه غه ده. له م هه را و ناخوشيه دا له بيربان نه چوو بوو راديوكه م بدزن!

له ناو فه له كه ي نه غه ده دا ده گه رام، «كوږي ره ش» (عهلي كوږي پيشه وا قازي محه مده) دابه زي و يه كترمان ماچ كرد. عهلي گوتي: زور به داخه وه م كه ئيوه تازه هاتنه ئه و ديوه من له نه لمان بووم. زوري به خيراتن كردم و روښت. پاش ماوه يه كي زور، روژيك له كه ره ج هاته لام، گوتي بمبه لاي «شيرازي». له ريگه دا گوتي: حه يف كه هاتيه سا بلاغ له وي نه بووم.

گوتم: كاكه! له نه غه ده ديتمي، گوتم منيكي كه زور له بابي ئه و نزيك بووم و ئه و يش نه وه نده ده ستي ده روا، هيچ نه بي ده لي بچنه ناو خانوويكي منه وه له سا بلاغ تا فكريكتان بو ده كريت ه وه. تو ئه و پياوه تيه شت له ده ست نه هات. نه گهر ئيستاش پيت ده ليتمه وه بو يه يه كه هيچ چاوم له چاكه ت نييه. به لام كولي جي تواني ئه و كاره پياوانه يه بكا. حه زم ده كرد توش زور پياو باي!

گوتي: هه ژار! ده وله ت مني كرده ده سمال كاغه زي؛ چلمي خو ي پي سر يم و ئيتر قه درم نه ما!

- كاكه! پياو باي نه ده كراي به ده سمال كاغه زي. فه رموو با بچين شيرازيت نيشان ده م! دواي چهند روژ، له نه غه ده وه ره گه ل بارزاني كه وتم و هاتمه وه تاران. نه مجاره له مه يداني ته جريش له ماليك بووين كه ئه و يش هر سه ر به ساواك بوو. روژانه ده گه ل «حه مه ي عه زيز» شش سه عات به پياده يي خه ياباني تارانمان گه ز ده كرد. نه كار و نه بار... ئي جازه م وه رگرت بچمه وه سه ري مال و مندالم بده مه وه. «نه ماني» گوتي له مه هاباد شوناسنامه ي خوځ وه رگروه! ده فته رچه ي په نا هنده گيت لي ده ست ينه وه. چوومومه سا بلاغ. ده لين شاعيران به خه يال كو شك له پشت هه وران دروست ده كه ن؛ به لام ناتوانن تيا بزبن.



من ئەگەرچى ھەممۇ ژيانى خۆم دۇراندېبوو، بەلام دەمگوت خەلكى سابلاغ لىم روونە ئەو ھەممۇ ماندوو بوون و ژيان بە فىرۇ چوونەى منيان ھەر لە بەر چاۋە و رەنگە زۇرم حورمەت بگرن. بەلام تەواو پېچەوانە بوو. ھېچ كەس نەيدەۋىترا تەنانت جۋابى سلاۋىشم بداتەۋە. چەند كەستىك وەك «سەيدخاننى ھومايون»، «خالەمىن»، «يووسف ئەورامى» جارى وا بوو دەھاتن سەريان دەدام. كە لە مالېش دەردەچووم، دەچوومە دەۋاخانەى «ئەبىۋوبىيان» كە خزمم بوون، يان سەرم لە كىتېبخانەى «خەلىل موفەقى» دەدا. تەنيا دوو كەس ھەبوون كە منىش و سەيد ناكامېش دەچوونە دوكانيان و بە رووى خۇشەۋە دەيانداۋاندىن: «حاجى مۇتەللىب» و «ۋەستا محەممەدى شووشەفرۇش». بەك دوو جارېش چوومە دوكانى «سدىق حەبەدرى». لە شار و خەلكەكەى تەواو بېگانە بووم. ناچار ھەر لە بەيانىيەۋە تا ئىۋارە لە سەربانى مالى سەيد عەۋلاى كولىجى دادەنىشتەم و دەمرۋانېە كۇلان و دەم چەم.

پياۋ ھەق بلى، «حەمەدى كەرىمى» باش بوو؛ ھاتۋچۇى دەكردم و مندالەكانمى بە ترومبىلى خۇى دەگىرا. شەۋىك دەھاتمەۋە مالى كولىجى، لە پشتمەۋە يەكېك بانگى كەردم؛ «جەغفەرى كەرىمى» بوو كە لە زەمانى كۆمەلەدا زۇر ئاشناى نىك بووین. گوتى: بېەخشە كە نەھاتوومە لات؛ لە مال نەبووم.

گوتم: كاك جەغفەر! خەبەرم ھەيە لە مال بووى. چاۋىشم لەۋە نىيە تۇ بىناسى. حەمەدى برات تۇى لای من روو زەرد كەردوۋە كە دەۋىرئى بىمىۋىتى...

تووشى كەسانىك دەبووم لە سەر خەيابان، دۇستى قەدىمى بوون؛ بە چاۋ سلاۋيان دەكرد و زوو تىدەپەرىن. ھەممۇ كەس لای ۋابوو ھەر ئەم رۇژانە من ئىعدام دەكرىم و ئەۋانىش بە تۇمەتى سلاۋ لە من كەردن، تووشى بەلا دەبن. بە راستى زگم بەۋانەش دەسووتا. ھەر پىم خۇش بوو زوو سابلاغ بەجى بىلم. شتېكىش كە زۇر لە بەر دلەم گران ھات: دەمدى ھېچ سابلاغىەك خۇ بە كورد زانىنى لە بىر نەماۋە؛ سەر و بنى ھەموو قسان، لە ھەموو شوئنان، سفتە و بانك و فەرش و نەغدىنە بوو. سابلاغىك كە مەرەكەزى مەر و مالات و ماست و رۇنە، ماستى قوتوۋى تەۋىزىان دەكرى! ھېچ ۋەك كوردستان نەدەھاتە بەرچاۋ...

رەفىقى سابلاغەم ھەر ئەۋ عىراقىانە بوون كە مالىان ھاتبوۋە سابلاغ. دەگەل ئەۋان دەچوومە قاۋەخانە و گەران. بەيانىەك لە خەۋ ھەستام، گوتيان ژاندارمىك لە ئاگاھى شارەبانىەۋە ھاتبوۋە دوات. عەبدوللاى برام و سەيد عەبدوللاى كولىجى گوتيان ئىمەش دەگەلتا دىين.

- نا كاكە خۇم دەچم بزانم چىيان دەۋى.

كابرايەكى كورد (رەئىسى ئاگاھى) دەستى بە پىسىار كەرد:

- ناۋت؟ عومرت؟ تۇ ۋەختى خۇى كومۇنىست بووى، ھەلاتوۋى... لەۋ قسانە.

گوتم: تۇ كوردى سابلاغى؟!

- بەلى!

- كاكە خۇت نا، باۋكت، دايكت، قەت بۇيان نەگىراۋىيەۋە كە كۆمەلە ھەبوۋە، قازى محەممەد

ھەبوۋە، داۋاى ئىستىقلالى كوردستان كراۋە؟!

- نا، نەمبىستوۋە!

- حەزم دەكرد بىستەت! من داۋاى دابەش بوونى خاكى ئىران و ئىستىقلالى كوردستانم

كردوۋە؛ قەت ھىندە خوپرى نەبووم كومۇنىست بىم!

- تۆلە دوپنىتوۋە ھاتوۋىيە سابلاخ، بۇ خەبەرت بە شەھەرەبانى نەداۋە؟! ھەرچى دەپرسى و جواب دەدەمەۋە، دەينوۋسى.
- دوپنىت؟ ۋا من ھەوت رۆۋە ھاتوۋمەۋە! تۆ بە ھەموو زىرەكى خۇت دوپنىت پى زانىۋە؛ كەچى مالە كەشم لە نىزىك شارەبانىيە!
- ئەۋانە ئىمزا كە!
- خوئىندەمەۋە، نەينوۋسىبوو ھەوت رۆۋە ھاتۆتەۋە. گوتىم:
- تا نەنوۋسى ئىمزاى ناكەم! دەبى دەۋلەت بزانى ئاگاھى چەند وريايە!
- ژاندارمىكى بەۋ پەرۋەندەۋە دەگەل ناردىم بۇ ساۋاك كە بە ناۋ بازاردا تىپەرىن. لە ساۋاك كابرايە كم دىت بە ناۋى «تويسەركانى». ھەر منى دىت مىلى لە جىنئودان بە ژاندارمە كە نا:
- بۇچىتان ھىناۋە؟ كى گوتوۋىيە؟
- تەلەفۇنى لە ئاگاھى كرد و چەند جوپنىكى بەۋىش دا.
- بە شەرەفم نەمانگوتوۋە و ئاگاشمان لى نەبوۋە تۆيان بانگ كردوۋە و ھىناۋىانيە ئىرە!
- ئاغاى تويسەركانى! من ھىندە سادە نىم. بە شەرەفت ئەگەر ئىۋە داۋاتان نەكردمايە، ئاگاھى - كە سەگى خۇتانه - ھەدى نەبوۋ بانگم كا. ئىستا بۇ چىتان ھىناۋم؟ ئاخىر سەيادىان ۋەك تۆ سوپىندى خۋارد كە كەس باسەم نە كا.
- بە ھىندە سوپىند و قورعانه ئىمە ئاگامان لى نەبوۋە؛ بەلام تازە ھاتوۋى، چەند پرسىيارىكت لى دەكەم! ئەگەر پىت خۇش بوو جوابم بەۋە.
- بەلى فەرمو!
- ەبەرە ھمانى قاسملوۋ دەناسى؟
- برادەرىكى خۇشەۋىستەم.
- لە كويىە؟
- لە پراگ مامۇستاي دانىشگايە.
- دەرسى فارسى دەلى؟!
- ديارە خۇت نىناسى. ئەۋ پياۋە نۇ زمان دەزانى، دەرسى ئىقتىسادى سىياسى بە زمانى چىكى دەلى.
- كومۇنىستە؟
- باۋەر ناكەم؛ چونكە حىزبە كەى مەلاى نوپز كەرى تىدايە، سەيدى تىدايە. رەنگە مىللى بى.
- ھەمىد خوسرەۋى دەناسى؟
- بەلى، ئەۋەى دوو مانگ گرتوۋتانه و لاتان وايە جاسوۋسى روۋسانە.
- چۇن پياۋىكە؟
- باۋەر ناكەم روۋسىا ئەۋەندە نەزان بى پوۋلى خۇى لە ھەمىد خەرج بكا تا جاسوۋسى پى بكا. ھەمىد لە بازار بەرەلاى كە، مالە خۇى پى نازانىتەۋە!
- دوكتور مرادى رەزماۋەرى دەناسى؟
- بەلى، ئەۋ بۇيە دەبى جاسوۋسى گەۋەرى روۋسان بى؛ زۇر زىرەكە. بەلام لە نىۋان ئەلمان و مۇسكۇدا ھاتوچۇ دە كا و جاروبارەش دىتە بەغدايە.
- تۆ پىت خۇشە لە سابلاخ بى كە ۋەتەنى خۇتە؟

- حہز دہ کہم له چاہہار بم نہک له سابللاغ! ئەم هینانەم بۆ ساواک دەزانم بۆ چییە: بە هەزاران پیایوی بیکار هەبە نانی شەوی دەست ناکهوی، منیان که له کتیبخانە دیو، یان له دەواخانە، بە پەلە یه کیک هاتۆتە لات: هەزارم دیت سلاویان لیدە کرد! تۆش رەنگە دە تمەنیکت مژدە دابنێ. هەموو رۆژ تاقەتم نییە بیمە ساواک و بلاوی بکەنەو که من بوومەتە هاوکارتان. هەر ئیستا دەجمە لای سەبادیان و بزانی بۆچی قەولی دا که ساواک کاری پیم نەبێ و درۆی کرد؟

له ساواک رزگارم هات و ئیتر تازە ئەو خانووم نەدیتەو. داوای شوناسنامەم کردەو. گوتیان ژمارەت چەند بوو؟ خوشکم گوتی: کاکم پیش منە و ژمارە ی هەزار و چوارسەد و پەنجە و دوو. شوناسنامە ی خۆم و مندالە کانم ساند.

زۆر رۆژان دەچوومە نەغەدە؛ وا دەبوو چەند شەویکیش دەمامەو. جاریکی تر له سابللاغەو هاتمەو تاران. رۆژیک نەسیری هاتە لای مەلامستەفا، بەخیراتی منی کرد. بارزانی پتی گوت: هەزار دەگەل من هاتۆتەو. دەبێ کاریکی هەبێ پتی بژی و نابێ له خۆشم دوور کەوتیتەو. گوتی: بەلێ خانوویکی دەدەینێ له نزیك تۆ بێ. بەلام له بیرت نەچی، شا هەر فەرموویە «پەرەندە ی وەگەر مەخەن!» ئیمە ناتوانین کاری بدەینێ. بەلام بۆ خاتری تۆ، ئەو بۆ خۆی حەولی کار بدا، ئەگەر له ئیمە پرسیار کرا، دەلێن موافقین. خۆت دەزانی سپووری جادەش بە بێ موافقەتی ئیمە دانامەزێ!

بارزانی چۆو نەغەدە که مالی لهوی بوو. منیش چوومە مالیک که هەر ساواک بۆ دوکتور شەفیق قەزازی گرتبوو. شاخەوانیش - که موهەندسیکە - هەر لهوی دەژیا. هەقی نوستم نەدەدا. ماوەیهک وا مامەو؛ نە کار، نە بار. کارمان ئیوارە سینەما و شەو تەماشای تەلەفزیۆن بوو. پاش ماوەیهک دوکتور شەفیق دەرۆشت، هاتنە سەرمان که ئەم ماله چۆل کەن! شەفیق ناو ماله که ی خۆی - جگە له تەلەفزیۆن و ستوریۆ و یەخچال و شتی بەقیمەت که فرۆشتنی - دا بە من؛ که تۆ مالت نەماو. ئەوانەم برده ژووریکەو که ببو مەنزلی بارزانی. «عەبدو پەزاق مەنگوری» ناویک هەبوو که چەند سال بوو له تاران دەژیا و کۆنە پیشمەرگە بوو؛ زۆر بە ی شتەکانی لی دزیبووم. داخم ناچی که دەفتەریکی شیعەر و چەند یادداشتیکی منیشی دزیبوو؛ نەیدامەو.

ساواک خەریک بوو خانوو بۆ بارزانی و هەوالانی پەیدا کات. چەند شوپنیکمان دیت، بارزانی رازی نەدەبوو. یەک لەوانە عمارەتیکی چی سەفارەتی ئینگلیس له شاهاباد بوو له بن چیا ی ئەلبورز که «خوڕەم» کړیبووی و دەسکاری تیدا دەکرد. خوڕەمم دی. نازەربایجانیه کی زبری قامک ئەستور، که دەیانگوت له فەعلەیهو بۆتە خاوەنی ملیۆنە ملیۆن. که هات ئەمانی پتی گوت دەمانەوی ئەم خانووت لی بکړین. گوتی: خودا شاهیەدە من نۆکەری شاهم!

گوتم: ئەمانی! بە حەياتی خۆی قسیکی راستی کردوو!

ئەمانی زۆر پیکەنی. چووینە سەیری پارکی خوڕەم که ئەویش مولکی خوڕەم بوو. که هاتین برۆین خوڕەم گوتی: مەرۆن دەنیرم کۆکاتان بۆ بێن! بارزانی گوتی: پوولە که له گیرفانت بمینێ باشترە!... له گەوهەر دەشتی کەرەج زۆر خانوویان نیشان دابن، بارزانی قبوولی نەکرد. ناخری بریار درا له عەزیمە ی کەرەج چەند خانوویک بکړن و تیندا بینه پەناهنەد.

وختی له خانووە که ی دەگەل شەفیقیان راگوزیتین، «ئاغای موبینی» ناوی ساواکی - که له

دوايە كرا بە ئەستاندارى ورمى- گوتى: تۆ لە ئوتىل ديامۇند دادەمەزرىنىن لە سەر حىسابى خۇمان. شەويك لەوئى مام؛ وەك لە تەويلەدا بىم. بەيانى بە كاك موحسین دزەيىم گوت -كە كاروبارى ئىمەى ئاوارەى ھەوالانى بارزانى بەرپوۋە دەبرد- كاكە! نە شەو چوار دىنار ھەقى خەوم بۇ بدەن، نە ھىچم لىتان دەوى. چوومە لای رەسوولى بىرام. پەتويك و بەرھەيوانىك، ئىتر لە منەتى ساواك ھەسامەوہ.

خراپ نىيە باسى رەسوولت بۇ بىكەم: گوتم دايكى برا و خوشكە كانم سالىك دواى مەرگى بابم مېردى بە سەيد ھەمەدەمىن ناويك كىردەوہ كە وردە مالكىكى تەرەغە بوو. رەسوولى لەو سەيدە بوو. دايك كوئىر بوو. مېردەكەى لىي وەرەز بوو. ھىنامەوہ لای خۇم لە بۇكان. رەسوول مندالىكى زۇر چكۆلە بوو كە بەجىم ھىشت. لە سالانى ئاوارەيىمدا خويئىدبووى. رۇژىك لە «ھەلشۇ» كىرايەك گوتى: موعەللىمىك لە سەردەشت زۇرى يارىدە داوين. دەلى براى ھەژارم و ناوم رەسوول قادىرىيە. خوا شوكور رەسوول گەبوەتى و بۆتە پىياو... لە نازربايجانەوہ دوور خرابوۋە و لە تاران ببوہ موعەللىم و من كە ھاتمەوہ تاران، لە ئاپارتمانكىدا دەژيا و موعەللىمى دەكرد و كرديوومە خانەخويى خۇم.

«مەلاجەمىل رۇژيەيانى» - كە باسەم كىرد- دۇستى زۇر لە مېزىنەم بوو؛ ھەر لە بەغدا دەمناسى. لە ئەدەبىياتى عەرەبى و كوردى و توركى، زۇر نووسەرى چاكە. لە ھەمەدان، كە لە جەلال و جەماعەتى جوى ببوۋە و ھاتبوۋە تاران، قەوليان پىچ دابوو بىكەنە مامۇستاي دانىشگا. بەلام درۇيان دەگەل كرديوو. لە رادىۋى «بىروون مەرزى» دامەزرا بوو. ھەرچەند بە مەلامستەفایان گوتبوو دژى تۆيە، بەلام ھەر خۇشم دەويست. «شەمسەدىن فەقى» بە ناوى «ئەمىر قاسمى» لە تاران وەكىلى بارزانى بوو. جارىك ھاتە حاجى ئۆمەران. نامەيەكم دايە بۇ مەلاجەمىل، دوعا و سلاو و ئەحوالىرسى. نامەردى كرديوو، بە بارزانى گوتبوو ھەژار ئىستاش دەگەل مەلاجەمىل دۇستە. بارزانى لىي پىرسىم، گوتم: بەلى نامەم بۇ ناردوۋە. من مەلاجەمىل زۇر خۇش دەوى چونكە زانايەكى گەورەيە و فەرقى دەگەل مەلایانى كورد زۆرە كە ھىچيان ھىچ نازان... دوو نوسخەش شەرەفنامەم بۇ ناردبوو كە يەكيانى دابوو بە دانىشكەدەى ئەدەبىيات. ھەر كە ھاتمەوہ تاران دىتمەوہ. زۇر دەچوومە مەنزىلەكەى. رۇژى جومعان دەچووينە دەرى تاران بۇ سەيران. پىكەوہ چەند جار چووينە دۇلى چالووس و وەرامىن.

قەرار درا كە مالاكەم بىنمە كەرەج و لە بارزانى نىك بىم. چوومەوہ سابلاغ، دەگەل چەند مالا عىراقىيەكى لە نەغەدە و سابلاغ ھاتمە كەرەج و لە خانوويكىدا -كە ئىستاي تىدام- دامەزرام.

دەگەل مەلاجەمىل كەوتىنە كار پەيدا كىردن بۇ من. عەرزەيەكم نووسىبوو بە بى ئەوہ ناوى كەس بلىم: من كە ناوم و شۇرەتم فلانە. عەرەبى و فارسى و كوردى دەزانم. ئەگەر كارىك ھەبى دەيكەم... دەگەل مەلا لە زۇر دەرگامان دا، كەس گوى بە كلومان نەپىئا! رۇژىك چووينە ئىدارەى «خانلەرى» كە شاعىرى مەشھوورە و مەلاجەمىل گوتى: ئەم شىعەرى ھەلۋى - كە تۇش نەزمت كرديوو- كرديوئە كوردى. گوتى: ئادرىسم دەنى كارىكى بۇ دەدۇزمەوہ. بە خوا ئەويش ھىچى لى شىن نەبوو.

«عەلى خانى سەيفى قازى» لە كەرەج جىرانم بوو. رۇژىك گوتى: لە كۆبوونەوہيەكى ئەدىباندا چاوم بە جەغفەريان كەوتوۋە. گوتوومە: پىلاويكى وا شاعىر و كورد ھەيە. گوتى: ھەز دەكەم

بیبینم. ده گه لیا چووم. به نیشانه یه کی که درابوو به علی خان، گه بیستمه جه عفه ریان. هه ره له رپوه به عاره بی قسه ی ده گه ل کردم. عه ره بی به له هجه ی لوبنانی زور باش ده زانی. زور شاره زای ولاتی عه ره بیان بوو. باسی زور له شاعیران و نووسه رانی عه ره بی لئی پرسیم. عه ریزه بوره بی ناوه کهم دایه؛ گوتم: ناغای جه عفه ریان! عه رب ده لی پیاو له سه ریته تی به قازانجی خوی جهول بدا؛ به لام زه مانه له سه ری نییه ئوات پیک بیئی. که نه وه شیعیکی عه به بیسه. گوتمی: با بزانی؛ به لکو نه مجار جیگه ی خوی گرتبی! ده رکه وتین. ته له فونی بو «میرافتابی» کردبوو که کتیبیکی عه ره بی بدنه تی به فارسی ته رجه مه ی بکا. له سه ر بیری مه لاجه میل قه رار کرا تاریخی سوله یمانی و ده وروربه ری - که نه مین زه کی به کوردی نووسیویه و مه لاجه میل له به غدا کردوویه به عه ره بی - له عه ره به که وه بیکه مه فارسی. بو یه کهم جار له تاران ده ستم له کاریک به ند بوو که مانگی دوو هه زار تمه نم بدنه تی. له خوا به زیاد بی. رورژیکی دیکه مه لاجه میل گوتمی: وه ره پیکه وه بچینه لای جه عفه ریان؛ گوتوویه هه ردوو کتان وه رنه لام. جاری پینشوو که هه ره به عه ره بی دواندمی، پیم وابوو ئیمتیحانم ده کا داخوا راسته عه ره بی ده زانم. نه مجار به فارسی هه ردوو کمانی ده دواند. پرسی: نه و کابرای نه و روره ده گه لت هاتبوو چ بوو؟! گوتم: مه منوونی نه وم که توی به من ناساند...

گوتمی: زوری لئی ده ترسم؛ بویه هه ره به عه ره بی دواندمی نه وه کا شتیکیمان له سه ر بنووسی و گوزارش بدا!

بو مانگی دووهه م مه عاشه کهم کرا به دووهه زار و پینسه د تمه ن؛ به لام دیسان زور کهم بوو؛ به شی هیچی نه ده کرد.

رورژیک ده گه ل مه لاجه میل چووینه ئینتیشاراتی دانشگا، لای «دوکتور فه ره هوه شی». عه ریزه تاینه کهم له پیش دانا. گوتمی: بو ته جره به عه ره به کهم بو ته رجه مه که! با بزانی چونه. فورمه یه کیان دامی نازانم له کام کونه کتیب بوو. باسی غه بیته تی نه بووبه کر بوو که گوتوویه: نه گه ر تووره بووم لیم نریک مه بنه وه؛ نه وه ک وه ک پشیله بتانریم! ته رجه مه م کرد و بوم بردنه وه.

گوتم: دوکتور! نه گه ر نه بووبه کر گورپه پشیله بووبی، یان علی ئاسک بووبی، فایده ی بو ئیران و قازانجی بو کومه لی بنیاده م چیه؟! نه گه ر نه م قسه قورانم پی ته رجه مه که ی، به خوا تیدا نیم!

دوکتور زور پیکه نی، گوتمی: کوره نه وی نه مه ی داوه به تو خویشی نه بزانیوه چی تیدا به! من ده مه وی قانونی ئین سینا - که هه رگیز ته رجه مه نه کراوه - نه گه ر بتوانی بیکه یه فارسی پوولیکی باشت ده ده یینی.

گوتم: من به پوولی تالیف کاری وا ناکه م. من ده مه وی له ئیداره یه ک داممه زرینی. نه وسا چون تو ده لئی با وایی.

گوتمی: شه رت بی له ماوه ی شه ش مانگدا له ئیداره داتمه زرینم. هه ر ئیستاش بچو «په ژووهیسی ئیران زه مین» خه ریکی فه ره هنگی فارسی به کوردی به! به و شه رته ی قانون ته رجه مه که ی.

مینکی که ئاوبرده ی کاریک بووم، گوتم عه ره بی بی ده توانم ته رجه مه ی که م. قانونی دامی و هاتمه وه مالی. نه بابم که کیم بووه، نه دایکم هیچی لئی زانیوه... برده مه و به سه رکزی گوتم:

من له تاوی بیکاری وهک هونه پيشه يه ک بووم که سیناریوی نه دیتی و قبولی بازی کردن له رولیکدا بکا. دهو کتیبه ناگه. من هه ره له گهل کتیبی نه ده بیاتی عه ره بدا سه ر و کارم بووه؛ له وه سه رم ده ر ناچی.

گوتی: تکایه ناهومید مه به! بچو حهول بده! نه گه ر مانگی دوو سه فحه ش ته رجه مه که ی قبولمه. هه فه تی سی رۆژ بچو ئیداره خه ریکی فه ره نگ به! سی رۆژیش له مال به قانونه وه خه ریک به!

دیسان هاتمه وه و به سه ر قانوندا کورک بووم؛ تا توانیم له زمانی نه بوو عه لی سینا تیبگه م. چونکه نه وه ک هیچ کتیبیکی عه ره بییه و هه مووی وه ک له غز پرسینه وه وایه. ملم لی نا. زۆر شه وان گویم له بانگی سه بیینه ده بوو؛ من هه ر خه ریک بووم. له ئیداره ش به هاوکاری «خانم موته وه سیل» - که سه نی ی و لیسانس بوو - کاری فه ره نگم ده کرد.

سه ر له هه وه ل دوکتور فه ره هه وه شی مانگی دوو هه زار تمه نی بو قه رار کردم. پاش سی مانگ بۆی کردم سه سی هه زار. داوای کارمه ند بوونی بو کردبووم. پاش شه ش مانگ تازه گوتیان نه وراقی له ئیداره ی ساواک ون بووه، له سه رپا ده ست پیکرایه وه. بو سالی ئاینده قبول کرام که کارمه ندی قه راردادی بم. دوکتور فه ره هه وه شی گوتی به فه وقی لیسانسم قبولی و حقووقم یه ک چی بوو به شه ش هه زار تمه ن. له رادیو و له په ژووه ش کارم زۆر باش بوو. بیسته مه وه که له سابلاغ نه وانه ی حازر نه بوون جوابی سلاوم بده نه وه، که و تونه پی وشوینم! یه کیک له رادیوی سابلاغ گوتبووی: هه زار هه ر زۆر له میژه دۆستی ئیران و ساواکی بووه؛ بویه ئیستا مانگی حه وت هه زار تمه ن وه رده گری! خه به رم بو نارد که حقووقم نو هه زاره، لیم که م نه کاته وه!

سه ید عه بدوللای کولیحی گوتی: ده لین تو ناوت ده گهل ناوی ساواکیانه؛ راسته؟ گوتم: کاکه! قسه زۆر ده کرین. بۆت مه علووم ده بی که کی راسته. مه ترسه! من خو فرۆش نیم...

له دوا ی ته رجه مه ی «تاریخی سوله یمانی»، کتیبیکی دیکه یان له رادیو دامی به ناوی «ئیران و عه ره ب» که بیکه مه فارسی. کابرایه کی مه سیحی به ناوی «سه لیم واکیم» که نووسیوو ی «نه ندام له کۆمه لی تاریخ نووسانی دنیادا و گه وه رترین تاریخی رۆژه لاتناس». نزیکه ی نیوه م ته رجه مه کردبوو. نووسیوو ی: «ئیمام ره زا ده گهل مه ئموون ده چوونه به غدا، له نیوه ری له که ره با کوزرا و ئیستا قه بره که ی زیاره تگایه...» جاروباریکیش نووسیوو ی خه لیج هی ئیرانه. له حاشیه نووسیم: «به داخه وه نه و کابرایه تاریخزان نه بووه و کلاوبه رداره. نه گه ر بیروانیایه نه لمونجید - که هاودینی خۆی تالیفی کردوه - ده یزانی ئیمام ره زا له مه شه هه مردوه و که ره لاش له سه ر ریگه ی به غدا نییه». جه عفه ریان گوتی: من نه وه م نه زانیوو؛ به لام ده زانم سی ملیۆن تمه نی لی ساندووین! کتیبیکی دیکه م وه رگرت: «په یوه ندی فه ره هنگی ئیران و میسر»، کۆمه لیک له زانایانی زۆر کارامه ی میسری نووسیوو یان. به راستی کتیبیکی چاک بوو. دابوو یان به «شیخ ئەمینى نه قشبه ندی» - که گوتبووی عه ره بی ده زانم - چاوی پیدا بگێرته وه. گوزارش ی لی دابووم که هه ژار خراپه ی هیندیک له مه شایخی گوتوو. ئیتر نه یزانیوو من ته رجه مه ی ئەمینم کردوه. له وه دا رۆزه ردی بو مایه وه...

یه کیک به ناوی «یه زدان په رست» که ده بوایه ته رجه مه کانی من بیینی، گوتبووی مانگی ده بی سی رووپه ری ته رجه مه هه ر بدا. بو جه عفه ریانم نووسی: به سه رته به و کارمه نده ت تی

بگهینه که ترجمه -وهک شتلم- به کیلو نییه! تا نایه تیکی قورعان مانا ده کهم، ده توانم ده رووپه ر داستانن ئه میر ئه رسلان بنووسم! هر چند مانگن پتر له چل رووپه رم بؤ بردووه. جه عفریان گوتی حه ز ده کهم وشه ی فارسی که بوونه ته عه ره بی کو که یه وه و هر کتییکت بوئ ته هیه ی ده کهم و به دوو رؤژ بؤت دینن. له به شی کوردی چوو بوونه لای که هزار با کاری به رنامه ی کوردی بکا. گوتیوو ئه گهر خوی حه ز نه کا نابن که س ناچار ی بکا.

«دوکتور محهمه سدیق موفتی زاده» -که به رپرسی به رنامه ی کوردی بوو- زؤرم به ده ره دا هات که هاوکاری بکه م. پیم گوت: برا! به ئاره زوو ی خؤم کاری خؤم هه لئه بزیرم، نایکه م. نه چی ئینقلابی سپی و ته مه دونی ر هشم بده یه! مه لای جزیری شهر ده کهم و تاریخی ئه رده لانیس؛ ئیتر چیتر... ئه مجاره به به رنامه بوو؛ هر به رنامه ی چوارسه د تمه ن، نزیکه ی پینج هزار تمه ن مانگانه ده کهوت.

خواهیشم کرد «خالیداغای حیسامی» وهک من به رنامه بنووسن، قیوول کرا. به لام زؤر زوو عه ریزه ی دابوو به جه عفریان که ده بی منیش وهک هزار حساب که ن و به قه د ئه وم بده نی. جه عفریان نووسیبوو ی هر رای مه گرن!

باوه ده که ی یان نا، که یفی خؤته! ماوه ی نزیک چوار سال، که له رادیوی زه مانن شادا نووسیموه وه، یه کجاریش ناوی «ئه علاحه زه ت ئاریامیهر» م به سه ر قه له مدا نه هاتووه. هه میسه خؤم لی دزیوه ته وه...

کاتی «قانون» له چاپ درا، جیرانیکی ساواکی زؤر نازک و موحته ره مم هه بوو - تاجداری- که به سه ر کاری بیگانه کان راده گه شت. گوتی: له پشتی بنووسه «دیاری بؤ شه هبانوو». وا ده کهم جایزه ی کتیبی سالت بده نی. گوتم: من کابرایه کی کوردی ده ره به ده ری که س نه ناس، ریم ناکه وی بؤ شابانوو دیاری بنیرم! خؤم له وهش دزیه وه.

له راستی لا نه ده م: جه عفریان بؤ مه لاجه میل و من زؤر باش بوو؛ خوا جه زای خیری بداته وه. «قوتبی» که مودیر عامیل بوو چوو بووه کرماشان و کوردستان، قه ولی دابوو کارخانه یه کی ئه مرازی موسیقای کوردی دامه زرتین. نامه یه کم بؤ جه عفریان نووسی له ۱۵ رووپه ردا. پوخته که ی ئه مه بوو:

«ئیه که زمان لووسان پیتان ده لئین کورد شاهپرستن و نیشتمانی ئیرانیان خؤش ده وی، فریوتان خواردووه. هه موو کوردیک رقی زؤری له ئیران و ئیرانییه...» به دوور و دریزی زولمی ده وه له تانی له سه فه وی را تا ئه مرؤم نووسیبوو که: «ئیتستاش عومه ر ناو له تاران خوی ناو ده نی ئه میر، بابه کر ده بیته باقر... له رادیو ئیمه کوردی ده لئین، به لام کتیبه کوردیه کان له عیراقه وه به قاچاغی وارید ده کرین و ئه گهر ساواک بیانگری واوه یلایه! زؤر شه رمه بو ده وه له تی که ده لی کوردیش له خؤمانن، رینگه ی چاپ کردنی کوردی نه دا و عه ره ب رینگه بده ن! ئه گهر قوتبی پوولی زورنا و دنبه گی دابا به چاپخانه یه ک و بمانگوتایه کن کتیبی به کوردی هه یه، یان بؤی چاپ ده که ین و به ئه قسات مخارجی چاپه که ی بداته وه، یان لئی ده کرین و چاپی ده که ین، ساواکیش تماشای کردبا، ئه گهر دژی سیاسه تی شای تیدابا، لئی فری بدا، هه م کورد لیتان رازی ده بوو، هه م پیویست نه ده بوو به دزیه وه کوردی چاپکراو له عیراقه وه وارید که ین و له ترسی ساواک وه ییشیرین...»

جه عفریان ئه وه عه ریزه دوور و دریزه و پازده رووپه ره ی دابوو به قوتبی. قوتبی مه لاجه میل و

منی بانگ کردە ماله خۆی. قەولی دا که ئەم کاره بکا و چاپخانهیهک تهرخان بکا بۆ کوردی چاپ کردن. بهلام مهودا نهما تا بزانیان دهیکا یان نا... هه‌رای دژی شا قهوما. جه‌عه‌فریان ئیعدام کرا. قوتبی هه‌لات. له‌ رۆژانی ئاخردا بوو؛ جه‌عه‌فریان له‌ ماله‌ خۆی بوو. گوته‌بویان جارێ له‌ کار دوور بێ. ده‌گه‌ل مه‌لاجه‌میل چووینه‌ لای. «سوله‌یمانی» - که‌ مودیری «بروون‌مه‌رزێ» بوو- له‌وی بوو. به‌ ته‌نیا پیتی گوتم: جه‌عه‌فریان تازه‌ ته‌رجه‌مه‌ی قانونی دیوه‌. پێش هاتنت به‌ منی گوت زۆر به‌ داخه‌وه‌م که‌ قه‌دری هه‌ژارم نه‌زانیوه‌. ئەو کاره‌ی ئەو کردوویه‌ له‌ ده‌ست که‌س نایه‌. ئە‌گه‌ر له‌وه‌ به‌ولاوه‌ بچمه‌وه‌ سه‌ر کار، ده‌بێ وه‌ک لازمه‌ قه‌دری بزانه‌م...

ببووه‌ ته‌زاهورات و هه‌ر که‌سه‌ «مرگ بر شاه» (شا بمری) ببوه‌ بنیشته‌ خۆشکه‌ی زاری. خانمی مه‌ستوولی «په‌ژووه‌شی ئیران‌زه‌مین» بانگی کردمه‌ ژووره‌ که‌ی خۆی:
- هه‌زار! ده‌لێن تۆ له‌ شه‌ری چریکی شاره‌زای. ئە‌گه‌ر شا نه‌ر‌وا تۆ ده‌بێ ببیه‌ سه‌رده‌سته‌مان بۆ شه‌ری چریکی.

گوتم: خانم فه‌رح‌به‌خش! دوعا له‌ خودا بکه‌ په‌شیمان نه‌یه‌وه‌. ئێمه‌ له‌ عیراق ئاوامان کرد و په‌شیمان بووینه‌وه‌ و زۆریشمان جزای کاری خۆمان دیت...
ئهو رۆژه‌ به‌ قه‌لسی جوابی دامه‌وه‌؛ به‌لام له‌ هه‌وه‌لێن ده‌ که‌س که‌ ده‌ریانکرد و گوتیان تاغووتیه‌، یه‌کیان ئەو خانمه‌ بوو! رۆژێک هات گوتی به‌لێ په‌شیمانکه‌ منم و تازه‌ش هه‌یچم بۆ ناکرێ.

من که‌ قانونم ته‌رجه‌مه‌ کرد و چاپ کرا، به‌ر له‌ چاپ ده‌رچوونی، «دوکتور فه‌ره‌هه‌وشی» له‌ ئینتیشارات نه‌ما. «دوکتور عیرفانی» ناویکی تهرکی نازه‌ربایجانی هاته‌ جیگه‌ی که‌ پاکنووسی قانونه‌ که‌ی کردبوو؛ یه‌ک به‌ش له‌ دوو به‌شی حه‌قی تالیفی درابویه‌. لام وایه‌ له‌وه‌ نانه‌جیب‌تر که‌م هه‌بووه‌. گه‌یج‌ه‌لی تێه‌لالاند: پێشه‌کیه‌ کم نووسیوو، هه‌ر چونکه‌ ناوی کوردم بردبوو قبوولی نه‌کرد. ده‌ب‌وایه‌ چل نوسخه‌م بداتی، پیتی داگرتبوو که‌ پازده‌ نوسخه‌ بدا. که‌ دوکتور فه‌ره‌هه‌وشی گوتی ده‌بێ چل نوسخه‌م بده‌نی، سی‌و‌نۆی دامی:

- تۆ په‌ر- په‌ر بردووته‌وه‌ بۆ غه‌له‌تگیری، ده‌کانه‌ نوسخه‌به‌ک!!
ناچار ئەو نوسخه‌م به‌ پوول لێ کرێ، گوتم: بلێ با بۆم به‌رنه‌ ئەمیراباد.
گوتی: ئاغا ئێمه‌ ماشینمان نییه‌ بیده‌ین به‌ تۆ. بچۆ تاکسی بینه‌!
چاوه‌نۆری تاکسی بووم، دوکتور «سه‌ید جه‌عه‌فری سه‌ججادی» هات؛ بۆم گه‌ی‌راوه‌. گه‌راینه‌وه‌، به‌ کارمه‌ندیکی گوت، کتێبه‌کانیان بۆ بردمه‌ دوکانێک له‌ ئەمیراباد. له‌ حیسابدا دیتم «عیرفانی» ده‌یه‌وی شتیکم لێ بدزی... هه‌ر چۆنیک بوو خه‌لاسیم هات. جلدی دووه‌مه‌یشم ته‌رجه‌مه‌ کردبوو. پاش دوو رۆژ عیرفانی ته‌له‌فۆنی کرد:

- ئوستاد! زۆر زوو جلدی دووه‌م بینه‌ تا چاپی بکه‌ین!
گوتم: جه‌ناب! تا تۆ ماوی نامه‌وی به‌قالیکی وه‌ک تۆ ببینم. کتێب ئاگر ده‌دم و نامه‌وی چاپ بکرێ.

هه‌ر نه‌مدیته‌وه‌ تا گوتیان به‌ ده‌رمان خۆی کوشتوه‌وه‌.
هه‌را و کوشت و کوشتار و ته‌زاهورات له‌ تاراندا په‌ره‌ی سانده‌. ته‌نانه‌ت رۆژێک ده‌گه‌ل زاگرۆسی کورم له‌ مه‌یدانی بیست‌و‌جواری ئیسفه‌ند که‌وتینه‌ نیوان ته‌قه‌وه‌. زۆر که‌سم دیت له‌ به‌ر چاومان کوژران. خۆمان خسته‌ دوکانیکه‌وه‌؛ کابرا ده‌رکه‌ی داخست تا نه‌هه‌ون بۆوه‌ و

دهر چووين .

شا پای کرد؛ حکومتی مه لایان دامه زرا. رۆژیک پیاویکی مل باریک به ناوی «فه خره ددین نه نوار» هات که من ره ئیستانم. کۆی کردینه وه و قسه ی بۆ کردین: ئیتر له مه و به ولا باسی ئیران و ئیرانی نه ما؛ ده بی بلین موسولمان و هیچی تر... زۆر فه رمایشی تری له دوو دا. گوتم: من تیت نه گه بشتووم. ئەوی من ده یزانم، عه ره بی پیش ئیسلام ته نیا کتیبیکیان نه بووه. خوینده واری به عه یب حیساب کراوه. تاجرانی مه ککه بۆ حیسابی ده فته ردارای نووسه ریان به کړی گرتوون که به خه تی سوریا نی بۆیان بنووسن. عه ره ب نه یان زانیوه که وش و ده رپێ چیه. له پاش فتووحاتی ئیسلام جل ده به ر کردن و ته رزی خواردن و ژیان له ئیرانیان فیر بوون. ئیستا چۆن ده ته وی باسی نه بوو عه لی سینا، پازی و زۆر له و زانیانه ی خزمه تی زۆریان به ئیسلام و زمان و فه ره هنگی عه ره ب کردوو ته نیا بلین موسولمان و نه ویرین بلین خه لکی کوی یان سه ر به کام نه ژاد بوون؟! گوتی: نا، به و نه ندازه ش نالیم!... له پاشان له هه ر که سه ی پرسی کارت چیه؟ ده بوا به کاره که ی ده گه ل به رنامه ی ته له فزیۆن په یوه ندی هه بی. که له منی پرسی، گوتم: من لیره دا سیفرم! فه ره هنگ ده نووسم؛ عه ربیم ته رجه مه کردوو؛ که هیچیان بۆ ته له فزیۆن نابن. ده فه رمووی برۆم؟ گوتی: نا تۆ هه ر کاری خۆت بکه!

به وه دا بیرم که وته وه که زه مان شا جاریک چوینه لای کابراییک، که مو دیری به شی دووه می ته له فزیۆن بوو. له پاش زۆر تاریف کردن له خۆی، گوتی ده بی کاری هه ر که س بۆ به بی که بکری ته فیلم و نیشان بدری یان سیناریۆی لێ دروست بی یان نازانم چی... که له منی پرسی کارت چیه؟ گوتم: مه لایه ک وه عزی ده دا، گوتی: هه ر که س چاویکی نه بی نیوه پیاوه؛ هه ر که س عیلمی نه حوی نه خویندی، نیوه پیاوه؛ هه ر که س مه له نه زانی، نیوه پیاوه. کابرایه ک هه لیدایه: له و قه راره ی تۆ ده فه رمووی، من نیوه پیاویک قه رز که م تازه ده بمه هیچ!

رۆژیکی تر «فه خره ددین نه نوار» هات و هه مووی کۆ کردینه وه. به کزیکه وه و له بن لیوان به یاناتیکی ده س پیکرد؛ گوتی: ئیمه ده بی هیندیک که سان له ناو خۆمان هه لوه ژیرین. ده بی سه دی سه د ئیسلامی و به رانه ر به دلێ رژییم بمینن. ساکه که م هه لگرت و جه لسه م به جی هیشته. دوو رۆژ دوا یی که چوومه ئیداره، له ده رگا ویستابوو. گوتی: وه ره زووره که ی من! گله ی کرد:

- نه و رۆژه من تۆم له به رانه ر خۆم دانا؛ زۆرم قه در گرتی. هه ر ده ستم به قسه کرد به جیت هیشتم. نه وه جوان نه بوو!

- ناغای نه نوار! تیده گه بشتیم چ ده فه رمووی. هه ر گوته هه لوه ژارتن، ده فیککی خۆم گه بشتیم. گوئی بگه ره! من کوردم؛ مه هابادیم؛ با بم شافعی سوننی بوو؛ بۆ خۆم شیعه نیم، سوننیش نیم؛ ناوم عه بدوره حمانه؛ که قاتلی ئیمام عه لیش عه بدوره حمانی ناو بووه. نه وانهم هه موو گونا هن له نه زه ری ئیوه دا. نزیکه ی شیست سال له عومرم به خۆپای چوووه؛ ده فه رمووی برۆم؟!

- کی ده لی برۆ؟ نه خیر کاری خۆت بکه!

هه ر نه و رۆژه چووبوو گوته وی ده بی هه ژار بکه نه کارمه ندی ره سمی. گوته ویان عومری زیاده و نا کړی. گوته یان نابی که سیک له ئیداره یه ک دوو مه عاش وه رگړی. نووسیم به رنامه ی رادیۆ نانووسم. چووبوون به «قوتب زاده» یان گوته وو؛ ئیجازه یه کی نووسیوو که بۆ هه ژار قه ییدی

ناکا. تا کوردیکی بنه جوو به ناوی «میهراسا» - که به جووله کهیی ناوی «بدوچی» بووه - کرا به مودیری «بروون مهرزی». لئی پرسیم:

- لهو بهو لاوه چیمان بۆ ده نووسی؟

- بۆچی مه لای جزیری و تاریخی ئه رده لانتان ناوی؟

- حه ز ده که یه به رنامه ی مه زه به یی بنووسی!

ئیتەر چوومه لای سوله یمانی و خۆم له به رنامه ی مه زه به یی دوور خسته وه و ئیستعفام دا. رۆژیک فه خره ددین ئه نوار بردمیه «جیهادی سازنده گی» که له مهیدانی ئینقیلابه. گوتیان به رانه به به فه رمایشتی ئیمام ده زگایه ک پیک دئی بۆ بلاو کردنه وه ی فه ره هنگی قه ومیه تانی ئیرانی: کورد، ئازربایجانی، به لووچ، عه رب. تۆ مه جله له کوردیه که ده سته به به! دوکتور سدیق موفتی زاده و سدیق بۆره که یی بوونه هاو کارم. بریار درا مه جله له یه ک به ناوی «هیوا» ده رکه یه ن؛ به لام من چه ند شه رتیکم هه بوو: پیاوکی زل له ئینقیلابدا یی رابگا؛ حه قی کورد له مه جلیسی خو به رگان بکریته قانون و چه ند جاریک له رۆژنامه و ته له فزیۆن ئیعلان بکری؛ هه روه ها ناوی ئه و مه جله له، که ئه ده بیات و فه ره هنگی کورد بلاو ده کاته وه. کیش ئیمتیازه که ی به ناو بی؟ گوتیان مه جلیسی خو به رگان کاریان زۆره؛ ناپه رژین.

- بۆ ده په رژین نرخی ته ماته و کوله که دیاری بکه ن؟ بۆ ناپه رژین بلین حه قی میله ته ی کورد ئه وه نده ده درئ؟ خولاسه پیک نه هاتین.

رۆژیک «ئه نوار» بردمیه ئیداره ی «سرووش» که نه شریاتی ده وله ته. سهید ئیبراهیمی ستووده و چه ند لاوکی کوردی ریش ته نک له وئ بوون. باسی مه جله له ی کوردی کرا، ده نگ له دار و به رده وه هات له من نه هات. راستت ده وئ هه موویانم زۆر ناخۆش ویست. که هاتینه ده ر، ئه نوار گوتی: بۆ هه یج قسه ت نه کرد؟ گوتم: برا! من کارم به کاری که سه وه نییه. خۆم به ته نیایی هه رچه کم بۆ بکری ده یکه کم. نامه وئ که س ده گه ل مندا کار بکا. ئه وانه شم که دیت، من لام وایه هه ر بۆ خۆ خۆشه ویست کردن خۆ نیشان ده ده ن...

له ئیداره که وته ته ته رجمه مه کردنی نووسراوه کانی «شه ریعه تی». یه که میان چاپ کرا نازانم له کوئ. دووه میس چاپ کرا. سه نه می ده بوو له سرووش چاپ کری. چوومه وه لای یه کینک له و گه نجانیه ی که ئه و رۆژه زۆر به خوینتالم هاته به رچاو؛ به ناوی «ماجد رۆحانی». دیتم «خه ربزه به رنه نگ نییه!» نه هه رکه سیک خزمه ت به و ئیسلامه بکا و ریشی هیشته بته وه، ته واو خراپ و منافقه. زۆر کوریکی باشم هاته به رچاو؛ زۆرم خۆش ویست. ئه ویش زۆر به دل ده یه ویست یاریده م بدا. پاش چاپی کتیبی سه نه م و چواره می شه ریعه تی، ویستم شه رحی مه لای جزیری چاپ بکه م. ماجید زۆر موافیق بوو. پیتشینارم به «زه ره ق» کرد که سه ره په رستی «سرووش» بوو. گوتم کتیبی عیرفانییه و ئه گه ر عیرفانتان بوئ بۆم چاپ که ن. «زه ره ق» له سه ر تاریفی که ماجید له منی کردبوو؛ وا بزانه م زۆریشی موباله غه پیوه نابوو. گوتی باشه؛ ئه گه ر خۆت په سنیدی ده که ی چاپی ده که یه ن.

گوتم: نا! تا قه تی ئه وه م نییه سه به ینی مه لایه کی سه رویشک یه خه م بگری: ئه مه چییه؟ مه یخانه و پیری موغان و ره قس و یاری قه دباریک و بالا به رز و ته رزی تیدایه و هه مووی حه رامه!

- ده یسا کوردی نازانین و کی بۆت تماشا کا؟

- عه ره بیه هه یه بیه نیشانی مه لایانی بده! ئه وسا ئه گه ر قبوول کرا چاپی که ن!

شەرەحە عەرەبە کە ی «زفنگی» م بۆ هینا. لام وایە نیشانی «بەهەشتی» درابوو؛ گوتبووی: ئەم دیوانە وەک دیوانی حافز دەچێ. ئیمام حافزی بەلاوە پیاوی چاکە. باشە چایی بکەن! پیاو هەق بلی، ماجید زۆر لە خۆمی پتووە ماندووتر بوو تا چاپ کرا و ئارەزووی چەند سالەم پێک هات. بوومە ئاشنای مالی ماجید. دەتوانم بلیم مالی ئەخلاق بەرز؛ کە دە پێشدا هیچ چاوەنۆری نەبووم خەلکی سنە مالی ئاوا ئەخلاق بەرز و کورد بەروەریان تێدا هەلکەوێ. بایانی ماجید هەموو پیاوی هەلبژاردەن. دایکی ژنیکی زۆر کە یخودایە و پیاو شەرمی لێ دەکا. باوکی (بابە شیخی رۆحانی) مەلایەکی زۆر زانایە. چل سالە وەک سەربازیکی گومنام سەری لێ داخستوو و حەولی داوە ناودارانی کورد لە تاربخدا کۆ کاتەووە و سیفریکی زۆر گەورە ی پێکەووە ناو. ئەگەر گەلی کورد قەدری خزمەتکارانی خۆی بزانی، بەراستی دەبێ ئەوپەری قەدری ئەو پیاو بگری.

«کاک ئەحمەدی موفتی زاده» خالی ماجید، وەک دەلێن «نازی شاگرد بە هونەر دەگاتەووە مامۆستا»؛ دیارە ئەخلاق کاک ئەحمەد کاری زۆر کردۆتە سەر خوارزا و خوشکی و خزمی.

لە هەرای ئازادیخوازی کوردستانی دوا ی ئینقیلابی ئیسلامیدا، زۆر کەس لە کوردەکانی سابلاغ و سنە خراپە ی ئەحمەدی موفتی زاده یان دەگوت. بەلام کە دەگەلی بوومە ئاشنا، زانیم لە غەرەزێکی نەزانانەو خراپە ی دەلێن. گوناھی هەر ئەو بوو کە موسولمانی بە راستییە و ئەم برۆیەش بۆ کومونیسیت و زۆر لە لاوانی ئەمرۆمان قوت ناچێ. موفتی زاده بە دل ویستووێ ئازادی بۆ کوردستان بستینی؛ زۆریش ماندوو بوو. نەشیزانیو مەلای حاکم درۆیان لە لا گوناح نییە؛ فریوی بە قسەیان خوار دوو و لای وابوو کە قەولی ئازادی کوردستانی یی دەدەن، راست دەکەن. خۆی کە بی درۆ و دلپاک بوو، لای وابوو قەولەره کانیش دلپاکن! وا ئیستا کە ئەم رووپەرانی دەنووسم، کاک ئەحمەد لە زیندان دایە و زۆر جزیا دەدری و بە سەدان لە هاوکارانی - کە زۆریان تازە لاو- لە سووچی زیندان توند کراون و هەچیان لە پەپەوی کاک ئەحمەد پاشگەز نین و لە سەر برۆی خۆیان سوورن. لەو ساوێ خۆم رووپەرۆ کاک ئەحمەد دیوێ و سەفەر بۆ شیمال دەگەل کردوو، زۆر وەبەر دلێم کەوتوو. لام وایە بە مردوویش هەزاران کومونیسیتی نەزانی دەبێ بە قوربان بگری...

کەسی دیشم کە لە هات وچۆی لای ماجد ناسی، «هادی مورادی» بوو؛ کە ئەویش خەلکی سنە یە. زۆر لە عەرەبی شارەزایە. تا خوا حەز کا پیاویکی نەرم و نیان و ئەخلاق باشە. لە زەمانی شادا فەرەهنگستانی زمانیش بە ئەندامی قبوول کردبووم. هەفتە ی دوو جە لەسە لەوێ حازر دەبووم. سەرۆکی «دوکتور کیا» بوو. حەول دەدرا وشە ی فارسی لە جینگە ی عەرەبی دابندرێ. دەگەل ئینقیلاب ئەویش هەولوێشا. بە دوکتور سەجادیم گوت: با ئەمجار وشە فارسیە کانمان یی بکەن بە عەرەبی!...

هەر کە ئینقیلاب رووی دا و گەرماو گەرمی بوو، دیوانی «هەزار بۆ کوردستان» و «شەرەفنامە» م ئۆفیسیت کردەو. دیوانە کەم لە ماوێ دوو مانگدا هەموو فرۆشرا. شەرەفنامەش تا ئیستا زۆری لێ فرۆشراو و کەمی ماوێ. کە شەرەفنامە کەش باری گەرنی کەوتە سەر شانی ماجید رۆحانی. لە ماله باوکی جینگە ی کردەو و بۆ فرۆشتن و ئاردنی بۆ دەر موێ تاران هەموو زەحمەتی خستە سەر خۆی. قسە ی خۆمان بی، بە لای منەو ئەو ماجیدە رەنگە تۆزیک شیت بی کە هیندە بە دەرد و مەرگی منەو یە و خۆم پتووە ماندوو دەکا! چونکە تا ئیستا نەمیستوووە کەس لە سەر قەدر گرتنم و خۆ بۆ ماندوو کردنم میدالیکی درابیتێ! هەر چۆنیک بیت زۆر بە

خزمتهموه ماندووہ و ہەر کاریکم دەبێ، زۆر بە رووی خۆشەوہ دەیکا. ڕەنگە بە پیاوی گەورەم بزانی؛ کە بۆیە لام وایە شیتە! پێم وایە ئەگەر ڕابردووی ژيانە کەم بخوینیتەوہ، لێم پەشیمان ببیتەوہ. تا ئەوساش خوا کەریمە. هەتا ئیستا لە هەموو کەسم لێ نزیکترە.

دەریارەى دوکتورانەوہ

لە بەغدا ڕووت و پێخواس و کەس نەناسیک بووم؛ نەخۆش کەوتم چوو مە لای دکتوریک بە ناوی «دوکتور نووری فتوحی». مەسیحی و کوردی خەلکی سولەیمانی بوو؛ لە بەغدا دوکتوری دەکرد. موغایەنەى کردم؛ دەرمانی دامی؛ پوولی نەستاند. قەولیشی لێ ساندم کە هەتا کارم بە دوکتور بێ بچمە لای. نەک هەر بۆ من، بۆ هەموو فەقیریک -عەرەب با بیان کورد- باوکێکی دلسۆز و خێرەومەند بوو. هەر ئەو دەگەل زور دوکتوری تری کردمە ناشنا کە یەک لەوانە «دوکتور کەمال حوسین» ناو بوو. کارتیکى دامی بچمە لای. ئەویش کە پارەى نەستاند هیچ، تەننەت مەعسوومیشی لە بیمارستانی «خەییال» عەمەلیات کرد و پارەى عەمەلیاتیشی نەستاند. من کە خەجالەتیان دەبووم، دەمەویست تۆلەیان بۆ بکەمەوہ و تەبلیغاتیان بۆ بکەم. جارێک کارتیکم بۆ کاک ئەمیری قازی بۆ دوکتور کەمال نووسی کە ئەوہ دۆستی منە و پوولیشی هەیە. تکایە تماشای بکە و پوولیشی لێ وەرگرە! ئەمیر کە دەبوو شەو بیتەوہ مال، نەهاتەوہ. تا سێ ڕۆژ هیچ خەبەر نەزانی. لە بیمارستانەوہ تەلەفۆنی کرد کە دوکتور کەمال بیدەنگ بردوومی عەمەلی کردووم و گوتوو بە هەزار مەلێ! پوولیشی ناوی.

ڕۆژێک بە دوکتور نووریم گوت: من ئەوسا کە تازە هاتمە لات، ڕووت و لات بووم. ئیستا پوولم زۆرە. تکایە لێم وەرگرە!

گوتی: هەزار! بۆ لات وایە پوول هەموو شتیکی لە ژياندا؟ ئەدی پیاوہتی قەدری نییە؟ من ئینسانییەتم پێ لە پوول چاکترە...

لە دوایەش کە بە شاعیری کورد ناسرابووم، هیچ دوکتوریکى کورد پوولی لێ نەدەستاندم. کە لەوانە: «دوکتور سەلام بالەتە»، «دوکتور ئیبراھیم»، «عومەر دزەیی»، «تەیب عەقراوی»، «دۆغرمەچی» و زۆری تریش بوون.

لە هاتنە تارانیشمدا راستی دوکتورە کوردەکان زۆریان قەدر گرتووم: «دوکتور ئەعلەم»، «دوکتور فەیزنەزاد»، «دوکتور مۆرەکی»، «دوکتور شافعی»، «دوکتور حەیدەری».

لە هەمووان سەیرتر ئەوہ بوو کە جارێک سەربەخۆ چوو مە لای دوکتوریک لە کەرەج بە ناوی «پاشا مشکاتی»؛ فارسە. گوتی پوولم ناوی.

- دوکتور! دەمناسی؟

- دەتناسم؟ یانی چی؟! هەر خۆشم لە تۆ هاتووہ و دەمەوئ دۆستت بێم. گوتم: پوولم لێ وەر نەگری نایەمەوہ لات! ئیستاش هەر زۆر دۆستمە.

جارێک لە بەغدا کاک محەممەد مەلوود (مەم) نەخۆشی زراوی بوو. چووینە لای دوکتور کەمال حوسین. گوتی عەمەلت دەکەم. کاک مەم ڕازی نەبوو؛ گوتی دەچمە بولغاریا.

- کاکە من لە هەموو جەراحی بولغاری دوکتورترم!

- نەخێر، نایکەم!

بە منی گوت: لە هەولێر بچۆ لای دوکتور مەزھەر. ئەگەر ئەو پیاوہ زوو عەمەلیات نەکری

خه تهره! که به دوکتور مه زهرم گوت، گوتی: تۆ ده گهل خۆت بۆم بینه بیمارستان و حهقت نه بئ. بهو ناوه که خۆم نه خوښم، «مهم» له گهلم هاته بیمارستان. له ناو کۆریدوږدا دوو کهس تیی نووسان و هرچی هاواری کرد بردیان و بیهوشیان کرد و عمهمل کرا و هینایانه سهر تهختیک رایانکیشا! کاکه مهم له نه خوښی رزگاری هات.

له عیراق به هزاران ناشنام به جئ هیشتوون؛ بهلام کاک محهمهد مهو لوود (مهم) و تاهیر تهوفیق و کاک عهبدولخالقم هممیشه له بیره و ئاره زوو ده کهم دووباره بیانینمهوه. ههرگا دههاتمه ههولیر، میوانی مهم دهبووم و گورجئ تاهیر تهوفیقم پهیدا ده کرد و ده گه لیا پامانده بوارد. «تاهیر» به ناو گۆرانی بیژه؛ بهلام نابئ وهک هیچ گۆرانی بیژیک حساب بکری. زۆر پیاوکی مهرد و رهند و شهرم بهخویه و ئهوی له بهر چاوی نه بئ مالی دنیا به. له پوه پری سهر بلندیدا ده ژئ و هرچی جاریکی دیوه، خوښی دهوئ و قهت له دلی ده رناچئ.

وهختئ که «عهبدولوهاب ئوتروشی» ئهستانداری ههولیر بوو، له ناوپردان دیتمی. گوتی: کاک ههژار! ئهستاندار له مه لبه ندی ئهستاندا پادشایه. تۆ من به پیاو نازانی؛ دیه ههولیر نایه ی شهرم بده؛ بهلام له گهل لوتیه کی وهک تاهیر تهوفیق ده گه پئی. گوتم: کاکه! پادشایه تیت له خۆت مبارهک. من ههواله تی تاهیر به تهختی پادشایه تی نادم. چونکه خۆی له من به زلتر نازانی، ده شزانی قسه ی خۆش بکا و دهنگیشی خۆشه...

کوردی ئیرانی زۆر زمانیان خۆشه. بهلام به داخه وه کهم وایه زمان و دلیان یه کتر بگریته وه! به زمان زۆر دۆستی نزیکن و به کرده وه زۆر بیگانهن. زۆر که سم له وانه بوونه دۆست و زۆر که میان دلمیان پئ خۆشه. له ناو ئه وانه دا که زۆر وه بهر دلسم که وتوون: «ئه حمه دی قازی» نووسره کورده که، «حه سن ئیسه قازی» کونه پیشمه رگه و برارای ئه حمه د تهوفیق؛ زۆریش به وه شانازی ده کهم که له نزیکه وه «محهمه دی قازی» م ناسیوه که فارسی نووسه و گه و ره ترین موته رجیمی ئیرانه و زۆر مه شهووره. له ئه خلاقئ زۆر خوښم هاتووه؛ بهلام هاموشومان که مه.

وابزانم تا ئیره به غاریک و به په له، ژباننامه یه کی خۆم تیگه یاندى که ئه گهر به وردی لئی ورد بیه وه، بۆ خۆت ده توانی پانتری لئ بروانی و بزانی چۆنم ژبان دۆراندووه...
ئهمانه م له سالی ۱۹۸۳ ز. (۱۳۶۲ ک.د) نووسیون. وا ئیستا که سهره تای سالی ۱۹۸۷ ی میلادی (۱۳۶۵ کۆچی) به، سهری ژباننامه کهم ده ده مه وه:

من که له ئیداره ی «په ژوو هشی ئیران زه مین» بووم، شاه لالت و مه لا حوکمیان که و ته ده ست، له چهند جییه ک ئیشاره م بهو ئال و گۆره کردووه. که ئینقیلابی ئیسلامی سهری گرت، کهس نه یده زانی کاری ئیران به کوئ ده گا. هه موو کهس به هومید بوو که دنیا زۆر له پیشوو

۱- زۆر به داخه وه له سالی ۱۹۸۴ دا کاک عهبدولخالق له سهر کتیبکی که ده رباره ی ژن له ئیسلامدا نووسیوی و هه موو مه دره کی له قورعان و حه دیس و کتیبی «لام» ی شافیعی نیشان دابوو، مه لایانی ههولیر فتوای کوشتنیان دا و له سهر جاده ترۆر کرا.



خۆشتر بى. جھیلان له ههموو گهره كان شهوانه كيشكيان ده كيشا و تا رۆژ نهده هاتنه وه مال. شهويك ماشينيك له بهر دهركى مهلايه كى كورد به ناوى مهلا حوسين دابهز ببوو. گوتيان مهلا حوسين رهنهگه فارسي نهزاني، تۆ بچۆ بهلكو تهرجمانى بكه. به فزوولى چوممه زوو. نايه توللا دزوولى ناويك، جھيل و به ريش و بهشم لهوئ بوو. عه ره بى دهزاني و كار به تهرجمانى من نهبوو. له ناو قساندا له مهلا حوسين ماريوونسى پرسى: حالت چۆنه؟ گوتى: زۆر خراپين. گوتى: ئەم ئينقيلابه ههر بۆيه كراوه ئيمه تهبهقهى رووحانى خۇشى رابوئرين... دلم لهو قسه ترسا. بى جى نازانم باسى ئەو مهلا حوسينه بكه:

مهلايه كى يه كجار سه مر دوولهى شر و شرۆل له حاجى ئومهران هاته لاي بارزاني. ئەوه ندهى خۆ به پياوچاك و بى تهماح نيشان دا نه بئته وه. بارزاني پارهى دايه، وهى نه گرت؛ ته نيا گوتى كتىبى دينيم بۆ بكري دهمه وئ. واى خۆ شيرين كرد، بارزاني كرديه ئامير هيز له بادينان. تا ليقه ومان نهمده زاني چ ده كا. له نهغه ده به پهناهنده بى ديمه وه؛ هه راي بوو ده گهل بارزاني كه بۆچى پوولى باشم ناده نى! كوره كهى ده گهل ئيمه له خزمهت بارزانيا هاته تاران كه گۆيا چل مالى خزميان له توركيان و نانى شهويان نيبه؛ بارزاني بينيرتته تور كيا. دوو ههزار دينارى دايه و قه رار بوو هه تيو بچى. ده گهل حه ره سه يكي بارزاني چووينه بازار. كورپى مهلا، چه خماخى دووسه د تمه نى و ته زيبحى گرانبايى و كراواتى سه د تمه نى ده كرى!

- كا كه ئەوه بۆ چيته؟ تۆ نالئى خزم له برسان دهمرن!

- ئەوانه بۆ ديارى ده كرم!

رنگه نهدرا بچته سه فهر و پارهش خورا. مهلا حوسين مالى هاته كه ره ج. دواى حوكمى مهلايان زۆر زوو بوو به دۆستيان. نارديانه هه ج. ئاخري خۆى كرد به پاسدار و ئيستا له دۆلى چالووس مهقه رى پاسدارانى هه يه و دوژمنى به ره ي ماله بارزانيه. بۆ عه قل و كه مالميش نه گهر بلييم ميشكى گووى تيدا به رهنهگه درۆ نه بى!

نزيكهى مانگيك بوو كه ئينقيلاب سه ركه و تبوو. داخى داخانم، بارزاني - كه زۆر له ميژر بوو نه خۆش بوو - له ئەمريكا وه فاتى كرد (1979/3/1) و جه نازه يان هينايه وه. جه نازه كه يان برده شنۆ. به سه دان هه زار كوردى داخ له دل، له ناشتندا به شدار بوون، منيش له وئ شيعيريكم خوئنده وه.

زۆر كهس له مه هاباده وه به ناوى خۆيان هاتبوونه شنۆ، كه يه كيان «مهلا كه ريم شاريكه ندى» بوو. ئەويش وتاريكى خوئنده وه. زۆر له شاعيران و نووسه رانى تريس شينيان بۆ بارزاني كردبوو، به لام له لايه ن حيز به كانى كوردى ئەم ديوه كهس نه هاتبوو.

ئهو رووداوه دل ته زينه ي مهرگى بارزاني بۆ من له ههموو كهس پتر مايه ي غه مخۆرى و تازيه بارى بوو. به راستى باوكى هه ره دلسۆزم سي به رى له سه رم لاچوو. بارزاني بۆ من ههموو كهس و كاريك بوو. لهو رۆژه وه كه له رووسيا وه هاته وه عيراق و منى ديتته وه، سايه و مايه م بۆ پهيدا بوو. ئەوانه ي كه ههموو هونه رى منيان به كايه ك نه ده ويست، له سايه ي خۆشه ويستى بارزانيه وه، زۆر ريزيان لئ دهنام. واتا وهك له زۆر يادبووده كانيدا گوتومه: من هه ر هيجكاره نه بووم و نه گهر ئەو بالى به سه ر نه كيشابام، هه رگيز كه سيكى نووسه رى كورد به ناوى هه ژار له ئازادا نه ده بوو. خوا جه زاي به خي رى بداته وه. له پاش نه مانى ئەويش كوره كانى ئەو: «ئيدريس» و «مه سه عود» هه ر به وه فادارى بۆ باوكيان، زۆريان حورمهت گر تووم. پارهى له چاپ دانه وه ي

«هه‌ژار بۆ کوردستان» ئەوان دایان؛ له چاپ کردنهوهی «شهره‌فنامه» زۆریان یاریده کردم. ههر تیگیراویه کم هه‌بێ، ئەو دوو کوپه به هاوار و بانگمهوه دین.

له پاش سه‌رکه‌وتنی ئینقیلاب، کورده‌کانی ئێران سه‌ریان هه‌لینا و داوا‌ی ئازادی و خودم‌خاتریان ده‌کرد. له مه‌هاباد پادگان‌ی ده‌ولته‌ی پروت کرا، چه‌ک و سیلاح ده‌س کوردان که‌وت. حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران به سه‌رۆکایه‌تی قاسملوو دامه‌زرا. به په‌نا ئەوانیشه‌وه ده‌میسته‌وه پتر له ۲۵ حیزب له شاری مه‌هاباد هه‌بوو که هه‌ر یه‌که‌ی سه‌ربه‌خۆ فکریکی لیک جیای ده‌کرده‌وه و دژی یه‌کتر بوون. بیستمه‌وه که مه‌لاکه‌ریم شاریکه‌ندی ترۆر کراوه. ده‌گه‌ل ده‌ولت که‌وته و ت‌وو‌یژ. قاسملوو ده‌گه‌ل چه‌ند که‌سیک هاتنه تاران که مه‌لا شیخ عیزه‌دینیشیان ده‌گه‌ل بوو. رۆژیک ده‌گه‌ل ئەو ده‌سته‌یه -جگه له شیخ عیزه‌دین- له مالتیک نه‌هارمان خوارد. قاسملوو گوتی: تۆ یارمه‌تی ئیمه ده‌ده‌ی؟

گوتم: پوولم نییه؛ به‌لام کتیبه‌کانم چاپ بکه‌نه‌وه؛ چی لێ په‌یدا بوو بۆ خۆتان.

حه‌مه‌ده‌مین سیراجی گوتی: به‌و شه‌رته‌ی ناوی بارزانی له نووسراوه‌کانت فری ده‌ی باشه!
- جا ئەگه‌ر ناوی بارزانی ده‌نووسراوه‌کانمدا نه‌بێ، چیم ده‌مینێ؟ کاک سیراجی په‌شیمانم؛ ناتانده‌م. به‌لام بۆ خۆم چاپیان هه‌ر ده‌که‌مه‌وه. وه‌ک باسم کرد چاپیشم کردنه‌وه و کاریشم نه‌که‌وته سیراجی و میراجی.

هه‌ر له‌و رۆژانه‌دا به قاسملووم گوت: من به لاهمه‌وه سه‌یره ئیوه حیزبیکتان هه‌یه! نازانم چۆن ره‌حیمی قازی که ئیوه له من چاکتری ده‌ناسن، فه‌وزیه‌ی قازی هه‌ر چونکه کچی قازی محه‌مه‌ده، نه‌ویدی موعینی هه‌ر چونکه برای فایقه، غه‌نی بلووری که ۲۴ سال له سه‌ر تووده گیراوه و تازه به‌ره‌لدا کراوه، له خۆتان کۆ کردۆته‌وه؟! به لاهمه‌وه سه‌یره... ده‌ی ئەدی یووسفی ریزوانی که ئیوه له من باشتری ده‌ناسن چۆن بۆته هه‌والتان؟ زۆرتری ئەو پرسانه بێ جواب مانه‌وه...

حیزب له مه‌هاباد کاروباری گرتنه‌ ده‌ست. گه‌توگۆ له نیوان ده‌ولت و حیزب دامه‌زرا. به‌یانیکی هه‌شت ماده‌یی درا به ده‌ولت که به‌کیان ده‌لی: «ده‌بی ئەو کورده په‌نا به‌ره‌ عیراقانه هه‌موویان له ئێران ده‌ربکری». نامه‌یه‌کم بۆ قاسملوو نووسی:

برا ده‌بوايه هه‌موو پیشیاره‌کانتان به ده‌ولت و ابووایه که هه‌تا سه‌دان سالیش هه‌ر به‌هره‌ی بۆ کورد بدايه. نووسيوته په‌نا به‌ره‌ران ده‌رکه‌ن. فکرتان لێ کردۆته‌وه پتر له بیست هه‌زار مال کوردی په‌ناهنده‌ی عیراقی هه‌یه و له ئێراندا بلاو کراون؟ ئەوا گریمان ده‌ولت بۆ دلخۆشی ئیوه گوتی ده‌ریان ده‌که‌م. چۆنیان ده‌رده‌کا؟ خۆ ئەو هه‌مووه خه‌لکه به ته‌یاره نانیترته ئوروپا، له ئوروپا کام ده‌ولت و هه‌ریان ده‌گری؟ چه‌ندی مخارج تیده‌چی؟ ته‌نیا ریگه‌ی ئەوه‌یه له سنووریان کا به‌و دیودا و له ترسی سه‌دام له سه‌ر سنوور بمین. ئەوسا دوژمنایه‌تی ئیوه بکه‌ن و هه‌یج نه‌بێ ده‌هه‌زار پیاوی شه‌رکه‌ر له خۆتان ده‌هارووژین. به‌ ده‌رکردنی ئەوان روکنیک له باسی مافی کورد له ناو ده‌چی. به لاهمه‌وه ئەم کاره، کاری سیاسه‌تمه‌داری عاقل نییه...

گۆیا قاسملوو گوتبووی: راست ده‌کا؛ به‌لام خه‌تای سه‌لاحی موهته‌دی و شیخ عیزه‌دین بووه ئەم کاره‌یان به سه‌ردا سه‌پاندووین...

ئێران هێرشێ برده سه‌ر مه‌هاباد و سه‌قز و سنه و گه‌لێک شه‌ر و کوشتار پرووی دا. حیزب له شاران ده‌رکه‌وتن و دایانه چیا. ورده-ورده هه‌لقه‌رچان تا به سه‌ر حیزبی دیموکرات و کۆمه‌له‌دا

ساغ بۆۈە. ئەو دوانەش مىليان لە يە كتر كوشتن نا كە ئىستاش لەم سەرەتاي سالى ۱۹۸۷دا ھەر شەپانە!

شەۋىك كەسانىكى بەدەفەر چوۋبوون جەنازەى مەلامستەفایان لە شنۆ لە قەبر دەرىناپو؛ فرپیان دابوو. ئەم ئىھانەت بە موقەدەساتى مليۇنھا كوردە، زۆر كاریكى نالەبار بوو. دیموكراتى تىدا موتەھەم كرا. رادیۆ دیموكراتىش حاشایەكى نەكرد و باسىشى نەكرد. من كە دەمدىت وەزە زۆر ناسكە و دەمبىستەۋە لاگرانى بارزانى دەیانەۋى تۆلە بكەنەۋە، چەند نامەيە كم بۆ كاك مەسوود - كە سەرۆكى حىزبى پارتى دیموكراتى عىراقە - نووسى، بەم مانايە:

«من بە دل لام واىە كورد كاری ھىندە بەدەفەرئە ناكا. مېژوو نىشانى نەداۋە جارېك لە جاران كورد كەلاكى دوژمنى دەرىناپ؛ بەلام عەجەم زۆرىيان وا كرددوۋە. لام واىە ئەم كارە، كاری حەسەنى بى كە مەلايەكى شەللەتییە و لە ورمى ھەمەكارەيە. تەكايە تۆ حەوسەلەت ھەبى و ئەم شەرە كە دوژمن ناویەتەۋە بەر بەست بكە. با ديسان لەم لایەشەۋە تووشى براكوژى نەبن...»
لە جوابمدا نووسىبوۋى: «حەز ناكەم براكوژى بكەين. بەلام ئىمە چەند كەسىكمان ناو بردوۋە كە شكمان لىيانە و سەر بە قاسملوون. گوتوومانە بماندەنى تاقىقيان لى دەكەين؛ جوابيان نەداۋىنەۋە...»

جارىكى تر نووسىبوۋى: «برا بە خوا ھەۋالانى كۆنى بارزانى - كە چەكدارن - چەكيان بە سەر من داداۋەتەۋە و پىم بەر بەست ناكرىن.»

خولاسە شەر لە نىۋاندا قەوما و زۆر پياۋى كوردى بەكار و ئازا لەم سۆنگەيەدا كوژران. پىلانى حەسەنى كاری خۆى كرد...

ئەو سەر و بەندە كە دیموكرات بە سەر مەھاباد رادەگەشتن و زۆر لە برەودا بوون، «موھەندىس ئاريا» ناۋ ھاتە لام لە كەرەج. دای دايە تاي كەلامەللايە كە دەبى تۆش بىيەۋە شار و شىلە وا و بىلە وا...»

گوتم: بە ھىچ جۆر نايمە! كاكە بىستومو ۲۵ حىزب لەو شارە بچكۆلە ھەيە! ئەمن زۆرىش زىرەك بىم ھەر دەتوانم يەكيان لە خۆم پازى كەم؛ بىست و چوارەكەى دى جويتىم پىدەدەن! گوتم: دەلئىن مەلاى ماۋەرانى - كە ئىستاش ناۋى پىرۋزە و خەلكى عىراق سوپند بە گۆرى دەخۆن - رۆژىك دوو كەس چوونە لای بۆ شەرع لە سەر بزىك. فەرموۋىە دووسەبى ۋەرنەۋە! فەقىكانى بە تەنيا پىيان گوتوۋە ئەم شەرعە زۆر ھاسان بوو، دووسەبى بۆ چ بوو؟ گوتبوۋى من گزە و كايەكەم دانەپۇشراۋە؛ شەرع بە لای ھەر كامياندا نەدەم، شەو لىم دەسووتىنى. سەبى قەرارە داىپۇشم. دووسەبى شەرعىان دەكەم!

گوتم: كاكە! سۆفەكى شىخ رەشىدى لۇلان لە گوندى ژىر بوو. رەمەزانى بەرۋوۋ نەبوو؛ سەبىلەى دەكىشا. گوتيان تۆ تۆبەكارى، چۆن بەرۋوۋ ناى؟ گوتى: كەسم تەجرەبەم كرىبە، وام ئاسوودەترە! من وام ئاسوودەترە كە نەيمەۋە ناوتان. بىم چ بكەم؟ كاسى من لەۋى نىيە. مەسەلىكە دەلى: «بۆ فەقىر، يان دارستان يان شارستان». منىكى بى مال و دەستەنگ، لە تاران حەولنىكم بى دەدرى. لە سابلاخ دەبى چاوم لەۋە بى پياۋىكى ۋەك تۆ جارېك تەنەكە رۆنىكم بە خىر و مەنت بۆ بنىرى...

بە دلشكاۋى گەپراۋە، بەلام ھەر ئەو موھەندىس ئاريايە حىزبەكەى بەجى ھىشت و عاقىبەتى خۆى گەياندە پارسى و لەۋى راندەى تاكسىيە.

شهوېکیش کاک هېمنم میوان بوو،^۱ له ناو قساندا گوتم: کاکه من و تۆ پیر بووین؛ رهنگه بهرداوبهرد و ژيانی چيامان له تاقه تدا نه مایې. حهز ده کهم تۆ له ئەندامه تی ئیفتیخاری حیزب واز بېنی و بچی له ماله خۆت ئەدهه بیاتی کوردی بنووسی؛ هه موو کهس حورمه تەت ده گری. قبوولی نه کرد. دوا یی ده گهل غه نی بلووری و سیراجی و چه ندیک یی تر له حیزب جو یی بوونه وه و بهر نه حله ت و جو یی حیزب که وتن و هېمنیان چه ند رۆژیک له چیا گل دایه وه و هاته وه له گوند به و په ری په ریشانی ده ژیا. هه م ترس له حیزبی دیمۆکرات، هه م ترس له ده ولت. ئاخری چاری ناچار هاته مه هاباد و خۆی دایه ده ست ده ولت و بردیانه ورمی و گو فاری سروه ی بو ده نووسین. چوار ژماره و نیوی نووسی و سه ره نجام له ۱۳۶۵/۱/۲۹- که ده بیته ۱۸ ی ئاپریلی ۱۹۸۶- به سه کته ی قه لبی مرد و بردیانه وه مه هاباد نا ژتیا ن. به راستی به مه رگی هېمن خۆم زۆر به ته نیا هه ست ده کهم. به داخه وه هیشتا من ماوم... له م به ینه دا که له «ورمی» بوو - جگه به هۆی ته له فۆن - چه ند جار یکیش له ورمی دیتمه وه. ته نانه ت جار یک پیکه وه چووینه «پازان». ماله بارزانی و سه رانی پارتی زۆریان حورمه ت گرت و هېچ به چاویاندا نه دا وه که رۆژگار یک زۆری خرا په ی بارزانی گوتبوو. ته نانه ت پولیشیان دایه.

ده مه و ی پریک به قسه کانم بده م و با بده مه وه سه ر دوو هه والی سی تهنه نگداره که که بریتی بوون له قز لجی و زه بیحی و هه ژار:

له و سه رده مه اندا که مه لامسته فا له رووسیاهه گه رابۆوه به غدا، قز لجی سه رو که لله ی په یدا بۆوه. دوا ی گه رانه وه ی له تاران، ماوه ی دوو سال له هه له بجه له مالی شیخ ئەحمه د، نوشته نووسی کردووه و ریشی هیشته و ته وه و نان و دۆی ته کیه ی خوار دووه. هاته وه به غدا. مه لامسته فا بر دیه لای کار به ده ستانی ده ولت، ده سه ته بهر بوو که ئەم پیا وه عراقیه؛ ترسی نه ما. ئەویش وه ک با سم کرد عه کاسی ده کرد و عه ره بیشی بۆ رادیۆ ده نووسی.

له سالی ۱۹۶۱دا که بارزانی ده گهل قاسم نیک گیران و شه ر هه لگی رسا، قز لجی زۆر ده تر سا که هه ر چونکه بارزانی ئەوی به ده ولت ناساندووه، بیگرن. منیش تازه له موسکۆ گه رابوومه وه. حیزبی کومۆنیستی عیراق به من و قز لجیان را گه یاند که ئە گه ر پیتان خۆش بی له ئە لمان داده مه زرین و ده کرینه مامۆستا له دانشگا. من قبوولم نه کرد؛ گوتم: ئە گه ر له ئە لمان بام و بارزانی له ده ولت هه لگه راباوه، له و یوه ده هاته مه وه. قز لجی قبوولی کرد و نار دیا ن. به لام له با تی ئە لمان بر دیا نه بولغا ریا. وتاری تووده ی ده کرده کوردی و ده گهل که ریم حیسامی ته س جیلیان ده کرد و له سه ر رادیۆ «په یکی ئیران» له ئە لمانی رۆژه لاته وه ده خو یند ریا وه. ده میک بوو رادیۆ که نه ما بوو، هېچ خه بهر مان له قز لجی نه بوو. له پر سه ر و که لله ی له تاران په یدا بوو؛ که پاش سه ر که وتنی ئینقیلابی ئیسلامی، ده گهل «ئیحسان ته به ری» هاتبۆوه. له سه ر رۆزنامه ی «مردم» ی تووده دامه زرا؛ به شه کور دیه که ی بۆ ده نووسین. جار - جار ده هات له که ره ج سه ری ده دام، چه ند رۆژیک پیکه وه ده ژیا یین. به لام قه ت ئادر یس و ته له فۆنی خۆی نه دامی! حیزبی تووده کرد بوویه کاندیدا ی بۆ کان له ئینتیخاباتدا؛ له و ی سه ر نه که وتبوو. تا له پر خه بهر هات که هه رک ی ده نکه جۆیه کی تووده ی خوار دووه گیرا وه. بیستمانه وه که قز لجی ده گهل «عه لی

۱- هېمن له مه هاباد گوتبووی: هه ژار موته عه هیده بۆیه نایه ته لامان! نه مه ده زانی مانای «موته عه هید» چییه! دره نگیک تیگه یشتم که یانی ئەو په پره وی ماله بارزانییه؛ بۆیه سه ر وه بهر باری حیزب ناهینن.

گه لاویژ» گیراون. تا له رۆژی ۲۷ی سپتامبری ۱۹۸۴دا بیستمان که له زیندانی «ئییون»دا وهفاتی کردوو و تهنانهت نهمانزانی قهبره کهشی له کوپیه...

«زه بیحی» - وهک باس کرا- ده گهل کۆمهلی برایم و جهلال کاری ده کرد. که نهوانیش بوونه ههوالی دهولتی به عسی، زه بیحی ریگهی ده رک و دیوانی بۆ کرایه وه. گه یشته راده به ک که هات و چۆی قهسری جمهوری ده کرد. جاریک - نه مزانی چۆن بوو- بی سهر و شوین بوو؛ دوو سال خه به ریم نه زانی. له پره هاتوه سهر دنیا و گوتی له مالیکدا خه پسیان کردبووم. دیسان وه قه در که وه ته وه. «به ختیار» - که سه رۆکی ئەمنی ئیران بوو- له دژی شا چوو بووه دهر و له وپوه هاتبووه به غدا. زه بیحی کرابوو وه کیلی دهولت و یاریده ری به ختیار. که به ختیاریش به فیکسی شای ئیران کوزرا، دیسان ههر هات و چۆی ژنی به ختیار ده کرد و کاری له دهولت بۆ پیک دینان. رۆژیک به نیوه گالته وه گوتم: ئەو به ختیاره فه قیره ت چۆن به کوشته دا! تووره بوو، حاشای کرد. گوتم: کاکه تۆ ده تگوت ههر که س له ئیرانه وه بیته لای به ختیار، تا من قۆلی له سه ره نه کیشم و نه لێم باشه، قبوولی ناکا. ده یسا چۆن ماشین نووس و خزمه تکاری به رده سته قبوول کرابوو؟ که ههر نهوانیش ساواکی بوون و له ده شته به ختیاران کوشته.

من له شۆرش و ئەو له به غدا خه به رمان لیک نه ما. پاش شکانی شۆرش و هاتنمان به دیوی ئیراندا و پاش ئینقیلابی ئیسلامی و شا پرووخان، گوتمان: زه بیحی هاتۆته مه هاباد شیخ عیزه دینی دیتوو. رۆژیک به ته له فۆن قسه ی ده گهل کردم، گوتی: نازانم چۆنت بیسنم؟ گوتم: ئەگه ر ناتوانی بیییه که ره ج وه ره شاره گه وه ره که... پاش ماوه به ک شه ویک له به غدا وه ته له فۆنی کرد؛ حالی پرسیم: گوتم: ئەوه ئەم هات و چۆ و هه لبه ز-هه لبه زه ت له چیه؟ بۆ فه ره نگه که ت چاپ ناکهی؟، گوتی: ئەم زستانه چاپی ده که م. گوتمان هاتۆته لای برای شیخ عیزه دین (شیخ جهلال)، له ریگه دیموکرات گرتوو یانه و چه ک و پاره یان لی گرتوو و به ریان داوه. ئیتر ناوی نه ما. پاشان گوتمان له عیراق به عسی کوشتوو یانه. ئەویش زۆر ئەسه ح نه بوو. تا خه به ری ئەسه حم ده س کهوت که هاتوو بۆ ئیران و له نزیک ته وریز گیراوه. ئیتر له و ساوه ئەویش وه ک وه فایی: ناخری خیر بی، ده میکه بی سهر و شوینه...

له سی تفه نگداران جارئ ههر من ماوم. کوا بزانی من چۆن شرته و گوم ده بم؟ خوا ئەیزانی...

مه حوی شاعیر ده فه رموی:

به جی ماوم له یاران، نا به جی ماوم؛ ئەجه ل زوو به!

به مردن له م قوسووری ژینه ئیستیعفا نه که م، چ بکه م؟

شاعیریکی عه ره بی به ره له ئیسلامیش ده لی: «به بیرى من مردن کویریکه ده ست ده کوتی.

ئه گه ره که سیکى وه به ره نه هات، تا زۆر پیر نه بی نامری...».

له م شیتست وشه ش-حه و ساله ی ته مه نم ئەگه ره به باری ئاساییدا لیکى ده مه وه، ره نگه ده بوایه سه د جار بمردمایه. ئەوانه ی به مندالی ناسیوم، له و شوینانه ی لیم خویندوون، له و گوندانه ی لیبیان ژیاوم، له و سه فه رانه ی کردوومن و له و هه موو به لایانه ی به سه رم هاتوون، هه زاران که سه م ناسیون که ئیستا ده پرسم -تاق و واژیک نه بی- نه ماون و هه موویان مردوون. که چی وا من ههر ماوم و به ده ردی شیخ ره زا گوتی: «سه گ مه رگم و گیان سه خت...».

به لی جگه له دوو تفه نگداری هه وه لیم، سه دان ره فیه ره یگه م دنیا یان به جی هیشتوو. خۆم له

بەرد و هەله‌موت هەلداشتوو، نەمردوو. برسایەتی زۆرم کێشاوه، بە نه‌خۆشی سیل و دیق و چەندین نه‌خۆشی تووش بووم، سەدان جار گولله‌ تۆپ و بۆمبام بە سەردا هاتوو، خەتەری‌تر تووش بووم و ئیستاش هەر ماوم. جا چۆن نە‌ئێ‌م مەرگ کوێ‌ره و پەل دە‌کو‌تی؟ با بزانی‌ن کە‌ی. ئەم ژیا‌نه‌ گوواوێ‌ ده‌برێ‌ته‌وه...

من و کەرەج

له‌ عومردا بۆ یه‌که‌م جار ئەم ناوهم له‌ پێش‌مه‌رگه‌یه‌کی کوردی عیرا‌قی بیست، گو‌تی:

- له‌ شاری کەرەج قەتاره‌ که‌مان هێندیک ما.

- له‌ کوێ‌یه‌؟

- چل کیلۆمێ‌تر له‌ تاران دووره‌.

- لای غه‌ربی تاران یان شه‌رق؟

- له‌ شه‌رق!)

وه‌ک باس کرا، له‌ پاش شکانی شو‌رش هاتمه‌ تاران. له‌ کەرەج خانوویکی شیر و خورشیدی ئەوسا یان هیلال ئەحمه‌ری ئیستا‌یان بۆ ده‌سنیشان کردم و چوو‌مه‌ تی‌ی، کاریکم له‌ «په‌زوه‌شی ئێ‌ران‌زمین - فه‌عالیه‌ته‌های فه‌ره‌نگی» درایه‌. له‌ سه‌ر پێش‌نیا‌ری دوکتور فه‌ره‌هوه‌شی سێ رۆژ ده‌چوو‌مه‌ تاران و سێ رۆژ به‌ ته‌رجه‌مه‌ی قانونی ئیبنی سیناوه‌ سه‌رگه‌رم بووم. جزمی یه‌که‌می سا‌لی ۱۳۵۷ی شه‌مسی له‌ دانشگا چاپ کرا. جاری دووه‌م دام به‌ سرووش و تا ئیستا سێ جار چاپ کراوه‌. ئیتر ته‌رجه‌مه‌ی قانونیش هەر بوو به‌ ئەرکی ئی‌داره‌ی «فه‌عالیه‌ته‌های فه‌ره‌نگی». جزمی دووه‌میش چاپ و ته‌جدید چاپ کرا. جزمی سێهه‌می وا ئیستا له‌ سه‌ره‌تای سا‌لی ۱۹۸۷، سا‌ل و نیوێ‌که‌ له‌ چاپ ده‌رنه‌چوو‌ه! ده‌لێ‌ن کاغه‌زمان نییه‌! جا نازانم بۆ جزمی چواره‌م و پێنجه‌م - که‌ من ته‌واو ته‌رجه‌مه‌م کردوون - چۆن ده‌بی، یا عومرا!

فه‌ره‌ه‌نگی‌کی فارسی به‌ کوردی نووسی به‌ خه‌تی لاتینی باوی ئێ‌ران، له‌ پاشان گو‌تیان فه‌ره‌ه‌نگی کوردی به‌ فارسی بنووسه‌. ماوه‌ی چوار سا‌لیک ده‌گه‌لیا ماندوو بووم. فه‌ره‌ه‌نگیکم نووسیوه‌ پتر له‌ ۵۵ هه‌زار وشه‌ی کوردییه‌ و له‌ ئاخرا‌ندا فارسیه‌که‌م نووسیوه‌. ئەویش وا له‌ سه‌ر تا‌قه‌ داندراوه‌ و سرووش ده‌لێ‌ چاپی ده‌که‌م و من به‌روام نه‌کردوو‌ه. تاریخی ئەرده‌لانم له‌ چەند تاریخیکی به‌ فارسی نووسراو کردۆته‌ کوردی و ئەویش چاپ نه‌کراوه‌. وه‌ک باسیشم کرد دوو کتییی عه‌ره‌بی به‌ ناوی «تاریخی سوله‌یمانی» و «په‌وابیتی فه‌ره‌نگی ئێ‌ران و میسر» له‌ عاره‌به‌ه‌وه‌ کرده‌ فارسی و چاپ نه‌کران و هه‌ر وا بێ‌که‌س مانه‌وه‌. ته‌نانه‌ت «په‌وابیتی فه‌ره‌نگی» یه‌که‌م هه‌ر زی‌راکسیشم ده‌س نه‌که‌وته‌وه‌!

له‌ کتییی «أ‌ثارالبلاد و اخبارالعباد» ته‌ئلیفی «محه‌مه‌د مه‌حمود ئەلقه‌زوینی» که‌ جوغرافیا‌ی تاریخی دنیا‌یه‌ و له‌ زه‌مانی ئاخ‌ر خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا نووسرایه‌، هه‌رچی ده‌رباره‌ی ئێ‌ران بووه‌ کردوو‌مه‌ته‌ فارسی و ئەویش له‌به‌ر بێ‌ کاغه‌زی! چاپ نا‌کری.

«چوارینه‌کانی حه‌کیم عومه‌ر خه‌یام»، دووسه‌د و په‌نجام لێ‌ کردوو‌نه‌ کوردی، هه‌ر له‌ سه‌ر کیشی فارسییه‌که‌. جا‌ریک له‌ عیراق له‌ چاپخانه‌ی شو‌رش له‌ چیا چاپم کرد. له‌و ده‌مه‌وه‌ له‌ ئێ‌ران له‌ لایه‌ن «سه‌یدیانی مه‌هابادی» که‌ قه‌دی‌م به‌ «ابن‌الشیطان» مه‌شه‌هور بوو، دوو جا‌ران به‌ بێ‌پرسی من چاپ کراوه‌. دوو جا‌ریش له‌ سه‌نه‌ هه‌ر بێ‌پرسی من له‌ چاپ دراوه‌ و بلاو



- کراوه تەوہ. بەلام دەولەت ئیجازە ی بە خۆم نەداوہ چاپی بکەمەوہ!
- لە سالی ۱۹۸۶دا تەواو نەخۆش کەوتم. کەوتە بیرم کە بۆچی تا ماوم کاریک دەگەل مەم و زینی خانی نەکەم؟ چوار نوسخە ی لیک جیای چاپیم ھەبوو کە «حەمزە» سالی ۱۹۱۹ لە ئەستەمبوول و «سیدا پودینکۆ» سالی ۱۹۶۲ لە لنینگراد و «بوزئەرسەلان» سالی ۱۹۶۸ لە ئەستەمبوول بە لاتینی و «مام گیو» لە ھەولێر چاپی کردبوو لە بەر یەکم راگرتن. نوسخە یەکی راستم لێ نووسینەو و خەبالم کرد کە دەگەل مەم و زینە تەرجەمە موکریانێە کە ی خۆمدا لە چاپیان بدەم. بەلام تا ئیستا بۆم نەلواوہ. با بزانین چۆن دەبێ. کە وا بوو لێرەدا بێ جیی نازانم ھەموو نووسراوہ کانم - چاپ کراو و چاپ نەکراو - ئەوی تا سالی ۱۹۸۷ نووسیومن بۆتی بنووسم:
- ۱- «ئالە کۆک»: کۆمەلە شیعریکی زەمانی «کۆمەلە ی ژێ-کاف»، لە تەوریز سالی ۱۹۴۵ لە لایەن «رەوا بیتی فەرھەنگی ئێران و شۆرەوی» لە تەوریز چاپ کراوہ و بە ئازەری و ئەر مەنی و ھیندیکی بە پروسیش تەرجەمە کراوہ.
 - ۲- «بەیتی سەر مەمەر و لاسایی سەگ و مانگە شەو»: کۆمەلە شیعریکی ھەزار بەیتیە. لە «شام» بە قاچاغ چاپ کراوہ.
 - ۳- «مەم و زینی خانی» بە موکریانێ: سالی ۱۹۶۰ لە بەغدا چاپ کراوہ و سالی ۱۳۵۷ ی ھەتاوی (۱۹۷۹ ی زایینی) ئۆفسیت کراوہ تەوہ.
 - چوار نامیلکە ی «دوکتور عەلی شەرعیەتی»، لە فارسیەوہ کردوومە کوردی و لە تاران چاپ کراون:
 - ۴- «یەک لە پەنای خال و سیفری بێ پراڤەوہ».
 - ۵- «ئاری برا، وا رابرا».
 - ۶- «عیرفان، بەرامبەری، ئازادی».
 - ۷- «دایە! باوہ! کێ خراوہ؟».
 - ۸- «تاریخی سولەیمانییە»: لە عەرەبیەوہ بۆ فارسی. چاپ نەکراوہ.
 - ۹- «رەوا بیتی فەرھەنگی ئێران و میسر»: لە عەرەبیەوہ بۆ فارسی. چاپ نەکراوہ.
 - ۱۰- «ھۆزی لە بیر کراوی گاوان»: لە عەرەبیەوہ بۆ کوردی. سالی ۱۹۷۳ لە بەغدا لە سەر ئەرکی کۆری زانیاری چاپ کراوہ.
 - ۱۱- «شەرەفنامە» بە کوردی: کۆری زانیاری سالی ۱۹۷۳ بلاوی کردۆتەوہ.
 - ۱۲- «دیوانی مەلای جزیری» بە شەرەفەوہ: سالی ۱۳۶۱ ی ھەتاوی (۱۹۸۲ ی زایینی) لە تاران لە چاپخانە ی سرووش چاپ کراوہ.
 - ۱۳- «فەرھەنگی فارسی بە کوردی». چاپ نەکراوہ.
 - ۱۴- «فەرھەنگی کوردی بە کوردی». چاپ نەکراوہ.
 - ۱۵- «تاریخی ئەر دەلان»: لە فارسیەوہ بۆ کوردی. چاپ نەکراوہ.
 - ۱۶- «آثار البلاد و اخبار العباد»: لە عەرەبیەوہ بە فارسی. چاپ نەکراوہ.
 - ۱۷- نامیلکە یەک بە ناوی «پینچ ئەنگوست دەبنە یەک مست»: لە فارسیەوہ بۆ کوردی، بۆ منالانە. دوو جار: ۱۳۵۹ و ۱۳۶۲ ی ھەتاوی (۱۹۸۰ و ۱۹۸۳ ی زایینی) لە تاران، لە «مەکو ی رەھینانی ھۆش و بیری منال و پۆلان» چاپ کراوہ.
 - ۱۸- «چوار تەکانی عومەر خەبام بە کوردی»: لە شۆرش چاپ کراوہ و لە ئێران بە دزی

منہوہ چوار جار چاپ کراوہ تہوہ!

۱۹- «ہہزار بؤ کوردستان»: دیوانی شیعرہ۔ لہ عیراق دوو جار چاپ کراوہ و لہ ئیران تہ جدید کراوہ تہوہ۔

۲۰- «قانون در طب»: (تہرجمہ لہ ئہبووعلی سیناوہ بہ فارسی)، جزمی یہ کہم، کہ تا ئیستا سی جار چاپ کراوہ۔

۲۱- «قانون در طب»: (تہرجمہ لہ ئہبووعلی سیناوہ بہ فارسی)، جزمی دووہم، کہ دوو جار چاپ کراوہ۔

۲۲- جزمی سیہم

۲۳- جزمی چوارم

۲۴- جزمی پینجم لہ «قانون در طب» کہ ہیشتا چاپ نہ کراون۔

۲۵- «مہم و زینی خانی»: عہسلہ کہی بہ مانا کردنہوہی وشہ گرانہ کان و ئیستلاحہ موشکیلہ کانہوہ لہ نوسخہ یہ کی دروست دا۔

جگہ لہ مانہش زورم مہقالات و شیعر لہ زور رؤژنامہ و گوڤاراندا چاپ کراون و نازانم لہ کوین۔ کہ لہوانہ دہ کرئ بلیم لہ رؤژنامہ کانی: «خہبات»، «کوردستان» ی زہمانی قازی، «کوردستان» ی برای «خہبات»، مہجہللہی «ہہلالہ»، گوڤاری «رووناہی» لہ بہغدا، «ہیوی»، رؤژنامہی عومہر جہلال کہ وابزانم «چرای کورد» بوو، «کومسہ مولسکی پرافدا»، گوڤاری «لیتیراتور ئی ژیزن»، کہ بہ ناویکی تر چاپ کرا۔ «رینگہی گہل»، «نووسہری کورد» و زوری تریش کہ ئیستا لہ بیرم نہماون۔ لہ سروہشدا چہند مہقالیکم ہہیہ، لہ پیشہنگیشدا ہہرہہا۔ ہہر و ہک وتووژیکیشم دہ گہل «پیشہنگ» ہہیہ و چاپ کراوہ۔

لہ ناخر و ئوخری پاییزی سالی ۱۹۸۶ دہ گہل «مہعسووم» چووینہ پاریس، بووینہ میوانی رہسوولی برام کہ ئیستا ژنیکی ئیرانی و کوریکی ہہیہ چوار سالان بہ ناوی «دیاکو»۔ سہفہری پاریسم بؤیہ خویش بوو کہ دہ گہل «ئہنستیتوی کوردی پاریس» و کاک کہندالی مودیری بوومہ ناشنا۔ رؤژانہ ہات وچوی ئہو شوینہ پیروژم دہ کرد۔ ئہو شوینہ لہ پاریس بہ ہاوکاری «یہلماز گؤنہی» و «کاک کہندال» دامہزرا۔ «یہلماز گؤنہی» بریاری داوہ کہ ہہرچی داہاتی فیلمہ کانہتی لہوپی خہرج بکا۔ کہندالیش کہ یہ کیکہ لہ زانایانی مہشہووری فیزیکی، ہہموو ہیزی خوئی لہو باروہ سہرف بکا۔ بہلام داخی گرانم «یہلماز گؤنہی» مردن مہودای پیئ نہداوہ و جوانہ مہرگ بووہ۔

شوینہ کہ لہ چاکترین جادہی پاریس واتا «لافاینت» دامہزراوہ۔ بہ ہہزاران کتیب، بلاڤوک، ئہفلامی ویدیو، کاسیتی و ہرگپراو لہ ہہموو بابہ تہکانی سہر بہ کوردستانی تیدا کؤ کراوہ تہوہ۔ دہولہتی فہرہنسہی سؤسیالیست زور یارمہتی ئہو شوینہی داوہ۔ جگہ لہ ئہساسیہ، سالانہ ہہشسہد ہہزار فرانکی یارمہتی کردوہ۔ بہلام دواي ئہوہ کہ دیگؤلیہ دہستہ راستیہکان ہاتوونہ سہر کار، پاش دیداریکی و ہزیری دہرہوہی تورکیہ، ئہو کؤمہ کہیان براوہ و کہوتوونہ تہ بیپوولی و دہست تہنگی۔ ملیؤنیری کورد لہ ئوروویا و شوینی تر یہ کجار زورن؛ بہلام کورد فییری ئہوہ نہبووہ کہ سہری خوئی بہو شتانہوہ بیشینی! یارمہتی ناکہن۔ ہہر چؤنیک بیت چاکترین جیگہی کؤ کردن و راگرتنی کلتووری کورد لہو شوینہ یہ۔

لہ سایہی ہات وچوم بؤ ناو ئہو مہر کہزہ گرینگہ، دہ گہل زور کوردی دلسؤزی فیداکار بوومہ

ئاشنا. بە تايپه تي كاك شهوقى، تەيموور و زۆرى تىرىش. بەر لەو ە برۆم بۆ پارىس، مەم و زىنە ەسلىيە كەى خانىم بە مانا لىدانەو ە لە تايپ دا. نوسخەيە كم نىشانى كاك ئىدىرىس بارزانى دا؛ خويىندبوويەو ە. قەرارى دا لە ئوروپا چاپ بكرى. نامەيە كى بۆ مامۆستا پىرۆت لە «فيەن» نارد و كتيبە كەشى بۆ نارد كە بە زووترين كات - بە ەەر نرخیك بى بە چاپى بگەيەنئ. پاش ۱۷ رۆژ تەئخىر توانىم تەلەفۆنى پىرۆت وەر گرم. قەرار درا پىكەو ە حەولى لە چاپدانى بدەين. بە ەوى كاك كەندال كەوتەمە پرس و را، گوتيان زۆر جوان چاپ بكرى، دووسەد و چل ەزار فرانكى تى دەچئ. كە ليكم دايەو ە بە پوولى ئىران دەيكرە سئ مليون و ئەو ەندە تەمەن. دەمزانى ئەو پوولە بۆ ئىدىرىس ەلناسوورئ. كەندال گوتى ئيمە ماشىنىكى چاپى كامپيوتر دەكرين بە حەوت ەزار دۆلار، مەشغوولى دەبين بەلام جارئ پوول نىيە.

و ەختئ ەاتمەو ە كەرەج، بە ئىدىرىس گوت با ئەو حەوت ەزار دۆلارە تەرتيب كەين. گوتى شەر تە ئەگەر حيزبىش موافەقەت نەكا، مەن خۆم تەرتيبى دەكەم. بەلام دوو رۆژ دواى ئەم وتوويزە، ئىدىرىس بە سەكتەى قەلبى مرد و پىسەكەم بۆو ە بە خورى.

لەو سەروپەندەدا كە لە پارىس بووم، كۆبوونەو ەى لاگرانى ئەنستىتۆ بوو كە لە ەممو لايەكى ئوروپاو ە بىن. زۆر كەس لەبەر وىزا دەس نەكەوتن؛ نەهاتن. لە سوپدەو ە چەندىك ەاتن و لە ئەلمان و شوپنى تىرشەو ە ەاتبوون. لە كۆبوونەو ەكاندا شر كەتم دەكرد. رۆژى دوايى گوتيان برپار وا بوو «دوكتور عىسمەت شەرىف وانلى» رەئىسى جەلسە بى، نەخۆشە و ناتوانئ بى. كە وا بئ با «ەزار» ئەم رياسەتى جەلسەيە و ە عۆدە بگرئ و قسەى خەلاس بوونى كۆبوونەو ە ئەو بىكات. لە جەلسەى تايىندا مەن زۆر بە راشكاوى تىرم گلە و گازن لە كورد كرد كە بابە ئەو ەمموو حيزب-حيزبە چىيە ەتانه؟ ئيمەى كورد لە ەممو لاه بەر پەلامار دراوين كە خەرىكن توخم و تۆمان بىرنەو ە و بە دەردى سوور پىستەكانى ئەمريكا بچين. ئەو ەمموو حيزبە كە ەممووشى دژى يەكترە بۆ چىيە؟ جارەن دەمانگوت شىخ و ئاغا لئ ناگەرپن ئازاد بىن، ئىستا حيزبەكان لە شىخ و ئاغا خراپترن و زۆر تىرىشن! وەك خەلكى قورەبەرازان لئ ەاتوو ە: بە دوازدە ئاغا رەعيەتكيان ەبووا! و ەختە ناوى حيزبەكان لە ەمموو كورد زياتر بئ. بابە پياوى چاك بن! ئيمە بىكەس و پرووت لە دەشتىك لەبەر باران و بەفر ماوين، جارئ با پەنايەك دروست كەين سەرما نەمانبا، ئەوسا لە سەر رەنگ كرددنەكەى، سوور بئ يا شىن و زەرد بئ، شەر دەكەين... خولاسە زۆرم ەمموو لايەك شىلا.

لە لايەن رۆژنامەى «كوردستان پرىس» و فەرهاد شاكەلىشەو ە چەند وتوويزىكم دەگەل كرا. ەرچەند ئىدىرىس سپاردبووى كە پىرۆت لە خەرجيدا يارىدەم بدا، بەلام ئەوى راست بئ ئەگەر دوكتور «ەزىزى فەيزەنەزاد» لە ئەلمانەو ە يارمەتى نەدابام، لام وايە رەزىل دەبووم. خوا جەزاي بەخىرى بداتەو ە.

كاك حەمەى ەزىزىش ەات چەند رۆژىك ميوانمان بوو. بە ديدارى زۆر شاد و شوكور بوومەو ە.

لەو سەفەرە پەنجا رۆژم پئ چوو. لە چەند مالىك لە پارىس دەعوەت كراين: مالى «نازىبە خانم» (خوشكى كەندال)، «نازئ خانمى شافعى» و «كەمالى داودى». چەند جارىكىش نانمان لە مەتەمىكى كوردى كرمانجى خوارد؛ كە ئاشپەزەكە ژنىكى مەهابادى بوو.

كۆتايى

ئەگەر بە چاۋى رەخنەۋە چاۋ لە چىشتى مەجبۇر بەكەين، بە بۇچوونى من يەك لەو شتانە كە ھەلدەگرى بەر رەخنە كەۋى، چۈنەنەنى دوايى ھاتنى كىتەبەكەيە. خويەنەر وا ھەست دەكا مامۇستا قەلەمەكەي داناۋە چايەك بەخواتەۋە، وچانىك بەدا و ئەمجار دەستەپى بەكاتەۋە؛ كەچى بە يەكجارى تەۋاۋ! زىاد لەۋەش بە داخەۋە سىبەرىك لە پەژارە و دلگرانى، ئەم دوايىانەي داگر تەۋە؛ كە بۇ كىتەبىكى وا ھىژا، زۆر ھەيفە بە دلساردى و ناتەۋاۋى دوايى بىت.

ۋەك خويەنەمانەۋە، مامۇستا ھەژار چىشتى مەجبۇرى سالى ۱۳۶۲ ك. (۱۹۸۳ ز.) نووسىۋە و سى سال لەۋەدۋا، سالى ۱۳۶۵ ك. (۱۹۸۷ ز.) پىيدا چۆتەۋە. دەشزانين كۆچى دوايى مامۇستا رۆزى دوۋەمەي رەشەمەي سالى ۱۳۶۹ كۆچى (۱۹۹۱/۲/۲۱ ز.) رۋوى داۋە؛ يانى دەۋرى چوار سالۋىنىۋى پاش نووسىنى ئاخىر دىرى ئەم كىتەبە. ئاخۇ ئەۋ ماۋە چۆناۋچۆن بەسەر چوۋى؟

لەراستىدا ئەۋ چەند سالەي ئاخىر ژيانى مامۇستا، يەكجار پىرپىت بوۋ. زۆر بەي كىتەبەكانى لە چاپ دران و بلاۋ بوۋنەۋە. بۇ خۇشى زۆر پىركار بوۋ؛ شەۋ و رۆزى نەدەناسى و ئاۋرى لە خواردن و خوارندنەۋە نەدەداۋە. دادە مەسووم لەگەل ئەم بارەشى راھاتبوۋ؛ لە پەناي دادەنىشت و پاروۋى لە زارى دەنا. جارىكيان دواي نان خواردنەكە، پىرسىم: ئەرى مامۇستا ئەم ژەمە چمان بوۋ؟ ھەر چەند بىرى كىرەۋە نەيزانى!

لەم كىتەبەدا چەند جار ناۋى دادە مەسووم ھاتوۋە و مامۇستا ئەۋبەرى رىز و خۇشەۋىستى خۇي بەرامبەر بەۋ دەرپىرەۋە؛ بەلام بە پرواي من لەبارەي كەسايەتى ئەۋ ژنە ۋەفادارە فىداكارەۋە، كەم گوتراۋە و زۆرى ماۋە. بۇ كەستىك بەۋ مالمەۋە نىزىك دەبۇۋە، دەرەكەۋت كە رەمىزى ئەۋ ھەموو بىرشت و سەرگەۋتوۋى مامۇستايە، دادە مەسوومە.

مامۇستا ھەر كارىكى تازەي بە دەستەۋە دەگرت، دادە مەسووم ئەركى سەرشانى خۇي دەزانى ھەموو شتىك تەنانت دەرگەۋانى و ھىنانە ژوور و بەرى كىرەنى ميوانى بىئەژمارى مال ۋەئەستۇ گرى؛ لەگەلى شەۋنوخسى بىكىشى؛ لىي دوور نەكەۋىتەۋە، نەۋەك شتىكى پىۋىست بى. چارەكە سەعاتىك جارى چايەك، ئاۋىك، ميوەبەكى بۇ بىنى. ئەگەر لىت بىرسىيا كارەكە گەشىتۆتە كۆي، بە وردى دەيزانى چەند لاپەرەي چوۋە و چەندى ماۋە و ئىستا خەرىكى چىيە! واى دەكرد مامۇستا كارى بەسەر ھىچ شتىكەۋە نەي؛ ئارخەيان دانىشى و شانى لى شل كا و خەرىك كار بى و بەس.

بەلى مامۇستا ھىز و بىرىكى يەكجار بەقەۋەت و قوۋلى ھەبوۋ، بەلى ئاگاي تەنبەلى نەدەزانى و قەت لە كار ماندوۋ نەدەبوۋ، بەلام ئەگەر ھاۋسەرىكى واى نەبۋايە، چۆن دەيتوانى بە بىرى بلاۋ و ئالۋاز، لە سەرىنەي ئەركى مال و ميوان و ھەزار بەزم و رەزمى تر، بە رۆز و شەۋ كار بكا و ئەۋ ھەموو كارە بايەخدارە بەرھەم بىنى؟

رەستەيەكى شىكسپىرە دەلى: «ئەگەر پىۋىكى زۆر گەۋرەتان بىنى، لە سىبەرى پىشتەسەرىدا شوين ژنىكى گەۋرەتر بگەپن!». بىرا ژيانى ئەۋ شىرەژنەش دەبوۋە كىتەبىك بۇ دەرس لى ۋەرگرتن و چاۋلى بىنى ھەموو ژن و پىۋىك.

مامۇستا ھەژار بەرنامەيەكى خۇشى ھەبوۋ: ئەگەر كارىكى تەۋاۋ دەكرد، نەۋارىكى «مالمى» يان «شەجەريان» يان «ئومموكولسووم»ى ئەخستە سەر و دەنگى بلىند دەكرد. ئەمجار



خه بهری به دؤستانیشی ده‌دا. جار-جار تله‌فونیکیشی بؤ من ده‌کرد. جا که گووشیم هه‌لبگرتایه و یه‌ک لهو ده‌نگانه‌م بییستایه، ده‌مزانای کاره‌که دواایی هاتووه و ئه‌ورؤ مالی مامؤستا جیژنه! ئاوم به ده‌سته‌وه بوايه دامده‌نا و خؤم بهو جیژنه پیرؤزه ده‌گه‌یاند.

له‌م دوايیانه‌دا منیش فیر ببوم. هه‌ر کام له کتیبه‌کان له چاپ ده‌رده‌چوون، به تله‌فونون رام‌ده‌گه‌یاند: قوربان با ماملی بخوینئ؛ میوانئیکی خؤشه‌ویستت بؤ دئ!

چایی ته‌رجمه‌که‌ی قانونی بو‌عه‌لی‌سینا به فارسی له‌حه‌وت به‌رگدا به‌جوانترین شیوه، وه‌ک رووداوئیکی گه‌وره‌ی فه‌ره‌ه‌نگی، له‌ئیراندا ده‌نگی دایه‌وه و مامؤستایانی ناوداری فارس‌زمان، به‌ئافهرین و سه‌رسوورمانه‌وه باسی ئه‌م کاره گه‌وره و گرانه‌یان ده‌کرد؛ که‌چؤن پاش هه‌زار سال زانایه‌کی کوردزمان له‌خؤی رادیوه ده‌ست بؤ ئه‌م کاره دژواره به‌ری و تئیدا وه‌ها ئوستادانه سه‌رکه‌وئ. ته‌نانه‌ت مه‌جه‌لله‌ی مانگانه‌ی «کیهان فه‌ره‌نگی» که‌ئه‌وده‌م ناسراوترین گو‌فاری وئزه‌یی- فه‌ره‌ه‌نگی ئیران بوو، ژماره‌یه‌کی بؤ ناساندنی مامؤستا به‌کؤمه‌لی بیره‌وه‌ران و زانایانی ئیران ته‌رخان کرد.

چایی فه‌ره‌ه‌نگی «هه‌نبانه‌ بۆرینه» - که‌ئیستاش پاش نزیک به‌بیست سال، باشترین فه‌ره‌ه‌نگی کوردی به‌کوردییه- پله‌ی به‌رزی کوردی‌زانی و وئزه‌وانی مامؤستای زیاتر له‌پیشوو ده‌رخست و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه بارانی نامه و تله‌فونون بوو بؤ سه‌پاس له‌و خزمه‌ته گه‌وره‌یه.

«مه‌م و زین»‌ی خانی، به‌شه‌رحه کرمانجییه‌که‌یه‌وه و به‌شیوازیکی رازاوه، هه‌ر له‌ئوروپا چاپ کرا و مامؤستا به‌ئاواته‌شی گه‌بیشت.

«چوارته‌کانی خه‌یام»‌یش دیسان له‌چاپ درایه‌وه و له‌دوو مانگدا ده‌هه‌زار نوسخه‌ی لئ فرؤشرا.

له‌پاییزی ٦٨ (٨٩) دا، مامؤستا وه‌رگئیرانی قورئانی ده‌سپیکرد و ماوه‌ی نؤ مانگ شاکارئیکی به‌دیاری بؤ گه‌له‌که‌ی به‌جئ‌هیشت، که‌به‌بروای زوریک له‌وئزه‌وانان، له‌ئه‌ده‌بیاتی جیهاندا ده‌گمه‌نه.

سه‌رجه‌می ئه‌مانه و ئی تریش، بوو به‌هؤی ئه‌وه که‌ناوی «ئوستاد هه‌زار» - وه‌ک له‌به‌غدا- له‌هه‌موو شوئینئیکی ئه‌ده‌بی و فه‌ره‌ه‌نگی تارانیشدا به‌وپه‌ری رپزه‌وه بیته‌سه‌ر زاران و یادی لئ بکری.

مامؤستا بؤ خؤشی به‌و هه‌موو تالی و سوئریه‌وه چه‌شتبووی و به‌و گش گه‌رمی و سه‌ردییه‌وه کیشابووی، تا دوامین پؤزی ژبانی ته‌واو دل زیندوو و ده‌م به‌پیکه‌نین بوو. با ئه‌م دوو نمونه‌تان تؤ بگئرمه‌وه:

* کاری مامؤستا سه‌ر له‌هه‌وه‌له‌وه، له‌«واحد فعالیت‌های فه‌ره‌نگی» بوو. پاشان بریار درا بیته‌ده‌زگای چاپ و بلاو کردنه‌وه‌ی «سه‌رووش»؛ که‌ئه‌میش هه‌ر سه‌ر به‌رادیؤ- تله‌فئیزیؤن بوو. ئه‌مجار قسه‌هاته سه‌ر ئه‌وه که‌زؤر حه‌یفه مامؤستا کاتی به‌هات‌وچووی تاران و که‌ره‌جه‌وه برؤا. با له‌مال بئ و به‌هاوکاریکدا کاری بؤ بنئیرین و بؤمان بنئیرتسه‌وه. هاوکاره‌که‌براده‌ریک بوو «زیره‌ک» ناو، خه‌لکی شاری ره‌شت له‌باکوورئ ئیران که‌مالی له‌که‌ره‌ج بوو. هه‌موو جاریک ئه‌وی پئویست بوو مامؤستا بیینئ، به‌ئاغای زیره‌کم ده‌دا. مامؤستاش هه‌رچئیکی دیتبوو پئیی ده‌داوه؛ به‌پانی که‌ده‌هاته‌وه، ده‌یه‌ئناوه. جارئیکیان دیر چوووو، چؤن بوو، ئه‌گه‌ر کاره‌که‌ی هئناوه و کردمه‌وه، ده‌بینم به‌تئیکی فارسی له‌سه‌ر نووسیه‌وه:



حقا که با عقوبت دوزخ برابر است رفتن به پای زیرک رشتی سوی سرروش!^۱
 * رۆژیک له مالیان بووم، مامۆستا محهمهدی قازی و چهند که سێکی تر هاتن. مامۆستا قازی پیشتەر نهخۆشی شیرپه نهجی گهروو تووش ببوو؛ تاله دهنگد ره کانی گهروویان دهرهینابوو. بهو بۆنهوه قسهی ئاسایی پێ نهدهکرا؛ ئامرازیکی به لاملیهوه دهنه و دهنگیکی نانااسایی لێ دهردههینا. بهو حالهش گفتی خۆشی دوایی نهدههات. ئهوی جوک و نوکته و لهتیفهی تازه و کسه نهبیستوو ههبوو له لای بوو؛ بێ وچان و یهک له دووی یهک دهیگێراوه. رۆحی شاد، بهراستی مهجلیسی خۆش بوو.

ئهو رۆژه دهوری نیوسهعاتیک لهسهریهک قسهی خۆشی کرد؛ تا باتری ئامرازه کهی تهواو بوو. دهستی برد له کیفه کهی یهکیکی تازه دهربینی و تیی بخاتهوه، مامۆستا ههژار گوتی: ئهگه کسێک رسته بهک، وشهیهکی ههیه، فرسهته؛ دهنه تیی خستهوه ههیهاته نۆرهی قسه به کسه بدا! ئهمجار پرووی کرده مامۆستا قازی و وتی: کاک قازی وه لالا کاری تۆ بهم ورده و پردانه بهرپۆه ناچی؛ بابه تۆ ده بێ باتری تهراکتۆر هه لگری!

راسته مامۆستا نهخۆش بوو؛ لهشی - لهچاو تهمنه - زۆر پیر ببوو. بهلام تا ئاخیر ساتی ژبانی گۆچانیکیشی هه لنگرت و بۆ بهرپۆه بردنی خۆی، پتیوستی به یارمهتی کسه نهبوو. داده مه عسووم دیگێرتتهوه؛ بهیانی ئهو رۆژه که له خهوه ههستام دیتم هیشتا هه لنگهستاوه؛ بهلام به خه بهر بوو. پرسیم هه لناسی؟

- به لێ، بۆچی. هیندیک قورسم.
 ههستا، ئاوێکی به سهرو چاویدا دا و چاییهکی خواردهوه؛ بهلام ههچی تری بێ نهخورا. گوتم با دوکتوریک خه بهر کهم. وتی نا، بۆ خۆم دهچم.

ماشینیکمان بانگ کرد و رێ کهوتین. دهوری سهعاتیک بهرپۆه بووین تا گهیشینه لای دوکتور حهیدهری له تاران. خه بهریان دایه هاتووین، به دهممانهوه هات و بردینه ژووریک و داوای کرد راکشی تا نهخۆشیک لهو دیوه، دهیبینی و دیتتهوه. بۆ خۆی کهوشی دهرهاورد و له سهر تهخت راکشا. پاش پینج - شهش دهقیقه دوکتور هاتهوه.

- دهی مامۆستا گیان! چۆن بووه ته شریفت هیناوه؟
 جواب نییه. ته مهشا دهکا ههزار سال!

تهرمی مامۆستا گویزرایهوه مه هاباد و له پهناوی مامۆستا هیمن و مه لا غه فووردا نیژرا. ئهو رۆژه و سێ رۆژی پرسهی له مزگهوتی سووردا، شتیک زۆر بهرچاو بوو: هه موو کوردیک - به هه ر پیر و بۆچوونیکهوه - هاتبوون. کهسانیک به چاوی سوورهوه سهرخۆشیان له یهک ده کرد که تا دوینی به دژمنی قهسته سهری یهک دهناسران. دیار بوو - وهک هه موو ژبانی - مه رگیشی ره مزای یه کگرتن بوو.
 ههزار دروود و ره حمهت له گیانی پاکێ.

۱. به کوردی ئاوا لێ دی:

راست هه ر وه کوو جزای جهه ننه م وایه
 چوون بۆ سرروش به بپی زیره کی ره شتی!
 به پته که له گولستانی سه عدیدایه؛ ده لێ:
 حقا که با عقوبت دوزخ برابر است
 رفتن به پایمردی همسایه در بهشت

ناونامه

نه بووناليب (بیشمه رگه‌ی عه‌ره‌ب) ۴۵۴
 نه بووعه‌لی سینا ۵۰۳, ۵۰۴, ۵۰۷, ۵۱۷, ۵۱۹
 نه بوو یاسین (دوکانداریکی عه‌ره‌ب) ۴۰۹
 نه تاکشیوف (فه‌رمانده‌ی هیزه‌کانی شو‌ره‌وی له
 نازه‌ربایجان) ۳۰۵
 نه‌حمه‌د بانی‌خیلانی ۱۱۹
 نه‌حمه‌د ته‌وفیق (سه‌ید عه‌بدوللا ئیسحاقی) ۳۱۸,
 ۳۲۶, ۳۲۷, ۳۲۸, ۳۳۲, ۳۳۳, ۳۳۴, ۳۳۵, ۳۳۹,
 ۳۴۵, ۳۴۶, ۳۴۷, ۳۴۸, ۳۵۰, ۳۵۱, ۳۵۲, ۳۵۳,
 ۳۵۹, ۳۶۱, ۳۸۴, ۳۸۵, ۳۸۸, ۳۸۹, ۳۹۵, ۳۹۹,
 ۴۰۱, ۴۲۲, ۴۲۶, ۴۳۲, ۴۳۷, ۴۳۹, ۴۴۰,
 ۴۴۲, ۴۴۳, ۴۶۱, ۴۶۲, ۴۹۷, ۵۱۱
 نه‌حمه‌د حوسین ۲۲۳
 نه‌حمه‌د حه‌سه‌ن به‌کر ۴۳۴, ۴۶۹
 نه‌حمه‌د حه‌مدی ۱۳۰
 نه‌حمه‌د حه‌ویتی ۱۲۲
 نه‌حمه‌د خواجا ۱۱۲, ۱۱۳
 نه‌حمه‌د سالح عه‌بدی ۲۵۷
 نه‌حمه‌د شاباز ۳۲۹, ۳۹۸, ۴۰۴
 نه‌حمه‌د شه‌وقی ۱۱۸, ۱۳۸
 نه‌حمه‌د عوسمان ۱۷۳, ۱۷۵, ۱۹۰, ۲۴۶
 نه‌حمه‌د عه‌نته‌ر ۲۰۸
 نه‌حمه‌د نالیه‌ند ۳۸۶
 نه‌حمه‌د ناوینکی هیندی ۱۱۶
 نه‌حمه‌د هه‌رمی ۳۹۹
 نه‌حمه‌داغا (کونه‌ نه‌فسه‌ری عوسمانی) ۲۴۳
 نه‌حمه‌داغای حاجی بایزاغا ۲, ۳۶, ۵۵, ۶۰, ۷۶,
 ۷۷
 نه‌حمه‌دؤف (وه‌زیرینکی باکوویی) ۳۱۰

ن

ئابؤ حیلمی ۲۴۲
 ئابؤ عوسمان ۲۱۲, ۲۱۵
 ئاراکیل ۲۱۶
 ئارام کوردیان ۶۵
 ئارتین ئه‌رمه‌نی ۱۵۷
 ئارسین لوبین ۱۶۰
 (موه‌ندس) ئاریا ۵۱۴
 ئاغا قوچ به‌گ ۳۶, ۲۴۴
 ئاغای زوره‌گوان ۳۸۷
 ئامین (به‌که‌م زنی مه‌لا محه‌مه‌دی بؤر) ۱۱
 ئاناقول فرانس ۱۳۸
 ئاوهره‌حمان عارف ۴۳۲, ۴۳۴
 (دوکتور) ئاوهره‌حمانی مه‌لا مارف ۴۸۱
 ئاوهره‌حمانی مه‌لامه‌حموود ۴۲۲, ۴۲۹
 ئایه‌توللا دزفوللی ۵۱۲
 ئایه‌توللا مه‌ردؤخ ۲۴۷
 ئایشه‌خان (دایکی شیخ له‌تیف) ۹۶
 ئایشی (ئایشی مه‌لا, زنی مه‌لانیسک) ۴۳۱, ۴۴۸
 ئورینلی (رؤزه‌لاتناسی پرووسی) ۲۸۲
 ئوستاد شه‌هاب ۲۳۸
 ئوغستین ۱۳۹
 (دوکتور) ئه‌بریشه‌می ۴۵۹
 ئه‌بولعیز ۲۱۲
 ئه‌بونا بیداری ۴۲۳
 ئه‌بوو ئه‌بیوب (سه‌رتاشی به‌حنه‌س) ۱۴۷
 ئه‌بوو ئه‌بیوب (خاوه‌ن ئوتیل) ۲۱۲, ۲۱۴, ۲۱۵
 ئه‌بوو باسه‌مه ۱۹۴
 ئه‌بووبه‌کر (خه‌لیفه‌ی به‌که‌م) ۵۰۳

ئوستوانى (ئىبراھىم) ۲۳۶
 ئىبراھىم عەبدۇرەھمان خال ۱۷۰
 ئىبراھىم / برايم ئەحمەد ۹۰، ۹۹، ۱۶۱، ۱۹۲، ۲۵۳،
 ۲۶۵، ۲۶۶، ۳۱۵، ۳۲۰، ۳۲۵، ۳۲۹، ۳۶۰، ۳۹۵،
 ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۲۹، ۴۳۳، ۴۵۱، ۴۹۰
 ئىبنولھەمام ۴۱۸
 ئىبنولوھردى ۲۳
 ئىحسان تەبەرى ۵۱۵
 ئىحسان شىرزاد ۴۶۳، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۸، ۴۷۹،
 ۴۹۰
 ئىدرىس بارزانى ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۸۴، ۴۲۷،
 ۴۴۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۹۶، ۵۱۲، ۵۲۰
 ئىدېت (ژنى كرىس كوجىرا) ۴۴۷
 ئىراندوست (موھسىن) ۲۴۷
 ئىرەج مىرزا ۱۳۰
 ئىسحاقى (جەسەن) ۳۵۱، ۴۲۲، ۵۱۱
 ئىمام تابوور ۱۹۷
 ئىمام رەزا ۵۰۴
 ئىمام شافىعى ۱۰۹، ۱۱۵، ۴۸۰، ۵۱۱
 ئىمام ەلى ۱۲۱، ۱۵۱
 ئىمام مۇوسا كازم ۱۰۲
 ئىمامى (مەھمەد) ۱۲۶، ۱۹۷، ۲۵۱، ۴۳۵، ۴۹۳
 ئىمامى (ھەوالى زى-كاف) ۵۳، ۱۲۶، ۱۲۹، ۲۰۲،
 ۲۰۳

ب

بابا تاير ۳۰۹
 بابان (جەغفەر) ۱۴۷
 بابايۇف ۲۹۰
 بابەشىخ (مامى سەيد كامىل) ۵۹
 بابەشىخى رۇحانى [بابا مەردۇخ] ۵۰۹
 بابەكر پزەدرى ۴۰۵، ۴۲۲
 بابەكرى سەلىم ئاغا ۶۲
 بابەكى خورەم دىنى ۲۷۶
 بارامى (عەبدوللا / مىرزا عەولا) ۷۶، ۷۷
 باغروف (باغروف) ۶۲، ۳۰۵، ۳۵۹
 باقى بامەرنى (مام غەفور) ۹۱، ۲۹۵
 بالزاك ۱۳۸
 بايزىدى بەستامى ۱۲۴

ئەھمەدى بارام مىرزا ۴۲۲، ۴۷۹
 ئەھمەدى خانى ۲۱۰، ۲۱۲، ۲۶۳، ۲۸۲، ۲۸۳،
 ۳۱۳، ۳۶۸، ۳۷۲، ۴۰۹، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰
 ئەھمەدى قەرەقىشلاغ ۳۱۳
 ئەھمەدى ھىندى ۱۱۶، ۱۱۸
 ئەدگار سىنو ۱۲۰
 ئەدمۇنس ۴۸۳
 ئەدىب (مەلا رەسوولى سادىقى) ۴۶۵
 ئەرەسكىن كالدوئىلى ۲۹۴
 ئەسەد (فەقى ھاو حوجرەى ھەزار) ۲۱، ۲۳، ۳۰،
 ئەسەد خۇشەۋى ۲۱، ۲۳، ۳۰، ۳۰۹، ۳۸۶،
 ۴۶۱، ۴۶۲
 ئەسكەندەرى (ئىرەج) ۳۰۷، ۳۰۸
 ئەسەد (كرماشانى لە بەجنەس) ۱۵۰
 ئەسەدۇف (راۋىز كەرى شۆرەۋى لە مەھاباد) ۲۹۵
 (دوكتور) ئەسەلم (مستەفا) ۵۱۰
 ئەكرەمى حاجۇ ۲۱۳
 ئەلبىر (ئاشوورى) ۴۲۵
 ئەلكسەندەر دووما ۱۵۹
 ئەمانى (ساۋاكى) ۴۹۵، ۴۹۸
 ئەمرىئول قەبىس ۲۱
 ئەمىر ئىسماعىلى سامانى ۲۹۲
 ئەمىر خىزى ۳۰۷
 ئەمىر يۇسۇف ۳۱۱
 ئەمىن رەۋاندزى ۱۱۳، ۱۴۶
 ئەمىن فەيزى بەگ ۴۷
 ئەمىن گاراژدار ۴۵۲
 ئەنۋار (فەخرەددىن) ۵۰۷، ۵۰۸
 ئەنۋەر مىرزا ۳۳۴، ۳۳۹
 ئەنۋەرى مەلا برايم ۴۵۰
 ئەورامى (يۇسۇف) ۴۹۹
 ئەيووب (كۆرى شىخ بابۇ) ۲۸۱
 ئەيووبى (كەرىم) ۲۷۱، ۲۷۴، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳،
 ۳۰۶، ۴۸۴
 ئەيووبى (سەيد عوبەيدىللا) ۴۷۹
 ئەيووبى ئەكراد ۲۱۴
 ئەيووبىيان (سەيد عەبدوللا) ۴۷۱
 ئەيووبىيان (نوسرەت خانم) ۴۷۱
 (دوكتور) ئىبراھىم ۵۱۰

برایم نه فەندی ٤١٣، ٤١٤

برایمه سووری قاچاڭچی ٣٠٠

برووسکه (حه ره سی مام جه لال) ٤٠٦

بلوت (شه ریکه چته ی حه مه دی مه ولووده چرچ) ٣٠٠

بلووری (وه هاب) ٢٠٢

بۆره که بی (سدیق) ٥٠٨

بوزنه رسلان ٥١٨

به حری (پیشمه رگه) ٣٦٦

به اختیار (شا پوور) ٥١٦

به دره ددین عه لی ٤٢٧

به دیع بابا جان ١٨٩

به زاز (سه ره ک وه زیر) ٤٣٢، ٤٣٣

به شیر مو شیر ٢٥٨، ٣٠٧، ٣٢١

(پرۆفسۆر) به کایف ٤٨٨

به هاته ددین محه مه د (شاهی نه قشبه ند) ٢٩٢

به هیه خانم (دایکی که ریم) ٢٠٣، ٤٣٥

بینجان جندی ٣٤١، ٣٤٣، ٤١٧

(سه روان) بیدار به خت ٧٣، ٧٥

بیریا (شاعیری ته ور تیزی) ٣٠٩

پ

(دوکتور) پاشا مشکاتی ٥١٠

(دوکتور) پاکیزه ره فیق حیلمی ٤٦٨، ٤٨٠

پۆرتۆیان (عه کاسی ئه رمه نی له که ره کووک) ١٦٢،

١٦٤، ١٨٧

(سه ره نگ) پزشکیان ٥٩

(دوکتور) پۆلیفۆی ٤٨٣، ٤٨٩

پووشکین ٦٣، ٢٨١

په هله وی (حه مه ره زا/ شا/ شای ئیران / ئاریامیهر)

١١٣، ٩١، ٦١، ١٨١، ١٨٥، ٢٢٣، ٢٤٧، ٢٥٦،

٣٠٨، ٣٣٠، ٤٢٢، ٤٦٣، ٤٧٥، ٤٩٤، ٤٩٥، ٤٩٦،

٥٠١، ٥٠٥، ٥٠٦، ٥٠٧، ٥١١، ٥١٦

په هله وی (ره زا/ ره زا شا / ره زا خان) ٢٢، ٤٧، ٥٢،

٣٠٢، ٤١٨

پیرمیترد (حاجی ته وفیق) ٩٩، ١٠٠، ١٥٧، ١٥٨

پیری خه ل ٣٤٤

پیشه وه ری ٧٠، ٧١، ٧٢، ٧٣، ٧٥، ٢٧٢، ٣٠٠،

٣٠٥، ٤٠٠

ت

تاج الدین (مامۆستای دینی ته یموور) ٢٩٠

تاهیر (برای عومه ر ده بابه) ٤٠٤

تاهیر ته وفیق ٢٦١، ٥١١

تاهیر حه سه ن ٣٦٣

تاهیر یه حیا ٣٢٨، ٣٤١، ٣٩٨، ٤٦٦

تورجانی زاده ٩٥، ١٠٧

تورسون زاده ٢٧٧، ٢٧٨

تۆمابوا ٤٧٢، ٤٧٣

توه ماسی (له بوخاریست) ١٧٥، ١٧٦

ته حسین یه زیدی ٣٦٢، ٣٦٤

ته حیه کارنوکا ١٧١، ١٧٩، ١٨١

ته وحیدی مه لانه جمه ٥٢

ته وفیق وردی (محه مه د) ٢٥٩، ٢٦٦، ٣٢٠،

٣٢١، ٤٠٠

ته وفیق وه هبی ١١١، ٤٨٣

ته ها بامه رنی ٤٠٦

ته ها حوسین ١٣٨

ته ها ره مه زان جه زراوی ٣٢٣

ته یموور (له نه نستیتۆی کورد له پاریس) ٥٢٠

ته یموور له نگ ٢٩٠، ٣٢٣

(دوکتور) ته یب عه قراوی ٥١٠

(مارشال) تیتۆ ٣٤٨

ج

جاسم جه لیل ٤٨٤

جافر سولتان هه ورامی ٤٣٢

جامی (عه بدوره حمان) ٣١، ٧٧

جگه رخوین ١٤١، ١٤٦، ٢٠٥، ٢٠٩، ٢١٠، ٢١٦

٢٢٢، ٢٨٣

جوانمیراغا ٣٩٣

جویران خه لیل جویران ١٤٥

جویرایل ئه رمه نی ١٣٢

جونهیدی به غدادی ٣٦٨، ٣٧٢، ٤٩٤

جۆیس بلسۆ ٤٧٠، ٤٧١، ٤٧٢، ٤٧٣، ٤٧٤، ٤٧٥،

٤٧٧

جه عفه ر خه ندان ٦٢، ٦٣، ٢٩٥، ٣٠٩، ٤٨٦

(دوکتور) جه عفه ر محه مه د که ریم ١٠٨

حاتمی تهی ۸۲، ۳۹۲
 حاجو ئاغا ۱۸۲، ۱۹۹، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴
 ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۱۱، ۲۱۸، ۲۴۵
 ۲۴۶، ۳۱۹، ۳۷۵
 حاجی بابہ شیخی تورجان ۳۴، ۶۲، ۷۱، ۳۰۰
 حاجی بایزاغا ۳۵، ۳۶، ۷۰، ۹۱
 حاجی جہندی ۲۷۱، ۴۸۴، ۴۹۰
 حاجی حسہن ئەفغانی ۱۱۶
 حاجی رەسوول (فەرمانداری شیخان) ۴۸۱
 حاجی شیخ عەولای کوليجه ۴۵۶
 حاجی شیخه ۷۹
 حاجی عەبدورەحمانی مچینور ۱۲۳
 حاجی عەبدورەزاق (ئەستانداری مووسل) ۳۹۶
 حاجی عەبدوللا (کوری گەورە شیخی بورهان)
 ۵۶
 حاجی عەبدوللەتيف ۱۴۹
 حاجی عەبدولای تۆکمەچی ۱۰۷
 حاجی علی ئەکبەر ناویک ۵۹
 حاجی قادری کوی ۹۳، ۴۸۱
 حاجی کەرەمەت ۱۱۶، ۱۱۷
 حاجی مەلا رەحمانی شەرەفکەندی ۳۴، ۳۵
 حاجی مەلو ۳۶۳
 حاجی مەلا سالح ۲۰۲
 حاجی محیدینی بازرگانی زینوویی ۴۵۹
 حاجی موتەللیب ۴۹۹
 حاجی میرزای بازاری قامیشلی ۲۲۳
 حاجیاغای مەحموداغا ۴۲۲
 حافز [شاعیری شیرازی] ۲، ۳۱، ۱۲۸، ۲۳۷،
 ۳۰۸، ۳۶۸، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۵۰۹
 حافز ئیبراھیم ۱۲۸
 حافز مستەفا قازی ۳، ۳۶۵، ۳۶۷، ۳۷۰
 حاکم سەعید ۱۵۴
 (حوسین) حوزنی موکوربانی ۴۸، ۱۰۸، ۱۰۹
 ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۵، ۱۲۹، ۴۸۸
 حوسنی خانم (زنی میرزا کەریمی شاتری) ۳۰۲
 حوسنی زەعیم ۱۴۲
 حوسین بەزاز ۱۴۲
 حوسین حاجی ناویکی سوورچی ۳۶۱
 حوسین شیروانی ۳۲۷

جەغفەر مووسا ۱۵۸
 جەغفەر (کوری مەنافی کەریمی سابلاغی) ۳۹۴
 جەغفەر کەریمی ۴۹۹
 جەغفەرۇف (لە رەوايیتی فەرھەنگی ئازەربایجان)
 ۶۳
 جەغفەریان (کار بەدەستی رادیۆ-تەلەفزیونی
 ئیران) ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶
 جەلادەت عالی بەدرخان ۱۴۶، ۲۱۲، ۲۳۶
 جەلال بابانی ۳۲۲
 جەلال بەیار ۲۲۳
 جەلال بېتووشی ۱۸۶، ۱۹۸، ۲۵۱، ۲۷۵
 جەلال تالەبانی / مام جەلال ۱۱۸، ۱۸۷، ۲۰۵،
 ۲۲۸، ۲۴۷، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۶۵، ۳۱۵، ۳۱۷، ۳۱۸،
 ۳۲۰، ۳۲۳، ۳۲۵، ۳۳۲، ۳۳۴، ۳۹۲، ۳۹۷، ۳۹۴،
 ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۴۲، ۴۹۰
 جەلال عەبدورەحمان ۴۲۴، ۴۲۵
 جەمال شالی ۳۱۵
 جەمال بابان ۳۱۶، ۴۸۰، ۳۱۵
 جەمال حەیدەری ۱۹۱، ۱۹۳، ۲۴۶، ۲۵۳، ۲۵۷،
 ۲۹۵، ۳۰۷، ۳۶۰
 جەمال رەفەعت ۱۶۰
 جەمال عارف ۳۲۱
 جەمال قادر ۱۹۴
 جەمشید بەدرخان ۲۱۲
 جەمیل حاجو ۲۰۲، ۲۰۸، ۲۲۳، ۲۴۴
 جەمیلاغا ۲۰۲، ۲۲۲، ۲۵۵
 جەواداغای لیوژە ۴۳۱، ۴۳۸
 جەواھیری (شاعیری عەرەب) ۴۶۳
 جەودەت مەلا مەھمەد ۲۷۵
 جەوھەر ھیرانی ۴۵۴
 جیھاد شاھین ۲۵۷

ج

چارلی چاپلین ۱۸۱
 چەچانای حاجو ۲۱۰، ۲۱۸، ۲۲۲
 چەنگیز [خان] ۳۰۵
 چیخۇف [ئانتوان] ۷، ۱۲۸، ۲۷۶

ح

حوسین کاوانی ۴۹۸
 حوسین هورامانی ۱۶۸
 حوسین وهنتار ۱۴۵، ۱۳۹
 حوسیناغای قاجر ۳۵
 حوسینی همه داغای میزگه سووری ۳۵۸، ۳۴۲، ۴۳۴
 حوسینی زیرینگه ران ۴۸
 حوسیناغای میزگه سووری ۴۱۱
 (دوکتور) حبیب (له به حنهس) ۱۴۳
 حبیب محممد کهریم، ۴۱۹، ۴۲۵، ۴۳۰
 هدادای (مهلا همه دهمین) ۶۱، ۶۲
 هریق (شاعیر) ۳۳
 هسو میرخانی ژازوله ۳۷۸، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۹۵
 هسه به سری ۳۷۲
 هسه تۆچه له ۲۰۱
 هسه هوته وانه ۴۴۱
 هسه زه یات ۱۳۸
 هسه عسکه ر ۱۵۱
 هسه غریب ۱۵۱
 هسه ناویکی به زیدی ۳۷۵
 هسه ناغای حاجو ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶
 ۲۰۷، ۲۲۲، ۲۲۴، ۲۴۶
 هسه زاده (رهشید) ۴۵۸
 هسه نی کوری ره حیمی قازی ۴۲۲
 هسیب (حافظیکی عه ره ب) ۱۸۶
 همایل خان ۲۸۳
 همه حوسین خان ۵۳
 همه حوسین خانی سه یفی قازی ۷۱، ۹۶، ۳۰۶
 همه خانی بانه ۵۳
 همه رهشیدخان ۱۹۷، ۴۶۵
 همه سه عید کانی مارانی ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۹۰
 همه شهریف حاجو ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۴
 همه علی بهگ ۱۰۸
 همه علی خۆچه ۳۷۷
 همه فرهج ۲۷۷
 همه د (سه ربازی نه سیر) ۴۳۶، ۴۳۷
 همه داغای سهرا ۷۴
 همه دهمین (بابی ره سولی قادری) ۵۰۲
 همه دهمین (خالوزای هه زار) ۱۶، ۴۶

(حاجی سهید) همه دهمین ساره وانان ۱۲
 همه دهمین مهنگوری ۴۶۵
 همه دهمین ناویکی خه لکی ولانی پزده ر
 (خز مه تکاری هه زار) ۳۸۴، ۳۸۶
 همه دهمین هه مه وهندی ۱۰۹
 همه دهمیناغای مه محموداغا ۳۷، ۷۵
 همه دی مه ولووده چرچ ۶۶، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷
 ۳۰۰، ۳۰۳، ۳۰۷
 (کا) همه دی نۆبار (بابی مه عسووم خانم) ۳۶
 همه رهشیدخانی بانه ۵۹، ۶۰، ۶۹، ۸۸
 همه سوور ۴۵۲
 همه کهریم مه جیدی ۶۰
 همه ی ره شادی ۱۵۳، ۱۶۰، ۱۸۶، ۲۹۶
 همه ی عزه کویر ۱۹۴
 همه ی عزیز ۴۹۸، ۵۲۰
 همه ی عوسمان ۲۵۹، ۳۹۳، ۴۳۱
 ههنا نه بولچه ننا ۱۶۲، ۱۶۴، ۱۷۱
 ههیده به گی میزگه سووری ۴۱۱
 (دوکتور) ههیده ری ۵۱۰، ۵۲۳
 ههیده ری (سالار) ۴۲۲، ۴۳۱، ۴۳۲
 ههیده ری (سدیق) ۴۸، ۱۳۳، ۴۹۹
 حیسامی (خالیداغا) ۴۲۷، ۴۳۹، ۴۵۸، ۵۰۵
 حیسامی (کهریم) ۱۷۸، ۴۵۹

ش

خات روقیا (دایکی شیر ی هه زار) ۱۳
 خات سه لما (دایکی حوزنی) ۱۰۸
 خات شهرافهت (دایکی شیر ی هه زار) ۱۳
 خات شهوکهت (خاوهن مالی هه زار) ۱۹۴، ۱۹۵
 خات مه لاک (زنی وهستا برابیمی وینه گر) ۱۵۵، ۱۸۷
 خاتوامان (زنی مهلاوره حمانی ماموستای قوتابخانه)
 ۱۴
 (سه روان) خاکسار ۷۸
 خالۆ عه می (خال ی نزامی شاعیر) ۳۰۴
 خاله مه لای داودی ۴۸، ۵۱، ۵۳
 خاله مین ۴۳، ۴۹۹
 خالد به کدش/ به کناش/ هه وال خالد ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۲۸، ۲۴۲، ۲۴۴

۲۴۵، ۲۶۱، ۳۰۹

خالد محیدین ۲۶۴

خالیدی شیخ رحیم ۴۵۶

خان تهمدهخان (تهددهلان) ۵۳

خانی (شیخ تهمده) ۲۱۰، ۲۱۲، ۲۶۳، ۲۸۲

۲۸۳، ۳۱۳، ۳۶۸، ۴۰۹، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰

خدر مهنکور ۴۲۴

خدر ناویکی گورکی ۳۵۱، ۳۵۲

خدر اغای قزله ۱۶۱

(ستوان) خدری توچی ۴۳۲

(کا) خدری گر شهیتان ۴۳۲

خروشوف [خروشجوف] ۲۸۲، ۲۹۱، ۳۵۴

خورشید اغای هرکی ۳۳۹

خوسره و پرویز ۴۰۷

خوسره وی (حمید) ۲۹۳، ۵۰۰

خوسره وی (هاشم) ۷۰

خوشکه زه کیهی فیلی ۲۵۲

خوله پیزه ۹۶

خهلیقه خلیل ۷۸

خهلیقه سالح ۸۲

خهلیقه محممه ۲۴

خهلیقه مهنمود ۹۳

خهلیقه مهلا علی زهنبیلی ۵۱

خلیل شهباش ۴۴۳

خلیل هرکوکوی (دهلال) ۴۰۸

خلیل موهفقی (کتیب فروش) ۴۹۹

خهیروللا (تفسه ری سر به بارزانی) ۱۱۳

(حکیم عومهر) خه بیام ۵۱۷، ۵۱۸، ۴۶۵



داروین ۳۵۱

دارووش (کرمانی) ۴۱۹

دانا ئادام شمیت ۳۲۷، ۳۶۱

داودی (که مال) ۵۲۰

دلشاد ره سوولی ۶۵، ۶۷، ۷۵، ۴۰۰، ۴۰۱

دلشاد مهسرف ۴۲۴، ۴۲۷

(دوکتور) دوغره مچی ۵۱۰

دهرویش به گ ۴۲۹

دهام تهلهادی ۲۱۰

دیاکو قادری ۵۱۹

(زه نه رال) دیگول ۴۷۷



رابیعی عهدوی ۸۸

رادمه نش ۳۰۷، ۳۰۸

رازی [زه که ریا] ۵۰۷

روبايه (گورانی بیژر) ۳۰۹

روشدی به گ ۱۱۲

روکن جهلال ۳۶۰

رهحمان چته ۶۷

رهحمانه شیتی جهلیل که له باب ۴۰۰، ۴۰۱

رهحمانی حاجی باغر ۲۷۱، ۲۷۶

(دوکتور جه غهر) رهحمانی ۱۱۲، ۱۸۰

(کاکه) رهحمانی حاجی بایزاغا [موهته دی] ۶، ۳۶

۴۴، ۵۴، ۴۸

رهحیم شهریف ۱۲۷

رهحیموف ۳۰۵

رهزمارا ۷۱

(دوکتور رهزماوهری (مراد) ۳۱۹، ۵۰۰

رهزماوهری (عهدوللا) ۲۹۵، ۳۰۳

رهستگار (مهلا حسنه) ۳۴۹، ۴۸۱

رهسوول مامه ند ۴۰۱

رهسوول ناجی ۱۱۱

رهسوول هاوار ۴۸۲

رهسووی وسینی ۴۰۰

رهشاد بالته ۳۶۵، ۳۷۹

رهشادی (محممه ده) ۱۱۲، ۱۱۵، ۱۵۳

۱۶۰، ۱۸۶، ۲۹۶

رهشید جه ودهت ۱۰۴

رهشید سندی ۴۹۵

رهشید عارف سهقا ۳، ۱۹۰

رهشید قادر ۱۳۳

رهشید اغای نوبار ۳۵

(سهرهنگ) رهشیدی ۴۹۵

رهفیق چالاک ۹۰، ۹۶، ۱۰۰، ۱۱۲، ۱۳۲، ۱۴۲

۱۵۴، ۱۵۸، ۱۵۹، ۲۵۸، ۴۵۱، ۴۵۷، ۴۶۶، ۴۶۷

رهفیق حیلیمی ۵۸

ره مؤ ۲۰۹، ۲۴۳، ۲۴۴

رەوشەن خانم (بەدرخانی) ۱۴۶، ۲۱۲، ۲۲۸،
۲۲۹، ۲۴۲، ۲۴۴، ۲۴۸
رېزوانى سابلاغى (يوسوف) ۴۰۳، ۴۰۴، ۵۱۳

ز

سالج بامەرنى ۴۱۸
سالج بەحرولعلومى (شاعير) ۲۵۸
سالج جەبرى ۱۲۰، ۱۲۲
سالج حەيدەرى ۲۵۷
سالج ديلان ۱۶۹
سالج روشدى ۱۸۹
سالج شاترى ۴۷۰
سالج عەبدى ۳۱۶
سالج لاجانى ۴۴۱
سالج مەحمودى بارزانى ۴۵۱، ۴۹۱
سالج يوسوفى ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۴۱، ۴۲۳، ۴۲۴،
۴۲۵، ۴۶۳، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷
سامى عەبدورەحمان ۴۲۳، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۱،
۴۳۲، ۴۳۶، ۴۳۹، ۴۴۷
سامى مەحمود ۴۶۳، ۴۶۸
سباعى (نوسەرى عەرەب) ۱۳۸
ستالين [جوزف] ۲، ۵۸، ۵۹، ۹۰، ۱۰۹، ۱۳۹،
۱۶۵، ۱۸۷، ۱۹۳، ۲۰۹، ۲۵۶، ۲۶۵، ۲۹۱، ۲۹۹،
۳۰۴، ۳۰۵، ۳۱۱، ۳۵۹
ستوودە (سەيد ئىبراھىم) ۵۰۸
ستە زوبەيدە ۲۹۲
سدېق (دوكتور) سدىق ئوتروشى ۴۰۱
سدېق ئەفەندى ۴۴۲
سدېق ئەنجىرى ۴۳۹
سدېق شەنشال ۲۴۷
سلەمان ئاغا ۱۲
سمائل (حاجى بۇكانى) ۲۲۷
سمائل سەرھەنگ ۳۲۸
سمائل عارف ۴۱۹
سمايلاغى سىمكۆ ۱۲، ۱۷۴، ۳۳۹، ۳۰۴، ۳۴۸،
۴۳۳
سۇفى سدىق ۷۸
سۇفى شېخ رەشىد ۳۲۵
سۇفى مېنە ۱۷
سولتان عەبدولجەمىد [عوسمانى] ۹۳، ۳۶۱
سولتانۇف (مامۇستاي عەرەبى لە مۆسكۆ) ۲۸۳
سولتانى (جەمىد) ۴۹
سولسۇف (حاکمى ئازربايجانى شۆرەوى) ۲۹۵،
۳۰۷

زاهيد مەھمەد ۲۲۳، ۲۵۱، ۴۳۲

زگرېتا ۲۳۲، ۲۳۳

زەبېحى (ئاورەحمان) قادىرە سوور/ئەورەحمانى
جەمەدەمىن/عيسا عەرەفات ۱۷، ۴۴، ۴۷، ۴۸،
۵۱، ۵۲، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۶۱، ۶۲، ۶۵،
۷۱، ۷۲، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۲، ۱۶۹،
۱۸۵، ۱۸۶، ۱۹۳، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۱۲، ۲۲۳،
۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳،
۲۳۴، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳،
۲۴۴، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۰، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۶۱،
۲۶۲، ۲۶۵، ۲۶۶، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۲۰، ۳۲۸، ۳۲۹،
۳۷۶، ۴۰۰، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۲۰، ۵۱۵، ۵۱۶

زەردەشت ۳۰۳

زەئىم سدىق ۳۶۰

زەئىم وەحيد بامەرنى ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۳۱۶

زەكەرىا مەئىدىن ۲۶۴

(سەرتىپ) زەنگەنە ۶۵

زەننۇن ئەيىوبى ۲۶۰

زەورەق (بەررەسى دەزگای سرووش) ۵۰۸

زىا خورشيد ۳۱۴

(كاكە) زىاداغاى كۆيە ۱۲۳، ۱۸۹، ۱۹۰، ۳۲۸،
۳۹۷، ۴۰۱

۳۹۷، ۴۰۱

زىرۇ ئاغاى ھەركى ۵۷

زىرەك (ھاوكارى سرووش) ۵۲۲، ۵۲۳

زىنەب كەرىم ئۇفا ۲۸۹

ژ

ژان زاك روسۇ ۴۰

ژيان (كۆرى سەلماسى) ۲۹۴

س

سارا قەدىمۇفا ۳۰۹

سافى (كاكى ھىرانى) ۳۹۱، ۴۴۵

سالج ئەفەندى ۱۰۲، ۳۲۲

سولهيمان (بابه کر گهر گولي) ٤٥٩
 سولهيماني موعيني (فايق) ٣٢٧, ٣٥٠, ٣٩٩, ٤٤٠, ٤٤١, ٤٤٢, ٤٤٣, ٤٥٩
 سولهيماني حاجي به دري ٤٩١
 سومرست مؤم ٣٩٢
 سهباح ميرزاي نهرده لان ٢٢٣, ٤٦٣
 سهباحه دين عهلي ٢٢٣
 سهبري پوتاني ٤٤٨, ٤٦٧
 سهبري يوسف ١٤٠, ١٤٦
 (دوكتور) سهججادي (سهيد جهغه ر) ٥٠٦, ٥٠٩
 سهدام حوسين ٣٢٣, ٤٣٤, ٤٦٣, ٤٦٤, ٤٦٥
 ٤٩٢, ٤٩٦, ٥١٣
 سه درولئيسلام (ميرزا قاسمي قازي) ٥٨, ٦١, ٧١
 ٧٢
 سه عدي (شاعيري شيرازي) ٦, ٥, ٢٧, ٣٧, ١٠٠
 ٣٠٨
 (كاك) سه عدي حاجي بايزاغا ٤٢١
 سه عيد نه بووشاميل ٤٣٦, ٤٤٧
 سه عيد جه ميل ٤٨٧
 سه عيد حه سه كه يي ٢١٠
 سه عيد حه مه قاله ٤٨
 سه عيد ره حيم ٩٥, ١٩٨
 سه عيد قه زاز ٢٤٧
 سه عيد مه سيفي ٣٢٤
 سه عيد ناكام ٤٦٥, ٤٧٩
 سه عيد ه كوئر ٤١٧, ٤٣٩
 سه عيد خاني هومايون ٤٩٩
 سه عيد حافندي ١٩٩
 سه عيد كاني ماراني ٥٧
 سه عيد مام حه مه د ٣٤
 (دوكتور) سه فا حافظ ١٧٧, ٢٢٨
 سه فغري فغلي ٤٣٦
 سه لاهه دديني نه بيوي ٤٩, ٣٦١
 (دوكتور) سه سلام باله ته ٥١٠
 سه لام عادل ٤٩٠
 سه لام عارف ٢٢٣, ٣٥٤, ٣٩٢, ٤٣٢
 سه لامه مووسا ١٢٨
 سه لماسي / سه لماش (مستهفا) ٢٧١, ٢٧٦, ٢٧٨
 ٢٧٩, ٢٨٥, ٢٨٦, ٢٨٧, ٢٩٤, ٣٠٦, ٣١٠, ٣١١

سه ليم... (سه روكي حيزي نه لقاعده ي شيووعيان)
 ١٩١, ٢١٢
 سه ليم خاني كتورؤ ٥٩
 سه ليم شاهين ١٧٥, ١٧٦, ٢٣٢
 سه ليم فه خري ٣٩٧, ٤٠١
 سه ليم واكيم ٥٠٤
 سه ليمي (محه ممه د) ٥٣
 سه ليم اغاي بايزي ٦٩
 سه مه د مه نجه ل ٣٣٣
 سه مه د وركون ٣٠٥
 سه مه دي چه ته ٣٤٧
 سه معاني كلداني ٢٢٥
 سه ياديان (ساواكي) ٤٩٥
 سه يد نه حمه دي سه يد ته ها ٧٥, ١٦١, ٤٠٠
 سه يد نه حمه دي كه ركوك ٣٩١
 سه يد نه حمه دي نه قيب ١٠٧
 سه يد ئبراهيم... (شيخي نه هلي حق) ١٩٨
 سه يد برايمي نه قيب ١١٦, ١١٧
 سه يد برايمي نازادي ٦
 سه يد پؤشو ي سه يد ته ها ١١١
 سه يد ته ها (فه رمانداري رواندز) ١٠٨
 سه يد جه ماله ديني نه فغاني ٢١
 سه يد حه سهن (سوخته) ٢٤
 سه يد حه مه سه عيد ي نووراني ٤١
 سه يد حه مه ده مين (بابي ره سوول قادري) ٥٠٢
 سه يد حه مه قاله ٣٢٨
 سه يد ره شيد ي خانه قا (كاه سه يد) ٣٣, ٣٤
 سه يد ره شيد ي شاعير ١٩
 سه يد عاسمي نه قيب ١٠٥, ١١٦
 سه يد عومهر, كور ي شيخ عويديلا ٤١٤, ٤٢١
 سه يد عه بدور حمان ي نه قيب ١٠٧
 سه يد عه بدوللا نه فغندي ٣٩٥
 سه يد عه زيزي شه مزيني (كور ي سه يد عه بدوللا
 نه فغندي) ٥٧, ٥٨, ٢٩٨, ٣١٩, ٣٥٩, ٣٦١
 ٣٩٥, ٤٠٤, ٤٠٥
 سه يد عه لي (سه ربازي شه سير) ٤٣٦, ٤٣٧
 سه يد عه لي بيسملا ٨٩
 سه يد عه ولا شيته ٢٧, ٧٨
 سه يد عه ولا ي سووتو ٧٩

شېلى ۱۲۴، ۳۱۸، ۳۲۷
 شىكسپير [ويليام] ۱۲۸، ۲۰۳، ۵۲۱
 شوکور مستهفا / مهلا شوکور ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵،
 ۱۸۷، ۱۹۷، ۳۹۹، ۴۶۸، ۴۸۰
 شولوخوف ۲۷۸
 شهرۆى خهريه نده ۳۴۳
 شهره فكه ندى (خانى هزار) ۱، ۴۰۹، ۴۳۴، ۴۴۷،
 ۴۵۹، ۴۹۲، ۴۹۳
 شهره فكه ندى (رامين) ۴۷۱
 شهره فكه ندى (زاگروس هزار) ۳۱۲، ۴۰۳، ۴۳۵،
 ۴۵۴، ۴۹۲، ۵۰۶
 شهره فكه ندى (زينه ب) ۹، ۱۵، ۱۸۴
 شهره فكه ندى (سابق) ۹، ۱۰، ۲۸، ۳۲، ۱۹۵،
 ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷
 شهره فكه ندى (سارا) ۴۷۱
 شهره فكه ندى (شاهو / شاهين) ۴۷۱
 شهره فكه ندى (شيركو / محممه هزار) ۱۹۵،
 ۱۹۶، ۲۰۳، ۲۲۰، ۳۱۲، ۴۳۴، ۴۳۵
 شهره فكه ندى (عبدالولا) ۹، ۱۵، ۷۶، ۱۹۵، ۴۳۵،
 ۴۷۰، ۴۹۴، ۴۹۹
 شهره فكه ندى (مستهفا / ناگري هزار) ۱۹۷،
 ۲۰۳، ۲۲۲، ۴۰۳، ۴۳۵، ۴۹۲
 شهره فى (مينه / ته مين) ۴۸، ۲۰۲
 شهره فى (دوكتور على) ۵۰۸، ۵۱۸
 شهره فكه ندى (سمائل) ۴۰۶، ۴۲۲، ۴۳۱، ۴۳۲،
 ۴۴۰، ۴۴۲، ۴۴۴
 شه فى ته حمه داغا ۴۱۸
 (دوكتور) شهره فكه ندى ۴۷۲، ۵۰۱
 شهره فكه ندى (حاجى ته حمه د) ۲۹۴
 شهره فكه ندى (كوپرى نه قيب) ۱۱۷
 شهره فكه ندى (ته مير قاسمى) ۵۰۲
 شهره فكه ندى (ته بريزى) ۳۰۷، ۳۷۶
 شهره فكه ندى (له ته نستيتوى كورد له پارس) ۵۲۰
 شهره فكه ندى (مهلا سمائل) ۳۲۴، ۳۳۸
 شهره فكه ندى (ته فسهرى عراقى) ۲۷۵
 شهره فكه ندى (هاورئى له سه مه رقه تى) ۲۹۰
 شىخ ته بولقاسم (بياويكى گه وره يه يزىديان) ۳۷۵،
 ۳۵۸، ۳۴۲، ۳۱۸، ۲۹۶

سه يد فه تاج ۴۲۳
 سه يد قادرى بوغده داغى ۳۲
 سه يد كامبلى كوپرى سه يدى زه نبيل (ئاوات) ۳۶،
 ۵۹
 سه يد له تيف (باوكى حوزنى) ۱۰۸
 سه يد محه ممه دى لاجانى ۱۶
 سه يد محه ممه دى تاجيكه ندى ۴۲۱
 سه يد محه ممه دى حمه دى ۷۷
 سه يد محه ممه دى زه نبيل ۳۴، ۳۹
 سه يد محيدينه شينه ۱۱، ۴۶
 سه يد مه حموودى نه قيب ۱۰۷
 سه يد نه سيم ۴۰۰
 سه يد سالىح ۴۶۷
 سه يد زاده تايشى ۳۲
 سه يدؤ (نه خو شىكى به خنه س) ۱۴۲
 سه يد ه شينه ۴۲۱
 سه يد يان (كتيب فروشى مه هابادى) ۵۱۷
 سه يدى قازى ۷۱
 سيدا رۇدينكو ۲۸۲، ۳۱۰
 سيامه ندى (كوپرى سه لماسى) ۲۹۴
 سىتى توحه بيه ۱۷۹
 سيدا رۇدينكو ۴۸۴، ۵۱۸
 سىراجى (حه مه ده مين) ۴۲۲، ۴۴۰، ۴۴۲، ۵۱۳،
 ۵۱۵
 سينه م به درخان ۲۱۲، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱،
 ۲۳۲، ۲۳۴، ۲۳۶، ۲۳۹، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۵

ش

شاپه سه ندى (هه والى زى - كاف) ۵۳
 شاترى (ميرزا كه ريم) ۳۰۲
 شاروخ ميرزا ۲۹۰
 شاريكه ندى (مهلا كه ريم) ۵۱۲، ۵۱۳
 شازده خانمى ميربه نىج ۷۰
 شاعير عه رهب ئوغلىم ۳۰۵
 (دوكتور) شافىعى ۵۱۰
 شافىعى (نازى خانم) ۵۲۰
 شاكر محه ممه دى ۴۳۴
 شاهيدوف ۲۹۱
 شاهين تاله بانى ۳۵۹

- شیخ عه‌بدوللای دزه ۵۷
 شیخ عه‌بدولقه‌هار (نه‌خوشی به‌حنه‌س) ۱۴۲
 شیخ عه‌دی ۳۷۱, ۳۶۹, ۳۶۸
 شیخ عه‌زیزی شیخ ره‌زای با‌سه‌ر ۴۵۱
 شیخ عه‌لائه‌دین ۲۹۶, ۳۰۰
 شیخ عه‌ولای کول‌یجه ۴۵۶
 شیخ فه‌رخ ۴۶۷
 شیخ کام‌یل (بابی شیخ نه‌سه‌ره‌دین) ۲۳
 شیخ که‌مال (بابیری شیخ عوبه‌یدیللای زینوی)
 ۴۲۱
 شیخ له‌تیف (کوری شیخ مه‌حمو) ۸۲, ۸۳, ۸۴, ۸۹, ۹۰, ۹۲, ۹۳, ۹۴, ۹۵, ۹۶, ۱۰۰, ۱۲۹,
 ۱۴۶, ۲۹۶, ۴۳۸, ۴۴۲, ۴۴۴, ۴۶۱
 شیخ مارف به‌رزنجی ۱۶۳, ۱۶۶, ۱۶۷, ۱۸۹, ۳۶۰
 شیخ مه‌مه‌د (عه‌ره‌بی کونه کورد) ۲۱۰
 شیخ مه‌مه‌دی خال ۴۶۸
 شیخ مه‌مه‌دی هه‌رسینی ۴۲۳, ۴۵۳
 شیخ مه‌مه‌دی خانه‌قا ۷, ۱۸, ۱۹, ۲۱, ۲۳, ۲۵, ۲۶, ۲۹, ۵۱, ۵۹
 شیخ مسته‌فای کوری شیخ عوبه‌یدیللای زینوی
 ۴۲۱, ۴۴۴
 شیخ مسته‌فای مز‌گه‌وتی مه‌لیک ۱۶۸
 شیخ مه‌حموود به‌رزنجی (حه‌فید) ۳۵, ۸۸, ۹۲, ۹۴, ۹۵, ۹۶, ۹۷, ۹۸, ۱۱۰, ۱۱۲, ۱۴۰, ۲۰۳,
 ۲۹۹
 شیخ مه‌عسووم ۲۳, ۶۵
 شیخ نه‌سه‌ره‌دین ۲۳
 شیخ نوورؤ ۳۸۰
 شیخ نووری (له چاپخانه‌ی شورش) ۴۳۶
 شیخ وه‌تمان ۴۱۸
 شیخ هادی / عه‌دی ۳۰۶, ۳۶۹, ۳۷۰, ۳۷۱, ۳۷۲,
 ۳۷۳, ۳۷۵, ۳۷۶
 شیخه‌ی حاجی ره‌سوول ۴۲۱
 شیخی بورهان (یوسف) ۱۰, ۱۸, ۱۳, ۳۹, ۴۱, ۴۴, ۵۵, ۵۶, ۹۵, ۳۳۵
 شیخی خور‌خوره ۱۱
 شیخی زوفار ۳۱۷
 شیخی سه‌نعان ۲۸۲
 شیخ نه‌حمه‌دی سوورچی ۳۳۸
 شیخ نه‌حمه‌دی سه‌ردار ۴۵۲
 شیخ نه‌حمه‌دی هه‌له‌بیجه ۵۱۵
 شیخ نه‌مینی نه‌قشبه‌ندی ۵۰۴
 شیخ بابای غه‌وسابات ۵۳
 شیخ بابؤ (برا گه‌وره‌ی مه‌لا مسته‌فا) ۳۸۱, ۳۸۳,
 ۳۸۸, ۳۸۴
 شیخ برام‌ی حه‌ققی ۲۰۷
 شیخ جه‌میل (به‌ر هه‌جوی قان‌یع که‌وتوو) ۱۶۶
 شیخ حوس‌تین (برای شیخ مارف) ۳۶۰
 شیخ حوس‌تین هه‌روو ۳۹۰
 شیخ حوس‌تین (موفتی فه‌له‌ستین) ۳۱۲
 شیخ حوس‌تینی بوس‌کینی ۴۰۱
 شیخ حه‌سه‌نی قه‌ره‌چینوانی ۹۳
 شیخ حه‌مه‌ده‌مین (خاوه‌ن ناش) ۹۹
 شیخ حیسامه‌دینی ته‌وئله ۲۴, ۹۲
 شیخ خه‌له‌ف (مه‌لای نه‌جه‌فی) ۱۳۹
 شیخ ره‌حیمی شیخی بورهان ۳۲۶
 شیخ ره‌زای تاله‌بانی ۴۷, ۴۸, ۱۲۷, ۱۵۶,
 شیخ ره‌زای گولانی ۴۲۱
 شیخ ره‌شیدی لؤلان ۲۶۰, ۳۴۲, ۵۱۴
 شیخ سادق (برازای مه‌لامسته‌فا) ۲۵۳
 شیخ سه‌دیق (برای مه‌لا مسته‌فا) ۳۸۴
 شیخ سه‌عیدی پیران ۲۰۴, ۲۴۲, ۳۹۸
 شیخ سه‌فی نه‌رده‌وئلی ۴۶, ۳۰۴
 شیخ سه‌میع ۱۵, ۱۶۶
 شیخ سوله‌یمانی بارزانی ۳۵۹, ۴۱۷
 شیخ شه‌ره‌فه‌دین ۳۷۵, ۳۶۹
 شیخ شه‌علان ۲۰۱
 شیخ عابید ۲۱۲
 شیخ عاسی ۴۵۴
 شیخ عوبه‌یدیللا (مامی شیخ عه‌لادین) ۴۲۱
 شیخ عوبه‌یدیللای زینوی ۵۷
 شیخ عوبه‌یدیللای نه‌هری ۵۳, ۵۸, ۴۸۰, ۴۸۶,
 شیخ عوبید ۲۱۰
 شیخ عوسمان سیراجه‌دین ۱۸
 شیخ عومه‌ر وه‌جدی ۲۶۲, ۲۶۳
 شیخ عه‌بدو‌ره‌حمان ۴۵۲, ۴۵۳

شیر کو بیکهس ۶۵
شیخ عابدوره حماني شده له ۴۵۲، ۴۵۳
شيوخو نادو ۲۰۶، ۲۰۷
شیروانی (حوسین) ۲۲۷
شیشه کلی ۱۳۰، ۱۶۷

ع

عارف عه بیاس ۲۲۷
عۆدهی حمهد ۲۹۵
عوسمان ناغا (مجیور) ۲۵۵
عوسمان دانیش ۹۱
عوسمان سارویللی ۳۰۴
عوسمان سهبری ۱۴۶، ۲۱۲
عوسمان سه عید ۴۲۴، ۴۲۷
عوسمان گاموش ۹۱
عوسمان مهجیدی کۆبی ۱۱۸، ۲۵۹
عومه رنه بووریشه ۲۷۴
عومه رنه جلال ۵۱۹
عومه رنه حمه شین ۲۵۹
(دوکتور) عومه رنه دزه بی ۵۱۰
عومه رنه ده بابه ۴، ۱۲۳، ۱۹۰، ۲۰۱، ۳۲۵، ۳۳۰
۲۸۰، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۲۸، ۴۳۰، ۴۹۰
عومه رنه ناویکی نانهوا ۱۸۷، ۱۸۸
عومه رنه نیگلی ۳۳۴
عومه راغای سوورچی ۳۳۸
عومه ری حه سن حه و ته وانه ۴۴۱، ۴۴۲
عه بیاس نه فنه ندی ۳۱۴
عه بیبود ۱۳۴، ۱۳۵
عه بدکنی (که ردار) ۲۰۷، ۲۰۸
عه بدوره حمان (ته لانیایی) ۱۷۴
عه بدوره حمان به زاز ۴۲۳
عه بدوره حمان عارف ۴۲۳، ۴۲۷
عه بسدوره حمان قازی ۳۵۵، ۳۶۵، ۳۶۸، ۳۶۹
۳۷۰، ۳۷۶، ۴۵۳
عه بدوره حمان قه ساب ۲۷۵
عه بدوره حماني سیوتی ۱۰
(دوکتور) عه بدوره زاق ۲۹۸
عه بدوره زاق عه پایچی ۱۸۴
عه بدوره زاق مه نگوری ۵۰۱

عه بدولحه مید ئوترووشی ۶۸
عه بدولحه مید سه راج ۲۴۴
عه بدولحوسین فهیلی ۲۳۰، ۴۳۷
(کاک) عه بدولخالق ۴۲۵، ۴۲۷، ۴۲۹، ۴۵۱
۴۵۵، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۶۰، ۴۶۱، ۵۱۱
عه بدولخالق حاجی نه للا ۲۹۸
عه بدولعه زیز حاجی مه لو ۳۶۴
عه بدولفه تاح دیدی ۲۳۵
(سه رهنگ) عه بدولقادر ۲۴۹
عه بدولقادر نه حمهد (کا خدر) ۹۱
عه بدولقادر نه فنه ندی ۳۲۴
عه بدولقادر ده باغی ۶۴، ۹۷
عه بدولقادر گه یلانی ۹۲، ۳۷۲
عه بدولقادی کوری شیخ عه بدوللا ۵۷
عه بدولکه ریم (به های) ۳۱۴
عه بدولکه ریم (کوری گه وری شیخ محه ممدی
خانه قا) ۵۹
عه بدولکه ریم شه و کت ۳۶، ۳۷
عه بدولکه ریم شیخ داود ۱۷۰، ۱۸۲
عه بدولکه ریم قاسم ۱۸۰، ۲۰۲، ۲۲۳، ۲۵۰، ۲۵۱
۲۵۲، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۸، ۲۶۰، ۲۷۵، ۳۱۶
۳۱۷، ۳۱۸، ۳۲۰، ۳۲۲، ۳۲۴، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۷
۳۳۰، ۳۳۴، ۳۳۸، ۳۵۴، ۳۶۰، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۹۲
۴۲۲، ۴۶۶، ۵۱۵
عه بدوللا (خه لکی ره حیم خان) ۳۴۲
(حاجی سهید) عه بدوللا نه فنه ندی ۲۹۸، ۳۵۹
عه بدوللا به گی میسباح دیوان ۳۴
عه بدوللا به گی ناهید ۴۶۵
عه بدوللا شه ره فانی ۳۷۷
عه بدوللا شه ریف ۱۵۹، ۱۸۶، ۱۹۸، ۲۰۱
عه بدوللا عه لی کانی مارانی ۱۹۷، ۲۰۱، ۲۰۲
۳۱۷، ۳۲۴، ۳۹۹
عه بدوللا یاسین ۱۱۳
عه بدوللا غای پژه ری ۴۱۷
عه بدوللا ی حاجی میرزا ۲۲۷
عه بدوللا ی قاله سه رشکاو ۴۰۳
عه بدولوا حید (کارمهن دی ئیداره ی مالیه) ۳۱۹
عه بدولوا حیدی حاجی مه لو ۳۲۹، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۹۸
عه بدولوه اب ئوترووشی ۴۷۸، ۵۱۱

عه‌دولوه‌هاب به‌ياتى ۲۶۴
 عه‌دولوه‌هاب مه‌حموود ۲۷۷
 عه‌بود شالچى ۱۲۰
 عه‌بدى تىلۆ ۳۷۷، ۳۷۶، ۲۱۰
 عه‌بدى زىندكى ۳۸۶، ۳۷۶
 عه‌دى بن مسافر ۳۶۸
 عه‌رب شه‌مۆ (شاميلۆف) ۴۸۴، ۲۲۴
 عه‌رب كه‌له‌كس ۴۳۰
 عه‌ريف حه‌ميد ۴۹۲
 عه‌زىز (نانه‌وازاده/ دوكتور زىان) ۱۲۹، ۱۳۳، ۲۹۴، ۱۴۲
 عه‌زىز ئه‌لمانى (عه‌زىز زه‌ندى) ۵۱
 عه‌زىز شه‌ريف ۱۲۷، ۲۴۸، ۲۵۱
 (دوكتور) عه‌زىز شه‌مىزىنى ۲۷۱
 عه‌زىز شىخانى ۱۳۲
 عه‌زىز مووشى ۱۸۹
 عه‌زىزخانى سه‌ردارى موكرى ۳۸
 عه‌زىزى رابيه شهل ۱۹
 عه‌زىزى كاكاغا ۴۸، ۴۹، ۷۲
 عه‌سكه‌ر ئل عىنى ۲۶۷، ۲۷۵
 عه‌ققاد [عه‌بباس مه‌حموود] ۱۳۸
 عه‌لانهدىن سه‌ججىدى ۳۵، ۳۱۳، ۴۶۸، ۴۶۹
 عه‌له‌گاور ۶۸، ۶۹، ۳۴۷
 عه‌ليۆف ۲۸۱
 عه‌لى بن حوسىن توغراسى ۸
 عه‌لى چۆقى ۳۶۵، ۳۷۵
 عه‌لى حه‌مدى ۳۹۵
 عه‌لى حه‌مد ۱۶۱
 عه‌لى حه‌يده‌ر سوله‌يمان ۱۳۳، ۲۳۷
 عه‌لى خوسره‌و ۷۱
 عه‌لى سالىح سه‌عدى ۲۲۳
 عه‌لى سه‌وزه‌چى ۲۶۰
 عه‌لى سنجارى ۴۳۰
 عه‌لى شه‌عبان ۴۹۵
 عه‌لى عه‌زىز ۱۸۶، ۱۸۷، ۴۰۹، ۴۱۰
 عه‌لى خانى سه‌يفى قازى ۵۰۲
 عه‌لى كه‌مال‌به‌گ ۱۰۱، ۱۱۰
 عه‌لى كه‌لاوئىز ۲۹۵، ۳۰۳، ۳۰۶، ۳۰۷، ۴۸۶، ۴۸۷، ۵۱۶

غ

غازى حاجى مه‌لو ۳۶۴، ۳۹۸
 (دوكتور) غوسن ۱۴۱
 غولام يه‌حيا ۳۰۶
 (سه‌ره‌نگ) غه‌فارى ۷۳
 غه‌فوورۆف (به‌ربرسى ئه‌نستىتۆى رۆژه‌ه‌لات‌ناسى
 شۆره‌وى) ۴۸۴، ۴۸۷، ۴۸۸
 غه‌فوور چه‌نبه‌رى ۱۷۸
 غه‌فوورى ميرزا كه‌رىم ۱۶۸، ۲۲۵
 غه‌نى بلوورى [بلوورىيان] ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۲۰۰

۵۱۵، ۵۱۳، ۳۶۴
غهوسى گه يلاڻى ۳۶۸

ف

فاتم (كچى شيخ محهمه دى خانه قا) ۲۲
فاتمه سوورى ده فزهنى سابلاغي ۱۰۵
فاخرى همه داغا ۴۳۲
فارس باوه ۴۷۸، ۴۵۶
فالح غه نام ۲۳۲، ۲۳۳
فايق (سوله يمانى موعينى) ۳۲۷، ۳۵۰، ۳۹۹، ۴۴۰،
۴۴۱، ۴۲۲، ۴۴۳، ۴۵۹، ۴۶۱
فايق ئه مين ۳۲۷
فايق بيكه س ۹۹، ۱۰۰
فايق سامرايى ۲۴۷
فرانسوا (به يام نيرى فه رانسى) ۳۳۶، ۳۳۹،
۳۴۰
فرانسوا حه ريرى / كاك فه رانسو ۴۶۰، ۴۶۱
فرووهه (حوسين) ۴۸، ۵۴
فوناد عارف ۲۶۰، ۲۶۱
فوناد عه سكه رى ۲۱۹
فوناد قه درى ۲۱۷، ۲۴۶
فه تحى (حوسين) ۲۷
فه تحى (همزه خوشكنايى) ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴،
۲۷۶، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۹
فه خرى بامه رنى ۲۶۰
فه رد يناند ميش ۴۷۳، ۴۷۴
فه رزانه (كچى ره سوولى سه لماسى) ۴۸۶
فه رهاد (عاشقى شيرينى ئه رمه ن) ۴۰۷
فه رهاد شاكه لى ۵۲۰
فه رهادى (بازره سى گشتى ئيداره ي تووتن) ۳۷
فه رهادى (مارف) ۲۹۹
فه رجه خش ۵۰۶
فه ركه تور (فه ره وهوشى [به هرام] ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۶،
۵۱۷
فه قن بايز ۱۶، ۱۷
فه قير شه مو ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۳
فه ماستا (فه ووزى) ۳۵
فه وكتور (فه يز نه زاد (عه يز) ۵۱۰، ۵۲۰
فه يسه ل سامر ۲۶۰

فه يسه ل شه علان ۳۱۷
فه يره وسى (تووسى شاعير) ۲

ش

شولوشين (ئه ندامى كوميته ي مه ركه زى حيزبى
كومونيسي شوره وى) ۲۷۶، ۲۸۲
شيك توريا (كچى لاديني له به حنه س) ۱۴۴

ق

قادر (دوكتور) قادر ئاسو ۴۸۶
قادر (قاله ي سوخته) ۲۴
قادر قه زاز ۱۱۲
قادراغا ناويك ۹۵
قادرى (ره سوول) ۵۰۲
قادرى (قاسم) ۵۳، ۴۰۰
قادرى (ميرزا قاسم) ۵۷، ۵۸، ۶۱
قازى (ئه حمه د) ۵۱۱
قازى (ئه مير) ۴۷۹، ۵۱۰
قازى (ره حيم) ۲۹۴، ۲۹۵، ۳۰۰، ۳۰۳، ۳۰۶،
۳۰۸، ۳۵۹، ۴۸۶، ۵۱۳
قازى (عه بدوره حمان) ۳۵۵، ۳۶۵، ۳۶۸، ۳۶۹،
۳۷۰، ۳۷۶، ۴۵۳
قازى (عه لى / كورى ره ش) ۲۳۸، ۴۹۸
قازى (فه وزيه) ۵۱۳
قازى (محهمه د) ۵۱۱، ۵۲۳
قازى (مونه قيم) ۴۴۴
قازى (ميرزا محهمه د) ۱۵، ۶۱
قازى خدر ۵۸
قازى فه تاح ۶۱
قازى عه بدوله هاب ۵۸
قازى عه لى ۶۱
قازى (كاكه همه) ۷۷، ۹۵
قازى مه لا خاليد ۵۸
قازى محهمه د ۳، ۱۵، ۴۴، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴،
۶۵، ۶۶، ۶۹، ۷۴، ۷۵، ۹۰، ۱۰۱، ۲۹۶، ۳۰۶،
۳۹۸، ۴۹۹، ۵۱۳، ۵۱۹
قاسماغا ئيلخانى ۶۳، ۶۴، ۷۵، ۷۶، ۹۱
قاسملوو (عه بدوره حمان) ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۱، ۲۳۳،
۲۳۴، ۳۰۹، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۲، ۴۷۷، ۴۸۱، ۵۰۰

مامه سهیدی مجتور ۲۴۳

مایاکوفسکی ۲۷۶

محه رهق ۹۶

محممهده (بیغمبهری ئیسلام د.) ۱۹, ۱۸, ۴

۱۶۲, ۱۱۹, ۱۱۵, ۱۰۶, ۹۶, ۸۹, ۵۴, ۳۹, ۲۹

۱۶۴, ۱۶۵, ۱۶۸, ۲۸۸, ۳۰۹, ۳۲۲, ۳۶۹, ۳۷۴

۴۶۶

محممهده علی (یاریکاری حوزنی) ۱۱۰

محممهده علی خوجه ۳۷۷

محممهده مهحموود نهلقهزونی ۵۱۷

محممهده مهحموود قودسی ۱۱۳

محممهده مهولوود (مهه) ۴۰۱, ۴۰۲, ۴۰۳, ۴۰۴

۴۱۰, ۴۱۱, ۴۱۲, ۴۵۴, ۴۶۸, ۴۷۸, ۴۹۴, ۵۱۰

۵۱۱

محممهدهی خات زیبا ۱۹۵

(حاجی) محمهدهی شیخ رهشیدی لؤلان ۳۹۵

۴۱۰, ۴۱۱, ۴۱۲, ۴۱۳, ۴۱۴, ۴۱۵, ۴۱۸, ۴۲۱

۴۴۵, ۴۹۰, ۵۱۱

محممهده (حههه)ی مهلا کهریم ۲۵۷, ۴۶۸

۴۸۰

محممهدهی مههدی ۱۹, ۶۴

محممهدهی نانهوا ۵۳

محممهدهی یاھوو ۵۳

محممهدهیار (تورکی کویرهسونتی) ۱۹

محمیدین چنارهیی ۹۶

محمیدین حاجو ۲۰۲, ۲۱۱

مدیرهگ ۱۵

مریهم (دایکی عیسا بیغمبهره د.) ۱۱۵

مریهم (زر دایکی ههزار، ناسراو به «کچی قازی»)

۱۳, ۷

مستهفا (سهلاح موهتهدی) ۲۲۷, ۳۴۶, ۳۴۹

۳۵۰, ۳۵۲, ۳۵۵, ۳۵۶, ۳۸۴, ۳۸۵, ۳۹۹

مستهفا بهگی تاغای عیشاباد ۲۴

مستهفا بهگی کوردی ۴۳, ۱۱۲

مستهفا پاشای نهمرود ۵۳

مستهفا خانی خورپاو ۳۰۰

مستهفا خوشناو ۶۶, ۶۷, ۱۱۳

مستهفا شیخهلی ۱۳۸

مستهفا عهبدوللا ۳۸۳

(بروفسور) لازار ۱۸۷, ۲۷۱, ۴۷۲, ۴۷۳

لینین ۲۶۴, ۲۸۶, ۲۸۸, ۲۹۱, ۳۴۷

لیوشاوشی ۲۵۹

مائوتسیتونگ ۱۲۰

ماجد / ماجید (رؤحانی) ۵۰۸, ۵۰۹

مادام بواری ۴۷۵

مارف (مهعرووف) خهزنهدار ۴۶۶, ۴۶۸, ۴۸۲

۴۸۸

مارک تواین ۱۳۸

مارکوس [فردینالد] ۹۰

مارکس [کارل] ۹۲, ۱۴۰, ۴۸۹

ماری لوپس ۱۴۰

ماکسیم گورکی ۱۲۸, ۱۹۷, ۲۷۶, ۴۰۰

مام تهها ناوتک ۴۱۹

مام جهعفری خانهقا ۱۹

مام حارسی بارزانی ۴۰۴

مام حوسینی کهرهناچی ۱۰۵, ۱۰۶, ۱۰۸, ۱۱۴

۱۱۶, ۱۱۸, ۱۲۰, ۱۲۱, ۱۲۶, ۱۲۹, ۱۳۱, ۱۵۲

۱۵۴, ۱۶۷, ۱۸۵, ۱۸۶

(حاجی) مام حوسینی مهنگور ۱۹

مام حهسهنی ئافان ۲۲

مام حهسهنی بیزیل ۶۸

مام حهسهنی فهیلی ۴۵۳

مام حهکی ۳۲۲

مام عهلی بایهزیدی ۳۵۷, ۳۸۵, ۳۸۹

مام عهلی عهجهه ۳۴۵, ۳۴۷, ۴۲۲, ۴۴۰, ۴۴۲

مام غهفور ۹۱, ۹۲

مام فهروهج ۱۵۰, ۱۵۱

مام قادر ۳۰۳

مام قادری باغهوان ۳۲۸, ۳۳۱, ۳۹۴, ۳۹۸, ۴۹۳

مام کهریم ۱۵۵, ۱۵۶

مام نوور ۳۹۱

ماموستا عهسکهه ۲۷۶

مامه حهمهدهی حاجیاللائی سابلاغی ۱۸۴, ۱۹۵

مامه رهحمان (خالوزای ههزار) ۱۶

۱۴۱، ۱۳۲
 مه‌حموود نه‌حمه‌دی موعه‌للیم ۹۶، ۹۰
 مه‌حموود به‌گ ۴۱۱، ۴۱۲
 مه‌حموود به‌گی بی‌بی جه‌ک ۹۶، ۹۱
 (دوکتور) مه‌حموود عوسمان ۳۸۷، ۳۸۶، ۳۴۹
 ۴۹۶، ۴۹۵، ۴۹۱، ۴۷۹، ۴۵۷، ۴۴۴، ۴۲۲، ۴۱۹
 مه‌حموود غه‌زنه‌وی ۲
 مه‌حموود کاوانی ۳۵۱
 مه‌حموودا‌غای نیلخانی ۷۰
 مه‌حموودا‌غای چه‌مانکنی ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۹۸
 مه‌حموودا‌غای خه‌لیفه‌سه‌مه‌د ۴۱۰، ۴۱۱
 مه‌حموودا‌غای سه‌گه‌نیز ۵۰
 (دوکتور قادر) مه‌حموودزاده ۲۹۵، ۲۹۹
 مه‌حموودی فه‌قی محه‌مه‌دی هه‌مه‌وه‌ندی ۲۴۲
 مه‌حوی [بالخی، م‌لا محه‌مه‌د] ۲۶۳، ۵۱۶
 مه‌دحه‌ت نازربایجانی ۲۷۳
 مه‌دینه گولگون ۳۰۵
 مه‌زه‌ر (دانسجوو) ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۷
 (دوکتور) مه‌زه‌ر (برینکار) ۵۱۰
 مه‌سه‌عوود بارزانی ۳۱۷، ۳۲۹، ۴۶۲، ۴۷۹، ۴۹۲، ۵۱۴، ۵۱۲، ۵۱۴
 مه‌سه‌عوود محه‌مه‌د ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۸۲
 مه‌سه‌سووم (زنی هه‌زار) ۳۶، ۱۹۵، ۱۹۶، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۱۱، ۲۲۰، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۴۰۸، ۴۳۵، ۴۴۷، ۴۵۹، ۴۹۳، ۴۹۴، ۵۱۰، ۵۱۹، ۵۲۱، ۵۲۳
 مه‌عنی بی‌بی زائید ۱۴۳
 (دوکتور) مه‌کینزی ۴۷۲، ۴۸۳
 مه‌لا ناواره ۴۴۰، ۴۴۲، ۴۴۴
 مه‌لا نۆبه‌کری جزیری ۳۷۲، ۳۷۶
 مه‌لا نه‌حمه‌دی سه‌مه‌بی ۲۶
 مه‌لا نه‌حمه‌دی نالبه‌ند ۳۵۰، ۳۸۶، ۳۸۷
 مه‌لا نه‌حمه‌دی نامی ۲۲۵
 مه‌لا نه‌مجه‌دی قه‌لا ۷۷
 مه‌لا باقی ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۹، ۳۵۱، ۳۶۲، ۳۸۴، ۳۹۵، ۴۰۶، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۵۲
 مه‌لا ته‌ها (دۆستی مه‌لا محه‌مه‌دی بۆر) ۱۲
 مه‌لا ته‌های بامه‌رنی ۴۰۶
 مه‌لا ته‌های شه‌ده‌له ۴۵۲
 مه‌لا ته‌های گوندی شیخ وتمان ۴۱۸

مسته‌فا کویره‌ ناوی یه‌ک چاو ۱۵۹
 مسته‌فا که‌مال [ئاتاتورک] ۲۰۴، ۳۹۵
 مسته‌فا به‌گی ناغای عه‌یشاباد ۳۴
 مسته‌فاغای گوندی قاسملوو ۵۷
 مسته‌فای شیخ عوبه‌یدیللای زینوی ۴۲۱، ۴۴۴
 معاویه ۳۷۶
 منه‌شی ۱۰۲، ۱۰۴
 موبینی (ساواکی) ۵۰۱
 (خانم) موته‌وه‌سیل ۵۰۴
 (کاک) موحسین دزه‌بی ۵۰۲
 (سه‌ره‌ه‌نگ) موده‌رپرسی ۴۱۹
 موده‌رپرسی (قادر) ۵۳
 مورادی (هادی) ۵۰۹
 (دوکتور) مؤره‌کی ۵۱۰
 موزه‌فهره‌دین‌شا ۳۷۶
 (دوکتور) موسه‌دقی ۲۵۶، ۱۸۰، ۱۸۱
 (حاجی صالح) موشری ۳۰۲
 موعینی (عه‌بدوللا) ۴۴۰، ۴۴۴
 موفتی تووتنجی ۸۴، ۸۵، ۸۶
 موفتی‌زاده (کاک نه‌حمه‌د) ۵۰۹
 (دوکتور) موفتی‌زاده (محه‌مه‌دسدیق) ۵۰۵، ۵۰۸
 (دوکتور) موکری (محه‌مه‌د) ۴۷۲
 مولۆتۆف (حاکمی نه‌رمه‌نستان) ۲۷۱
 مووسا (بیغه‌مبه‌ر د.) ۲۱۸
 مووسا جه‌نگی ۱۱۸
 مووشی‌دایان ۳۴۸، ۴۵۴
 موهته‌دی (حاجی ره‌حماناغا) ۶، ۳۶، ۴۴، ۵۴، ۴۸
 موهته‌دی (سه‌لاح/ مسته‌فا) ۳۲۷، ۳۴۶، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۹۹
 مه‌تینی (برایم) ۲۲۰
 مه‌جدی (مه‌لا حوسین) ۲۳
 مه‌جید ناغا (کوردی عیفرین) ۲۴۲
 مه‌جید که‌ساس (بیتشمه‌رگه‌ی چاپخانه) ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۵۰
 مه‌جیدی حه‌مه‌که‌ریم ۶۰
 مه‌جیدی کاکه (عوومه‌ فرۆش) ۱۶۶، ۲۹۷
 مه‌حموود (کارمه‌ندی نیزگه‌ی قه‌تار) ۱۳۳
 مه‌حموود نه‌حمه‌د (لای حوزنی) ۱۱۰، ۱۱۱
 مه‌حموود نه‌حمه‌د (نوو‌سه‌ر) ۱۲۱، ۱۲۵، ۱۲۶

مهلا جه ميل پرؤزه ياني ۵۰۲، ۴۲۸، ۲۸۱، ۲۵۸
 مهلا حوسيني ماريوونسي ۵۱۲
 مهلا حوسيني كاكى مهلازاده ۱۹
 مهلا حهسه ن ره سنگار ۳۴۹
 مهلا حهسه ني بارزاني ۴۹۳، ۳۵۴
 مهلا حهسه ني دزلي ۱۰۹
 مهلا حهمه ده مين (فهريكه كه ر) ۱۹
 مهلا حهمه ده مين (مهلاي وشته به) ۷۸
 مهلا حهمه ده مينى حاجي مهلاي تورجاني ۲۳
 مهلا خليل گورؤمه ر ۱۴، ۱۵، ۱۱۱، ۶۲، ۴۸۱
 مهلا خليل سوله يمان (له شيخان) ۳۷۱، ۳۷۴، ۴۸۱، ۳۷۶
 مهلا ره حماني ثافان ۲۲
 مهلا ره حماني حاجي مهلاي عزيز كه نند ۴۸، ۳۳۷
 مهلا ره سوولي پيشنمازي ۳۴۹، ۴۸۱
 مهلا ره سوولي سادقي ۴۶۵
 مهلا ره سووي سولتاني ۱۹
 مهلا ره سووي كه رمنداري ۲۱
 مهلا سوله يمان ۲۰۹
 مهلا سه عدوللا ۱۶۴
 مهلا سه عيده شينه ۱۶
 مهلا سه عيدي به ديغوز زه ماني ۴۷
 مهلا سه يد ره حمان ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۶۰
 مهلا سه يد ره شيد ۴۲۲، ۴۶۲
 مهلا سه يد عيسامو ددين ۳۳۷
 مهلا سه يد محمه دي به سوئي (داشاغلو جي)
 حه ميدي، ره بياني) ۲۰، ۲۳، ۷۷
 مهلا شهريف ۱۲۳
 مهلا شينخ عيزه دين ۵۱۳، ۵۱۶
 مهلا شينخ نووري ۸۸، ۹۴
 مهلا شيني ۲۵۳
 مهلا سه باس ۲۰۷
 مهلا سه بدوللا (هه والي كومه له) ۵۵۳
 مهلا سه بدوللا حه بيياكي ۴۸۱
 مهلا سه بدولباري ۲۸۱
 مهلا سه ريز ده وكي ۳۶۳
 مهلا سه علي حه ماميان ۲۶
 مهلا سه علي كوله به يي ۲۰۰، ۲۴۸، ۲۵۲
 مهلا سه ولا حه ساري ۷۷، ۹۱، ۹۲

مهلا سه ولا ناويكي بارزاني ۳۸۲
 مهلا قادره پيره ۲۸
 مهلا قادري قازي ۴۵۱
 مهلا قادري لاجيني ۳۳۵، ۴۲۲
 مهلا كه ريم (موفتي) ۸۵
 مهلا مارفي كو كي (كو كه يي) ۲، ۱۲، ۲۲، ۴۱، ۴۲، ۱۰۰
 مهلا محه مه د (كوري مهلا سه علي حه ماميان) ۲۵
 مهلا محه مه د ناويك ۴۵۰
 مهلا محه مه دي بو ر (بابي هه زار) ۱۰، ۱۱، ۱۲۸
 مهلا محه مه دي چروستاني ۱۹۷
 مهلا مسته فا بارزاني ۳، ۴، ۶۰، ۶۱، ۶۶، ۶۹، ۹۰، ۹۱، ۹۶، ۱۰۱، ۱۱۳، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۳۲، ۲۴۸
 ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۶، ۲۶۹، ۲۸۰، ۲۸۱
 ۲۹۶، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۹، ۳۱۲، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۲، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵
 مهلا مسته فا سابلاغي (شينخي شامي) ۱۹
 مهلا سه عسووم ۴۰۷
 مهلاي نالبه نند ۳۸۷
 مهلا نيسك ۴۴۷
 مهلا وه يسي ۳۸۹
 مهلا وره حمان (ماموستاي قوتابخانه) ۱۴
 مهلاي باله كي ۱۳

ناجی عه بیاس ۶۶۹، ۶۶۸
 (دوکتور) ناجی مراد ۱۲۰
 نادری (برایم/ئه حمده همدی) ۱۳۰، ۱۴۱، ۱۶۷
 نازم حکیمت ۲۴۸، ۲۷۹، ۳۱۳
 نازم گزار ۴۶۲
 نازیه خانم (خوشکی که ندال) ۵۲۰
 (دوکتور) نافیز ۲۴۲
 (سهره ننگ) نافیز ۴۲۱، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۷۸
 نافع مه زهر (شاعیر) ۶۰، ۷۴
 نالی (مه لا خدر) ۱۹۷، ۲۶۴، ۲۸۲
 نایل حاجی عیسا ۱۸۹
 (دوکتور) نوره دین زازا ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۴۲
 نووری ئه حمده ته ها ۲۵۱، ۳۱۸، ۳۲۳، ۴۱۸
 نووری سه عید ۲۱۳، ۲۱۸، ۲۲۳، ۲۴۵، ۲۴۶
 ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۴، ۲۵۸، ۴۶۶، ۴۸۳
 نووری شاهو بیس ۳۱۷، ۴۶۳
 (دوکتور) نووری فتوحی ۵۱۰
 (دوکتور) نه جیب خه فاف ۲۴۸
 نه جیب مه محمود ۱۳۳
 نه دیم صالح سه عدی ۳۲۳
 (دوکتور) نه زبیه دلیمی ۱۸۰
 نه ستانی (که ریم) ۴۹۴
 نه سره دین ناویک ۶۵
 نه سرین شیروان ۲۶۱
 نه سرین فه خری ۴۸۸
 (تیمسار) نه سرو للاهی ۴۲۸
 نه سیرزاده (ئه فسه ری ئازربایجانی) ۷۳
 (ژنرال) نه سیری (سه روکی ساواک) ۴۹۵، ۴۹۶
 ۵۰۱
 نه قشبه ندی (عه بدوللا) ۴۶۸، ۴۸۰
 نه مازی (له ده فته ری کونگیره ی بوخاریست) ۱۷۶
 ۱۷۷
 نه مازی (مودیری دزبانی ته ورز) ۱۶۲، ۲۰۸
 نه ورزوی (له برلین) ۲۳۳
 نه ویدی موعینی ۵۱۳
 نیزامی گه نجه وی (شاعیر) ۲، ۳۱، ۷۳، ۱۳۰
 ۲۸۱، ۲۸۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۹، ۳۱۳، ۳۱۸
 نیکولا یه فنا ۲۶۶

مه لای جزیری (شیخ ئه حمده) ۲۱۱، ۲۸۳، ۳۶۸،
 ۳۷۲، ۳۸۴، ۵۰۸، ۵۰۸، ۵۱۸
 مه لای خه تی ۳۳۷
 مه لای وه لزی ۴۶۱
 مه لیک فارووق ۱۶۷
 مه لیک فه بیه لی دووه هه م ۱۸۶
 مه لیک محه ممدی پینجه م ۱۸۱
 مه نسوور هه لاج ۳۶۸
 مه هداوی (حاکمی مه حکمه مه ی قاسم) ۲۵۷، ۲۵۸
 مه هدی چه میده ۲۵۷
 مه ولانا خالد ۴۵۲
 مه ولانا سادق ۱۰، ۱۱
 مه ولانای رومی ۱۸۶، ۳۰۷
 مه وله وی (تاوه گوژی) ۲۸۳
 میدویدو ف (سه روکی بنکه ی یه کیه تی نووسه رانی
 شو ره وی) ۲۷۷، ۲۷۸
 میدیو ف (؟) ۲۹۴، ۳۱۱، ۳۱۲
 میراقتابی (هاوکاری جه عه ریان له رادیو-
 ته له فیزیونی ئیران) ۵۰۳
 میرانی صالح به گ ۳۲۸، ۳۸۸، ۳۹۰، ۳۹۱،
 ۳۹۶
 میرجه (هه والئیکی رومانیایی) ۱۷۲، ۱۷۵
 میرحاج (بناغه دانه ری زئ-کاف) ۵۳، ۶۶، ۶۹
 میرزا ئیبرایمو ف ۲۹۵، ۳۰۵
 میرزا برایمی چاوشینی سا بلاغی ۴۰۰
 میرزا ره حمدانی بانه یی (مام میرزا) ۸۶، ۸۸، ۸۹،
 ۹۶، ۱۴۵
 میرزا قادری سا بلاغی ۳۰۲
 میرعالی شیری نه وایی ۴۱، ۲۸۹
 میرئ لیوژه یی ۴۴۷
 میشیل ئه نزیلو [میکلانز] ۱۷۰
 میناسی شو فیر ۷۲
 مینه شه م ۴۲۱، ۴۴۰
 میهراسا (بدوچی) ۵۰۷

ناپلیون ۳۱۱، ۳۲۲، ۴۷۴
 ناتاشا ۲۷۰
 ناجی باله ته ۳۶۵

و

وریا (برای همه سه‌عید کانی‌مارانی) ۱۹۰

وریا علی ۱۹۷

ولوشین ۲۰۹

وه‌تمیشی (دوکتور سولتان) ۲۸۰، ۳۰۶، ۳۰۷

وه‌حشی باقی ۱۶۷

وه‌رزیر (دوکتور محممه‌د) ۴۷۲

وه‌ستا برایمی به‌نا ۶۷

وه‌ستا برایمی وننه‌گر (گهردالی) ۱۵۵، ۱۸۹

وه‌ستا محممه‌دی شووشه‌فرۆش ۴۹۹

وه‌هاباغای همه‌دی علی‌باغا ۳۲۸، ۴۰۷

ویکتۆر هۆگۆ ۱۲۸

•

هاراکیئل ۲۱۶

هانشم هسه‌ن عه‌قراوی ۳۶۳، ۴۲۳

هاواکیان (یوسف) ۱۱۴

هولاکو (خان) ۳۲۳

هورمز چه‌کو مه‌له‌ک ۳۷۸

(سه‌رتیب) هومایونی ۶۹

هوه‌یدا (سه‌ره‌ک وه‌زیری ئیران) ۴۹۵

هه‌باساغای مامه‌نداغا ۳۳۳، ۳۵۱، ۳۹۲، ۳۹۳

۳۹۵، ۳۹۸، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۳۸

(مامۆستا) ههردی (شاعیر) ۴۵۳

هه‌زار (عه‌بدوره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی/مه‌لا

ره‌حمان/مه‌لا محممه‌د/عه‌زیز قادر/سه‌ید

عه‌زیز/عه‌بدوره‌حمان هسه‌ن/حاجی/

عه‌بدوره‌حمان محممه‌د) ۴، ۱۲، ۱۵، ۲۰، ۲۲،

۳۱، ۴۴، ۵۲، ۵۳، ۵۸، ۶۰، ۶۳، ۶۵، ۷۰، ۷۴،

۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۸۵، ۸۹، ۹۱، ۹۴، ۹۵، ۱۰۸،

۱۲۹، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۵۳، ۱۵۷، ۱۶۱،

۱۶۲، ۱۸۵، ۱۹۷، ۲۰۹، ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱،

۲۲۲، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۴۰، ۲۴۲، ۲۴۵، ۲۴۶،

۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۸، ۲۶۱، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۰،

۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۷، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۳، ۲۹۳، ۲۹۶،

۳۰۱، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۳، ۳۱۹، ۳۲۰،

۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۸، ۳۳۱، ۳۳۳، ۳۳۶، ۳۳۷،

۳۳۸، ۳۴۰، ۳۴۴، ۳۴۸، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۸، ۳۵۹،

۳۶۴، ۳۶۷، ۳۶۹، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۸۱، ۳۸۲،

۳۸۲، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲،

۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴،

۴۰۵، ۴۰۶، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹،

۴۲۰، ۴۲۶، ۴۲۸، ۴۳۳، ۴۴۱، ۴۴۹، ۴۵۳، ۴۵۷،

۴۵۸، ۴۶۰، ۴۶۵، ۴۶۸، ۴۷۴، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰،

۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۹۴، ۴۹۷، ۴۹۸، ۵۰۱،

۵۰۲، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲،

۵۱۵، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳

هه‌مه‌زه‌ عه‌بدوللا ۹۰، ۱۵۷، ۱۵۸، ۳۶۵، ۳۹۲،

۳۰۷

هه‌مه‌زه‌ی هسه‌ناغای مه‌نگۆر ۳۳۴، ۳۳۵، ۴۳۳

هه‌مه‌زه‌ی سه‌ماناغا ۹۵

هه‌یتله‌ر [ئادولف] ۵۸، ۱۶۵، ۲۳۳، ۲۵۸، ۲۶۹

هه‌یرۆ [خان] (کچی ئه‌یرایم ته‌حمه‌د) ۳۹۵

هه‌یمن (حه‌مه‌ده‌مینن شینخولتیس‌لام) ۱۹، ۲۰، ۴۳،

۵۰، ۵۹، ۶۳، ۶۸، ۷۷، ۹۱، ۱۲۲، ۳۰۵، ۴۵۵،

۴۵۷، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۸۱، ۵۱۵

ی

یوسف (ره‌عه‌یه‌تی قه‌ره‌نیاغای مامه‌ش) ۳۳

یوسف کوپری زه‌کی موته‌یه‌د ۳۰۴

(که‌شیش) یوسف مه‌تا ۴۷۲، ۴۷۵

(سه‌رگۆرد) یوسف میران ۳۲۴، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۳۸،

یوسفی حاجۆ ۲۰۱، ۲۰۴

یوسفی نه‌ججارج ۲۸۱

(دوکتۆر) یوناتان ۲۸

یوونس عه‌قراوی ۴۱۵

یه‌حیا چروستانی ۶۹، ۱۹۷

یه‌دوللا فه‌یلی ۳۳۰

یه‌رمیا (دووکانداری جوو) ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۲۶، ۱۲۷،

۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۸۶، ۱۹۴

یه‌زه‌به‌ک (نووسه‌ر) ۱۳۸

یه‌زدان په‌رست (له‌ رادیوی تاران) ۵۰۴

یه‌زدی (له‌ برلین) ۲۳۳

یه‌زید کوپری معاویه ۳۷۶

یه‌فگینا واسیلیفا ۴۸۲

یه‌عه‌قووب/یاقووب (ته‌فسه‌ری شو‌ره‌وی) ۱۳۲،

۴۸۴

یه‌لماز گۆنه‌ی ۵۱۹



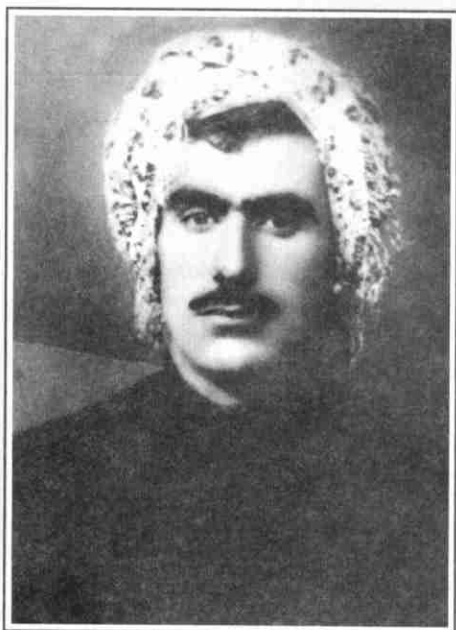
چەند
وېنە
بۆ يادگار



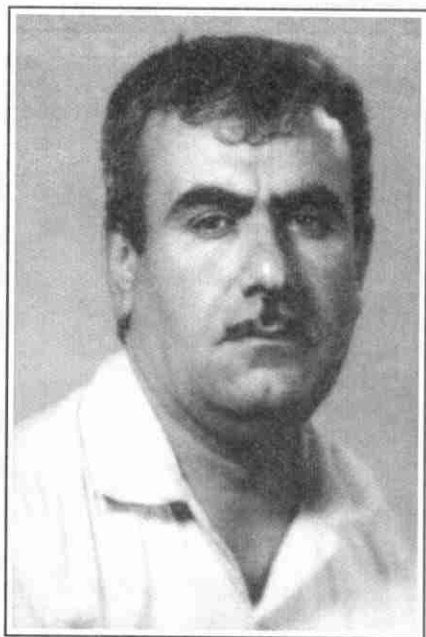
حاجی مهلا محهمهدی بۆر (بابی مامۆستا ههزار)



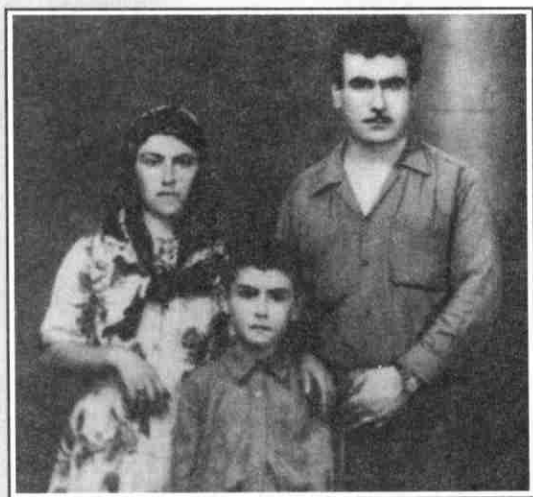
فهقی رهحمانی تازه لاو



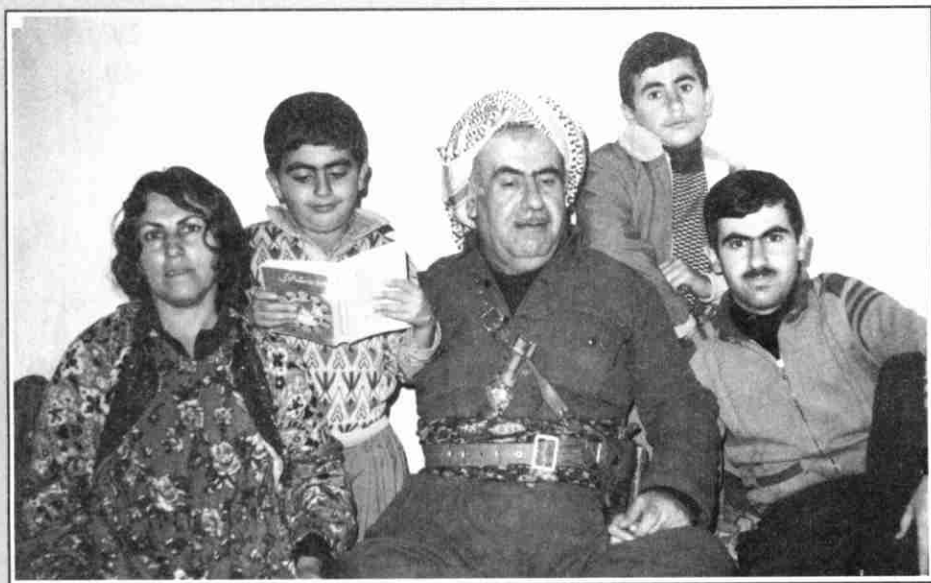
هه‌ژار (عه‌بدوره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی) له سه‌رده‌می کۆماری مه‌هاباد



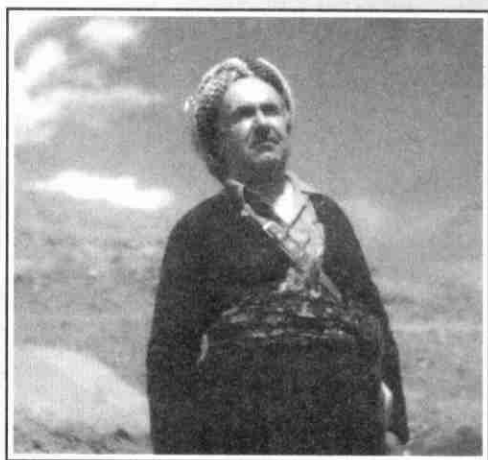
عه‌زیز قادری وینه‌گر (مامۆستا هه‌ژار)



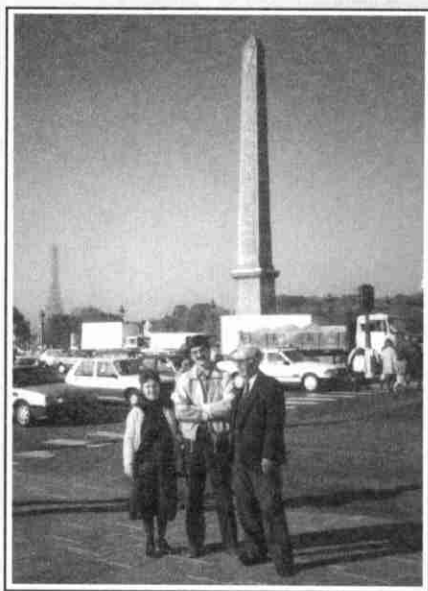
پاش نۆسالان یهک گرتنهوه، ههژار، مه عسووم، محهمهد (شیرکو)



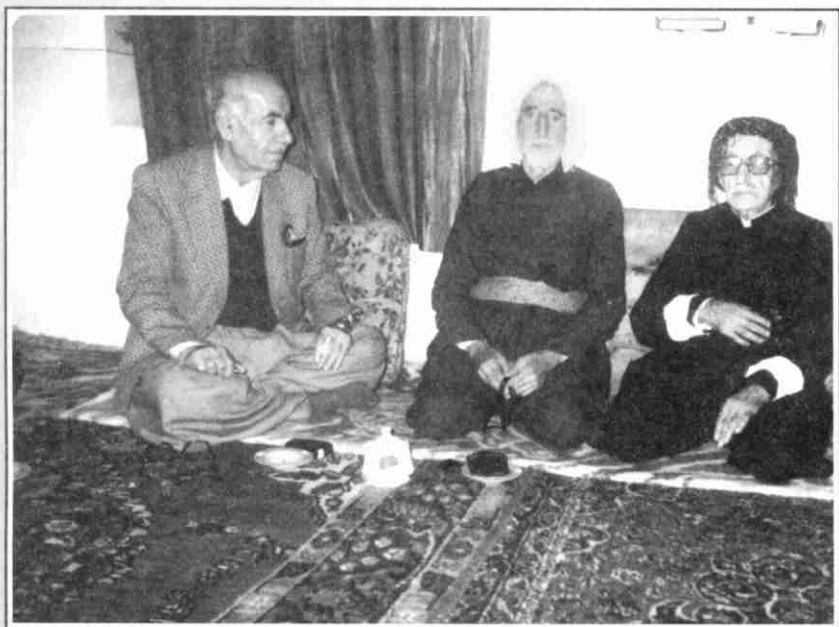
سهردانیکی مال و چاوپیکهوتنی ژن و مندالان، مستهفا (ناگری)، زاگروس، خانی و مه عسووم خان



وه کوو پیشمه رگه یه ک له شوړش



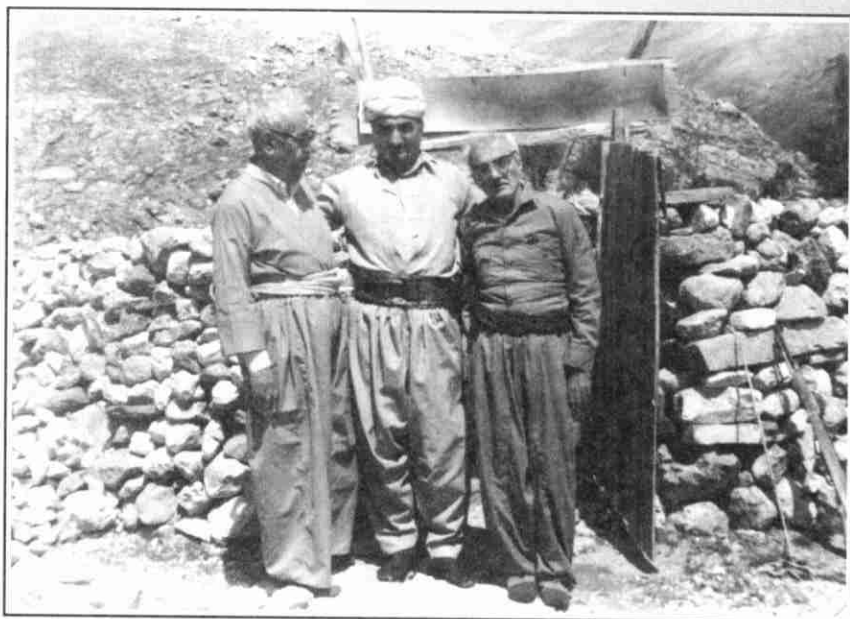
ماموستا هزار، ماجد، داده مه عسووم



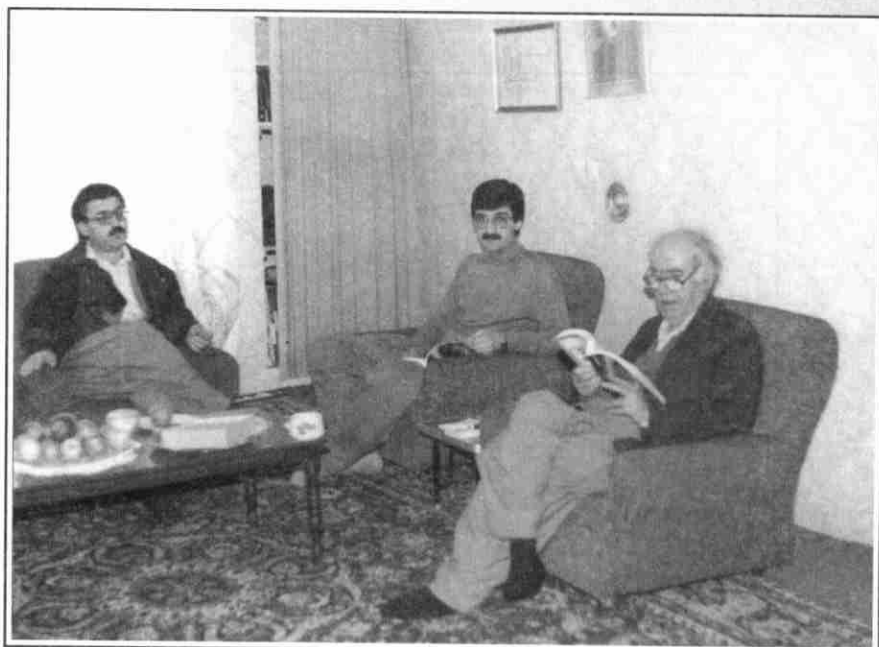
له راسته وه مامۆستایان: حه قیقی، ئاوات، هه ژار



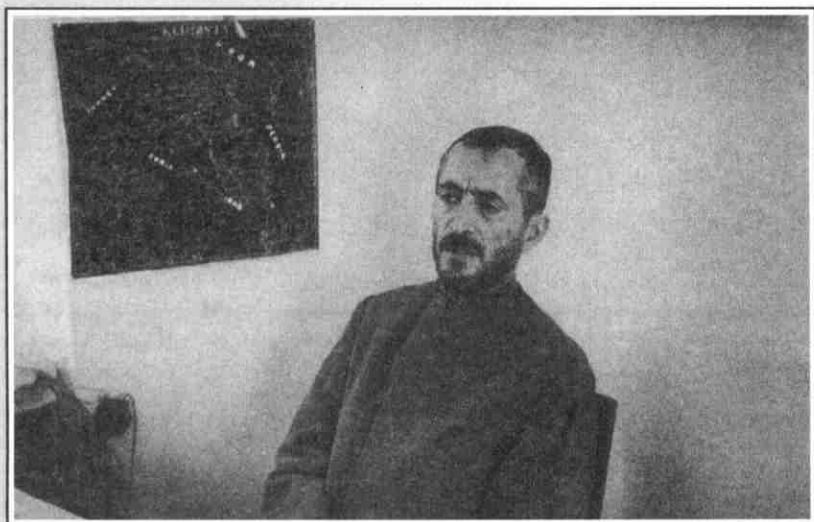
مامۆستایان: هه ژار و محه ممه دی قازی



ماموستا هیمن، فرانسوا حریری، ماموستا هه‌ژار



ماموستا هه‌ژار، ماجد، ماموستا هادی مورادی



قازی محهممد له دهفتهری له مههاباد



ژنرال بارزانی و پیشهوا قازی



دهوله تی کوماری مههاباد



هیمن، قازی محهمهد، ههژار



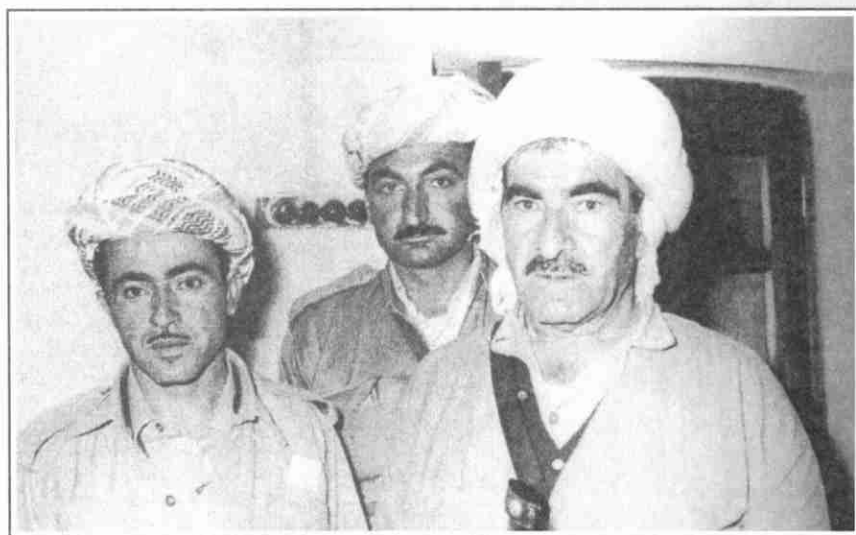
بارزانی، وه کوو پیغه مبه ریک له ناو ئومه ته کهیدا



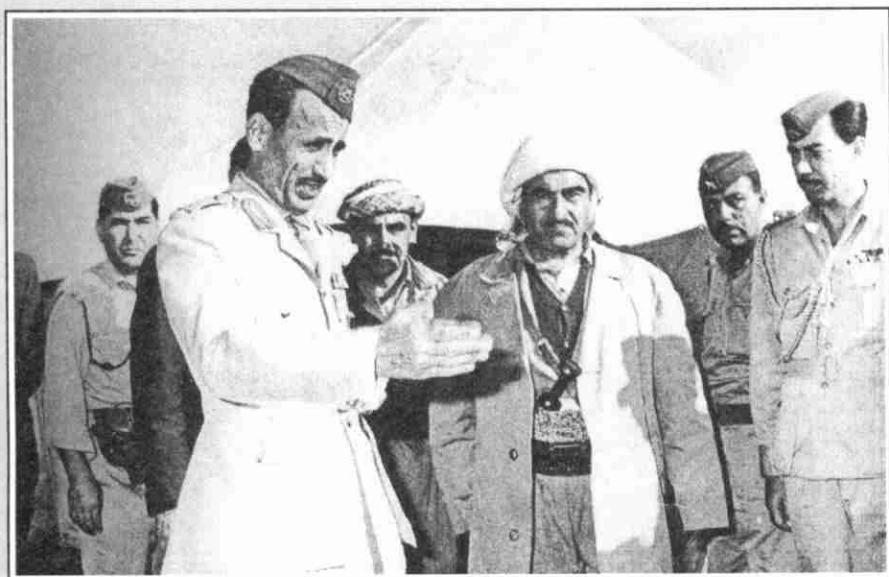
مهلا مستهفا بارزانی و مهسعوود بارزانی له چپای هه ندرین



بارزانی و کوره‌گانی، له‌راسته‌وه: مه‌سعوود، ئیدریس و سابیر



مه‌لا مسته‌فا، ئیدریس و له‌پشته‌سه‌ریان فرانسوا چه‌ریری



بارزانی و عه‌بدوره‌حمان عارف، دوای شهری هه‌ندریین



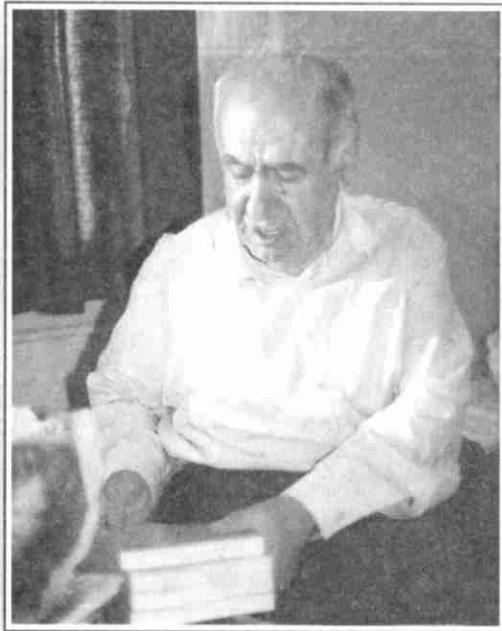
له راسته‌وه: شیخ له‌تیف، مه‌لا مسته‌فا، سه‌لیم فه‌خری و مه‌لا عه‌بدولباقی



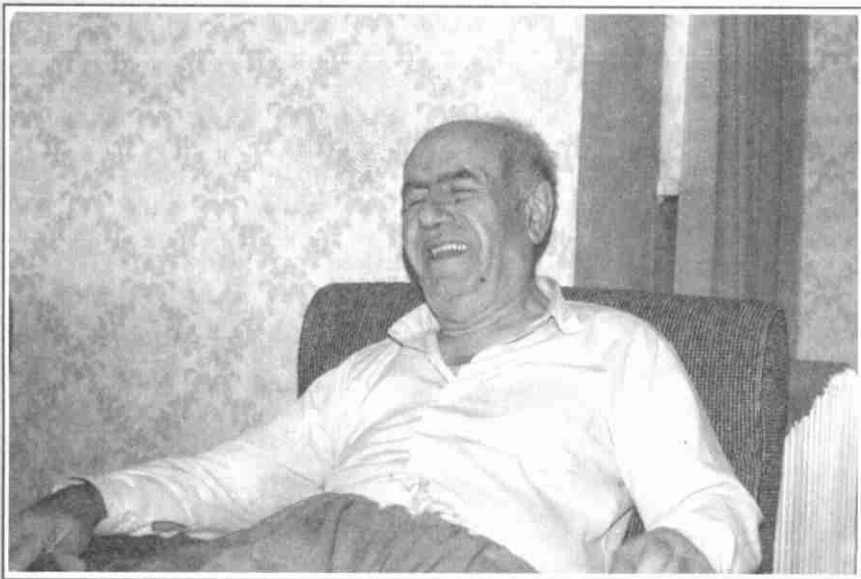
له راسته‌وه: سه‌دام حوسین، بارزانی، فوناد عارف، له ریزی دواوه: هه‌ژار و نووری شاه‌وه‌بیس



له راسته‌وه: سه‌دام حوسین، مه‌سه‌وود بارزانی، نه‌حمه‌د حه‌سه‌ن به‌کر، ئیدریس بارزانی و مه‌حموود عوسمان



کارنامه‌ی ژيان: ده‌ستیکي پر له کتیبی هیژا بو کتیبخانه‌ی کورد



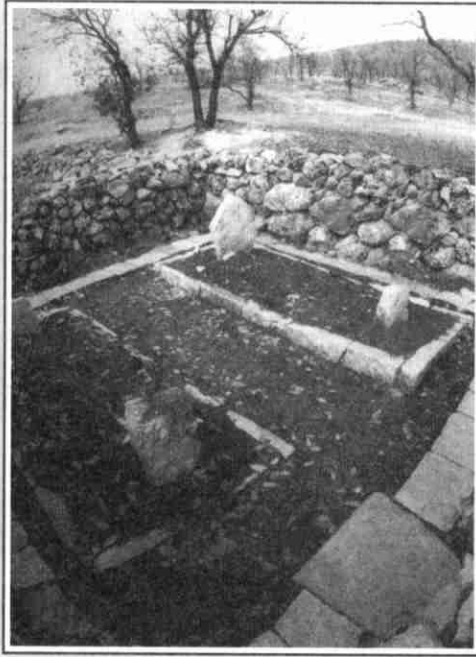
دنیا نه‌وهنده ناهینتی ...



تەرمى مامۇستا لە سەر دەستان



هەموو ھاتوون...



گلکۆی مه‌لا مسته‌فا و ئیدریس له بارزان



گلکۆی هه‌زار له مه‌هاباد. لای کهم با لێره‌دا له پهنای یه‌ک بن

... سەر له ههوه لهوه لهو شاگرد گارسۆنیه به خۆمدا دهشکامهوه؛
به شهرمهوه ئامان و دهفرم له پیش موشتهری لادهبرد؛ بهزهشم
به خۆمدا دههات. بهیتیکی مستهفا بهگی کوردیم هاتهوه بیر
که دهلی:

سهبا یارانی مه جلیس گهر ده پرسن حالی زارم لیت
بلی کیشایه مه یخانه دوو چاوی بیچوووه عه بیاریک

بیچوووه عه بیاری ئه و شاعیره، به چکه ئاغایه کی لووسکه بووه.
بیچوووه عه بیاری من، کوردستان و چهن دین ملیون کوردی
لی قهوماوه؛ بۆشی بچمه سووچی مه یخانه و له وهش رهزیل تر بم،
جی شانازیمه. ئیتر به راستی ئه م بهیته شیعره، شهرم و تهقیه ی
لابردم و زۆر به راشکاوی کاری خۆم ده کرد ...

ل. ۱۱۲ و ۱۱۳